1080

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவசிஷ்டயஜுர்.

பகவத்விஷயம்.

க-உ-ங-ச-ஞ-பத்துக்கள்

திருவாய்மொழி; ஆறாயிரப்படி. இருபத்தினாலாயிர

ரப்படி, ஸ்வாபதேசங்களான

ஸ்ரீவைஷ்ணவ-ஸ்ரீராமானுஜர்,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ-ஸ்ரீராம்,

இதுகள் அடங்கியது,

LIBRARY
TIRUPATI

ஸ்ரீவண்டிப்பாளையம்,

அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

யயாதிசாஸ்த்ரம் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவண்டிப்பாளையம் "ஸாரஸ்வதவஜ்ரபூமி"

முத்ராக்ஷரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1912

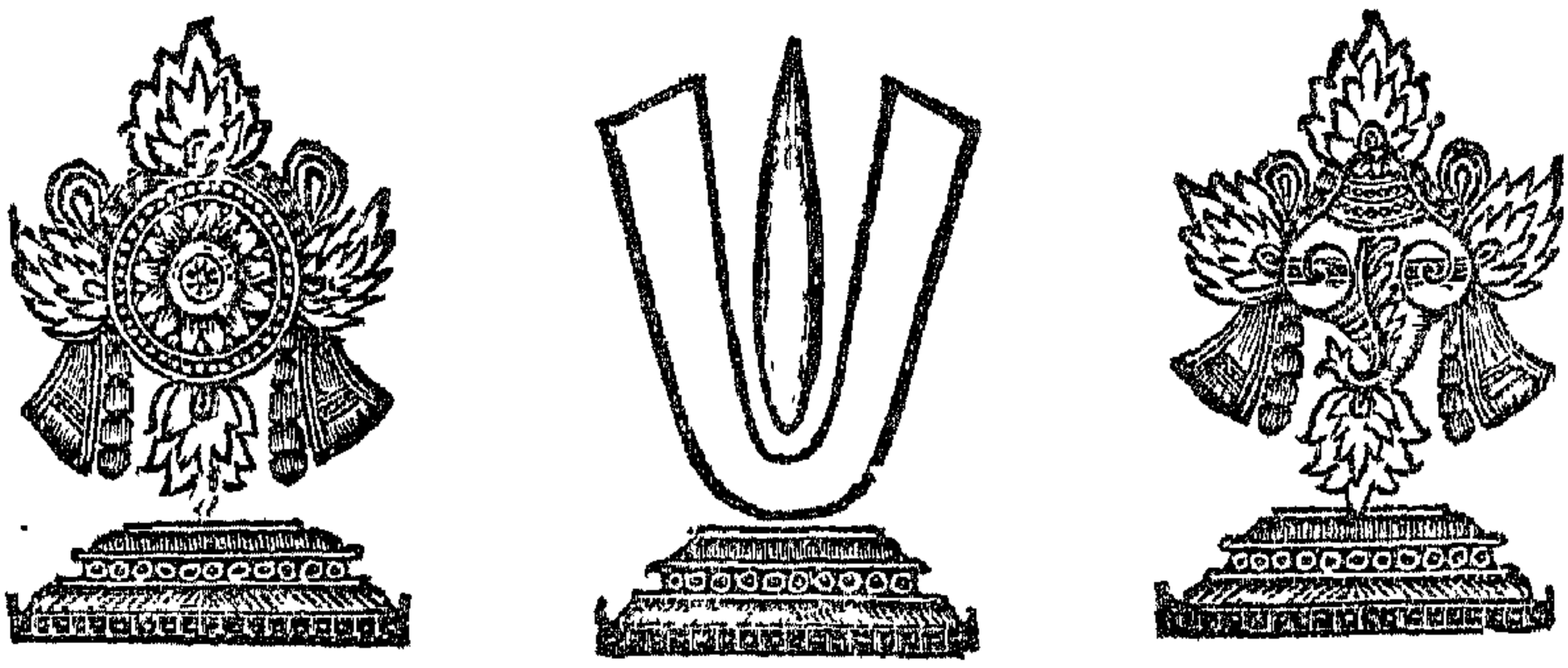

ஸ்ரீ:.

பகவத்விஷயம்.

கணபதிஸரஸ்வதிபராஹெஹாநம:.

ஸ்ரீமதிகதிமஹாதேஜஹாதெஜிகாயநம:.

ஸ்ரீமதிகவாதிராஜெஹாவிலாயஸ்ரீஹாதெஜிகாயநம:.

கதியநுவராவராகவாரம்ஹ:.

ஸ்ரீவு வாவைம்யகூ ஏஹிஷுவவைஷ்ணுமாயாஃ லெஹாதேதெஜிகங்
கூத்தா சுவிதெ வாவைம்யாஃ । யதுளநியள வாயிதவம்வெரி
தமஹிஸ்ஸ ஹ்ஸம்ஜிஜ்ஞரொஷ்ஸ்ரீ ஷமதொதிஜ நீலுவிதவம் ॥க॥
பரிகவாவிஹவாஏவாவை யதிதாம ஸ்ரீரம்மாதாநரஜா
யொநீம்ஸ்ரீஹ்ஸகுயாதியொவநிஷஏம்ஸ்ரீஹாஷ்ருதவைகும்ர்வஸ்ர!
வ்ராவைராயாவேயிலுஸ்ரீம்ர்கம் வாரிஜவ ஜ்ஞாவெஹாநரொவ
ரும் வைராதெஸ்ரஹ்சிதராகாலுவம்பதிவரம் வநெபதிநெஜி
கும் ॥ட॥ தாஏபுதிஜிகுவிஜிவெஹவதிஸ்ரீவஜ்ரம்யெஜ்ஞயஸ்
வாகதநா நிகுராதகுவிவாரஏகுஷவஸ்ரீதீலுவம்ஜ்ஞகுரா
ஸ்ரீநவி । கிலுஜ்ஞரீநிமதாதெமெதிகுவெஏரம்மொமெஜகுவம
ஜீவநரஸ்ரு தஜிதிர்ம்வாரகுராலுவம்யதிவரம் வநெதஹாதெஜி
கும் ॥ஈ॥ மெதீயீகுவ ஹதம்ர்வ்வதம்ர்ஜ்ஞரஸ்ரீநிஹிகூர்மெ!
தஷாஏஜவஷஹவ்ஸ்ராவெவ்ரு மெதிகுராவமிமெவெஹமெவ ॥ச॥
வாதிவஸ்ராவெஜ்ஞவிதெதிகுவெர்ம்ராணாம ஏதிஸ்தவ்ரிதகுர்ஜஃ!

யாஃவ்ரவெம்யாநாவெம்பாஞ்நவெ்றுவ்ாவாபக்திமெ்யாமதஃ॥
வெ்ாகுஸ்ாஉநாவெம்யெய்ய வெ்ருஸ்ாயாஸ்ரழுயிக்தாஃ । தத
வெ்ா
ஸ்ருஸ்ாயாவலவெ்ாதா உதாராஜ்ஜக்திவிஸ்ரம் ॥சு॥ வெ்று
வக்ாஜ்வெ்ாழாஹ்ஃவெ்றிவெ்ரோவாவெ்பெ்வெ்ஹாதிஃ
கூ்ருதஃ । கிஸ்ரவ்ரவெம்யநிவக்ாரெஹாநாகிவெம்தெ்ஹவெவிவா
ரஃ ॥எ॥ வாகுஸ்ரஸ்ரவெஹாவெிஜஉாவெஸ்ரவெஸ்றிவெ்யோஸ்ரா நக்ஜ்ர
ஜிநா । உதாராவெக்ரஸ்ரவெஸ்ராகுக்ரவெம்ரஹாஉதாரவிவெ்ரு
தெ ॥அ॥ வெ்றிவக்ாவாயக்ாஸ்ராகுஸ்ரதாவெ்றிவெஸ்றிவெ்று
தாம்றிதாம்ரவெயதஃ வெ்ராஜ்ஜுநாம்றிதிவெ்ரதாவெ்றிவெ்ரு
வெம்றிதிஸ்ரஜுதுக்ஃ । சுவெஜ்ஜிஸ்ரிக வெம்வெ்ருஉாயாவஸ்ரவெ்
வெ்ரவெ்விவெதெவெஹாஉா ஸ்ருஜுஹாதெ்ருஉபெஸ்ரநாஉஸ்ரதாவெ்ரு
ஸ்றிஉாவெஷாநவெ்ராயாவஜஸ்ரீ॥ * * ॥சுசு॥

ஸ்ரியஃவெகியான வெம்பெருமான் வாஜுகாரவெஸ்ரிகையுடன் லே ஆழ்வார்களையும் ஸ்ரீஜநாயஜுவநிகள்முதலாய்ப் ஸ்ரீஜுஉாஉ தெஸிகரளவாகவுள்ள வெஷாவாயக்ாகளையும் அதரிப்பிக்க, அம்ம கத்தாலே ஆசார்யஹ்ருதயத்தை அநுஸந்தித்துவாஜ்ஞாநுரூபமாக யங்களைச்செய்துகொண்டு, வெகுவிஷாஜ்ஞயாஸஹ சமாஸ ரூப தாத்பர்யஹ்ருதயத்தை அநுஸந்தித்து, ஸ்ரீமதாழ்வார்களருளிச்செய்த ஸ்ரீஸஹஸ்ரகீதியின் தாத்பர்யத்தை அநுஸந்தித்து, ஸ்ரீமதாண்டாளருளிச்செய்த திருப்பாவையின் தாத்பர்யத்தை அநுஸந்தித்து, ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யரருளிச்செய்த ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தை அநுஸந்தித்து, ஸ்ரீமதாண்டவன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீவரவரமுநிகாவ்யத்தை அநுஸந்தித்து, ஸ்ரீமதாண்டாளருளிச்செய்த நாச்சியார் திருமொழியை அநுஸந்தித்து, ஸ்ரீமதாண்டவன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீவசநபூஷணத்த

கார். அதில் முதலாழ்வார்களான மூன்று பேர்களும் வந்து ஹரி தந்தார்கள். இப்போது பரிசோதகர்கள் நியமனப்படிக்கு உதாரணம் ஹரி கப்படுகிறது. * * * *

இப்படி வைணவ தனியன்களான வடகலையகளும், வேதாந்த வைணவ தனியன்களான வடகலை சகளும், அவரவர்கள் ஒவ்வொரு பூஜை நியமத்திலும், ஒவ்வொரு நித்யகர்மாநுஷ்டானத்திலும், அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கும். அதில் நாலாயிரத்தனியன்கள் கோயிலில் ஒரு திருவாராதனத்தில் பூஜை நியமனம் பண்ணும் போது ஈடுபட்டு, இவ்விரண்டு கோஷ்டிகளுக்கும் பொதுவாக நாலாயிரப்பூஜை நியமனம் பண்ணும்படி உபயவேதாந்தப்பிரவர்த்தகரான ஸ்ரீமத் ஹயக்ரீவ திருவடிகளே திருக்கருணை பண்ணினதாயிருக்கும். பின்பு, ஸ்ரீமான் ஸ்ரீரங்கம் முதல் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் வரையும், திருநகரியில் ஆழ்வார் திருவோலக்கத்தில் ஒருக்கால் பூஜை நியமனம் பண்ணும் போது ஈடுபட்டு, இவ்விரண்டு கோஷ்டிக்கும் பொதுவாக நியமனப்படி ஸ்ரீமத் பராங்குச மஹாதேசிகன் திருவடிகளே திருக்கருணை பண்ணினதாயிருக்கும். ராஜாதிராஜ ராஜ பரமேஷ்டி வாகனம், தாரா மண்டல சஞ்சாரம் முதலான விருதுகளாலே திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்கிற திருநாமத்தை உடையவரான அழகியமணவாள ஜீயர் என்கிற ஆசார்யர் அருளிச்செய்த ஆழ்வார்திருவடிநிலை சாற்றுமுறை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியை இயற்பாவில்சேர்த்து திருவாய்மொழிநாதமுனிகளுக்கு நிலைவெற்றினை ஸ்ரீரங்கத்திலே அழகியமணவாளன் நியமனப்படி ஸ்ரீமத்பராங்குச மஹாதேசிகன் திருவடிகளே திருக்கருணை தாயிருக்கும். பின்பு “ஸ்ரீமத்ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்” என்றளவாக உள்ளவற்றுக்கு, வேதாந்திவைதிகவம்சத்தவரே எம்பெருமானார் கோயிலில் ஆழ்வாரை திருவுள்ளத்தில் வைத்தருளினபடி நூற்றந்தாதியை இயற்பாவில்சேர்த்து திருவாய்மொழிநாதமுனிகளுக்கு நிலைவெற்றினை ஸ்ரீரங்கத்திலே அழகியமணவாளன் நியமனப்படி ஸ்ரீமத்பராங்குச மஹாதேசிகன் திருவடிகளே திருக்கருணை தாயிருக்கும். ‘ஸ்ரீமத்ஸ்ரீரங்

முறியதிரூவடிதாழநூறிநம்வளம்வய-ச்ய” என்கிறவாக்குத்திற்கு
சூவுதிருநூவளயாநமும், “நதொரூபாழநூஜாய-ரொபெதாழி,
வேதாந்தசேதசிகனே யின்னுமொருநூற்றாண்டிருரும்” என்றளவாக
உள்ள வடிவுமாயாநூவளயாநமும், ஆழ்வார்சூவாய-ர்கள் சு
வ-ரூவ்யூவடிநவ-சிவ-க்கூடாக திருவயிறுயனிநாதிவ வ்யூவடிநடி
மொயில் அழகியமணவாளன் நியமனப்படி ராசாநூஜடியாவா
தரத்தை சுநூவளயித்தடிமொயிலே வடுவைம்யாநூவளயாநம்
பண்ணினபின்பு முடிவில் திவுதொழங்கள்தோறும் சுநூவளயி
க்கும்படி அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நியமித்தருளின
தாயிருக்கும். வாழியணிதூப்புல், வாதாசனவர், செங்கமலத்தய
ன், என்கிறபாட்டுக்கள், கோயிலில் ஒருபுரட்டாசித்திருவோண
த்திருநாளில் அர்ச்சையாக எழுந்தருளியிருக்கிற நம்தேசிகன்தி
ருவோலக்கத்தில், நயினராசாரியரும், வேதாந்தவ்ரதவ்ரதாதி
யும், திவுதொழங்கள்தோறும் சுநூவளயிக்கும்படி நியமித்த
ருளினதாயிருக்கும். வடுவைம்பாநூவளாயாநமில்லாதகாலத்தில்
நாலாயிரத்தினியன்களையும், சுஷ்தரங்ஜிநீமுதலாய் வடுவைம்ய
வளாமளவாகவுள்ள இருபத்திரண்டு தொழிகுழிவடுவைம்யங்க
ளையும், நயினராசாரியர் அருளிச்செய்த பிள்ளையந்தாதியையும்,
திமிஜயாசுய-ர்மாகத்தஞ்சைமாநகரில் எழுந்தருளுமபோது ஒரு
ஸ்ரீவெஷவவடுவாசுய-ர்நாவடுவாஜத்தாலே அந்த எம்பெருமான்வ
ன்னிதியில் முன்னம்சுநூவளயித்து அப்படியே திவுதொழங்கள்
தோறும் சுநூவளயிக்கும்படி நயினராசாரியரும் வேதாந்த
வ்ரதாதியும் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். சிறியதிருமடல்,
ல், என்கிறதனியன் தொழிகுவடுவைம்யங்களுக்கு தனியனாயிரு
க்கும்படி அவர்கள்நியமித்தருளினதாயிருக்கும். இதன்விரிவுபின
பண்ணீராயிரம், வடுவைம்யநிவ-ர்ணம் முதலானவற்றில் க
ண்டுகொள்வது.

* * * *

பேரருளாளன் திருவவதாரமானநயினராவாய-ர்குடையும்,
ஸ்ரீதிவேதாந்தவ்ரதாதிதொழிகுன்திருவுள்ளமுகந்தருளின வேதாந்த
தாதாஜீபருடையவும், நியமனம் எம்பெருமான்திருவுள்ளமுகந்தரு
ளினநியமனமாகையாலே, கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோவில்,

முதலானஎல்லா திவ்யதேசங்களிலேயும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனை வரும் அந்தநியமனப்படி நடத்திப்போருவர்கள். சில கலஹப்பிரியாளர் க்கள் அத்தை ஈடி ரூபித்து தங்களுக்குவேண்டினபடி செய்வா ர்களேயாயினும் "யதுக்ருலம்ஸ்ருவதாகுக்ருய வாசஹவாதியதாமே யதாமே" என்றவெம்பெருமான், ரூஜ்ஜாவெ ஹீதிதிதூராஹீ, என் றுகொண்டு "தாநஹம்விஷதம்க்ருதிராந் வாம்வாரவிஷ்டாநராந யதோந்ய। கூதிவாதூஜ்ஜஹ்ருதிராஹா நாகஸ்ரீவெஷ்ணவையாநிஷ்ட" என் கிறபடியே அவர்களை கூதிவாதீவாம்கூத்துக்கிலக்காக்கி ஹ வடிநாஸவதிவ்க்குமாக வாயவாரிதாணம்பண்ணைக்கடவ கூவ்வ னைருவனைகையாலே நன்னியடனத்தைதீய தலைக்கட்டிவிடுவன் கூதிகொராஹலக்ரூபாம் வதுக்யந்நிராசாவைதம்' என்கிறபடியே இ வர்கள் தன்மீராவிஹதிகிராஹாநவஹவத்திற்கு உறுப்பானவ ர்களாகையாலே உஹயவிஹதிக்நாயனை வலவ்க்ஸராஜனுக்கு கூஹணீயர்களேயாகிலும்" ஜ்ராநீகூவாவெதவதிதம் "என்கி றபடியே தனக்காதுலதி சர்களான வரவதீவாம்வரஹாயக்ர்களான பெரியோர்களுக்கு ஹிராவாரிஹாயக்ர்களான விவர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானுக்கு சிற்றமேயாயிற்றுப்பிறப்பது, லோ கத்தில் ஸரீரந்தானும் கூதாவுக்கு நியாதுமாயிருக்கக்கடவதிறை, கூதாவுக்கநிஷ்டமானவற்றை வெறுக்கக்கடவதிறை ஸரீரமும் லோகத்தில் வாவக்ஹளகினை ராஜா தனக்கஹிதனேயாகிலும், த ன்னுனைஜதயிலும், தன்திவரிவதிபிலும், தன்குமாரனிலும், கவாராய ப்பட்டவனை ராஜஹணனுக்கு விலக்கக்கடவனல்லனிறே, ஆகையால், வலவ்க்ஸரான்இவர்களை திருத்தியாதல், கூதிவாதிக்கிலக்காக்கியா தல், வதாயஸ்ரீதாதிகளில் மூட்டியாதல்' வியதிதவிவரிவகூ மாக்கி தன்னியமனத்தையே தலைக்கட்டிவிடுவன். பின்னும்சிலர் ஒருவர்செய்த ஸ்ராகுமானையகளையும் நிவக்ராஹத்தையும் மற் றொருவர்செய்ததாக ரு நூங்களில் எழுதி திதஜ்ஞவாயாக்களை, மயக்குவார்கள், ஆகையாலிறே வதிவக்ராவாயக்ர்கள் செய்தரு ளின ரு யங்களில் விரோஷாயக்ங்களை வாம்ஹ வரித்து இப் வரவ்ருதிவத்தாலே தெளிவிக்கிறோம். கலதாராக ருநியதமா னவரவ்ருதிவ்தாவகு ருத்திற்கு ஒருசேர்த்தியுண்டாயிருக்குமாப்போ

3 சி— ஸ்ரீபெரும்பூதூர் தனியன்.

ராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீ— லக்ஷ்மி, பிராட்டி முதலானவர்களுடைய- திருமொழி- திருவாய்மொழி
இயற்றினவரும், எல்லாக் குணங்களும், அதில் சுவாதந்திரியம் வைபவங்களி
னுடையதும் ஒருசேர்த்திபுணர்ந்தவர்களுமான ஒருசேர்த்திபுணர்ந்தவர்களுமான,
இவ்வுலகில் வந்து அவதரித்த ஒருசேர்த்திபுணர்ந்த அதில்வந்
யோகாவாய-ர்வாழ்வு மெய்யில் கூடிஜ்ஞானதெவிட்டாஹிவதி கூகளான
ஸ்ரீயப்பதிஸ்ரீரங்கேச ராஜாநாஜ்ஞயாதெற்கிசை [illegible]
டைய உபயவாத்தையும் சுகம்-ஸ்வைரமுடிதியாலே வாழ்கிவாழ்கிகுமம
ஸான ராஜாநாஜ்ஞயாவாத்ரீயமென்கிறதனியனுலே நம தேசிக
ரைஉசரணமடைந்து அந்தால நம் தேசிகா அருளிச்செய்ற அம
ழுகுதாலே மற்ற காலவாகளுடைய கூடாக்ஷரும்பெறுபடின்பு
ராநாவுகாக்களஜினவருமு வவாவாய-ர்வைய-ர்ஞம ஸ்ரீரா
வாழ்ஜ ராநாவுகாநமடனாவாத்ரம், எனகிற கூஹிவுகிபாலை
ஸ்ரீகூர்நாயவாத்ரீ ராஜி சூர்ஷிதனிபவ நாகாழ்ன்! ரிக ராஜா
நாஜ்ஞயாவாத்ரீமென்கிற தநியனை கூநாவுகாக்களஜினவருமு அதி
பம வைவாளர் திமாபடியுகு பெரிபெரிய [illegible]
னதாயிருக்கும். * * * * *

(ராஜாநாஜ்ஞயாவாத்ரீ சிரீர்ஷி.)

இந்தநியன் சோழதேசத்திலுள்ள நயினாவாய-ர்லையென்
கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதர்
ஸந்நிதியில் ஸ்ரீரங்கநாதர்முன்பாக ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்
அருளிச்செய்தது. இதற்கு “நாவலிளைஞர்கள்” என்று ஸ்ரீமணவாள
மாமுனிகளே வ்யாக்யானமருளிச்செய்துள்ளார். இதன் தாத்பர்யம்
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகப்பிறந்தவர்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய
திருவடிகளிலே அன்புள்ளவர்களாகவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு
ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே அன்புள்ளவர்களாகவும்
இருக்கவேண்டுமென்பதாம். இதற்கு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்
“நாவலிளைஞர்கள்” என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை விசேஷித்துச்
சொன்னதற்கு ஹேதுவாவது, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்ரீமந்நா
ராயணனுடைய திருவடிகளிலே அன்புள்ளவர்களாகவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களுக்கு ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே அன்புள்ளவர்
களாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு
ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே அன்புள்ளவர்களாகவும்
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே
அன்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதை

“ராஜராஜகுபாவோதீர” மென்று, நாடதிகதாபபாறதீவண்டு
ன மொவிராகஜனபதிபோலெ மறபபொருளாச, கமமிராமாறு
சன டொணனழியென்ற அழகியமணவாளன அருளிபபாடலடா
ம், வம்சவ்ருத்திபென்கிற வாழ்வுக்குதையும், “உத்ருயநாஜ
யவிஜீவநாண்ருகூருயாதெ வுத்ருய, ருகூருணஜராதெந வுக்வதாவி
தீணர்ம । ரூராக்வாவரம்” எனறுபபழியெ எமபெருமாறநாக்கு
அழகியமணவாளன கூறிவெசெயதருளினபோலெ நமஜீழ்வி
கறுநரு வவுசுதிலெ உளடயவா கூறிவெசெயதருளின வுத்த
ததையுமகணிசிதது, பெரியபெருமான நிருமனபெ வுத்தாண
மபுணனின அவனாலனறுபபிபபதறபெ (illegible) வாதிகளை
விவரமாகபபிபபதறபெ எம்பெருமானாரு வாதிகளை
மெவருரு சாவுவாதிரனறுமபிபபிபபதறபெ ஸாதகமாக ஸ்ரீபராசரபட்டர
ஸ்ரீவசனபூஷணதில “ஸ்ரீமதாசடகோபாயநம” எனறுமபிபபிபபதறபெ
ஸ்ரீபராசரபட்டர ஸ்ரீவசனபூஷணதில “ஸ்ரீமதாசடகோபாயநம” எனறுமபிபபிபபதறபெ
ஸ்ரீபராசரபட்டர ஸ்ரீவசனபூஷணதில “ஸ்ரீமதாசடகோபாயநம” எனறுமபிபபிபபதறபெ

தி" என்றும் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில், "உனக்கெதிரே நிற்கும் நிலைமையை நீ ஏற்படுத்தாதே. ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனிடத்தில் நீ சரணமடைவாயாக" என்றும்படி உபதேசித்தருளின நம் பெருமாளதிருவுள்ளத்தையும், அத்திருவுள்ளமான ஒரு வார்த்தையை ஸ்ரீஹஸ்தஸூத்ரங்களாலே சுருக்கமாகவும் ஸ்தூலமாகவும் வ்யாக்யாநரூபேண விஸ்தரித்தருளின எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்தையும், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளாலே சுவ்யக்தமாயிருக்குமபடி தெளிவிடபித்தருளினவராயையாலே அந்த ஸாஸ்த்ராந்தரங்களையும் ஆசார்யாதிரென்றதாயிற்று. அன்றிக்கே, ஸ்ரீயஃபதியான் ஸ்வயம்பகவானுடைய சரம ச்லோகத்தை யதிபதியான ஸ்வாமியுடைய சரம ச்லோகத்தையும் வெளியிட்டருள, அவ்வவற்றுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளாலே வெளியிடடருளினபடியாலே அவர்களுக்கு ஒரு தாத்பர்யமென்றதாகவுமாம், ஆகையாலிறே "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலாக ஸ்ரீவரவரமுனிகள் பர்யந்தமான ஆசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களிலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களிலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திவ்யாபிப்ராயம்" என்று அணைத்தும் ஒருசேர அறுதியிட்டருளினார் அநந்தரம், கூரநாராயணஜீயரை ஆழ்வானையும், எம்பெருமானாரையும், கூரகுலோத்தமதாஸரை ஆழ்வானெம்பெருமானார் வாழ்கொளிபுத்தூர் அண்ணரென்னுமாப்போலே ஆழ்வானெம்பெருமானார் ஜீயரென்னுமாப்போலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலாக ஸ்ரீவரவரமுனிகள் பர்யந்தமான ஆசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களிலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களிலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திவ்யாபிப்ராயம்" என்று பன்னீராயிரத்தில் அருளிச்செய்தபடியிலே திருமலைதிருமுகளை தினைத்தருகைகாகாமுனிவா எதிவரரைபெருமை சொலலிறைப் மேலைபடைதாசிகர் பெருமைசாலுகிற நா ளனவிக் கேதிருமாலைழ்வார்கள் எம்பெருமானாரேயாய அவதரித்தருளி

ஞாே அபபுளளாராய் அவாஉணயதகுபவாகுரென்னையாலே தி
ருமாலாழுவாரெமபெருமாணரபபுளளாகளனடைய ஔயைக்குப வா
ரூரெனறவைமாம. அபதோது "கூநாஜ" - என்றுஆழவாரெமபெரு
மாளரபபுளளாகளள கூநாவலடயிபபது, இனனும பொஜநாஜ
ரஙகளுடம, வடவரயொஜநாதிவிமரஷாகஷாஙகளுடம, பணணீரா
யிரதது ல பரகஜகணடுகொளவது. * *

(ஜூாநமம்வாராஹுஷணமென்றது,வாஜராயிருக்கசெ
யதாடம அமமாளநிருவாலகதது ஸ்ஜாஷாதது விடட
விடய தெரியாதே திகைதது நினற முதலிகளுகது உவநாவல
வாகூாநாவாஜவரிவுாகம. தெரிவிபபாருய ஜூாநததைதடம்,
வரலாறாவது [illegible] கூடடதோனறியே, அபதோ
ததை, லஙகவலரியுாகடயது படாரதென்பதை அருளிசெய்து
வரலாறாவது சுருகமாம்படி லஙகவலரியுாகடயதை
யுததைதவிசெய்தருளுவான ஜூாநதைதடம, பினனுமலவுாகம
தரவாகம குகவாதிபனையும, விபரகவிஷயதைதிலும ஊதி ஔஜ
ஏகாம சமபநதபடடிலலாத வெவேறாகதனைதடம
மாகடையவரெனறபடி. இபபாக "ஸ்ரீவிஜயராகவ
ராஜ" எனகிறபடியே ஸ்ரீமதாசாரியனிடதம,

[illegible]

வடமொழி வாழ்த்து

ஸ்ரீ கூவிஜயராகவராஜாய நம:

ஸ்ரீ ராமாய நம:

ஸ்ரீ ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ மாதாபிதாப்யாம் நம:

ஸ்ரீ ஆசார்யாப்யாம் நம:

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாய நம:

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ தயாபாத்ராய நம:

ஸ்ரீ கூவிஜயராகவ தயாபாத்ராய நம:

ஸ்ரீ கூவிஜயராகவ ஸ்ரீபாதாப்யாம் நம:

* * *

(ஸ்ரீஉலகுடைநாயகி) என்றது, சுயநிலை சுகபிரான் மொ
வடிவமேயாகிலும் வெளுத்து நிறமாறி மஹகஜமாவடிவுக்கு இந
திலே வரிசாரோடி பாரில், திருவயிற்றிடை நூலுடையான் நிருமகளி
யாழுவார் திருவடிகளைப் பரிசுத்தி பண்ணும் 'வெளுத்திடமாவு கரைதலும்'' எ
ன்னுமிடம் [illegible] ''

(திருவாய்மொழி) என்பர், வடபெருங்கோயிலுடையா
ன்கிறார் ஸ்ரீகஜேந்திரபடியே யானைக்கு வந்த [illegible]
கனைக்கவாயாரவணைமான திருவடிகளை திருவடிகளை யானைக்கு
ணமாகி பெரியபெருமாள் உதவுவதிற்குருளின மலைநாடு
கொண்கன் திருவாய்மொழியுடைய நம்பிதிருவடிகளை சரணமடை
வேனென்றபடி. இவ்விடத்தில், பெரியபெருமாள் இமவானாவ
தற்கு 'மலைவளமிகுவேங்கடமாகட்டும்'' என்ற திருப்பாணாழ்
வார் அருளிச்செய்தாற்போல ''திருநறையூரிற்சுகவடிவிலிரு
ந்தவனே! வீணாவிநோதனே! நின்னடிமலரிணைகளே'' என்ற
திருவாய்மொழி நம்பிள்ளை [illegible] ஸ்ரீகஜேந்
கூடாயிருப்பதொரு [illegible] என்பர்.

* * * *

ஆகையினாலே ஒரு மாவடிவம்தானும் கையுந்தலையுமாய்க்கொண்டு

ச்சுகி ... [illegible] ... வெண்ணெ-வி

டிபாரதிசூடிகெ மவிதீர் ! வீசாவலயவுவதுபொ-ரு-வஷ்வுடம

மெலிவெ-தாமபவிவாஷ-ருவொ-ஸ் வாமாவம்' என்கிறபிரா

ரதனினபடியாமத்தின. * * * * * *

ஆதலிதால அனறிவுவுலஹினாயாகவி யாமபொருளாலிரி

த்து, நினாறுதனனினபுதழிவெஙகடமாமல யெவிடபினனும, வென்

றிபடுதழ திருவெஙகடநாதனினனுகருவாப், பினறுநிசழ்நதாம

னைமெனினற நொய்கடபிரதனனென" என்கிறபாடடினாகையா-ம

சொலலிறாயிறு. * * * * *

இந்தனியன் நான் ஆசாரியரா-ரு சுவாமியுடைமான

வஷ்ணவப்பிரபந்தவித்வான்களிலே தினபடி

வாழியாயிருபபதானறுப்பது, எபபடியெனனில்;

ராகிமாவைதது-ல- கூராமாஷ-ருமும், சுதரஜமாவைதது-ல-

ஓகூராமாஷ-ருமும, ஏயாவாரியமாவைதது-ல- சுதரஜாஷ-ருமாஷ

கவுவாவிபான உராமாஷ-ருமும, இதீயவாதது-ல- "தநதவம

றுநதனைமொதுதனிபினைபினறினறிதிதீர்" பென்றும, "எனதி

லைபினசுடம யானெயினைபலெபிரானிதீர" வெனறும் சொ

ல்றுகிறபடியே ஹமவம ஓகூபராஷ-ருமும, "மறுதநாட்டிருவு

டன்மாபில தரிதநவனவா சுநநத மறுத்தாமயசுமும் மறறுக

றுவாக்குபோலரிரு [illegible] வெனறுபடியே [illegible] நழ்றனைய்ன

டகறல [illegible] வெனறுபடியே கூராஷ்ருமும் திவவெநமடி

யாகவுத வஷ்ணவாரகளில நிலவ-ட்டிரானில "உலகத் தயாரதவ

ரொனறும பயனிறறுபெயரும" எனகிறபடியே பிறநதவஷ்ணவார

விரபதிபும சொலலுகையாலே - நதஹாஷ-ருமும, தவதீயவா

ஷ்தால நாராயணஹாஷ-ருமும, வஷ்ணவனென்று ஹவவுதி

றைசொல்லிறாறப் "விபரதிபாரதணைதீரறறும வேறறுணமை"

என்கிறவதாயி-ம விஹாஷ்ருஷ-ருமும சொலலிறாறய திருமந்திர

னைய-மும வாதீவாதிசமாய்ந்து. *

மேலும- ராகிமாவைதது-ல- பபத்திலவாயிவெறதனினைய-ம்

றும், ஜநாநமாவைதது-ல- வாரவதெயினைய-ருமும, உதராஜ-ம்

தது-ல- உதராவணாஷ-ருமும, வாதீவாதிசமாய் இம்முக

த்தாலேஇபாமழிஞ்சு கிவாழி தமாயத்து. * *

இனைமும, வெளாழுழைத்தாலே, உவாயாதெமெளாழு
வாவகுமானவாழிழுாகு வுழிவொதாழிஞ்சும், ஜுாநழவைத்
தாலே, சுவதாராஹவவுாழி வுதிவொதகுமான ஜாதிஹம்-ழவா
ழிஞ்சும, உபாவாதீழவைத்தாலேவனசுஂழாணம் வு ஜுவென
றதினழிஞ்சும, தீுதீபவொதநதாலே சொகூயிவதுாழியினழிஞ்
சும்,ளாதாநஜுழவைத்தாலேசுாழவொழிஞ்சும"சோழவீஂனன்
பதினழிஞ்சும, வஸ்திதமாபவாழிழுாகாழிஞ்ம் வுதிவாழி
தமாய்தது. * * * * *

இபபடி, ஜஹாராதமஹஂமானமாணிகசெபடிபோலே டி
ருக்கிறஇதநனியனாலே நம்தேஷிசைசரணமைடாது அம்ழிவத்
தாலேநமதேஷிக னருளபெறவேணுமென றுமழிஞ்சும் சொலவிறரு
யதது. * * * * * * * *

அண்ணலும் நம்தேசிகாருள பெறுகாகு வலெஞ்ழாரு
ன்கூறனைசெயபானெனறுமழிஞ்தை "ஹாரளவாதிஹஂஸாஂவொ
தாவாயஞ்ஸிவிஷ்ணு" என்சிறபிழாகுநிலை அருளிசெய்தா. மே
லும்அவாகள ராவணஸிஸாவொலிஞ்ள போலே யெனறும
ழிஞ்நதையும" வஸ்தம்தூயஞ்வஞ்ஹவுவெஷிடபயிதஃ
கூவுஞ்திதுவதிதாஹாதெகூவநாயாவிதாஷ்ணாவ ஸ்ரீ
ராதிகுணாதிஷணாஹியாயிநாம கிஸாவிதூரதிதுவெஷ்ணா
வனாநாஸாரிணாம" என்றுஅருளிசெய்தா. * *

,,வஸவஞ்தம்தூவுதம்தூகூவாசுஸாவுஷீவவுாதாநஃ! ஸ்ரீவெ
ஷடாஷி நாயெளாவள வாகூஷாவிஷாதெஷஸிகஃ' எனறுட"வெ
கூணாஹஸிரவுஷஜஜிவுயஷாதெநதி" என்றுட 'விஸ்வதூவைவி
ஸ்ரூாதிநாநாவியவிஷ்ணஃ திஸ்வாஸாரஸ்ராவிதிஸாரிஸ்ரகுஹாஷ்ணஃ'
என்றும இபடுடைடிகளிலே நமதேசிகாபெருமைபரகடபெபடப
ட்டது. * * * * * * * *

ஸ்ரீவெஹஂதம்தூவுஸ்தம்தூவுாசிதிருவழிகளசரணம்.

ஸ்ரீஃ

ராசாநாஜஷயாவாதூந்தனியன் வுாவுாநாஞ்ம
ஸ்ரீவஂஷ்ணுசிரிவெஂகடெஷிகன் அருளிசெயதது.

(சுவதாரிகா,)

ஸ்ரியஃபெதியாய் சவிஷுவெஹயவூகுநீக கலுதிணகதா
நுஞ்ப் சுவாவூவஹுவஹுகாதினென வலிவ-ப்ரூரை, ஆதிநாகாள-
வராவிவ்பூராவூமாயு வாநாஹயவஸ்ரீவாஹமான மிகுங்கூய-ஃவி
ஸொஷத்தைபபெறறு ‘‘வஹதிநதெகாவிஷாஃ, ரவலஹெவு
வாயஂயுஸ்ரீநஂஃஹவதி, கிங்காழதிதிதிரூஂ வஹதிநிராவூஷு
வாஃ’’ இதுராழிகளிறபடியே வாழுலாமபடியாயிருநகுசெய்தே, ‘‘சு
நாழிழாயஸ்ராவஹாவூஃ’’ என்கிறபடியே ஆகூஸ்ரீயிலே இருமபுனை
டரேதுபோல விறுகிதவரி அரதவாரூவதி எய-ஃயிஸொஷதனை
யிழநதுகிடகிறபடியை ளனறி ‘‘வஹ நாஃரூரதிதி’’ என்கிறப
டியே தாணிவானறுய ரூபராதிநாவாய ரிசானறி ‘‘ஃரவஸ்ரீரா
யதிவெழி கூஂ, மூபவனதுனைணெவாஙகலவுகுதுரணஹிலை’’ இ
தராழிகளிறபடியே வெஷரணகதிவஸொதுரூபனை நிறுடனொக சு
ரணகுவைவரவ்தாநஂபனைனசெயவி ‘‘ஸ்ரீவைஷ்ணவிஷ
யதிவாநிவ-ஃஂபொறிவெஹெவாஃஸ்ரவ்யவெனாகிதவெவு’’ எ
ன்கிறபடியே வெகுநயஃதெஹிவூகுதனை வைஷ்ணவை வஸ்துவித்
துபு, தகுவதிகவ ஸ்ரூவஷ்டாகய-ஃவிவஷுகூபசானை ஸ்ரூஷ்டிஸ்துதி
முதலான வலவ-ஃவ்ரவ்யுதிநிவ்பு-ஸ்ரீவாஸ்ரவாரிவையொறுத்தும் ‘சு
நாநாவூவிஸ்ரூ, வஸ்துவித்தகுதகாரிவ்ரூ கபாசாவிஸ்ரூவூஜா
வெரி சு, ஸ்ரீ ஸ்ரூரா ஸ்ரவாரா வீ ஸ்ரிராரா ஸ்ரவாவை-ஸ்ரீ ஸொஷதனை சு
ன்’’ இதுராழிகளிறபடியே அவிசாரூவ்ரவ்யவிஸ்ரூவூஜா நஸ்ரீவை
ஸ்ரீ, ஸ்ரவாவை ஸ்ரீவைஷ்ணவிஸ்ரூவூஜா, வெஹாஸ்ரவாஸ்ரவிஸஂஹ-ஸ்ரீ
ஸ்ரீவிஷஂ, நாவை முதலானதான் முரணாய சாஸ்தாரிணர்நதான் படைதத
ன’’ இதுராழிகளிறபடியே ஸ்ரீஸ்ரூஷி-ஃரூரூஷணமாக ரூஷுன்
முதலான வெஸ்ரீநாதாவூவஸ்துவித்து அவாகளுதாகு வெஹாழிகளை உ
வெஷரிகக, அவாகளும ஸ்ரீமூணாகூழி-ஃணாஃவெகூஷ்ரூஂ வூகூ
ஸ்ரீவைஷ்ணவதை, சூவ்ரஹஸஂவெவெப-ஃஞா ஜமஷஹவு-ஃவ
ஸ்ரிதாஃ। வூராஷிநஃகுழ-ஃஜநிதவஸஂவஹாரவஸவஷி-ஃநஃ’’ இதுரா
ழிகளிறபடியே வகுவரஜவஸ்ரிதாரூவ்ரவ வூகூஸ்ரீவாரவஸாகளாய்
அவர்களுதாகு உவெஷரிஸ்ரித்த வெஹாழிகளும் ‘‘ஸ்ரீமூணவி
ஷயாவெஹாஃ’’ என்கிறபடியே ஸ்ரீமூணவூரூஷவிஷயமா

யெங்கயாதே அனைகதிரானை "அவரவர்விதிவழி" எனகிறபாசுரத
தின்படியே தசரதனைகாமனைஅவிவைசயாய்க கொணடும
"ஜஜிஜாயாஉரதயுடா, சாபபாவஹுதிஜூநாசி" ஈதுரஷிகளிற
படியே துகூஷஜூநாமிலலாதவராயகொணடும் ஸுதரஷிக
ளை "தகாஷாஉகீஷாநாஷ" ஈதுரஷிகளிறபடியே தஙகளதஙக
ள் தகாநாஷனைவாஜுயீதமாக்கி வஸவிவொவாயவா
ஸாஷாஷைகாளும உளளபடி அறியாதே கலஙகிநிறக, தா
ம் நரதாரனாடனைவிவெதாலை. ஸாவஸாஷைகளை லமவஷ
ஷாவிவாயநமவிசக்களான காஜிகாஜூநஹநிபோமாஉவா
ய விஸொஷவிஷயஙகளாக "சிஙகாஸைமவிரிசாதவஸா" எனகிறப
டியே உவெஷஸிதுதும் காநாவிதுதுங்காட்ட அதுதாலும் கூஜ
ராப் சுஸஷிரான வஸவிவெதநாநகரும வாயாரணமலலாமை
யைககணிதித்து தசாதன வசூவகிகாநிருமகனப் அவதரித்து
வஷவாவிஷாயமாய் வஸவிஷாகாரமான மூவடிதிலை "வகூப
தொவஷாவஹாய, நகூருஜபஙகாயஸாந, வனதசுவாகஙிஜ" என்
னுமிபபுடைகளிலை ஷாஸாரிபரிகர அதுதாலும வாரஙஷாவஜூஜா
நஹர், எனகிறபடியே ராஜவாகூவாதிவஷடஸமான வர
வாவிவொனாத அறியாதபடியாலை வஸவிவெதநாகாரவ
காரமாகாதபடியைககணடு காநஹரம ஸாவவதக ஷாதயரு, ஸா
வதக ஸஷாவாவிணை, வனதிவ தாஷாகாஜம, ஷாவஸாஷவாரஜனநா
யள, வஸாஷாயஷாவஸவிஷாகாரா: கூதாநாஷஸாராயதிம வஸவி
னொகவஸாகுதிகாவதகாரு, அதிபஞசாதிபுருவவையகாரு வைதிங
குபபிறநத, அன்றுதாகடவிபபெநுமான" ஈதுரஷிகளிறபடியே
காவஸஷாஸாமனை வாரகவஸளவஷாஷாஷ ஷாகாஸிபபிதிதாகாணை
டு கண்ணபபதவதரிதது, தாதிகாஸாரணவை ஜ! ஸொகஷயிஷாரா
ஜிதாஸாஷ" என்று கூறி தாரஸாயாரணமாய, ஷாவஷதிஸாஸஸ்தா
னை- காஜிகாநினபிடையிடடு- ஸஸநயொராஷஹபொதிகியு' எ
ன்றபடியே நமமுடையவரைபபோலே வஸவிகும அதிபபடபடி உ
வகைஜிகக அதுவும்இவனுடைய யாதவகுஸொவகு ஸொவஷகாகி
ஸொசாரணவதாஷாகாஜகு வஸாவஸாவொவாஷாகு ஷாயாஸவிந
வளயகாதிவாவொரஙகளாலே ஜஂஷாஜாயாதிஸாஸஸாகாவதமாய்கா

யுஃகூமடாய்ாதடியுாறே வலிவுஃபுராறுமை ஹகிவலிவுாகுர

தும் எனாபுபர்தியை உதுதுநிவுாவாகிசனைது அடைகது ஹாகிவல

ஸுதுஹாம் எனாபுபடிபை போரகொருசாறலைபடுடி இனிசுவிகாலு

மாகையாலே நனாபுலைடை சுவதாரவிவிஷத்தை உறிபடாரு

ருவருமிலலாதபடிகலையும சுவிசுவாலுவாலுஷ்டிவலையையும வெ

கிம்காள் இதில அலமருகிறபடிகலையும சனைது சுதுஸ்ஹகூவாவர

தம்குறைய பாரிவலைவதது கிழுமபிரிடபபாரைபடிபோலே வஜர

கீபலையகொண்டே இவரகளுடைய மரம் சோகுகவேண்டுமென்

று 'சுவலவேலுஷவிஷ்ணுஎனி ! தூரி ,வடமலுவாகிரிவர், சுகூவாதி

தூஷியீம கரும், சுதுவிபரிசாரவி , பாலுவிஷிதிலு

கீம், விரை தூரி பரி தூ பரிசாரவிலை, ,வஸ்ரீவாதுகுல

வனாகிய நபரி தேடிவிாலைபாரி தூரி விலாவ கூ, பெரமாடிபெருவாரதாகுரி

தூரி வாலாரதியாவிலிரி, தூலைபாலாரதாக தூரி, தூரிருதாரணவரி

வகிலம்பிபறுதாவி தூரிதாபவிலை, ,, , தூ தூரி விரி சுதாவிலுகுல

தலைதுலுப்பியடி சுவுரதிவை கிமாக சுகலாழுகது வளரும்படியை

சுகணாடு" பொலிக பொலிக பொலிக, சுரனடோங சுகனைடோங சு

னைடோம், சுலியுகுகெதிசுகண்ணிகொணமின், திரியுகுகலியுகுரீதி,

யுலிதலனைசுகுடசுகுபடபாய்ந்து" எனறும மஙகளாசாஸனஞசெய்யது

* ரி வாரதாரவிலை வெழுவதி-பாரி தூரும் தூரிருதாரணவரி தூ

வாபாபாரதாரி தூரி விரி தூரி விரி தூரி வி

ஸ்ரியஃவகிபிறுடைய தெஞ்சாறலந்ருபடபடி * ஜஞ்ஹாய துமாய
ஹி தஜ்ரகிஷ்டாதி நாமஹ, ஹிரெஷுவ்ஹாவிதராஹாரிஃ என்றுட்
அவணும தாறதிரிலை வேலகி-டபடிந்த வலை ஃவொஹாபகமான
வேலகி திவாகளால சுலோபி சயபட்ட ஏழுதது எனருநிறபடி-
யைககனாறி * இவ்பபடபறிவை யினஸ்டபடபாநாத நீதபிரனன்றிவ
ர் பாஞ்சப தொறிலை அபட்டாயசி-டபடபறாந்த ஃவிரபடைடயவஞ்பி
வர்கி வேலகி ஏழுவதிலை ஹ்ரீ வேலகி-ஸ்ரீனன்றும வேலவஞ்ஹாகை
நகை-டவஞ்ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

ய்தூர்ஜிபவை ஹூவம்வறிதைபான வூவொயவிமிஸஷஙகளை பாம
ள்ளுமாறணடிபணிருதுப்பதவன, குறையிற்பிராணடிகளீழவிளளாதீ
வன்பன் ஐகூர்திகளிறபடிதே யாழுவாருடைய கூடாக்ஷவிஸ
வஷத்தாலே நிநுமாலேயாண்டான முணனிலேயாக சுயிகரித்துமு,
அவவகயங்ஙகள் கூறிதூவஷத்தாலே பிறகாலஙகுலேநதுபோகாத
படிதன்திருவடிகளிலை சூறுறுயித்தமுதலிகள வலவங்குக்தமஉதவு
மாமபடி புளளாளையிட்டு ஆழுவாருடையதிருவுளளபபடி இவவ
கயங்விஸவஷஙகளை ஸ்ரீவிஷ்ணுவாரணவலவ்யாகுமாக ஆருயி
ரபபடிபென்கிற திருநாமமுடையதான வூவையாயிவிவணசெ
ய்தருளபபணணியும, இபபடி "ராதாநாஜாயங் ஷிவ்ராஜ்ஞாகூயங்
காதஹிவயங்கா" எனகிறபடியே ஸ்ரிபவைகியாலே உலயவி
லயி நிநாயகதவதைபபெறற உடையவருடைய சூஜ்ஜாரவுவ
மான இநத லவைதூபவாரவெளிரை லவங்கிகாழவெமாய் லவ
வங்குருகாவாமாய் "உடல்வணணன பூதஙகணமனமேன் மலிய
படுகுநதிசைபாட யாடியுழிதரகணடோம்" என்கிறபடியே சு
தநதரஹிவ்யஜபாபவநது கொநிநிறகசெயதே, சூறிவாரவஷ
ணுமகன்வுடைய விரைகீ லவவெங்ஷாரணிலும் அழிக்கவொண
ணாதபடியாயிருக்கசெய்தே * சுலளகூகியாஹவதிவெஷம குதிறற
லவகதீ கெஞஹரிஷுஸ்ரிநிதம என்வுமேலிடதிசசாலலை, உ
டையவருமநமுடைய லவவூபாயத்தைதகுலைய உன்ணல் சு
ஸகும் – அபபடிநியதிரிடது சிறைகடனினாதுபோதிலுமை காம்
வெறிவங்ஸவஷயாதரராஜ லவஷதூவகாரஙகளிலே சுவஷ
ரொடுஜிஹவ்ய ஷ்வொதிஸ தீரச்சூளை நிரவஸிதநு ஸ்ரிபவைகியை
நோக்கினதோபாதிநமை ஒரு சுவகாரணஷ்ரஞ்செயது நிலைநிறுதத

க்கடவோம எனன, பினபு யதி-ஸ்வாஸ்யாவதாசய-ஸ்மான சுவதாரா
மெஹதனாத உடையவரான ஸ்ரீபஃவெதிஸவெ-ஸ்வரன இவ்வி
ஸ்தாரஸ்வரூபத்தைத சுவிஸ்தரமாய ஒருவதி-ஸ்டபிக்கசெய்
தே சிலகாலத்திருபபிர்பு * ஸாகூஸவாதீகவிஜாஸ்ரீ தஜயெ
ஸ்ஹரொநிஷா, ஆரம்கசார்பிரதிருவளீரே” எனகிறபடி
யே, வாஸ்துஸ்தாபிகளென்றிசதே - ஸ்ரீவாதாரா முதலிகள்
ஸ்ஹாபிலே திஷ்டஸ்வரான ஸாகூஸவாரணாதிகளிறதோ
ரே * ஸ்ஸவவாதாரவிஸ்தாரி யுகூவாவிவிஷயாதஸ்ஸெஃ
ஸ்தவாஜ-ஸ்வரூகூஜஸ்நெம்” என்றி உடையவாவாகூர்த்திறகு
விஷயஸ்திகர்களாய் ஸ்ஸவஸ்ஸெஷ்டஸ்ஸ ஸ்ரீ
கூர்தவதி-களாலே, அந்த ஸகஸ்நிஷ்டரான ஸ்ரீவிதீஷணாழ்வா
ரே வரிஸ்ட மஹிகபடடதோபாதிஇதகு ஸாதாரணஜவிபாக
ஸ்வதை-ஸ்ராலே வரிஸ்ட மஹிக்கணணதபடி சுதீரோயாஸ்ஹா
வத்தாலே இந்த ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு சினதவுவராஸ்செபதி, இந்த
ஸாம்ராஜ்யஸ்வரூப-ஸ்கரப் வந்தாரான ஸ்ரீபஃவெதியுட
ஐஸ்வரூபமான உடையவரும இந்நாட்டிலே இந்நிகாருபோ
சுகடிஆராய ஸ்ரீயஃவெதியும அந்தரவெளாடாம - ஸவிஷ்ஸ்ரஜ்ஜுர
ணநாமே இதறருபுகலாய் * சாயாவீவாரோநம்நம துஸ்தாரிவெஸ்ஸ
ணேதிதம் ! ஸாஸ்திவாஸ்ஸ்ரிணீதீவிர ரதிபாஸயயதிசாஸ்திக” எ
னகிறபடியே இந்தஸாம்ராஜ்யத்திறந கூரீர்ஷாஸ்தரால நிய
வரும்போது பிராட்டியுமாழும ஒரவாரமசெயதிருந்த ஸாம்ரா
ஜ்யத்தைதீராகரிபபும தம்முடைய யோஜ்ஜிதகைங்கரியங்களும த
ம்மைபபிரகிருதவிவாமெனசிற கூரீஸாயிபாலே கலமந்தறிலலேநா
ராடைவிடடி வரூர்ஷீகத்ரூஸ்திதிஸ்ஸமாயி நகரில * ஸைவஸ
டமலை, மணஸ்வரும வினஸ்வரும விராட்டிபமெறட தேவதெவற்பு”
என்று வரவிஜ்ஜமான திருவேஙகடமலையிலே ஸாஸ்வாஸ்ரிணீ
தீரந நிலை பிராட்டியும நாழும நாவளமாயசெனறு வர்த்தந்து
இருகிறதுமன்றி அபபறுகநசசுகாழிபளிக்கருஸ்தம் பெருமா
ளெனகிறபடியே ஓரளவிலே யும்மாலுஸ்ஸடான திவ்யாவகாரத்
தையும * கயஜிஹ்வாவகாரஸ்ஸ கூரதெதெநகநதர்வதி
ஸ்ஸவாபெஸ்ஸாகம மஹிதஸ்ஸ பெரிஜ்ஜாஸ் ஹியெஸ்வரிஸ்ஸமெஸ்”

என்று விண்ணப்பமான மார்க்கத்திடை நிற்கக்கூடாததை போக்கி போலியதான சீர்மை யுடைத்தாக நினைத்திருக்கிற நாமிதை திவ்யார்த்தத்திற்கு ஏற்றபடி ஸம்ஸாரிகளும்முடைய விஷயாந்தரத்தை ஒரு சுவதாரஞ்செய்தாகிலும் நிலைநிறுத்தக்கடவோமென்றும், நமக்கு வேறு வ்யாவதாரங்களிலே * சென்றுகுடையோம், ஸ்ரீராமனெடுத்த அவதாரம்போலே வ்யவஸ்திதனாய்க்கொண்டு வ்யாபாரியாநின்ற நீரும ஒரு சுஸ்வாமிக்கு பண்ணுமென்றும்நியமித்து சிலகாலங்கழிந்தவாறே சுமித்ரையான ராஜஸ்திரியை ஸாத்விகையான கௌஸல்யாபிராட்டிக்கு காணும்படியான காஞ்சீநகரத்திலே விஸ்வாமித்ரர்போலேயான காருண்யரென்கிற மாமுனிவரதராஜரான ஆசார்யர் வந்தருளினவாறே * ஸ்ரீவரதராஜன் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரை ஸ்ரீபெரியாழ்வாரென்று பேரிட்டருளினாப்போலே ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரான ஆசார்யர் ஸ்ரீவரதராஜரை ஸ்ரீபெரியபெருமாளென்று பேரிட்டருளி, ஸ்ரீபெரியபெருமாளை திருமலையிலே ஸ்ரீவேங்கடேசனாய் நிற்கிறாப்போலே அவருடைய தெய்வமான தோளாமணியை திருவேங்கடமுடையானென்கிற திருநாமத்தோடே திருமலையிலே ஸ்ரீவேங்கடேசனாய் நிற்கிற ஸர்வேச்வரனை ஸ்ரீபெரியபெருமாளென்கிற திருநாமத்தோடே ஸ்ரீரங்கத்திலே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஸ்ரீபரமபதத்திலே ஸ்ரீபாற்கடலி

ஹாவாப-ள்வியை-ாய்ஜவஸ்நியதிாம வஹாஹ்ரஜி" என்று இவாவிஷ
யமான திருமஹந்தைதாமெ வ்ஸாஸ்ரிதாஜீவநாய-ள்மாசு உப
தெஸித்தாதாகவும், இவா மாதாபிதாக்கள வ்ஹுவிஸாஷத்தில
கவ்ஸாரநிரவ்ஸநவ்சிவ-ள்கு தெவதாவ்ஹாநிவ்ஹாதவ்சிதவ்ஹுநி
விஸிஷ்டாரான திருமணிபாழுவாரை வாத்ரவ்சிவெண்வ்ஹுவ்ஸா
ஜித்தும், வஹாயாயாவ்சிவராயும திருவனந்தாழுவான் ஜாவ்ஹா
வதாரமாயும் விவ்ஹுவ்கநாமாராயுமுள்ள உடையவரை அவத
ரிகும்படி வ்ஸாகுவிந்ததாகவும, தானுடதன்னுடைய வரிகாரங்க
ளும வ்யாழ்வ்சிவராயிருகக்செய்தே கவ்யாழ்ஹ்வ்ஹாவ்சிவ
ங்வ்ஹாபாதியும்- பிராட்டியுமதாமும வ்யாழ்வ்சிவராயிருகக்
செய்தே வ்ஹாகவ்ஹாவ்சிவராயிருகுமதாபாதியும ஜதாழிவரி
காரங்களாடே தானும கவ்யாழ்ஹ்வ்ஹாஜாய் கவதரித்தானென்றி
றே வ்யவஹரிஜம். * * * * *

இத்தைதக்கணிசித்திறே தேவம்கூடாவ்ஹாரோபம் கஜ்ஞாம
மொயவ்ஹாஜ வ்ஹக்ஷ என்றும், ஆலாமகளதிகளவன்கையாழி, வவ்யுலை
வஹ்ஹிராய-மெயசி-ள்ராரெதீ, விவ்ஹுதிக்ஹுநாயகிவகிராஜ்சி
க்ஷ" ஜதாழிகளிறசாலலபடதிறே உடையவ்நுடைய கவதாரமெ
னஜம்படி யதீம்த்ராம்மொயவ்ஹா" என்றுமபூரஜாணவிமொக்ஷாங்க
ளை ஸிஷ்டாஹ்ரெவ்ஹர்கள் சொல்லிபடோருவதா. * *

வஜவம்வ்யவ்ஹாவரான தேசிகன் கவதரித்தபினபு கூரதூய
வாழிவ்ஹம்வ்ஹாம்வொத்ராதிராஜ அபபுளளாரிடத்திலை நின்றுபளஜி
வராஜ மடபபள்ளி வந்தமணிமெங்கள வாத்தைதுணைமன்னிய
தே ஜதாழிவ்யுஜாண ஸாதங்களிலை சொலலடபதிறபடியே வ்யா
வஹம்வ்ஹாரராய உடைபவ்நுடைப ஹ்ருதவாஸ்ய-ள்ஹமாய் விஜா
தேசிக-ள்ராரணவ்ஹவ்ஹாவமாய் கவிஹ்ருஹாவாய-ள் வரம்வராகதமாய்
விலக்ஷணைவொயவ்ஹ்ருத ஹ்ருதவ்யவதிஸாவ்ஹவ்யவத-ள்கங்களான
உவயவிவத்ராஜங்களோயும ஸவ்ஹவ்யாக்ஷ-ள்ரதங்களோயும வெத்ராஜ
வ்ஹ்ருசிபிவ்ஹிதை ஹபவெத்ருளஜி அபபுளாரதந்தமலாசை
வடி சோரந்து பணிந்து எனறுவ்ஹாவ்ஹாய-ள்கூடாக்ஷி விஸ்வாஷத்
தாலே வரநரவ்ஹாரணனாவெக்ஷாரவ்ஹிதம், உளளதெழுதியதோ
லையிலிட்டனன் என்கிறபடியே உவத்ருஸாத்ரவ்ஹாவெக்ஷமாகஜ்ஞ

ழ்வார மயாவறமதிநலமருளபிறருபோலே தாழுமடியாவறம
திருலமருளபிபற்று, அயாவறுமமார்களநிபதி ஆதிபாப் வ்ராமகா
ஸாரசோநஜவ்ஹுகிகள் உஜுமாய் அவர்களால தழைகபப
ட்ட திவுவஸிஜாஜதநிறகு தீ கூமத்திலும் ஒருகுறைவு வராத
படி வெஹாவஸம்வ்ஹுகதூராதீப மூயழுவங்களாலேயும் வா
ஹுவாஹுஜோகுஹுவதிகளா வஸிஜுஸம்ஸிஜுஸம்ரெஜுழும், கூறுப்
கீறுப் நிலறுதிகாடுவல்ல சுராகுலமெலலாம, என்கிறபடியேத
ன்னுடைய யாதிஸாராஜாஜங்களிருலேயும் துகள்துகளாப் போ
ம்படி, உடையவா நெருசாறலதீர வஸவுதெரிவுமாப் வஸ்ரா
ஜவுவாவுகாராப்தின்று பிறகாலும் அழிப ஒணணுதபடி ஸிஷ்யவர
ஸிஷ்யாகளாலேயும வர்உலஜவாஜாம பெருகிசசெலலும்படி உ
டையவருடைய வஸவுகூடாகவிஷயஹிதராப் இருதவம்வர
ஹாயததிறகு ஸிவாரஜ்ஜாநாவஜ்ராய எழுநதருளியிருநதார். *

இபபடிஇவர் உலகமெலாஜவ்வதறகாராமிடத்தில உடை
யவர்செயதருளிய ஸ்ரீலாஷ்டுவாரம்வாராகுஜிததாலும ஸ்ரீதிவ்ர
காஸிகாஷி மூயவாரிவாயநவ்ரவ நாஜிகளாலும கூஹ்ஹுவதி
தவிலவாதவிலஙகளாப் தெஹ நாமாணஙகளான ஸதெஹவிஷ
ணுஷி மூயெகாரணததாலும வாஸ்துதிவெஹாஜத்திறகு ஸ்ரீசா
லெங்கூடநாயாபஃ என்கிற இவாதனியன வஸவுநாஜஸம்யெய
மாஞலபோலே, புளளாணையிடுவித்து தூராதீபஸ்வாஜமாய் உ
டையவராலே செப்துலவுகபபட்ட ஆராயிரபபடிமுதலான மூம
யஙகளின் வ்ரவதிகாஜிகளதன்ஞலும, அதுதன்னிலும் வா
ஹுகூஹ்ஹுவதிகளபோல வன்றிகதிக கூஜாகூஹ்ஹுவதிகளாலே
நாஜ்ஜாநாதிரிதஜுஸளான சுயவுகாதிவாஷயஙகளுலூடாயும - வ
ரம்வராகு ஜித்திலும உலயவெலாஜத்திறகும உடையவா நியஜ
நமே இருதலம்வர்தாயததிறகு வ்ரயாமமாயிருக்க தெஜுவம்வர்
தாயமாயவருத ஆராயிரபபடியான தூராதீபஸ்வாஷ்டுவாரிதாமம ப
ண்ணியுமை - வஸவுசாஹ்ருதஜொவவ்ரவம ஜநித்தவாறே வஸவுகா
வவ்ரவஙகளும ஸதிசகும்படிகது இதனுடைய வஸவுகாதிராயிவர
ஹாவத்தை வெளளபபரிமுகாதெரிகராய் - உளளதெழுதியது,
ஜுதியதிராஜாதிஹாநவஸவாரிஜுவெவாரிவாஹவஸவாவிதாரம்” என்றிப

புட்டனிலே யகிலாவரருடைய திவ்யாஹபோஜனவிதி
வரம்வரைகளை பிதகவாடைபபிரானை ஸ்ரீ ஆயதீ வனே வாஜா
யாயனுப் சுஜ்ஞாநஸம்ஸயவிபர்யாஸிகளற இவர்கண்ணுக்
கு விஷயமாகிறபின்று உளளதிநழுதியபடியே இந்த வர
வம்யதிறுடைய ஸாஹாதீர்யதை மாஷாபீகீ வர்ஸாஹஸ்ரமவ
கிவநாஜாஜவிஜ்ஞாவயாராக் வாவாஹஸ்ரவர்ஷாகிதி
வரிஜஹ்ரஹோகிகாலஹஹியோஹ்ர । பதிதர்திரம்ஸ்ரு ஈநாம
ஜ்ஞாநிமண விஹரிவெதவெஸ்ர கிஹாலெஸ்ர் வோராவெணஸ்ரதா
ஸளஸ்ரவஸீஜ்ஸ்ரஸ்ரியாநஜ்ஞாவெந ஸ்ரம்ஸ்ரஹிகாஸாவாவ-ர்ஹளீ” என்று
வெளியிடுமே, வெஹத்திறகு ப்ரஹ்மகர்ஜதகஸ்ரம்போலே இவ்வாழ்வா
ர் வர்வைம்யத்திறகு வர்வஸ்வாநஜாதர்வரரென்று காஸ்ய-ர்நதோற
றும்படி * ஸ்ரம்ஸ்ரஹிகாம்ஸ்ரர்ஷீவஸ்தம் என்றுஇதனுடைய காரணீக
கதனை வர்காரம்பித்ததும, இதனுடைய ஸ்ரவ-ர்ஸ்ரஷ்டவ்யதனை
ஜநவ்யாஸவர்யாவெதிஸ்ரவாரிஷ்டஹ-ர், வெஸ்ரம்வாயந ஸ்ரள
நகவர்ஹ்ரதய ப்ரஹ்மாஸ்ரரகம்விநம் என்றும் இதனுடைய
ஹொர்ஹதாதிஸ்ரயத்தை * நிர்ம்வெ-ிதெநிஸ்ரஜபகிவஸ்ரஹ-ர
ஸ்ரவ்யாஹ்ரதாநி என்றும இதனுடைய காரணீகஸ்ரவ-ர்ஹளத

காளருந்தொழுதெழுவோருமகதாா ரிகாருானிலத்தே, என்றுபேசியும்
இது தமகது ரவிந்தபடினைய *விணைவாதங குழாங்களுடன வே
தமபாடி பணணுலகிறபடியாத விசையாறபாடும் பலலாணடபல
லாண்டுமபாடுவோமேயென்றும, *பாவளருதமிழப பலலாண்டி
சையுடன் பாடுவோமே, என்றும இதனுடைய உலயவிலாகி
லனாராவெளிவக்குமாகபபேசியும, இதிலலாத லாழுலீநரைக்
குறிதது*ஒருதிவொவெளிலெளிலெள ளாநாரு ஐதுழிகளாலே
ஆழவாருடைய காவுஜகுவாவுகாளநா வெளிவக்குமாகதாா
ம நிவெளிபபட்டி அருளிசெயதும, இதில வருகிவாழவும்ன
காலவிலெளிலெள * திருநாதனைனனைஜ தெயவபூரு
சித்து மதித்துமென்று, என்றும, திருமால தபிரானை சேனாபதி
என்றும - திருமாலாரபிரியாத பெயனறிலானை, எனறும - சே
மமதாதபி நுபாறனை சுருளாபாலை, எனறும, இதசேதனாவுகளுக உ
வாயதலெளியொடு லொமதலெளிலெள ளாளதிவதலெளிலெள
டு லெளகுயவிதலெளிலெள வாதிபற விலெளிலெளணலாதபிரான
பிராடடிபோது காவுயிகிலெளன வெளிபெருமான வருகிவாவெள
யிலென்று வருகாளபிபதிதது, அதுவுமன்றிகதே, ஆழவார - க
உநாவாசிகளான ஸ்ரீமன்நாதமுனிகள ஆளவநதார - வரஹதி
கள- தகஸ்ரீவாதஸதவான உடையவர் இவாகளுடைய ஸ்ரீவசி
கிகளான திருவாயமொழி - திருபிரபபடி முதலான வரபெய
வருகாளபறதுவதாலேயும தகநாவாசிகளாக திவெளாவ
நிவெதபவரகாளஸ் திருநாமதவாழிதிருவ
நிவாவாகலெளாம திபாரகவிவாதபாதி வாதவரதிருவாதிப ஸ்ரீ
யகாரணங்களாலும இவ்வகையங்களை சுவிதநிலமாகதசெலலும
படி வருவகிபபிதிதபறபாலும, இதத வரவெளியாநாவாயாதங
களை ஸ்ரீரஙகாதிவயதெளிவாகங்களிதாறும சுவிபதாயபாதநாவ
ஷருகாரகள காலகதேபாதி அவாகள சூஜிதாநாமனமாக
காநாவாயிகருபடி இவரலே வரவெதிராவருவருகாளகூமான
திராதிபவெளாதெம வருவகிகமனபடியபயுங்கணடு ஒரு காலவி
ளெளதத்திலே அழகியமணவாளனை பெரியபிராடடியாரான ஸ்ரீர
ஙநாயகிபாருடனை உகாதருளி * ரஙகவிவருவாதிவெளாதபி

வெதாந்தியாராந்தரங்கே கி-ந்து" என்கிறபடியே வாசிவர்ம உபக்கிட்
ட உலாபவெதாந்தவெதிகளும் வாகயர்கூமாகத்தண்டோமென்று
சுவர்கசிவெந ஆநளிச்செய்து நிருவாய்மொழியிலுக்கு ஓ
லக்கம்கொடுத்து எழுந்தருளிபிருக்க அப்போதுமொவுதியிலுள்ள
ஸ்ரீவிவெஷவர்கள் - இவருடைய தாதீபவிதாந்தவுபகர்க
கூத்தையும் வவர்விஷயவாதாபரிகூதனதையும் காரவாயிற்று
இவ்விதாந்தங்களிலுடைய சூக்ஷ்மங்களிலே தமக்கும் பிறர்க்கும்
காரவாயெபடாகக்கடவதென்று - ஸ்ரீதேசிகன் நிருவடிகளான
பெஹதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீபர் வவர்விலாசகாஜீவநாகமர் மாகத்
செய்தருளின ராசாநாஜதபாவாரீயென்கிற மந்த்ரவிபெஷத்
தை இயலுடைய சூக்ஷ்மங்களிலே காரவாயிக்கும்படி. கிபாபம்
த்தருளவேண்டுமென்று ஸ்ரீயபதிவெகியை மொவுதியில் வராயிர்க்க
அவனும் - வாசவர்மாதிவிஷாத ஸ்ரீகாந்தநக்தேசிட்டவபாவிலு
ங்காட்டில் வாழிகாதசிவாலியாய் அப்படியே சுவர்கசிவெ
ர நிபடித்தருள அந்த ஸ்ரீவிவெஷவர்களும் இளிமன்தினைநம்
இயலுடைய சூக்ஷ்மங்களிலே இதை காரவாயிக்கும்படி கிபாபி
த்தருளவேண்டுமென்று நம் தேசிகனைவராயிர்க்க தேசிகனும்
ஸ்ரீபவெஷவாதெ வர்களான ஸ்ரீவிகாந்தநக்தேசிகனையும் ஆழ்வார் உடையார்
திருவடிகளான வாழுவதர்களுடையவும் நிபடனம் காரணீயரை
பீயமென்று ஓமென்றிசைந்து ஸ்ரீகூர்நாயகஸ்ரீரவஸ்தா" நியாயாதி
னியவனுக்ரமுற்பட அதக்கடவதென்று திருவுள்ளம்பற்றி
பாகமற்றுமுள்ள திவ்யிஷயங்களிலும் வ்யாவ்யாநவிவரணாதிகளி
லும் வேதாணவாரதம்தர்களாய் வாராம்கரவாரகாயபரி
வாரதாவாயர்வம்வேதாயவாணயிகளாய் வஸ்தாவேதாபயாரவம்
யார்களாய் ஸ்ரீவிவெஷவாதெ வர்களான ஸ்ரீவிகாந்தநக்தேசி
காரவாயிற்றுப் போருமதொன்றுயிருக்கிறதில்லை. வேதாணவம்
வேதாய வரம்வரைகளிலே வேதாபரிதமாயிருந்தபடி.

ஸ்ரீ:

ஸாஜராஜதபாவாரீதிதாதி

இதிஸ்ரீகந்தம் நிமதுஷ்டிகுலையுடைய வவல நாமகபாதி

டுாகூவிஷபஹ ஞிதிகூவத்னதியும் விஜகூஷணமானஜிவு கூஜுவாணஹு
ணாகூரகூவத்னதியும் இவ்வளவுக்கும் வெஹதுவானஜிவுாவதாரு
வெவெஹவத்னதியும் இவ்வளவுக்கும் வேறயொஜகூங்களான கூஹபு
வஜிநிரவஹநவெஞிவுக்கூமாக உவயவிவெஹாஜுவுாவெகூவ வேரவத்
கூகூவாஜிஹுாணங்குளையுமனுவஹுநித்து நின்றனகாவியையிர்கின்ற
பிலமே, நிஜனிதாறுஞ்சொல்லுர்நிதாறு நெஞ்சிழிந்துகும் என்கி
றபடிபே, ஓனடருல்லப்பட்டு ஸ்ரீகிவாரவுபதீ, ஹஸ்தியாவம்
வெஹரிகீ, ஜகாநாஜுபகாவுவிவரிவாவ ஸாவிவெவ-ஞிவொஹிஃ
என்றுஞ்சொல்லுகிறகணைக்கிலே - இவர்தம்நிருவுள்ளத்தில் வெ
ஸிகஸ்திறுத்திலுண்டாயா ஹஸ்திவரீவாவபாவனாது பலவாய்த்தலுக
ளாலும் பரிந்து இவர்வாய்த்தகாரகாரி மதுரமொழியாலே
சொன்மாலைகூற்றன், இராமாயணமென்னும் பத்திலெள்ளம்ள
வ்விரைபடபே, வரஜிஸ்ரீகும்பிபாலை இஸ்ரீகூரவிவமாய் வேவ
கிடந்த வகூஃவுவாஹ-நஹாரஜீயாகூ, தொண்டர்க்குமுதுணைச்
சொல்மாலைபாள் சொன்றவன் வரன்றிராடுந்தலை மற்றுமுள்
ளதெல்லாம்விரும்பும் உலகுஸ்ரீமாயபாற - வெகுவாஜிநவிகுமர
னாதீந வாவிகூடாவும் * ஸரணம்வேவவெஜி) என்று - வெஹ
வாரவஷயம் * ஜிதவாரவஷ(ஞ்), வகூவுவுமாகச்சொன்ன
தேசபாதியும் * ஸரணவெஜி வாய்ந்து ஜயஜிவாரவஷனைக கூ
ஜிகூடலேயாந்நுரிந்திதுசொன்னவாய்மாபாதியும், கூடவஃடாகவான
சார்ந் - வரிந்தாவாய்ந்து ஜிதபாய்வாய்சாரபாதியும். தம்மோபாதி
யிரவிஷபாதியும் இதிஸ்ரீகூர்மதுக்கிதொண்டு
சாமவாய்பாலவாய்நிற்பாரும், வகூவுவுவுஜீவுபாவாய்பாரும், இதிஸ்ரீ
ஞ்சுவாதுவாவாய்நிற்பாரும் சமவாய்பாலுங்கூரும் (ஸாதிகூஜீவுபா
வாதீர) ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்ரவாபாவாய்பாரும் கூடஸ்ரீ வாவி
ஷயிகும் ஸ்ரீவாவாவிஷயாபாதுகாஸஹஸ்ரவாபாவாய்பாரும் ஞ்ஞாகூஜிதீ
யிகூடாரா, கூடஸ்ரீவிரூகூரவிதி, ஜிதம்ஸாவஜாயவிதி,
தாம்னயாதினவ்வாரவறி, என்றுமிவிவ்வாந்தாரவிது, என்றுஞ்
சொல்லுங்கிபிபாரும் வுபயஜிஸ்ரீரவுக்தாரவாரும் வகூவுவுவுவுவுவுவு
கிகள் - ஜிஜ்ஞுஜிஸ்ரீரவுக்களான உவாடியவர்வுரூஞுகிகள், தாம்
தாம் - இவர்ஸ்ரீவெண கூவதரிக்துபம், விவிஸவஷஜுகூநஸவதுரா

திகனேயிநிவித்தும் - இத்தால் தங்கள்தங்கள் வ்ரதநிவாநிவை
ழுணவிஹநித்ராதி விதொவகாரவாஹ்யாதொர காஷ்டவதி கனை
வனதந்ரநிவெண்ணநீரவஹித்தும், வ்ரதநிவாதிகளுடைய வ்ரதவை
நடுகாரத்தைதக்கண்டு, ப்ரஹ்மாவைமுஸகாரத்தில் தனக்குவ்ர
ம்மாய் தானிட்டுவைத்தவரவாதிகளை தன்வாதூன் தனக்குஉவ
காரமாகவிட அதைதக்கண்டுகளிக்கும் பிதாவோபாதியும் - வ்ர
வாதிகளானவர்கள் - வ்ரதங்களான காருகுங்களைக்கொ
ண்டு எதிரியைவென்று தமக்கொருவெற்றியைக்காட்டிலும் அவர்
கனைதண்டு சாதிரயத்தையிட்டாதாக வனைனாவதிக்கும் ராணவர
ரன ராஜாவைப்போலவும் இவர்களுமகந்து, "நதிருவ்ரதாதாந
வ்ரதாதி" என்பதுபோல இவ்விஷபத்தில் மற்றொருநகைமாறில்
லாததாய்த்தோற்றி தங்கள் வெஹாவியகாவொரீவாஹத்திற்
கும் தங்கள் ஒன்றுமைமேதாற்ற காஹாதிஹாதிகாபா இவரைபோருதி
வ்ரவொதூடக்கினபடிதோற்றுகிறது. அதெங்கனேயென்னில்;கா
ரணஹிதமான வொவ்ரஹம் தனக்குரெஷமான வ்ரகூபகி
வம்வையவிரெஷத்தாலே தன்னுடைய காதாதாராதாஹம்பாதி
சரீப்பண்ணி பேர்க்கவேதன்னை யிலேசெய்துமறக்கிற ஜீவாதா
க்களைக்கண்டு * வரனகாகீநாரதிக, ஜாதநிவெர்டா என்று
தாம் நிவெர்தாதிபரராணுராணத்தை புடையவறுப்பிகாண்டு
*வ்ரவரிநஷ்டாநஷ்டராணாம் ம்ரரம்ஹவகிதாவிகம் என்று
சொல்லுகிறபடியே இவர்களுடைய தாவிவெநிராஹிகரிவெர்ட ப
ண்ணைவண்டி வரவர்மாஷதனென காணுமிவர்களிடத்திலே ஒருசுவ
ரரவிரெஷத்தைதப் பார்த்துக்கொண்டுநிற்க வரவர்மளதுனென
ராஜா வரவர்மாஷதனைபிருக்குச்செப்பேதபும் தன்னுடைய படைக
ளாசிலேபோல * வரசிடாவெதகுர்வடாரராரஹஸ்ய விஹாரகம்
ம்ரு தாரணாவ்ரவெஷவாவெஷதிம் । கொவாசகூரராதனை
யெசு, வெரரஷா கூணர்வரவகவி காகிர்கூவிஹநாதி, என
ன்றும் - சாக்கியர் சைனர்கள் சார்வாகர் சாங்கியர் சைவர்மற்
றும் - வாக்கிபழப்பதினைவகைசெய்து விபாகரிந்தோம், கா
க்கைக்காரென்னலத்தல்காட்டிதேனேம, களக்கருத்தை கண்ணிர
ண்ணட்டியழித்தோம், பத்தர்மட்டின் பூட்டிவமே, புனராதபரம

பதப்போர்பூரித்தோமே, என்றும் மதஉ-ஞஷணீ நூயவஸிஜோ
ஜநநூயவரிஸ-ஜி தகுஉ-ஷதாகூரவாயி கூரணவாரவலூவா
தி வஸ்வூ தஜூயங்களாலேயும் - வாழ தஹஸ்ம தஜூ வஹவூ. ஸ்ரீ
ரவஹவூ துபலாராதிஜூவிபதணிஉரவாலோதி ஜூயமுகங்கள்
தண்ணும் வாஹவூ ராஜரக-ஹூவதிகள் வஹ-வியமாக அழி
ந்தபடியைக்கண்டு தாமேயுகந்தருளிச்செய்தபடியே இவர்தம்மா
லே எதிரிகள்ஜிதராயும் வஸவதி-களாயும் தன்னுடைய ஞஜூ
த-ஜூராவாராராய் லோகந்திருந்தினபடியைக்கண்டு முன்புள்ள
காரணந்தீர்ந்து * தெவொநாதிவஹஸ்வாங, ஸ்ரீராதிராதி,
காமமாயிாமேற்றவின்ற, ஆயிரநாமஞ்சொல்வி, என்னுமிந்த வஹ
வநாமங்கள் தன்னிலும் தன்னுடைய ஞதாராதிகவம்தோற்றுப்பு
ரும் நிகுவஹ-ரிஸிகள் லோகத்திற்கும் தான் கஹிராதிஜூயிருக்கு
ம்படியும் இந்தராதிஸவூவாவுனுப் தானபடியை* கயம்விஜ-வை
தாரண என்கிறபடியே அவர்தமக்கிட்டதாக* ஞவஸ்து என்று என்
னுழனுயிருக்கிற வாழவெராதிநியனுப் வ்யபிசாரய-ருனாரா
தனுடைய உபாவிஷயகவும வ-ரிவிப்பிக்கப்படுகிறது. ராதெ க
ஸிநுவஹ-ரிய ஜகுராதிகளாலே யயாஞ்ரதிம்வு-ாதிதிகண்டுகொ
ள்வது. * வஸதாவஸ்ராதிவஹ-ரிய:, யவிஜவஸ்ராதிவஹ-ரிய:ர
வ்ரவஹவஸ்ராயம்ஜூவநம்ஜீஹவதி, வஸஷவிஜவ்ராநஜூயாதி, என்
ற்றேநிகுவஹ-ரிஸிகள்படி. கயவாராதாவ-ராதிஜூ - ராதிள - என்
று வஜகுவிஜஷஞ்ஞ்சி எம்பிபருமான்றனைக்கும்*ஸ்ரஜபாவிதவொதெ
வஜவதிஜூ-ெத-ஞ்ரூநீதவாத்ரவ்யயாதகதெகம - நஜீவெய்யம்கூஷண
ஸதி விநாதாதிவஸிதெகூஷணாம- கூவஸிதகெகுராஞ்தாம ஸதவஜூநி
ஜெகூஷணாம-ஸ்ரம்ஷதி-ஜூஜிவாவ்ராதி -ஜுகூஷ்ராவஸவ வாபுவதீவத
ஸொ ஜெவ்ராதாரணவ்ரஸ்ரவாய ! ஸ்ரகூஷகூவஸவ-ருவஸிஜவாஜ்ஞெவெவ
தாஜெதெஷ-வஜீபதெத - கூவெவ்ராதாநா - ஸ்ரம்ஸ்ரஜீம வஸவ-ருஹ-ரி
தாநாம - ஹிவிதெவ்ரவிவெஷ்டாஜ்ஜஹநாதாத - வஸம்வாராணவ-ருஸ்ரிதா
ரிணீம - விதி-ஹ்ரிவாஜ்ஜஷ்டாயிநீ - யவ்ராவீக்ஷ்வ்ருதி-வ்ரம - கூம்ஹீகாரிஹி
ராஜெஸ்ரஜெகூம் வாதய-ருபஜெஜ்ரெ - யயாவஸவ-ருஸ்ரதிகாவிஷ-ரம் த
ஜெஜிவ்யம்ஜிஜாத்ரு - கூவிஜெதஜிஷ்ட-ரநாவாம்வைஜஸவ்ராஜ்ஞம்
வாராவ்ரம் - ஸ்ராஜொவஸ-ரிவாநிதெ - நீயுக்திருமகளுநின்ராயால் -

ஒண்டொடியாள் திருமகளும் பூமேலிவாநிற்ப - திருமாலன்றியின்
மைகண்டு - பூமேலிருப்பாள் விரைதீர்க்குமே திருமகளாலருள்
பெற்று - உதயாதித்ய ஸ்ரீ ஹாவலபாரணவலவிதங்க
ளான நம்மாழ்வார் மற்றும் வல-ழ்வார்களுடைய வரிக்கிவாரம்
வரைகளாலும் பரகாஸிதமாய் வ்யாக்யாக்யபாரணவிஹ
திவிஹாரெகாபாபரெகாவெபரெகாஸிபாரணங்கள் தன்ஜலில*பா
வகாவுள தாலெயு உதயாதிரிஸாகத்தின்படியே - பாவம்வ்வரீகா
வாலயங்களாய் தம்மிலிஹாதிரியதங்களான பாரணங்களைத்
தவிர வல-ழ்பரகாரத்தாலும் வஜயஸிபாயும் விலக்ஷணமெனையா
யும் அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகளாகி - பத்தர்பித்தர் டனிமலர்
மேல்பாவைக்கு - உதயாதிகள்படியே அவன்தன்னையும் பிச்சேற்று
வல்லவளாய் அவன்தனக்கும் கூஹிராவெயோனாராவெனையும் *
காதலெவ்வ என்கிறபடியே அவள்தனக்கு மஹிராதிபனை வெகா
ணநாயனையும் * ஹாவ்வரெணவ்ஹாயயா - வ்யாதீவ்பாரதி,
காவாயிநீ" என்னுதிகாதிகள்படியே - பாணபாணிகாயும் பிரி
க்கமாட்டாதபடியாய் பிரிக்கில் ராவணன்பட்டபாதி படிவதாயும்
வருமென்றும் பிரித்துச்சொல்லில் வாதவ-ம் ராதாவதாரத்தி
ல் ராவணனல்வந்த விரோதம் நம்மாலேவருதோவென்று
நி வெகாரு என்பதுபோலே நாம என்கிற ஸப்தத்தில் தொடக்கி
ச்சொன்ன தீகாவாய-ரை கண்ணழுடைய நிருவள்ளத்தை ய
டியொத்தின நந்தேதிகளுடைய - * வாராயிதிராதிவெ - பல்
ணியனுப்புகழனைத்தும், தாதனுமா நாதனுமாமென்னைப்பற்றி என
ன்னும் வாக்கிகளையாராய்ந்தும் ஒருஸப்தத்தில் பிரவணயும்
காட்டுகிறார் * ராதாதிராதிரி தவித்தவாஷ், இதயாதிவாயா
ரண ஸ்ரீவாம்வவிஷய ராதிஸப்தவ்யொகம் வ்யயாநவ்ரீவா
ராஷர்களைக்காட்டவுமாம். சுயவா - ராதிஸப்வ்ம்விரொஷவாதி
யாய் வரஸ்ராதிழ்வானைக்காட்டுகிறது, இத்தால்நாம் ஸ்ரவா
யிகவிதவிரொயிகளை நிரஸித்தும், ஸ்ரவாயிகதாவை
யித்தும் நிரவாயிகதாவிதாதிகள் மணம்புணர்ந்துவரச்
செய்தே விரொயித்து எதிரிட்டோமென்று அநுசந்தித்துக்கொ

டுகிற்க இவரிப்படி நிராவாயிகூசோதாவிதாக்களுடைய சேர்த்தி க்குமொரு கூஉவதிகளாலும் சிதைவுவாராதபடி வ்யூவகிக்க அ வதரித்தபடிகண்டு தம்முடையகூலைவைக்கு விஷயமாக்கினபடி யைக்காட்டுகிறது, ஆழ்வாரும் * படியாலசுகனைகட்டபாதியாளை ஒருகூர்மழுவால் போக்கியதேவனை என்றுரிறே. சுயவா - வகு வகிக்கத்திருமஞ்சனக்காட்டுகிறது, இக்கால் தங்களுடைய சேர்த்தி க்கு அக்காலத்தில் ராவணாதிகளிணல் பிரியுவந்தபோல் இ க்காலத்தில் வொவ்வாதகூஉவதிகளிணலே ஒருபடியும் கலிவு வாராதபடி பண்ணினபடியாலும், * வகூலைவவரவனாய, ஹ லையம்ராவணம்ஹிவம் ஹதவாதி, தங்களிருவருடைய பாசுரங்க ளின்படியே தங்களிருவர்க்குமுடைய விரோயிநிவ்ருத்திவசவ க்கோவையொவெபவ்வஹாவாதிசோ உறுதிபிரானிபென்னும்ப டி இட்டபடைடயாக்கினபடியிலே தம்முடைய கூவஸ விஷயமாக்கினபடியைக்காட்டுகிறது, சுயவா - தம்பிமூத்தபிரா ஹனக்காட்டுகிறது, இக்கால் வகவர்களுடைய சேர்த்தி பிரியாட்டி யையிரிக்கவேண்டுகை ஸ்ரீராமபிரான் காலத்தில் தா ம்பிரியாட்டி ஹனுமாதிகளிருக்கை கூடுமோ கூவஸஹராயிருக்க இவர் அரசிளங்குமரிபிரிவாலே [illegible] என்றிறே பிரிவாற்றாமையாலே [illegible] திருவரங்கத்தில் [illegible] வாஹத்திலே [illegible] ஸவ [illegible] ஸமவாய பிரிவாலன்றோ [illegible] ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரென்ன இவர்கள் பிரிவாற்றாமையாலன்றோ - இவர்களிருவருடைய [illegible] ன்ன - வகுலாபரணாதி [illegible] ன்ன - ஆழ்வாருடைய கூவதாரங்களில் நிராவாயிக [illegible] ஸ்ரீயபி வகிபெயர்ன்ன - வடபெருங்கோயிலுடையாருடைய கூவதாரத்திற்குப் பின் டி அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரென்ன இவர்கள் வொவ்வாமையமன ரகஸ்யஹரனசெய்து தங்களுடைய வவ-ஹயாத

விஷயமாக ச்செய்தருளினதோபாதி இவரையும் தங்கள் வைஷ்ணவவிஷயமாக்கினபடி சொல்லுகிறது. சுபலா, சுந்தரா வும் வைஷ்ணவனெறியிலேயாய்த் தாங்கள் ஸத்ருவிஜயாதிகளைப்ப
ண்ணினின்றகாலத்தில் ஐ ஹ்ருதிகளிலேகொண்டாடி வரஹ தரி வெணதங்களை உபாவிஷயமாக்கினதோபாதி கவிதார்க்கி கவிஸார்வபௌமத்தைப்பண்ணி வெஹாஹோபத்தில் ஸகல ஸ்ரிஷ்டிகளாலே வாஹ்யகுஹ்யவஸ்துக்களையும் அதரஸ்ரோதோ ரஹஸ்ய மான ரஹஸ்யரஹஸ்யமென்ன ஸ்ரீஸூக்தரஹஸ்யத்ய வாஸாதிகளில்விசேஷாயவஸாயத்தாலாயவிஸ்வாயநாயிகாரங்க ளென்ன அபாயிகாரவரதஸ்ரோகாயிகாரங்களென்ன பின்புண்டா னவிரோயவாசிஹாரீதி முயங்களென்ன ஐதிஹ்ருளாலே சூஹ்யதரகுஹ்யவஸ்துக்களையும் நிரவதித்து அவர்களால் ஒருகுறைவும் வாதபடி திருநாரணனென்னு ந்தெய்வமுஞ்சித்து மதிந்துமென் றும் ஐதிஹ்யஸ்ரிக்கு கூளிறுதலே ஹ்ருதயணாஹ்ருதயவம்பஹ்ம் என் கிறபடியே ஜகதாரணவஸ்துவைஹ்ருதயவம்பஹ்மாக்கி தத்தாம் பெகுங்கயஹ்ருதயவம்பஹ்மென்னும்படி வெற்றிகொண்டுநிற்கிற உளையிலே தங்களுடைய வம்மாவழைபிறதலே யுண்டாயிருந்த றவுபாவிஷயபக்தியை க்காட்டுகிறது. இத்தால் வ்யாவ்ருதாயா ணஸ்ரீகமென்றும்; வைஷ்ணநிஷேவ்ருதீதாநிஜநாதி என்றும், வ ரிதாரணாயவாயஸ்ரீநாம வம்மவாதியாமெபாமெ என்றும், எ திர்சூழல் புக்குஎன்றும், உபிரளிப்பானென்னென்னயோனியுமா ய்ப்பிறக்தாயென்றும், வவ-ஹ்ருதயாஹ்ருதயவ்ருஎன்றும் ரகஸ்ய ஹ்ரி தனை வ்ருஹாஹ்ருழ்வானேயபாசுரமிடும்படி வரிரணஸ்ருசரிவா போல்வாராலே நவிவுவாராதபடி தனக்கு கூதலாதிதனை அ வனைநோக்கிஞனென்கிற வ்ருதாஹத்தோபாதி நிரவதாஸ்ரயஹ்ருகூ ஸகீஹ்ருஷ்டிகரான நம்தேசிகனையும் வ்ருயஸோவாயஹ்ருண ஸ்ரீயஃ பதிபதெய்யஸ்ரீலும் இவருடைய ரகஸ்யணாஸ்ரயஹ்ருகூவாவரிவா ஹாத்தைப்பண்ணிநோக்கின படிகாட்டுகிறது. இவ்விடத்தில் இ ன்னும் வெஹாவியமானதோஷங்களை யபிமானிகளண்டிபெரள் வது. சுபலா, ராஜாஹ்ருஷ்டிவிரோதி என்கிறபடியே ராஜா

நாஜவென்றது திருவனந்தாழ்வாணுக்கு மோமரூபமான வம்
ஜ்ஞாவிஸ்வரூபமாய் தன்னுடைய வாசிவ்ராதிநியபணனஉவிஸ
யிலும் கூநஞாரம்வரூகூயகியிலே. கூவதரித்தபோது இளையபெ
ருமாள்நம்பிழூத்தபிரான் இவர்ளான உவிஸ்யிலும் கூநஞாரம
யகிஸ்வரூணுய் அவதரித்த உவிஸ்யிலும் செய்யவொண்ணுத
படியாய் விஸ்வரூபமெகூயஃஹ்திகமான பிற்பாடரான ஸ
வஃகூஉகீமணிரவஸநத்தை ப்பண்ணினபடியைக்கண்டு இதற்
ருப்பரிசாகத்தம்முடைய கூவிவெயை இவர்திறத்தில்வைத்த
படிகாட்டுகிறது. அங்ஙனன்றிக்கே ராஜநாஜஸ்வரூபத்தை யளஸி
கூமாக்கி ராஜஸ்வரூபத்தாலே நப்பிழூத்தபிராஜன சஞ்சொல்லி கூ
நாஜஸ்வரூபத்தாலே இவருக்குப்பிராந கூவதரித்தவரான கண்ணபிர
கூகாட்டி அவருடைய உபாவிஷயகூவந்தை சஞ்சொல்லுகிறது
அதிதங்ஙனமென்னில், கண்ணழகையுடைய ஸவஃவ்ஸுமான வாசி
ஸ்வரூபந்தை தீகாஸ்வஃவம்ஸ மஹாஜிகளாலே வ்யூகாஸ்பீப்பித்து
ம். ராமாவ்ஸுதாஸ்வஃவிவரணகூ உத்திலே வாசிஸ்வரூகாயிகா
ரத்தில் யஉவதிஷஉஸ்ஹ, வஸுதாயோயம் கிஞவிவிஉயெஸா
ரயிஸவஃவிதகா. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந்தாயுமாகி- தே
ர்ப்பாகூனகின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன்ஸ்ரீனிசான்ன தணித்
தருமம், ஜகூராஜிகளிலே லெளிஸிட்டபடியைக்கண்டு தம்முடை
ய கூவஸகிஸயத்திற்ற விஷயமாய்கொண்டு திருல்லுகிறது. கூய
வா - ராஜஸ்வரூபத்தாலே * கூகாராஜ, வாஸ்வஃஜ, எஸ்கிறபடி
யே வ்யூஹாவாஸ்வஃவத்தை ஸ்ரீயஃவகீயையும் காட்டி கூநாஜஸ்வரூ
பத்தாலே * கூஜவ்ராஜ்ய ஜகூராவ்ரவிராமணஸ்ரீகூ ஹாராவ
ஸவைலாயில் பிரபட்டி - பிவ கூராபுத்ரனியாள் - ராஜவாள் - ஸ்ரீபரன்ன
கூபுரனிபன் - பரிபாலிகளென்னபட்டி அதாவதுகூகாட்டி.
யஃவ்கூராவ்ரவிராமணஸ்ரீகூ ஹாராவ்ரவிராமணஸ்ரீகூ ஹாராவ்ரவிராமணஸ்ரீகூ
ம் கூவாயஃவிகூகாரிபிலும் வ்யாஹ்திகரான நம்மழ்வாரு
டைய தொண்ணாற்றுமுதாய் * ஆயிரத்துப்பிறவியரந்நினைபெயன்
று வாவாராவிஸவ்ஜிதாய் * பாலிலடமுதன்னவாயிரம் என்று
சொலிப்பினியபிரம்பொல்லாய் ஆவெவாவாயமான வ்யவஹாரிஸ
லெகவ்யகூகாரகமான திவ்யவ்ரவ்யாவாஸ்ஹ்தை வாஹாஸ்வ

டாக நிலேகிறுத்தினபடியாலும் தவீஷுரான நாயயாதுநாஜிவு
ஹாவவுரகாமநத்திணலும் அவர்களநடைய கூடாகஷவாதிரான
மை தோற்றுகிறது. இப்வகஷத்தில் ராதுாவைத்தாலே ஸ்ரீராதி
ரனைச்சொல்லி அவனைசூவாரகாடியிலேபின்புண்டானவராக
உடைத்தாயிருக்கிற வாதிவிகர்களென்று விதுஷம், கூயவா -
ஸ்ரீராதிருருடைய வம்ஹாகுனயாலே புண்டாயிருக்கிற கூ
வாலாஜகவத்தைச் சொல்லுமாம், கூயவா - ராதுாநாஜரவை
த்தாலே சூவாயகாகாடியிலே அவர்களுத்துப்பின்புண்டான
பெரியமுதலியார்துடங்கி பெரியநம்பியளவாக சூவாயகமகத்
தைக்காட்டி அவர்களுடைய கூடாகஷவிஷயங்களைத்சொல்லுகி
றது. அன்றியே ராதுாநாஜரவைத்தாலே உலடையபர் தன்மை
யேநேராகக்காட்டி அவர்தம்முடைய கூடாகஷவிஷயகவத்தைச்
சொல்லுகிறது. அதெங்வனேயென்னில், * யதீந்தராம்ஸாய
வா - னன்று அவதாரிவரென்று ஸ்ரீபூஸ்ரிவாதுணிகள் கொண்டா
டலாம்படி அவர் தம்முடைய வாசுதேத்தை ஸ்ரீவாஷ்ணவாதிபுவ
வநதுவத்தாலே விரகுஷலயாகவுவகீகர்ப்பித்தும் அவர்தம்மு
டைய யக்குத்தாய் ராமணாமகீராவ்ராகய்மான ஆறுபிரப்படி
யே இவ்விரகுஷணமான வாவுவுாபத்திற்கு * யதீந்தராம்ஸாயா
வதுாணவெுாழு என்கிறபடியே ராவ்ஸ்ரீபூதாவராவாதுமை
ன்றுகாட்டியும் இதற்கு உவப்புாணமான வெஹாவியதுணிபு
வாலவுாவுாநங்களையும் வெஹாவியமாயெகளையு மருளிச்
செய்தும் இவர்தம்முடைய வாசுதேநிய்காரணவாவத்தை *
வாரவுதுாணாம் கூரதுாவிவகூனைாஜயகீவகூனைாயாதி
நீம், காரமகாரமகூராதுாவுகியகீவதளஹதுவெதீம்தி
வெதீ” என்றுகாட்டியும் * யதீராராவாவுகீவாராவாதாந
தீதுாஜியாலே தத்வைம்யிவிஷயத்திலும் தம்முடையவதுாவணா
கீராயத்தைக்காட்டியும் * சித்திபோமினித்தீவினையே யென்று த
ம்முடைய நிலைாவாவத்தைத்சொல்லியுமின்னும வெஹாவி
யமானவாகிகளாலே உடையவருடைய திருவுள்ளம் குளிரு
ம்படியாக்ரி தகூடாகஷவிவரோதத்தை நாம்சிந்தாமல்கொண்டட
டுகூயைாமகிறது - கூயவா - ராதுாநாஜரவைத்தாலே, ராதுாநா

ஜ அப்புள்ளார்முகமாய் "ஐகிய கிராஜஜ ஹாநஸ எதிவரஞ்
டடப்பள்ளிவந்தமண" ரென்னு மி கூராழிபாலும் உடையவருடை
ய கூடாகூவழிவாஹமாகவந்து வலுவாகூவாங்களும் நிறம்பின
ஸ்ரீவாதிஹாம்வாம்வை ஊராஜாநாஜ அப்புள்ளாரான வாக்ஷாஹா
வாய்ர் வரிவை ரிணர்கூடாகூவிவடயகூத்தைச் சொல்லுகிறது.
இதைக்கணிசித்திறே "ராஜாநாஜாயர்ஹாஹாதெயாந்நாதாவா
தகவாம்கவாம் ! கவாவை, கூதெயாராஜாநாஜவுஸிகொம்ஜூராஹ்
வாவுவெஹாதையாஹம், வெஹாதவஸ்ரிரிநிஹிதாஹயவெஹுள்
ஐி, வெஹாதாவாய்ர்வயெர்கூ தவஸகவுராஹவஹுக்வ ஸாஷ்ஷாதிஹா
நம், வெஹாதாகயர்வஜூாயிதந, வெஹாவிதாஹயந வஸவஜூாய
வஸாயாம, வெள்ளைப்பரிமுகர்தெசிகராய், யொதாவாநவிதா
ஹாஷபதிவெதீ, கிடாம்பியப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைபழக்கி
வைத்தாற்போல் பழக்கிவைத்த, சரக்குங்கருந்துடைத்தெசிசீ"
என்னு மிகூராழிவெஹாவஸம்வஜூத ஜூாவிஜவஸ்ரிக்களேலே தாமு
ம்பிறர்கற்றும்கொண்டாடி வஸாவாய்ர்முன அப்புள்ளாருடைய தி
ருவுள்ளத்தை தீர்ஷவஜூாயமெருவராலுங்குலையாதபடி கவிஹி
ஹமாய் வஜூவதிர்ப்பித்தபடியாலே உகப்பித்து அவருடைய கூ
டாகூஷவஜவர்வஸ்ரித்தைதும மிற்றபடிசொல்லிற்றாகிறது, ஆக வஜூ
ரோவாய்ர்முன ஸ்ரிபர்வஃகிருடங்கி வாக்ஷாஹாவாய்ர்முன அப்
புள்ளாரைவழிதூண்டினன வஸவர்வாவாய்ர்ஸ்ரஸ்ரவஜூம் கூவாவை
ரிவஸவாங்கருளிச்செய்த ஸ்ரீஸுக்திவிஷயீபவப்பு நிம்றபடி சொல்லிற்று
பிற்று. * * * * * *

(ஜூாநவெவராஜஹ்ருஹ்ரவணம்)

என்றுநிப்ரமாண்யமை கூவாய்ர்கூடாகூஷவிஷயத்தாலே "மு
யர்வுமதிநலமருளினன்" என்றும் அழ்வாரைப்போலே வஸ
தவிஜமான விவக்ஷணஜூாநவெவராஜஹ்ருதயத்தை நோக்கிக்காட்டுகிறது, இந்த ஜூாநவெவராஜஹ்ருங்களையே ஹ்ருஷ
ணமாக வுடைபவரென்றும் "விவெகதிவெர்ஷவிராகித, ஜகி
ருஷியிலே அருளிச்செய்தவதாகையால் "கூவாய்ர்வாநவெவராஜ
வெவாவெஹ" என்கிறபடியேயும் "வேநம்வல்வார்களைக்கொண்
டென்று" சொல்லுகிறபடியேயும் தனக்குவஜூ ஸ்ரீஜமான ஜூாந

முணலெலஹவமிருக்கச்செய்தேதபும் வஸ்ஹவுதாயவலிஐமாய் வல
தாவுாயஃக்கூடாகூத்தால் வருகிற சுகமஃவெஹுகஜுாநாஎவமாக
கிற ஹமவஇஷயஜுாநத்தைச்சொல்லுகிறது; இத்தைக்கணிசித்
தேறு; "வரிவுரஜுாநவெலவுயா" உவமெகூஉதிதஜுாநஜு
ஜுாநிநஃ" - என்று வலவஃஜுாணை ஸீதாவுாயன் பிறர்க்கு முப
தேதித்து தாணும் வாஂஜீவநுாஜிகிறத்தில் ஜுாநசிஷ்களைத்தேடி
னது "ஃஜுாநவெலுாஜீயுாஹமயெ என்றிதுகளைபிறே வரீ
வஃாவுாயஃர்சரும் ஹவிஷணமாயிட்டுவைப்பது. நம்தேசிகரும்
வாழுவழுவெலுாவுசிராஹவுத்திலே சொல்லியும் சுநஃவதித்தும்
காட்டி விஹவழுயஜுஃவஂவுாநம்பண்ணிற்று. இதைக்கணிசித்தி
றே "அறிவுடஃனந்தறிவாரருள் செய்பவமைந்தனெ"ன்றது, இப்
வகுத்தில் வெலுாமுமாவது :- வனதஜுகிரிகுமாய் வருகிற
ஜுாநசிஷ்களிலுண்டான சுரஃவினைச்சொல்லி ஆக இரண்டுமஃ
ணங்களாலேயும் மற்ற சுநஃவுாநசிஷ்ணங்களையு முஎலுகுதி
த்து உதாஹரணங்களாலே கழற்றவொண்ணாத சுதஹவிஷ
ணமாக வுடையவரென்கிறது. சுயவா - "தஸ்ஜுாநிஜுாநி
தொநுஜுாஸ்தம், விஷாநுாஸீலுவெநவாணை, ஒண்டாமரை
யாள்கேள்வனைநவினபேநோக்குபுணர்வு" என்றிதுாஷிப்படியே
ஹமவஇஷபஜுாநமே ஜுாநமென்றும் உதாரம் கூஜுாநத்தோ
டொக்குமென்றும் இத்தால் வுாவுமாய் "யுகிவைஜுாநவஹ
வதை, சுஜ்யவெதவஹஜ்" என்று இவ்விஷயத்திற்குப் புறம்
பான வைஹரஸிகிணாஷிவஜுவிவெலுாஹுத்தைச் சொல்லவுமாம்
சுயவா - "புத்தர்மாட்டுடன் பூட்டுவதேம, அலத்தல்காட்டுதேவா
மே, பரமதப்தேபார் பூரிந்தேதாமே" என்றுந்தாமநனிச்செய்தப
டியே தமக்கு உபவுசாணங்களான "யயாஸக்திநிபுணஹீபாஜெ
ஹுவுாநிஜு காஃ, தலையைபறுப்பதே சுநமங்கள்டாய்" என்றும்
வரிவிர்கர்கள் பாசுரத்தின்படியே இதற்குப்புறம்பானவர்களை
நிரஸஷவியுவஂஹநம் பண்ணுவதே உவுவிலெசுயர்மென்கிற
ஜுாநத்தைச்சொல்லி- வெலுாஹுவஷத்தாலே அவர்கள்நிறத்தி
ல் சுநஃசுவஂவாழிராவுவமான நசையற்றபடி சொல்லுகிறது. அங்
ஙனன்றிக்கே "ஜுாநாதநுபவுாதா வெலுஷாஹிவுரசாதத

கூ:, கூவாழழுவிமொழிம்வரிவிலாசிகீ:, உலயாயிஷ்டாநம் வெவ கும்விமொழிகூம், ஜமஞ்ஜிஷாநதிலும்லும்கலும்வாந்தீமிலா, இதிஷ்பழி யே வலவர்விதிமலவலவர்கா வலவர்காவமெலுகளிலும் பிரிவற்றஇ ம்மியாநமே வலிவர்காவுமென்கிற ஜூநாத்தையும் இதிடியா கஇந்த மியாநத்தை வனகூவிதமத்தில் பிறிக்கிற லம்மாயவிவ உர்பாதிமாவான திலதிந்திகளுடைய விஜாஜத்திலுண்டான வெவதாவணவுத்தையுங்காட்டுகிறது. அன்றியே ‘‘மொதிஷ்ம்வதி உயாதீகூஷாதிதீகூஷாதிவல, உம்பர்போகமுகந்துதந்நந்திரும,லியுக் ந்தீதாநாமே, அழிபாவானில்வைக்கும் மனமேமீமகிழாதே யிநப் பதென்பகால், என்கிறஜூநாநத்தைச்சொல்லி அத்தால் ‘‘லிலுங்கித நலும்லவெகு’’ இதிஷியின்படியே அவன்தன்னிலும் வொரா ஷாயர்த்தை கூவெகூதிபாத வொராமுத்தைச்சொல்லுகிறது. கூயவா ‘‘பெறுவதெல்லாமிங்கேகாம் பெற்றுவாழுவென்கிறபடியே விவுவர்யிஷமான இந்தலோகத்திலே நிரஜாரமாக லமவதூாமவ தாவாயர்விகுங்கயர்த்தைப் பெறக்கடவோமென்கிற ஜூநாநத் தைச்சொல்லி இதிடியாக ‘‘விவெகுணவாவெலவிநதிலிலாஷ்’’ என்று லொகாஜாரகாலாஜார மெமாஜாரங்களிலே நிஷ்தரி லமாகவிருகிற கூநாலவத்திலுழுண்டான விவெராமுத்தைச்சொ ல்லுகிறது. அன்றியே ‘‘கூவாயர்திலவெவகாம் வழியிகாதி தரிகாம் நதிநரிதிலல, முலொலிலவவாரம்வெலல, தீவஸாதூராதி லொமுராரீ:’’ என்கிறபடியே கூவாயர்னே திவுரிதவனதையென் கிற ஜூநாநம், இதிடியாக ‘‘முராவம்தநவிவர்காம், குருக்கள் குழாங்கள்குரைகழற்கீழ்’’ இதிஷிகளுக்கு வேறுபாடாய்வருகிற லமவவிஷயத்திலுண்டான விவெராமுழுஞ் சொல்லிற்றுகிறது. இதிஷிமுணங்களில “அழியேயெனுள்ளானுடனுள்ளான்” என்கிறப டியே லமவதூாமவ தாவாயர்விகுங்கயர்மே நிரவிவசுமாயிரு க்கிறநமக்கு லவிஷணமாக உடைத்தானமை பிரகாஸிக்கிறது.*

(ஸ்ரீமதெவங்கடநாயாயர்மென்று)

கீழ்ச்சொன்ன முணவிமொழிகளுக்கு ‘‘முணாநாதாக வொதலவாது’’ என்கிறபடியே விளைபும்பூமியென்னும்படியான கவ காரவெலவம் சொல்லுகிறது. முகப்பிலேதோற்றியிருக்கிற

ஸ்ரீஜவஹ்வம், நிதர்யொமெகிஸாயஸிந" என்கிறபடியே நிதர்ஸம் வாயத்திலேபாய் "வெங்கடேஸாவதாரோபம்" என்கிறகூற்றிலே வாதிவத்ஸ்யஸாவத்தில் அலர்மேல்மங்கையாய்நின்று இவ்வ வதார்த்தில் "தநஷ்ரிகேவதநாஷீ" என்கிறபடியே கூஷ்ப வஷிநிரஸமெநாவபூவிகேயான கூதுவிஷ்ணுசித்தராகிவெயாயும் ஹகிவாரம்வராராகிவெயாயும் பிராட்டிநிற்கிறபடி சொல்லிற்று கிறது "வெஷாதெஷிகேஸுரதாயிந" வாகிக்கிவாரவராராகி வெயும் என்று இவர்தமக்கு திருவேங்கடமுடையான் வெஷா தெஷிகேஸ்வடூஹிவஷகும் பண்ணினஷிஸையிலும் இவர் கூஷ்புவஷிகளை நிரவஸித்தபின்பு கவிதாகிக்கவஸிஹமென்று அரு கேயுள்ளார் ஜபவெஷஷணபிட்டஷிஸையிலும் அவர்களிருக்கவரு ங்கனித்து வாகிவக்ஷம் நாப்பண்ணினை வஸிஷாதெவடூஹிவஷகும் வஸ வதரியொஜநமாய்த்தென்று "வெஷாதெஷிகேஸனென்றும்" வஸக் தம்தரவஸதம்தரரென்றும்" அவர்கள் தமக்கிட்ட வதவஸிஷதிருநாமம் பெற்றபோதுமுண்டான ஜபஸ்ரீயைசொல்லிற்றாகவுமாம். *

"வஸதநாஸவராஸ்ரீஸாந, கூஷாரிகூஷமதஸ்ரீஸாந, பயிலுந்தி ருவுடையார்" என்கிறபடியே ஸ்ரீமெவஷவஸவஸ்தான வரிவாகிணக்விகெங்கயக்ஷ கூரியைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். *

(வெங்கடநாயாயக்மென்றது.)

இவர்தமக்குவிதேஸிகளிட்ட திருநாமமுமாம். சுயவா:— திருவேங்கடமுடையானே இவ்விஷவம்சொண்டபடியாலே அவனு டைய திருநாமமே பின்தொடர்ந்தது என்றும் அவனுடைய கூவஸ்தாவதாரமென்றும் யோஜிக்கவுமாம். வாகிவக்கு வந்தி ல் திருநாமவைஹவமே கூஸ்ரீதருடைய வஸக்கொஷநிவ தியையும் பண்ணி ரகூஷகூகூவாஸிகளையும்சொலுந்தி "கூதுவா தூவாவி" என்கிறபடியே வஸக்கொஸத்திலும்"உகூவயேக்கி" என்ற றபடியே வஸக்வஸ்வாணீயமாய் கொண்டாடத்தக்கதாய் இரு கிறபடியைக்காட்டுகிறது. உதாரகூவந்தில் "ஒன்றுமெதாழுந ம்விணையோடுமே, கடுவிணையரிருவினையும் கடியும்வெற்பு" என்று சொல்லுகிறபடியே வஸஜிஜமாய்உஸ்தமானமணைப்பாட்டைப்பெ ற்று அந்காலே தாம்"தெய்வவடமலை"யென்கிறபடியே சுயஷேத

தூலதிதனைப் நாயகனைப்பின்று அந்திருமலை யினிமையா லும்தன் பெருமையா லும் இந்தவுலகினையும் திருத்தவுஜ்ஜீவிப்பிக்கவே ண்டுமென்று சுவெகுபாய்நின்றவிடத்தில் கூரநபணத்திற்குறு ப்பான வளவுவுவுவளஸீலுாதிமுணங்களைதேப தாங்கள்சேராமை க்குவெகதிவாகவும் எளிவரவுசொல்லுகைக்கு வெகதிவாசுவு ம்பண்ணி உதாவளீநாராயும் பூதிவெஹிதராயும் நின்றவேகநா் களைத்திருத்துகைக்கு வெறிவெஹாத மானமுணவிபொஷங்களை யுங்கொண்டு ஸ்ரீதிவ்யகடநாயகவுஸிகரெறிவெணை வவஹவெறி ஜுகவாதி முணங்களையும் வருகாஸிப்பித்துக்கொண்டு கூவா யஹரெறிவராய் சுவதரித்து நின்றபடி சொல்லுகிறது. இப்ப டி தன்நிறத்திலும் வவஹவருகாரத்தாலும் வஸவமாய் நின்ற படியை கூநவளநித்துவாயாறத்திருநாமத்தை ச்சொல்லுகிறா கவுமாம். * * * * * *

இவ்வளவு உவெகாரத்தை கூநவளநித்தவிவர் "நங்கட்பா சம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே"என்கிறபடியே தன்திறதிலும் வாதியிணுடைய கூவாவாரிவாஹம்பெரிய கிண்ணகமெதக்கஇ வ்வர்தமக்கு இவ்விஷயத்தில் வெறிவஹ்முண்டான இழவேமேவி ட்டுத்தோற்றிதம்முடைய ஊராலிதாநழிகளிணுலும் இவர்வி ஷயத்தில்தமக்கு வருவணைருத்தாலும் தம்மை "சுவெறிஹவ" எ ன்கிறபடியே சுவஸ்திமாகதருதி "நநிதிபம்"என்பாரைப்போலே எண்ணியும் தமக்கு வாவகுமான சுவஹ்மவுத்தை கூவகாரி ப்பியாதபடி கூநதரித்துநிற்க கிஞ்சிதாஜத்தையிட்டு இந்தகூவ வாவாரிவாஹம் கமர்பிளந்தபூமியிலே ஒருபாட்டம்மழைபோ லேகிட்டிதொணடுநிற்கஅத்தாலே'உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்து"என் கிறபடியே ஒருபடிதாவதரயாஹிகள்பூதித்து க்குளிர்ந்து சுவஹ ன்கிறசுவஹ்ம வநே என்கிற உத்தமவாரவாஹனில் கூவகா ரித்ததுஎன்னும்படியாய் தோற்ற அந்தசுவஹ்மவுவாஹதான தாம் அந்தவாரிவாஹத்திற்கு எதிரிடமாட்டாதே வேரற்றபர ம்போலே தம்தலையைவணைக்கி வநேஎன்றுபலகாலும்சொல்ல வேண்டியும்- "வேதாதெஹிகம்"என்றநாவளநித்தபின்புகி யா வதத்தையிடவேண்டியுமிருக்க அதுவுமாகாதபடி "இட்டகாவிட்ட

கைகளாயிருக்கு”மென்கிறபடியே போரவிஜராய் ஈடுபட்டு எத்தி
ற”மென்னவாழ்வாரைப்போலே மிகவும்மோகித்தும் “உகூஈயெ-
கிஸகூஉஓநீவொநெந-ாவாஉகிஂவந” என்கிறபடியேயும் இதற்
குக்ணைகம்மாறு இனியொன்றுமில்லை யென்று கூவஸராய்திருவ
டியின்கீழேவிழுகிறார். * * * *

இதில் வகீ-ாகத்தாலே இதற்குமேற்பட்ட வேறொரு வெ
ஸயாவெதுயில்லையென்னுமிடந்தோற்றுகிறது. கூநஹரம நம்தே
சிகருடைய ஹாஹ்ுவிஸஷத்தாலுமிவருடைய கூந்ஸஂயாநமா
னவித்தனியஜன வூஸஂயாநஸஂயாநகாஇத்திலே கூந்ஸஂயி
க்குமவர்கறுடைய கூஉஷவிஸஷத்தாலும், வாசிவ-ஂவகூ
வகீ-ாத்திருமகறுடைய ஹாஹ்ுவிஸஷத்தாலே ஸ்ரீஹரகாழ்வா
ன் மோகந்தீர்ந்தெழுந்திருந்து வாஉஸகாவஸ்ஸராமாக ராஜ்ு
நிவ-ஹஜனஸஇயி-ாரானதோபாதியும்-ஆழ்வாருடைய செஷிக்கினி
யசெஞ்சொல்லாய்த்தொண்டர்க்கமுதமுமான பாசுரபரம்பரைகளை
க்கேழ்க்கவிரும்பியிருக்கிற ஸ்ரீயஃவகீகீயர்களுடைய ஹாஹ்ுவி
ஸஷத்தாலே ஆழ்வார்மோகந்தீர்ந்து வ்ரஸஂயத்தைத்தலைக்கட்
டவல்லராம்படியானதோபாதியு- மிவருப்தம்முடைய ஹகிவாரஸ
ஸுந்தாஜுண்டான மோகம் அரையாறுபட்டு கிழ்ச்சொன்ன உவ
காரவிஸஷங்கள் தமக்கெந்தமுகத்தாலே யிவரிடும்படியாய்த்
தென்ராராய், வெஉாஹாஸ-ஂவ்ுஉஸ-ஂநத்தாலே யென்றறுதியிட்
டு வெஉாஹஉெஉஸிகூமென்று ஸ்ரூாகவாஇகி-ஂசெய்தருளுகிறார். *

இங்ஙு வெஉாஹவஉஂ- உஹயவெஉாஹ ஹாயாராணவாஉகமா
யிருக்கச்செய்தேயும் தமக்கு வெஉாஹயாழ்மவ்வழியாய் வந்திருக்
கச்செய்தேயும் வ்ரகூாகத்தினி ஸ்ரூாகவ்ுவக-ாகான வுஹ
கந்ரவ்ுஹகந்ரஜீபர் தமக்கு நிமஜாஹெஉஸிகூ கவ்ுராஜகூவா
விஸிஷ்டராய்க்கொண்டு ஸ்ரியஃவகீதுடங்கி ஆழ்வார்முகமாக வ
ராவ்ுவாகமாய் உடையவராலே வஷ்டஹஹஸ்ரஂய வ்ுாவ்ுாந
ராதிவெணை புள்ளாணைபிட்டு வ்ரவகி-ஂப்பிக்கப்பட்ட விலகூ
ணைவாயலாதி வ்ரவகிஸாஸ்ரபடிகீவாஉகமான இரூாவிப
வெஉாஹாசய-ஂங்களை “வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடி” என்
கிறபடியே தம்முடைய திருவுள்ளத்தில்தங்கி வ்ரவகி-ஂக்கும்படி

தம்க நாமு ஹித்த கூவாவாரிவாஹத்திவீடுபட்டு அந்த கூட
ஜூனதயாலே இவ்வுபாயவிரோஷ மநாஸயிக்கும்போதெல்
லாம் கூடவுங்களிலே இப்படி வர்மோவகாரகுணை கூவாய-ச்
முணாநாஸயாநம் தம்க்கும் இனிபின்புள்ளாருக்கும் கவஸ்யா
வெகுஹிதமென்று தயிஷயமாக இப்பாசுரத்தை வெளிபிட்டதாக்
வ்ருவி-ருகமுராவாவாரவாழ்வையவிரோஷங்களிலும் வரவம
யநிவ-ராஹாதிழ்வயங்களிலும் வரவஸிஷமாகையாலும் அப்படி
யே ஸிஷாநாஷாநமுங்கண்டு வருகிறோமாகையாலும் - வெகு
தெளிகுமென்று தூரவிஷவெஷாஹோஷ-ர் வ்ருஷ-ருகவுத்தை
விரோஷாவ்ருவெணஇட்டு வஷம ஸ்ருவெமாண விஸிஷாரண
"ஸ்ரீதிவெமகுடநயாய-ர்வரே" யென்றநயிக்கவுமாம் - அன்றி
யே - கூ தித்திலேயாகவுமாம். * * * *

இங்கு இந்தவெஷாஹோஷ-ர்த்தை வ்ருவெம்யாவ்ருவெணவ்ர
காரிப்பித்தபடி யெங்ஙனேயென்றில் "வ்ருவெஷநவாமஹ: ஸ்ரீ
ராஜவெ-ராவிதாயா தீவெநிஷதிஷிதெவ்ருஷஹாயாஸமெத
ந-ர்: ஷஷ்ரிஷ்வாவெஸுராவெதெவ்ரமிதாரமகிதாரவவகூஷ-நீம
தூ:, கவிகவுஸாரணவ்ருஷ்டிகிஷ்டிஹ, ஷவிஷ்டிஷ-நிராஸாரணையாகி
ஸாரணம், ஷ-ஹர-தெ-ர்வ்ருவெஷ்டிகூடவ்ருவாவஹித திஹவெஜிஜூ-நிவாஸ:
வகாதிஷ்யம் வாரம்தூவிஜநிஸதிவ்ருவாகவுயபக, உவநிஷந்-வெந:
வாணவ்ருவெஸுகாஷஜநிவாரஹவிஷ்ணு:, வரிஜ்ணகி:, ஹகிஸ்ரவ்ருஹாரவ்ரு
தவ்ருவாவரிஜ்ணதிகிஷ்-வெந ஹ-ர்வாவைம்யவ்ருயிதிஷ்ட யொஹாகவ்ருவாஹ-ர
தாரவவஷ்டிகிரிஹவிரவெஹாவிதெஸிகூவஷ்டிதூஷ-ர்தா:, சடதோப
ணருளிஞலே, செய்யதமிழ்டாலைகள், தூதிவொவாவநிஷகு. ஒருபத்
தும்பற்றுகவுணர்ந்துரைத்தோம், தீயினிற்றூசாகும், ஸ-ஜ-கூவ
க்கருளுக்கு ஹஸவ்ருவிதாரம்ஜநத்திலாழுவாரருளிசசெயலே வ்ருயாந
தஜ"மென்றும் ஜதவ்ருஷிவஷ-ர்ஷிஸ்ரீதவஹவஹவங்களிஞலே தமக்கு
வகரிந்தபடியைக்காட்டுகிறது. * * * *

இதில் சில உதாஹரணவ்விரோஷங்களை கவதாரிகைமுதலா
னவிடங்களில் கண்டுகொள்வது, ஆகஇப்படி கீழ்வ்ருயஜி வதாரி
கைதுடங்கி பிவ்வளவாலே ஸ்ரூ-தீவ்ருவ்ருதீதிஹாவஸ வ-ராணஜூ-
வவ்ருதவ-ர்வ்ருதஜஸ-ர்கரான வராம-ராஸவராகவயதீவர ஸ்ரீவசதி

ಹಾರಿಸಾವೆಂಡ ಸಾಧಾರಣಾಜನಿಗಳಾಕ ಡೆಂಗಿಕಾಳಿಕಳನ್ನುಡೆಯ ಒನ್ನಾ
ಣಸ್ಥಿವೆಯೆಂಬಾನ ಇವ್ವಸ್ತುಕ್ಕಿವಿರುದ್ಧವಾದೈಕಳಿತ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯತ್
ತಿಗ್ಗು ವಂದ್ಗಪದ್ಧತಿಯೆಯುಂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬುದ್ಧಿಯಿನ್ನಲೆ ಕಾಮಿನ್ನಿಮಾಗ ಒನ್ನವಕ್ತಿಪ್
ಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟುವರುಗಿಂಬಪದ್ಧತಿಯೆಯುಂ ಕೋಯಿಲಿಲ್ ತಿರುವರಂಗತ್ತಿನ್ ತಿರುಮುಟ್ಟ
ತ್ತಿಲ್ ಪೆರಿಯಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರೋಡುಕೂಡಿನ ಪೆರಿಯಪೆರುಮಾಳ್ ಶೇರ್ತ್ತಿಯಿ
ಲೆಯೀಡುಪಟ್ಟು ಡೆಂಗಿಕಾಳಿಂ ಅಂಗ್ರುಳ್ಳ ಜೀಯರ್ಗಳುಮೆಮ್ಮೂಂತ್ತರು
ಳಿಯಿರುಕ್ಕ - ಇಪ್ಪೊವೆಂಬವಿಷಯತ್ತಿಲ್ ಉಡೆಯವರುಡೆಯ ವಂ
ಒನ್ನಾಯಾಮತಮಾನ ಆಗ್ರಹಿಪ್ಪಡಿಯಿನ್ ಕಾಮ್ಯ-ಒನ್ನ ಕಾರಮಾಗ ವೆ
ಜೀವೊವೆಂಬಮಿಶ್ರಾಣತ್ತಾಲು ಮಿತ್ತ ಜೀವಿಷಯಾಮ್ಯ-ವೆಲಂ
ವಾರವಿಜ್ಞಾವಿಲಾವೆನಾಳಿಗಳಿಲುಂ ತಿವ್ಯಡೆಶಂಗಳ್ ತೊಡಂಗಿ
ನ್ನೊಜೀವಾರಾಯನಿವಾರುಕ್ಕಂ ಇಪ್ಪಲ್ಕೆಟ್ಟಿರುನ್ನಂಪಡಿ ಮೂಂಪೋಲೆ ತ
ಣ್ಣಿಪ್ಪಿತ್ತಪಡಿಯಾಲುಂ ಇವರ್ವಿಷಯಮಾನ ಇತ್ತನಿಯನ್ನ ಒನ್ನಬಂ
ಯಾನ್ನವಂಯಾನಕಾರಣತ್ತಿಲ್ ಕ್ಯಾತಜ್ಞನ್ತಾ ವಾರಿವಾವಾಸ್ತವಮಾ
ಕುನ್ನವಂಯಿರುಕ್ಕುಂಪಡಿ ತಿರುವಳ್ಳಂಪ್ಪಟ್ಟರವೆಣ್ಣೆಯೆಂಬಪ್ಪೆಚ್ಚಿ
ಲೆ ವಾಮನರ್ಗಳ್ ಒನ್ನಾಯಿಕ್ಕ ಪೆರಿಯಪೆರುಮಾಳುಂ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾ
ರುಮಪ್ಪಡಿಯೆಯಾಗಕ್ಕಡವತೆನ್ರು ನಿಯಮಿತ್ತಪಡಿಯೆಯುಮಾರಾಯ್ತ್ತಾಲ್
ವಿಲಕ್ಷಣಮಾನ ವಂಕಂವನ್ನೊಯಾಯಿರ್ವರ್ಗಳಾನ ವಾಮನರ್ಕಳುಕ್ಕ
ಇಯಲ್ಪಿನುಡೆಯ ಕೂಡ್ಡಲ್ಗಳಿಲೆ ಇತ್ತನಿಯನ್ ಸಾವಧಾನತ್ತಿಲ್
ಯೆಯಮಾಗಕ್ಕಡವತು, ಇತರ್ತ್ತಿಪ್ಪುಱಂಪಾಯ್ ವರುನ್ತುಡೈಯರ್ ಕಾವೇರ
ತೀರಣಮಾಗೈಯಾಲುಂ ಸಾವಧಾನವೊನ್ನಾಯಮಾಗೈಪ್ಪಾಲುಂ ಇವ್ವೀವೈಭವ
ವಂವೊನ್ನಾಯತ್ತಿರ್ಕು ಕಾರಿಟವ್ಯಾಳಾನ ಆಳ್ವಾರೆಂಪೆರುಮಾನಾರ್
ತಿರುವಾಡಿಗಳೆಯೆಡುತ್ತ ವಾಳ್ವಿತ್ತರುಳಿನ ವಾರ್ತ್ತೈಯುಂ ಕಾರಾ
ಷ್ಟಾನತ್ತಿರ್ಕುಂ ವಿರೋಧಮಾಗೈಯಾಲುಂ ಇತಿಲ್ ವಿಶೇಷವಿರುವತಿ
ಕಾನ ಉಡೆಯವರುಡೆಯ ನಿಡತಿನವಿರೋಧಾರ್ತ್ತಿವಮಾನ ಮಲೆಯಾ
ಳವರ್ಗಳೈವರಾ ವಂವೈಯತ್ತಾಲುಂ ಶಿಷ್ಟವಾಸಿಗಳ್ನಂಗಳೈ
ಱೆನ್ನುಮಿಡಂ ತಟವ್ಯರ್ಗಳಾನವೊನ್ನಾಗಾಣ್ಣಿಕಾರ್ಕಳ್ ಕಣ್ಡುಕೊಳ್ಳುಮೆಂ

ಶ್ರೀಡಿತನಿಯನ್ ಮುಗಿತ್ತು.

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

ஞகூீநாயஸாரஜாம் நாயபாீங்ருஜுஜாம்।

காஷ்ாவ யுவப-ுஷாம் வந்ேமுாராவாீுராழி ॥உ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிமுாதேிஹாதெஶிகாயநமஃ.

ஸ்ரீவாதூ்ரிரிவங்கடேஶிகன் தனியன்.

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யதிவாகரௌ।

ஸ்ரீநவவிஹாஸயாவாதாம் ஸ்ரீவெங்கடமுாரஹாஜௌ॥

ஸ்ரீமதேஸ்ரீரெங்கவெங்கடாயஶிஹாதெஶிகாயநமஃ.

இப்படி இந்தகஜ்ருாதவம்ஸ்ரூஷாயத்துகரு வரதிராஜ-ர் வரைகயாலே ஸ்ரீபதிவேதி ஸ்ரீமாங்கோவே ஹாஷ்ருகாரஸயாவாதாரஸ்தலத்தில் ஸ்ரீயபதிவேதியில் தொடங்கி வாவாய-ர்வப-ர்ஜமாக வந்த முராவே ரஸவிரோதை சரணமடைபும் வரகாரத்தை த்சொல்லுகிறது.

(ஞகூீநாயஸாரஜாதி.)

இந்தனியன் கோயிலில் எம்பெருமானார் திருவாலகத்தில் ஒருக்கால் முராவாரஸவரோஹ்ய ஹாவ வரஸாரைஸயுண்டாளிபோது, "வந்தமுக்குறும்பாய்ந் தழிவயக்கடன்குருங் கூரத்தாழ்வன்சரண் கூடி-பின்" என்றும், "ஸிஷ்ருகெவிவபாதாஸவிதாரணமணாீ கூரஸ நாயபயாஸ்ருாீ" என்றும் புகழப்பட்ட கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தாயிருக்கும். * * * * ॥

இங்கு "ஸவாவாய-ர்வம்ஸாதிதுபீ" கூவாய-ர்ணாஜவஸாவஸாதிராஹஸயத்தீ, கூவாய-ர்ஹிராஜஸ்ப காயிவம்ஸஸ்ருகீ கர்ப்பே, வாஸாஜாவை ஹிணாகயாந், கூர்வம்ஹாரா ம்ஹாரா-வை ரஸவராயிஜர்ஷிம், தர்ஷ-ஷிஷஜவிஞகீஸாஜாவாய-ர்ஹாணயதி கீ: । கூ ரிகஸ்ஸாஸ்ஸ்வாவாதிளையொகஹாம் வரஹாணாநுதீ கூவ ஷிவிதி" ஜதிராதிகளில்படியே கூவாய-ர்ன் தொடங்கி எம்பெருமானாரையும் முராவாரஸவரோஹாகஸாயாகத்தும் பண்ணவரவேண்டுமாயிருக்க, ஞகூீநாயஸாரஸாரஸவாம் - என்று எம்பெருமான் தொடங்கி ஸாவாய-ர்வப-ர்ஜமாக கூஹாஸ்யிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்

னில்; இது வேதவியாஸர் வேதாந்தியான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர் என்றிக்கே "தமிழ்செய்த ஸ்ரீவேதாந்தியாவது வேதாந்தியாகிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவரே" என்று ஸ்ரீவேதாந்தசார்யர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக்கி வைத்தபடியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான தனியன்களை இங்கு சேர்ப்பிக்கத்தட்டில்லை. *

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாவது, "ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:" என்றும், "யோயோஸ்மத்குரவோ ஸர்வே ஸர்வேப்யஸ்தேப்ய: நம:" என்றும், "ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:" என்றும் "ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ:" என்றும் "விஷ்ணுபாதே நம:" என்றும், "ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:" என்றும், "ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம:" என்றும், "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிச்ரேப்யோ நம:" என்றும், "ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:" என்றும், "ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:" என்றும், "ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:" என்றும், "ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:" என்றும், "ஸ்ரீமதே நாராயண

மாப் ஸைநாவை கியாழ்வாஸுக்கு உவமிஷாத்து அம்முகமாக ஐ ஐாஷ்ஹுஹீ தாஹிதி காரூமிஷஸாரான நம்மாழ்வாருக்கு திருக்கு ருகைபில் உவஷி ஷீமாயிருக்கும்,

நாயபாதி ஈதியுமாமென்றது, ஆழ்வாளவும் ஷெவாஷை வ்ஷ்டாயிருந்துவைத்து பின்பு நாயந்ஷிகளுக்கு யொமழியை யில் வாகூஷாத்தாக உவமிஷஸிக்கையபாலே அதுமுதல் ஸிஷ்ஷ் வ்ருஸிஷ்ஷ்ஷிவை ந ஸவ்வர்வ சூக்ஷமாயும் கூவிஷ்ஷிஸமாயும் ஆள வந்தாரிடத்தில்வைத்து அம்முகத்தாலே ஷ்ரேயமாய் வாவ்ர்வர்வ வஸ்து திமாகைபாலே அன்நாயபாதி ஈர்களை கியுமாக உடைய வென்றபடி, ஆகைபாலிதே, ‘நாயொவஜ்ஞ வ்ரவ்யுதிவைஷ ஹிரூவெவிதம் யாதூமிநபவ்யவ்யமியம்” என்றும், ஜ்ஞுஷ்ட நூராயாவாம்ஷ்ஷிதம் வீரநாராயணவூரி । ஸஜஷக்தூரம் ஸஜாவாயர்ஷிஷ்ஷ்ஷாநாயதூரிம்ஷஜ” என்றும், நம்தேசிகனும் வெஷ்ஷதம்தூவ்வதம்தீர்வ்வாதியும் அநுளிச்செய்தார்கள். இந்நாய யாதூரிர்களை நதிநாயகமாக்கினது - நிவர்ாஷாயிகூத்தாலும், ம ற்றவர்களிலிர்களில் கூதெஷ்ர்ஷ்ஷிகீர்களாகையாலுமென்றுகருத்து.

கூவ்ஷாஷாவாயர்வ்யர்ஷ்ஞாமென்றது, கூவ்ஷாஷாவாயர்ர் எம் பெருமாளுராய் அவரளவாகவுள்ள வென்றபடி. இப்படி ஆழ்வா ன் கூநூவ்ஷம்யாநத்துச்ருக்கருளினார். இதால் இக்ஷ்ரூவாம வவிஷெயமாகிற ஆஷ்ரா நஷி கிவ்ருஷ்ம்வ கிகளாகிற ஆஷாமிரியிலுள்ள டாப் நாயபாதூரிர்களாகிற சுரிக்காட்டிநல்வழியாப் வூலஷிக்க ஆ ஸம்பருமாளுராகிற ஆஷாகடாக்ஷத்தில் ரேங்கிமதித்து கூ வாயர்ர்களாகிற ஸதருகளாலே வெகநிர்களாகிற பயிர்களை வாழ்விக்குமென்று டன்னீராயிரத்தில் வொன்னாயர்ர் சொல்லி ர்ருயிற்று. * * * * *

ஸ ரூவாவாம்வாம்வதி என்றது, இப்படிப்பட்ட ஸ ரூவ வாம்வையர் சரணமடைகிறேனென்றபடி. இது ஆழ்வான் கூநூவ்ஷம்யாநத்தில்நருந்து. பின்னைர்கள் கூநூவ்ஷம்யாநத்தில் நாயபாதிரூர்கள் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே நிவர்ாஷாம்செ ய்நருளின ஸாஜாநூஜனை எம்பெருமாளுரையும், ஸாஜாநூஜ யாவாதூரான நம்மெளிகூரையும் நதிநாயகமாக உடையஸ்ரூ

வரம்வெரெவென்றுகருத்தாகக்காட்டுவது. "பதிராஜநிவை ஜநாயகஸ்ரீ: முஹதீஹராவெஜ்ஹி ஹாராயவதி:" என்றக்கடவதிறை. அன்றிக்கே, இகூஜீ நாயஸதாரம்ரெஹபாயும், நாயயாதி நதியுரெதெபாயும், கூஸஜுாவாய-ஸவய-ஸரெஜையாயு மிநந்துள்ள ஹராவரம்வெரெயை "ஸவாவாய-ஸவம்ஹாஜெஜுயஸ்" கூவா யஸ்ணாதிஸவாஸவா விதுாஸஹவதஸ், கூவாயெஸ்ஹுா நதிஸ்வு தாயஸவம்ஹவுகீதஸ்யெஸ" ஐதுாஷிகளில்படியே ஸவஸ்வம்வுத் திவஜநமான "கூஸஜுஹராவெஹுாநதி:" ஐதுாஷிவாகுஹராவரம்வெரெயிற்சொல்லுகிற கூதித்திலே சரணமடைகிறனென்று கூநாஸ்யித்தாராகவுமாம், "ராதாநாஜாவிஹராணைாவிகூஸஜுாதீவ கூஸீதுபாதாநதிநிதஸ்வநாயஸவம்ஹுா: । வம்ஹுா: வாராம்கூஹதிநிதஸ்வவிஸாவிதிஸவுா ஹாஸஸ்வுவெதிவாஜுாவிதிவெகஷணீப:" என்றக்கடவதிறை; ஆகஇப்படிகளாலேசொல்லிற்றுப்தென்னென்னில்? "தஜைதகூவெஹுா வுஜாவெதயஉவாவ, கூயபாதிபயாவெதிவஸ்ம உகூஷாவிதெஹுாதஸ்நிஸதஜிஸ்: । வுஷுஸ்விதெஹுாவாஉஹவாநஜைபொநிஸ்விதாதஷஸ்: । மெதஜுாகூம்வெராகூதாயஹதிஹராஜுநதஸ்ஹுாதஜிட । ஸாராஸ்வதாயதெதிநாகூதம் ஜதிஸாராஸ்வதிதநவ" ஐதுாஷிப்படியே உவதெஜராஉரையில் எம்பெருமான்தொடங்கி ஸவாவாய-ஸவய-ஸ்ரீம ராவரம்வெரெயை வெளியிடவும், "ஸவாவாய-ஸவம்ஹாஜெஜுயஸ்" ஐதுாஷிப்படியே நிதுாஜவாஷிகூாஉங்களில் ஸ்வாவாய-ஸராஹு எம்பெருமானளவாக ராராவரம்வராநாஸ்யாநம் பண்ணாவும் வுாவதுமென்றதாய்த்து.* * * *

கூஸஜுாராவெஹுாநத ஐதுாஷிவாகுதுயத்காலே விவுஜம் வதிகளளவும் கூநாஸ்யித்து, "ஸ்ரீதிதெவதாஜராவெநஸ்:" என்று ஸிஜாஜத்திற்கு வராதிஸஜ கஸ்ஸ்வானா நஸ்ரிகரை அணுஸந்தித்து, பின்பு ஸிஜாஜஸ்ஸ்வாவெகுராஸ்ன எம்பெருமானை ஸ்ரீதிதாராதாநாஜாயநதிஸ் என்று கூநாஸ்யித்து, பின்பு ஓரான்வழியாயிருக்கையாலே, ஸ்ரீவராம்கூராதவாஸாயநதிஸ், என்றுதுடங்கி எம்பெருமானளவும் வாகுஸ்ராவரம்வராநாஸ்யாநம்பணண வுாவதுமென்றும், அதுதன்னிலும் வெநா

வதியாழ்வான் நிதயவரிபாகையாலும், நம்மாழ்வார் வீஜா
தூவகர்கூராகையாலும், எம்பெருமானர் வீசாதுவாவக
ராகையாலும், நம்திகர் அங்க வீசாதத்திற்கு வாதோஜ தர்
வாகையாலும், இந்நால்வர்களாயும் ஸ்ரீஜிதமென்றும், இந்த ஸம்வாதாயத்தை ஸ்ரேயோவமாகவும்
ஸிஷ்யோவமாகவும் வாயுதம்வாவகிர்ப்பித்தவர்களான நாத
யாதுநிகளை ஸ்ரீதவத்தாலே விரோஷிக்க வாதமென்
றும், கூவாயர்நியதிகர்களாய் ஸம்வாதாயவாவகர்களான
வேம்பரீகாக்ஷ-ராதிதர-பெரியநம்பிகளை ஸ்ரீபாதத்தாலே விரோ
ஷிக்கவாதமென்றும், பிராட்டிஸ்வகிம் ஸ்ரீயாகையாலே ஸ்ரீமதெ
நதிம் என்றும், எம்பெருமான் "அகலகில்லேன், சார்புநமக்கு,
திருக்கண்டேன்" என்கிறபாட்டுக்களின்படியே அவளைத்திருமா
ர்பில் யாத்திருப்பதால் ஸ்ரீயாணைய் அத்தாலே ஸவ-ராரண-ரை
ணைகையாலே ஸ்ரீயாயநதிம் என்றும் கூர-ஸம்யிக்கவாதத
மென்றும், நபிரோவாயர்கள் அருளிச்செய்ததாக பன்னீராயிரத்
தில் அருளிச்செய்தார். * * * ||

ஸாவாயர்ன்துடங்கி எம்பெருமானளவாகவும், எம்பெரு
மான்துடங்கி ஸாவாயர்னளவாகவும், இப்படியிருவழியான ம
ராவரம்வராநர-ஸம்யாநமும் வேஹாஸிஷ்வரிஹ்ருஹீதமாய்
நடந்துபோருகையாலும், இரண்டும் வாதாணநாயாநர-ஹ்ருஹீத
மாயிருக்கையாலும், யமாஸம்வாதாயம் கூர-ஸம்யிக்கக்கடவ
தது. ஆகவித்தால் "மராவரம்விரையை முன்னிட்டால் ர
கூரன் வேவாதாவாவாகத்தட்டில்லை, பிராட்டியை முன்னிட்டால்
ரகூரகன் வேவாதாவாகத்தட்டில்லை" என்கிற பிள்ளான் சுருக்க
ம்சொல்லிற்றாய்த்து. * ||

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான்திருவடிகளேசரணம்.

இப்படிவேதாந்தவிசாதத்திறக்கு வாதோஜதர்வாய் தி
ருமாலாழ்வாரெம்பெருமானர் விரோஷகூடாகஷத்திற்கு ஈவு
வாதாராய் அத்தாலே ராதாநாஜ்ஞயாவாதாராயிருந்துள்ள
நம்திகரைச்சரணமடைந்து இந்தவிசாதத்தாணும் ருகதீநாயி

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

யொநித்₃ருசெ₃ர்தி₃ஷ₂ாவைஜயமுராக₃ வ்₃ராஜிதாகி₂லஸ்தி
தராணிதரணாயஸ்தி₂தம் । கூஷ₂ாஸ்₂ரிதாரிராஜ-ர்மஸ்தி₂தாஸ்₂ருஷ₂ிஸ்தவ்யெ
கூலிதைராராதி₃தாஜ்ஞ்ரிபத்₃மாரவிந்த₃ஸ்ரீரவிர்வ்ருஷ₂ஸ்ரீ ॥ ஸ்ரீ ॥

ஸகாரமஹ மாகைபாதில அர்த முரவைரைவரைப வஸ்ர
வாயர்வபர்ஜமாக சரணமடைந்துபின்பு ஸிஷ்யாஜ்ஞாவாகரா
ன எம்பெருமானார் சரணமடைகிறபடி சொல்லப்படுகிறது.

(யொநித்₃ருதி₃)

இத்தனியனும் "ராதி₃நாஜ்ஞாவி₃ ஸாரணைரவி" என்கிற
திருவுள்ளமுடைய கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தாயிருக்கும்
"கின்றவொண்கீர்த்தியும்" என்கிறபாட்டின்படியேயுள்ள கூஹிலம
யி ஆழ்வானுபதேசத்தாலேயாயிற்று அமுதனருக்கு முண்டா
யிற்று. * * * * * * ॥

இங்கு (யர்) என்று, "யொவை₃ஷ்ணவ்யாகி₂வ்ருத்₃த்₄" என்று வெதத்தில்சொல்லுமாப்போலே- வாஜ்ருஷ₂யஸ்ரு
ஸ்ருஷ்டியுக்த உபநிஷத்க வாக்யமான வாஜஸ்ரவாகாமத்
தனை திருக்கோட்டியூரில் வாஜிகூரவையாலே வ்யாக்ரி
யாவிதாநிகரணத்தில் செவிப்படுமிப்படி வ்யவஸ்தாபித்த எ
ம்பெருமானாரை வைதிகோத்தமரான ஆழ்வான் அருளிச்செப்
தார். (நித்₃ருசெ₃ர்தி₃ஷ₂ாவைஜயமுராக₃ வ்₃ராஜிதாகி₂லஸ்தி) எ
ன்றது "அவன்றுயரறுசுடரடிதொழுதெழுன்றுளனே" என்று அ
ழ்வார் பேரருளாளன் திருவடிகளைப்போற்றுகையாலும் "அவர்த
ஞ்சரைப் பயின்றுய்ப்புஞ்சிலங்கொணர்தமுனியை, ஸ்ரீமத்₃ஸ்ரீமத்
ஜ்ரூகூரவரண ஜ்ரூவாஸ்ரயணவ்யவஸ்தி₂த ஜீபாஸ்ரயஜ்ரூஸ்ரீ" என்றும்
"கூவரிஞ்சிதாவ்ரூதஸ்ரீ தத்₃ராஸ்ரயிகாஸ்ரிவாஹஸ்ரூவிஹ
வ்ருத்₃வாஹ்ரீ" என்றும் ஆளவந்தார் போற்றுகையாலும், அவர்
திருவடிகளான திருக்கச்சிநம்பி "ஹ்ருணகாதி₃வாராவ்ரூத" எ
ன்று அந்த ஜ்ரூகூரவ்ரூதர்கள் ஹ்ருணகாதி₃வாரான பே
ரருளாளனென்று போற்றுகையாலும், எம்பெருமானுக்கு க
வ்ரூதநு தன் திருவாராயநமான பேரருளாளனென்றப்பு அவன்
திருவடித்தாமரையிரண்டாகிற ஜஹாநியினை எப்பொழுதும்

விட்டுப்பிரியமெட்டாத வுவாமோஹத்தாலென்றபடி. "கல்லொண் றை தி' ஐதுவாதிகளில் சலதும்மலையாமாப்போலே இங்கு ஸ ரூ03ஹாதிபாய்த்து. "தென்னத்தியூர்கழலிணைக்கீழ் ப்பூண் டவன்பாளனிராமனுரை"னென்னக்கடவதிறே. இப்படி ஶஹாதிய கைபுந்திருக்கையாலே (கதிதாணி சூணாயதிதி நு) என்றது. இத்தால் "என்னுதினைத்தண்டகண்கண்டறிவொன்றிலாதேனுக்கா வே, உன்னலல்லாலியாவரானுமொன்றுங்குறைவெண்டேன்" என் கிறபடியே கதாராயந கதீபாராயதிநாவையாதுவதாயகள்தவிர டற்ற வலவுடதாயங்களையும் தூணீகரித்தபடி சொல்லுகிறது. (சூஹதுரோ) என்றது வலவுவையு டவதிகளையும் அங்கொண்டு விஜாதீயத்தை தெளிவித்தவானென் றபடி. (ஹியெகவிதுரோ) என்றது, சுநாக்குவுவதிகு மொதாவிநவிலாமமற வுதீவளராவுதிகடனுவாயாரணடக வரதிருராசுாயங்காதிவுகாமசுரான என்றபடி (சுவவு) என் றது ஹாவாதுவுஹயதீரவாதிகள்போலே சுவுாதுவிவயங்காதிகள் தீருப்ப டி விஜாதீயாயங்களைத் தெளிவித்தருளினவானென்றபடி. (ஹமவதாராதாநஜவு) என்றது, சுநாக்குவுவதிகு எம்பெரு மானுரென்றும் சுவுாயாரணடான திருநாமமாற்போலே ஹ மவானென்றும் - ஹமவதாதாநஜனென்றும் - சுவுாயாரணடன் என்றுமிருக்கடவதென்கை. இந்நூல் - ரா தாநஜதாஹாவு வதாரணசாதிகள் யதீவதவுாயுதாய நிரவொயயதிநாவை வித்தானப்பூ தூணீகரித்து விஜாதீயாதிகளென்றும் - திருவிலங்காட்டுநம்பி திருவாழிதிருச்சுற்றாஹ வுவிடத்தாறுவுவு தீர்த்தருளின விடமாயிருக்கச்செய்தே நுல் திருத்தாதாவுவுவுவுவுவு வித்தானாலத்தில் இரண்டிடத்தாயுடை வமயசுவாரதாவுதாஹாநஜதாஹாநம் நீ தூமாப்பிரிவில்லாவிவர்த்திமென்று பொய்நிறுமயிலாநமபி முதலா னதிபர்கள் தாழ்வாரதாவுதாஹாதாநஜதாஹாவுவுவுவுவு வுதாதாகுயுய்தெ ஸ் விற்றாப்பாத்து. * * * * * ॥

இப்படி ஹமசுஹாவுவுவுவுவு

கவெகுகிந்தவெண்டுமாப்போலே ஸாதாரணஜனத்தை வகையுமாக்குகிற ஸாதாரணஜநபாவாதிஹத்தியை கவஸரும் கவெகுகிக்சவெண்டியிருக்கதுண்டுணன்றிகே, "ஹதோமுவாதிவிராவிதகுவதா வுமவெனவுஃ" என்கிறபடியே - எம்பெருமான் ணகெகாடாணமைக்கு ஸுவுவெஹதுவான வாமவ தாவாரதணதையே தங்ஸுக்குநி ஸ்சவெகுமான நிதருகூடதுமாகச்சிசப்புமாப்போலே இந்தஸாதாரணஜநபாவாதிராதாரத்தைநத்தங்களுக்கு வஸ்சவாரஸ்வமாக ரூஹரிக்குமவர்களுக்கு ஸாதாரணஜநாதிபாரணம் வளஸ்ணுக்கு வாவஸ்ஹெவ நாதிபாரணம் போலும் - ஸாதாரணஜநாதிபாரணம் கூலிம்முமகூநிவுதாஹம் போலும் நிமு வஹெதுவாயும் நிஷ்வொஜநமாயு மாப்விதிமுத்துனேபோக்கி ஒருக்காலும் ஸுக்விவாயநமாகாதென்று ஒருகிவாஜிஹயமகூமண்ணண் அருளிச்செய்ததாய் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார் "ஸகூகெதாஸுக்விவாதிகோவஹிதாஷ்வுஜீயாதார்" என்னக்கடவதிறை- (உணள) என்றது வஸ்நயபஸ்ரஜைமுலிலிதடி வாய்ணவக்குமாப்போலே ஸிஷ்ஷுஹ்ருதினிழலிபுந்துறையச்சொன்னபடி. அன்றிகே எம்பெருமானர் உபதிஹிலையில். ஆச்சான் புள்ளாருவர்களைபுமழைத்து நாம்சொன்ன விலைஷாகயோங்களெல்லாம் உங்கள்முகமாகவொரு வஸ்தாத்ரத்தில் விநியோஹங்களாய்ப் அம்ஹவெத்தாலே இஷ்டாநிஷ்டம் கவ்யாஹாரமாய் கூடுகூடுள்ளதணயும்நிதமுமாகச்செல்லுமென்று பெரியபெருமாள் திருவுள்ளமிருப்படதா லப்படியே வஸ்தாத்ரத்தடி வினியோகிக்கக்கடவீர்களென்றருளிச்செய்ய - அப்படியே ஆச்சான்வழிபாய் திருஷ்ரஷ்ரஷ்ரா யோங்களரும் புள்ளான்வழிபாய் ஸ்ரீஹாஷ்ருலமயஜிஷயங்களரும் அப்புள்ளாரிடத்தில் சேர்ந்து ஸாதாரணஜநயாவாதீ ஸ்ரீகிஷ்ண தாஹெஷிகராகிற வஸ்தாத்ரத்தில் விநியோஹங்களாய் அம்ஹவெத்தாலே உபரிநழும் கவ்யாஹாரமாய் தனதுதிருச்செல்லுகையாலே அந்த ஆச்சான் புள்ளாணிருவரும் வாணஸாவஹாவுர்மனாவென்றும் அன்றிக்கே ஜநாதிவாதிராணகையாலே ஆழ்வார் வயோகிகளரும் யகீராஜயாஹ்ணகையென்று மகிழ்ந்காதரிந்தாக ஸாதாரணஜநாபாஷ்யயதீஸ்வரஸ்ய ஜநாசாரஜஷ்ஸ்ய வவாஹ்ணகை

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

ஓ காலவி காயாவ கபஷ நபாவி மஹ கி வஸ-ஃம்பஷிஹவ நிபஷி
நிஷஹ யோ நம: । கூஷ்ஹ்வ்ருஷ்ம் கூவ்வெகவ-ஃகூஷ்ஹோஹிராழம் ஸ்ரீ
ஷ்ஹ்ஷ்ஹ்ஸ்ரீ பூமஷ்ஹொவ்ருணஷ்ஹ்ரீஷ் ஸ்ரீஷ்ஹ்ர ॥ ॥கூ॥

கி । வ்ருாகஸ்ரூாஸ்ரெஸ்ரூாஷ்ஹ்ருஷ்வ்ஹ்யம் வ்ருாவ்ருாகிவாஃவ்ஹ்ஃகூஸ்ரூ
கொரவயர்ம்' என்று வதிகநம்பி யகிரூாஜவிவெஹவத்தில் அரு
ளிச்செய்கையாலும் உஹபவெஷாதேவடூாஹிவதிகூராய் எம்பெரு
மானுக்கு ச்சரமகைங்கரியம் பண்ணுமபடி நியமிக்கப்பட்டவரா
கையாலும், புள்ளாஸ்னை வாணஸ்வைவாவ்ருாக க்கடவனென்றும்,
ஆன்றிக்கே வாம்கூவ வஸ்ரிம்பெருமாளுக்கு ஆசார்யத்தில் ஸ்ரீஷ்ஹ்ருத்தாலும்
ஸவதந்திரனான பெருமாளுக்கு நியமிதருளின
வாஷ்ஹ்ருத்தாலும், நம்பிரூாஜாஜ்ஜர் பொன்னடியைப்பற்று அழி
கியமணவாள னருளிப்பாடிட்டருளினபடியாலும் ரூாஜாஜ்ஜஷ
யாவதீரான நம் ஷெஷிகளே வாண ஸ்வைவாவ்ருாக க்கடவனெ
ன்றும் நிழ்ரூாசாரியருக்கும் ஐஷ்வர்யகைவல்யாதிகளுக்கும் கூரு
வாயித்ததாக 'கூவ்ருாஸ்ரெஸ்ரூாஷ்ஹ்ருஷ்வ்ஹ்யம் வ்ருாவ்ருாகிவாஃவ்ஹ்ஃகூஸ்ரூ
ஸிகொஷ்ரூாரவியாஹ்ரு தாஹ்ருாவ்ருாகவ்ருாஷ்ஹ்ரிஷ்ரூாஸ்ரிவெ
ரஹஸ்யத்ரயாதிகளை யொழிய மற்றெல்லாவற்றையும் ஸ்ரீநிர
தபூமஸிம்ரூாதிஷஸிவ்கொஷ்ரூாரவியாஹ்ரு' "ஸ்ரூாநாதிரூாயகிவ
தெரவியொஷ்ரூாரக்கி ஸ்ரீகூர்ரநாயஜ்ரூாவ்ஷஸிஸ்ரூவொர்ட்டிதா
டம் । வ்ருாவ்ருாதிவாஸ்ரு ஸபஸிவொஸ்ரூாஜ்ரூவொயம் வாஷெய தெ
ஸிகூஜஹ்மகூாரூாவ்ரிகூஸ்ரூாஷ்ஹ்ரு" ஸ்ரீபரமநாயாதிநியொமதிதாயம்
ஸ்ரீஷாவ்ருாகூாரூாவ்ரி வரிரூாஜஹ்ரி கம் । வஜ்ஹாகூ்ரூாணஸ்ரூாணஸ்ரூா
திரூாசிம் வம்ரிஷ்ரிவ்ஹாஷ்ஹஸ்ரூாரி்ர்ஜ்ஹ்ருதம் । என்கிறபடியே ஸ்ரூாசங்கதி
ப்பண்ணிரூாபிரத்திலருளிச்செய்தார் (ரூாமாணம்) என்றது இதுபெ
ற்றால் ஸ்ரீவைஷ்ணவதிருப்பம் ஸமஸ்தவைதிகதிருப்பம் நதிகர்த்தலெக்கட்டுமெ
ன்றபடி. இந்தால் முன்பு ரூாஜாஜ்ஜனதன்னை ஸாமாஸ்ரவ்ருஜ -
என்று உவஷெஸிந்தருளினபடியாலே இப்போது நமதிராமாணு
சன்திருவடிகளை ஸாமாணமென்றதாய்த்து. (வ்ருவஷ்ரு) என்றது
ஸமஸ்வஸவ்ருவத்திபிலுள்ள ஹாவவைலக்ஷண்யம் ரூாஜாஜ்ஜவ்ருவத்திபிலு

ம் வடிவழகமாகவிருக்கவேண்டுமென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமா
னார் திருவடிசம்பந்தியன்றிக்கே, 'வடிவழகியசிங்கர்வாழ் ஜய
ந்திமாமுனிகளாதரவிஜவரகாரள வடிவாயவுவ வாணளநிழலாணைய
ந்து" என்று ஹ்ருதருளிசெய்தபடியே - ஸ்ரீஸ்ரீமஹாவடிவழகநம்தம்பி
கட்டி வைபவமுஷமாமென்றதாயிற்று. அதையாவிதே 'ராமாநு
ஜாம்ரி மாரணைவாழி, தெவ்வாஹாவடிதவெகூஷணீ
யம்" என்றுழ்வானும் "நந்தமிசம்பந்தியாங்கியதீர்த்தி இரா
மானுசனடிபூமன்னவே, அங்கியல்பாய்வயற்றென்னரங்கணணியா
கமன்னும்பங்கயமாமலர்ப்பாவையப்போறுதும்" என்ற முதலி
ருமருளிச்செய்தார். * * * * *

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் திருவடி தாளசரணம்.

இப்படி வடிவைம்யங்களையும் வடிவைம்யகைங்கர்யங்களையும் அ
டைந்து உஜ்ஜீவிச்சும்படி விசதவடிவழகராய் வடிவைம்யகைங்கர்
யங்களில் நூற்றந்தாதிதிவவதீசாந்தவருமான எம்பெருமானார
சரணமடைந்து ஸ்ரீரங்கநாதர்களான வடிவைந்யகைங்கர்யங்கள் அ
னவரதமும் ஸ்ரீரங்கநாதராய் வடிவைந்யகைங்கர்யவாய்விடாதவரா
னகூரத்தாழ்வானைசரணமடையும் வடிகாரத்தைதச்சொல்
லுகிறது. * * * * *

(நாதாவிதாதிவுரை)

இத்தனியன், ஸ்ரீவடிவழகமான வடிவழகியசிங்கரருளி
வடிவழகவடிவழகநாதாவிதாதிதத்தை சமர்ப்பிக்கருளுவதாய் இ
ப்படிக்கொத்த வடிவழகவைத்து நமக்குஸ்ரீமன்னாதமுனி
கள் திருவடிவடிவைபத்தாலன்மேற்விவன்று கூரம்மத்தில ஆவனா
ச்சரணமடைந்து பிராட்டியின் விஷ்ணுகோவாயகவாதிமாணாய்
கருக்கு வடிஷணமாக வடிராணத்தைதும் வடிவைம்யங்களையும்
அருளிச்செய்த ஸ்ரீவராஹரவைஹஷ்ணவரையும் நம்மாழ்வா
ம் சரணமடைகிற வடிகாரணத்தில் ஆளவந்தாரருளிச்செய்தருளி
க்கும், இங்கு "தெவ்வியாவாயர்குலவோவலீ க" என்கிறபடியே எ
ம்பெருமானோடாதி கூவாயர்களும் வடிவதிவடிணைகளாலே நா
யெவடிஷ்டஸம்வடிஷயத்தற்கு வகாஷாஷவெஷ்டமான நம்
மாழ்வானை "கவிகவதாதாவவிதா" என்றுமாப்போலேதாதை

தூதிபால் சரணமடைகிறார் (உஷுபாகாம) என்றது, கப்மி டத்தில்கின்றும் விஷ்ராஜ்நமுடைய அனைவருக்கு மென்றபடி, (நிபதிஉ) என்றுமொருபடிப்பட்டதாக, (டெஷவ) "உண்ணஞ் சோறுபருகுநீர்தின்னும்வெத்திலபு மெல்லரங்கண்ணன்" சேலை ப்புகண்ணிய நும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் போலாத்தாய்தந் தைதுமவரோ மினிபாவாரே'என்றவாழ்வாருடைய திருவடிகளிரண் டே என்றபடி (சாதா) என்றது, வாதீராயர்மாக வுதத்தை கு நாவஷித்து முஹர்பாரண வெஷநாநாஹஷஜ்ஹுவிதாவஷ்ஷாவ ஹநங்களைப்பண்ணி வளர்த்து கூவஹஷ்ராவவாரங்கள் செய்தி லும்பொறுத்து வியத்தையேசெய்யும்சாதாவைப்போலே உவ காரகமென்றபடி, (விதா) கூவஸதஜ்ஹு வீயதர்மும் போலன்றிக்கே ஹரிதெவதிபாய்ச்சுவடறிந்து ரகூஷிக்கும் விதாவைப்போலேஉ வகாரகமென்றபடி, (யாவதபீ) என்றது, அவ்விருவர்களைக்கா ட்டிலும் அவனுக்குதிங்குவரில் அஞ்சிவயிறுபிடிக்குமவளாய் "தா ய்சொல்லுக்கொள்வது தர்மங்கண்டா"யென்கிற கூவலையகழி ந்தகாகையபோலே "என்சொற்கொளாந்தா" என்றுபரிந்துசொல்லு ம்பழ-புள்ளம் பெற்றவர்களான யாவதிகூள்போலே ரஷித்தா ரணீபமென்றபடி, (தயாபீ) என்றது ஒவ்வொருஉலையில் வைஹாவஷர்களாபும் உதாரகர்களுமான வாதீர்களைப்போலே உவகாரகமென்றபடி, (விஹ கீபீ) 'என்றது 'பவ்ராகர-ர்வஷ்ட வ்ருதிதீராணி" என்கிறபடியே அநாபவந்தவாக்குமில்லாவிடில் என்னை யபெம்பாருமில்லையாகையபோலே கூவ்ராஹமெதவ்ய-ர் ப்போலே வவ-ர்வர்ஜிஜிவாயகமென்றபடி, (வவ-ர்மென்றது) உகூர்வாபடை ஹாநாஹவாஜிகள்போலே வவ-ர்வைஹவதிகமென்றபடி, (நபீ - கூஉர்வ) - காலவதிதபீ) என்றது. தமக்கு ம்தம்மிடத்தில் விஷ்ராஜ்நவம்பையுடையவர்களுக்கும் முன்பு ள்ளவரபஹவஷகாநத்திற்கும் பரமதாவாய-ர்னைய் நாயொவ ஜதவம்வரதாபத்திற்கு பொமஹலையிலே வாகூஷாஉவதெ வதாவானகையாலும் மொதரநிரவிவகர்களான உநிகளைப்போ லே நமக்கு ஐ ஹவி காலவதியான முனிவான நம்மாழ்வா ருடையவென்றபடி, "அணிதுருகைநகர்முனிவர்காவுக்கமைந்தன"

குருகையில்வந்துதிகழ்ப்படக்கியகுலபதிதந்த குறிப்பில்வைத்த னர்" என்னக்கடவதிறே (வகுளாபரணர்) என்றது 'நல்லடி மேலணிகாறுதுழா யென்னுமாப்போலே வகுளவனமாலை சூழ்ணமாக உடைபதென்றபடி, "காட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பி னன்மாறன் சடகோபன்" என்னக்கடவதிறே, (ஸ்ரீசஹ) என்ற து நிகரிலியாகையாலே நிகரிஸ்ரீயையுடையனென்றபடி, அன்றிக்கே ஸிலஹாரனான வம்வளஜன் வாதூலவாதூலவிஹாம மற வம்வளவ்வுணமாப்போலே கொஹாமயிகாரிகூளக்கும் வெ ஹாஜவம்வளவ்வுமாகையாலே ஸ்ரீசஹ என்றதாகவுமாம். (தஹ) என்றது யவவைவ்வுகியொமியாயும் சுநிவ-வ்வநீயமுமான வெ ன்றபடி (சுவ்வியாமஹ) என்றது சேர்த்தியழகுபெற்றதிருவ டிகளிரண்டையுமென்றபடி. (ஞநூஜ-ர்வரணஹாதி) என்றது, "தா ளிணையென்றலேமலதே, கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமல மன்னகுரைசழ்தேல், அடிச்சியோந்தலைமிசை நீயணியாயாழியங்க ண்ணவன்கோலப்பாதம்" என்று அருளிச்செய்தவாழ்வாருடை ய திருவடிகளை "ஸ்ரீவலாகுஹியாவெஹம்" என்கிறபடியேயெல் தலைபால்வணங்கிசரணமடைகிறேனென்றபடி-இத்தால்: "அந்தமில ப்பேரின்பமடைந்தபேர்க்கு மடியோமையறிவுடனே யென்றுங் காத்து, முந்தைவினைநிரைவழிபி லொழுகாதெம்மை முன்னிலை யாந்தேசிகர் தம்முன்னைசேர்த்து, மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியுங்காட்டி வழிப்படுத்திவானேற்றி யடிமைகொள்ள, தந் தையெனின்றதனித்திருமாலுனிற் றலைவைத்தேஞ்சடகோபனரு ளிலேல்" என்கிறபாட்டின் சுகை-ர்ம்சொல்லிற்றுப்போந்தது. *

இவ்ரூஹகத்தில் யொஜநாஹாரங்களிலுள்ள விலஹஷாகை-ர் ங்களை ரஹஸ்யரூபமெஹ பன்னீராயிரம் முதலானஸ்ரீயங்களிற்க ண்டுகொள்வது. * * * *

ரஹஸ்யரூபமெஹ வகுளை-ர்யிகாரமான வ்ரூஹத்ர

ஹாஷ்யத்தில் இவ்ரூஹகத்தின் ஹாஷ்யம்.

ஸ்ரீ:

கூயவராஸரவ்ரூவொயாஹவி வெஹாஜரஹஸ்ய வெஸ

ஹாகீரய வெஹகாஹ-ஞிவெதஹஷ்வ்ஃ வராஹதந்த்ரவிதராஜகுகத

ருஜெ வஸ்வெள்காவஜீவிவ்வுராவ வ்பூஹ்விணைஃயாராகவிவ்ர
ஹ்பூகி வஸ்வாஜ்ஞாயவாஸ்வாவ்ராயா நாயஃஜ்ஞிகராஜ்வுவ்வகதள்கா
ரஸ் காயவிவ்பூகுவ்ஷெள்வி வாரஜவ்ராரவ்ஷவஸ்சுயுள்கு கஜ்ஞாவிக்கு
வ்பூராஜ்ஞாள்கிய வஸ்காஜ்ஞாஜ்வி வஸ்வெள்காவநிஷ்தாரோவஜ்ஞ
வஜ்ஞாரம் வாராங்கூஸ்ஜ்ஞாநிம் "ஜாதாவிதாஹ்பூர்வத்' தூராஜ்வ
நிஷகுவ்ரவிவஜ்ஞமஜ்குஹ்வஹாயஜ்ஞ்வ வஜ்ஞாவ்பூணஃகி (சாதெத்) உ
வஃஜீஃவுவ்பூவ்வைஸ்யநிசள்காணகூ சாஜ்ஞதீர் வாராஸாரவாராங்கூஸ்ஜ்ஞாஃ
வஸாரகூஃஜ்ஞிம் "ஜாதாவாஜ்ஞதீர்வஸ்வுஜ்ஞியாம்வஸி கூசள்காணூஸாரஹஸ்தித
பதிஃ! தவஸ்வுராங்தூங்ஸ்ரூஜ்ஞிஷாநி தூராவஃகீதாயாசிவி ॥ கூவா
பஃஜ்ஞிஸ்ரூவிஷ்டாஸ்ரூஜ்ஞிணாம சாதெதிதூஜ்ஞிகு,விதூங்ஸ்ரூ தஸ்ரூணாம
ஜ்ஞாதா ஸளஸ்வெணாகிஸ்ரிச்வுஜ்ஞிச" இதூராஜ்ஞிவ்ஷ்ரூ சாதூங்ஸ்ரூள்கஸ்ர
வஃவ்பூகீவாஜ்ஞிதம், வஸவம "ஜாதாஹஸ்ரூவிதூஃவ்ரூஸ்தீரா ய
வாஜ்ஞாதவ்வஸவஸவ" இகீவிதாவிவ்பூவஸிஜ்ஞமளாரவம், ப்ரூவதயஸ்ரூ
"யதூராநூகூஜ்ஞிஜ்ஞ்வஜ்ஞ்வஸ்தூரா வ்ஜ்ஞிவமஃஹ்வஸ்தீரகூஜ்ஞித" இகி
யஜ்ஞாகவஃகூஜ்ஞிஹ தூரதயொகூஜ்ஞாஃ, தநயாவஸ்நஜ்ஞாநாஜ்ஞிஹிராரா
ராகுஹ்வாஜ்ஞிஹ்வஸ்தவம் கூவஸஜ்ஞாகவஸ்வாயோம வஸ்ரகூஜ்ஞாஃ வ்ரூஜ்ஞா
ஜ்ஞாநரகூதூராதாரஃ "சுவிஷ்வுராதிகூஸ்ரூஜ்ஞிவ்ஹாகம வஸவஃஹாஸ்வெ
நயொவாஜ்ஞிம ! வ்பூயாயாஜ்ஞாரஜ்ஞாவ்ஜ்ஞிவ்ஷ்ரூம ஜ்ஞிஜ்ஞிஷ்ரூஸ்ரூஜ்ஞிஷ்ரு
ஜ்ஞாநம ॥ கூஸ்ரூஜ்ஞிடயதிவிதாரஃ வ்பூஜ்ஞாதூஜ்ஞிவிதாஃவிஹாஃ !
ஜ்ஞிவெஷ்ஜ்ஞிவாநஃகூஸ்ரூஜ்ஞிதி வஸ்நவஸ்ரூதாரயிஷ்வுதீ" தூராஜ்ஞிஹிஃ
வஸ்ரூஜ்ஞிணாவிதூஸ்வெஜ்ஞிரவிநிவஸ்ராரகாஃ வ்பூவஸிஜாஃ, வஸகூ
வஸ்ஜ்ஞிஜ்ஞிவாவஸ்ஜ்ஞிவ்வெஹ்ரூஹிவஸ்வாயு உவஸகாரவஸ்ஜ்ஞிஷ்ரூஜ்ஞித ஜ்ஞிதூஹி
வ்பூராஜ்ஞிவெஜ்ஞிவெஹ்ரூவவநம, வஸ்ரூஜ்ஞிகிஷ்டாவஸ ஹ்பூதூயநரதாஜ்ஞி
ராஜ்ஞிவஜ்ஞிஜ்ஞிவ்ஷ்ரூஜ்ஞிகா நிபஜ்ஞிவ்வுவஜ்ஞ்ஃ, யாராகவொஷிகாஜ்ஞி
வஸ்ரூஜ்ஞிதூஹாஜ்ஞிவ வஜ்ஞிவ்ஜ்ஞிவ்டாகூஜ்ஞிவிம்வஸ்வுவஸ்தீம்வஸ்வுவஸ்கு,
வவஸ்ஜ்ஞ - கூதூவ்ஜ்ஞிஜ்ஞிவஸ்ஜ்ஞிஷ்ரூஜ்ஞிவஸ்கி வஜ்ஞ்ரூஷாகஸ்ஜ்ஞிதூராயநா
ஜ்ஞி, யகு - வ்பூவஸிஜம்வஸ்வுதூராதிகூஸ்வஸிராவஜ்ஞிவஸ்ரூஜ்ஞிகீஹாவஃ, யவ்ஹ
கூஜ்ஞிவஜ்ஞ்வஜ்ஞாஜ்ஞ்வஜ்ஞாஜ்ஞிவம் வஸ்ஜ்ஞிஜ்ஞ்வஸ்வுஜ்ஞாவஸ்கு வஸவம்வி
யஜ்ஞாவஜ்ஞிவெகூஜ்ஞிணீயம நாவஸ்தீதூவயாரணாஜ்ஞிவ்பூராயஃ - சாதாவி
தூராஜ்ஞிஸாவ்பூவிவகூஜ்ஞிதாஃ வியவ்பூவதிகூஸ்கு வஸ்திவ்பூவதிகூஸ்கூ
ஜ்ஞிவஸ்கு்வஸ்ஹாவாவஸ்ஜ்ஞிவ்வ்ராவஜ்ஞிவவஃகெ. நிபஜ்ஞிந - வஸ்வ

ஓர, ஶ்ரீவத்சாங்கமிச்ரர், பதர - சுவயாரண நிபதாஹ்யாத
யாபகஸ்ய வரவரமுநிகடாக்ஷோபஜீவநஸ்ய ஸகல
வேதோபப்ருஹணவ்யக்ர மதிர்வேங்கடேசாக்ய - தீர்க்கவ்ருத்தி
ரஹம் வரவரமுநிம் வந்தே மஹாபாகவம் - ஸ்ரீமத்வேங்கட
நாதார்ய கவிதார்கிககேஸரி வேதாந்தாசார்ய வர்யாபி
தாந்விதாம் தயாபாத்ரம் ஜிஷ்ணும் - ஸ்ரீமத்வரவரமுநி
ஸ்ரீபாதாம்புஜ நிஷேவணைகரஸிகம் ஸ்ரீவத்சசிஹ்நாச்ரிதம்
வந்தே வேங்கடநாதமார்யகவிதார்கிகேஸரிம் - ஸ்ரீமத்
வேங்கடநாதார்ய கவிதார்கிகேஸரி வேதாந்தாசார்ய
வர்யாபிதாந்விதாம் தயாபாத்ரம் ஜிஷ்ணும் - ஸ்ரீமத்வர
வரமுநி ஸ்ரீபாதாம்புஜ நிஷேவணைகரஸிகம் ஸ்ரீவத்ச
சிஹ்நாச்ரிதம் வந்தே வேங்கடநாதமார்ய கவிதார்கிக
கேஸரிம் - வேதாந்தாசார்ய வர்யாபிதாந்விதாம் தயா
பாத்ரம் ஜிஷ்ணும் - ஸ்ரீமத்வரவரமுநி ஸ்ரீபாதாம்புஜ
நிஷேவணைகரஸிகம் ஸ்ரீவத்ச சிஹ்நாச்ரிதம் வந்தே
வேங்கடநாதமார்ய கவிதார்கிக கேஸரிம் - வேதாந்தா
சார்ய வர்யாபிதாந்விதாம் தயாபாத்ரம் ஜிஷ்ணும் - ஸ்ரீமத்
வரவ

ஸம்வாடஹஸ்வாக் ஸுஉபயம்ஜலிதுவ்டபக் ॥ வ்ரஹாம்ஹாம
ஸ ஸ
வாடம்கராயர்காக் ஸாவ்ரஹாம்நதுஸரஸ்கிரயா" ஜதுர்கத்துவஸிஷ்ட
க க
ஸம்வாடாதிதாரெணகிஹாவம். நதிஸ்வாஸவ்ரகாரணெவ "த
கு
ஸுயிராவாநராயம்ஜாநாஹ்ரா வாணிஹ்ரா ஸிராஸ்வாரெ" தர்வாஸ
ஹ்ரி ஜிதெர்வம் நதிகிஸஸவெர்ம் காரணெண நர்திதீர்காத்தம்,
தாஉப்ரஸாத்ரணாதிவிஸ்ரவம் வ்ரஸாஸ்ரயித ஸ்.ஸவிவெர்ம்காரணெண
ந்ர்திங்ஸதிஸ்ரோஹவக் ஸதிம்ஸ்ரோநதிஸ்நாவ்காரீ ஹவ தர்வாவ்கா
ரீஸஹவங்கதாரெர்வாதீ" கி. ஸுயம்வதி ஸுயுர்கா வ்ரணாதிஸ்ரு தர்வியர்ம்,
தர்ரவளராம்ஹஸ்வாகாக் ஸ்ரீ விவெஸவாநவெஸவிவ்ரகாத்ம். வாஹாம
ஸ்ரஜிஹ்ரா ஜாநாஹ்ரா ஸிராஸவாவாவ நிம்ஸ்ரவ்ரஸாங் ! வெஜாஜ்ஜ
கி நர்திஸவ்ராயர்கா தவளராம ஸுதீயர்த" ஜதி, ஷவ்ரஸ்ரு-"வாஹள
ஹவஸள வ்ரஸாவிவெர்வ" தர்வாஸி நாத்தம், ஸாம்பிஸ்ரு ஸ்ரவ்தள
ஸ "நியாயஸும்பவம்ஸுஹம் வ்ரஸாயர்வாரணளகாரள ! வெஸ்ரார்ஸ
காவ்ரவ தாணீ வ்ரணாதிஸாஸும்பவம்ஜ்ஜதீம்। வாஸுளஸிராஸ்வாஹ
வளஸ நிகாவ்ரஸ்ருதிகாவ்ரவாகாரீ ! ஸுநாவெவ்ரஜ்ஜ ஹிஸாநெஸஸ்ரு
ணாதிஸாஷ்டாம்பவம்ஜ்ஜதி கீம் ॥ஸுவாஸ்ரஸும்வெவ்டம்நெவ வ்ரஹாம்
ஸ்ரவளதர்யம்வெவ்நெயெர்ம் ! காரதியாரநயொர்காயர் ஸநர்யாவிகா
ரும்ஹவெஸ்ரி கி. ஸ்ரீவ்காகுவ்த "ஸுநாவெவ்ரஜ்ஜ ஹிஸாநெநந வ்காஹர்ரு
ர்யாராதவ்ரெ ! காஸ்ரஸ்ர்வஸ்ரு தவ்ராரம் வாஸுாவ்பஸிராவ்ரஸ்ரிதர்ரவ்வ
ஸ்ரு ஐஸும் ॥ வ்ரஹாஸுதிணவ்காஸிதிகந கெவ்ரவ்டராஸ்ரிவெணவ்காஸ்ரு ! கா
ஸ்ரோம்நெகநஸுவ்காதர்ரு ஹர்ரு-வெவிஸ்ரர்ரஹ்ரு நெதாவிஹ்ரா"ரி கீ. வ்ரம்க
ஸ்ரர்ணவ்காம் வ்ரர்தாயாம் நர்-வ்காரு-கர்ரு தவ்ரணாதிஸுவிவள ஃ. ஹ்ரஸாடோர
ஹாரஜாஸும்வ்ரி பாஹாநர்ரு ஸ்ரிவ்ரு-ர்ரு தவ்ரள கூராள ! ஹ்ரஸிளவ்டயாயதிந
வ்கா வாவ்கா-ரிஹவ்கிந-வ்கா" ஜந்ரி கி. காரணஜாநாஹ்ரஸிராம் வ்ரஹ்ரு கி
ஹாஹஸாம்ஹவ்ரணாதிராஹர்ரு-வ்கவ்ரு:. ஹஸவ்கதீவ்கவ்கர்ரு ம்ஜ்ஜுநாநவ்ரஹர்ரு
ர்ரு-வ்கவ்கிஹஸ்ரிவ்ரு காவ்கர்-ர்ரு தீஹர்ரு-ஸாம் வ்ரணாதிராஹவ்கவ்கர்ரு ரெ. ஹ்ரவி
ரொவ்கநிவ்கஸ்ரிர்ரு வ்கா-ர்ரு-ஸாயாயாதர்ரு ஜர்ரு-ர்தம் ! வ்கஸ்ரிக்ஹ்ரு-ர்தவ்க
தாம்நாதர்ரு ஸாம்கதீயர்ரவ்கவ்கெ வ்கம்॥ ரெவ்கஸ்ரு-ரிஹாரு-வ்கா-ரிவாரிரு-வ்கா
ரொவ்கர்ரு-ர்ரவ்கிநிஸாயர்-ர்கம் ! ஜர்ரு-ரிநிஸாயர்ரு-வ்கா ரொவ்கர்ரு
வ்ரஜிஹாவ்க-ரிஸிஹிம்॥ ஜதி. * * ॥

ஸ்ரீதிதவெஸாஜெஸ்ரா வெநஜம்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளேசரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ கலவாழுது ஹரஹா ஹபஹட நாம ஸ்ரீஹஸ்திவாரகூலதிலக
ரவியோகிடாஹரஸ்து । ஸகலாம்ருதி ரணவாகாலபதீம்ருதிரா
ஸு ஸ்ரீமதுரகவிஹ்ருதயே தாவஸிநிதீம் ॥ ॥ரு॥

இப்படி ஸ்ரீஸ்ரீஹஸ்திகிரான ஆழ்வானை சரணமடைந்தபின் பு ஸ்ரீஸ்ரீஹஸ்திநாதர்களாயும் ஸ்வயகைங்கர்யத்துக்கருமான பொய்கையாழ்வார் முதலானவர்களோடே கூட்டிப்பின்னையும் நம்மாழ்வாரை சரணமடைகிற ஸ்ரீகாரத்தைச்சொல்லுகிறது (ஸ்ரீகலவாழுது) இத்தனிபன் திருநகரியில் எம்பெருமானொருக்கால் ஸ்வையாநஹஸ்யமாகிற ஆழ்வார்களில் முக்கியரான நம்மாழ்வாரைமாத்திரம் ஆதிகரியால் ஸாரணமடைந்தாலும், மற்றவர்களையெல்லாரையும் சரணமடைந்தவர்களையும் கைத்தட்டிவிலையென்றருளிச்செய்ய - அக்குறைதீரவப்போதே மற்றவாழ்வாரானண்டாளெம்பெருமானர்களோடே கூடின நம்மாழ்வாரைச்சரணமடையும்படி (ஸ்ரீகலவாழுது) என்றுதுடங்கி - புள்ளானருளிச்செய்தாயிருக்கும் (ஸ்ரீத) என்றது - கடன்மல்லிக்காவலனென பூசுத்த முவாரையென்றபடி (ஸாரி) என்றது - கச்சிதன்னில் பொய்கைதனில்வந்துதித்த புனிதரான பொய்கையாழ்வாரையென்றபடி. (ஆதி) என்றது - மாமயிலைபதியதனிலவதரித்த பேயாழ்வாரையென்றபடி. (ஸ்ரீகா) என்றது - பேரணிந்தவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த பெரியாழ்வாரையென்றபடி. (ஸ்ரீகாஸ்ரீ) என்கிறவிடத்தில் பெரியாழ்வாரென்ன அவருடைய ஸ்வஸுதாவிஷயமான ஆண்டாளென்ன இவர்களையென்றபடி. "விட்டுசித்தன்றாப திருமகளாய்வந்தவதரித்தருக்குந்துழாய்மாலைமுடி சூடிக்கொடுத்தநாச்சி" என்னக்கடவதிறை(ஸ்ரீவரா) என்றது - திருப்பாணாழ்வாரென்றபடி. (கூரவிஸ்ரீவ) என்றது - திருவரங்கத்திலவதரித்த பொன்படையும் வேற்குலசேகரனென்றபடி. (யோமிவாஹ) என்றது - உறங்காவளம்படியில்தோன்றின திருப்பாணாழ்வாரை யென்றபடி. (மஹதாவிரண) என்றது - மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடிதான் வாழந்தோன்றின தொண்டரடிப்பொடியாழ்வானை யென்றபடி

டி. (வாகரா) என்றது - எழிற்நிறைபல்வருங்கவியரான திரு மங்கைபரகாலரையன்றபடி. (பதீஷ்டி) என்றது - தேசமெல் லாமுகந்திடம் பூரீ பெரும்புதூரிலவதரித்த வெம்பெருமானரை யென்றபடி. (திரு) என்றது - திருஷ்ணசியாரகவிகளென்றபடி. 'அன்பர்க்கேயவதரிச்சுமாயனிற்க வருமனுகள் தமிழ்செய்தான்ரு ளெகொண்டு துன்பற்றமதுரகவிதான்றக்காட்டுந்தொல்வழியேந ல்வழிகள் துணிவார்கட்கே"என்னக்கடவதிறம், (ஸ்ரீஷதூராஷ்டகம் நிம்) என்றது வஷ்ணவதூடிவானான பொய்கையாழ்வார்மு தலானவர்களைபுடைய நம்ம முவாரையென்றபடி, (நிதுவெணை தொவ்வி) என்றது கூவுவனென்தொழுமது வெனவிகசோத ரமய்விதிமாட்போலென்றிக்கே "கதுவாதுவாவி" என்கிறப டியே - நிரவயிகூழ்ஹாநஹவத்திதாபாதி சரணமடைகிறே னென்றபடி, இங்குவாடு நாயு-வென்கிறத்தால் 'நல்லெவென்றெழி" என்கிறபாட்டின்படியே - கதுஹவாதுவாதனைதூயான ஆண்டா ளொடுகூடின பெரியாழ்வாரென்றும், பூரீவகுளாப-வென்றத்தா ல் திருமழிசைப்பிரானென்றும், யதீஷ்டிரஜிஸ்ர - என்றத்தால் - எ ம்பெருமானரென்றும், ஸ்ரீஷதூராஷ்டகஜ்ஞ-மென்றத்தால், "மா றநேபல்லாலொன்று மறந்தும்தேவுமற்றியேனென்றும்" ஒயாரு கவிகளோடுகூடின நம்மாழ்வாரென்றும், யோஜநாஷ்டமாக ந ம்மாவாயர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். இந்த பூலோகம் பூவைய கதிர்களுடைய கூவதாரு கு திபாதிகமல்லாவிடினும் அனைவ ரையு முவவொழிந்திறதாயிருக்கும், ஆனகயாவிறை அழுதனர் வரையகதிர்வாயிருக்க நூற்றுந்தாதி வரமிநூஹயா நஹதிரையிலை "நம்பிராமானுச" னென்றழகியமணவாளன் அ ருளிப்பாடிட்டபடியாலே "யதீஷ்டிரஜிஸ்ர" என்று வரையகதிர்களில் சேர்த்து கநூஹயிதநூற்பாவிருந்தாதுகாணும். கதுஹவாரு கம் திர்களான ஆண்டாள் மதுரகவிகளுடைய திரு வுள்ளத்தை அறிந்து அவர்களை வழுதிநாடுதனை ஊடுநாயுவ ராகநூஷஷவைஷ்ணவர்களிலை உள்ளடக்கி அருளிச்செய்தபடி, இதை ன்னபுள்ளான் வாதரயர்மென்று நயிரராவாயர் ராருளிச்செய்ப அப்போது - இவ்வளவேயோ நம்போலிகளும் வுவாபவுவ

ஜெயாக முாஸ்வரம்வொராநாவலம்யாநம் பண்ணுப்படி யருளீ
ச்செய்த ஆழ்வான் "நாயபாஜாநதியருா" மென்று நாயபாஜா
நர்களினபும் அவர்கள்பிள்ளைகளான ராடாநாஜ ராஜாநாஜயா
வாதீர்களினபும் நடுநாயகமாக்கிக்கொள்ளும்படி உவகூரித்தரு
ளினப்போலே புள்ளாணும் "பகீம்ஜுதிஸ்ராஷ்" என்று முன்பி
ருவந் தியருஸ்ராமாப்போலே பின்பு நம்ஷஸிகர் வையஷ்ணம் மூவர்
தியருஸ்களாக கூநாவாயிக்கும்படிக்கும், அம்முகத்தாலே நா
யநாநிகள்முதல் நம்தச்சிகளாவாக உள்ள வரவையநிவர்காவாகர்
களினபும் வரவையகதிர்ச்சகளினபும்பின்சிஷ்யர்கள் கூநாவாயிக்கும்
படி உவகூரித்தருளினாரென்றுவிவெண்ணெய்நல்லூர்பூர்வதாத்தஜீயர் அருளிச்செ
ய்ய இப்படிக்குள்ளதிருவுள்ளமலர்ந்தருளின ஸ்ரீவாணாதிரிஜீயர் செய்தரு
ளின ஸ்ரீவாஸ்ரியவிஷயதாத்பர்யநிர்ணயம்என்றுநம்பிராசாரி
யர் அருளிச்செய்ததாகஉவவாழித்துஇதற்கு நாமாணாக "ஸ்ரீ
நாநீம்னீநுகஷி கிவாரநாயம் ஸாரிஹஷ்களாலிம்பவரதம் !
ஹடாயர்மொதிஷியஷ்வி ரிணாம் ஸ்ரீவாணநாயம்கலிவெ
ரிணாம் ! ஸ்ரீஷ்ணாயம்யாஜாநம் வாஷ்டுகாரம் வாஜாடாஜீாஜ
வாஜாதர்கிவாயர்ாம் ! ஸ்ரீவாஸ்வஷ்ரிஸ்வெஷ்டாதம்தூம்
ஸதம்தூம் வொமிதூரவஸ்ளதத்தஷ்ஸாஷிவ்யவிதிதம்" எனகிற
ஸ்லோகங்களினபும் பண்ணீர்பிரத்திலருளிச்செய்தார். * ॥

இங்ஙனே ஸாரிஹஷ்கள - ஹடாயர்மொஹ, இந்த ஸ்லோக
மிரண்டும் பின்புற்றதியோஜனையை வரகாஸிப்பிக்கிறது. அனை
யாவிரணடுதியோஜனையும் ஸ்ஹம்ஸதமென்று நம்மாவாயர்கள
ருளிச்செய்வர்கள். * * ॥

நிருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

அகநிவ்வளவில், நாலாயிரங்காரவன, நாலாயிரத்தெளிபடி
களாவன, தெளிகவரவாயங்களாவன, கூநாவாயிக்கும்போ
து ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமியபாள ஸ்ரீகவைகுண்டத
ம் வரவையநம் பண்ணிற்றுக்கு. * * ॥

ஸ்ரீவிகவாதாஸவாஹெராவியாயர்விஹாகெஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானுஜதிகன்திருவடிகளேசரணம்.

வகவூவுாகங்களான திருவாய்மொழித்தனியன்கள்.

ஸ்ரீமன்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

ஹகாதிபதம்விஸ்வஜநாநாமிதாஷரம் வகாரயகாரம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவாதூலாஹிவம்ஸிகன் அருளிச்செய்த வுாவுாகம்.

கீழ்உரணவநமஸ்ஸுவாகங்களான முதலாயிரம் திருவாய்மொழி, இவற்றின்தனியன்கள் வுாவுாகங்களாய்த்தன. இனி நாராயணஸ்வாகமும் திருமந்த்ராகமுமான திருவாய்மொழித்தனியன்கள் வுாவுாகங்களாகிறன. * ॥

ஹகாதிபதம் - மனத்தாலும், இவ்விரண்டுதனியன்களும், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பால் நம்மாழ்வானை யொமஹமியையில் வரதராஜஸ்தவத்தில் காலாயிரங்களையும்கயிகாரித்து-பின்புதிருவாய்மொழிகாலக்ஷேபமாகத்திற்காக திருவயுபெநாதவத்தைத்திருமங்கையாழ்வார் பண்ணிவைத்தாரென்றுகேட்டு அத்திருவாய்மொழியினகத்திலீடுபட்டு அத்திருவாய்மொழி விஷயமாகவும் ஆழ்வார் அடியார் விஷயமாகவும் ஸ்ரீமன்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்திருக்கும். * * * ॥

(ஹகாதிபதம்) "திசண்டர்க்குழுதண்ணைச் சென்மாலே" ளாணையாலே, ஹகாதர்களுக்கு கூடிபதமென்றபடி. (விஸ்வஜநாநாமிதாஷரம்) "பார்பரவின்கவி" யாணையாலே கூநாகாரமாகிய அகரமென்கிற அனைவருக்கும் கூநாமிதாஷகமென்கிறபடி. அன்றிக்கே "பாலேதமிழ்நிலைசகாரர்பத்தர்பரவுமாயிர" மென்றதைநோக்கி அருளிசெய்ததாகவுமாம் (வகாரயகாரம்) வகாரவாசாஷகமாகிய பூஜை மென்றபடி. "நாடுநகரமுநன்குடன் காணநலனிடையூர்திபண்ணி வீடுமபெறுத்தி த்தன் ழுவுலகுக்கு க்தருமொருநாயக" மென்பதைநோக்கி அருளிச்செய்தபடி. "மிக்க வேதியர் வேதத்தினிட்பொருள்நிற்கப்பாடி" என்கிறபடியே திராக்ஷாக்களுக்கு கூவஸ்வாயெதவுமான

ஸ்ரீஸ○கோவவாஜ்யா । வஷறஷ ஸாவொஷநிஷ்ஷதாஸ கீம்
நகாத்ரஹம்ஜ்ராதிஜவெஷஷாஸரம் ॥ ॥கூ॥

தெனிவிக்கையாலே வஷ-ர்காஷ-ர்வ்ரஷமென்றதென்னவுமாம் (ஸ்ரீ ஸ○கோவவாஜ்யம்) பொய்ப்பில்பாடலான குருகூர்ச்சடகோபன் குளிர்செயலென்றபடி, (வஷறஷ ஸாவொஷநிஷ்ஷதிவஷாஸம்) "எய்தற்கரியமறைகளை யாயிரமின்றமிழாற் செய்தற்குலகில்வழுஞ்சடகோப" னென்கிறபடியே வஷவ-ர்வைநிஷ்ஷதார வஷாஸத்தை உடையதென்கை. வஷறஷ ஸாவம் வாஜிவஷமாய் அதன்உவநிஷஷவாநிஷ்டமாய் அதன் வாராஷ-ர்வ்ரகாஸமென்கை. (ஜ்ராதிஜவெஷவாஸரம்) வஷ்ணவர்தம்போலே உள்ளாழமறியக்கூடாத ஜ்ராதிஜவெஷத்தை யென்றபடி. "வஷறஷ்ஸாவாம்யொஜ்ராகூடீஷ, ஜ்ராதிஜவாவநிஷஜ்ரகூஷ்ட" ரென்னக்கடவதிறை, (சவஹாநகாதி) அப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியைச் சரணமடைகிறே னென்றபடி.* * * ॥

இங்கு வ்ரயெராஜநாதகாவவாரவெஷவாஷ-ர்ஜ்ரதித்தை யுடையதாயும் வஷவஜ்ரநஷஸ-ர்நீயமாயும் சுபஷ்ரவாஜ்யமாயும் வாதீவவகி-ர்களான வஷறஷ ஸாவிகளுடைய வஷராஸாத்தையுடையதாயும் வஸராவ-ர்ரவநிகமாயுமிருந்துள்ள வஷ்ணவ-ர்ரத்தைநக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஜ்ராதிஜவெஷாணை-ர்வத்தை ஸாரணமடைகிறேனென்றபடி. * * ॥

இத்தால் "பண்டுநாள்மறையோர்காக்கு மாநிதியினையனைத்தும், கண்டவர்விள்ளார் விள்ளக்கருதுவார் காண்கிலாரே" என்கிறபடியே ஹஷ்ஷஷ-ர்ரு, வாங்களாய்ப் ஜ்ரதாஷ-ர்ரு, ர்வாங்களான ஜவாகய-ர்ங்களையுடைய திருவாய்மொழியை சரணமடைகிறபடி சொல்லிற்றாய்த்து. * ॥

ஸ்ரீஜவாயஜ-ர்நிகள் திருடிகளைசரணம்.

(திருவழுதிநாடு) இத்தனியன்- நம்மாழ்வார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பு கலியெ-ர்யாக திருநகரியில் திருவ-ர்தீவெஷ்ஷ செய்வித்து தாமே கூராயித்துக்கொண்டுவருபோது ஒருச்சால் திருவாய்மொழி கூநூலயாநத்தில், ஆழ்வார்உகந்தருளின அந்நாட்டிலும் ஊரிலும் ஆறிலும் குடிகொண்டநெஞ்சினராய்ச் சுடு

ஸ்ரீமதுரகவிகள் அருளிச்செய்தது.

திருவழுதி நாடென்றுந்தென் குருகூரென்று* மருவினியவண்பொ
ருநலென்று * மறைகளந்தா திசெய்தானடியிணையயெப்பொழு
தும்* சிந்திப்பாய் நெஞ்சே தெளிந்து. ॥௧॥

பட்டு அவ்விஷயமாக மதுரகவிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்.

இதெல்லாம் திருவாய்மொழித்தனியனாக இருக்க இத்தனி
யனுக்குப்பின்பு ஸ்ரீசன்னதிமுனிகள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீகா
தம் — மனத்தாலும், என்கிறதனியன்களை ஸ்ரீவசனபூஷ
ணஸூத்ரவிவரணமான ஸ்ரீகாதாத்தை ஸாஷாத்ஸாயஜ்ஞ
த்தாலே முன்னமநுஸந்தித்து பின்பு திருவழுதி — மனத்தாலு
ம், என்கிறதனியன்களை டயாகூ தம் அநுஸந்திக்கும்படி புள்ளா
ன் நியமித்தருளினார். அப்படியே வடுவைம்யசாற்றுகூ தத்திலும் ஸா
ஷாத்ஸாயஜ்ஞத்தைதகைகொண்டு ஸ்ரீஸாஷ ஸ்ரீதூ ஸஹஸ்ர தடஸா
ராதிஸம்ஸ்ரய தவாகூ ஸ்ரீஸாகுங்களை முன்னம் அநுஸந்தித்துபின்பு
வடுவைம்யாதிகளை முன்னோர்கள் அநுஸந்திக்கைகாணுகின்றோம்.

(திருவழுதியிதாதி) (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியி
ணையே) என்றது 'வழுதிவளநாடன், தென்குருகூர்ச்சடகோப
ன், பொருநற்சங்கணிதுறையன்" என்று ஆழ்வாரே அந்த தூஷ
நமஸ்ருநிகளை அருளிச்செய்கையாலே அவைகளை திருவழுதிவள
நாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவுகைக்கினிதான வண்
பொருநலென்றும் சொல்லி ஸுமாயாஸ்வரூபமான லக்ஷ்மிகளை அந்தா
தியாகத்திருவாய்மொழியாகச் செய்தருளிய வாழ்வாருடைய கூ
ட்டமுடைய திருவடிகளையேயென்றபடி. பொருநலென்கிறதா ஆ
வணிக்கு வண்மையாவது, மேன்மைதாழ்மைபாராதே தன்னு
டைய தீயத்தால் லவ்யஜநங்களுக்கும் ஆழ்வாரிடத்தில்ஹாநி
யையுண்டாக்குகை. "நெஞ்சேதெளிந்து எப்பொழுதுஞிந்தியாய்,
துஞ்சும்போது தும்விடாது தொடர்கண்டா"யென்னுமாப்போலே எ
ப்பொழுதும் வைகாரூபுடையதாய் யுகாந்தப்பண்ணென்றபடி.

இத்தால் தூஷநமஸ்காரங்களுடைய திருநாமத்தைச்சொன்
னல் ஆழ்வார் திருவடிகளைச்சரணமடைந்தாலுமென்றதாய்த்து. ॥

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமன்னாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்ருநகூர்ப்பேணு* மினத்தாரையல்
லாதிறைஞ்சேன்* தனத்தாலு மேதுங்குறைவிலனென்றைதசட
கோபன்* பாதங்கள்யாமுடையபற்று. ॥உ॥

(மனத்தாலுமிதரா) இதில்ஆழ்வார் திருவடிகளான ஶ்ரீ
ஸகவிப்ரஹ்மகுலசரணமடைகிறார். * * ॥

(மனத்தாலும் வாயாலும் வண்ருகூர்ப்பேணுமினத்தாரை
யல்லாதிறைஞ்சேன்) ஹ்ருதயாலும்வாக்காலும் அத்தான் விஜமா
ன ஶரீரத்தாலும் ஆகத்ரிவிதகரணங்களாலும் ஸிஹாஹார
மானகுருகூர்நகரைச்சரணமடையுங்கூட்டத்தாரான மதுரகவிமுத
லானர்களைத்தவிர மற்றவர்களை ஒருகாரணத்தாலும் பூஜியேன்
என்றபடி. இத்தால் ஆழ்வார்அடியார்களை எப்போதும் காரண
த்ரயத்தாலும் ஶரணமடைவேனென்றபடி. (தனத்தாலுமேதுங்
குறைவிலேன்) அவர்கள் "ஹிரண்யநியி" என்கிறஹாநியினை
அடைவிப்பிக்கும் ஆழ்வாரை அடைந்தவர்களாகையாலே யந
த்தால் ஒருகுறைவுமுடைய னல்லனென்றபடி, (எந்தைசட
கோபன்பாதங்கள்யாமுடையபற்று) "யமேவஹ்ருணுதா" விஹ்ருதீஹ்
வ்ரும்" என்கிறபடியே எனக்குஹ்ருதியான ஆழ்வாருடையதிருவடி
களை ஸவஹாநுவ்ருத்தியிகளோடேகூடி அடிமையாக்குகையே
மென்றபடி. * * * * ॥

இத்தால் ஆழ்வாரையும் அவர்திருவாய்மொழி கற்ஹ்ருஷ்ய
க்குமடியார்களையும் கூடநிப்பதும் மற்றவர்களை கற்ஹாஹரிப்ப
தும் ஹ்ருத்விபரீதமென்றும், இப்படி ஸம்கோவவஹாஹரிய
ர்களுக்கு ஒன்றலுங்குறைபில்லையென்றுஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. உ

ஸ்ரீமன்னாதமுனிகள் திருவடிகளேசரணம்.

—***—

(எய்க்கவிதாஹி) இம்மூன்றுதனியன்களும் எம்பெருமானார்
தரிக்கால் "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்" என்கிற திரு
வாய்மொழியை மனனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க "பிடிக்கதன்பி
றவிகெடுத்தேன்" என்கிறபாட்டில் கஜேந்ரயத்தாலே திருப்பேர்
திருவாய்மொழியோ? என்றுகேட்க நம்புள்ளாமீரு? என்றுகட்டி-

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமானுசமுனிதன் * வாய்ந்தமலைப்பாதம்வ
ணங்குகின்றேன்* ஞாய்ந்தபுகழ்ச் சிராச்சடைகோபன்செந்தமிழ்வேதந்
தரிக்கும்*பேராதவுள்ளம்பெறல்* ௧

யதீந்த்ர ஸ்ரீமன்னாதமுனிகள் வம்ஸத்தில் பிறவித்தவக்காரும் ஆரி
ந்தீர்? என்றருளிச்செய்து அவரநுகூலராகவே ஸ்வீகரித்து
"திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா" வென்று திருநாமம்வழங்கி
அவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஆறுபிரப்படி வ்யாக்
யாந்தரத்தைப்பண்ணுவித்து அத்தைதானே ஸ்ரீஸாஷாத்காரம்பண்ண
ஸமர்ப்பித்து ஆளவந்தார் தாதீபாஹிபராங்குசாதி ஸ்தானத்தை நிறை
வேற்றினபோது அத்திருவாய்மொழியின் ஸாரார்த்தமும் தெளிவு
தற்கும்படி ஸாவதாரணமாக ஸ்வயமேவ திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளை
ன் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * ॥

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமானுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப்
பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தஜ்ஞானாநுஷ்டா
நபரனான ஸ்ரீமதுராந்தகமஹாமுனிகளுடைய ஸ்ரீஸங்கல்பாநுரூப
புத்ரனான ஸ்ரீவரவரமுனிகளுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை நான்
வணங்குகின்றேனென்ற படி. (ஆய்ந்தபெருஞ்சிராச்சடைகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம்பெறல்) ஸர்வஜ்ஞரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடைய
வாநுடையசெந்தமிழ்வேதமான திருவாய்மொழியையபரிக்குப்படி
வாகவுபதேஸிக்கையான மனஸ்ஸையடைக்கக என்றபடி. அப்ப
தத்தாதீபாஹிபராங்குசாதி ஸ்தானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு என்
றாயிற்று. * * * * * ॥

இத்தால் தாம் எம்பெருமானார் கூடாக்கூடம்பெற்று திருவா
ய்மொழியினர்த்தங்களை அநிதரஸாதாரணமாகவருளிச்செய்த மற்றவர்களெல்லாம் அ
வ்வர்த்தங்களை ஸாமாந்யமாகவருளிச்செய்ய எம்பெருமானார் திருவடிகளை முன்
னம் சரணமடைந்து வாழ்ந்தானென்றதாயிற்று. * * ॥

இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தம் நெஞ்சில்படவெம்பெ
ருமானாரை சரணமடைந்து திருவாய்மொழிக்கு ஆழ்வார்போ
தியெம்பெருமானார்தம் உபகாரஸ்மரணம்பண்ணுகிறார் வான்றிகழ்தி

வைவுரைகளான தனியன்கள்.

இதுவுமது.

வான்றிகழ்ந்சோலைதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்* லான்றதமிழ்மறை
களாயிரமும்* மின்ற, முதற்றூய்சடகோபன்மெய்ம்பால் வளர்த்த*வி
தித்தாயிராமாநுசன்.*

சு

கருத்து - (வான்றிகழ்ந்சோலைதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்) சந்
தாசாலைகளான தோப்புக்களையும் மதிள்களையுமுடைய தி
ருவரங்கத்தைத்பதியாகவுடைய பெரியபெருமாளுடைய இவை
ஆராதனாதி-க்ஷேமமாக என்றபடி. (ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்)
என்று சொல்லப்பட்ட திருவாய்மொழியாயிரத்தினதுமென்றபடி.
(என்றமுதற்றூய்சடகோபன்)உண்டாக்கினமுதல் மாதாவும்மழ்வா
ரென்றபடி. (மெய்ம்பால்வளர்த்த விதித்தாயிராமாநுசன்) தேவகி
மகனைகண்ணனை யசோதைவளர்த்தாப்போலே பூதியாலே
ஸாவித்து ஸஹிவருசிபண்ணிவைத்த சாதா எம்பெருமானாரென்
றபடி. * * * * *

இத்தால் "வைவாயொழிகிலோம்" என்கிறபிரகாரத்
தின்படியே திருவாய்மொழியில் உபஸம்ஹாரவாக்யங்க
ளான வைவாயொருகோழிமணங்களை திருவரங்கர் விஷயமா
ன 'கங்குலும்பகலும்" பத்துப்பாட்டுக்களிலும், செங்கயல்பாய்நீ
ர்த்திருவரங்கத்தாமென்று வைவாயொருகூத்தையும், தாமரை
க்கண்ணைமுகில்வண்ணனெவென்று கதிவைரமருகூத்தையும், காகு
த்தாகண்ணைனே?யென்று ஸாஹஸாஹஸ தநூகூத்தையும், வட்ட
வாய்நேமிவலங்கையாவென்று வைவிலாழிகாயிகூத்தையு
ம், "அவுணனுடலிடந்தானை அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே" என்
று பரியவஸ்துவை கோதாதூகூத்தையும், வெய்யவாள்தண்டு சங்கு
சக்கரம்விற்மேலந்தும் விண்ணோர்முதலென்று கதிவிரைவஸ்து
கூத்தையும், குன்றேந்திக்கோமழைகாத்தவன் என்று வஸுதேவநா
நாவதாரகூத்தையும், என்திருமகள்சேர்மார்பனே என்னுடை
யாவியே என்று நிரவதியகவைலூகூத்தையும், மூவுலகாளி
யே வடிவுடைவானேற்றலைவனென்றும் வஸுதேவீவஸுதாயகூ
த்தையும், ஆக இப்படி வைவாயொருகோழி மணவிரைவஸ்து
னை ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரபரமே முகில்வண்ணனென்று நிரமநத்திலும்

திதியொலவுநாவாய்॥ * * ॥ஈ॥

தெவஃ ஸ்ரீசாஸ்வஸ்வாமிஜஃ காரணஸ்தி கியஉ ஏஸ்ரகுசியஅ-ர் வஷஹவ்வெ

லெவுகூவாஃஸ்ஹுஸாஅய்-ர்ஸ்வுவ்யுமிஷ்ஹுஸ தம்மிகூவ்-ர்க்கி தஸ்வஸ்ஸாவெ

ஹாஅய்-ர்ஸ்ஹு । லெஸ்மிகூகூஸாவுதாஅகூவாஃக்ஷ்டஸ்ஹுஸாகுஸ்ரஸ்ணவ்ஷாஸ

யதஸ்தெதயாஸ்தெ தஸ்ஹுஸாஅஸ்ரஸ்ணாஹ்ஹுஸ்ஹுஸ்ரவிஷயதஸ்தஸ்ஹுப்வெ

ஸ்ஹுவஃவெஸ்ரஃ॥ * * * ।ள॥

அஞ்சாம்ஸ்ர தகும்முதலாக தம்முடைய கூற்றுவாயகூவாஃகளை

அநுளிச்செய்து தலைக்கட்டினர். * * ॥சு॥

இப்படி எம்பெருமானை உபாயமென்றும் உபேயமென்று

ம் உத்தமனை கய-ர்த்தை இன்னபடியென்று விஷதீகரித்து வாழி

வாழித்திருநாமங்களையுடைய (ஒவஜதாஸ்ரி) மாயாஷஷஹஸ்ரநாமத்தை உடை

த்தானதிருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீஜாணைநாராயணன் வாவ்யாவஸ்தி

யிலே ஷஷபஸ்ரவ உபாயமாவனென்று ஜ்ரயாகமாயிருடபதார

கய-ர்த்தை ஆழ்வார் ஜ்ரகியாநின்றுகொண்டு தத்தாயகுங்க

ளான லெவுகூமுதலான பத்தகய-ர்ங்களிலே பத்துஸ்தானங்களிலே

கூனித்தனியே அருளிசெய்தார். அந்த லெவுகூவாஃகள் பத்து

மொன்றுக நூற்றுஸ்ர தகுங்களிலே ஜ்ரகியாநிற்கிறன. பத்துஸ்ர தானங்

ஃகளான நூற்றுமூணங்களுடைய ஸ்ரீகளாகின்றன. பத்து

பக்தாகஜ்ரகியாஃக்கபடுகிற லெஸ்கூவாஃகள் நூற்றும் தத்தாயா

ஜ்ரகியாஃகளான ஆரிரம்மூணங்கள் பின்செல்லாநிற்கி

ன்றன. இத்தாலே லெஸ்மிசம்பந்தமுள்ளவிஷயங்களிலே, ஆயிரம்மாயி

களாலே ஜ்ரகியாஃக்கப்படுகிற திவ்யஸ்ரீசஹஸ்ரமூணகுவாஃகளாகிற

ஆயிரம்மூணங்கள் நூற்றுஸ்ரதகுங்களிலே லெஸ்கூவாஃகளான நூ

ற்றுமூணங்களே வ்யாப்யமாநிற்கின்றன. பத்துஸ்ர தகுங்களாலே ஜ்ர

காஸிக்கப்படுகிற லெஸ்வுகூவாஃகளான பத்துமூணங்கள் ஸ்ரீஜா

ணைநாராயணம்ஷஷபஸ்ரவ தத்தாயஸ்ரவ்யாபகமென்று

இப்ரமேயத்தில் ஜ்ரயாகமான கய-ர்த்தை ஹேதுவாகியாநிற்கிறன

வென்றுழ்வாருக்குத்திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாய்த்து. ।ள॥

இப்படி ஸ்ரீமஃ வகியிலுலைட்ய உபாயகூவாமெயகூத்

தைஹேதுவாகியாநிற்கிற லெஸ்வுகூவாஃகளான பத்தகய-ர்ங்களை

மையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (லெஸ்வுகூவாஃதாஃ) ஆழ்வார்

மெலவுகுவாரெழாழுலாவாவுமதிரு விலவாதவுழெலாழுயிகு
குவாரெவு பவுளெதுழாகாச்வி தவியமா தபா வுாழ்ரிதாநிவீ
வுாழுகுவாசஃ! லகீத உநுதாவுதெநிழ்ராவெயிகுவுஃவுாழுவதவுவ
தவுவுாம வுாலுாயுாவுவுவிளெஃவுயதிலுகாரணாம்ரீயாரஃபூதாவு
வாழி!! * * * !அ!!

வுச்திதெமாயாவுலுவுாழுாரழுயநுாண மெலாழுமலுழுாநீம
தீரஃ வுதெதுகாவுாதீமாயாஃவுயி தவிலுாநுாணாஃவுவீதழுவுவு
குவுயாஜஃ! தீதீராவுாம்கீண்ழுதீதவுழுகுாநுாணாழு தீவுாவுநளவிதீவு

இப்பூவுலகமெங்கும் வாழுமுயிர்களுக்கெல்லாம் மெலவுகுவத்தையும், இரண்டாம் பாதத்தில் மெலவுகுவத்தையும், மூன்றாம் பாதத்தில் மெலவுகுவத்தையும், நான்காம் பாதத்தில் மெலவுகுவத்தையும், உதடுகளுக்கு நடுவில் வலமுகமாயிகவுத்தையும், வலதுபாதத்தில் பொருளாகவுத்தையும், வடவுபாதத்தில் பூவலதுவாகவுத்தையும், வலதுபாதத்தில் சூழ்ரிதாநிவீ நிவதவுத்தையும் கவீதுபாதத்தில் சூழ்ரிதவாநாவுதீவுத்தையும், நவதுபாதத்தில் நிராவுயிகுவுாவுத்தையும், தசபாதத்தில்வுதிருவீவுவாயவுத்தையும், அருளிச்செய்துகொண்டு வுலவும்வுாணாகளையுடையவனுகையாலே எம்பெருமான் வுவுதாவியிலே வுயலுழுவொவாயவுாகினென்று வாழ்கீவாழித் திருநாளென்கிறார். * * * * !அ!!

இப்படி மெலவுகுவம்முதலான பத்துமாணாங்களையும் வாழ்கீவாழித்திருநாள் கூறுவதாம் வுதிவுலாவுகமான வாரகுவாழிமாணாபுகுவத்தையும் தீதியகுமான மாயாவாழ்கீவாழுமாணவுவுத்தையும் வாழ்கீவாழிக்கிறேனென்று நளிச்செப்கிறார் (பூர்விதஜுதாழி) யொழிகளுக்கெல்லாம் தலைவரான ஆழ்வார் திருவாய்மொழியில் மாயாவுவுத்தையும் எம்பெருமானுடைய குணாமாணங்களையுடையவனுகையாலே எம்பெருமான் வுவுதாவியிலே வுயலுழுவொவாயவுாகினென்று வாழ்கீவாழித் திருநாளென்கிறார். அப்படியேதாம் அந்தமாவெயெகளை வாழ்கீவாழிதங்களான மாவுமாணங்களையுடைத்தானதாக வுவீமாகக்காணுகின்றேம், அதிலே சுவாநாராவுதங்களாக தீதவுகுங்களாலேவாழ்கீவாழிக்கப்படுகிற வாரகுவாழிமாணமாதகத்தினுடைய வுாவுநத்திலே யொழுங்

யாகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து ஜனமேஜயனுக்குச் சொல்லுகிறேன். ॥ ஙூ ॥

இவ்வாறு சௌனகாதி முனிவர்களுக்கு ஸூதபுராணிகரான ரோமஹர்ஷண புத்திரர் சொல்லத் தொடங்கினார். ॥ ஙூ ॥

இப்படி ஆஸ்திக பர்வத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய சுருக்கமாகத் தாம் அருளிச்செய்கிற இந்த பாரதகதாவஸ்துவை ஸகலஜனங்களும் யாசிக்கக்கடவர்களென்கிறார் (இவ்வெ தொடங்கி) தன்னை கேட்டு அபேக்ஷித்தவர்களுக்கு ஸாரமான அத்தாலே கேட்டு தவராமல் அனுஷ்டானம் பண்ணி அதனாலே கேட்ட ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் பெறுவர்கள் என்று தாம் அருளிச்செய்த ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தில் விச்வாஸத்தை உண்டாக்குகிறார். ॥ ஙூ ॥

இப்படி ஆஸ்திக பர்வத்தில் திருவாய்மொழியினுடைய சுருக்கத்தை அருளிச்செய்கிற இந்த பாரதகதாவஸ்துவை ஸகலஜனங்களும் யாசிக்கக்கடவர்களென்கிறார் (இவ்வெ தொடங்கி) தன்னை கேட்டு அபேக்ஷித்தவர்களுக்கு ஸாரமான அத்தாலே கேட்டு தவராமல் அனுஷ்டானம் பண்ணி அதனாலே கேட்ட ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் பெறுவர்கள் என்று தாம் அருளிச்செய்த ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தில் விச்வாஸத்தை உண்டாக்குகிறார். ॥ ஙூ ॥

இப்படி ஆஸ்திக பர்வத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய சுருக்கத்தை அருளிச்செய்த ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை எல்லாரும் விச்வஸிக்கும்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அருளிச்செய்த ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தில் விசித்தராய், ஸ்ரீவேதவ்யாஸ மஹர்ஷியான பிராட்டி "தர்மாத்மாவான துர்யோதனன்" என்றும் "ஸகலஜகத்ரக்ஷகரான பாண்டவர்களை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகுணத்திற்கு அவன்னதையைப்பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின ஸர்வஜ்ஞரான ஸர்வேச்வரர், துர்யோதனர்களாலே ஸ்ரீகிருஷ்ணஸம்பந்தியாகவ்யதியைபுடைத்தாய் ஸகுணதீர்க்கஸாகரமாயிணியாய் "தாஸ்ரீவேணீ-ஸ்தநீயது" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரதாரமான துர்யோதன விஸ்ரம்ஸநத்தை ஸர்வஜனங்களும் விச்வஸிக்கும்படி துர்யோதனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனையொழிய ஸ்ரீவேதவ்யாஸ பகவானை ஆஸ்திக பர்வத்திலே யாசிக்கப்படுவது. ॥ ஙூ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ.

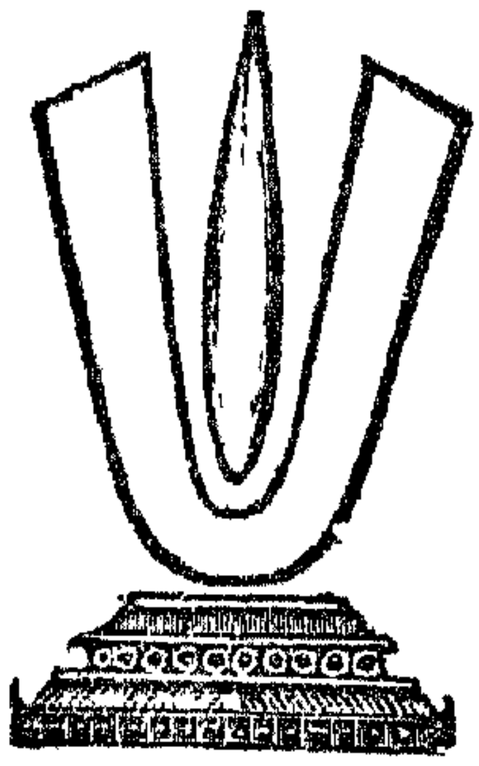

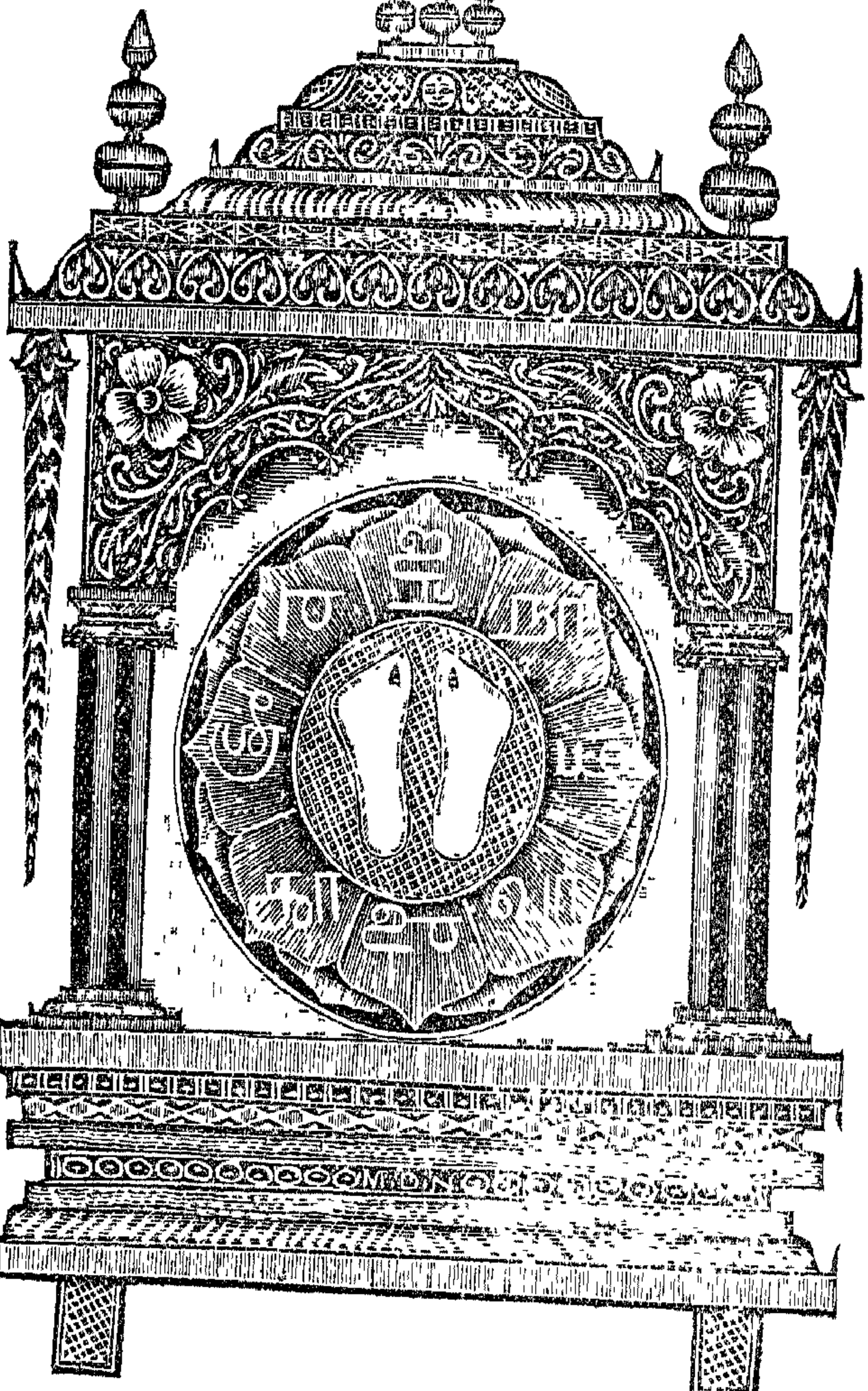

ஸ்ரீராம ராம ஜெய ஜெய ராஜாராம.

இதுவுமது.

மிக்கவிறைநிலையும்

ஆழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே இத்திருவாய்மொழி யாயிரமும் திருவரங்கர்விஷயமாய் இப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியை அருளிசெய்த வாழ்வாராகையாலே அவர்முதல் தாய்என்றும், அப்படிக்கொத்த ஆழ்வாரை கோயில்முதலான திவ்யதேசங்களில் திருவாராதனைசெய்துவைத்து திருவத்யயனோத்ஸவத்தைபும் நடப்பிவித்து அத்திருவாய்மொழியை ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானத்தால் சுவ்யாஹதமாய் வளர்ப்பித்தவராகையாலே எம்பெருமானர் வ்ருத்தமாகவளர்த்த தாயென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥

இப்படி பெற்றதாயும் வளர்த்த தாயுமான ஆழ்வையும் எம்பெருமானரையும் வ்யவதாரகராயும் வ்யாபகராயும் உபபாதித்து திருவாய்மொழியில வ்ருத்திவாதிகமான ஜ்ஞாநயோக்யதைவரைத்தை விவரித்தருளிச்செய்கிறார். * * * * ॥

மிக்கவி சூழ் - (மிக்கவிறைநிலையும்) மிக்கவிறை வ்ருத்தர்களாய், அவர்கள்தாமும் "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேயிலாதிற்பக்கண்டசதிர், அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கை யுறைமார்பா? உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனை,பண்டை நாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருள்நம்பெண்மை, வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்த்தருமே, திருமாலிருஞ்சோலைமலையெனதாவினைன்னைத் திருமால்வருதுன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" ஈதாதிகளிற்படியே அந்நிவ்ருத்தவ்யவஸாயராய், அவர்களுடைய வ்யாபாரவ்ருத்தியையும் என்றபடி. "கூடீஷவாகயவயாகிஷகம்; கூஷணாஜிநந வம்வுணவுவயாபிம்வகஷாலையாயம், திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன், என்றுமோதாதமின்றி யிரவியுமொளியும் போலிவன்றிங்கின்றுலகளிக்கும்" ஈதாதிகளிற்படியே என்றும் பிரிவற்ற சேர்த்தியையுடைய பெரியபிராட்டியையும் வ்யாவ்ருத்தவ்யாவகமான இறைஞ்வைத்திலடக்கி "இறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்" என்று மறைத்து சேமித்தருளிச்செய்து கூவாராவதாகூடிகளான ஸ்ரீஷுஷிகவம்வ்ருத்தாய விரோயிகளை - முன்பு விரோதிகளை வைஹாரவம்சித்தாப்போலே

மெய்யாமுபிர்நிலையுந்* தச்சநெறியுந்தடையாகித்திதாகியவு* மூ
ழ்வினையும் வாழ்வினையுமோதுங்குருகையர்கோன்* யாழினிசை
வேதத்தியல்* * * ॥ரு॥

ஆழ்வாரும் புள்ளாணும் வருசித்தபடி. (மெய்யாமுபிர்நிலையும்) வை
தருமாய்நிதருமான ஜீவாத்துவரூபவைத்தைபுமென்றபடி. இவ்வை
கையத்தை 'முன்னீந்தலம்,மெய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தார்" ஐதாஹிபர்
ட்டுகளில்கண்டுகொள்வது. (தச்சநெறியும்) வரூபவாகரூபவை
கத்வடிவதிரூபமான உவாயவரூபவத்தையும் என்றபடி.
தச்சநெறி தருத்தோமுர்மாய், வாநாரூபவொவாயத்தை ச்சொ
ல்லிற்று. (தடையாகித்திதாக்கியவு ழுழ்வினையும்) ஈசுவிலாதத்தீ
விணைகளைத்தீணைசெய்தனன்கொல்" ஐதாஹிகளிற்படியே உவா
யஜ்ஞாநதஹநாஷ்டாங்கருக்கு விரோயிகளாய் பெருங்கூ
ட்டமாய் கூடின கூநாஹிவாவத்தைபுமென்றபடி. இத்தால் ரூ
பரூபவத்தில் பிராட்டிணை சேராருகிச்சொன்னபடியால் லை
கபிவஜ்ஞாந மிலாதவர்களாய் பிராட்டி மெஹிவ்புத்தால்
உவாயஜ்ஞாநதஹநாஷ்டாந விரோயிவாவாஸ்ராஜர்களாய் அ
ப்பாபத்தாலே வாரூபவாரூஷாத்தைபு மிழப்பவர்களாயி
ருந்துள்ள நிதிவாவாரிவை நர்களுடைய வாவம் தடைபா
கித்திதாக்கியவு ழுழ்வினைபென்றதாய்த்து. (வாழ்வினையும்) உயி
ர்கொண்டுடலொழிய ஐதாஹிசெயல்திரச்சிந்திக்கு வாழ்வார்
வாழ்ணவபுமென்றபடி. இத்தால் "அவாவற்று வீடுபெற்றவாழ்வென்
றதாய்த்து (குருகையர்கோன்யாழினிசைவேதத்தியல்) ஆழ்வாரு
டைய மாநாரவபோயாநதாந திருவாய்மொழிபாகிற வேதஸ்வ
ரூபமென்றபடி (ஓதும்) முன்புசென்ன சுகாஷ்டவரூபசுத்தைபும்
கொல்லும்மென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தை
உள்ளபடிபறிந்தவாழ்வார் திருவுள்ளத்தை ஸ்ரீமன்நாராயணன்
வழியாய்க்கேட்டருளின எம்பெருமானுடைய உவமஹாபாரதம்
அவ்வஷ்டாக்ஷர இத்திஹாஸபாகளால் அருளிச்செய்த திருவா
ய்மொழிபின்பள்ளாலுடைய திருவள்ளத்திருப்பாகாதிகளாயி
யால் வெளிபிட்டருளினபடியால் இவ்வஷ்டாக்ஷராலே திருவாய்
க்குருகளிவிசும்பருளும்பெருவாழ்வு ஒருக்காலுமுடிகவிருவ

தாய்த்து. இவ்வகை-ங்களால் ளெியாதாற்குதளிவிசுட்சபரு ளும்பெருவாழ்வும் ஒருக்காலுமுண்டாகாதென்றதாய்து, இவ்வகை-ங்களையெல்லாம் நம்மெளிகாவகவுரிகளால் பரத்தக்கண்டுதெள் ண்டு வழிபல்லாவழியாற்காடுபாயுமவர்களை "வடணமொன்றறிந்து ரைப்பார்" என்கிறபட்டின்படியே நல்வழியால் வீடுசேரும்படி திருத்தவராதே. * * * * * ॥

திருக்குருகைப்பிரான்புள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இவ்வளவால் நாராயணஸவோகை-ரும் திருமோதிரகை-ரு மான திருவாய்மொழித்தனிபன்கள் வ்யாவ்யாதங்களாய்த்தன. ॥

ஸ்ரீமதிவாதிஹரெஹாவிலாய-ரீஹாதெஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீமதிதநிமசாதேஹரெஹாதெஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீமதிதஹமுவமி தஹாஷிருகாராபதஹாதெஸிகாயநமஃ

ஸ்ரீமதிகவகுலதெஹரிதிஷண தஹாதெஸிகாயநமஃ.

சுவஹிதெஸிகவரம்வராதெயெநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீமதிவாதிகேஸரிகாதயர்ரதாவஜி வ்யாவ்யாக்யாரம்ஹஃ.

ஸ்ரீவெஙடேஸாசார்யர் அருளிச்செய்தது

விஸாதெஹநிஸதோதாயர் உயாதிவ்யதாரஜிணீம்।

ஸம்ஸாரஸதர்ஹதத்வ ஸஜீவநவிவகூஷணாம ॥

ஸமாஸிஸ்ரிகி காதயர் ரதாவஜிதிராதஹம ।

வெதாந்தாசார்யர்விஹிகாம விவ்யணாதிஸகாரதர்வெ ॥

"ஸாகஷாந்நாராயணனெவம் கூரகுலாதி கர்-ருயீம்தந்ரம் । ஹரந்ரு தெவொகாந்து காரணாத்யாஹஸவாணிநா என்றும், ஹரந்ரு நாம்ஹவி நாம்ஹவாண-ர்வ ஸதீ-தராய நாராயணஃ । என்றும், வணாஹதரெஸ்வரஜநிவ்ய பதாதிநதி । என்றும், வெதடெஸாவ காரெயம் தஹணாம்ஸராயிவாஹவெகு" என்றும் சொல்லுகிறப டியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் கதி வ்யவணாவதார மாகவும் வர்-ரூபவிசேஷமாய், "விஸ்வதர்வெவி ஸ்ரு-ரிநாநாவியவிஹர்ஹிம்ஸாதாரம்ஸ்ராவிதஸாஸீரகுஹாஷ்ர்ஃ" என்கிறபடியே இருபதுதிருநக்ஷத்திரத்திலே சுயிமதிவகுலவிஹர்ள வ்றும் முப்பதுதரம் ஸ்ரீஹாஷ்ர்த்தை வஹிஷ்ர்களுக்கு உவதெ

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள்.

வாரவாரஸுகோதயம் ஸாதரிவர்ஹணிக்ஷ்ரோநிஷண்ணஸுதீதா

ரோயாதாயாதி நீஹிஷ்வஸ்ரவணவிதக்ஷிஹிவைதுஷ்யநீதுஷ்யநீ !

ஸித்தருளினர் என்றும் வஸுதேஜஸ்களாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்ரீராஜகுலவாஜ்ஜாயமான "வைஷ்ணவாக்ரேஸர" என்கிறதிருநாமத்தைபுடையவராய் கவிகேஸரியென்றும் ஜகத்குருவென்றும் வ்யவஹரிக்கப்படுகிறவராய் வாதிகேஸரிகளின்மேலே வஸுதேஜஸ்களாய்வஸுதேஜஸ்களின்மேலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிம்ஹமாய் கவிஸிம்ஹமாய் வாதிகுஞ்ஜரங்களின்மேலே கேஸரிகிஸோரமாய் கவிகுஞ்ஜரங்களின்மேலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிம்ஹமாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிம்ஹங்களின்மேலே கவிகேஸரிகிஸோரமாய் வாதிகுஞ்ஜரங்களின்மேலே விழுந்து வாழும்படி வஸுதேஜஸ்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிம்ஹங்களின்மேலே வாதிகேஸரிகிஸோரமாய் கவிகுஞ்ஜரங்களின்மேலே விழுந்து வாழும்படி வஸுதேஜஸ்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிம்ஹங்களின்மேலே கவிகேஸரிகிஸோரமாய் வாத

வாரம் வாரம்வரீரென்னவஜயிலவநஜநாநாம்ஜநாநாம் வர
தூக்வதூகூஷியெஸ்வதிநிபதாசாஸ்நிபாநம்நிபாநம்॥ ॥க॥
வஜஞாவெவுஜநமெஸவெஷயிதமாணாஸாவிம்நெதியஸ்வம்
வரூபாயம் தத்துவிவரஸவிஷ்ணுநாவயிவிவாஸியெ ரயிது
தெனாவெஜூடஸ்ஸம் । தவுங்கவுரதேயுசிநஸ்ஸாஜ்ஞாவதிஷ்டஸ்ஸ

கையர்யநம்பண்ணைவர்கள் வரகூரதிவைதாஜீவராவஸர்களாகாரென்றபடி. வரம்வரயாஸாவஸாஹரத்தில் வராவதஜ்ஜரான ஜநங்களுக்குக்கரையாகிறது. இவற்றை சூழ்ரயிபாதகபேர்கள் ஸம்ஸாரஸாஹரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பரென்றபடி. வனவம்ஸியென்கிற ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸுக்தி தத்ஸ்வராயஸ்தானத்தைப் பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத எம்பெருமானுகிற நியமனத்தை வரகாஸிப்பிக்கக்கடவது. (நம்) வரகூரஸ்வாமியென்னுமிடத்தை வரதிம்வராயஸ்வாமிகளாய் உலகுய்யவந்தருளியிருக்கிற உதாரஜநங்கள் சூழ்ந்தவிஷயநிவாஸிகளான இம்மஹாநிபந்தனைக் காணமாட்டார்களென்று சொல்லிற்றாயிற்று. * * * ॥க॥

திருவேங்கடமுடையான் விலாயர்களாலே வராயிக்கப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலடைந்து அதில் வாரமான சூழ்ச்சித்தை அவர்களுக்கு வராஸாதித்தருளினாற்போலே நாமும் மிந்தலோகத்தில் விலாயர்களாலே வராயிக்காய்க்கொண்டு திருவாய்மொழியாகிற திருப்பாற்கடலிலடைந்து அதிலேயுண்டான தீஞ்சுவையாயிருக்கிற ஸாரங்களாகிற ரஸங்களை எல்லாரும் சூழ்ந்நாஸ்வதிக்கும்படி பண்ணுகிறோமென்றருளிச்செய்கிறார் (வரநெஞ்சே!) அந்தந்த மாயாவயர்களாகிற ரஸங்களை சூழ்ந்நாஸ்வதிக்கிறதிலே சூழ்நாரஸஜ்ஞர்களான பெரியோர்களாலே வராயிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஜிஷ்ணுகுடநாயகரான ஸ்ரீவரவரமுநிகள் தம்முடைய ஜ்ஞாநமாகிற ஸம்யமென்னுமத்திலே வரவிஜ்ஞாநமென்னுமோஹனையுடைத்தான ஸம்வரஹாயத்தை யொக்தரமாக்கி நிவ்ருணைகயாலே வரஹயக்ரீவத்திலும் யோவாவாயிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு வாஸல்யாநமாகையாலே திருப்படுக்கையாயிருக்கிற வரதிவராஷ்டாகிற திருப்பாற்கடலே உயிர்பாகின்றுகொண்டு சூழ்ஹயக்ரீவரைகளான மாலெக்

கலிநடவிலுழு முதலாயாயிரஞ்சீரகம்

நதஜாதம் ॥ ॥உ॥

வாஞ்சாமாத்திரமாகவுபயவிபூதியும்வாய்க்கும்படி நீதியாவதுளவழிகாணலாயெப்பணையிலுமஜகம்பெறுபவிவாரு தஞ்சரணம் । ஸ்ரீபூமாநாவதியாவரிணைகளுமெலுங்காவலுயிரினாயொருமாதிராவலுமிகிரிகாவிராவெனுமெம்பெருமான் திருக்கலுணைமணங்களாகிற நதங்களிலாரும் வாழுயத்தில் யரித்து சுநாவிக்குமபடி சாலாவிவ மாகச்செய்தருளுகிறார். * * ॥உ॥

ஆழ்வார் வாராவஷராய் வெராழுநிஷராய் சுவாவெலு வூராவாய் எம்பெருமானை லவங்காசுநாவியாநிற்க இவருக்கு வீசீலாவமும் வெராழுவிரோயிபான வுராவாரமும் சுவாவி ரிராவமும் சுவெகூதித்தனைக்கேட்ட டெம்பெருமான் பக்கலிலே சொல்லுகைக்கு லம்லாவிதங்களான வெகூதிகளை உபதிருத்திலே நியொமிக்கிறதும் சுதுகாநாவெவனுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாஞ்சாமீதாழி) ''வாஞ்சாயுாஃவூவதாசுவுாஃ ஸ்ரீயஜுவுாஜவநாவம் । யாவியொவுவதுவுாஃ வாம்மா வம்சுநவாயபாஃ'' என்கிறபடியே வாஞ்சாமியிணைடைய மாதுமொழியைக்கண்டு சுவவூதவூயைகளான வீகளுக்கு வாராவஷாவத்திலே சுலியாவஷமுண்டானாற்போலே நிரகியாய லளநுயாவிரிவூனுப் ப்ரியஃவகியாய் சூழ்ந்திரிடதகிலே சுதுவு தவரணயியான எம்பெருமானிடத்திலே வீகளைப்போலே வாரதம்தாவுத்தை லஜியாநிற்கிற ஆழ்வாருடைய சுநாராமாவியாய த்தாலே ஹஸ்திதாணை ஸ்யாம்மாரவுாவாரமாக வரிணையியாநிற்கிறது. இவர்தானே யொமவுமெயியுண்டான வாகூஷாசுகாரத் தாலே வொவுாலம்ஸ்ரீவஷவாவெகூதராப் அதுகிடையாமைபாலே விஸராக அந்த வாகூஷாசுகாரம்லம்சுநாவிதமாம், அதுதானிவருக்கு வீரவமென்றுசொல்லப்படும். அந்தலயியத்திலே வடகாரான சுவாடர்கலைத்தானே கதிஉணையொமத்தாலே லம்லவா ரவலாவிவகூதிகளாக நிரகிவித்துஉபதிராக வெவுதியாநிற்பர்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥ ॥ஸ்ரீ

ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்யபுத்ரம் கருணாகரம்
தாதம் வந்தே முனிம் குஹ்யம் பாஷாம் தமிளதேசிகம்

இப்படியாகையாலே எல்லாம்உவவனமென்றுசொன்னது. ॥ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கெழிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஸாக்ஷாத்
நம் நிஷ்டையாயிருக்க இத்தைஸ்வஸ்வாபதேசமென்ற சொ
ல்லக்கூடுமோ? வென்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்
ருக்க இதற்கு ஆசார்யநிஷ்டையென்றும் வருப்ரகாரமெ
களை வரிஷாபிஷேகஞ்செய்தருளுகிறார் (ஸாகேதபூர்ணி)
த்தில் ஸாக்ஷாத்நம்மாழ்வாரை, கருதி நிஷ்டையென்றபடி. "ஸ
ரிகீதிவிதிநவாந்ருகுவை ஸ்ரீமந்நாதமுனி" ஸாக்ஷாத்
நம்நமாதவர் தஸ்யாபவம்ஸ்யாகுலம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீவை
ணவவம்சத்திலேயும், ராஜாவைப்போலே எம்பெருமானை யுபதே
சிக்கச்சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரத்திலேயும் ராஜஸதோஷாக்ஷ
க ராஜஸ்வபுத்ரர்களுக்கு எல்லாஸாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்ரீமத்பண்ணவ
ர்களிலே. அந்தஸாஸ்த்ரங்களிலே ஸ்ரீபராசரபட்டரானது சுமு
க்ஷுபரிஷதி நிஷ்டைபோலே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளாலே வகுப்ப
ட்டான வகுப்புகளுக்கும் யோகியென்றுவாய்க்கொள்ளா
லே வரிக்கப்பட்டது. வகுப்பரிஷதிகளாலும் பண்ணப்ப
ட்டஇத் ஸாஸ்த்ரங்களாலே வேஷங்களுக்குப்பண்ணப்படு
வதான கூபத்தம்போதென்றுண்டு, அந்தகூபத்திலே வகுநி
யியான ஸாரதிகூவருடைய ஸ்ரீவசிஷ்டதாளை சுருதப்ரகாசிகை
யெகூபமாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே உவப்புஹரணமா
கிறதென்றபடி. * * * * * ச'॥

இப்படிவையந்தான் வேண்டுவப்புஹரணமாதுமன்றுவே
ஷங்களுக்கெல்லாம் வஸ்துஸாமாயிருக்குமென்று மனத்தைதி
ப்புவையந்தானே வகுவிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (கூ
ரகவிதாஸி) அடியிலேஇருபதத்தாலுமாகையே வேஷாஸ்ரமா

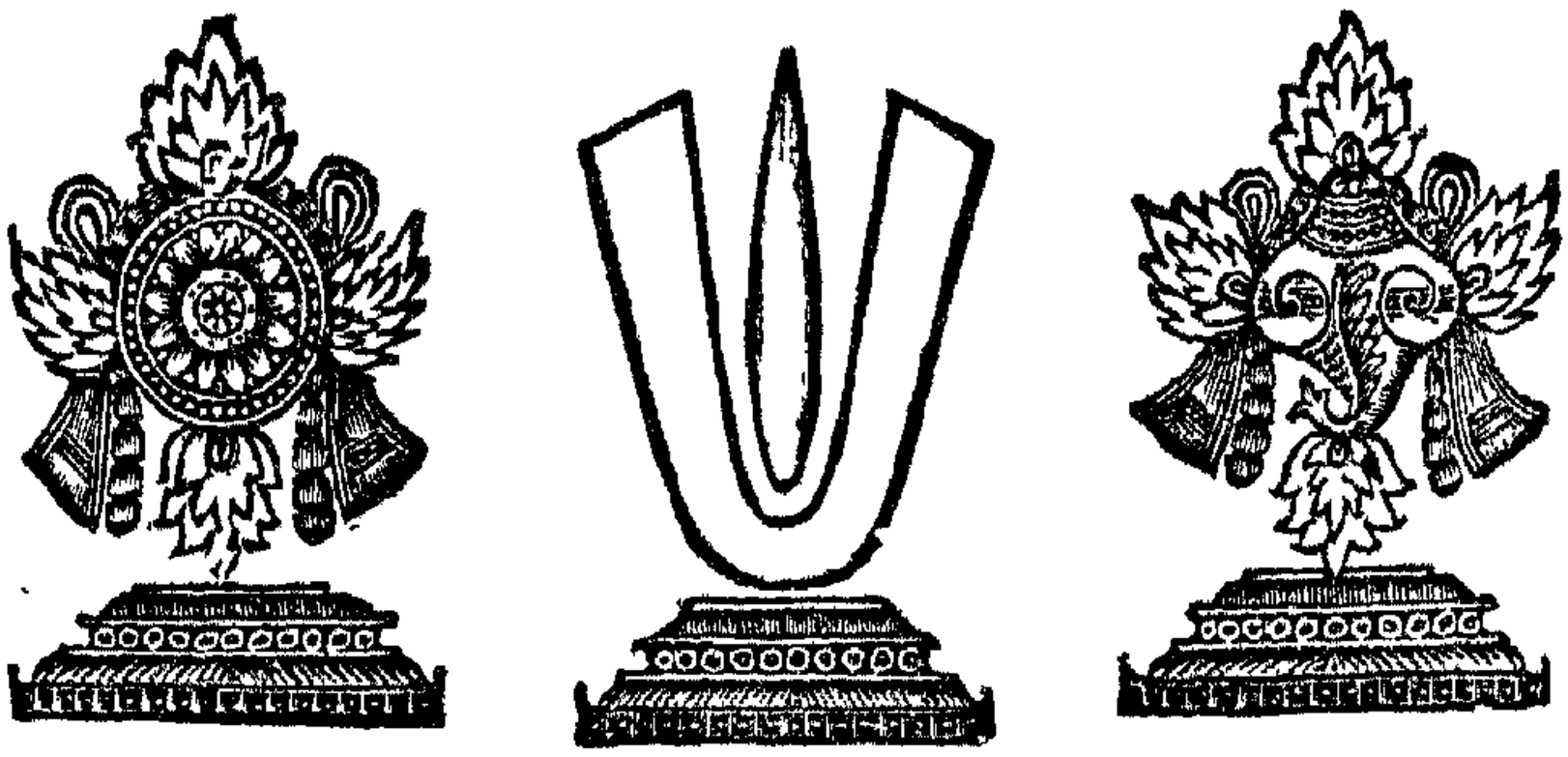

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய வரிஷ்ட புருஷ ஸிம்ஹாய நம:

ஆழ்வார் ரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஜகதபிவ்ருத்யர்த்தம் ஸகல ஸ்ருதி ஸாரஸ்ய ஸங்க்ரஹாய

ராகவ நாம ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய ஸாராபிதாநாய நம:.

ஸ்ரீவாகுளாபரணாதி யென்கிற ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய

ராகவ நாம ஸ்ரீமத் அருளிச்செய்த

இருபத்துநாலாயிரப்படி.

தனியன்.

ஸ்ரீரங்கராஜ வாகுவ ரோஹஸ்ரீராஜ மௌலி ரெவகாகதிரஸ்து மம

வேதார்த்த ஸாரஸ்ய விகாஸ ஹேது: ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரயோகீ

ஜகத்ஹிதார்த்தம் ஸகல ஸ்ருதீநாம் ஸங்க்ரஹ ரூபேண ஜகாத யஸ்தம்

ஸ்ரீராகவார்யம் கருணாகரம் தம் வந்தே பரம் தேசிக ஸார்வபௌமம். *

ஸ்ரீரங்கராஜம் சரணம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீவல்லபாம் ச ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் । ஸ்ரீமத் ஸ்ரீநலிநீ
ஸாநாம் ப்ரகிரணி ஸ்ரீராகவாம் ॥க॥ வந்தே யயா கடாக்ஷ: கூடாம் விக்ஷீ: கராணாவ திநம் । ஸ்ரீரங்கராஜ ஹரிஷீ ஸஹசரீம் ப்ரகிரெயசரீம் ॥உ॥ வாவாராயெஷ ரங்கீ ஹவ-ராயதே ஸ்ரீ வதிர ஹம் । ஸ்ரீபல்லவ-ரவ்ருதாதி-ர ஸவ்யாதஹயதே ஸ்ரீ கர ॥ங॥ வாதீ நகுஹரா காதே ஸ்ரீராஹொமவிஹ சிகீகம் । வந்தீக்ஷம் வவ-ர்ர கூடாயாம் வெவெவஸ-ரி துர்ய தீவ்ரம் ॥ச॥ வகுளாபராணம் தெவம் வம்ஹிஷீபயதீயபா । வாரவதர்யாவாரவஸசர்யா க்ரியீவ-ரிவொவெவ்யாஹரிதா ॥ரு॥ நாயயாதி நயொஹீந், வம்ஸ்யாதாயய ரந்ய ரம் । ஸ்ரீ வெதீஹதி வெதீகாம் வந்தே காதிவிதெவதாம் ॥ஞ॥

இ—வ்ஹந்தம்கூ—ரூ—கூயீரம்யகீரூராஜநிமியொமதம்। யம்ஜீஜஜூ
ஜூ—சாவ்யம்ஜிநோரயஜுவ்—ஷ்ரயஸ் ॥ள॥ வ்ஹிந்ரவ்ஹைஜூடநாயஸ்ஜு
வ்ணாம்வ்ஹொஜ்ஜேநாஜீம்। கூ—ஜ்ஜவ்ஷிவிகூடாடொவ்ப வீரூராவ்ஹொ
ஜூடிநாஜூடாம் ॥அ॥

ஜ்ஹீநாயகவ்ஸஜ்ஜோந ரூாவிரூாவ்ராவ்ரவ்ணாம்। ஸ்ரீரஜூநா
யவ்யஜ்ஜோம் வ்ரிந்ரபாவ்யஜ்வ்ஸஜ்ஜகீம் ॥க॥

ஜ்ரீஜிவ்:வ்ஹிவ்ஷஜூ வ்ரூவ்ஸஜிரூாவ்ரிவ்ராவ்ரிவ்ஹ்—விடவ்ஸீ:। ஜ்ஹ
ரூிகூாநாம்திவ்யாவ்ஹிடவ்ரூாகூ—வ்ஹவ்—ஷ்ரிஜ்ஹ்ஸவ்ஸிகூாம் ॥கஏ॥

ஸ்ரீரூாஜூாந—ஜ்ரிவ்யாவ்ஹிவ்ஹி.நவ்விஜ்—ஷோட யாகூாரிகூாரிரூ்ரபவ்ஸ்ஹ
ஜ்ஹ்ரியொஜ்ஜி—வ்ஸஜ்கீம்ரியாவ்ஜிவ்ஸஜிரூ்ஸ்ஸாம் யவ்ஸ்ரூாவ்ரிஜ்ஜீஜூாவ்ஜி
கஂ। வ்ஹ்ஜீரீ வீபகீரூாஜ்ரூாஜ்ஜவ்ணீவ்ஜ மவ்ம்ஹீரவ்ஹரிஜூரூாகூஜ்ஜி
ஸ்ஹ்ருக்ஜிவ்ஹாகூ—ரூ—ஜ்ரிசரூாவ்ஹ்ருவ்ரூவ்ஹா ஸ்ஹ்ருகூாரிரூ்ணாம்ரிஜ்ரூவ்ஹா
ஸ்ரீவொஜூாடணவ்ஜிவ்யாஜ்ரிஜ்ஜவ்ஹவ்ராநாம் ஸ்ரீஜிரூாகூ—ரூஜீரூா
ஜிவ்ஹாவ்ஷ்ரூகூாரம்। ஸ்ரீஜிஜிரூஜவ்ம்ரூகூ—ரூ—ஜ்கூரூாநாஜூவ்ஹாஜ்ம்
ஸ்ரீவ்ஹாவ்ஷ்ரூகூாரஜிவ்ஹாரம்ரூாணாம்ரிரூ்ரபொஜிரூ ॥கஉ॥

ஸ்ரீரஜூநாயஜ—ரூ—ரூாஜிவ்ஹொஜூாவிஜூ ஜாபீஸூவ்ஹ்ரூாஜிஜிவ்ஹொம்ஜி
வ்ஹாஜ்மியம்। கா:ரூ—ஜ்ரூ்ரிகஜ்ஜவ்ஜிவ்ஹவிரூவ்ஹிகாயஜ்ஜிவ்ஜி—ம்ஸ்ரீரஜூ
நாயபகீரூாஜிஜ்—வொவ்ஸிவ்கீப ॥கஊ॥

ஸ்ரீபம்வ்ஹகீயாரி। ஜூஜ்ஜஜ்ஜஸ்ரூகூாஜூ்ரிஜ்ஜஜூ கூஜ்ரூ்ரிணஜ்—ஜ்ணஜ்ரிபி
யான வ்ஸிவ்ஹ—ஜ்ரூரான் வ்ரிஜிகூாரி—ஜ்ணிகூஜ்ரிஜ்ஜாலே வ்ஹகூஜ்ரிஜிஜ்ஜ்ரா
ஜீவநாவ்ஹ—ஜ்மோக நமஸ்ரூ்வாரூடைபதி நவ்ஸ்ரிளத்திலே நின்று வ்ரி
வ்ஹகி—ஜ்ரிதிக்க வ்ஸவ்—ஜ்ராயிகூாரிஜ்மான ஜூரீயஜ்ஹாவ்ஹா வ்ஹரூஜ்ஹ—ஜ்ரிஜ்ரா
வ்ரிபிழாவ்யவ்—ஜ்ரான ஜ்ரிவ்ஹ,ஸ்ரார் அரூளிச்செய்தருள்ப ஸ்ரீஜூராஜ
ஜூ—ஜ்ரிகளாலே வ்ஸாரூசுகி நமபி ரூ்ரிந்ரு திருவாய்மொழிப் ரூ்ரிஸ்ரா
ரூரூடைய ஜிஜ்ரோயஜாரூ—ஜ்ரூணஸ்ரூ்ரிக வ்ஹ்ரிவ்ஸிபிஜ்ரான வ்ரிவ்ஹவ்ரூ்ரிக
ம்ரிசய்யிச்ச தேவ்ண்ரிபெய்ம்ன்றெய்ப நமஸ்ரூ்ரி ஜ்ரிவ்ஸ்ரிஸ்ரிவ்ரிவ்ரி ஸ்ரி
ரூளி, ஸ்ரீஜவ்ராயஜ—ஜ்ரிக ரூடைய திருவ்ஸ்ரிளத்திலே அவ்ரிரி்ரிவ்ரா
ய் பெரியதிருமலைநம்பியுடைய கூ—ஜ்ரிஸ்ரரய் கரி்ரிபுடைபரி்வொஜ
ஸ்ரினை கூறுயிந்தவராய் வ்ஸ—ஜ்ரிசரிஜ்ரு வொவ்ணவ்—ஜ்ரிரி்ரி்ரி்

பூர்ஃ.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவழகைளா சதகம்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த

ஆருயிரப்படி.

தனியன்.

கிடாம்பிராமாநுஜப்புள்ளான் அருளிச்செய்தது.

விவ்ராகொயகி வாவ-ஃஸஃஜஜுவ்வே ஸ்ரீஃஹ்ராவழகுகயஃ ஸ்ரீ
ஹாவெஷ்ருணயழநயாதுவிஜி காஃ ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஃயஃ ! வ்ராவ்ரா
ஹாஷ்ருகூரூதஜ்ருயொவெநிஷஹாஃயொஜ்ராத்ரீஃபீநாஃ வ்யாஸ வாஜி
வ்ஃகுஃகுரூவிகுஸ்ராஃஹ ராவ்ரா கூர்ஷ்ருவாஸ்ருணஃஹஜ்ஜ

(உயரவறஉயரநலம்) கூவ்ராகூ்ருதஸ்வாவாயாரணஜிவ்ராவ்ரவெ

இ- ன் றுநியமித்தருள,புள்ளாணும்நிநாய்மொழிக்குளம்பெருமா
ணர் வாநித்தருளினவழ-க்தின்படியே வ்ராவ்ராநம் செய்தருள
க்கடவராய்' கூவிவவாஸிவழாவ்வி வ்ரவயமழநாஜிவிஜ்ருய-க்குமாக
வ்ரஜ்ராவாரா வ்ராவமான ஜ-ஜ்ரெவகாவாய-க வாழ்நாஜிஜ்ஜை
ங்களை ஜாநவிகுமாகச்செய்தருளி,விகீவதி-க்குமான வ்ரவெயத்திற்
கு விஷயவ்ரயொஜநங்களையும் வ்ராவ்வெயமான வ்ரவைஷ்ணத்திற்
கு வகாவான ஆழவாருடைய கூவ்ரஜ்ஜிகுவந்தையும் மற்றுமுள்ள
வெவ்குஷ்ணவ்ருந்தையும் வம்ஜ வெஹண காட்டாநின்று கொண்டு
வ்ராவ்வெயமான வ்ரவைஷ்ணமும் அநில் முதல் திருவாய்மொழியும்
அவதரித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் (கூவ்ராகூ்ரவிகாராஜியால்)

கூவ்ராகூ்ரவிகாராஜி ஜீவ்ருயபி சவ்ஹம் - நிராவயிகூவ்ரீ கிஜந
வொவய்ரகுங்களான வொஹ்ருகுவவாரகுவ வளவுவ்ருங்களை வ்ருஜ்ஜ
ப்பிக்கிறது. இந்த கூவ்ராகூ்ருவிகாராஜிவாகூ்ருத்திலே வொராஷ்ரு
வொஜிவஜ்ராயாநாகுய-க்ம வ்ராவிவ்ராவஜி த வ்ரவைஷ்ணாகுய-க்வம்
வெகுவழும்பண்ணித்தாகிறது. இவ்ரவைஷ்ணாகுய-க் வம்மகுவத்தா
லே வவ்ரவநிவெ-க்ஸாரவிவஜிம்வழும் ஆழ்வாருடைய வெவ்வ
குணவ்ருவண-க்நத்தாலே வ்ரவ்ரதிகூவ்ரவிவாவஸ்ரவிவழம்
வழும் கூகுய-க்ஸகூஷமாகிறது.

ஆ- மஹிஷணாயாஶ்ச ஹரிஷ்சாபி ஜநஸ்ய நவிஶிஷ்டஞ்ச, நிவி

இ- இந்த வ்யாவ்யாஸி கவ்யவ்ருத்திற்கு வ்ருத்திவாஹ்யமெது அதிங்ஙனே ஸம்மிக்ஷவமாகிறபடி தானெங்ஙனெயென்னில்? "ஏ வ்ரீஸாங்ஷவஹிவிஜ்ஃ காணஜ்ரிகிவஹெஜ்ஹகஜ்ஃ ஸஹஹிஹ ஹெ வ்ருக்ஷாஜீங் ஹஸாகஜ்ஃ ஸ்ரவ்யஜிஹஸாகவிக்ஷக்ஷ தஜ்ஹாவநாகஜ்ஃ, கூஷெயவஸ்ருஜ்ஞாவாயம் வ்ரஹ்மஜிஹ வாஸவ்ரஹாவ்ய ஹிகம் ஜ்ஹிதீயெக்ஷ்யாணாஹாஸஜ்சிகெஜ்ஹிஜ்ஃ கயஜிஹிஜி ஹெ ரக்ஷிணஜ்ஹ்ய தீயெ! ஹெஸ்ஸாஸ்ரஹெஸ்ஹ தஜ்ஹெஜ்ஃ விஷஜ்யஜ்ஹ தஜ்ஹ ஜ்யாநஸ்ரஹெஹாஸ்ருக்ஷஜிஹ்ஹ ஷஷ்ஜிஃஸ்ஹாஂவெஜ்ஹாஸஜ்ஹெஸ்ரஹிதாஸ்ரமகி தாஸவஹ்விக்ஷஜிஜ்ஹ நீஜ்ஹ ஃ" என்று தாத்பர்யகாஷையிலும் ஜ்ரீ ஹெஸவிஷதாஸத்திலும் கூவாயர்ர் நிஷ்கர்ஷித்தருளினபடியே இவ்ரவ்யாக்யாநத்திற்கு வ்ருத்திவாஹ்யன் உவாயகோவெயகு விஜி ஷ்ணுஜ்ரீபஃவெகி அதில் முதற்பத்தில் உவாயகுமும் - இரண்டாம்பத்தில் உவெயகுமும் மூன்றாம்பத்தில் இவ்வுவாயகோவெயகோவயாகழிவ்ருஜ்ஹம்ஹஷ விஸ்ரஹமொழுந்சொல்லப்படுகிறது - நாலாம்பத்து உவெயகுத்தைஸ்ரீகரிக்கிறது - மேலாறுபத்துக்களும் உவாயகுத்தை ஸ்ரீகரிக்கிறன - ஆக இவ்ரவ்யாக்யாநத்திற்கெல்லாம் உவாயகோவெயகுவிஜி ஷ்ணுஜ்ரீயஃவெகியேவ்ருத்திவாஹ்யமாகிறன், இவ்வவதாரிகையில் நிதர்ஷநஜ்ரீயொமத்தைச்சொல்லுகிற வ்யாக்யாநத்நிலே ஹொஸ்ருக்ஷவிசிக்ஷையால் உவெயகுமும் - "காரணத்வெயெயஃ" என்கையாலே காரணகோஷிகளைச்சொல்லுகிற ஜ்ரீதீயவாக்யத்தில் உவாயகுமும்வஹிக்கிறது - ஆக இவ்விரண்டுவாக்யங்களால் வ்ரவ்யாக்யாநஸ்வரூபம் பண்ணித்தாய்த்து.

கவ்ரக்ருத்தி - ஸாவாயாரண - ஜ்ரீவ்ய - என்கிற விஜிஸஷணத்யமும் ஸ்ரீவாதிகளிலே வ்ருத்திக்ருக்ஷ்யகிறது. கவ்ரக்ருத்திக்ஷம்ஸ்ரவ்யவஹுவ்ருத்திக்ருக்ஷ - ஸாவாயாரணஸ்வரூபம் ஸவ்ரகாகிஸாயவுளஜ்ஜவ்ருவஸளஹந்யாதி ஸ்ரவ்ணவாரம் - ஜ்ரீவ்ருக்ஷஜ்கிவிதிக்ரவஸ்தாவிஷஸக்ஷம், ஸ்ரதிவங்கள்வாரவ்ருதிஹாஜ்ரீவிஸ்ரஹங்கள் - இந்தஸ்ரதிவங்கள் "முண்டக்சோதி, ஏழையராவி" முதலானதிருவாய்மொழிகளிலும் - ஸ்ரதிஷவ்ணாயஸ்ரங்கள் "அந்தாமத்தன்பு"

ஆ- ஜமஹ-உபவிலவாழிலீஙுபிருந்த வாசிவ-ா-ஷினஉள்ள பழியே ஆழ்வார்தாம்தம்முடையதிருவுள்ளத்தாலே கூந-ஷவித்து

இ- முதலானவைகளிலும் சுவ் ஷீவாழிஜநலாகங்கள் "தேவிமாரா வார்" ஈதாதிகளிலும் - இந்தாவ-வாழிவிழிஷூகூமும் லீலாவிலாவ-கியொழமுஙகூட "புகழுநல்லொருவன்" ஈதாதிகளிலும் வரதிவாழிக்கப்படுகிறன, இவைகள்மற்றும்கூவெநசுலலங்களிலும் விவரகீணங்களாசவரதிவாஙுங்களாகிறன.

இப்படி கூதாதவெலாழுமாய்உயர்வற"என்கிறமுதற்பாட்டில் வரதிவாஙுமுமாயிருந்த நிதாவிலாவ-கியொழத்தை முற்படச்சொல்லி கூநதாமலூன்றாம்பாட்டுதுடங்கி சொல்லப்படுகிற லீலாவிலாவ-கியொழத்தைச்சொல்லுகிறார் (நிவிலெதாதியால்) உலாஙாழிசளையும் கூநஙஷ ஷூஙாழிகளையும் லம்ழாலிக்கிற நிவிலுஷவைத்தாலே கூகிவபஜஹதாரணவிரிஙாழிவாதாவ-தி லிசிக்கிறது, விலவொராகூர, அதாவது இலஙவரதியும் கூநிலஙவ-திகியும். இங்கு காலாநாவ-திரவிவழிகியும் சூழ்ஙிலெ, சூழிஷவைத்தாலேலயாநாவரவெஷநியதிநங்கள்லம்ழாஙாஙுங்கள், ஆகவிங்கே நிவிலுஜஹஙாஉபவிலப லயநியதிநங்களாலே வாரகவும் நிவிலுராகூஷணத்தாலே லாளலஙுமும் வாஜ்ஞி தமாய்த்து. ஜஹநிஷங்களான உஉபவிலவலயங்களை வாசிவொராவஷீனையாகச் சொல்லுகை லவ-ஷாரீராகயாதத்துக்குவாதாவ விஷிஷ-வ-திவெண தத்தஙாஉபவிலவாழி விஷிஷ-மாகிறானென்று உவாஙாந கூாரணகூம லவ-திவிப்பிரிக்கைசக்காக, வாரிவெ-திண-ர்தயா வரயொஜந நிராவெகூஷணனவனுக்கு ஜமஹதாவாரத்தில் வரவ-திஎங்கனேயென்கிறஷனைஜூயை வாரிலாரிக்கைக்காகலீலாஷவம், "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானே" ஈதாதிசளாலே ஜமஹதாவாரத்திற்கு லீலாகூவலிசி. "பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமென்கிறபடி யேயாழ்வார் கூஜ-ர்வஷாதாகையாதலே யிவர்பண்ணின வரவைஷ்ணவம் வரதாணமாகத்தர்கதா - கூஜ-ர்வஷாதர்க்கு ஹரதிவரதாஙுங்கள் லம்லாவிதங்களன்றே வென்னாவருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயென்று) உள்ளபடியேயென்றது ஹமவசுவலரவிவரவிவமாண விலவிகியெவஷிதங்களில் ாலம்ஷத்துமந்த

இ - ப்பாசுரமென்றபடி - ஆதலாலிவ்வாழ்வார் பரமாணத்தன்று கருத்து. இவர் உள்ளபடியே கடாக்ஷித்தாரென்றுமிடம் "மயர் வறமதிநலம் நளினன்" என்கையாலே விளங்கும். சுருக்கம்.

இவருள்ளபடியே அறிந்தாரென்னக்கூடுமோ? ஜீவர்களில் ஏதத் கடாக்ஷருடைய வம்சத்திலேபிறந்தவராகையாலே ஒருவர் சுமந்ருவமொழிந்தவகையைத்தை ப்ரபந்தத்தினபன்றே - அந்த உபமேயவாக்யருக்கு ஹேய சோதங்கள் வாஸனாவிபங்களன்றே வெண்ணவருளிச்செய்கிறார் (தாமென்று) கடாக்ஷருடைய வம்சத்திலே பிறந்தாரேபாகிலும் ஜாதகர்மாதிகடங்கி கடாக்ஷரு மிழங்கனான சூழலாதிகளொன்றுமின்றிக்கே "உண்ணுஞ்சோறுபருருநீர் தின்றெய்விலிலுமெல்லாங் கண்ணா"வென்கிறபடியே ஸமவயஸ்காநுகாரமின்றிக்கே பொழுதுபோகாமைக்காக தெருவிலேநின்றுகொண்டு முகவடிவழகைக்காட்டிலும் சுகீர்த்தியிதவிவேகமுடையாரிருக்கையாலே யுவதிஜநமிரவெல்லாமாக ஸமவர்த்தாலே தாமறிந்தாரென்றறியலாய்த்தென்றுகருத்து. இப்படியிவருக்கு வைலக்ஷண்யகாரணன் சுலபனாகையாலே "மதிநலமருளின" வென்கிற வாக்யத்தாலே விளங்குமென்றஹிவ்யாயம்.

இப்படியிவருக்கு ஸாஸ்த்ரவிஹித கர்மாதிகளில் ஸாஸ்த்ரயோநிகுணத்தின்படியே பரிகூடாநுசிதாநுமோதநாதிகளினல்லாத வைலக்ஷண்யகாரணத்தின்படியே மொழியவேறுபடுஞாண்கிடையாமையாலிவரவனை கடாக்ஷிப்பதெத்தாலே யென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்தாஜியால்) இவருக்குஸாஸ்த்ரவிஹிதகர்மாதிகளிலும் காரணவிபரீதமின்னதென்றறுதியிட வரிதாயிருப்பதொருஸமவகடாக்ஷ விபரீதத்தாலே சுயதுஷ்க்ருதஸமுதாயாவஸாதிக்ரமண திருவுள்ளத்தாலே பகவதாத்தாரென்று கருத்து. இப்படியிவர் திருவுள்ளத்தாலே பகவதாத்தாரென்றுமிடம் "கண்டாமேனெஞ்சே" என்கிறபாட்டிலுரையாலே வைலக்ஷண்யகாரணமாகவென்றஹிவ்யாயம்.

இப்படி சுவரூபதிரோதாயகாரணவ்யாவாரராய் கடாக்ஷவைலக்ஷண்யாதாயகராயிருக்கிற விவருக்கு "விதிதுரபி வ

அ - அவ்வாறமைந்தான நிரகயிகவீ்டாதலை அவனை யநா

ஆ - ரிவெவுஉ - கூபாறாறாஜகூயாம வொணை,ா”னிதா,ாகிகளிற்
பொதுலெபூரு நிபஜநங்களுமின் றிக்தேயிருக்க வரை,நாயகத்தில்
வரவுத்திகூடுமோ? கூடுத்தாகில் மாநுஷஜாவுத்தம் அநதாதி,யினை
முதலான கவிதாமுகூஷணங்கள் தப்டாமே கயிபாடுகிறாரையா
லே ‘‘கோவுயுபரமவஸயுகூபுதெ’’ என்கிறகணக்கலேயிவருக்கு
வுாகிஜாஹாஜவுலிவாடிந் வஸம்ஹாவிதமாணகையாலே யயாஜவுவூா
கயாகுவாழிகவுங் கூடுமோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வநா
ஸவெகாழி) கவுபவுதிநிவிறு கூறணவுாவாரே யாகிலும்
கநாஹவுஜநி கவீகிநிரகயிசமப் உள்ளடங்காமைபாலே கதவு
ரிவாவுமாகப்பேசக்கூடுமென்றலிவ்ராயம். இப்படிவீ கிவாரிவா
வாமைகப்பேசுகிறாரல்லது வுாகீஜாஹாஜவுலிவாடிபாலே பேசு
கிறாரல்லாமைபாலே யிவருக்கு யயாஜவுவூாகயாகுவாழிகவுங்கூடு
மென்றுகருத்து. இவர் நிரகயிகவீகய லே பேசுகிறாரென்ன
பிடம் ‘‘சொன்னவ்விரோதம், ஒருநாயகம்’’ என்கிற திருவாய்
மொழிகளிலே விஜஜமென்றும்கூறியபோ. இவருடையவீக்கெ
மவரிவாவுமாகவிவ்வைறும் வுாவுத்திமாய்த்தாகில் கவிதாமுகூஷ
ணைகப்பாதிருக்கக் கூடுமோவென்னில்“ ஸ்ரீவாலீகி மஹவாஜுனை
யரொகவெமவரிவாவுமான ‘‘நாநிவுாஜவுவுகீவுாஜ்ஞ’’ என்
கிறிஷாகம் இகுணபாகமாக வுவுத்திகாணப்படாலே இவரு
டைய வீக்கெமவரிவாவுமான இவ்வைறும் மஹவுதஜ்ஞ
த்தாலே இகுணாகப்பாடல் வுாவுத்திக்குறைபிலையென்று
கருதுதது.

இப்படி வீ கீரயத்தாலே பேசுகிறாராகிவ்வைறு
தாகிரிவாவுமாகவுனையாலே வுாணமன்றிக்கே யொழிபாதா
வென்னை? வருளிச்செய்கிறார் (கநாலவித்தடி யேயென்று) கநா
லவித்தபடியே டேசுகிறாரென்றுநிடம் ‘‘மொய்பிற் பாடலாயிர
த்துள்” என்றும், ‘‘கப்படுகலிஞன்றிரட்டனத்து நிதான் சொல்லி”யென்
றும் வலவாகூத்தாலே வஸ்துவிடன்றுகருத்து. கநாலவித்தடியே
அருளிச்செய்கிறாரென்று வெவாஜாவிநாகியாலே யிவ்வைறுக்
லாகபருளிசெயலாகச்சொல்லுகை யுவிதமாயிருக்கப் பேசுகிறு

ஆ – ஊவித்தபடிபேபேசுகிறார். கூஸ்ஷஷஹாஷவர தர) நீகூமாய்-

இ– ரென்றிந்தைப் பேச்சாகச்சொன்னது-இவ்வுபநிஷத்திற்கு வா
ஷாரூபிவெகுவகு ஞ்ஞ நிமவெந் ஸவ-ர்யிகாரகு வாரஹகுவாதி
களவ ஞ்ஞ ஜிப்பிக்கைக்சாக, "உள்ளபடிபேயி தாஹி-யநுஹவித்தபடி
பே"ன்னுமளவ,லே வகூாவினுடைய கூவதந்திரகுமும் மற்றுமுள்
ளவெவெயகூஷணாகுமும், "அவ்ஹ"யென்கிறவித்தாலே விஷயமவெ
யகூஷணாகுமும் "பேசுகிறு"ரென்கிறவித்தாலே அவ்வுபநிவெயகூஷ
ணாகுமும் சொல்லிற்றாய்த்து. அவனப்பேசுகிறுரென்கிற வித்தா
லே விகீவதி-க தரு நத்திற்குவாரஹவாரூஷன் வாரஹவிஷய
மென்றும் திருவாய்மொழி யவாதாரவிஷயமென்றும் வ-ரு
விதம் வாரஹவாரூஷனை வாரஹரியொஜநமென்றும் திருவா
ய்மொழியினுடைய வ-ரிக்ஜாநம்கூவாதாக அரியொஜநமென்று
ம் இங்கே சுருஹிவெதம் - நிராவயிகவீ கியாலே என்கிறவித்
தாலே அவ்வுபநமவதரித்தபடி சொல்லிற்றாய்த்து. பேசுகிறுவெ
ன்றது * ஹவ்ஹம்வஹிவிஹாஷாமிரொகெ வஸிாவஸவ்யாவஸ்யாரணம்"
என்கிறநியாயத்தாலே வஸம்ஸ்ருஹமாயும் விஸ்ரோரமாயும் பேசுகிற
தென்றபடி. வஸம்ஸ்ருஹமாகப்பேசுகிறது முதற்றிருவாய்மொழி, வி
ஸ்ரோரமாகப்பேசுகிறதுவீடுமின்முற்றந்துடங்கி மேல்லாம், பே
சுகிறுரென்றதற்கிப்படியர்த-மாகையால் முதற்திருவாய்மொழி
யவதரித்தபடியிவ்வாகூயத்தாலே தாமேசொல்லிற்றாய்த்து.

இப்படியிவ்வுபநிஷத்திற்கு மிதில்முதற்றிருவாய் மொழிக்கு
மிதுவேபவதாரிகையென்றுமிடம் கவ்யாகூயதெதாழியாலே
யிங்கு உவகூாஹமான உஹயவிஹுதியொஹத்தைஇவ்வுபநி
ஷத்திற்கு நிமஜநமான * அவாவறச்சூழ்என்கிற பாட்டின் வ்யா
வ்யாஹத்திலும் முதற்றிருவாய்மொழியின் நிமஜநவ்யாவ்யாநத்தி
லும் உவஹம்ஹரிக்கிறஇவ்வாகூயங்களாலேயறியலாய்த்து.

கூநஞ்சாபோட்டுகளுக்கு வ்யாயெண கூஹபகூதித்திலஸ
வாஸ-ர்ங்களெயுங்காட்டாநின்றுகொண்டு காதய-ர்மநுளிச்செய்
வதாகக்கோலி முதற்பாட்டுக்கு வ்யாவ்யாநம்செய்தநுளுகிறார் (கூ
ஸெஷதியாலே) அதில் நிரகீஸயாநந்தாமிகளுஞ் சொல்லுகி
றவ்யுக்தியாவதித்திலே யஸ-ர்காதிகிறவஸ-ர்த்தமறியாமை

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி மூலம்.

உயர்வற

அ- "தியெஸ க" திரு நாகூ உத்நிலை நிரகியஸயஉஸாஸிரஸ க

இ- கிறார் (சுவெஸஷெஉஷஷ்ட தூநீகுமாயென்று) கூநாநூத்திற்கு நிரகியஸயகும் சுவெஸஷெஉஷஷ்ட தூநீகுகும் விநாவெடியாமை யாஸித்தற்கு நிரகியஸயகுஸ்து சொன்னவாறே சுவெஸஷெஉஷஷ்ட தூநீகுகுமு மகய-ர்தீசிக்கு மென்றுகருத்து. கூநாநூத்திற்கு சுவெஸஷெஉஷஷ்ட தூநீகுகுமாவது- சுஉகுவாஸ்ரிஸகுஉஷ்வஉ யு உகுவாஸிஷெஉஷாதூஞோஹாவவத்தை. நிரகியஸயாநூ விஸிஷ்டஜீன யவனென்றுஉரவஸிஜுமெகுநாநூவஸித்கிறவிப்வாஉத்திற்கு வ்ரவஸி ஜீவாயுமெகுநாவெகுஷி சமான உவநிஷத்தை வ்ரதீகுரு ஹண உவெநகாட்டாநின்றுகொண்டு அதிஜுஸைடைய நிஷ்கூஷாகய-ர் த்தையும்காட்டுகிறார் (தெயெஸதிதூாஸியால்) "பேதாவாவெஸா நிஷத-ர்மென" என்கிற வாகூயத்தினகய-ர்த்தை நினைத்தருளிச்செய்கி றார் (நிரகியஸயஉஸாஸிரஸ்மாகவென்று) நவிஉதெ- கூதி ஸயொயஜ்ஞாதிஃ என்கிறவிதற்கு வஸோநாகய-ர்கூமான நிரகியஸய யஉஉத்தாலே உயர்வறவையரென்கிறது வ்ரவ்ரதெ- யஇா-சுவெஸ ஷஸெஉஷவ்ர தூநீகுமாரென்றது மெஉஷாஹாவத்தை கூதி-ர்கூ மாகச்சொன்னபடியன்றிக்கே உயர்வறவென்கிற ஸஜுஉதநிற்கே ய கய-ர்மாகச்சொன்னபடி யென்னவுமாம். இப்போது நிரகியஸய

இநபத்துஞாலாயிரப்படி—ஸஜுஉகய-ர்.

உயர்வு - உஉயம், அற - அறும்படி, மற்றுமுருவஜுஉவுக் குரும் வஜுவெகூயா உஉயமில்லாதபடியென்னை. நிரகியஸய மாகவென்றுநாய்த்து, உடர்- உவீஉதி மான, நலமுடையவன்-கூ நூத்தையுடையவன், யவன்- யாவனொருவன், யஇா, உயர்வு -

இ- ஸுவைத்தாலே உயர்நலமென்கிறவிடத்திலே உயர்ஸுவைதானும் வருவது தம் - இப்பெருத்தில் உயர்வறவென்கிறவாகவும் உயர்வுஸுவத்தாலேவருகையாலாவாவாயடைகாயமான வந்தத்தைச்சொல்லி- அறவென்று தலுஹாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பற்றுமுள்ளதுவுக்குவிரகவுதலுஹாவங்களைந்தும் உபயகுணமாகிறதென்றும் - உயர்நலமெய்கிறவிடத்தில் உயர்ஸுவும் உயபவாஹிபாய்க்கொண்டு நிலமெனுமெனுபாதகாஹாவாக் - வலிவுகாசுகூடுகுவாமனையாலே நிரகிரயகுவஸிக்குமென்று மஹிவெருகம் இந்தியொஜநாஅபழும் மேல் பாட்டுக்குஸுவாகவுகாந்து சொல்லுகிறவிடத்திலே வுக்கம கிறபடி கண்டுகொள்வது. நிரகிரபதுமா-நிரகிரயவாவுவுவு

மூ- யுயர்நல முடையவன் யவனவன் ?

ஆ- மாகவஹ்ஸ்வுஜாநிமாயிருந்தவாநஜாஉ்வஸ்ஐ யசுஉ்ணஹ
ணஜிவொஜாஉயியாய் இந்தவாநஜாஜிசுஉ்ணஹ ணங்களினுடையவ

இ- மென்று சொல்லக்கூடுமேவென்னில். "வஸவஸிகஃஜநாஷஜ்
முநவ-ர்ணஜாநநஃ - வஸவஸிகாஷெவ முநவ-ர்ணாஜிாநநஃ" ஐ
தாஉியாலேவஷிவ-ர்வஃவ-ர்நநத்திற்ற உதிரோதிராநநத்
தோடே சுஜெஜிஜாவஷவாரும் கூநாஷஉ்ஷிசிமாய் வருகையா
லே * தெியெஸ்ஸதம்ஷ்ஜாவஷிதிராநநஃ - வஸவஸிகாலை்ஷணகூநநஃ" என்கிறவாகூத்தில் ஜநாஷஉ்ராநந ஸ்ஜாஜிவஸவ-ர்நநத
ங்களுக்கும் வஸவஜாநநத்தோடே சுஜெஜிஜாவஷவாரம் வஸிக்
கையாலே தெியெஸ்ஸ கதி தாஉ்நாகூஜித்ரணலே வஸவஜாநநம்
சுஷாஉ்ஸ்ஜாநமென்று சொல்லக்குறையில்லை. ஆக சுஷாஉ்ஷாஉ்சாந
மென்றது ஸ்ணீ கதகதிஜாநநஷஜாஉ்ஸ்ஸிஜிஸ்ஸிலைகஜிஜஸ்தியாஷ்ஜாகி
ஷாஜாஉ்சாநமென்றதாய்த்து. கூநாநஜாஸ்ஸஷத்தாலே நலம் ஸ்ஷவம்
ஷ்ஜாஷ்ஜாதம். கூநமெநஜாஷவயாஸ்ஜாங்களாக ஓதப்படுகிற யாஷவகூவா
திஸ்ணங்கள் நிரகிஸ்பாநநஜாஷவகுஞ்சொண்ணவாறே தாங்களும்
நிரகிஸ்யங்களாய்க்கொண்டு சுகம-ர்சுஷஸிஜிக்குமென்கிற கருத்
தாலே யருளிச்செய்கிறார் (சுஷஸம்ஷ்ஜியெதாஉி) தவஜாஷவய-ர்ய
மான அவன்ஸ்ஜாஜத்தைஷவ-ஷிஷ்ஷிவ-ர்சதமஸ்ணஷிஸ்ஸிஜிஜாநாஷ்ஜாஜகூ
மாகஜாஜைக்கிறார் (இந்தவாநமெநதாஉிபால்) இந்த ஸ்ணாங்களி
ற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஸ்ணாஜாதாஉ்சொல்லுகைக்காக வி
ஷ்வநாஷவாஜாமென்று கருத்து. இத்தால் பாட்டில் வாயுஜாஷவாஜாத்தி
ற்கு யயாஷவாஸ்ஸிதீபஷவாஜாத்தோடே சுஷபமென்றுஷ-ர்விதம்.

இ-ஸ-வருகதம், வாயுாஷமென்றபடி, அற-இல்லாமல், யொமதஷவீ
வாஹ்ஜாகியாயுாஷமின்றிக்கேயென்றபடி. இத்தால்ஜாஸ்ஷவஜாஷ்ஜாஷ
ஷாஷவஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. இதுசுஷுகூவாஷ்ஜிராகூவா ஜிஷொஷாஷாஷாஷ
த்திற்கும் உஷஜாகூஷணம், உயர்-உச்ஜாதி, தாஷன, ஷஷெ-ர்தீ-ஷஜாமா
ணவென்றபடி, நலமுடையவன்யவன், வசிஷ-ர்வஸ், அவன்- அந்
தகூநநமுணமுடையவன், இப்பதத்திற்கு அருளினனென்கிறத்தோட

மூ- மயர்வற மதிநல மருளினன்பவனவன் !

ஆ- னமேலேதான்பொன்னுமாய்நாறிணப்போலேநிறை தூகுமாக
வெனக்குத்தன்றிறத்தில் சுஜூகூநமுநமில்லாதேதாநபடிதன்னேஉள்
ள படியறிவித்து த்தன்தி நவடிகளிலேநிரவயிகூஹத்தியையுண்டாக்கி
னவிம்மஹாமுனைத்தையுடையவனுப்-இந்தகூயுானைமுனைங்களைபு

இ- தானென்கிறதற்கு இம்மஹாமுனைத்தை யுடையனுப் என்
கிறதேதாடேகூஙபம். மேல் சொல்லப்புகுற முனம் கீழ்ச்சொ
ன்ன முனைங்களுக்குங்கூட வகிஸயாவஹமென்று அவன்'மயர்வ
றமதிநலமருளின"னென்கிற வாகூத்திலேதோற்றுகிற வகூத்தை
விஸஹமாக்குனைக்காக வநூரவிவமான ஒவுஹாதத்தை காட்டு
கிறார் (பொன்னுமாயிதாழி) வஸவணமனைது தான்வஸவ
ணமுமாய் அதின்மேலே வாரிஜுலிப்பதுஞ் செய்தாற்போலே
யென்றபடி. நாறுனைக, வாரிஜுலிக்னைக, நாறிணப்போலே யென்
கிறதற்கு ஜஹாமுனைத்தையுடைஞ பென்கிறதேதாடே யஙபம்,
மதிநலமருளினனென்கிறவிடத்தில் வஹதாநிஷேகம் பண்ணு
மையாலே ஔபமானவகூத்தை யருளிச்செய்கிறார். (நிவஹ
தூகுமாகவென்று) தன்கூாஸனவுமொழிய வேறொரு வ்யாபா
வஹதாவன்றிபேயென்னபடி, ஆக தம்பக்கலுள்ள வஹதாவ்
யாபாரமன்றென்கிறகருத்தாலே வஹதாநிஷேகம் பண்ணித்தில
ரென்றதாய்த்து. நிவஹதூகுமாகவென்றதற்கு உள்ளபடியறிவி
த்து, உண்டாக்கின, என்கிறவிரண்டிடத்திலும் கூஙபம். மயற்வ
றவென்கிறவிடத்தில் கூஹிவ்ய தாகயமருளிச்செய்கிறார் (எனக்
குத்தன்றிறத்திலென்று) மயர்வறவென்கிறத்தை யுரைக்கிறார். (கூ
ஜூாநெதாழிபால்) மதிபயும்நலத்தையும்அருளினனென்றகயம்
மாக்கி அதில்மதியருளினனென்கிறதற்கு தாதுயமருளிச்செய்
கிறார் (தன்னேயிதாழியால்) நலமருளினனென்கிறதற்கு தாது

இ-ஸ- டே கூஙபம், மயர்வ-சுஜூகூநம். அம-அறும்படி நிஸ்ஸஷமாக
நஸிக்கும்படியென்னை, மதி - ஜூாநத்தையும், நலம்- வஹதத்
தையும், அருளினன்- தந்தருளினன், எனக்கு நிஸ்ஸஷம். மயற்வறமதிநலம், வ்யிவகூஷ"

மூ- அயர்வறு மமரர்க ளதிப தியவனவன்|

ஆ-டையணை தன்னை லஹாவ தவனவ நிரவ்வலவ தீவ்வ தீவ்வ ஹெ ஷராய்வ ஹலை
வி தஜூராநாயி நந்துள்ள ஸஷ விஸஷாஸ நவெவ நவ தியஷ்ரு ஹ்ரு

இ- யர்மருளிச்செய்கிறார் (தன் றிருவடிகளிலேயி ரு ஷியால்) ஹக்தி
யையுண்டாக்கினவிம்மஹாமுனைத்தையென்ற துஹக்தியையுண்டாக்
கின இந்த கூராணை ரு வாசிரு ஷி மஹாமுனைங்களை யென்றபடி,
கூராணை ரு ஷிகள் ஹக்தஜநகவெகந வெ ஷ்வலங்களாலையாவிம்
மஹாமுனைத்தை யென்றிவற்றை வராஹபுரி-ருச்சை யுடவெஹம்.

யஜ்ஞ - ஹக்தியையுண்டாக்கின விம்மஹாமுனைத்தையென்ற
து ஹக்தியையுண்டாக்கித்தந்தமையாகிறவிந்த மஹாமுனைத்தையெ
ன்றபடி, ஹக்தஜநகவெ ஷ்வ விவமுனைத்தையென்னை. சுஜ்ஞா
நமுநமில்லாதபடிதன்னை யறிவித்து ஹக்தியையுண்டாக்கின விந்த
மஹாமுனைத்தை யென்றால் நிரஸ்தஷாஜ்ஞாநநிவதகவெ ஜ்ஞா
நஸ்வரூபவெ ஹக்திஸ்வரூபவெ விவமுனைதீர்பமுஞ் சொன்னதாக வ
யர்வவஸிக்கையாலே மஹாமுனைத்தையென்றது ஜாதாவெகவ
சநம், சுநரயா- இதை யநுவதிக்கிற மேல்வாக்யத்தில் இந்தரு
ஷிமுனைங்களையென்கிற வைஹாவஸநத்தோடே விரோயம்
வரும், இந்த விதீபவாக்யத்தில் அவன்என்கிறதை யுரைக்கிறார்
(இந்த கூராணை ரு ஷியால்) இந்த முனைங்களிற்காட்டில் மேற்
பட்டதாரு முனைாஞரஞ்சொல்லுகைக்காக விங்ஙு மநவாக
மென்றுகருதாநு. இத்தால் இந்த அவன் ஸஷ்டித்திற்கு தீபவா
க்யமேடே சுநபமென்றுவ விவிதம், இப்படி இந்த அவன்ஸஷ்ட
மேலோடேயநயிக்குமிடத்தில் இங்ஙுற்ற அவன் ஸஷ்டித்திற்கு சு

இ-ஸ- அருளினன்- அருளினவன், பவன்-யாவனொருவன், அவன்-
அந்தஜ்ஞாநஹக்திவரன், இப்படதத்திற்கு அதிபதி யென்கிறதேடே
யநயம் - அயர்வு, விஸ்மரணம், அறும், அற்றிருக்கும்வஸ்துவான
வஸ்துவை-ருஜ்ஜுரானைவென்றபடி, அமரர்கள், நிதரவ விரோதிகளுக்
கு, அதிபதி, சுயிவகி, வாராவஸாயை-ருநிவ-ருஹகனென்றபடி
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன், வரவ்வசங்- அவன்-அந்தநிதரவ
ய-ருயிவகியிணைடய, இதற்குசுடராடியென்கிறதேடேயநயம்- துய

ழே- நயாறு சுடரடி

ஆ- தீர்வலம்வெர்பழிவர்வொராஷர்கரஞக்குக்கொடுத்துக்கொண்டி
ருகறவாரினஉயர்த்தைபுடையனு பிருந்த வெம்பெருமானுடைய
குரீதஜநவஉஷ்வ ஊர்வோவதிநாஉநவஸஹாவமான திருவடிமலர்

இ- நயஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும் அருளினனிதர்கூறும் முன்
பே வுயிவாஉத்தேடே யநிதமாய் போகையாலும் அவன் ஸ
வைத்திற்கு கநயவஹிஜர்கூமர்மாக அருளினனிதர்கூறத்தை குவதீர்
த்து யயாவாஂ தர்தீயவாஉத்தேடே யநயிப்பதென்றுகரு
த்து. குவர்தீர்கநயவர்கூராத்தை யிபபாட்டுக்கு ஸவாஉமர்
ஞ்சொல்லுகிறவிடத்தில் கண்டுகொள்வது. இந்த அவன்ஸவாஉ வர்
யிரோஜமாயிருந்தாலுமிவர் தாதயர்வணர்கவரபாகராகையாலே
தன்னேயென்று ஹீதீபாஜமாகத் தாம் நிஷர்ஸிக்கச்சுறையில்லை.
அபர்வறுமென்கிறவிடத்தில் கூரவஹஉம்பண்ணுமையால்
வஷர சுவலமி தஜ்ஞராநறென்று ஷமிர்கையாலே வஸிஸ்கிறவர்
த்தையருளிச்செய்கிறார் (ரஹாவகவஸவ நிரஷவஷஷிவஷொஷரா
யென்று) அமரர்களென்கிறவிடத்தில் வஷாவவநத்திற்கு வஸ
கொவெநிபாஷக மில்லையென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்
(சுவஸம்வெயிவென்று) நிவர்ஹாஷகசுவரமான அநிபதிஸவஉத்
தைபுரைக்கிறார் (கொடுத்நிதர்ஹிபால்) இப்வாஉத்தில் அவன்ஸ
வஉத்தையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவென்று) இங்ஙற்ற அ
வன் ஸவஉத்திற்கும் கநயவாஹாரயர்மாக முன்சொன்ன கணக்கி
லே அநிபதிபிதர்கூத்தையாவதிர்த்து யயாவாஂ கநயிப்பதெ
ன்றிங்கேபஹிவெர்தம். தூபரறு என்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (கூ
ஹிதெதர்ஹிபால்) அடிதொழுதென்கிறதற்கு தாதயர் மருளிச்
செய்கிறார் (திருவடியிதர்ஹிபால்) எழு என்கிறதைபுரைக்கிறார்

இ-ஸ- ாறு- ஊர்வஹஹிகளான, கூரீதாநாஜிதிஸவஷஂ, துபர்-
ஊர்வம், சுடரடி, கவர்தகூரதிதிஜாரவிவமானதிருவடிகளை, சு
டர் - தெஜஸ்ஸு, தொழுது-வஸவித்து-திருவடிகளிலே ஸவஷகவா
கூரவிவமானவுதிதியைப்புண்ணியென்றபடி. என்மனனே-என்

மூ- தொழுதுதுன்மனே ॥க॥

ஆ- கனிலை வாவ-ர்விஷவாவ-ர்கு, ஆவாவ-ர்காவ்வெ, ஜீத வாவ-ர் மாஷவ தீயையும்பண்ணி உஜ்ஜீவி!யென்றுதம்முடைய திரு வுள்ளத்தைக்குறித்தநுளிச்செய்கிறார். க

இ- (உஜ்ஜீவியென்று)வாவ-ர்மாஷவ்ய தீயையும் பண்ணுகை யுஜ்ஜீ வமென்றுகருத்து - முதற்பத்து*நம்மூவுலகாளீ!வாயே” என் றபடியே உலாயகவாமாயிருக்க வ்ராஹிதிர்யங்மநுஷ்யில்வரும் வா வ-ர்விஷயவைகுண்ய-ர்த்தை யிதன் உலகுசித்திலே சொல்லக்கூடு மோ?வென்னில் - இப்பாட்டு உலாயகவ்ராவுக வ்ஸ்ரீஷ்டிஞான ஸ்ரீயப்வகீயை வ்ருக்வாஹிக்கிற இவ்வைந்திற்கெல்லாம் வாம்ஸ ஹாரவிவ்ராகைய்பலே இதில் துயாரூகவென்று சுநிஷ்டநிவ-ர்கவ்க ஸ்ரீவைந சுடராழியினுடைய உலாயகத்தை முற்படச்சொல்லி கூநஞ்சரம் தொழுதெழுன்று வாவ-ர்விஷயவைகுண்ய-ர்தே உஸ்ரூக ராவிவ்ராவுக்தைபுஞ்சொல்லுகை வாஹாம்ஸகமென்றுகருத்து (தம்முடைபவிதாஸி) ஸ்ரீவாஸ கூவெதிரமாகையாலே இதைக்ருநித் தருளிச்செய்யக்கூடுமோ? வென்னில், உபவிவெதந கூவாரொவெண வநுளிச்செய்யக் கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி

இ-ஸ- முன்னடையதிலே, மனமேயென்றது மனமேயென்றபடி. வெதநகூவாரொவேந்தாலே மனமென்பயன்கிறதென்னவுமாம். எழு-வசி-ர் உஜ்ஜீவிக்கப்பாரென்றபடி. எழுகை- வசி-ர்க்கை, இப்படியிப் பாட்டுக்ருவாவிகெய்கூவாகூயொஜனையிருக்கும்படி, இதுதியோஜனை யின்படியேயருளிப்பாட்டிற்ருவாவ்ராஹிதிர்யங்மநுஷ்யாதி ஸ்தாவரபர்யந்தமாக வாகூ தீர்பியோஜனைடையும் அருளிச்செய்தார். அந்தியோஜன யென்னையென்னில், உபர்வறவுயர் நலழுடையவன்யவன் - அவன்று யாறுசுடராழிதாழிகன்யனெனையாழ என்றிப்படி மேல்வாஹ்ருடத் தில் அவன்ஸாவைத்தோடும் தாரீயவாஹ்ருத்தை யாவ-ர்த்து வ்ர் தெரிகூஹயிப்படி, இதுதியோஜனகளிரண்டையும் நம்பிள்ளை வெளியிட்டருளினார்.

ஆ - (மனனகம், இந்தமுறணங்களைக்காபுறுபமான ஷிவுாதிஷ்வரரே)

இ- பாட்டுக்குதாதியுமருளிச்செய்தாராய்ததது . தாதியுாரை முணைமுகசுகபழும்ஸவாகயுமுப் கண்டுகொள்வது எங்ஙனே யென்னில், உயிர்வறிவுபர்நலமுடைடபவன்பவன் - அவன்மயர்வறம திநலமருளினன் - மயர்வறமநிநலமருளினன்யவன் - அவன் அயர்வு றுமமரர்களதிபதி - அயர்வறுடமரர்களதிபதியவன் - அவன்து யரறுசுடரடி தொழுதென்மனனே பெழு என்று ஹிதீயதருதீயவா கியாராவுதிருவாகெவுகவாகு மாகவுபபிபபது.

இரண்டாம்பாட்டு-

இப்பாட்டில் வறிவுபாஹுத்திலை வாஹுாதெ: கூரணஜ நுஜநாநிவெதுகூவாஹாகஞ் சொல்லுகையாலும் மேல் ஜநாநவ ரூபிவெனன்கையாலே ஜநாநாபுரயகூவாஹாகம் வெளிக்கையாலு மம் மிருநர்என்றது மிருந்தவர்என்றதாய் கூவஸிஷவய-ாடமரகை யாலே மிருநரையிலனென்கிறவிது வவவுகிரிசதவவஸுநிவிஷயவ ரமாகைபாலுமிபபாட்டு நிவி-ாமொஷடாக வாதாவைச்சொல்லு கிறதாகத்தோற்றுசையால் மூணவிஹிதி யொழுபரமான வி வெகூரணத்திற்குச் சேருமோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தமு ணைங்களுக்கு தாழியால்) இந்தமூணைங்களுக்காபுறய மானவென்ற

இ-ஸ- இந்தயோஜனைகளிரண்டையும் அழகிய மணவாளஜீயர் உ ரைபபிலை அருளிச்செய்தாரதை மாகவு மொருயோஜ னைபருளிச்செய்தார், அதெந்வனையெனில். * டொவெளத கடஹ ஷதி - வுயஸுாயம்வொரஷவ - யவுஸெஷவொதுயாதூ வுஷ: - யதுதாதூருஷ தீநமென்கிற கணக்கிலை யவனவன்ஸ வெபிரண்டுங்கூட யவுவொாவுகூம்தூதீபவொதுத்தில் யவனென்கி றாவைமென்றுமே டவுவொாவுகூமாய் இதன்மேலிருக்கிறவன் ஸவுவம் இதடவுவை நயதிற்தும் வ கிவுவம்வைநியாகிறது - தயா வ, உயிர்வறிவுயர்நலமுண்டபவன்யாவனெனறுவன் - மயர்வறமதிநல மருளினவன்யாவனெனறுவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதி யாவனெனறு ருவன் அவன்துபாறுசுடரடி தொழுதென் மனனே பெழுனன்று யோஜிப்பது.

அ- வடித்துப் படைபிலையெடுத்தீகதிபாகவுமாமிணக்காதகதியா
வுள்ள விவாஜாதீபகஞ்சொல்லுதற்று, வொவிஹாரிபியஜநருஜ்ஜா
னி- கவாஹிதொபவிரோஷணை. இப்பாட்டிற்கிவிஷோகவொ
மாகிய-உபர்வறிவுபர்கலழுடையவனென்று கூவமைவெயமாணாறு
யகுஞ்சொல்லுதிரு உவகுசீத்தோடே விரோயிக்குமென்றவிவா
பா, வொரிவெயத்தறுடையயென்கிறவிதற்கு விவாஜாதீபகமென்
கிறதோடே சுருபம்,(விலாபவெ கீர்தீகதையெ.தி) இப்பொவிவாஜம்
வெஹாவாவொமன்று, *''திவிதவுவெஹாவும் விதீவிதஹாயதிஹ
தீவொவாவிதி''ஹதிஹிகளீப்பிபாரிலெவுபிறவெஹாவுஹாணாஹிவெந
விலெயெவெஹாவும், சுபாரிவொ * மபர்வறுமநிலமருளினன்
பபர்வறிவன்மனத்தீத மன்னிறைனி ஹாதிதகோடே விரோயிக்கு
மென்றுகருத்து, பிநகாளென்கிறபோதும் சுவுபிகவொமாய்ப் பிரக
ரணிலினன்னிறவிதறவும் சுவுபிகாராவிர்ஹாவொதிஹாவுக்கு
ரபிவெவிலெயெவெஹாவும் சுவுமன்றிக்கே வவுவுஷ்ரியகுவவுஹா
திஷொவொமாயில், * அபர்வறுபாரகளிபதி, அபரறுபாட்டாரு,
இலண்டயபடை''னிஹாதிவிஹாஹிதிவணாகுத்தோடே விரோயிக
குமென்றுதிருவள்ளம், (சுவுபாவிலெஹ ஹாரகதியெதி) உணர்முழு
கலமென்றசு ஜந்தாரறுயகுவ திவிஷயவொமன்று - திவுபாதிவ
ரபவெத்திற்கு சுரவிஸ்ரிஹாரகு ஹாரகாரறுபாவிஹாவொஹாதுவெபாதி
வொஷதிவொரம் - சுதிஹாபா - ரவிறுபாடபடயினன்று சுதிஹாரவிவெ
ஜந்தாரறுயகுவம், தொவெறுதிபா உவகு, ஹாவிஹாவினாடே விரோயிக்
குமென்றபிருத்து - (விவாஜாதீபகுதி) நகாரிவிஷோஷகுவ
திதிஹாவுவம் - விவாஸகுவஹாரவொஹாவிபாதிவிஹாவஷம் - இந்தமாண
ங்கள்ளாரறுயபடிலாவ சொன்றிவாவிவிவாயிருந்தாலும் மனவுணர்விவன்றபி
னை, எங்ஙனேயனன்னில், * மாவிவணஷாரவுஹாவொஹதி' என்
கிறபடியே ரமபபட்டதலைறபாலகுபாதிவ சுவுணமாணங்கவொ
மும்பாடப்பிபசி இந்தமாணங்களுக்காறுயமாக யவனென்று வ
லொதமான வாரவிவத்தை யநஹாம பொசுகிறனென்றுகருத்து.
சுரபசுஹித்தில் வுரவுராரஞ்சிபந்தருளக்கோவி டொறியுணர்
வென்கிறந்தை விவரிப்பாரர் (வொவிவுவுதாஹியால்) பொறிவ
வும இம்பி யவாஜாதவுவாவிபாயிருந்தாலும் மனவுணர்விவன்றபி

கசி க - ப - க - தி - மனனகம் - உ - பாட்டு.

மு- மனனகமலமறமலர்மிகையெடுதருமனனுணர்வளவிலன்பொ

ஆ- ந விஷயமான ஸ்வவசுநத்நில்க்காட்டில் யாதொருபடிவ்ம
கூடினாலுயிருக்கும், அப்படியேயாமாஹாவலவாஸிஷ்டாதிகளி
ணஜநாமமஹகவிஷயமான வாஸிஷ்டாதிவாக்கியத்திற்
க்காட்டிலும் விவேகசூடாமணி, கீதாதியத்தில மொருபடியா

இ- ரணாந்தனிப்பயெதிருக்கையாவிற்கொபோறிபவொவ்
வொருவியதிரேகமென்றுகருத்து (ஜீவந்முக்தியதி) உணர்
வுரூபமும் உணரப்படும் வஸ்துவுங்கூடினச்சொல்லுகிறதென்றுகரு
த்து, மனனகமிதுவுத்தியபலமெனதுவுதிஷ்டுங்கொண்டுசொண்டுபோ
தே கூடினதுமவேதாந்தவாக்கியமும் மெய்ஞானத்துவிடுமானபோலே
வாநவுகையுரூபவுஸ்துவுத்தாயென்று நிணைத்தநுனிக்கிறார்
(யாதொருபடியென்று) இத்தஸ்துவுத்தாவைக்கிபோலே ஸ்வரூபத்துக்
கு ஜீவாவுத்துவுமெயெஜாகிறும் வஸிஷ்டாதியென்றுகருத்து. அதைவிடு
லனென்றதற்கு வஸிஷ்டாயென்றுமநுனிக்கிறார் (வஸிஷ்டாதிவாக்கி
த்தலே) இவ்வாத்மாவுத்தாயென்றுபோலேயுவஸ்துவுத்தாயென்றுமாகை
யாலே மலமறமென்கிறதில்லை—தத்தினித்தாவுபாவுமவுத்தாயென்று
நுமென்றுநினைத்தநுனிக்கிறார் (ஜீவாவுத்தாயென்று) பகவதநு
ணர்வுமென்கிறதாக விவரிக்கிறார் (சதுர்விதபுருஷார்த்தபாப்) வள
கவுரவுகூடாரதீர்த்தியஜநரு ஜீவந்முக்தரு ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதந
நுமுக்ஷுத்வுமும் வெகுநாளுக்குப் வஸாவஸிஷ்டாதிகளைக்கற்கப்
தவுபுருஷார்த்தமென்றுமனனுணர்வுமாகாதென்றுசொல்லுகையாலே
ஜீவந்முக்தியென்றுபிரத்தி மனனுணர்வுமென்கிறதிலே யகவுபா
ரணம் ஸஹிக்கவுமென்றுகருத்து. அனவிலனுண்கிறதைபுரைக்கிறு
ர் (விவாஜாதீயதையென்று) எதிர்நிகழ்கழிகாலமும் எண்கிறதைதவம
ஸ வஹிக்கிறார் (கூடினதுபத்தியென்று) பாவநாரா

மூ- நியுணர்வளவிலினை ணுணர்முடிநிலை யெதிர்நிகழ்நிழிவிலை!

இ-ஸ- பொறியுணர்வு - பொறிசளாலுணரப்படும் வஹாயுங்
ஞடைய, ஐம்பி யபூராவ்வஸ்தூக்ஞடையவென்றபடி, இது
கூவெகநங்கஞக்கெல்லாம் உவமையஷணம், அவை - அந்தந்தவ
ஹாவங்கள், ஐம்பி யபூராவ்வுஹோஜி வஹாவங்களென்றபடி, இல
ன் - இல்லாதவன், இந்தால்வெகநவிலக்ஷண னென்றதாய்த்
து, மனன் - உநிவஸ, ஆகம் - உள், இங்குவெகநஹோரொவ
உநவெகூடிகமாகையாலே மனனென்றது மனமென்றபடி - ம
ணைகமலம் - உநிவஸக்ருன்னை யிருக்கிற மலங்கள் - ரஜஸு
ஸுக்கள், தாயுக்ஷயானை சுவிஷ்ராகாரி கூயாதிகளாகவு
மாம். அற - யொமாவ்ராவஸத்தாலே கழிந்தவாறே, மலர் - வி
கஸிதமாய், மிகை - மேலே, எழுதரு - ஜ்ரஹியாகின்ற, உத
தொதாரவஸ்தா நின்றவென்றபடி. வஹாவயுத்தருவஸ்தூயு
ம். மனறுணர்வு - உநிதாஜநஞ்ஞாநம், யகூஷணயாதாஷூஸ
ந்ரூபிநெகஹுணை சூதாவிஷயடைய வென்றபடி. அளவு - ப
டி - வ்யகூாரம், ஜாநவஜ்ஞாந வரிவ்ருத்தவுங்க மென்றபடி. இல
ன் - இல்லாதவன், இந்தால் வெகநவிலக்ஷண னென்றதாய்த்
து, யோ - உணர்வு - ஜ்ஞாநம். அவைபொறியுணர்வு - அந்த
ஐம்பி யஜநஞ்ஞாநங்கள், இலன் - வஸ்விஷயத்திலே யில்லாத
வன், அந்த ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷயமாகாதவனென்றபடி. இந்தா
ல் சுவெகநாமெயக்ஷணயும் வஹிக்கும், மனனகமிதுஞி எழு
தரு உதுஞ்வொவிவ்வசு, மானஞுணர்வு - ஜாநவஜ்ஞாநத்தா
லே, அளவு - வரிவ்ருத்திவிஷயீகரிக்கை, இலன் - வஸ
விஷயத்தில் இல்லாதவன், இந்தால் வெகநாமெயக்ஷணயும்
வஹிதம். இனன் - இப்படிப்பட்டவன், உக்தாகாரத்தையாதல்
வகூஞுஜாணாகாரத்தையாதல் சொல்லுகிறது, எதிர் - வஹிஷ்காரத்திலே, நிகழ் - வர்தமாநகாலத்திலே, கழிவினும் - வர்த்த
காலத்திலுமென்றபடி, கழிவினுமென்கிறவிடத்தில் யகாரத்தி
ற்கு நகாராகமெஸம் வந்திருக்கிறது, இப்படி இல்லையென்கிற வ
ஷிக்கு வாகூகிகமான நகரம் எங்குமுண்டு. இனனிலன் - வஜ்ர
ஸாரஹிதன், இனன் - வஜ்ரஸன், மிகுநரை - சுவயிகரை, இ

மூ- மினனில னெனனறுயிர் மிகுநகரை யிலனென ||உ||

ஆ- இலமொப்பில்லைகாண்ப், வாழாஹுயி கரஹித ணுப்,

இ- காலைகயாலே வாநாகியில்லையென்றுகருந்து, யஹா - ஒரு பழியாலு மொப்பில்லாதாணப்பென்றது வெலையஹுக்நாலும் உவ வஹுனஞமில்லாதாறுப் என்றபடி - ஒப்பு- உவஹுனஞ, வாயஹுக் நாலை உவஹுனஞமில்லையென்றுரைத்த - இங்ந வெலையஹுக்நாலும் உவஹுனஞமில்லை என்கிறுரென்று கருந்து, அதாவதென்னென்னில், வவ-ஹிகாஹுஹாஹுவஸவஹுவகி" என்கிறவிடத்தில் ஹுஹாஹு வாம்வாயஹுக்நுவஹுனஞ, வவ-ஹிகாஹுஹாஹு ஹுவஹுவகி"என்கிறவிடத்தில் ஹுஹாஹுஹும் வெலையஹுக்நுவஹுனஞ, இப்படி ஸரம வுரன்வெகநாவெகநங்கள்போலல்லன் என்கிறவிடத்தில் வெகநாவெகநங்கள் வாயஹுக் உவஹுனஞங்க ளல்லவென்றும் வெலையஹுக் உவஹுனஞங்களென்றும் வகிசிக்நும், இப்படிவகிசிக்த வெலையஹுக்உவஹுனஞங்களை இனனிலனென்றிங்ஙே நிவஹுயிக்கி நுரென்றபடி, முன்புவெலையஹுக்உவஹுனஞங்களாகச்சொல்லி பி ன்பு அப்படிபல்லவென்று நிவஹுயிக்கை கூவாமத மன்நுவெ ன்னில், ஸராஸுரன் வெகநாவெகநங்கள்போலல்லவென்று மு ன்பு நிவஹுயித்தவர் இப்படிநாம் நிவஹுயிக்கைக்நு வாஉபஸ்ரு வருவகிலுமு மிலலவென்று பின்பு நிரகிவிகித்த * சூதெஷ வஃவையஜுவகிதவஸ்) வருகிவஹுவையொவிவாரணோகஷ" என்கிறகணக்கி லே நிவஹுயிக்கிறுராகைபாலே வாமதிமென்றுகருந்து, மிரு நரையிலனென்கிறதற்குத் தாவுபஹுமநுனிச்செய்கிறுர் (வஜாஹ) யிகாரவகிதனையென்று) மிருகலையிலனென்கிற விநற்று கூயிகா ராஹிதஸ்ஜாகு ஜவ-ஹுமாயிருக்க வஜாஹுயிகாரவகிதனை யென்ற தெ வெகநாவெகநமெலுகூஷண்ஸ்) ஆதிகளிலே சேர்வகிசிக்நும் வஜ ராஹிதஸ்த்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு அநுனிசெப்குபடி. அறிந

இ-ஸ- லன் -உடையவனல்லன், முழுவுனர் -வசினைஹ்ந்நாகம் கூவிகஸ்ஹ்நாநஜுகாநவஸரவிவெனன்றபடி, முழுநலம்-வசினைஹ்நாகம், கூவிகஸ்ஹ்நாகாநநுவஸரவிவெனன்றபடி, எனறுயிர் - ரனக்கஜுராகா, எனன் என்கிறதின்மேலே அன்வெனன்று வாஹ்நிக்கூயம்.

உ

ஆ- வரிவெ ணெ ஒ ஊ ா ஈ ா ஈ ஹ ஸ ஐ வெ ஞ ப், எ ன க் ங ய ா ல
ஐ ம ா யி ந ா ந வெ ம் பெ ந ம ா ஹ ு ட ை ய ங ப ர ற ச ட ர டி ணை த் தொ ழு
தெ ரி ழ ன் ம ன ன ே ன ி ய ன் கி ற ா ர். உ

(இலஞ்ச) இப்படி வெ ஈ ர வ ா ழ ா ஸ வ ஸ ை ஹ வி ஹ ஈ ண வ ா ர ஞ
வ ஈ ண வி ஈ ஞ வி ஈ ர ண வெ ம் பெ ந ம ா ஹ ு ட ை ய ஐ ம ெ ஹ ழ ய ஈ
ஞ் ச ொ ல் ஹ ு கி ற து.

இ- ற் ஈ ா க வெ ன் ன ில், கீ ழ் ஸ ஐ ர ா வி த் ஹ ் ம ஸ ன ே ா தெ ச ய ி க
ர ா வி த் ஹ ் ம ெ ச ா ஞ ி த் ஹ ் வி ஐ ம ம ா யி ந ் ஈ க அ தி ன் மே லே ச ய ி க ர ா
வி த் ஹ ் ஞ் ச ொ ன் ன து கீ ழ் வி ஐ ் த ் த ஸ ர ா வி த் ஹ ் த் தி ற் கு ஒ ் ஊ ா
தெ ெ வ ந வி வ ஈ ி த் ம ன் ற ஈ ா ட் ட ி ஸ ை க் ஈ ா க, ச ய ி க ி ல் ல ா த ா ப் ப ே ா
லே ஸ ஐ ி ரு ம ி ல் ஹ ே ய ன் கி ற ா ர ன் று ஈ ா ட் ட ி த் ஈ ா ய் த் து, * ந த ் தி ஐ
ர ா ஹ ு ய ி ஈ ு ர ு ஒ ு ர ு த ே” என் கி ற ர ு ஈ ் வி ர ் த ் ஹ ி ஜ ் ஜ ா வ ந ம ு ம ி
த ற் கு வ ் ய ொ ஜ ந ம். ஈ ா ஈ ா ஈ ி ந ் ர ா ய ெ ந ம ு ழ ு ஸ ஊ த் ஸ ை வ ா வி
வெ ள ா த ி ர வ ஊ ங் ஈ ள ே ா ட ே ச ஈ ய ி த் து உ ர ை ஈ ி ற ா ர் (வரிவெ வி
ண ை ஈ ் ர ா ழ ி ய ா ல்) இப்படி ந ி ர ஈ ி ஸ ய ச ஈ ு ் ண ம ா ண ஐ ஐ ஸ ா
வ ா ட ே த ம க் ர ச வ ் ய ு ழ ி த் ஹ ஐ ஸ ர ா வி வ ய ா ஹ ம ு ண ் ட ா ய் த் தென் று
ஹ ஐ ஷ ஈ ் த் ா ல ே ப ே ச ு கி ற ர ன் று வ ் ஜ ் ப ் ப ி க் ஸ ை க் ஈ ா க என
ஹ ு ப ி ர ன் கி ற ஸ ை ப் ப ா ட் ட ி ற் ர ு ழ ி வ ி ல ே ச ஈ ய ி த் து உ ர ை க்
கி ற ர் (எனக் ஈ ் ர ா ழ ி ய ா ல்) இ ந ் ர ு வ ா ய் ப் ம ொ ழ ி ப ி ன் ந ி ம ி ந த் தி
ல ே * ப ர ன ி ம ே ற் ர ு ந ஈ ூ ் ச ட ே ஈ ா ப ன் ச ொ ல்” என் ஸ ை ய ா ல ே
இ ப் ப ந ் ர ப் ப ா ட் ட ி ஈ ு ர ஞ் ச ் ர ு ம் ம ு ந ் ர ப ா ட் ட ி ல் ஈ ா ர ீ ய வ ா ஊ த் ஸ ை ர ா
ட ே ச ஈ ய ம ன் ற ு ந ி ர ு வ ள் ள ம் ப ற் ற ி அ ஸ ை ச ஈ ா ஷ ம ி க் ஈ ி ற ர்
(ர ு ய ர ற ு வ ி ர ு ழ ி ய ா ல்) * * *

மூன்றும்பாட்டு.

ஒ ந ஹ ஹ ா வில்லாதவனென்றும் ஒ ந ஹ ஹ ா வுடையவனை
ன் ற ு ம் ந ி ண ை க் ஸ ை ச் ர ு ஸ ஊ ண ை ல் ல ை ன ன் ற ந ி ப் ப ட ி யிப்பாட்டில் வ ர
ய ழ வ ா ஊ த் தி ல ே ஹ ா ஈ ா ஹ ா வ ர ா ் வி வ ா ஹ ப வி ய ய ச ் ர ு ப ஈ ூ ப ஈ ூ த்
ஸ ை ந ி வ ஷ ய ி க் ஸ ை யும், அ ந ு ஸ ஊ வ ா வ ு ம ான ஈ ூ வெ ஈ ந த் தி ற் கு
ம் உ ரு ஸ ஊ வ ா வ ு ண ன வெ ஈ ந ் ர ு ச் ர ு ம் ஹ ஐ ஸ ஸ ன ன் ற இ ன
ன் ஸ ஊ வ ் த ் த ா ல ே ச ொ ல் ஹ ு ஸ ை யும் வ ர ஹ ா ர வி ர ா ஜ ம ன் ற ோ? வென்
ன வ வ ந ி ர ் ப ி ப ் ப ி க் கி ற ர் (இப்படி யி த ் ர ா ழ ி ய ா ல்) வி ஈ ண ஹ ஹ ா ஈ ி வ

மூ- இலனது வுடையனிதனாட்சினவரியவ ! னிலனிடைவிசும்பி

ஆ- வபுயிவ்வுஞ்சரிக்ஷாதியபூகமெனாகுவதி-ழபான வெதகாவ

இ- முணவிஹரிகினென்றது வாஹிஉர்ராயம். இங்கு இனன் ஸ
ம்வஹஉ்ஸரவாவியாகில் வழரவிலுக்ஷணைகூற் சொன்ன கீழ்பா
ட்டோடே விரொயிக்கையாவிந்த இனன்ஸவும் * காராபி
னைகாள நன்மேனியினர்" உகர்ஷாதிகளிற்போலெ ழதஷ்ஸாதீப
மென்று மிந்த வர்ழதவொஹம் வாவாவாவரஷ்வ யதி-ழாரூயகத்
தை நிஷெயிக்கிறதாகில் கிதெ-ழாஷமுணவிஹரி கி வாரமான
முதற்பாட்டோடே விரொயிக்கைபால் வர்ழதவொஹ மிவறுக்
கொருவஸ்துவுண்டி ஒருவஸ்துவில்லெ யென்றிங்ஙனே இவறுடை
ய வெஷ்ஸபத்தை யவஷ்ஹமாகநினைக்கமுடியாதென்று இப்ப
டிவிஹரிகிபிறுடைய கூவஷ்ஸ-ழவாரமென்று மிலிஉர்ராயம் - ஜம
வெஷ்ஸபம் ழீவாவிஹரிகீழவும். இதால் தாமகப்பட்ட துறை
யான முணங்களை முற்படப்பேசுகிறவிடத்தில் நிதவிஹரிகி
யொமத்தைபும்பேசி அந்தமுணங்களநெக்காரூயமாக வர்ஷாதமா
ணவாவிஹதத்தை கஉஞ்ஞாந்சொல்லி வாரிஸிஷ்டமான ழீவாவி
ஹரிகியொமத்தைப் பேசுகிறாரென்று வயம்கியும் வரிவிஸ்தை.
நிலனினைவிசும்பிடை யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வபுயிவ்வீதாவி
யால்) வபுயிவ்வீவாவியான கிலன்ஸவும் வாகாஹாதிகளுக்கு
ம், கஞ்ஞரிக்ஷவாவியான கிசும்புஸவும் உளபுழொகங்களுக்கு
ம் உவலுக்ஷணமென்றும் இங்கேயினடஸவை வவஹரிவரதீய மா
னையாலே தவகி-ழர்த்தைச் சொல்லுகிறதென்றுமஹிவெ ஷம்.
உரு - அருவென்கிறஸவைங்களையுரைக்கிறார் (வெதகாவெதகா

இ-ஸ- அது இலன், அந்தவர்தனக்கில்லாதவன், இது உடையன்-
இந்தவர்தனை தனக்குவெஷமாகவுடையவன், எனநினை- இ
ப்படிநினைக்கைக்கு, சுவஹ்ரிஸவிஹரிகிகூறகவென்றுலகத்தெ
ன்றபடி, அரியவன் - ஸகலனல்லாதவனை, இது ஒருவஸ்துவென்
கிறதற்கு விவெஷணம். நிலன் - நிலம், இது வாதாவஹாதிகளுக்கு
முவலக்ஷணம் - விசும்பு - ஆகாசம், கஞ்ஞரிக்ஷமென்றபடி, இது
உளபுழொகங்களுக்கெல்லா முவலக்ஷணம். இடை வர்தி
யை-ழசுவயம். வபுயிவ்வாதிகளிலும் கஞ்ஞரிக்ஷாதிகளிலுமுள்ள

ழே - மடியுருவினன னுவினன்! புலியுறுபுலனழிவிலன்ப

அ - தரசாதிகவ்வுவீலஉவுஸாகபரஞ்சும் மாவதியாய் வய-ஜஜமஷாத்
ஹ ச் ஹ
வாதினைப், பதிகாவிவெஷாமவாவ்வுவதினைப், வுமாஸீரவாதி
ம வ
தஜமந்ரி பதிகாவுவிவெஷாமவர்த்தைத புனைடனைப், வுவதிரவாஜி
ட வ
இ- திக என்று) வுரயுதிவாஷத்திற்கு கூடர்வவபிதாகும-ர்மருளி
ச்செய்கிறார் (வாதிவுமாவைத்தாலே) ஜி தீபவாஷந்திலே மாவதிகும்
மாவைமாகைபாலே வுரயுதிவாஷம் மாவதிவுஸ்ரீக்கனைடைய சுரா
ஹ் உ ஹ
ஹ்ரு)-ஜஷ தூவாமென்று கருத்து. இனர்மாவைங்ஷாயுரைக்கிறார்.
ந வ
(மாவதியாயென்று) புலிறைதி என்கிறதற்கு தாதுய-ர் மருளிச்
ட வ
செய்கிறார் (வர்வை-ர் தூராஜ்யை,ல்) இந்த ஜஷ்ரு யமுராவஹ்ருங்களைச்
சொல்லுகிற புலன்மாவும் வுரதாவைஹ்ரு ராவ்ரு மான ஜமத்தையெல்
லாம் வாவதிக்கிறதென்று கருத்து. புலினென்கிறதற்கு தாதுய-ர்ம
ருளிச்செய்கிறார் (ஜஷதிதூராஜீயால்) ஒழிவிலென்ன பரந்தவென்
கிறதற்கு வாவி தாகும-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வுமாஸீரவாஷ-ர்கிவை
ன்று) வெகுவுவுரதூயாலது விவாவாஷாகும-ர்ங்சனைக் கெல்லாம்
மாயாரமிணையாகைபாலே பரந்தவென்கிறவிடத்தில் நியதூ
வெகுரவுராவிகும் மாவதிகுமென்று பணித்து. அதனைனுடைய என்
கிறதை புரைக்கிறார் (ஜஷ்ரிபதிகிதூராஜீயால) ஒருவனெயென்
கிறதை புரைக்கிறார் (வுவதிரவ தூராஜீயால்) நான்முகனென்ன என்

கி-ஸ- வென்றபடி. உருவினன்ன் - உருக்கினையுடையவன், உரு-
ரகிவிதூவும், இதுவெவுவ தீர்க்கனைக்கிகல்லா முவையாகணம்,
அருவினன்ன் - அருக்கினையுடையவன், அரு ரகியல்லா தவஷ்ரு தி
க்கள், ரூதாக்கரோடொன்னபடி. புலிறைதி - புல்ப்படும் வ
ஷாவை-ர்ங்கினாடே, ஜமுராவஹ்ருவுவதாக்கினாடே யென்ற
படி. கலந்துநின்ரு றுரிகிமாஷ்ரி. புலனலன் - ஜமுராவ
ஹ்ருவுவதாக்களில்லாதவரன, தி-திதாநயதி-ர்வல்லாதவரனவென்
றபடி. ஒழிவிலன் - விரதிபில்லாதவரைப்பக்கொண்டு, வவ-ர்கா
மனென்று வையர்வவஷாவை-ர், பரந்தவந்தலறுடை - வ்ராவித்
தவந்த கூவ்ராணமாணத்தையுடையவரன, வவ-ஜா வவ-ர்வ
வாதாக்களையும் நியதூவெகுவ வ்ராவிக்கையாகிறமாணத்தை யு

லுை - க்தவர் / கலிணுைடெ்ா ருவன்ன உறுகினம்ட ீ ம ||க||

ஆ - ஸ்விவஜாதீய ணுமாறி ருந்தின் பிடிபடுமோ என் கம்பிபற்றிருப்ப அவன் றுபாறுகூடாதே பிரார்தித்தான்மனம் மின் ாலன்றார். ||க||

(காமவன்) இனிமித்திருவாய்மொழிந்தபடியே புமிபாட்டை விலாரிக்கிறது.

*

ஆ - ஸ்ரீகோபம் கணுகிலர் ஸ்ரீயை வையஸ்வபாவமாகச் சொல்லவி த்தாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்துக்கீடாகூடாதபோது ஸ்ரீயைதோஷ தோஷம்" என்றஸ்ரீஸூக்தி முதலானவற்றிலே ஸ்ரீயைப்பழிக்கிறா கிறாரென்று தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முழும் வெஹாவஹ மாகவுரைக்கிறார் (நாம்பெற்றிறமென்று) வெணை-மாகூஹ விக்கக்கிட்டிறமென்றபடி. கூந-வஹமிவெஹ-ஸ்வகு.

*

ந.லாப்பாட்டு.

முதற்பாட்டிலே ஸ்ரீணவிஷ வாவிவஹிதீயரும் இரண்டா ம்பாட்டிலே வஸ்ரவிவஹெவகூணரும், மூன்றாம்பாட்டில் ஸ்ரீ ஸாவிஹகிதீயாமமுமிப்படி வஸ-ருமும் தொல்லைபானிவ்பு யெற்றிதொல்லைவண்டியதுண்டோ? இலைம்பிசொல்லித்தாகில் வேந ஸ்ரீயாகாதாரென்ன? வாளிசெய்கிறார் (இனிபாலில்) வஸ்ரூஷிவமான ஈஸ்வரத்தை விஸ்ரஷ்டித்திருக்கையாகாத வேஷ்ரூ ஸ்ரீபாகாதென்றுகருத்து. இப்பாட்டைவிஸ்ரஷ்டிதாத்பர்யம் - இ ப்பாட்டிற்சொன்ன நிபந்தூகூஷ்டிதா கூஷ்டஜமஸ்வபாவிவெ ஸ்ரீகாரவுதாஷிமொவாமாக விஷ்டிஸ்ரஷ்டிக்கிறதென்றபடி. நி ர்வஹகிமொவாமான நிபந்தூஷ்டிதா விஸ்ரஷ்டாதாரத்வ நிர்வஹகிமொவாமான நிபந்தூகூஷ்டிதா விஸ்ரஷ்டாரமென்னெய்ர் னில், கூர்மொஷகூவஸ்வாதந்தூஷ்டிஹ்யங்கள் நடையாடுகிற தி வஹகியிலேயாணையுண்டென்னில் யிவைதந்தமிக்கைக்காக வென்றாக ருத்து. இனி யிதந்திரவாய்மொழி வரிரோவதிஷ்ரா ம்பாட்டிற்சொன்ன நிபந்தூகூஷ்டிதா கூஷ்டஜமஸ்வபாவிவெ

ஆ-ஸ- னைபவுறன வென்றபடி கலம்ர் - கலர், ருவரெம்ம் றபடி. ஒருவனை - கூஷ்டிதீடனை. நாம் - கூநாஷ்டிகாலஸ்வாரத் தலே மன்றநிற ஹஸ்தியாஹ்நாரயணீதான நாட்ட, நறுதினம் - விட்டிதீனம்.

மூ- ஈரமணிவண்ணனெனவிளவிடாமலிவறுவரைதுவித்து
வந்தெதிர் | மீமனைவயிணைபுனைபலவு நலந்திங்களை | யாம

ஆ- விவிடத்தி கூர்ஞ்சுளங்களாலேநிஞ்சூரிசாகவேதிரைக்கனிறு
ணைட்ப வாரவும் வம்மவகுயீ நடமென்று சொல்லுகிறது. ॥சா॥

இ- சென்றுநிறைதன்னைகூடுமென்னில், இவருக்குவரைவை
மதுரமுவ்வாரவை மென்றும் வாரவைவ்வாரவை வரைவை
மதுரமென்று மிரண்டானையால் இத்திருவாய்மொழி வரை
வதுரமுவ்வாரவை மென்றலிபூரடமென்பார்கள். மேற்
பாட்டுகளிற்பாட்டை விவரிக்கிறனமென்னைக்கூடுமோ? காலம்
பாட்டிலே ஜூதுயர்வெடீ'என்றுமாப்பிள்ளாலே வாசிநாயி சுரணை
த்தலை ஜமசுளைஞ்ணைதீவாரவுமெனவை மன்றே சொல்லுகிற
தென்னில், இப்பாட்டிற்கு தாற்பரமருளிச் செய்கிறார் (விவி
யெதாழியால்) இவுஜூநாயி சுரணையும் வாரவுமெனவை நிவை
டமன்று - நீவுஜூதுவுதி தாழிவை வையிகுவை நிவைடநம், சுரணை

இ-ம- நாம் - வியா, பேயினால்லப்படுகிற ஊரவுவாதுவாயி
சுரணர்ப யோமாகநாமென்று தம்மைமுற்றறிஞரிக்கிறது.
அவன் - வாலிமகாவைநிஞரிக்கிறபோதில் ஊரவுவிகளும், இவன்-
வாலிவதைபிறகும், உவன் - உயிருவிகளும், சுஞரவிவரிவை
றுமென்றபடி. அவள - வீலிமகாவைநிஞரிக்கிறபோதில் ஊரவ
வினைகளும், நிவள - வாலிவதைபிறகும, உவள் - சுஞரவிவர
சுரணையும், எவள் - வரிதுவுஞமாவைவினைபானவளும்,
தாம் - வாழ்ஜாரும், அவரிவரவர் - அந்தவரிஜாரில் ஊரவா
ளிசுஞரவுவாரும், அறுவிறுபறை - நவாரவகாலி மநிஞரிக்கிறபோ
னில் ஊரவாளிசுஞரவுவாரும், எறு - வரிதுவுஞமாவைவினை
னைறுவும், வீமனைவயிணைபுனைவ - மாரபுங்கானான ஊரவாளிகளி
ஜாரவாரும், வீரன்று நாமபரவிரவை - இறவீமென்று ஞ
சுரபாதமை னும் நாமரிபாரவுவை வாரவைச்சொல்லும். இறு மே
ல் வரவுறுபாதியு மதுபிக்கிறது. அவைநலம் - கீழ்ச்சொன்ன
அந்தந்தவாரவைகளுடைய ஜாரவைபாரும், நலம் - ஜாரவைம், நி
றைவையென்பவைமாறி யமயிடபட்டது. அவைவறிந்து - அவைநலமு

மூ- வையாயனைவபாப்கின்றவவதே * * ॥ச॥

அவரவர்தமதமதறிவறிவகைவனைக | டவரவரிறைடவனெவழி

ஆ- கூஉங்களுக்காஉபூவுரா பவெம்மவதயீந மென்றுசொல் லுகிறது (அவரவர்) வுமஉரிவாயநமை பதிஜூராகிவெடாதாழி

இ- யாஜமதீஸ்ராடையாரகதுதெவெஉஞ்சொல்லுகிற,மனைக"திகூர் கூவுகுத்தேடே விரைபமாடென்று சருத்து. இப்படி வாதா காயிகாரணவுத்தாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குறித்து ஜமத்திற்கு கூவுப் பதிவிபாஷணைவஞ்சொல்லவே யிதன்வரபவம் தவயீந மென்று சொல்லிற்றுமென்றுதிருவுள்ளம். * ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வுமஉரிதாழியால்) அவரவரென்கிறது வாதாநுநிஉரபாவபமாகையாலே ஸ்ரீ ஜாதிகளையாசரயிக்கிறவர்களைபுஞ் சொல்லத்தக்கதா யிருந்தேதா யாகிலும் விதியழியடையவென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவதாமத்தாலேயா சரபணத்தை யிப்பாட்டிலே சொல்லக்காண்கையாலே இஸ்ரீவை ஷ்ணத்தை ஜூராகிவெடாதாழிகூரிபாஷணமாகவிபாஷித்தது. தம

இ-ம- டையபிதாவஞ்சுளரும், ஆமனை- இனிமேட்டாகத்தக்கவைகளை ம், வவிஷயுத்துக்களை மென்றபடி. ஆயனை - ஆப்த்தழிந்தவையும், வ வ வ

மூ- படைவர்க ளெவரவரிறையவர் ருறைவிலரிறையவரவரவர்

ஆ- ஜீ-ர்நிஷ்டரான அவ்வவஷோஷர்கள் தந்தாமுடையஜீவாத்மாணமாக அவ்வவ ஜீவாத்மாக்களை தந்தாமுடைய கூ-ர்ங்க

இ- தமதென்கிறதையுரைக்கிறார் (தந்தாமுடையவென்று) அறிவறி வகைவகை, யென்கிறதை வம்ஹ ஷீக்கிறார் (ஜ்ஞாநாத்மாகவென்று) அடியனடைவர்களென்கிறதற்கு கூ-ர்மாகாட்சேஷிக மாகையாலே இரண்டாமவர்ஷவைத்தை ஷிதீயாஜ்ஞமாக வுரைக்கிறார் (அவ்வவ ஜீவாத்மாக்களை யென்று) இந்த அவரவர்ஷவைமும் வர்ஜாத்ருநிஷ்டர்ஷாஸ்த்ரவிஹிதமாயிருந்தாலும் ஜ்ஞாநிநித்யஸாஸாரவிஹிதகூ-ர்ம நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸ்வரூபாவிர்பாவயோக்யமான ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகிறதென்றுகருத்து. எனவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கூர்வர்த்துக்கொண்டு) கூர்வர்த்துக்கொண்டென்று)

இ-ஸ-தற்கடியடைவர்களென்கிறதற்தோடேயநுபம். இறையவரென-ஜ்ஞாநாத்மாகவும்ஸ்வரூபாத்மாகவும கூர்வர்த்துக்கொண்டு, அடிய டைவர்கள் - வாத்ஸல்யாதிகுணபூர்ணர்கள், தேவர்களைப்பாதத்தை யாபூர்ணர்களென்று ஷிகூ-ர்வகூரூபாயோபம் தூரஸ்தவர்களாக, அவரவரிறையவர் - அந்தந்தாத்மாக்கள், ஜீவாத்மாக்களை என்றபடி. குறைவு - நிவ்ருத்தி - ஸ்வரூபாநுரூபநிலைக்கு நிவ்ருத்தியென்றபடி. இலர் - இல்லாதவர்கள், ஸ்வரூபாநுரூபகைங்கர்யர்ஷர்கள், விதிவழி-வியிதாம-ர்த்தாலே, ஸாஸ்த்ராம-ர்த்தாலேயென்றபடி, அடைய - கூரூயிர்கும்படி, அந்தந்தேதவர்களையாபூர்யித்துஸ்வம்பெறும் படியென்கை, இறையவர்-ஸ்வை-ர்ஸ்வரன்; நின்றனர் - நின்றார் ஜீவாத்மாக்களாதகதியாநின்றாரென்றபடி. * * இ

ழே - விநிசி ழி படைடங்ன்றன தே * * ॥ ம ॥

ஆ- ஞக்காராஜ்ராகவும் வாலிமுஷி தவைவ்ரஉராகவும் கூநாவ
நித்துக்கொண்டி அந்தகூடங்களாலே கூறுயிப்பார்கள் - கூறு
யிக்கப்பட்டவுவ்வவ ஜ்ஒராதிஉவதைதகளும் அதுதாராயகாஹி
முஷித வைவ்ரஉராநத்திலேநுறைபுடைபருமல்லர் - எத்தாலேயெ

இ- றவிந்தாலே பிவர்கள் வவவைஷ்வியாத்தாலே அவர்களை வா
தினைஜுணாராஜ்ராகவும் வைவ்ரஉராகவும் நிராகரிக்கிறார்க ளத்
தனைபோக்கி வவ்ஷ்வுதியில் அவர்களப்படியல்லரென்று தோற்
றுகிறது. அடியடைடவர்களென்கிறதற்குத் தாதயர்மநுனிச்செய்
கிறார் (அந்த கூடங்களாலே கூறுயிப்பார்களென்று) தூதீய
வாஹத்தில் அவராவரிறையவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (கூறு
யிக்கப்பட்டவி சாஹியால்) குறைவிலரென்கிறதற்குத் தாதயர்
மநுனிச்செய்கிறார் (தத்தாராயவிகுதாஹியால்) இவ்விடத்திற்
கு வைவ்ரஉராநத்திலே குறைபில்லாமைமைபச் சொல்லுகைப
வெகுதிதமாகையாலும் "எப்பாலெவர்க்குநலத்தா" வி சாஹிகளி
லே ஜநாஹிகளுக்கு க்குறைசொல்லிபிருக்கைபாலும், நுறை
விலரென்று வாதாநுமாபிநுக்கிறவிதை வைவ்ரஉராநத்திலேறு
றைவுடைடயவரல்லரென்று விபரவதித்தது. குறைவிலரென்கிறத
ற்கு மேற்பட்ட இறைபவர் ஸுவம் வபிவர்வழிநடாஹிவாமாகத்
தேற்றுகையாலே இதுவ்ரீயவாஹமானது அந்தந்த வாரவ்வதி
ர்கள் ஸாஸ்வதாமர்த்தாலே தங்களைபடைடயும்படி ஜநாஹிகளி
ன்றார்களென்றி வ்வமர்த்தைச் சொல்லுகிறதாகத் தேற்றுகை
யாலே வபிவர்காஜர்த்திற்காட்டில் கநகாரிகுகாமர்க மாகை
யால் நிஷ்ட யொஜநமன்றேறவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எத்தா
லேயென்று) ஜநாஹிகளுக்கு வாதஜ்ஞுமில்லாதாகில் வதி
ஹாகிவாம்ஹாவி தமாகையாலிவர்கள் வைவ்ரஉராநம் பண்ணத்
குறைவில்லையென்பதெத்தாலே? ஸாம்ஸாரன் வயொஜகுரிருக்
கையாலேயென்னில், ஜநாஹிவிஷயகுகுருக்களுக்கு ஜநாஹி
களை கூராஜ்ராபிருக்க ஸாம்ஸாரன் வயொஜகுரவ தெதற்காலே
யென்று ஸாம்காஹிவாயம். வதிவ்யம்கா வாரிஹாராமர்மாரை

அ - ன்னில்?ஸாமொஸுகமுத்தாலெஅந்தந்தவோஷர்கள்ஐ ஂ

ரூபிகளை யாளுபித்து லொஹிலவதிதலை யங்களைப்படறும்படி

வரிவோஷன்றனை அந்தஐரூபிவகளைதருந்து சுதை

ஸாதுதயாநின்று லகுலுகழற்வெவருணய் லவற்கழற்வகிரரா

ஐ ணைப்நிற்கைபாலே இவ்வகத்தில வரூணனென்னிஎ?

இ- யாலி தர்ரீயவாஐமிறையவர் ஸுவைத்தீதாடேகூட லவரூ

பொஜநமென்றதாய்த்து. இந்த ஸம்மிசுக்கிது வரிலோகமக

மாட்டுமேவென்ன விதையுரைக்கக்கோவி யிதில் விதிவழிஸுவைத்

தையுரைக்கிறார் (ஸாலொகதுஆகத்தாலேயென்று) நாலாமவ

ரவர்ஸுவைத்தை யுரைக்கிறார் (அந்தந்தவோஷர்களென்று)

அடையவென்கிறகற்குத் தாற்பர்மருளிச்செய்கிறார் (ஐஞா

ஞிகளைஐதரூஞி பெறும்படியென்றுமளவாலே) தர்தீயவாஐாதத

த்தில் இறையவர்ஸுவைத்நிற்கு கயர்மருளிச்செய்கிறார் (வாஇ

வோஷன்தானேயென்று) இந்த இறையவர்ஸுவைமிஐரூபி வ

ரமரிலிப்பாட்டு லகவகயாகுரவரிதமாய்விநிகையாலே ல

கவளியஞ்ஞகோஞிகளை விலொகித்தவிப் வரகரணத்நிற்கும்

"பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லை"ன்று இப்பத்துப்பாட்

டும் லகவதரணவிஷபமென்கிற லவவதநத்திற்கும் விரோமாய்

இதின் தர்ரீயவாஐம் நிரயர்கமுமாய் விதிமென்று கநத்து,

நின்றனவென்கிறதற்குத் தாற்பர்மருளிச்செய்கிறார் (ஐஞாஞிக

ளுக்கிதரூஞிபால்) சுதோராதிதபாநின்று லகுல கழற்வெதரூ

ணையென்கியிவித்தாலே ஸம்ஸாரன் வரியொஜகுனென்று சொல்வி

ற்றாய்த்து. லவகழற்வகிரரா ஐணவென்கிறவித்தாலே வரியொ

ஜகணைகக்கூடுமென்றுசொல்லிற்றாய்த்து. இந்த தர்ரீயவாஐம் வெ

தர்மர்மென்று காட்டுகிறார் (நிற்கையாலென்று) இதற்கு ந

றையுடையருமல்லரெனகிற கீழ்வாக்யுத்தோடே சுஙபம் (இவ்வ

கழற்திஞிதரூஞி) வரிஞாணமென்னனென்றது கெஷவாகழற்கம்

வரிஞாணமொன்றுமில்லையென்றபடி, * வாயவ்யமஸ்ரதிவமக,

லவர்வெநம்ஹ நிகீம்ஹஜப தீ" தரூஞிகளில் வாயிந்ரஞாஞிகளைலவா

தையுணாராஐராயும் லவவரஞராயுந் தோற்றுகையால், இப்

பாட்டினகழற்கம் ஸுரர்தீவிராஜமென்று ஸாகாஹிவரூபம்.

உ- ஜகதாவெ-ரிதி-ர் வெஹாயாஜாதம்ஜாயஶாநம் விஶ்வம்விஹதி-ர் ஹாவநவ்ருநாஹிம், வதாவெஹா-ர்காதாரொயத்ரவம்வெஷஜுவதிவெஷ விவெஷம், "யொயொபாம்பாஜநாம்ஹகுஶ்ரு ஜயாஹி-ர் தாஜுவதி, கு ஹம்வநிவவ-ர்யஜூராநாம் ஹொகுதாவவ்ரஹாரவவ, வொகுதா ராம்பஜூதிவபவஸாம், யெபஜந்திவிதாரிநூவாங்" என்றுதுடக்கமாயுள்ள ப்ரூகீவ்ருதாஹிகள். ஆகவிப்பாட்டாலேசொல்விற்ருயித்தென்னென்னில்? எம்பெருமான்வஸ-ர்விஷவதாஜ்ராகதயா வஸ-ர்கூஹ-ர்வஸதாராஜ்ருஸ்ப்ரகுயவவ்ரஜுஞபிருக்கையாலே ஜமதக்ரு கூஷணுமும் கதயீநமென்கிறது. * * ரு

இ- (ஜகதாவெ-ரிதி-ர்நி தாஹி) ஜஷ்டம் - யாமாஹிப்ரூளதம்கூஹ-ர், வெ-ரிதி-ர்ம்-வொதாஹ்நிவ்ராதி-ர்ம்கூஹ-ர், ஜகதாவெ-ரிதி-ர்நி ஜம்விஹ்ரு கூவஜுதாவம், வெஹாயா - வெஹாவியம், ஜாதம், ஜாயதாநம். கூ ஹ்ரு-யவ்ரஸம்ஹவம், விஶ்வம்- சதுர்தாஹிவெஷதாகூம்கூஹ-ர், விஹதி-ர் - ஸீகரொதி, வஸ-ர்கூஹ-ர்வஸதாராஜ்ருஜதாயுகயா-ர், நாஹிம் - க்ரூரபம், திதிஷந்தி கூஹ-ர்வஸவ்ரஜதாராயிவ கூவ்ருநாஹிவதாரபஹ-ர்தஜதாயுகயா-ர். நநாகுதுரதாஹிவெஷதாகூஹ-ர் வஸதாராஜ்ருகுஹ-ர்ஸ்ரு, ரொஷாயநரஹ-ர்வொதிகுயம்ப்ரு - நவ ரஶாதிநஜதாயுகயாவஸ்ரு வஸவஸாஹ்ருதாஹிராஜீரகதயா திதஜவவொதாயுஜாநாஹ (தவெவாஹ்ரிரிதாஹி.நா) வதாவெஹா-ர்காதாரஜதி', ஸ்திதிஸ்ரு-" ஹிதாஹிதம்தாவிஶ்வவாவிநா வதாவெஹா-ர்தாவ்ரவெஷ ஷ்டீஸ்ரு-ர்ணி@கூதாவெ - வதாவெஹா-ர்காராம்- ஜ்ரு-ர்வ-ர்ஹ்ரு-ர்ணி, யதாரு "கூஜ்ஜம்வ்ரவிஷ்ரு ஹாஷ்டாஜநாநா" ஹிதாஹிவ-ர்ஹ்ரு-ர்வ்ரகாரணவ்ரவஸிஜ, யஸ்மிந்நதாராதகயாவஸ்மிந்திஸ்ரு-ர்தாதயம்-ர்ம். ஸ்ரஸ்ரீம் - ஜந்ராஹிம், ஸம்வஜம் - தீஜாராயநர-ர்வொகீஶயம், வைஷ்ணவாயநஹ-ர்திவெஷதா ஸ்ரீகர-ர்வொகீஶயஹாகும் திதிஜவெஷதாகஶ்ரீரகவாரஜாதாயதந்திதாரூதாரா வாரஜாதநஷவதிதிஜ-ர்ஹ்ரு-ர் வ்ரயாநகயா கூராஜாயுகும் வைஷ்ரவஜுகும்வெதாரூதாம்ஸவதி. ஸ்ரஸ்ரீஜந்ராஹிகளுக்ரு வைஷ்ரவஜுகுவஸ்ரு

மூ- நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர்|நின்றிலரிருந்திலர்
கிடந்திலர்திரிந்திலர் | ரென்றுமோரியல்வனரெனநினைவரிய

ஆ- (நின்றனர்) வெகுநாளெவ்வகுதிகளிலுமுடை
யவராவதுதிநிவுதிகளும் வரும்வரையும் வரையீ

இ- மேற்படிப்பாட்டிற்கு வுரையாசிரியர்கூறுவதாதெனில் மூ
வரையறுத்தவற்றுக்கோதி விசேஷணவுரையாசிரியரான விப்பூசுரனைத்திறந்து
இப்பாட்டில் சேருமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிப்பாட்
டினைதோதி) உரைதீநாம் மேற்கூறுகவரும்வரையீற்ற மாவைதீவு
யாசிரியர்தோற்றித்தையாகிலும் சுவீற்கீழ் வுரையாசிரியரான மே
லோர்கூறினவையெல்லாத்திலே யிப்பாட்டுக்
குத் தாவுபமென்றதாய்த்து. ஆனால் மேலோர்கூறினதீ உரீ
மென்றிப்படியே சொல்லலாயிருக்க ஈரடிகள் மூவுலகீரையும்
ய்க்கொண்டு மேலுலகென்றிங்ஙனே சொல்லுவானேனென்னில்
ல், ஈரடிகள் மெய்ந்நிலைகூறுமாகையாலே வுரையாசிரியர்
கிற விடத்தில் வகாரமாகீர்த்தலே நீப்பாட்டிற்சென்ன மே
லுலகமீரையும் வரையீதலாகிறது. ஈ நி

ஆறாம்பாட்டு.

நாலாம்பாட்டுபோலே யிப்பாட்டும் மூதாதையரி கூறினை
நினைத்ரையுலகமாயிருக்கையாலே வாதரத்தாதை வெ
ன்ன? விதுக்குத் தாவுபமருளிச்செய்கிறார் (வெகுநாளியால்)

இ- மூ- நின்றனர் நின்றவர்கள், மூ சார்த்தனென்றபடி. இருந்தனர்- கூ
வீதர், கிடந்தனர் - மூயாதர், திரிந்தனர் - மூலநெரிபாதி என்றவர்கு
ள், நின்றிலர்- நில்லாதவர்கள், மூ நிவுதீ தரென்றபடி. இருந்திலர்-
இராதவர்கள், உவவெமூகி யாநிவுதீ தரென்றபடி. கிடந்திலர் -

மூ- வ | ரென்று டோரியல்லொடு நின்றவெற்றிடரே ॥ க ॥

அ- டென்று சொல்லுகிறது. சு

இ- நின்றனரி சூழிவெஞ்சுள் யழி-டையடுஞ்சுளா யிருந்தாலும் யழி-குளானன் வெதநாவெத நவுரா-வுவெங்கரைக்கு மமயஷ யீநகூ நரலாடபாட்டிலே சொல்லித்தினையால் * மொவரி மெதாவீஷாடீதீஜ்ஜ் வுரவாஞ்சி" என்றகூ சூத்துச்சுமளரி தூழிவியியிலே தாதப-டமாஞ்ரிபாலே யிப்பாட்டுகது வெத நாம்வதந யழி-ங்குளான வுரவுதி நிவுதிகரைக்கு மமவதி சுஇயீநகூ சொல்லுகைபிலே தாதப-டமென்றுசுருத்து. இப் பாட்டிலே வெதநருடைய வுரவொரம் மழவஷயீநமென்றபோ தே சுவெதநங்கரைடைய வுரவொரம் தஷயீந சொன்னமிடம் சுகைஜ-தூவிஜமென்ற சுருத்தாலே சுவெதநமழவும் வுரவொ மித்தது. யஇர - நின்றனரி சூழிகள் வெசுநரைச் சொல்லுகின்ற லும் வெதநருக்கு நீங்குசெல்லுகிற டுலிதமதூழி வுரவொ ரங்குமெல்லாம் ஸரீரஇரசுங்குளாகைபாலே இரவுகளிலே சுவெதநருநம் சுஜல-டிவுநீங்குமென்கிற சுருத்தாலே சுவெத நமழவும் வுரவொழித்தென்னவேடம். வாஜவெயென்றது நிம்ம றனரி தூழி வெஜ-வுவெநத்தினகூ-ர. டுலிதமதூழிகள் வக-ர வுரவொரொவெஜசுஷனங்குளென்ற சுருத்தாலே இதீபவஜஜிவுமழ

இ- ழ- ழபநகியாநிவுதர். திரிந்திலர்-வளருரகியாநிவுதர்.
இரவுங்குளெல்லம் வாரோதிவப-டீஜமாகச் சொல்லுநிறன, இரவுங்களுக்குளநிடரென்கிறுத் தீநாடீட நகபம், என்றும் - வ கூ-ர முழும் ஓரிபல்தினரென-ழருஷஹாகத்தைநுபுடபவரென்று, இபல்வு-வஜ வம்தினவரியவர் - நிஜரீசைநீ ரு துருனையானவர்- சுநதவவஸ்ரீ வேசு ரரரைகபாலே வனசுவேசுகாரரென்று நிஜரீசை வுங்கூட வஷாடீஉரழமசு,ரென்றபடி, என்றபோ நிரீஸ்வொரதிநின் ற * யஹாஉவஸீ தி கெசுஇதி தூழிகளிற்படபடிய வஷாஉவஸிகுவரவ ரெவெக வஷாஉரத்தகரனை-பவராடீர்என்ற, எந்திடட - என்றுனை வொதிபானஉ ஷதீர. திடர் - உபரி, உபரிபடுதூரண வஸிஇ ரென்றபடி. சு

ஆ — (திடவிசும்பு) கீழ்ஏழன் றுபாட்டாலும் ஜமதக்நிபுத்திரனை யும ராமபிரானிடத்தில் ஆயுதங்களைமமகஷயீடமென்று பிடுங்கினதாகவும் ராமனை ஜயிக்கமாட்டாமல் சொல்லிற்று, இனி இந்த ராமனை இ- வைப்ப, கமவதந்ருடைய பிரவ்ருத்திகள்-ஸிதிமதாதி வ்ராவா ராநாகூரிய பூயதங்கள், கூவெதநங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திகள்- ஸிதிமதாதிக்ரியைகள். (வராஹவாராஹம்ஷகி) ஜமகவ்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு மமவகஸ்வராபிவாயீநகும் வ்ருஜாணவிராஜமா னைகபாலே தத்ரு-ஷாவராக்ஷம் வம்சஷ்ரு ஸ்ரவைவ்ரு யொமம். இப்பா ட்டில் ராஜாநாயிகாரணரூத்தாலே ஜமகஸ்வராபிவத்துச்ரு மம வகஸ்வராபிவாயீநகும் ஸிதிக்குமித்தாணையொழிய ஜமகவ்ரவ்ரு த்தாதிகளுக்கு தத்ரம்கஷ்ரயீநகும் ஸிதிக்குமோவென்னில், இங் ரு ராஜாநாயிகாரணரூத்தாலே ஜமதீஸ்ராயொஸ்ரரீராதிகும் ஸி தீக்ஷையாலும் ஸரீரத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் கூத வம்கஷ்ரயீநங்களென்னுமிடம் மொகவெஷவ்ர ஸிதமாகையா லும் தத்ரவ்ரவ்ருத்தாதிகளுக்கு தத்ரம்கஷ்ரயீநகும் ஷமிக்கு மென்றாரருத்து. * * * * கூ॥

வழாப்பாட்டு.

இப்படி ராஜாநாயிகாரணரூ நிரஷ்ரஹத்தாலே ஜமதீஸ்ரா யொஸ்ரரீராதிகும் ஸிதிக்கச்செய்தே திடவிசும்பிதாழியாலே ஸரீராதிகும் சொல்லுகை வ்ருகூ-மென்றாருவென்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (தெழிதாழி) ஜமஸ்வராபிவஸ்ரவ்ரு தீநாம் ஹமவ ஷயீநகுதாதயக்ஷமாகக் கீழ்ச்சொன்ன ராஜாநாயிகாரணரூத் தை ஸராபிவைகரூநிவ்ருநிவ்ருத்திகளில் ஸம்கியாணைக்காக உவ சூ தவிராயாதிகாரக்கொண்டி பண்ணுகிற ஸரீராதிகாவ கூ ரு தும் கூநவெகூதிதமாம்படி ஸாவைமக ஸரீராதிகாவத்தை யிப்பாட்டு வ்ரகீவாதித்துக்கொண்டி கீழ்பாட்டுகளில் ராஜாநா யிகாரணரூத்தை ஸரீராதிகாவநிவ்ருநமாக வடீயி-க்கிறதாகை யாலே ராகமி-க்கூமென்றபடி. இத்தாவிப்பாட்டுக்கு ராமகியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று ராபிவஸ்ரவ்ரு த்திகளென்கிறவிடத்திலே ராபிவவ பிவி-க்காஸ்ரயீநீ ஸிதிவ பிவி-க்காவ்ரவ்ரு த்தீ, என் கிற கமி-க்ரு தித்தாலே கீழ்ஏழன் றுபாட்டுகளுக்கும் வராஹராமம

எ— தி _வினும்பெரியனிர்ந்திலதினைவதினைச * படர்பொருண்முடிந்

அ— மானதூஜஹீஸாரயொஸாரீரசுகூ நிவநநமென்று சொல்லுகிறது. இந்த ஸாரீரத்தைத இவ்வாதாநிபதை தயாவுடைத்
இ- தியும் வரவினை. அவரவரென்கிறபாட்டிலே வாதாநாயிகாரவ, பில்லாதிருக்கதீப்புகுன்றுபாட்டாலும் வாசாநாயிகாரணைவுத்கா
ஸ்லெவ்விற்றென்றதும் "விதிவதிபடைபதின்றனரே" என்கிறவிடத்
திலே ஊடலாஸிகளாபென்றபடியாலும் நின்றனரென்கிறதைதா
டேகயிங்நவேண்டுமென்றுகருத்தாலேயவாவதிநாயத்காலே
பென்னவுமாம். (சொல்லிற்று என்றது) சொல்லப்பட்டதென்றபடி,
(ஸாரீராதிகநிவநநமெற்று) வாசாநாயிகாரணைவும் ஸாரீராதி
கநிவநநமென்று ஆகாவிதிமாப்படி ஸாரீராதிகவும் சொல்லுவி
றதென்னை. சொல்லுகிறதென்றது சொலலைப்படுகிறதென்றபடி, இப்
பாட்டாலே ஐகிவ்பரவஷ். உடல் உயிரென்கிறஸாவைகள் வாதா
நிறுநாரீராதிகளாயிருந்தாலும் உடன்மிசை யுயிரென"
மென்று ஆபூதாஜேமாகதுசொல்லுகையாலே வாவஹிகவும் விவ
காதிகமென்று நிர்ணயித்து இஸாவைப்பதேவாரிகாஸாமான ஸாரீரா
திகவாங்நளாக விதிபவதிகஸ்ரார் (இதாரீராதிகத்தை பிவ்வாதிர
மென்று) எனவெவ்கிறது ஐகஸாவைபோலே வாயாரணைபதி-
வாவிபென்று நிர்ணயிறு இஸாவைபிக்கே நிபதைதாபா வுராவிகவ
ரவிபையாரணைபதி-வாவிபமென்று காட்டுகிறார் (நிபதைதாபை

ரு— இனவ - இந்த ஸுகாரவிபாதாயிக்கதோ, உன்ன— "ஸு
தாவாவுஸ்ரஹாஜாலரா" என்கிறபடியே வாவாபகாவுந்திலே
வரவஹிக்கவேண்டுமே, சரன் - தேஹவன், நிட— ஆபூதாதிகாண வினை
மாரை, விசும்பு - ஸுகாரா, எரி - தேஜஸ், வெஜ்ஜல - என்றபடி.
வளி - வாயு நீர் - ஜலா, நிலம் - வாதிவீ, ஸுகாராதிகரணம்
வாபுனவாசிசரல்லாழ்கவெஜ்ஜனவாக்விசுரன்னறு, "ஸுதிந ஸுகாரா
யாஜாத" என்று வெதிகதீயதிற் சொல்லுகிற ஸுகாரபதா
யறிவுறும் "ஸுதிஜ ஜாவாஜாத" என்று வாதாஜாதிவிசாரபதா
தி வெஜ்ஜம் வாயாதிபுமந்தாற்றுலகியாக, இவவாரினை - இந்த
வாறுஜ விதிக்களிலையேலே, படர்பொருள் - படர, நின்றுள்ளவ

பூ — வதுமாயபணைவதோ்முடன்பிகைபுபிரென க்கரந்

ஆ — திருந்தப்பேபாலை எம்பெருயாறும் சுவோயிதபூதாண
வியலூரன வூழிவுாஞிலாதிவளைந்தகோளையும் சுதாராவுங்க
ளான வழுவுவவுவ்கதோளையும்நியஞ்ஞதயா வுாவித்திருக்கும்
இ— தாழியால்)சுரனென்கிறனதபுலர்க்கிறாi(எம்பெருமானு
ம்) தூயசாவைபெடாமான திடசாவைத்தூக்கு தாதுபர்மநுனி
ச்செய்கிறார் (சுவோயிதாழியால்) 'விசும்பெரிவளி கோங்கிலமெ"
ன்கிறனதை வாஞ்ஞ சுஞ்சிகிறார் (வூழிவீ தாழியால்) வாதி சவ
ளுங்கங்கோபுமென்கிற பெஹுவுவடம் தூதநஞ்ஞ) வுரசுர்நா
கயர்ம். இவைமிசைபட ரென்கிறதற்கு தாதுபர்மநுனிசெய்கி
றார் (தூதாரவுங்களானவென்று) பொருள்முடிவுதென்கிறனதை யு
ரைக்கிறார் (வழிவுதாழியால்) பரந்து என்பதற்கு தாதுபர்
மநுனிச்செய்கிறார் (நிபஞ்ஞதியதாழியால்) பரந்து என்றது
வுாவிகூசோதி வாவிபாலுதிதற்கு "உடன்மிசை யுயிரென'வெ
ன்கிற வூஞிதூதுவாரவுதத்தாலே நியஞ்ஞதியாவுாவிகூ விவ
தூதிதமென்றுதருத்து. பாட்டெல்லாங்கூட வனகவாதூமாயிருக்க
நிபஞ்ஞதயா வுாவித்திநக்குமென்றிப்படி யிங்ஙேதாம்வாசு
லெஹும் பண்ணினது, இவ்வளவுமிப்பாட்டினகழ்ம - மேற்ச்

ப — வெதூதழர்க்கள், வளுவுஞிதிங்களாலே தூரவுங்களான
வவுஞ்சுனென்றபடி.முடிவது - தூதுவுமும், இரவெங்களெல்லா
துதயர்தினிவெரங்களாய், "வெஹுவுவாம வுஜாயெபெகி"என்கிற
மூஞ்திரின்படியேதானை இரவெல்லாமாய் ஜங்துனென்றபடி.
உடன்மிசை — வெஹுத்தின்மேலே, வெஹுத்திலெயென்றபடி. உ
யிரென — ஜீவாதாவானவன்போல, உயிர் - தூதா, இந்தவெஹுத்
தை ஜீவாதாநிபஞ்ஞதியா வுாவித்திநக்குமாப்போல என்ற
தாய்த்து, அனைவயனைவதோறும் - அந்தர்தவஸுச்சுள் தோறும்,
தோறுமென்கிறதற்கு தொறுமென்று வழுவஸுபோமுண்டு. அ
னைவயனைவயென்கிறவதூ நிஷதூதர்விவசைகூயாலே விபரிணா
தூரவாம, சுரந்து - மறைந்து, "யம்பூயிவீ நவெதூ, யதாதூ
நவெதூ' ஜதாழிகளிற்படியே சுவிதூரவுதூவுணர்ப்பு தொண்

ஆ— இப்படி கூயக்கூரமணைஹபாவஸாவிஹஸொவிற் காட்டி
லும் வெஐழுகுந்தி கூவிஜதி,வியவெகந சிற்காட்டிலும் வி@கூஷணை
ஜுதாநாநநூழ@ ஸொவிவலைப், வெஹயவூ கூநீகூக@வூாவெணை
கூகாநாவெரிழிக ஹுணவிஹவிகிசுலைப் சுவெி@ஹவுவநிழக்ாண
நூாணவலம ஹாரணாழி ழீயாவிவெநாஉணுப்,வஸவக்ஜஹஉாதாவாய்,வஸ
வக்ஜஹஉழீரணைப், வஸதிவணவாகுழக்வஸவூணுகைபாலே வஸஸரீர

இ- சொல்லுகிறது கீழ்ப்பாட்டுகளினுடைய கூநவாஉமென்று
ஜுதாவிக்கைக்காக.“சுடர்மிகுசுருதிபு”னென்றிப்பாட்டினஸயக்கி
லேஹுவதினையவூசாணமாகச் சொன்னவிது கீழ்பாட்டுகளினஸயக்
ங்களுக்கும் ஹுவதீபெவூசாணமென்னைக் குவ@கூஷணமென்று
நிணைத்துஅனைவையெல்லாத்திற்கும் விவகூஷிதவூசாணவாகவூங்களைக்
காட்டுகைக்காக அவற்றையநவஸிக்கிறார் (இப்படியிதவூாழியா
ல்) இப்படியென்றது இவ்வேழுபாட்டுகளிலும் உகுரீதவூா என்
றபடி, வஸவக்ாஹுபகூவநஜிவவூாதஸவாவிவெமானது வஸவக்வூ
யாநமாகையால் தகூவுகிவாஉகூமான விரண்டாம்பாட்டை மு
ற்படவநவஸிக்கிறார் (கூயெக்கவூாழியால்) ழீயாவிஹவிகிவெகூ
ஷபா ஹுணவிஹவூாழிகள் கூஹவூவறிக்திங்களாணையால் தகூ
வுகிவாஉகூமான முதற்பாட்டை கூநஞாஜிநவஸிக்கிறார் (வெஹ
யவூ கவூநீகெகவூாழியால்) மூன்றாம்பாட்டு தொடக்கமான பாட்
டுகளுக்கு வஸஜுழிதாஸயக்கத்தை வஸ்ஜஷிபகூஷணாஉ,யக்கூஜுக்
தாலே கூநவஸிக்கிறார் (கூவி@கவூாழியால்) கூவி@ஹவுவநஸ
வைத்தாலே மூன்றாம்பாட்டினஸயக்ம் வஸ்ஜிவிகம், ஹுவநநி
உசாணம்,‘படர்பொருள் முழுவதுமா’யென்கிறதினஸயக்ம், கூாரா
ணம் ஐந்தாம்பாட்டினஸயக்ம், வஸம்ஹாரணாய்,‘இலவபுண்ட சூரனை”
ன்கிறவிடத்திலே வஜிஐம், கூஜிஸஸவை நாலாம்பாட்டு ஆறாம்பாட்
டுகளிற்சொன்ன யாஸணநிபஜநவாரம், இவைவூருக்கு ழீயாகவ
முமிங்கே கூஹிவெ்தமென்று கருத்தாலே ழீயாவஜம், வஸவக்
ஜஹஉாதாவாய் என்றது உடன்மிசையுயிரெனக்கருத்தென்றும் ட்ர
ங்தென்கிறதின் கூகயக்ம், வஸவக்ஜஹஉழீரணையென்றது இவ்வி
டத்தில் வஜிதாஸயக்ம். வஸதிவணவாகுழக்வஸவூணைகாலே என்
றது புலனெலென்கிறவிடத்திலகயக்வஜிஐம். வஸஸரீரிவதவூாழி

ஆ—ஹ்ருதயெ நிராமெத நாதிகூஹஸிஹ்வஹ்ஹ்ருத வஹ்வேஷ்ட
வேதிகாராஜி வஹ்மஹ்மிஹ்ராவிஷ்ணவஹ்ஸ்ப்ருஷ்டி ணபி ருந்த வாரஜவா
ரஹ்ஷன், ‘ஹதோ ஜ்ஞாநமுக்தமெவ’ என, ஸ்ருஷ்டி, ஸ்தி
வஹ்ஜ்ஞ வஹ்ஸ்ருஷ்டி, வாராவ்ருத்திவ்ருத்தியெவ்ருத்தியெதவாஹா
விகீஜ்ஞாநவெதுக்தியாவ, இவநாஜபஸ்த்ராணஸ்ரீஹராஹாரஸ்ரீவெஸ
தீர்வஹ்ம்சுஷ்ட சுதுகாரமா தீர்வஹ்வ்ருக்ஷி ர்ராவ்ருக்ராஜி வஹ்ருஹ்ம்யஹ்ஸ்ருக்
ரவஹ்ஸ்வ்ருத்ருஜ்ஹ்ராமிதீர்வாக்ருநாஜ்ஞர், தீர்வ்ருநாஜ்ஜிஹ்ருஜ்ஹ்ருஸ், கு
யிவாராயாதிஷ்டகூஷ்ராஜியிஹ்ருத்தி, யதீர்ஷ்டிஜ்ரஸ்ருஜ்ஹ்ராஹ்ருஜிஹ்ரா
தீர்ஜ்ஞவண்ஹ்ருஜ்வக்ஷ்ராஸ்ரீஜ்ரா தீர்ஜ்ஞெஜ்ஞவாண்வாஜ்ரா । நிர்தீர்ம்விஹ்ர்ம் வ
வ்ருஹ்ருதிம்வஸ்ர்வஹ்ரிக்ஷ்ரம்ர்ஷ்டிஜ்ஞவ்ருயம்யஜ்ஞ்ரிதியொநிம்வெரிவ்ருஜ்ஞியீ
ராஸ், சுவெஹ்ர தீவாஜ்வாவிஜ்ரிராவிஜ்ரு தீர்ஸ்ரிஸ்ரொவெகோவ்ஜிஜ்வவெதீர
விவாஹ்வஹ்ர தீர்காஜ்வஹ்ர தீர்ம்சுஷ்ட@ர், யவஸ்வஷ்ராஜ்ஞராஜிதெ ஹரி
ரணபவ்ரர்ர்விஷ்ராஜ்ரு ஸ்ருர்தெ ஹரிரண ஸ்ருஜ்ரஸ்ரஹரி-ரணர்ரிகெ
ஸ்ருகுவ்ருணவொதவ்ருஹ்ரவஹ்ரஸ்ரண்ருஹ்வஹ்ருயயிராகுவ்ருராஹ்ம் வர்
ணஸ்ரீகுஜிஹ்வஜுக்ஷிணீ, ஹ்மிவெருநிஜிஷ்ராஜ்ஜிக்ருஸ்ரிவிஜ்ரு தீவர்ரர

இ- புலனலினென்கிறதின் தாதுயற்ம். வரஜவர்ரர்ஷனென்கிறத
ற்கு ஜஹாவாகுராத்தில் உளனென்கிற கிரையோடுகூயம்,
,‘சுருதியுளெ”ன்கிற வேதத்துக்கு விவகூகிகங்களான ஸ்ரீகிவாகுரு
ங்களை யுதாஹரிக்கிறார் (ஹதோஜ்ஞாநநிதீராதியால்) ‘ஹதோ
ஜ்ஞாநம், கூநம்நாஸ்மஹ” என்கிறவாகுங்கள் ஹ்ரஸ்ரிவவெவெ
கூஷணரவாரங்கள், யஹ்ம-ர்ஜ்ஞ இதீராதி தீஹ்ருநாஜிஜ்ஹஜ்ருஸ்:” இ
தீருதம் கூருராணஸ்ரீணவகூவராம், ஹ்ம-ர்ம்ஹ்ரஸ்ரிவவெதா ஜ்ஞாந
ங்ம-ஹ்ம-ர்ஜ்ஞ்:, ஹ்ம-ர் வ்ரகூராரதொவிஜ்ங்ம-ஹ்ம-ர்விகு,ஜிநாஜிப:-
விஸ்ரஜ்ஞிநாஜ்ராஹ்ருர்:, ஹாரஸ்ரிவ:- ஹாஹ்மரஸ்ரிவ:, ஹ்ம
ம-ர்ஜ்ரிஜ்ரம் - வஸ்ரிவொஷ்ஜ்ரஸ்ரணஜ்ஞாதம், கூஹ்ருராத்:- ஸ்ரீகூஜ்ரதவாங்ம,
கூவாகீ - வாகூ:- உக்தி:, வொவாஹ்ருநாஹ்ஸீதீர்ருவாகீ, கூர்த
ஜ்ரதீராஹ கூநாஜிரஜ்ரஜ்ரதி, கூவாஜ்ரஹ்மஜிஹ்ம கூராஜிவ்ருகூநாஜிதர்ம்ருவ்ரா
ஹாவாஜிராஜிரஸ்ரஹரிதர்:, கூதிவஜவாவாகீ, கூஜ்ஸ்ரஜ்ரகூ:, வரிவஸ்ரி
ணெர்ஸ்ரபர்ருகூவா ஹ்ரிவிஸ்ரு ஜ்ரஸ்ரு தீர்ஸ்ரணீகூர்ரதீர்ரு ஜ்ரோஷிரோ
வ்ரீந ஜ்ரதீர்ருஷ்ரர்:. மேல் - கூவிவாஹ்மஜ்ரதீர்ருஜ்ரஜிவிஸ்ரவிஸ்ரொய வர்ர
தீர்ரு நீகுகூவராம், வ்ரதீர்ருகாஜிஜ்ரதிவிஸ்ரஸ்ரிதிவராம், வ்ரதீர்ருவ்ம்சுஸ்ரு

ஆ— வதாஉயி, சூஜிதிருவணை-ர் சதிஷம் வரஷாக, சூஜி திருவணை-ர் சதுஷாஷுவொரே, நீமதி காயஉதுஜுருஷாவிதிருவெஷாஷரா, சாஷாராஜநம்வாஷ், ஹீஸ்ரூதிதலுகூஸ்ரூவதீருள, சுவெஷுஸாநாஜஷு தொவீஷவுவதீ, ரரம்ஸ்ரீலஷவ-ர்ஹுதிகாரம் சுவாஜிவிஷாவெ ஹவெஸ்ரீயட, யதிருவதிவெ-ர்ஷாஜுராஷுஜ்ஜிதிஷவாம், யதிருஷ-ர் யம் வீயழஜாயெவெஸ்ராணாம், சஜ்வீபூராவெஷாவிவெதுஸாஜாஹுப ஷாஸுஷஷுஜிநிதி விவிஷோய-ர்திரழம்வெஷா, சஜ்விவெஷாம் வரழம்வெ ஹுஸுஷதாவெஸுதுஜிஷ்ரூயம், யொவெஹுநிஹிதம் ஹுஷாயாம்வெர ஜெவிவுாழநு, யொசுஷுவுாஜுகுஷம் வரம்ழவிவுாழநு, வுயாநிகுஷ திருஜுவெகீஹு-ர்ணைஸுாம், சுஷரம்வீயாநிழுவீதாசுஷரம்ஹரம், சுஷ ரஸ்தாநாவீஸுதெதிஹுவஷசுாம், வசுகாரணம்சுரணாயிவாயிவம், ஷாஷ-வணை-ர்ஷவ-ர்ஜாஷவொயா ஷதிாநம்வீயசுஷா வரிஷுஷஜ்ஜா தெ। சியாரநுாம்விவீயஷுஷாஹுதி நஸுஜ்ஜிநுாஹுநீரயாவிஸாஷகிழ-ர்ஹுவு சாசுாம் । ஜ-ர்ஷம்பஹாவஸுவு கிநுவீஸுழஷுவுகிஹுஜாநஜிகிவீத வொசுாம், வீயழஹாதிாநம்வெரரிகாரஜுழசுஷா, வொசுாவொஹு ருவெரரிகாரஜுழசுஷா, வஜதிழாநஜுதிபழாதிாநழ-ர்வஷாசுழுவு, ரஷஷுவெஹுவாயம்ஷ்ரீஜாநஜீஹவகி, சயாவிஜாஹாழ-ர்விவொஜிழ-ர் சுாம்வரிாதிரம்வெ-ர்ஷழ-ர்விவெகிஜிவுர, சதாவிஜாஹுவெ-ர்ணைவு வொவெவிய-ர்யசுஜிரஜுநாம் வரழம்ஷாவுழ-ர்விவெகி, வொஸுர-ர்

இ— ஐகிழ-ர்ணைவரம். சாஷாராஜநம்வாஷ ஐகுஜுசுஜிவுவிழுஹு வரம், மேல் - உவஷுஹயெஸுரியஜிகுஜுசம் சிஹுஜிஜீவிஸுஜிஷுசுவ வரம், பிராட்டி ரரம்ஸுரகோபி, என்னைகக்காக * ரரம்ஸ்ரீல வஷ-ர்ஹுதி காசுஹா” என்கிற ஸ்ரு-ர்தியைஎடுத்து. ரரம்ஸுராவுவதீ - ரரம்ஸ்ரீ என்று சொல்லக்கூடாதென்று ஸஜுவுாஷுவுத்திலே கூவாய-ர் தருளிச்செய்தாரிறே. ரரம்ஸ்ரீம் - ரரம்ஸுராசுாம் ஐகுஜுசுஷ-ர்ம். ஹா நுவெஷாஜீஷ்ர தெயம், யதிருவ-ர்விவ-ர்ஐகுஜுசுாஜி கூஜுவுசுஷ் வரதெ வெவுாழஜி சுஜுசம் வரிஜாநஜிசுஜுஷுாவெநாஹுபவரம், மேல் - கூர ணைாயிவாயிவ ஐகுஜுசம் ழீயாவிஹுவ-ர்கிழகூவரம், மேல்.ஹாசுத வொஹுவெரரிகாரஜுழ சிவெகூ” குஜுசம்ஹுஷவத ஷ்ரிஜுவிஜி ழுசுஷ ணைகூவரம், மேல் ஐஜுஹுணா விவஷ்ரிதெதிஜுசுஜுசம் ஹுஷவதெகா சி-

ஸ்ரீ — தெவஸ-ர்ரு சுரிரந்யி ஷாவெ ஹணாவிவஷ்ரிதெதி, யட்வூயிவ்ரம்ரீஷ நுவூயிவ்ரசுஜ்ரோ யம்வூயிவீநிவெஜ் யவ்ருவூயிவீஸ்ரீரா, யசூத்ரிதீஷ ஹாதெரஜ்ரோயஜ்ரதா நிவெஜயவ்ரதாஸ்ரீரம் யசூதாநுஜ்ரோயஜயீவஸ்ரத சூதாசூ யர்ரழ்ருஜ்ரதம், வஷவஸ்வ-ர்ஹ ஸ்ரிதாஜ்ரஸ்ரதாசுவெஹத வாஷ்வாஜ்ரீ வெவ்ராம்ஜவஸ்வஜ்ரெதாஸ்ராயணம், சுஜ்ரம் வூவிஷ்டஸ்ராஷாஜ்ரநாநா ஸ்ரபவ-ர்ரதா, வஸிஜவஸிவஸாஸிஜ்ரு ஜிஜிஸ்ரு-ஷீசுயமிதாவா ஜிஜாந்ரி, ஹ-ரு தாந்ரிஜ்ராயம்ரெ, ஸ்ரவ்ரஹவாஜிஜ்ரம்ரிசு வஸவாஸ்ரு சூவீச், வஹ வ-ர்ணி ஷாவாஜிஜ்ரிந்ரு ஹ-ரு தாந்ருவாசுராவிஜவஸ்ரிஸ்ரு திஜ்ருவ்ரெ, சூதீவாஜிஜ்ரிசுவஸவாஸ்ரு சூவீச், வஸிசுவாஸ்ரவ்ரஸ்ரீரா, யசூதாநுஜ்ரோயஜயீவஸ்ரத சூதாசூ யர்ரழ்ருஜ்ரதம், வஷவஸ்வ-ர்ஹ ஸ்ரிதாஜ்ரஸ்ரதாசுவெஹத வாஷ்வாஜ்ரீ வெவ்ராம்ஜவஸ்வஜ்ரெதாஸ்ராயணம், சுஜ்ரம் வூவிஷ்டஸ்ராஷாஜ்ரநாநா ஸ்ரபவ-ர்ரதா, வஸிஜவஸிவஸாஸிஜ்ரு ஜிஜிஸ்ரு-ஷீசுயமிதாவா ஜிஜாந்ரி, ஹ-ரு தாந்ரிஜ்ராயம்ரெ, ஸ்ரவ்ரஹ

பூ — தெய்ரும்பாரத்துவான் | சுடர்மிருசுருதியுளிவாயு
ண்ட சுடரே ன * * * |ள||

ஹ — ஜ்ரீதாலவிகுமுகாமலிதவுஹ, கூறாஜாஹரிதர்
திழபழ்ரகாலும், சாலாவஹவ்ரித, வெரிஃவ்ராணிநவ்ஹவுர் வஹவ
முஹஹாழபவ்ர, வஹவுர்வஹழாவ்ரொவ்ஷிதிவிதாவிவஹவுர்ஃ, தாரிவ
வுர்ணிதழவுஃ, தத்ரவுர்விவெவஹாரிவ்ஹநாஃ, வவஹவவஹவவுர்ஹரி
தாதாவிழ்ரவரிம்வாயிதாவ்ரயஃ, ஜமத்ரவுர்ழரீரவெ, ஜம
ஜ்ரவாவாரவஜுர்ம்வ்ரகூரணாஜ வஸ்நிவ்றிதகூவாவ்ர, மஹாமஜாக்ரவா
ஜ்ரவ்ரிஃமாவ்ர, ஜழஜ்ரவாரவஜுர்ம் வஸ்ரிவாமஜ்ரகீஷா, ஜஜம
ஜ்ராவாஜிவாஶ்ரிதர்ரு ஜ்ரவாயஜ்ரவ்ரஜாஹ்ரதாஃ। வஸ்மவுர்விநாவஜா
யவிஜ்வெவ்ரயெவாயவ்ரயஜ்ரிவ, விவிஷாவாவகாழாஜாஜ்ரவிதம், ஜ
தர்ரஜிஹ்ரபதீதி வஹாவவ்ரராணாவெவ்ரவுஹ்ரிதமாப், சவெளரவ்ர
விஷபமாணகபாலேநிஜுர்விஷமாய் கூவாயிதவ்ராசாணவ்ரவிவ
ஜெஜ்ரிவ்ரவுர்ரமாயிருந்தரவ்ரதீகளிலேஉளனென்கிறார், ஆதலா
ல்நிலாகாய சசியாவாஜாஹவ்ரஸ்ரீட்ரு யாஜவவ்ரகாழாஜி வெஜவி
ரவ்ரஜவஜடங்கினெல்லாம் நிரவ்ஸமாய்ந்தன. * * ன

இ- சஹிஜிக்கிற கூயர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (கூவெளரவ்ரிஷ
யதிதர்ஶியால்) சுடர்மிருவென்கிறதற்கு சாதுயர்மருளிச் செய்
கிறார் (கூவாயிததர்ஶியால்) ஸ்ரீதிபானது ஸாவ்யாதிகுமாகை
யாலே இதற்கு சுடரில்லாமைபாலிங்கு ஸ்டர்ஸாவ்யம் ரவிவகூ
கிரமெயாகியாய் கூவாயிதவ்ராசாணவ்ரவாரமென்றுகருந்து, சரு
திபுள் உளனென்றஸாயித்துரைக்கிறார் (ஸ்ரவ்ரதீகளிலேபுளனிதர்ஶ
னியால்) எம்பெருமானுக்கு நிவிஜவிவஹவிவஹர்ஶகூவரவ்ரிவ வெவ
ஷயத்தை ஆழ்வார் வீதர்ஶகீரமயத்தாலே கூநவ்ரஷ்ரிந்த வாதீர
கூகழ்ரதுரஹ்ருதங்கள் நிரஷ்ஸங்கமென்கிறார் (ஆநலாலிதர்ஶியா

ஸ — டென்றபடி. எங்கும் - வஸவ்ரத்ர, சுதைவ்ரஷ்ரீவ என்
றபடி. பரந்து - நிபதைகயாவர்ரவித்துக்கொண்டு, சுடர்மிரு-
சுடரானிலவிருந்த கூவாயிசவராஜாணவ்ரவாரமென்றதைஜ் வரவ்ர
மமானவெம்பெருமானுடைய. சுருதிபுள் - ஸ்ரவ்ரதீகளிலே, உளன் - வரதி
வாஜ்ரா கடாஜ்ரிரு நிற்கிறான். * * * * ன

அது — (உரைவருமாறு) இப்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஞானோபதேசம் பண்ணுகிறவிடத்தில் — ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறான் — ஜனார்த்தனனே! கேசவனே! நீ கர்மத்தை விடுவதே மேலென்று சொல்லுகிறாய்; ஆனால் கர்மத்தை விடுவதே மேலென்று சொல்லுகிறதல்லாமல் போர்செய்யும்படி நீ என்னை ஏன் நியமிக்கிறாய்? இரண்டில் ஒன்றை நிச்சயமாக எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்" என்றபடி.

இதில் "அதேலோகம்" என்கிறது — சுவர்க்கமாகிற ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனே! நீயென்னை ஏறும் இந்த ஸ்ரீகீதையான து — ஸ்ரீபகவான் கருணையினால் தானே வெளியிட்டு என்றும் — ஜனகவம்சத்தரசனான து தானே விளங்கினானென்றும் — இஜ்ஜகத்திற்கு ஸ்ரீரியென்றும் பேர்கொண்டிருக்கிற தென்கையாலுமென்றபடி. சுலோகவுரை காண்க. * * * * * * * * *

எட்டாம்பாட்டு.

காலம்பாட்டுதுடங்கி யிவ்வளவாலே எம்பெருமானுக்கு வலிவற்ற பக்தர்களையும் அதற்கவ்வாதமான வஷ்டாக்ஷரம் த்வயம் சரமச்லோகம் இவற்றின் தாத்பர்யங்களைச் சொல்லி யிவைகளில்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை யவற்றைச் சொல்லுகையும், பிறகு வகுளாபரணர் வழியில் வந்த பூவல்லிகளும் மஹர்ஷிகளான ஸ்ரீபராசரர் வேதவ்யாசர் முதலான ஆசார்யர்களுடைய வாழிகளும் திருமங்கையாழ்வாரென்று பெயர்கொண்ட நீலன் என்னுமவதாரத்தை யுடைய பரகாலர் திருவாலியிலே திருவவதரித்தருளினவர் என்னுமிவை சொல்லுகிற கோஷ்டிகளை யென்றபடி, இப்படியிப்போது ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யிலே திருநீர்வண்ணத்தை யுடைய நம்பெருமாளுக்கு நித்யசூரிகளான ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேனர் முதலானோர் செய்யுமாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு மாகவே ஸ்ரீரங்கத்திலே திருவாராதனம் பண்ணுகையும் திருவாய்மொழி வல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே

அ—வாகிநஸுடீவுஸுகம்பூயபுாயதஸுதம்ஃவூாஜுராவீபூ
ஸ்ஹாரஃஜுகுராசிபோ நீலவொஸஹிதம், யஸுபூவூஸாஜுாஜுஸஜி
ஸுகுதஸுபுஸுஹ சிதம் வூஜாஸுபூவஷ்ஷிகுரொzஜுகாரீ । ஸ்ரூாயாஷு
ராஜுரூம்ஷ்ஷிகிஸஹதகுஹ சிதொ யஸுாஷுஜிஜுபூவுகுராஜுஷ்ஃவுரு
ஸ்ஸாகு, வனதளஜுளவிவுகுயஸ்ரூவிஜுளஸுபூவுஜுாஜுஸ்ரூாயஜுளஸுபூ
தள । தஜுாஜுஸ்ரீஃதவுநாநள ஸுபூவஷ்ஷிஸம்ஹாராகூராகுள, டஜு
ஸுவாநஜுகுநயொ நயாஸும்நயஸுஜுகுரும் । ஜாநஸ்திவாரஜிஸுஸுபுஸு

ஐ—ஸுஸுஷித்துச்சொல்லுணையும் ஸுவுபூயொஜநமாணையால் வுகுந
ராகியில்லையென்றுகருத்து. எங்ஙனேயென்றது - பாட்டிலே நீ
ராகூரிணாவையாகுயாகூதிகள் தோற்றுதிருக்க நிராகரிப்பதெ
ங்ஙனேயென்றபடி. இப்பாட்டில் வூயுஜுவாஜும் சுணாஉவுஹிஹஃதி
காநாம் வூகூபூதிஜுஸுஜுஹாகாராஜீநாம் ஸுஹாராஜுாஜி ஜு
ஸுவுஃயகுஞ் செல்லுதறதாணையாலே பிவ்விடத்திலே வுகூ
ஸுவுராகுஜுாகாநிஸுாராஸுணாஸு யாகுயாகூதிகள் ஜுஹிஃசங்களை
ஸ்றுநிணைத்தவற்றைக்காட்டக்கோலி ஸுஹாராஜுாயொராணஜிஸுவு
ஜாநாம் வூகூபூவுாஜீநாம் ஸுஹாஜிஜுாஸுவுஃயகு ஸுாயகுமா
ணையாலே இதுவூசாணமாகவிங்ஙிக சுஹிஸுவூதமென்றுகாட்டுகி
ன்றார் (தவுவிணாணஜுதபூாஜியால) * வூாஜுராவீசுஸுவுஸுஹாராகு”
ஜுகி, ஸுஸுஹாஃ - விரிஸுஸுவு, நாநாவிஷாணவு மணத்துக்குன்
னே பிறந்தாணையாலே அவணுக்கும் ஸுகூபூதபூாஜிகள் ஜுா
ஸுவுஃயங்களாகாவோ? அவன்பிறந்தது ஸுஹாஸுகூபூதமாண வவ
தாராமென்னில், ஸுஹாராஜுர்கள்பிறந்ததுமும் சுவதாராமாண
லே,வென்கிற ஸுாஸ்திக்குக்கு வரிஸுஹாராயுஃங்களான வவநங்
கணைக்காட்டுகிறார் (யஸுஸுபூ) பூாஜியால்) இவ்வவநங்களாலே ஸுபூ
ஸுஹாராஜுாயொஸுஃமவதயீநகுவாஜுகுஸுவுாஜிகள் சொல்லப்படுணை
யாலே இவர்களுடையஜநம் சுஜிக்கூகாமத்தணையொழிய ஸுவு
ஸுாகூபூதமன்றென்றுகருத்து. சுஜுகாரீராஜுாஜுஸுபூயஃ, ராஜுபூ
யுஸுகூராயஜுகுயவநம் சுஜுஸுவுஹுவிஷயம், யுஸிதிஸுஹதகுஸுஹ சிதி
தஃ ஸுராஷுஸுபூயஃ, வாராஸுஷொவிஷாஃ, ஜிஜுபூ - சுஜு
ஸுயொஜிஜுபூயஸுஃ, ஸுஹிதஸுபூயநாஷஃஸுஃ, ஸுஸுஹவிஸுணா
ஸுஜிதகுவம் - சுவதீணஜிகுவம், தஜுாஜுஸ்ரீஜிதவுநாநள - ஸுஸுவஜு

ழே—சுரறிவருநிலைவின்முதன்முழுவதும் *வரன்முதலாயவை

றூ—தலிவெஷாஃவரஜிம்வெஷு, சுஷாஹவொஹகுஜுவஸரஃநாராய
ணாகூம், தவாஜுரஃதாஜுஜுவியவாவெநுவெஷிவஸம்ஜிகு தாஃ, ஜு
கூநுஜிவாசுவுங்களண்டத்திற்குள்ளே வெஷாபிறந்தானென்றும், அ
ந்தவெஷாவின்பக்கலிலே ரூஜுன்பிறந்தானென்றும் சொல்லு
லகயாலே சுணாஜுஜுகரான வெஜுஷாரூஜுகள்சுணாஜுவஷி
ஷுகிமான வெகூவுகி ஜுஷாஜுவம்காராஜுஜி வெஜுாகுழுங்களே

ஜி—வொயிதவ்வுஷிவம்ஷாரவெ கூரள. தலிவெஷாஃ வரஜிம்வெஜு
ஜிகி, வஜு:- ஜிவுாதவ்வுசிவம் வெயிஜிவாஜுத்திற்கு தாகுயழுமரு
னிச்செய்கிறார் (வெஷாரூஜுகளி நுாஜியால்) வெஷாரூஜு
யொஜுழொவொரகுவுஷாம்காதிராவெஷ கதழுவு சுரரென்
று வாகிாவெநுநதிஜுழுசித்தது; வெகூவுநுாஜுநஜிஜுகு கெவுவு
ஷாரூஜுயொசிதரிஜுவுவ காநாஞுந விவெஷஜுஜுகி ஜுஜுாவுநா
குழுமென்று கருத்தாலே. ரூஜுாஜுகளென்கிற சுஜிஷாஜுவும், சு
ணாஜு வஜுலுழுசிதமானவென்றது சுகுழுகஜிஜுாகுழுகுநம், (வெ
கூவுகீகி) இப்பாட்டில் விண்ஷாவும் 'கூவுஜிஷாரூவுஜுாகுஷா ஓதிஜுா
வெஜுாதஜுா" என்கிறவிடத்தில் சுகுஷாஜுஷாவும்போலே ஜுஜிவுவு
கூவுகிவாரமென்றுகருத்து. நநா, சுரரறிவருநிலை"யென்றுவின்
ணவிவெஷஜித்திருக்கையாலே பிந்த விண்ஷாவுஜுழுவாஜு வுழுசி
தமான சுகுஷாஜுத்தைச் சொல்லமாட்டாதாகிலும் சுழுவுவெஷி
வுழுசிதமான சுகுஷாஜுத்தைச் சொல்லமாட்டாதோ? இதை வெ
கூவுகிவாரமாக்கவேண்டுமோவென்னில், அறிவருநிலை யென்கிறவி
டத்தில் வாழுகுவெ நியாஜுகுஷாவாவாதிஜிக்கிற சுதுவுஜுஜு
வொஜுாயகுழும் சுழுவுவெஷிவுழுசிதாகுஷாஜுஷாஜுவுவு தவுஜுவுவுசிகுஷ்மா

ஷ—சுரர் - வாஜுரநுந்து, அறிவு - அறிவைக்கு, அந - அருளை
யான, சுஜுஷுவுமானவென்றபடி. நிலை - வுவுஷாவத்தையுடைத்தான,
நிலை - வுவுஷாவம், அருநிலையென்றது வெவுஜுவீவுஷி. விண்முதல் -
சுகுஷாஜுவுரவுஷாயான, வெகூவுகிமுதலானவென்றபடி. முழுவ
தும் - கூவுசுவுவத்திற்கும், வஜுழுவுவெழுவுஜுாழுஜுா. வரன்முதலா
ய் - வரிஷ்டகாரணமாய், வவுழுவியகாரணமாயென்றபடி, அ

ழு— முழுதுண்டபரபரன்*புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறி

அ— யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய வ்யவஹிவஸம வஹாரங்களைப்பண்ணமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய வ்யவஹிவஸம வஹாரங்களை யெம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், "யொரவஹாணஸவிதயாகிவெறிவ்ச்" என்றும் * விஷ்ணுராதிஹஸ வதொஹவஹ்யாஜி திதிதஜஹஸ்" என்றுமிப்படியுபநிஷங்களாலே

இ— ன உபாஸகர்யிலேயிருக்கையாலிந்தவிண்ணாடை மாகாஸத்தைவிட்டு உபாஸகர்வாஸமாகை உசிதமென்று கருத்து. சுரரறி வருநிலையென்கிறது வெறுமஹ்விஸஷணமென்று காட்டுகிறார் (அறியமாட்டாமையாலுமென்று) இதில் வஸிதமான வெறுமைத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவற்றினுடையவ்யாப்தியால்) வரன்முதலாயவை முழுதுண்டவென்கிறத்தையும் வெறுமஹ்விஸஷணமாக உரைக்கிறார் (இரண்டாமவற்றினுடையவ்யாப்தியால்) பண்ணுகையாலுமென்கிறதற்கு எம்பெருமானை ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு மீஸ்வரனென்கிறதாகே காபம். ஜகாநவ்யாபாரமென்கிற விடத்திலே காரணத்வமாத்ரமான அமரர்க்கறிவியந்தென்கிற விடத்திலே காரியத்வமாத்ரமான ப்ரமாணத்தைக்காட்டுகிறார் (யொவ்வஹாணஜிதர்யாதியால்) "யொயவ்வெவ்வஹாம்ஸ்ரவ்வஹ்வினாதி தவ்வெவ்" என்றுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். புரமொருமூன்றெரித்தென்று தீர்வாரஹஸ்யாபாதகத்வத்தையொழுகவுரைத்த சொல்லுகிறவிடத்திலே காரியத்வமான வ்ருத்தாணத்தைக் காட்டுகிறார் (விஷ்ணுராதி தர்யாதியால்) "தவ்வாஜநர்ஜ்ஜ்ரர் வம்வ்ரஹ்ம் வவிவிஷ்வெஹ வெறுஸ்ரஹ்ம்" என்றுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். வ்ருத்தாணங்களாலே யென்ற வாநுஷங்கம் சொல்லுகிறபடியென்றபூர்வார்த்தம். சரதீய

ரு— வை - அந்தவுபாஸகர்யாதிகளை, முழுது-கர்மஜ்ஞாநங்களையும், உண்ட-ஹிம்ஸித்தவனென்றபடி, காகவண - பரபரன் - சுவ்யஹாஜிஹ்யம் வாரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் வரன், ஒரு - காரணமான, புரம்மூன்று - வாரதேயத்தை, எரித்து - ஒவ்வித்து, ராத்ரியாவாய்ந்தின்று ஒவ்வித்தென்றபடி. அமரர்க்கு - ஜ்ஞாநிகளுக்கு, அறிவு - ஜ்ஞாநத்தை, இபர்த்து - யொதித்து,

ழு — விபந்து * அதரணயனெனவுலகழித்தமைத்துளனெ ॥ அ ॥

அ — வகாழர்வராஉரத ஹர்சி சுறப்ரிகாண்டி சுரிராஜ நஜாநவுரா நமும்தி்வராஉ ஹா நமும்பண்ணிறற்போலே தூணா ஜெர் சமானவோரங்ஸர்ங்களிலுடைய வ்யூஹவிஷம ஹாரங்களோபுமென்று முன்புசொன்ன நாயத்தாலே வகாழர்வராஉரஹர்சி தஞ்ஞப் சுதவரவ சூரவகுரூபவாவுஞப்ரிகாண்டு அவர்களுக்கும் தெரியாதபடிவெம்பெருமான்ரோனெ செய்தருளுசையாலு பெம்

இ — வாஹத்திற்கு சுஹிவெர சாஸர் மாளிச்செய்கிறார் (வகா ழர்வெதாழியால்) சுதஹர்சி சு என்றது சுஜாதியா நிமரிபஞையென்றபடி. வகாழர்வெகதாழர்சுமான சுரிராஜநஜாநவுரா நமும் தி்வராஹ ஹாநாதிவர் ஹாவியானகபாலெ அமரர்க்கறிவியந்தென்கிறதை பூற்படவுரைக்கிறார் (சுரிரெதாழியால்) பூமிருழுமன்றெரித்தென்கிறதை புரைக்கிறார் (தி்வாரெதாழியால்) உலகுபென்கிறதை விவரிச்கிறார் (சுணாஜாரிதாழியால்) அழித்தமைத்து என்கிற ரூவைத்திலுடைய சாஸர்த்தைக்காட்டுகிறார் (வ்யூஷ்டிஹம ஹாரங்களோபுமென்று) இங்கே சுஹிவெரதமான சாஸர்த்தைபருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னநாயத்தாலேயென்று) அதாவது — இந்ஸரீரத்தை பிவ்வாதாரியதெரவாவித்திருந்தாப்போலேயென்று கீழ்சொன்ன நாயதாலேயென்றபடி, அரனயனெனவென்கிறவிடத்திலஹிவெர சாஸர் மருளிச்செய்கிறார் (சுகவனவெதாழியால்) உளனென்கிறதற்கு த்தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (அவர்களுக்குமி தாழியால்) இந்த தாரீயவாஹும் வெதாஹர்மென்று காட்டுகிறார் (செய்தருளுகையாலுமென்று) பரபரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெ

ரு — விரிஞாதாவாய்நின்றுஜாதத்தைக்கொடித்தென்றபடி. அரனயனெ — ஹரன், சுஜன், என்றுசன்னிச்சொல்லும்படி, உலகுகொகுத்தை, வ்யூஹிதாகுத்தையென்றபடி. அழித்து - நசிப்பித்து, அமைந்து - ஸ்தூலிதது, உளன் - உள்ளையிருக்கிறவன் பெஹராஉரதிகளுக்கு சுதராதாவாயிருக்கிறவ னென்ற படி. * * * * * * * அ

அது — பெருமானேவுஹாஉதாஹிகளுக்கு மீஸாரனென்கிறார். அ॥

(உளனெனினுளன்) இப்படி வெஹாவலாவி கூஹூவதிகளை ராகரித்து, வூதாணமுமில்லை, வூவியமுமில்லை, வலவர்மும்மாதி நாமாகையாலே வெஹுமும்வெஹுவெஹுனென ஸ்ஸாரணும் அவனுடையவெளாயமான ஜமத்துமில்லையென்கிற மாதிநாமாதியானை நிராகரிக்கிறது. மாதிநாமாதியானவன்னைக்கேட்போம் ஸ்ஸாரணையுடையவில்லாமையைவாயிக்கிறதீ, ஸ்ஸாரனுளனென்றே

இ- ருமானேயி தாஹியால்) முழுதுண்டபபரனென்று வழஹவ கூமாயிருக்கையாலே பாட்டிற்கு பயாவாமே கூபமாயிருக்கபரபரனென்கிற விப்வெஹத்தை முழ-விலையுரைத்தது இப்பாட்டிற்கு மவகாராகவூயீகாரணத்திலே வூயாநதாதய-மென்று காட்டுகைக்காக. * * * * அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸ்ஸாரவராவிவெமாண விமு வவிஹவி தாஹிகளையும் ஜமுவரீராகுவத்தைகுஞ்சொல்லி யிவைபித்தனையும் ராகீவூதாண வலிஜங்களென்று கிழே வாயித்திருக்க, உளனென்றிப்பாட்டிலே ஸ்ஸாரனுக்கு வசுஹாவஞ்சொல்லுகையும் அவனுநவமிவ்வுருவுகளென்று ஜமுவரீராகுவஞ்சொல்லுகையும் நிராகரிக்கமன்றே வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிவெஹாவலாவி தாஹியால்) இப்படியென்றது கீழிரண்டுபாட்டுகளிலும் உதாரீதா என்றபடி, வூதாணவாராவலுத்தாலே மாகாரமெளவாதிதங்களை நிராவலித்து வதித்தை நிவ-ஹரித்தவாறே வூதாணவூவியங்களொன்றுமில்லையென்று கூகெஹவிக்கிறவனை நிராகரிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாயி-சுமென்று கருத்து. உளனெனில் உளலனெனில்என்றிப் பாட்டிலே கோடியயத்தை யதாவஹிக்கையாலே பிங்திகவிகூவு மஹிவெதியென்றுநினைத்து அவ்விகூவுத்தைபுமிதில் வாராஹிதகோடி நிராவரணத்திற்கு வாயகுகெஹநாஹிவெதமான யாதியையும் காட்டுகிறார் (மாதிநாமாதியான வுன்னையி தாஹிடால்) விகூவுத்திலுளனென்றே வென்கிற கோடியானது ஊவதாஹாயி-ந்சொல்லப்பட்டது. (இலைபிரண்டி தாஹி) உளனென்று வீஸாரனுடைய

ஆ— இலனென்றே வரகிலெதுபண்ணுவது, இலையிரண்டுவர காரத்தாலுட்கிடினைக்கிறஇல்லாமை வாய்வியாது. எத்தாலேயென்னில்? மொகுத்தில்லாவாவாவ ஸுவைங்களும் வாவாவாவ வருதிகளும் விருதாநவஷுவி னுடைய சுவஷுவி ஸுவஷமாவாமாகக் கண்ணையாலே. ஆதலால், ஸுஸுளனென்னில்; சுவ்டிகுயதுத்விஸிஷ்ட னுபிரகுமென்று சொல்லிற்றுப்வரும், ஸுஸுளனுளனலல

இ- வில்லாமை வாய்யா காப்போலே, இலனென்றலும் நீங்கிணக்கிறவில்லாமை வாசியாதென்றபடி, உளனென்கிறகூடி இப்படி உபஷாதஞ்சுமென்னுமிடம் "வவ-யாந-வவமிதஷ" யென்கிற வாக்கியத்தில் வாஷயுத்திலேகாணலாம், (நீங்கிணக்கிறவில்லாமையென்றது) தவுகுமென்றபடி. எத்தாலேயென்றதுகெஷ்டாகும், இலனென்றுவில்லாமை வாவாவாதென்னக்கூடாதென்றபடி. (வாவாவாவெகி) வடகுவாவவெஷ்டியிலே வடாவாவெஷ்டியிலே வடாநாவாஸியென்றும் ஸுவைமும் நூதீகியும் நடைக்கையாவிஸுவை நூதீகளுக்கு அந்தவடகு சுவாஷுவாஷுவவெஷ்டிகளை விஷயங்களாகை உவிதமென்றுகநத்து, காண்டைபாலே பென்கிறவிதற்கு நீங்கிணக்கிறவில்லாமை வாவாவியாதென்று கீழேடை சுபம். சுதாயம்வாவ- நீஸுதிரமென்று வாயிக்கிறது நூதானவைத்தாலேயோ? தளிரவெஷமாயேயோ? அளிரவெஷமாகில் வாயகநூதானமில்லாமையால், உன்தகமே ஸுதிரமும், நூதானவைத்தாலேயாகில் நூதானஸாரவஸுதாநுமானமாக சுவீகரிக்கவேண்டும், சுவஷிநாவஷிஸுவைங்களும் வடகுவசுவாஷுவஷுவவாவிவிஸுஷ விஸிஷ்டமொவாங்களாகவே சுணப்படுகிறன, ஆயகையாலுள னென்றலுமிலனென்றலும் சுவஷுஹிதசுதாஷுவசுவம்நவாவாவாவ வாவாவாதீகி, இணியிப்பாட்டில் வஷுங்கனவிவரிக்கிறார் (ஆதலாலிதாழியால்) ஆகலாலென்றது சுவஷிநாவஷிஸுவை நூதீகிகள் சுவஷுவாவிவிஸுஷ மொவாங்களாகையாலே என்றபடி. ஸுஸுஸுவைந்தை யஜ்ஞாஹரிதாதுக்சொண்டனனினுள னென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச் செய்கிறார் (ஸுஸுஸுனிதாழியால்) சொல்லிற்றுப்வருமென்றது சொன்னதாய் வயர்வுவஷிக்கு மெ

லூ — உளினெனினிலுளனவனுருவடிவ்வநுவுக * ளுளனயினெனினிலு
வர்ருவடிவ்வருவுக * ளுளினெயர்வினெனவிணவெதுணுழு

ஹு — னென்னில்; டாவூலிகூயஜ-ஃவிஷிஷ்ட் லு பிருங்குமென்றுசொல்

இ-ன்றபடி, இரண்டாமுளன்ஸாஜ்ஞ்தை உளனலினெனினிலென்கிறதி
ன்மேலே கூநாவடி-மிர்த்து இதறருத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார்
(நாவலிகூ காரியரால்) இப்படியிங்கே உளன்பதவு மநாவடிம
ஜநீபதென்னுமிடம் உளனிருகணைகமைபோடென்று உவஹம
ஹரிக்கைபாலே தோற்றுகிறதென்று கருத்து, நந? உளனெ
ன்கிற உதத்திற்கு சுவ்ரிகூவிஷிஷ்டனென்றிவ்வளவசுழ்ந்து சொல்
லலாமந்தானையொழிய இருக்குமென்று செல்லிற்றாய்வு நமென்றி
த்தனை சுயஃழ்ந் சொல்லக்கூடுமோவென்னில், உளினென்கிற வதி
த்திற்கு ஹணபா உளினென்று சொல்லப்பட்டவினென்றுபொ
ருளாக்கி இப்வதத்தின்மேலே ஆவினென்றொரு வதத்தைசுஜ்ரா
ஹரித்துக்கொண்டிப்வதந்தருக்கிப்படி சாதுப-ஃந் சொல்லுகி
றரென்று கண்டுகொள்வது. இப்படி சுயஃங்கொள்ளாதபோது
சுவரியென்னில் சுதிகூவிஷிஷ்டன், நாவலியென்னில் நா

பா — உளினெனில் - சுவரியென்றுசொல்லில், உளன் - சுவரிகூ
விஷிஷ்டன், சுவரிகூவிஷிஷ்டனென்று சொல்லப்பட்டவனென்
றபடி. ஆவனிதி ஸமஷ்டி. உளனலினெனில் - சுவரிகூவிஷிஷ்ட
னல்லனென்றுசொல்லில், உளனிதி நாவலி ஜநீப, உளன் - வி
ஶேஷநன், நாவலிகூவிஷிஷ்டபாவிஶேஷநனென்று சொல்லப்ப
ட்டவனென்றபடி. கூதீராவி - ஆவனிதி ஸமஷ்டி. இவ்வநுவகா-
இந்தாரசிகள், ஶேவநாவலிநாதாரசிவபாகூவஸாக்ஷாத்
ன்றபடி. அவனுநுவம் - தீவ்யாரசிவம - தீவ்யஶேவநமென்ற
படி, இவ்வநுவகள் - இந்தாரசிகள், ஶேவநாவலிநா
ரசிவபாவஸாக்ஷாத்காரங்களாக இருக்குமென்றபடி. வக்ஷ்யமா
க்கனென்றபடி, அவனுநுவம் - அவயவயுடைய சுரசிவா, அவ
யவஹாரம், நாவலிகூயென்றபடி. வக்ஷ்யவிஶேஷத்தை காரக
கூகிறது ரஸாஸ்வாதனுக்கு நாவலிகூ. உளனெனினெனில - உள
னென்றுமிலனென்றும் சொல்லப்படுகிறதில்லையென்ற - இந்தாரா

ஹ்ரு — விற்றுப்வ நும் இப்படியே மஹாவாயு தீர்மிகவொகாயு-க்கோயு முளனிவனென்னிலெதிரொவையும் சுவஸிக்கவயதி-க்விஷிஷ்டங்களாப்க்திகொண்டுஉ ளனிவனன்று சொலவனிற்றுப்வ நும், சதயு தீர்மிகவொகாயு-க்கோயிலை லெபன்னிதும் அயைவ நாவஸிக்கவயதி-க்விஷிஷ்டங்களென்று சொல் லிற்றுய்வருக்கும். அதந்த சுவஸிநாவஸிரஹிவை வொகாயு-க்கரஞ்,

இ— வஸிக்கவயதி-க்விஷிஷ்டன்னெந்றீஸ்மாரணுடைய சுவஸிக்கவநாவஸிக்கவங் கள் நம்முடைய சுவஸிநாவஸிரூபவ்யாஹாயீநங்களென்றிப் படி. இவ்வாசங்கள் சுகாவொகாயு-க்கங்களாய் முடியுமென் றுகருத்து. இவ்வாறுவிகளிவ்வருவதுகளென்று ஸ்ரீமஹாஸாங் க்கரள வ்யாக்யாநங்களாக நிரூபிக்கையும், அவனு ருவனென்றணைத்துர்ம் ரஸ்மாரம் வரகி வராகாரகவந்தொல்லு கையும் சிஷ்டாசாரவிருத்தமாகையால் வ்யாபாரமபாலை இவற் றுங்குயிங்கிக வஸ்துக்கோயுர்ம-க்ஷிஹிவொகாயென்று காட்டுகிற ர் (இப்படி ரஸ்மாரவயுகீர்மிகாயுதந்தாயுர்ம்பாம்) ரஸ்மாரவயுகீர்மி கவொகாயு-க்கங்களாயுமென்றது - வேதாணவகளையும் வராணன பலவகமனன மவஹுதலைகளையும் மற்றுமுள்ளஜநத்தைகாயுந் சொன்ன படி. இந்காரணபடாட்டிலே பிரமவைபவல்லாத்திற்கும் வஸ்துக்கவ கிகாரம் வஸிஜமாயிற்று. உருவாகாரவஸ்துக்களென்கிற வார்த்தை (அதந்தந்த சுவஸிநாவஸிரஹிவை) சுவஸிநாவஸிரஹி வைங்கள் தீஹதவொகாயுர்ம ரூபங்களாலே சுவயங்களாலே சுவஸிநாவஸிரஹிவை வொகாயு-க்கங்களென்று வஜராவஸமும் சுவஸிநா வஸிக்கவங்களென்று தெற்றவிளங்கவொகாயுர்மயோஜகவுமும் உப பன்னம். சுவஸிநாவஸிரஹிவை வொகாயு-க்கங்களென்றது - வஸ்வவ தீர ரூபமான ஜநத்தெநின்றபடி, ஜநத்துக்கு வஸ்துவாவது - ஜ்ஞாந ஸுகாதிகுணவிசேஷம். சுவஸ்துவாவது நாஸிர ரூபவிசேஷம். ஜந சாவஸ்துவ்யதிரிக்தமான ரூபங்கள் - சுவஸ்துவ்யதி-க்தமாயிரு க்கும். ஜந சாவஸ்துவ்யதிரிக்தமான ரூபங்களாவன - வஸ்துவுக்கு தியிலாயிரு வஸ்துவாவதென்று ஸாஷாத்ப்ரதிபாதிலை நிஷேதிக்கப்பட்டதிறை. நாநாரூபங்கள் அதிலதிலாவதென்று வேதங்கள் ரூபவிசேஷங்களைபற்றி சொல்லுமதந்தினையிலை ழிய சுவஸிநாவஸிரஹிவை வொகாயு-க்கங்களென்று சொல்லுமிடமிவ்வி லிரு, இப்படியிருக்கிற வஸ்துவாவதென்ன ஸாஷாத்ப்ரதிபாதிலை நிஷேதிக்

ஆ — அவனுச்சூடவுடையிருக்குட்கீழ்ச்சொன்னவுதாணங்களாலெழுப்படுஞ்சுவஸ்க்குகாஸிகூம்களாகிறுமாணங்டீளபுடையென்

இடக்கினையும் தருவஸ்கைவஸ்க்கினோடுந் சொல்லுகிறன. ஆகபா
லெயிறவ சுவஸிகாஸிரவிவவதாகைவபாங்கனென்னக்குவறயி
ல்கிவ. இனைவிங்கிந காதிரவிவவிஸிடுதருவஸ்கி வஸ்வபாங்
கள் தாறவரனெனினைணிக், உளனென்று முளனலனென்று மீ
ஸாவைக்குத்தரென்ன சுவஸிகாஸிகூம்கள் காதிரவிவ வஇ
வஸ்வபாகாரகூமும் காதிரவிவாவஹிக வஸ்வபாகாரகூமும்
என்றுகாட்டுணைக்காக. "அவனுருவமவனாறவ" பென்கிற வசங்க
ளினாம் வரிக்கிறார் (அயற்கிதாழிபால்) இங்ஙரவுவமை
என்றது வாகாரமென்றபடி. எஸ்ஸாஸைக்கிங்குசொன்ன சுவஸி
காஸிகூயதிங்கள் கிரவிவங்களென்று வ்ளொவஜ்ஜிதாரா
வாபாம "சுவஸாஜதிரு சுவஸிக தினகாலெவஸஜாபத"ன
ன்கிறவிடத்திலேபோலெ காதிரவிவவஉவஸ்வபாகாரகூம மாகிற
வைகூமும், காதிரவிவாவஹிக வஸ்வபாகாரகூமாகிற சுவஸகூமு
மென்று நிஷவதிக்கைகாக அவனுருவமிதாழிபாலெ தத்
சுவபாகாரகூகூமிமென்று குருத்து. "சுவஸாஜவெழஸாலெஸ்
கிலெஸ" என்கிற ஸைதாந்திலெ இப்படநிஷவதிக்கபட்டதி
ற அவனுருவமென்கிறு விடதந்திலெஹிவபாகமன வெஸ்
வைக்காட்டுகிறார் (பிழிதாழிபாலெ) பிந்தசொன்ன வபாணங்
கள் ". யஸாஜதிரூபம், யஸாஜயிவீரூபம், காயிஸவ
ணிதஇவரீ. விஸாதிரவாயவிகளவுடீ" ஜ தாழிகள். வரி
கபாத்தினைகமாக நிற்கு உகஸாஜஸாரவிய முதிரவாஜ
மென்று காட்டுணைகாக இப்படி மெய்ப்பிறரலும். "உளனென வி
லெனன வினை" யென்கிறதற்கு நிஷவதிவாஜமாக மருளிசெய்கிறா
ர் (சுவஸிகாஸிகூம்களாகிறவென்று) ரனாமுடையிலெ
ன்கிறதற்குந் காவுபாகமருளிசெய்கிறார் (மாகாங் மதொழி சூ
ழிபால்) சுவஸிகாஸிரூபவந்தாரி தினரவதி. சுவஸிகாஸிரூபவந்தர்
சுவஸிவஸிகாவபாகமாகை விசரிவதுவாவி பாணபாதிலெ வெ
ன்றபரி., உடையமெயிலென்றது சூதீபாவிகாவஸ்வதி மென்று
ருந்து. இருதனைகளைடெயாவினைன்றாகயிந்து நிதம்புருந் காவு

பது — மடைபடுதி * துளனிறுதலையிடை திபாடொழி விலன்
பாத்திரு * * * * * ‖கூ‖

அது — றுசொல்லுகையாலே சுவுரியென்னிறு iஉளன், டாவுரியென்னிலுமுளன், உளனுமிடத்து வவ-ாஜராதாவாய்க்கொண்டுளனென்கிறார்-இப்படி ஸாதிரு)வாழியையிராவரித்தது. * கூ‖

(பரந்த) வசி-ரு ஜவவராணாக்களிலும்,

நு- யர்மருளிசமெய்கிறார்(சுவுரியென்னிலுமிரு)ழி) ஒழுவிலன் பரந்து"என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உளனுமிடத்திலிரு)ழியால்) இப்படியிப்பாட்டிற்ற ஸாதிரு)வாழி நிரவதத்திலே தாதுயர்ாகில் எம்பெருமாளுடைய ழீவாவிலுகிழியொமத்தை விவரிக்கவந்த விடுகாரணத்திற்கு இப்பாட்டுசாராதொழியாதேவென்ன வருளிசெய்கிறார் (இப்படியிரு)ழியால்) இப்படியென்றது எம்பெருமாளுடைய ழீவாவிலுகிழியொமம்ஜீகூதமாம்படியென்னை. தயாவ, ஸாதிரு)வாழிநிரவதம் ழீவாவிலுகிதியொமஜீகூராணஸாவுமாய்ப் வந்தகாலையாதேஸ இப்பாட்டு இடுகாரணத்திற்கு நன்றுகச்சேருமென்றதாய்த்து. *

டத்தாம்பாட்டு.

பரவைபுள்ளீர்திரு நுமாற்கிறை யுரைக்கிறார் (வஜ-ரிஜ)ழியால்) நீர்ஸுவைம் ஜவதாரவாவியாயிருக்க விதைஜவவராணாக வரமடாதவிஸஷிப்பாரினனென்னில்? ஸம்ஸாரத்துக்கு வெறுவுபஜாகையாலுங்களில் வெறிணாக்கும் "நிடவிசும்பெரிவள்" ஜ
பா—ங்ஸள, இந்த யதி-ங்களென்றபடி, சுவுரிகுவாவுரிகுயதி-ங்ஸளென்னை, குணம் - யதி-ம், உடைமையில் - உடையவஸ்துவாலே, உடைபடினன்று சொல்லப்படுகையாலேயென்றபடி. உளன் இலனென்கிறஸுவைங்களாலே உதிஸுவஷ், இருதலைமணிபோ
டு- இரண்டுவஸுவாவங்ஸளாடே, நாதிரு)வஸுவத்துவ குணமும் தத்துவரி தாவத்துவ குணமுமாகிறவஸுவாவங்ஸளாடேயென்றபடி. தனதமை- வஸுவாவம், உளன்- விதுசாதன்' பரந்துவ்யாவித்து' ஒழிவிலன் - ஒழியாதவன், வவ-ித்தையும் வவ-ி ஆவ்யாவித்திருப்பவனென்றபடி. * * * கூ‖

ழு— பரந்தண் பரலை யுணீர்திதூறப் பரற்ளள்ள பரற்ளவ
ண்டபிதெனநிலவிசும்பொழிவறக் * சரற்சுரிடற்றொறு

இ-ரை:ஆழிகளிலே வரிஷ்க்கையாலும், சிலிடற்றொறு பொன்றும்தி
டந்திகழ் பொருடோறுரிடன்றும் இப்பாட்டிலே சுணவுவஜா
கழுங்கதீள பெரிக்கையாலேபிபபாட்டு ஹழவதஃ வாரிசணவுவஜவி
வரிணக்கூர் சொல்லுகிறதாகத் தோறுணகையாலும் இந்த நீர்ம
வும் ஜலவாரிசணவாரமென்று கருத்து. சிலிடற்றொறுமென்
று சுகிலுறிகூஷமான சுவிஷவுக்கள மேலே சொல்லாநின்ற
செய்தி ஜலவாரிசணாகதள பிற்கே தனித்துச் சொல்லாத
தெவதநவஷ்ராதிவ்வஷி வரைக்களென்றுமின்றிஃக ஜலத
மாயிருந்த காரணஉதெரியபிலும் சுகிலுறிகூஷவிஷவுஷ்தனித்
வுராவினையக்காட்டுனைதற்காக வென்றுகருத்து. தியாவஹரிஷ்ட
ஸவேம் காரணஉதெரியிலேயிருந்த வனகாணக்வவாரமென்று க

ஸ— இனைவுண்ட - இந்த ஜலத்துக்குள வஸ வரிஷ்க்களென, கா
ன் - வரன், உபுஷவு சாணவிஜனர்ன வரஸ்வரனென்றபடி. இ
ற்கு பரந்துளனென்கிறரீகாடே கூறப்ப. இது பரந்தஉறுண்டபெ
னவென்றகயிப்பது. இது - இந்சுணவானது, பரந்தவுண்டபெ
மென - விஸ்தீர்ணமான சுணவிமென்றுமபடி, இந்த உபுஷ்டனத்
துக்கு மேற்சொல்லப்புகுகிற ஜலவராசாணஷ்டிஷவுஷ்ட்ரபுத்தி
மகபம், பரந்த - விஸ்தீர்ணமான, இவினைகூஷவஸ்வராபிபதிவை
ணவஷயாவிஹாமதின்றிக்கே வனகமர்ப் வுராவபரா வென்றபடி
தண் - ஸீதலமான, தவபவைபவவொழிதஜலஸ்வரூபமொழ
மைபோலே சுகீஸீதலமானவென்றபடி. இந்த விஷயத்தை இடைத்
சால் வுவஷிஷ்புஷ்ட நஜவாஹாவிஷதிவிஷ்ரவ்ரஹா வுராவபுத்தி
வ்விற்று. பரவையுள் - ஜலமத்தியில், வுவஷிஷ்புவிஷஃ வெறி
வழவக்கிடமான வனகாணக்வத்திலென்றபடி. நீர்நிறம் - நீல

வரஜாணக்களெல்லாத்திலும், பரந்தபன் - வுராவினுள்ள
ன், விசும்பு - ஹ திஷ்டுஞரிகூஷங்களிலே, இது உவமானமாக, வெ
வழலொசுங்களிலுமென்றபடி. தெழிவறை - தெழிவிலாமை, அ
வு தெஷமுமொழியாதபடி பெண்களை, பரந்த - சுதவஹரிக்ஷ்ணா
சுதவழக்கிடமாய் நின்ற என்றபடி. சிலிடற்றொறும் - சுதவ

ஆ—வையிவ்ஞெரிகூஷாதி (லாகாதே வஃகி-ஃபோய், கூகீவஃ-ரி கூஷ
டாயி நந்த ஈவிஃவஃலாக்கனிலு ப்ஃவாவித்து, அவற்றினுள்ளே வஃ
கூஷிந்கிற விஃவஃலாக்கனிலும் லெரி லுமானஞணைதநில்வ்வாவித்
தாப்பீபிலே கூநாயாவஃந்காலே ஈவஃாகூ ஈவி சனை,

இ-ண்டிகொள்வது. இது உரையிலெச்சன்னிவ-ாஹம். நிலவி
சும்பொழிவதைக் கரந்த என்கிறதை யுரைக்கிறார் (வையிவீ தாவி
பால்) நிலவிசும்பிடம்பற்றது வஃவ-ர்ஈ,கொவெயகூஷணமென்று க
ருந்து. சுவிடந்திதாறு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஈகீவஃ-ரி
ஞெகூஷ தாவிபால்) பரந்தென்று வையிவீவாஃதந்திலிருக்கிற ஸ
வைத்திற்து இங்ஙே கூநாவஃாமென்று காட்டுணைக்கா. அதையி
ங்கேயுரைக்கிறார் (வாவித்திநன்று) வாவித்திதென்கிறதற்கு கூ
வஃங்கவாவி தெறியென்கிறதாடே கூறப்ப. இடந்திகழென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (அவற்றினுள்ளேயிபி தாவிபால்) பொருடாறுமை
ன்கிறதற்குக் தாதுபடுமாறுரைத்ச் சேப்கிறார் (விஃவஃலாக்கனிலு
மென்று) விஃவஃலாக்கனிறுமென்று வஃிஃயம் கீழ்ச்சொன்ன ஜ
ஐவபாஜாணைாதி வஃாஜாவாகும். பரந்தவண்டமிதனை என்கிற
ஈவாவுதாஞை ஜஐவபாஜாணைாக்களைந்து வஃனிவஃிதமாயிருந்தமிகையா
கிலும் ஒளவிதாற்காடே சுணைாக்களெல்லாத்திற்கு மிக்கஜவுதா
ஞை தாஜுமென்று காட்டிணைகந்தார. அதைகாரிக்கே யுரைக்கிறார்
(வுகிஐை தாவிபால்) இந்த உபவுதாஞைந்தாலே வஃிந்தவகை-ாத்
தைகாரிந் தொப்பிறார் (நாயாவஃந்தாலே இதாவிபால்)
“ஜாபாநஞெரிகூஷாகூ” என்கிறவஃாகூ சுணைாய்களிலே வாவி
யாதின்றால் தொந்நிறாட்டாய்குமோ வென்னில்? சுஐத்தில்
வாவித்தாப்பாலே ஞயாவஃவஃம்கூஐவற்றன்றிக்கே பிறக்
குமென்கிறதென்ற காரந்து. விஃவாவான வரஜாணவ்வுஐ
வெரிலே சுவஃம்கூவி தெறாகுபாவது, வஃகெகூகூ வரஜாணைவுஐ
ஸைவரிஜாபோ வஃவ-ர்ந்தாதாயும் நிவ-ர்வஃிக்கவல்ல ஸாதினையபு
டைந்தாயிருந்தாய். இடமிவ- சுணைாய்களிலுமும் வரஜாணை-ரென்று
சொல்லுகிறதென்றிறாலே ஒழிவிலெம்பாடந்திதன்று கீழ்வர
ஸைகாரமாய வாவித்வரகாரந்தாஞை விஃவஃலிக்கிறாதிப் பாட்டென்று
வஃாதியும் வஃகுவிலெக. காரந்தாகிறாஞை யுரைக்கிறார்.

வீ — மிடந்தி நழ்செபொருடொறுஞ் * கரந்திருந்தும்பரந்தினை
வினைவயுண்டகரே ன * * * ॥ ப ॥

அ — சுவைதரூஉ வுறுப்பெண்டுஜ முகஹ தாவுமாப் வ ஈ
ஒபூபூ ஆணவலிசுறுமாயிருந்த வெம்பெருமானுடையதுபாறுசு
டரடிதொழுதெழுன் மனனேயென்கிறார். * * ய ॥

(கரவிசும்பு) ஸீஇஈவகூவணவஹாஹொவகூரணாஹபயி

இ — (சுவைதரூஉ தாழியால்)இவைபுண்டவென்கிறதைபுரைகிறார்
(ஜழுதாழியால்) கரனென்கிரதற்குத்தாயபாளிச் செய்கி
றார். (வாஒபூவை தாழியால்) இப்பத்தப்பாட்டிற்கும் முதற்பா
ட்டின் தாற்பரியவாஒத்தேகாட்டே சுகபமென்று கீழ்ச்சொன்ன சு
வைதரூஉ தாழியால்) ய ॥

நிகமனம்.

இந்திருவாய்மொழி யெம்பெருமானுடைய முணவிஹ
தாழி வணர்நவுரயாநமாயிருந்த, "பரனடிமேற்குருகூர்ச்ச
டகோபன் சொல்"லென்றிதை ஹமஹவுரண வணர்நவுரயாந
மாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன இதற்குந் தாதபர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸீஇதாழியால்) ஔவி தூத்தாலே யென்றது ஹாவஹறு
க்கிழியுந்துணை திருவடிகளென்கிற ஔவி தூத்தாலே என்றபடி.

ஸ — மானஹுவதேரூம், சில் - சுதவ, இடம் - வஹுவ, ஸரீர
மென்றுஞ்சொல்லுவர். அப்போது ஸாகூஹவிஹஹிகூஹமான ஸ
ரீரத்தேகாறுமென்றபடி, பரந்துளனி தூநஹஷமஃ இடந்திகழ் -
ஸரீரத்திலே வருகூரயியாகின்ற, ஹயாவ கூரஸமான வென்றப
டி. திகழ்ந்தை - வ கூரஸரிச்சை, பொருடொறும் - வஹாகவர்ந்
துன்தேகாறும், விஇஹஹாக்களெல்லாத்திலு மென்றபடி, பொருந்
தி நிறமென்கிறவிடத்திலே ஸகூரத்தில்ற தகூரவெலெட
கூரமிகூரதெஸமாய்க்கறு. வணவம்ஹவர்நவுரவீத்து. எங்கும்
பரந்து - ஹவர்நவுரவீத்து. நிதூஸிகதைப்போலே யதர்
ஹ தூதாநந்காலென்றியே ஹெலிவதத்தாலே ஹவர்நவுரவீ
த்தாலென்றபடி. கரந்து - சுதஹவர்நதனைப், ஹமிவெர்நஹுஸரீ
ரியென்றபடி. உளன் - இருப்பன். * * * ய ॥

ஙஅ — கரவிசும்பெரிவளிர்நிலமிவையிசை * வரகுவிரிறல்வெளி
யனிவெறாறையாய்மின்ற * பரனடிமேற்றருகூர்ச்சடகோபன்

ஙஆ — யவிலகுகீர்விரிபூ ணகலவெம்பெருமானை வருகீர்வாழ்கிற
நிந்திநுவாய்மொழியென்கிற விப்பெருங்கலை ஓளிகருத்தாலே அ
வன்றிருவடிகளை வருகீர்வாழ்ந்துறைகின்றார். இந்திருவாய்மொழி
யின் சொற்கனின்றாகவும் வாழ்வுக்குத் தன்றாகவும் பொருளின்சீ

இ- தயாவ திருவடிகளை வருயாடமாகச் சொன்னது ஓளவ
வாரிகமென்றதாய்த்து. விரிவூனை எம்பெருமானென்று மு
னவாலே இப்பாட்டில் வருவுக்குத்தின் சுவைச்சுவைத்
தாயிற்று. இப்வருவுக்குத்தில் மீளாவிலகுகியோழுந் சொ
ன்னது லொமவிலகுகிக்கு முதலுகூணமென்று காரணம். நி
னையென்கிற வதத்திற்குத் தாயமருளிச் செய்கிறார் (இத்
திருவாய்மொழியின் சொற்கனி சூழியால்) சொற்கள் - வசந்
கள், அவற்றிற்கு அழகாவது வருவாதியாயக்குகளானவை
வெறுணங்கள். வருவுக்குத்துக்கழகாவது ‘; வதாரம் வெளை
ஹாதுராத. நிஜிஷநிவிஷவ்ர ஹுவணமியாச்’என்றுசொல்லப்பட்ட
மயராவிலொஷம். நிறையென்கிறவதத்திற்குத் தாயமருளி
ச்செய்கிறார் (பொருளின்சிர்மையுமிதுழி பார்த்து என்றுமன

ஙஉ — கரவிசும்பு - காந்த நிராசப், வாயுவெகூபா வருகூமா
கையாலே தாதுக்குமென்றபடி. எரி - சுழி, வ
னி - வாயு, நீர் - ஜலம், நிலம் - பூமி, இவைபோல - இந்த கு
காமாதிகளின்போலிருக்கிற - வர - வரிவ்ருமான, ருவில் - மாவம்,
நிறல் - வாதருக்ர், இங்கு சுழிதமான தாவவாதருக்ரம்
விவக்ஷி தம். வலி - வாயாயதிருமாலவலம், ஆனி - ஜலமாணமான
வெம்மதாய், பொறை - ஸ்திரிதாயமான கூர்மை, வலருக்யாரு
ணமயமிறு. மென்றபடி. நிற்கின்ற - நிலவலியல்லாமற்றுப் நின்றவனு
ர், கிடக்கிற கோபர் அறிவின்றமையும் மாலவனபடி. பரனடிமேல் -வ
கூர்வரதாரு குறை யடிமைபடும் வாசலை நிருவுழ்களின் விஷய
மாய். நிருகூர்ச் சடகோபன் - நிருகரிலவதரித்த ஆழ்
வாரில் யருளிச்செய்யப்பட்ட, நிலபரந்தரு விரோதவை

ரோ— சொல் * விளக்கிறையாயிரத்

அ — ர்ணையையும் இசையினையும் இசேர்த்திகளுடைய தி
ரு கபாபரிவை இமயவ்கவுத்தினையும இவைபாய்பில்பாடலையிருக்கிற
படினையும் பார்த்துஇப்படியாலேதமிழரினைசகார்பத்தர்பரவும்ப
இ- வ.ளை) இங்கு பொருள்-யாமவகவ்வாரிவெமாணவிழ வாழி
கள், அனைவத்துக்கு சிர்ளை - சுபுரானைகவோ, அதாவது, சுபுர
நாகுபுங்களான வாதிபுரந்த சிபுபவையுகாதிபாளைப் போலன்
றிக்கே "கூகுவெளாரவவை நட்" என்கிறபடியே நிரகிஸபா
நாகுகிபுமாயிருந்தை. இனை - மாநா, இச்சேர்த்திகளிறுடை
ய வென்றது சிழ்ச்சொன்னை உதகவாநாவ்வளவ்வாதீநா
துரைபாவ்வாகி சுர்ந்திறுடைட வென்றபடி. வெதிமவ்கு
மாவது "; இநவொவ்வாநம் வளவ்மாதி-ர் வாசிவ்கிவ்" எ
ன்று சொல்லப்பட்ட ரவாவுஜகவ்வம், நிரைநிறை பென்கிற வி
சொவ்ணை உபத்தாலே வைத்த சாவ்த்தை யநளரிசெய்கிறார்
(இப்படியாலே யிசுாதியாள்) தாரிழார் - இரீவசுவிதாவினிஜர்,
இனசதாரர் - மாநாவதிதர். பாந்தர் - வாதர், பரவர்படி - சொ
ன்டாடுட்டபடி எவ்னைக, இச்சாலேபோரோயிகாரிசோதர்நத்தக்
கு உவாதெயமான வடுவையாவதாரநிர்நாட்டில் வாரவுதி
சொல்லிநிதாப்நது. வீடவ்பிறதற்கு சிந்தபோ- மருளிச்செப்தி
ருர் (நிரகிஸபையகுாதியாள்) யவுாரவையமாயிருப்பன பென்றது-
வவைாருமாயிருப்பனவென்றபடி. இப்படிப்பட்டிருக்க விதிவிரவதி *
பொருள்ஸ்ரீபாசுகுதி ஹரம் - எனன்றபடி மாவிலவ்த நாவவை
ஜனித நிரவயிகவீ கீயுள்ளடங்காதிந சுவாமாவ்பிராட்டிகாவனி
வர் ஆயிரமென்று வாவை ரதிபதிதி-ர்மாம பாவ்ளாவ்பிரா
ரா— ரா ரவாஹ்ரி கரவை) தீகி ரா ரவிகாவை. விந்தரம் வாந்தாவை
ஐகா ரெளவிறுறுப்நது. நிரை - நிரைவாவுவாவ்நாவ, வாதிவி
யாவாந்ர ஏரா ஐபாவ்வெளவ்றாறு. நிரை - வெறுவை-ர்வாவ, வ
வை ஏவைாவ்ரை@ரு ரா ரவிறுவாவ வெளவ்றாறு. நிரைவாவுவாவ்நிரா
ரு வி ரா ரவிவ்ரை வவ்ரை ரா ரவிறுவாவ, ஆரிரத்நு வாவ்றவ்ரு நிரா

ரூ— திவைடத்தும்வீடு ॥ உ ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—டிநிபதீஸ்யகஉயாணமாயிருப்பனவெம்பெருமானுக்கு சுவ
யஃஜமாகவேஷ்டுமென்று தம்முடைய கூஹிநிவஸாத்தாலேஆயி
ரமென்றருளிச்செய்கிறார். * * * கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பி
ள்ளான் திருவடிகளே
சரணம்.

ஊ— வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (எம்பெருமானுக்கிசூழ்சுவையு
ஜமென்றது ஹருயிஷுமென்றபடி. ஹருயிஷுமாகச்சொல்லியல்
லது நிற்கவொண்ணாத விஷடவஸுஹாவகூடுதமான வஹிநிவஸாத்
தாலே ஆபிரமென்கிறார்ப்ரஹருத்து. * * கஉ॥

ரூ— இலைபதிநம். இருபத்துப் பாட்டுக்களும், விதி-மிஶ்ரகூடம
போலே நிரபேக்ஷமாயுமென்றபடி. * * கஉ॥

ஜீயரவர்களாயுரகூஷாநம்மணவாளமாமுனிகளாஸ்ரிதரான
ராஜாகூஜ மஹாதெஸிகாயநம:.

ஸ்ரீ:,

உ-திவ்ய பரம ஏகாந்தி ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ வரவர முனயே நம:

(உயர்வறவுயர்நலம்)

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீ மாதாபிதாப்யாம் நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: நித்ய யுக்தர்களாய் ஸ்ரீமத் ஆண்டவர்களாய் ஸ்ரீமத் ஆழ்வார்களாய் ஸ்ரீமத் ஆசார்ய புருஷர்களாய் நம: ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

னென்றுதோற்றும்படி தான் ஸரீரியாய் ஜகத்தைஸரீரமாக உடைத்தாகைபாலும், (சரீரகதஸ்வாமித்வாத்) அதனாலே ன - இந்த ஜகத்துக்கு நியாமகனாகையாலும் ஸகலபதார்த்தங்களுக்கு சுதந்தரனாகையாலும், (ஸகலபதார்த்தஸ்வாமித்வாத்) உளனெனிலுளன் - வாவஸ்துவாகிறவனை ஸாஸ்த்ரஜன்யஜ்ஞானத்தாலே யென்று ஸாஸ்த்ரவாக்கியங்களாலே சொல்லிமுடிக்கவொண்ணாதபடி யகலமாயிருக்கையாலே ஸகலஸ்வபாவமும் அறியப்படுகையாலும், (ஸர்வஜ்ஞத்வாத்) பரந்த கண்பரவையுள் - வெகுதூரத்திலே ஸரீரத்தைவிட்டு ஸஞ்சரிக்கிற மனஸ்ஸாலே எங்குமோடிப்போய்ப்பார்த்தாலும் அன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே எங்குமொக்க வ்யாபித்துநிற்கையாலும், ஸர்வகதத்வாத்) எம்பெருமானை ஸர்வாதிகனென்று ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு யொழிவற்ற வாழ்வார் தம்முடையதிருவுள்ளத்தைக்குறித்து அவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று ஆயுஷ்டோமத்திலே யருளிச்செய்தாரென்கிறார். * * * * * *கக॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ—(வீடுயின்முற்றவும்) இப்படி வாழ்வ ராஷயாயத்தா நாஹவஜநித நிரவதிக வீசியானதுஹமவதெக மொமரா யிருப்பார் பலரோடேகூட ஹமஹ்வரவ ராவமாணவேவதி கவிஹவங்களைச்சொல்லியும் கேட்டுமம நாஹவிக்க வேணுமென்று மவெவ்வெகூதையைப் பிறப்பிகையாலே அந்தவெகூத நாமாணமாக

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—நந இப்படியாழ்வாருக்கு விரோதமாகவ நாஹவம் நடவா நிற்க இவ்வ நாஹவமொவாணன வாசிவா ராஷன் "கொள்ள மாளாவின்பவெள்ள" மென்றும் "தனக்குந்தன்றன்மை யறிவ ரியா" னென்றும் சொல்லுகிறபடியே யநாஹவித்துத் தலைக்கட் டி முடியாதபடி யவரிவ்ஹமாயிருக்கையாலே யநாஹவம் மு டிந்துகையொழிந்த தென்னவுங்கூடாதிருக்க "காதல்கடலின்மி கப்பெரிதால்" என்றும், "சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" வெ ன்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பிவற்கு ஹமவதநாஹவாஹிநிவரமு ம் நிவ்லஹமாயிருக்க "எப்பொழுதும்நாள் திங்களாண்டுழி யுழி தொறுமப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னராவமுத" மென்று தமக்கவன் நிதாஹவாவ்வகஹவெஹாஹ மாயிருக்குமென்று கா மேசொல்லுகையாலே இவர்க்கு காலவிஹஹத்தாலே ராவி வெவகமும் சொல்லவுமொண்ணாதிருக்க இப்போது ஹமவதநா ஹவத்தை யொழிந்திவரித் திருவாய்மொழியிலே வரொவவெஹ ஸவரவ்யதிராகிற விதுகூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இ ப்படியிதாஹிபால்) இப்படியென்றது கீழ்த்திருவாய்மொழியிலு கதரீதா என்றபடி, இங்குயாயாதாமாவது, வ்வரவாவரவ வ முணவிலவாஹிலி ஸவெவ்ரகூடாகூ, இத்தாவீஸ்வரனுடை ய வவாயவெவாவயாகதமான வாரகவம் கீழ்த் திருவாய்மொழிக் கு வரதிவாஹ்மென்றதாய்த்து. பிறப்பிக்கையாலே என்கிற வி தக்கு உவவெஹஸிக்கிறரென்சிறவித்தேடே கூவயம், இப்படிய வெவிவெகூ பிறந்ததாகிலவர்களோடே வந்தநாஹவித்து மதா ழிய அவர்களுக்கு உவவெஹஸிப்பானேனென்ன வநளிசெய்கி றார் (இவரந்தவவெவிவெகூதாழி) ஹமவவெஹகவ்ஹாமரில்லையாகில் யந்தகவெவிவெகூயைத் சுவிருமத்தஜனம்பாழிய வாஹிநவ்வுடல்

ழே— விடமின்றும்,மவும் * விடுசெய்தும்முயிர் *

ஆ—கூநூலவிக்கைச்ருஜிந்நிலாகூச்நிலாகூக்களில் ஹஹவெஹெக
லொமராயிருப்பாரில்லாமையாலே இவர்களுடைமெகுடிஹராக்
கிக்கொண்டாகிலுமநூலவிச்சவெறுடென்றுதிவ்வாசிரியனாரு
றித்துலமவமெகுஹொமிகூவாவாயமான லகீயொழுக்கநமகூ
கிரிக்க விஷயமிவ்வாறுவுவ்கூசாவுவிடுஹிச்கிறார். லமவ
வுதிரிக்க லவ்விஷய லஜூக்கைதயும்விட்டுதிவ்வாகாவை பொ

இ-லாதார்க்குஉவமெடுஹிக்கை யாலிதுபோலென்ன வாளிச்செய்
கிறார் (இவர்களைபிதாழி) உகூடாலிநிவெஹ மேளவிதாழ்க்
கைப் பார்க்கவொட்டாதென்று கருத்து. (ஹமவமெக வொஹ
கூவதாழி) ஹமவமெகுஹொமகூமாவது ‘ஸ்ரூஷ்ய விம்பா
மெகு லவுவெகூவ்வ” இதாழுவுக்குமான உவிமெ, இந்தவுமெஹ
ஹக்கியொழ வாரிவாலமாகையால் ஹக்கியொழம் கூவாயமெ
ன்கிறது. ஹக்கியொழவுவைத்தாலே லமஹதாழுகூமும் லஜிவிதா
மாகிறது. எங்ஙனேபென்னில், ஸாரீரகுஸாலூத்திற்படிபெ வா
யாலெநாவாயமான வாழிவகூஷின முதல்திருவாய் மொழி
யில்பேதி தவுஸீகூணாகுமாய் வ்யாதமான ஹக்கியொழ
த்தை யநஞ்சாரம்பேசுகிறானென்று லஜிவிதம். லம்லாரிகளை
ஹமவமெகுலொமராக்குகைக்காக ஹக்கியொழத்தை யுவமெஹி
க்கிறானென்கிறவித்தாலே டெம்பெருமாறனடைய வாவாயமெகூவா
வபாதமான லஜாமாஜகுமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்கியா
தாமென்றுலஜிவிதம். * * * * * *

முதற்பாட்டு.

முற்றவும்வீடு எனகிறதற்குத் தாதுபாமாநனிச் செய்கிறார்
(ஹமவஷ்ய திரிதெத தாழியால்) லஜாமித்தையும் வ்ராஜிவெண
விடக்கூடாமையால் லம்மதாமுமிங்கெ விவகூஷிதமென்றுகருத்
து. உம்முயிர்வீடுமினென்றஹயமாக்கி யுரைக்கிறார் (இவ்வாதா

ஸ—முற்றவும் - லஜாமித்தையும் ஹமவஷ்ய திரிதெத்தளைல்லாத்
லதையுமென்றபடி, வீடுசெய்து - தாழமடபண்ணி, உம்முயிர் -
உங்களுடையகூதாவை, வீடுமின் - விடுங்கோள், லஜிவி-யுங்

ரு — வீடைடையானிடை * வீடுசெய்மினே ॥ 1 ॥

ஹ — ஷகேஷவஸஜுபுங்கோள், ஸஜவி-க்கு மிடத்திற்கையுடை யவண்பக்கலிலே ஸஜவி-க்புங்கோள், ஸஜஷ-ணமாவதுஇவவா தா அவனுக்கு ஸோஷமென்று ஸம்வஹிக்கை என்கிறார். ॥ க ॥

இ- கையிதாழியால்) வீடுடையானிடை யென்கிறதைத்தனியே யொருவாக்கிமோக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸஜவி-க்குமிடத்திதாழியால்) வீடுசெய்மினே யென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஜஷ-ணமாவதி சுழியால்) ஸஜஷ-ணவியி வீடுமினென்கிற விடத்திலே ஸஜமாகையா வி வ்வாக்யத்துக்கு ஸஜஷ-ணஸ்வரூபம் ஸோபகமாதாத்பர்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. சூதஸஜஷ-ணம் நித்யஸித்த ஸோஷ கோஹ்ருஷமித. சேதநமென்றறியாதே ஸகீபத்ருவத்தை ராஜா வுக்கு உபஹாரமாகக் கொடுக்குமாப்போலே ஸஜவி-க்கிலா தாவஹாரவெளய-ம்மடியற்ற தாகாதென்னைக்காக ஸஜஷ-ணஸ்வரூபத்தை ஸோயிக்கிறானென்று கருத்து. இஸஜஷ-ணம் ஸக்தியொழாதேஃ பூவிஷ்டமென்று திருவுள்ளம். முற்றவும் வீடுசெய்தும்முயிர் வீடுமின்; வீடுடையானிடை, வீடுசெய்மினே என்றிப்படி யிப்பாட்டை வாக்யார்தமாக்கி விவரித்தாராய் த்து. * * * * க

ரா — கோனென்றபடி. மின்னென்றது யொண்ணுஜுவுஜுவை ஹாவவநம். வீ டு - ஸஜஷ-ணமாவது, உடையானிடை - உடைபானிடத்தில், மற்றொருவனிட-த்திலே உஷிதமென்றன்றுகருத்து. வீடுசெய்மி னே - ஸஜஷ-ணஸ்வரூபமானவிதிலைகையைப் பண்ணுங்கோள், இனசனை - சுஹ்ருஷமிம், வீடுமின்னென்று சொல்லப்பட்டஸ ஜஷ-ணமாவது ஸோஷிக்வாஹ்ருஷமென்று தாத்பர்யம். இட பட்டை வாக்யார்தமாக்கிக் கொள்ளுகையுமிதம். நஞ்சீயருள்ளி ட்டாரிப்பாட்டை வாக்யார்தமாகவும் யொஜிப்பார்கள், எங்குமோ யென்னில்; முற்றவுமிடுமின் - ஸவ-த்தை சுயும் தாழியுங்கோ ள், வீடுசெய்து - தாஹ்ருத்தைதப்பண்ணி, சூஷ்ராக்ஸோயாக தாஹ

மூ— மின்னின்னிலையில * மன்றுயிராக்கைகள் *

அ—(மின்னின்னிலை) ஐம்பகுதாயவாவியிலை வெடும்பூக்களை விடுமுழுப்பூமாவென்னில்; இவ்வாத்ம வம்பை-யிபான ஶரீராதி பூகூத விஷயங்களிறுடைய கூலிரகுவாதி விதாஷங்களை

இரண்டாம்பாட்டு.

இ- இப்பாட்டிலே ஶரீரங்களிறுடைய வஸ்ரகுவிவாரத்தை வியிக்கை பிரந்த பூகூணத்துக்க வடமகமன்றது? இதுச்சூபூ கூகவிஷயதாமவியபிலே தாதபர்மென்னில் இது பிழ்பபாட்டிலே விஜமன்றேறிவன்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (விரகாலை காதியால்) கீழ்ச்சொன்ன விஷயாதோரவாமதாரம் ஊஷகரமென்று ஶாம்மகூபிறந்தவர்றை யதுக்குவஸ்கூரகூவாவாயஞ் சொல்லுசிறதாகையால் இப்பாட்டு வஸ்வாமக மென்று கருத்து. மன்றுயிராக்கைகள் என்கிறுத்தை விவரிக்கிறார் (இவ்வா கவம்பை-யீ காதியால்) வாம்பை-யிகும் வசிஷவாகமர்மென்று கருத்து. இங்கு ஶரீரத்தைச் சொன்னது பூகூகவிஷயாணாதிவ்பூவெகூணமென்று கருத்திலே கூழிஶவும். மின்னின்னிலையில வென்றுபிட்டதறகென்றகையாகி பிதுக்குத் தாதியாகமருளிசசெய்கிறார் (சுவிரகுகாதியால்) இங்கு சுவிரகுகுத்தைச்சொன்னது சகூகவுதவ்பூவாதி தொஷங்களுக்கு

ப—வாநாஸ்வாஹீர், உம்முடிர்விடு - உங்களுடையகூதாவெவ உவிர்த்துவிடத்தில், வஸ்தூவிகையர்வெர்யிதா, உடைபானிடை வி ஞெசப்பிரின - வஷ்டம் - உம்முடினை வீதிடைபானிடை, மதா யகூதிய-ர்வஸ்ரகுன வஸ்தூபத்தவிலை விதிசெய்பட்டினென்று மொழி ப்பாருமுண்டி, ஆறுபிரப்படிவாகூதினைதாபு பிரதியோஜனக்கதா மாணமாக கூயதினைபிப்பித்தறக் தொள்ளவுபடாம. * கா

டமன்றுயிராக்கைகள் - வஸ்ரகுன வாதாவிறுடையதான ஶரீரங்கள், மன் - வஸ்ரம், மின்னின்னிலையில - மின்னிறுடை யூலிதீபுபோல்லாதனை, என்பதிடைத்து - இப்படியதீவுஐதவிரா

ரூ—ன்னுயிர்த்திறை * யுன்னுமினீரே ॥உ॥
நீர்நுமதின்றிவை * வேர்முதன்மாய்த்திறை *

ரூ — நீங்களோ ஆராய்ந்துணருங்கோள். உணரவேளனிதாகவிடலா
மென்கிறார். * * உ॥

(நீர்) ஆதிநாயகாமான் ஈஹர்காரஜிகாரங்களை வஸவாவ

இ— முடையகூணைமென்றுகருத்தாலே யாஸ்பவம், நீரேஉன்னுயிரின்
னைறவடமாக்கி யிதுக்குக் காதயுமருளிச்செய்கிறார் (நீங்
கமாயிதாலில்) கீழ்ச்சொன்னாயமிகளைச் உத்தரமே
நாய்த்தென்ன ப்படாட்டிக்குத் காதயுமருளிசெய்கிறார் (உணர
வேயிதாலில்) * * * உ

ரூம்பாட்டு.

வேர்முதன்மாய்த்தென்றஹங்கார ஜிகாரங்களுக்கு காரா
ஜாகுவந்தாரல்லாதபாலே இனவத்துக்கு சுநயுக்வஹகு ம
யுக்வஸிஜமென்று நிஜனத்தருளிச்செய்கிறார் (சுதிதகாலில
ல்) சுஜாவுக்கு நாயமாவது சுநயுக், நீர்நுமதின்றினை
யென்கிறதற்கு நிஜஸ்டாயுக்தருளிச் செய்கிறார் (சுஹாகாரா
காலில்) சுஹாகாரஜிகாரங்களைச் சொலலுமிடத்தில் நான்
என்னதென்றிப்படி சொல்லவேணுமே யாகிலும் வாருடையி
சுஹாங்காரஜிகாரங்களை யதாவஸ்திக்கிற நாளைக்கோலே நீர்நும
தென்று சொல்லத்குறை யிப்போயென்று கருத்து. நானென்று
பென்னதென்றும் தம்வாகயாலே சொல்லமாட்டாதேநாகத்
வேமென்று. வேர்முதன்மாய்த் தென்கிறனை யுணர்ச்கிறார் (வஸவ
ஸ நடாகவிட்டென்று) சுஹாகாராஜிகளுக்கு வேர்வாஹனமெ
ன்றுகருத்து, நிக்காரம்முற்றவும் வீதிசப்திதென்று நிர்மன்னா
காமடாவென்று சுஹாகாரஜிகாரத தீர்மமென்று விவரிப்திகிறார்
தென்று வஸ்துவீயும் வஸ்துவிவிதி.

ஏழு—சேர்ம்ணையிர்க்கத * சேனர்நிறையில்லே ॥ க ॥
இல்லதுமுள்ளது * மல்லதவணர * வெல்லோபிலந்தலம்*

அ—நமாகவிட்டிலம்வுஸ்ரபினபாஸ்ரயிடுங்காள், இவ்வாதாவு
க்கத்தைடாத்தசிரிபதான் நுயில்லெபன்கிறார். * கூ

(இல்லதும்) கூராஜ்யுமாகசொல்லப்படுகிறபூர்வாக்ஷேத விஷயங்களி
ற்காட்டில் வஸிஷ்ரபுணீடமாகச்சொல்லப்படுகிற விஷயம் நன்ரு
யிருக்கலென்ரு இத்தைவிட்டத்தைப்பற்றலாவதென்னில்; வாயவ்ய
தீயுநீகதயா கூயுர்வைணகதாநதயா இத்திவெகநா வெதசங்க

இ—ரைக்கிறார் (வாவெஸ்ரபினையி தூர்ச்யால்) உயிர்க்கன்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (இவ்வாதாவுக்கென்று) ஆத்மனென்கிறதை யுரை
க்கிறார் (அத்தோடாத்தவென்று) நிறையில்லை என்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிரிபதி தூர்ச்யால்) சிரிபதுவது ஹி
தமும்வியமும். * * கூ

காலம்பாட்டு.

ரஸ்ரஸனுக்கு மானகமென்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்
ட வெதநாவெதநெவகூஷணுஷிகளை வொழுவச்சுவர்க்க
ஹேதுவொவகவெஸ்ர வாமான விபூகூரணத்திலே யில்லது
முள்ளது மிதூஷியாலே சொல்லுகை யஸுமதமுமாய் வாந
ரூக்திபுமாகரதெவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தூர்ஜ்யுதூர்ஷி
யால்) வச்சுவர் தமாகவனுஸுவித்த வர்க்கத்தை யிப்போது பூர்
வஸுமனவிஸ்ரம்பகத்துக்கு உதாரமாக வாரூக்தவதெஸ்ரிக்கிறு
ரென்னையலே யஸுமதக்கும் வாநரூக்திபுமில்லையென்று கரு
த்து, வச்சுவர்காஸ்த்ரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.
(விஷயதூர்ஷி ஸுரச்சுவரை யென்னுமளவாலே) ஆதில் வெத

ஸ—ஸவாஸுமகவென்றபடி.மாய்த்து- நஸிப்பித்துவிட்டென்ற
படி, இறை - ஸ்ரஸ்ரனை, சேர்மின் - கூறுயிருங்கள், உயிர்க்
கு - கூதாவுக்கு, அதனை - தத்ஸுகஹேதுமான, நிறை-வா
தி-க், ஹிதமும்வியமுமென்றபடி, இல்லதே. * * கூ

அவனுரு - அவனுடையஸ்ரூபமானது, இல்லது முள்
ளது மல்லது - வெதநருமவெதநருமல்லாதது, தீவினகூஷண
மென்றபடி. எல்லிலிலந்தலம் - எல்லையில்லாத அந்த பரஸ்ரீ

ழு — புல்லுபற்றறுதே ॥ச॥ அற்றதுபற்றானி* லுற்றது வீடியிர்*

அ — னிற்காட்டில் ஈதலெவியுகூடின வாச குவலைப்பிரமயிகளை

ஞ்ஞானஞ்ஞவிழி யுறுகைபாலேநிரமயிகமெஹாஹுஹுகிசனுபா

யிற்றயினி நப்பது; ஆகலாவிக்க வெறபமான விஷடங்களிய வஸ

ஜ்ஞகவிட்டி அபாவப்புல்ரு என்கிறார். * * சா

(அற்றது) விஷபதகல் வஸஜ்ஞகவிநிமளவில் வர்கூடி

இ—நாடிஅதுகுள்ளைத்தாலேயில்லதுழுள்ளது மென்றதுவுவுவுரு

கீம், "பஜவிடஹாவிவ விபூவயபூ" ஐ கூழிகளிற்போலே இரு

லதுழுள்ளது ஸஜைங்கூர் கோஸிகூவநி கூகூவரவுவ வூவுதீநி

தீதிக்களாலே வெதஜாவெதந வபாங்களென்று கருத்து: ஸ

ரவிவஸஜைத்தாலே உருஜைவுவுரு. எல்லபிலந்நல மெ

ன்கிறனை யுரைகிறார் (நிரயிகூகூவுரணைகூழிபால்) இதற்

குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிகூழியால்) இது

வெஹதாமுமஃமென்று விஜ்ஞத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாலென்ற

து) பற்றறன்கிறனைதிவரிக்கிறார் (வஇகபபூனவி ஃவு ஜிடால்) அ

ற்றறன்கிறனை யுரைக்கிறார் (விட்டென்று) * * சா

ஐந்தாம்பாட்டு.

பற்று - அற்றது - எனில் - என்றவயித்துத் தாதுபாமரு

ளிச்செய்கிறார் (விஷபத்தினிகூழியால்) உபாயவிநற்றனைதன்

றவயித்தத் தாதுபாமருளிச் செய்கிறார் (ஆகூடீகூழியால்)

ஸ — மான கூவுணஹாணஸ்தலைபுணடபதியிருக்கும், பற்று-வஸ

ஜ்ஞதை, வெறபவிஷபவாஹத்தைப்பன்றபடி, அற்று - விட்டு, பு

ல்லு - வரிவைஜவ, கூறுயிடென்றபடி, அவனை யிஜிஹாவஷ்,

கூறுநாவரிவாஹாரிபாலே வஹவஃகூறுபரம் வென்று "ஒமன்னை

க்கூட புல்குவிலென்றது, புல்குவிலவிக்கிற வகூவபாரம் ஜாவிகூ

கூவுவாரு. * * * சூ

பற்று - விஷபவஸஜாடாயது, அற்றவிகூளினி - கிடைவரிட்ட

தெரிவில், சுதந்திரமான ஒரிலை யாய்படி பெரி - ஸ்ரீகூளகூளனது,

வீடு - பரகூடிவிஜிடிகூக்காக, ஸ்ரீகூளகூளாவஸ்தாபாக வென்ற

படி. பெரியபெரு - ஸ்ரீவயிகூளிகூரு, ஸ்ரீவயிகூளியாகூ பரனது.

லு—செந்நாடன் னுறை * லற்றினை படுத்து (5)

அ—விநிழற்கதுமாய் வரவிருக்கையாயிருந்தபோதிலும், அநிலகப்படாதே ஹஸ்தஸ்தமான உன்னுடைய வரவுக்காகத்தானிருக்கிறேனென்பதை முகவரியில் விலாசத்தை விரும்பியபடி எம்பெருமானப்பற்றி விவரிக்கின்றார். * * * * * (ரு)

இ-விற்றதுனென்று வரவிருக்கையாகவரக்கூடாதென்பதை சொன்னவாறே வரவிருக்கவும் வருகாரணத்தை சொல்லித்தருமென்றபடி, தொன்றுமன்றது ஹஸ்தியாமலிருக்கையை சொன்னபடி. அதுசெற்று என்றதைப்பிரித்து தாதுபடமருளிச் செய்கிறார் (அநிலகப்படாதேயென்று) செற்றது என்கிறதிலும் தாது மருளிச்செய்கிறார் (ஹஸ்தி காரியால்) மன்னுறிலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிலபதி காரியால்) அம்புயத்தினென்கிறவிடத்தில் வர காரணங்களை மாறுபடியொன்றுமில்லை என்று யொஜித்துத் தாதுபடமருளிச் செய்கிறார் (முதலிலேயிகாரியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஹஸ்தியாமலிருப்பதற்கு ஹேதுவாயவரிஹாரம் மருளிச்செய்கிறரென்று வரமுகியும் வரவிருக்கை. * * * (ரூ)

ஆறாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிலுள்ள ஹஸ்தியாமலிருப்பதற்கு விரோதமாயிருக்க வண்முற்றிலடங்கே என்றிப்பாட்டிலுமதை வியிப்பானென்

ரு—நிகமஷ்.வரவிக்கையொழுமாகையாவது ஹஸ்தியாமலிருக்கை. அது - அந்தவாதாரவத்தை, செற்று - நசிப்பித்து, உரைகூறித்தென்றபடி, மன்னுறில் - மன்னையறில் - ஸ்திரமாயிருக்க வரைகூறிக்கிலென்றபடி, மன்னுகை - ஸ்திரமாகை, இறை - ரஸ்வரூபத்தை, அற்றென்கிறவிடத்தில் இருவகை-ஹேதுக்களையும் பற்று என்கிறவிடத்தில் ஜீவகோடிவரவிரோதிகளையும் மாறுபடியொன்றுமில்லை என்கிறதை. பற்றி - கிரமமாயிருத்து, அறு - தூரஜி, விஷயஸம்பந்தத்தை நிவர்த்தி. * * * (ரூ)

மூ—பற்றினீசனு * முற்றவுநின்றனன் * பற்றிலபாயவன் *
முற்றிலடங்கே |கூ|

அ—(பற்றிலன்) எம்பெருமானேநாம் பற்றினால் அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ, அவன் வலவ-ுழானல்லனே வென்னில்; வலவ-ுழானே யாகிலும் சூழ்நிலரெல்லார் பக்கலிலும் ஓக்க ஹஹவஹாவனுபிருக்கும்; ஆதலால் நீபுமவன்பக்கலிலே ஹஹ வவஹாவனுப் அவனுடைய வவ-ுஹொஷவ்யுதியிலும் புகு வென்கிறார். * * * * கூ1

இ-னவவதரிப்பிக்கிறார்(எம்பெருமானேயிதோஷியால்) இழுனைக்குப் வாரிவாரஞ் சொல்லுகையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பய-ுமருளிச்செய்கிறார் மென்றுகருத்து, ஈசனுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வலவ-ுழானேயாகிலுமென்று) முற்றவுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சூழ்நிலரிதோஷியால்) பற்றிலன்நின்றன னென்றுவயித்துத் தாத்பய-ுமருளிச்செய்கிறார் (ஹஹவஹாவனுப்பிருக்குமென்று) இது ஹதுமவ-ுமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) பற்றிலபாயவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (நீயுமிதோஷியால்) அவன் முற்றிலடங்கே என்கிறதற்குத் தாத்பய-ுமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவிதோஷியால்) அடங்கே என்கிறதை யுரைக்கிறார் (புகுவென்று) கூ||

எழாம்பாட்டு.

எம்பெருமானே யாழ்வயிக்குமிடத்தில் தன்னுகூலத்தைக்கொண்டு பிறக்கும் ஸம்பிரமத்துப் வாரிவாரம் கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமதுக்குப் வாரிவாரஞ்சொல்

ஸ—ஈசனும் - வலவ-ுழானேயாகிலும், முற்றவும - வவ-ுரிடத்திலும், சூழ்நிலரிடத்திலு மென்றபடி, பற்றிலன் - ஹஹவஹாவனுப்க்கொண்டு, பற்று - ஹஹவம், இல் - ஹுவம் பற்றை - இல்லாத-வாவவுஹாதமாகவுடையவனுப்க் கொண்டென்றபடி, ஹஹநிரசனுப்க் கொண்டென்னை, நின்றனன் - இராநின்றான், பற்றிலபாய் - நீயும் ஹஹவஹாவனுப்க் கொண்டு, அவன்முற்றில் - அவனுடைய வவ-ுத்திலும், வவ-ுஹொஷவ்யுதியிலுமென்றபடி. அடங்கு - வுவ்யுதியென்றபடி. கூ||

ழு—அடங்கெழில்சம்பத் * தடங்கக்கண்டூச * னடங்கெழிலஃ
தென் * றடங்குகவுள்ளே ।எ।

அ—(அடங்கெழில்) வெஹவுவஹஹாவஞ்பி நந்த, னையாகிலும் இ
ந்த லீலாவகாணமானஜகதீஸ்வரிக்கையும், வொஹொவகாவ
ணமான சுவர்கூடதிஷவாவிஹரிக்கிபடு முடையஞ்சிருக்கிற
விருப்பைபக்கண்டால் சென்றணுகலாயிருக்குமோ வென்னில்; அ
ந்த லாவத்தெல்லாம் என்வாதியுடைய லாவத்தென்ற நாவ
நிக்கவே கூசாதே சென்றணுகலாம்; அப்படி சுநாவநிந்துக்
கொண்டுகூசாதேபோய் அடிமைசெய்புங்கோவென்கிறார். ஏ॥

இ-ளுவாதேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (வெஹவுதாதியால்) நி
கூவெஷஷாதவ) வெஹவவெசுஸ்ரீவைகுண்டைப் வாஹவ
ரித்தார் கீழ், சூழ்ரிப்பார்களுக் கவனுடைய விஹரிதீவ்ரு
ஷத்தால் பிறக்கும் லயத்துக்குப் வாஹாரஞ் சொல்லுகிற
திப்பாட்டிலேயென்றுகருத்து, அடங்கெழில் சம்பதத்தடங்கவெ
ன்றது ஸாங்காவீஜாநாவாஷ ரஹிவமென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்
காக இத்தை ஸாங்காவாக்ருதிஜ்ஞ சுலஷ்ணரிவ்யாசமாக்குகிறார் (ஸ்
ரீவைகுண்டநாதியால்) அஃதடங்க ஈசனெழிலென் றஞ்பி
த்து அஃதடங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்தலாவத்தெல்
லாமென்று) ஈசனெழிலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்வாதியி
னுடைய லாவத்தென்று என்று என்கிறதிலஹிவராகாஷ்மி
ருளிச் செய்கிறார் (நாநாலாயிக்கவே இதியால்) என்று எ
ன்கிறற்குத் தாதயாஷ்மருளிச் செய்கிறார் (அப்படியிதியால்)

ஸ—அடங்க - காஷ்ட்யாஷ்ட, எழில் உஜ்ஜ்வலமாயிருந்த, சம்பத்
து - உலபவிஹரிதிவ்ய லாவத்தை, அடங்கக்கண்டு - கூ
சுலத்தையுங்கண்டு, அஃதடங்க - அந்தலாவத்தெல்லாம், ஈச
ன் - ஈசுவராதியினுடைய, எழிலென்று - கடிலாபமென்று, கூ
டிலாபமாமான லாவத்தாக வநாலாயித்தென்றபடி, உள்ளே
அடங்குக - அந்த லொஷவஸ்துக்களுக்குள்ளே நீங்களும்
லொஷலெவநாபவெலிப்பது. அடங்குகவென்று ஹாவெலெபயொ
ழும். * * * * ஏ॥

ஏ — உள்ளமுவையசெய * ஓள்ளவிம்மூன்றையு * முள்ளிக்கெ
டுத்திறை * யுள்ளிலொடுங்கே * * அ

ஐ — (உள்ளம்) என்ன உவகூரணங்களைக்கொண்டடிமை செய்வ
தென்னில்; வாவுவழிக்க வெண்டாதே பண்டேவாவுவஹமாயிருந்த
வாஜூநீங்காயங்கள் மூன்றையும் வாமவதரிவபாகூரணாகயமாக
வரிகழி கமென்னுமிடத்தை கூநாவாம்யித்து தசூ தரிகவிஷய
ங்களினின்றும்நிவகிர்ப்பித்துவாமவஜிஷடமாக்குவதென்கிறார். அ

ஒ — அடங்குகவுள்ளே என்கிறதற்குத்தாபயர்மருளிச் செய்கிறார்
(கூதாதேஜதரியால்) * * * எ

எட்டாம்பாட்டு.

உள்ளவென்கிறதற்குத் தாபயர்மருளிச் செய்கிறார் (வா
வரிக்கவித்தரியால்) உள்ளமுவையசெயவிம் மூன்றையுமென்ற
யித்துரைக்கிறார் (வாஜூநீகாயெதரியால்) மூன்றையுமென்
கிறதுக்கு நிவகிர்ப்பித்து, ஆக்குவது, என்கிற விரண்டிடத்தி
லுமவயம், உள்ளி என்கிறதற்குத் தாபயர்மருளிச் செய்கிறார்
(வாமவஜித்தரி கூநாவாம்யித்தென்னுமளவாலே) உள்ளுகை, வ
யாசிரிக்கை, "விவிதாதெவாவாவதி ரீவாயாயநிவெழி
தாம் ! வரிவர்திசெகூதாவைவாநு வாவாவாஜாரிவாவ்யாதா"
என்றுசொல்லப்பட்டதிறை ! கெடுத்து என்கிறதற்குத் தாபர்
மருளிச்செய்கிறார் (தசூதரிகெதரியால்) இறையுள்ளி
லொடுங்கே என்கிறதற்குத் தாபயர்மருளிச் செய்கிறார் (வா
வவஜித்தரியால்) * * அ

வ — உள்ள - விஜ்ஞாநமான, உள்ளம் - ஹருதயம், உரை - உ
க்தி, உக்திவாயகமான வாசிரியத்தை வகூசிக்கிறது, செயல் -
வ்யாவாரம், வ்யாவாரவாயகநகாயத்தை வகூசிக்கிறது, - இம்மூ
ன்றையும் - வாகசகுரியத்தையும், உள்ளி - வியாஜரிர்த்து,
கெடுத்து - விஷயாகாராஜிவகிர்ப்பித்து, இறையுள்ளில் - ஏவ
ரான் விஷயத்திலே, ஒடுங்கு - ஒடிக்கு, வரவணமாக் கென்ற
படி, நீ உகிவவஷம், ஒடுங்கென்கிற விடத்திலே யெல்லாற்ற
வாகாரத்தை வல்லாற்றுனகாரமாக்குவது. * அ

ழை — ஒதிங்கவவன்கண் * ணைதிங்கணிடமாலாம் * விடும்பின்
துயர்தீர்க்கை * வீடும்படாழ்நீரணங்கோ | கூ |

ஆர் — (ஒதிங்க) இப்படியுடையவன் பக்கலிலே சுரணங்காரை ஒதிங்குதற்
பண்ணோவ, ஹவவ விதிஜூபகுத கிவைம்பகுங்களெல்லாம்போம்,
மிங்கோணயுமிவ்வ கடதாக ஸரீரம் போந்தனையும் பார்த்திரு ஆத்
தனையேவிடஜீயுள்ளதென்கிறார். * * * கூ

(என்பெருக்கு) இப்படி ஸகலவுயிர்களிடத்திலே

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ — அவண்கணிண்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவன்பக்கலிலே
யென்று) ஒதிங்கயிண்கிறதற்குத் தாதுபகமருளிச் செய்கிறார்
(சுரணங்காரை யரிதாரியால்) ஒதிங்கலுமெல்லா மென்கிறதற்குத்
தாதுபகமருளிச் செய்கிறார் (ஹவவதி தாரியால்) விதிமென்கி
றதை யுரைக்கிறார் (ரிபாமென்று) இதற்கால் கீழச்சொன்ன ஸ
கிலயாழத்துகநப் வவஞ்சாலலுகிறாரென்று ஸம்மதியும்வ
ஸ்திதி, பின்னுமாக்கையிடும் பெருதென்கிறதை யுரைக்கிறா
ர் (பிங்கோணயுமி தாரியால், எண்ணுவென்கிறதை யுரைக்கிறார்(பா
ர்த்திருவென்று) இதற்குத் தாதுபகமருளிச் செய்கிறார் (ஆத்
தனேடயுரிதாரியால்) * * கூ

பத்தாம்பாட்டு.

நின்கழல்சேர் என்றிப்பாட்டிலு மாறுபாடந்தனைத் சொ
ன்னது வொருநாடக்கிபன்றே இது உலவம்வரா மென்னில் வர
மொழியிலேயே யென்னவவதரிப்பிக்கிறார்(இப்படியிதாரியால்)

ஸ — அவன்கண் - அந்தவூராளியினிடத்திலே, கண்ணென்று வாதரி
தை-காரணமா, ஒதிங்க - ஒதிங்கினவளவிலே, வரணமாக்கின
வனிலேயென்றபடி, சுரணங்காரை யரிதாரியால், ஒதிங்கலுமெ
ல்லாம் - இருந்துமெல்லாற்றை வல்லாற்றுக்குவது, ஒதிங்கல்க
ல்லுமென்றபடி, ஒதிங்கல் - வஸ்துகாலுசம, ஹவதிநாலு
வாதிவாயிக வசனங்களாலே சுரணங்காரை சுதிங்கிக கொலலுமென்னை,
விதிம் - நியதி, பின்னும் - இப்படவூராளியை சுரணங்காரை சுதிங்க
ள் உபதிந்தாதிப்பும், ஆக்கைவிடுமென்பாருமுண்டு - படரீரவிடுகிறவ
இபத்தை, என்னுவ - விசாரிக்கிறது, வரகீக்ஷவுளவாரியால்.

ஸூ—எண்பெருக்கந்தலைத் * தெண்பொருளீறில * வண்புகழ்

அ— ல்லப்பட்ட ஸஅஷரன்தாளிணைநின்னில்; சுவஂவெய்ய
ராப் ஜூராநாசநூவஷாவராயிருந்த ஸவஷோதாக்கரளயும் நிசு
வில கலுாணை பூணங்கரளபுழடையணபிருந்த நாராயணன்.

இ- தபாவபாட்டிக்கு உவாவஷுவெஷ காவிஸஷநிபஷாரணை
த்திலே காதபஷமென்றுகருத்து, எண்பெருக்கு என்கிறதற்குத்
காதபஷமருளிச செய்கிறார் (சுவஂவெய்யரா யென்று) அந்த
த்து என்கிறதற்குத் தாதயஷமருளிச்செய்கிறார் (ஜூராநாசநூ
ஷிபால்) ஒண்பொருளென்கிறதற்குத் காதயஷமருளிச்செய்கிறார்
(ஸவஷோதாக்கரளபுமென்று) ஸவஷோதாக்கரளபு முடையணபிரு
ந்த வென்னையாலே எண்பெருக்கந்தலைத்தாண் பொருளென்கிற
து வெஷாவீ, ஹியென்று ஊஸிஷதமாய்த்து, ஈறில வென்கிறதற்
குத் காதயஷமருளிச் செய்கிறார் (நிகுவிஜயவென்று) வண்புக
ழ் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (சுலுாளை தூாஷியால்) ஈறிலவ
ண்புகழென்கிறதுவும் வெஷாவெஷவெஷாவீ ஹியென்று காட்டு
கிறார் (உடையணபிருந்தவென்று) பாட்டிலே நாரணன் திண்க
ழலென்று ஸஜஷுவஷதமாயிருக்க உடையணபிருந்த நாரணனென்
றிங்கே வாசூவிஷதம் பண்ணினது இப்பாட்டுக்கு உவாவஷுவ
ஸவெஷதா நிஷஷேதத்திலே காதபஷமென்று காட்டுகைக்கா
க, திண்கழல்சேர் என்கையாலே இப்பாட்டுக்கு வரவெஷந
வியிபிலுந் காதயஷமென்று காட்டுகைக்காக விவ்வாசூவிஷத

ஸூ—எண்பெருக்கு, எண் - ஸஂவிவெ, பெருக்கு - வரவா
ஷம், கூநஜூதத்தை ஊஷிக்கிறது, ஸவெஷநஜூ யாஷதங்களான
வென்றபடி, அந்தலத்து - வரஹிஜஹாணங்களான, வரஹிஜ
ஜூராநாசநூஷிஹாணஸாஷிகளான வென்றபடி, தலம் - ஹாணம்
ஒன் - விலுக்ஷணங்களான, ஸபம்வர காஸங்களான வென்றபடி.
பொருள் - வெஷஷமழுங்காவுடையவ்னை, சூதவஸாக்கரள
டையனென்றபடி, என்பெருக்கந்தலைத் தெண்பொருளென்
று வெஷாவெஷவெஷாவீ ஹி, ஈறில, ஈறு - கூஜம், கூஜராஹி
தங்களான, வரிஷ்வுரவஹிதங்களான வென்றபடி, வண்புக

ஜே — நாராணன் * றினன்சறவ்சேசேர * ।ய।
சேர்த்தடத்தினன்ஞ ந * கூர்ச்சடகோபன்சொற் * சீர்த்

ஜே — ப குருகூரை ஒருத்தாலும் லகவிடாதே ரகூவிக்குரும் வல
லாகமான திருவடிகளை சூழுரையிபென்கிறார். * * ய।

(சேர்த்தட) ஸஹகஜாவை வரகிவாஹக மாயிருந்த விவ்வா
யிரத்தினுமிந்திரவாய்மொழி பெம்டொருமானை

நி - மென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். நாராணன் தென்கழுமலென்கிற வல
சாவத்தில் வஷ்ணுஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார் (அவனுடையபவென்று)
அவனுடைய வென்கிறதற்குத் திருவடிகளை யென்கிறதேகாரடைய
ய, வாகாரசாரங்களான திருவடிகளைத் தத் நிண்மைச்சொல்ல
வொண்ணாமையாலே திண்ஸவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (சூழுரை தாரபி தாஸிபால்) கழுவலென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(திருவடிகளை யென்று) சேரையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சூழுரயி
யென்று) * * * ல

நிகமனட்.

சீர்த்தி நாரா_யாபிரத்து" என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஹரவதி தாஸியால்) இப்படிக்கொத்த, வென்றவபித்
தத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இந்திரவாய்மொழியிதாஸியா
ல்) எம்பெருமானை புணர்ந்து, என்றது மஹாலக்ஷ்மிநிவஹித்
தென்றபடி, சுபர்வ ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிஸஹாயனாய ஸர்வாத்மா
வாகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை" என்றுமாப்பிடாலே வெகிதர்க்குவமிகபாக நாராயண
ணனுடைய ஸ்வரூபத்தை நிரவதி தந்திரவாய்மொழி சொல்லப்

ஸ — ழ் சுருணைங்களான ஸாணங்களை யுடையவனை, ஈறிலவ
ன், நல்குரவன்றிவ்வும் வெஹாவெஹவாஸி வரி, நாராணன் -
நாராயண ஸப்தவாச்யன், நின் - ஸ்வாமி, நல்ல - திருவடிகளை
சேர் - சூழுரி. * * ய॥

சேர்த்தட - சேர்ந்த ஸர்வாத்மகத்வ யுடையபடி, தடம் - தா
டாகம், தென் - வாரஜ யுடைய, நகுகச்சடகோபன் சொல் -
திருகரியாயுடையான வாழ்வாரு யுடைய ஸ்ரீஸஹஸ்ரகீபான, சீர்

மூ— தொடைபாயிரத் * தோர்த்தவிப்பத்தே [கக]

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— புணர்ந்து சொல்விற்று * * * கஉ

இ— பட்டதென்னை, ஆகையால் சரிசுகூவுக்கிது சரியென்ன வாதெய மென்கிறதாய்த் தென்றுகருத்து. * சக

ஸ— த்திதாடையாயிரத்து - லஹஷூணவாநுலு ஸ்திவமான லஷஹஷத்திலும், சீர் - மாணம், தொடை - வாநுலும், இப்பத்து - இந்த பத்துபாட்டுகளும், ஓர்த்த - விவாரிக்கப்பட்டன, விவாரித்துச்சொல்லப்பட்டன, ஓர்க்ஸை - விவாரிக்கை. கஉ

ஜூாநமெவாழுாநூஷாந மெலயி ஸ்ரீதிவஷாந
ஸாதாநூஜஜுலா தெஸிகாயநதீ.

ஸ்ரீ.

தூ.ஜீவோவநிஷ காதப-ஸ்ரதாகஷி?.
(வீதிமின்)

வாழிகூவாதிரூலியகூவாநிவிநிரூவையிவாதகவிசுஸ்ரா
வுஹாவாதாஷுகூரூாநூகுஇுாஷுவநிவழி காவடூா
வுலெஷிவுவகூவாசு । வவுக்ரூாவகூஷவாதாஷுரூ
மவிமகதயா ஜாநவாஷுவுவுஹாவா தாலெகூாலெவா
நாவகுதாஜுஷுயநகலெவாவாழிஸ்ரதாலெயாழுாகஉ।
(வாழிகூவாசு) உம்முயிர் வீநிடையாண் - எல்லாருஞ்சூழ்வா
தியாசையாலும் (வாரியகூவாசு) மின்னிலங்கிலையில - வலுவுடீ
ரிசதுரெல்லாரும் சூழியராய்த் தாமெருவுதின வாரியகூ
யாலும், (நிவிஇநிரூவையிவாதகவிசுஸ்ரா, ஆழுாவாசு) இந்
ன்றினை வேர்முதன்மாய்த்து - ஈஷாகாரஜகாரங்களாகிய வி
ரோயிகளை விட்டபோக்களாலே வாஸ்ர ஹேயோபாதாயமும், (தா
ஜூகூவுதாநூகுஇுாசு) எல்லையிலந்தலம் [illegible]

ப்படி யெல்லாருக்கு மநுகூலனாயிருக்கையாலும், (வுலகநவஜி தரஷ்ராவபுவிலவஷதிவுவகுவாசு) உற்றதுவீடுபிர் செற்றதுமன்னு றில் - நிஜராமான லெகுவலுத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான வுலஷ்ராவிரகுவஜெகூத்தை யுடைத்தாகையாலும், (வுலவஷ்ராவகூவாசு) பற்றிலனீசனுமுற்றவு கின்றனன் - கூநாதியாக வாழ்ருபித்த லகுரிகளிற்காட்டிலு மின்ருழுயித்த வெகுநாடத்தில் மிகவும் வாதலுத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஜுஷவிலவதயா) அடங்கெழில் சம்பத்து - கட்டடங்காதன்ருனை லவலத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஜாநவாஷவுவ்ஷோவாசு) உள்ளமுரை செயலுள்ளவிம்மூன்றையும் - ஜிதநாவாகூாயங்களை லே லஜிக்கப்படி மனுகையாலும், (லவிகூாவெவாதநாவகூவாசு) ஒடுங்கலுமெல்லாப்விடும் - சுவிஷ்ராதிகளாலே யுண்டான ஜ்ஞாநலாகூவத்தை விதிவிக்கையாலும், (ஜுஷவுயநதயா) வண்புகழ்நாரணன் - லோகுங்களுக்கெல்லா மாயாரமுமாய், கூஜயஷ்ராதியுமாய், உவாயமுமாப் நிற்கையாலும், எம்பெருமான் லவஷ்ராஷவுணபிருக்கும் - அவனை லஜியுங்கோளென்று 'வீடுமின்முற்றவு" மென்கிற உபகுத்திலே வாரைக்குறித் தாழ்வாருவதெஷித்தருளினரென்கிறார் * கஉ

ஸ்ரீமதகநிமஹாஞ்சஷலவாதெஷஸிகாயநஜீ.

நூதற்பதத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — (பத்துரையடியவர்) வானவம்விபஹிதியும் ஜகரவிஷய மெலாமுமும் எம்பெருமானை யகூரார்கிரணங்களாலே யநாஹவித்தாலல்லது பிறவாது, காஷ்யபாந்தாலும் வொழிடங்களுக்கும் பொமாலுவவையிஷயமான ஜகவஸ்துக்கும் மொவரனல்லனென்று "மனஸக்" என்கிறபாட்டிலே சொல்லப்பட்டவெம்பெருமான்பக்கக்கூடாது - ஆகலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதே;என்றவளரான

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — நநாஹக்கிரையப் பண்ணுங்கோ ளென்றுவெஹிஷித்தவிளர் கூநதெரம் திஷ்ணுகாரவிமோஷங்களை உவதிஷிக்க வேண்டியி ருக்க அதைவிட்டுத் நாம் வளமுஹூர்த்திலே யீடபதிவாரனென் ன கவதரிப்பிக்கிறார் (வானவம்வியதூரிபால்) யகூரார்கி ரணங்களாலே என்றது - யகூரார்கிரணஷோ யெநகெந விஷ என்றபடி. அப்படியநாஹவிக்கத்தட்டென்ன; இங்நநாஹ வமாவது, வொழிஹ்ஹ கயாநாஹகமோ? கவொழிஹ்ஹ கயாநாஹவ மோ? என்றுவிசுவுஷஹிவெதூரு அதில் ஹக்கியாமமில்லாமை யாலே ஜிதீபகூவ்ம கூடாதென்று வரிஜவகரித்து வுயிஷகூவ்ம கூடாதென்று சொல்லுகிறது (தாஷ்யரிஷதூரியால்) மொவர னல்லனென்று வொழிஹ்ஹ கயா மொவரனல்லனென்றபடி. இப்ப டிபிறே "மனஸக" மென்கிறபாட்டிலே சொல்லிற்று. விஷ ஹவிஷி ஷூவெவிஷண வொழித்தநாஹவிக்கலாமோ? வொழ் னில், விஷ்ணுஹழும் ஷூவ-ஹமாபிராகின்றதே யென்றுநாந்தா. அந்தால் ஹாநியெதென்ன சொல்லுகிறது (அதலாயிசூரி) அதலாலென்றது வுவரிவவிஷ ஹவொரநாஹவங் கூடாமை யாலே வனவாவிபஹிதி பிறவாமையாலே யென்றபடி. இப்ப போமித்தனையாகாதே யென்றது - இழந்துபோ மிக்நினைப்பு வென்றபடி. கவவஸ்தானவர்களைக் குறித்தெகூறுகிறது, வா ஹலைகளையருளிச் செய்பத்துடங்கி யென்கிறதேதே கூப்ப. பத்துளென்கிறவழும் ஹக்கியாமவரமாஞலவெளினி நாம்டால் வசி க்கியுண்டாம் ஹக்கியுண்டாஞல் நாளைபோமென்றிப்படி கூறிநாரா ஞரணம் வுபவாழிந்தைகடாலே நாதரிஹாரமுழும் பத்துமபட

ழு— பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்கருக்கரிய* வித்த

அ— வர்களைக்குறித்து, எம்பெருமானைக் காணவேணுமென்ற வெகுஷ்யுடையராயிருப்பார்க்குக்காணலாம்படியெளியனுய், பரதிகரிக்கவணரியனாது- அரியணைமிடத்து, கூரிகர்க்கெளியனான விவ்வாகாரத்தாலே பிறர்கருக்கரிய பிரப்ப, னைருவிலாபதீபனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய கூரிகலாஜ்ஞையை யருளிச்செய்யத்தொடங்கி, மத்துறு கடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடை யாப்புண்டிரவிரிணடினைந்து உள்ளும்

இ- யடிய வரென்கிறதற்குத் சாதய-மருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானிடத்தில்) எளியவனென்கிறதற்குத் சாதய-மருளிச்செய்கிறார் (சாணலாடித்திரிந்து) பரதிகரிக்கவணரியனாது- அரியணைமிடத்து (அரியணைமிடத்தில்) கூரிகர்க்கெளியனான விவ்வாகாரத்தாலே (சாணலாடித்திரிந்து) பிறர்கருக்கரிய (எம்பெருமானுடைய) ஐதிகம் (ஈடுபட்டென்னுமளவும்) கயாவ பரதிகரிக்கவென்றதாய்த்து. உள்ளும்மெப்பாக நடுங்கினவென்றது- உ

ஈ— பத்து- ஆகி, பத்தியென்கிறது- பத்தன்றிங்கு கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறது. இங்கு ஆகிபாவது காணவேண்டுமென்கிற சுவெகூராரதிவமான வெரசிவிஸஷம், பத்துடை - ஆகியுடையவரான, அடியவர்க்கு- அடி- திருவடிகள், அடிமை சூரயித்தவர் அடியவர், ஜாவஜனங்களைக் கென்றபடி, எளியவன் ஸுலபன், பிறர்களைக்கு- சரீர்களைக்கு, பரதிகரிக்கவென்றபடி, அரிய- துர்லபனான, வித்தகன்- சூரயஸாஹிதன்,

ழ— கன்மலர்மகள்விரும்புமருப்பறலிகண்*யத்துறுகளை—
வெண்ணைப்புளவினி லுரவிடையாப்புண் * டெந்நிறமு

று— மெய்யாக நடுங்கினபடியே யிருக்கிறவெளிடையைக்கண்டு
இவ்வதிசாரிபுரிகவுலுவகூ ழஹாமூணத்திலே ஈடுபட்டு, சூ
ரிகவுசாரபணீயனு யிருக்கைகுதஜ்ஜாதீயலப் வந்துபிறந்
தருள வமையாதோ? இங்ஙனே புரலிலே கட்டுண்டிருங்கினபடி
யே யிருந்தருளவேணுமோ பிராணே ! இதென்செய்தருளினாய்,
னதுக்காகச்செய்தருளினையென்கிறார். * * க॥

இ— ள்ளநும் மெய்யாகத் தோன்றும்படி நடுங்கினவென்றபடி. இ
வங்கியவென்கிறவெஹத்தின் காதுப-ம். எத்திறமென்கிறதற்குக்கா
துப-மருளிச் செய்கிறார் (சூரிகவுசாரபணீயெதாதியால்)
வ
என்செய்தருளினையென்றது வவ-ஹாதுரனை உனக்கு இர்ஸ
னைதாழ்ச்சியான தென்னிலையளவிடமுடிகிறதில்லை யென்றபடி.
இப்படி வ்ளவுஹாநிரகிரப மூணகுவாவவாஹநாகய-மாக
வாரகுவதிங்கே சுஹிவெஹ்தமாலைகயாலே ஜிதீயவாஹநாகய-மு
ம் வஸ்ஹாஹீதமாய்த்து. * * கா

ஸ— மலர்மகள்- வஹ்மெஜையான பெரிய பிராட்டியாரை,
வ
வாழும், இங்குவஹ்ம்விவகுதிதம் "வாஹமம்மெவவாறெறாதா"
வ
என்று சொல்லப்பட்டதிலே. விரும்பும்- விரும்பப்படுமவரான,
பூ-ஹ்க்கப்படுமவரான வென்றபடி. அரும்பெறல்- அருமையான
பெறலையுடையரான' பெறல்- ஞானம், கூ-ஹாரான வென்றபடி.
வவ-ஹாதுரரானவென்று வப-ஹவஸிதாக-ம். கண்மலர்-கண்
வ வ
ணுடையவஹாமி, அடிஸவைம்வாஜிவாவகுமுயம். வாஜிஜாயாம்வை வா
வ
வநம். இதற்கு ஆப்புண்டென்கிறதேதாடை காயம். [illegible]
கடை- மத்து- உ-ரா-ஹணை, மத்தாலுறுத்தி க்கடைகிறாள்
தபிர்வைஹாலைமாகையாலே யபிஸாரைஹப்பிராட்டி [illegible] ஸ்
த்தாக்கடைபப்பட்ட வென்றபடி. வெண்ணெய்- வெண்ணெ
ணுடைய, களவில்- வளப-ர்த்திலை, உரவிடை- [illegible],
டையென்று வஹ்ஜிவெய-ர்வுயம். உரல்- [illegible]
ம்- உரலென்கிறது உரலென்றும் வஹ்ஜிவுசாகுரு [illegible]

ரூம்— ரலிசேஷடிணைந்திருந்தேதங்கியவெளிவே |3|

அ— (எளிவருஞ்) இப்படி எம்பெருமான் திருவவதாரம் பண்ணிக்கொண்டெளியனும்படியைச் சொல்லப்புக்கு, அந்த வடிவழகை வடிவழகுத்தலே உரலோடே கட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கிற நிரகிரபல வலுவுத்தை கடாவி யித்து கூடிரூஜி ஊதான ஆழ்வார், நெடும்போதுகூட வரூஜிஜூதாய், பின்னையும் வரூடாதமான வடிவுத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ- நடவே உரலோடேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கையாகிற நிரகிரயவலவலுத்திலே ஈடுபட்டவிவர் பலபிறப்பாயென்று கதிரூடு திருமான கூவதாரரூபவ வலவுத்தை கூடவிக்க விழியக்கூடுமோ? இங்கு வடிவமடவிக்கிறாரல்லர், வரூடாதமான வலவுத்தைப் பிறருக்குவதிரூபிக்கிறோமன்னில்? நிரகிரயவலவுத்தாலே ஸாயாதத்தாலே தொடர்ந்தவிவர் உவதிரூபிக்கக் கூடுமோவென்ன கூவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி ஊதாழியால்) கூவரூஜிம்ஹதானவென்றது- தொடரும்ஹதானவென்றபடி. இத்தால் ஜவாமடணத்திலே யீடுபட்டுனின்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னது தொடரவையடங்கதென்று சொல்லித்தாயிற்று. நெடும்போது கூடவென்று - விரகாலமான பின்பென்றபடி. வரூஜிம்ஹதாரபென்றது - வலவுஹாவமான தெளிவைப் பெற்றவராயென்றபடி. அருளிச்செய்கிறாரென்றது - வரூதாரமாகவருளிச் செய்கிறாரென்றபடி. வரூதிவாதத்துக்கு வலவுஹ வரூதாரவிரோதவதிரூதநிலே தாதபர்மென்று

ரூ— றது. ஆப்புண்டு- கட்டுண்டு' உரலிலேடை. ணைந்திருந்து-உரலோடேவதிரூபிருந்து, இணை- வதிரூ, நிதிரூவதி லுயிருந்தென்றபடி. எங்கிட- அகட்டுகிறதாபாரைக்கண்டு அழவும்மாட்டாதேவடப்பட்டுனின்ற, எக்கம்- வரூவாரூதிகவ வடிவழகான வடிவம். எங்கியவெளிவ- - எங்கினவலவுஹ, எந்தாகையாகிற வலவுஹரூபென்றபடி- எத்திறம்- என்னவரூதாரம்? கூவாஜூதவ மொவரூமென்றபடி. * * * * கூ

ஸ்ரீ— எளிவருமிபல்வின எனிலைவரம்பிலபலிறப்பா*யொளிவை
ருழுழுதலுமுதலிலை கேடிலவீடாக் * தெளிதருதீலைமைய

தூ—வாலுலறை நிடைதிக் ஜநவெவதி சங்நனி ணைடையு கஷ-ள்
வகஷ-ம் பாராதே சூழ்ரி கவஜாதீடலுப்ச்கொண்டி கூடையள்
ஜமன பிறவிநண் பிறந்துவந்து வா-லுலனும், பிறக்குருளும்டோர்

இ— காட்டுசைக்காக எளிவருமிபல்வினனென்று கூநாவாடுமென்று ஜூவிநகிறார் (வாலுலறை நிடைந்திலவ்று) திலைவாரார்பி லிவென்றதற்குத் தாதிர்மருளிச் செய்கிறார் (ஜெநகாழிடார்ல்) நிலை, வரம்பு, என்கிற இரண்டுவகுர்ளும் வுவஷாவாவி காணையாலே வாநாஷ்பகாமைக்காக, ஒன்றுஜநவுவ் வெஸைபபும் மற்றது வெவதி கவுவிஸைபபும் காட்டுசிற தென்றுகருத்து, பலிறப்பாயென்பதற்குத் தாதிர்மருளிச்செ யிகிறார் (சூழ்ரிகாழிடால்) பிறவிநண் - பிராவிகளிலை, கண்ணென்று வாதிரிகை வுயா. எளிவரு பிபல்வினா"யொன்கிற தைவாரு வீக்கிறார் (வாலுலறை நிடன்று) இதீப சூதீயவொரு. ங்கவுக்கும் வாளுஷரி ஆகாராதுதிராவெரிதுராத்திலை தாகவா யர்மென்னைக்காக வாவு தாரத்தை கூநாவதிந்திறார் (பிராக்கரு

பப— நிலை - வுவிலெவு, இந்தரயாதிபில ஜநர் இடாபொதி யிலை ஜநநிலில்லை என்கிறவுவிலெவு என்றபடி. வரம்பு - இந் தவிலெயாம் இந்தவிலெயாகாதிருக்கிற வுவிலெவு, நில-இலைபிரண்டுமில்லாத, பலிறபடாய் - வெவறாஜநாங்காவி வை-பலனைப், தீ.தி கூசிழ்காழிரெநகாலு காரயாதுத்திலை தாகவா யர்மென்னைக்காக வாவு தாரத்தை கூநாவதிந்திறார் (பிராக்கரு

ரோ— தொழிலென்பழுவதுகிறையோ * ளிவரு

அ— கதினிசுவிஜகயுாணஸாண வெரிவெசிணஃாஉற்வஸா
கூஃாதாரரசிவெரிஃ. கூஉபுஒகுவஸாவெஃருராகூஃஹி வஸஃாஹாணஞ்
கூளீபு மொன்றுமெ. ழிபாதீமசொண்டிவக்து பிறந்நருளும், இப்படி
பிறந்தருளிபாரிசர்க்கு வஸ்வஸுமாக வாதிஉாநம் பண்ணிக்கொ

இ— ளுந்போதென்றுமுதழில கேடில' வென்கிறதற்கு நிஷ்டூவுடா
கமஃாமருளிச்செய்கிறார் (நிகூவஸ்ஜஎன்று) ஒளிவரு மென்கிற
ற்குக் காதுபஃாம நுளிச் செய்கிறார் (கயுாணஎன்று) முழுநல,
மென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (வரிவெசிணஃாஉற்வென்று) வீடா
ற்றெளிதருநிலைமைபதென்கிறதற்குக் காதுபஃாம நுளிச் செய்கிறார்.
(வஸகுாழியால்) வரிவெருணஃாஉற்வஸு வஸஸாகூஃாகாரா
ராவிவெரிஉகூஃபுஒகுவரெற்றிஇஃஉ?, வஸஸாகூஃாகாராவிவெ
வென்றது வெஉகூஃவிரோஷணம். இறதோனென்கிறதை னகஃாத்
தைக் காட்டுகிறார் (வஸவெஃராகூவென்று) இது ஜீவாகவெ
ஷாதிகளுக்கும் உவெயகூஃணமென்று கருத்தாலே சூழிஸாவெம், மு
ழுவதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வஸ்வெஃாழியால்) ஒழி
விலனென்கிறதற்குத் காதியஃாம நுளிச் செய்கிறார் (ஒன்று மி
துாழிபால்) காரீயவாஉத்துர்கு வஸஸயுாணாஉகாராவெரா
வெஉராத்திலே காதுபஃாமென்று காட்டுனைக்காக வவ்வவகார
த்தை யநுவதிக்கிறார் (இப்படி ஐதுாழிபால்) அளிவருமருளி
னேனுகத்தனனென்கிறதில் கயெஃாவிஃாயெஃத்தை யருளிச் செய்
கிறார் (கூழிதிர்த்தென்று) அளிவருமருளினேனுடென்கிறதற்குத்
காதியஃாமருளிச் செய்கிறார் (வஸவஸவெடாதவென்று) அமை
ந்தென்று விவியபகுவ்ந சொல்லுனைப லே இங்கருள்ஸாவெம் ஐ
கூஷணயாவெஸவெமென்றுகருத்து, அமைந்தென்கிறதற்குக் காது
யஃாமருளிச் செய்கிறார் (கூவிதி சுாழியால்) ரூகஉாநமாவது -

ஸ— ஹாவத்தையும், நிலைமை - ஸெஹாவா, முழுவதும் - இவைபி
த்தினையும், ஒழிவிலன் - ஒதிபாதவறைப், விடாதவறையென்றபடி,
இறதோன் - ரோஸ்ராறைப்கொண்டு. ரோஸ்ராவஸஹாவத்
தை விடாதவறைப்கொண்டென்றபடி. அளிவரும் - அளிவரா

மூ— பருவினிலேஉடைசத்தனன்புறத்தினனைமந்தே ॥ உ ॥

அமைவுடையறிஞரறிமுறுவதுமுயர்வறவுயர்ந்த * வமைவு

ஆ — ண்டினளிபலும். கூதாளரீ சர்க்கரியபலு நிருக்குமென்கிறார். உ ॥

(அமைவுரை) சுவிகமுயஷ-ஙிர சுஸாப டோண ஜாமஷவி

ஐமாப் உகரயஷ-ஙக் வோரவாஷாஷ-ஙக்நளிற்காட்டிலுதூவீமாய்

இ— தன்னையிடையனுக்குதவை அகத்தனனென்கிறதற்குத் தாதப-ஙு

மநளிசசெய்கிறார் (எளிடணைமன்று) புறத்தனனென்பதற்குத்

தாதப-ஙமநளிசசெய்கிறார் (கூதாளரீ சர்க்கி ஃளிபால்) உ ॥

மூன்றும்பாட்டு.

அணைவுடை யென்பதற்குத் தாஷ்ய-ஙமளிச் செய்கிறார்

(சுவிகமுவென்று) முழுவதுமென்கிறனை புரைக்கிறார் (ஷஷ-ஙர

வைத்தாலே) உயர்வறவுயர்ந்ததன்று ஷஷத்தை உசக்ஷாவீமாகச்

சொல்லலேவ், சுசுஷாயநிதிரஷஷஷாயநா உசக்ஷாவீடனென்

று சுஷ-ஙசுஷிவிகதுமென்று கருத்தாலே நிரதிஷயஷஷம். இ

ங்கு சுவிகமுசுமாவ- சுஷ்ரிஷாவாஷிரஷவி சுஷம், நிரதிஷயசுஷ

வோஷ நிரவி சுஷ்ய சுநபதிஷ்ரஷாசுஷசுஷாவா, அநளிசெய்கி

வீசுஷா - சுதிஷயயி சுவோஷாசுஷசுஷாவா, அநளிசெய்கிறனை பு

ரைக்கிறார் (ஷோஷ ஜாஷ-ஙிவென்று) இங்கு தீபாவளை-ஙவு

வோ ஷ்ரவிபன்று நினைத்து அந்த தீபாவளையால் ஷஷிக்கவ-ஙு

த்தை யநளிச்செய்கிறார் (ஷவி மாயென்று) உயர்வற வுயர்ந்த

யென்கிறதற்குத் தாதப-ஙமநளிச செய்கிறார் (ஜு தாஷ்ர தீபாவளை)

ஸ — நின்ற, அ - நிலைத்து, ஸீ தலை மானவென்றபடி, வோவ்ச

யமானவென்னை. அநளிசெய்து - தீவ்மவெதோபாட்டை, ஸைஹத்

தேதீ — னன்றபடி. அமைந்து - சேர்ந்து, விஷயமுரையென்ற

படி, அந்தனர்ஸ் - ஆகம் - ஸ்ருதஷ, அந்தர்லோபிருக்குமவர்

அந்தரவர்- ஸாதுஜனஷ, ஷலரென்றபடி. யஷா — சுஸாரமனை

ன்னவபோல். குதூரி சர்க்கி நிலைஷ், புறத்தனன் — புறம்போயி

ருப்பானென், உ-ஙக் னென்றபடி, கூதாளரீ சர்க்கரியபலு நிருக்கு

மென்று, அமைவுடைய - வோதிக்க, அமைவு - வோதிக்க,

அறிவறிமுறுவதும் - யதாதம-ஙமேலுள்ளதுபோலும், அரம் - ய

ஜ-ஙம், தாஷ்யவோஷ-ஙவுயஜா - உபர்வற - உத்தமமென்பதி,

ரூ— னை முதல்கெடலொடிவினை பறநிலமதுவா* மனைமவுனைட

ரூ— நிரவெகூமாயிருந்த ஜமதக்கினி வஷிஸ்ட ஸாகாராகாஞ்ரலஸ்வா

ரகத்ரூக்கூங்கள் கைவந்திருக்கைபாகிற விவ்விலெஷபக்கத்

னையராய் நிரவெகூராயிருந்த வேஹாரஷ ஆத்ரூஷிஉவர்களுக்

கும் மற்றுமுள்ள வெகநாவெகநங்களுக்கு மாதாவாயிருக்

கையாகிற நிரவெமெகூஷாயக்கத்தையுடையளாயிருந்த பாரபட

இ— வோரோஷாகமக்கள்தான் காட்டிலென்றது- ஸஹக்ஷிக

ளைக்காட்டிலுமென்றபடி, இரண்டாமலைமவுனை யென்கிறதற்கு

த் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவெகூமாயிருந்தலென்ற)

ஹமவதிவாநரமுனை வஸஸ்ருவதிதீரிக்க ஸஹகாயக்கதா நிர

வெகூமென்றபடி. முதல் கெடலென்கிறதற்குத் தாதுபக்மரு

ளிச்செய்கிறார் (ஜமதி தாதியால்) வ்ருவ்ருவ்ருவ்ரு வஸஸ்ருவதாக

ளைச்சொன்னபடி. இடையொடியென்றதற்குத் தாதுபக்மரு

ளிச்செய்கிறார் (சுவாதுரோதாதியால்) வதோ-ர்வெவ்ருதாக

வஸஸ்ருவதிகளைச் சொன்னபடி. அதுஅறநிலமாமென்றதற்கு

விவரிக்கிறார் (கைவந்திதாதியால்) மூன்றுமனைமவுனை யென்

பதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவெகூமாயிருந்தவென்

ன்று) அமரருமயர்வையும் யாவருந்தாமென்கிற வாசாரியர்

காரணவுத்துக்குத் தாதுபக்மருளிச் செய்கிறார் (வ்ருவ்ருஹ தாதி

இருக்கையாகிறவென்னுமளவாயில) நான்காமனைமவுனை யென்கி

றதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவெகூ தாதியால்)

ஸ— வஸஸ்ருவியிலே ஓ காரவோரோஷாகமக்களினுனைட உஹ்ர

யதிவஸகூமாம்படி யென்னை, உயர்ந்த - உவ்வதிதங்களான,

அனைமவுனை - வோதி-ர்புனைடயதுகளான, ஹமவஸவஸ்வாகூராந

ரனை வதோ-ர்வெவஸ்வாகூராதிரிக்த வஸஹகாயிநிரவெகூங்

களானவென்றபடி. முதல் - வஸ்ருவதி, கெடல் - வஸ்வாரம், இ

டையொடிவ - திவ்ருஹ்மம், சுவாஜர வஸ்வாரமென்றபடி. அ

து - அந்த வஸ்ருவதாதிகளெல்லாம், அற - சுதாதுகம், நிலமா

ம் - வாரிதிமாம்படி யிருக்கிறவர்களான, நிலமாமென்றது -

அமரர்களுக்கு விவரவதினம், அனைமவுனை- வோதி-ர்பைபுனைடய

ழ— டமரருப்பரவையும்பரவருந்தாண * பணமவுடைநாரணன்
மாயையையறிபவர்யாரே * * ‖ க ‖
யாருமோரிலையெனவறிவரிய வெம்பெருமான் *
ஆ—ணன் வஜாதீடலுப்க்கொண்டுபிறந்தருளியெளியனுயிருக்கிற
விந்த சூழ்ச்சயமானமுணமொருவர்க்குநிலமோவென்கிறார். க ॥

(யாருமோர்) வ்ருகிகரிஷ்கறியவரியபரமிடத்தில்

இ- மாயையையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(வஜாதீ
யனுயிதாழி முணமென்னுமளவாலே) அறிபவர் யாரென்பதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருவர்க்குநிலமோவென்று)
இத்தாலெம்பெருமான் வலவ-ர்ஸாகூழி முணங்களோடே
வந்து பிறந்தருளுமதில் தசுகாலுவ்ஸிதரான ஸிஸுபாலாதிக
ள் வ்ருகிகரிக்கத் கூடுமேயென்ற விவ்வவதாராஸ்ரயத்
மொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறரென்றுகருத்து. * கூ ॥

நான்காம்பாட்டு.

ஸ்ரீமந்நாரயணன் ஜகதாதாரகனல்லனென்றும், ஸகலனென்ற
ருளிச்செய்கிறவாக்கியத்திலே இப்பாட்டில் வ்யுத்பத்தியுக்தமான
உங்கள் கருத்தாதாவிரோதங்களென்கிற வென்னாக்ஷிப் வாதத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்யக் கோலியதில் வ்யுத்பாதிதார்த்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருகிகரிஷ்கறியவரி)
இத்தால் ஔபாதிகர் அவன் மாயையையறிந்திருக்கும் இ
ப்பாட்டிலே மாயையை யறிபவர்யாரென்றது வ்ருகிகரி
விஷயமென்று இப்பாட்டிலே விவக்ஷிக்கிறரென்று வக்ஷ்யமா
யும் வக்ஷ்யமாணத்திலே யாருமென்கிறதற்கு கா

ரணன், வ்ருயொஜநநிரவக்ஷாரான வென்றபடி, அபாதரம் -
தே வஸ்துக்களும், யாவையும்-வஸ்துவிதேதரங்களும், யாவரும்-
வஸ்துவிதேதரரும், தானும் - சாதனாதிகளெல்லாமாயிருக்கிற,
அணமவுடை - வக்ஷ்ஸ்புடையரான, காரணன் மாயையை- கா
ரயணனுடையவாஸ்ரயத்தை, யாரறிபவர் - ஒருவனுமறியமாட்
டாரென்கை. *

யாருமோர் - எத்தேசத்தாலேனும் இத்தேசத்திலுள்ளாரென்று, வரை
வில் - நிச்சயிக்கப்படாத, ஒருவர் - ஒருவனாகிய ||மை-

ழு— யாருமோர்நிலையமையென வறிவெளியவெம்பெருமான*
பேருமோராயிம்மிறபலவுடையவெம் பெருமான் * பேரு

ஆ— அவர்களெத்தனையெனு முதிர்ஷ்டரேயாகிலுமவர்களுக்கு 'இன்ன வஹாவத்தை யுடையவ, னென்றறியவரிபன். கூநா-கதிலர்க்கறிய வெளியதுமிடத்திலவர்களை த்தினையெனுந்தண்ணியரேயாகிலும்; "இன்ன வஹாவத்தை யுடையவன., ன்றறியவெளியன். இன்னவஹாவத்தைபுடையவ னென்றறியவெளியனவ தென்னென்னில்; கூவுடீஜ யகதுாணைஹ-ண விஸிஷ்டனய், இ- யவுளவிதுத்தாலே உதவிகூராதவெவிஸஷத்திலே தாதயபுமென்று காட்டுகிறார் (அவர்களிதாழியால்) ஓர்நிலையவனெனவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (இன்ன வஹாவத்தையிதாழியால்) இதீயவாஹத்துக்கு த்தாதயபுமருளிச்செய்கிறார்(கூநா-கதிலர்க்கிதாழியால்) இவ்விடத்தில்யாருமென்கிறதற்கு கூவுளவிதுத்தாலே நிகூவஹிகூராதவெவிஸஷத்திலே தாதயபுமென்றுகாட்டுகிறார் (இரண்டாமவர்களிதாழியால்) தண்ணியரென்றது - நிகூவஹிரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே பூர்வகத்தமான விரோதத்தை பரிஹரிக்கவந்தவிப்பாட்டிலே, வாஹநாதிகளைச்சொல்லுக கூநா-வயோகதமன்றே வென்ன விதை இதீயவாஹவிஸ்வாரணமாகவவதரிப்பிக்கிறார். (இன்னவஹாவத்தை யிதாழியால்) பேருமோராயிரமென்பதற்குத்தாதயபுமருளிச்செய்கிறார். (கூவுளவெயெதாழியால்) நாதிகளுக்கு மூணர்

ஸ— யவனென்று, நிலைடையுடையவன் நிலைமையன், அறிவரியவெம்பெருமான் - அறியவருமையான வென்னுடையவஹாதி, யாரும் - எத்தனையேனும் நிகூவஹிரானவர்களுக்கும், ஓர்நிலைமையனென - ஸஹஜம், அறிவெளியவெம்பெருமான் - அறியஸகூலனென வென்னுடையவஹாதி, ஓராயிரம்பேரும் - விலக்ஷணங்களானவஹாவாதிநாதங்களும், பிறபல - கூபாதங்களென ஸ்தாவங்களெனேகங்களும், உடையவெம்பெருமான் - ஸஹஜம், ஓர்பேரும் - ஓருருவமும் - ஓருநாமமும், ஓருஸ்தாவமும், உளதில்லை.

ழை—மோருருவமு முளதில்லை யிலதில்லைபிணைகோ * ॥ ७ ॥

ஹை—மற்றுமாறிரு வரிதிராணாகை—மக சுவஸ்திஜ்ஜை டிஸ்வாமி.
வ விஸ்வாஜ னென்றாரிய வெளிபணும். இப்படிபோர்பேருமோருரு
வமும் தங்களுக்குத்தாற்றுணைபாலே வருகிறவர், இல்லை, பெ
ன்ன, சுதாகரிவர்க்கு த்தாற்றுணையாலே அவர் உண்டே
ன்ன இப்படி விவரக்வஹங்களா யிருக்குமென்கிறார். சா॥

இ-கள் வரவுதிருத்தங்களாகைகடாலும், நாஜவஹாவஸ்யாமி சுவ
வணர்நத்துக்கு தத்தூணைவிஸ்வாஷ்தையிலே நோக்கென்றுதிரு
வுள்ளம் பிறபலவுடையமென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்
கிறார் (மற்றுமிதாஹியாஞ்) பிறவென்றால் சுதஸ்சுன்றநா மத்த
னைபொழிப ரரிவெங்நோக்காட்டிமோவென்னில்; "நாசிரரி
வெவ்நாகரவாணி, நாசிரரிவதூஹரிதாந" ஹிதாஹிகளிலே
நாசித்தேதாடே ரரிவத்தைச்சொல்லுகைபாலும், பேருமோரு
ருவமென்றிதை சுநதாமேரரிவவாவசுஸ்வாத்தாலே சுநர
வதிக்கையாலும் இஸ்வாமிந்தோரரிவமென்றுகருத்து. இ
ந்தவாதமும் தாதீயவாதத்துக்கு விவரணமென்று இவ்வகை
த்தை வ்யாக்யாநிக்கைக்காக அறிவளியமென்கிறதைபநரவதிக்
கிறார் (அறியவெளியரிமென்று) உளதில்லை யிலதில்லை யென்று
நாசிரரிவயொரவஸ்துவாவஸ்துவங்க ளிரண்டையுமே நிஷேயிக்கை
யாலே விதத்தாரீபவாதமும் விரரூபாவத்துக்கு மன்றோவென்ன? வித
ற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்பக்தோவி அதில் பேருமோருரு
வமு முளதில்லை" யென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச் செய்கிறார்
(இப்படியிதாஹியால்) இலதில்லை யென்கிறதற்குத் தாது
பர்மருளிச்செய்கிறார் (சுநரகரிவர்க்கிதாஹியால்) பிணங்கென்
கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாஹியால்) இ

ரரி— உண்டாயிருப்பதில்லை, இலதில்லை—இல்லாதிருப்பதில்லை, என்
று உபிவதிஜ்யாவஸ்தர்ம், என்று பிணத்து - இப்படிசுவஹம்
சுநரகரிவ வரதிகரியொரிதி ரரிவஷ:. எம்பெருமானென்
று வேஹ ரவாரஞ்சொன்னது — சுத்ரிதர்க்கரியனைப்படியை சுநர
த்ரிதர்க்கரியனானபடியை சுநரவஸ்தாபிக்கிறபடி சா॥

ழே — பிணைக்கறவறுவகைகச் சமய முரைறியுள்ளியுரைத்த*கணக்க

ஆ — (பிணைக்கற) இப்படி விவாகவிதி யுண்டாயிருந்த விட
த்தி லிவற்றைடைய வுள்ளமைப பிரபிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்
னில்? அந்தவர கிகரு ஷடூங்களாச்சும் கூடாகவிலானே
மெனிகூச்சு மிப்படியுள்ள விவாகவிதி திருப்படி வெஷமா*

இ - ப்படி விவாகவிலைமாலையாலே கூடாகவிலாவாகவிலா
ங்களிரண்டுமில்லாத கிடாஸ்ருக்கும் இவ்வவகாராஸ்ரயம் நில
மாகாதென்று தாதுபமென்று கருத்து. * ச

ஐந்தாம்பாட்டு.

இந்த வுளவுஷாவாவாகாரணத்திலே பெற்றியுள்ளிபுரைத்த வெ
ன்று ஸாஷவாவாகாரணத்தை சொல்லுகை கூடவெகுவிதமென்றே
வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிராஜியால்) அறுவகைக்
சமயமுமென்கிறதற்குத் தாதுபமாகிச் செய்கிறார் (அந்தவர
கிகரு வெஷதாஜியால்) ஷடூஷடங்களாவன - வாவாவாவெ
ணாஉ வெளஉ வெஜந வாஸாவாவெஷங்கள், இங்கு சஹிவாவாவாட
னவாவாகிவாவாவாயினைக் சாட்டுகிறார் (கூடாகவிலாவாகிதாஜியால்)
பிணைக்கற வென்கிறதற்குத் தாதுபமாகிச்செய்கிறார் (இப்ப
டியுள்ள விதாஜியால்) பெற்றியுள்ளி யென்கிறதற்குத் தாதுப
மாகிச்செய்கிறார் (வெஷதாஜியால்) கூடாவாவாயிக்கு எ
ன்றது - விவாகிதமென்றபடி, இதற்கு நாளிசெய்தா னென்கிறதே
டை சாஸ்பம். வாவாகிவாவாவா

ரூ — ஜுகலத்தினானந்தமிலா நியம்பகவன் *வணக்குடைத்திவரெறி

ரூ — த்தை யுள்ளபடியே கூறுவதிலிருந்து, வாஜுமான வகுயு
வலுங்களுக்குர்தானே வீரசிவாஜி என்னுமிடத்தையும், கூ
வளரூவிஷ்டம கைபாதிலை நிஜுர்வஷமான வெஜுத்தேரடே
விரோயிக்கைபாதிலை ஜகத் வஜுபந்துக்கள் வரிஷமன்றென்று
மிடத்தையும், வாஹாவிக வாவஜுர்ஷிவகுகுஷ்ணை மு
ணாவெதென்னை தானே ஸ்ரீமீவையிதிலை யநுவளிச்செய்தான்.

இ— வாஜுதுவவிதெவெஜுவ வொகாஜுஜுவிஜுநிஜுபிதெ?" ஜ
துர்ஷிகளிலை ஜுர்வஷிகமென்றஹிவரியப். உரைத்தவென்றது கூ
ஜுர்வாகுமாஜுயாலை கஜுர்ங்கினை சுஜுர்வாஹரிக்கிறார் (வாவ
ஹதுர்ஷிபால்) அம்பகவ னென்பதற்குத் தாதுயர்மருளிச் செ
ய்கிறார் (வாஹாவிகஜுர்ஷிபால்) "ஜுர்நமஸ்கிவெதிவஜுவர்
வீபர்வதஜுர்வஜுர்வஜுஷ்கம் । வஜுகவஜுவாவஜுர்நி விரவெஹ
வெயமர்ணாதிஹி;" என்கிற வரிணமிங்கே கூஹிவெற்க.
யஜுர, வாஹாவிகவென்றது — அந்திலாதி யென்கிறதற்குத் தாது
யர்மென்னைமம். இப்வகுத்திலந்திலாதியென்கிற விடத்திலை
அம்பகவனென்று செல்லப்படுகிற வாஹாஜுர்ஷிவிஸிவஷ்டிக்வதி
நிர்வுவாவிவகுஷிக மென்றுகருத்து. உரைதவனென்கிறதற்குத்
தாதுபர்மருளிச் செய்கிறார். (ஸ்ரீமீவையிலை ஜுதுர்ஷியால்)
இங்கு ஸ்ரீக்ஷணவதாரம வரூபசமானகபாலை உரைத்தவென்
றது. மீதாவிஷபமென்றுகருத்து. உரைத்தகணக்கறு நலதென
னென்று வஜுஷ்வொஜுமாயிருக்க அருளிச்செய்தா னென்றிங்கே
இவர் வாக்ரவிஹரம பண்ணினதை இவ்விபாஷணங்களுக்கருத்தே

ரூ — ணா, கணக்கறு-வரிவெஜுமற்றிருதலாள, நலதுதனன்-தா
னைத்தையுடையவனை, நலமுடையவன் - நலத்தனன், அந்தபி
ல் - சுதந்தரமானை, ஆதி - ஜகசுகாரணமான, அம்பகவன்-
அழகான வாஹவான்விஷயத்தில், ஆம் - அழகு, வாஹா-விகுமான
துதுர்நாஜுர்ஷிகளை யுடையவனென்வன் விஷயத்திலென்றபடி. வண
க்ருனா — வணக்கு. நஜுநம, "ஜுவஜுவாரா" வென்கிறபடியே
நஜுமிவஹுவை யுடைத்தான, நவதிறறி - தீவொரு ரூபமான

ரூ— வழிகின் றுபுறமெறிகளை கட்*டுணைக்குமின் பசையறவவனு
டையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே * * * * (ந)

ரரு— இப்படி மெஞ்ஞானத்தையுள்ளபடியே யுணர்ந்தமாக்கினவிமல
னாகுணத்தையுடையனென்பதும்; என்றிறமான ஹத்தியாக
த்திலிருந்து, பராகூ சுவிஷயங்களைகிறகளையக்கடிந்து, அவற்றி
ன் ஸஹத்தை நயும் நிருந்தேகாள்; எங்ஙனவிருப்படிபென்னில்; அவன்

இ— ழ்த்சொன்ன ஸம்மெகுணைப்பூரிஹரிக்கையிலே தாதுய—
மென்றுகாட்டுகைக்காக. கணச்சுறு கவத்தன னென்றபற்குத் தா
துய—மருளிச் செய்கிறார் (இப்படிவெஞ்ஞாயால்) அம்பகவ
னென்பதற்கு வணக்குடைத்தவ னெறியென்கிறதாடை ஸஹ
ஸமென்று நிஜாத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றிறமா
னவென்று) திறமான - விஷயமான. வணக்குடைத்தவநெறி
வழிகின்றென்கிறதை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸகீதாயால்) புற
நெறிகளை கட்டென்கிறதற்குத் தாதுய—மருளிச் செய்கிறார்
(பராகூதிதாயால்) உணக்குமின் பசையற வென்கிறதற்கு
த் தாதுய—மருளிச் செய்கிறார் (அவற்றினி தாயால்) இங்கே
விஷயதாம வியாகம் வாசாரத்தியன்றிவென்ன தாமொ
வாய விரோதிஷாவதெஸ ஹாத்ரத்திலே தாதுய—மென்று கா
ட்டுகைக்காக வவ்வம்ஸாத்தி லாகாரவிசேஷ காட்டுகிறார் (எங்ஙு
னே விருப்படியென்று) அவனுடையுணர்வுகொண்டென்பதற்கு
த் தாதுய—மருளிச் செய்கிறார் (அவன் நளிச் செய்த விதாயால்)

ரூ— உவாயம், ஸகீதியாகமென்றபடி. வழிகின்று— அதாகிறவழியி
லேநின்று, புறநெறி - கர்மஹகி, பராகூ சுவிஷயங்களைச்சொ
ல்லுகிறது, களை - அதாகிறகளையாவது, விரோதியை. கட்டு -
படித்து, வரிஷ்யாரித்தென்றபடி. அவனுடைய புணர்வுகொண்
டு - அந்தர்யாமியாகிற தனக்கு ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஸ்ரீகீதை
யாலே, பசை - சுகஹேதுஜ்ஞாநவிரோதியான ஸ்ரீகீதைபாலே என்ன
ருசாம், உணர்ந்து - நன்றாகத்தெரிந்து, அவனை ஸகீஸ்வரம்,
பசை - ஸம்ஸாரத்தை, அற - கர்தவ்யதா, உணக்குமின் - ஸாவஸி
ப்பியுங்கோள், விடுங்கோளென்றபடி. (ந)

ழே—உணர்ந்துணர்ந்து ழிந்தகன்றுடர்ந்துருவியந்தவிங்கிலை மை*

ஆ— ருளிச்செய்த ஸ்ரீதிவிதையாலே வஸிஷ்டகுலோத்பவரான பராசரபகவானை உணர்ந்து, வ்யாஸரிஷி வம்ஸத்தை விடுவித்தென்கிறார். * * * * ரு॥

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாதிருவிகுவாஸாவிலமாய், ஜ்ஞாநகலஸமாய், வ்யாஸகிவிநிஷ்டமாயிருந்த

இ— ஜ்ஞாநவாவியான உணர்வுஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநமிஷ்டகமான ஸ்ரீதிவிதையை யுணர்கிறதென்று கருத்து. உணர்ந்தென்றது-கருத்வாக்யாகர்மஸ்ரீ மாதைகயாலே கதி-த்தை கையுபலக்ஷிக்கிறார் (வஸிஷ்டதாதியால்) ஸ்ரீதியாஜ்ஞாந வாவாஹந விஷயத்வ ரூபாயை மென்கிறதென்றதாயிற்று. இந்த உபாயாபாவத்வ ரூபத்திலே இத்தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமென்னுமிடத்தை வ்யக்தமாக்குணைக்காக சப்தத்தை கூறுவதிக்கிறார் (வ்யக்தி தாதியால்) * * * ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாதிருவிகுவாஸாவியால்) இந்த ஸ்ரீதியாலே ஜ்ஞாதிருவ்யக்தமாகையாலே ஜ்ஞாதிருவ்யக்தமன்று - வாஹாவிக நிஷ்டயர்-மென்கிறதென்றுகருத்து. இழிந்தகன்றுபர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாதிஜ்ஞாதியால்) ஜீவனை வாணகயாலே யிந்த வ்யாஸபிடாமஹனுக்கு யதி-ர்மாதிக ஜ்ஞாநாரகமென்றுகருத்து. உநவிபாநதவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வ்யக்தி சுவாதியால்) இந்நிலைமை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் - வ்யாணிகாள்? இது ஸம்வாயநா. உணர்ந்துணர்ந்து - தத்தத் ஸாஸ்த்ரஜ்ஞா யறிந்தறிந்துகொண்டு, ஜ்ஞாநாதிகுக ஸஹாவனையென்றபடி. இழிந்து - சுயம் வ்யாஹிதமல்லாம் வ்யாவித்து, அகன்று - தியக்கி வ்யாஹிதமல்லாம் வ்யாவித்து, உயர்ந்து - உபாஸ்-வ்யாஹிதமெலாம் வ்யாவித்து, ஜ்ஞாநாரோஹணமென்றுகருத்து. உருவெளிபாடான வஸ்துவை யென்றபடி. இருந்த - சுயம் வ்யாஹிதமெல்லாம் வ்யாவித்து, அகன்று - தியக்கி வ்யாஹிதமல்லாம் வ்யாவித்து, உயர்ந்து - உபாஸ்-வ்யாஹிதமெலாம் வ்யாவித்து, ஜ்ஞாநாரோஹணமென்றுகருத்து. உருவெளிபாடான வஸ்துவை யென்றபடி. இருந்த - ஸ்வ

ரூ — உணர்ந்துணர்ந்துணரிலு மிறைநிலையுணர்வரி தாயிற்கா ள்*

அ — வரிசை யோதிவரு வித்தை யுள்ளபடியே விசுவமா யுணரிலுமாறி தவமோபுரியணியகுவாமமுமாகிலுவகுதவுழியே வெணாவதீணருளவிந்தவமலவருள்கிறான் - வுஹாதேவா? ரூஉரோ? நாராயணரோ?என்றறிகைபரி து. ஆகிலெங்ஙனேயறி

இ-கிறார் (வரிசையெதாழியால்) உணர்ந்துணர்ந்துணரிலுமெ ன்கிறதற்குத் தாதயமருளிச் செய்கிறார் (விசுவுதிதாழியால்) இறைநிலையுணர்வரிது என்கிறதற்குத் தாதயமருளிச் செய்கி றார் (சூழரிதிதாழி அரிதென்னுமளவாலே) சூழவரு வித்தை வாசுதேவசுகாரிக்கக்கூடிலும் தெவதாவாரதாயமென் றிபக்கூடாதென்று கருத்து. சுதாதை யென்று தாதயம். தெவதாவாரதாயமென்ற து நிலவரம்பில பலபிறப்பாய் என்றதைப்பற்ற, இது வாஹிவரா யவிசுவதணம். தெவதாவாரதாயமென பிறக்கையா லே வுஹாரதாழிகளோடும் வஜாதீயமுப்பு பிறந்து தசுவ தாசுவாவாரங்களையும் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையாலே வா பாப முண்டாகிறதென்றஹிபாயம். இறைஞ்சுமி னென்றிங்கு சூரபணத்தைச் சொல்லுகை வேதாரதியன்றே வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகில்லுதாழியால்) தீதசுதீயில் வர தெவதா நிவதிவரோவாய வரதாரதாத்திலே இவ்வுதா யாயத்துக்குத் தாதயமாகையால் வேதாரதியில்லை யென் றுகருத்து. இத்தால் வரிவரோன் வாலுஹணைக்காக வுஹாரதாழிகளோடு வஜாதீயணைப்பு திருவவதாரம் பண் ணுகையாலே, வதாரபணீய னின்னனென்று நிவரோதிக வொண்ணுமைபால் பணைய தாலுவாசுவாமிகை மீளவரவம் ஹிக்க தசுதீயத்தில் வதாரபணீய விசுவதிணரோ

ரா — ை, இந்தவாதாவி னுடையவதிதியை, உணர்ந்து-சூரவணத்தா லேயறிந்து, உணர்ந்து-தநதத்தாலே தெளிந்து உணரிலும். யொ தத்தாலே வாசுதேவசுகாரித்தாலும், இறைநிலை-யாரா னுடைய வஹாவம், உணர்வரிது- அறியவரா ர், அரியயனரனென் னுமிவரை-

ழ— உர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரி யபனரனென்னுமிவரை*
உணர்ந்துணர்ந்து ரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட
தொன்றே * சூ

அ—யும்படியென்னில்; அரியபனரனென்னுமிவர்தமாகவை வை
ஸாஸ்ரஸ்ரவணஜநநங்களைப்பண்ணுவது. இப்படி வைஹாஸாஸ்
ரஸ்ரவண ஜநநங்களைப்பண்ணவே யவர்களிலொருவனீஸ்வரனென்
ன்று தோற்றும்; அவனை பாரதயிங்கேகாளென்கிறார். * சூ॥

இ-வாயத்தைச்சொல்லிக்கொண்டந்த உளவுஹஸ்திஸ்தைப்வரி ஹரி
ரிக்கிறரென்விப்பாட்டிற்கு வயமதியும் வரவிம்தெ. தபு-தீ
யவாஹத்துக்குத் தாதபுமருளிச் செய்கிறார் (அரிஹதாஜி ப
ண்ணுவதென்னு மளவாலே) இன்னரீனையென்று விஸேஷிபா
தே மனப்பட்டதொன்றென்று வயாதாநுரூப சொன்னதற்கு
வைஹாஸாஸ்ரஸ்ரவணாஜிகளைப் பண்ணவே, அந்த விஸேஷஞ்தா
னேதோற்றுமென்று வ்யாஜிப்பிக்கையிலே தாதபுமென்று கா
ட்டுகிறார்" (இப்படி ஹதாஜிபால்) இறைஞ்சுமினென்கிறதை ம
ரைக்கிறார் (அவனை ஹதாஜியால்) உதாயபுமெல்லாங்கூட வை
கவாகூமாயிருந்தாலும் தத்தஜவஜந்துக்களுக்குத் தங்கள்தங்கள்
விவகூஹிதமான தாதபுந்தை வெளிப்பிரிகைக்காக வ்யவஹாரம்
மேனகவாகூமாய்த்து. * சூ॥

எழாம்பாட்டு

ஒன்றெனப் பலவெனவென்கிறதற்குத் தாதபுமருளிச்செ

ய—ஹரி-கஜன்-வரனென்கிறவிவர்களை,உணர்ந்துணர்ந்து-புர
வணஜநநங்களாலேதெளிந்து, உரைத்துரைத்து - தத்தஜவ்ய
வாஹக ஸாஸ்த்ரங்களையும் ஹ்ருயொஹ்ருயொவ்யவஹரித்து, ப
னப்பட்டதொன்றே - இந்த ஹ்ருயஸ்ரவணாஜிகளாலே பரந்த
ஜநஸமூஹத்திலே ஸ்ரேஷ்டரானவர்களைத் தேடிக்கொண்டு வை
கறைஞ்சுமினென்கிற தாடகயம், உணர்ந்துணர்ந்து - தத்தஜ
ணவிஹ்ருஹாஜி வீதராகரஞ் வ்யவஸ்திதித்து, ஸ்ரேஷ்டர்களை
து - தஜநஜ நாஜிகளையும் வ்யவஸ்திதிபண்ணி, இவர்களை
மின் - கிரமயிபுங்கோள். * * சூ॥

மூ— ஒன்றனப்பலவினவறிவரும்வடிவினுணின்ற * நன்றை
ழீரணைஞன்முகனரனென்னுமிவரை * யென்றநும்மனத்
துணைவத்துள்ளிநும்முபசைபறத்து *

ஆ—(ஒன்றை) வகூயிவதிதமோ? சுநகூயிவதிதமோ? என்றறிய வரிதானவடிவிலெங்ஙன்ற நன்றழீரணை ஞன்முகனரனென்னுமிவருடைய முவணைநடங்களை யவஹரித உநஹராப்ப்பண்ணுவது, அவர்களிலையொருவனே ஸராஸரனென்று தெர

இ—ய்கிறார் (வகெகூடாஹியால்) அறிவருமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அறியவரிதானவென்று) வடிவினுள்ளின்ற என்கிறதை யுரைக்கிறார் (வடிவிலெங்ஙன்றவென்று) இதறகிவர்சருடைய வென்கிறதோடே சுருயம். ஒன்றநும் மனத்துவைத்துள்ளி யென்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (முவணைகாஹியால்) அதிலவஹரிதநஹராயென்றது — ஒன்றநும் மனத்துவைத்திதன்கிறதினையுமாம், சுவஹரிதநஹகூரவிவிஹமாம் வியிக்கிறதாகையாலே வாநகிபிள்ளையென்று வஹரிதம். இருபதை அறுத்து என்கிறவிடத்தில் சுயமாகீரிக்கிற வயமாத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்

ப— ஒன்றனப்பலவென — ஒன்றென்றும் சுவிநசுமென்றும், வகூகாதீயமென்றும் சுவிநகூகாதீயமென்று மென்கை, அறிவரும் — அறியவருமையான, வடிவினுள் - நடகி-களிலே, நின்ற - இராநின்ற, இது இவரையென்கிறதற்கு வியாஹரணம். நன்றழில் - நல்லதான ஒளஜ்வயுக்தை யுடையவனை, எழில் - ஒளஜ்வயி, வவ-ாகீபாயிநாணை - கவடாத்தைபுடையவனை வென்றபடி. நாரணன்- நாராயணன், நான்முகன்- வதாநி-ாவன், அன்- ஹரன், என்னுமிவரை- என்கிறவிவர்களை, ஒன்ற - ஒன்றும்படி, நநஸிலேஹாவயமாம்படி, நும்மனத்துவைத்து- உங்களுடையநஸிலே வைத்துக்கொண்டு, உள்ளி- விவாரித்து, நும். உங்களுடையதான, இருபதை- இருவரிடத்தில் நகைமை, ஸாஸாரணயமினையையென்றபடி. அறுத்து. மே

றே—கன்றெனகலஞ்செய்வதவனிடைடகம்முடைடகாளே* எ

அ—ற்றிவரும்.தோற்றிவருமிடத்திலும்வை ஹரா—ஓர்களுச்சுவ
வ—ாதநா சுவலம்ஹாவி சமான சுஇ)ாணமாணங்களை புடைபவ
ரென நாராயணனென்றே தோற்றிவரும், ஆனபின்பு சுஉ)கீரி
சதவைஹரா—ஓர்கள் பக்கவீஸாரசுவபாவமெனையை விட்டு அந்த
நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஸரீராஉ)ாவகாரணங்க
ளுள்ளபோதே சுநநஇ)வரியொஜநராப்கொண்டு அடிமைசெய்
இ—களிலே பிதஇ)ாழியால்) கீழ்ப்பாட்டிற்போலே இங்ருப்வாஹி
வயிகமாகப் பேசுகிறரென்று கருத்து. ஆனவிவருக்குத்தா
னெந்த விரொஷத்திலே சுஹிவயியென்ன? இவருடைய சுஹி
வம்பினை வெளியிடுகிறார் (தோற்றிவருமிடத்தி லிதஇ)ாழியால்)
வைஹரா—ஓர் கஇ)ாழி உடையழகி கஇ)ாகத்தாலே நன்றெழில் ஸ
வைரும் சுவசஉ)ாவஇ)ாதம், நன்றெழிலென்று வைஹ—ஹஹ—
மாக நாராயணனுக்கு விரொஷணம் வரியொஹிக்கையாலும்
நாராயணநாவாகாழிகளிலே வாரெவதா நிய—ாரணவாயா
சுவரஸியமான நாராயணஸப்தம் வரியொஹிக்கையாலும் இவ
ருக்கு நாராயணரதிவ விரொஷத்திலே சுஹிவயியென்று
திருவுள்ளம். நம்மிருபசையறுத் தென்கிறதற்குத் தாதயர்மரு
னிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பி கஇ)ாழி விட்டென்னுமளவாலே) அ
வனிடை யென்பதை புரைக்கிறார் (அந்த நாராயணன் பக்க
லிலேயென்று) நம்முடைநாளேயென்பதை விவரிக்கிறார் (நம்
முடைபவிதஇ)ாழியால்) நன்றெனவென்பதற்குத் தாதயர்மநளி
ச்செய்கிறார் (சுநநஇ)ாழியால்) நலஞ்செய்வ தென்பதற்குத்
தாதயர்மருளிச் செய்கிறார் (அடிமைசெய்வதென்று) கீழ்ப்
பாட்டில் வரஸுதமான விஷாரணத்திற்கு சுவஹிதஉநஸ
ரூ—ஷித்து, விட்டென்றபடி. அவனிடை— அவனிடத்திலே, நம்மு
டைநாளே— நம்முடையகாலத்துநுக்கள்ளே, நன்றென— நன்று
க, சுநநஇ)வரியொஜநமாகவென்றபடி. நலஞ்செய்வ து— ஹித
யைப்பண்ணுவது, ஹிதகாயர்மான மெகூபர்,ந்தைதப்பண்ணுவ
தென்னை.

* * * * * எ

பூ — ஈராஞ்சின் நுனிஈடபழனையங்கிகடின் னினடடனை*டாளுடிமா

ஆ — வதன்கிறார். *

(ஈராஞ்சின்றதும்) இப்படி கூறஈ, உயிரொஜு ஈராப்க் கொ
ண்டு ஈந்தி ஈவுனை டயுகள் தந்நலஞ்சழல் வணங்சீவ, இனை
விடாதே நின்று ஈமக்கு வாயகுமாய நாஞ்கூவுலகினுதமாய்

இ-கூவாகிவ விஞாஷத்தையும் வாஞெவுகாவிஞாஷத்தையும்
ஞவுகாஞெராத்நாஞத்தையும் கூறுபணத்திற்கு ஊடிகிகை-வு)
ணையையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டை வி
ளக்கிறதென்று வாஞகதியும் வாவிவிவெக. பாட்டெல்லாமே
கூவாகூமாறுலும் தத்துஞாஸங்களுக்குத் தனித்தனியே புண்டா
ன காதயடத்தை வெளியிடுனைக்காக வுாவெுாநமாநகூவாகூ
மாயிற்று. * * * * எ

எட்டாம்பாட்டு.

இப்படி வாளஜுவெுாவஞெஷத்தாலே வாகூமாக வழி
யிடதமனை வகிவையாநத்திற்கு வழுஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டி
லேயென்று வாஞதின்ப வாவிவிப்பிக்கைக்காக (இப்படி)
யென்கிறாஜுலும்,மானகமலமறக்கழுவி யென்கிறதற்குத் காத
யடமருளிச்செய்கிறார் (கூநிகூாதியால்) வணங்கியென்று
வாஞமாறுலும்வணங்கவென்றகை-வுஞ் சொல்லவேணுமென்கிற
கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (வணங்கவேயென்று) ஈராஞநின்று
யென்கிறதற்குத் காதயடமருளிச்செய்கிறார் (இடைவிடாதேதநின்
றென்று) அதிவென்கிறனைதவிவரிக்கிறார்.(நமக்குவொயகுமாயென்று)
பழனமென்கிறனை யுணர்க்கிறார் (கூநாஜீ கூாதியால்) அக்கொ

ஸ — மன்னகம் - இநஜுவுக்குள்ளில் மலம் - வுரியொஜுநாஞ
ரெவாரவுவெஞெவாஷம், அற - பேம்படி. கழுவி - ஸாஜுமா
க்கி, நம் - நம்முடைபவரான, திருவுனை - ஸ்ரீயையுடைய
வரான, அடிகள்நம் - வாஜியிறுனைட, நம்மென்று வொயகூ
நாவுரியாமா. அடிகள் - நம் - என்கிறவிடத்தில் எகாரஞ
திற்குத் தகாரரெவரை டகாரமெகாஞெஷம். நலங்கழல் -
நன்மைகளேயுடைத்தான திருவடிகளே, வணங்கி - வணங்கவே

பா — ர்ஞ்றைவில்லைமனைகமடமறக்கழுவி* காளநந்திருவுடை
யழிகடைந்தலங்கழல்வணங்கி * மாளுமோரிடத்திலும் வணக்

அ - ஹம்வஹு ஹவவி லாயிபானகம் முடையகொடுவினையெல்லா
ம் ணங்கின வப்பொழுதமாளும். இனியொருநாளு மொருநூறு
யிலவே, காமவெகுந்தபடி யெம்பெருமானை யநுஹ்க்கபெ
றலாம். இப்படி விரகுஇல்லாத வெகுவகஸ்யாஜ்ஞமான ஹகியா
ஹத்தை வாயிக்னகக்குக்கூடும் வெறுமயின்றிவே, சுத்தீஜ

இ-நிவண்பதற்குத்தாதுயமநளிச்செய்கிறார்(ஹமவஹி கூராஹிபால்
வினைக்குதும்மென்று சொல்லப்பட்ட அழகாவது ஜஹாவோரா
வஹாயை விலாயிவமென்று கருத்து. உடனே மருமென்கி
றைபுரைக்கிறார் (வணங்கின நிகூராஹியால்) "கஹயிமஜஉதா
வெறுவஹாவையா" ரிகூராஹிகளிஹகே கூறிவைத்தகங்கள். கூ
ஹீபவொஹத்தில் நாளுநம்மாவைத்தை யொர்நூறாயிரவே என்கிறதோ
ரே சுகுயித்து உரைக்கிறார் (இனியிகூராஹியால்) இதற்கு ஹா
கமநளிச்செய்கிறார் (நாபிகூராஹியால்) ஓநங்கவவன்கண் என்கி
றபாட்டிற் சொனைன் சுநிஜநிவுதிரைய ஜாஜவொஹிவையஹத
கு ஸ்ரீவைநிஷ்தகூராஹிகளாலே இப்பாட்டு விவரிக்கிறதாகையா
ல் வாஹாவாகியிரவியென்று கருத்து. நநாவஹ்கி பயாமுத்தை உ
வதிஹரிக்கவந்த இவர் மாளுமோரிடத்திலும் ஜகூராஹியாலே ச
ஹத்ருஷ்டைஸரியிரை பூரணாதித்தைப் பண்ணுவ்கோவென்று வியி
ப்பாகினைனைன்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (இடைபடியிகூராஹியால்) பா

பா—ரென்றபடி. யஹா - வணங்கினென்றவோடே, இந்தவோரூரை
யிலிலாகாணலாம். நாளுநம் - வஹா, நின்று - ஸொயிபாப்க்கொ
ண்டி, அடி - வோயகூமான, நம் - நம்முடைபதான, பாதமம -
கூராஹியான, அங்கிகாரதி - நல்லகூரமான, அர் - அழகியது,
சுகூராஹிகூரமானவென்றபடி. விஹ்ன - கஹ-ம், வராரவை
ரகஹி-ங்கவினென்றபடி. உடனே - வஹரீ, மாளுமோரிடத்திலும்
ரே, நாளுய - இனியொருநாளாரும், ரர்ரகாளவிலடவை - சுலிஹத
ங்கவினல்லாம் வரவை-டோடியென்றபடி. மாளுமோரிடத்திலும் - ஹ
ரிக்கிறவாஹிபத்திலைபாகிலும், ரர்வணக்கிகாரி - ஸ்ரீவைநாஷ்கம்

மூ—கெடு மாள்வதுவலமே * அ॥

வலத்தன்றி ரிபுரமெரித்தவணிடம்பெறத்துந்தித் * தலத்

தி—ஸாடைஹராலை ரிழந்துபோமித்தனேயோவென்னில்; அந்த சுதி

ஜமெஸாயிலேயகிலும், ஓரஜிஹாதுமாதல், ஓருக்கிஹாதுமாத

ல், ஓருஷ்டிஹாதீமதல், அவன்றிறதிலைசெய்ய, அந்த ஹக்தி

யோமத்திலும் நன்றென்கிறார். * * அ॥

(வலத்தன்) ரூதூஜனடையவும், அதர்மிர்வஷ்டிவ

மான் மொகுத்திஜனடையவும் அதர்மிர்வன் றன்ஜனடையவும்,

இ-ருமிடத்திலுமென்றஜயித்துஉரைக்கிறார் (ஓரஜிஹாதீத்தி

திசெய்யவென்னுமளவாலே) வணக்கைச்சொன்னது உகூஷாஜிக

ளுக்கும் உவமேகூடிணமென்றுகருத்து. வலமென்கிறதற்குத் தா

தபர்மநளிச் செய்கிறார் (அந்த ஹக்தியாஜியால்) ஹக்தியோமத்

திலும் நன்றென்கையாலே இங்குசொன்ன வணக்கம் வரவதித்

ரூதிவமென்று தோற்றுகிறது, கெவலரூதிவமாஜல் ஹ

க்தியோமத்திலும் நன்றென்றது வரூபஸம்ஹாவாமாகக்கடவதுஅ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திரிபுரமெரித்தவனைக்கிறதற்குத் தாதபர்மநளிச் செய்

கிறார் (ரூதூஜனுடையவுமென்று) திரைமுகன்படைத்த நல்

லுலகம் என்கிறதற்குத் தாதபர்மநளிச்செய்கிறார் (அதர்மிர்

வெகூரஜியால்) தாலுமென்கிறதற்குத் தாதபர்மநளிச் செய்

கிறார் (அதர்மிர்வன்தன்ஜனடையவுமென்று) வரிவர்காஜ்

த்தில் கூவஜி ஜூவேஜங்களைத்துத் தாதபர்மநளிச் செய்கிறார்

ஸ—தோடேகூட,மாள்வது - ஜரிப்பது, வலம் -ஜூவேஜ. அ॥

திரிபுரம்மெரித்தவன் - தீவராத்தை ஜஹரித்த ரூதூரன்,

வலத்தன் - ஜகிணஹாமத்திலே பிரகுமவன், "வமெரு

காஜஹாதிரூதூரு ஜகிணவாஸ்ரமஸ்தாஜிகாரு" என்கிறபடி

தே ஹமவாஜனடைய ஜகிணவாஸ்ரமஸ்ரீ தரென்றபடி. எழுதி

ரைமுகன் - எழுத்திலை - ஜூநமஸ்கதூராதி வ்ருத்தியைபுடையவ

ரென அதர்மிர்வன், திரை - தீக்கு, "அதர்வஜராதிஸ்" என்

றையாலே தீஷ்ணவ்ருதிரென்றுதல், அரூதீதிஸ்ரீவங்களை பு

பூ—தெழுநிலை முகன்படைத்தநல்லுலகமும்* புலப்பட

ஆ—வராவெவிக்கூவுதிவேதாவாசனப்பின்னுமாரிதி

வாகவலுத்தாலே வெவிவேவாவெண வஸிரவஷஹவிதமா

ள ஜகத்திலுள்ளசூரிசர்க்குக்காணலாம்படிவந்துதிருவவதா

இ—(வராகவைதாரியால்)வைத்தனனென்றும் துர்த்தலத்தெ

ன்றும் இவர்களுக்கு சுவதாபாதரா சொல்லுதற்கு வரா

வஸிசாரிகள் தயரீநங்களென்னையிலே தாத்பர்மென்று

கருத்து. பின்னுமென்கிறதை புரைக்கிறார் (பின்னோபுமென்

று) இப்படி வஸவர்ஹாதாரண யிருக்கச்செய்தேபு மென்றபடி.

தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச் செய்கிறார் (சூரிதி

தரியால்) தானேபென்று சுவதாபத்திற்கு சுதர்வஹதாக

கவ வவஹிக்கையாலே வாதரராரிகள் சூகூஷிடங்களாய்வஸி

கிக்குமென்று கருத்து. தன்னுலகத்தில் என்கிறதை புரைக்கி

றார் (வஸிரவிஷ தரியால) புலப்படவென்கிறதற்குத் தா

த்பர்மருளிச்செய்கிறார் (சூரிதர்க்கி தரியால்) வைஹாதி

ருஞ்சுந் மாம்ஸாலனவன் தாஷ்டிகொகுத்திலே பிறப்பானே

னென்ன; சூரிதர்க்கு தன்னைக்கண்ணுலே காணலாம்படி ப

ண்ணுகைக்காகவே யவதரிக்கிறனென்கிறானென்று வாம்ஹதிபு

ம்ஹகிவி ஸ்தி. அதத்தனனென்கிறதற்கு தாத்பர்மருளிச்

செய்கிறார் (திருவடிதாரிதரியால்) சொலப்புகிலென்கிறது

ஸ—னடையவனென்றுதல்வரி தூதி.படைத்தநல்லுலகமும்- வஸவ

ஷ்டமான நல்லதிருக்கங்களும் வொருக்ஷணத்தே நன்மையாவது

சும்பிரும ன்வந்து சூரிதரோடே வாம்ஸ்ருஷ்டிக்கைக் ரீடாபி

ருக்கை. தானும் - வபவது, இடம்பெற - வவிகாவஸமாக, வரஜ

ஸ்பர்சரஹிதரேபியென்றபடி. தரந்தித்தலத்து - தரந்தித்தலத்தன

காஹிரூபத்திலே யிருக்குமவனென்றபடி. தரந்தி - காஹி, பிள்

ளுய் - பிள்ளையும், தாம்ன - வபரம்பரை, சூடர்க்கொலென்றிகழ்க்க

வொண்ணாதபா என்றபடி. புலப்பட - வகஷாரி ஹி யவிஷபறைய ரி,

சூரிதர்க்கு ரிவிரோஷர். புலன் - இந்திரியம், தன்னுலகத்தில் - பி

ள்ளையுடைய வொருத்தியில், அந்தணன் - உள்ளோயிருபபுபோலவும்,

ழு—ப்பிய் ஹுந்தன் ஹுலகத் திலகத்தனன் ரூனே * செலைப்புகிலீ
வைபின் ஹும்வயிற் ரூளவிவைபவன் ரூடக்கீக * கூ॥
துயக்கறுமதியினன்ஞானத் தூளமரைத்துயக்கும் * மயக்கு

ஆ— ரம் பண்ணிபருஞம், இவணுடைய மூணங்களைச்செல்
லைப்புகிலிவை பின்னேயும் உள்ளுர்ளு மவைபக்தமாயிருக்கும்.
இந்த மூணங்களை புடையனைவமவினை எல்லாருமொக்கவறிந்
து கூறுயிபாதொழிவ, னென னெண்ணில்; தன்பக்கல் வெஹ
மில்லாதார்க்குத் தன்னை புள்ளபடியறிபவொண்ணாதொருபடி
வர்களை மோஹிப்பித்து வைக்குமென்கிறார் * கூ॥

இ-ற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவணுடையவி தூஷியால்)
வயிற்றுள வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உள்
ளுள்ளுமி தூஷியால்) இவ்வவ தாரூஷிகளெல்லாம் ஸகூஷணா
கூர்மாயிருக்க இவையவன் துயக்கென்று இவற்றை மோஹகங்
களாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன கூடுமென்கிறார் (இந்த
வி தூஷியால்) இவையவன் துயக்கே யென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கலி தூஷியால்) கூநாஸ்திக்குதே
ஹவிஷயமென்னையாலே விரோதமில்லையென்றதாயிற்று ॥சு॥

ஸ—கூவ தரிக்குமவனென்றபடி. சொலப்புகில்-சொல்லப்புகுந்தால்,
இவை - இந்தமூணங்கள், பின்னும் - ஹேயபோஹ்யம், வயிற்
றுள - வயிற்றுக்குள்ளே பிராகின்றன, கூ தூஷிகளென்றபடி.
கூவரிவெஹ்ருங்களென்றதாயிற்று. இவை-
இந்த மூணங்களோடுகூடின கூவ காரங்கள், அவன் துயக்கே-
அவனுண்டான ஸம்ஸயவிபர்யயங்கள், துயக்கு - ஸம்ஸயம்,
இது மோஹத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ஸம்ஸயவிபர்ய விஷயங்க
ளென்றபடி. அவனுலே மறைக்கப்பட்டிருக்கு மவை யென்றதா
யிற்று. * * * கூ॥

துயக்கறு - ஸம்ஸயவிபர்யய ரஹிதமான, மதியில் - ஜ
ந்வனை புடையரான, இல்லென்று ஸதஸ்வி ஸ்வரூபம், நன்ரு
ணத்துள் - நல்லஜ்ஞானத்தை புடையரான, அமரரை - ஜ்ஞானி
ஸ, துயக்கும் - மோஹித்திருக்கதான, மயக்குடை - மோ

ழு — ஸடமாயைகள்வானிலும்பெரியனவல்லன் * புயர்க்கரு
நிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது *

ஆ — (துயக்கறு) நிஹ்ருஷாஜ்ஞக்காரணராய் வர்ஜநீஜ்ஞாநிகளா
ன ஸ்ரஹ்ருஜ்ஞாநிகளுக்குங்கூட வறிபவரிதாயி நந்த ஜிவ்ருஷ
காரந் தெடக்கமாகவுள்ள ஸகலாஜ்ஞாநபர்யந்தமாச் செய்தருளவல்
லனுப், காலதெவநியமமான ஜிவ்ருஷ்டிவிதத்தை யுடையனா
யிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவுலகளந்த நல்லடிப்போ
தை உவஹிஸநிராவெகூடமாக

பத்தாம்பாட்டு.

இ — துயக்கறுமதியி லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிஹ்ருஷ
தர்யால்) நன்ஞானத்துளென்று மேலோடே ஜ்ஞாநத்தைத்
தனித்தெடுக்கையாலே இந்தமதிராவும் காதாசித்தமென்று
கருத்து. நன்ஞானதுளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞி தர்
யால்) அமரரைத்துபக்கும் யுயக்குடை யென்கிறதற்குத் காதா
சித்மநுளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரஹ்ருதர்யால்) வானிலும்பெரியன
மாயைகள் வல்லனென்றநுபவித்துத் காதாசித்மநுளிச் செய்கிறார்
(ஜிவ்ருதர்யால்வல்லனையென்னுளவாலே) அதில் வானிலும் பெரி
யனவென்கிறதற்குரை ஸர்வஜ்ஞ்ஞ, புயற்கருநிறத்தன னென்கிற
தற்குத் காதாசித்மநுளிச்செய்கிறார் (காலதெவநியதர்யால் உடை
யவென்னுமளவாலே) பெருநிலம் கடந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறா
ர் (திருவுலகளந்தவென்று) அயர்ப்பில னென்கிறவிடத்தில் கா
ஹிவ்ருதமான காலாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உவஹிஸ

ஸ — ஸகலஜ்ஞாநத்தினை யுடையவைபான, வானிலும் - ஸர்வாஸ்ரயத்திற்
காட்டிலும், பெரியன - ஸர்வநியாமகங்களான, காலதெவநியமங்களா
னவென்றபடி - மாயைகள் - ஸர்வஜ்ஞ்ஞர்கள், ஸர்வஜ்ஞ்ஞர்களாய ஸ
வதாரங்களை யென்றபடி. வல்லன் - ஸதாஸ்ரிதவிரோதிநிவர்த்தந
யல்கருநிறத்தனன் - ஜிவஸ்ம்போலேகறுத்த வண்ணத்தையுடைய
வுடைய, இகற்று கல்லடிப்போதென்கிறவிடத்தில் காட்டியபடி,
யல் - ஜிவப்பு, நிறம் - வண்ணம், நிறத்தையுடையவன் - நிறத்த
னன், பெருநிலங்கடந்த - ஸகலவ்யாபிவிபவத்தாலே, நல்லடி

ழூ—அயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்தே ஔ॥

ஆ—நானென்னுடைய வவற்சுரணங்சளாலு மநநூவுமாயா ஜந
ணப்க் கொண்டநாவிக்கப்பெற்றேறணகாதே யென்றுகொண்டு
வ(வவாவ(ஹாஹ)த்தைப்பேசுகிறார்.* * * ஔ॥
(அமரர்கள்) சூழ்ந்தவரோபணீயகூகாயஃமக சணஙிஐ)

இ—தூதியால்) அயர்ப்பிலனென்கிறவிடத்தில் சுஹாவ(உஔம சா
ல்லாமையால் ஜநவூஹூக் விவாணமில்லையென்று விசிக்கை
யால் உவெஔஸநிரவெகூகூவம் விசிக்கிறதென்று சருத்து.
கூரீயவோஔத்திற்குத் காதய-மருளிச்செய்கிறார் (நானி தூதி
யால்) வவ-ற்சுரணங்களாலு மென்றது - ஓநாவாகூடங்களா
லேயென்றபடி. அயர்ப்பிலனென்று ஓநவாநாவவழும், ஆலற்
றுவனென்று வாவிகூநாவவழும், கழுவுவன் வணங்குவனென
ன்று கூாயிகூநாவவழும் சொல்லப்படுகிறதிறே. சுநநூவுடொ
ஜநனையென்றது அமர்ந்தென்கிறதற்கு விசாணம். இப்பாட்டிற்கு
வமகியை வரிவிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (வ வ
வாவெதூதியால்) லெலாஹத்தையென்று வாொஜாரம். இவைய
வன் துயக்கேயென்று சுவதாரவாவவூம் ஜதாருக்கு வா
வெரோயமென்றருளிச்செய்த விவர் தமக்கிது வவ-ற்சுரணங்க
ளாலும் சுநவாவவூமான படியையக்கண்டு வீதுகீாயத்தாலே
வலாஹத்தைப் பேசுகிறாரென்று வமகியும் வரிவிதையாயி
வ
ற்று. ஆக இது வதாவமிகூமென்றதாயிற்று. * ஔ

நிகமனம்.

கூழுதகியநலீவெலையைச் சொல்லுகிற வதயஔவோஔத்திலே
கூயவரசவஸிஐமான கூயவர்த்தையருளிச் செய்கிறார் (சூழ்ந்தெ
தூதியால்) அமரர்கள் தொழுதெழுவென்கிறதற்குத் காதய-
வ
ஸ—போது - நல்லதான திருவடித்த மலரை, போது-வாஷ.
அமர்ந்து - வதீதிகளைப், கூநவூவதாஜஃனையென்றபடி. அ
பர்ப்பிலன் - மறவேன், மறவாமல் கூந்வஹிப்பேன் என்றபடி.
அபர்ப்பு - விவாணம், அலற்றுவன் - கூகூமாகவோதிப்பேன்,
கழுவுவன் - கட்டிக்கொள்வேன், வணங்குவன் - ஸிரவஹாவெ
விப்பேன். * * * * * ஔ॥

ழை — அமரர்கடொழுதெழ வலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை * அடர்
பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள் * அமர்சு
ணைவாயிரத்தவற்றிணைவபத்துமல்லார் * அமரரோடுபெ

ஆ - வதீணர்ஞப்,ஔவாஹிலகூஜநங்களுக்கும்ஓவ்ராவஹாமரை
சூடுதஜபநாஹிஜீவ்வெவஹி தங்களை யுடையபனிருந்த வெம்பெ
ருமானுக்கு ஸொஷ்யுதிரசிவமாய் நிரதீஸயாரவாரசிவ மாயி
ருந்த வாயிரந்தி நவாய்மொழியிலும்வைத்துக்கொண்டு இந்தி

இ - மருளிச்செய்கிறார் (உவாதீதாஹியால்) அலைசடல்கடைந்தவன்
தன்னையென்கிறதை வலவர்ரெவஹி தாவெமகூணமாக்கி யுரை
க்கிறார் (சூபிதாஹியால்) குற்றேவலென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (ஸொவிஷதாஹிபால்) அமர்சுணைவியென்கிறதை யுரைக்கிறா
ர் (நிரதீஸயெதாஹிபால்) இணைபத்தும்வல்லார் என்கிறதையு
ரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி வல்லாரையென்று) நநூவம
யநிவ்யுதி வசிவர்ஹாவியாயும் ஸமவசுபூர்வதி வஜ்ராசுஹாவிபா

ஸ — அமரர்கள் - தேவர்கள், இதுவலவர்ஜநெநாவெமகூணம். தொ
ழுது - வணங்கும்பண்ணி, எழ - எழும்படி, சூபிதாஜபநவேஷ
யிலே யழகாலே வாவலராய் திருவடிகளிலேவிழுந்து கிளம்பிக
கூத்தாடும்படி, அமரர்கள் - தொழுது - என்கிறவிடத்தில் எகா
ரத்திற்கு தகாரெவெரை டகூவிதகாவெஸ:. அலைகடல் - அலை
யாகிற வஜ்ரூயுத்தை, கடைந்தவன்தன்னை - மதித்தவனை, உ
ஜீவிரூகிஸொஷ: - தன்னையென்று வலாவெமர்சுநாவெயொமம்,
கடைந்தவன் - தன்னை-யென்கிறவிடத்தில் னகாரத்திற்கு தகா
ரெவெரை றகூவிதகாவெஸமாயிற்று. இப்படி எங்குங்கண்டுகொள்வ
து - அமர் - அமர்ந்த, சேர்ந்தவென்றபடி. நிவிபங்களானவெ
ன்னை. பொழில் - உபவநங்களுடைய, வளம் - வஸம்வத்தை,
டைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிவர்ஹமக
ரானவாழ்வாருடைய, குற்றேவல் - சுஜாரஸமவெகூபர்ரகு
டைமான, அமர்சுணைவ- அமர்ந்தரஸத்தைபுடைய, ரஸவதீமா
னவென்றபடி. சுணைவ- ரஸம், ஆபிரத்துள். வஹஹஸ்ரத்து
க்குள்ளே? இணைபத்தும்வல்லார்- வளமுபவநமான இட

ழு-ர்விற்செ ன்றறு வர்தம்பி றகியஞ் சி றதே ॥கக॥ ஆழ்வார் ÷ ணைம்

ஆ—நுவாய்மொழிவல்லாரை, எம்பெருமான் வ ர்க்வைநு கங்களைப் போக்கி நிருவடிகளிற்கொண்டு போகப்பற்றாமை, முந்தறநிரு வடிகளிலே சொண்டுபோய், அந்தமில்பேரின்பத்தடியேராடிரு ந்தபின்னை வ ர்கிவைநு கமாறை வ ர்ரு தி வைநுத்தைப்போக்கி யருளுமென்கிறார். * * * * கஉ

திருச்சு நகைப்பிரான்பிள்ளான் தி ருவடிகளேசரணம்.

இ-யும் உர்ஞாணவிஜயங்களாயிருக்க அமரரோடி தி ருவாழியாலே வை வ ர்ரு டத்தினை வ ற்றிவ ர்ஹ விபாகச் செல்லக்கூடுமோ வென் னே இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானிதி ருவாழியால்) பற்றாமையென்றது பற்றாமைபாலியென்றபடி. இப்படி யபவாதத்திற்கு விஷயவைலக்ஷண்யம் சொன்னவித்தால் இவ்வுதாரண த்திற்கு இத்திருவாய்மொழி வல்லார்விஷயத்திலே எம்பெ ருமானுடைய வைதிளசுடர்வ்ரஜசாதுத்திலே தாத்பர்ய மென்றதாய்த்து. உயர்வைமரோடு சென்றென்றஞபித்துத் தா த்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இந்தவி சு. தி இருந்தபின்னை யென் னுமாவாலே) அந்தமில் - ஈதோ ஹ்ரீ தமான, பேரின்பத்து - ஜ ஹாநந்தத்தை புடைபரவ இன்பம் - ஆநந்த, அடியரோடு- தி ருவ ஹ்ரிதேளரோடே என்றபடி. அந்நிறை யென்பதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ ர்திவையகமானவென்று) தம்பி றவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வ ர்ரு தி வைநுத்தை பெண் று) அறுவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (போ க்கியருளுமென்று) * * * * கக॥

ஸ—ந்துப்பாட்டைடயும் ஈஷ வி த்துவர்கள். அமரரோடு-தி ருவ ஹ்ரி தேளரோடே, உயர்வில் - உவ ஜ ஹாஹத்திலே, வாழுவகத்தி லேயென்றபடி. சென்று - போய், தம்பிறவி - த, கருடைய வைவாஸமாகிற அந்நிறையை- அழகானகாரமுடி வாவையத்தை, நிறைக்கழகாவது கூளப-ம், அறுவர்-விஷயர்களென்றபடி. கஉ

ஜ்ரு நிவொரமுரு நாஷ்டாநிஸகயி ஸ்ரீஜி ஷ
ஷாஜராசோ நாஜ ஜஷாஹிஷ்டிகாயஜஃ.

பூரீ:.

ஆரிபவாவிஷ்தாதபகாரத்தாவலி:.

(பத்துலை.)

வையாஹர்க்வாஸ்வஹமிதி ரயிக காரமாணாநஞ்ஜி
வ
வ்ராவ தாரா.திவர்ஷ்வாஸ்கி3 தாஸ்ய தவாமதி தபாவ
ஸ க்ஷ வ
வரிவையவரஉகவாஸ் । வ்ராதாஹிவ்ராஜி விஹாசீ
ந வ
ராஹிசி திரணா கவர்காயாபுரபகவா வவர்காஜ்ஞாபா
உ வ ம
ஸாநாதீ வி தவஜ்ஞ கயாசநஞ்வளயஹ்ருதாஹ ॥கங॥

(வையாஹர்க்வாஸ்யஹமிதி:) கடைவெண்ணைப் களவினி
வ
லாவிடையாப்புண்டு - வசித்ஜ நங்களாலே கட்டுண்ணப்படி ஸ
வுளபிநக்கைகபாலும், (ரயிக காரமாணாநஞ்ஜிவ்ராவ காராக)
இதிரண்டுபாட்டிலயர்ம். நிலவரம்பில பலபிறப்பாய் - துமை
வுடை நாரண்மாயை - சுவஸ்வெய்யகவுர்ணமாண விஸிவஜ்
ணப் சுவர்காஜ்ஞ தவஸ்வஸ்ரா நத்தே டை வந்து சுமிநகாவ காரங்க
ளாப் பண்ணுகையாலும், சுவ காரிக்கும்போது வ்ருஹராஹ்ரா
கஞ்சும் நிபஞ்சாவான தான் "விதரம்ராவபாஹவ" என்கி
றபடியே வஸ்நியாஹ்ரினை ஒருவனுக்கு பொதுஞ்படி சூழ்வ
யர்மகவந்து பிறக்கைபாலும், (வவெர்வஷாவஸ்கிதிகவாஸ்) யாரு
மோர்நிலைமபினை வறிவெளியவெம்பெருமான் - ஜநயபுதிங்
களாலெத்தனையேயும் தண்ணியரான ஸ்ரீவாநரமிதா
வாஜராஜாகாரராஜிகளான எல்லாரிடத்திலும் சுநாரத்தனை
யாலும் (நதவஸ்ரீதிபா) வணக்ருடைத்தவிநறி வழிநின்று-
வணங்கின போர்களாலே வஸ்ரவாவனைகையாலும், (வஸ்ர
வ
வெய்யவராஉகவாஸ்) எணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரை திறைஞ்சு
மின் - வாவிஷயஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்குகையாலும், (வ்ராதா
ஹிவ்ராஜிவிஹாஸ் - வஸ்ராஹிவிதிரணாஸ்) நன்றிழில் காரண
ந வ
ன் - உள்ளிநும் மிநபசையறுத்து - வஸ்வாஹவிதிதஸ்ய
தி
விதிராயணீப ஜிவிஹாவநிஷஸ்வயர்ஹ்ரீதிகளிலே வர்ஹிஸமா
ன நாராயணனென்கிற திருநாமத்தைபும் தஉகர்மான நிப
நு
ஹ்ருவத்தையும் விஹமாகஉடைத்தாகையாலும், தன்னை ஜநஹ்ரி
வ
லே விஜித்தவாதிற உதாரவிஷயத்தில் நசையைப்போக்கி வஹி

நாலாந் திருவாய்மொழி.

ஷயத்தில் ஸுலபனைபுண்டாக்குகையாலும், (ஸவகுகாலாபூரய கூவாசு) மாநுமேமரிடத்திலும் வணச்கொடுமாள்வது வலம் - சூ பூரயணத்திற்குக்கூலமாயிற்றென்று கைவாங்க வொண்ணாதடி ஈதிஹாஸயத்திலும சூபூரபமாகையாலும், (பூ கூறிகூடஹ தயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - திரி சூரவகாரம்பண்ணி நிசிாஸ தவிலாமமற எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்தையாலும், எம்பெருமான் நிரவயிகவஸளை லுவிஸரிவடினென்று 'பத்துடையடியவர்க்' கென்கிற திருவாய் மொழியில் ஆழ்வார் பூர்வாழித்தருளிஸரென்கிறார் (கசு

ஸ்ரீமதபிநவராஜஸிஹாஹெஸிகாயநஃ.

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

அ--(அந்சிறைய) ஆழ்வாரிபபடி ஹரிநாகாரமான ஹ்ருதயத்தாலே எம்பெருமானை யநுஸவித்து, வாஹுவஸ

இ- இப்படி ஸளவுதனத உவமெஸித்தவிவர் இன்னும் மகிழ் தொவையாஸங்கள உவம்ஸிக்கவெண்டியிருக்க அதைவி ட்டு இந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுக்குத் தூதுவிடுகை பஹுமதமன்றோ; ஹரவதுநாஸவவிம்ஹுதத்தால் பிறந்தவாற்று மைபால் செய்கிறதென்னில்; ஆஹாரநிஹ்ருதிஸ்ருவாரங்களை ன்று மின்றிக்கே கநாஸவவிவெஹுவெஹதா வண்டோ; வாஹுவஸம்பூ ஷத்துலே ஹ்ருவ்ருத்தராய் அதைப்பெறுமைபோலவந்த சுவஸா தே தொகுமென்னில்; இபோதிவருக்கு நடக்கிறது ஸநா ஸாநாஸவதாதுமப் உஷாராஜிநாகாஸய தின்றிக்கே யி ருக்க இவருக்கு வாஹுவஸம்ஸ்லஷத்திலே ஹ்ருத்விஸம்ஹவிக்கு மோ; என்ன சுவதஸிப்பிக்கிறார் (ஆழ்வாரிஹ்ருதிபால்) இப்படி யென்கிறதற்கு காநாஸவித்தென்கிறதே; டை சுவயம். இப்படியெ ன்றது சூரிதர்க்குக் காணலாம்படியான சுவதாரஸளஹுவி

ஆ—ழ்ஷத்தில் கவெவிகூ பிறந்து, அதில் வரவுதிராய் அ
து கைவாராணமபாலே கதிஜகவாஸராய், எம்பெருமானுடைய
வஸ-ஸாவொராயவஸஹகுவாழி முனங்களை கூநாவஸநித்து இப்
படி முனவாணனியன் நம்மைமக் ககவிடானென்றுபார்த்து உவ
திவாகூத்திணிலை வாஹிலவஷிகத்தை யெம்பெருமாளுக்கு விண்
ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாகூாவெஷஹ
த்தாலே வாஹிலவஷிகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்.

இ— ழி ஷூகவென்றபடி. உஸ-நவஸிரநாகூாவ ஜூராநத்தாலே
யவனை காகிவாலுஸனை கூநாவஹவித்தவாறே கண்ணுலேகண்டே
தாக ஹரித்து வொஹாவஸம்ஷ்ரஷத்திலே வரவுதிராணரென்
று கருத்து. இப்போதிவர் வொஹாவஸம்ஷ்ரஷத்திலே வரவுதி
ராணரென்னுமிடம் "நிநவழிக்கீழ்க்நற்றேவல்" என்றும், "அ
ருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாள்" என்றும் வொஹாவஸம
ஷ்ரஷத்தை இந்நிநவாய்மொழியில் வராயதிசக்கைபாலே நோ
ற்றுகிறதென்றஹிப்ராயம். கைவாராணமபாலே யென்றது — ம
கூமாகாணமபாலேயென்றபடி. கூவவஸரராயென்கிறதற்கு விண்ணை
ப்பஞ்செய்கிறரென்கிறதே கருத்து. கூதிஷ மவவஸரராயெ
ன்றது — நம்பக்கல் ரிஷாஷஷஸ-நம்பன்மைக் கைவிட்டானென்
றுகலக்கி நாநவாநாஷவழும் விஜ்ஞாபமாம்படி கூவவஸரராயெ
ன்றபடி. ஆனல் நூதுவவிநகைக்குப் பற்றுசுதாரேனென்ன கூ
வதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிதரவிபால்) இத்தால்
இந்திருவாய்மொழிக்கு கூவாராயவஸஹகுமகிற வஸஷஷணம்
வரகிவாஷயமென்கிறபடி. நந-? இந்நிநவாய்மொழியில் அழ்
வார் உவிதிவாகூாகநிறலை வொஹிலவஷிதத்தை விண்ணப்பம்
செய்கிறரென்னக்கூடுமோ; "மந்திபிலேன்ற வல்வினேயே மாளா
தேதாவென்றிருந்தி" என்று ஒருபிராட்டியினுடைய வாகூாவ
மையன்றோ இந்நிநவாய்மொழி யிருப்பதென்ன? சுவகாரிப்பி
க்கிறார் (ஒருபிராட்டியினுடைய விதரவிபால்) சஷநநாவஸ-க
ஸாஷகவ தத்தாரமதீரர்) கஷெகவஹாஸவ தஜிராவாஸஹ
வாழிகளாலே, நமக்குப்பிராட்டியாதிராடு வாதரமுண்டானதைய
லும், வரவஸம்ஷ்ரஷ்டாதரணை ஸ்ரீயபிவகியினுடைய நிரதிஸய

அ—எம்பெருமானே! கலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி தன்முன்

இ—வளரும-ற ஆவணாழிகளை கூந்தலவிதது வரவரராத்,வா
ராயோ? உலகதாக்கு ஆபத்தோ? ஆபத்தோ? ! யாஃவி
யொரு-வதுவதாஃ வரம்ஹாவம் திகலாயயோ?" என்கிற நா
யத்தாலே தாம் ஒரு நாயிகையாயிருந்திவனை கூந்தலவிக்க
வேண்டுமென்று ஆசைபிறக்கைபாலும், தம்மை ஒரு நாயிகை
யாக ஆவித்துக்கொண்டு வாகனாலம்ஸ்ரஷத்திலே வரவுதி
ராய், அது ஆபையாகதொழிந்தவாறே விரஹிணியைப்போலே
மொகாதக-ராய், ஒருபிராட்டியினுடைய வாகனாலஸ்ரஷத்தா
லே ஆகிலஷ்டித்தை விண்ணப்பம் செய்கிறனென்று திருவு
ள்ளம். இப்படியிவருக்கு ஆவஸ்வைமுன்டென்று மிடத்தை
'வாஞ்ஞாமீதாரீமொஹாஹாஹ்ய ஹரஉபஸ்ய-ரிவஹ-ர வாம்ஹா
'வநீதாவதாள வரூதாலஸ்வாமெவரணபிநிமஜதஃ மெரயவஸீ
வாரகம்தாரும் ! ஹகிஸ்ரயாமாரு வ்யதா? வாரிணஸ்தி ஸ்ரஸ்தெந
ஹ-ரவஸ்வைம்யவரயிஸ்ர மெமாகுவரதாரதாவஸ்ரிகிரிஹ விர
ஹெண மெஸிகாவஸ்ரதாரஸ்ரிகாஃ" என்று தரஜிம்பாவநிஷ்தா
தய-ரதாவஜியிலே கூவாய-ர் அருளிச்செய்தார். "வாகீஹவ
ஸ்ரயாம்மெதாவி ஸ்ரநயாதாம் யகூகாஸ்திவிம்யாவ்யஷ தாந
கூகிந-ரஸாகூரா ! வம்வெரகூரு தம்யஸ்ரவகீம் யஜிநாவிந-ர
நம் ஹீஷாவமிவ மிதவாலிஹாராம்வஹ-ரிவாஃ" என்று யாஸ
காஸ்ரயத்திலும் இவ்வர்த்தத்தை வஸ்ரவிப்பித் தருளினர்.
இப்படி யாழ்வார் நாயிகாபாவத்தை வஹரிக்கைபாலே இதந்
ருவாய்மொழியை ஒருபிராட்டி வாக்யமாக உரைக்கக்கோலி அ
தில் முதற்பாட்டையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானே!நீ கரியால்)
நாரைகளைக்கண்டென்றது-தன்னுடைய மீன்வாழ்நத்திலே தோ
ழிமாரும் தாணும் விளையாடாநிற்கச்செய்தே மேலெபொழுத்தாலே
தோழிமாரும் கூடுவரிலைகளான ஒரிலையிலே எம்பெருமான்
உபயாவிபூராத்தாலே வந்து வம்ஸ்ரஷித்து விஸ்ரஷிக்க மிக
வும் நோவுபடுகிறவளொருபிராட்டி அவன்றனே வரப்பற்றுமை
யால் தான் அவனுக்குத் தூதுவிடநினைத்து அவ்வூராந்திலே
நன்முன்னே வம்ஸ்ரஷித்து வகி-ர்க்கிற நாரைகளைக்கண்டெ

மூ— அஞ்சிறையடடகாராயளியத்தாய்

அ - னேஷம்ஸ்ரீஷித்து ஷ-கீ-க்கிறநாரைகளைக்கண்டு தான் வ்ருஷ நாகிஸபத்தாலே யறிவழிந்திருக்கையாலே, தன்வார்த்தைகளையறி யா"வென்றுபிடத்தை விவேகிக்கமாட்டாதே அவற்றினுடைய வ ஸ்ரீஷஷஸஹாவத்தைதக் காண்கையாலே தன்றேறபாதி யளவுட யவாகக்கொண்டு அவற்றைக்குறித்து தன்னளவிலே வார்த்தை சொல்லுகிறவிடத்தில் சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகை யிடல் லாமையாலே அதைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையும் ஸ்ரீஷித்தாலே பேடையைநோக்கி; தினைத்தவிடத்தே தினை

இ— ன்றபடி. இதற்குச் சொல்லுகிறளென்கிறதேடே கஸபம். வார் த்தையையறியாத கிடக்குக்குக்களைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லு கை கஸ்ரீவஷஸ்மன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தான் வ்ருஷநிதாஷிபால்) இருக்கையாலே என்கிறதற்கு மாட்டா தேயென்கிறதேடே கஸபம். தன்றேறபாதி - தன்னைப்போலே அளவுடையவாக - வ்ருத்தியாஸக்தங்களாக, கொண்டு - உகவா, ஸ்ருஷித்து என்றபடி. பேரளவுடையரான பெருமாளும் ஸ்ரீஜந கராஜன் திருமகளும் வீரலஷம் ப்ரலஷமானவாறே யாஸக்தாய கதிரரிவணகஷிரன்றிக்தே "ஸிஸாகுஸிஸாகாவநாஷ" என் றும் "ஹஸகாரஸ்வகாகீணாம்" என்றும் அலற்றுமாபோலே யென்று கருத்து. அஞ்சிறைய சேவலுமென் று ஸ்ரீஷஷவகஷியையும் உத்தேசித்தலே வஸ்துவியக்கிற வி வள் மடநாராயென்று ஸ்ரீவகஷிரதத்தை வாவைாயிப்பானே னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவற்றைக்குறித்தி தாழியாள்) தன்னளவிலேயென்றது - தன்விஷயத்திலே யென்றபடி, தன் வ்ருத்தாதவிஷயமாகவென்னை. சேவல்- ஸ்ரீஷவகஷி, கொ க்கியென்கிறதற்கு சொல்லுகிறளென்றதேடே கஸபம். அஞ்சி றைய வென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (தினைத்தவி

ஸ— அளிபத்தாய் - ஸ்ரீவாவகீயான, அளி - ஸ்ரீவை, அளி யையுடையவன் - அளிபத்தான், தினைவுாவஸ்வைஸ்ரீ: - அளிய த்தாய், அஞ்சிறைய - அழகியதான சிறகையுடையவளான

ழை— நீயுநின் * னஞ்சிறைடசேவலுமை டோவாவென்றெனக்கரு
னி * வெஞ்சிறைப்புள்ளரைப்பர்க்கார்க்

ஆ—த்தமோதை செல்லுகைக்கிடான உவகுரணங்களை புடையை
யாய், வம்ஸ்ரூஷத்தைமே யாரகுமாக உடையையாய், ஊர்வா
வஹரிஷ்ணவுமாயிருந்த நீ யென்பக்கலிலே கூர்வேபண்ணி கூ
ஸ்ரீகருடைய வாஹனத்வத்தை பெரியதிருவ

இ- தாழியால்) இங்கு உவகுரணங்கள் - வகுஷங்கள், இத்தால்
ஊதிதாவையாகுமான வாசியும் சொல்லிற்றாயிற்று. மட
ஸாவத்தை ஸ்ரீகுவபாமாக்கி அதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கி
றார் (வம்ஸ்ரூஷத்தைஇ தாழியால்) இத்தால் விரஹாவஸாந
ஹர்ஷகுவம் சொல்லிற்றாயிற்று. அனியத்தாயென்கிறதற்குத் தா
தயாமருளிச்செய்கிறார் (ஊர்வேதாழியால்) வரஹரிஷ்ணவு
மாயென்றபடி. இத்தால் காரணீகுவம் சொல்லிற்
றாயிற்று. கூலதாரிவகுயிலே சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகி
ற வார்த்தையையும் பேடையைநோக்கி சொல்லுகிறானென்றதா
லே நின்னஞ்சிறைய சேவலுமாயென்றது கூவ்யாவ்யாவ்யாதம்.
ஆவாவென்றெனக்கருளி யென்கிறதை வம்ஹரிக்கிறார் (என்
பக்கலிலேயிதாழியால்) வெஞ்சிறையென்கிறதற்குத் காதயாமரு
ளிச்செய்கிறார் (கூர்மிகருடைய விதாழியால்) புள்ளரையர்த்தா
ர்க்கு என்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிதா

ஸ— சிறை - சிறகு, மடநாராய் - ஸீயானநாராய், மடப்பம்-
ஸீகுவம். நீயும் - வஸவம்வியையானநீயும், நின்- உன்னுடைய,
அஞ்சிறையசேவலுமாய் - ஸௌஹார்தஸ்வாமியான வாஸுதே
வனுமாய், இருவரும் கூடிக்கொண்டென்றபடி. ஆவாவென்று -
ஹாஹாவென்று, என்னுடைய ஊஹ்யஸ்வைரத்தைக்கண்டு ஸௌ
ஹார்தநாயென்றபடி. எனக்கருளி - என்பக்கல் கூர்மவே
பண்ணி, வெஞ்சிறை - உரஞ்சுகளான வகுஷங்களையுடையனை
கூர்மிகவாஹநாயிருந்த நீ யென்பக்கலிலே கருணைபண்ணி
னை வகுஷங்களையுடையனை வென்றபடி. புள் - வகுஷியான்மேலே, கருடனிலேயென்
றபடி. உயர்த்தார்க்கு - வஹரிக்கப்பட்ட வெம்பெருமானுக்கு,

ரூ— கென்விதூதாய்ச்சென்றக்கால் * வன்சிறையி
லவன்வைக்கில்

அ— டினைய ஜிவ்வாவஹாமாகவுடைய வெம்பெருமானுக் கென்
விதூதாய்ச்சென்று என்திறம் சொல்லவேண்டுமென்றவேகூதித்
தூப்பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே சொன்னவார்த்தையை
யவன மீகாரியாதொழியிற் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்த
னவாகக்கொண்டு அப்படி கூஸ்ரீதவதூஷனை அவன் சுமீகாரி

இ— ஜியால்) என்விடுதூதாய்ச் செல்லவேண்டுமென்று முற்பட
வாகயஃநம்விநா சென்றக்காஜி தூஜியானவவ நஹஜ்கூடாணமயா
ஜிந்த வாகயஃநமிந்கே சுகயஃவஜிஜமென்று நினைத்தருளிச்
செய்கிறார் (என்விதூதாயிதூஜியால்) என்திறம் - என்விஷ
யம், என்விஷயமான வர்த்தனை யென்றபடி. தூதுபோகக்
கூடாதென்றவை சொல்லாதிருக்க சென்றக்காலென்செய்புமென்று
சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபுமி தூஜி
யால்) அவைபோகாதிருந்தது வன்சிறையிலவன் வைக்கிலென்
கிற ஸம்கெபாலன்றிக்கே வாதஃநஹிஜ்ஜெகயாலே யாபி
ருக்க அவற்றைக்குறித்து சொல்லுகிற இந்த கூஸீயவாஹம்
சுவஸம்ஹமன்றேயுவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவிதூஜி)
கொண்டென்றது - ஹ்ருதிதென்றபடி. இப்படி ஹ்ருதித்துச்சொ
ல்லுகிறதாகையாலே சுவஸாம்ஹதூமில்லையென்றதாயிற்று. வைக்
கிலென்கிற யஜ்ஞயஃத்தாலே வன்சிறையில் வையானென்று வ்ரு
ஜ்தமாகிறதென்று கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அப்படியி
தூஜியால்) அவனென்கிற வாஜவிஜவஹிஜெஃஸாத்திற்கு காத
யஃமருளிச்செய்கிறார் (கூஸ்ரீதவதூஷனென்று) "வாஜிவ
ஜொஹாஜநஜிஜகஃ, வ்ருஸவிநஷாஜநாஷ்ஜாணாம்" இதூஜிஃபி
ங்கே யஹிவெதுகிறார். வன்சிறையிலென்கிறதற்குக் காதயஃம

ரூ—என்விடுதூதாய் - என்னாலேவிடப்பட்டதூதாய், சென்றக்
கால்-போலே, அவன் - அந்தவதூஷனனவன், வன்சிறையில்-
வலியசிறையிலே, ஊஜிமானசுராஸுஜஹத்திலென்றபடி, வைக்கி
ல் - வைத்தானகில், உங்கஸாயிகிரூஷஃ. வைப்பு - நிவாஸஃத்

ரூ— னைவப்புண்டாலென்செய்டமோ * * ॥ உ ॥

அ—யாதெழிபுமோ; அவனென்வார்த்தையை கூடீகூறியாதொ
ழிகையாகிற வன்சிறையிலுங்கனைவக்கில அத்தனையுமெச்சா
ப்பட்டாலாகாதோ, என்றே செப்பலேவணுமென்று சொல்லு
கிறாள். * * * * கஅ

(என்செப்ய) பின்னையுமந்த நாரைகள் போகாதிருந்துவா
றே சிலகுயில்களோதோகுகி; தன்னழகாலே என்னைத் தோற்பித்
இ- ருளிச்செய்கிறார் (அவளிதூதிபால்)ரிவெணாதுவிவதுவை
ணயன்பக்கல் உபதாநாங்காராமூலமையநிஷ்டெ வஸ்தா
விகமல்லாமையாலே இவ்விடச்திற்வன்சிறைஷவம் ஸளைவ்ஜ
தியாவாதுகாநம்கூற வாமென்று கருத்து. னைவப்புண்டாலெ
ன்செப்புமோ என்கிறதற்குத் தாயுடமருளிச்செய்கிறார் (அ
த்தனையுமி தியாதியால்). இவளுக்காகப்பட்டா லாகாதோவென்று
சொல்லவேண்டியிருக்க எனக்காகப்பட்டா லாகாதவென்று
சொன்னது பிராட்டியிணையுடைய வாகூடமாகச் சொன்னபடி. வெ
ராகயுடமாகச்சிறையிருக்கை சுலுஹுவுபாயமன்றே வென்று வை
தொஷீவ்ய ஹிஸியாதிலை செல்லுகிறானென்று கருத்து. என்றே
செப்பலேவணுமென்றது - சிறையிருப்பை ஒப்புக்கொண்டே
உபதிகூடசும் செப்பலேவணுமென்றபடி. * கூ

இரண்டாம்பாட்டு.

நாரைகளைத் தூதாகத் தான்விரித்திருக்க அதன்மேலைகூ
கிலுங்களை வாயதி-ப்பானேனென்ன கூவதரிப்பிக்கிறார் (பின்
னையுமி தியாதியால்) நோக்கியென்கிறதற்கு சொல்லவென்கிறதோ
ட்டு சுலபம், செய்யதாமரைக்கண் என்கிறது வெற தாமரைபோ
லே என்றுமன்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயென்று)

ரூ— தை, அந்த காராமூலாவிலாஸத்தையென்றபடி. உண்டாவ்-
காரவித்தால், என்செய்டும் - என்ன கூவதரிப்பைதுண்டாக்கும்.
ஒருகூவதரிப்பைதுமுண்டாக்காது; முன்னாவ வாமேயாமென்று
கருத்து. அந்த காராமூலாவிலாஸத்தி திஷ்டிவ்ய ஓ என்றகூவ
யம் கூடாதது கூடுமோவென்றபடி. * கூ

ஏ— என்செய்புகுமணக்கட்டிடமாணுக்கென்னாதா * யென்
செய்யுமுனைத்தக்சா வினைக்குயில்காணிரவிரே * முன்செய்
தபுழுவினையாற் றி நவடித்தீழ்க்குற்றேவல் *

ஐ — தடிமையாக்கினவனுக்கு நீங்களென்திறஞ் சொன்னற்றனென்செய்புமென்று சொல்ல அனையும் போகாதிருந்தவிடத்தில் சொல்லும்வார்த்தையைக் கேட்டுப்போனைக்கு கின்றனவாகச் கொண்டு, என்னுடைய ஜநாதரவாவைத்தாலே

இ— என் எக்கிறவஞத்திற்குப் பெருமானுக்கென்கிறதோடே சுவபமென்று நினைத்து இதற்குந் தாதுபமருளிச் செய்கிறார் (என்னையி தாழியால்) இத்தால் அவன்திறத்தில் தனக்குசாசற்ற கூடாதென்கிறரென்று கருத்து. என்தாதாயென்செய்புமுனைத்தக்காலென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களிதாழியால்) என்தாதா யென்கிறவித்தாலேதானே என்னுடைய வுதாசஞம் அவனுக்கு விரோதீபமென்றிவ்வகும்பம் வரியமாயிருக்க முன்செய்தவிதாழியான விரோதவுபகாரம் சொல்லவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அனைவருமிதாழியால்) கொண்டு - ஹேதித்து. அப்படிவரியமானலும் வாய்வார்த்தையுஞ் கேழ்ச்னைக்காக கின்றனவென்று ஹேசாரென்றுகருத்து. முன்செய்த முழுவினையாலென்கிறதை புரைக்கிறார் (என்னுடையவி தாழியால்) நிரவடித்தீழ் குற்றேவல் என்கிறதைபுரைக்கிறார்

ஙா— இனைக்குயில்காள் - வண்வீழுத்துங்களான கொகில்காள்காள? இனம் - வண்வண, என்செய்புகுமணக்கட் பெருமானுக்கு என்னுடைய கரணத்ரய வரோபகரான லாதிக்கு, என்தாதாய் - எனக்குதவிசெராய். உரைத்தக்கால், - என்வார்த்தையை விண்ணப்பம் செய்தக்கால், என்செய்யும் - என்னகுற்றத்தைபுண்டாக்கும், நீரலிரே - நீங்களல்லிகாரென, துயரரவரு வரியாதிகளானன கொகில்காள்களல்லிகரென்னடி. தூதைபாத்தல் உங்கள்வார்த்தையை அவரறியாரென்று கருத்து. முன்வரிவரஜநங்களிலே, சிப்புபுருவரிவோயாய் - சிற்புருவரிவரஜத்திலே, நிரவடித்தீழ் - கூரரஜத்திலே, குற்

அழ—முன்செய்ய முயலாதே னகல்வதுவோ விதியினீமை ॥உ॥
விதியிறற்பெடமணக்குமென்னையுடையவன்னங்காண் *
மதியிலெடுறண்மாணுலகிரந்தகள்வற்கு *

ஆ—உன்தி நுவடிகளிலடிணமைசெய்ககருப்பண்டி ஹாஹும்பண்ணப்
பெற்றிலேன் இனியுன் திருவடிகளை நானகன்றேபோமித்தனை
யோ? வென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள். * உ॥
(விநியிணல்) வோவம்பண்ணினை லதுமாளுந்தனையும

இ-(உன்தி நுவடிகளில் அடிணமையென்று) செய்யமுயலாதேன்னென்
கிறதற்குத் காதபடும நளிச்செய்கிறார் (செய்கைக்கிதாயில்)
இனாகல்வதென்று சுவபித்துத் காதயடும நளிச்செய்கிறார் (இ
னிமி காயில்) இனியென்றது இன்னுமென்றபடி. என்றுசொ
ல்லுங்கோளென்றது சுஜாஹாகம் * * * உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

உன்னுடையவினையானது கூயமெல்லா மநுவவித்தாலும்
மாளாதென்று எம்பெருமான் சொல்லாதிருக்க, மதியிலேன் வ
ல்வினையே மாளாதோவென்றிப்படி யிவள் சொல்லுவானேனென்
ன சுவகதயிப்பிக்கிறார் (வாவநி காயில்) வேண்டாவோவெ

ஈ—றேவல் - சுதேயமஹிகூயத்தை, செய்ப-பண்ணு; முன்மு
யலாதென் - வெறிவடிஉஹாயிபாதநான், மெகூயடும்வா
ஹெதாவினை வகூதங்களைப் பண்ணுதநானென்றபடி. இன
ம் - இன்றும், உதவாமுமென்றபடி. அகல்வதுவோ - விஸ்ரு
ஷிதப்போமித்தனைபோ, யிதி - வம்கயித்தது. * உ॥
விநியிறல் - ஹாஹுந்தாலே, பெடைமணக்கும் - ஸ்ரீவகூதி
னாலே வம்ஸ்ரவதிபாதிக்கிற, மணம் - வம்ஸ்ரவதம். மென்
னடையை - ஸ்ரீஜ மஹிநயாயிகளின, நடையழகாலே அவனை வ
சீகரித்து கூயடும்கொள்ளவத்தான வென்றபடி. அன்னங்காள்?
ஹம்வாங்காள், மதியிறல் - "மெகூளஹாடெடும்ஹ்யாவுவிஹ
கி" மென்கிறம்ஸ்ரவாகூத்தின்படியே ஜாஹ்ரஜனையை சுவெகூதி
த்திற்கு வம்முமும் ஜஹாவெயிக்ரு வயமுமிவாராதே அவனுக்கு
கூயடுமாம்படியான வொஜிவாகூயடுத்தாலே, நறள் மாணைப்-
வாஜிநவெஹவாஸியாய், மான் - ஜாணவகன், உலகிரந்தகள்வற்கு-

ஏழாம் பாட்டு

மதியிலன் வல்விலை பேமாளா தேவென்னை யொருவுத்தி *
மதியெல்லா முள்கலங்கிமயங்குமா லென்னீரே *

அருஞ்சொற்பொருள்

வேண்டாவோ வென்னில்; என்னுடைய வாவெல்லாம் போய் நாணமெல்லாம் நசிக்கவும் மாளாத தென்னிலுந்தி மதியெல்லா முள்கலங்கி பரிவிழந்தா னென்று. தன்னுடைய இன்னில் - வேண்டாவோவென்று சொன்னாலில், இதற்குத் தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோ வென்கிறதோட சுகபோ பின்னையுமந்த கொங்கிலங்கள் போகாதிருந்தவாறே வாவெம்மானந்தினை புமநசிக்க வேண்டாவோவென்று எம்பெருமானரிச்செய்தானில் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தாவாகி உகவெதுகூடித்ததுக்குச் சொல்லுமுந்தரத்தை தன் வுவஸநாதி, ஸபத்தாலே கலங்கி, வாவெம்மாகோக்குறித்துச் சொல்லுகிறாளென்று வாமதிசொல்லித்தாயிற்று. இந்தவினைகலங்கித் திலளாகினி வள்பிரிந்த விஷயத்துக்கும், காட்டார்பிரிந்த விஷயத்துக்கும் வாசியின்றிக்கே யொழிபுமென்று கருத்து. மாளாதேவென்கிற விடத்தில் வாஸவ வுயிரா கமருளிச்செய்கிறார் (சுகமுறி தாயில்). விஷடஜீவபாவமானவரைக்ஷணத்திலே மாளாதோவென்று உவாஹஸஹிதமென்று கருத்து மயங்குமென்கிறவாக்கு ரைக்கிறார் (அறிவிழந்தானென்று) இதீபவாதத்திற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதாஹியால்) என்னிடை பரிவாகத்தைதானித்தவளவுக்கு, வாசிமாவசாரஹிவுடிவுவிதிதந்தாலே மென்னை ஆஸீகரித்தவளவுக்கென்றபடி. மதியிலென்ன ஜ்ஞாநவிநயான வென்னுடைய, போம்போது நைகபோட்டாத மதிகேடுபான வென்னுடைய வென்றபடி. வல்வினைப்பே - ஓவ்யமான வாவெமேதியா, மாளாது - காலநிமல்லாமதாவஸ்தாலும் நசியாது. என்னிருருத்தி - ஒருத்திமையன்றுள் வுவன்தானை ஆறியுமென்று கருத்து. மதியெல்லா முள்கலங்கி - வேதீகளெல்லா முள்ளுருக்கூடகலங்கி, சாஸ்த்ரம் கலங்கினபடி. மயங்குமென் - தோவேய்யாகின்றாள், தெளிவென்ற விஷயமுதிரா தகாம். என்னீரே - என்னுடையிகாள், இப்படி மெல்லநல்காவென்றபடி.

* * * 15

ரூ—என்னீர்மைகண்டிரங்கியிரு தகாதென்ன ஐ* வென்னிலமுகி

ஆ—ழிவு வெவிடி சங்களாலெடுப்பன்னூ நீ தாற்பித்துவளுச்சூச்சொ

ல்லுங்கோவென்று ஹாமுர்சீபயத்தாலே வாஹனாம வம்மிரு

வழித்து வதிர்க்கிற சிலவன் னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ஈ

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப் பிரிபிலொரு கூஷணோ

தீரும் தரிக்க மாட்டாத வஹானவ பெர்ளுடிடத்தை யறி

இ- டென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லுங்கோவென்று) வீதியிலு

லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஹாமெர்தாழியால்) தங்களுடைய

ஹாமுர்சீபத்தாலென்றபடி. இவளுடைய ஹாமுர்சீபத்தா

லே பெண்ணவுமாம். அவைகளுடைய விரஹதாபத்தை யிவ

ளுக்குப்பார்க்கவேண்டாதபடியாகவும் அவை விரஹத்தாலே வ

வஸனங்களாகாதே வாதனுகூலையாக்கூடுங்களாம்படி வம்மிரு

வழித்திருக்கையு மிவளுடைய ஹாமுர்த்தாலேயிறே. பெடைமண

க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாவாவாஜி

தூழியால்) * * * * ஈ

நாலாம்பாட்டு.

என்னீர்மை கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

றார் (நானிதூழி யறிந்துவைத்தென்னுமளவாலே) கூஷணோ

தீரவைத்தாலே இப்பாட்டுக்கு வம்மதியும் வாதிவிதைடாகி

றது, எங்ஙனேயென்னில்; பின்னையுமந்த ஹம்வாங்கள் போகாதி

ருந்தவாறே காதூதேவர்களும் விஷ்ணுவைமன்றிக்கே, கூதிவிப

காமுகதேவரும் வருகிறாரென்றருளிச்செய்தாளுதற் சொல்லுவ

தென்னென்று போகாதிருந்தனவாக உகவாதகூதித்து கூஷண

காதூவிரஹத்திலும் யாசிகமாட்டாத வென்விஷயத்திலே, கூ

திவிபகாமுவிஷ்ணுவைந்தான் சொல்லுகைபாஷதமோவென்று

ஸ—என்னீர்மை - என்னுடைபவஹாவத்தை, கண்டு - வம்மிரு

ஷஉமெயிலாமிமந நெயிதுயுாதிகளி லம்ஹவிகூாத்தாலே

வாதிகூஷமாகக் கண்டுவைத்து, இரங்கி - கூவிவெடபண்ணி; இ

துதகாதென்ஞத - இந்த விரஹ மிவளுக்கு யெழுடன்றென்

றெண்ணுதவரான, என்னில முகில்வண்ணற்கு - என்னுடைய

ழ—ல்வண்ணற்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனை*நன்னீர்மை
யினியவர்கட்டங்காதென்றுநுவாய்ச்சொ * னன்னீலமக
ஆ—ந்துணைவத்தென்பக்கஞிலேகூறினை பண்ணி; இவள்நம்மை
ப்பிரிந்திருக்கைக்கூடல்ல" வென்று பாராதவர்க்கு நமனென்ன
வார்த்தையைச் சொல்லுவதென் றெம்பெருமானே யின்னதாய்
பின்னேபுமவனே விடமாட்டாமைபாலே, அவளுடைய நல்லுயிர்

இ-பெருமானேவெறுத்துச்சொல்லுகிறானென்றிப்படி வம்மகிவ-ஐ
விதையாயிற்று. அறிந்துவைத்தென்றது - வம்ழுஷஉவொயில்
அனைத்தைக நெகிழ்ந்தவளவிலே வெளுத்துவருகிறபடியைக்காண்-
கையாலே அறிந்திருந்தென்றபடி. இரங்கியென்பதற்குத்தாபஞ்
மருளிச்செய்கிறார் (என்றி தூஷியால்) இதுதக தென்றதவென்னீல
முகில்வண்ணற்கென்கிறதற்குத் தாபஞ்மருளிச்செய்கிறார் -
(இவனி தூஷியால்) என்சொல்லியி தூஷினை வஷஹஷிக்கிறார்
(நானி தூஷியால்) இன்னதாயென்றது - வெறுத்து நிரஷொயடா
யென்றபடி, இப்படியொன்றுஞ் சொல்லமாட்டேனென்று நிவி-ஐ
வணைபானவள் திரும்பவும் வஸஹஷஞ்சொல்லுவானேனென்
ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னேயுமி தூஷியால்) மாட்டாமைபா
லே யென்கிறதற்கு அன்றில்கனை நோக்கிச்சொல்ல என்கிறதே
டே கூவபம். நன்னீர்மையென்கிறதைபுரைக்கிறார் (அவளுடைய

ஸ—ரான நீலமேகவண்ணற்கு,யான - நான், என்சொல்லிச்சொ
ல்லுகேன் - எந்த வவ-ஐவ-ஐதனைதச் சொல்லி வஸஹஷஞ்
சொல்லக்கடவேன், ஓவென்றது நிவ-ஐஉஷஹஷ்தகூ. நன்னீர்
மை - நல்லவுயிர், உமக்காஷஸணீபமாம்படி. நன்றுனவுயிரென
ன்றபடி. இனி - இத்தனைக்குமேல், அவர்கள் - அவ்டபபத்,
கள் என்று வஷஉஷஹஷ்வபம். அவரென்கிற வெஹஸ்ஷஉஷஹ
ஷ்தி தான் நாயிகைய,ன வெஹஸ்ஷஉஷநத்தாலே உ-ஐ கிர்நங்கள் வா
ர்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள். தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதென்
ன்று, கள் - தங்காதென்னுமிடத்தில் - ளகாபத்துக்கு தகார
ஸவஸஹஉஷவொஃ டகூஹஷாஷஉஷஃ. ஓநுவாய்ச்சொல் - ஓநுவா
ர்த்தை சொல்லுதலே, நன்னீலமகன்றில்காள் - நல்லடீஷவணை-ஐ

மூ—ன் றில்காணல்குதி தீராநல்கீ தீரா * ॥சா॥

நல்கித்தான்காத்தனிக்கும் பொழிலேழுப்விணையேற்க *

ஆ—ரானதுஇனியவள் டக்கலொ நகூஷணைஎ துழுந் தங்காதென்

றொருவார்த்தை தொல்லைவெறுமென்று நிலவன்றில்கணை நேர்க்

கிச்சொல்ல, அவையும் போகாதிருந்த விடத்தில், இத்தனையு

ஞ்சொல்ல வல்லிகோளொ மாட்டி கோளொ வென்கிறாள். சா॥

(நல்கி) ஹவ-ர்ஹகாக்கறுடைய ஹவ-ர்ஹவாயங்கணை யும்

பொறுத்தருளி யவர்களுடைய வபிஷேங்களை யெல்லாம்போ

க்கி ஹலைஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை

இவிதரவாழியால்) இனியவர்கள் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல் எ

ன்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இனியிதரவாழியால்)

பதின்காற்சொன்னல் மறுத்தாரைச்சொல்லுமாப்போலே முதல்

வார்த்தையிலே நல்குதிரோ நல்கீரோவென்று சொல்லக்கூடா

மையாலிங்கு சுகய-ர்வஸிஹாகய-ர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொ

ல்லவேணுமென்று) அவற்றிற்குவிவக்ஷிதாணைதிருக்க உவகாரி

த்தாரைக்குறித்துச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லக்கூடுமோ

வென்ன சுவதரிப்பிகிறார் (அவையுமிதரவாழியால்) நல்குதிரோ

விதரவாழிக்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுமிதரவா

யால்) இத்தனையுமென்றது - இவ்வுக்தி ஹாதரத்தையுமென்றபடி சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

பொழிலேழுமென்கிறது ஹரக்ஷணாநர்ஹாணமாக ரக்ஷி

ணாவஸ்வ-ர்ஹதவ யமென்கிறார் (ஹவ-ர்ஹதிதரவாழியால்) நல்கித்

தான் காத்தனிக்குமென்கிறவிடத்தில் சுகய-ர்வஸிஹாகய-ர்த்தை

யருளிச்செய்கிறார் (ஹவெ-ர்தரவாழியால்) காத்து என்கிறதற்கு

த் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அவரிதரவாழியால்) நல்கியென்கி

ற—கூளளறுவெகூஷிகாள்?, நல்குதிரோநல்கீரோ—உவகாரிக்கவல்

லிசோளொ மாட்டிகோளொ, நல்குகை - வஹஹரும் ரக்ஷணை

யும், நிரமவகாஹப்போலேயிருந்து சேபலுமவகாஹப்போலே யாகி

றதோ, என்னுடையவவெகூஷிசஞ் செய்கிறீர்களொ மாட்டீர்க

ளொவென்றுகருத்து. * * சா॥

ரோ—நல்கத்தாளைகாதோராரணவணைக்கண்டீச்சான் * மல்குநீர்ப்பு
னற்படப்பைபயிரைதேர்வண்சிறுகுருகே * மல்குநீர்க்கண்மேணா

ஆ—வெம்பெருமாளுக்குநான்செய்ததிமழுனையப்போறுத்தென்மே
டுகலங்குபரிமாறவேபோ ஆகாதென்று சொல்லி, பின்னையபன
ருளிச்செய்தருளின வார்த்தையைக் கொண்டு வந்து

இ-றனைபுரைக்கிறார் (வலிவலிமை:கலவன்று) அளிக்குமென்கிற
தைபுரைக்கிறார் (ரக்ஷித்திதாழியால்) இதில் வலி தாயை-ம்மந
ளிச்செய்கிறார் (வாலிதாழியால்) ப-ஆ - நாரணன்மாலை
துக்குத் தாயை-ம்மருளிச்செய்கிறார் என்னவுமாம். கா-ணை
ஹிகள் நாரமாலைவிலகவி ங்களென்று கருத்து. என்னைபிப்படி பு
லைக்ஷித்தாலெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கையிலே வரிவை-ணை-ம்மா
னை தன்னுடைய நாராபணைகவும் விசுவமாகாதே வென்று அ
றிவிழுங்கோ ளென்கிறளென்றவிபரீதயம். எம்பெருமாளுக்கெ
ன்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறதோடையம். விரைபெற்றேயோ
கல்கவாகாதென்றபித்துத் தாயை-ம்மருளிச்செய்கிறார் (நாளி

ஸ—மல்குநீர் - வயலுமானை, புனற்படப்பை - நீர்நிலத்
திலே. புனல் - ஜலம், படப்பை - கொடித்தோட்டம், இரை-
ஆஹாரத்தை, தேர் - பிள்ளைக்காகத்தேடுகின்ற, வண்சிறுகு
கே - ஓளதார்யத்தைபுடைய வாலவராலவகூகியே?, வண்
மை - ஓளதார்யமும் அழகும், வராயை-ம்மாலாரந் தேடிக்
கொடுக்கும்படியான ஓளதார்யத்தாலுந் தூதுபோம்படி சி
மையாலுண்டான ஸரஸ்ரீயும், வயத்தாலும் ஊரிலுள்ளாரை
யுனக்கு வாலவலியென்றுகருத்து. நாரணனைக்கண்டுகொ-
நாராயணனைக்கண்டவளவிலே, பொழிலெழும் - வயலிலாக
ங்களையும், வயல்நாரைக்களை. மென்றபடி. பொழில் - லோக
ம், தான் - வயலிலை, அவர்களுடைய நல்குரவு டலெகவி
யாதே யென்றபடி. நல்கி - லயலுந்து, தன்பெருமை யென்ற
படி. காத்து - நிலமுதாறி ஜங்களாக்கி, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்
கும், தான் - இப்படி வயல்ரக்ஷகனான தான், விரைபெற்ற
யோ - வாலிலிலையான வெனக்குதாயுமா, தன்னுடைய

ழே — ற்கோர்வாசகங்கொண்டருளாயே (ரு) அருளாதரீரருளி

ஆ — னைக்குச்சொல்லவேணுமென்றுசிலருருகாசோஇரக்கிறாள்.

இ- தாதியால்)ஓகாரத்தைப்பிடுகே சுகபித்தது உவாலம்ஹாஹிவ்வு
கூறுகை-ர். நான்செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளி யென்கிறவித்
தாழிப்பாட்டுச்சு வாமதிவாக்கிவிடுகை. எங்ஙனையென்னில்;
கிருஷ்ணதாதிமும் வாஹரிக்கமாட்டேனென்று கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்
னவாறே, சுவபாயம் பரவாரம்கையாலே வாஹரியாதேதிரு
மோவென்று எம்பெருமானுபேக்ஷித்தாலிற் செய்வதென்னென்
னச் சொல்லுகிறாளென்று வாமதிவாக்கிவிடுகை. மல்குநீர்க்கண்
ணைற்கென்கிடைத வாம்ருஹரிக்கிறார் (எனக்கென்று) அருளா
யென்பதற்குத் தாதுபர்மருளிச் செய்கிறார் (சொல்லவேணுமெ
ன்று) * * * * ரு

ஆறாம்பாட்டு.

எம்பெருமானேஎன்ன வாவாஹவாவர்விய வாம்ருஷங்க
ளையு மதிபக்ஷிபாநின்ற விவளிப்போது வாவீயியிலே யொருநா
ளெழுந்தருளுகிற தாதீத்தை யொருவாராஷாகர்மாக வ

ஸ — ளாயிருந்தும் நாடோடொத்த ஸகுணமுமில்லாதபடி
வாவிக்ஷேபான வென்விஷயத்திலே தாதிமென்றபடி,
கர்கவாகாது-ஹேவரிக்கவாகாது, என்று சொல்லியென்றபடி
வாயர்ம். மல்குநீர்க்கண்ணைற்கு - வாகவாஹரிவாகவாதே
யானவெனக்கு, அதற்குக்ர ஹ்மியேபிறக்குப்படி தன்ஹிமை
யைச் சொல்லுகிறாள். ஓர்வாசகம் - ஒருவாதீரூதரம், கொ
ண்டருளாய் - கொண்டு வாழ்ந்தருளவேணும், அருளாவென்
னையாலே தியக்காதிலும் வாமதிவாக்கியாவாசர்திறத்தி லு
வாவாரொக்கியாழிய கெவ்வரோக்தி நடக்கலாகாதென்று வா
விதம். * * ரு

ஆழி - ஸமுத்ரமை ன, நிறுதி உவிடையப்போலே சொன்ன
யாயர்த்தத்துக்குமேலே நிலையர்த்தப்படாது மாமாயவாஜி
யானவென்றபடி. வரி - அழகியதாய், வண்டே -
வாழ்முமே? அருளாழிபம்மானைக் கண்டக்கால் - கூவாயாகத

ரு— யவராவிதுவராமுன் * னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதி
யொருநாளென் * றருளாழிபம்மாஜனக்கண்டக்காவிதுசொ
ல்லி * யருளாழிவரிவண்டோயுமுமென்பிழைத்தோமே சு॥

அ— (அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொ
றுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷித்தக் கடவோமாகிலு மசுஜவிஷ
யூஜனரான வவரடைய பிழைகளைப் பொறுத்து அவர்களா
டே கலந்து பரிமாறும் பரிமாற்றத்தாலே வரும் காரணஜாதி
மாணங்களுண்டோ வென்றிருந்தாலுலகிலவனுக்குச் சொல்
லுவதென்னென்னில், அவரோடு கலந்துபரிமாறுகை திருவுள்ளம
ன்றாகிலும், உம்முடைய கூடாவொக்கும் வழிவழுவாகூவத்நிற்கும்
இ— பேக்ஷிபடியேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாருடையவி
ருதியால்) இப்படி வண்டுகள் ஸஞ்சரித்ததாக ஸ்ரீதத்துச் சொ
ல்லுகிறானென்று கருத்து. காரணஜாதியென்கிறவிடத்திலாதி
ஸாவம் வழிவழுவாகூவாவம். தாம் அல்லாதாருடன் ஸம்ஸ்ரு
ஷ்டதால் வருமவத்யத்திற்காட்டில் நாராயணகூவம் விகூடமாய்த்
தாகிலு மாகவமையுமென்ன திருந்தாளுகிலென்றபடி. அருளாதி
நீரென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (அவளோடுபி
ருதியால்) அருளியென்கிறதிலுதிஷ்டகாலடாமருளிச்செய்
கிறார் (உம்முடையவிருதியால்) நாணவாதிவந்தாலுப்பரலோ

ரு— வஸுஸாதயாரணன வுலாழியாக்கண்டவளவிலே, அருளா
தநீர்-ஸம்ஸாரவதிக்கைக்குக் கூடவெடபண்ணுதநீர், அருளி-வீயியி
லெடுத்தருளுகிற சோதரத்துக்குக் கூடவெடபண்ணி, அவரா
வி - அவளுடையவராவன், துளாழுன் - ஸாஜைமாவதற்கு
முன்னே ஜாணாவஸ்தைக்குமுன்னே யென்றபடி. அருளாழி
ப்புள் - கூடவாவஜாதமான வடிவழகையுடைய, ஒருநாள் - பல
நாள்வேண்டா, அவர்வீதி - அவருடைய வீதியிலே, சூடவீர் - ந
டத்தியருளவேணும், யமும் - நம்முடையும், என்பிழைத்தோம்-
என்னபலாயஞ்செய்தோம், வாராகாமேயென்கிற காங்
ருமன்னாப்பு செய்தோமென்றபடி. என்றிறை - இத்தவிரண்
டுவார்த்தையையும், சொல்லியருள் - சொல்லவேணும், அருளா
ன்று உபயவாசலாக்கி. * * சு॥

ஆ— தாழ்வுவாராமே யவளுமுஜீவிக்கலாம்படி யவள்பக்கலிலே கூலைபண்ணி, அவள்முடிவதற்கு முன்னே வாழுகாராணிக்கு ஞனே பெரியதிருவடிமேலேறிபருளி யாழ்ரிகவாரிதாணாகயத்தோ மாகவெழுந்தருளுப்போது, பெரியதிருவடியை யொருநாளந்தத் தெருவேகடாவி யருளீரென்று சொல்லுவது. அதுவுங்கடவ தன்றென்னில், இம்மாத்திரத்தையுஞ் செய்தருளா தொழிகை

இ— ம். கூவதூமவரப்போகாதென்றருளாதிருக்கிறவனே யருளச்சொல்லக்கூடாமைபோ லிலைவையெல்லாமிங்கே யஹிவதசங்களென்றுகருத்து. அருளியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனிதாழியால்) கூவிவைபண்ணியென்றது வீயியிலே எழுந்தருளுகிற சாத்துக்காகிலும் கூவிவைபண்ணியென்றபடி. அவராவிதுவராமுன்" என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அவளிதாழியால்) பின்பு கூவிவைபண்ணினலென்னுடைய வபகேகூடிச்சு செப்தீராகிலென்கிறாளென்றுகருத்து. அருளாழி யென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாழிசதாழியால்) வாழுகாராணிகுணைகயாலே யவனைக்கொண்டு வருமென்றுகருத்து. அவளுக்காகவவள் வீயியிலேவருகையும் நமக்கவதூமென்றிருந்தாலோ வென்கிற ஸம்மெகெக்குப் வாரிவாராமாக இதீபவாதத்திலே யஹிவதகமன வகாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடிமேலேபிதாழியால்) கூநாகாரம் வருகையாலதூம் வாராதென்கிறாளென்றுகருத்து. புள்ளூவத்தை புணர்க்கிறார் (பெரியதிருவடியையென்று) கடலீரிதாழிக்காபகாதத்திலே தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளிதாழியால்) ஒருதெருவிலே பலகாலம் போகப்புக்கவாறே வெறுமன்றென்று ஸம்கியார்களோவென்றவன் சொல்லாமைக்காக வொருநாளென்கிறாளென்று கருத்து. தன்னிடத்திலே யவராயங்களே யம்பீகூரித்திருக்கிறவிவள்யாமுமென்பிழைத்தோமென்னக் கூடுமோவென்ன விதுக்குத் தாதுபர்ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அதுவுமிதாழியால்) அதுக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இம்மாத்திரத்தையுமிதாழியால்) ஸம்ஸ்ரவஷியாதெழிகைக்குத்தான் பிழைசெய்தோமே

ழ— என்பிணழுகிகாப்பது போலப்பனிவாடையீர்கின்ற *

ஆ—க்குரங்கினன்னபிணழசெய்தோமென்றித்தை,வாசகயாடை வான திருவாழியை யேந்தி வலவர்தாக்கனையும் ரகஷித்து நாநைகிற வெம்பெருமானை க்கண்டக்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டு தூண்ணக்கொண்டாடி யிரக்கிறன். * — சுரி

(என்பிணழ) தன்னைப்பிரிந்து படுகிற வுவலாத்தின்மேலே யெலுப்பிலே யிணழதோத்தாற் போலே யென்னைப்பனிவாடை யிராநிற்கசெய்தேதயும், தன்கூடவேயொன்றும் நினையாதே இ - யாகிலும் வீதியிலேயொருக்கலிலுழுந்தருளாதே, ழிணைக்குமம்பி ணழசெய்தோமோ வென்கிறனென்றுகருத்து; வசிவர்களுக்குத் தலைன்றென்கிற வசனத்தை இங்கே யாகவிர்த்துக்கொண்டு இது வன்கிற வாவைக்காக யுரைக்கிறர் (என்றித்தையென்று) அருளாழியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறர் (வலவர் வ்) சுவாதியால்) அருளாழிப்பம்மாவேயென்கிறது திருவிலுவாவி யாகவுமாபலவடி வெடுத்து கருக்து, சொல்லியருளினன்கிறனை யுரைக்கிறர் (சொல்லியேவணுமென்று) ஆதிவராகமென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறர் (வண்டு தூண்ணயால்) அ

ஏழாமபாட்டு.

உடம்பிணழக்கோப்பதென்னுதே என்பிணழக்கோப்பதென் றதாவிவரடைய ஸர்ரஜஞ்ஞி ஸர்வமென்று தோற்றுணையாய் முன்படும் வலவேழும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய் கிறர் (தன்னையிதுவலியால்) என்பிணழக்கோப்பது போலவென்கி றனை யுரைக்கிறர் (எலுப்பிலேயிணழ தூணயால்) பனிவாடையீர்கின்ற வென்றதற்குத் தாதுபர்ம × கிறர் (பனிவிதூணயால்) என்பிணழதீர் பென்கிறதற்குத் தாதுபர்ம நினைத்தருளிச்செய்கிறர் (தன்கூடவேவை

ஸ — என்பிணழக்க நடிகாவ்கினி கிப - எலுப்பினைடப்பிரிக்கிற வோது ஸர்வ? என்பு - சதுரி, இணழக்கலாக — சேதுபந்தருளின, பனிவா டை - ஸீ சதுரவாகூடாவென்று, பனி, - ஸீ கிம, என்பிணழதீர்கோப்பது தேபோல - எலுப்பிலேயிணழ நோவினையுடனாக்க மறுவோலை சுரா ஹ்ருதயம், சாந்திபர்வ - சாந்திபர்வம், தூவதரங்கம், சாணை -

ரூ— வென்பிழைதீயகீனைத்தருளிபருளாதிருமாலார்க்*கென்
பிழைத்தாடிருவடியின்றகவிணக்கிகென்றிரு நுவாய்ச்சொல் *

அ— பென்பிழைழுனையகினைந்தருளியருளாதிருக்கிறவருக்கு, நா னை
தேனும் பிழைசெய்தால் தம்முடைய கூரிவைக்கு விஷடமல்ல
தொருபிழையுமுண்டோ, என்றிரு நுவார்த்தை சொல்லலோனும்
உன்னுடைய கிறத்தைக்காட்டியு மவனுடைய திருநாமத்தை
ச்சொல்லியு மென்னுடைய வெளுப்பை யினழ்கிறவினங்கினியே,

இ— பொன்றுமி சூளிபால்) இதீயவொழுக்கத்தை
யுரைக்கிறார் (என்பிழையி சூளியால்) விளையற்கென்று கீழ்ச்
சொன்னவிவளிங்கே என்பிழைத்தா னென்னைக் கூடுமோவென்
ன, தானைத்தினமேபேறு மவமாயம் பண்ணினலுமவன் சூ
ரிவைக்கு விஷயமல்லாதநிலையென்னையிலை தாதபமென்
றுகாட்டுகிறார் (நானிதூளிபால்) இந்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸ
ரிவைக்கிப்போட்டை ஓவொமானவுத்தரமென்று ஸ்ரீவிஷ்ணுயி
ற்று. உம்முடையசூரிவைக்கு விஷயமென்றது திருவடியின் த
கவிணுக்கென்கிறதின் விவரணம். ஒருவாய்ச்சொல் லென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஒருவார்த்தையி சூளிபால்) என்பிழைக்குமென்கி
றதற்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதூளியால்)
ஸ்ரீராமவணபம் வாலிவதத்தாலே நாயகனுவாரகுமென்று கருத்து.
விளர்த்த கினியாணையாலே திருநாமம் மவுஸ்டமாயிருக்கு மெ
ன்றுகருத்து திருமாலார்க்கென்கிறதற்கு வாகமருளிச்செய்கிறார்

ரூ— வெழிக்கை, இவ்வவிவஸ்யிலும், என்பிழைமியகினைந்தருளி -
தம்முடையசூரிவைபுகினோபாதே என்னுடைய வவராயங்க
ளோயே லாபித்து, அருளாத - சூரிவைபண்ணைதேயிருக்கிற, தி
ருமாலார்க்கு - பிராட்டியினிடத்திலே வாஜுஸ்யானவர்க்கு, அ
ன்னென்றது வாஜுவாவிவ்ய தியம். இதுக்குச் சொல்லென்கிற
தோடை சுவபம். திருவடியின் தகவிணுக்கு - லாதியினுடைய
சூரிவைக்கு; என்பிழைத்தானென்று - என்னதப்புசெய்தாளெ
ன்று, இதுஉன்சூரிவைக்கு ஒருகுவைவந்துக்குப் போருமே
வென்றபடி. ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லு, ஜயுஜவ

மூ— லென்பிணைக்குமளங்கினியேபான்வளர்த்தநீயலேபெ ॥எ॥
நீயலேயெறுபூவாய்நெடுமாலார்க்கென்றாதாய் *

ஆ— அவருக்குச்சொல்லுமிடத்திலவர்வார்த்தையமறுத்தருள்
லும் பிராட்டிதிருமுன்பேபனைத்து ச்சொல்லவேணும். இத்த
னைக்குமுறவுபோராதேதாவென்கிறாள். * * எ॥
(நீபலேயே) தன்னுடைய வலவாஉத்தைக்கண்ட வளவு
மாகிற பூவைபைதோக்கி, எனக்கரியனாகயே தனக்குவ்வா—வி

இ— (அவருக்கிதாழியால்) "நகூஸ்ரிஹாவாயா" என்கிறவள்
முன்னே மறுக்கமாட்டானென்றுகருத்து. யான்வளர்த்த நீயலே
பேயென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனைக்கு மி
தாழியால்) இததால் நாரைமுதலானவை புறவில்லாமையாலு
வெகுஷித்தனவாக நினைக்கிறாளென்றதாயிற்று. * எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

பூவையைக்குறித்து மொருவனெழுஞ்சொல்லுகை யுவி
மாயிருக்க வாதாஞாஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்
கிறார் (தன்னுடையவி தாழியால்) பூவை — ஸாரிகாவ்யவகூடி.
கிளியும் போகாதிருந்தவாறே தன்பூவையைப் போகச்சொல்ல
வவையும் போகாதிருந்தவாறே இனிநமக்காசையில்லை யென்று
மிகவுமவலவினையான தன்னவலாஉத்தைக்கண்டு பூவையான்
து தானுமவலவுமானவாறே, வலவாஸுரிதமறியாத வதினுடை
ய வொழுத்தைக்கண்டு நிவ—ஹத்தாலும் காரணுத்தாலும்
உவாலாஹஸ—மாய்த் தன்னுடைய ஸுமாலவலாஉத்தைச் சொ
ல்லுகிறாளென்று கருத்து. சிறுபூவாயென்கிறதை நினைத்தருளிச்
செய்கிறார் (பூவையைநோக்கியென்று) நெடுமாலார்க்கென்கிறதற
குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாழியால்) சாயலி

ஸ— ரவிவேஷகவ நட.போன்வளர்த்தநீபலேயே— நீயென்னலேவ
ளர்க்கப்பட்டாயல்லேயோ, இவ்வளவு உவகூரிக்கைக்கு உறவு
போராதேதாவென்கை. * * * எ॥

சிறுபூவாய் —வொலஸாரிகேயே?, நெடுமாலார்க்கு — உ
லஹகயாஉபிரஹபிசனை வலவ—ஸ்வரணுக்கு, நெடுமைபிங்
கே உபிரகவம். மால் — வலவ—ஸ்வரன், என்றாதாய் — என்ன

மூ— நோயெனது நுவலென்ன நுவலாதெயிருந்தாழிந்தாய் *
சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேதுஞினினியுனது * வாயலகினி
ன்னடிசில்வைப்பாரைநாடாதியை * * ॥அ॥
நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன் * வாடாதமலர

ஆ— வநோயிருக்கிறவர்க்குநோடனது நுவலென்ன நுவலாதெ
யிருந்தெழிந்தாய்நீபலேயே; என்னுயிரானது முடிந்தநகிடாய்,
உனக்குமாகூடிகூரைத்தேடாயென்று சொல்லுகிறாள். * அ॥
(நாடாதமலர்)ஒருவானைவந்துதன்னையீரப்புக,அதுளம்பெரு

இ—தாழிக்குத்தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார்(என்னுயிரிசாழியால்)
இனியிசாழிகளுக்குத்தாசுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கி
சாழியால்) * * ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நிராலெயானவிவள் பின்னையும் வாடையைநோக்கிச்
சொல்லைக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருவாடையிசா
ழியால்) ஈரப்புக - ஹிம்ஸிக்க வரவுதகுமானவாறே யென்றபடி,
ஈர்கை - ஹெஞ்சிக்கை, ஈர்கைச்சுவந்த வாடையை தாதுபோகச்
சொல்லுகை ஸுதாரணம் விரோதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கி
றார் (அதிசாழியால்) காட்டில் நாரைமுதலானவைப் போலன்

ஈ— லேவிடப்பட்டஞ்சிறப்,எனதுநோய்-என்னுடையதானவி
ரஹவ்யாயினை, நுவலென்ன - விண்ணப்பஞ் செய்யென்னச்செ
ய்தேயும், நுவலாதெயிருந்தெழிந்தாய் - விண்ணப்பஞ்செய்யா
தேயிருந்துவிட்டாய், நான் - சாசுஜீவிதெடியானநான், சா
யலொடு - ஹாயையோடே, ஸதீஹாயமோஹெயோடே யெ
ன்றபடி. மணிமாமை - ரூபவ்யமான லவண்யமோஹெனை, ம
ணி - ரூபவ்யம், மாமை - காந்தி, தளர்ந்தேன் - இழந்தேன்,
இனி - இதஃவரும், உனதுவாயலகில் - கோபீயவஸ்த்ரவாடத்தில்,
இன்னடிசில்வைப்பாரை - ஸ்ரீமான பாலடிசிலூட்டுவாரை,
இனிமை - ஹாஸ்யத்தை, நாடாயே - நாடிக்கொள், நாடுகை - தே
டுகை, தேடிஸம்பாவிதத்துக்கொள்ளென்கை. ॥அ॥

ஊடாடுபனிவாடாய் - எம்பெருமானுக்கு மோசக்கும் நடு

ரூ— மிக்கீழ்வைக்கதேவைகுக்கின்று * வீடாடிவீற்றிரு
த்தல்வினபற்றிதன்செப்வதோ * ஓடாதுபணிவாடா

ஆ— ரானுடையநியோமுத்தலேவந்திருக்கிறதாகக் கொண்டத்
னைத்தெறித்து, வஷ-ஷ்வாதியான தன்திருவடிகளிலேசவாவுஷ்ஷ
வோஷி வஷ-ஷ்வரிவரராவகாணங்களைக்கொண்டு வஷ-ஷ்கா
மும்வஷ-ஷ்விஷஷ்ணுதியும்பண்ணுனைகக்காகவன்றோ,என்னுடை

இ- றியேஅதெம்பெருமானுக்குக்கூரமானைகபால்தன்வாதிச்சு
ரொஷவஸ்ரூவாஹம் வருகிறதென்றால் தன்பேறுக காய-ஷ்ஞ்செ
ய்தாலாகாதோவென்கிற வாசைபாலே சொல்லுகிறானென்று திரு
வுள்ளம், விரஷாஷ்டிமெயிலே வஷாஷ தவாஷ்ரோவகாமான வா
ஷ்டையை வாஷ்ரோவியெபான தன்னுடைய நிரு வாஷ-ஷ்மாக வ
ஷ்றேலே வெஷ்டிசமாக வுஷ்விஷ்டிகூஷிக்கிறானென்றுகாட்டி நாரண
ன்தன் வாடாதமலரடிக்கிழென்கிறனை புரைக்கிறார் (வஷ-ஷ்கா
மும்மென்று) வைக்கதேவையென்கிறகற்குத் தாதய-ஷ்மநுனிச்செய்கி
றார் (வஷ-ஷ் ரஷஷ்டிபால்) வருக்கின்றனென்கிறதற்குத் தா
தய-ஷ்மநுனிச்சிப்கிறார் (ன்னுடையவிதாழியால்) வரிவ-ஷ்ரா

ஸ— வேவேட்டையாடித்திரிகிற ஸீதாராஷ்டமே?;ஹநு-மியரே, ஆ
டுகை - வஷஷ்ருஷிக்கை, நாடோதமலர் - நேநிகைக்கரிய வாஷ்ஷ
வே, நடி - நெருடி, நாடோறும் - வரகிழிநடும், நாள்தோறுமி
தரீர வகாரதகாரமெயாம் டாஷ்டிகாஷ்டிரம், நாரணன் - நாரா
யணனுடைய, வாடாதமலரடிக்கீழ் - சுஜிராநவாஷ்டிவஷ்டிரமா
ன திருவடியின்கிழே, வைக்கவே - வாதிவி-ஷ்க்கைக்காகவே, வ
ருக்கின்று - வருக்கப்பட்டது, வாகுலிச்சப்பட்டனென்கை, இங்
வாஷ்டிவெதிகிஸ்ரஷ்டிம். வீடு - வஸ்ரஷ்டத்தை, ஆடி - சுவமாவி
த்து, விஸ்ரஷ்டத்தைக அடைந்தென்றபடி, வீற்றிருத்தல் - விஸ்ர
ஷ்டத்திலே இருய-ஷ்வாஹிவதிவிலெதயா யிருக்கையாகிற, வினையற்ற
து - வாபூர்வாஹீநகூர்ஷ்டிமானது, வினையென்றது சுஜி-ஷ்யாயிங்கே
ல்ல சுஜி-ஷ்த்தைச்சொல்லுகிறது. என்செய்வேனா - என்னவ
ொஜநம் செய்யக்கடவேனா, வுபய-ஷ்மன்றிரு வென்றபடி. என்
றுரைத்து - இப்படி யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்

பூ— யுரைத தீரா டென துடலே லை. * * ॥ கூ ॥

உடலாழிப் பிறப்புவீ டெயிர் முதலாய்ப் புற்றுமாய்க் * கடலாழி

ஆ— யவ்வா றவ்வெம்வெ ரிகளைப டாயிற்று. ஆனாற்ப இப்டி
மெஷ்மெக்கு வஹா மெவ்வாள னான் தன்னைவி ஷ்ணுவி ஷ்ணுவித்து வி
ஷ்ணுவத்திலே சுஹிவதி ரிக்கூபா யிநக்து மிப்டிபால்லை நிருப்பென்
செய்வதே தா வென்றெம்பெ ருமானுக்கு விண்ணப்பம் செய்தாலும்
னுவெகாதிக்தி நந்தாணுகில் பின்னை வந்தீர வேணுமென்கிறாள். கூ

(உடலாழி) வவ-ஜமசு வஷியப ப்பண்ணி வ்வாமான
ஜமத்திறைடய ரகஷணாகர்மாக தத்நிருப்ப'ங்கடலிலே திரு

இ— ஐச்தித்வமி தாகர்மாயுத்தி பாஜத்துக்க ர்வகூதிசமானவ
யர்த்தபருளிசசெய்கிறார் (ஆனபின்பி ரிஷீயால்) வீடாடியென்
றதைபுரைக்கிறார் (தன்னை விஷ்ணுவித்தென்று) வீற்றிருத்தலென்
கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (விஷ்ணுவித்திவி தாஷி
யால்) விஜனயற்றதென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச் செய்கிறார்
(இப்பொல்லாவிருப்பென்று) உரைத்தீரா யெனதுட லென்கிற
தற்கு கூலி உபாயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கிதாஷியால்)

பத்தாம்பாட்டு.

வாயுஜவாஹத்துச்ருத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஜ
ஜமசுவஷியைப் பண்ணிடியன்று) இதீபவாஹத்திலே கூ
யிர்-கூபானவதயர்-த்தை யருளிச்செய்கிறார் (வஷ்ணுவிதாஷி
யால்) அதனுள்ளே பென்கிறதைபுரைக்கிறார் (திருப்பாற்க

ஸடறு, வொதுடல் - தீயபிஹவாத்தை, ஆய்-விலக்கவேணும். கூ
ழிமடநெஞ்சே - மதீரமாய் வவ்ருமாஹநெஞ்சே, ஆழி-
கமுயம், (உடலாழி) உடலுடைய - தேஹமுதலுடைய, தீ
ழிபபிறப்பு - உகூஷவிஸ்வஜ-ஸ்தாவர ஜங்கம, விதியிர்முதல்-தெ
வாதிதேஹமுதலான வாஹாபூஹ்வாதீகள், வீடு - மரணம், மளவி
வாதிதேஹமுதலைதசெய்வல்லுயிர்கள். ஈம்ப - நெனயிதுவெல்ல
மாய், புற்றிடமாய் - மற்றுமுள்ள தொஹாவகாரணாதி
யான வயவர்முமாய், வெருகூஷவிஷயவிஷயிகளாகிய தாரண ஜடத
ரூபியவெணை வாரிலஜீத்திநம்பபடி. கடலாழிநீர் - வஷ்ணுதுக்

ழ— நீர்தோற்றி பதனுள்ளே கண்வளரு* மடலாழிபம்மானைக்
கண்டக்கால் துச்சொல்லி * விடலாழிமடநெஞ்சேவினை
யோமொன்றுமளவே * * * ||ய||

அ— திருவாழிதுடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களையுமேந்திக்
கொண்டுகண்வளர்ந்தருளுகிற வாழ்குணாளனாணிகுணனெம்பெருமா
னைக்கண்டக்கால், நாடாதமலர்நாடி, ஐதாழி, வினையற்றதென்
செய்வதோ, என்றிதுசொல்லி அவன் நம்முடைய கைவைகுதிடம்
செய்தருளுமளவுமென்னை நீபரித்துக்கொண்டிருவென்று தன்
திருவுள்ளத்தைதக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். * ய

இ- டவிலேயென்று) அடலாழியென்று உடலுகூணமென்று நினை
த்துத் காதுப-மருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியிதாழியால்) இங்
கு உபபாஷ்தமாய் வடிவழகுத்திலே ஷமிக்மான முனை
த்தை யருளிச்செய்கிறார் (வாழ்குணாளனிகுணனென்று) இது
என்றது வஸ்துவிதை வாசாரி-யாகையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்
சொன்ன வஸ்துபாத்தை வாசாரி-க்கிறதென்று காட்டுகிறார்.
(நாடாதவி தாழியால்) வினைபோமொன்றுமளவே யென்கிறதற்
குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறார் (அவனிதாழியால்) விடவெ
ன்கிறதற்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்)
உன்னையென்று வாசாரியம், இப்பாத்திலே சரீரத்திலே
யுன்னைநீ யரித்திருவென்றபடி. சரீரத்தை விட்டுப்போகாமை
க்கை. தன்திருவுள்ளத்தை யிதாழியாலே வடமக் வடிவி

ப— திலேசுமாயமனஜுத்திலே, தோற்றி-சுவிஹ-வித்து அந
னுள்ளே கண்வளரும் - அந்த வஸ்துத்திலே கண்வளராநிற்கி
ற, அடலாழியம்மானை - வாசாரியனான திருவாழியை
யுடைய வடிவழகை, கண்டக்கால் - கண்டவளவிலே, இதுசொல்
லி - கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்துபாத்தைச்சொல்லி, வினையோ
ம் - பிரிவுக்கடியான வாவத்தைபுலைதியோமானாம், ஒன்றும
ளவே - அவதிவடைகூடுமளவும், விடல் - விட்டுப்போகாதே
கொள், என்னையிதிருமவடி. * * * ய||

பே— அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணனை*வளவய
ல்சூழ்வண்குருகூர்சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த *வளவியன்ற

அ— (அளவியன்ற) சுவரிலெழுதியிலிகிலெழுதியுடையவுப்ப
வுமிலொகெபரியவுணப் சூழ்ந்திகவுமுலகம்தெகு வவுரிவலையிரு
ந்த வெம்பெருமானை வருகீவாழிக்கிற சுவரிலெழுதி கிலி

இ— னை,எங்ஙனமென்னில்;கீழ்ப்பாட்டிலேகொகுயருவுரு
கமானவாறே தாய்முலையை நினைத்தகன்று போலப் பதறித் த
ன் திருவுள்ளம் தன்வசமன்றத்தையிட்டுப் போகப்புகநம் கரு
மொன்றறிந்து பிறக்குமளவும் நீ யென்னை விடாதேயென்று வரா
யிருக்கிறாளென்று வலம்மதிவரவிலிலை. * * யா

நிகமனம்.

அளவியன்ற வென்கிறதற்குத் தாதுயருமருளிச்செய்கிறார்
(சுவரிலெழுதி தாழியால்) ஏழுலகத்தவர்பெருமானென்று தம்
னைம்புமகப்படட ரசுவிக்கைகழிலே உருவுகுணனென்று வீதராய்
ச்சொல்லுகிறரென்றுகருத்து. கண்ணனேயென்கிறதற்குத் தா
துயருமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்திதாழியால்) இத்தால் நா
ராயணசுவம் விசுவமாக தடி வலிவருணனென்றதாய்த்
து. வருகீவாழிக்கிறவென்கிறதற்கு இத்திருவாய்மொழி யென்கி
றதேடையகயம். இரண்டாமளவியன்ற வென்கிறனை யுரைக்கிற
ர் இரண்டாம் (சுவரிலெழுதி தாழியால்) இப்பத்தென்கிறனை

ப— அளவியன்ற - சுவயினை சுகிசுழித்தவனை, சுவரிலெழு
துனை வென்றபடி. அளவு - சுவயி, வியத்தல் - சுகிசுழ
ணம், ஏழுலகத்தவர் பெருமான் - வடமொழிசுவாவலி ஜநங்களை
க்கு வாழ்வான, கண்ணனை - சூழனை, வளவயல் சூழ் - வய
வதிழுயமன வயல்களாலே சூழப்பட்ட, வளம் - வளவை, வ
ண் - வளமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நி
வாகசுரானவாழ்வார், வாய்ந்து - கிட்டி, லெவலித்தென்றபடி
உரைத்த - அருளிச்செய்த, அளவியன்ற - வரிலெழுதி கிலி

மூ— வங்காதியாயிரத்துளிப்பத்தின் * வளவுரையாற்
பெறலாகும்வாறேனுங்குபெருவளமே. * ||உங||

ஆ— விசினையுடைத்தான, வித்திருவாய்மொழியையழகியதாக்
ச்சொல்லவல்லவர் திருநாட்டிலேசென்று ஹஉவமெதஹாயுரவி
வழஹாவஸாஊத்தை ப்பெறுவர்களென்கிறார். * ஙகஅ

இ— யுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியையென்று) வளவுரைபாவை
ன்கிறதற்குத் தீதுயடமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாகவிகாரி
யால்) வாணெங்குபெருவள மென்கிறதற்குத் தாதுயடமருளிச்
செய்கிறார் (திருநாட்டிலீகாரியால்) பெறலாகுமென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (பெறுவர்களென்று) * * ஙகஅ

ப— ஓஹாயிடான, அந்தாதியாயிரத்து-கீழ்ப்பாட்டினஹம்மேற்பா
ட்டுக்காரியா யிருக்கையாகிற ஹஉவி தூபாஷமான ஹஹஹஸ்
த்திலே, இப்பத்தின்வளவுரையால் - இத்திருவாய்மொழியிலுடைய
நன்றுனை வாஒந்தாலே, வளம் - வண்மை, வான் - வாழ்வைஉடை
த்திலே, சென்றிதிஹஷ்ட், ஓங்குபெருவளம் - உதூஹஹஹா
ஹம்வைத்தை, பெறலாகும் - பெறலாம். * * ஙகஅ

ஜூஹமெவாஹுாநூஷாந ஹவயிஸ்ரீதிஹெஷாஙக
ஸாதிநூஜிஹாதெஷிகாயநஜ்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீதிவாவெரிவரதாதபுத்ரதாவஜெ:,

(அஞ்ஞிறைய.)

தூணைவைஹயஜுகுவாஉஹநயநதயாவாயுழுஹெ
யிழுஹாஙதீதுஹெநவஹஹாவா ஜுஹதூவெஜுதநஹுவெ
நாதிவிபகுவாகூ! காரணவுாவெகுமியாஹாஷநூஹதீ
ஹஷீஹஸஸிஹியெஹஹம்ஹிஹெஷவுழுா ஜுாநாவெம்வியெஹஹ
ஸகுஷாவஹஸ்தீதீதுதியாகுஷாதுவுதீதுவாஹகுவுஹ்ஷ்ம் ஙகஅ

(தூணைவைஹயஜுகுவாகூ) வெந்சிணைமட்டுள்ளநயத்தாற்கு
ஸகுஷணத்திலே விரோயிநிஹஸஸ்ரீமனை பெரியதிருவடியை
க்விதாயுயாகக்கட்டுக்விகாண்டிருக்கையாலும், (ஸாஹநயநதயா)
னென்செய்யதாமரைக்கட் பெருமானர்க்கு - வாஹம்பரீகுதஹுவா

ஹாயதிகக்ஷணஞ்ஞகையாஹும், (ஹாகயை-ர்ஹாவெயிை-ர்ஹாவாகஸ) மதி
யிஞற்குறள்மாஞ யுலகிரந்தகள்வற்கு - ஹகீயதிலாகஹாஹாகயை-ர்
மாகத்தா னிரப்பாளஞகையாஹும், (கிஜிதிநவஹாஹாவாகஸ) என்
னீலழுகில்வண்ணர்க்கு - வஷ-ர்ஹாகவஹாஹாகக ஹாஹாவத்தை யு
டைத்தாகையாஹும், (ஜமஷ-ர்வஜதிநஹாவதிநாதிவியகவாகஸ) ந
ல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் - ஹொகங்களிஞுடைய
ஜதிநஹாவதிநங்களிலே சாதிஞம் ஹீகிலை யுடைத்தாகையாஹு
ம், (காரஹாணஹாவதிகவாயொமாகஸ) ஆநளாதகீராருளி - கூயிலெ
யிஞுலே எல்லார்க்கு மாதலைகையாஹும், (சாதஹாமதிஷிஹீஷஸ
ஹிியெஃ) திநமாலார்க்கு - பெரியபிராட்டியாரோ டொருக்கா
ஹும் பிரியாமையாஹும், (ஹாமஹிதெவயு-ர்ாகஸ) நெடுமாலார்க்கு -
சூழ்ஜிகாிடத்தில் மிகவும் வ்யாதிஷாஹத்தை யுடைத்தாகையாஹு
ம், (நாநாவெஃமெயெஃ) நாராணன்றன் - "சாகாவிதாஹ்ராகா"
ஹதயாஜிகளிற்படிபே ஹவ-ர்விபவஸவெஃயத்தை உடைத்தாகை
யாஹும், (ஹாரகூஷாஹவஹிசதிதயா) கடலாழிநீர்தோற்றி யதஹு
ள்ளே கண்வளருஞ் - திருப்பாற்கடலிலே ஹொகாரகூஷணத்திலே
சுவஹிதிஞைப்க்கொண்டி கண்வளர்ந்தருளுகையாஹும், எம்பெரு
மான் சூழ்ஜிதாவதாரயத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளு மென்று
"அஞ்சிறையமடநாராய்" என்கிறதுமாகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்
செய்தாரென்கிறார். * * * கசஅ

தூதிவொவநிஷதாதயர்ரதாஹஹிஃ.
க ஹ ந

ஹஜீஹவ்யாஹு ஹாவ்யாஹுஹாவ்ரிதஹாஹாஹு சூஷ
ஹாரசிவ்யுஹளதிவ்யாஹு ஹாஹாரொஹாரஸீஹாம் ஹ
ந ஹ
ந்யூதஹாஹஹுஹுகூஷிணாஹொஹுஹாஹு । ஹாதூ
ஹ ஹ
ஹாஹாவ்யுதீநஹிஹதஸிஸிராநஞ்ஞாஹொக்கியொஹுஹா
ந ஹ
நாஹாயர்ாஹு சூஷுஹுஹாவஹுணாதிஹாஜிஹவ்ய
ஹீஷுதிதீதுஹ் *கஅ॥

இஷஹகத்தில் ஹாவஹெஹாயர்த்தை ஒருஸ்ரோகத்தாலே
ஹம்ஹ்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஹஜீஹவ்யாஹு) அஞ்சிறையமடநாராய் - வாரணஷகூார
ஹாவஹித்துத்தாலே யெளிதாகக்கிட்டலாயிருக்கிற வாஹாயர்களை

லவ-ழுறபேடையோடே லஞரிக்கையாலே லவ்ங்களாயிரு
க்கிற நாரையாகநிரூபித்தார். (லுூலாவம்) இனக்குயில்க
ள் - "லம்றுவதுயரூபம்வாசும்" என்கிறபடியே மொழிதெ
யான ஸ்ரீலகூக்கினையபுடைய வாவாய-ர்களை லுக்க
ளான கொக்கிலுங்களாக நிரூபித்தார். (லுூவரிகலுூலுமா
ங்) மென்னடைய வன்னங்கள் - லாராலாராவிவேகம்பண்ணி
லாரதாயமான நடவழியை யுடையராயிருக்கிற வாவாய-ர்களை
நீரகநீராவிலாஹ கூடிங்களாய் ஓடிமாலாங்களாய் லஞரிடா
கின்ற லாம்லங்களாக அருளிச்செய்தார். (கூஷலாரூவை
லளதுாங்) நன்னீலமகன்றில்கள் - கூஷலாரூவையும் பெ
ற்று அதிலுலே லளதுாராயிருக்கிற வாவாய-ர்களை கூஷலேலே
டே லாரூவங்களான அன்றில்களாக அருளிச்செய்தார் (லுூ
லாரொதாராஸீலாங்) மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை யிரைதேர்வ
ண்சிறுகுருகே - "உண்ணுநுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும்
வெத்திலையு மெல்லாங் கண்ணே" னென்கிறபடியே வண்டுவ
லரப் பெருமானேயே யாரகுவொவதுகுலாமுமாக கூநூலவி
த்து தங்களுடைய நிலைமையை சூழ்நிதஜநங்களுக்கும் வழங்
கிக்கொண்டிருக்கிற ஓலாதாக்களான சூவாய-ர்களை லதுப
மாய் நிர்-ழுமான லலியுவுவாலாதுத்தில் ஸாஜமான சூ
லாரத்தைத்தீதுதி அதை லுூாநூவெயிகளுக்கும் வழங்கிக்கொ
ண்டு உதாரங்களாயிருக்கிற லாராலங்களாக லாம்லாவித்தருளி
னர் (தநூயுதலுமலுகூணர்) ஆழிவரிவண்டே - தங்களு
டைய திருமேனியிலே லமலவிலாமான திருவாழிதிருச்சங்கை
தரியாநிற்கிற வாதாய-ர்களை லாதாணுராலிவ லமலுகூ
ணத்தை லடுதுமாகைபாலே லஸராரீரத்தாலே வுாஜ்ப்பிக்கிற
வண்டுகளாக அருளிச்செய்தார் (வாலுமுகூவாங்) இளங்கினி
யே - லுதிராலாதுமு மொவநவரதுஸி-ர்த வாலுலாவ்ரான சூ
வாய-ர்களை வாலுஸாகூங்களாக வரகீவாழித்தருளினர் (லா
தூவுலுதுவுபுதீங்) சிறுபூவாய் - ஸிஷுஜநவஸாம்வது வுாவாரா
ரான சூவாய-ர்களை பேடைமுதலான லுபலுபங்தளைபேவி க்கா
ய-ர்ம்கொள்ளும்படி ஓழுங்களாயிருக்கிற பூவைகளாக நிரூபி

வித்தருளினார் (கூலிம தரிசரிராரு) ஊடாடுபனிவாடாய் - கூ
ரூயித்தபோர்களுக்கு கூதூஞ்சேஸ் தவுஹாவரான. கூவாயர்களை
குளிர்ந்தவாடையாக அருளிச்செய்தார் (கூஞ்சாரம்மொகிபொழு
ரு). மடநெஞ்சே - கூஞ்சாரம்மமான சொல்லுக்குவிசரான வாவா
யர்களை கூஞ்சாரம்மமாயிருக்கிற நெஞ்சமாக நிரூபரித்தருளி
னார். இப்படி கூவாயர்களைத்தானே திருவாணையாகத்தாலே
அந்தந்தவகூகிகளாக நிரூபவித்து வுணையியான நாயகூணைப்பி
ரிந்த பொயவஸியானவள் ஆற்றுணைமையாலே. வரிவரஸ்திரு
ளான வகூகிகளைத்தூதுவிடுமாப்போலே அவர்களை ஸாரணம்பு
க்கு உபதேசித்திலே நியோகித்தருளினார். இவ்வகாரத்திலே
இன்னமும் வம்ஹாவிசரான லௌங்களிலே வாவெஹாரயரு
ங்களை உவமித்துக்கொள்ளக்கடவதென்று திருவுள்ளம். கரு

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று,

ஆ— (வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வாரெம்பெருமானை விவே
கித்து கூதூஞ்சேவகரானாய் "தேவரீருடைய நிரவதிகூ
வைபாலே அடிமையுடைய வவ-ரவாரயங்களையும் கூழித்த
ருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்றெம்பெருமானை கூ
வகூகிக்க எம்பெருமானும் தம்மோடு வவ-ரவியவம்ஸ்ரூஷம்
பண்ணுகைக்கிடாம்படி யெழுந்தருள, அவனுடைய வவ-ரவ

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வாஹரவம்ஸ்ரூஷத்தை யவகூகித்தவர் இத்திரு
வாய்மொழியில் தாமவனை அகலநினைக்கவும் இதற்குமுன்பு எம்
பெருமான் நிறத்துப்பட்டதுக்குத் தம்மை மஹரிக்கையுங்கூடு
மோ? அவனுடைய உதவ-ரத்தையும் தம்முடைய நிவ்ருவ-ரத்
தையும் பார்த்துச்செய்கிறரென்னில், முன்பு இவற்றை பாரா
தவிவர் இப்போதுபார்ப்பானேன், அவன் வவ-ரவியவம்ஸ்ரூஷா
கயரம் வளநிவரிசணைகையாலே பார்த்தாரென்னில், தம்தூதுவி
டவேண்டும்படி அவன் உபரமசணையன்றே விரப்பதென்ன? கூ
வதரிப்பிக்கிறார். (இப்படியிதுவாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்த்

ஆ — கூாரத்தா லுழுள்ள நிரகிரயையொகூஷ-ர்த்தையும் சம்முடைய வஷ-ர்வ்ரு கூாரத்தா லுழுள்ள நிரகிரய நிகூஷ-ர்த்தையும் ர்த்து " இப்படி நிஹீநனைனாகான் அவன் திருவடிகளிலடைமை செய்யில் அவனுக்கவஶ்யாவஹாம். ஆதலால் அவனுக்கவஶ்யாவஹ மாப்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் அடிமை செய்பாதே முடிந்து போமதுவேயெனக் காகூரவாஹம், ஆனபின்பினி கூகா ஹமாக அவன்றிறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்று பார்த்து வாஶ வாஷவணாரவிந வாரிவரணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தரா ய் இதுக்குமுன்பிப்படி நிரகுவியாதே யெம்பெருமான் திருத் துப்பட்டதுக்குத்தம்மை மஹி-ர்க்கிறார். வஷ-ர்மாக காரணை

இ- திருவாய்மொழியிலுகூார் சரானென்றபடி. இப்படியென்கிறதற்கு சுவைகூஷிக்க என்கிறதேதாடே கூடுமட. நிகூஷ-ர்த்தைப் பார்த்தால் அகலவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நிஹீநனைவிதாழியால்) அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாழியால்) கூகாஹமென்றது - வஷராகிவாநாராகிவ வ்யாவாரமென்றபடி. ஸாஷவஷாவுக்கு ஸாஷியுடைய சுவஶ்யவாரிஹாராகை-ம் வந்தவிநாஶமும் கூகாஹமென்று கருத்து. இவ்வகை-ம் பெருமாளுக்கும் ஶத்ருவதிதானதனுக்கும் ஶாத்ரவ்ருத்தமான ஶிஸ்யனிலே ஶ்ரவ-ாவஹாபெருமாளை ஸாவிக்குமென்னும் ஹயத்தாலே அவனுடைய கூஶலத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாளுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணமாகத்தம்முடைய வ்யவஹம்பாரதை விடைகொண்டவிளையபெருமாளுடைய வ்யதாஹத்திலேகாணலாம். கூகாஹமென்றது - கூகவஷாவிவழுள்ள காலுமெல்லாமென்றபடி. அவன்திறத்துப் படுவேனல்லேனென்றது - அவன்விஷயத்தில் ஸம்பவியிக்கக்கடவேனல்லேனென்றபடி. * *

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின் முதலாயவென்கிறதற்குத் காரபா-ர்யருளிச்செய்கிறார் (ஸவெ-ர்தாழியால்) வாதஸரிணையென்கிற

பழ — வளமேவழுலகின் முதலாயவாதி னிறையையருவினையேன்*
கருமேவழ்விவெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்ளாவென்பன்பின்னை
யுந் * தளமேவழ்முறுவற்பிரின்னைக்காய்

அஅ — லகுதலைப்புயர்வுறுமமரர்களதிபதியானவெம்பெருமானை
சுதரு நிலமீதினனை நமனென்வாயாலே களமேவழ் வெண்ணெய்
தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்; அதின்மேனின்ற பின்னையும் நிர
தியபலனநுபவ்வி மாணங்கனைபுடையளான நற்பின்னைப்பிரா

இ — தை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமி தரு)ழியால்)என்பனென்கிறவிடத்
தில் உதகினில் சுலிதெரு மான சுமவ்த்தை யருளிச்செய்கிறார்
(சுதரு)ழியால்) தம்மை மவ்த்துக்கொள்ளுகிறு ரென்னு
மிடம் வுதுமருக்குரைக்காக என்பனென்கிற யாகாவில் சுகவி
டமான சுமவ்த்தையருளிச்செய்கிறார் (என்வாயாலேயென்று)
தளமேவழ்முறுவலென்று ஜரூவிதத்தைச் சொன்னது வவ்மா
னைவயசுணனென்று காட்டுகிறார் (நிரதியபகுழியால்) பி
ன்னைக்காயென்பதை விவரிகிறார் (நற்பின்னையீ சுழியால்) நற்
பின்னைப்பிராட்டி - நீலாதெவீ. நீலாசுமுணம் மாரிவம்சத்

பழ — வளமேவழுலகின் முதலாய - வம்வெழு)ஸ்தங்களான வவ்த
ரொக்கங்களுக்கும் காரணமூர்தியனை, வளம் - வம்வத்து, வா
ரிணையை - நிதுவுவரிசளுக்கும் ஸ்வாமியான, தேனை - சுகாமவனை,
வான் - சுகாமம், இந்து வாசிகாமம் விவகூதிதம்,
வானிலேவ்விக்குமவர்கள் வாரிணர், நிதுவுவரிகளென்றபடி.
இறை - ஸ்வாமன், நினைந்து - லாபித்து, நைந்து - வெ
ருகாலே மரியிமமாதுரையில், இதற்கு என்பனென்கிறதோட. கு
றபம். களமேவழ் - வளவ்மை எழும்படி, களவு - வளவ்ம், எழு
ம்படி - வருவிதமாம்படி, வெண்ணெய் - வெண்ணையை, தொடு
வு - தொடுவாலே, வளவ்த்தாலே யென்றபடி. உண்டகள்வா -
வகுத்த கூதி தினை? என்பன் - என்றுசொன்னேன், பின்னையு
ம் - அதன்மேலேயும், தளவழ - முல்லைபருப்பை வருகாமபிப்பி
க்குமதான, தளவு - முல்லைபருப்பு. வாரு)த்தாலே தசு
வாரகுமானவென்றபடி. முறுவல் - சிரூவிதத்தை யுடையவ
ள

வல்லாணைபாதலியவனை *

மூ— பிளவேறழுந்தழுவியவெந்தாயென்பதின்னந்துலைநந்தி॥ 3 ॥

அ—ட்டியோடேகலக்கைகக்காகவுவள்கூறுக்தேதாடுவஃபுமானை கூறுத்தலே வனையபுடையாரானவாணர்பர் தலைவணங்குவந்து பிரிந் தநளி இளவேறழுந்தழுவிய வெந்தாய் என்றுசொல்லுவன்; சொல்லுமிடத்தில் முணங்கனை யென்னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன்; என்ன கருதிநிகழ்ந்தனை; என்ன கையதுகாரியோ; என்றுகொண்டுதம்மை நினைத்து அவன் முணங்கனை இப்படி சொல்லினைவக்கிறது அவன்பக்கலிலே யெனக்குள்ள நிரதிசய

இ- நில்லாதவிடம். பின்னைக்காப் வல்லாணைபர்தலைவனென்கிறவர் உலியவாஹாரத்தாலே லஹித்தவகை-த்தை யருளிச்செய்கிறார்(அவளி தாழியால்) "தாயுாஹிஜநமுகூணா" மென்கிறபடியேயிரு தலையுந்நாறவற்றிருக்கைக்காக வென்றுக்ருத்து. வல்லாணையர்த லைவரு ப்னென்கிறதைதவிவரிகிறார்(வனையஜதாழியால்) வழி-வெரு ம்,நினைத்துனன்கிறதற்குஹாவமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலி தாழியால்) என்மனஸாலுமவனுச்சுஹவுமுண்டாக்கினேனென்ன கிறதாயிற்று.சொல்லுவனென்றதுசொன்னேனென்றுஹ-வி தாகூ-வாரம். பாட்டுக்குஹாவமருளிச்செய்கிறார் (என்னவிதாழி யால்) ஊமு-ணைங்களாலே நிகூடின் - ஊவ்ர்-காவாரங் னாலே கையதுகாரீ, என்னுடைய நிகூடிகூவாதிகளைச் சொ ல்லுமடியாதென்றபடி. யாதி-கன், வெவேறாவதிகளைப் ஹுவ கத்திலே கூடிபுசெகூவத்தைதப்பண்ணி வகூம்தலையெடுத்தவாறே

ஸ— ளான, பின்னைக்காப் -நீவிலைக்காக,வல்-வெலவான்களானை, ஆணையர்க்கு - மொவர்க்கு தலைவனைப் - வுயாகனைப், ஆக்களை - யரூக்களை உடையவர்ஆணபர், இளவேறழும் - கரூணைவு ஷஹவஷை கத்தைதும், தழுவிய - கூலிபிரித்து வம்வரிக்க, வு ஷஹவாஹாரம் நீவிலையிலுடைய வநாஹ்ரூஷம்போலே கு நாயாவஷவ-வாரவிவமாய் தோற்றுகையாலே தழுவியவென்ற ந சந்தாவென்பன் - இத்தாலேயென்னை வஸீகரித்து எனக்கு வாதி யானவனென்று சொன்னேன், அருவிணேயன் - கழிக்கைக்கு அருமையான ஹமகுவிவஷமாசிற வாவத்தையுடையேயன் கூ

ஆ—வெஸஹமாகிறவாவமிதேறியென்றுசோகுகிறார். வாசிவோராஷவிஷய ஷாமை-மான வாசிவோராஷவிஷய வெஸுஉத்தை வாவமென்றுசொல்லுவானேனென்னில்? ஊர்வஜநகுமானது வாவமாகையாலும், எம்பெருமானுக்கவஶ்யம்வருகை தமக்கு ஊர்வே மாகையாலும், தம்முடையவாயாலே யவனைப்பேசுகை அவனுக்கவஶ்யமாக த்தாம்கருதுகையாலும், இப்டி அவனுச்கவஶ்யமாகையாலே தமக்கு ஊர்வாரவமான விப்பேச்சை தவிஷயமெஸஹமான துவினைவிக்ஸகையாலும், தமக்கவன்பக்கலுள்ள வெஸஹத்தையே வாவமென்கிறார். * * * கஈ

(நினைந்து) நீரென்நிறத்துப்பண்ணும் வ்யக்திகளைனக்கேற்றமாமத்தனையல்லதுனைக்கவஶ்யமோவென்னில்; ஜாதிமூணவ்யக்தி

இசுநாதவிக்குமாப்போலேநாதவிக்கிறானென்றதாயிற்று. அருவினையேன் என்கிறதை ஹிஸவாகூமாக்கி இதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (அவன் ஹாணங்களை யிதுவாஹியால்) (வாசிஹ் துவாஹி) அருவினையே னென்கிறவஹம் வாசிவோராஷவிஷய வெஸஹத்தைச் சொல்லுகிறதன்னைக்கு நிபாஹகமெது; வாசி வோராஷாமை-மான இக்தை வாவமென்னைக்குத் தான் ஶிஷ்யமெது, என்று ஸம்காவாகூவாஹிவாயம். அதில் இரண்டாம்ஸம்கையைப் வரிஹரிக்கிறார் (ஊர்வஜநகுஶிதுவாஹி - தாங்கருதுகையாலுமென்றுமளவாலே) முந்தினஸம்கையைப் வரிஹரிக்கிறார். (இப்படிஜாதுவாஹிபால்) வெறும் இப்போதமக்கு ஊர்வஜநகுமாகையே அதைவாவமாகச்சொல்லுகைகாக ஶிஷ்யமென்றும், தம்முடைய வாசிவைபவத்தாலும் ஸஹஹாணங்களைப் பேசுவிக்கிறதல்லாமையாலே அதைபிங்கேவெறுக்க வேண்டாவகுதியில் லென்றும் கூஹிவாயம். * * க

இரண்டாம்பாட்டு.

இப்படி அவன்திறத்தில் படிவேனல்லேனென்றவிவர் பின்னையும்அவனோக்கிப் பேசுவானேனென்ன சுவதாரிப்பிக்கிறார் (நீரிதுவாஹியால்) இப்படி ஸ்ரம்ஹாராஹிவாயமாக ஸம்கித்துப் பேசுகிறானென்றுகருத்து. என்திறத்து - என்விஷயத்திலே, இமையோர் பலருமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஜாதிமூணவ்யக்தி)

மூ— நினைந்துணைந்துள்கரைந்துருகியிணையோர்பலருமுனிவரும்* புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கிஎ *
னினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்டும் விந்தாய்

ஆ— ஆசாரஞானிகளால்உதிரபூதரானவைஹரஞானிகள்பலரும்வை
காசூரிவாழியொழிகள்பலரும் கௌரவானமான உவகாணங்களைக்
கொண்டி வாழஹகியாசமாக உனக்கடிமைசெய்தாலும், நிவி
ஹவை நிஜ்ஞான தீராணவஸம்ஹாரணாஞிகளைப் பண்ணினாலும்,

இ— மேற்பாட்டிலே மாயோனிகளாய் நடைகற்றவென்றுஹரா
வைமாய்ச்சொல்லுகிற ஜாதிஹரானாஉபாசூகூடாவென்பதும் இங்கு மஹி
வெறுதமென்று கருத்து. முனிவருமென்கிறதை விவரிக்கிறார்
(வைநகெதாழியால்) புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந்
தியென்கிறதை வைஷ்ணவர் (கௌரவனைதாழியால்) நி
னைந்துணைந்துள்கரைந்துருகி யென்கிறதற்குத் தாதபர்மநுஷ்
ச்செய்கிறார் (வாதெதாழியால்) வணங்கிஎ லென்கிறதற்குத்
தாதயர்மநுஷ்ச்செய்கிறார் (உனகடிமைசெய்தாலுமென்று) இ
தற்கு மழுங்சாதேதாவென்கிறதேதாடே சுபயம். நினைந்தவெல்லாப்
பொருள்கட்டும் விந்தாயென்று உவாஹாகாரணகும் சொன்ன
து உவகூஷணமென்று காட்டுகிறார் (நிவிஇதாழியால்)

ஈ— மாயோனை ? சூழ்ஹர்தர்ஹிதனை, பலரிணையோருமை
வைஷ்ணவர்களை கூறிவர்களும், வைஹாஞிஹவர்களுமென்றபடி.
பலர்முனிவரும் - வைஷ்ணவர்களானஜீவஞிகளும், வைகாஞியொழிக
ளுமென்றபடி, நினைந்து - கௌரவங்களைவரிந்து, ணைந்து -
வெறுத்தாலே ஸ்யிஹரதராய், உள் - கஞ்தகாரணம், கரை
ந்து - வ்ஸ்யிஹரமாய், உருகி - கரகரம் ஹ்ரவீபூதமாய்,
புனைந்தகண்ணி - இந்த வெறுஹவரீவாஹமாகத் தொடுத்தமாலை
யையும், நீர் - சுவர்ணஹ்ரவையொழிஜலத்தையும், சாந்தம் - ஸு
ந்தாஞிமாயஹ்ரவ்யத்தையும், புகையோடு - யதவைத்தூடுகூ
ட, ஏந்தி - கௌதஹவர்ணாக்ஷர்மாக யரிந்துகொண்டு, வணங்
கிஎல் - கூராயிந்தாலுமென்றபடி. நினைந்தவெல்லாப் பொருள்க
ட்கும் - ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரயிலே உபாதநஹாரணமென வுள்ளதிலே நி
ரூபிக்கப்பட்ட ஸர்வர்வஹாக்ஷர்ங்களுக்கும், விந்தாய் - உவாஹா

ஏ— முதலிற்சிதையாமே * மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெரு
மைமாசூணைதோமாயோனே * * * *உ|

ஆ— குறியழியாதேயிருக்கிற ஜீவ ஸ்வரூபஞ்சூன்யங்
களையுடையையாயிருந்த உன்பெருமை மழுங்காதோ சூழ்ய-
ஹ்ருதனே; ஆனபின்பு ஸ்வ-ஹர காரங்களுனை நான்உனக்க
டிமைசெய்தா லதுனக்கவத்ய ஸ்வரூபமாமென்னு மிடஞ்சொல்லவே
ணுமோ; ஆதலால் நான்உனக்கடிமைசெய்தவித்துவும்சுதந்தரயோகூம்,
இனியடிமைசெய்வது மபுருஷார்த்தமாதலால் உனக்கடிமை செய்வே
னல்லேலென்ற கருத்தாகிறார். * * * உ|

இ- முதலில்சிதையாமேயென்கிறதற்குதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.
(குறியிதரியால்) ஸ்வ-ஸ்வரூபத்துக்கு விலக்ஷணமின்றியே யெ
ன்றபடி. த்ருஷ்ணம் ஸ்வரூபவாஹி கூர-ஸ்மரணவாதே ஜீவ
ஸ்வரூபம் நஷிக்கும். இதுக்கஞ்சில்லையென்றபடி. மனஞ்செய்ஞா
னத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜீவரதரி
யால்) ஜீவருக்கும் ஜ்ஞாகவிலக்ஷணக்கும். காட்டில் கூர-ங்களை
யுண்டாக்குவதான காரணத்தின்படியல்ல விதன்படி யென்றதா
யிற்று. ஆனல் ஸ்வரூபமே ஜ்ஞாஸ்வரூபமோவென்னில்; ஸ்வ
ரூபவிஸி ஷ்டமுவாஹாகமாதலும் "ப்ரஹ்மஸ்வரூ" மென்கிற ஸ்வ
ரூபதாயாகாந்தலே சொல்லுகிறதென்று நிவ-ஹிப்பார்கள்,
உன்பெருமை மாசூணைதோமாயோனே பென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (உன்பெருமையிதரியால்) "நீர்எஸ்திற" த்திதரியால்
ஸெக்கு உதாரமென்சொல்விற்றுயிற்றென்ன விப்பாட்டின் தா
தபர்த்தை வெளியிடுகிறார் (ஆனபின்பிதரியால்) வாஜ தா
ரயபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதரியால்) உ|

ஈ— நகாரணமாய்முதலிற்சிதையாமே.ஸ்வரூபாதங்களானகூ
ர-ங்களைப்பிறப்பித்தாலும் தான் குறியழியாதேயிருப்பதாய், ம
னஞ்செய் - மனஸாலே பண்ணப்பட்டதான, ஞானஸ்வரூ
ரூபமானதென்றபடி. ஞானத்துன்பெருமை - ஜ்ஞாந
ந்தையுடையனை உன்னுடைய ஸ்வரூபமானது, மாசூணை
தோ - ஜ்யோதிஷ்மாகாதோ. * * * உ|

ழூ- மாயோனிகளாய்நடைகற்றவானேர்பலருமுனிவரும்*நீயோ
னிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப் படைத்தவன் *

ஆ— (மாயோனிகளாய்) இப்படிதம்முடைய நிகழ்ஷ்டாநவஸ்
யாநத்தாலே யெம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில் ய
ரிக்க மாட்டாமையாலே, இவரை,லஜாயாநம் பண்ணுகைக்கு முத
வாயமெதோ; வென்று விநித்து தெவாழ்வாவராஜமான ய கா
வி-ர்யஹ-ி தஜாதங்களுக்கும் காரணஹ-ி தனை வ்ருஹாவுக்
கும் காரணஹ-ி தல்ப், வாஜ்நவாவரிவெஹ்ய ஜஹீஜனயிரு

மூன்றும்பாட்டு.

இ- தம்முடைய லம்வேயமவனுக்கவஶ்யவஹ மென்றகன்று
டோனவிவர், பின்னையுமவனைக் கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன
வகரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுஹிபால்) சிந்தித்துயென்கிறத
ற்குக் காட்டியருளவென்கிறத்தோடே சுருட்டம். இம்ஜவாவாகூம்
கூஜஷ்டமுமவகாரிகை. இதிலே பாட்டின் வ்ராவ்ருநமுமஹ
ருத்தம். எங்ஙனேயென்னில்; மாயோனிகளாய் நடைகற்றவி
ன்கிற வஜங்களினஷ்டம் கீழ்ப்பாட்டிலே லஶ்விதமாகைபா
லே அதைவிட்டு வானேர்பலரும் முனிவருமென்கிறதை யாவ
ஆக்ஷணமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெவெ
திஹியால்) நீயோனிக்ஷேப்படை யென்றென்கிறதின் லஶ் தா
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காரணஹ-ி தனைவென்று) நிறைநா
ன்முகனைப் படைத்தவனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வெஹ்ய திஹி
யால்) சேயோனெல்லாவறிவுக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்
மருளிச் செய்கிறார் (வாஜி திஹியால்) எல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்

ஸ— மாயோனிகளாய் - ஜஹாயொநிகளாய், யோனி - ஜநந, உ
தபஜஜநாக்களாயென்றபடி. நடைகற்ற - வாரிதராஹிஜரான,
இந்தால் ஜ்ஞாநெநாதஷர்ம் லஶ்விதம். வானேர்பலரும் - ஸ
லம்வ்ராதரான தெவநிதகளும், ஸ-ஜ்ராஹிகளுமென்றபடி. மு
னிவரும் - உக்ஷாஹிணீவஹிகளுமான, போனிகளை - ஜஜ்ஞாய்களை,
காரணஹ-ி தனையென்னவுமாம். நீபடையென்று - நீலவ்ருவ்ஷ்
யென்று, நிறைநான்முகனை - ஜ்ஞாநஸாஷ்ராஹிவ-ிஜ்ஞ-ாநவ
வதாரி-ாவனை, படைத்தவன் - லவ்ருவ்ஷ்டித்தவன், எல்லாவுயி

றை-சேயோனெல்லாவுயிர்க்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியாற்*
ருயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்ருலைருருவனே. நா

ஆ—ந்துவைத்து, கூநாமொழிதவிஸுஷமாகவுவ-ோதாக்களையு
மொக்க ஓதற்வுதவேவும, காகூங்கும் வுஹாவஞுயிருக்கிற
தன்னுடைய வுளஸீயுஹாணத்தைக் காட்டியருள, அந்த ஹா
ணவிஸிஷ்ணனவனைக்கண்டு தம்முடைய பீதிகீபயத்தாலே
யொருவனே தாரணருருவ மென்றவனைக்கொண்டாடுகிறார். நா

(தாரணருருவே) இப்படியிவனுடைய வுளஸீயுத்தைக்

இ— தாயோனென்கிறதற்குத் தாதையுமருளிச் செய்கிறார் (கூநா
மொழிதவறாமல்) திசைகளெல்லாந் திருவடியால் தாயோ
ன் என்கிறதற்குத் தாதையுமருளிச்செய்கிறார் (வுளஸீயுஹாவு
த்தாலே) இவரிப்பாட்டிலே வுள்ஸீயுஹாணத்தை யுக்தவஸ்து
க்கிறதே யவனித்தைக் காட்டியருளினமைக்கு ஹேதுவகுமென்று
கருத்து. * * * * * நா

நான்காம்பாட்டு.

இப்பாட்டினையுழங்களெல்லாம் கீழே சுவகாஹாங்க
ளாகையாலே இப்பாட்டு வாநாராதிதாதுமன்றே; இப்படி
ஹாணத்துக்கு தானிதுசேருமிடி யெங்ஙனே; என்னவிதின் தா
தையுமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுஹிவாகூத்தாலே) கீழ்ப்
பாட்டிலே வுளஸீயுத்தைக்கண்டு கொண்டாடினதோ, தம்

ஸ— க்கும்-வுவுக்கியஜூதாநத்துக்கும், சேயோன் - உபாயமன், கா
வரிஹாவுனென்றபடி. திசைகளெல்லாம் - வுவுக்கிக்குகளையு
ம், தாதுதுவுவுக்ஜதைக்களையுமென்றபடி. திருவடியால் - பூ
வுவிதுமானவடியால், தாயோன் - வுஸிக்கத்தவன், திரி
கூரோவதாரத்திலேயென்று கருத்து. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் - ஜ
நவுதாதிகளாலே எவ்வகைப்பட்டவுயிர்க்கும், நாநாவியங்களா
ன வுவுக்கிவரணிகளுக்குமென்றபடி. தாயோன் - தாதுஹாவித
னன தான், ஒருருவன் - வாஜூநவுமொவரமல்லாத ரூபிவத்
தையுடையவன், உருவம் - வுஹாவம், வுளஸீயுத்தைச் சொன்
னபடி. * * * * நா

மூ—தாளை நருவேதனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய*வா
ளைர்பலருமுனிவருமற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *தாளைர்பெ
ருநீர்தன்னுள்ளே தோற்றியதனுட்கண்வளரும் * வாளைர்
பெருமான்மாமாயன்

அ—கொண்டாடி, ஸ்ரீ ஹாவகாரணமாயும்விஷாமொவகாரணமாயு
மிருந்த உலயவிஷ்ணி விஷ்ணுனவெம்பெருமானுடைய இந்
தவுளஸீயுமானது, சுதுதெநிஹீ நனைவென்னேடை வம்ஸ்ரு

இ— முடைய சுநவஷ்தாநாவம்யாநத்தைக்கழித்துத்தாம்வசி
வரிதராகிற திப்பாட்டிலேயென்று கருத்து. வாஜுரூபாயை
தை வம்ஹரிக்கிறார் (ஸ்ரீ துதியால்) வாளைர்பெருமான்
வைகுந்தனென்கிற வஜங்கள வம்ஹரிக்கிறார் (வொமெதா
தியால்) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாதுயர்மநளிச் செய்கிறார்
(எம்பெருமானுடைய விதாதியால்) மாமாயனென்றது - வஸ்திக
வஷ்த்தைப்பார்த்தாதாஜ மாகவகலுகிற தம்மை இந்தவுளஸீ
யுமவனுக்கென்னேறுடி வம்ஸ்ரவஷிபாவிடில் வஸியாதென்றநா
வம்யாநத்தாலே சூதாஜமாகவடிமை செய்யப்பண்ணின 3
வாஸ்ரூபர்மான ஸ்ரீயுவத்தையைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

ஸ— தானே ஓர் தனி உருவித்தாய் என்றதயம், தானையென்ற
வித்தாலு வாஜுநாஜராமும், ஓரென்றவித்தால் வஜஜகாயர்ஜ
ராமும், தனியென்றவித்தால் சுயிஷ்டாதரஜராமு மில்லையென்கிறது.
உருவித்தாய் - அழகிய திவ்யகாரணமுமாய், உரு - அழகு, க.
ண்ணில் மூவர்முதலாய - தன்னேடி மூவரான திருவிக்கள்
தடக்கமான, வாளைர்பலரும் - சுவம்வராதம்ஜவரைகளும்,
முனிவரும் - ரிஷிகளும், மற்றும் - திஜ்ஞாநாஷ்டிஜாதிகளும்,
மற்றும் - திய-ர்ஹ்யாவாங்களும், முற்றுமாய் - " வொதிஜாதுரி
ஜ்வ
ஜவஜ-ர் " மென்கிறபடியேதானே இவைவியித்தினையுமாய், நாள்-
வ
வபம், ஓர்பெருநீர் தன்னுள்ளே - விஜுக்ஷாணமானபிரபஜ்ஜுந்.நி
வ
க்குள்ளே, வஜ-ஜுத்துக்குள்ளேயென்றபடி. தன்னைன்று வொ
வ
வெய-ர்z நாவுரபொமும், தோற்றி - சுவிஜ-ர்வித்து, அந்நுள் க
ண்வளருகம் - அந்தவஜ-ஜுத்திலே நிஜுாணைப், வாளைர்பெரு

பழ—வைகுந்தனெம்பெருமானே * * * சா

மானேநோக்கியடவாளெம்பிற்கொண்டாய்மாதவா *

அ—வியாவிடிலவனுக்குவிலியாது. ஆதலால் தவளமான வியவுயர்மாக இனியவனுக்காதாகமாக வவ-ர்மொழிவதியும் பண்ணுவேனென்கிறார். * * * சா

(மானேநோக்கி) இப்படியெம்பெருமானுடைய வளமை யுத்தாலே ஆழ்வார் வமீகூடராயிருக்கச்செய்தே, பின்பும் தானேசென்று வம்மொழிக்கிவர் பண்டுபோலே தம்முடைய வநயர்தாநாவலம்யாந்தாலே யகலுவரென்று, இவர்தாமே நம்மோடே வம்மொழிக்கவேணுமென்றசேகாந்தப் பதறினால், பின்னையவரோடே வம்மொழிக்கைக்காக வென்றேறவாங்கியிருக்க

இ- எம்பெருமானே யென்கிறதற்குத் தாதுடர்மருளிச் செய்கிறார் (ஆகலாவிதுராதியால்) * * சா

ஐந்தாம்டாட்டு.

தம்மோடு வம்மொழிக்கைக்காக வெம்பெருமானிவ்வி வடிவு யெழுந்தருளியிருக்க, விரவுமுலகமெலாயிலே போலேநீ யருளாயென்று வுரையிடப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுராதியால்) அகலுவரென்றது - அகலுவரென்று லோசித்தென்றபடி, இதுக்கேறவாங்கியிருக்க வென்கிறதோ டே கூடவம். கூவெகூசித்துப் பதறினலென்றது - கூவெகூசித்து கூவிக்காலென்றபடி. ஏறவாங்குகை - கூவவவெர்ணம் பண்ணினிற்கை, எங்ஙனேயென்றது - தான் வம்மொழிந்தறச்சினைசந்

ம—மான் - நிகுவலுரிநாயகனை, வைகுந்தன் - மெவகுண்டிரு மபனை, மாமாயன் - முஹாமுயர்மான வளமைமுடை யவன், எம்பெருமானே - எனக்குவ்வாழியே, நானவனுக் கடிமை யேயென்று வமிதம். இனியாவதாதம் அவனுக்கு வவ-ர்மொழி வதியையும் பண்ணுவேனென்று தாதுபர்ம். * சா

மான் - கூரிணைத்தோடு, வய் - ஒத்திருக்கிற, நோக்கு-நோ க்வைக - சூடாகூத்தை யுடையவளான, மடவாளை - மாணைவ-ரு வெனை-யானவ்வீயை, பெரியபிராட்டியாரை யென்றபடி. மார் பிற்கொண்டாய் - வகூவ்வில் வைத்துக்கொண்டவனே, மாதவா.

ழை — கூனேசிதையவுண்டைவின்னிறத்திற்றெறித்தாய்கோவிந்தா *

அ — இவருமனபடிவகூசிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; ஹஸ்தினாபுரிவைகுண்டநாதனே ஓயவனென்னுந் திருநா
மத்தை புடைபடுத்துவைத்து, கூரிதவாரிதரணாகயம்
மாக உதரஷ்வஜாதீயனுப்வந்து பிறந்தருளி, கூரிதர் பக்க
லுள்ள கவஷ்யும் பாராதே அவர்சிரை விஷயீகரித்துப்பின்னை
தமதவஷ்ங்களைப்போக்கும் வஹாவனைப், தீர்மெய்நிமத
வ

இதிருக்கச்செய்தேயு மவனடவஸவஷ்ணம் பண்ணினவாறே தம்
முடையவநஹஷ்கமே உபதேசமாய்த் தென்றிவர்கலங்கியக
லப்பாராதேதெளிந்திருந்து அவனை யடைகிறதெங்ஙனேயெ
ன்றபடி. பாட்டில் வரிவஷ்ஜஷ்தாதயஷ்தை வராஹரூ
வே இவ்வாஹரும் வரிஹரூதிமாமென்று திருவுள்ளம் பற்றியரு
ளி வராஹவாஹதாதயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஹகூஷீகரூாஹியால்)
ஹிதீயவாஹத்திலே கூயிஷ்கமான வயஷ்த்தை யருளிச்செய்கி
றார் (கூரிவிதிரூாஹியால்) கூனசிதைய விதரூாஹிக்குத் தாத
யஷ்மருளிச்செய்கிறார் (கூரிதர்பக்கவிதரூாஹியால்) திவகை
யைச் சொன்னது - வவஷ்ாரிவிதாவஹகூஷணமென்று கருத்து.
கநரிலவஷநஹாநத்தாலே யவளுமாஸ்ரைதியிறை. (கவஹரும்பா
தாதே ஹதரூாஹி) திவகை கவங்குலையாதிருக்கச்செய்தே யவளை
கைம்கரித்து பிற்பாடாகவிறை! யவளுடைய வகை ங்களைப் போக்
கினதென்றுசருத்து. கோவிந்தாவென்கிறதற்குத் தாதயஷ்மரு
ளிச்செய்கிறார் (தியஷ்மிதரூாஹியால்) கரூஷ்ணாவதாரத்தில் மொ
க்கனை ரகூஷிக்கையாலேயிறை மொவிநனென்று திருநாமமாயிற்
றென்றுகருத்து. தான் ஹகூஷீவஹஷனை பிருந்துவைத்தரூஹநிஹீ

ஸ — அத்தாலேரூாயவனென்று திருநாமமுடையவனும், கூனைநினை
ய - திவகைகையுடையவவயவாஹரங்களுக்கு வாட்டம்வரா
மே கவன்மாத்திரம்சிதைபுப்படி - அடங்குப்படி, உண்டைவில்றி
த்தில் - உண்டைவில்லின்ரீதிபிலே, உண்டைவிற்லே ஜீஜ்ஹகரி
க்குமாப்போலே யென்றபடி. தெறித்தாய் - கூநாயாவஸநகிடை
ர்த்தவனைப், கோவிந்தா - மொவிநனைப்,

மூ— வாலுர்சோ திமணிவண்ணமதுசூ தாகீயருளாயுன் *
தேனேமலருந் திருப்பா தஞ்சேருமா றுவிஜயேனே ரு॥
விஜயேன்விஜ நீர்மருந்தா ஞப்

அ— மானஜதூக்களுக்கும்ரகூகூறுவுஜதஜவுஜிலேகூவுசி
ர்கமானநிவிலுஹுவுநங்களாயுந்நாட்டைபுமுடையையாய், நி
ர்மலமாய் ரஜணீபமான ஜிவுரசுவுத்தை யுடையையாய், சூஜி
கவிர்ராயி நிரவுதவுஹாவுணயிருந்தவனே? உன்தேனேமலருந்
திருப்வாதத்தைவிஜனேயன் சேருமாறருளாயென்கிறார். * ரு॥

(விஜனேயன்) உன்றேதி வம்ஸ்ருவதிக்கைக்கு விரோயி

இ— மெநயானகி வமெகூயுள்ளிட்டாரோடும்வம்ஸ்ருவதிக்கிற
வளஸ்ரீயுத்தைக் காண்கையால் தம்மைபுமிப்படி யம்ரீகரிக்
குமென்று தெளிந்து அவனே பமெவகூதிக்கிறாரென்று வசுவி
தமாயிற்று. வாலுர்சோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வமெதஜ
வஸ்ருலேலி யிதராதியால்) வான்ரவுவம் வமவசுமெரு,மெகூவமெகூக
ணமென்றுதருத்து. மணிவண்ணுமென்கிறதுக்குத் காதயசுமரு
ளிச்செய்கிறார் (நிதசுமெதராதியால்) மதுசூதாவென்பதற்
குத் காதயசுமருளிச்செய்கிறார் (சூஜிமெதராதியால்) தயாம
வசுஜபதீதி தயாவசுஜநம், என்றிறே நிராக்தியென்றுதருத்து.

* ஆறாம்பாட்டு. *

விஜனேபன்விஜ நீர்மருந்தாஞ யென்கிறதற்கு வருகாரணா
நுதாணமாகத் காதயசுமருளிச்செய்கிறார் (உன்றேதிதராதி

ரு—வாலுர்சோதி - திருநாடெல்லாம்வுராவிக்குமிட்டியானஜ்வுரா
க்விவெயுடையவனுப், மணிவண்ணு - இந்ரநீலவணசுணன, மது
சூதா - தயாவசுஜுநன, விஜனேயன் - வாவியானநான், அடி
மைசெய்வோமென்றிவரிணைசந்திபின்பும் கிடையாமையாலே விஜ
னேயேனன்கிறார். உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம் - உன்னுடைய
தாவசுஜநிபான ஸ்ரீவாரணாரவிந்தத்தை, யதா - தேனேம்மலரும் -
தபுவசுஜுபமாய் விகூாவிலியானவென்னவுமனம், சேருமாறு-கிட்
டும்படி, நீயருளாய் - நீகூபிவெபண்ணவேணும். * ரு॥

விஜனேயன்விஜ - வாவிஜுனென்னுடைய வாவ
த்தை, நீர்மருந்தாஞப் - தீர்க்குமெளஷதமானவனே, இங்கு

ழ— விண்ணோர்தலைவா கேசவா * மன்னசுராய்புலிழுதலை மாமாயனேமாதவா * சின்னயேப்

அ—யானவென்னுடையசுகஹுக்காகஸ்ரீமானாகிறவிளக்கை ப்பேசுக்கின வளஸ்ரீயுள்ளதையுடையவனே? அபர்வறுமைதீர்க்குந் உன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வாசுதேவனே? ஸ்ரீ கவிராயி நிபஸ்நஹாவலனேனே? ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரத்திலேவந்து அவர்களுக்கு வஸ்துவானவனே? ஸ்ரீ சர்பக்கல் நிரக்ஷபவுராணாதத்தையுடையவனே ? நிரகீரயெஹாரு

இ— யால்விராயிபானவென்றுவிஜ்ஞாபனைசெய்யாநின்றாரென்னபடி. விண்ணோர்தலைவா என்கிறதற்குத் தேவர்மேலனிச் செய்கிறார் (அபர்வறுமிதீராயிபால்) கேசவாவென்கிறதற்குத் தாதபர்மநளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ கிதீராயிபால்) கேஸவ் ஹுஷீகேசாவ் என்றுகருத்து. மன்னசுராயர் குலமுதல்வனென்கிறதற்குத் தாதபர்மநளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ திரிதீராயிபால்) மாமாயனே யென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸ்ரீ தர்பக்கலி தீராயிபால்) வளராஜ்ஞ்ஞ வரிஷ்ரிக்கைக்காக மாநிவாஸஸ்தானத்திற்குத் தாதபர்மநளிச்செய்கிறார் (நிரகீரயெதீராயிபால்) கதீராஹுராஹு நிரிவிகியாய இருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணர்கையாலே நீரகீரயெஹாருஹு வேரிங்கே வலிக்குமென்றுகருத்து. 'தேவாஸுராஜஷி-ர்யஷ்ஷம்" இதீராயிசனிற்படியே இருக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணர்கள் கையிலதாரவெஹாருஹு ஸ்ரீ னென்கிறானென்னவுமாம். சின்னயேப்துலைப்ப மாமரங்களேழு மெய்ப்தாயெனகிறதற்கு ஒருகாரணாந்தரமாக

ஸ— வாவெப்ஸ்வாநஸ்ரீ-ர்தாநவஸம்ரக்ஷணம்மின்னேணைர்தலைவா-தி தீஸ்ரஸ்ரீநிஸ்ரீ-ர்ஹாஹுகேனே, கேசஃ - கெஸரிமெயஸம்ஹாரிர்கவனே, மன்னசுர் - மஹாவராஸுரனைடபமன்னயில்லை ஸுஹார்த்தில்லை நீர்யேவந்து சேர்ந்திவனென, மன்னசுர் என்கிறது குலமுதல்லுக்கு விசேஷணம். அபர்குலமுதலே - மஹாபலியுடையாதிதேவா, மாமாயனே - நிரக்ஷபாஸ்ரீ-ர்மான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை வஹித்தவனே, மாதவா - ஸ்ரீதரா. சின்னயேப்பய் - ஸ்ரீவைஷ்ணர்களாலே நிவிபங்களான, சின்ன - ஸ்ரீவைஷ்ணவ, வையக -

ழு — தழைபமராமரங்களேழுமெப்காய்சிரீகரா*இனையாயிரினை
யபெபரிரையென்றுரைகவனடிபேரன சுரு

அ — ஆகி தனை? சூழ்ரி தரியாமகரனைகவரன? உபணையவஆவ
னை? மற்று மேவம்வியமான வெவறி தத்தைபும் முன்னங்களையு
முடையவனை? உன் திருவடிகளைச்சேரப் பெறுமையாலே ஆலற்
றி சுகரஞ்ஞெஇவஆஐஞானேன் . உன்தேனமலருந் திருப்பாதஞ்சே
ருமாறநளாபென்கிறர். * * * * சுரு

இ — த்தாசபர்மருளிச்செப்கிறர் (சூழ்ரி தரியால்) ஸ்ரீவஷ்ணீ
வநீயொமத்தாலேயிறே ஊவஇஆலவெயநம்பண்ணினது. சிரீகரா
வென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறர் (உபணையெகரியால்)
ஸ்ரீயை வகூஆவிலேபரிப்பது உபணையாதீனய காயர்மாகை
யாலே உபணபஆவகூமிங்கே யசுமர்ஆவிஜமென்றுகருத்து.
இனையாயென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறர் (மற்றுடி
தரியால்) இனையபெபரிரை யென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளி
ச்செய்கிறர் (முன்னங்களையுமி தரியால்) பெயர் — நாதரெ
யம், நாதனென்றவாறே தத்தஆஇஆவுமுன்னங்களை யுடை
பவனென்று வரிசிக்குமென்றுகருத்து. என்று என்கிறதற்குத்
தாதபர்மருளிச்செய்கிறர் (உன்திருவடியிதரியால்) நைவ
னடியேனே பென்கிறதையுரைக்கிறர் (சுதரஞ்ஞெதரியால்) கீ
ழப்பாட்டிற்சொன்ன உபாயமர்தன இங்குமநுசந்திபவுதமென்று
நினைத்து சுநரஷமிக்கிறர் (உன்தேனையிதரியால்)* சுரு

* வழாப்பாட்டு *

ஸளஸீயுநாநரஸிம்ஹயாநத்தாலே தேறியிருந்தவிவர் அரு

ஸ — நெருங்குனை, தழைப -வதுரவஆவங்களாலேதழைந்திருந்
த, மராமரங்களேழும் - ஸாலவ்ருக்ஷஸப்தகத்தையும், எய்தாய்-
ஸகஸவாணத்தாலே செயநம்பண்ணினவனே, சிரீதரா - ஸ்ரீ
யர, இனையாய் - ஸஹவஸியனே, மற்றுமேவம்விய வெவறி த
முடையவனே யென்றபடி. இனைபபெபரிரைப் - ஸஹஸியநா
யங்களை யுடையவனே, என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, அடி.
யேன்னைகவன் - பரியிலணைகாதின்றேன். * * சுர

மூ— அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியாஇன*கடிசே
ர்தண்ணைந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணைன *
செடியார்ராக்கையடியாரைச்சேர்தல்தீர்க்குந்திருமாலை * யடி

ஆ— (அடியேன்) இப்படிஎம்பெருமானைக் காணவேணுமென் றவெகூடிக்கிற வாழ்வார் - பின்னையும் அவனுடைய உதடுத் தையும் தம்முடைய நிகூடத்தையு மநுவாயித்து, கெட்டே ன்; அவனையாகாதே நான்காணவேணுமென் றவெகூடிக்கிறது; என்ன கூஜூலை! வென்று தம்மை நிஷித்து "இவனைக்காண

இ— வினையேனென்று முன்புதம்மைநிஷித்தாப்போலேஇப்பாட் டிலும் நிஷிக்கக்கூடுமோவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி தூழிபால்) இவர் "நைவ" னென்றவாறேஇவரை அவன்நை க்திகாடுக்க மாட்டாமையாலே அவன்வந்து முகங்காட்ட அவ னைப்பார்த்து நம்மால்வரும் முணாயிகூமவனுக்கு வேண்டா வென்றகலுகிறானென்றுகருத்து. அடியேன் காண்பானலற்றுவன் என்கிறதற்குத் காதயாமநளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனி தூழி யால்) அவனையென்கிறத்தால் சண்ணைனையென்கிறவதும் வுாவுா தம். இதனில் மிக்கோரயர்வுண்டே யென்கிறதற்குத் காதயா மநளிச்செய்கிறார் (என்னவி தூழியால்) தூதீயவாதத்தில்

ஸ— ஆர்க்குமறிதலரியாஇன - எத்தனைகூதீஸயித அதூரர்க்கும் அதூரஸ்ஸகூனல்லாதவனை, கடிசேர் - கடி வாரிதலும், சே நுகை - வந்துகிட்டுனை, நாள்செல்லநாள்ச்செல்ல வாரிதலும் எறிவராநின்றுள்ள என்றபடி. தண் - ஸீதலமான, அம் - வா நுமான, துழாய்க்கண்ணி - காலவலீதாதனை, புனைந்தான் தன்னை - யாரித்தவனை, தன்னையென்று வாமைய-காநுவ தையும், கண்ணைன - கூணைன, செடி - காதோரம், ளணைவதி தா வாவாரத்தைதச் சொல்லுகிறது. செடிபோலேயிருக்கிற வாம வாரத்தாலே, ஆர் - வரிண-மான, ஆக்கை - தெவமானதை, அடியாரைச்சேர்தல் - தாவவரிதரான கெவலுரை வாம்வையி க்கையை, தீர்க்கும் - நிவதி-ப்பிக்குமவனை கெவலுாயி-க வருக்கு வாதாநுவவிரோயி தெவவாம்வையதனைதக்கழித்துக் கொடுக்குமவனைவென்றபடி. திருமாலை - துதீவுாதுயனை, அடி

மு— யென்காண்டானலற்றுவனிதனின்மிகோரயர்வுண்டோன॥

அ— வேணு"மென்றுசைப்படாதேதுவென்பக்கலிலேகெவலுரஹி
யரயொஜநங்களைக்கொண்டு அகன்றுசீராவார்க ளென்னவர
ரும் பண்ணிரோ ! நாணுடங்கானையாசப் பெற்றிலே னென்று
நோகுகிறார். * * * * ன

இ— டியாரையென்கிறவடித்தை லெகெவலுரயிக்வாமாக்கியிந்த
யாடித்துக்குத் தாதிய க்மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வயி தாழியா
ல்) இங்குலெகெகெபக்தை வமமாகச்சொல்லாதே வாகூ
தலெவவாவைமையநிவ்ருத்திதாதூத்தை வமமாகச் சொல்லுகை
யாலும் அடியாரென்கிறவடம் லெகெவலுரயிக்வாமருளல் பா
ட்டுக்கு வாராதாகிமயம் லிஜிக்கையாலும் இப்படியும் லெகெ
வலுரயிக்வாமே யாகவேணுமென்றுகருத்து. தம்மைப்போலே
பவனேடபரிமாறி யவலுக்கு கவலுத்தைவிளையாதே வா
யொஜநாஞரங்களைக் கொண்டகலுகையாலே லெகெவலுரயிக்
கேள யடியார்களென்றிருக்கிறரென்று திருவுள்ளம். அடியேன்
சிறியஞானத்தன் என்கிறதற்குத் தாதிய க்மருளிச்செய்கிறார் (நா
லுயி தாழிபால்) *

எ॥

* எட்டாம்பாட்டு *

இப்படியகன்றவிவர் கூடலுடைய நவநீதசுகூனத்தை

ஸ— யேன் - ஓவலவதிசயபிருந்துவைத்து, காண்பான்-காண
வேண்டுமென்று இவ்வுலையை யுடையவலுப்க்கொண்டு, அலற்று
வன் - அலற்றுகின்றேன். நானிதிஸவஷம். ஓவலவதிதனைக
யாலே வாழிக்கவவும் வராதபடி பார்க்கவேண்டியிருக்க அவ
லுக்கு கவலும் வரும்படி யவனை லிஜிகூடவாய்க்கொண்டு அல
ற்றுகின்றேன் என்றபடி. இதனில்மிக்கு - இதொயிசுமாய், ஓர
யர்வுண்டே - ஒருஜ்ஞாநமுண்டோ, அடியேன் - அடிமைத்த
விர்ந்திருக்கிறவர் அடியேனென்றது வசுவக்வாவவிநயாலே,
சிறியஞானத்தன் - கதுவுஜ்ஞாநமுடையவன், ஞானமுடைய
வன் ஞானத்தன். லெகெவலுரயிக்களைப்போலே வவாழிகவவும்
வராதபடிவசுணக்ஜ்ஞாநமுடையேயணகப்பெற்றிலேனென்றபடி.

ஏழ — உண்டாயுலகேழும் முன்னமேயுமிழ்ந்துடனையபாற்புக் "குண்டாய்வெண்ணெய்விழுங்கி யுரலினோடாவியாக்கை கிடையெய்தி *

ஆ — (உண்டாய்) இப்படியழ்வார் தம்மைநினைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானைபகல, அதனும் சுதாமிலாவித முணாமுணாமாக சூழ்ந்தவஸம்ஸாரமாகிற தன்னுடைவத்தைகாட்டி யிவரை வஜாயாகம் பண்ணுகிறான்:- கதிகூடி ஆதிநாடி ஆ ஜாதீயனுப்வந்துபிறந்தநளி திருவாய்ப்பாடியிலேபோய்ப்புக்கு ஆய்ச்சியருடைய வெண்ணெயையும் நெய்யையும்

இ — வணிர்க்கை சுவாம திமன்தேரு! வென்னசவ சாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதழியால்) வஸம்ஸாரமாகிற வழ்வை முன்பு வளர்ந்ததைக் காட்டியிருக்கச்செய்தேயும் இவர் அதன்றவாறே வளர்ந்தவழ்வைக் காட்டினனென்றருத்து. தன்னுடைவத்தையென்றது - தன்னுடைவடிவுயர்வு மான வஸ்துவத்தையென்றபடி. வஜாயாகம் பண்ணுகிறனென்றது - இவருக்கு வஜாயாகம் பிறக்கும்படி இந்தமனுஷ்யவத்தை யுண்டாக்கி இவரைப்பிசாசுவக்கிறானென்றபடி. சிறுமனிசருடைய சருவவிலயாக்கை கிடையெய்தியென்பதற்குத் தாதியர்மருளி செய்கிறார் (சுதிகூடியாதிநாடி) புக்குண்டாய் வெண்ணெயென்கிறவிடத்தில் லகுவர்வஸிஜாகுவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலேயென்று) நெய்யுமணனென்று மேலே நெய்யைச்சொல்லுகையாலே வெண்ணெயென்றது நெய்க்கு முதலுகணமென்றுகாட்டுகிறார் (நெய்யையுமென்று) மாயப்போலெ-

ய — மாயனானே - சூழ்ச்சுபர்ஹிதனே, குறுகிதோடுதலர்த்து பரிமாறியல்லது யரிக்கமாட்டாதபடியான வளஸீலத்தை யுடையவனே என்றபடி. முன்னேம - வர்ஷர்காலத்திலே, உலகேழும் - வஜாயாகங்களையும், உண்டாய்ப் - வயிற்றிலேவைத்தாய், உமிழ்ந்து - வர்ஷயம்நிவர்த்தகமானவாறே அதை உத்பாதணம்பண்ணி, சிறுமனிசர் - கூடியாதிநாடியுருவுடைய, உலகியல்வாக்கை கிடையெய்தி - அடைந்து மனுஷ்யஜாதியாகவுதித்தருளினை என்றபடி. புக்கு - மனுஷ்யத்திலே வர்வெளிந்து, மாயையால் - கூஹிநிவாஸாதிவைஜாத்ய

டீ — மண்டான்சேர்ந்தநுண்டேடலுமனிசர்க்காகும்பீர்சிறிது * மண்டாவண்ணைமண்சுரையதெப்பூண்மருந்தாகுமாதியோனே * அ

ஏ — வெஃகாதாலேயவர்களுச்சொன்றும்பாவிதாகாருடியுண்டருளிற்று? பண்டிருந்தமூங்கூனையுண்டுமிழ்ந்தருளுறிறபோது ஏதேனும்மண்டான் பாவித்தநுண்டாகிலும் அந்தமண்கரைகைக்கு மருந்தாகுவோ? அன்றிமேற, சூரூர்தேரோடு கலந்துபரீமாறியல்லது யரிக்க மாட்டாததன்மை யானையாலே செய்தருளினபத்தினையிறையென்கிறார். * * ஆ

ஐ — கிறதற்குத்தாதுபடமருளிச்செய்கிறார் (சுரிநிமவேபாதூவுஷி யோல்) மனிசர்க்காகும்பீர்சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்பூண் எண்ணபமாக்கி யிதற்குத்தாதுபடமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கிதூஷியால்) உண்டாயுலகீகழ் முன்னைமேபுமிழ்ந்து என்கிறதின் ன் கூயுடத்தைச் சாட்டுகிறார் (பண்டிதூஷியால்) மண்தான் சேர்ந்தநுண்டேடலும் மண்கரையவென்றதுபமாக்கி யுரைக்கிறார் (ஏதேனுமிதூஷியால்) மருந்தாவென்கிறதை கூஷவாயுடமாக்கவுரைக்கிறார் (மருந்திதூஷியால்) மாயோனேயென்கிறது ஸாஹஸாயமென்று நிர்ணத்து இதற்குத்தாதுபடமருளிச்செய்கிறார் (சூரிதேரோடிதூஷியால்) தன்மை - ஸஹாஸம். * ஆ

ஈ — த்தாலே; "கியாஸபாஷாஜுகூடம்" என்றதிறவென்னைபுண்டாய், மனிசர்க்காகும்பீர் - துஷ்டஜந்துக்கு உபயோகமாகத்தக்க வாதிரணாகாரங்கள், வாதிரணாஸவாதிபான வீதுஷ்டஜலமும் தூஷிதத்திலே பிறன்று கிடக்கிறது. சிறிதும் - ஸ்வல்பமும், அண்டாவண்ணம் - ஸாம்ஸ்த்திலே பாவிதாதடி, நெய்பூண் - நெய்பயமுதுசெய்தது, இதற்கு மருந்தாவென்கிறதோடே கூடியும். மண்டான் - மண்தான், ஜலதூஷிதரணத்தில் கஷ்டஜீவஜந்துக்களுடலாகவுமாம் (அவைதானுமிழ்ந்தவிடத்திலே ணைக்காரமாகவுமாம்) தன்கரமாகவுமாம். சேர்ந்தநுண்டேடலும் - உஷ்ணத்திலே பிரவேசித்தநுண்டாகிலும், மண்கரைய - அந்தமண்கலரந்துபோகைக்காக, மருந்தா - ஔஷதமேயோ? யென்றிறேயென்றபடி. * * அ

மூ— மாபோந்தியவலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீயத்* தூயகு
ழவியாய்விடப்பாலமுதாயமுதஞ்செய்திட்ட *மாயன்வா னை
ர்தனித்தலைவண்மலராண்மைந்த

ஆ— (மபோம்) லலவ-ஹ்ஸாணப்அயர்வறு மமரர்களதிட்தி
யாயிருந்துவைதது கூஸ்ரீதவாரிதூணாகய-ஹ்மாக வாவாயா
ரண ஹிவ்ாசிவந்தீதாடே வந்துபிறந்தருளி கூஸ்ரீதவிளா

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— தம்மனென்கிறனை யுரைக்கிறார் (லலவ-ஹ்ஸாணையென்று)
வானேர்தனித்தலைவ னென்கிறதற்குத் தாதப-ஹ்ம நளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமி ரா்ஹிபால்) தூயகுழவியா யென்கிறதற்குத் தாதப-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (கூஸ்ரீம்.தி ரா்ஹிபால்) விஸாகிவாவி
யான தூபஸாவைத்தாலே கூவதாரம் வாவஹ்ஸாவெளவதிவாவ
கய-ஹ்மன்றிபே கூஸ்ரீதவாரிதூணாகய-ஹ்ம்யும் ஹிவ்யமாயுமிரு
க்கும் வடிவாரம் விவகதி தமென்றுகருத்து. வாவாயாரணைகூ
மும் ஹிவ்யகுமும் அம்மாமூர்த்தி யென்கிறவிடத்திலே லிசிக்
குமென்று கருத்தாகவுமாம். தீபவிரா்ஹி மாயனிரூஹத்துக்கு
த் தாதப-ஹ்மருளிச் செய்கிறார் (கூஸ்ரீதவிம்ராயீ ரா்ஹியால்)

மூ— மலராள்மைந்தன் - ஹஜவிக்குபாவா, ஹஜவிக்குஹாஹ்ருனென்
றபடி. மலரிலே லவலிக்குமவள் மலராள், மைநதன் - யாவா,
தம்மான் - தனக்குத்தானே ஸ்வாமியான், கூநநாயீநனென்றப
டி. வானேர் - நித்யவாரிகளுக்கு, தனித்தலைவன் - கூஜிதீய
நிவ-ஹ்ாஹகன், தூய - வாரிஸாஜமான, குழவியாய் - ஸிஸாவாய், (தீபவிரா்ஹி) தீப - கூ,விளெயாய், அலவலே - பெ
வாஹாவதிணியாய், பெருமாவஞ்சப்பேய் - லலவ-ஹ்ஜுணம மா
தாவோவென்று ஜூஜித்தாளே வென்றும்படி கூசாதெதிவாவஸ
வெகூயானவ-ஹ் தநாவு வீராவியாளவள்.வீப- மஸிக்கும்பா,
விடப்பால் - விஷநிறமான கூதீபத்தை, ஸ-ஹ்ருத்தை யென்ற
டி. அழுகாயமுதுசெய்திட்டமாயன் - "லகுஜுவிஷவஜிஸ்ரீம ஸ
வ்ருகோவஸீஜஜு-ஹ்ரிஸாஃ" என்கிறபடியே கூஜிதகாரமாக வ்ரு
தாசெய்த வாஸ்ய-ஹ்வெவஜி கின், இட்டவென்று லாவெய-ஹ்ஸ-ா

ழு—னெவ்வுயிர்க்குந் * தாயோன்றம்மானென்னம்மானம்மா
ழூர்த்தியைச்சார்ந்தே * * * கூ॥

அ—யிரவமெநகுவலஹாவணுப் கூநாலெலாவித முணைதொ
ஷமாகவழஹாறிதஜநவரிதாணைகயாரகுணுப் கூதவனவ
னைக்குவாத்தியாபிருந்தவெம்பெருமானுடையவிந்த கூறிதவம
ரூமெஷகுயாரகுகூவலாவிவ வரிவுயமவனைப்பற்றி, பின்
னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். * * கூ॥

(சார்ந்த) இப்படியென்னுடைய நிகஷத்தைப்பாராதே

இ—வரிதமெலைய முடித்தாப்பேலே நானல்லனென்றகல
ப்புக்க வென்நினைவமாகிற விரோயினை நிரவஸித்தானென்று
வுஜிதமாகிறதென்றுகருத்து. இத்தாற் கீழ்ப்பாட்டிலனைக்குக்
காட்டினை வளஸீவுகாவெஷயா லென்னுடைய விரோயி நி
வுத்தீமாகையா லினியொருகாலமும் மவனை விடேனென்கிறாரென்
றிப்பாட்டுக்கு வம்மதியும் வருவிவிதை. எவ்வுயிர்க்குந் தா
யோனென்கிறதற்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (கூநாலெலா
விதாதாயால்) என்னம்மானென்கிறதற்குத் தாதுயமருளி
ச்செய்கிறார் (கூதவனவெதாயால்) தாமவனிடை வம்ஸ்ருஷி
க்கைக்கு வுயோஜநமாக நாலாம்பாட்டிலே சொன்னவயமி
ங்கு மஹிவெதமென்று கட்டுகிறார் (எம்பெருமானுடையவி
தாயால்) அம்மாழூர்த்தியைச்சார்ந்தே என்கிறதை வம்ஸ்
ரூக்கிறார் (அவனைப்பற்றியென்று) மாபோமென்கிறதற்குத் தா
துயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபுமி தாயால்) * கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

வருணாநுரூபமாகப் பாட்டிலஹிவெதாயம் ம
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி தாயால்) சார்ந்த விருவல்வினை

ழ— வுயொழும், எவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்-என்னம்மான்-வஷ்டு,
அம்மாழூர்த்தியை - அம் - வாத்ஸல்யமாய், மா - வுபயவெதகாம
தாயால் சார்ந்தானதிகாரியை, சார்ந்து - சிட்டி, வம்ஸ்ருஷித்தென்றபடி. மாயோம் - யஹியோம், ஒருகா
லத்திலும் விட்டுக்கடவோமல்லோமென்றபடி. கூ॥

மூ— சார்ந்தவிருவல்லினகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றுத்து* தீர்
ந்துதன்பான்மனம்வைக்கத்திருத்திவீதிருத்துவா * லர்

அ— யெம்பக்கலுள்ள லகரம்ழகரவியாயிபான உகராவாவை
க்ங்களல்லாவற்றையும் போக்கி, வாவெநிலையமான வராக்ஷ்தி
விஷபலம்முத்தையும்போக்கி வராவ்மும் பூவைகழுந்தாலோ
யென்னும் வ்ருவலாயவ-ழுவ-க்கமாக கூநவரத லாந-வஸ-ந
மெநகரஹாமலும் படி யென்னைத்திருத்தி பின்னையெனக்குந்தி

இ— கருஞ்சரித்து என்கிறதற்குத் தாதுவ-மநளிச்செய்கிறார்
(என்பக்கலிதாழியால்) மாயப்பற்றுத்தென்கிறதற்குத் தாதுவ
ய-மநளிச்செய்கிறார் (வாவெதாழி) தீர்ந்தென்கிறதை விவரிக்
கிறார் (பூவைழுயிதாழியால்) தன்பான்மனம் வைக்கத்திரு
த்தி யென்கிறதற்குத் தாதுவ-மநளிச்செய்கிறார் (நவராதெ
தாழியால்) வீதிருத்துவா னிதாழியான மேலுக்கெல்லாம்
தாதுவ-மநளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதாழியால்) இப்படி
தாதுவ-ங்கொள்ளாதபோது உதாஹ-த்திற் சொல்லுகிறபடி
விரோதிநிவ்ருத்திகள் தேவ்யோஜநங்களுமாயிருந்த பூகரணத்துக்கு
ஞ்சேராதொழிவுயென்று கருத்து. தீங்கருநகைக்காக வாகாதே
யென்றது-தீங்கருநகைக்காகவன்றே வென்றபடி. ராமபரவசை
யஜ்ஞாநமாகிற நீலகருங்கூநிரை-கவர்ந்தமை வாஹாவிகாகாரண
நிமித்தவாதிகளாகக் கொண்டு இளவாயிகமென்று கருத்து. வல-ஜ்ஞாகவர

ஸ— ஆர்ந்தகருநாணக்கடாகி - வரிவளைண-ஜ்ஞாநவபூஷாஸாதி
யாய், அகலம்தேய்மேல் - சீயகமபலாயு-வபூதொடங்களிலே, அ
ளவிறந்து - வரிவெதஸ்ரவிருணப், வல-கிதஸ்ர வ்ருத்தவனெ
ன்றபடி, நேர்ந்த - வல்ரிகூர்ங்களான, உருவாயநவாகும் - கரெ
தாங்களாயும் மெதாங்களாயுமிருந்துள்ள, இவற்றின் - இவ்வ
லாக்கருக்கு, உபிராம் - கஜேஸாகாவாகாரின்றுள்ள, நெநிலா
ல் - என்பக்கல் நிபகிஸய வ்ருத்தோஷ்கதை யுடைபவளா,
சார்ந்த - திஷாரூபி மான, இருவல்லினகளும்-டோஷ்ருவாவெஸ
மெணஜிவிபயாய் - உருவெமான கூஜ்ங்களெல்லாந்தையும் -
சரித்து - நிஸ்ஸஷமாக வொருக்காலேதள்ளி, மாயப்பற்று - வ்ருத

மூ—ந்தருளைச்சூடராகியகலங்கிழ்மிலாவிறந்து * நேர்ந்தவு

ருவாயருவ ருமிவற்றினுயிராரெடுமாலே * யி॥

ஆ - ருநாட்டைடாபுந்தந்திருவுலகைக்காகவாக' தேளம்பெருமானுடை

ய வயவ-ஜுகு வயவ-ஸாகிகுவொரூகாரணிகுவாஸ்ரீ தவதிருவ

மென்றவிப்படிபவொருவுதுமாணங்களெல்லா மென்கிறார். யி॥

இ— வைத்தாலே ஆர்ந்தருளைச்சூடராகியென்றது வம்ருஹீத, வய

வ-ஸாகிகுவாவைத்தாலே பல பிரார்ரூ உபிராமிகரூகம் வம்ருஹீதம், இங்கு வய

வ-ஸாகிகுவமாயிகுமென்று கருத்து. வொரூகாரணிகுவாஸ்ரீ தவதிருவ வழங்ஸளாலே நெடுமாலென்

றது வரூவொரூதை, அவனுக்கு வளஸீமரூவஜ்ஜுவ-மாக வவ

னைப்பற்றிவிடேனென்கிறார் கீழ், இப்படிட்டிலே ய்வனுடைய ஜூ

ஸாகுரூஸ்ரூகுவ-மெல்லாம் ஜிதுகுவணாகுவ-ம் மாகையாலே

அவனுடையவிக்த உகுவ-ம் வம்யரூமாகைக்காகவும் நான

வனைப்பற்றி யினியொருகாலமும் விடேனென்கிறாரென்று வய

ஹகிவ-ருஷிவிதை. * * * யி॥

ரா—கூ தவிஷயங்களிலே வம்ஹத்தை, மாயை-பூகூ கி. அறுத்து -

வெஹித்து, இதுக்ருத்திருத்தியென்கிறதேடே யாயம். தீர்த்து -

தன்னையோதான் பூரவரூபூரவகுங்களாக வயரூவவிஸ்த்து, தன்

பால்மனம்வைக்க - தன்விஷயத்திலே நிரதிவ்ருவைக்குமபடி., பா

லென்றது வஸ்துநிகுவ-ஸ்வபம், திருத்தி - எனக்கொன்றுசப்ப

ண்ணி, வீடுதிருத்துவான் - எனக்காக வாதிவெஷத்தை டலம்கூரி

யாகின்றான். * * * யி॥

வாஸாதரம்.

"சார்ந்தவி தூஷி - திருத்தி - என்னைகொன்றுகப்பண்ணி" யி

தூஷம் - தூஷ்யம். வீடி - வாதிவெஷத்தை, திருத்துவான் - தி

ருத்துவைக்காக, வாதிவெஷத்தை யிப்போது விசேஷடமாக சூ

லம்கரிக்கைக்காக வென்றபடி. இதற்கு இவைத்தினுயிரா மெ

ன்கிறதேடே சுபம். இங்கு திருத்துவானென்றது வரயசாவை

மன்று, "அலங்கலந்தொடை யல்கொண்டடியினைபணிவான்" "இ

யகருமபங்கினர் திருவடித்தொழுவான்" "உன்னைக்கூடுவான் வ

ழே— மாலைமாயப்பிரானேயாமாயனேயென்றென்று *

அ— (மாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாழ்ப-ர்மான வளஸீலுவாதிலுவாதி கலுவாணமாணங்களையும் சூழ்ப-ர்மான திவ்வெவதிதிங்களையும் கால தேசமெல்லாம் பேசிலுமாராத வஹிநிவெஸத்தை யுடையவனுய், அந்த மாணங்களேயே யார

நிகமனம்.

இ— மாயப்பிரானேயென்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதிஹாஸத்தால்) வாதிகளுஞ்சொல்லுகிற வெம்பெருமான் ஸுவத்தாலேமாலேயென்றதுவும் வ்யாக்யாகம். இத்தாலித் திருவாய்மொழிக்கு வளஸீலுவ் பரயாநவ்யாக்யாவாதமென்றதாய்த்து, மாமாயனே யென்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ப-ர்மானவிதிஹாஸத்தால்) என்றென்று என்கிற வீவ்ஸைக்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (காலதேசாதிஹாஸத்தால்) மாலேயேறி யென்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச் செய்கிறார் (ஆராதவிதிஹாஸத்தால்) ஆராத - தூஷியில்லாத, மாலருளாள்மன்னு யென்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தமாணங்களை ஸ—ந்துநின்றோம்" இதிஹாஸங்களைப்போலே தாதுவாதபரியாதம், நெடுமால் - என்பக்கல் நிரதிசயவ்யாமோஹத்தை யுடையவன், உவிஷயத்தில் நிரதிசயபவ்யாதவ்யாதி ஸுணஸாலியான வென்றபடி. ஆர்ந்தருளானைச்சுடராகி - யிதிஹாஸி இவைத்தின் இவ்வர்க்கருக்கு, இதிஹாஸம் தாயும். உபிராம் - காதாசித்காவாகாநிற்கிறான். எனக்கு வாழ்வுவந்தை யபயங்காரித்துத் தந்தருளுகைக்காக வெம்பெருமானுக்கு ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்கார்வ்யாப்தி ஸவ-வ்யாப்தி வ-ர்ஹதாத்பர்யாதிகளாலே ஸுணங்களெல்லா மிருக்கிறன வென்று வடதாத்ய-ர்ம்." என்றிருக்கிறது. * * ஏ॥

இது ஆறுபிரப்படிக்கு சுருக்கமாயிருக்கிறது.

மாலே - பெரியவனே, ஸவ-ர்வ்யாபியே யென்றபடி. மாயப்பெருமானே - சூழ்ப-ர்மான வளஸீலுவாதிகளாலே சுவாரிஸ்யமானவனே, மாமாயனே - உலகத்தான சூழ்ய-ர்வெவதிதமுடையவனே, என்றென்று - இப்படி ஸவ-ர்வ்யாபிசொல்லி, மாலேயேறி -

மூ— மாலையேற்மாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சட கோபன்*
பாலெய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின் * பாலேப
ட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைபரிவதே கஅ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—சுமாகவுடையனனை குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வகை-ஜ
நலொழுமான வாயிரத்தின் பாலெபட்டவிவைபத்துப், வல்லார்
க்கு எம்பெருமானை விழுவதிக்கையாகிற திங்கிலெயென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ-யிதுவாலியால்) அருளாலென்றது வகை-முன்னாடுகூடனமெ
ன்றுகருத்து, குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறவிடத்திலே ஆவதை
வதிக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவென்று) பாலே
யத்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பாவு மென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்
செய்கிறார் (வகை-துவாலியால்) இல்லெபரிவதென்றதை வருகா
ணாநமுனமாக விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானெபிதுவாலியால்)
திங்கு - கூநகமும்.

ஜ்ஞாநவைராகுநாஷாநமெயி ஸ்ரீஜெஇதாக
ராஜாநஜஜஹாதெஸிகாயநஜீ.

ஸ—சுலிநிவெஸமே சுயிசுமாய், மாலருளால்- மால் - வகை-ஸ்ரு
ஸன், அவனுடைய சூவிவெபாலே, மன்னு- யிக்ரமவரான,
குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸம்கூவனுடைய, இதுக்காயிரத்தெ
ன்கிறதோடை சுகயம், பாலேப்தமிழர் - பாலுக்கு ஏய் வகூஸ்ரு
மான சூதிவகவிதாலிஜூர், இசைகாரர் - அதிலெமாநாலிஜூர்.
பத்தர் - வகதர்; அதிலகை-மறிந்து முணாநாலவம் பண்ணவ
ல்ல வகிமான்கள், பாவும் - இவர்களெல்லாராலுங் கொண்டாட
ப்படுமெதான, ஆயிரத்தின்பாலே - ஆயிரத்தினிடத்திலே, பால் -
இடம், பட்ட - கடலிலேமுத்துப்பட்டதென்கிற கணக்கிலே ஆ
யிரத்திலே யுண்டான வென்றபடி. இவைபதும் - இந்தபத்து
பாட்டுகளையும், வல்லார்க்கு - அறிந்தவர்களுக்கு, பரிவதில்லை,
துவெமில்லெ. * * *கக

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ-ஸ்ரார்த்தவஜ்ஞ:.

(வளவெழுலகு)

கூரத்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வரவரமுனயே நம:

ஸ்ரீவானாசலமஹாயோகிப்ரப்ருதீனாம் வடக்குத்திருவீதிபிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

நம: பரமர்ஷயே வேதவ்யாய மஹாத்மனே ।
ப்ரஸாதாத் யஸ்ய தேவர்ஷே: பவித்ரா: பாண்டவா: ஸுதா:

(கூரத்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்) வளவெழுலகினி சுருதி - ஈ
ரிலுஜமுஷ்ணகுணலுதி கனப் அபர்வறு மமரர்களதிபதி யான
ஆனை வெண்ணெய் களவுகொண்டமுதுசெய்த கூத்தினனேயெ
ன்று கூரத்தாழ்வான் பேராலேசொல்ல அதுகொண்டஹிந்துவுல
கையாளும், (நிஜதிஹிந கிரஹ்ணாகாவதாரியகூவாசு) இடையோர்
யலருமிகுழி - வெஹாஹிஸகுலவதாகுடங்களும் வம்சுழுத்
தாலே வழுவித்த ஸ்ரீபதியான தன்திஹிமைக்கு சுவதுராவஹ
மான வெஹாஹிகள் செய்கிற வர்ஜநத்தாலே வீ கணைகயா
ம், (வவதாரவ்யவிதாநாசு) திசைகளெல்லாந் திருவடியால்
தாயோன் - மானாமானநிரசிவணம் பண்ணுதெ எல்லார்
தலையிலும் திருவடியைவைக்கையாலும், (வவியஸாயநத:) தாமே
ர் பெருநீர் தன்னுள்ளேதேற்றி யதனுள் கண்வளருஞ் - அணி
த்தாக கூரீரானைவத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (வாம
வஹிவஹெத கூரவஹ்யாசு) நீயருளாயுள்ளதேன மலருந்திருப்பா
ஞ்சேசருமாறு - நிரதிசயபலஹாரமான தன் திருவடிகளிலே சு
நாரஷ்டானவர்களிடத்தில் தாலுமநாரஷ்டனுகையாலும், (மொ
வாஹ்யாவெ:) விண்ணோர்தலைவ ஆதியாதி வரிசநஞ்சொல்
லாம் தலைவனெனதான் மொவஜாதிகளோடே பொருந்தி நிற்
கையாலும், (சுவிஸவிஷகுணவிஷயதயா) அடியேன்கண்டான
லற்றுவன் - எல்லார்க்குஞ் சரணவெண்டும் விஷயமாகையாலு
ம்: (ஹதகவஸ்ரவ்யவஹெத:) உண்டாய் வெண்ணெய் - கூத்
தினகுகந்த ஆவெவுகையாரகுணகையாலும், (ஸ்ரீஷ்யஹாவவு

* ஆறாந்திருவாய்மொழி. *

ஆ— (பரிவதிலீசனை) இப்படி எம்பெருமானுடைய வளமசீ
லுரதி முதலாநூலவ ஜநிசமானதம்முடைய நிரவயிசுவீ

இ— * ஆறாந்திருவாய்மொழி. *

இப்படி எம்பெருமான் வம்ஸுஷாலிதுவெனுப் வாநு
வுஹ்கநூவம்யாரு ருவிவுபும் நிவுதிநான வநஜ.ம நு
ன்னீர்மைபினிபவர் கட்டங்நாதென்றும்படியான முன்புற்ற வா
க்யெல்லாம் திரும்படி அந்த வம்ஸுஷந்தையே சாநூஹவீக்
சுவேண்டியிருக்க இவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியில் வெரோவ
ஹுசுஸுவுதீகூடினபடி யெங்நேயென்ன? சுவதரிப்பிக்கிறு
ர் (இப்படியிதாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்
மொழியி லுக்தரீதரா என்றபடி. வளசீலுநூஹஜநிசவீ
திபானது நிரவயிகுமாலைகயாலே இந்த வளசீலுதிமாணங்
களைப் பலரோடுபேசியல்லது யரிக்கமாட்டாமையாலே வெ
ரோவெஹுஸுத்திலே வுவுதிராகிறுரென்று கருத்து. வீகியா
லென்கிறதற்கு ஜவாவாகூராஜத்தில் கிரியையோடே சுவயப்.
இப்படிவீகியுள்ளடங்காமல் பேசுகிறராகில் இந்தவளசீலுத்தை
யே பேசமேண்டியிருக்க வாராயகுத்தை உவஹுஸிப்பானே
னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வெயவுதரு நீசுறபிதாதி) இந்
த வளசீலுத்தைதப் பலரோடே சாநூஹவிக்கவேணுமென்று
பார்த்து இதுக்காக பத்துடை படியவரிலே வளமெஹுவெஹுஸு
த்தாலே ஹகிம்யாமத்திலே வுவுதிரானவர்களை வராஜஸி-க்க
வு - தா - வொவாஸு) அம்மாழூர்த்தினையச்சார்ந்தே மாயோம்-
தன்னையாரூயித்தவர்கள் மடாதபடி பண்ணுகையாலும், (கீஹ
ஹ்தஸஜநாஸு) சார்ந்த விருவல்வினைகளும் சரிக்து- குறிதர்க்கு
விரோயிகளான வாணுவாவபரவ்வெ கஜ-ங்களை ஸஜிப்பிக்கை
யாலும், எம்பெருமான் வளசீலுத்தை புடையவனென்று "வ
ளவேழுலகு" என்கிற உஸாசத்திலே அழ்வார் அருளிச்செய்தா
ரென்கிறார். * * * * கசு*

ஸ்ரீஜிதந்திமதி ஹஜஹாஹெஸிகாயநஜ:.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பூ— பரிவதிலீசனைப்பாடி * விரிவதுமேவலுறுவீர் *

ஆ— கிபாலே, வையவரதிநீசனைப் வலிவலஞ்சுழியிருந்த வெம்பெருமானை நிரவலவகில வரதிவைநூகராய்க்கொண்டு வலவர் காமுறும் பிரியமாதே திருப்பல்லாண்டுபாடி வாழ்ஜனராகவேண்டு மென் றறிவிலெக்ஷயுடையராயிருந்து கஉவாயலகிலியொமாந வூராந்திலே வரவுதிராய், லகிலியொமொவிதமான உவகூர ணஉரவுங்களினுடைய உஙலுகத்தினலும், லகிலியொமத்தை சுவிகூமாக சுநவதிக்கமுடியாதையாலும் லகிலியொமத்தை சுந வதிக்கமாட்டாதே விஷணராயிருக்கிறவர்களைக்குறித்து,

இ— அவர்களாராய.ந உவூரகுவாதிகளாலே இப்போது விஷண் ராயிருந்தவாறே யவர்களைக்குறித்து வலாயகுத்தை யாவ தெரிக்கிறரென்றுகருத்து. லகிலியொமத்தை சுவிகூமாக வநவ தரிக்க முடியாமையாலும் என்கிறதற்கு லகிலியொமொவிதெவ காரணங்கள் உஙலுகங்களாகையாலே சூபாயடம் விகூமாதை யால் அதுக்கு விதிரவசியவெசூலுத்தாலே லகிலியொமும் விக மாமென்றுகருத்து. விஷணர் - லஹிராதாவர். 'விஷாஉரஹ தவெலாலாஉ உவாயாலாவவிதெவிதெஃ" என்றதிலே. இவ்வவதா ரிகையிலே பாட்டின் வாவவாரமும் சுலமசுசம். எங்ஙனேயெ ன்னில்; (வையவரதிநீகரவைத்தாலே) பரிவதில் என்றது வாவ வாதிகம். உவீவலாவகூமனை பரிவதுரவும் வலகிலியொ வையகுஷணாகயஙமென்று கருத்து. (வலவஙரவைத்தாலே) ஈசனை என்றது வாவவாதிகம். (நிரவலசாஙி - பிரியாதெயென் ஹுமளவும்,) பாடிவிரிவதென்கிறவிடத்தில் லகயஙவிலாகயஙகய நம். (திருப்பல்லாண்டிதாஙி - சுவெவிலெக்ஷயுடையவரிதாஹத்தா லே) பாடிவிரிவது மேவலுறுவீரென்றது வாவவாதிகம்.

ஸ— பரிவதில் - உவீவேமில்லாதவனை, ஈசனை - வலவஙதிபஉர னை, பாடி - "சூழ்ந்திருந்தேத்தற்றுவர் பல்லாண்டே" யென்கிறபடி யே திருமாமணிமண்டபத்திலே போய்ப்பாடி, விரிவது - விஷ தராகை, ஜிதநஉராராவலெகுகுபஙஉராவ விஷுதராகைபாகி று, மேவல் - வலாவத்தை, உறுவீர் - அடையவேண்டுமென்றவை

மூ—பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய்ப் * புரிவதுவும்புகைபூவே கா

ஹ—வஷ்வஷ்ஹமான வதூவஷ்ஹ கெஷமதாயாஹ்வஷ்
ணங்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே நீங்களேதேனு மோதீ
டிமைசெய்பிரு மவணுடைய நிரஷயிக வளஸீஹ்த்காலே அ
த்தைதக்கைகக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு தக்ஷிணாக்னியநத்திற்கு
உசிதமான உபகரணங்கள் ஹ்ஷமென்றும் தக்ஷிணாக்ன

இ— (வஷ்வஷ்ஹஸாவைத்தாலே) "புரிவதுமாமதுபூவே" என்று
கூரீயவாஹனத்திற்கு வாமாய்அதில்ஆமதுளென்றது வ்யாவ்யாசமா
யிற்று. இந்தவாம முரைக்காரரருளிச்செய்வர். யஜ - புரிவதுவு
ம் புகைபூவேயென்று வாமாஹரலும் வஷ்வஷ்ஹமென்றது
வதூவஷ்ஹஷாஹமென்ற ஜாதிவிசஷத்தை நிஜஷ்ஸியாதே பு
கைபூவேயென்று வாசோந்யமாகச் சொன்னதற்குத் தாத்பர்ய
சொன்னதாகவுமாம். (வதூவஷ்ஹஸாவைத்தாலே) பூவேயென்
றது உபயக்ஷணமென்றதாயிறறு. (கெஷமதாயஸாவைத்தாலே)
நன்னீரென்றது வ்யாவ்யாசம். தாயாதியென்கிறவிடத்தில் (கூ
திஸாவைத்தாலே) புகைபூவேயென்கிற வாமத்தில் புகையென்ற
து வஸம்ஹாரம். "வதூவஷ்ஹஷாஹமாயம்தாயம்" இத்யாதிக
ளிங்கே கூறிவைத்தார்கள். (அவன்திருவடிகளிதாழி - சைக்
கொண்டருளுமென்றுமளவும்) உதாஹரக்ஷத்தி லறிவதாக
கழக்கயிறம். "தேஹவாம்ஹஸ்ஹ்வஷாஹம்" "யாதேகி யாஹ்வம்வ்ர
யாக்ஷாஹ்வாம்" இத்யாதிகளிங்கே கூறிவைத்தார்கள். (ஆனபின்

ஸு—மெக்ஷயுடையபவர்களே? பிரிவகையின்றி - பிரிகையாகிறவகையி
ல்லாமல், வகை - உபகாரம், உபகரணங்களில் குறைவுபார்
த்து அகலுகை தவிர்ந்திருன்றபடி. நன்னீர் - ஸுஜலத்தை, வன
ரவிவஷ்வாரங்கள் வண்டுமென்று நிவேக்யபதில்லியென்றப
டி. தூய் - தூவி, யஜ்ஞகர்மாவாதலினித்திதன்றபடி. புரிவதுவும்-
வஷ்வேக்பதும், புகைபூவே - வதிகறமோருபகாரமும், ஏதகறு
மொருபூவும், புகை - யக்ஞடம், புரிவதுமாடதுபூவே யென்கிற
வாமத்தில், புரிவதும் - வஷ்வேக்பதும், ஆமதுபூவே - வஷ்ஹவிக்
குமதானபூ, வஷ்வஷ்ஹபூவென்றபடி, ஆமதுவ - வஷ்ஹவிக்குமது.
வஷ்வேகாஹிகளே யாகவெறுமென்று நிவேக்யபதில்லியென்னை.

ழு— மதுவார்தண்ணந்துழாயான் * முதுவேதமுதல்வனுக்*

ஆ— நந்தைதவீகமுமாகச்செய்கையதிதென்றும்விஷ்ணுராகாதே
யடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். * * க

(மதுவார்)இப்படி எம்பெருமானுக்குடமை யெளிதாகுமென்?
நிஜஞானமான கைங்கரியவிரோதிகளாயும், நிரவதிகமா

இ— பிதாவிஷ்ணுராகாதேயென்னுமளவும்) பிரிவகையின்றி
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம். (அடிமைசெய்யுங்கோளென்றது) பா
ட்டுக்கு வாசகதாத்பர்யம். * * க

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டிலே உபகாரணவிஷயகயத்தைச் சொல்லி
மழவஞாராயநத்தி லநயிகாரஸம்பிரகையை வரிஷரிசித்து ஸ
வகாயிகாரகுஞ் சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் கநயிகாரஸம்
காவசிவகுமாக ஸவகாயிகாரகுஞ் சொல்லுகை வா
ராக்கியன்றே; வென்ன கூவ கரிப்பிக்கிறார்- (இப்படியிதாதியா
ல்) நாங்களகோரோவென்றது ஜாகிமாணாதிகளாலே தண்ணீ
யான நாங்கள் கூகோரோவென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே
உபகாரணஞளகுத்தால் வந்த ஸம்பிரகையைப் வரிஷரிசித்து
ஸவகாயிகாரகுஞ்சொன்னர், இப்பாட்டிலே ஜாகிமாணாதிநி
ஷகத்தால்வந்த ஸம்பிரகையைப் வரிஷரிசித்து ஸவகாயி
காரகுஞ் சொல்லுகிறரென்றதாயிற்று. இஸ்ரோகாவகாத்திலே பா
ட்டிலுடைய வசிவகாகத்தின் வாவாதமுமதிகதம். எங்
னேயென்னில்; (நிஜகாஷி திதாதிபாலே) முதுவேதமுதல்வனு
க்கிகன்றது வாவாதம். முதுவென்று கூநாதிகம் சொன்னத்
தாலே நிஜகாஷகமும் வேதஸாவைத்திலுடைய கூவஸம்பிரகாவ
த்தாலே கூபிரகாஷகமும் விசிக்குமென்றுகருத்து. (நிரவதி)

ஸ— ஆள்செய்புமீதி - அடிமைசெய்கைக்கு யொழுதெதியாவது
மதுவார் - கயாவாயினை, தண் - ஸீதலமான, அம் - வா
நாமமாய, துழாயான் - தீவாஹினையுடையவனை, முதுவே
த - கூநாதியானவேதங்களுக்கு, முதுமை - கூநாதிகம், முதல்
வனுக்கு - பரயாமபிருக்குமவனுக்கு, பரயாமபக்தி நிவாஹ

ரூ—கெதுவேதென்பணியென்ன*தெதுவேயாட்செய்புமீடே உ॥

ஆ—னவரவிவரவிவ மாணவிகிளையு முடையபவனை வனுக்கு நாங்களடிமை செய்கைக்கவர்போ வென்னில், அடிமைசெய்கைக் கவர்தையாவது- தந்தாமுடைய சுநவர்தையைப்பாராதொழிகை. எத்தாலேயென்னில்? அடிமை செய்கையிலே சுவெகூஷியுடையாரை ஜாகிமாணவ.தாழிகளாலேதண்ணிபரென்றுபோகநம் வரவ னல்லமைபாலே யென்கிறார். * * * * ॥உ॥

இ—தாழியால்) மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றதுவாவாதம் மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றது சுநவர்தா ஸம்கெக்கு உபயோகமான வரவிவாழி வெலகூஷணத்துக்கெல்லாம் உலகூஷணமென்றுகருத்து, ஆள்செய்புமீடென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அடிமையிதாழியால்) எதுவேதென்பணியென்னதுவே என்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச் செய்கிறார் (தந்தாமிதாழியால்) இவ்வர்தத்தில் சுவெகூஷிதமாய்ப் பாட்டில் சுலிவெதமானவை தானவை வாழ்வுவரவர்கூமாக அருளிச்செய்கிறார் (எத்தாலேயிதாழியால்) தண்ணியர் - நிகூஷர், பொகடுகை யிங்கே சுநர்தாவிசிக்கை. * * * * உ॥

ஸ—ணுயிருக்குமவனுக்குளென்றபடி. பணிஸலைத்தைசுவதிர்த்து, பணியெது-என்பணியெதுயென்றநயிப்பது. பணி- வெகூஷபர்ம், அவனுக்கு யொழுமான பணியெது. நான்பண்ணும்பணியெது. அவனுக்கு யொழுமாவது நிகூஷரிகள் பண்ணும்பணி, நான்பண்ணும்பணி யவனுக்குயொழுமன்றென்றதாயிற்று. என்னதுவே - இப்படிசுநர்ஷயிபாதிருக்கையே, அடிமைசெய்கைக்கு யொழுதையாவது - அவனுக்கு யொழுமானபணியெது - என்பணியெது - என்றநர்ஷயியாதிருக்கையே என்றபடி. புரிவதும் புகைபூவே என்கிறவிடத்தில் மதுவார் என்றெடுத்தருந்தாதி, புரிவதும் என்கிறவிடத்தில் சுகாரரவிவயுஜநம் முதலாகவெடுத்ததென்று கண்டுகொள்வது "ஏபாவம்பர" மென்கிறபாட்டில் வரம் முதலானவோபாதியென்று உரைக்காரர் நிவர்கிப்பர். * * உ॥

பதம் — ஈடுமெடுப்புமிலீசன் *மாடுவிடாதென்மனமே*பாடுமென்
னவவண்டாட * லாடுமெனங்கவணங்கே *

அது — (ஈடுமெடுப்பும்) இப்படிதனக்கடிமைசெய்கையிலே சுவை
யைப்புடையராயிருப்பார்பக்கலுதவுதல் பகவதநுபவத்தை
யவர்களெல்லாரையுமொக்க வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் வ
ரவணையிருந்த வெம்பெருமானே, என்னுடைய வலவன்கள
ங்களாலு மநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநிதவீர்யாலேயெதி
ர்வந்தவரைப்போலே கின்றுநாடுடைப்பெற்றே னென்கிறார். 1

மூன்றாம்பாட்டு.

இது தாமொருவராநுபவித்து வாயிலான "ஈடுமெடுப்புமிலீ"
சனும் தன்னைத்தலைவியான வநுபவயோகராசியாகவுரைமென்று நி
னைத்து வந்தாரணைநுமுணர்த்தாலே இதாஸ்ரிதவிஷயமென்று
காட்டுகிறார் (இப்படியிதாஸ்ரியால்) இதற்கு வலிதாயகமருளி
ச்செய்கிறார் (அவர்களிதாஸ்ரியால்) இப்படியென்கிறதற்கு செ
ய்வித்துக்கொள்ளும் வலவனென்கிறதேதாடே சுருபம். இப்படி
யென்கிறவளவுந்தாலே கீழ்ப்பாட்டில் வைகல்தயாஹிவேதபா
ன வகையுத்துக்கு விரோதிகாரணாகயுக்த மநுவாக மிப்வாகு
மென்று வரலிவிதமாயிற்று. மேல் வாகுதியத்துருத்தாயகு
மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாஸ்ரியால்) அநிலனைந்தெ
ன்பதற்குத் தாதுயுமருளிச்செய்கிறார் (மெலிவாவிடும்போ
லேயென்று) * * * 1

பத — ஈடு - மிடுகை, சுருசூரமென்றபடி. எடுப்பு - வீகரிக்கை,
இல் - இலையிரண்டு மில்லாதவனை, சூழ்ரிகர்பக்கல் தாரத
மும் பாராதவனைனவென்றபடி. ஈசன் - வாழியிலுடைய, மாடு -
பரிவாரத்தை, என்மனன் - என்னுடைபநுவலானது, விடாது
வகாரத்தை கிரியையோடே சேர்ப்பது. இது சுயொமவுவலெ
ாமும். என்லவு - என்னுடையதாவானது, அவன்பாடல் -
தவிஷயங்களான மாயைகளை, பாடும் - பாடாநிற்கும, எ
ங்கும் - என்னுடைய பரிரமானது, அணங்காடும் - அணங்
தெவும், தெவாவிஷம்போலே ஆடாகின்றது. ஆடுனை - ஹ
ஷாக்ரதவ சுணாநம், நதாநதிக்கெவிசு. கனிக்கனிபோ

ழே—அணங்கெனவாடுமெனங்கம்*வணங்கிவழிபடுமீசன் *பிணை
ங்கியமர்பிதற்றுங் * குணங்கெழுகொள்கையினனே* சா॥

ஆ—(அணங்கென) கூவெருமரமுயருமுன்றம் முணங்களிற் காட்டில், வெலாமுலாயமுன்றம் முணங்குலுக்கு, பலவாரவி வாகமாக வுகவுத்தை வருகிவாழியா நின்றுகொண்டு, அயர்வறுமமர்க ளசுரமாகக்கொண்டமுலவிக்கிற கூவுணைமுணங்கள் சேருகைக்கு கொள்கலமாய், வலவுழாலனைவெம்பெருமானை முலவித்து, வீதுகிமபத்தாலே வெ

நான்காம்பாட்டு.

இ— பிணங்கியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (சுவெருளிதாழி — நின்றுகொண்டென்றுமளவாலே) அமர்பிதற்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமிதாழியால்) குணங்கெழு என்கிறதையுரைக்கிறார் (கூவுணைதாழியால்) கொள்கையினனென்கிறதை யுகைக்கிறார் (கொள்கலமாயென்று) கொள்கலம் - வாதீரம், ஈசனென்கிறதை மூவுயிர்தீயாதிமாக வுகைக்கிறார் (வலவுதாழியால்) வீயுழவாவுந்துக்குத் காதலாலருளிச்செய்கிறார் (நானிதாழியால்) இதீயவாவுத்துக்குத் காதலாலருளிச்செய்கி

ற—ன்னென்றுசொல்லுகையாலேகூறணதீயத்திலும்தம்முடைய வுகப்புத்தோற்றுகிறது. * * * கூ॥

அணங்கென - வெலவாவிவுடும்போலே, ஆடுமெனங்கும் - ஆடாநிற்கிற வென்னுடைய வெலாமானது, இதற்கு வழிபடுமென்கிறதோடையப்ட். பிணங்கி - விவுதித்துக்கொண்டு, பிணங்கு - விவாதம், வெலாமுலாயமுன்றமான முணங்குலுக்கு உகவுத்தை வருகிவாழிநாய்ச்சி வலவுவிவாதம் பண்ணிக்கொண்டென்றபடி. அமரர் - நிகுலுரிகள், பிதற்றும் - ஜலவாவுதிவுதிதைரப்போலே கூசுமாகக் கூப்பிடும்படிபான, பிதற்றுக - கூசுஜலுநம், குணங்கெழு - முணங்குகள் சேருகைக்கு, கெழுகை - சேருகை, கொள்கையினன் - கொள்கலமான, கூறணமானவென்றபடி. ஈசன் - வலவுரன், வலவுரன. வணங்கிவழிபடும் - வெகுகுயர்ம் பண்ணுகிற்கும், இதுவே வுலவாவமாயிருக்குமென்றபடி. * * * * * சா॥

வு — வாவிவூரைப்போலே கூகூருமாகநின்றுடியவனை வணங்கி யடிமைசெய்யுமிதுவே வுலோகமாகப்பெற்றேனென்கிறார். சா॥

(கொள்கை) இப்படிநிலைத்தகூமாக த்தாம்பெற்றவுடைய ஜீவைத்தம்முடைய ஜீதகியத்தாலே நடவேபேசிப்பின்னையும் வுலகதரிவரூநூவராய், தங்களுடைய வநவுகையாலே கூசிபிருந்தவர்களைக்குறித் தவர்களுடைய கூச்சம்போம்படி பின்னையு மெம்பெருமானுடைய முணங்களைச்சொல்லுகிறார். வுலாணயாமலை வரிவரூவெலெகூயுடையராயிருப்பாருடைய வுதவுகவுகும்பாராதே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் வுலகவுனன்னுமிடம் "நடுமெதிப்பும்" என்றும்பாட்டாலேபிறந்தது. இனியவர்களையடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளு

இ—ரார்(அவதாரிகையால்) இதுவேவுலகவுமாகப்பெற்றேனென்றும் இவ்வகுமிப்பாட்டுக்கு விரூஷமாகையாலே கீழ்ப்பாட்டோடே வரூநரூகியில்லையென்றதாயிற்று. * சா॥

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

நடுமெதிப்புமிதரூாஜியானவிரண்டுபாட்டும்வரூாவுமிகங்களென்றுகாட்டிக்கொண்டு கொள்கைகளாமையென்கிற இப்பாட்டுக்கு மதுவாரென்கிறபாட்டோடே வுமகியென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியதரூாஜியால்) இப்படியென்றது, நடுமெதிப்புமிதரூாஜியானவிரண்டுபாட்டிலுமதரூவென்றபடி. இப்படியென்கிறதற்குப் பேசியென்கிறதோடுமயம். நிலைகூமாகவென்றது- பரவுவணகுகூயொமாநரூஷாநாஜிரூவெ வெகரூக்களின்றிகூபேயென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குக் கூசியிருந்தவர்களையென்கிறதோடுமயம். முன்னிலைகுமையகூத்திலே கூநவுகூகையைப் வரிவுரித்திருச்சுச்செய்தேயும், கூஜரூமமிலைகுமையகூத்தில் கூசியிருந்தவர்களையென்றபடி. கூச்சம் — வுமகாவும். "நடுமெதிப்புமிலீசன்" "கொள்கைகளாமையிலாதான்" என்கிறவிரண்டும் வுதாநாகூயகூங்களாகையாலே வரூநரூகியுன்றேனென்னை; விரண்டுக்கும் விஷயவுதத்தைக்காட்டுகிறார் (வுவரணைதரூாஜியால்) இனியென்றவநதர முஜரூமமிலைகுமையகூங்களில் அமெல்லாரையும் வுகரிக்குமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்று

பூ— கொள்கைகொளாமையிலா தா*னென்கலிராகடீலா தான்*

ஆ—மிடத்தில்அவர்களியல்லாரயுமொக்க வதுபஜவெஹிராஜ
வவ-ர்மெஷவ்பதியையுஞ்செய்வித்து கொள்ளும் வஹாவலுமாய்,
அவர்கள்பக்கல்வஸமஹாவெகூஷா மெவஷரும் பண்ணுதே
வஸனுமாயிருக்கும். இப்படி ஸீலவானபிருக்கிறவன், ஸ்ரீரயி
த்தாரெல்லார்க்குமொக்க த்தன்னேபே வரவரமாகக்கொடாதே
சிலர்க்கேதன்னைக்கொடுப்பானே னென்னில்; அதற்குக்காரணம்-
வேறேயொரு வரயொஜநத்தைப்பற்றி த்தன்னைவிடுகையும்,
தன்னையேவரவரமாகப்பற்றி த்தனைவிடாமையும்; இவற்றை

இ— கூட்டிக்கொள்ளுக. இரண்டும் வஸாஜநரஸங்களாலை
யாலேஉவி தவிஸஷங்களிலே வய-ர்உலஸிப்பிக்கலாமென்று கரு
த்து,வரயஜிவாஹத்துக்குத் தாவய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களை
யிதரஹியால்) ஐதீயவாஹத்துக்குத் தாவய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(அவர்கள்பக்கலிதரஹியால்) வரதிகொள்ளும்போது மெவஷ
ரமில்லையாகிலும் நிரவள்ளத்திலே தான்நினைதனிருக்குமோவெ
ன்ன அதுவுமில்லையென்கிறரென்றபடி, வஸவ-ர்க்கு சாஸ்ரயணீய
னென்று சொல்லவந்த விவரசாஸ்ரணத்திலே சாநரவரயொஜந
ஸ்வரனென்று சொல்லுகிற விவ்வர்தராஜ-ர்ம் வஸமதமோ
வென்ன வஸதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரஹியால்) இந்தஸம்மெகு
க்குப் வரிஹாராஸய-ர்மாகையால் வஸம்மதமென்று கருத்து. உ
தஸம்காவரிஹாராஸய-ர் ஜர்தராஜ-ர்த்தி லஹிவர தாஸய-ர்த்
தைவெளியிடுகிறார் (அதுக்கிதரஹியால்) சிலர்க்குத் தன்னையே
வரவரமாகக்கொடுக்கையும் சிலர்க்கு வரயொஜநாஜராதனைக்
கொடுக்கையும், தத்தத்ஸ்வரூபாநுரூபமாகக்கொண்டு வஸலங்கொடு

ப— மெள்ளை - வஸீகாரிகை, கொளாமை - வஸீகாரியா
தொழிகை, இலாதான் - இல்லாதவன், சுதஸாம்ஹவ்யதியிலே சில
நாவஸீகாரிக்கையும், சிலரைவஸீகாரியாமையும் மில்லாதவனென்ற
படி, எள்கல் - உவமெகூர், நாகம் - ராமம், இலாதான் - இ
ல்லாதவன், சிலர்பக்கலுவமெகூயும் சிலர்பக்கல் ராமும் மில்
லாதவனென்றபடி. வரதியிலே மெவஷரமில்லையிடத்து சாஸ்ரயி

ழு - விள்ளைகவிள்ளாமைவிருப்பி*புளகலந்தார்க்கோராழுதே॥நி॥

ஆழ்தமம்ர்கட்கிந்த * நிடிர்கடாராழிநெடுமா *

ஆ— ப்பார்த்து, தன்னேயே வூாவூமாகப்பற்றி விடாதவர்களுக்குத்தன்னேயே மோக்ஷமுடாகக்கொடுக்கும், அல்லாதார்க்குத்தன்னையொழிய வூயெர்ஜநாதரங்களைக்கொடுக்கும். ॥நி॥

(ஆழ்தம்) சூழ்கவதனால், சூழ்தர்க்காதிஷாநம் ப

இ— த்தீவத்தினையொழிய, தன்னுடைய வைஷ்ணுத்தாலே கொடுத்தானென்றதாயிற்று. விடுகையும், விடாமையும், மென்கிறவைஷ்ணவங்களாலே விள்ளகவிள்ளாமை யென்கிறஸ்வபாவங்கள் வூாவூாகங்கள். இவற்றைப்பார்த்தென்கிற விதத்தாலே விருப்பென்றது வூர்வூாதம். உள்கலந்தார்க்கு என்பதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னையிதவூாழியால்) ஓழுதேயென்பதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னையேயெவாமுமிதவூாழியால்) இங்கவைகுண்டமாபதிவரதமான வகுப்பத்தையருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார்க்கிதவூாழியால்) * * * * ஈ॥

* ஆறும்பாட்டு. *

நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்கவதனால்) தீர்ப்பவாதத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்தர்க்கிதவூாழியால்) உபாஸ்யனன்றிக்கேயிருக்கிறவர்களுக்குக்காணலாம்படி கடலிலே வஸ்துவிதிதரணையாலே சூழ்கவ

ஸ— ம்ஸ்வைஷ்ணுத்வமில்லாதவனென்னை. விள்ளக-தன்னைவிடுகை, விள்ளாமை, விடாமை. இவைவிரும்பி, இரண்டையும் வாஞ்சாம்வை ராகுஸ்ரீத்த, உள்கலந்தார்க்கு - உள்ளேகலந்தவர்களுக்கு, கூட நவூவூயொஜநர்க்கென்றபடி, ஓழுதே - கூஷிதீயமானவஸ்து சப், ஹொமுஞ்மென்றபடி. * * ஈ॥

நிடிர்திரைநீள்கடல்வான் - நிடிராநின்ற - ஜ்ரும்ஹியாநின்ற, திரைகளை - தரம்ஙங்களை யுடையதாய், நீள் - விஸ்தீர்ணமான, கடலிலே - வஜ்ரஸ்தம்பத்திலே யிருக்குமவன், ஆமர்கட்கு - தெவ்வுகளுக்கு, அழுதம் - கூஷ்ணுத்வை, ஈந்த - கொடுத்தவனான, நிடிர் சுடராழிநெடுமால் - நிடிர் - ஜ்ரும்ஹிபாநின்ற, சுடர் - தேஜஸ்வ யுடைய, ஆழியை - வகுந்தையுடையவனான, நெடுமால் - ஸ்ரீ

ரூ— ழெழுதி னுமாற்றவினிய * னிமிர்திரைநீள்கடலானே சூ॥

ஆ— ண்ணும் வஸுவாவனுப், நிரயகதிஜாவிஸ்ரீஷ்ணன திரு
வாழியை யேந்தினவழகாலே சுஜாதத்திற்காட்டினும் வரதி
ஹாருணபிருந்தவனுடைய திருவாழிபுங்கையுங்கண்டு வைத்து
சிலரதிகூர்தியான வுபயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டுபோவதென்
ன்னஹாருஹீநரோ? என்றுகொண்டு கிழ்ப்பாட்டில் வுஸு
தமானவுபயோஜநாந்தராதிக்கரனைடைய விழுவையநாவஸ்யித்து
ன்னுதிகிறார். * * * * ஈசு॥

இ— ஜகதுவஸுவாம். தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. நிமிர்சுடராழி
யென்கிறதை மஹதிபூமாபாத்தி யுரைக்கிறார் (நிரயகதியாழி
யால்) தீதீபவாஹத்தை யுரைக்கிறார் (சுஜாதத்திலிதியாழியால்)
பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவதுடையவிதியாழி
யால்) மேலுள்ளதுக்குஜாதங்கொடுத்தவை னந்தவஜாதத்தைக்காட்டி
னும் மஹாருனென்ற விவ்வவதாரவுத்தியாலே, அவனைவிட்டு கூர
தூவாரவாஹபர்மான வஜாதத்தைக்கொண்டு போவானென்ன
ஹாருஹீநரோவென்று வுபஜீதமாகிறதென்று கருத்து. சிலரதி
கூர்தூவுபயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டு என்கிறவிதத்தாலே வுபயே
வாஹ்யவாவாதம். அபாரமாச்சொன்னது வுபயோஜநாந்தர
வார்த்து (மேலைகூரனைமென்றுகருத்து. வாராயகவாவதொர
தேகரனைத்திலே வுபயோஜநாந்தராதிக்கரனை நிஷ்கர்ஷ வம்ஸ
தேஹாதிகளென்ன அநுஸந்தித்தார் (நிப்பாட்டின தூ) இத்
தாகம் வுபவம்ஸிகளிடைப்பாடாகையிற்று. நிப்பாடுகின்றார் - நிஷ்கிற
தென்ன்றபடி. * * * * சுஉ॥

* வது பாட்டு *

ஏ— ஜனி தாபிதாபுத்ராதிம் நீவைர்யாதிகளை யுடையவன், அழ
கென்றும் - மேல்சொன்ன வாபாதரமணீயதை வஜாதத்தைத்
தாண்டி - ஓய்ந்து, நிற்க - நிற்கையாலே, இனியவர் - மிகவும்
நிடையநிற்கும் வஜாதத்தையுடையவர்களென்று நிவேதிப்பதாக
வென்றபடி. * * * * சுஎ॥

ழே- நீள்கடல்சூழிலங்கைகக்கோன்*றிருள்கடலை துணிசெய்தவன்*

றுள்கடலையிவ்வணைந்தி * நாள்கடலைக்கழிமினே எ॥

ஆ—(நீள்கடல்) இப்படி வாசஸீஅவாணப், கூறிகஷ்ரோ யிநிராவலைநெக ஹொமுபிருந்த லெம்பெருமானுடைய திரு வடிகளை, ஒன்றுங்கூசாதே புங்கள்தலையாலே வணங்கிகொண் டு கார்யத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்கோளென்கிறார்.* ஈ॥

இ— வாமகீயென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிராஷியால்) இப்படி யென்றது கொள்ளைகொளாமை யென்கிறபடி. லுக்ஷ்ரீ தானென் றபடி. வசிவாஸ்ரத்துக்குத் காதயிதம நளிச்செப்கிறார் (கூறி தெதாஷியால்) 'ஹிரண்யாகநமவொரம் பொதிநாபஜ நீவரம் । விலெகஸாரஜாடெந ஸஹஸ்ரபதிபொதிநா' திசுஷு ஹிலெரதம். தாதீயவாஸிதத்துக்குத் காதயிதமநளிச்செய்கிறார் (திருவழியாஷியால்) ஒன்றுங்கூசாதேயென்றது ஸாம்ஷத்து ம்ஷம்கொளப்படாதே யென்றபடி. இதுபோக்ரணைலுபம் - தாஸீயவாஸிதத்தை வாஹ வர்க்கிறார் (காலத்தையிதாஷியால்) அவனுடைய ஹொமுகை நெஞ்சிலேபட்டால் அவனைவாவிப்பதற்கு முன்பு நநிவுபட்டகாள் ஒருநாள்ஒருகடல்போலே தோற்றி காலவிக்ஷபமரிதாஸால் பெருமாளுடைய வீரவாரிகத்தை யநாவஸாயித்துத் திருவடிகளைத்தலையாலே வணங்கிக்காலத்தைப் போக்குங்கோளென்கிறார்என்று வாம்கீவாக்யவிவரணம். எ॥

வேளட்டாம்பாட்டு.*

விஷயாந்தரகாரமும் ஹிம்ஸாதிகமும் வீடுபின்முற்றவுமி தாஷிகளிலே பாவலிஷமாயிருக்கக் கழிமினி சாஷியாலே யி

ரு— நீள்கடல்சூழ் - நீண்டகடலாலே சூழப்பட்ட, இலங்கைக் கோன் - இலங்கைக்கு நாயகனான ராவணனுடைய, தோள்கள் தலை - தோள்களையும் தலைகளையும். துணிசெய்தான் - பகுதிக ஸித்தவனுடைய, நாள்கள் - திருவடிகளை, தலையில் - ஸ்ரஸ்தா லே, தலையிலென்றது வலந்தீவிலக்கியம்பார்கள். வணங்கி - வெவித்து, நாள்கடலை - காலமாகிற வயஸ்ஸை, கழிமின் - கழிபுங்கோள், தோள்கள்தலை - தாள்கள்தலையில், எஸ்கிறவிடங்க ளில் எகாரத்துக்கு தகாரலகாரமொடுகூடிகாலமாய் வந்தது.

சூ — கழிமின்றொண்டீர்காள் கழித்துத்*தொழுமினவனைத்தொழு
தால் * வழிங்ன்றவல்வினைமாள்வித் * தழிங்ன்றியாக்கந்த
ருமே * * அ॥

ஜ — (கழிமின்) அவனைத்தொழுமிடத்து முந்தறுதலுங்கீர்த்தலு
மவிஷயங்களையும் விடுங்கோள். அவனைத்தொழவே ஸ்வவிஷ
யமெகூரவுங்கீழ்றகுமானவுங்கள் விரைகளைப்போக்கி, நி
ர்வ்ஹிகுமானவந்த மமகூரவுரூபெ ஜ்ஹாவம்வைத்தைபுங்களை
க்குத்தந்தருளுமென்கிறார். * * * அ॥

ஞ — ங்குமவற்றைச்சொல்லுகை வேதாத்தியன்றொவென்ன
விநற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைபிதுர்தியால்) விஷ
யாதரதுரமு மஸ்ரவுகதிர்வுமென்று ஒபீகரிக்கையிலே பி
வ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வேதாத்தியில்லையென்ற
தாயிற்று. இவ்வசயர்ம் கழிமின்னன்கிறதின்மேலே கழித்தனன்
று பின்னையுஞ்சொல்லுகைபால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து.
தொழுதாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தொழவேயென்று) வழிங்
ன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதுர்தியா
ல்) வினைமாள்வித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா
ர் (உங்களிதுர்தியால்) அழிவின்றியென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(நிதுர்தியால்) அக்கந்தருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (அந்தவெகுகுயெர்தியால்) ஈரைந்ன்றடு என்கி
றபோட்டிலே வராவிவரகிலையகுநிவ்ருத்தியைச் சொல்லியிரு

பர — தொண்டீர்கள்? - வாரீர் தொண்டீர்களென்று ஸம்பொய
நம். தொண்டு - உாவயம், ஸமவஜ்ஹியவாவய முடையீர்காள்?
கழிமின் - விஷயாதரங்களைக் கழியுங்கோள், கழித்துத்தொழு
மின் - மெள்ளக்கழிக்கிறேனென்றிராதே முந்தறக்கழித்துப்பி
ன்னை ஸஜியுங்கோள், அவனை - கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸகு வ
கிர்த்திருமகனை, தொழுதால் - சூரயித்தோத்திலே, வழிங்
ன்ற - வழியிலேகின்ற, சூமதேகமாப் வந்துநின்ற வென்றபடி.
வல்வினை - வரவையுகூரிங்களை, மாள்வித்து - மாளப்பண்ணி;
அழிவின்றி - ஒருநாளுமழிவில்லாத, ஆக்கம் - ஸம்பத்தை, த
ரும் - தந்தருளும். * * அ॥

ழை—தருமவரும்பயனை * நிருமகளார்தனிக்கேள்வன்* பெரு
மைபுனைபயிராணை *சிருமைமனைகடிவாரே * கஅ

அ—(தருமம்) வருகிவையுநகுங்களைப்போகநி அந்தப்பெறுதற் கரி
தான வமைவந்தை தந்தருளுமிடத்தில் பிராட்டியைபோல கூடநின்
றுதந்தருளுமென்கிறார்; * * * * ॥கஅ॥

இ— சக்கவிங்குமத்தைதச்சொன்னது சூமஜூகூமான வருஷ்டி
வருகிவையகத்தினுடைய நிவருத்தியைச்சொன்னபடி. யஇர - அ
ங்ஙேகஉவாயவிரோயிநிவருத்தியைச் சொன்னதாகவுமாம். அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தாரீயவாஉத்தினகயற்தைக் காட்டுகிறார் (வருகிவையய
கெதாஎியால்) அருட்பணையவென்கிறதி னகயற்தைக்காட்டுகி
றார் (அந்தவிதாஎியால்) தருமென்றது சூநாவாஉமென்றுகிஜன
த்திலைத ஐதீயவாஉத்தேதாடே சூகயித்துத் தாதயற்மருளிச்செ
ய்கிறார் (தந்தருளுமிதாஎியால்) ஙகூதீவிஎரிஉணப்கொண்டே
ஜொகூங்கொடுக்குமென்னையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாதயற்டை
கைபாலே வாநராகியில்லையென்றதாயிற்று. “ஙகூதாஙஙஙாஜ
ஷீகூமொா ஜெவுாகாராணாயுாஐவுயா ! ாகூஷகூஙஙவற்ஙிஜ-
ஜெவெஹாஜெவிஙதீபுஜெ” ஐதாஎிகளிவ்வயற்தில் வருஜா
ணங்களென்றுகருத்து. தன்னைசூாயித்த சாதாரத்திலே இப்பேற்
றைத்தரக்கூடுமோவென்ன வாரஜாஉாரியான பிராட்டியோ
டு ஙெனகாஙவுத்தாலே தரக்கூடுமென்கிறாரென்று வமைகி
ஙவிஜெத. * * கூ

ஙா— இருமைமனை - வாணுவாவாரஜிவெண ஐடுகாரங்க
ளானகூற்கள், கடிவார் — போக்கும்ஙஙஙாவரான, பெருமை
யுடைய - ஸ்ரீயஃவகிகூநிவையநமான சாஙஙாதாரத்தைஉடைய
வரான, பிரான் - உவகாரகரான, திருமகளார் - பெரியபிராட்டி
யாருடைய, கனிக்கேள்வன் — கூவுாணமாணங்களாலே சூஐதீய
னானநாயகன், அவரும்பயனை — உவநிஷசூவுாவஜிஙங்களாய்
ஊறுற்ஹங்களான வாராவஷாசயற்ங்களானவை யெல்லாத்தை
யும், தரும் - தந்தருளும். * * * கூ॥

ழை— கடிவார் தீ பவினைக *ளெழியா ருமளவைக்கட் * கொடியா
வடிபுள் ளுயர்த்த * யடிவார் மாதவனே ரை ய॥

அ—(கடிவார்) பிராட்டியோடே கூடனின் றுபெரிய திருவடிக்
க்கொடித்தருளுமாப்போலே தந்தருளும், அதுக்குவ்வ தீவெநு
கங்களையும் ஒருகூனைத்நிலே போக்கியருளுமென்கிறார். ய॥
(மாதவன்பால்) கவிபாடுகிற தமக்கும் பாட்டுண்டருளுகிற

பந்தாம்பாட்டு.

இ— மாதவனுரென்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்செய்கிறார் (பி
ராட்டியிதாஸியால்) கொடியாவடிபுள்ளுயர்த்த வென்கிறதற்குத்
தாயுமருளிச்செய்கிறார்(பெரியவி தாஸியால்)பெறுதற்கரிதான
வைவத்தையிகிலெஷ்ஃ. பெரியதிருவடிக்குக் கொடுக்குமாப்போ
லே இன்றுதன்னை கூறுயிந்தார்க்குங் கொடுக்குமென்றபடி. தீ
யவினைகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அதுக்கிதாஸியால்) நொடி
யாருமளவைக்கணைன்சிறதற்குத் தாயுமருளிச் செய்கிறார்
(ஒருகூனைத்நிலேயென்று) கடிவாரென்கிறதை யுரைக்கிறார்(போ
க்கியருளுமென்று) தன்னையாறுயிக்குமிடத்தில் வினைகள்போ
க்குமென்றார் கீழ், போக்குமிடத்தில் கூனைத்நில் போக்குமென்
கிறாரிப்பாட்டிலென்று வைஷ்ணவ-ஹிதை. ய॥

நிகடனம்.

நீது அவம் எதம்என்கிறவடங்கள்ளுன்றும் வையாபாமாகை
யாலே வைராக்கியன்றேவென்ன லுமன்றுக்ரும் விஷயவைஷ்ண்
காட்டுகிறார் (கவியிதாஸியால்) பாட்டுண்டருளுகிற வென்றது

ஸ— அடிபுள் - ஸத்ருவம்ஹாரகுணன வைஷ்ணவாஜனை, அடிகை-
வம்ஹரிக்கை, கொடியாவுயர்த்த - யுஜமாகயெடுக்கையே வஹா
வமாகயுடையவரான, ஆர்வடிவு - அழுகியவடிவை யுடையவரா
ன, ஆர் - அழகு, வடிவு - விக்ரஹம், மாதவனர் - ஸ்ரியஃவெகி,
நீயவினைகள் - க்ரூரமானகர்மங்களை, நொடியாருமளவைக்க
ண் - கூஷணம்வசினை-ம்மாமாவிலை, ஒருகூனைத்நுக்குள்ளை என
ன்றபடி. நொடி - கூஷணம், அர்கை - வசினை-ம்மாகை, கண்ணை
ன்று வஷ்டிவெய-ம்வ்யயம், சடிவார் - போக்குவார், *ய॥

ஏழு — மாதவன்பாற்சடகோபன் * நீதவமின்றியுரைத்த * வேத
மிலாயிரத்திப்பத் * தோதவல்லார்பிறவாரே ககஅ
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — வெம்பெருமானுக்கு மிக்கவிகளுக்குமொருதீங்கில்லாதபடி மாதவன்பாற்சடகோபனுரைத்த வாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் ஸமஸ்த தாத்ருஷ்டவிரோதியிலான ஸம்ஸாரத்தில்புகாரென்கிறார். ககஅ

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ — பாட்டுக்குஉத்தாரகரான்வானவென்றபடி. துர்மதத்திலே கவிஸம்பாட்டுக்கு வாஸகம். தீங்கு - தோஷம், கவிபாடுகிறவர்க்கு தோஷம் ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிகளாதல் வ்யாஜகாதல் ஸ்வாதிகளாதல், உத்தாரகனுக்கு தோஷம் ஔபாதிகமாயகுணம் காவிஷயகவாதிகள், பாட்டுக்குமிதோஷம் ஔக்ஞானஜன்யமென்றும், பிறவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸமவதிதாதிபால்)

ஈ — தீது - தமக்குஸுவதூரமும், அவம் - எம்பெருமானுக்கவதூரமும், இன்றி - இல்லாமல், மாதவன்பால் - மாதவவிஷயத்திலே, சடகோபன் - ஸம்ஸாரவேலைலே, உரைத்த - உரைக்கப்பட்ட, ஏதமில் - தோஷமில்லாத, ஆயிரத்திப்பத்து - ஆயிரத்திலிப்பத்தை, ஓதவல்லார் - கூடியநம்பண்ணவல்லவர்கள், பிறவார் - ஸம்ஸாரத்தையடையார். * * * * ககஅ

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஸௌலப்ய ஸ்ரீதவோதாத
ராமாநுஜமுநிஹ்ருதயாம்புஜ ஸஹஜாய நமஃ.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவநிஷ்கிஞ்சநாத்யர்த்தாவஜ்ஞாய நமஃ.
(பரிவதிலீசனை.)

ஸுகீ ஸைதாரவ்யாஹாரஹநிய தவிவ்யாஹ்யவ்யாநாஹ
தாஸ்வரூபவ்யாஹாரஜ்யாஹ்ருஸுவிஷயநிபதி
ஷ்யாஹாராஸுவாஹாஹ் ஸ்ரீநாவாதாஸுவாதாஸுவ
ஹாவஹநிஸோகஸுணாஜுத்ர் வளவ்யாஸுக்ஷிவ்ரகூ
வாஹிகஸுவாஸுவாஹ்ரஜநகாஸாயவவ்யாஹ்யத ॥

சு- கா - (சுகீ ஸெதாயுர்ஹ,வாசு) நன்னீர் தூய்புரிவதுவும் புங்கபூவே - சுகயுர்வுயப்பண்ணி வம்வொழிக்க வேண்டாதபடி வாயுமான வொஷவாலியாதிகளினால வெ ப்ரஜிக்கப்படுமவனு கையாலும், (சுநிபதவிவியாஹ்யுவ-ர்நாசு) எதுவேதென்பணி யென்றுதுவே யாட்செய்புமீட - சுயிகாரிநியமு மில்லாதபடி வெஹாவியமான வொரு ஜந்தைபுடைத்தாகையாலும், (சுஷுதா வஷட்) ஈதிமைதிப்புமிலீசன், "இதுயொழும் - இதுசுயொழும்" என்றேதாம் செய்கிறது சுஷுமாறலும் அதனாலே வீதனைகை யாலும், (வ்ருஹாவஜ்ர்ஸாஹாவாசு) வணங்கிவழிபடுவீசன் - வ்ருஹீஹாவத்தாலேதானே சுவஜ்ர்ச்சப்படியவனைகையாலும் (ஸுவ விஷயநிபதஷோஹராசு) உள்கலந்தார்கோரமுதே - தன்னை யேவ்ருயொஜமாகப் பற்றிரிடத்திலே சுஹாயஷனைகையா லும், (ஸாஹஷ்ரிர) அழுதிலுமாற்றவினியன் - சுதுஞ்சுவோ ஹனைகையாலும், (வாஹாவஸ்திவ்ருவஸ்திர்) தாள்கள்தலையில் வ ணங்கி நாள்கடலைக்கழிமீன - தன்தி நுவடிசன்த்தலையாலே வ ணங்கினவர்களிடத்தில் டிகவும் வ்ருவாஹத்தைப் பண்ணுகையா லும், (வக்ரூஹ்வைஸஹ்ரிஜாசுஷ்ணாசு) அவனைத்தாழ்தா ழ்தாழி - ஒருக்கால்உவஸ்திபண்ணினார்க்கு விரோயிநிரவஸ ம்வரிவர்கூபாக சுவ்ரூநராவ்ருத்தியுஷ்ணஜ்ரோகூத்தைக் கொடுக் ஷ்கையாலும், (யஜர்வஸாஷ்யுர்வாசு) நாமவரும்படியடைய - யஜர்வ்கள் ஹடைய வாஜஹமரசிவஞ்பிநாகையாலும், (சுஹிவர்சுஹிவா ஹிகூவாசு) சடிவார்த்தியவிரோதன் கொடியாரமளைவ்கண் - விரோயிகளை நிரவலிக்ருதிடத்தில் ஒருகூஷமுந்திலேதானே போ க்குகையாலும் எப்பெருமான் வாராயனென்று "பரிவதிலீசனை" என்கிற உபசுருத்தில்ழுழ்வார வர்தீவாஹித்தருளினரென்கிறார் கஎ

ஸ்ரீ ஜவிதநிமதா ஹதீ ஹாஜெஷிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் - ஆறாந்திருவாய்மொழி மூற்றிற்று.

ஏழு—பிறவித்துயரறுஞானத்துணிவு *

ஆ—(பிறவித்துயர்) இப்படி, வாலிகேசாதிகளான இவர்களோடு யாதொருபடி ஸம்ஸ்லேஷித்தாலும், அப்படியே லௌகீகாதி

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இதில் முதற்பாட்டில் லௌகீகர்களை நிஷேதிக்கிறது அ முதலமார்க்கட் கீர்த்தனென்கிறபாட்டோடே வாசாமகோசரன்ற; எம்பெருமானுடைய வாஜ்ஞாதிக்ரமத்தைக் கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யமென்னில்; அதற்கிங்கே ஸம்மதியேதென்ன சுவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதராதிபால்) இப்படியென்கிறதற்கு யாதொருபடி ஸம்ஸ்லேஷித்தாலுமென்கிறதோடே சுருக்கம். இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியில் லுக்ஷ்ரீதாவென்றபடி. அதாவது ஜாதிமாணாதிதாரதம்யமாகிற வாசிபாராதேயென்னை. (ஒருவாதியிதராதி) வாலிசேகாதி விஷயத்தில் போலே வர்யொஜநாதிகராயிக்க விஷயத்திலும் ஜாதிமாணவ்ருத்தாதிரூபதாரதம்யமும் பாராதேயென்றபடி. (வாயோதிக்கூத்தையிதராதி) கீழ் வாலிசேகாதிகள்பக்கல் தாரதம்யம் பாராவென்றவாறே தஸ்வாஸ்ஸமாக வர்யொஜநாதிகராயிக்கள் பக்கலிலு மெம் பெருமானுக்கிழவனும் உன்டென்னுடிடம் வெட்டிஸ்மரணைபாலே அதை கூடாவகுத்து அர்த்தக்ரியாவள்ளடங்காமைபால் பேசுகிறோமென்று ஸம்மதிசொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வாகூரும் கூகஸ்ஸமும் கூவதாரிமெகை. இதிலேபாட்டினைமேலும் கூஜ்மதத்தின் அதில் பாட்டில் வாதிவாதத்தின் சாமர்த்தை நிஷேதித்துக்காட்டுகிறார் (லௌகிகாதராதியால்) பிறவித்துயரறுவென்றது ஜாதஜராதிதுஃவநிவ்ருத்தியைமேலே வரசிஷ்யாயொஜநமாகச் சொல்லுகையாலே இபவாதிவாதம் லௌகிகாயிக்வரமென்றது

ஸா—பிறவித்துயர் - பிறவிபாலே உண்டாகிறதுஃவம், பிறவி - ஜநம், இதுவ்யதிரிக்தபாதிவிகாரங்களுக்கு முபலக்ஷணம், துயர் - துஃவம், அற - போகைக்காக, நினைத்தல் - த்யாநவிஷயமாகை, என்ற - சிந்தித்து, ஜாதிமாத்ரத்தில், ஆதரத்தை நிஷேதித்துக்காட்டுகிறார் (லௌகிகாதராதியால்) பிறவித்துயரறுவென்றது ஜாதஜராதிதுஃவநிவ்ருத்தியைமேலே வரசிஷ்யாயொஜநமாகச் சொல்லுகையாலே இபவாதிவாதம் லௌகிகாயிக்வரமென்றபடி.

ழே — நிறவிச் சுடர்விளக் கந்தலைப்பெய்வார் நிறனினையாழிப்படை
யந்தணனை * மறவியையின்றிடனத்துணைப்பாரே ॥க॥

ஆ — கூந்தலைவனொடு நன்னெஞ்சுயிர்த்து வகிர்க்கிற வவர்களொடு சிபாரார்த்தே வஞ்சவதிக்குப்வஹாவதையாகிற வெப்பெருமானுடைய வாழியாதி-க்கூந்தை கூந்வாடுந்து வீதராய், என்னையாதி-க்கூறுனை? என்னையாதி-க்கூறுனை? வென்கிறார். * * * * ॥க॥

இ — கருத்து. பாட்டில் மிகுவதுத்தைச் சொன்னதுஉவமைகூறுன மென்றுகருத்தாலே (நிழிஸ்வைம். ஆழிப்படையிதாழினையை வாழ மூஹிக்கிறார் (தன்னையிதாழியால்) அறவனென்று சொல்லப்பட்ட யாதி-க்கூந்தை ஒளவிதுத்தாலே விமோஷிக்கிறார் (அவர் களோடி தாழியால்) அவர்களோடி வஞ்சவதிக்கையாவது அவர்களுக்கு யாநாதிமோவாறுயிருக்கை. இந்தமானத்தைக் கொண்டாடுகையிலே பாட்டுக்கு தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (என்னையாதி-க்கூறுனை தாழியால்) க॥

ஸ — நிறவி வர்கூடு கிவிநிழ-ர்ஹமான, நிறவி - நிறகணை, சுடர் - வஹர்காஸமிகுந ஜ்ஞாநிஷ்டனான க்ருஹிணியுடைய, விளக்கம் - க்ருஹி-ர்காத்தை, நிலைப்பெய்வார் - நிலைப்படவேண்டுமென்று இவளைபுடையவர், வர்ஹ-ர்வஹர்கமென்றபடி. அறவனை - யதி-ர்முடையவரை, வஹ-ர்வஹர்கமாகிற யதி-ர்புடையவரை ஸ்ரீய வென்றபடி அறம் - யதி-ர்ம், ஆழிப்படை - வர்ஹாயுதமுமான, ஆழி - வர்ஹம், படை - க்ருபாயுத, அந்தணனை - வாதிவாஹபூதனை, அந்தணன் - வேதாஹனென், இங்கே மனனவுத்தை வாஹ்மிக்க்ருத்தை சொல்லுகிறது. மறவியையின்றி - விஸ்மரணமில்லாமல், மனத்து - ஹ்ருதயத்தில், வைப்பார் - நிரந்தரமாக யாநிப்பரென்றபடி. மிகுவதுரை வைபாரவஹ்யத்-ர்காக வஹிஜ்ஞாந-ர்காக வஹாபலத்தியாஜ்ஞாந-ர்காக நிறனினை வஹிவ-ர்ஸாதனை வஹாய நிஷ்டை நிலைப்படுதியென்று சொல்லுகிற விஷயத்தில் நிரந்தரமாய் அறவனையென்று எம்பெரு மான் விஷயத்தில் வஹ-ர்காரத்தைச் சொல்லுகிறது. ॥ங॥

ழே — வைப்பா மருந்தாடி யரவல்வினைந் * துப்பாம்பு டினைந்து
துஞ்சக்கொடானவ * னெப்பால்பவர்க்குநலத்தா லுயர்ந்து

அ — (வைப்பாம்) பின்னேயும் தன்திருவடிகளையே வாசிவ்ர்
வும் என்றதன்னை கூர யித்தார்பக்கலம்பெருமானுடைய சுஹி
நிலையத்தைத்சொல்லுகிறார். கூநந்நாழி கவுணைமுனைங்களால்
வை ஹாஹிகளிற்காட்டிலும்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ — வுயிரோஜநாதஞவர் எம்பெருமானை வுரவுமாகப்ப
ற்றுரென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலேயே
ப்பாமென்றிவர்களருக்கு இனை வுரவுமாகச்சொல்லுகை வி
ரூஜமன்றே. கூநந்நாவுரயொஜசர்க்குச் சொல்லுகிறதென்னில்
அதுவும் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே சொல்லிற்றேயென்ன சுவ
தரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுநிதாழிபால்) கீழ்ப்பாட்டிலே வர
மெஜகாஞ்விஷயத்திற்போலே வுரமெரோஜநாதராயிரு விஷ
யத்திலும் எம்பெருமான் ஜாக்மாணாஞ் காரகிலும் பாராதே
லம்மூலஷிக்குமென்றவாறே இப்படியாகில் வரமேஜகாஞ்சரை
க்கு ஹதாரிற்சாட்டில் விரூஷமேதென்ன முன்புசொன்ன
வரஜவுரவுகாஞ்சகளை விரூஷமென்று காட்டினைதக்காக பி
ன்னையுமத்தைச் சொல்லுகிறரென்று கருத்து. பின்னையுமென்
கிறதற்கு சொல்லுகிறரென்கிறதோடே சுவயம். இத்தால்வாமு
தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. நலதாலென்கிறதை யாடலுகூஷணமா
க்கிபுரைக்கிறார் (கூநம்ஹதாழியால்) எப்பால்பவர்க்குமென்
கிறதற்குத் தாதயர்மருளிசசெய்கிறார் (வுமூஹதாழியால்) உ

ரூ — நலத்தால் - கூநம்ஹத்தால், எப்பால்பவர்க்கும் - ஹரூ
தரிகூழியான எல்லாவுயிர்த்திலும் உள்ளவரெல்லாரில் சாட்
டூமும், பால் - வுயாநம், உறுதி - வுவுவுதி, உயர்ந்துபர்த்து -
கூநம்ஹவழி பில்படிதியே உவசஹி சதாஹி சலுப், அப்பாலவன் - அ
ப்பாலையிருக்குமவன், "யமி சாவாவெரிவதாவென" என்கிற ப
டியே வாஜநவுமொவரனல்லாதவ னென்றபடி . எங்களாயர்
கொழுந்து - கூநந்நாவுரயெ: ஜமான வெங்களுக்காக மொவ

ழூ— யர்ந்*தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே ॥உ॥

ஆயர்கொழுந்தாயவராற்புடைபுண்ணு * மாயப்பிராணை

ஆ— முதலடியை வடமொழிப்படுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தை நினை அவர்களுடைய வம்சத்திலே பிறந்த அவர்களுடைய வம்சத்தை ப்போக்குகைக்கு மநந்துமாய்வராவது முமாயிருக்குமென்கிறார்.

(ஆபர்) இப்படியாஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரமும் வளர்ப்பு-வளர்ப்பு

இ—யர்ந்துயர்ந்தப்பாலவனென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகக்கூடினி தூழியால்) எங்களாயர்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிருதி தூழியால்) (பூதவயிதூழியால்) * * * * * ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

ஆயர்கொழுந்தா யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாதவயஸ்ஸுவைத்தாலே) அவராற்புடைபுண்ணு மென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வளர்ப்பு-ஸ்ஸுவைத்தாலே) மாயப்பிராணையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வளர்ப்பு-ஸ்ஸுவைத்தாலே) "கேவலமாயெவரிந்த்ரர்கா" என்னுமாப்போலே இங்கும் மாயஸ்ஸுவைமாத்ரபர் வளர்ப்பென்று கருத்து. என்மாணிக்கச்சோதியை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—வதாதனவன், ஆபர் - மொவர், கொழுந்து-தலைவன், அவன் - அந்த வடமொழிப்படுத்தலான், அவராற்புடைபுண்ணு - தாவதரிக்கை, வல்வினைத்துப்பாம் - வல்வினைத்தொடர்ச்சி தப்பாதென்ற, தப்பு - வராதகையபர்ம், தாவதரிக்கப்பெற்ற மூட்டிகைக்கிடான வராதகையபர்த்தை புடைத்தாகாதென்றபடி. புலன்னைந்து - தூய்மையவைதாகிய ஐம்பொறிகளுக்கும் மநமிக்கவிடான், சுதவஸ்வ - மருந்தாம் - வம்சாவதரிதஜமாவன், வைப்பாம் - நிதியாவன், வைப்பு - நிதிகூடம், தூவதரிணவனென்றபடி. ॥உ॥

ஆபர்கொழுந்தாய் - ஆபர்க்கு - மொவர்க்கு, கொழுந்தாய்-வதகதாஸமாய், கொழுந்து-வாத்ஸல்யம், தூகூடத்துக்குக்கொழுந்து வதகதாஸமிறே. அவராற்பு - அந்தமில்வர்களாலே, ஊரிலுள்ளாரெல்லாரா லுமென்றபடி. புடைபுண்ணும் - நவநீதவளரதரா தியாலே-ஹிதங்களிலே தூவதரிப்படுமவனை, மாயப்பிராணை

ழே—யென்மானிக்கச்சோதினையந் * தூயவழுதைப்பருகிப்பரு
கிபென் * மாபப்பிறவிமபர்வுறுத்தேனை ॥கூ॥

ஜஹ— ஔஜிகஔஜாணமாணவிஸரிஷூஸபிநந்தவெம்பெருமானுறை
தூயவழுதைப்பருகிப்பருகி, ஸவஷ்கூஔழுமவதேனநிஷம்ஶ்ரவஷிக்கை
க்கு விரோயிபானஷோஷாரத்தைப்போக்கினேனென்கிறார். ॥கூ॥

ஜ்ஜ—(ஔஜஔஜஶவைத்தாலே) தூயவிதாஜி)ஹஷவஜ்ஜநமஶ்ரீகவாந
ம்போலே ஸரஷமம்பிறக்குமென்று ஜ்ஞாவிக்கிறானென்றுகருந்
து. பருகிப்பருகியென்றது - சுநாஹவித்தநாஹவித்தென்றபடி.
தாரீயவாஜுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவஷ்கூ.
ஔழுமிதாஜியால்) ஸம்ஷாரமெனக்கு வாயகூமாக நிற்கிறதில்
லையென்றபடி. பஜர ஸம்ஷாரத்தையென்றது - சுஜ்ஞாநத்தை
யென்றபடி, லோஹரூபமாகப் பாத்ருத்தவஜுக்ருப்பித்தம்
கண்ணடையே தணியுமாப்போலே, லோஹரூபமாக வவிஜ்ஞா
நாஹவித்தசுப்தே சுஜ்ஞாநாஜிகள் தன்னடையே போய்ப்
றென்கிறானென்றதாயிற்று. இத்தால் ஹஷவிஷகலோஹராயிருப்பா
ர்ப்பக்க லெம்பெருமாஜுடைய கலிநிகஷரத்தைக் கீழ்ப்பாட்டி
லேசொண்ணவிவர் நாஜுமிங்ஙனேயாகப் பெற்றோமென்று ஸ்ரீ
தரிதிஷபத்திலே ஸுஷாஹத்தை ஸுவிஜிப்பிக்கைக்காக விங்ஙனே
பேசுகிறானென்று ஸம்மதிஸுவிஜிதை. ॥கூ॥

ஸ— சுஸ்ரூஷுக்ஷளாஜுயுக்தராகிற புஷகாரகனை, என்மானிக்கச்
சோதினை - எனக்ருஹாஜுமாய், ஜம்ஜுநீஜுஸுஜிஜ்ஜாதிவெஷ்
ஷுபவனை, தூயவழுதை - ஸுஜமானவஜ்ஜுதக்ஷரத், தூப்பு -
ஸுஜம், தெஸுகாஜியிகாயுக்தி நிபஜிங்களண்டிறை லொகந்
தில் சுஜ்ஜுகத்திற்கு - இந்தநிபஜிங்களில்லாதே விவ்ஜுதம் ஸ
வுக்கு ஸுஜாவஷயுக்கும் ஹொஜுமாகத்தக்கதாகையால் ஸுஜ
மென்றபடி. பருகிப்பருகி - வாநம்பண்ணி வாநம்பண்ணி, நிர
ஹேதுமாக வநுஜவித்தென்றபடி. என்மாயப்பிறவிமபர்வு - என்
ஜுடைய, மாயப்பிறவியால் - அஜுகூலதிகாயுக்மான ஜுந்தாஜுண்
டான, மபர்வு - சுஜ்ஜுநாநத்தை, அறுத்தேன் - போக்கினேன்॥கூ॥

ரூ— மபர்வறவென்மனத்தேமன்னிஞன்றன்னை * யுபர்வினை
பெறுமென்சுடர்க்கற்றறையை *

அ—(மபர்வற) இப்படிப்பெற்றபெருமானை வ்ருக்ஷத்தின்கீழிருப்பதாலும் மேலொழிவில்லை யென்கிறார். தன் றிறத்தில் லென்சுற்ற வுற்றாருமெல்லாம் போம்படியென்னுள் ளே புகுந்தருளி தன்னுடைய கூடுவாஸனாரூபமான மூலவ்ருத்தி வ

காலம்பாட்டு.

இ— எம்பெருமானை யினியொருகாலுமும் விடேனென்னுமிடம் "மாயோன்தியவலவலை" என்கிறபாட்டிலே சொல்லியிருக்க பின் னையுமத்தை யிங்கே காலத்துபாட்டுக்களாலே பலகாலுஞ் சொல் லுவானேனென்ன கவலைதீர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியிருவர்) மாயோ ன்தியவென்கிறபாட்டில் லாநஹ-ர்தாந ர்ம யாதமடியாக வி டேனென்றார் இங்கே யொருபாடியாலும் ஸம்ஸ்ருஷ்டவிஷயபி ல்லை யென்கிறாரென்றுநாநுந்து. இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னபடியேயென்றபடி. வ்ருக்ஷமான ஸம்ஸ்ருஷ்டமாவது ஜாந லாநாஹமும், ஒருபடியாலுமென்றது — என்னுடைய சுஜ்ஞாந மடியாகவும் விஷயாந்தரஸம்ஸ்ருஷ்டமடியாகவும் ஹேயஸ்வபாவ மடியாகவும் என்னுடைய லாபஹாநியடியாகவுமென்றபடி, இ ந்தால் கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய ஸ்வரூபத்தைதவீ தரூபீயாயந்தாலே மேல்பாட்டுக்களாலே ஊபீகரிக்கிறாரென்று ஸம்மதிஸ்ரீவிதே. மபர்வற வென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன் றிறத்திலி தரூபியால்) என்மனத்தே மன்னிஞன்றன்னை யென்பத ற்குந் தாதர்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார்(என்றுமெளியசரூபியால்)ஒண் சுடர்க்கற்றறையை என்கிறதினஸ்வ-ர்த்தைக் காட்டுகிறார்(தன்னுடைய

ஸ—மபர்வற - கூஜ்ஜாநம்போம்படி, என்மனத்தே - என்னுடை யதேநஸ்திலே, மன்னிஞன்நன்னை - மன்னினவனை, தன்னையென்று ஸ்வாதந்ர்யஹாநியாலுண்டான பொருளை, விரும்மாத வ்ருத்திவிதிகளைனவனென்னு யிடி. மன்னிஞன்றன்னை பெரியபிராட்டியிலே - ஸகாரமாதி தரஸ்ரீ) ரகாரஸ்ரீ) றகரார்வர்த்தம். இப்படிவந்தவிடமெங்கும் கண்டு கொள்வது. உயர்வினையேகரும் - ஜ்ஞாநாதி-ஹேயத்தையேகரு மவனென, உயர்வு - உபாயம்.ஒண்சுடர்க்கற்றறையை - விலக்ஷணஸ்ர

ரூ—யபர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்*னிசவினையென்
சொல்லியான்விடுவேறை * * ॥சா॥

ஆ—கனை யதூஞவிழஉமாம்படியெனக்தக்காட்டியருளி தனக்கு
வஉபூரரான வயர்வறு மமரர்களோடு வம்ழூஷிக்குமாப்போ
லே யென்றேறி வம்ழூவதித்தருளினவனை யெங்நனே நான்
விடும்படியென்கிறார். * * * * ॥சா॥

இ— விதூஷியால்) உயர்வினையே தருமென்கிறதற்குத் தா
யபூமருளிச்செய்கிறார் (சுதூஷிஜதூஷியால்) ஆபர்விலமரர்க
ளாதிக்கொழுந்தை யென்பதற்குத் தாதுயபூமருளிச்செய்கிறார்
(தனக்கிதூஷியால்) இவ்விபூஷணம் ஊஷூதாஜ்ஞாயபூமென்று
நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வம்ழூவதிக்குமாப்போலே யென்று)
என்னிசை வினையென்பதற்குத் தாதுயபூமருளிச்செய்கிறார் (என்
றேறி கூஷியால்) என்சொல்வியான்விடுவேறை வென்பதற்குத்
தாதுயபூமருளிச்செய்கிறார் (எங்நனேயிதூஷியால்) தன்னுடை
யகுணசூணங்கள் விஷயமாகவென்னக்குள்ள சுஜ்ஜாதங்களை
யெல்லாம் போக்குகையாலே யென்னுடைய வஜ்ஜாதமடியாக
வகனை நான்விட வுபூவகதியில்லையென்கிற ரென்றதாயிற்று. ॥ர॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இந்த உதாரயபூம் ஊஷூதாஜ்ஞாயபூமென்று நினைத்துநடுவே
வந்தென்று ஊஷூபூதித்தித்சொன்ன நிவஹபூதாகூகூமிந்த

ரு—வபூகாரமஜ்ஜூதாநவாஜ்ஜஹதினை, ஆபர்விலமரர்கள் - விஷா
ணமில்லாதநிதூவஷிஸிகளுக்கு, ஆதிக்கொழுந்தை - ஆதி-வேர்,
கொழுந்து - இலை, யாரகுணமாய் பூயாதகுணமானவனை யென்
றபடி. என்னிசைவினை - எனக்குத் தன்னுடைய சுநாவஹவத்தி
லே இசைவையுண்டாக்கினவனை, இசைவு - சுஹூவபழம், எ
ன்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி, யான்விடுவேறை - நான்விடக்க
டவதேறை. சுஜ்ஜாதந்தைதப்போக்கித் நில்லையென்று விடுவேறை,
வஹநிவதிக னல்லனென்று விடுவேறை, விதகுணவிஹாரனல்ல
னென்றுவிடுவேறை, வளஸீலத்தைக்காட்டி யென்னையினைய
ட்டுண்ணித்திலனென்று விடுவேறை, வென்றுகருத்து. ॥சா॥

ழு—விடுதலையென்னுங் கைகடன்னுவினை நடுவுவந்துப்
யக்கொள்கின்றநாதனை * தொடுதலைசெய் திளவாய்ச்சியர்

ஆ—(விடுதலை) நிலைக்குமாகதிருவாய்ப்பாடியில் பெ
ண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலேதோற்றி மற்றுமுருத்தருக்குந்
தோற்றுதபடி களவிலேசிலசெயல்களை க்செய்தும், திருக்கண்
களாலேபார்த்தருளியு மவர்களைவசீகரித்து, அவர்களோடுமெ
ழுவதித்தாப்போலேநிலைக்குமாகவந்தனக்குத்தின்னுமை

இ—ஒழுதத்திலுமஹிதமென்றுகாட்டுகிறார்(நிலைக்கு
மாகவென்று) நிலைக்குமென்றது - வகழாநிலைவாத்
தில் பண்ணினவுபகாரம் மெய்யாகவன்றியே யென்றபடி,
"சுமைதாவவிழுவாமதந காவிசுவுமெழுலுங்காதா! சு
நுஜநிவுவுதா விஷாராராயிதையா" ஜதாஹிதனி
லேசொன்ன ஜநாஜரீபலுகாசுமும் வியாநமெமகவன்
றென்றுகருத்து. நிலைக்குமாகவென்கிறதற்கு - வசீகரித்
திதாஹியோடே சுவயம். இளவாய்ச்சியர்கண்ணிலுள் என்கிறது
ற்குத் காதலுமருளிசெய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலி தாஹி
யால்) தொடுதலைசெய்தென்கிறதற்கு நிஷாடனமும் மருளிச்செ
ய்கிறார் (களவிலேயென்று) வி—தலைசெய்தென்பதற்குத் காத
லுமருளிச்செய்கிறார் (சிலவிதாஹியால்) விழுங்குமென்கிறது,
வாலிவுராயமென்றுகாட்டுகிறார் (நிருக்கண்ணிதாஹியால்) உவ
காரகமாலைவலுடாடமானபிரான் மாலைத்துக்குத் காதலுமருளி
ச்செய்கிறார் (அவர்களாடிதாஹியால்) நடுவுவந்தென்பதற்குத்
காதலுமருளிசெய்கிறார் (நிலைக்குமாகவந்தென்று) தன்

ஸ—தொடுதலைசெய்து - நலநீதாஹி வளலர்களையே பண்ணி,
தொடுதல் - வளலர்கள், இளவாய்ச்சியர் - திருவாணைமொழிகள், இ
வன் சளவுசீலன்டானென்று முன்னுபிடவந்த திருவாணைமொழி
களுக்கு மறுதலைக்கெதிர்க்க வொண்ணாதபடி வேறொருவர்க்குந்தெ
ரியாதே யவர்கள்கண்ணுறுவளை பதிப்பதாக, வி—தலைசெய்து,
யதிதர்க்கூசுவுள்களைச்செய்து, வி—வ - யதிதர்க்கூதலும், விழு
ங்குதம் - வாவிருவாவுமாகக் கூடாயதிக்குமவனை, பிரானை - உபகார

மூ — கண்ணினுள் விடுவேசெப்தூவிழிக்கும்பிராணோப ॥ரு॥

ஆ — பமுணைவெவ்விதங்நளக்காட்டி-இவற்றுலென்னைவஞ்சீகரித்
தென்கருபாகரை, என்னிறைட கலந்தருளினவக்கலவிபாலியை
ன்னைபுப்பயிகாள்கின்ற நாதனைநான்நிதமேதுவென்கிறார். ॥நி॥

(பிரான்) அவன்ருன்விழில் செப்வதென்னனில்? தன்னு
டையவதிதமிநாவாரமான ஜிவுரிவஷிதங்களாலும்

இ — காரணை, தன்தைதத்தவிரவேறயாநமெகாவன்நிதேயென்றடி
வினக்கைபென்பதற்குத் தாதியர்பருளிச் செய்கிறார் (எனக்கி
தாழியால்) என்னுயிரை யென்கிறதற்குத் தாதிபர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (இலவந்தாவி தாழியால்) இங்கேபாரகரை யென்றது "நீ
ன்னீர்மையினிபவர்கண்தங்கா" தென்கிற உரைபர்மொழியை நீக்கி
வைத்தலையபுண்டாக்கியென்றபடி. ரூத்தாவியான ஆவிபாவைபும்
வேரரணாநரமரணைத்தாலே யாரக்கவிபாவடிவாரமென்ற க
ருத்து. உய்யச்சொள்கின்ற வென்கிறவிடத்திலே சுவர்தீபிக்
கிற வகைத்தை பருளிச்செய்கிறார் (என்மேலடி தாழியால்) மோ
வியருக்குப்போலே விஷயாரைவிவேதிவரும் வருப்படியென
க்குத்தன்பக்கலிலே நிரதிபாரவாத்தை யுண்டாக்குவாபோலே
விஷயாரைவாழமுடியாக நானவனைவிட வேறுகதியில்லையென்கி
றென்றதாயிற்று. ॥நி॥

* ஆறாம்பாட்டு *

தம்மால்வரும் விடுதலாயைப் பாரிதாரித்தார், இ
னியவனல்வரும் விடுதலாயைப் பாரிதாரிக்கிறாரென்று
விரோதநிவர்த்தனைக்காக வருளிச்செய்கிறார்(அவனி தாழியால்) பி
ன்னாலும் விநாவேறுமுடிவாக தாதியரைவாரங்களருக்கு நிஷ்டூரமா

ஸ — கரண, அந்தரங்கமிலையிடைப்பெண்களினுடைபநாணமென்கி
க்கிறபோலேயென்னினுமநாவாரம் ரக்கிக்கொண்டவனை
ன்றபடி. என்னினைக்கை - என்னுடைடயநீவைத்தை, நீவைவசவேறாக
மாகாரை யென்றபடி. என்னுயிரை - எனதுயிரை, நரிவைவர்த்து - நி
வைர்த்தியாகவர்த்து, உய்யச்சொள்கின்ற - ஜீவிப்பிபாகின்ற,
காதலனை - வாத்தலனை, விடுதலையை - விடுதலைபாவாவிதமன்றே
யென்றபடி.

மூ— பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும் * விராய்மலர்த்து
ழாய்வேய்ந்தமுடியன் * மராமரமெய்தமாயவனென்னு *
ளிராவனினிற்பின்னையாதேட்டுவேதேனு * ॥சு॥

ஆ— அழகாலுமென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவன்என்னைவிடு
வேனென்றுள்ளானவனை விடவெர்ட்டுவேனேவென்கிறார். ॥சு॥

இ— கை-ம்மருளிச்செய்கிறார்(தன்னுடையவிதாஹியால்)இதீயவாஹத்துக்கு நிஷ்பலஹாகை-ம்மருளிச்செய்கிறார் (அழகாலுமென்று) இவை வைதஹுஹ-ம்விரோஹிணங்களென்று கருத்து. பிரானென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாஹியால்) என்னுள்ளிராவனினில் என்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாஹியால்) பின்னையாதேட்டுவேனேவென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (ஞானிதாஹியால்) என்னுடைய வீஸ்ராவாரகம்தீர்ந்தாற்போலே யமுவைநீயமன்றேறுவதனுக்கு மாத்ரிதவாரகம்தீரும், என்னிசைவின்றியே யவனுல் போக்கப்போமோ வென்கிறரென்றுகருத்து. * * * ॥சு॥

ய— பெருநிலம் - ஸஹாவ்யதிவியை, கீண்டவன் - வராஹ
ணை-ம்வத்தி லம்ப்ஹிதியோ டொட்டிக்கிடந்ததை விஜித்து யரி
த்தவன், பின்னும் விராய்மலர் - தொடுக்கப்பட்டு வரிஸ்ரேயாத்
மாய் விகுவஹிதமான, பின்னுகை - தொடுக்கை, விரை-வரிஸ்ரேம்,
விரையென்கிறது விராயென்று நீட்டிக்கிடக்கிறது. தழாய் - து
ழாயாலே, வேய்ந்த - வேஷ்டிதமான, முடியன் - கிரீடத்தை யு
டையவன், ஏய்ந்தவென்று வாக்யத்திலுமிதுவே ஸம்பாதய-ம். ம
ராமரம் - வாலிவ்யூஹங்களை, ஜாதாவேகவதம், எய்தமாயவ
ன் - வனகுவாணத்தாலே வெயநம்பண்ணின வாஸுய-ம்ஹ்ருத
ன், ஸஹாராஜர் விஸ்ரவ்ஸிக்கைக்காக மராமரமொன்முளவினில்லா
தே எழுமாமும் மஹ்யும்வாதாஸுர முருவவெய்த வாஸுய-ம் வி
வக்ஷிதம். பிரான் - உவகாரகன், என்னுள் - என்னுடைஹ்ருதயத்
லே, இராவனினில் - இராத்திவிட்டுப்போவேனென்றால், பின்னை,
யாளைட்டுவேனே - நான்வஸவஹிப்பேனே. * ॥சு॥

ழை—யாலெனெட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன் *ருலெனெட்டிவ
ந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித் *

ஆ— (யாலெனெட்டி) என்னுடையஹாமுஹாதியாலே யவனெனை
னைவிட்டு எனக்குமொருவெறுமி தன்னோடு பிறக்கில்செய்வதெ
ன்னெனன்னில்; என்னுடைய லஂவாஉபின்றியே யிருக்கச்செய்
தேதானேயொட்டிக்கொண்டு வந்து, தன்னுடைய ஜ்ஞானவெ

எழாப்பாட்டு.

இ— அவனென்னைவிடுவேனென்றாலும் நான்விடுவாட்டேனெ
ன்றிப்படி வுவலஹிதராகா நிற்கச்செய்தே யிவரவனை விடுவானோ?
றுமிடம் வீர்லஂதமல்லாமையாலே யிப்பாட்டு கூறுலஂத வீரதீ
லையுமுமாய் லாஜதமுமன்றிக்கே யொழியாதேவென்ன கு
ஹீவீராயத்தை வெளியிடுகிறார் (என்னுடையவி தூதீபால்) (எ
னக்குமி தூதி)ஒரு வெறுமியென்றது —லாநஹு-க்தாந-லஂயாந்
மாதல் வீரயொஜநாஞராவஹ்தியாதலாகிற வெறுமீவீஜஷ மென்
றபடி. தன்மேலென்றது கஷந-லார்ரியா யென்றபடி. வீரமை
ஷோஷத்துக்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையலஂ
வாஷெதூதியால்) இசைவுளன்றேலே வந்தாகிலென்றே விடு
கையுமென்றேலே வந்ததாவதென்கிறுரென்று கருத்து. இந்தா
லென்னுடைய லாமுஹாதீ யவீரமொஜனை யென்கிறுரென்றது ஈ
யிற்று. தாலெனெட்டிவந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானேயிதூ
தியால்) ஓட்டிக்கொண்டென்கிறது வீரதீமெஜ்ஞபண்ணிக்கொ
ண்டென்றபடி. ஓட்டு — வீரதீமெஜ்ஞ, என்றனிநெஞ்சை வஞ்
சித்தென்கிறவிடத்தில் லஷ-ர்வஹிஜாஷ-ர்த்தை யருளிச்செய்கிறார்
(தன்னுடையவி தூதியால்) இங்குமூணம் - லஷஸீமூதி, வெ

ஸ— யான் - நான், ஓட்டி - இசைந்து, கூடீகூரித்தென்றபடி, எ
ன்னுள் : என்னுடைய லாமூஹாயத்தில், இருத்துவம் - இருத்தக்க
டவோம், அவனையி தீமெஜஷ், என்றிலன் - இப்படி நினைத்திலே
ன், நான் - லபமேவ. ஓட்டிவந்து - வீரதீமெஜ்ஞபண்ணிக்கொ
ண்டுவந்து, என்றனிநெஞ்சை - தன்னுலுந்திருத்த வொண்ணாதெ
ன்னுமப்படி லாதம்தரமான வென்னுடையஹ்ருதயத்தை, வஞ்சித்து:

ஏ— தூவெட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்தியல்* வாவெட்டுமோ
வினியென்னோநெகிழ்க்கவே * * ॥ள॥

ஆ— வடி காவிஷ்டாஸ்த்தாலேயென்னைஞ்சைவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்தவேஷமான வேகூடியோடே வஸ்வைநித்திருக்கிற வாதா வோடேவஸ்மோஷித்து வகீர்க்கிறவிவன் தன்னைவிடவேனென் ரூல்லென்னைவிடவொட்டுமோ வென்கிறார். * ॥ள॥

(என்னை) சூழ்ரிதலதலுணைகயாலே யவன்ரூலுமென்னை விடான், என்பக்கலுள்ள ஸ்ணைஹாநிபாலேயென்னைவிட்நினைக்கிலும் வவெஸ்ரான்றன்னுலுமென்னுடைய நெஞ்சை விடமுடியாது,

இ— வடி தம்நவநீதவளயர்தி, ஊரிலெட்டியிதூதி இயல்வானிதூ ஜத்துக்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இந்தவேஷபெதூதியால்) என்னுடைய வேஷத்தைப்பாராதே என்னைநவஸ்மோஷித்திருக்கிறவனென்னையினி விடவொட்டுமோ வென்கிறாரென்றகருத்து. ஓட்டுமோவினி யென்னோநெகிழ்க்கவே என்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னையிதூதியால்) ॥ள॥

எட்டாம்பாட்டு.

என்னோநெகிழ்க்கிலு மென்கிறவிடத்தில் சுவிஸாவைத்துக் குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரிதெதூதியால்) என்னோ நெகிழ்க்கிலு மென்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என் பக்கவிதூதியால்) தூரீயவாஹத்துக்கு நிஷ்டூஹ்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வவெஸ்ரஸாவைதந்தாலே) தாலுமென்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுலுமென்று) அகல்விக்ககில்லா னென்கிறதற்குத் தாத்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (விட முடியாதென்று) முடியாதென்றது ஸாகூமாகாதென்றபடி. இ

ஸ— நானறியாதபடி வஸீகரித்து.ஊரிலெட்டிநின்று-உன்- ஸாவஸ்யம், ஒகுஷ்ணையாலெஹஸ்தத்தைச் சொல்லுகிறது, ஸாவஸ்யமெஹஸ்தத் தோடே ஓட்டிக்கொண்டுநிற்கிற, என்னுயிரில் - என்னுதாவிலே, நின்றவென்னுயிரென்னுமிடம் நின்றென்னுயிரென்றிருக்கிறது, கவந்தியல்வான் - வஸ்மோஷித்துவகீர்க்கிறவன். இனி - இத்தனைக்குமேல், என்னோநெகிழ்க்கவொட்டுமோ - என்னைத்தன்பக்கல் நின்றும்நெகிழ்ந்துபோக வஸ்வழிப்பனோ, வஸ்வழியானென்றபடி. ॥ள॥

ழ — என்னை நெகிழ்க்கி லுமென் னுடைநன்னெஞ்சந்*தன்னை
கல்விக்கத்தா னுங்கில்லானினிப்*பின்னை நெடும்பணைத்தோண்
மகிழ்ப்பீடுடை * முன்னையமரர்முழுமுதல்லே ॥அ॥

ஆ — நெஞ்சோடுள்ளவம்வைத்தாலேயென்னை யும்விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடியாதாழிவாரென்னென்னில்? அதுநப்பின்னைப் பிராட்டியடிமையன்றேவென்கிறார். * * ॥அ॥

இ — சற்றுவைமி காயம்மருளிச்செய்கிறார்(நெஞ்சோடிதோழியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைவிடவவனுக்கு ஔவெயில்லை யென்றார் — இங்கேயாகியில்லை யென்கிறரென்று வம்மகிவஞ்சி விசெ. நன்னெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் நல் என்கிறவிசொடுஞ் மிங்கவெகூதிதமான வொகாவாமென்னு மிடத்தை வரும் வாவ-ருகமாகக் காட்டுகிறார். (நெஞ்சையிதோழியால்) இங்கே சொன்ன நன்மை நீஔாயோடிகூவாவெனென்னுமிடம் தோதீ யவாஔத்தாலே ஜூாவிதமென்றுகருத்து. * ॥அ॥

ஸ — பின்னை - நீயிலையினுடைய, நெடும்பணைத்தோள் - பணை-மூங்கில், வீநவ்யதுரோதிஔாதிகளாலே தீவ-ருதிஹாவம்ஸகாம ஔ வஔப்ஸாஹாஜங்களாலுண்டான, மகிழ் - சூநாநமாகிற, நீ ஔாஹாஜவம்ஸ்ரோஷஜநிகாநாநமாகிற வென்றபடி. பீடுடை - உ சுகூஷ-ருத்தையுடையவனை, பீடு - உசுகூஷ-ரும், முன்னை - சு நாதியான, அமரர் - நித்யவாவிரிகளுக்கு, தானை - தாளைரு வனுமே, முழுமுதல் - வாவ-ருவஜ்ரிகவ்யதோழி வவ-ருத்து க்கும் நிவ-ருாவாகனனவன், என்னைநெகிழ்க்கிலும் - தன்பக்க வில்நின்று மென்னைவிடுவித்தாலும், என்னுடை நன்னெஞ்சந் தன் னை - என்னுடைய நல்லதானதுநிவஜ்ர, தன்னையென்று வாவ வெவ-ருவதொழும். நெஞ்சுக்கு நன்மையாவது நீஔாயோ டிகூவும். அகல்விக்க - தன்பக்கவினின்றும் விஸ்ரஷிப்பிக்க, தா னும் - வவ-ருஸக்தீவ்யபதவி, இனி - ஔதீவாரம், கில்லான் - ஸ ஔனல்லன், முதல்னேயென்கிற விடத்தில் லகாரத்துக்கு தகாரம் வரமாயிருக்க றகுவதிகாரெஸாமாயிற்று, ஆகையால் முத லேனேயென்று வாஔம். இப்படிலகாரஃசுவாரம் வ்யவஸ்தி தமின்றியே தகாரம் வந்தவிடமெங்குங்கண்டுகொள்வது. ॥அ॥

ழூ— அமர்முழுமுதலாகியவர்திலை*யமர்க்கழுதீந்தவாயர்கொ
ழுந்தை * யமரவளும்பத்துழாவியென்னவி * யமரத்தழுவி

ஆ— (அமரர்) அபர்வறுமமரர்களதிபதியாய் கூழி-கூவு கூளை
ய்நிரகிஸயவெளநூப-த்தை யுடையனனவெம்பெருமாணேடே
வ்யழ்நிஜெ-ஸாநவா-மாட்படி வம்ஸ்ரவதிக்கையாலே,

---

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— அமர்முழுமுதலாகிய வென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்
செய்கிறார் (அபர்வறுமிதாழியால்) அமரர்க்கழுதீந்த வென்கி
றதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (சுயி-கூவு கூளையென்று)
ஆயர்கொழுந்தை யென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார்
(நிரகிஸயெதாழிபால்) தன்னழகிலே யீடுபட்டார்க்காக கூ
வுளைப் கூவதரிக்கையாலே யிங்கே வளஸய-ம் ஜஹிவெறுதமை
ன்றுகருத்து. அமரவிதாழித்தழுவிற்றென்று மளவுக்குத் தா
தய-மருளிச்செய்கிறார் (வ்யழ்நிதாழியால்) வ்யழ்நிநிஜெ-ம்
ஸம் வ்யழ்நிஜெ-ஸம், தமக்குத்தம்பக்கல் வ்யழ்நிஜெ-ஸம்கூ
டாதபடி வவாரயொரவ்யழ்நிவ்ஜகூ வாகூஷாசூகாரம்பிறந்து
வம்ஸ்ரவதிக்கையாலே யென்றபடி. வ்யழ்நிதகூவஹ்ருதங்கிடந்
தாவிறே வ்யழ்நிஜெ-ஸங்கூடுவது. இனியகலுமோவென்கிறதற்

ஸ— அமரர்முழுமுதலாகிய - நிதாவநிகளுடைய வ்ரதி
வழிதாழிகூசூவ்நத்துக்கும் நிவ-ாஹகனை, ஆதிணய - மீ
ளாவிலநிதிக்குக் காரணவநிதனை, அமரர்க்கு - இந்தாழி
லெவர்களுக்கு, அழுது - சூர்யதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனை,
ஆயர்கொழுந்தை - மொவர்க்குத் தலைவனைவஜன, சூர்யதம்
வேண்டா - நீ வேண்டுமென்பார்க்காக வந்தவதரித்து தன்னைக்
கொடுக்குமவஜனயென்றபடி, இதுக்குத்தழுவிற் றென்கிறதாடே
சுவயம், என்னுவி -என் சூதாவானது, அமர - அமரும்படி, கூநாவ
வ-கூவ ஜங்கழியும்படி, வளரும்ப - மாயமாக, வ்ரதம்தாவ
ஸ்ரதாழிகளான தண்ணீர்த்துரும்பறும்படி யென்கை. தழாவி -
ஸமவஸவ்ரதிவாழி வழவ்நத்தையும் யதி-ஸ்ரதிதஜ்ஞாநஆரா
சுவமாவஹித்து, அமர - வ்யக்ரவ்ரிதாழிஸ்ரதிரோஸமுமில்லாத
படி, தழுவிற்று - சூழ்ஸ்ரவதித்தது,

ழே— ற்றினியகலுமோ * * * ॥கூ॥

அகலிலகலுமணுகிலணுகும் *

ஆ— இனியென்றலுமவனை விடமுடியாதென்கிறார். ॥கூ॥

(அகலிலகலும்) பூரியொஜநாதஸ்வாமிகத்தன்னையா
ரழைத்துத்தன்பக்கலிலே யிந்த பூரியொஜநத்தைதொண்டுதன்
னைடகவில், தாணிழுவாளனைய்க்கொண்டு அவனையகலும் வலாவ
னைய், அவர்களேயந்த பூரியொஜநத்தைவிட்டு த்தன் திறத்தி

இ— குத்தாதபமருளிச்செய்கிறார்(இனியிதுவாஹியால்)தமக்கவ
னைவிட வியெலயில்லையென்றார்கீழ்; இங்கேதாம் விடகிறேமென்
றலும் விடஹகியில்லையென்கிறாராகையாலே பெறாகியில்ல
தென்றாகந்து.கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மையவன்விடஹதனல்லனெ
ன்றார் இப்பாட்டிலே தாமவனைவிடஹதரல்லரென்கிறாரென்று
வ்யாக்யாநதாத்பர்யம். * * * ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

அகலிலகலுமென்கிற வித்தாலொருபாணம் சொல்லித்தா
மோ பூதபதிஹாஷமே சொல்லித்தாகாதோ வென்ன விது
க்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (பூரியொஜநதாஹி வலா
வலுமென்றுமளவாலே) இழவு - வகீயவிபவலாபஹானி, இ
ழவையுடையவன் இழவாளன், இப்படிவிவகூதமரைகயாலே இ
வ்வகயபந்தில் பாணமேசொல்லித்தாய்த்தென்று திருவுள்ளம்,
அணுகிலணுகு மென்கிறது பொகவாயபாப்பை மரைகயாலிது
பாணமோவென்ன விதுக்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (அ
வர்களேயிதுவாஹி வலாவலுமென்றுமளவாலே) இவ்வளவு

ஸ— இனி - ஹதிவாரம், அகலுமோ - விஸ்லேஷிக்
குமோ, வதாஹபுஸாலாகூதாரம்பிறந்தபின்பு விஸ்லேஷ
வ்யவஸாயமுண்டோவென்றபடி. * * ॥கூ॥

அகலில் - விஸ்லேஷிக்கில், பூரியொஜநாகூதத்தைக்கொண்
டுதன்னை விஸ்லேஷிக்கிலென்றபடி, அகலும் - தாணிழுவாளனைப்க்
கொண்டு விஸ்லேஷிக்கும், அணுகில் - வ்யவஸ்லேஷிக்கில் கூநநவு
பூரியொஜநனைப்க்கொண்டு கூபாஹிதவ்யபண்ணிலென்றபடி,

ஏ— புகழுமரிபன்பொருவல்லனெம்மா * னிகரிலவன்புகழ்பா
டியினைப்பிலம் * பகலுமிரவும்படிந்துகுடைந்தே ॥பி॥

ஆ—லே சுவராஹிரூவுத்தைப்பண்ணினஞ்சுவர்களிடக்கல் நிர
ணயாஹிரண்யத்தோடேவிழும்வுலகாவனுப் வராகரூபத்தைக்
கூறாவனுப் வஜாபுரயணைநாவராயிருப்பார்க் கொருகடை
யின்றியேபுக்கு சூறையிக்கலாம்படி யெளியனுய் எனக்குவுாமியா
யிருந்தவெம்பெருமானுடைய வொப்பில்லாத குணாணுறுங்
களிலேபடிந்து குடைந்துபாடிப்பின்னையும் தாழ்வுணர்ப்பெறும்
றிலேன் என்றுகொண்டு தம்மோடுவம்மூலஸ்தித்தருளின வெகி
ளிபெருமானுடைய குணாங்களை கூறாலிக்கிறார். * ॥பி॥

இ—விவகூறியாவிட்டாலிவ்வாசார்த்துக்குவ் யொஜநாகீரயம் விசி
யாதென்றுகருத்து. புகீலுமரியனென்கிறதற்குத் தாழ்வுமருளிச்
செய்கிறார் (வராகூரூர்க்கிதாஷியால்) பொருவல்லனென்கிற
தற்குத் தாழ்வுமருளிச்செய்கிறார் (வஜாபுரயணைதாஷியால்)
எம்மானென்பதை யுரைக்கிறார் (எனக்கிதாஷியால்) நிகரிலவ்
ன்புகழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒப்பில்லாதவிதாஷியால்) இ
ளைப்பில லென்கிறதற்குத் தாழ்வுமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையு
ந்திதாஷியால்) இத்தால் வமவஜநம் நிரதிரயவஸ்துவ்வுவரா
வமென்கிறரென்றதாய்த்து, இப்பாட்டுக்கு வம்மதினைக்காட்டு
கிறார் (தம்மோடிதாஷியால்) * * ॥பி॥

ஏ— அணுகும்-சுதாவாகியேடவம்மூலஸ்தித்திருக்கும், புகலும்-வர
வெளிக்கைக்கும், அரியன் - ஏகாமல்லாதவன், வெஷிகளுக்
சென்றுகருத்து. பொருவல்லன் - தடையாகாதவன். வாவுலக
னென்றபடி. கூராகாவிரக்கென்று கருத்து. பொருளென்று வர
ஹிடவாவகும், இங்ஙுதடையைக்காட்டுகிறது. எம்மான் - இக்
குணாங்களாலேன்னை வசீகரித்து எனக்குவுாமியானவன், நி
கரில் - வஜாமில்லாத, அவன்புகழ் - அவனுடைய கூறாணகுணா
ங்களை, இதுக்குப்பாடியென்கிறதேடை கூறயம். பகலுமிரவும்-
திவாவநகளை, படிந்து - வாதிவஷிசனப், விஷேஷமில்லாதவ
னையென்றபடி, குடைந்து - எங்குமவகாஹித்து, பாடி - மாகம்
பண்ணி, இளைப்பிலம் -இளைப்பு - விராமம், விரகுராகிறிலேம்,

மூ— குடைந்துவண்டுண் ணுந்துழாய்முடியானை*யடைந்தகை
ன்குருகூர்ச்சடகோபன்*மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்
பத்* துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(குடைந்து) இத்திருவாய்மொழிவல்லாருடைய வசிஷ்ட
ஈஷ்வேங்களையு மித்திருவாய்மொழி தானே யுடைந்தோடும் படி
பண்ணுமென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

நிகமனம்.

இ— நோய்களேபோடுவிக்கு மென்றுபொதுவிலே சொல்லுகை
யாலே வசுருக்கும் ஈஷ்வரனிவ்வர்த்தமுபலம்பிபாதோ வென்னை
விதுக்குந் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி ஈ
தரிபால்) * * * * ॥கக॥

மூ— தாதுராகிறேமல்லோமென்றபடி. * * ॥ய॥

குடைந்து - வாஷங்களுக்குள்ளே பரவேஶித்து, வண்டு
ண்ணும்- ஜ ரஸங்களாலே ஹர்ஷிக்கப்படுமதான, தழாய் - தர
ஸஜியை, முடியானை- முடியிலே கிரீடத்திலேயுடையவனை,
அடைந்த - சரணமடைந்தவரான, தென்குருகூர்ச்சடகோபன் -
வாநரமான நிருநகரிக்கு நிவாஹகரான ஆழ்வாருடைய,
தென்- வாநரம். மிடைந்த - நிவிடமான, பரவாவாஸரஸ
மான வென்றபடி, சொல்தொடை- வாக்கீவாநஹர்த்தையுடை
த்தான, ஆயிரத்து- வாஹவாஸத்திலே, இப்பத்து- இத்ரூபகமான து,
நோய்களை - ஈஷ்வேங்களை, உடைந்தோடுவிக்குமே- பரமபியிலிங்க
ளாய் கொண்டோடப்பண்ணும். * * ॥கட॥

ஜ்ரீநிவாஸாயநாஷ்டாந ஸபயி ஸ்ரீதெஷாணு
ராதாநாஜதிஹாஷிகாயநதீ.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ-ஸம்ப்ரதாய-ஸதாவலி:.

(பிறவித்துயரற)

ஸமஸ்தகல்யாண-குணாம்ருதநிதயே நித்யஸூரிஹ்ருதயாரவிந்தவிஹாரதயே தயாமேதுரஸூக்திவிசேஷவிதயே ஸுகாதாரபூர்ணாயதலோசனாய நம: । தயாபாத்ரஸஞ்சயவிதாநகுணாதிகாய ஸ்ரீபூமிநீளாஸஹிதாய நம: ॥

(ஸமஸ்தகல்யாண-குணாம்ருதநிதயே) மறவியையின்றி மண்திணை ப்பாரே - ஸத்துக்களுடைய ஹிதாகூட-ணத்திலே வூவீண லுமாய், (ஸுயாதநிதயே) வைப்பாமருந்தாமி தாஹி-தன்னை வூா உபிக்கைக்கு விரோயிபானவாவத்தை க்கழிக்குமவனுய், (நித்ய ஸூரிஹ்ருதயாரவிந்தவிஹாரதயே) நூயவழுறை-ஸஹாலெஸவுமான சுஜ்ஜதமுமாய், (தயாமேதுரஸூக்திவிசேஷவிதயே) என்சொல்லியான்விடுவேறை-தன்னை விடுகைக்கு லெஹகாரஹேதுவாய், (ஸுகாதாரபூர்ணாயதலோசனாய) பிராணனையே - உபகாரவரம்வராநிரதனுமாய், (நம: ஸ்ரீவல்லபாய நம:) என்றுள்ளிராணெனில் பின்னையாதொட்டுவே ஸ்ரை - விடவேனென்ற லும் விடவொண்ணுதபடியான காந்தாஸஹத் தைபுடையவனுமாய், (தயாபாத்ரஸஞ்சயவிதாநகுணாதிகாய) ஒட்டுமோவி னியென்னைநெகிழ்க்கவே - விடவேணுமென்கிறஇவ்வுக்கு நி ரோயகனுமாய், (ஸ்ரீவல்லபாய நம:) என் நீடையநன்மைஞ்சந்தன்னை யகல்விக்கத்தாறுங்கில்லான் - கூறி திருடையமனவிலவுத் தன்பக்கல்நின்றுப்விடுவிக்கத்தான் நிசூரா கனுமாய், (ஸாதரஸ்ரீ வல்லபாய) அமரத்தாழவிற்றினியகனுடோ - ஒருவ நாலும்பிரிக்கவொண்ணுதபடிதம்மோடே ஒருநீராகக்கலந்துநிற்கு மவனுய், (ஸகலஜகத்ஸ்வாமிநே) நிசரிலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம் - தன்னைத்துதிக்கிறபேர்களுடைய இளைப்பைபோக்கவல்லகூடாண நாணங்களை யுடையனுமாயிருந்கிறவெம்பெருமானுடைய ஸஜாதீ யனுமாயிருக்குமென்று "பிறவித்துயரற" என்கிறஇவ்வுகத் தில் ஆழ்வார் வாழித்திருவினை ரென்கிறார். * ॥க௫॥

ஸ்ரீமதே கவிதார்கிகஸிம்ஹாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் எழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— ஓதிம்புள்ளேறி* சூதுந்தண்டுழாய்*நீதிநின்றனை*

யாதிமெம்மானே* * * * * ॥க॥

அ— (ஓதிம்புள்) இப்படி தம்மோடு கலந்தருளின வெம்பெரு மானுடைய நிலைவுபம்சொல்லுகிறது. அதில் முதற்பாட்டில் திருநாட்டில் வைபவம் சொல்லுகிறது. ॥க॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— தம்மோடுகலந்தருளின வெம்பெருமானிருக்கச்செய்தே "தண்ணீர்வெங்கடவிண்ணீர் வெற்பதே" யென்று நித்யவேங்கடமுடையானைச் சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி ஸ்வாமிதன்னோடொன்ன ஈச்வரனிருக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) இப்படியென்றது ஒருபடியாலும் மேல்விழுவில்லாதேயென்றபடி. தம்மோடுகலந்தவனைச்சொல்லுகிறதிருவாய்மொழியென்னுமிடம். "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தானே" என்கையாலே தோற்றுகிறதென்றும், இவனுக்கே வெங்கடவுள்வாவியென்கையாலே "தண்ணீர்வெங்கடவிண்ணீர்வெற்பதே" யென்றது விரோதமென்றும் சங்கியாயம். "ஜ்ஞாநிநாமக்³ரண்யஸ்²சாஸ்தி பு⁴ள்ளபடி பேசித்திருவாய்மொழி" என்று இத்திருவாய்மொழியின் மஹிமையிலே சொல்லுகையாலே இங்கு இவ்விஷயம் சொல்லுகிறதென்றது- இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்²யாதாவான வாத்³ய²ந்திற்கு கீழையிதிகாஸபுராண-மாக மூன்றுபாட்டாலே வைபவம்சொல்லுகிறதென்றபடி. உதா³ஹ-ரிலலாதவுடைய வாத்³ய²நிகரனுக்கு கீழையதிகாரமில்லையிறே. "வாஜி-ருஷ்ணா" மென்று குதா³ர-ர்

ஸ— அம்மான் - ஸ்வாமீ, புள்-பெரியதிருவடி, ஏறி - கருடாரூடனாய், ஓதிம்-வடிவழகையுடைய ஸ்ப்பன், தண்துழாய்-ஸீதளமான துளசியை, நீதி - ஸ்வபாவமாகவுள்ள ஸ்ப்பன், நின்றனை - நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்வாமிகளானவை, நீதி - நீவைத்தபடி, நிதர்விஷ்ணுசித்தியென்றபடி அதிசயம் - சுவமாஹிக்குமது வைஸ்ரூபியென்றபடி. ॥க॥

மூ— அம்மானைப்பின்னு * மெம்மான்புமானுன்*வெம்மாவா
ய்கீண்ட* செம்மாகண்ணனே* * * ॥உ॥

கண்ணைவாமென்னுட்* மண்மீளர்விண்மீளர்க்குத் *

அ—(அம்மானைப்) நிதருவிஜயமான அந்த வைஜயந்தத்தின் மேலே சுஹஸ்ரூபமாயழிவுராவதாரரூபமான நிரகயிகை ஸ்ரீ யபத்தை யுடையவனென்கிறார். * * ॥உ॥

(கண்ணைவான்) அந்த வைஜயந்தத்தின்மேலே அயர்வறுமமர்களுக்குமிந்த லொகத்திலுள்ள சூரிகளுக்கு மொக்க ஒரு

இ—நித்திருவாய்மொழிக்குஜீவஸ்வரூபம்போலேவாஉமாகச்சொல்லுகையாலே இந்தவாதமுஸாஸ்த்ரம் வாதமுகாயபமான குஜீவஸ்வரூபமென்னவுமாம். அன்றிக்கே யொஜநாலொஹமாய் வாதமுள்ளதையே சொல்லுகிறதென்னவுமாம். * * ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அம்மானைப்பின்னுமென்கிறதற்குத் தாதயபமருளிச்செய்கிறார் (நிதருதாழியால்) எம்மாண்புமானுனென்கிறதற்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (சுஹஸ்ரூபியெதாழியால்) ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

மண்மீளர்விண்மீளர்க்கென்கிறதை சுஹஸ்ரிபிர்த்தகுரித்தா

ப— வெம்மாவாய்கீண்ட - சுரூபமான வைஜயந்தரூபத்திறுடைய வரைப விஹாரணபண்ணினா, வெய்ம்மன்றுகளையபமாவென்று கிரஸ்ரிஸாதாரணாவி. இங்கே சுஸ்ரூபவிவிரோதத்திலே வையர்வகிந்து வைஜயந்தஞ்சொல்லுகிறது. செம்மாகண்ணன் - சுரூபணவிஸாலலொசநன், அம்மானைப் - கீழுசுத்தமான நிதருவி ஹபிக்குவாதியாயிருந்து பின்னும் - அந்தநிலைசெஸ்ரியபத்தின் மேலே, எம்மாண்புமானுன் - மாண்பு - வளரஹபபம், எவ்வகைப்பட்ட வளரஹபபங்களையுமுடையவனுனன், சுரிநசுகுளரஹபவி பரிஹரணுனென்றபடி. சுரிநசுகுளரஹதாரபரிஹரணுனென்றுவையர்வகிகாயபம். * * ॥உ॥

மண்ணிலேவகிக்குமவர் மண்மீளர் - மரிமலொகுவாவிகள், வளவாரிகளுஞ்செல்லா முபையகஷணம். விண் - சுகாஸ

மூ— தண்ணார்வேங்கட* விண்ணோர்வெற்பனே *

வெற்பையொன்றெடுத்* தொற்கமின்றியே*

அ— வீஹ-பி சைப்கொண்டு, அபர்வறுமமரர்களுக்கும்வரவு மானதிருமலையிலே நிற்கையாகிற ஔஹாவம்வத்தையுடையனாயிருக்குமென்கிறார். * * * *

(வெற்பை) வனவம்வியமான வெஹாய-ஹவாவைனைகளையு

இ—லையுரைக்கிறார்(அபர்வறுமிதாஹியால்)ஒக்கவென்றது-தாரதம்யமின்றியேயென்றபடி. இதுமண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்கிறவளவிலே வாஹாரத்தால் வழிதிமான வகை-த்தைச்சொன்னபடி "ஔவாநாம்ஔாநவாநாஐ வாஔாநுஔயிவிஔவகம்" ஔதாஔுஹீவெகதம். கண்ணுவானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஔுஹீதாஹியால்) ஔவஹிவகஔுரவ்யதாஹி வாயொஜகனுயென்றபடி. "வக்ஷாஔொவாநாஔிகதாஹாநம்" என்கிறபடியே தாயும்-தாயுமென்றுகருத்து. விண்ணோர்வெற்பனேயென்கிறதற்குத் தாயும்-மாயுமானவனென்று விவரிக்கிறார் (அபர்வறுமிதாஹிபால்) *

✱ காலாம்பாட்டு ✱

அம்மானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வனவம்வியெதாஹியால்),

ஸா— ம்,வாஔவெவாஔம்விவகஹி கம். விண்ணிலேவகவசிக்குமவர்-விண்ணோர், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்று ஐம்ஐவகஔாவகம். மண்ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்குமென்றபடி. என்றும் - வவ-ஹா, கண்ணுவான் - ஔுவஹிவ-பி தினை வவெவ-ஹ்ஸான், தண்ணார் - ஸீதலைகுத்திலேயிருக்குமான, வேங்கடவிண்ணோர் வெற்பன் - வேங்கடமென்று திருநாமமுடைத்தான நிதுவ-பிரிவாவு மான வவ-ஹ்திமுடையவன், வெற்பையுடையவன் வெற்பன். இங்கு ஸீதலைகுமாவது, ஸ்ஸ.ஔுவுக்கு ஸகஹும்பெறுதல் தாவமும், வெகதர்க்குஸகஹிகுனைப் பெறுதல் தாவமும் மாறும்படியான குளிர்ச்சியென்றபடி. * *

வெற்பையொன்றெடுத்து - மொகா-ஔ வொஸகஹிணாயு-ஹ்ம மொவைய-ஹ் நாவுமான வொருவவ-ஹ்தத்தையெடுத்து, இத்தால் காஸ-ாணவுாஹிகள் வுாஜிதங்களாகிறன. வெற்பு - வவ-ஹ்கம், வெற்க

ஏ— நிற்குமம்மான்சிர்* கற்பன்வைகலே* * *॥சா॥

ஆ—னைடையுனைவெம்பெருமான்தன் னுடையகூராணாழிசுழலா
ணைமுனைங்களை க்காட்டியருள, நானுமவற்றைக்கண்டநாவியித்து
அவ்வநாவைஜநித வீதுகிமாய மென்னைக்கற்பிக்க, வவ-ற்
காமுமந்த முனைங்களை க்கற்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥சா॥

(வைகலும்) தாரார் தடந்தோள்களநள்ளளவுங் கைகீட்டி

இ— வெற்பையொன்றெடுத்தென்கிறதற்கு வாமனாகை-ற்மருளிச்
செய்கிறார் (தன்னுடையவிதாழியால்) காராணாழி என்கிற
டத்தில் சூழிமழைத்தாலே நீநாசகாணைவையாகங்களான வா
த்தினாழிகள்விலகாதி சங்கள். ஒற்கமின்றியே நிற்குடென்கிறதற்கு
வை-ற்வலிதாமை-ற்மருளிச்செய்கிறார் (கையாணைதாழியால்) இத
ற்கிப்படிகாமை-ற்ம் வை-ற்வலிதமாமென்னுமிடம் மேலே மாவா
மை-ற்காயநத்திலே காணலாம், இத்தாலே வலிசமான வகை-ற்
த்தை யருளிச்செய்கிறார் (நானுமிதாழியால்) கற்பன்வைகலை
ன்கிறவிடத்தில் காமை-ற்வலிமான வகை-ற்த்தை யருளிச்செய்கிறார்—
(அவ்வநாவைவெதாழியால்) வீதுகிமாயமில்லாவிடில் வைக
லுங்கற்கை வாம்மையாதிறை. வைகலென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வ
வ-ற்காமுமென்று) சீர்கற்பனென்கிறதை புரைக்கிறார் (அந்த
முனைங்களையிதாழியால்) கற்கப்பெற்றேனென்றது நிரஹாரம்
பேசப்பெற்றேனென்றபடி. * * * ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வை-ற்வை-ற்யை-ற்ம்திருமடல்ப் பாசுரத்தாலே வாவாதமென்
றுகாட்டுகிறார் (காராதிதாழியால்) காவாவாகாமை-ற்ம்— தார்- மாலை,

ஸ— மின்றியே-வலகாவாணமுனைவா காராவாம்காவமில்லாதே,
ஓற்கம் - வாம்காவம், வாகாராவாம்காவமிங்கேவிவகாதிகம். வ
காவாணமுனைங்களை யெனக்குநன்றாக வாகாரிப்பித்துக்கொ
ண்டு என்றதாய்த்து. நிற்குமம்மான்சிர் - "விராவெவைதீவாகம்"
என்கிறகணைகிழிலை யென்பொருட்டு நில்லாநிற்கிற வவ-ற்வாதியி
னுடைய முனைங்களை, வைகல் - வவ-ற்கா, கற்பன் - காவாவலி
யாநிற்பன், நிரஹாரம்சொல்லாநிற்பனென்றபடி. ॥சா॥

பூ— வைகலும் வெண்ணெய்* கைகலந்துண்டான்* பொய்

ஆ - ஆர்.தவெண்ணெய்விழுங்கினவன் வெண்ணெயாலுளந்திருவுடம்

இ—ழ்கதாழாவாழிகளாலே, ஆர் -வெண்ணெங்களான, தடந்தோள் ள் - விவாயுங்களான வாயுஉகூடிணாவங்கள், உள்ளளவும். வெண்ணெய்க்குடத்திலுள்ளளவும் புகும்படி.கைநீட்டி - கைகளை நீட்டி, கூவாஹத்திலே நவநீதம் வெண்ணெமாயிருக்கச்செய்தேயு மாவஹியாலும் இளமையுத்நாலும் தோள்களிரண்டும் குடத்துக்கு ள்ளே புகுந்தபடி கைநீட்டியென்றபடி. ஆராத - வாஹூகூவத் தாலு மாவஹியாலும் தீருகிவாராதபடியான, வெண்ணெய் - வெ ண்ணெயை, விழுங்கினவன் - எல்லாவெண்ணெயையுந் தானேபு ண்ணவேணுமென்று கூவினாயாலே வவஸ்ணம் பண்ணப்பற்று மேவிழுங்கியேமுடித்தானென்றபடி. இதில் தோள்களென்கிற இ வவயத்தாலே கைகலந்தென்கிறதினமையுமும் ஆராதவென்கிற வஹத்தாலே வைகலுமென்கிற வஹத்துக்நஹிவாயபுங் காட்டப் பட்டதென்றுகருத்து. பொய்கலவாதென்கிறதற்குத் தாதுபர்ம ருளிச்செய்கிறார் (வெண்ணெயஹாந்தவி தாழியால்) இதுக்கிப்ப டி தாதுபர்மாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; இங்கு பொய்கலவா தென்றது - தான்பண்ணினா நவநீதஹாகூஷணத்தில் பொய்கலவா தேயென்றபடி. அதாவது-கூஷ்ணன் வளபர்த்தாலே வெண்ணெ யையஹாஜித்துதிருவுடம்பை நிலைவாராக்கிக் கொண்டுவந்து ய சொதெப்பிராட்டி முதலாஞர் நீ வெண்ணெய ஹாஜித்தாயெ ன்றுபிடித்தால் "நான்ஹாஜிக்கவில்லை; என்னுடையகையப்பார்; வாயைப்பா" ரென்று டொய்யைச்சொல்லும், அப்படி பொய்கல வாதே அந்த நவநீதஹாகூஷணமெல்லாமெனக்கு வாகாயி தமாம் படி வெண்ணெயஹாந்தவிதாழியுடம்போட கூடவந்து வாஹிஷ்ய

ஸு— கைகலந்து - வெண்ணெயிலாவஹாரூபீஸாயத்தாலும் ஸொ ஸாவதிளஸுவந்தாரூபீடக்கையும் வலக்கையும்கலந்து, வைகலும். வஹ-ஹூர, தூதிபில்லாமையாலே பொன்றுகருத்து. வெண்ணை ய் - நவநீதத்தை, ஜிதீயாவெ-ஹுபூயஹா. உண்டான் - உண்ட வன், பொய்கலவாது - நவநீதவாகூஷணத்திலு மென்றேடுவா

பூ— கலவாதென்*டெய்கலந்தானே * * ।நி॥

கலந்தென்னுயி*ருலங்கொணதன்*

அ—போடே கூடவந்து, தன்னுடைய கூந்தலம்வுமாணாகவு ணாகவுமாக காருவேஷ்டியா என்றெனி லம்மோஷிக்கையன்றியே, என்றெனி லம்மோஷித்தல்லது யாரிக்கமாட்டாத லவ்வாகவுப்க் கொணடென்னுடைய விந்தவுடம்போடே லம்மோஷித்தருளினனென்கிறார். * * ।நி॥

(கலந்தென்னுயி) இப்படி என்னோடே கலந்த சலவியாலே

இ—த்தானென்கிறானென்று கருத்து. இத்தால்யமாவதென்பிராட்டியும் கூடினானென்று ஸ்வாகமும்வகிக்கவும், அதில் லம்மோஷித்தில் பொய்கலக்கையாவது ஹ்ருதயத்தில் வீதிகிடையாயிருக்க காயமும்வாசலம்மோஷிக்கை, காயமும்வாசியாவது - நாம் லம்மோஷியாவிடில் நமக்காநுஸம்வுமாணஹாநிவருகையாம் வுபாயம் வுபலம்மிக்குமோ, தவுர்பலம்மோஷம் கதிமுவுமென்கிற வாசியென்று கருத்து. பொய்சலவாதென்கிறவிது லாஸாநுமாயிருக்கையாலே பீற்பாடான்ன காமும்வயத்துக்குரும் வனகாவுர்தியாலேவையகூடாம். என்மெய்கலந்தானே யென்கிறதுபுரைக்கிறார் (என்னுடையவி.தா.)

॥நி॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

கலந்தென்கிறது மெய்கலவுமென்றுகாட்டுகிறார் (சலவியா

ல—ம்மோஷத்திலும் பொய்கலவாதே, என்மெய் - என்னுடைய தெஹுத்திலே, வுபலதே தீகாம்வகம். கலந்தான்-லம்மோஷித்தான் கலந்து - என்னோடேலம்மோஷித்து, என்னுவிரலங்களோ

ஏழ — புலன்கொண்மாணைப்* நிலங்கொண்டானே ॥ச॥

கொண்டானெழ்வினை* யுண்டானேழ்வையத்* தண்டாமம்

ஆ—தோற்பித் தடிமைபாக்கினவிவன் எனக்கு வொழுமாகைக் க்காக, வகுலஜந ஜெநாநயநஹாரிபான தன்னுடைய வழகிய நிருவடிவைக்காட்டி ஜவமாவெளிபை வசீகரித்து இந்த லொகத்தைபுங் கொண்டானென்கிறார். * * * ॥சு॥

(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும் வெரூத்தை என்

இ—லேயென்று) என்னுவி நலங்கொளென்கிறதற்குத் தாதுபடு மருளிச்செய்கிறார் (தோற்பித்தி தூழியால்) என்னையிதிலெவஷம். தோற்பித்தென்றது — "கூவம்மை" என்றுல் "கூவமம்மை" என்கிறவநாதி விவாஹத்தை விதிவித்தனென்றபடி. அடிமைபாக்கினவனென்றது — என்னையடிமைசெயப்பண்ணினவனென்றபடி. என்னை லொகநி வசீகரித்தவன் நிலங்கொண்டானென்றவாறே எனக்காகக்கொ ண்டானென்று வழிக்குமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி தூழியால்) "என்னிற்றூறு பசங்கே" என்கிற வாவெவம் வாரா நாணுக்தாலே இக்குமப்படி விவகூதிதமென்று நினைத்தரு ளிச்செய்கிறதாகவுமாம். எனக்நிலொகமாணைக்காக வென்கிறதற் குக்கொண்டானென்கிறதோடநயம். புலன்கொளென்கிறதற்கு த் தாதுபடுமருளிச்செய்கிறார் (வநகூதி தூழியால்) மாண்பாவை த்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னுடைபவி தூழியால்) வழிவு — விழு மம், மாணைப்நிலங்கொண்டான் என்கிறதற்குத் தாதுபடுமருளி ச்செய்கிறார் (காட்டழபி தூழியால்) ॥சு॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

தண்டாமந் செய்தென்கிறதற்குத் தாதுபடுமருளிச்செய்கி

ஸ—ணதன்—ஜெநாவாகிற வாநநவஸாவை வசீகரித்தநாழ்வன்.

புலன்கொண்மாணைப் — ஜெந்ரியாகூஷடக்குவாநநரணப், மாண் — வாநநன், வாநநரவாஜி வெஷவாரிடமென்றபடி. நிலம் — நிலத்தினை, இது லெதிரொலெகூவாவெவகூஷணை மென்பாருமுண்டு. கொண்டான் — கவெஷரித்தான். * ॥சு॥

தண் — ஸீதலமான, தாமம் — யாதமாக, வையாரதாவை

ஆம்—மந்செய்தென்* னெண்டாணைனே* * ॥எ॥

ஆ—பக்கலிலேபண்ணி, தன்றேடுபொஷ்தெதஸலம்பூஷிக்கவே ணுமென்றுள்ள வென்னுடைய மிநோயத்தை த்தான்கைக்கொ ண் டென்றேறி லம்பூஷித்தருளின விவன் எனக்கு மொபீ மாகைக்காக, இன்னம் எருதேதழுடர்த்தது துடக்கமாக வவைய-ஞ் ஜெஜிவுவெஷி தங்கள ப்பண்ணியருளாநின்றானென்கிறார். ॥எ॥

(ஆனன்) தன்னுடைய ஜிவுவெஷி தஜாதரமேயோ என் இ—றார்(திருநாட்டினி தாஜியால்) தான் என் எண்ணனன் என் நயமாக்கி இதுக்குத் சாதய-மருளிச்செய்கிறார் (தன்றேடி. தாஜியால்) இம்மிநோயத்தைத்தான் கைக்கொள்ளையாவது - இத்தோடுவடிபாமான மிநோயத்தையுடையனாக, அதாவது ஆழ்வாருக்கு மொஷமாய்க்கொண்டாழ்வாரோடே லம்பூஷிக் கவேணுமென்று தான்மிநோயிக்கை. வாசவ-ராஜ-த்திலஹி வெரதாக-மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாஜியால்) பூயசிவா ஜாக-மருளிச்செய்கிறார் (எருதேதழிதாஜியால்) துடக்கமென் கிறவதத்தாலேஜிதீயவாஜாக-ம் லம்பூஹீதம். இதுஉவமகூ ணமென்றுகாட்டுகிறார் (சுவய-மிதாஜியால்) * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

எனுமென்கிற லஜ-ஆயத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான வய-த் தினையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதாஜியால்) யஜா-வ கார

ஸ—ஹாரமாகையாலேஸீதலமானவாரிவஜமாகவென்றபடி. செ ய்து - பண்ணி, என்னையிதிமொஷ்ம். என்ன வாரிவஜமாகநி னைத்தென்றபடி. வாரிவஜத்திலே பன்னிரண்டிவ்யதிருத்தை என்ப க்கலிலேபண்ணியென்னை. தான் - ஆயர், என்னென் - என்னு டையவென்னுக்கு லஜ-ஆயமானவென்னையுடையவனை, எ ன் - மிநோயம், அனன் - அனவன், எழ்னிடை - லஜ-ஆஷ ஹங்கள, விடை - ஆஷபம், கொன்டான் - ஜயித்தான், கொ ன்னை - லஸீகரிகையை, எழ்னைவர்-ம் - லஜ-ஆலொகங்கள, வை யம் - லொகம், உண்டான் - ஆஜ-ஆயாவத்திலே திருவயிற்றிலே வைத்தரகூஷித்தான். * * ॥எ॥

ழூ — ஆலஞ்ஞையன்* மீதிணேடனபுந்* தாணனனென்னிற் *
ரூணபசங்கே* ॥அ॥ சங்குசகக்ர*மங்கையிற்கொண்டா*
னெங்குந்தாணப* நங்சணைதீனை* * ॥கூ॥

ஆ — க்குலொழுமாகச்செய்தருளிற்று தன்னுடைய ஜிவ்யாவதாரங்களுமெல்லாம்என்பக்கலுள்ள லம்ஹத்தாலே எனக்கு லொழுமாகச் செய்தருளினனென்கிறார். * க ॥அ॥

(சங்குசக்கரம்)இப்படியெனக்காகலாயுதங்களிலும் வந்து

இ — ணவைத்த லேபாட்டிலலிவ்வதாயுதங்களருளிச்செய்கிறரென்னிவுமாம். வடிவுழகுத்தினயுத்தைலம்ஹரிக்கிறார் (தன்னுடைய ஜிவ்யாவதாரங்களுமிதாழிபால்) என்னிற்றூணபசங்கே யென்றதைதயுரைக்கிறார் (என்பக்கலிதாழிபால்) இதுக்குலாவமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாழிபால்) தாணனனென்கிறதுத்துத் தாதுபயமருளிச்செய்கிறார் (செய்தருளினனென்று) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

நங்கள்ந தன் என்கிறதற்கு லாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெனக்காகவென்று) எங்குந்தாணப வென்கிறதற்குத் தாதுபயமருளிச்செய்கிறார் (லவெடுத்தாழிபால்) பிறந்தருளுகிறனென்றது பிறந்தருளுகிறவனென்றபடி. அங்ஙைகயிலென்கிறதை யுரை

ரூ — என்னில் - என்விஷயத்திலே, தாணபசங்கே - தனக்குண்டானலம்ஹத்தாலே, (ஆவுகிபாலேயென்றபடி. ஆதலால் ஜிவ்யாவதாரங்களுமெல்லாம் எனக்கு லொழுமாகைக்காகவென்று லோசி கை. அணையன் - மொவ்வணை, ஆணன் - சுவதரித்தான், மீதிணேடு - உலகுத்தோடுகூட, ஏனமுமாய் - வராஹரூபியுமாக, உலகுரூபியுமாகவும் வராஹரூபியுமென்றபடி. ஏனம் - வராஹம் தாணனன்-லுலாகலுதாதுத்தாலே சுவதரித்தானென்னை. ॥அ॥

எங்குந்தாணப - லெவநிரூபாதி லுலகுஜாதியிலுமவதரித்தவனென, நங்கள்நாதன் - சுலபஸ்வாமியானவன், அங்ஙைகயில்-லாருபங்களான ஆயுதங்களிலே, அம்சங்குசக்கரம் - லாருபங்களான ராவெயுகங்களை, கொண்டான் - லீகரித்தான், யரித்தானென்றபடி. * க * ॥கூ॥

ஸ—நாதன் ஞாலங்கொள் * பாதனென்னப்மா * ஞைதம்போற்கி
னார் * வேதநீரேன * * * * ஈயி

அ—பிறந்தருளுகிறான், தன் னுடையதிருக்கைகளிலழகிய திருவாழி
யுந்திருச்சங்குமுமேந்தினவவ்வழகோடுகூடவந்துபிறந்தானென்கிறார்
(நாதன்) இப்படியெனக்காக சுவாமியான திருவவ
தாரங்களைப் பண்ணியருளின விவனுடைய விந்த நிரவயிகுமா
ன வாழ்ரிதவ்வாசோவாத்தைதப் பேசுமிடத்தில், கடலோதங்கி
ளர்ந்தாப்போலே கிளர்ந்துகொண்டு அவனைப் பேசக்கடவிய வே
தங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறார். * * ஈயி

இ—க்கிறார் (தன்னுடையவிசுவாஸியால்) அம்மென்கிறவளவுத்தை சு
காகூஷிசுவாயத்தாலே சங்குசக்சரங்களுக்கும் விரோஷணமாக்க
லாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) கொண்
டானென்கிற வளவுத்தை யுரைத்துக்கொண்டு பாட்டுக்குருத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏந்தினவிசுவாஸியால்) பாட்டுக்கிப்படி தாத்
பர்யங்கொள்ளாதபோது ஸ்ரீயொஜநாகிரயமில்லையென்றுகருத்து.

* பத்தாம்பாட்டு. *

என்னம்மா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இப்படியெனக்காகவென்று) ஞாலங்கொள்பாதனென்று வரி
நாவகாரத்தைச்சொன்னது உலகுக்ஷணமென்று நினைத்து அ
ருளிச்செய்கிறார் (சுவாமியெகாரியால்) நீரனென்கிறதற்கு
ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்று வரிஸ்ரீவாஸுதேவாதி தூரவி
சுவரூபவிரோதத்தைச் சொல்லுகையாலே பர்வஸித்த சு
பர்த்தை அருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகுவென்று) நீரனென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரிதவ்வாசோவாத்தையென்
று) ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பேசுமிடத்திலிதாரியால்) நம்மால்வணங்கப்படுமென்ற

ஸ—நாதன் - நாயன், ஞாலங்கொள்பாதன் - திருவிக்ரமாவதாரத்தில்
பிரதிஜ்ஞைபண்ணின ஸ்ரீவாமநத்தைபுடையவன், ஞாலம் -
ஸ்ருஷ்டி, என்னம்மான் - ஸுசுலபன், ஓதம்போல் - வரிஷிக்கும்போ
லே, ஓதம் - வர்ஷதாரை, கிளர் - ஜ்ரும்பியாநின்ற, வேதநீரன் -
வேதங்களாலே பரதிவாதியுமான நீர்மையைபுடையவனாகிற

ழ— நீர்புரைவண்ணன்* சிற்சடகோப* னேர்தலாயிரத்*
தோர்தலிவைபே* * * * ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நீர்புரை) கருகிஸீ தலூமாய் வள-ர்மிஹாஹுமான திருநிறத்
தைபுடையழயிருந்த வெம்பெருமாலுடைய சூரிதிவாகூலுமாகிற
ஸஹாமூணத்தை யுள்ளபடியே பேசிற்றித்திருவாய்மொழியெ
ன்கிறார். * * * * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ— ன்றபடி.ஓதமென்று ஜலத்துக்கும் வஸ-ஜுத்திற்கும்பெயர்.

நிகமனம்.

நீர்புரைவண்ணனென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கி
றார் (கருகிஸீதலூதாழியால்) சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (சூ
ரிதிவாதாழியால்) ஓர்தல் என்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (உள்ளபடியேபேசிற்றென்று) இவையென்கிறதையுரைக்கி
றார் (இத்திருவாய்மொழியென்று) ॥கக॥

ப—லத்தையுடையவன், நீருடையவன்- நீரன், நீராவதுநீர்மை
வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட நீர் வேதநீரென்று மியுகிவேஜ்
ஜொவிஸஜாஸம். * * * ॥க॥

சடகோபன் - சடகோபனாலே, நேர்தல் - நேரப்பட்ட, சொ
ல்லப்பட்டவென்றபடி. ஆயிரத்து - வஸஸ்ரத்தில், இவை - இந்
தபத்துப்பாட்டுகள், இதற்கு ஓர்தலென்கிறதேடே கூடயம். நீர்பு
ரைவண்ணன் - வேதஸ்ரூஷிகளாலே ஜலத்துக்கு வஸ்துஸமா
னவர்ணத்தை தெஸஹகாதிணைபுடைபவனுடைப, புரை - வ
ஸ்துஸம், சீர் - குண-ர்வமூணத்தை, வாதுஸ்துத்தையென்னவுமாம்.
ஓர்தல் - நன்றுகவிவாரிக்கை, வஸ்துவிவாரணத்தாலே சொல்ல
ப்பட்டனவையென்றபடி. யதி-ர்வாவிகளான நேர்தல் ஓர்தலென்கிற
ஸப்தங்கள் யதி-ர்மையுகூதிக்கிறன. ॥கக॥

ஜ்ரீநிவாஸோஜயதராமானுஜோஜயதி ஸ்ரீதெஸிகோஜயதராம்.

ஊ—தா—

(ஓதிம்புள்ளேறி.)

வடிவுடைவானமெனவுமெவ்வுலகமுமளிதரநிமிர்ந்த திருமொழிவாய்க்
கேட்டருளி | வலிதாகிநீ வுதிளவிலவலகிதநளவாயரவிபகலெனும்
பெயர்த்தாகி மொழுதாகவெதிர்வாவெயிர்ஞாதாம் நீரவ
ணைமிசைமாதோ. * * * * ॥கசு॥

(வடிவுடைவானமெவ்வுலகமெவ்வு) ஓதிம்புள்ளேறி - மெவ்வு நிதியர்முதலான நிதிவடிவுகளாலே யெழுதவெவ்வுனு மாய், (வபதிவதரதி) வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மாகண்ணனை - விரோயிநிரவதஸீயுனென கூறுமாய், (கூர்மிமிவெநெநெதி) கண்ணுவானென்றும் மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு - நாவோர்க்கும் வானவர்க்கும் நிவாகமுடையாய், (மொவாதிவ யமிம்யுதிகாதிள) வெற்றிபொன்றுதித்து - தன்னையாதிரயித்த மொமொவரகுணனாயமிமாக மொவயமிநத்தை யாசித்தவ னுமாய், (ஸ்ரீதிதிநாரவிகெ) னன்மெய்கலந்தானை - சுஸ்ரீ தருடைய ஸரீரத்தில் சுதிவாதிரயாகுனுமாய்; (வாதிநீவதிவ திவிஸீவ) புலன்கொண்மாணப் - பார்க்கிறபேர்களுடைய திவ்விதாவவதாரியான வாதிநரவிவத்தை யுடையனுமாய், (வவிதாநநிவ்வுதிள) என்னெண்டாளனை - சுஸ்ரீதிதிநாயவதிவ்வுதிள) வதிவ்வுவாவாரத்தை யுடையனுமாய், (விதவவதிதிநள) ஆனைனையன் மீளுடனும் - நன்னுடைய விதவம்போலே அளவில்லாத வராதவாதிரவிவங்களை யுடையனுமாய், (வுயாரயாரவிபகலெனும்) சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான் - அழகியதிருக்கைகளிலே சுதவாரதம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை யாசித்துக்கொண்டிருக்குமவனுய், (நீவெவாவுஞாவுவாவெ) ஞாலங் கொள்பாதன் - நிதிரானதவிதாமமற எல்லார்தலையிலும் பரப் பினதிருவடிகளை யுடையனுமாயிருந்த வெம்பெருமானிடத்திலே நிரோவாயிகுமான சூஜ்வந்தை "ஓதிம்புள்ளேறி" யென்கிற ஊரகத்திலே ஆழ்வாருவவோதித்தருளினரென்கிறார். * ॥கசு॥

ஸ்ரீவிதவெதாஜஞரோவெநமஃ.

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ழு— இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவருமு* யவையுட்பவ
ருந்தன்னுள்ளே

ஆ— (இவையும்) இப்படியெம்பெருமானென்றேறி வம்மூஷித்தருளினானென்கிறார், வுவுஸாகூவுகூபதநிவிஜமஜ உஊய விஸ

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமான்தன்னுடைய தெஹத்திலே கலந்தானென்று "பொய்கலவா" தி தூதியாலே கீழேபேசியிருக்க "என்னுடைச் சூழலுளானே" என்றும் "என்னருகலிலானே" என்றும்சொல்லு கைவிரஹமன்றே, நாலாம்பாட்டுதுடங்கி தம்முடைய தெ ஹவம்மூஷித்தையே சொல்லுகையாலே வரஹாதிபாதே தா? என்னகவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதூதியால்) இப்படி யென்றது வகூஷாஜாணரீதூ என்றபடி. அதாவது - தாம் கூத ஹர்தாநவஸ்யாதந்தாலே அகலாதபடி தம்மை வஸீகரிக் கைக்காக சூழலிலேயிருந்தும் இகூடீபரிஹாஹாமரவபாதினில்பண் ணும் வம்மூஷபூகாரங்களெல்லாத்தையும் தம்மிடத்தில் ப ண்ணியும், அதில் பரிவர்வரிவர்வஸம்மூஷம் தமக்கு வா தித்த வநதகாரம் உதரோதகர வம்மூஷந்தைப் பண்ணியுமென் றபடி. தயாவ 'என்மெய்கலந்தானே" என்று பரவரூதகமாண் வம்மூஷத்தினுடைய பரகாரங்களி யிங்கு வீதயிஸயத்தா லே விவரிக்கிறதாகையாலே கீழ்ஸங்கித்த விரோயமும் வரா ரதியுமில்லையென்றதாய்த்து. இத்தாலே வம்மதியுஞ் சொல்லி ற்றாய்த்து. * * * * * *

முதற்பாட்டு.

பரிவர்யபர்த்தில் கூயர்ராதீஜமான கூயர்த்தை அருளி ச்செய்கிறார் (வுவுஸாகூவுகூபதவென்று) யவையும் யவருமிதூத் தை வம்ஹரிக்கிறார் (நிவிஜஜஹவுவுதாலே) ஆகியுமாக்கியுங்

ஸ— இவையும் - வதீவஷ்டிதங்களும், அவையும் - உபரிவஷ்டி தங்களும், உவையும் - உபயவஷ்டிதங்களும், யவையும் - வஸவம்ரபி வந்களான வஸவர்வதெகநங்களும், இவருமவருமுவருமியவரு ம் - கூதிகூஉபரிஉபயவஷ்டிதரான வஸவர்வதெகநரும், தன்னுள்ளே ஆகியும் - வம்ஹாரிவஸயத்திலே தன்பக்கலிலே யடங்கும்படி ப

ஏ—யாகியுமாக்கியுங்காக்கு* மனைவயுட்டனிழுதலெம்மான்கண்
ணபிரானென்னழுதஞ்* சுனைவயன்திருவின்மணள

இ—ன்பவழீயனைப் வவ-ஜஜஹஉாதீஹ-பி தினைனவன் என்ஜீனுடு வஸ
ழெழுக்கையிலுள்ள கூஹிநிவெஸாத்தாலே என்னைவஸீகரிக்கைக்
காகவென்றுடைய சூழலிலேவந்துபுகுந்தாணென்கிறார். *11கII

இ— காக்கு மென்கிறதற்குத்தாதிய-ம்மருளிச்செய்கிறார்(உஉயெ
தாஹியால்) அனைவயுள்தனிழுதல் என்கிறதற்குத் தாதிய-ம்மரு
ளிச்செய்கிறார் (வவ-ஜஜஹஉாதீஹ-பி தினைனவென்று)என்னழுதஞ்சு
னைவயென்கிறதை வஹ தாஹ-ம்மாக்கி இதற்குத் தாதிய-ம்மருளி
ச்செய்கிறார் (என்ஜீனுழி தாஹியால்) என்றுடைச்சூழலுளாணென்
கிறவிடத்தில் சுவய-ாதீஹமான சுவய-ந்தை அருளிச்செய்கிறா
ர் (என்னைவஸீகரிக்கைக்காகவென்று) தானெட்டிவந்திதன்கிற
படியே வஸம்ழுஷாஹிநிவெஸழுடையவன் ஸடிகீவஸம்ழுஷிக்
க வந்ாவதாயிருக்க அதுசெய்யாதே சூழலிலே நின்றுனென்ற
வார்தை வஸீகரணவஸாவெகஷகூம் தோற்றுகிறதென்று கருத்து
வஸீகரணம்விஹவஸம்ழுஷம் ரஹஸ்யமாகா திறை; என்றுடைச்சூழ
லுளாணே என்கிறதைபு ரைக்கிறார் (என்றுடைய விதாழியால்)

ப்ர—ண்ணியும், ஆகிபுமென்றது-சுஹஹ-ாவி தணிஜஜய-ாகும், ஆக்
கியும் - வ்யவஷிஹபத்திலே பிணைவையல்லாத்தைதயும் உண்டாக்கி
யும், காக்கும் - ரகூஷிக்குமவன், அனைவயுள்தனிழுதல் - அந்த வெ
தநாவெதநங்களுக்குள்ளே சுஹிதீயகாரணஹபிதன், தத்த
வ்யவ்யதிரிவ்யதிகளுக்கு வ்யாநவிஹதவனென்றபடி. அ
னைவயுள் தனிபுதல் என்கிறவிடத்தில் - ளகாரத்திற்கு தகாரவ
பரிவடிகூவிதகாரிஜஸம் - வாகூதிகாரமிகூவறு. எம்மான் - ஜஸ்
ஹாதீ, கண்ணபிரான் - கூஷ்ணரபிவெண உவதகாரகன், என்
னழுதம் - எனக்கு நிரதிஸயபோஹ்யஹபிதன், சுனைவயன் - ஜஸ்
ஹம்ழுஷத்திலே நிரதிஸயாவஹிகரணவனென்றபடி. சுனை -
ரஹஸ்ய, சுனைனையுடையவன் - சுனைவயன், இக்மாணங்களுக்கெ
ல்லாம் உதகூ ஹகூவிஸொஷணமிதாஸ்துகிறது, திருவின்மணாளன்-
லகூஷ்ம்யாஃபெரியபிராட்டி, மணம் - விவாஹம், மணமுடையவன்ம
ணவாளன், வதகாரஸம்விஹாய மணாளனென்றும் ஒருபொருளுண்டு.

மூ — னென் னுடைச்சூழ லுளா தே ன* ॥க॥

சூழல்பலபலவல்லான் றொல்லீயங் காலத்துலகைக்* கேழலொ

ன்றுகியிடந்தகேசவனென் னுடையம்மான்* வேழமருப்பை

யொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா* ழிமிதுங்கடற்

ஆ — (சூழல்பலபல) இப்படியென் னுடைய சூழலிலைக்குபுகு

ந்து தன் னுடைய திவ்யவெஷ்டி கங்களையும் வைஹாஷிவாஜநவா

ஸிவெஹூமான தன் னுடைய கூர்ணைமுனைங்களையும் எனக்

குக்காட்டி என்னைவஸீகரித்து பின்னையென்னருகே எழுந்தரு

* இரண்டாம்பாட்டு.*

இ — பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவா

யால்) அதில் (என்னருகேயிதுவாயால்) என்னருகிலானென்

றது வ்யாவ்ருத்தம். (எனக்குக்காட்டியிதுவாயால்) என்னுடை ய

ம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொல்லிற்று. (வைஹாஷீ தவா

யாலே) விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா னென்றதற்குத் தாத்பர்யம்

சொல்லிற்று. (தன்னுடைய திவ்யவெஷ்டி சங்களென்று) பாட்டி.

ஸ — என்னுடைச்சூழல் - திவ்யதேவஸ்தானத்திலே, உளான் -

புகுந்தானென்றபடி. உள்ளேவகிர்க்குமவன்உளான். ॥க॥

பலபல - சுத்வதேவஹாக்களான, சூழல் - வஸீகரணங்

களாயங்களை, சூழ்ந்திவஸீகரணங்களான சுவதாரங்களென்ற

படி. வல்லான் - சுதர்ம்மஸுகுணன, தொல்லை - வ்ராசீநமான,

அங்காலத்து - அழகியகாலத்திலே, காலத்திற்குஅழகு சுவதா

ரமெனுகும். உலகை - லோகத்தை, ஹரிலோகத்தையென்ற

படி. கேழலொன்றுகி - ஒருவராஹரூபம், கேழல் - வராஹம்,

இடந்த - உத்தரிதவானன, கேசவன் - வ்ராஹதிகுணன, வ்ர

ஹயஜ்ஞநதிலே நஷ்டங்களாயிரழகை புடையவனென்றபடி. எ

ன்னுடையம்மான் - ஔஜ்வல்யனான, வேழமருப்பை யொசித்த

ன் - கஜவ்யாவீபாவ்ருஜத்தினுடைய உத்தத்தை ஹரமாக்கின

வனென, வேழம் - மஜம், மருப்பு - உத்தம், விண்ணவர்க்கு - வை

ஹாதிகவர்களுக்கு, எண்ணல் - விச்சேதத்திற்கு, அரியான் - சு

ஸுகுணன அழ - சுலாபமான, நெடும் - தீவ்ரமான, உறுத்தா

ணைமக்காழும் - இடம்பேராலைத்த வைஷ்ணவ்ரும். கடல் - லவண

சட— சேர்ந்தானவனென்னருகவிலானே * * ।உ॥

அநகவிலாயபெருஞ்சமரர்களாதிமுதல்வன் * கருகியகீலநன்

மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன் * பொருசினைப்

அ—னிலனென்கிறார். * * * ॥உ॥

(அருகவில்) லொயவுதிரூநீகூ கூலுரணா நவயிகூாலர

வெலுப முரணவிழி டூனைப், அபர்வறுமமரர்களதிபதியாய், நீரதி

ழயவஸளநூபஃ வஸளகூரோயஃ ஶாலணலுயளவநாஉவழிதிகலுரு

ணமுரணவழிவெடுணஃலனைப், பெரியதிருவடியை லீவுலவாஹ

இ—ல்ஸவழிவூவெஉங்களுரச்சுத் தாகுயஃம்சால்லிற்று. ॥உ॥

முன்றாம்பாடு.

அருகவில்லென்கிறசுற்றுத் தாகுயஃமநுளிச்செய்கிறார் (லொ

யவுதிரூநீகூவென்று) ஆயவென்கிறசுற்றுத் தாகுயஃமநுளிச்

செய்கிறார் (கூலுரணவென்று) பெருஞ்சமரென்கிறதை யுரைக்கி

றார் (கூநவயிலகூரூழியால்) அமரர்களாதிமுதல்வனென்கிறதை

யுரைக்கிறார் (அபர்வறுமிரூழியால்) இரீதியவாஉத்துக்குத்

தாகுயஃமநுளிச்செய்கிறார் (நிரதிபதியை ரூழியால்) பொரு

ஸ—ரத்திலே, சேர்ந்தான்- ஸயிசனை, அவன் - வெவுலஃவ

யஃஉத்திலேவந்தவன், என்னருகிலான் - என்னுடைய லீவ

வஸ கீஃ, அருகல் - லீவஸம், அருகிலிலஸதிஃக்குபவன் அரு

கிலான். * * ।உ॥

அருகவில் - கூடியாவசிதமான, அருகல் - கூடியிக்கை, இது

லொயங்களுக்கெல்லா முகூலகூணம். லஸவஃலொயாவசி கூமான

வென்றதாயிற்று. அய - அனை, நல்லதானவென்றபடி. கூலுரண

டானவென்றதாயிற்று. பெருஞ்சர் - ஓலாமுரணங்களை யுடைய

னன, அமரர்களாதி - நிரூவஸவுரிகளுக்கு வஸதாழிலஹ தா

ஹவி தனன, முதல்வன் - வூயபாநுனை, கருகிய - சுதூஞலெந

லூபாகதமான, நீலம் - நீலரதம், நன்மேனிவண்ணன் - தஇ

லொலஹ நகூாயகூாவழீஇ னன, செந்தாமரைக்கண்ணன் - வஸஷ்டம, பொ

ருசினை - லமகஷதாலொலுணை வஸலெதாஷத்தாலே கூலுரூநூ

கூலுலாயிதங்சளான வெகூஷங்களையுடையனன, பொரு - யுஇ

சுழ— புள்ளுவந்தே றும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ* னெழுகதியின்
சுணைவதந்திட்டெழிவிலனென்றேறுடனே* ॥கூ॥

அஅ— மாகவுடைஞப், ஜியஃவெகியாயிருந்தவெம்பெருமானென்ன
ருஃகவந்து பின்னையொருபடியா லென்றேறு வம்ஶழுவதித்துளி
ட்டிலன், வவ-ஙவுகாரத்தாலும் வம்ஶழுவதியாங்ஙு னென்
கிறார். * * * * ॥கூ॥

இ— சிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்கிறதற்குத்தாதுய-ஙமருளிசெய்கி
ஞர் (பெரியவிதாஹியால்) பூமகளார் கேள்வன் என்றுஅபித்துத்
தாதுய-ஙமருளிச்செய்கிறார் (ஜியஃவதீதாஹியால்) வுகாணை
ஙைாகய-ஙமருளிச்செய்கிறார் (என்னருஃகயிதாஹியால்) ஒருந
திபின்சுவை நுந்திட்டெழிவில னென்கிறதற்குத் தாதுய-ஙமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலுமி தாஹியால்) சென்றேறுடனே என்
கிறதற்குத் தாதுய-ஙமருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஙவுகாரத்தாலுமி
தாஹியால்) வவ-ஙவுகாரத்தாலுமென்றது வகஷ்ஜாணைரீதா
யபிஶாஉாயகூழீஹரூஷாஹி வம்ஶழுவதியுகாரங்க ளெல்லாத்தா
ழுமென்றபடி. இடம்பாட்டில் அகூழீஹரூஷயொரூவொஉாநம ய
மொழிஎத்து முதலடிகாணாமற்கொண்டு நமக்கு தஃதஅமை
வுகாரஞ்சளெல்லாவத்தையும் நாருகிறனென்று வுரஃப்பிரித்
யகத்காகவென்றுகருத்து. * * ॥கூ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

வவ-ஙவுகாரத்தாலும் வம்ஶழுவதியாங்ஙுனென்று சென்

பப— கூஷு, சிறை - வகூஷம், புள் - வகூஷிராஜனை, உவந்தே றுப்-இ
வனை பெறப்பெற்றேமேயென்றுகந்தாரொஹிக்குமவனை, தி
னி - வெஶழுவ-ஙத்தாலே சுஷிதீயமான, பூமகளார்கேள்வன்- வ
நவாவிநிபான பிராட்டிச்ச வுஷுஹணவன், ஒருநதிபின்சுவை-
நுருவழியாவ்வந்த ரவத்தை, வம்ஶழுவதித்திவொருவுகாரத்தா
ல்வந்த ரவத்தையென்றபடி. தந்திட்டு - தந்து, இட்டிடைன்று ச
வாவெய-ஙநவுபொருமம். ஒழிவிலன் - விதிநிலைன். எம்பி ரு
டன் - என்பிரதி வஷுஹய-ஙஜாதன், இபாவமெஷவவ-ஙத
ஜதுய-ஙம். வவ-ஙவிபவம்ஶழுவதுபாம் தாரதம்யத்தாலென்றபடி.

ழே—உடனுடற்காதல்மகளிர்திருமகள்மண்மகளாயர்* படமகளெ

ஆ—(உடனாடர்) இனி மேலுவன்கலந்தநுனினை நித்தனை க்கிசா
ல்லுகிறார். பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீலக்ஷ்மிபிராட்டியாரும், ந
ற்பின்னைப்பிராட்டியும், மலைமகளுக்கு திவ்யதிவ்யஸ்திரீகள். வ்யதிவ்யதெ
ரிக்ஷாதி வலக்ஷணமுக்கநாரு மலைமகளுக்கு மீனாக்ஷிகாரணம். இந்த

இ—ல்லியானபின்பு மேலுமந்தவாசகாரங்களைப்பிரசொல்லுகை வா
சகாரத்தியன்றோ? வலக்ஷவாசகாத்தாலுமென்று வாசாலெநாரு
சொன்னதை ஒக்கலிபாதிண தேனாலினாயாதிண ஐசுவரியவாசகா
ரணை விலெவித்துச்சொல்லுகிறதன்னில்; அப்போது உசுதா
சுய-வலக்ஷணவிவரணஸாதாரணவிவரணபரமாலெ வாக்யபாஜநாகிஷ்ட மில்
லெயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனிபிதாழி) கூதிகயநம
வாதிலெஹாமவாக்யஉகவாசிவெ மாலைவாக்கியவாக்யதாதாரமாகை
யால் வாக்யெயாஜநாகிஷ்டமுன்டென்று காருத்து. இவ்வகை-ட்டமே
ல்லுவாவாக்யத்திலெ வாசித்தவாசிநெ என்கிறவுத்தாலெ வாசி
தம். வாதிலெஹாமவாக்யஉகவாவது:— வெசிவ-வெசிவ-லெஹா
மம் வாசித்தவாசித்த உதிராதிகரவிஹாமங்களை க்ரமாநுக்ரை.
திருமகளென்கிறதைபுரைக்கிறார் (பெரியபிராட்டியாருமென்று)
மண்மகளென்கிறதை புரைக்கிறார் (ஸ்ரீலக்ஷ்மிப்பிராட்டியுமென்
று) ஆயர்மடமகளென்கிறதை புரைக்கிறார் (நற்பின்னைப்பிராட்
டியுமென்று) உடனமர்காதல்மகளிரென்கிறதற்கு தாதாய-ட்ம
ருளிசெய்கிறார் (அவளுக்கு தோழிபால்) ஆநாலுலகமும்மூன்றை

ஸ—திருமகள் - ஸ்ரீதெவி, மண்மகள் - பூதெவி, ஆயர்மட
கள் - கொவலனாயிரபாய் கூரவிஷ்ணுபான நீளாதெவி, என்
றிவர்மூவர் - ஸ்வஷ்டம், உடனமர்காதல்மகளிர் - உடன் - ஸஹவாஸே
டகூட, அமர் - வனகாலிலிகெயில், காதல் - கூடுகாராகத்தை
யுடையபான, மகளிர் - உலகிலுதிகள், ஆநாலுலகமும் - ஆளப்படா
கின்றவெலாகங்கள், யெழுஷ்டம் விதிபாஜ்யஸாகமான வெலாகங்க
ளென்றபடி. மூன்றை - கூதிகம் - கூகூதிகா- கூதிகாகூதிகமெ
ன்று திவியங்களானவெலாகங்கள், அவை - அந்தவெலாகங்களை,
ஒக்க - ஸமமாக, காலதேசாவிகர் என்றபடி. உடன் - கூட, ப

ழு—ன்றிவர்ழுவரா ஞழுலகமும்ழுன்றே*உடனணவியாச்சுவி
ழுங்கியாவிலக்சேர்ந்தவனெம்மான்*கடன்மலிமாயப்பெருமா
ன்கண்ணனென்னெஞ்சுக்கலையானே* * ॥சு॥

ஒக்கலைவத்துழுலைப்பாலுண்ணென்றுகந்திடவாங்கிச்*

அ—லொகுங்களினுடைய வயதிலுதிலம்ஹாராதிகளவறுக்
குலீலை. இன்னுமவயதேமாயாசுயமான கூத்தாணமூணங்
களையுடையனயிருந்தகண்ணன், யசோதைப்பிராட்டி யொக்க
லையிலே யிருந்தருளுமாப்போலே யென்னுடைய வெஞ்சலையி
லே யேறியருளினனென்கிறார். * * * ॥கா॥

(ஒக்கலை) வை ஹராதி ஹாவராதேமான வவ-ஜமத்துக்குந்
வ்ஸுடாவாய், வவ-ஜமனியனோவாய், கூசுய-மனிதனுமாய்,

இ—என்கிறதற்குத்தாவுமருளிசெய்கிறார் (வயிவீதாதியால்) தீதீயவொடுத்துக்குத் தாவய-மருளிச்செய்கிறார் (இந்திரங்களிதாதியால்) கடன்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்கிறதற்குத் தாவய-மருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதாதியால்) என்னெஞ்சுக்கலையானே என்கிறதற்குத் தாவய-மருளிச்செய்கிறார் (யசோதெயிதாதியால்) * * * ॥சி॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

நக்கபிரானிதாதி தோற்றியவிதயுகத்துக்குத் தாவய-மருளிச்செய்கிறார் (வுஹராதீதாதியால்) ஈசனென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வவெ-தாதியால்) மாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் கூசுயயெ-தாதியால்) வசிவ-ரவ-த்துக்குத்தாவய-மருளிச்செய்

பா—மவகளென்றபடி.விழுங்கி - நிதீப-த, ஆலிலைச்சேர்ந்தவன் - வடவதரத்திலேசயிசனை, எம்மான் - இவ்வவதாரத்தாலேயெம்மை அடிமைகொண்ட வள்ளியான, கடல் - வசீரதரத்திற்காட்டிலும், மலி - மிகுந்த, மாயம் - கூசுயமான குணவெள்ளத்தங்களாயுடைய, பெருமான் - வவெ-ள்ளனை, கண்ணன் - கூவுணன், என்னெஞ்சுக்கலையான் - இதாசுர-ரசிபலனன். * ॥சா॥

நக்கபிரானேனை - நகுனை உவகாரகுணனே, நிமலனை ரதியாவுரவிலனைப் வவொழிக்குவகாரகுனை ரூபுரனை

ற—செக்கஞ்செகவன்றவள்பாலுயிர்செகவுண்டபெருமா * னக்
கபிரா ரேடையனுமிந்திரனும்முதலாக * வொக்கவுந்தோற்றிய
வீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே * * ॥ரு॥

ஆ—விரோயிநிரவதவுஹாவனுமாயிருந்தவவன் என்னெக்கலை
பிலேதானிருந்தவிருப்பு எனக்கு வாகித்தவாறேன்மார்பிலேவ
ந்திருந்தருளினனெண்கிறார். * * ॥ரு॥

இ—கிறார்(விரோயி தூாஹிபால்)வாமிஸு ஷகுயநத்துக்கஹிவெ
காயநத்தை வெளியிடுகிறார் (என்னெக்கலைபி தூாஹியால்) என்
னெஞ்சினுளானென்கிறதை புரைக்கிறார் (என்மார்பிலேபி தூாஹி
ல்)'' வடஉலெஹவகீஜ்ஹரவெஉஸிரஃகுஜுவாவுஹ'' தடந்தில்லேபாலே
யென்றலிவராயம். ஒக்கலையனே தோளிணையானே என்றுவ

ஸ—டேகூடவென்றபடி. அயனும் -சுஜனும், இந்திரனும் - ஐஂதி
னும், முதலாக - ரூதிரவஸவாதி ஐவெஹஂதிர்களாதியாக வெ
ன்றபடி. வஸ்துநிதிஹவஷ்ட. ஒக்கவும் - யாஹவஸ்' யஜா-வ
ஜமாக, வொநவஸுஜ்ஞோநவெவ ஐ ஹாஹிகளுக்கும் வாவாரங்
கனுக்கும் ஒருவ, சியின்றியே யென்றபடி. வஂசுவுாதிரிகுய
தஹளாவதிகெரெணகியாவஸ். ஒக்கவுமென்கிற வாஜாவுயத்தா
லே ஐ ஹாஹிவ வூபுகுமே திவாகிஸாயமாயிருக்க யதஹள
ாவதிகெரெண தகுவ, வூபுகுதிகிஸபாகாரமென்று தோன்றுகிற
து. தோற்றிய - தோற்றிவித்த, வாபுவித்தவென்றபடி. ஈசன்-
நிபதோவான, மாயன் - சூஸ்ரபஹ்மசி தனான, ஒக்கலைவைத்து-
வசிதனையானவள் சாதுவகுவவொஸ்ரபஹ்மாஹத்திலே கூபுணை
யெடுத்துக்கெண்டு, முலைப்பாலுண்ணென்று - வஹநுத்தை ஹ-ஜி
யென்றுசொல்லி, தந்திட - வஹநுத்தைக்கொடுக்க, வாங்கி - ஹபு
வஹித்து, செக்கஞ்செக - நஸிப்பிக்கதேவணுமென்கிற வசித
நாஹிவஂயிபானது நஸிக்கும்படி, செக்கஂசெகுத்தல் - முடித்
தல், நாஸநமென்றபடி. அன்று - திவஸிங்காலை, உபிர்செக-
வரானன்நஸிக்கும்படி, அவள்பால் - அவளுடையவஹநுத்தை,
உண்டபெருமான் - ஹ-ஜித்தவஸவெஸ்ரரங், என்னெஞ்சினுள
ன் - உஇகுஷவடிவகிஸபானன். * * ॥ரு

ழ—மாயனென்னெஞ்சிறுள்ளான்மற்றும்யவர்க்குமஃதே*சாய
முஞ்சீவனுங்தானேகாணுமரியுமவனே* சேயனணியன்

அ—(மாயன்) தெவாதிஸரீராதிகளுக்கும் தஞ்தெவுக்கிர்களா
ன ஜீவர்களுக்கும் வுபகிவ்யாதிமநுங்களுக்கு மாதாவாய்,
சூஜரீகிவுஷமஹனப், சுநாஜரீகிர்க்கலகிஜியாப், சுலகிஜியாபிட
த்து அவர்களைத்தனியேயனு முதிவுஷ்டேராயாகிறும் அவர்கள் உந
வுஷக்குங்கூட சுலகிஜியாயிருந்தவன்றான்னென்பார்பிலே யெழு

இ—வெர்ராதுரங்களிலேதம்முடையவாஹனாவபவங்களை யேபை
யையாலிப்பாட்டிலே தெஞ்சுஸஹவம்வகுதிவுஷக்காட்டுகிறதென்று
கருத்து. * * * * (நி)

* அநுவாதம். *

காயமுஞ்சீவனுமிதாதி வாஜாதாயிகாரணவுக்துயக்குந் தா
தபர்மநுஷ்டிசெய்கிறார் (தேஹாதீதாதியால்) அணிபனென்கிற
தற்குந் தாதபர்மநுஷ்டிசெய்கிறார் (சூஜரீதாதியால்) சே
யனென்கிறதற்குந் தாதபர்மநுஷ்டிசெய்கிறார் (சுநாஜரீகர்
க்கிதாதியால்) யவர்க்குஞ்சிதையுதற்குங் கோசரமல்லனென்கிறா
ற்குந் தாதபர்மநுஷ்டிசெய்கிறார் (சுலகிஜியாமிஷ்டி தாதியா
ல்) எண்ணெஞ்சிறுள்ளானென்கிற வநாவாதப் வுபபர்யாபாஜந
மாகைக்காக விதற்குந் தாதபர்மநுஷ்டிசெய்கிறார் (தாவினாம்மார்

ஸ—காயமுஞ்சீவனுமிதாதி - காயஸ்ய தேஹஜீவர்க்கபாஜீவர
வுபகிவ, தேஹாயஸரீரகனென்றபடி. காலும் - வாயவஸ்ய, பி
ரியம - ஜீவநஸ்ய, அவ்யா - வஸனாய, தாவினாம் - வாதீவைஷ்ண
சூஜரீதாநாதிகீஹாவதீ. சேயன் - உத்ருஷ்டன். தூவிஷ்டிரகர்ம
சுநாஜரீதாநாதிகீஹாவதீ. அவர்களகிரயிக தூஷ்டாதஸரகிதாந்த
ளாஜதேலாரிவென்ன வநுஷ்டிசெய்கிறார், (யவர்க்குமிதே) யவர்
க்குமும் - எல்லாருக்குமும், சுதிரயி தூஜரீதாஸரகிதாந்தர்கருத்துமென்
றபடி. சிந்தைக்குந்தேசாசரமல்லன் - கண்ணுக்குவிஷயமல்ல
தாதுமன்றிதே விவிதைக்குந் விஷயமல்லாதவனென்றபடி.
என்னெஞ்சிறுள்ளான் - இப்படியிருந்துவைத்து என்னுடைய
மார்பிலேயிராகின்றவன் யுயன் - ஸர்வஜகுப்பத்திகாண்டி, தூல

மூ—யவர்க்குஞ்சிந்தைதக்குங்கோசரமல்லன்*றாயன்றுயக்தன்பய

ஆ—ந்தநனியிருந்தவிருப்புவாதித்தவாறேஎம்பிரெஷகுவ
பொஜநப்பு தன்னுடையபுஜவலங்சளாலும் செயல்களாலும் எ
ன்னைநவித்து என்னைபறிவழித்து க்கொண்டு பெரியதிருவடி
திருத்தோளிலேயிருந்தருளுமாப்போலே என்னுடைய தே ளீ
லே யேறியிருந்தருளினான், இப்படி மற்று மடோறுமொருவனு
க்குச்செய்தருளினமை, ஒருவனுக்கென்பக்கலுள்ள வஹிநிவெஸ

இ—பிலேயிதாஹியால்) தாபமென்கிறதற்குத் தாபபமருளிச்
செய்கிறார் (வடமொழிவெஷகதாஹியால்) ஸாஜிவாஹிபான,
பூபஸவேம் சுவிஷ்டாயாவதீஷ்டாஹிரஷிவஸாசிகளெல்லாம் மன
னகம் ஐதாஹிகளிலே உதிதங்ளாகைபாலே இங்கே யாஸ்ரித
வம்ரெஷாதிரிக்த வபயொஜநாஹிவடியாவதீஷ்டாரஷிவ்ஸா
ஜிவாமென்றுகருத்து. தபக்தனென்கிறதற்குத் தாபபமருளிச்
செய்கிறார் (தன்னுடையவிதாஹியால்) தபக்தென்றதிங்கு ஜி
நஃக்ஷாவகாரகவ்வாவியாப்க்கொண்டு ஸாணாஹிவ்யகாஸநகா
தஜநவிரோயிஷ்டாவமென்று கருத்து. மபக்தனென்கிறதற்குத்
தாபபமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாஹியால்) கூஹ்யாஹா
திரபஜநமதந்தாலே தொவஹிப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. தோ
ளிசேயாரனென்கிறவிடத்தி விசேஸாவஸ்தாலே ஸர்வஸ்மாத
ஸ்ரம் வஸ்துவிகமகிறதென்று நிசேஷத்தருளிச்செய்கிறார் (பெரிய
விதாஹியால்) மற்றும்பவர்க்குபம்மிதை என்கிறதற்குத் தாபீ
யபமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாஹியால்) மாயனென்கிறதற்
குத் தாபபமருளிசெய்கிறார் (ஒருவனுக்கிதாஹியால்) கதாஹா

ஸ—ஸ்ரவிஷகவபயொஜநமுப்க்கொண்டென்றபடி. தபக்தன்-
தபக்து - ஜநஃக்ஷாவம், தபக்துப்பண்ணுமவன் தபக்தன்,
வஸாணாஹிகுணக்காட்டி ஜநமிஸ்ரயிஷ்யுகாரணப்க்கொண்டு, மய
க்தன்- கூஹ்யாஹாதிஸாபஹாநத்தாலே ஸோஹகுணப்க்கொண்டு,என்
னுடைத்தோளிணையான் - ஜீயாம்வயாஸுவகி-போனன், இணை-
யாஸும், இணையிலேயிருக்குமவன் இணையான். மற்றும்யவருக்
குப் - இன்றுமாதேரணியொருவருக்குப், அம்தித - இதண்டோ

மூ—க்கனென்னுமடத்தேளிணைபானை * * ॥கூ॥

தேளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுங்கூடார்முடிமேலுந்* தாரி

ளிணைமேலுட்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான் * கேளி

ணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி * நாள

ஆ—மிருக்கும்படியே, யிதென்கிறீர்.* * * ॥கூ॥

(தேளிணை) தம்மோடு கலந்தருளுதைக்காக எம்பெரு

மான் தன்னுடைய நிரவயிகமாய் நிராவதிமாய் லாஹாவிக

ல

இ—ஹிநிவஸாரதிவாஸூய-க்வகுவம்விவகூஹி கமென்றுகருத்து. ॥கூ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

பாட்டிலஹிவதாரகய-மருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடுதா

ரிபால்) தம்மோடுகலந்தருளுதைக்காக நிரவயிகமாய் நிராவ

தியாய் லாஹாவிகமானவென்றநுபம். கேளிணையொன்றுமிலாதா

னென்கிறவிடத்தி லயய-ர்தீபிக்கிற வகய-த்தைப்பருளிச்செய்கி

றார் (நிரவயிகமாபென்று) இத்தைதபுரைக்கிறார் (நிராவதிரா

வுத்தாலே) கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாத

ய-மருளிச்செய்கிறார் (லாஹாவிகதாரிபால்) வசிவ-காய-க்

ப—இந்தவகிபயமுண்டோவென்னைக.கூவனவ,மாயன்-சூழுப-க்

ஹிதன். * * * * * ॥கூ॥

கேளிணையொன்றுமிலாதான் - கேள்என்றும் இணையென்

றும் இந்தபதமும் லஹ்யபதமாகி, தயாவ தன்னுடைப

பொராஹாகதி-ஹாயத்துக்கும் வனகூசரத்துக்கும் பரம்வதந்து

ம்லஹ்யமில்லாதவனென்றபடி. கிளருஞ்சுடர்- ஜ்வலிதாணபோல

யாகதமாய், ஒளிமூர்த்தி - லவதாகாரதிவ்யாத்மகமான ஹ

கிரணயுடைபவனை, இது அம்மாணக்கு விபவஷணம். தா

ளிணைமேலும் - லாஜ்ஞபத்தின்மேலேயும், தன்மார்பின்மேலும்-

ஸ்ரீவத்ஸாதிலக்ஷணமான வகூஸ்தலின்மேலேயும், சூடர்முடிமேலு

ம் - தெஜோபகிரீடத்தின்மேலேயும், தாளிணைமேலும் - வர

ணபாஸத்தின்மேலேயும், புனைந்த - சாற்றப்பட்ட, தண்ணந்

துழாயுடை - ஸீதளமாய் லாந்தமான தாஸ்வினையுடைய

வனென், அம்மான் - ஸ்வாமியானவன், நான் - அடியேனை, அங்ன

ழை — சீனந்தான் றுமசலா னென்ன ணுடைநாவிஞ்ளாதே ன * ளை ॥
நாவிஞ்ணின் றுமலருஞானக் கலைகளுக்கெல்லா * மாவியுமா
க்கையுந்தானேயளிப் போடழிப்பவன்றுதே ன * பூவியணற்ற
ஆ — மான அழகுக்குமேலென்றே டவம்ஸ்ருஷிக்கைக்காகத
ண்ணந்துழாய் கொண்டணிந்து, ஒருகூணோதி முமென்னவிடி
ல் யரிக்கமாட்டாத வஹாவ ணப்க்கொண்டு, என்னுடையநா
விலேவந்து புகுந்தருளினனென்கிறார். * * ளை ॥

(நாவிஞ்ள்) வாஜவஸ்துவெஷயதீவாஜ்ஞப் தீவ்ரா-தி
வலிதீயுவ்ருத்திவெஷத-ஹ-தனுப் நிவிஜ்ஜஹ-உபவிஹவ்ய
இ — த்திற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என்றுடி தூாழியால்)
நாளணந்தான்று மகலானென்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்
கிறார் (ஒருகூணமி தூாழியால்) * * * ளை ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

ஞானக்கலைகளுந்திகல்லாமாவிபு மென்கிறதற்குத் தாதுவு
மருளிச்செய்கிறார் (வாம்மெதூாழியால்) ஆக்கையுந்தானே பெ
ன்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (தசுவ்வு-ஹிவெதூா
ழியால்) அளிப்போடழிப்பவன்றுதே ன பென்கிறதற்குத் தாதுவு
மருளிச்செய்கிறார் (நிவிஜ்ஜெதூாழியால்) பூவியலென்கிறதற்குத்

ஸ — ந்து - வாம்ஸ்ருஷித்து, ஒன்றுமகலான் - ஏவம்ஷத்தும்விஸ்ருஷி
யாதவ்ணப்க்கொண்டு, என்னுடைநாவிஞ்ளான் - ஜ்ஞீபஜ்ஜிஹ்வா ஸு
வகி-ர்யாஞன், எனக்கு வ்ருகிவிஷபணுனென்பாருமுண்டு. ளை ॥
நாவிஞ்ணின் றுமலரும் - ஜிஹ்வையிருந்து வசி-ர்யாகின்ற,
ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் - ஜ்ஞாநஹேதுவான வாவ-ர்விஜ்ஞே
களுக்கும், ஆவியுமாக்கையுந்தானே - ப்ராணவ்யாபீமான வ
யு-ர்மும் ஸரீரவ்யாபீமான ஸத்தும் தானே யாயிருக்கும்,
ஸத்தாநாம்ஹமவஜுவ்யயக்ஷ விஸ்ருஷ்ணகூவாக வாஜாநாயிகர
ணாம். அளிப்போடு - ஸகூணத்தோடுகூட, அழிப்பவன் - வா
ஹரிக்குமவன், தானே - ஸ்வயமேவ, ஜ்ஞ-காதி-க்ரியாஸ்ருஷ்ட. பூவிய
ல் - வ்ருஷவாஹனன், வாக்ருஜாரனென்றபடி. நாற்றடோள்
ளன் - சதுர்வாம்வ்யூமாப் விவ்ருத்தங்களான வாஜங்களையுடைய

ரூ —ந்தோளன் பொருபடையா ழிசங்கேகந்துங்* க ாவிநன்மேனி
க்கமலக்கண்ணை னென்கண்ணினுளானே* ॥அ॥
சமலக்கண்ணனென் சண்ணினுள்ளான்கான்பனவன் சங்க

ரஅ —னிலனுப்பூஷ ஹாவஸவுகூஜாரனுப்வ தாரூஜனுப்ஸாவை
வகூ ஹஜாயாரனுப்ஜ நீஷாஹஜைஸாஜாஜனுப் கூதிஇவ தோகஷ்ணு பிருந்த
வன் என்கண்ணுக்குள் ளிபு நுந்தருளினனினன்கிறார். ॥அ॥

(கமலக்கண்ணன் (ஐ ஹாதிஸாஷாஷாஜேஸான வகூஇஜஹந்தை
யும் படைத்தருளின கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுள்ளே புகு
ந்தருளினான் காற்றாமவினை யென்கண்களால் காணப்பெற்றே ன

இ —தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வேஷதாதிபால்) ஹாவெஸ்ஸா
விகாவஸ், தேஜுதாகூகோரர், ஹவஸிதவேஷவதாகூஜாரஜகி
யோவஸ் நாற்றடந்தோளினென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வதாஹர்ஜ
ணுயென்று) பொருபடையாழிசங்கேகந்து மென்கிறதற்குத் தா
துயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸாவெதாதியால்) காவிநன்மேனி
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜஎதீவஸ்ரெதாதியால்) கமலக்கண்ணா
னென்கிறதையுரைக்கிறார் (சுஜிஇதாதியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

கமலத்தயனி தாதி உலசமாக்கி யிதாதைத்நிற்குத் தாது
யர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ஹாதீ தாதியால்) கண்ணினுள்ளானென
ன்று கீழ்ப்பாட்டில் வஹாயநபதாவொருஜாதீரும் சொல்லிற்று, இங்
கே அதில் ஜவஸ்ஸி னைபச்சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (கண்
ணினுள்ளேயிதாதிபால்) காண்பனென்பதற்குத் தாதுயர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (காறுவிதாதியால்) வகூதாஜர்மாதாதிவிஷய

ரூ —வன், பொருபடையாழிசங்கேகந்தும்- யாஜாஸர்மாயாயங்க
ளான வகூ ஸாவெபான், பொரு - யாஜர், படை - ஜுயாயர், கா
விநன்மேனி - கூவஜுபரிஸாஹநவிஜு ஹன், காவி - கூவஜுபம்
கமலக்கண்ணன் - ஹாஹவவியஜுன வோவபரீகாகூஷன், என்கண்
ணினுளான் - என்றுடைடய வகூஷாஹுக்ருன்னின புருந்தான், வ
கூதவிர்ஷயமுமென்னவுமாம். * * ॥அ॥

கமலத்து - கூஜுஹுஜுன, கூஜுஹாஹநனவென்றபடி. அது

மூ —ளாலே* யமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி*
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலாளனைந்தோற்றி* யமல
த்திதயத்தாடுலகமாக்கியென்னைற்றியுளானே ॥சு॥

ஆ —ன், அவனும்தன்னுடையசீதலைமான் அழகியதிருக்கண்களா
லேயென்னுடைய ஸகலஸகாவங்களுமிபோம்படியென்னைக்கு

இ —சும் சொன்னபடியன்று. ஸகூர்யாழ்வாரைக்களாலே கூற
லிக்கிறதாக வொருஜாநஸஹாவநாவ கஷ்த்தை யென்றபடி.
இவ்வழ்வும் "வதுகூஷித்தாப்போலே தம்முடையதிருவுள்ளத்தி
லேகூறலித்து" என்று வாயுந்திரையுகளின் வெளத்திலே
அருளிச்செய்தையாலே ஸ்ருஷிதம். அவன்கண்களாலே யென்
றதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுமிதாழியால்)
கமலக்கண்ணனென்னையாலே அவன்கண்களென்கிறவிடத்தில் க
ண்ணுக்கு ஸீதலைகூழிகள்ஈஹிவெதங்களென்றுகருத்தும்,அமல
ங்களாகவிழிக்கு மென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(என்னுடையயிதாழியால்) அமலஸப்தமும் இங்கே வாவாஹாவ

ப —ன்நம்பியென்கிறதை நம்பிஅயனென்றுமாறுக. நம்பி - வ
ணர்ணன, ஜகாநாதிவாணர்ணனென்றபடி. அப்பன்தன்னை-ஜ
னை, தன்னையென்று கூறலுமொழும். கண்ணுதலாளனைந்தும் - க
ண்ணைநுதலிலேயுடையவனைடகூட, நுதல் - லலாடம், ஸ்ரீ
னைடகூடவென்றபடி. தோற்றி - தோன்றப்பண்ணி, வ்யவஸி
த்தென்றபடி. அமலத்தெதய்வத்தோடு - வஸகலாதாரான வெவ
ஜாதியோடே, உலகமாக்கி - லோகங்களை வ்யவஸிக்கும் வாஹா
வனை, நெய்யுண்ணியென்னுமாப்போலே ஆக்கியென்றது ஆ
க்குமவனவனென்றபடி. கமலக்கண்ணன் - பொம்பரீகாக்ஷன்,
என்கண்ணினுள்ளான் - என்னுடைய ஹ்ருதயகுஹாந்தர்வர்
ன்றான், காண்பன் - காணுகின்றேன், நாளைதிவஸே. அவன்-
அந்தகமலக்கண்ணன், கண்களாலே- வநயநங்களாலே, அம
லங்களாக- ஜலங்கள்போம்படியாக, மலம் - வாவம், அகாகாய-
மான வஸதாவத்தைதக்காட்டுகிறது. வஸதாவம்போம்படியாகவெ
ன்றபடி, விழிக்கும்- கூடாகூடியாற்கும் - இப்புலனும் - வெளவ
ஹ்யங்களும், அவன்மூர்த்தி - அவனுக்கு ஸரீரம்போலேவ்யே

ஏ—நெற்றியுணின் நெற்கோளாகுங்கரமலர்ப்பாதங்கள் சூடி*கற்
றைத்துழாய்முடிக்கோலக்கண்ணைபிரானேத்திதாழுவா* ஒரா
ற்றைப்பிறையணிந்தானொருவன்முகனுமிந்திரனு* மற்றையமை

ஆ—னிரப்பார்த்தருளாநின்றான், இப்படிமற்றுமுள்ள பெரியதெய்
வங்களாலும் அவனையேஹ-ஜிக்கப்பெற்றேன்' நிரயகிகா
மான நீயத்தை நெஞ்சுதீர்த்தவாறு பின்னைபென்நெற்றியுள்
நின்றருளினனென்கிறார். * * * ॥சு॥

(நெற்றியுள்) ஒருவனாகிலுமங்கங்களாலும் நிறைந்திருக்கும், நெற்றி
யுள்நின்றுமன்னேடியமை கொண்டருளுகிறானிருந்திருவடிமலர்களைச்
சூடிக்கொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக்கண்ணபிரானே
த்திதாழுவார், அவனை வம்வடிவுழுணர்ப் சுவாடவடிவுடைத்தே
இ—வாவியாய்ச்சென்று அதாபடுமான வடிவாவதாரத்தை
யுகழ்கின்றதென்றுகருத்து. ஐம்புலன்களுமவன்மூர்த்தி யென்கிறதற்கு
த்தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமிதாழியால்) பாட்டில் சுவரி
லெழுதாயர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரயகிகதாழியால்) ॥சு॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஒற்றைப்பிறையணிந்தானொருவன் வெள்ளாடிதானோர் வடிவுகொண்டு
(வேம்பூதாழியால்) வருடிவாதுக்கையுரைக்கிறார் (நெற்றியுள்
விதாழியால்) வாதுதீர்த்தற்கும் வடிவுதாயர்மருளிச்செய்கிறார்
(அவனேபிதாழி எம்பெருமானன்னுமளவாலே) பாட்டில்

ரு—பங்கள், கமிதுகூடுவணங்குசினென்றபடி என்னைற்றியுளானென்
றிதற்கேற்ப வாதித்தவடநெறி, அவன்.ஜீவபூதாடலையனென்ன. ।சு॥

ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் - வடிவுடையானொருவனும் தென்னை
முகாரமாகயணித்த முகத்தானும், நான்முகனும், இந்திரனும்,
வடிவும், மற்றையமரருமெல்லாம்-மற்றுமுள்ள தெய்வங்களெல்
லாரும், இதற்குத்தோற்றுவாரென்கிறதேகோடை சுவபம். நெற்றியு
ள்நின்ற - வடிவும், என்னையாளரும் - என்னைவடிமைகொள்வாகிற்
கிற, நிறைமலர்ப்பாதங்கள - நிறைமலர் - நிறைத்தவடிவுகள்,
நிறை - வடிவு, வடிவுதாயிவெளிக வடிவுபலவடிவுபுஷவாடங்களை செய்
ன்றபடி. சூடி - ஸ்ரீரவலாயணித்து, இதுக்குமேல் தொற்றுவாரென்கிறது

ஏ—ராநமெல்லாம்வந்தென துச்சியுளானே * * ॥ய॥
உச்சியுள்ளேனிற்குந்தேவதேவற்குக்கண்ணபிரான் * கிச்சை

ஐ—னவெம்பெருமான், என்நெற்றியுள்ளின்றருளினதிலையெனக்
குவாதித்தவாறே பின்னை யென்னுச்சியுள்ளேவந்து புகுந்தருளி
னென்கிறார், * * * * ॥ட॥

(உச்சியுள்ளே) இப்படியுச்சியுள்ளே கிற்கையாலே வ
வெஃஸாஸனவணுகக்கும்படிசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை

இ—கூஹிவெஃ காகஃமருளிச்செய்கிறார் (என்நெற்றியுள்ளே நி
ன்றநிலையெனக்கு வாதித்தவாறேபன்று) * ॥ம॥

* நிகமனம் *

உச்சியுள்ளேநிற்குமென்கிற விசிஃஷணம் வெகாமஃ-
மென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிதுவாதிபால்) இப்படியென்றது -
வாதித்தவாறேபின்னை யென்றபடி. தேவதேவர்க்கு
என்கிறதையுரைக்கிறார் (வவெஃஸாஸனவென்று) ''யஃவெ
கூஃவெகூஹிதாரவாவஹிதிதாவெஃவிரணதீஸிதாரீஸாதா''எ
ன்கிறபடியே சூழ்நிதாவெகூஹிதவெஃவிரணத்தாலே ஸஃஸாரகூம
வாதிவிதிதமாய்த்தென்கை. இச்சையுள்செல்ல என்கிறதற்குத்
தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (அவணுகக்கும்படியென்று)

ஸ—தோடே சுஃபம்கற்றைத்துழாய்-வாஜீகூததாஃவிளை,
முடிக்தேகாலம் - ஸிரோலங்காரமாக உடையனை, கண்ணபிரா
னை - கூஃஷாவெனை உவகாரகூனை, தொழுவார் - வெவிப்
பார்கள், வந்து - இப்படிவவெஃதாதூஃஷனவன்தானிருந்தவிட
த்திலேவந்து,எனதுச்சியுளானே - ஜீயஸீஷஃஜஃயுவதி-யாணன்॥

உச்சியுள்ளேநிற்கும் தேவதேவர்க்கு - ஜீயஸீஷஃஜயுவ
தி-யாய் வெவஜஃவரான, கண்ணபிரார்க்கு - கூஃஷாவெவரா
ன உவகாரகர்க்கு, வாஜிஜாயாcவைஹாவஃநம், இச்சை - ஐ
வெஃ, உள் - ஹ்ருதயத்திலே, செல்ல - நடக்கும்படி, கூஃஷ்ண
க்குத்தம்மிடத்திலே ஸாஹமானது ஜநஸ்ஸிலேநடக்கும்படியென்
கை, அவணுகக்கும்படியென்று வப-ஃவஸிகாரஃம், இதற்குச்
சொன்னவென்கிறதேடே சுஃபம். உணர்த்திய - அவணுக்கறிவி
த்த, வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - சடகோபன்

ழு—யுட்செல்லவுணர்த்நியவண்குருகூர்ச்சடகோப* னிச்செ
ன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு* நிச்சலும்
விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே* ॥ஙக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—யெம்பெருமானுக்கு நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய, நீள்க
ழல்சென்னிபொருமென்கிறார்.* * * ॥ஙக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—ரை.ம்வுஷ்டீ. * * * * ॥ஙக॥

ஸ—லே, இச்சொன்ன-இப்படிசொல்லப்பட்ட,ஆயிரத்துள் - ஸ
ஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர்பத்து - இந்த விலக்ஷணமான உப
நிஷத்தை, எம்பிராற்கு - கூஹுகூஹ்யாதிக்கு, விண்ணப்பம்செய்ய - வி
ஜ்ஞாபநம்பண்ணில், நீள்கழல் - கூஶ்ரீதரிருந்தவிடத்தளவும் நீ
ண்டுவருமவையான திருவடிகள் - சென்னி - ஶிரஸ்ஸிலே, நிச்ச
லும் - நித்யமும், பொருமே - பொருந்தும், ஸ்ரீவடிதங்களாம்,உ
பயவிபூதிநாதனுக்கு நிரதிஶயபோக்யபூதரான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு
ஸர்வாதிகரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடைய திருப்பௌத்ரரான
ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஹிதோபதேஶம்பண்ணின ஸ்ரீமதுரகவி
களுடைய திருவடிகளே நமக்கு ரக்ஷகமென்றதாயிற்று. ॥ஙக॥

ஸ்ரீமந்நாதமுனயேநம: ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநம:
ஸ்ரீமத்பராங்குஶதாஸாயநம:

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநம:

(இனையுமனையும்.)

வயநினைதவழ்வேங்கடவிரும்பியாரம்பிம்மவ
ழுமூர்நம் விதிகளைவகுவிவெஞ்ஜீவராசி
தாயுமாகிஹாவநஞ்செ । யக்ஷரஞ்சிறிதுநிலைவேங்கி
தழலிகதிடமுகத்தவிவர்வெம் பேராஹாரொ
குநீதியாவிஹாகநாவேஹாரிஜஹாதுவெஹாமயூரா
நாகே॥ * * ॥உ०॥

(வயநினைதவழ்வேம்) என்னுடைச்சூழலுளானை - சுற்றடைக்
கொண்டுதோற்றியும். (கூடுதிருவிரும்பியாரம்) அவனன்னருகிலா
னை - ஸ்ரீவைத்திலேவந்துதோற்றியும், (வேங்கடவிரும்பியாரம்) ஓ

அ—(பொருமாள்படை) இப்படியெப்பெருமான் தம்மோடுகல

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—கிழ்ச்சொன்னகலவினையேப இத்திருவாய்மொழியிலும் சொ
ல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவுமிப்பால்) இ
ப்படியென்றது உகந்தருளினநிலங்களிலும், சேர்ந்தருளின என்றபடி. அதா
வது — நெற்றியுள்ளென்கிற பாட்டின்படியே தம்முடைய உச்சியு
ள்ளேநிற்கையும், ஒரொண்டாளுமின்றியே யென்றுமேல் சொல்ல
ப்புகுகிறபடியே நிலைநின்றகோலமாகையும், உச்சியுள்ளேநிற்கை
எம்மாவீட்டிற்படியேதமக்கு நிரதியவதாரஸ்தானமாகையா
லும் இது நிலைநின்றகோலமாக வருகையாலும் நியாயசித்தமான
நிரவயிகமாய் அத்தாலே அக்கலவினையைக்கொண்டாடுகிறரென்ற
படி. இத்தாலே கீழுக்கு வாதிவிரோதமுமில்லாதபடியாலே தாத
யர்க்கும். இத்திருவாய்மொழிக்கு கலவினையதிகாரமுமிலதா

ரு—தா—ழிவிலனென்றேறிடனே-விட்டிப்பிரியமாட்டாதேயும்,
(பிரஹ்லாதாழ்வான்) கண்ணனென்மணிக்கலையானே - குழந்
தையைப்போலே ஒக்கலையிலே வந்திருந்தும், (விதுரகளவதிதி
வெரும்) மாயனென்னெஞ்சினுளானே - உரவிலேவந்துபுகு
ழித்தும். (ராஜஸூயாவசரம்) என்னுடைத்தோளிணையானே-
தோளிணைமேலேறியும், (தாண்டவாவசரம்) என்னுடை
நாவினுளானே - ஜிஹ்வாவிஹாரஸ்தலத்திலேயிருந்தும். (வனா
யுநிவாஸம்) கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே - கண்ணி
னுள்ளேயிருந்தும், (ஸ்ரீதத்தீக்ஷிதகாலம்) என்னெற்றியுளானே -
நெற்றியிலேநின்றும், (உஷ்ணகாலவ்யாபாரம்) எனதுச்சியுளானே-
சிரஸ்ஸிலேயிருந்தும், இப்படி சகலாவஸ்தையிலும் வெம்பெருமானே
"இவையுமவையும்" மென்கிறபடியாகத்தில் ஆழ்வார் அனுபவமான
படியாலுண்டான ஸந்தோஷத்தாலே வாத்ஸல்யவாத்ஸல்ய சகலா
வித்தருளினரென்கிறார். * * * ॥௨0॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில்ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ழூ—பொருமாநீள்பனையாழிசங்கத்தொடு* திருமாநீள்கழலே
ழூலகுந்தாழ்* வொருமாணிக்குறளாகி

ஆ—ந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரகயிகுமான நிவ-க்கியா
லேயக்கலவினைப்பிசகுகிறார். விரகயிநிரவுநவுழபத்தில் அவர்க
ளுக்குத்தக்கபடியன்றியே கயிகுமகத்தினர்ந்து கொண்டுசெல்லு
ம் வுவுாவுமான திருவாழிதிருச்சங்கு முதலான ஜவுாயுதங்க
ளேயேந்தின அவ்வழகையும் அளவிறந்த அழகையுடை-த்தானதன்
திருவடியையும் வவ-ோதாக்கரும் கண்டுதொழும்படியாக ஒரு

இ—தயர்ந்தன்றதாய்த்து. இத்தாலேவுாமகியும்வுவுவினையாய்
த்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய சுநவவிஞாண நவொருவும
வொருவுமாவது - உவாயஅவவமும்.உவெயபளாவமும் வாதீரா
வகுஷ-ர்மும் பாராதே வுாதிவுரஊநம்பண்ணும் வுவுாவம்.

முகற்பாட்டு.

பொருமாநீள்னென்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வி
ரொயீதியாஜி வுவுாவமனை என்னுமளவாலே) பனைபாழிசங்க
த்தொடு என்கிறதை உவெஅகுஷணமாக்கி இதுக்குத் தாதுப-ர்மருளி
ச்செய்கிறார் (திருவாழியினியாலி) திருமா என்கிறதற்குத்தா
துப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவினியாலி) கழல் என்கி
றதைபுரைக்கிறார் (தன்திருவடியையுமென்று) சங்கத்தொடை
ன்று வுவுாவுவுவநத்தாலே வுழுவுயம்வுஜமென்று கருத்து.
ஏழுலகுந்தாழவென்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிறார்(வுவுவ
ள—பொரு-யாஜெநாவுங்களாய், மாநீள் - ழுவாதீவீ-ர்ஹ
வத்துக்களான, வஜ-ர்நாதிவிகுதிவிஷ்ணுவாநாமுணமாக வ
ரி-ர்பாநின்றவென்றபடி. பனை - சுயாயங்களான, ஆழிசங்கத்
தொடு - வகுஷாங்களோடே, திருமாநீள்கழல் - திரு-வொ
வுப-ர்ம், வொவுப-ர்வ சிவகுங்களான ஸாவொரயிாஸகுவ கா
ரிவிஹாக்கள் விவகுதிகங்கள். இந்தநிரவையுடைதாய் - ழுவ
நீபமாய் சூழ்நிகிருந்தவிடமளவும் நீண்டுவாக்கடவதான திரு
வடியை, எழுலகுந்தொழ - வுவதிவொகுங்களரும் தொழும்படி. ஓ
ருமாணிக்குறளாகி - சுவிதீடனை சாணைவகுவாழநலுய், நிமிர்

ழும் — நிமிர்ந்தவக்* கருமாணிக்கமென்கண்ணுள்ளதாகுமே* ॥க॥

கண்ணுள்ளிற்குங்காதண்டைபாற்றெழுதி* லெண்ணெய்லு

ம்வருமென்னினிவேண்டுவ* மண்ணுநீருமெரியுநல்வா யுவ

ம்* விண்ணுமாய்விரிபுமெம்பிராணேயே* * ॥உ॥

ஆ — மாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்தவக்கருமாணிக்கம் அவ்வழகேகாடே

யென்கண்ணுள்ளேயிருந்திதன்கிறார். * ॥க॥

(கண்ணுள்ளிற்கும்) ஸஹ-ஜமதீபாக்னனை வெம்பெரு

மான் தன்னுடைய சுஹிநிவஸாத்தாலே என்னுடைய மிதநாரு

பத்தை விஞ்சுப்படி என்னுடைய கண்கள்துடக்சமாகவுள்ளவ

இ — தாழியால்) தொழுன்னவே கண்களும் சுகய-ஹவிஜமெ

ன்றுகருத்து. அக்கருமாணிக்கமென்கிறவிடத்தில் சஉஊஉத்திற்

குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகேகாடேயென்று) ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

உதராய-த்தை ஸாது ஹிகிறார் (ஸவெ-தாழியால்) எ

ம்பிரானென்றது புருஷோத்தமய-தீபியை யென்றுகருத்து. க

ண்ணுள்ளிற்கு மென்கிறவிட-த்தில் சூயி-தகுமான சுகய-த்தை

அருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி தாழியால்) என்னிலும்மென்

கிறதை வைஜாத்யமாக நினைத்துத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார்

(என்னுடையவி தாழியால்) கண்ணுள்ளிற்கு மென்கிற

ஸ — ந்த-திவிருஷபமென்ன விஜ்ஞாஹிதமான, அக்கருமாணிக்

கம் - அந்தநீலரத்நம், என்கண்ணுள்ளதாகும் - இவ்வபநிஷதாவ

மாகாநின்றது. * * * ॥க॥

மண்ணும் - ஸ்திதியும், நீரும் - ஜலமும், எரியும் - தேஜந

மும், நல்வாயுவும் - யாரைக்கதய நல்லதானவாயுவும், விண்ணுமா

ய், சூகாசமுமாய், தத்தவரீரசுணையென்றபடி. விரிபுமெம்பிரா

ன — "ஸ்ரஹ்மண்ய" மென்கிற ஸம்கு-ஹ்ருவ-தாகவிஷ்ணு-ஸ்ரு

தாநிற்கிற சஹஸ்ரநாம-தி, தாதன்னையால் - வாதஸ்லேஷ்மபாலே, தொழி

ல் - தொழுதால், கண்ணுள்ளிற்கும் - திவ்யபுருஷவிஷயத்திலே

விரணகண்டிருக்கும், எண்ணிலுட்வரும் - என் - திதோஷமும், தி

தொஷத்திற்காட்டிலும் விஞ்சிவரும், திவிடதிதோஷதாதவ்யி

தமாக என்றேனிடவம்ருஷித்ருமென்றபடி. இனி - இதுவேபே

மூ—எம்பிராவெனையெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்* தம்பிராவெனத்தண்
டாமரைக்கண்ணவெனக்* கொம்பராவுறுண்ணேரிடைமார்ப
ஆ—வர்களாணைங்களுக்கும் வெளிமமாக. வினிதமக்கு வேண்
டுவதுண்டோடாவென்கிறார். * * * ॥உ॥

(எம்பிராவெனை) இப்படிதம்மோடு கலந்தருளினவெம்பெருமா
ன், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுந்
தன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிறபடியையு
ங்கண்டு ஸீதராய் எம்பிரான் என்றும் எந்தைதந்தை தந்தைதக்
குந்தம்பிரான் என்றுமவனேயேற்றிக்கொண்டுதமக்குத் துணை
இ—உவகூடாணமென்றுநினைத்துத் தாபமருளிச்செய்கிறார்
(என்னுடையகண்களிகாழியால்) வெளிமாகவென்றது வெளி
மானபின்னென்றபடி. என்னினிவண்டுவ தென்கிறதை உரைக்
கிறார்(இனியிகாழியால்) * * * ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

எம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தகலவினையப்போசவந்த விவ
ரிப்பாட்டிலே யவனுக்கு வாழவ்வாகிவுஞ்சொல்லுகையும், தொ
ழாய்மடநெஞ்சமே என்கையும் வம்ஹதமோவென்ன வவதரிப்
பிக்கிறார் (இப்படியிகாழி வீரகாயென்னுமளவாலே) (பிராட்
டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுடையவனென்
றதாலே) ஸ்ரீவாழ்வுக்குத் தாதாகாத்துச் சொல்லிற்றாயிற்று.
(கன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிற படி
யையும் என்கிறவிதாலே) தண்டாமரைக்கண்ணவெனயென்கிற

ஸ—என்னிவண்டுவம் - என்னசெய்தால் சாஸ்வாவிப்போம், ஜீவசாயி
க்ஷாஸ்வாவெனென்றுநிலலேயென்றபடி. * * ॥உ॥

மடநெஞ்சமே - ஹவ்யமானஜநவே? ரோப்பு - ஸாவெவை,
வம்ஜாஜைஸாவெவிவகூடி கம், அரவ-அரவ வவைக்கம், நுன்வெயன்
றும் - நேரென்றும் - வஸ்திகூடிவாவகுங்கள், கூடுதெவஸ்திகூடிமெ
ன்றபடி. வம்ஜாஜைஸாவெயிற்காட்டிலும் வவைக்குந்திற்காட்டிலு
மதுகூடவஸ்திகூடிமான விடையையுடையவன், கொம்பராவுறுண்
ணேரிடையென்று வைஹாவீரவஹி. இகூடினைப்பிரானென்றபடி. அ
வனோடாற்பிரியவுடையவளென தண்டாமரைக்கண்ணவெனயென - ஸ்ரீ

ழே—னை*எம்பிரானை*த்தொழாய்மடநெஞ்சமே* ॥க॥

நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றே* லென்செய்யோமி

னியென்னகுறைவினம்* மைந்தனைமலராண்மணவாளனை*

அ—யாகவெம்பெருமானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமென்றுதம்மு

டையதிருவுள்ளத்தைத்குறித்தருளிச்செய்கிறார். * ॥க॥

(நெஞ்சமே) இப்படிதாமருளிச்செய்வதற்கு முன்பேதம்மு

டையதிருவுள்ள மவனுடபதிருவழி-களிலே விழுந்தபடியைக்

கண்டுகந்து, நல்லைநல்லை; உன்னைபபெற்றுநமக்குழுடியாதெதன்!

இனியமக்கென்னகுறைபுண்டு; என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்

இ—தற்குத் தாதய-ருஞ்சொல்லிப்புரிந்து. மொஷாவுவூ. ॥க॥

தலாம்பாடு.

ஹமவுகும்ஸுஷவுர ஸாவுஸநவுர கூரணத்திலே தம்முடைய

திருவுள்ளத்தை வுரஸாவுஸிக்ஸை சேநமோ: தாமேதம்முடைய

திநவுள்ளத்தை வுரஸாவுஸிக்ஸை கூநாவிதமன்றே? வென்னவ

ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) விழுந்தபடியை - வுர

வுதமானபடியை, ஹமவுகும்ஸுஷவுரவுதிமென்றிவ்வாகார

த்தாலே நெஞ்சை வுரஸாவுஸித்தாவிறு ஹமவுதும்ஸுஷவுரஸா

வெவுயிலே வயர்வுஸிக்ஸைபால் வுரகூரணாநாமூணம், அது

தவுரஸாவுஸந வொஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. என்செய்யோ

மென்கிறதற்குத் தாதய-ருமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கிதாழியால்)

நமக்கு நிஷவுமாகாநிதான்றுமில்லை யென்றபடி. இனியென்ன

குறைவினையென்கிறனைக் யுரைக்கிறார் (இனியிதாழியால்) அநந்

ஸா—ஊ தாழிரவுவாகூஷரன, மம்பிராவுன-சுவுஸுவுஷாரியான,எந்தைத

ந்தைநதந்தைதந்தும்பிராவுன - ழுவுதுவுதீவு தனிதூணாழுவி

வுஷாரியான, எம்பிராவுன - ழுவுஷாழுவையு, நாழூரப் - நீதொழுவெ

வுன்றபடி. * * ॥க॥

நெஞ்சமே - நிநவுவு? நல்லைநல்லை - வுராயோவுராயோ, உன்

னைப்பெற்றுல் என்செய்யோம் - உன்னைபபடைத்தாலென்னகாயத்

தைத வுராயிக்கமாட்டோம், வுவுர்தும் வுராயிக்கமாட்டுவோமென

ன்றபடி. இனி - உன்னைப்பெற்றபின் எனைனகுறைவினம் - எந்தக்

குயலையபுடையோம், தாறுதாறுபுடைதீயாமல்விலா டென்

ரூ—துஞ்சும்போ தும்விடா துதொடர்கண்டாய்* ॥சு॥

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றே* ரெண்டாவ

ஆ—ணதக்கொண்டாடி, இனியொருஉலையாயிலு மவனைவிடாதே

கிடாயென்கிறார். * * * ॥சு॥

(கண்டாயே) உண்டானை யுலகேழுமேர் ழுவடிகொண்டா

னை நீயும்நா ணும் காணப்பெற்றோம் நெஞ்சமே? நமக்கவிதிதமா

இடும்போதும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனி

யொருஉலையிலுமென்று) ஓரணைஉலையிலுமென்றபடி. அதாவ

து - நான் கூயொழுனென்றகலுபோது மென்றபடி. விஷயஷ

விநாசஸ்வபாவமென்கை. மைந்தனையிதுவாதிக்குத் தாத்பர்

யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிதுவாதியால்) ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

நீயுமென்கிறவிது கூநாஷகஸஹாயபலமென்று காட்டுகி

றார் (நீயும்நா ணுமென்று) மேல்பாட்டிலே நீயுநா ணுமிங்கேர்ந்திற்

கில் என்கையாலிங்குமப்படி ஸஹாயமபேக்ஷிதமா

மென்றுகருத்து. கண்டுகொண்டானை யென்கிறதற்குக் கீழ்ச்சொ

ன்ன ஸஹாயநாஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

(காணப்பெற்றோமென்று) ஓரண்டாணுடின்றியேயவந்து என்கி

றதைப்புரைக்கிறார் (நமக்கிதுவாதியால்) கருமங்களென்கிறதைப்

ரூ—றபடி. மைந்தனை-யாஷவாலனான, மலராண்மணவாளனை - அகஜீ

வரினைகாலை, துஞ்சும்போதும் - அகலுகிறவஸமயத்திலும்,

நான் யொழுனல்லேலனென்றகலும்போதுமென்றபடி. விடாது -

விடாமல், தொடர்கண்டாய் - கூநாவாரிகிடாய்! கண்டாயென்கி

றவிதும் ஸவஸாதாரணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தாரிதரும். * ॥சு॥

நெஞ்சமே? உலகு - லோகங்களை, உண்டானை - ப்ரளயாபத்

தில்லே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை, கோகோகுலநாயக உ-

லகேழுக்குமேலிடமாயிப்பது. உலகேழும் ஓர் ழுவடிகொண்டானை -

வஷுட, நீயுடன்கண்டுகொண்டனையே - கண்டுகொண்டாயே, நீயு

மென்கிற ஸஹாயத்தாலே நாணுங்கண்டுகொண்டேனென்றுதோ

ற்றுகிறது. கருமங்கள் - கார்யங்கள், மனங்களென்றபடி. வாய்

க்கின்று - மனோரதிக்குமிடத்தில், ஓரண்டாணுடின்றியே - ஒரு

ழு—மின் றியேயவந்தியலுமா * றுண்டாஜனபுலகேழுமோர்முவழி*
கொண்டாஜனக்கண்டுகொண்டாஜனரீயுமே* * ॥நு॥
ரீயுநாணுமிந்நேர்நிற்கின்மேன்மற்றோர்* நோயுஞ்சார்கொடா

ஆ—கவந்து ஸஜ்ஜிகள்விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்மு
டைய திருவுள்ளத்தோடுகூடவநுஸந்திக்கிறார். * ॥நு॥
(ரீயும்) இப்படி(யிருவரு)யொருவண்ணை)மெம்பெருமானைக்கா
ணப்பெற்றோம்; இனியவண்நம்மைவிடற்செய்வதென்னென்னில்; ரீ
யும்நாணுமிப்படியவனைவிடாதேநிற்கில் ஸவ-ர்ஜாக்களுக்குந் தாயு

இ—ரைக்கிறார் (ஸஜ்ஜிகளென்று) இயலுமாறுகண்டாயே யென்ற
ஸபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விளைகிறவிதுஷியால்)
ஸம்ருதியருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவிதுஷியால்) கிழ்ப்பா
ட்டிலேநெஞ்சை ஸமவஸ்துவணமாசக்கண்டவாறே அத்தோடே
கூடவிங்கேநுஸந்திக்கிறரென்றுகருத்து. * ॥நு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

தாமும்தம்முடையநெஞ்சும் முன்பே ஸமவஸ்துவணமாயி
ருக்கச்செய்தே ரீயுநாணுமிந்நேர்நிற்கிலென்றுயதுஷ்டிமமாய்ப்
பேசுவானேனென்ன ஸவதர்ஷிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுஷியால்)
இந்நேர்நிற்கிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்
படியவனையிதுஷியால்) தாயுந்தந்தையுமிதுஷிக்கு ஸர்வப்ரகா
ரேணநிஜஸ்வாமில்லாமையாலே ஸவ-ர்விஷயகஸ்நேஹமெந்த
மென்றுகாட்டுகிறார் (ஸவ-ர்துஷியால்) எந்தையென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஸவ-ர்ஸ்வாமியாயென்று) மணிவண்ணனென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரூபநிதுஷியால்) இவ்

ஸ—எண்ணிக்கையுமில்லாமலே.வந்து-ஸ்வபரஜ்ஞாநசூ, இயலுமா
று-மெனிக்கும்ஸர்வகாரத்தை, கண்டாயே,இயலுகை-மெனிக்கை ॥நு॥
தாயுந்தந்தையுமாய் - மாதாவுமாய் பிதாவுமாய், இவ்வு
லகினில் - இந்தலோகத்திலே, வாயுமீசன் - மெனிக்குமவரான
ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஸம்ஸ்ருஷ்டிக்குமவனான ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றபடி. மணி
வண்ணன் - நீலமேகவண்ணன, எந்தை - ஸ்வாமியானவன், இது
க்குசார்கொடானென்கிறதேகாடே கூறயம். ரீயும்நாணும் இந்நேர்

மூ—னெஞ்சமேமெசான்னேன்* றுபுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்*
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெனந்தையே* ॥கூ॥
எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுந்* தொந்தையுள்ளவை
ஆ—ந்தந்தையுமாய் வலவ-ஃவுலாதியாய் சூழ்ந்தவ-ஃலகுமெய் இப்
படி வலம்புரிவூ-ணுயிருந்தவனெருநாளும் நம்மைவிடான்; நெஞ்சமே
யென்னை விழுங்கிநுவென்கிறார். * * ॥கூ॥
(எந்தையே) இப்படிதம்மூடையநிருவுள்ளத்தேநாடே எம்
பெருமானேயநுஹவிக்கிற ஆழ்வார், அவனுடைய உகஷ-ஃத்
இ—வுலகினில் வாயுமீசனென்கிறதற்குந் தாதய-ஃமருளிச்செ
ய்கிறார் (இப்படியிதுாஹியால்) மேன்மற்றோர் நோயுஞ்சார்வெகாடா
னென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளுமிதுாஹியா
ல்) நெஞ்சமேசென்னேனென்கிறதற்குந் தாதய-ஃமருளிச்செய்
கிறார் (நெஞ்சமேயிதுாஹியால்) ॥கூ॥

எழாய்பாட்டு.

வஹவ-ஃதம்ஹுவஷவாஹத்தாலே நிவு-ஃகரகிற விவர்பாவி
யேனென்றுதம்மை மஹி-ஃப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார்
(இப்படியிதுாஹியால்) பார்த்திதன்கிறதற்கு மஹி-ஃக்கிறதென்கி
ஸ—ங்கில்-இந்தவாஹிஜ-ஃவுத்திலே நிறகில், நேரன்பதுசெவ்
வை இங்காஹிஜ-ஃவுவிவகூதிகட. மேல்-வவிஷவுகூரவத்திலும், மற்
றோர்நோயும் - வேறொருவுாயிகளைபும் வஹவ-ஃவிஹுவஷவெக-ஃ
க்களான கூவஹாகூராவஷ-ஃகாதிகுஜ-ஃவுவையங்களினைபும் வவநிக
வஷ-ஃநாவலயாதந்தையுமென்றபடி. சார்கொடான் - சேரவிவா
ட்டான், நெஞ்சமேசான்னேன் - 'உவ்வுகூவுாஜிவுவுதி" எ
ன்னுமாப்போலே நான்சொன்னதுவுதியென்றபடி. ॥கூ॥
வானவர் - வஸதிவுாதிவாவஸிகள், நிறைதயுள்ளவ-ஃத்து -
தங்களுடைய வொஜியிலே வைத்துக்கொண்டு, கூநாவவிந்துப்
கொண்டென்றபடி, எந்தைளம்பெருமானென்று சொல்லுநெ
ல்வனை - கூவஸதிதா கூவாகூவுாதீ என்றிப்படி வீதிவரீவாவ
மாகச்சொல்லும்படியான ஸ்ரீதானை, எந்தையேயென்றும் - கூ
வஸதிதாவென்றும், எம்பெருமானென்றும் - கூவுாகூவுாதி யென்

மூ—ப்பன்சொல்லுவன்பாவியே* னைந்லதயெம்பெருமானென்
றுவானவர்* சிர்ணதயுள்ளைவத்துச்சொல்லுந்செல்வனேயே॥
செல்வநாரணனென்றுசொல்லிகட்டடலு* மல்குநுங்கண்பனி

ஆ—ளைதயும் தம்முடைய நிகஷத்ணதயும்பார்த்து அப்பர்வறும
மார்கள் தங்கள் சிந்ணதயுள்ளே ளைவத்துச்சொல்லுடந்த ஸ்ரீஜானே
நான்ஊரிஜனைக்கினேனத்தனே; என்னநிகஷடீரே; என்றுதம்மை
மஹிழ்க்கிறார். * * * * * ॥எ॥

(செல்வநாரணன்) இப்படியென்னுடைய கூயொழுனதையை
ப்பார்த்து "அவன்நிறத்துப்படிவணல்லேன்" என்றிருச்சசெய்தே
யும், செல்வநாரணனென்றசொல்லை க்கேகழ்க்குமளவில் என்னுடைய
இ—றதேதடே கூடியும், வானவரென்கிறனைதயுரைக்கிறார் (அபர்வறு
மிதுாழியால்) சிந்ணதயுள்ளைவத்துச் சொல்லுமென்கிறனைதயுரை
க்கிறார் (தங்களிதுாழியால்) செல்வனேயென்கிறனைதயுரைக்கிறார்
(அந்தஸ்ரீமானேயென்று) வடிவுஷஜத்துக்தத் தாதயபமரு
ளிச்செய்கிறார் (நானிதுாழியால்) பாவியேயனென்கிறதற்குத் தா
தயபமருளிச்செய்கிறார் (என்னவிதுாழியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

எம்பெருமானேயிப்போது தாம் உதுாகூவித்தாப்போலே
யதாஹவியாநிற்கச்செய்தே "செல்வநாரணனென்றசொற்சேட்டலு"
மென்றும் "நாடுவ" னென்றுத்தசொல்லுனை யலஸமதமன்றே
வென்ன விங்கஹிவெதுதாகமபி மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி
துாழியால்) வாநிகஷடீரதாஹவயாநத்நாலே யதாஹவத்தைவி
ட்டிருந்து சொல்லுகிறாராகையாலே வஸமதமென்றதாய்த்து.
சொற்கேட்டலுமென்கிறனை யுரைக்கிறார் (சொல்லியிதுாழியா

பா—றும், சிந்யைுள்ளைவப்பன், காநிநிஹீதனைனான் சிந்தியாகின்
றேன், சொல்லுவன் - சொல்லாகின்றேன். பாவியேன் - நிரதிபா
யகஅநாணபூணைவவஸுவுக்கு கூவஉமுண்டாக்குனைக்கு இடுமா
பாடஉவமுனடையேன், * * * ॥எ॥

செல்வம் வஸவத்தாய் ஸ்ரீயைச்சொல்லுகிறது, செல்வநார
ணனென்றசொல் - ஸ்ரீஜஹாராயணனென்கிற பாஷைத்தை, கே
ட்டலும் - யதாஷ்டயாகேட்குமளவிலும், கண் - நெதுமானதுந்

மே—நாடுவன் மாயமே* யல்லுநன் பகலிடைவீடின்றி* நல்கி
யென்னவிடானம்பிநம்பியே*

ஆ—வலகுணங்களுமென்வச மின்றியேயிடழித்துக்கொண்டு
அவன்பக்கலிலேவிழாநின்றன; நாணுமதிவலமுமெய் "எங்குற்று
யெம்பெருமான்" என்று அவனைநாடுதிவன்; இதென்னகூபபம்
இப்படிநான் கூறிவலயுறப்த் தன்னைவிடமாட்டாதொழிந்தால்
அவனென்னைவிடலாகிறே, அவனென்னிற்காட்டிலு மதிநிவி
டையெய் என்பச்சவிலே கூறிவலை யுழாநத்தைப்பண்ணிக்கொண்

இ—ல்) மல்குங்கண்பனியென்றது உலகுகூணமென்றுனைந்து
இதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதயாளியால்)
கண்ணனதுபனிமல்குமென்று கண்ணுக்கு கூறுகூவஞ்சொல்
லுகையாலே தாமதில் வுதம்தாரல்லரென்று வுறஜ்ப்பிக்கிறாரெ
ன்று காட்டுகிறார் (என்வமுதியாளி) ஈடழிக்கை - விகாரிப்
பிக்கை. நாடுவனென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (நா
னுயிதாளியால்) மாயமேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இதென்ன
வாழயுமென்று) உதாயுத்திலுமிவரதாயுமு மருளிச்செ
ய்கிறார் (இப்படிநானிதாளி) அல்லுநன்பகலுமிடை வீடி
னிதாளியால்) இரண்டாம்நம்பி யென்கிறதற்குத் தாதயுமரு
ளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயிதாளியால்) முதல்நம்பியென்
கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (நானன்றேயவனென்று)

ஈ—பனி - ஜலம், மல்கும்-வர்தியாநிக்கும், கூநாறு-வை வர்த
மானகிற்குமென்றபடி. நாடுவன் - நாணுமவனைத்தேடாநிற்பன்,
மாயமே - கூறுபடும், நம்பி - வடிவழகனான், அல்லும்-ரா
த்ரியிலும், நன்பகலும் - நல்லதான கூறுவஸ்துவிலும், கூறுவஸ்துக்கு
நன்மையாவது மஹவானுக்குத்தம்மோடு வயம்ஸ்லேஷ யோக்யதை
கை, இதுவஹவஸ்துவுக்கு நல்லதென்கிறது. இது காகாகூடிநி
யென்ற - உபாயவிரோதமில்லாமல், நல்கி - வரவழித்து, நம்பி-
க்கென்றபடி. என்னைவிடான்.

ழு—நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்* செம்பொனேணிகழுந்
திருமூர்த்தியை* யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை*

ஆ—டென்னைவிடுகிறிலன்;நானன்றேயவனென்றுதோகுகிறார்.அ
(நம்பியை) தன்னுடைய வாவலுத்தாலே நம்மைவிடாதொ
ழிந்தால் அவனுடைய முனைபுரவணாஜிகளெப்பண்ணுதே கூ
வாரையவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; தூணைபுரவணைதீ
த்தாலே வவலுனுப்பத்தன்பக்கலிலேவிழாகிற்கச்செய்தே அதின்
மேலே அயர்வறுமமரர்களோடேகூட த்திருக்குறுங்குடியிலேகின்
றருளினதன்னுடைய நிரவயிகுமான அழகைக்காட்டியென்னைத்
தேற்பித்துத்தன்பக்கலிலே விழுவிட்டுக்கொண்டான், இனியெ

இ—அதாவது என்னைப்போலேபவ துணை—என்றேறயவனென்றபடி.

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

அவன் திறத்துப்படுவேனல்லே னென்றிருக்கிறவிவர் துவ
னேமறவேனென்னக்கூடுமோவென்ன விப்பாட்டுக்குத் தாதுய—ர்
ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னுடையவி தூாஹீ
பால்) வருகாணவுவூாயு—ர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (தூணை
தூாஹியால்) உம்பர்வானவராதி யென்கிறதற்குத் தாதுய—ர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமி தூாஹியால்) அச்செம்பொனேயி தூா
ஹிக்குத் தாதுய—ர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி தூாஹியால்)
எம்பிராணெயென்கிறதற்குத் தாதுய—ர்மருளிச்செய்கிறார் (காட்டு

ரு—உம்பர்வானவர் - உவரிலதி—ர்ஹாநதெவர்கள், நிதூவஸ—ரி
களென்றபடி. அவர்க்குநக்கு, ஆதி - வஸதாஹி நிவ—ர்ஹாவகூனை,
தென் - வஸாஹூாமான, குறுங்குடிநின்ற - குறுங்குடியிலேகின்ற
வனை, நம்பியை - வசினை—ர்னை, அச்செம்பொனேய் - அ
ப்படிப்பட்ட செம்பொன்னுக்கு, ஏய் - வஹூாமாய், செம்பொ
ன் - தவளவாஹநம், ஏய்ஞ்ச-வஸாஹூாரூ- கூநிவ—ர்வதீய தவளவா
ஹநிவஹூாரூமாயென்றபடி. கூநிவ—ர்வதீயகூம் திருமூர்த்திக்கு
விசேஷணமாக யொஜிக்கவுமாம், திகழுந்திருமூர்த்தியை - உ
ஹாவஸியாகின்ற திவுரூபஸம்ஹாவிஹ வஹாமூனுடையவனை, அஞ்சோதி
ஹ்ரு
யை - அழகியஜ்ஜூவாகீவஸ்வான, எம்பிராணை - இத்தாலேயென்னை

ழு— யெய்பிராஜனயென்சொல்லிமறப்படினை* * ॥கூ॥

மறப்புனானழுகாலென்றுணர்ந்திலன்* மறக்குமென்றுசெ

அ—ங்ஙனேகானவனைமறக்கும்படியென்கிறார். * ॥கூ॥

(மறப்பும்) வருந்தியாகிலு மவன்பக்கலில் நின்றும் நெஞ்

சை நிவர்த்திப்பித்து அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; இப்படி

கன்னழகையெனக்குக் காட்டியருளிஒருகால்தன்னைக்காட்டிப்போ

கில் ஜீராநாஜீராநங்களிரண்டுக்குமாறுயமல்லாமையாலே சுவிதி

இ—யிசுவாதியால்) வுவஷ்டிருசு. * * ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

மறப்படினைவென்னை வாநராதியன்றேறுவென்ன வவதா

ப்பிக்கிறார் (வருந்தியிதுவாதியால்) வருந்துகை - வுபாவஸப்ப

டுகை, வருந்திலு மும் மறக்கமுடியாதென்று தாத்பர்யமாகையா

ல் வாநராதிபில்லையென்றதாய்த்து. திருக்குறுங்குடியிலே நி

ன்றசோதிமன்றியே எனக்குத்தன்னை மறக்கப்போகாதபடி யென்

றவஸ்திலேவந்து வுபகீவிதமுமாலுனென்று விசுவாஸ்திக்கையா

லே யிபபாட்டுக்கு வருந்திலு மும் மறக்கமுடியாதென்னைபிலே

தாத்பர்யமென்றுரைத்து. வுகாரணவுபாயத்தர் மருளிச்செய்கி

றார் (இப்படியிதுவாதியால்) மறக்குமென்றிறைஞ்சுகை தாத்பர்ய

ருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலிதுவாதி பார்த்தருளினியென்றுமளவா

லே) இதில் (ஜீராநாஜீராதெதுவாதி கூடுனவென்றுமளவாலே)

வுபாதேயாகாரம்பிவ்வுதமாய்த்து. ஈஜீராநாஸாஸ்த்ரம் மறப்புக்கு வி

யாபகமாக வுபாதேயமாகையாலே ஜீராநாயணவிபாஷாவி

மாகைபால் தேஹாத்மாபிமானநிவர்த்தகமில்லை யென்னக்குறைவில்லை.

ஸ—ர்ப்பபக்கலிலே விழுவிட்டிக்கொள்ளிடைவைத்து வாழியான

வனை, எம்பெருமானிடத்தில் மறப்பினை - எந்தவிஷயமானதற்றை தப்பாமல்லி மற

ந்தகாலத்தே, ஒன்றிலும்மறக்கும்கூடாதிருந்தபடி, ॥கூ॥

மறப்பும் - கூஜீராநிவர்த்தியும், நானுமை - ஜீராநாந்தரமும் நி

ன்ற - நிலைபெற்றதும், நாயன், உணர்ந்திலன் - அறியாதபடி, இரண்டிலு

ம்லொருகாலுமிதுவென்றபடி. மறுக்குமென்ற - இவ்வளவும்வரையிலும்

ஆற - ந்தாமரைக்கண்ணிணை * மறப்பறவென் (னுள்ளே) மன்த்தே) ட
ன்னி நன்றன்னை * மறப்பனேனினியா னென்மணிவண்ணனையே * ய॥
மணிவண்ணவர்கண்ணனத்தன்னதோ * ரணிவண்டின்

ஆ - டுனனிவன் நம்மைமறக்கும்மென்றுபார்த்தருளி·தன்னைநான்ம
றவாமைக்காகவெந்தையேவெந்தாமாக்கவல்லதன்னுடையவழகி
யநிருக்கண்களாடேகூட வென்னுள்ளேபுகுந்தெனக்குவாசிவா
ஹைப்க்கொண்டு, 'இனிப்போதான்' என்றிருந்தருளினன், இவனை
நான்மறப்போனென்றுவந்திரைம்மறக்கமுடியுமோவென்கிறார். ய॥
(மணிவண்ணவர்கண்ணனுபிருந்தவைத்தெனைக்கெளி

இ — மறப்பறவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன்னைபிரியாதிபால்) செந்
தாமரைக்கண்ணிணைடென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்.
(வெவெந்தையி தூதிபால்) என்மனந்தை யென்கிறதைபுரை
க்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) என்மணிவண்ண பென்கிறதற்
குத் தாதுபமருளிச்செப்கிறார் (எனக்கி தூதியால்) மணி
வண்ணப்போலே முடிந்தாலுமென்னைபிலே தாதுபமென்றுக
ருத்து. மன்னிநன்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்
செய்கிறார் (இனிபி தூதிபால்) மறப்பனேனென்கிறதற்குத் தா
துபமருளிச்செய்கிறார் (இவனையி தூதியால்) ய॥

* நிகமனம். *

வானவர்கண்ணனை யென்கிறது லொகிதாயவிரோதனமென்
றுகாட்டுகிறார் (வானவரி தூதியால்) மணிவண்ண பென்கிறதற்கு
த் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி தூதியால்) தன்னதோர

ரு — துபாவமேயிவன்று பார்த்து, மறப்பற — எனக்குத்தன்விரு
யத்திலே விஸ்வாணம்வாராதபடி, செந்தாமரைக்கண்ணிணை - வெ
ஷ, என்மனந்தை - என்நெஞ்சிலே, மன்னிநன்றன்னை - விரு
ஸவ கிஷ்டி கணனவனை, என்மணிவண்ண பை - மணிபோலே முடிந்தாள்
லாப்படியெனக்கு ஸுலபனாயவனை, யான் — நான், இனி - இ
தற்பரம், மறப்பனேனை - மறக்கமாட்டிவனை. ய॥

வானவர்கண்ணனை - பரமதெவதாதிகளான ஸுரிரி
கணுக்கு நிவாஹகனான, மணிவண்ண பை - நீலமேகஸ்யாமனான,
கண்ணபிரானிடத்தில் என்தாஸை சதிசீயாயகாரமா

ஏழு—குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பணிசெயாயிரத்துள்ளிவை
பதுடன்* தணிவிலர்கற்பரோற்கல்விவாயுமே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறு—யறப்தினக்குத்தானே லுயிஷணமாயிருந்தெவம்பெருமா
ணுக்குமெஷவ்யதிரேகமாகச் சொன்னவித்திருவாய்மொழியை
க்கற்றுராதிருக்குமவர்களுக்கு ஆக்கல்விதானேவாயுமென்கிறார் ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—ணியையெயுன்கிறதையுரைக்கிறார் (தனக்கிதூாழியால்) மெகவே
கூறி தவிஹ யுஷணனென்றபடி. சொற்பணிசெயிதூாழியை யுரை
க்கிறார் (மெஷெஷ தூாழியால்) தணிவிலர்கற்பதோ லென்கிறதற்
குத் தானேயுமநுனிக்கிறார் (கற்றுராற்கு தூாழியால்) ஆரா
திருக்குமவர்களுக்கு - தூஷியில்லாதேயிருந்தவர்களுக்கு, க
ல்விவாயுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆக்கல்விதூாழியால் ॥கக॥

ஏ—னவினை, அணி - சுலபகாரம - யஹ யுஷணநிரவெகவஸுரா
னவென்றபடி, உரு மெரு கிவிரவஹ, வெற்ற நருகூர்ச்சடகோபன்
சொல்பணிசெய்ய ஆழ்வாருடைய வாவிக்கவிகளுமானவை, அயி
த்தள்ளினைபடுத்த - ஸஹஸ்ரு நிலிக் கிருவாய்மொழியை, உட
ன் - சுலிபூராயத்தோடுகூட, தணிவிலர் - ஹயிரு கிலயத்தி
லே தூஷியில்லாதவராய்க்கொண்டு, தணிவு - தூஷி, கற்பதே
ல் - சுஹ்ருவித்தார்களாயில், கல்வி - இத்தவி வெஷ்ணுகாணை, இந்த
திருவாய்மொழிதானே யென்றபடி. வாயும் - மெயிக்ரும, இந்திரு
வாய்மொழியை சுஹ்ருவிப்பார்க்கிதுவே மேலுமாகவுமையுபயென்று
திருவுள்ளம். * * * ॥உக॥

ஜ்ஞானமெவராமுருநூஷ்டாந மெஷயி ஸ்ரீதுலஜுஷாஜ
ராஜாநூஜிஷமாதுஷரிகாயதயி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

(பொருமாள்படை)

விஷ்ணுர்ஜகந்நிவாஸோ விஜயதாம் வ்ருஷபசிஹ்ன
வைரிகாரணம் ஸாதுஜனஸுஹ்ருதம் ராக்ஷஸக்ஷயகரம்
ஸுரஜனஸம்ஸயஹரணம் ஸ்ரீராகவாபிதானம் ।
தர்மஜ்ஞாநாதிகுணம் தத்ஸ்ரீபாதாம்புஜம் ஸிரஸா வந்தே
ஸுபதிவிதிஸ்துதிஷ்டம்ஸ்ரீ தாரணஸிஹ்னஸூயக்தா
வேதாஹ்ருதவே ॥உக॥

(விஷ்ணுர்ஜகந்நிவாஸோ) ஓருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்
தவக்கருமாணிக்கம் - தீவிகரோவதாரம்பண்ணி திருவுலகள
ந்தருளினபோது சுதர்ஸநாப்மாக எல்லாராலும் காணப்படுமவ
ணும் (விஜயதாம் வ்ருஷபசிஹ்னம்) எண்ணிலும்வருந் - ஒன்றிரண்டுது
டங்கி - இருபத்தைந்து இருபத்தாறென்றுசொன்னல் இருபத்
தாறுவான்நாளென்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ஸகஸ்
ரம்வஸுஹாவஜும், (வ்ருத்தவசிவைரிகாரணம்) எம்பிராமீன எந்
னைதந்தைதந்தைக்குந்தம்பிராமீன - இன்று உவகரிக்கையன்றி
யே வசிவர்வசிவர்க்குருக்கும் உவகாரகனும், (வஸாதுஜ
ஸுஹ்ருதம்) நெஞ்சமே மலராள்மணவாளனை துஞ்
சும்போதும்விடாதுதுடர்கண்டாய் - ஸ்ரீவஸுதன்னிடத்திலேதா
ன வைரகாரத்தை அடைகைக்குவஹகாஹரிசனும், (வ
யஜஸுயஜஸுஷம்) ஓரண்டாணுமின்றியே வந்தியலுமாறு - எண்
ணிங்கையின்றிக்கே தானேவருமவனுமாய், (வொயஜாதிதேவ
யாதம்) தாபுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில் வாயுமீசன் - ஓதாவி
தாக்கஎப்போலே வம்வொயஜாதித்தாலே வந்துதவுமவனும்,
(விஞ்ஞாவஸுதிருதிஸுக்ஷயம்) சிந்தைபுள்ளைப்பன்சொல்லுவன் - வி
ஞ்ஞாவஸுதிருதாணுங்களுக்கு ஸுக்ஷயுமாய், (நதிஜநஸுதத
தொவஷிணம்) இடைவீடின்றி நல்கிபென்னவிடான் - சூழ்நிற
னைஒருகூஷணமும் விட்டுப்பிரிவில் யாரிக்கமாட்டாதவனும், (ஸ
ரிஸ்தாவம்) நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதற்குஓஹ

ஊ — தாமரைமாகத்தான் திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளின படியைக்காட்டுமவனைப், (ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யதேசம்) மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினைன்றன்னை-மறவாதபடி உள்ளிலே ஜாமரூபகுணமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை நாவாரப் பாடித்துப் 'தன்னைதந்தசற்பகம்" என்கிறபடியேதன்னை நாவாரவிக்க விதிரணம்பண்ணுகிற அவனுடைய திவ்யசரித்திரத்திலே 'பொருமாள்படை" என்கிற உபாகத்திலே ஆழ்வார்கீழ்வருமாறென்கிறார். ॥உ॥

ஸ்ரீமாவிஷயம்வரக்ஷாஉபேக்ஷாதியாஹேதுஸஹிதம்

ஊ நிஸ்ரீஷ்டாஹ்வஸ்வாக்ஷாக்ஷ்யவண்ணஸ்வடநாஉக்ஷ்)

ஸம்ராயநக்ஷாஸ் । ஸ்வாஉர்வ்வொவாஸநக்ஷாஸ்வர்க்ஷ்

கீர்ஜாதபாஸ்வாதிஹோமவர்ஷக்ஷ் உவ்யாஜ்ஜாஉரா

ஹாஸ்வாஉந்தாஸ்தாதிக்ஷாயஸ்வம்வெஸ்வநீயம்॥ ॥உ॥

இப்படி வர்யஜஸ்தகத்தில் பத்துஉஸ்தங்களாலும் வர்கீவாதி கிங்களான சத்ரு-க்களை வர்க்ஷாஸிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸஸ்ய-க்ஸ்வாதிரஞ்சகையாலும், ஸஸ்ய-க்ஸ்ரீஞ்சகையாலும், க்ஷ்ரீதிஸ்ர்ஹணகையாலும், ஸஸ்ய-க்ஸ்ரீஞ்சகையாலும், ஸ்ர்ஸீஞ்சகையாலும், ஸ்ர்ஸ்ராயஞ்சகையாலும், ஸ்ர்வர்தவாஸநிஞ்சகையாலும், கீர்ஜாவர்க்ஷ்கீபாகைகையாலும், ஸாதிக்க ஸாதிக்க சத்ர்ஹவிப்பிக்கைகையாலும், சதுர்தஸாஉராஞ்சகையாலும் மெம்பெருமான்வெஸ்வனென்று வர்யஜஸ்தகத்திலே ஆழ்வார் சத்ர்ஹஸ்தாயித்தருளினரென்கிறார். * * ॥உ॥

ஸ்ரீஉகஸ்ரீவெங்கடேஸாயந்ருஹரஸிகாயநஸ்ஃ.

ஸ்ரீஉகநிஸாகந்ருஹரஸிகாயநஸ்ஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஶ்ரீவைகுண்ட ஏகாதசி வ்ரத நிர்ணயம்,

ஶ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

தனியன்.

ஶ்ரீ நிவாஸ தயைகாம்பு வேதாந்த குரு பாஸ்கரம் । ஶ்ரீமத்
வரவரமுனிம் வந்தே வரதம் தத்த்வ வாசினம்॥ *
பூர்ணார்ய நிகமாந்தார்ய பதாம்போஜ த்வயம் । ஶ்ரீவைஷ்ண
வாநாம் விஜ்ஞாபனார்த்தமாரப்யதே॥ * *

ஶ்ரீமந்நீகமாய் சுவிலுவெஹயவுதாநீக சுலுவாவெணைசுதா
நஞ்ப சுவாவுஹஸிவுசுசாஸிஞ்ப் வஸிவுஸ்ரவணன திருவேங்கட
மூடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் சீவிலுவ டாவதாரமா
கவும் வாலுயவிஜயராய் "ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர்காட்டத்
திருவருளாலன்றேயடைக்கலங்கொண்ட நம்மத் திகிரித்திருமால்"
என்கிறபடியே பேரருளாளனருள்பெற்று காவலினங்கள் கிடா
ம்பிக்குலபதியப்புளார்தந் தேமலர்சேவடிசேர்ந்து பணிந்தவர்தம்
முருளால் நாவளருந்தென்வடமொழி நற்பொருள்பெற்று "விம
ஸதர்வைவிரூதநாநாவியவிதர்வ வரிம்ஸுஆரம்ரூவிதஸாரீர
கூஹாவதர்ஃ" என்கிறபடியே இருபதுதிருநகூஷத்திரத்திலே கூயிம
தவசுவிதர்யரென்றும் முப்பதுதரம் ஶ்ரீஹாவதர்த்தை வஷ்டர்ர்
களுக்கு உவதெஸித்தருளினரென்றும் வவ-ஜநங்களாலேஸூர
வநீயராய் ஶ்ரீரம்மராஜதிவ்யாஜ்ஞாவஷ்யவிவதாஹாவாய-ஜவதராய்
ஶ்ரீரம்மநாயகியாராலே வவ-ஜதம்தர்வுகர்தரென்றும் திருநா
மத்தைப்பெற்றவராய், கவிகயகூரஜாகுணீரவரென்று வர்தீதி
ஸம்வத்ஸராதிவெஹவரான சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமு
டையான் - உயர்வற உயர்நலமுடையலுய் அயர்வறுமமரர்களதி
பதியான ஶ்ரியஃவெகியால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்
வார் அருளிச்செய்தநாய் வவ-ஜாயிகாரமாய் வவ-ஜஸாஹஸாஸ்ர-ஜ
வம்ஸ்ரஹாரஜிவமாய் ஜ-ஜ-ஜக்ஷ-ஜக்களுக்கு சுவஸ்ரூபாவதெய
மான ஶ்ரீவைஷ்ணவநிஷத்தான திருவாய்மொழியின் கதய-ஜங்க

வெளவாயொழுகிலொழுஸுவலமதநவெழுத்தாகிஸுயீ றெழுபவருதெ தாதாவுவதநவுமெலாநி
வுவிபாவுஸுயீஞ் ! லகுதுவந்நாநவுதீற்நிராவெயிகுவுவ

ஹுதிதிதவுவுாவுஹுாயஞ் ஸ்ரீராஙுவுவெவுாவிதாயாதிவுவநி

னை விருத்தியாகுமென்னும் எளிதிலறிந்து கூறவுணர்த்து உஜ்ஜீவிக்குமும்படி
க்கு, எம்பெருமானுர் வுவுவாரவுஹிவிதீவதநவுவுவமதவுாணாத
வுவுஜ்ஜீவநமான வாராயுயவுவொழுதித்தை ஹளதவுதிநா
ஹொழுமாகச்செய்தருளினப்போலே, அழகியமணவாளன் - ஆ
ழ்வார் - எம்பெருமானுர் நியதிநப்படிக்கு வுவஹுதுயவஹுதுமம
ங்களான வதுங்களாலே "ஹுதிதிவொவுநிவுதாவ" மென்றிரு
ப்பவுவுயத்தை அருளிச்செய்தார். * *

இதில் ஸுதிகுவுவுமதிகளும் ஸுதிகுமுணங்சளும் தவுவெ
வாதுகங்களான துஸுகுமுணங்களும் மற்றுமுள்ள விஸுஷா
துவுங்களும் வுவுகூறிவதுமாயிருக்கும். இதுதான் துவுாரதுதுவுவு
முன மாணிக்கச்செப்புபோலும் துவுாகுவுவுமஹிவுதுமான திருநா
ரணபோலும் மஹீரதுபாரமாய் "நாதிவுவுாவெகூவெவிவுஸுர" மெ
ன்கிறபடியே கூறவெகூதிவிவுஸுரம் கூவெகூதிவுவுவுவெகூாவும் மு
தலிய தொவுதிமின்றியெ வுாரஹவுதுமாயிருக்கைபாலே "வுாரு"
மென்று பெரியோர்கள் கொண்டாடும்படியானதான்றுப்த்து. *

அதில் முதல்திருநாகுத்தால் வவுவுநிவுதவுவுஸுாரவுவெதிமஹொ
ஆரணம் செய்தருளாநின்றுகொண்டு திருவாய்மொழியின் ஸுத
குமுணங்களை வுாகாஸிப்பித்தருளுகிறுர் (வெவுவாயொழுஇதுவு
திபால்) முதற்பத்தில் வெவுவுகுவுத்தையும், இரண்டாம்பத்தில் கு
திவொழுவுகுவுத்தையும், மூன்றும்பத்தில் ஸுவுஹாபுருபதிவுதிமஹொ
விருவுவுகுவுத்தையும், நாலாம்பத்தில் வவுவுவொவுாவுஷாவுவுவுா
திருயிதகுவுத்தையும், ஐந்தாம்பத்தில் வொவுாவுஷாவுவுவுதவுவொ
யதாதவுகுவுத்தையும், ஆறும்பத்தில் வுாவுவுதிநவுவுவுஹகுவுத்தையும்
ஏழாம்பத்தில் கூதிவுதிவுாவுஸுமஸீவுகுவுத்தையும், எட்டாம்பத்தில்
குஸ்ரீதவுஹுாநவுவுதிவுவுகுவுத்தையும், ஒன்பதாம்பத்தில் நிவுவொவா
யிகுவுவுவுாவுகுவுத்தையும், பத்தாம்பத்தில் வாதுவுவீவுவுஹாயகுவுத்
தையும், அருளிச்செய்கையாலே வுவுவுாயிகுாரமான உவெநிவுஷ

ஷஷ்டி ஷஷ்தி ஷஷ்டாயாம்விதி நம்ஃ॥ ॥க॥

ரூம்ஒவ்வாஞ்ஞாவாயம் வ்ரஹ்மஹிஹவாரஹவ்ராவ்யுஹ்தம்
ஹிதீயை கவ்யாணைஷாரஹ்மிதம்ச்சி ம்தயஹ்ஷிஹிவ்ரஹ்மகஷ்
ரணஸ்ய தீயைவ்வாஸ்ரயம்ஹ்மஹ்ருஷ்ய காவ்யைவ்விஷயீயாதா
ரமாநபுருஹோத்தமஹ்ருகுழிவ்ஹ்ரு ஷஷ்டிஹ்ராம்வ்யாஞ்ஜநாவ்யாதிக
ரணகிகாரோவ்யவ்யகூஷ்ஜ்ஞாநீம்த்ரஃ॥ ॥உ॥

தத்தான திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீகாணை நாராயணன் பத்துமாத
ங்களாலும் வ்யவ்ருகுவாஹ்மாணஷ்டமாகுவிஸ்ருஷ்டிஹ்ரு வ்ரஹ்மவாஹ்
ஜ்ஞாநமென்கிறார். * * ॥க॥

இரண்டாம்ப்ரஹ்மாத்தில் ப்ரஹ்மகாயஸ்ம்ஸ்காரத்தை வம்மதி அ
ருளிச்செய்கிறார் (குஷ்ருஷாதரஹ்ருடன்பால்) முதற்பத்தில் எம்பெருமா
ன் ஜ்ஞாவ்யாபாயமென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாம்பத்தில் வ
ராஹ்மாத்ருமவ்ஹ்மன என்றருளிச்செய்தார். இவ்வாபாயகுவ்ரா
வ்யுகுங்களிரண்டும் ப்ராஹ்மாப்ரயத்னியுஜ்ஞாமலை விஷ்ணுஹ்ருவிஷ்ணுஷ்
ணுகயென்று மூன்றாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். நாலாம்பத்தில்
எம்பெருமானையொழிய வ்ரஹ்மவ்ருத்ராதிகளில்லையென்றும் வைஷ்ண
வ்ராஹ்மிகள் விஷ்ணுயாத்ராவ்யுங்களாலையால் தமக்குவ்ரஹ்மவ்ருமாதி
தென்றும் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தம்முடைய கரணத்ரு
வ்ரஹ்மவ்ருதிகளை வெளியிட்டருளினார். ஐந்தாம்பத்து முதலாக்
மேல் ஆறுபத்துக்களாலே கரம்ம்ருவ்ராவ்யாபாயகுவத்தை அருளிச்செய்
தாரென்கிறார். * * * *

ஆக இவ்ராவ்யாபாயத்திற்ரு வ்ரதீவாஹ்ருன் உவாய்மைவ்வை
டகுவிஸ்ருஷ்டிஹ்ரு ஸ்ரியஃவை தி, அதிமுதற்பத்தில் வைய்குவாஹ்ரு
வ்யாபாயகுத்தும், இரண்டாம்பத்தில் வைஷ்ணுகுவாஹ்ரு வைபாயகுமும்
மூன்றாம்பத்தில் இவ்வாவ்யாபாரவ்ருவைபாயகுவ்யாபாரத்து திவ்ரு
ஜ்ஞாவ்யாதிஷ்டாநமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, நாலாம்பத்து உ
பாயகுத்தை ஸ்தாபிக்கிறது, மேலாறுபத்துக்களும் உவா
யகுத்தை ஸ்தாபிக்கிறனவென்றதாய்த்து. ॥உ॥

இப்ரஹ்மத்தில் வைஷ்ணுகுவஸ்ரூபகுங்களாகிய முதற்பத்தில் ப
ரத்வ ஸ்ரௌலப்யமொழிகளாலும் வ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளான பத்துமா

வரம்நிலவுகழகீர்ம் ஸ்ரீமதுவாரப்ரவஹநம்வஸுஸீ

ரஸாயம்

ணங்களையும் அடைவே வம்ருத்தருளுகிறார் (வரதிதாஸி)
முதல்திருவாய்மொழியில் சம்பந்தரும்ன் வ்ரஹிவாஹிகளாலே வலிவுகாகூவுதுணைகயாலே வவுகுஷ்ணா
தாரனென்றார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் ஸுவஸிஷ்டகுவேரா
வோவாயமான ஸ்திதியாஸுத்தை வம்வாரிகளுக்குட் உவதே
ஸிக்கையாலே வவுகுஷ்ணனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திரு
வாய்மொழியில் அவன்தான் ஸுதஜநங்களால் கட்டுண்ணுப்படி
யெளியனுபிருப்பானெருவுணகையாலே வாஸுஹமனென்கிறார். நா
லாந்திருவாய்மொழியில் "வவுகுஷ்ணாதயஸுவதிதேஷாஜுவகூ
திம்" என்கிறபடியே அவன்தான் வவுகுஜுணயிருந்துவைத்தும்
சூழ்ந்தாவராயங்களை ச்சுணிதியாதாரணநுவனென்றுகொண்டு
சுவராயவஸுஹமனென்றார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் அப்பர்வரு
மமர்களதிபதியான தன்னை வம்வாரிகளும் களிவழுவண்ணை
ய்திதாடுவுண்டகள்வா என்னிலும் அதுகொண்டு சூஹிதவும்ப
ண்ணி "நிஷாஜாநாரிநதாகுவிகாலுவகிம் காவிஸுவாரீகா
தெலும் காலொவாவு ஜபாவகயொழாலுகூஷிகி | சுதீஷாரங்கி
கும்வ்யுஷிரிவரிதாரணகீழவிதுஹரிரிகிம்ஸ்ராதிதாஹிம்
வரவஹிநாகும்வெவஹியவஸி ॥ என்கிறபடியே தன் சுவாரகா
ரணத்தாலே தன்மேன்மைபாராதே அவர்களைடொரு தீரா
சுக்கலக்கும் வவுகாவணுபிருப்பானெநுவன் என்றுசொண்டு "நிர
கிரியவஸளஸீயுஜயிம்" என்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்
மொழியில் அவணராயநந்திற்கென்று தூவுவுடம் தெவுமநும்
முதலியனவேவெண்டாதபடி வாலுஹமான காலுவாஜவஸிவாஹிகளை
க்கிதான்று வாழ்ஜிக்கிறும "தோ தம்ஹிநாலுவஸிஹாந விம்ரவஷ
வெறகாம்" என்கிறபடியே சுயிசாரிநிபம்பாராதே இதுபொ
றும் இது சுவிபாமுமென்று பாராதே "சணைவுவுவெவுதம்வ
மெசுகும் வெதிரவுவியெகுவிதிவிவுக" என்று உகப்பானெரு
வாறுனகயாலே வஸாரயமென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்
மொழியில் எம்பெருமான் "வைவப்பாமருந்தா" மென்று சூழ்ந்தார்

ஸரஸஹஜநம்வ்ரஜக்ருஹாணம் । ஸுஸ்மேரவக்த்ரநயநாம்புஜம்
நவகிஸலயாருணகரம் ஸுகுந்தம்நிஜராயநாதயிஜமாவா
ஹ்ராதமகி॥ * * * * ॥நா॥

ஜிகாலயாரஜயஸூதவி ஹ்ருதயிமஜநீகிவ்யவாதிதாயஹ

க்குசேமித்துணைவக்கும் நியிதோலேதன்னை ஐஷ்டவிநியோமாஹஹ்ருத்
தைக்கினைவப்பாரைருவனைசயாலே அவனுடைய ஸஜாதம் கஜ்ஜுத
வாநம்போலே ஸரஸமாயிருக்குமென்றுகொண்டு "ஸரஸஹஜாத
ந"மென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெரு
மான் கூறினதாவைகேத்தபடி அடிமைகொண்டு கூநாஹாவுணர்
வாலைருவனென்றுகொண்டு கூஜ்ஹ்ருத்தை யருளிச்செய்தார்.
ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் இக்ஷ்வாகுகுலதிலக
மாயபிறவியிலே பண்ணும் ஸம்ஸ்ரஷ்டவ்யாபாரங்களெல்லாவற்
றையுமப்பண்ணினி வர்ணவர்ணிவர்ஹநம் ஸாக்ஷிக்கஸாக்ஷிக்க
மேன்மேலன கூநாஹவிப்பாரைருவனென்றுகொண்டு ஸாதுவி
லொமபூஜனென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியி
ல் அவன்தான் உவாடஉவகையும் உலைபுளாவமும் வாதா
வகஷர்மும்பாராதே ஸாதுபூஜாநம்பண்ணும் ஸுஹாவனென்
றுகொண்டு ஜிஷ்ணோரிவனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸவர்
ஸாதாரகஷாதிகளாலே எம்பெருமான் லவ்யன் கூதிவனவ லொ
கெஷாவொயமென்று முதற்பத்திலருளிச்செய்தாராய்த்து. ॥கூ॥

இனி- "காரணைகை ஒவொயுகை கோவொயகை கிவெயதா"
என்று சொன்னஸாரீரக ஸாஸ்த்ரகர்த்தை, வ்ரயோஜிதியஸாத
கங்ளாலே வ்ரதிஷ்டாநருளினரென்கிறார் (ஜிகாஹ்ரிதாளி)
ஜகத்காரணைகமும், தஜவொயுகமும், கோஜகூரவொயகமும்
மும், கோகவ்ரவுகமுமிறே ஸாரீரகஸாஸ்த்ரத்திலே வெ
ர்தாரே ஜிகங்களாலே வ்ரதிஷ்டாபித மாய்த்து. இங்ஙனம்
மூதல்திருவாய்மொழியில் மூதலாறுபாட்டுகளாலே வ்ரயோஜயவ்ர
யாகையும், மேல்ஐந்து பாட்டுக்களாலே ஜிதீயாவ்ராயாகை
மும் ஸம்ஹ்ருதமாயிருக்கிறது, இரண்டாந்திருவாய்மொழியில்
ஒன்பதுபாட்டுகள் தவ்ருதீயாவ்ராபாகையாத்தையும் மேல் இரண்
டுபாட்டுகள் ஜதுர்தயாவ்ராயாகையாத்தையும் ஸாதிக்கிறன.

ஹுாதீஜாவலாறு-கிழிவரதகுவம்வுவுணாதகி தஹாஹுளஹா
யாஹிஜு-நிராயிகுவிம்ஸாஹிரிஹுநம் கூதீவாராஹுாஹம்
வுதிராழிஹுவலம்ஹுஹுவுகூவடா॥ * ॥சு॥
வராகுவாவெஹுரிஷும் வரிவராணவலகேதா ஹுாணஹவிணம்
வுஹுாம்வலவாயொஹுாவுஹுழிரா கவிகுவீகூஹுவராஹும் ! த
வெஹவலாதுகு-ழிபழுழவவிஹாகூாம்வுவுவரிதாவரிணவு)

ஆகஇப்படிஇரண்டுநிநுவாய்மொழியாலும்- நிகமன முள்ளாகஇ
ருபத்திரண்டு பாட்டுக்களாலே வெஹாஜஸவாஹுமாய் சுயுாய
ஹதாஷியாதகுமாய் ஹுாரயிஹஜி -தீகிநிவையநராஹிவமானஉ
தீராழிதாம்வலா ராஷுத்தாலே வுகிவாஹிதிமான சுகுழ-ழிவிழு
ஷங்களை வாரொஜாரம் பண்ணியாழ்வாரநுளிச்செய்தருளினு
ரென்றதாய்த்து. அன்றிக்கே, முதல்திருவாய் மொழியாய்வெ-றி
வ-ழிகாகுழ-ழும், இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் முதல்ஒன்பதது
பாட்டுகளாலே தூதீயாயநாயாகுழ-ழும் இரண்டாந்திநுவாய்மொ
ழிபில் ‘வணக்குடைத்தவிநுறி’ என்கிறபாட்டாலுமாக வதா
குழ-ழாயநாயாகுழ-ழும் வம்ஹுஹீதுமாய் அத்தாலே அதஇநுப
த்தீதாருபாட்டுக்களாலே ஸாரீரகுஸாஸ்தாகுழ-ழ வாரஹம் ஹு
ஹும்பண்ணிற்றாய்த்து என்றுநிலம். சுயுவா, மூன்றாந்திநுவாய்மொ
ழிபில் ‘‘வணக்குடைதவிநுறி’’ என்கிறபாட்டாலவாதவுள்ள ஐந்
துபாட்டாலுமாக வதாகுழ-ழாயநாயாகுழ-ழும் வம்ஹுஹீதுமாய் இ
ப்படி இநுபத்தைந்துபாட்டுக்களாலே ஸாரீரகுஸாஸ்தாக்வா
ரூபமான வெஹாஜாகுழ-ழத்தை வாரொஜாரணை வம்ஹுஹீதி
மாய்த்தென்றுநிதல். ரதாஷஷியிலும் ‘‘தூஷளஸாரீரகாகுழ-ழத்தி
ஹவிஸஹுவிம்ஸ கிவ-ழத்திவஸாமுா’’ என்றிதுவுநுளிச்செய்தது. ॥சு॥

இவ்விழுாகுதநில் முதற்பத்துக்குமே இரண்டாம்பத்துக்குமுரை
மகிபருளிச்செய்கிறார் (வாகுவாவெஹுரிகூாதி) இப்படியுழுதற்ப
த்தில் வலவ-ழவாதாரகுவாதி ஹாணஹுழகுத்தாலும் எம்பெருமான்
வெஹவுனென்று உவவாதிந்தருளி அவனைாசாவெகுஷாவாயம் அ
வன்துயரதுசுடாயடிதொழுதெழுன்மனமேன” என்று நம்பிருவுள்
ளத்தை கூநாஸாவிஸ்துவின்றாராயிருந்தது. மேல்இடபாழ வெஸ
வுகுவாஹுவாயஹுசிதிறை வெமபெருமானுவெயணுமாயிருந்து

கூ° சீலவுபதிவாணீபம்பூயபத்தி॥ ॥௫॥

மென்றுகொண்டு தமக்கு நிரதிசயவியலுன அவசீலதாஹவி க்கக்கடவராய் அதற்குறுப்பாக அவனுடைய சுகிலொழுக்கத்தை இரண்டாம்பத்தில் உரகாஸிப்பித்தருளினரென்கிறார். *

இங்ஙனு வாஹமென்றருளிச்செய்தது "வாரணவெற்பில் மழை முகில்போல்நின்ற"வென்றும்; "காலை நஃகரிலொலுகூடணை ஜலுஹ:" என்றும் அருளிச்செய்தபடியே கரிகிரிமேல் நின்றவனத்துங்காக்கி ன்ற பேரருளாளனை. இதன்கருத்தென்னென்னில்? உடையவர்ஸ்ரீ வாஹத்துமுதலிகள் திருவாய்மொழியை சுதர்வலயித்து ஆழ்வார் ளம்பெருமான்களெல்லாரையும் பாடினராயருளிச்செய்தது நம் பேரருளாளனைப்பாடித்தில்லையே யென்ன; உடையவரும் முதற்ப த்துமுடிவதும் நம் பேரருளாளனையிறே பாடித்தென்ன; இதெங் ஙனேயறியலாய்த்தென்ன, முதலடியிலே "அயர்வறுமமரர்களதிப தி"யென்கையாலும் மேல்பலவிடங்களிலும் இந்த நிரவதிக நாயகத்வத்தையே யருளிச்செய்கையாலும் நம் பேரருளாளனே தேவபிராகைகையாலும் அறியலாய்த்தென்ன, "தண்ணர்வேங்கட விண்ணேர்வெற்ப"னென்றும், தென்குறுங்குடிநின்ற"வென்றும் அ ருளிச்செய்ததில்லையோவென்ன, ஆகிலென்? நம் பேரருளாளனுக் கே வைகுண்டாவதவாவிக்வம் திருக்குறுங்குடிவாவிக்வமாகிறவம் வத்தைச்சொல்லுகிறதென்ன; அதென்? அவர்களுக்கே நிரவதிக நாயகத்வம் சொல்லவடுக்காதே, பேரருளாளன் என்றுதல் அத்திகிரிப்பெருமாளென்றுதல் சொல்லவில்லையே யென்ன, நம் பேரருளாளன் வடதிசையில் ஆழ்வார் திருமங்கையிலுஹத்தாலே முகற்பத்து பேரருளாளனைப்பாடிற்றென்னுமிடம் வாவுத்தம மன்றே? அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன் துயரறுசுடரடி தொ ழுதெழென்மனமே" யென்றருளிச்செய்தபடி வுத்தமாயன்றே வி ருப்பது, தம்திருவுள்ளத்தை சுதர்சாவலித்தபடி தோற்றவிறே திருமார்பில் ஜகாநஜாவிதூரவைத்தெழுந்தருளியிருக்கிறது. முன் புகலியன்பேரருளாளன் வன்னிதியில் ஆழ்வார் திவுதிம்மலைவிரு ஹத்தை உரகிவிஷசெய்விக்கைக்காக மற்றை திவுதெபரங் ளைப்போலே இடதுதிருக்கை திருமுடியிலும் வலதுதிருக்கைஜுஹ

நம்மெழுச்சியுமாக ஆழ்வார் திருமேனியில் ஊன்றத்தழுவிக் கொண்டு பண்ணினவைக்க, அதுதானும் இவர்கள் செய்தபடி யன்றியே வலதிருக்கை திருமார்பிலே யாயிருக்க, மறுபடியும் முன்போலே யந்தருளப்பண்ண, அதுவும் அங்ஙனேயாயிருக்க, இப்படி மூன்று தடவையாயும் அப்படியேயிருக்கையாலே யெல்லோரும் வழிதராயிருக்கிற வளவிலே ஆழ்வார் அங்கொருவரிடத்தில் கூவிச்சொல்லி என்னேஉங்கள் சூழ்ச்சுமிருந்தபடி. நீங்கள் செய்தாப்போலன்றியே கூவியெழுப்பிக்கொண்டு வாருமென்று அறிந்துகொள்ளவல்லவர்வில்லிகோளோ; இரண்டுமூன்றுதடவை செப்புவதே இதை இங்ஙனே நம்பேரருளாளன் வன்னிதியில் வரதிவிழச்செய்கவென்ன; அவர்களும் திருவடிதொழுது தேவரீர்திருவுள்ளக்கருத்தை அடியோங்களுக்கு வெளியிடவேண்டுமென்று வேண்டிக்க, ஆழ்வாரும் கேளிரோள் நம்பேரருளாளனையே யாயிற்று நாம்திருவாய்மொழிநூற்பத்தில் பாடிற்று. தேவபிரான்என்றும் திருநாமம் நம்பேரருளாளனுக்கு சுவாயாரணமாய்க்காணுமிருப்பது. நாமும் முதலிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதி யென்றுயிற்றுபேசிற்று. அவன்துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனமே"யென்று நாம்மனசை கூப்பாவலம்பண்ணினதும் பேரருளாளனைப்பற்றும்படியிறே. ஆகஇவ்வகையும் மேலுள்ளாரும் அறியலாம்படிநாம மனசிற்கு கூப்பாவலம்பண்ணினபடிதோற்ற மார்பில் உவகையை வைத்துவீற்றிருக்க நினைத்தேதாமென்றருளிச்செய்ய கலியனுள்ளிட்டாரும் பேர விவசிதர்களாய் அந்தவிவ்யதம்பதியை ஆழ்வார்நியமனப்படி பேரருளாளன்வன்னிதியில் திருவரதிவிழ செய்துவைத்தார்களென்று வரவிடமென்றுதிருமாலையாண்டானும் அருளிச்செய்தார். என்றருளிச்செய்ய முதலிகளும் பேர விவசிதராஞர்களென்று வரவிடமிறே. அதைப்பற்றமுதற்பத்து பேரருளாளனைப்பேசிற்றென்று திருவுள்ளம். *

"யவ்யாநாவாயிமதேயுகூவென்றொழுகூவுதுமம்மாயியொகூநிவாவுலெளசாஃ" என்றருளிச்செய்ததில்லைபோலவென்னில், அதுநம்மாழ்வாரைச்சொலிற்றில்லை, மற்றையாழ்வார்களை சொல்லிற்று. அதுநம்மாழ்வாரையும் சொல்லிற்றுபிறவிடம்

விரோதமில்லை, "எந்நிலை" மென்று தொடர்ந்துக்கிடந்தாப்போலே தொடர்ந்தபடியை சொல்லிற்றாயிருக்கும் "நிரதாயம்நிவிர்ஷ்ய கவுதீயதவஸ்வதூவிதாவதாரதிவ்யம்। வதாஸ்ரவெவாரண மெளநாயமிவைகாணைவாவிவ zவிநதிஹிரூஷ்ஃ "என்னும் படியிறே நமபோருளாளன் திவ்யஜம்மலைவிழ, ஹடவெகாஷணரு மிருப்பது. ஆகஇப்படி ,,அயர்வறுமமரர்சளதிபதி', யென்றுதுடங்கி,, மணியை வானவர்கண்ணினை என்னுமளவாக உவகை தொவலம்ஹாராஷிகளாலே முதற்பத்து நம் போருளாளனையே பேசிற்றென்னுமிடம் வாவுகை. * * ॥நி॥

ஸ்ரீமதேஸ்ரீமெளஸ்ரீநிவாவாயந் மஹாதேஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீமதுவீரராகவாரயவரமுனயே நமஹ.

ஆழவார் எம்பெருமானர் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து முற்றிற்று.

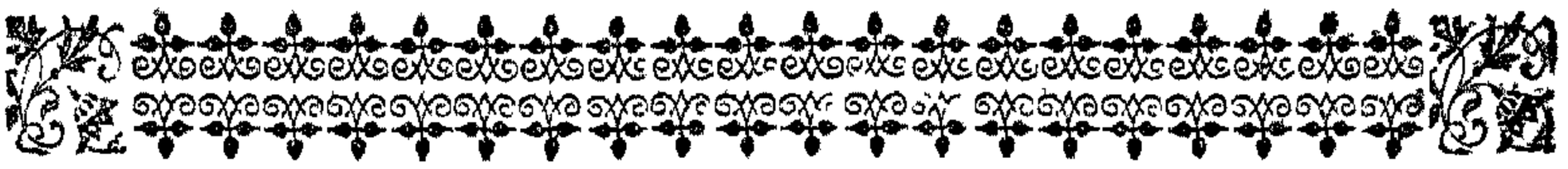

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸவரதவரஸ்வ, ஜயதே நரஃ.

ஆழ்வாரெம்பெருமானுர் ஜீயரிகன் திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

அ—(வாயுந்திரை) இப்படிநிரவயிகவுளநூபுரோஜி கவுரணமு

ஜுநாநவெரராஹுரநுஷாந மிஸவயி ஸ்ரீதுவிஷாதே

ராகிரநுஜிஷாவெஸிகாயடீ:.

ஸ்ரீவீரராவவமுரொஸ்ராணராவிநு சாயீகவ்ஸ்ரீமதிநவம்

திஹாமயெயம் । காராணைவுகிகவுஸ்ரிவிஸ்ரவஹிகாயதுசிதலே

ஸ்ரீரம்மநாயயகிராஜதுரவாவஸிஷீய ॥ * ॥ * ॥

இரண்டாம்பத்து.

இ—மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னிஞ” னென்னும்படி ஈறில

உநுவகவம் நடவாநிற்கச்செய்தேயும் இப்போ, திவர் எம்பெருமா

னைப்பிரிந்தவளைப்போலே விரஹிணியுடைய பேச்சைப்பேசுவா

ளெனென்ன கவலதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரிப்பால்) இப்படி

நினுவகுரித்திலே வடவாரலம்பிரஹதலிலே வடவுதராணரை

ன்னையாலே இடபத்தழுழுவது மெம்பெருமானுடைய லாபவு

தாபநகாம டுவந்தாலே வடாவைகவா மென்றதாய்த்து,

இதால் மிதரநகுரிதநாலே முதறபதநில் உபாயகுதனைதச்

செல்லி சநந்தரம் வடாவைகுன்றதுசெல்லுகிறானென்று இப்ப

த்துக்குச்சிழப்பதற்தோடே லாபத்யும் வடவிலிலையாய்த்து. இ

வ்வகயுருளை“வாகவாமெஉரிகயம் வரிவராணவலிகதாமுனை

முகிணைஃ வடஹாரம்வெலவாயொழுரு வடயிழுகதிசுவீகவுவரஹல

தெழுவலவாதுகயுரியழுயவரிலாகநாம் வடவலிதாவரொண

கயம்கவல வடயிழுவராணீபம்வடயபதி” ॥ என்று சுருதிவாவப்ரிய

தாரத்நிலே கவாயர்ர் அருளிச்செய்தார். இப்போது வாவல

லயம்ஸ்ரவநந்நிலே வடவுதராணரென்னுமிடம் விரஹிகாயர்கு

இ— யிருந்தாலும் அவ்வாறு கூறுவது நீயமன்றுகருத்து. இந்
தவொரு லம்பிரூவே வருவதிகாரத்தைக்கொண்டு இப்படிப்
பாவதுகூவபாமென்று நிரூபிக்கக்கூடுமோ; கூவபாயலஹகூ
பாமான அஞ்சிறையமடநாராயிலும் வொரு லம்பிரூவே வதி
திகண்டதில்லையே பாவென்னில்; அங்கு அப்படி கண்டதேயாகிலும்
அவ்விடத்தில் வொரு லம்பிரூவே கைவாராதொழிந்தவாறே யெ
ன்னுடைய கூவபாயங்களை கூடிக்கு ரகஸித்தருளவேணுமென்
று உபதிஷ்டம்பண்ண எம்பெருமானை வராயிக்கையாலே அவ்
விடம் ரகஷகஸ்தானத்திலே வயக்வஹஸிகமாய்த்து. இவ்விடத்தில்அ
ப்படி வராயிக்கக்காணுமையாலே வொரு காவடி காமசாரியா
வயமென்றறிபலாப்தன்று சருத்து.கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திலே வதி
யொமவியாகஸிஷ்வத்தாலே உபாயவிஷயாவயுஷ்டமான லக்ஷ்மி
கூத்தையும் அதுக்கு உவயுக்தமாக வொரு கவஸ்ஸளஹரூபவாயு
லஹஹகூ வராயகூவாஹிகளையும் சொல்லிப்போருகையாலே மு
தற்பத்து உபாயகூவபாமென்றறிபலாப்தது. இரண்டாம்படத்தில்
வராவுக்கூவாயுக்தமான வொரு கூத்தையும் அதுக்குவய
ஸ்தமாக கூதிரூபாகூஷண விராஹகூவாஹிமாணவ்கதாயும் சொல்லிப்
போருகையாலேயிப்படத்து வராவுக்கூவபாரிமன்றுயிலாய்த்தேதர்
றுகருத்து. கூதிரூபமவயவஸரூபாகையாவது. கீழ்டந்தசாஸ்தாந
வவமும் கைவாராதொழிகை. ஈரூவஹிரூபம்தாலேயென்றது- ஓ
ருபிதாட்டியிருடைய வாரூவஹிரூபம்தாலே யென்றபடி, இவ்வ
ரூவஹிரூபமாகிக்கும் அஞ்சிறைபமடநாராயில் சொன்னபடி
யே "வாஹவாலீமாதீரவிராமஹ" தூஷியாலே தாதபர்ம்கண்ட
முகொள்வது. வஹவிரோபமென்றது கிபர்க்தரூரம் தம்மைப்
போலே மொகிக்கிறனவென்று தாம்சலங்கும்படி வஹவஜி ரூ
வுத்தல்வந்த தம்முடைய தூதூர்க்கிரமத்தை யென்றபடி. (பி.ர
கிறதென்றது வரூஜிப்பிக்கிறதென்றபடி. இப்படி கூயமாயிரூவரை
ம் ஸ்ரூரைவஹமாம்படியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய மொகரூ
கூவாபாயமென்று வரூஜிப்பிகையிலே முகந்நிருவாய்மொழிந்
தருளதபர்மென்றுகருத்து. * * * *

ஆறாந்திரம் அந்தபிராட்டி. தான்விலை பெகூரூகிகளாக்குரிந்து
ஸ்ரீஹகுதிமான்வேடபிடாலே யெம்பெருமானுடைய

அ—ணவரிவ—ிண—ருயிருந்தவெம்பெருமானுடதிருகூடித்தா
ப்போலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே கூடஹவித்து வா
ஹுவம்ழுஷத்திலுள்ள கமலைகூயாலே யதிலேபுவுதீராய்
அதுகைவராணமயாலே கதிருஜீவவாஹராய் கூடவாவெஹுஷத்தா
லே வாஹுவெஹுயைப்போசுகிறார். ஹமவதம்ழுஷவிபொஹெ
வா
கவாவேஹும்விவெபாய் தவிம்ழுஷத்தாலே கதிருஜீவவாவிஹெ
யாயிருந்தா ளொருபிராட்டி வாஹுவதிமாவாமான வேஹாகய—ங்
ங்களிணுை, ய வாஹுவதிவிஹஷங்களை ஹமவதிம்ழுஷஜநித
ஹு.ரீவெஹெதாகுமாக வாதாநாவாயாநத்தாலே கூடவாவ
வ ி
பித்து அந்தவெகநாவெகநவேஹாகய—ங்களை க்குறித்து நீங்க
இ—ல்லெஹாகியாகின்றிகோளோவென்றுஇப்படிகவாவம்ஹாவிதாய—
த்தைப் போசக்கூடுமோவென்ன அநளிச்செய்கிறார் (ஹமவதி
தாழியால்) வாதாநாவாயாநத்தாலே யென்றது- தன்பக்கல்
அப்படிகாண்கையாலே யென்றபடி. கூடவாவயித்தென்றது ஹரி
த்தென்றபடி. ஹரித்துப்போசுகிறளாகையாலே கவாவம்ஹாவிதஹா
வணம் யாகதுமென்றுகருத்து. ஆனாலும் வகூர்ஹிகளுக்கு ஹம
வதிவிழுஷவுவாஹம் ஹூ^ஷிவாமல்லாமைபாலே அவைத்துக்கந்
தவுவாஹமுள்ளதாக ஹரிக்கத்தான் கூடுமோவென்னில்; விஷ
யெகதஹாராஜ ராதவுவாஹகஹிர்தாம் । கவிவுகூர்வாரி
ஜாநாவாஸவுவேஷம்கூராரெகாராகாம் ॥ உவகிவொஹுகாஹூர்வெ
வ வ
ராநிவாராவிவ । வகூதிணாவிபூயாவதெவாவ—ர்ஹாகாநா
கவிநம்”என்னும்படி நிரகிராயவாவ—ர்வெஹாஹுமான விஷயமா
னைகபாலே உவவாஹமென்றுகருத்து. விவெகநுமுள்ளவாவ—ர்த்
தித்தும் வுவாஹும்வாராவேஷாய—ர்மென்று வாதாநபாயிகாரணத்தில்
வாதிர்கமான சுவய—ர்த்தை வுர்ஜிப்பிக்கிற தித்திருவாய்மொழி
யென்றதாய்த்து. இப்படி வகூர்ஹிகளைக்குறித்து ஹரிக்கக்கூடி
னும் அவைத்தைக்குறித்துப்பேசவேணுமோ என்னில்; ஹரிவி
தர்ஹரிவிதரோடேகூட வுரோஹித்து யரிக்குமாப்போலே இவ
னும் அவைத்தோடேகூட வுரோஹித்து யரிக்கைக்காகப்பேச
வேணுமென்றுகருத்து. * * * * *

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ —வாயுந்திரையுகளுங்கானன்மடநாரா* யாயுமமருலகுந்து
ஞ்சிலுந்தூஞ்சாயா;* ணைபும்பயலைமயுமீதூர
அ —ளும்நான்பட்டது பட்டிகோளாகாதேயென்கிறாள். வாய்ந்தி
ரைகளுகளுகிறகழியிலே வசிக்கிறமடநாராய்? நீயுறங்கினு
முறங்காத உன்னுடையதோழிமாரும் வஹாவதினவ உறங்கா

முதற்பாட்டு.

இ — வாயுந்திரையுசளுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (வாய்ந்தவி தரணி
யால்) வாய்ந்த - வஸீவாமதங்களான, திரைகள் - தரங்கங்கள்,
உகளுகிற - உஜ்ஜ்ரும்பிக்கிற, வஜ்ரவதிதரங்கிணிஜ்ஜ்ரும்பணையுள்ள
ங்களானவென்றபடி. கானல்மடநாரா யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(கழியிலேயிதரணியால்) வாஜாதிவஜ்ரஜாதீரவாஹியான கா
ணல்ஸமீபத்தை கழிஸமீபத்தாலே வஜ்ரஜாதீரவிஸம்பந்தவாரமா
கவுரைத்தபடி. கழி - வஜ்ரஜாவாஹகூபமென்னுமிது, இத்தால்இ
ப்பிராட்டி வஜ்ரஜாதீரவஸந்நிதியானது ஸுவஹாஜாதத்திலே
யிருந்து பேசுகிறாளென்று வஸ்துநிர்தேசமாய்த்து. ஆயுமென்கிறவிட
த்தில் கூரிவஜ்ரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிதரணியால்) உ
றக்கம் - நிர்ருதி, ஆயுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்னுடைய
திதரணியால்) தனக்குப்போலே நாணைரக்கும் தோழிமாருண்டெ
ன்றுநினைவிறுலே ஜாத்யவாஹகமான ஆய்ஸமூஹத்தாலே அவர்களை
உவவரிக்கிறாளென்றுகருத்து. அமருலகு மென்கிறவிடத்தில் கூ
ரிவஜ்ரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஹாவதிதரணியால்) து
ஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உறங்கிலுமென்று) உறங்காக்கூ
டிலும் என்றபடி. அவர்களுக்கு உறக்கமிலலையென்று கருத்து. நீ

ஸு — வாயுந்திரை - கிட்டாகின்ற தரங்கங்களை, உகளுங்காலால்-
உஜ்ஜ்ரும்பிக்கிற வஜ்ரஜாதீரதத்தில், மடநாராய் - மஹதுநாராய்?
உளதுர்வாவிதரணிஷ்ணுவான நாராயணன்றபடி - ஆயும் - இ
திதரணிபோலவிலவியும், அமருலகும் - கூரிவஜ்ரமும், துஞ்
சிலும் - உறங்கிலும், நீதுஞ்சாய் - நீயுறங்குகிறாயல்லை. அல்லை
உதிதுர்காகூடுயம். நோயும் - வ்யாதியும், பிராஹவிபத்தியென்
றபடி. பயலைமையும் - விவஸனதுர்பலமும், மீநாள - மேலெவ்வா

மூ—போ *நீயுந்திருமாலாநெஞ்சங்கோட்பட்டாபோ*லெம்மோடு
டுகோட்பட்டசிந்தையையாய்க்கூர்வாயவன்றிலே* சேட்பட்

ஆ— தலைவனோடுகூடுமுறங்கலும்நீயுறங்குகிறிலை, ஆதலால்விரை
வுடனடிவைவைணர்த்தாலே கூவிஅழைதியான வென்னைப்
போலே நீயுமெம்பெருமானை யாசைப்பட்டாயாகாதேயென்கிறாள்.॥
(கோட்பட்ட) கூர்வாயவன்றிலே கூவஹ்ருதமான நெஞ்

இ— துஞ்சாயென்கிறதையுரைக்கிறார்(நீயிதுரைதியால்) நோயுமென்
கிறதையுரைக்கிறார் (விரைவுடனடிவைத்தாலே) பயலேனையென்
கிறதையுரைக்கிறார் (வைவைணர்ப்பாலைத்தாலே) மீதூரவென்கிற
தற்கு காதலர்மருளிச்செய்கிறார் (கூவிஅழைதியான வென்
று) மீதூரவென்கிறது நாரையிலே கூவிதிமாபிருந்தேபாகிலுமிவ்
வைவைணர்த்தால் கூவிலவம்இப்பிராட்டிக்கும் வாயாரணையழ
மென்றவிவர்தாயத்தாலே கூவிஅழைதியான வென்னைப்போலே
யென்று பிராட்டிக்கு விரைவுடனணமாக அருளிச்செய்தார். எம்
மேபோல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று)
கூதநிவைஹாவுவ நமென்றுகருத்து. தாரீயவாஹத்திற்குத் கா
தலர்மருளிச்செய்கிறார் (நீயுமிதுரைதியால்) வழர்ந்தத்திலேகூவி
வுடனடிவைத்தியான நாரைக்கு விரைவாகைதையா
ன தனக்குப்போலே நிநி-ந்தூகவும் வைவைணர்த்தும் காணப்பா
நுகையாலேஅதைக்குறித்திப்படிசொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

(கூரிதுரைதி) கோட்பட்ட சிந்தையையாயென்கிறதை உ
ரைக்கிறார் (கூவஹ்ருதெதுரைதியால்) சேட்பட்டயாமங்கள் என்

ஸ—வித்க, கூவிஹவிக்கவென்றபடி. எம்மேபோல்—எங்களைப்போ
லே, என்னைப்போலென்றபடி. நீயும், திருமாலால்- ஸ்ரீயஃவதியால்
நெஞ்சம் - உநவைஹ; கோட்பட்டாயே - பறித்துக்கொள்ளப்ப
ட்டாயே. * * * * * கூ॥

கூர்வாயவன்றிலே - கூரிரவாக்கானகூளஹியே; விர
ஹிகளுக்கு ஸாரணமான கூதயுநிவையுடைய கூளஹி
யேயென்றபடி. கோட்பட்டசிந்தையையாய் - வைராதாரணாவ
ஹ்ருதனிவெதியாய்க்கொண்டு. சேட்பட்ட-ஜீவ-ஹ்ருதங்களான

மூ—யாமங்கள்சோராதிரங்குதியா*லாட்பட்டவெம்மாபோனீயு
மரவணைபான்*ருட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றீயே॥உ॥

ஆ—சையுடையையாய், நீளியராகிநிலனுமுறங்காதேயிரங்கா
நின்றாய், நீயுமென்னைப்போலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில்
திருத்துழாயை யாசைப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள். உ॥

இ—கிறதைபுரைக்கிறார்(நீளியவிதாழியால்)சோராதிரங்குதியால்
என்கிறதைபுரைக்கிறார் (உறங்காதேயிதாழியால்) இரங்காநின்ற
யென்றது - கூதஃபிண்ணநின்றுயென்றபடி. ஆட்பட்டவெம்
மேபோல் என்கிறதை வாஹரிக்கிறார் (என்னைப்போலேயெ
ன்று) அரவணையானென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார்
(பெரியபெருமானென்று) தாட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமமென்கிறதை
வாஹரிக்கிறார் (திருவடிகளினிதாழியால்) காமுற்றுயென்கிற
தையுரைக்கிறார் (ஆசையிதாழியால்) வஹவாவிஷ்ணுஃமாய்
கூகூநஃநம்பண்ணுகிற அன்றிலே தன்னைப்போலே வாஹவஷ்ர
வத்தாலே கூப்பிடுகிறதாகக்கொண்டு மோகிக்கிறுயென்று
கருத்து. * * * * ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

காமுற்றனையறவோ டென்கிறதற்குத் வாவாஹயஃமுந் தா

ப—யாமங்கள்-ஓஹவஹ தீகாம்வஹம்.யாமங்களிலேயென்றபடி.சே
ராது - சேராதே, வாயநித்துகொள்ளாதேயென்றபடி. இரங்குதி-
கூகநஃநம்பண்ணுநின்றுய், ஆல் - வெஹம். ஆட்பட்ட எம்மே
போல் - உாவஹஷ்ரவிதையான வென்னைப்போலே, கூதநிவைஹர
வவநம். நீயும் - நாஞகில்"வவ-ஃம்வஸ்வெஹஜிவயஹஜம் வரீஹ-ஃவெம்"
என்றுறியிருப்பது. ஹ-ஃவெம்பொறுக்கமாட்டாதநீயும் இங்ஙனே
யாகவேணுமோவென்று கருத்து. அரவணையான்தாள்பட்ட ஹ
ஜமவயநஃடைய திருவடிகளிலேவாவேயித்த, கண்டுழாய்த்தா
மம் - வீதஷைலைஹநஃதஹவஸீஹாதித்தை, காமுற்றுயே - ஆசை
ப்பட்டாயோ. * * * * ॥உ॥

ஙு—காமுற்றனையறதீவாடெல்லியிராப்பக*னீமுற்றக்கண்டுயி
லாய்நெஞ்சுருகியேங்குதிபாற்* றீமுற்றத்தென்னிலங்கையூட்
டிஞ் ன்றுணையத்த*யாமுற்றதுற்றுயோவாழிகனைகடலே ॥ங॥

ஆ—(காமுற்ற) எம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலே
நீயிரவுபகலெல்லாங்கண்டுயிலாகாதே நெஞ்சுருகியேங்காநின்றாய்,
தீமுற்றத்தென்னிலங்கை யூட்டினவன்திருவடிகளை யாசைப்பட்ட
நான்பட்டதுபட்டாயாகாதே, ஐயோகடலேயென்கிறாள். ।ங॥

இ—தயர்மும்மருளிச்செய்கிறார்(எம்பெருமானையிதுவாகியால்)நீயிரா
ப்பகல்முற்ற வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயிதுவாகியால்) கண்டுயி
லாயென்கிறது ஹிஸ்வாசூமாயிருந்தாலு மிவர் காதயர்மதியா
லே கண்டுயிலாதே நெஞ்சுருகி என்று வகவாசூமாக வுபமா
மிக்கிறார். தாள்நயந்த வென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவடியிதுவா
கியால்) யாமுற்றதுற்றுயோ வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நானிதுவா
கியால்) யாமென்றது கூடநிவவாவவதமென்றுகருத்து. இவ்

ஙு— எல்லே - கனைகடலே - வாராய் வொவதிங்கற வழுவுமே?
எல்லேயென்று வவீம்வுகி வம்வொயநா, கனக்குக்கடலே
துணை யாகையாலே தோழியை வம்வொயிக்குமாப்போலே
அத்தைவம்வொயிக்கிறாள். காமுற்ற - காமிக்கப்பட்டது, ஆ
சைப்பட்டவஸ்துவென்றபடி. அதிணுடைய, கையறதீவாடு - இ
ழவோடே, கூவாஹத்தோடேயென்றபடி. இராப்பகல்முற்ற - ரா
நிவமெல்லாம், நீகண்டுயிலாய் - கண்ணுறங்காகிறாயில்லை, க
ண். துயிலென்கிறவிடத்தில் ணகாரானுமான தகாரத்துக்குட
காராகெமும். நெஞ்சுருகி - ஹ்ருயம்கரைந்து ஏங்குதி - கூதற்
யநிபண்ணுகின்றாய்' ஆல் வெறெ. தீ - சுழியை'தென்னிலங்
கைமுற்ற - உகூஷிணெகெமவுமுகாவாரி யெல்லாத்தையும்' உள
ட்டிஞன் - ஹகூஷிக்கப்பண்ணிவைத்தவணுடைய' இகூஷிக்கும். ரா
மாதியாலேயுராகையை உத்மாக்கினபெருமாளுடைய வென்றபடி.
தாள் - திருவடிகளை, நயந்தயாம் - ஆசைப்பட்டநாம், நயக்கை-
ஆசைப்படுகை. உற்றது - அடைந்ததை, நானடைந்த மொகு
த்தையென்றபடி. உற்றீயோ - அடைந்தாயோ, வாழி - வாழ்ந்
திடுக, உன்னுடையமொகம்நீங்கி நீவாழ்ந்திடுகவென்றபடி.।ங॥

ழே—கடலுமலையும்விசும்புந்துழாயெம்போற்* சூடற்கொளிராப்
பகற்றுஞ்சாயாற்றண்வாடாய்* யடல்கொள்படையாழியம்மா

ஹ—(கடலும்) என்னைப்போலே "எங்குற்றுயெம்பெருமான்"
என்று கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாவி யிராப்பகலுறங்குகிறிலே
நீயுமெம்பெருமானுடைய திருவாழியுங்கையுங் காணவாசைப்ப
ட்டுப்பெறுமையாலே,

இ-விடத்தில்வாழியென்கிறபடியும்காரணவுபசாரமென்றுவ
ிப்பிக்கைக்காக ஐயோவென்கிறபடியும் உபசாரமாய்த்து. ॥கூ॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

எம்போலென்கிறதைத்துரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்
று) துழாயென்கிறவிடத்தில் லஹிவ்ருகமான வஹிநயத்தைக்கா
ட்டுகிறார் (எங்குற்றுயிருடியால்) எங்குற்று யெம்பெருமா
னென்றது - எங்கேயிராநின்று யெம்பெருமானேயென்றபடி. து
ழாயென்கிறதைத்துரைக்கிறார் (துழாவியென்று) "கூஹஸ்ருவாரெ
ஹாவநஸ்ருதிஜ்ருநாகஸ்ருவ்ருவ்ருஷ்டி" என்று கூதீராஸ்பிபிலும் தி
ருமலையிலும் வாதிவ்ருத்திலும் மவனைத்தேடாநின்ற வென்னைப்
போலே நீயுங்கடல்மலை விசும்புகளில்தேடுகிறாயோ வென்கி
றானென்றுகருத்து. அடல்கொள்படையாழி யென்றது அம்மா
னுக்கு விரோஷணமாயிருந்தேயாகிலும் விரோஷணந்தான்வந்த
ரூஹிராவ்ருதிஜ்ருகூஹாவ்ருத்திவாதநத்திலே தீபவாதத்துக்கு
த்தாதயர்மென்று காட்டுகிறார் (நீயுமிருடியால்) உடல்நோயு
ற்றாயோ வென்கிறவிடத்தில் சூகூஹிவ்ருமானவயர்த்தை யருளிச்
செய்கிறார் (பெறுமையாலேயென்று) ஊழிதோறூழியென்கிறதை

ஸ—தண்வாடாய் - ஸீதகோராதமே? எம்போல்- என்னைப்போல்
கடலும் - லஹிராதத்தையும், மலையும் - வர்ஷாதத்தையும், விசு
ம்பும் - சூகாஸத்தையும், துழாய் - துழாவி, நடவிக்கொண்டெ
றபடி. சுடர்கொள் - சுடர் - தேஜஸ்ஸு, கொள்கை - உடைத்தா
கை, சுடர்கொளிராப்பகல் - உஷ்ண, ஸ்பர்சவதேஜஸ்க்க
ளையுடையராதிபிலும் பகலிலும், துஞ்சாய் - உறங்குகிறாயல்லை,
அடல்-வாராகுருத்ரஷ்ணயாயாஜ்ஞவல்க்யாதி, கொள்கை- ஹ
ஸ்திக்கை, படை - சூபாயம், அடல்கொள்படையாழியம்மானை.

ழே—ஊக்காண்பானீ*யுடலநோயுற்றூயோவூழிதோறூழிபோ॥சா॥
ஊழிதோறூழிபுலருக்குநீர்கொண்டு* தோழியரும்டாழும்
போனீராய்நெகிழ்கின்ற* வாழியவானமேநீபு
ஆ— கூறுகையுமெல்லாமுடல் நோயுற்றூயாகாதுகணவாடா
யென்கிறாள். * * * * * ॥சா॥
(ஊழிதோறூழி) மொகுமெல்லாம் நிறையும்படி இக்காலமெல்லாம் நின்று நீராயுருகுகிற வாழியவானமே நீபுமெங்களை

இ—யுரைக்கிறார் (காலெதிர்காலியால்) மொஷஸ்வூடீ. ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

உலகுக்கு நீர்கொண்டென்கிறதற்கு நிஷ்கர்ஷாகமாக
ளிச்செய்கிறார் (மொகுமிதிர்காலியால்) ஊழிதோறூழியென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (இக்காலமிதிர்காலியால்) நீராய்நெகிழ்கின்ற வென்கி
றதையுரைக்கிறார் (நீராயிதிர்காலியால்) தோழியரும் யாழும்போ
லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எங்களைப்போலேயென்று) மதுரகவி

ஸ—ஸாரதயாஸத்திலேஸ்ரீஹஸ்துக்காகஸ் ஸங்கப்பட்டகூயாய
ரஸிவமான திருவாழியை யுடையஸ்ரீகிருஷ்ணன், கரண்பான்-
ஸிஸ்ரூகஷாவாய்க்கொண்டு' ஊழிதோறூழி - ஒரகிரூபமும், ஊழி
தோறு மூழிதோறு மென்றநய மாகவுமாம். உடலநோய் - ஸ
ரீர வ்யாயிமை, ஸரீரமுள்ளதனையும நாவகி-ர்க்கும்படியான
வ்யாயிமையென்றபடி. உற்றூயோ - அடைந்தாயோ. ॥சா॥
உலகுக்கு - லொகாகமா-ர்மாக, நீர்கொண்டு - நீரைமுகந்து
கொண்டு, ஊழிதோறூழி- ஊழிதோறுமூழிதோறும், நீராய்நெ
கிழ்கின்ற - வஷ-ர்ரதமிவண ஜலமாய்உ விக்கிற, வாழியவா
னமே - லொகுத்தை வாழ்விக்கிற தெவமே? வானமென்று தே
வதத்துக்குப்பெயர். யதா ஆழிய வானமேனென்று வஹ்நிஹோ
ளஹாயத்தாலே கூறாயமான தெவமே? யென்றபடி. கூயவா
ஆழ்ந்த-ர்கூதிக்கை. லொகுத்தை ரக்ஷிக்கிற தெவமேனென்றவுமாம்.
"நீராயுருகுகிற வாழியவானமே"யென்று வஸிஷ்டமாக பிள்ளான்
யொஜித்தபடியாலே யிப்படி ஸ்வாகார்-ம் கொள்ளவேண்டிற்று,
நஞ்சியருள்ளிட்டார் வாழியவென்று வந்த வதுக்கு
ஈவாழ்ந்திரெனவென்று யோஜித்தார்கள். நீயும் - லொகாவகாரக

ஏ—மதுசூதன் *பாழ்மையிற்பட்டவன்கட்பாசத்தா லீனவாயே ॥
னைவாயவெம்மேபோ லெண்மதியேபிர்நாள்* மைவானிரு

ஆ—ட்பே, லெளட்பெருமானுடையமூணவெவஷிதங்களிலீயகப்
பட்டு, அவன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலேஇப்படி னைந்தாயாகாதே
யென்கிறாள். * * * ॥நி॥

(னைவாய) ரண்மதியேபிர்நாள் வயிபதான விருளைபகற்
றுகிறிலே, மழுங்கித்தியாகின்றாப், னைவுதாணியிருந்த வென்னை

இன்பாழ்மையிற்பட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடை
யவி சூழியால்) அவன்கட் பாசத்தாலென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(அவனி சூழியால்) னைவாயென்கிறதை யுரைகக்கிறார் (இப்படி
ஐ சூழியால்) * * * ॥நி॥

* ஆறும்பாட்டு. *

மைவானிருளகற்று மென்கிறதையுரைக்கிறார் (வலிதானவி
சூழியால்) மாழூர்த்துதேம்புதி யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (மழு
ங்கியி சூழியால்) னைவாயவெம்மேபோ லென்கிறதையுரைக்கி
றார் (னைவுதாணியி சூழியால்) பெருமாளர் வாசகங்கேட்டென்

ப—மானதீயும், தேசூழியருப்டாழும்போல் - தீவிகளும்நாளுக்
போலே, மதுசூதன் - தீயவரக்ஷகனுடைய, பாழ்மையில்-
வைலதனில், வாஹவைலத்திலென்றபடி. பட்டு - அகப்பட்டு, அ
வன்கண் - அவன்பக்கலுண்டான, பாசத்தால் - ஆசையால், னை
வாயே - ஸ்ரியிலுமாகாநின்றுயே, கண்பாசத்தாலென்கிற விடத்தில்
வாஸ்யபிலே ணகாரத்துக்கு டகரம். இப்படி க - ச - ட - த - பெ
ஹுர்வெலுமான ணகாரத்துக்கு டகரமெங்கும் கண்டுகொள்
வது. * * * * * ॥நி॥

ரண்மதியே - வெலும் வெணலுமிருந்த வம்ரூனே?
கூடாதிராவழியிலுன நிசிதரவ ரூனேயென்னுமாம். ர
னென்று வெணலுமையும் புதுமையும். மதி - வாரூன். ரண்
மதியென்கிறவிடத்தில் வஸ்துபிலே ணகாரத்திற்கு ணகரம். நீ இ
ன்றாள் - இப்போது, மை - கூஜநீலமாய் வான் - விவா
ஹமான், இருள் - தரிதிரஸ, அகற்றுப் - நிரஸிக்க மாட்டுகிறி

ழூ—ளகற்றுய்மை முழாந்துதேப்புதியா* லேவாயரவணைமேலாழிப்
பெருமானர்*மெய்ப்வாசகங்கேட்டுன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றுயே*

ஆ—ப்போலேதீபும் "தேதைதுன்னைப்பிரியேனென்றும் "வைகு
கஉ"என்றும் "தாழாவரி" என்றும்எம்பெருமானருளிச்செய்தவா
ர்த்தைகளைக்கேட்டு திருவுள்ளந்தாழ்வான் துடக்கமாகவுள்ள தீவி
வாரவாஷங்களைடைபழகி வக்ஷ்ச்சிறவிவன் மெய்யல்லதுசொ
ல்லானென்றுகொண்டு அவ்வார்த்தையை விழுவுவித்து அகப்பட்
டாயாகாதேயென்கிறாள். * * * ॥கூ॥

ஐ—கிறதை விவரித்துரைக்கிறார் (பேதையிதாதியால்)ஐவாயரவ
ணமேலாழி யென்கிற விபாவஷணத்துக்கஹிவ்ராய மருளிச்செ
ய்கிறார் (திருவிதாதியால்) தொடக்கமாக வென்கிறபாவம் தி
ருவாழியாழ்வாணை வம்ருவஹிக்கிறது. மெய்வாசகமென்கிறவிடத்
தில் மெய்யென்கிற வதந்துக்கஹிவ்ராயமருளிச்செய்கிறார் (மெ
ய்யல்லதி சுவதிபால்) உன்வுனடைய வாசியாலே மெய்வாசகமா
ய்த்தத்தனையொழிய வஸ்துவதா மெய்யல்லவென்று கருத்து.
கேட்டென்கிறவிடத்தி லஹிவ்ர தாகம்-ம மருளிச்செய்கிறார் (வி
பாவஹித்தென்று) உன்மெய்ந்நீர்மை தோற்றுயேயென்கிறதை வம
ருவஹிக்கிறார் (அகப்பட்டாயாகாதேயென்று) ॥கூ॥

ழூ—ஊர் மாழாந்து - மழுங்கிக்கூர்மை தகுதியாயென்றபடி. தேம்
புதி - தேன்னியாதின்றாய், நைவாய - நைவு-மெலிவு, 'கரா
வைவு தகிகி-ரோயவாசாரீரினீ விரஹாவ யெவநதெத்ஜா
நகீ" என்கிறபடியே விரஹாஜநிதமெலிவும் வடிவுகொண்டா
ப்போலேயிருக்கிற, எம்மேபோல் - என்னைப்போலே, ஐவாய்-
வெளுத்தவாயை; அரவு - வஸ்துவாகிற, அணைமேல்-சயநத்தின்
மேலிருக்கிற, ஆழிப்பெருமானார் - திருவாழியையுடையவரான
பெரியபெருமாளுடைய, மெய்வாசகம் - உன்னுடைய ஹிதத்தா
லேமெய்யாய்த்தோற்றினவார்த்தையை, கேட்டு, உன்மெய்ந்நீர்மை -
உன்னுடைய சரீரவஸ்துவாவத்தை, ஒளஜ்வுத்தையென்றபடி.
தோற்றுயே - இழந்தாயே, வசாரம்பரமாகவுரைக்கும். ॥கூ॥

பூ—தோற்றுமடனெஞ்சமெம்பெருமானரணற்கெம்* மாற்று
ணைசால்வியபூவேவாணமரீநடீவ* வேற்றுர்வகையிற்கொடி

அ—(தோற்றும்) எம்பெருமானுடைய சூரிதவஸுலகுவாழி
முணங்களாலே யவனுக்குத்தோற்றுமையாதலும், ஆதலால்
அபனைப்பிரிந்த வுலகத்தைபான்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறி
லோ மென்று சொல்லிக்கொண்டழுகிறவெங்களை நீநடீவ ரா
தரூக்களிலுங்கொடுமையையாய்நின்று எத்தனைகாலம் வாயிக்கக்

எழாம்பாட்டு.

இ— நாரணற்கென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சூரிதெதாழியாள்)
தோற்றுமடனெஞ்ச மென்கிறதற்குத் தாயபாருளிச்செய்கி
றார் (அவனுக்கிதாழியாள்) இவவாசுரா வெஹதாஹஸபமென்று
காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) எம்மாற்றுமை யென்கிறதைபுரை
க்கிறார் (அவனையிதாழியாள்) செலவிபழுவேவாணமை யென்கிறதை
விவரித்துரைக்கிறார் (ஒன்றுமிதாழியாள்) எங்களையென்கிற வெ
ஹாவுவநந்தரமேல் கீழ்ச்சொன்ன நாரை யன்றில் முதலான வ
ஸுக்கள் விவகூதிதங்கள். நடீவையென்றது - நிஷாரணமாகவெ
ன்றபடி. வகூரூணையொஜலெடயில் ஜெஸுரூயென்றபடி. வேற்
றுர்வகையிற் கொடுமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாதரூக்க
ளிலுமிதாழியாள்) எனையூழியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எத்த
னைகாலமென்று) மாற்றுண்மை நிற்றியோவென்கிறதற்குத் தா
தபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாயிக்கக்கடவையென்று) வஸுஸஹ-ஃ
வ வ

பு— கணையிருளே - வநமானதிமிவ? எம்பெருமானரணற்கு -
சுவஸுஸுவாதியான நாராயணனுக்கு' படைநெஞ்சம் - ஹவவிஷய
த்தில் வவைமானஜநமெஸுமடப்பம் - ஹவரூகவம் வவைதுழப்,
தோற்றுரும் - இழந்தோம், எம்மாற்றுமை - எங்களுடையபோறு
க்கமாட்டாமையை, சொல்லி - வரூவாவித்து, அழுவோமை- அ
ழுகிறவெங்களை, நீ-ஹவவிஷயஹாத்தாலே கருதிக்கூப்பிடமாட்டா
தேகுடக்கிறீ, நடுவே - எங்களுடைய ஊர்வாநாஹவதத்தின் நடு
வே, வேற்றுர் - ஸாதரூகள், வகை - வரூகாரம், அதாவது
ஹிம்ஸிக்கை. வேற்றுர்வகையில் - ஸாதரூக்களுடைய வரூகா

றோ—தாயெனையூழி*மாற்றுண்மைமாநிற்றியோவாழிகனையிருளே*॥

ஆ—கடலைவகனையிருளையென்கிறாள். * * ॥ன॥

(இருளின்) இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியே, போயறி

இ—வங்கள வரவுரைத்சொல்லிக்கொண்டாவலவிக்கப்பார்க்கிற வெங்கள வரவுரை உவங்களைக்காணவொண்ணாதபடி மூடிக்கொண்டெத்தனைகாலம் வாயிப்பாய். மாதரார்க்களரும் ஊரும் வாகிருக்கு கூடிவெபண்ணுவார்கள் மாதரவத்திற்குக் காரணமன்றியேயிருக்க நீ மாதரார்களிற்காட்டிலும் கூரிமையாயிராநின்றாயென்று கூடிகாரத்தைக வெறுக்கிறாளென்றபடி. யஇ-கூ நாகாரத்திற்குக் கருகியிருக்கை வலவாவதிறனென்றுபாராதே எம்பெருமானைப்பிரிந்து கூதிமாதரூர்வத்தாலே யொளியற்றுக்கருகி வாய்திறந்துகதறவும் மாட்டாதே இருக்கிறதாகக்கொண்டு பண்டே நோவுபடுகிறவெங்கள யுன்னுடைய ஊர்வத்தைக்காட்டி மாதரார்களியும்நலிவு வரவெமன்னும்படி எத்தனைகாலம் வாயிக்கக்கடவை; ஐயோ! உனக்குரூர்வம் நீங்குகவென்று தமிவலைக்குரித்து மொழிக்கிறாளென்றபடி. மாவைவாரவத்தைக்கொண்டு பாட்டுக்கு எம்பெருமானருளிச்செய்தது வருபொழிவு. மாவைவாரவத்திற்கேதுவெவிரோயமின்றியே வருகாரணாநுமானத்தாலே பாட்டுக்கு ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது இதீபயொழிவு. இவ்விரண்டும் மாதாவுங்களென்கிறகருத்தாலே இவ்விரண்டுபொழிவுகளுந் தோற்றும்படி வாயாரணமாகப்பிள்ளாளுரைத்தருளினர். ॥ன॥

எட்டாம்பாட்டு.

மருளற்றென்கிறதைதுரைக்கிறார் (அறிவழிந்தென்று) து

மா—ரத்திற்காட்டிலும், கொடிதாய்-கூரிமையாய், எனையூழி-எத்தனைகாலம், மாற்றாள்-வரகிலுடன், தவ்வுமாவம்-மாற்றுண்மை மாதரவமென்றபடி. இது மூவவுவத்தீகும்வெழும், மாற்றுண்மையிலேயென்றபடி. நிற்றியோ-நிற்பாயோ, வாழி-வலவிதவ்வு என்னை. * * * * * ॥எ॥

ழே — இருளின் றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியேபோய்*மருளுற்றிரா
ப்பகற்றுஞ்சிலுமீதுஞ்சாயால்* உருளுஞ்சகடமுளைதந்தபெ
ருமானை* ருளின்பெருநகையாலாழாந்துநொந்தாபெ ॥அ॥

அ — வழிந்திராப்பகல்முழுயிலும்நீயுறங்குறிலை; நீயுமென்னைப்போ
லே யுருளுஞ்சகடமுளைதந்த பெருமானேபோலே வம்மூவதிக்
கையிலுள்ள வலிநிலவுலகத்தாலே யாழாந்து நொந்தாயாகா
தேயென்கிறாள். * * * * * ॥அ॥

இ — ஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிறார்(துஞ்சிலுமென்று)துஞ்சுகை-
நிவெறியும் ஶயனமும், உதரபந்தமிலலிவ்வுதரமான வயவ-
த்தையருளிச்செய்கிறார் (நீயுமென்னைப்போலேயென்று) அருளி
ன்பெருநகையா லென்கிறதையுரைக்கிறார் (வம்மூவுலகுதாழ்
யால்) கூவுவாவுவிபான வருள்ளவும் உதரபந்தமான வம்மூ
வுலகுத்தை காயெடுகாரணாவவாரத்தாலே ஔகதிக்கிறதென்று
கருத்து. மேல்வுலகும். கழியானது தன்வுலாவத்தலே மதாம
தம்பண்ணுநிற்குமே, அத்தை ஶவவுவிம்மூவுலகத்தில் விரவுத்தா
லே மடலூருவாரைப்போலே நிவெறியற்று வுலகநப்படுகிறதா
கநினைக்கிறாளென்றுகருத்து. * * ॥அ॥

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

அளியத்தாயென்கிறதற்கு ஹேதுகருளிச்செய்கிறார்

பப — இருளின் - கூடியகாரத்தினுடைய, திணி - வாரம்பம்போ
லேயிருக்கிற, வண்ணம் - உணர்த்தையுடைத்தான, மாநீர் - ஒ
ஹாஜயத்தையுடைய, கழியேயென்று வம்வையநம், போய்-மி
கவும், மருளுற்று - மோஹத்தையடைந்து, மருள் - மோஹம்,
இராப்பகல் - ராத்ர்யஹ்க்களானவை, துஞ்சிலும் - முடிந்
தாலும், நீதுஞ்சாயால் - வ்யாப்தம், உருளுஞ்சகடம் - ஶகடாஸுரனை
ஶத்தாலே யுருண்டுவருகிற ஶகடத்தை, உதைத்தபெருமானர் -
ஸ்ரீவாஸுதேவாலே தாவநம்பண்ணின வ்யாதியிலுடைய, அருளின்
பெருநகையால் - கூவுவாகார்ய-ஹமான வம்மூவுலகத்தில் ஔஹாவா
வயத்தாலே; ஆழாந்து - தளர்ப்பட்டு, நொந்தாயே - வ்யஸ
ப்பட்டாயே, வனகாரம்மொழிஹ்ராதிகம். ॥அ॥

மூ —நொந்தாராக்கா தநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த*நந்தாவிள
க்கமேநீயுமனியத்தாய்* செந்தாமரைத்தடங்கட்செங்கணி
வாயெம்பெருமா* னந்தாமத்தண்டுழாயாசையால்வேவாபோ
ஆ —(நொந்தாரா) நந்தாவிளக்கே இப்பாடுபடுகைக்கீடன்றியிரு
ந்த நீபுமென்னைபோலே கூடுதிகவுமல்லா மந்ரஹவித்தா லு
ம் ஆராதகாதல்நோயானது உன்னுடையமெல்லாவிலைய யுள்ளு
லர்த்த செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமா னெ
தாமத்தண்டுழாயினுள்ளே ஆசையாகிற ஃஹாநிபாலே வேவா
நின்றுயாகாதேயென்கிறாள். * * * ॥கூ॥
இ —(இப்படியிதுவாஹிபால்) அளிபத்தாயென்கிறது அருமந்தவி
ன்கிற ஸுவைம்போலே நன்மையைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து.
நீயுமென்கிறவிடத்திலே சுவிஸுவாஸ்யத்தாலே வ்ருத்தமான
ஸாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்கிறார்(என்னைப்போலேயென்று) நொந்
தாராவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (கூடுதிதுவாஹிபால்) வேவாயென்
கையாலே ஆசைக்கு கூஹிதவுநிர்வஹணஃலமென்கிற
கருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஆசையாகிறவிதுவாஹிபால்) வ

ஸு —நந்தாவிளக்கமே - நந்துணை - நசிக்கை, அதில்லாதநீடமே?
வ்யுத்தாரவிதுவுடன்றிக்கே ஜுவிக்கிறநீடமே யென்றபடி, அளிய
த்தாய்நீயும் - அருமந்தநீயும், நொந்தாரா - வ்யவஸ்திப்பட்டுமுடி
யாத. வவ-ஹாவ்யவஸாநஜநகமான என்றபடி, காதல்நோய்-பெரு
ஜ்வரமிபாஸனது, மெல்லாவி - தொட்டார்மேலே பழியாம்படி ஜ்வ
ரவானவாதாஸனை, மெய் - ஜ்வர, ஸமவஹ்நாநாஸமவத்தாலே
நைந்து ஜ்வரவான வாதாஸைவையென்றபடி. உள்ளுலர்த்த -குருக்
ருத்வற்றுக உள்ளுங்கூட ஸோஷிப்பிக்க, செந்தாமரை - கர்ணா
தாஸ்ரஸம்போலேயிருக்கிற, தடம் - விஸ்தீர்ணமான, கண் - கண்
ணபுடையனை, செங்கனிவாய் - கனி, ஸ்ரீம், செங்கனி - சிவந்
தஸ்ரீம், வி ஸ்ரஸ்ரீம்போலேயிருக்கிற, வாய் - கர்யாத்தைபு
டையனை, எம்பெருமான் - கர்ஹஸ்ஹ்யாஜியினுடைய, அம் - ஸ்ர
ந்ரமான, தாமத்தண்டுழாய் - தாஜ்ரகுவமான தர்ஸநீவிஷ
யத்தில், ஆசையால், வேவாயே - உன்னுடையஉடம்பே கூஹிபா
கவாரிதவிபாநின்றுயிய. * * * ॥கூ॥

ஏழு—வேவாரா வேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த* வோவா
தாப்பகலுண்டா வேவீழ்த்தெழிந்தாய்* மாவாய்பிளந்து மு-
ருதிடை போய்மன்னாளந்த* மூவாமுதல்வா வினியெம்மைச்

ஆ—(வேவாரா) கூஹாஹ்ரானவென்னுடைய மெல்லாவிமுழுந்
தாளும் தவிராதேதின்று வேட்கைநோயானது ஹஹிக்கும்படி
யுன்னுடைய ஹாணவெவ்வி தங்களாலே யென்னையோவாதேயி
ராப்பகலுன்பக்கலிலே விழுந்துகிடக்கும்படி பண்ணினை

இ—ஈஹு தீபத்தில்நின்றுந்தன் திருமாளிகையிலேபுக்கு அங்கே
யெரியாகிற்கிற விளக்கைநோக்கி அதுக்கு கூழிவ்வாவிவமாயிரு-
க்கை வ்வஹாவமென்றறிபாதே ஹாஹவஜிராஹத்தாலே வாரிதவிக்
கிறதாக கினைத்துச்சொல்லுகிறானென்றுகருத்து. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

மெல்லாவியென்கிறதை புரைக்கிறார் (கூஹாவெஹ்ரு தாழியால்)
வேவாராவேட்கை நோயென்கிறதைபுரைக்கிறார் (முழிந்தாலு
டிதாழியால்) உள்ளுலர்த்த வென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஹஹிக்கு
ம்படியென்று) மாவாயிதாழி முதல்வாவென்னுமனைவ வ்ஹாஹ
ஹிக்கிறார் (உன்னுடையவ்தாழியால்) மூவாமுதல்வாவென்றது-
ஹாணவாரம், மாவாயிதாழி வெவ்வி தவாரமென்று கருத்து. எ-
ன்னையென்றது கூயாஹ்ரகம். உன்பாலே வீழ்ந்தொழிந்தாய் எ
ன்கிறதைபுரைக்கிறார் (உன்பக்கவிதாழியால்) இனிளம்மைச்சோ

ஏ—வேவாரா - வேவித்து கூடுமாகாத, ஹஹித்துஉவாரதமா
காத, வவ-ர்காமுமும் ஹஹிபாகின்றவென்றபடி, வேட்கைநோ
ய் - வெருவுயியானது, மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - கூஹாவான
வாதாவை உள்ளேபிழ-த்து புறம்பளவும் ஸோவஷிப்பிக்க, ஓவாது-
விவ்ஹுமின்றியே, இராப்பகல் - நக்ஷ்ரம்ஹிவா, உன்பாலே - கூஹி
ஷியை, வீழ்த்து - விழப்பண்ணி, என்னையிகிஸோஷ்ஃ, ஒழிந்
தாய் - உவாரதிணைப், என்னைபுன்பக்கவிலே விழப்பண்ணி கூ
திகூஹுதிணையிராகின்றாயென்றபடி, மாவாய்பிளந்து - கேசரஹாவ
தாரமுத்தின் வஹாநத்தை விஹாரணப்பண்ணி, மருதிடைபோய் -
யமலார்ஜுநரூபத்திலேசென்று, மண்ணளந்த - ஹரிணியை ஸ்ரீ
வாமநத்தாலேயளந்த, மூவா - மூப்பில்லாத, மூப்பு - வாயர்கும்,

ழு—சோரேலே* * * * ஈயி

சோராதவிலப்பொருட்கும், தியாஞ்சோதிக்கே* யாரா தகா

ஆ—இனியடியேனேச்சோரவிடாதெழியவேணுமென்கிறுள். ஈயி

(சோராத) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்த வுவகநத்தாலே மூழியப்புகுகிறதம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவந்து தோற்றியரு ளின வெம்பெருமானைக்கண்டு தாமுஜ்ஜீவித்து வெளாஜ்ஜீவநத்தாலே

இ—ரேல் என்கிறதையுரைக்கிறுர் (இனியிதாழியால்)விடாதெ ழியவேணுமென்றது* மேல் யாவுசாயம் விடாதேயிருக்கவேணு மென்றபடி. கீழெல்லாம் ஹஸ்துவிஷயத்தாலே வகுத்தாளிகளைக் குறித்து வுபயபாந்தவிப்பிராட்டி இப்பொழுது வாத்ஸல்யி னுனவனை நோக்கிப்பேசுமாப்போலே பேசக்கூடுமோவென்னில் இவருடைய கலவரத்தைக்கண்டு ஔதார்யகுணவையாலே அவ்வவஸ்தாநும் தீருமபடிவந்து தோன்றுகையாலே அவனைநோக் கிப்பேசுகிறுளென்று கருத்து. இப்படியவன்வந்து தோன்றினு னென்னுமிடம் முதல்வாளென்கிற ஸம்பாவநாஸ்தாநத்தாலும் இனிளம்மை சோரேலே என்கையாலும் யுக்திக்கிறதென்றுகருத்து. இப்படியுக்தமான விவ்வகையத்திலிவருகுஹிதாய முண்டென் றவிடம் மேல்பாட்டிலே வுபாயாந்தரத்திலே வெளாகியாலே வ தமாகிறது. * * * * * ஈயி

* திகமனம். *

வுபாயத்வாஹந்திலே யுக்திக்கிற கலக்ஷேங்களை யருளிச்செய்கி றுர் (இப்படியிதாழி கூறவஸ்துவித்தென்னுமளவாலே) இப்படியெ

ஸ—முதல்வா—காரணவஸ்துவே?மூப்பில்லாத காரணமேயென் றபடி. அதாவது ஜகத்துக்குத்தான் யஹேதுவியொகாரங்களைப் பண்ணியும் மன்றும்பண்ணுதவனைப்போலே ஜகதுபாதாநகாரணத்திலே நகிதநவஸ்துதினுயிருக்கை, இனிளம்மை— உதிதவயஸ்கம், சோ ம்பலே - விடாதே. * * * * ஈயி

சோராதளப்பொருட்கும்—ஒருவஸ்துவும் விடாதே வஸ் துவஸ்துக்களுக்கும், ஆதியாஞ்சோதிக்கே : காரணவஸ்து தா னுவராஜ்யாதிபதியாக்ரு. அவன் விஷயத்திலேயென்றபடி. ஆரா

ழை—தற் குறுகூர்ச்சடகோப* னேராயிரஞ்சொன்னவவற்றுளி
லைபத்துஞ் சோரார்விடார்கண்டீர்ஞாலத்தந்திண்ணனமே॥
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் சதகிகன் திருவடிகளேசரணாட்.

ஹ—யெம்பெருமான் வலவெ-ழ்வாரகுமவிகுமானபடியைக்கண்டு
வீ சோராய் அடியேனிவனுடைய வலவெ-ழ்வாரகுழவிகுமாக ப்பெ
ற்றேனுகை, தே யென்றுகந்துகொண் டெம்பெருமானுடைய வல
வெ-ழ்வாரதனை யநுபவித்து இப்படிவலவெ-ழ்வாரணயிருந்த வெ
ம்பெருமான் பக்கலுள்ள நீரகயிகுமான ஆசையாலேசொன்ன
விந்திருவாய்மொழியை விடாதாரொருநாலு மெம்பெருமானைப்
பிரியார், இது நிழ்சி தமென்கிறார். * * ॥கக॥

இ—ன்றது கீழ்ப்பாட்டிலுகூரீ தரா என்றபடி, இப்படிவந்து தோ
ற்றிபருளினவென்றவப்ம். பிராட்டிக்கு வந்துதோற்றி யருளினப
டியைபன்றே கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லிற்றென்னில்; சுநரவெஉ
ஹத்திற்சொன்னது வலாவெஹாத்துக்கும் தாஇமன்றுகருத்
து. அடியேனென்றது வீதரு க்ஷயத்தாலேவந்த ஹாவநாஹம
யாநத்தை சுநாஹம்யித்தபடியல்லது பெற்றேமென்கிறகி யை
க்த கதரு-ழவஹமாக வரபொமித்தபடியன்று. ஹமவஹாவரவலி
காரான வெல்லாரும் பெற்றேமென்றபடி. வரயிவாஹத்தைதபுறரீ
க்கிறார் (இப்படி வலவெ-ழ்வாரஞபிதரீயால்) ஆராதகாதலென்
கிற விஸ்வஷணம் வெஹ-ஹ-ழ்மென்கிறார் (நீரவயீதரீயால்)
ல்) இலைபத்துஞ்சோராரென்கிறதை யுரைகிறார் (இத்திரு
வாய்மொழியிதரீயால்) விடார்கண்டீர் வைகுந்தமென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஓருநாலுமிதரீயால்) இங்கேவைகுந்தஸ்ஹம் ஹ
ஹவாவகுமென்றுகருத்து. யஹா - வாசிவஹவாவகுமாஞலும் எ
ம்பெருமாணப்பிரியாரென்று வலி தாயும்-ம் சொன்னபடி. திண்
ணனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுநிழ்சி தமென்று) ॥கக॥

ஸ—.தகாதலி தரீவஷ்டீ.ஓராயிரம்-விஸகூஷணமாய் வலஹவ வ.
வாகுமாசக்சொன்ன, வுவற்றுள்-அந்தபாட்டுக்குள்ளே, இலைபத்
துஞ்சோரார்-இந்தபத்துபாட்டுகளையும் விடாதே சுநாஹம்யிப்பார்
வைகுந்தம்-மெஹகூணந்தை, விடார்கண்டீர்-விட்டுவாராக்கண்டீர்-
திண்ணனவே உபபோ, இவ்வகயி-ம்வலாஹ்நிழ்சி தமென்றபடி. ॥கக॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமஹாவஸிஷ்டாதியுக்தாவஸிஷ்ட:

(வாயுந்திரை.)

ஸ்ரீஹயக்ரீவாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ

ஏ—வுலர்த்துகையாலும், டறந்துபிழைக்கவொண்ணுதபடியி
ராயிரவஸரஸ்திவஸீகரண வெவ்வி தங்களை புடை யவணுகையா
லும், நிரகிரபலஹாரனனைம்பெருமானுடையவிரஹதுக்கம்ஒரு
கூணைஜாதிமும் ஊஹ்ஹஹமென்று வாயுந்திரையுகளும்" என்கிற
ஸுகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். உகூ

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திண்ணன்வீடு) இப்படி வாஸல்யமான வலிவ-ஸ்ரமஹரத்
வத்தை தம்முடைய வீதரகத்தாலே வலிவதிரகமாக அனு

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமானீர் கூராவிக்கப்பெறுமையாலே வரிதவி
யாநின்ற இவருக்கு அவன் கதருதெலாமுணர்க்கொண்டுவந்து
தோற்றினவாறே அவனுடைய மஹாகுணத்தையே பேசிக்கொ
ண்டு-நாஹிக்க வாதமாயிருக்க அதைவிட்டு வலிவ-ஸ்ரமஹ
ரத்தை உபவாஹிக்கிறதே கூலம்மதமன்றிரேவென்ன கூலசரிப்
பிக்கிறார் (இப்படியிராதிபால்) இப்படியென்றது- எப்பொருட்
குமாதியாமென்கிறவிடத்தி லுஷ்ணீராயென்றபடி. வலிவ-ஸ்ர
ஸஹம் வாஸல்யமாகையாலே உபவாஹிக்கிறரென்றதாய்த்
து. அஜலும்இதை உபவாஹிக்கவேணுமோ? உயர்வறவுயரிலே
வரஹம் சொல்லிப்போருக்கையாலே இதுவொநாவாதமும்மாகாதோ
வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவிராதிபால்) தம்மு
டையவீரதிரேகதாலே இந்த வலிவ-ஸ்ரஹத்தை காட்டா
ரும்இசைந்து கூராவிக்கவேணுமென்று அதற்காக உபவாஹி
க்கிறரென்றுகருத்து. வீரதிரேகத்தாலேயென்றது - உயர்வ
றவுபரில்க்காட்டிலும் வீரசாயிருக்தாலே யென்றபடி. அவ்விட
த்தில்வீதி வரஹஜாதராநாலயாநஜலமென்று, இவ்விடத்தில்
வீதி நாஹரிவரஹத்தை கூராலயித்துவந்தது; ஆகை
யாலே கதிதாவுயிரகதிரே யென்றுகருத்து, (நங்கண்ணன்க

மூ — திண்ணன்வீ டிமுதன்முழுது மா*யெண்ணின்மீ தியனெம்பெ
ருமான்* மண்ணும்விண்ணு மெல்லாமுடனுண்டகந்*

ஆ — வாழிக்கிறார். சோகஹரஹ்யை ஸுவாரஷாயஹ் வாஹனாய், வாஜிநவாவாரிவெஹ்ஹ்ய கூயாணமாணங்களையுடையனாய், எனக்கு வாழியாய், வவ-ஹ்தீவாரகஷகுணபிறந்து வண்டுவரைப்பெருமா

இ — ண்ணல்லதில்லை" யென்றும் "சோபாலகோளரியேறன்றியே" என்றும் ஸுவாஷ்யகவாரகமிறைத்திருவாய்மொழியில்சொல்லப்படுகிறது. ஸுவாஷ்யகமென்கிற இக்மாணத்தையே ஆஹிதொத்தாமுகமென்றுவாயஹ்ர் அருளிச்செய்தார். இது வாவ்யகவாக்யாரணத்திற்குச் சேருமோவென்னில்; இந்தஆஹிதொத்தாமுகம் ஸாமாந்யவாக்யாரணமாகையாலே வாவ்யகவாக்யாரணத்துக்கும் ஸம்மதமென்றுதிருவுள்ளம். வாஸுதேவாத்பரம்நாஸ்திக்குப்பரிஹாராரதமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஹ தாகமாகவென்று) வாராணாஷ்யுஷ்தஹெ தாவ்ய வாரமாகவென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

வீடுமுதல்முழுதுமா யென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (ஜராகேஷ தாஷியால்) முழுதுமாயென்கிற கூஸமஷ்டிவாசகஶப்தம் கூயாவ்யாகதமென்னுமாப்போலே காரணவாசகாயஹ்வவாரமென்றுகருத்து. எண்ணின்மீதியனென்கிறதை புரைக்கிறார் (வாஜிதாஷியால்) வ்யாப்திவாசிதாவாரிவெஹ்ஹ்ய கார்யாரணமாகையாலே ஸர்வஹ்யாரகஸ்வாமியாகை மல்லாமையால் காரணவாசிதொவாரிவெஹ்ஹ்ய விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்ட வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஹ்தாஷியால்) நங்கண்ணனென்கிறதை புரைக்கிறார் (வண்டுவரையிதாஷியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் — வீடுமுதல் - ஜராகேஷவாஹ்யதி, முழுதுமாய்- கூயஸமுதாயஹ், ஜராகேஷாதிகூயஸமுதாயவாசகமென்றபடி. எண்ணின்மீதியன் - விஷ்ணுதீதன், எம்பெருமான் - கூயஸகஸ்வாமீ, மண்ணும் - ஹரிதிவியையும் விண்ணும் - தத்காரஸ்தானத்தையும், எல்லாம் - மற்றுமுள்ள கூயஸமூஹத்தையும், உடன் - பாரமஸஹ, உண்ட - வாயுயகாலத்தி

பூ—கண்ணன் கண்ணல்லதில்லேயோர்கண்ணே* ॥க॥

ஏபாவம்பரமேயேழுலகு* மீபாவஞ்செய்தருளாலனிப்பாரார்*

ஆ—ளஇஜ்ஜகத்திலீஸ்வரன்;மற்றீஸ்வரனில்லை;இதிலொருவனம்யமில்லையென்கிறார். * * ॥க॥

(ஏபாவம்) இஜ்ஜகத்துக்கு வேறு ரக்ஷகனில்லேயே வென்னில்; "நஹிவாயுநவாசியூர்ஜிதவலவ-ஸ்ஸுராரஹரிம்" என

இ—மருளிச்செய்கிறார்(இஜ்ஜகத்திலீஸ்வரனி தாழியால்) அல்லதி தாழியையுரைக்கிறார் (மற்றி தாழியால்) திண்ணனென்கிறதற்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (இதிலி தாழியால்) ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு.*

இல்லேயோர்கண்ணனென்று சொல்லியிருக்க அருளாலனிப்பாரென்று பின்னையும் ரக்ஷகாந்தரநிஷேபம் பண்ணுகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாதாவென்ன கூடாதென்னகருத்தாகிறார் (இஜ்ஜகத்துக்கி தாழியால்) வேறுரக்ஷகனில்லேயோ வென்றது மெய்யாஜ்ஞாநாதிகளிலே ஸ்நிக்தரஞ்சும் ரக்ஷகரும்சொல்லிற்றில்லேயோவென்றபடி. இஸ்ரீகாவாரிஹாரத்திலே இப்பாட்டுக்குத் தாதபமாகையால் வ்யாக்யாதாவில்லையென்று கருத்து. என்றுகொண்டென்றது ,,நஹி" தாழிவயநாயகத்தை நஹிகாநயாகத்துக்கொண்டு என்றபடி. இதுக்கு உபவாதிக்கவேணுமோ வென்கிறரென்கிற வ்யாவஹாரமே தாடகநயம். லாகிகங்களான விஷ்ணுவ்ருத்தாணாதி கவநவிரோதாகாரிகங்களான மெய்ஞாநாதிவ்ருத்தாணங்கள் கூடாதாணீயங்களென்றுழ்வாருக்குத் தாதபமென்றுகருத்து. த்ருதீயவாகத்தி

ஈ—லேவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை, நங்கண்ணன்-நம்மூடையபூஜ்யன், கண்-உபயவி, நிவாஹகனென்றபடி. அல்லது - கவுகிரிக்ஷமான ஓர்கண் - ஒருபயவி, இல்லை, திண்ணன்-உபயம், நிர்வாஹகமென்றபடி. * * * ॥க॥

மாபாவம்விட-ஜ்ஞாநாவாவம் விட்டுப்போம்படி, அரர்க்கு- ஹரணுக்கு, பிக்ஷைபெய்ப்பு - ஹவிர்க்ஷையவதி-த்தவனை, ஹவிர்க்ஷையக்கொடுத்தவனைவென்றபடி, கோபாலகோளரியேறன்றியே-

ழு—மாபாவம்விடவர்க்குப்பிச்சைபெய்* கோபாலகோளரி
யேறன்றியே* ॥உ॥

ஆ—ன்றுகொண்டுஈ—ரடியுமிலாவாவத்தைப்போக்கியவ
ஊனுகூத்தருளினவாதிகூ,ஈ—ணிசுழற்றிருந்தகோபாலகோளரிபே
றன்றி இந்த ஊவ—ர்லொகங்களிலுடைய வாவத்தைப்போக்கி ஈ
கூத்திப்பாருளரோ; ஈகூத்திக்கவல்லார்தாளுளரோ; இது உவவாதிக்
கவேணுமோ என்கிறார் * * ॥உ॥

இ—ற்குகூத்திவரலாயமருளிச்செய்கிறார்(ஈ—ரடியிலுடையவி தாழியா
ல்) எழுலகுமீபாவமென்கிறதற்கு வய—ர்வலிதாகவ—ர் மருளிச்
செய்கிறார் (இந்தவலெ—ர் தாழியால்) அளிப்பாரார் என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஈகூத்திப்பாருளரோவென்று) இதில் கூத்திவரதா
கவ—ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஈகூத்திக்கவி தாழியால்) ஏபாவம்பரமே
ன்கிறதற்கு நிஷ்டூரகவ—ர்மருளிச்செய்கிறார் (இதுவி தாழியா
ல்) ஸ்ரீவாதிகளுக்கும்வந்த வநகவ—ர்த்தை எம்பெருமானேதீர்த்
த்து ஈகூத்திக்கவேண்டுகையாலே அவர்கள் ஜகதூகூத்காரகமாட்
டார்களென்றுகருத்து. * * * ॥உ॥

ஸு— கோள் - வெறுப்பு, அரி - ஹாநிஃ, விஹ்ருஃ, ஏறு - ஸ்வபாவம், மோ
வாயர்க்குள்ளே வெறுவதிஹ்ருஸ்வமென கூறுவனையொழியவெ
ன்றபடி. எழுலகும் - ஸகலலோகத்தையும், ஈபாவஞ்செய்து-
ஈயென்று நாராயணாவி. நஷ்டமான வாவத்தை யுடைத்தாம்ப
டிபண்ணி, அருளால் - கூபையால், அளிப்பார் - ஈகூத்திப்பார்,
ஆர்?-அவனையொழிய வேறொருவருமில்லையேயென்றபடி.ஆரென்று
து வஸ்துவாதிகளுநிசையுமிட்படி ஈகூகூவஸ்து விஷயைச்சொல்லு
கிறது.எயென்றது. ஓவென்றதாய் அய்யோவென்றுமாப்போலே நி
வெ—ஹவெஹ்யாதகூம். எபாவம் - வாவமே ஈதிகூரீஷங்களுக்கு
விவக்ஷிதமுமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதேயென்று வாசார
ரிகூளை வெறுக்கிறபடி,பரமே - ஹாரமே. ஸ்ரீணாநாஹவட்பண்ணு
மதொழிய இதுநமக்கு ஹாரமாய் ஸாஜ்யமாய் வந்துவிழுவதே
யென்றபடி. * * ர * ॥உ॥

மூ—எறினைப்பூவினைப்பூமகடன்னை*வேறின்றிவிண்டொழுத்தன்
னுள்வைத்து* மேறன்னைமீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட*

ஆ—(எறினை) அயர்வறுமமரர்கள் தன்னுடைய வளஞ்சீயுருவை
த்தைதக்கண்டு தொழுகைச்சுக வலவெ-ஃறியான பெரியபிராட்
டியாரோடொக்க, சுதந்திரவகூடியான பூமிதேவியாரை
க்கும் தன்னை யாளுடமையாகக் கொடுதத்துக்கொண்டிருச்சைபாலும்
வள-ஃறொகுங்களும் திருவடிகளினுள்ளே யடங்கும்படி யளந்த

மூன்றாம்பாட்டு

இ— விண்டொழுவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமி தாழி
யால்) உலகாஃகொழுவி" என்னுமாப்போலே விண்ணுலகும் த்
யால்) தூதுலகளிக்குக மென்றுகருத்து. பூமகள்தன்னை யென்கிற
தைவிவரிக்கிறார் (லவெ-ஃதாழியால்) வேறின்றினென்கிறதற்கு
வய-ஃவலிதாவை-ஃ மருளிச்செய்கிறார் (ஒக்கவென்று) எறினைப்
பூவினை என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (சுதந்தமி தாழியால்) தன்னு
ள்வைத்தென்கிறதை வெத-ஃமுவ-ஃமாகக்காட்டுகிறார் (தன்னையி
தாழியால்) தூதீயவாழுந்துக்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார்
(லவெ-ஃதாழியால்) இதுவும் வெத-ஃமுவ-ஃமென்று காட்டுகிறார்
ர் (அனந்தருளுகையாலுமென்று) மாலென்கிறவழுந்துக்கு சுலபி-

ப—எறினை - பூமியினையும், ஏறு - வ்ருஷபம், அத்தையுடையவ
ன் - ஏறன். பூவினை - நாபீகமலத்திலே பிறந்த ப்ரஹ்மாவையு
ம்; பூமகள்தன்னை-வழுந்திலவதரித்த பிராட்டியையும், பூமகடன்
னையென்றுவாசம். ளகாரஸாரூ தகாரலவொடுகூடிகாரவுகாரஷகாரவி
ண் - வாசிவழுவாவிகள், தொழ - இவனுடைய வளஞ்சீயுருக்தை
க்கண்டு தொழும்படி, வேறின்றி - வேஷமின்றியே, தாரத
ம்யாதே யென்றபடி. தன்னுள்வைத்து - தன்னிடத்திலே
வைத்துகொண்டு, வக்ஷஸ்லிலே பிராட்டியையும், நாபியிலேவை
ஹ்மாவையும் உகுந்திணவாழுத்திலே ஈசுவரனையும் வைத்துக்கொ
ண்டென்றபடி. மேறன்னை - மேல்தன்னை, உவரிதநிலாகுங்களை,
ளகாரஸாரூ தகாரலவொறுகூடிகாரஷகாரஷ், மீதிட - விஞ்சும்படி
நிமிர்ந்து - வளர்த்து, மண்கொண்ட - ஈரேழினையும் வஹித்தவனை

ரூ—மாறன்னின்மிச்சுமோர்தேவுமுளதே* ॥ங॥

தேவுமெப்பொருளுநம்படைக்கப்*பூவினுண்முகினைப்படைத்த

தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற்*பூவும்பூசனையுந்தகுமே ॥ச॥

அ—ருளுகையாலுமிவனேஸவெஃஸ்வரன்;மற்றில்லையென்கிறார்॥

(தேவும்) ஸகலஜந்துக்களையும் படைக்கைக்காக, பூவில் நான்முகனை, தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானல்லது ஸகலஜந்துக்களுமழிகையாருமுளரோ வென்கிறார். க * * ॥ச॥

இ—உபாயமருளிச்செய்கிறார்(இவனேஸவெஃஸ்வரனென்றுமிக்குமோர்தேவுமுளதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றில்லையென்று) * * * * ॥ஞ॥

நாலாம்பாட்டு.

வைஷ்ணவர்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகல ஜந்துக்களையுமெதிர்ப்பதால்) க்ரூரமதிகளான மேஷஸமூஹத்தை ஸங்கல்பமாத்திரத்தாலே ஸம்ஹரிக்கவல்ல ஸர்வேஸ்வரனென்கிற ஸர்வஜ்ஞத்வத்தின்மேலே ஸமர்ப்பணம்பண்ணுகையாலே (தன்னுடையவிதுவதியால்) தாரீயவாஹத்துக்கு ஸம்பாதகமாக மருளிச்செய்கிறார் (ஸஸ்வெஃஸ்வரனால்) பூதகுவதுஸ்ரீஸஹஸ்ரனுக்கு, பூசனைதகுவது

ஸ— மேஷாவையிபக்கல்நின்றும் ரக்ஷித்தவனெனென்றபடி.மாறன்னில் - மால்தன்னில்;வைஷ்ணவர்களென்றபடி. மால் - ஸர்வேஸ்வரனை, மிக்குமோர் தேவுமுளதே வுகிறிசுமாயு மொருதெய்வமுண்டோ.வேறுமொருஸஹாயனுண்டோவென்றபடி. எஸ்ஸாரும் கிம்ஸஹாயமாய் கெஸ்வெடும். * * * * * ॥ஈ॥

தேவும் - தெவஜாதியையும், எப்பொருளுநும் - ஸகலவஸ்துக்களையும், படைக்க - ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக, பூவில் - நாஸிவிஸ்தில், நான்முகனை - சதுர்முகனை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, தேவன் - ஸௌந்தர்யத்தாலே தெய்வாதிதெய்வமானவனை, எப்பொருமானுக்கல்லால் - ஸர்வருக்குமதிஸயிதனாய், பூவும்-வையமும், பூசனையும் - வாஸஜாதமும், தகுமே - உசிதமோ. ॥ஞ॥

மூ— தருஞ்சீர்த்தன்முனிமுதலினுள்ளே *மிகுந்தேவுமெட்பொரு
ளும்படைக்கத்* தருங்காலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்*

ஆ—(தருஞ்சீர்). தன்னுடையதிவ்வாதாரவுபத்துக்குவி சமான
சுயாணஙாணங்களையுடையனும், வஸஸாசுவ சுமித நிவிலுஜஸ
தினதையுடையனும் தன்னுடைய வஸவெ-ஸ்ரீரகோவி சமான
அழகிய திருக்கண்களையுடையனுமிருந்த வெம்பெருமானுடைய

இ— வஸவெ-ஸ்ரீரனுபிருப்பானுக்கு, ஆதலால்பூவுக்பூசனையும்தச
தென்றவாறே வாஂஒரனுமல்லன் வஸவெ-ஸ்ரீரனுமல்லனென்
றும் வஸிக்குமென்றுகருத்து. தயாவ - இவனேவஸவெ-ஸ்ரீரனென்
ன்றும் வாரிகாதிய-ர்மென்றும் திருவுள்ளம். நிரகிஸபவஸனஅ
ய-ர்மும் வஸவெ-ஸ்ரீரகோவிலமாகையாலே வேரழகியாரில்லையென்
றதுவுமிவர்கூரணத்துக்குச்சேரும். இப்படி வஸிதாகை-ர்ங்கொள்
ளாதபோது யயிாரூராதத்திலிப்பாட்டு தெவதாஜோவாஜநத
நிஷயமாதிரவாரமாய் வருகூரணத்துக்கும் வாஂமதமாகா
தொழியும். * * * * ாசா

ஐந்தாம்பாட்டு.

தருஞ்சீரென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன்னுடைய திவ்வுதாரி
யால்) தனியிதாரிதருவி ஸுஜ முரைக்கிறார் (வாஂகுஜ்ஜுதாரி
யால்) சுஜிகீபகூாரணவையர்ாயமான தனிமுதல்ாவும் இங்கே
வாஂகூஜ்வாரமென்றுகருத்து. கோலவடிதாதி லஹிவ்ருதாகை-ர்
மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய வஸவெ-ர்தாரிபால்) கோலத்
தாமரைக்கண்ணனென்கிறதை புரைக்கிறார்(அழகியவிதாரியால்)
எம்மான்மிருஞ்சோதிமேலென்கிறதை புரைக்கிறார் (எம்பெருமா

ாா—தருஞ்சீர் - தன்திவ்வுதாரா்வுபத்துக்கு தகாநின்ற மு
ணங்களையுடையவன், தன்தனிமுதலினுள்ளே - தன்னுடைய கு
ணீதீபகூாரணமான வாஂகூஜ்தினுள்ளே, மிருந்தேவும்- ாரஸ்ர
ரரென்று ாஂகிக்கும்படி மிருந்தவ்ருஹாதிமஹாஜாதீயையும், வெ
ப்பொருளும் - வஸவெ-ர்வஸ்துக்களையும், படைக்கத்தரும் - ஸ்ருஷ்டி
க்கத்தக்கவனை, கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - வாஂஒரதாரா
வஸொஜநனை, எம்மான் - கூயஸ்ரீயிஜுடைய, மிருஞ்சோதி.

மூ—மிகுஞ்சோதிமேலறிவார்யவரே* * * ॥நி॥

யவரும்யாவையுமெல்லாப்பொருளுங்* கவர்வின்றித்தன்னு

ளொடுங்கநின்ற* பவர்கொள்ஞானவெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி*

ஆ—திருமேனியினழகுகொருவர்க்குநினைக்கவிலமோவென்கிறார் நி॥

(யவரும்) கூஷ்மவொயமாகத்தன்னுள்ளே வைக்கப்பட்ட

ஷவ-ஜகத்தைபுடையவனுய், ஷாஹாவிகு ஷாவ-ஜஜுத்தையு

டையவனுய், கூசீராண-ஷநிகூ கடலுள (வண்டுவரைப்பெருமா

இ—னுடையவிதுாஷியால்) சோதிஷவம்விஹ ஹாவாரம். மேல்

ஷவம் கஹ்ஷ ஷளடுய-ஷவமென்றுகருத்து. அறிவார்யவரே

என்கிறதற்கு வப-ஷவஷி காயை-ஷமருளிச்செய்கிறார் (ஓருவர்க்கி

துாஷியால்) * * * * ॥நி॥

* ஆறும்பாட்டு. *

கவர்வின்றி யென்கிறதைதுணைக்கிறார் (கூஷ்மவொயமாக

வென்று) ஒடுங்கவென்கிறதற்குத் காப்ப-ஷமருளிச்செய்கிறார்

(வைக்கப்பட்டவென்று) வாயிஜவாஹத்தை ஷஸ்ரு ஹிக்கிறார் (ஷ

ஷவ-ஷதுாஷியால்) சுடரென்கிறதற்குத் காப்ப-ஷமருளிச்செய்கி

றார் (ஷவாஹாவிகுமென்று) பவர்கொள்ஞானவெள்ள வென்கிறதற்

கு வஷி காயை-ஷ மருளிச்செய்கிறார் (ஷாவ-ஜஜுத்தையென்று)

எம்மாழியம்பள்ளியாரென்கிறதை ஷஸ்ரு ஹிக்கிறார் (கூசீராண

ஷியால்) அவரேயென்கிறதைதுணைக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமா

துாஷியால்)

ப—கூசிஷயிதவிதஜாஜயதிவ்யஜஸவிஹ ஹாட், மேல் - கஹ்ப

ரிஷ்டிதமான ஷள உப-ஷத்தை, டவர் அறிவார் - ஓருவரும் வரி

ஷ்டிக்கமாட்டாரென்றபடி. * * * ॥நி॥

யவரும் ஷவ-ஷவெகநரும்யாவையும் - ஷவ-ஷாவெகநங்க

ளும், எல்லாப்பொருளும் - இப்படிஉஹபவிபமான ஷவ-ஷவஷ்டி

களும், கவர்வின்றி - ஷஸ்ரஜ-ஷமில்லாமல், கவர்வு - ஷஸ்ரஜ-ஷம், தி

ன்ஜள் - ஷவாஷ ஹிவெகஜஜுஷத்திலே, ஒடுங்கநின்ற - அடங்

கும்படியாகநின்ற, பவரி துாஷி, பவர் - விஷ்டாரத்தை, கொள்-கொ

ண்டிருக்கிற விஷ்டாரபூர்ணமானவென்றபடி. ஞானவெள்ளத்தை-

ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தை, சுடராக - ஒரு வடிவாகவுடையவர், எ

மூடியவெரம்மாழியப்பள்ளியாதே* * * ॥சுஈ॥

பள்ளியாவிலே நீபழுலகுங்கொள்ளும்* வள்ளல் வயிற்று

ப்பெருமா* னுள்ளதெளாரறியாரவன்றன்*

ஆளவெளாரென்கிறார். * * ॥சுஉ॥

(பள்ளியாவிலே) ஸகலலோகங்களையும் உண்டுமிழ்ந்த திரு

யத்தைபுடைத்தாய், ஸகலலோகரக்ஷணஸமர்த்தமாயிருந்த தி

ன்வயிற்றிலே ஸகலலோகத்தையும் வைத்துக்கொண்டு ஆலில

யிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இவனுடையஸௌலப்யஸௌலப்யங்

இழுத்தியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸௌலப்யமென்று) ॥சுஊ॥

ஏழாம்பாட்டு.

வள்ளலென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தால்) வல்

லலென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தால்) வயிற்று

என்கிறதை ஸுலபதையென்று காட்டுகிறார் (தன்னிதர்யத்தால்) எ

ழுலகுங்கொள்ளு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தர்யத்வத்

தர்யத்தால்) பள்ளியாவிலே யென்கிறதற்கு ஸுகதாயகத்வமருளிச்

செய்கிறார் (ஆலிலையிதர்யத்தால்) சேஷ்டிதவாவியான மாயஸுவை

த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தால்) ம

ஸ்மாழியிதர்யத்தில், ஆழி - ஸகலரக்ஷகத்வமும் - ஸுஸ்திரமும், பள்ளி

ஸயனமும், பள்ளியையுடையவர் பள்ளியார், எம்மென்கிறது பள்

ளியாரென்கிறதிலே கூறுயிக்கிறது, நம்முடைய ஸகலரக்ஷ

ணஸமர்த்தரென்றபடி, நமக்காகஸகலரக்ஷணத்தை ஸுஸ்திரமாக

மாகவுடையவரென்றதாயிற்று. அவரே - ஸுலபரான அந்த

ஸ்ரீகிருஷ்ணனே, மூர்த்தி - ஸ்வாமி. ஸௌலப்யமென்றபடி. மூர்த்தி

ஸப்தம் ஸ்வாமிக்குமுண்டாகும். * * * ॥சுஈ॥

பள்ளியாவிலே - ஸயநமான வடதளத்தருகிலே, வள்ளல் - உ

தாரனாய், வல் - உபயமான, வயிற்று - ஜடரத்திலே, ஏழுலகும்-

ஸகலலோகங்களையும், கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு, பெரு

மான் - ஸ்வாமியான, அவன்தன் - அந்தஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய, உள்

ளான் - கதுகுதிஹாயமான, கவரிவதுமானவென்றபடி, கள்ள-

ஏழ — கள்ளமாயமனக்கருத்தே* * * * ॥எ॥

கருத்திற்றேவுமெல்லாப்பொருளும்* வருத்தமாயப்பிரா
ணயன்றியாரே* திருத்தித்திண்ணிலுமுலகுந்தம்மு* ளி
ருத்திக்காக்குமியல்வினரே* * * ॥அ॥

ஆ — தவிவுவெவதி திங்களுக்கொருமுடிவுண்டோவென்கிறார். ॥ஈ॥

(கருத்தில்) வயவதிரகூஷணங்கள் ஹிஸகுதர்க்கங்களல்ல
வோ; இவற்றை வாழவொராவெவதகுதர்க்கமாகச்சொல்லுவா

இ — னக்கருத்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவவு தாஷியால்) வவெர்
ஸாகுவிஹுமான வடஒலையபநரவிவெவதித்தைச் சொ
ல்லிக்கொண்டு மனக்கருத்தை யாரறிவாரென்று முடிக்கையாலே
மனக்கருத்தென்கிறஸாவும் தாஒஸாவெவதிதவாரமாகை யுனித
மென்றுகருத்து. மனக்கநத்து - திநவஸாலேகருதப்பட்ட வெ
வதிதமென்றுரைத்தாராயிற்று. ஆறிவாரென்கிறதற்குத் தாத
யர்மருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவுண்டோவென்று) ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

"திண்ணன்வீடு" "ஏபாவம்பரமே" என்கிற இரண்டுபாட்
டிலேயும் கூவுஷனையொழிய ரகூஷகாஹாரமில்லையென்று சொல்லி
யிருக்கையாலே யிப்பாட்டு வாநரரக்கியன்றுவென்ன வவதி
ரிப்பிக்கிறார் (வயவதி தாஷியால்) "ஏபாவம்பரமே" என்கிற

ஸா — ஒருவநக்குந்தெரியாதெயிருந்தமாய - தெரிந்தது வமாஸுய
மாயிருந்த, மனக்கநத்தே - திநவஸாலேவஸகவிச்சப்பட்ட வெ
வதிதங்களை, ஆறிவார் - ஒருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. "எ॥

கருத்தில் - வஸகவுத்திலே, தேவும் வெவஜாதியையும், எ
ல்லாப்பொருளும் - வஸகவவஹாகயங்களையும். வருத்தித்த-வதி
ப்பித்த, வயவதித்தவென்றபடி. மாயப்பிராணனென்றி - கூஸுரு
ஹ சரணவஸவெ-ஸாராணையொழிய, திண்ணிலு- உறுயுவிதியை,
திருத்தி- ஸதுகாகுசெய்து, மூவுலகும்- வெதுலொகுத்தையும்,
தம்முள் - வஸவஸகவுத்திலே, இருத்தி - உறுதிவதிதமாக்கி, காக்கு
மிபல்வினர்-ரகூஷிக்குந்வஸஹாவமுடையவர், ஈர் - அவனையொழி
ய வேறொருவருமில்லையென்றபடி. * * ॥அ॥

ஆ—ருண்டோவென்னில்; பெற்றோதாவே வோதுராகூஷணம்பண்
ணுகிறுப்போலே வூயஷித்தவதீனராகூஷிக்கவுர்ாவடம், ஆதலால்ர
கூஷ்க்கிறுன் வாரிவோராஷதீனை; வூயஷிராகூஷணங்களிரண்டும்
வாரிவோராவிஷ்கூகுதூர்க்குமென்கிறுர். * ॥அ॥

இ—பாட்டில் ராஜாதூர்ாதிகளிருக்க கூஷணையொழி யாரகூஷகாஞராமி
ல்லையென்னக்கூடுமோ வென்கிறவொஷுத்தை வாரிஹாரித்தது. இப்
பாட்டில்தூரிதி-ர்சனைக்கு வூஷூர்ாதிகாப-ர்தூயம் விஹிதமாக
வுபஜீவ்யமாயிருக்கையாலே இவற்றை வனகூகதூ-ர்சுமாகச் சொல்
லக்கூடாதென்றிப்படி தூவிஹிதநு வந்தவொஷுத்தை வாரி
ஹரிக்கிறுரென்றுகருத்து. "கண்ணன் கண்ணல்லதில்லை" என்று
ராகூஷகூகுழும் "தேவுமெப்பொருளும்படைக்க" வென்று வூ
ஷூகுமுஞ்சொல்லுகையாலே ஸாம்ராஜ்யாதிபத்யகூடும். வூஷூ
குஞ்சொல்லுகிற வாதிவ-ர்யத்திலுஹிவுசிதமான ஒஷுத்தை
த்தையும் வுர்ாவிதையபுங்காட்டுகிறுர் (பெற்றவிதூர்ாயியால்) வா
வ-ர்யம் வெஹதாஹர்மென்றுகாட்டுகிறுர் (ஆதலாவிதூர்ாயி
யால்) ஆதலாலென்றது - வூயஷித்தவதீனை ராகூஷிக்கவுர்ாவதை
கையாலும், வாரிவோராவதீனை வூஷூாவாகையாலுமென்ற
படி, நாநாவூஷூகுத்தை வெஹதாவாகக்கொண்டு ராகூஷகூகுத்
தை வூாயித்தாகையாலே இப்பாட்டில் வாதிவ-ர்யத்துக்கு வொஷுத்
துக்கு வாரிஹாரமன்றிக்கே "கூதிராஜவ்யூஹாதிகாவிஷ்ணோநா
வவெஷு" என்கிற கணக்காகாதோவென்று ஸாம்கித்து பாட்டுக்கு
ஹாவமருளிச்செய்கிறுர் (வூயஷிராகூஷணங்களிதூர்ாயியால்) வூ
ஷூகும் ராகூஷகூகுவெஹதாவாகையால் உஹயொருகாரூபகு
மாவஸ்யகுமென்று பாட்டுக்குஹாவமென்றுகருத்து. வோராணா
திகளில் தூரிதிதூர்ாதிகளுக்கு வூஷூர்ாதிவிஹாகஞ்சொல்லுகிற
தும் "வெஹாராஜோதூர்ாஜயஃகாலஃ" "ராஜோஃகாலாஜகாதூர்ாஸ்ரு" இ
தூர்ாதிகளில்படியே கதிவுரீராகுவாரதாதுவாரமாகையால் விரோ
யதில்லையென்றுகருத்து. * * * ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

வூஷூர்ாதிவோராராக்கிவாரிஹாராயஃ பாட்டுக்கு கூஹி

மூ—காக்குமியல்வினன்கண்ணைபெருமான்* சேர்க்கைசெய்துத
ன்னுந்தியுள்ளோ* வாய்த்தநினைமுகனிந்திரன்வானவ* ரா
க்கிரண்றெய்வவுலகுகளே* * * * ॥கூ॥
கள்வாவெம்மைமயுமேழுலகுகின்* னுள்ளேதோற்றியவிறை

ஆ—(காக்கும்) கெஉவும்வூவதிரதேயன்று வாழவொரு
ஷகுத்தூக்கும் பெஹாதிவும்வெவயக்கு வஎவஜகுத்தவுவதிவிதி
வம்ஹாரங்கள் மூன்றும் வாழவொரு ஷகுத்தூக்கும், ஆதலால
வனேவவெக்ஷாரனென்கிறார். * ॥கூ॥

(கள்வா) இப்படி வகுரதிக்வவரூவகி ஸகதிவவூவூ
இ—ஆராயமருளிச்செய்கிறார் (கெஉவுதிதூராதிவாகூயத்தாலே)
வமிதாயக்மருளிச்செய்கிறார்(ஆதலாலிதூராதியால்) இதிலேபாட்
டின்ஸவூராயக்மும்காணலாம். எங்ஙனேயென்னில்; (வூதிவூ
தூராதியால்) தூதீயவாதிமும்திவ்வுலகுகளென்கிற ஸவூமும்
உவஇகூணவாரகெஉநவூராவூராதம் (வூவதிஸவூத்தாலே) ஆக்
கிரனென்றது வஸதிவிதம். (திவிகிஸவூத்தாலே). காக்குமியல்வி
னன் என்றது வஸம்ஹாரம். (வஸம்ஹாரஸவூத்தாலே) சேர்க்
கைசெய்து என்றதுவஸருஷிக்தம். * * * ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

பாட்டுக்குத்தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஐதராதி
வாக்யுஅயத்தாலே) இதிலே ஸவூராயக்மும் கூஜைமக்தம் (தெ
வர்களுக்குமிதரரானைந) எம்மைமுமென்கிறவதும் தூதீயவாதோரா

ஸ—காக்குமியல்வினன் - ஸகூதிக்தும்வஸஹாவனை, கண்ணைபெரு
மான் - கூஷவஸாதி, சேர்க்கை - சேர்த்துக்கொள்ளுகை, தன்பக்
கதிலேஜைமத்தை ஷயிப்பிக்கையென்றபடி, அத்தைசெய்து - கூந
ஜனம், தன்னுந்தியுள்ளே - வஸநாஹியிலே, உந்தி - நாஹி, வாய்த்
தநினைமுகன் - ஜநித்தவதாதிக்வனை, இந்திரன் - இம்தரனை,
வானவர் - தேவர்களை, தெய்வவுலகுகள் - திவ்யலோகங்களை, ஆ
க்கிரன் - வஸருஷ்டித்தான். * * * ॥கூ॥

வெள்ளேறன் - ஏறு - வூஷபம், ஏறையுடையவன் ஏறன்,
வெளுத்தவூஷபமுடைய ஸாதரனும், நான்முகன் - வதாதிக்வ

ஞ—வினென்று வெள்ளறை முகனிந்திரன்வாணவர்* புள்ளூர்
திகழ்பணிந்தேத்துவதே* * * * ॥யி॥
ஏத்தமேவுலகுங்கொண்டகோலக்* கூத்தனைக்குருகூர்ச்சட
கோபன்சொல்*

ஆ—கிஷ்ணர்க்குநமம்பெருமானை காரணஹ தியுமாப்ரம
ஹாணமாயிருக்குமென்றுமிடத்தில் வரதாணமென்னென்னில்; அவ
ர்கள் தங்களுடையவாக்யமே வரதாணமென்கிறார். ॥யி॥
(ஏத்தமேவுலகும்) ஸவ-ஹொகுங்களுந்தன்னுடைய விஜபத்
தைச்சொல்லிக்கொண்டு கின்றேறத்த ஏழுலகுங்கொண்டருளின
விதுதுடக்கமாகவுள்ள திவ்யவெஷ்டிதங்களாலே எம்பெருமா
இ—ஷுவ தா-ஹி-வாஹிவிஹஷவாரமாக வ்யாவ்யாதம் (எம்பெரு
மான்ஹவைத்தாலே) புள்ளூர்திஹவைம்வ்யாவ்யாதம் (காரணஹவைத்
தாலே) நின்னுள்ளேதோற்றிய என்கிறது வ்யாவ்யாதம் (ஸ்ரஷ்டு
ராஹவைத்தாலே) இறைவ என்றது வ்யாவ்யாதம் (அவர்களுடைய வா
க்யமென்கிறவித்தாலே) ஏத்துவரென்றது வ்யாவ்யாதம். * ॥யி॥

நிகமனம்.

ஏத்தவென்கிறதை வ்யாகரிக்கிறார் (ஸவ-ஹாத்யாயால்) கோ
லக்கூத்தனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யவெஷ்டிதஹவைத்தா
லே) இவ்விஹஷணங்களாலே ஸர்வாயமநளிச்செய்கிறார்
(எம்பெருமானுடையவித்யாயால்) த்ருதீயவாக்யத்தை ஸம்ஹ்

ரு—வணர், இந்திரன் - ஐம்மூணும், வானவர் - தேவர்களும், புள்ளூர்
தி - ஊருகை - ஸஞ்சரிக்கை, புள்ளாலேஊருமவன் புள்ளூர்தி
ராஹ்ரு நஸஞ்சாரியான ஸஹவாணுடைய, கழல் - திருவடிகளை,
பணிந்து - வரணாகம்பண்ணி, கள்வா - ஸஞ்சுகனே, உன்னுடை
யஸரம்ஸ்ரஷ்டுத்தை மறைத்து எங்களைவஞ்சிக்கிறவனே? எம்மையும்-
எங்களையும், எழுலகும் - ஸகலலோகத்தையும், நின்னுள்ளே - கு
ஹ்ய
தம்கருத்திலே, தோற்றிய - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, கூதஸ்ருஷ்டி
மாக ஸ்ருஷ்டித்தவனை என்றபடி. இறைவ- ஸ்ரஷ்டாவே, என்று,
ஏற்றுவர் - இப்படி வாதிப்பர்கள். * ॥யி॥

ஏத்த - ஸவ-ஹரும்வாக்யாதிற்க, எழுலகுங்கொண்ட - ஸ
கலலோகங்களையும் கிரஹித்த, கோலக்கூத்தனை - கூத்து - யீ

ழூ—வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிலைவபத்துட* னேத்தவல்லவர்க்கில்
லேபோருனமே* * * * * ॥கத॥

ஆற்வார் திருவடிகளேசரணம்.

அ—னுடைய வலிவுஸ்ரீரகுத்தை வருகிவாழிக்கிற இந்தத்திரு
வாய்மொழியை இந்த ஸாவஹோபோடுகூட ஏத்தவல்லார்களினியொ
ருவரொருமெம்பெருமானேறி விஸ்வஷடரில்லையென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—லிக்கிறார்(இதுதிருவாய்மொழியையென்று) பத்துடனேத்த
வல்லாவக்குனென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தஸாவஹோயிதாழியால்) இ
ல்லேபாருனமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இனியிதாழியால்) ॥கக॥

பப—ரமவெவஷிதர், கூந்தையுடையவன் கூத்தன், ரஹணீயமீரமெவ
ஷிதங்களையுடையவனை குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்சொன்ன, வா
ய்த்த-ஜகத்துக்கு சுலஹ்ருதயமாகவமைந்த, ஆயிரத்துள், இவை-
இப்பாட்டுகளை, பத்துடன் - பத்து - லக்ஷ, வரஹரிவரமாகஜன்
மோடுகூட, ஏத்தவல்லாவக்த-வாக்ரமவிவரமாகச் சொல்லவல்
லார்க்கு, ஓர்ஊனம் - ஒருகுறையும்இவ்வியே. * ॥கக॥

ஜகந்மங்களாஹ்ருதயாய நமோவேதயிஸ்ரீதரவேதாய
ராஜந்ரஜஹம்ஸரூபிகாயநமஃ

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீதிருவாவெந்திஷ்தாதையர்ஸ்ரீதாவஹேஃ.

(திண்ணைவீடு.)

வரதராஜஸ்தவத்தில் ஸ்ரீஸுதர்சனஸூரி ஸ்ரீஹயக்ரீவன்
விஷயமாகஅருளிச்செய்த ஸ்லோகம்

(வரதராஜஸ்தவம்) திண்ணைவீடுதாழி - நங்
கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கணேணை - வரதராஜன்
வரதராஜன்தோடை ஸ்ரீவரதராஜன்கவதரித்தும், (வரதராஜ
ஸ்தவம்) மாதவம்பிடவரர்க்குப்பிச்சைபெய் - ஹரஸ்துடைய ஸ்ரீ

ஊ — தா — ரீ தத்தைதத்தீர்த்தும், (வாதநகேஷிஹாஅதம்) மேறன்ஹன் மீ நிடங்மிர்ந்துமண்கொண்ட — வாதநனைதான்தி விகூ உலுய்வளர்ந் துஹ ரிஜிப்பரப்பையெல்லாம் தி நுவடிகளின்கீழ் பிட்டுக்கொண்டு ம், (நாஹீவெஜூாகுவஷிஷ்ரம்) தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப்பூவி ல்நான்முகனேப்படைத்த — ஞவாழிவஜூாகு-ங்கஇள உண்டாக்கு னைக்காக நிருநாஹீகூழுத்தில் திசைமுகனேப்படைத்தும், (கஜ நுஹுணைஜூரம்) தருங்கேலத்தாமரைக்கண்ணன் — அதற்குத் தகுதியாய் தாமரைப்பூபோலேபிருக்கிற திருக்கண்மலரையுடை யவனும், (சுஜு தஜீகூபாஷ்ரம்) எம்மாழியம்பள்ளியாரே — வட ஜயகூமத்திலே வியாநியினைப்படிக்கையாகக்கொண்டும் (ஸுஷ வம்நுஹுாயவதி தே) பள்ளியாவிலே பேழுலகுங்கொள்ளும்வ ள்ளல்- அப்போது சுவடி கவடநாஸாஜஷ்ரு-த்தாலே ஸவஜ்ஜொ னங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு ஆலிலேமேலேக ண்வளர்ந்தும், (ஜமஜவநயிபம்) மூவுலகுந்தம் முளிருத்திக்காக் கும் — தீ ஜொகீ ரகூஷணத்தை எப்போதுஞ்சிந்தித்தும், (ரகூஷணா யாவதீண-ம்) காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் — தஜஷ்ர-ம் கூஜணைப்வந்தவதரித்தும், (ரூஜூாஜிஸ்ஜூதூஜீம்) வெள்ளேற ன்நான்முகனிதூாஜி — ஜெஹரூஜூாஜிகளாலே ஸ்ஜூதிக்கப்படு வபான வெஜி தங்களையுடையனுபாயிருக்கிற வெம்பெருமா னே "நுநூஷ்ரஸஜாதீயனுப் சுவதரித்திநக்கச்செய்தேயும் வர கவம்தோற்றவிருக்கு" மென்று "திண்ணன்வீடு" என்றிறஜஷகத் தேலே ஆழ்வார் தெளிவித்தருளினரென்கிறார். * ॥உதா॥

ஸ்ரீஜெதநிமஹாகுஜஹாஜெஷிகாயநஜ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ழு — ஊனில்வாழுயிரே நல்வினைபோவுன்னைப்பெற்றுவாளுளார்பெ

அ — (ஊனில்வாழுயிரே) இப்படி வைஜீவநாயகர்மாகவந்து தோற்றினவன் தம்மோடேகலந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறார். சூழ்விசும்பெழு விண்ணகமுனைப் சூழ்தவிர்வாயிறைநவ்வ லாவனைப், எனக்குவ்வாதியாயிருந்த எம்பெருமான்தானும் யானு

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — திண்ணன்வீட்டிலே கண்ணனெவ்வர்க்கும் ஈசனென்று உபவொழித்தவநகாரம் வவ்வர்க்கும் இவனே சூழ்யணீயனென்றும் மெய்யுனென்றுஞ்சொல்லுகை யுவிதமாயிருக்க அவ்வதவிட்டு தமக்கொருவர்க்கு மெய்யுனென்றும் உபகாரகனென்றும் இத்திருவாய்மொழியில்சொல்லுகைகவ்வம் சீமன்மாருவென்னைகவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) இப்படியென்றது- வேவாரா என்கிறபாட்டிலுக்தரீதியென்றபடி. வைஜீவநாயகர்ம் என்கிறவிடத்தில் வ்வாவைம்ஆழ்வாரைச்சொல்லுகிறது. இத்தால் தம்முடைய உஜீவநாயகர்மாக வந்து தோற்றியருளினவனையாலே அவன்தமக்கு மெய்யுனென்பதை உபகாரகனென்று விசுவசித்துச் சொல்லுகை உவிதமென்றும், திண்ணன்வீடு முயெய்யுனாவ்வம்மிகமாகையாலே அத்தோடே வ்வம்மகீயில்லையேயாகிலும் கவவாவ்வம்மகீயாலே அதின்கீழ்த்திருவாய்மொழியோடே வ்வம்மதமென்றும் சொல்லிற்றுயிற்று. கலந்தருளினபடியாவது - வவ்வர்வவ்வதாவாரம்போலே ரவ்வுணப்க்கொண்டுகலக்கை. இத்தால் நிலைதவ்வர்வவ்வாதவ்வமென்கிற மமவவ்வணம்இத்திருவாய்மொழிக்கு வரகிவாதவ்வுமென்றதாயிற்று. * *

முதற்பாட்டு.

வாளுளார்பெருமானென்கிறதற்குத் தாதய்யர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்விதாழியால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாதய்யர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்தவிராயீதாழியால்) என்னம்மாவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (எனக்கிதாவியால்) எல்லாமென்கிற

பப — ஊனில் - சரீரத்திலே; சரீரவியமான தெவத்திலே என்றபடி. வாழுயிர் - வவ்வர்வவிக்கிறசேதவ, நல்ல - வாயவ, போவென்றது - மெயாவென்றபடி. உன்னைபெற்று-உன்னையடைந்து; வாளுளார்பெ

ழே—ருமான்மதுருசுதனென்னம்டான்*ருலும்பாலுமெல்லாந்தன்
னுள்ளேளகலந்தொழிந்தேதாந்* தீதனும்பாலுரிருப்புங்கண்ண
னுமழதுமொத்தீத* ॥க॥

ஆ—ள்ளல்லாப்படியாலுப்இந்தகலவியிலுள்ளேளல்லாவலங்களு
ம்உண்டாம்படிகலந்தொழிருந்தோம் தீருநாட்டிலேசென்றல்லவி
க்கத்தடவ லுமஉகுமொமகுந்தந இந்த பூசூகீயிலே யி
ருந்துவைத்தீத பெற்றவாழுநிறைருந்தோ? உன்னேப்பிபற்றே இ
தவழி யிபல்லாம் வினாந்தது; நமிநல்லேபின்று நெஞ்சைக்

இ— தையுரைக்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமென்று)எல்லாப்படியாலு
மென்றது - வரவரவொடுகிடங்களாலும் வெவ்வேறிவகங்களா
லும் வனகூரவிபூசாபலிகபாலும் என்றபடி. நன்னுள்ளேளபெண்
ணிறைதபுரைக்கிறார் (இந்தவி கூரஞ்சிபால்) தாரீபவொடுத்நிற்குத்
தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவி கூரஞ்சிபால்) கலந்தொழி
ஈகபாவது - ஐதீவரும் கலக்கமிவணதும் கூடாமில்லாதபடி வ
வர்பூசுகாரத்தாலும் வாரிஸுவதிக்கைபாலே மேல் வாரிஸுவதுவ
காரஞ்சொடற்றுகிறனை. ஊனில்வாழென்சிறனை விவரிக்கிறார் (நிரு
நாட்டிலேயிதூஞ்சிபால்) அதில (வபூசூகீயிரிலேயென்றது) ஊனி
லென்றிநற்றுவபூகீடம். உயிரோ பெண்சிறனை புரைக்கிறார்
(நெஞ்சேசமென்று) ‘நிரவதிநபூவதானனாம் காரணமெயலிரா

ஙப— நமான்-வரிதிவெறாழிவிஉறாநர்க்கு வாதிபான மதுசூதன்-
தியாவதிஉகனென, என்னம்மான்தாணும், சிகவாதிபானகாணும்,
யாணும்- ஊவமுனகாணும், தன்னுள்ளே — இந்தவாரிஸுவதி
வத்திலே, தீதனும்பாலும்நெய்யும்தன்னலும் - கன்னல்-ஐகூபூ, ஆ
சுகரஸ-ஐகூ-வாரம்சினிவகதி கம். அமுதம் - சாதிகீழும், நி
தூபூகூ-திவா-ரவவவத்தரஞ்சும் உவஐகூகனம். ஒத்து-
வாம்தெரிசமான வவ-ரவவுவவொத்தரஞ்சும் வதூபூர்களாய்
தாணும்காணுமை சுவிதிருநிரு வாம்ஸுவதி ரவத்திலே வாம்ஜிவி த
உபாதீயாதி வவ-ரவாவு வவொத்தர்தோலே சுதுதெஹாழுவு
ங்களாய்த்தோன்றுகை என்றபடி. எல்லாம் - வவ-ரவபூகாரத்தா
லுண்டு கலந்தொழிந்தோம் - வாம்ஸுவதித்துத்தீர்ந்தோம். ॥சுபி

மூ—ஓத்தார்மிக்காரையிலையாயமாடாய* வொத்தாயெட்பொரு

ஆ—சொண்டாருகிறார். * * * * ।க।

(ஓத்தார்) இப்படி சென்னைக்கொண்டாடி யெம்பெருமான் தமக்குச்செப்தருளின வஜ்ஜிஜினை அவன்றனக்குச் சொல்லிக் கொண்டு நாஹவிக்கிறார்; நிரவுஹவதாஹுயிசுரைப் சூழுபஹி தொழுதிருந்துவைத்து சூறிதஜநங்க ளெல்லாரோடும் வஜ்ஜா

இ—கூடியாஃ'ஐதராதிகளிப்படியேதரவுஹின்வராயாதரும்தோற்று கைக்காக சூதிவாவியான உயிர்ஸவைத்தாலே தநிவெஹஉவ ரிக்கிறரென்றுகருத்து. * * * * ।க।

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இத்திருவாய்மொழியில் தீஷசுவவ-ஹாவுஹஉக்குஞ் சொல்லக் கோலியிருக்க உவகாரகவர்க்குகாரகங்களை சுநாஹவடயிக்கை வர்காரணவிராஜமன்றேரென்ன சுவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யிதராதிபால்) ஹரவசுவம்ஸ்ரஷவீதராதீரகத்தாலே இவ்வம் ஸ்ரஷத்தில் வரயாதரிவாதாவான தம்முடைய தநிவெஹக் கொண்டாடினவாறே தசுவ்ரவம்ஹாசு தவ்ஹாஉவிவரயாதரதியா வவ-ஹறரபாகாரணமான வவிவ-ஹஸரவின க்கொண்டாடுகிறரென் ன்றுகருத்து. சுநாஹவிக்கிறரென்றது - கீழ்ப்பாட்டிலே தே ணும்பாலுமிதராதிபாலே வம்ஜிஜிதவவ-ஹரவவஉஸ்ரவத்தை சுநாஹவித்தவர் இப்பாட்டில் 'உயிராய்த்தாயாய்த்தந்தையாய்' இ தராதியாலே வம்ஜிஜித வவ-ஹவியஜநவம்வையாரவத்தை சு நாஹவிக்கிறரென்றபடி. இத்தால் வாசுஷாசுவம்மதியும் வரி விிதையாய்த்து. ஓத்தார்மிகாரையிலாய என்கிறதையுரைக் கிறார் (நிரவெஹதராதியால்) ஹொருதாயாம நிவுஹஉயிகளை ன்றுகருத்து. மாமாயவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (சூழுயெ-ஹராதி யால்)வஉாநாஹதியதாநவெவுயெரெவ-ஹவதிவுயாவஹஹினென்ற படி. எப்பொருட்குமொத்து என்றுஈஷபித்து உரைக்கிறார் (சூறறி

ஸ— ஓத்தார்- தாயர், மிக்காரில் - சுயிகர், இலையாய- தருவரி தினால, மாமாய - ஜஹாஸ்ரய-ஹ சித? எப்பொருட்கும் - எப்படி ப்பட்ட வஸுக்களுக்கும்? ஓத்து - தாயரை, ஆய் - ஜநித்து, விஷவாவதாரத்தாலே தொவதிநாஷராதி வஜ்ஜாதீயரையவதரித்

மூ—ட்குமுயிராயென்னைப்பெற்ற* வத்தாயாய்த்தந்தையாயறி

ஆ— தீயனைய் வந்து பிறந்தருளி அவர்களுக்கு சாசுதேவ னுயிர்த்து எனக்கு அவ்வளவன்றிக்கே, பொருவன்தான்தன க்குச்செய்யும் நன்மையையும், சாகா வரதனுக்குச் செய்யும் நன்மையையும், விதா வரதனுக்குச் செய்யும் நன்மையையு

இ—தெதனாலியால்) ஆய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (பிறந்தருளியெ ன்று) உயிராய் என்கிறவிடத்தில் சுவிவரதமான சுயஞத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதனாலியால்) உயிராய் என்கிறதற்கு வ யஞவஸிதாயஞமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனிதனாலியால்) வரு ஜிசனுயிருப்பான் தான்தனக்குச்செய்துகொள்ளும் நன்மையு மென்றபடி. அதுதானெதன்னில்; "சுவாயஞனறிவித்தபடியே அறிந்து மாமாயன் நடத்தினபடியே நல்வழிநடக்கை ஸிஷ்யசு தை" மென்று வாராவம்ஸ்ருஹத்திலே அருளிச்செய்தாரிறே. இங் கு உயிராயென்றது ஜஞாதாவாயென்றுசொன்னதாய், அதுதான்வா தேவராஜாதிராலேஹேவவாராமாய், ஒருவன்தான் தனக்குச் செய்யும்நன்மையையும் நீயேயெனக்குச்செய்தாய் என்கிற சுயஞ த்திலே வயஞவஸிக்கிறதென்றுகருத்து. என்னைப்பெற்றவத்தா யா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஓதெதனாலியால்) தந்தையாயெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (விதெதனாலிபால்) அறியாதனவறிவித்த

ஸ—தென்றபடி. உயிராய் - சுஜாதாவாய், எனக்கிதிஸஷ்டம்.என்னை ப்பெற்ற - என்னைஉதரித்த, அத்தாயாய் - அந்தவரஸிலெ யானஜாதாவாய், 'ஸாதாவரஸ்ருஹ்யாவஸிசுஜாணராஸ தெயதம்। வஹவஸ்ருதவரஸிதாநுஜாதா ஸளாவெணாதி ரிவு தெ" 'சுவாயஞம் ஸ்ருஷ்டாராதிணாம் ஓதெதனாலி கெ', உதரிகளிற்படியே உவகாரசுவாதிஸயத்தாலே வரஸிலெ யான ஜாதாவாயென்றபடி. தந்தையாய் - "ஓதாஹஸாவிதாம் வரதம்" என்கிறபடியே வராஹிசுத்தாலும் வைஹிகாதிவிசு ஹிதவராசுத்தாலும் ஜாதாரவரஸிகுனை விதாவாய், அறியா தன - சுஜாதாதாயஞங்களை, தசுவஹிதவராரதிஷ்டாயஞங்களை

ழே—யாதனவறிவித்த* வத்தாரீசெய்தனவடியேனறியேனே॥உ॥

ஆ—ம், கூவாயன்மிஷ,னுக்குச்செய்யும்நன்மையையும்செய்தரு
னிறீ; இன்றுமதீபன்நிறத்து நீசெய்தருளின வற்றிற்கொ
ருமுடிவுகாண்கிறிலேனென்கிறார். ॥உ॥

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார்(கூவாயன்னிதூஷிபால்) தாரீயவொ
ஒத்தையுரைக்கிறார் (இன்னுமிதூஷிபால்) தான் தனக்குச்செய்
யும்நன்மையாவது- மிதூஷிகளும் கூவாயன்னும் அறிவித்தவி
தங்களை கூறவித்துக்கொண்டுபோருகை, ஓதாசெய்யும்நன்
மையாவது- உதாஒநவிபவுவதற்குமிவொஷணங்கள், மிதாசெ
ய்யுநன்மை- உதாஒநவிதவுவதற்குநங்கள், கூவாயன்செய்யு
ம்நன்மையாவது - மொகூவையூசுத தகுவறித வாரூஷாயற்கு
வொயநம். இனி ஏமம்ஸுரன்தான் கூஆராகூமாகச்செய்யும் நன்
மையாவது - கூவாயெற்கவழிஷாகழற்களிலே வஜிருக்குஞாந
மும் மகிதிவொராஹுஷிகளுநம் மொகூஷாஷிகளுநம். ॥உ॥

* மூன்றுபாட்டு.*

‘ஓவஸுத்திலேனைக்கு ரூவியையுண்டாக்கிப்பின்னையும் வி
ரோயியான வூகூயகியிலே என்னைவைத்தாய்” என்றிப்படிமொ
கிக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதிப்பாட்டென்று ஆளவந்தாருளி
ச்செய்தாராக வெம்பெருமானர் கேட்டருளி, இந்தயொஜனை
வீகிவூகூஷற்வரமான வரிவெற்தீர வூகூரணத்துக்கு
வஸம்தமாகாதென்றிப்பாட்டுக்கு அவாருளிச்செய்த யொஜநா
ஞாதனை யநூவஸம்யித்து வஸம்ஹெனை தாதயற்மருளிச்செ

ம—யென்றபடி. அறிவித்த - அறியப்பண்ணினவத்த, அத்தா - கூ
வனே, ‘ஸஹிவிஷுதகஸம் ஜநட்கி தவ ஷஂஜந, மமீர
ஷெவ ஜாதாவிதரள ஜநயதி” என்கிறபடியேஸவற்காயிகூரை
ன கூவாயன்னுமான வென்றபடி. நீசெய்தன - நீபண்ணின உ
வகூாரமாகமிகூள, அடியேன், அறியேன் - வஸவுதாஂமகூவு
ங்களல்லாமையாலே அறியமாட்டே னென்றபடி. ॥உ॥

ஏ — அறியாக்காலத்துள்ளெ படிமைக்கண்புசெய்விக்*தறியா
மாமாயத்தடியேனைவைத்தாபா* லறியாமைக்குறளாய்நில
மாவலிமூவடிபன்* றறியாமைவஞ்சித்தாயெனதாவியுள்
கலந்தீத * * * * * ॥ஈ॥

ஐ — (அறியா)தன்திறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளின நன்மை
களைப்பேசுகிறார். * * * ॥ஈ॥

இ — ய்கிறார் (தன்திறத்திலிதாழியால்) அறியாமாமாயத்தடியேனை
அறியாக்காலத்துள்ளெ அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்
தாயென்றருயிக் வேணு மென்றதாயிற்று. வருணனாநதுண
மை; கையாலே வருடுவதாகிய பரிவுதொழிலாகதென்றுகருத்து.
கீழ்ப்பாட்டிலே உலகாளாதிகளெல்லாம் வாசாமகோசரமென்று
வைத்திலே வாசகமான உலகாளங்களை வீடுதிரியத்தா
லேவிமொழிந்தப்பேசுகிறரென்றபடி. * * ॥ஈ॥

ஏ — அறியாமை - ஒருவருமுன்னே மறைவாரைக வறியாதபடி,
குறளாய் - வாமநரூபனாய்; நிலம்மாவலி மூவடிளன்று - லகுதிரிவிக்
கிரமனாய் மூன்றடியென்றுசொல்லி, இப்படி கபடமாய் கை
வரிவஞ்சனையாலெமாளிதாக்கின சொல்லியென்றபடி. அறியா
மைவஞ்சித்தாய் - மஹாபலியறியாதபடி வஞ்சித்தவனே, வஞ்
சித்தாயென்றது. - லம்பெரிய 'இவன்விஷ்ணுவஞ்சிக்கவந்தவ' னெ
ன்றுசொல்லுகிற மாகாழிவாக்கும் நெஞ்சிற்படாதபடி வஞ்சி
த்தவனே யென்றபடி. எனதாவியுள் - ஜீவாத்மாவுக்குள்ளே, க
லந்து - லம்பெரித்து; அறியாமாமாயத்து - அறிபவொட்டாத ஆ
சாமாயத்தில், ஜ்ஞாநவிரோதியான மஹாமோகியிலென்றப
டி. அடியேனை - மாமாயத்திலே யிருக்கிற வடியேனை, அறியா
க்காலத்துள்ளெ - அறியமாட்டாதகாலத்திலே, ஜ்ஞாநலவலே
சமில்லாத வாலுத்திலேயென்றபடி. அடிமைக்கண் - தாஸ்யத்தி
லே, அன்பு - பெருஜித்தை, செய்வித்து - பண்ணிவைத்து, அடி
யேனைவருஜித்தைப்பண்ணிவைத்துயென்று ஜிகரஜ-ர்கூ.வைகதாய்-
லாவித்தாய், இவ்வுலகாளாகியபம் உண்ணுமும் வரிவஞ்சி
க்க முடியாதென்றுகருத்து. ஆல் - வாசவசாரணம். ॥ஈ॥

ஏ—எனதாவிபுள்கலந்த பெருநல்லுதவிசனைகம்மா* றெனதா

ஐ—(எனதாவி; இப்படி எம்பெருமானேனி கலந்தகலவிபாலுள் ளதிரகயிகூவீ கியபாலே யறிவழிந்து திவ்வாதா தன்னுடை யதன்றென்று நிரதிவிசயமாட்டாராய் அவன்தம்மோடுகலந்த

காலாம்பாட்டு.

இ— வவ-ர்வொழுதாவுக்கு நிதரிசவஷமென்று தெளிர்திரு க்கிறவிவர் வாதிவஹிவ-ணைத்தை வவிவ-ர்ஷயன் தம்மோடே வவரிஷ்டித்ததுக்கு உர சூ)-வகாரமாகச் செப்பக்கூடுமோ? வகீபகவ பனைக் கொடுத்தாலிறே உர கூ)-வகார மென்னவா நிற்று. இப்போது வகீபமாக வுரிச்துசாசப்கிறதென்னில்? ம யர்வறமதிதலமருளப்பெற்ற விவருதந் வுரிங்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுசீபால்) இவருக்கு தொவஷகூ சமாக வுரிவ்லையேயாகிலும் ..வகவாவஹஜத்துக் கூவிவை ஷரிசாதெரிவிதாரமிதி நவிவெஹாதிதெரிமாதிரம் தசவஷ தாவஹாஷவ வரிக்” என்கிறகணைக்கிலே இப்போது வமவஷ்டி க்ரிதவிஷயத்திலே இவருக்கு தினநவுசாவாரம் நடவாவமை பாலே வாவரிவகீபகவாஹவ வுதீவாயாசம் பண்ணமாட்டா. ணையாலே வாதவஹிவ-ணைத்தை வுர கூ)-வகாரமாகச் செய் யக்கூடுமென்று கருத்து. வாதவஹிவ-ணைதாதிலே, இனிதா வுசாவாரம்நிரபாயவதீகியாலேநடக்குக்கூடும்,வகீபவவா-ணைவ ரஜ வுக்கு உவவமாரமாகக்கொடுக்குபாலே எனதென் கிற கூவிதிதிதாடே ஷ்ரீவஹிவ-ணம் பணவனலாகாதென்று ஷ்ரீவாய-ர் பரிகவித்த நளியாவிடம் தொகவா-வுரவஹநவிவ யமாணையாலே விரோயமறிலவிலையென்று சண்டிகாள்வது. என தாவிபுணர்ந்த வென்கிறபடிக்கு காரண-த்தைக்காட்டுகிறார் (அவ

ர—எனதாவி - ஜீபாதாவிலே, உள்கலந்த - ‘தாணுப்பா லுமெல்ல” மென்கிறபடியே பரிமாகக்கலந்த, பெருநல்லுதவி- பெரியதாய்ப் நல்லதான உவகாரத்துக்கு, உதவி - உவ காரம்; நல்லுதவி - வவபரியோஜநமாகச்செய்த உவகாரம். வைமாறு - உர சூ)-வகாரமாக; எனதாவி - கீபாதாவை, கண்தொழிந்தேன் - வஜவி-த்துவிட்டேன், இனி - இதற்வபர

ழு—விதங்தொழிந்தே ளினிபீள்வ'தென்பதுண்டே*யெனதர்வி
யாவிபு நீ பொழிலேழு முண்டவெந்தா* யெனதாவியார் யா
ரும் தந்த நீ கொண்டாக்கினேயே * * ॥சு॥

ஆ—விப்டெருங்ல்லுதவிக்குக்கைமாறுகத்தம்முடையகூதாவையவ
ளுக்கு மீளாவடிமைபாகக்கொடுத்துப்பின்னையுந்தம்முடைய வ
ரதிவதத்தை யுள்ளபடி விவெகித்து, தருகிற நாளர்? தரப்புகுகிற
விவ்வாதிகார்? பண்டேயுனக்கு ரொஷமாயிருக்கிற விவ்வாதி
வைநீ கொண்டருளிரூபத்தினையிதுறியென்கிறார். ॥சு॥

இ—னி தாழியால்) இதீயவாதாயர்த்தைச் காட்டுகிறார்(தம்மு
டையவி தாழியால்) இப்படி அறிவழிந்துசெய்கிறராகில் இவ்வா
தி உனக்குநாழியாக ரொஷமானையால் இஸ்ஸிவெள்ணம் வே
தாகாரமாகமாட்டாதென்று உதாயத்திலே சொல்லக்கூ
டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமி தாழியால்)வெ
ள்ளம்ரொஷவாவோதீரயத்தலே வாவரதிவதத்தை நிரதி
விக்கமாட்டுத்திலர் வாதிகாரவே வேதாகாரமாக வாதிவி
த்தவநதாரமிது வேதாகாரமாக மாட்டுமோ மாட்டாதே
வென்று நிரதிவிக்கவேண்டியதுக்காக வாவரதிவதத்தை வி
வேகிக்கிறரென்றுகருத்து. யாரென்கிறதை யுரைக்கிறார்.(தா
ருகிறநாரரென்று) எனதாவியாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தா
விதாழியால்) எனதாவியாவியுநீ யென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(பண்டேயிதாழியால்) தந்தநீ கொண்டாக்கினேயென்கிறதைபுரை
க்கிறார் (இவ்வாதிகாரவையிதாழியால்) ॥சு॥

ஈ—மீள்வதிதண்டாதுண்டே - திரும்பிவாங்கிக்கொள்ளைகுண்டோ,
இல்லையென்றபடி. இனி ராவணன்தான் திருப்பிக்கொடுத்தாலும்
கொள்ளேனென்றபடி. பொழிலேழும் - லோகாலவகைகூத்தையும்,
உண்டமிவந்தாய் - வேயத்திலேவயிற்றிலேவைத்தவாதிரு,எனை
தாவியாவியும்நீ-ஜீவாதாவுக்காதாவும்நீ,யாரர்-ஊதாவானரர்,எ
னதாவியார் - லேயமாநவாதாவார்,ஊதாகாலாவரும்லேயமாவ
ளுக்கு மீளாவடிமைபாகக்கொடுத்துப்பின்னையுந்தம்முடைய வ
ரதிவதத்தை யுள்ளபடி விவெகித்து, தருகிற நாளர்? தரப்புகுகிற
விவ்வாதிகார்? பண்டேயுனக்கு ரொஷமாயிருக்கிற விவ்வாதி
வைநீ கொண்டருளினேயதினையிதுறியென்கிறார். ॥சு॥

ரூ—இனியார் ஞானங்களாலெடுக்கலெழாதவெந்தாய்* கனி
வார்வீட்டின்பமேமியென்கடற்படாவழுதே* தனியேன் வா
ழ்முதலிலெழிலேழுமேனமொன்றாய்* நனியார் கோட்டில்

ரஅ—(இனியார்) கூநாஸ்ரீதெரெத்தனையேனு முதீவுரையா
லு மவர்களுடையஜூதாங்களுக்கமொவரணை கூநாஸ்ரீதீ
யிருப்பார்க்கு வரஜஸுலுஹணை சாஜூஸாஹதீஹாரணையிருக்கச்
செய்தே யெனக்கயதிவஸிஜவொரணை வஜுஜூத்திலேயழுந்தி
க்கிடக்கிற கூதிவமர்த்தை நிவஹர்தகுமாகவெடுத்துஜீவிப்பி
த்தாப்போலே உன்னுடைய கூவவெபோலே கூநாஸ்ரீயாயிரு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஆர்ஞானங்களாலென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூநாஸ்ரீதெதீ
யால்) எடுக்கலெழாது வெந்தாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூமொ
வரணையென்று) கனிவார்வீட்டின்பமே யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(கூநதெரீதீயாலி) என்கடற்படாவழுதே யென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (தாஜூமொதீயாலி) பொழிலேழுமிதீயாலி வைத்
தாயென்னுமளவை விவரிக்கிறார் (லஜுஜூத்திலேயிதீயாலி)
இது ஜூவாதஜாயர்மென்றுகருத்து. தனியேன்வாழ்முதலேயெ
ன்கிறவிடத்தில் கூஸிவெதாயர் மருளிச்செய்கிறார் (உன்னு
டையவிதீயால்) தனியேன்வாழ்முதலே யென்கிறதைபுரைக்
கிறார் (கூநதெரீதீயாலி) நனபாதமினிசேர்ந்தேனே யென்

ஸ—இனிஸவைத்துக்கு மேலேகூநயம். ஆர்ஞானங்களால் - கூ
நாஸ்ரீதாநாஜிகிவிஸஷீ. எடுக்கல்- ஸ்ருஷிக்கை, எடுக்கலெழாத
ஸ்ருஹீதம் ஸகூமல்லாத, வந்தாய் - ஜநுவாஜிநு, கனிவார்வீ
ட்டின்பமே - கனிகை - வகூமாகை, கனிவார்க்கு - கூவஜி
யஹதிபாலேவரிவகூஹஜூஜயருக்கு' வீட்டிலே- ஸ்ருஹத்திலேவங்
திருக்கிற, இன்பமே - ஸொகூமாவதினை, (என்னிதீயாலி) ஜஜீ
யமாப்கடல்படாதவஜூகமே, ஜயநாஜிபதங்களாலே வஜுஜூ
த்திலுண்டாகாதவஜூ தமேயென்றபடி. எனமொன்றாய் - சுஜிதீயவ
ஸாஹஜூப், எனம் - வஸாஹம், பொழிலேழும் - கூதஜவிதமா
ஜி வஜூவெஜாகூழஜி-ர்வெதியானஹாஜிதினை, நனியார்கோட்டில்,

பூ—வைத்தாய் தனபாதஞ்சேர்ந்தேனே * ॥ரு॥

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சைத்தின்மதியைத்* தீர்ந்தார்த்தம்மனத்துப்புரியாதவைருபிரைச்* சோர்ந்தேதபுகல்கொடாதுன்றன்னடியிணைக்கீழ்* வீழ்ந்தேனை—ந்தவென்னுடைய உஜீவநவெளிகாஹிதனவனே? உன்திருவடிகளை யினியொருகாலும் பிரியாதபிரானருபடி சேர்ந்தேனென்கிறார். * * * * ॥ரு॥

(சேர்ந்தார்) போனகாலமும்வம்மொழிந்தோம் என்றுதமக்குத்தோற்றும்படி எம்மருமாலேயோ—தம்வம்மொழிக்கையாலே (தீவினை) நன்றுபிழைத்தோம் என்றுதமக்குத்தோற்றும்படி தீவினைகளை—(உன்திருவடியிணைக்கீழ்) நிவ்யம்ஸமஸ்ருஷ்டமான (நஞ்சை) விஷயாந்தரங்களை (தின்மதியை) சேராதேயோமென்றுதமக்குத்தோற்றும்படி நன்மையைத்தரும் இனிமையை விஷயீகரிக்கிறார் (தின்மதியால்) * * * * * ॥ரு॥

* அநுபாட்டி. *

"பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவிவாழ்கை" மென்றிருந்தவர் முந்முன்னாமே யடைந்தேனென்னக்கூடுமோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தீவினைகட்கு) வெளியபோக்கும் மிகுத்தகால் வடிவழகுமிருக்கூறுமுமபடிகளிலே, "பராவீநகூடத்தை ஸ—கூர்மைபாதிலை வடிவிலேன்பானதமெலிவுபூரிதிலை, நுணி - கூர்மை, வடிவு கூஷாஜ கூர. வைக்நாய்- வடிவித்தவனே, கனியேன்வாழ்முதலே - ரக்ஷகாஜதாரதில்லாமையாதிலை வனகாகியான, வென்னுடையவாழ்வுக்குஹேதுவான, நுனபாதம் கூதாஜத்தை. உன்ஸவஸ்வாமிநுன்னப்- நுன வென்று கூகாரஜயிகூஜாயிருக்கிறது. இனி- ஜதம்வாபம், உதாரகூல மெல்லாமென்றபடி. சேர்ந்தேன - வனகாரஜவயாரணாகயேன். * * ॥ரு॥

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு - கூரிதிருடைபகூரிரவாவுங்கநஞ்சு, அருநஞ்சை - உபஸஹாவிஷமபமானவினை, வாவநாஸகசினபம் மடி-. தின்மதியை- உபஜீநாநுகூலமான, சேர்ந்தார்கும்பயத்த - கூஜிவஸாயஸாஜிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும், பிரிபாதக-ஜநகராயிட்டிருப்பாகாநவென்ன, அவநாயினை - அவிருருடைபயவிகூரனவ, சேர்ந்தேதபுகல்கொடா-ஸஹஸாரத்தில்வழிந்தவஸஹ

மூ— ச்சுடரையரக்கினையழுக்* கீர்ந்தாயையடியேனைடைந்த
ன்முதன்முன்னமே* * * * ॥கூ॥

ஆ—லே சூழ்ந்தநடைய வுவிஷயஇவ்வுஜநாநவிரோயிவாவங்
களுக்கு நஞ்சாய் அவர்களுக்குவுவிஷயஉபஜநாநவுரூஉணர்வு இப்
டிதன்னுடைய வ்ரவுஹாஉத்தாலே வுவுஜநாநராகையாலே வ
உவுஹவுவஹிகராயிருந்தவர்களை வுஉவுஹாரத்திற்புகவிடாதே அவர்

இ—உவிஜெவுஹாவபவுஇவ” என்றருளிற்று. வுஎழுவுஷிக்கையாலென்
கிறதற்கு உஹாவுவாகூராதைத்தில் கிரையேயாடே கூடயம். கீழ்ப்பாட்
டிலே உதாரகாலுமெல்லாம் வுஎழுவுஷித்தோமென்றார். இப்பாட்
டிலே வரிவர்காலுமெல்லாம் வுஎழுவுஷித்தோமென்கிறாரென்
றுகருத்து. சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சை யென்கிறதைபுரை
க்கிறார் (கூழ்ந்தைதாழியால்) தீவினையென்றது வாவெவுஹாஉநா
வாவியாகிலும் ஜநாநவுரூஉகூவுஎஉஹிவுஹாரத்தாலும் பாட்டி
ல் வரநாரகீவாராமைக்காகவும் ஜநாநவிரோயிவாவம் விவ
கூஷிதவுமென்றுகருத்து. நிண்மதிணையென்கிறதற்குத் தாதயர்
மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கிதாழியால்) மதிஎவெவுஹாஉநா
யிகாரணவும் நிபதஜூகூநிவைஎயநமென்றுகருத்து. தீர்ந்தார் எ
ன்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இப்பசுயிதாழியால்) வுஉவுஹவுவஹிதர்-
வராவுவுகூவராவகூகூ வுவுவுஹாயிகள், சேர்ந்தேபுகல்கொடு
வென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வுஎவுஹாரதாழியால்) தம்மனத்து
ப்பிரியாத வென்கிறதைபுரைக்கிறார் (அவர்களோடிதாழியால்)
அரக்கினை பூக்தீர்ந்தாளை பென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்
செய்கிறார் (கூழ்ந்தைதாழியால்) முதன்முன்னமேயென்கிறவிட

ஸ—மாய்ப்போகவொட்டாத, சுடரை - ஜோதிவெஹ, அரக்கி
னை - ஸாகூஷவிளை, - ஸாவிவர்ணவிவெளையென்றபடி. பூ
க்தீர்ந்தாளை - நாவஸிவிகூளையவஹித்தவுன்னை, - வனவஎவியஇகூ
ச்சுவுவஹாரங்கள் ஆனைபைக்கொம்பை முறித்தானென்றுமா
ட்போலே தூஜிபவுவஹாரங்களிலெங்குமுண்டு. அடியேன், மு
தன்முன்னமே - வரிவர்த்துக்கும்வரிவர்மே, கூநாஜிகாலு
த்நிலேதானேயென்றபடி. அடைந்தேன் - கூநாஷவிக்குபை

மு—முன்னல்யாழ்பயிலுநரம்பின்மூதிர்சுவையே* பன்னலர்
ர்பயிலும்பரனேபவித்திரனே* சுன்னமேலயமூதெகார்முகிலே

அ—களோடு பிரியாதேவம்மொழிக்கும் வுவமாவணுமாய் சூழ்ந்
தவிரொடுநிரவுநவுவமாவணுமாயிருந்த உன்னேடுன்றே! வடி-
யேன்வம்மொழிக்கப்பெற்றது; இவ்வாதாயுள்ளவன்றே பெற்றே
னென்றேவென்கிறார். * * * ॥சு॥

(முன்னல்) வவ-ர்காரணங்களுக்கும் நிரவயிகமெஹாமுஹ-ம்
இ—த்திலஹிவெதாசமு-ர் மருளிச்செய்கிறார் (உன்னேடதாழி
யால்) முதன்முன்னமே யடைந்தனென்றறயித்துரைக்கிறார் (இ-
வ்வாதாவிதாழியால்) * * * * ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

பூயிழவாஉத்திற்கும் கன்னலேயமூதெ கார்முகிலே யென்
கிதற்கும் நிவூவூதாசமு-ர் மருளிச்செய்கிறார் (வவெ-ர்தாழி
யால்) பூயிழவாஉத்திலே வீணாயுநிபாக நிரவுவிக்கையா
லே நெறாதெரிந்தியலெஹாமுகுமும், கன்னலேயென்று ரவவெந
தி யலெஹாமுகுமும், சுதிகம் மீதலைவஸ்ரவியாகையாலே அ
மூதேயென்று சுவக்வோணைந்தியலெஹாமுகுமும், கார்முகிலே
யென்று வகஷ்லெஹ்ர்ஹாமுகுமும், இவையெல்லாத்தினு மகுர்கு

பர— ற்றேன். * * * * ॥சு॥

முன் - பூராவீநமாய், நல் - வஸீவீநமாய், இவ்விரண்டும்,
நூலுக்கு விசேஷணம். யாழ்பயிலுநரம்பில் - யாழ் வீணை
பயிலுகை - வாசிக்கை, நூல் - சாஸ்திரம், வீணாவிஷயமாக
வசுவசிக்கப்படுகிற சாஸ்த்திற்சொன்ன, நரம்பு - தந்தீ, அதி
ன், முதிர்சுவையே - பூர்வசாவஸ்மே, பூராவீநவஸீவீநவீணா
சாஸ்த்ரோக்ததந்தீஜந்ய பூர்வசவஸ்வரவிவேசவஸ்து ஹெதுவி
னே?யென்றபடி, பன்னலார்- பலரானநல்லாரே, வெஹுவிய
ரான ஜநாநிகளாலேயென்றபடி. பன்னலாரென்கிறவிடத்திலே
லகாரவகாரநகாரவேரென்னகும், பயிலும்-வர்நம்வர்நரநர்ஹ-ம்
பரநாமென, பரனே-சுவாமிஹிஹாநஜ்ரவேனே, பவித்திரனே -
வவித்ரனே, கன்னலே அமூதே, வவ-ம், கார் முகிலே-நீலமெகமே,

மூ— யென்கண்ணை* நின்னலாவிலேன்காணென்னினீ குறிக்
கொள்ளே* * * * * ॥ன॥

ஆ — தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவநாயனாரருளிச்செய்த திருக்குறளுக்கு நல்லராயிருப்பாரெல்லாருக்கு முன்னேக்கொடுக்கும் வள்ளுவனாரை, அவர்களுடைய கூடநாடியாயிருந்த உன்னை, யெனக்கு நிலைநாட்டகமாகத்தந்தருளினாய், நீபல்லிதனக்கொரு யாருகமில்லை, இனி யென்னைக்கைவிடாதேதகுடாயென்றுகொண்டு எம்பெருமானேயென்னுடைய வாழ்வுக்குமான வள்ளுவத்துக்கு ஊழ்ஊழ்வருகிறதோ என்னுமதிசயமெகூயாலே எம்பெருமானை யிவைகூறிக்கிறார். * * ॥ன॥

இ—ரை வள்ளுவனாரும் விவகூதியமென்று கருத்து. பன்னலார்பயி லும்பரனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்திருவடியிதாழியால்) பவித்திரனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவர்களுடைய விதாழியால்) கார்முகிலேயென்கண்ணை யென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச் செய்கிறார் (உன்னையிதாழியால்) சேவகூநாராயணம்நிலைநாட்ட கூகூதாழ்வாரிவ்வர்ராயத்தாலே யென்றுகருத்து. நின்னலாவி லேன்காணென்கிறதற்குத் தாதுயர் மருளிச்செய்கிறார் (நீயிதாழியால்) இங்கு யாருகமாவது வள்ளுவத்தாலத்தா, என்னைநீகுறிக்கொள்ளே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நீயிதாழியால்) இப்பாட்டில் ரகூஷகூகூவர்ராகம்-நம் வர்ராவருகூவர் கூரணவிர்ஷமென்றேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானேடி தாழியால்) 'சகிலெஷஹம்வாகூம்' என்றுகருத்து. இத்தால் வள்ளுவமே வ்ரீரீகூதமென்றதாய்த்து. ॥ன॥

* எட்டாம்பாட்டு; *

வர்வத்தமான வாழ்வுக்கு ஹம்மம்வரப்புகுகிறதேவ
ன்றுகீழ்ப்பாட்டிலே கூகிரம்மெகூபண்ணினவர்ஹமஷகூவர்ராவிடை
ய— ஏன் கண்ணை, என்னுடைபகூஷ? நின்னலால்-கூவாம்விநா,
இலேன்காண் - நான் வள்ளுவஷகூராஷகிதன் கிடாய், நீயென்னைக்
குறிக்கொள்ளே — வாகூவித்தருளவேணும், உன்ன விஷ்ரவஷியா
தபடி வாகூவித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥ன॥

ழ — குறிக்கொள் ஞானங்களாலெனை யூழிசெய்தவழும்* கிறிக் கொண்டிப்பிறப்பேசிலகாளிலெய்தினன்யா* வுறிக்கொண்ட

அ — (குறிக்கொள்) தாமிப்படி எம்பெருமானபவெகூதிக்க- அ வனும்- நாம் விழுவுதிக்க வரவாமமென்றருளிச்செய்ய. தாமும் நிவுதாகிமாங்கராய்க்கொண்டு கூதிஷ்டாமாய் கூடிகூடாவ வாயுமான கூடியொமஜூதாநியொமவாகூதஹகியொமவாயு

இ — ப்பெற்றேனென்றிப்பாட்டிலே வரைஞாவதிக்கக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் (தாமிதுாதியால்) இவ்வகை மதுயா ரூவதுாகவு நீப மென்றுகருத்து. நிவுதாகிமாங்கராய்க் கொண்டு சொல்லியரூஹவிக்கிறாரென்றதயம். குறிக்கொளென் கிறதற்குத் தாவையமருளிச்செய்கிறார் (கூதிஷ்டாமாயென்று) னவினயூழிசெய்யென்கிறது தவமென்றுசொல்லப்பட்ட தொகுதித் துக்குவிரோதினமாயிருந்தாலும் வமுத்துக்கு விரோதினமாயுவு ஞ்சொல்லவே வாயுநத்துக்கு விரோதாநுவுதி சொன்னதாக வையமவிக்குமென்று கருத்தாலே தொகுதவாயநங்களான ஜூதா நங்களுக்கு விரோதாநுவுதி யருளிச்செய்கிறார் (கூடிநகூ தாழிபால்) இங்கு வாயுமானவென்றது நுரூவதமானவென்றபடி. இது மூக்கியொமத்துக்கு விரோதினம். ஞானங்கள் னாலேனென்கிறதற்கு கூதிவெதாயமாமருளிச்செய்கிறார் (கூதிமா தாழியால்) ஞானங்களால் எனையூழியென்கிறதை வரம்ரு மிக் கிறார் (மூக்கீதாழியால்) தவமென்கிறமாவுமு முதிராயமும்

ழ — குறி - கூவயாநம், குறிகொள் ஞானங்களால் - யதிநியதா வுவயாநங்களாலே கொள்ளப்படுகிற மூக்கியொமாவுஜூதாநங்க னாலே, வதிதாவுதாவுராவிதாழிவெதாகவுவுரூவுவதம். எனையூழி செய்தவழும். வுரூகூவுவாவுமான தவவிவெயும், தொகுத் தையுமென்றபடி. இதுக்கு எய்தினனென்கிறதேதே கூநயம், வுழிமாவுவம் விரோதாவுதிவரூயம். கூருதெதாவுமுவுதாதாரா யமும் கூவிமாவுவாயமுவுரூயொமும். பிறவித்தாயர் சுடர்ந்த-ஜூநதாஃ வந்தை நிரவித்து, உறிக்கொண்ட - மிகூருவுவுதமான, மிகூரு வமான வென்றபடி. வெண்ணெய்பால் - இதுகளை, ஒளித்து

மூ— வெண்ணெய்பா லொளித்துண் ணுமம்மான் பின்* னெறிக்
கொண்டொருங் ரை ப்பிறவித் துயர் கடிந் தீ த* * ளரி
கடிவார்ந் ணைந்துழாய்க் ன்னன் வின்னை வர் டபருமான்*

ஆ— மான வம்வாரறிவு தி வ்வுலகமுஉ நூலவ்லை இ
ஜநத்திலே சுவ கூடுத்திலே சுயம்திந நான் பெற்றேனென்று நி
ம்பெற்ற வஜ்ஜுனைக்சொல்லிய நூலவிக்கிறார். ளரி

இ— தாதய்மதாவனகாமய்மனையாலே இரண்டுக்கும்வன
வெயுபா சுமய்ம நளிச்சிப்பிறார் (வம்வாரெதாழியால்) தவ
மென்கிறபோவும் ஹதியொமாவா தியொவாவியாய்க்கொண்டு ம
கூணையாத சுவவர மென்றுகநத்ர. இப்பிறப்பே சிலநாளிலெ
ன்கிறனைதயுரைக்கிறார் (இஜ்ஜந்தாழியால்) கிறிக்கொண்டென்
கிறனைதயுரைக்கிறார் (சுயமேதநவென்று) சுவுயமேதநவென்றபடி.
கூநூவாகூறு கிவசு வாவைவுவெய்மதஜ எய்தினன்யாவினை
ன்கிறனைதயுரைக்கிறார் (நான்பெற்றேனென்று) ளரி

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

கடிவார்ந்ணைந்துழாய்க் கண்ணனென்கிறதற்கு வமி கா

உணணும் - வளய்த்தாலெ யமுதுசெய்யும் அம்மான் - வஸ்தியு
டைய, பின்னெறி - பின் வழியை, கொண்ட - பற்றின, நெஞ்
சனப் உநவெவுபுடையனப், தவ நூலவிலெகவுவணவாநவ்ணை
யென்றபடி. இத்தால் உஸ்தியமெயிலநூலவத்தைச்சொன்னதாயி
ற்று. இப்பிறப்பே கூவிளைவஜநநி, சிலநாளில் - தத்தாவிகா
வையெவெவதிநெவெ, கிறிக்கொண்டு - சுவுமான உவாயத்
தைக்கொண்டி, கிறி - உவாயம், யான் - ஒருயோகுனதியுமில்ல
தான், எப்பினன் - வுதாவித்தித்தன், வையவுவுதிவஹிதகோவி
வுதாயெணவஹிதநிவெவம். தவிடன்று வாதோதநிநிவு
வடமான சோகூவைவுவத்தை விபரீதாரிக்கையிலே உதாச
வத்துக்கு த்தாதாவுவுவஸ்துக்கொள்வது. * ளரி

கடிவார்கண்ணைந்துழாய் - தியவஸ்நிபீதவைவநூலதவை
வீகுணன, கடி - தியவ, வார்மை - விதனை, கண்ணன் - சு
வை குபவதரித்தவனுன:வின்னவர்பெருமான் திசுவஸ்ரிதாயவ
ண

மூ—படிவானமிறந்தபரமன்பவித்திரன்சிர்ச்* செடியார்நோய்க
ள்கெடப்படிந்துகுடைந்தாடி* யடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகி

அ—(கடிவார்) நிரவயிகுலோகநாயகனை, அயர்வறுமமரர்க
ளயிவதியாய், திருநாட்டிலுங்கூடத் தன்னேரிலாதசோதியும்
மிக்கசோதியுமுடையவனல்லாமையாலே வாசனைப், வஸ்துநிரு
டைய வஸ்வரூபவிரோதி வஸ்வதந்திரங்களையும்போக்கும்
வஸ்வாதீனபிரந்த வெம்பெருமானுடைய கயாணகுணங்களா
கிற வசீகவெள்ளத்திலே என்னுடைய விடாயெல்லாங் கெடும்
படிபோய் புக்குபடிந்து குடைந்தாடி வாய்மடுத்துப் பருகிக்களி

இ—யமனுனிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேதாழியால்) விண்ணவர்
பெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமிதாழியால்) வா
னம்படியிறந்த பரமனென்றதயித்தை விவரிக்கிறார் (திருநாட்டிலு
மிதாழியால்) மிகுகாரைபுமென்றதாயிக்கும். பவித்திரனென்
கிறதை விவரிக்கிறார் (சூழ்விசும்புதாழியால்) சீரென்கிறதைவிவ
வரிக்கிறார் (கயாணைதாழியால்) வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தே
னென்று வாசம்பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகையாலே கயாண
குணாநுபவத்தை யுபாயமாகவும் வாசனைநிவர்த்தியை
ருத்து. செடியார்நோய்கள் கெடவென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்
ன்னுடையவிதாழியால்) விடாயெல்லாமென்றது வாயுந்திரை
யுகளில் வந்தவிடாயெல்லாமென்றபடி. ஸ்ரீமத் - வஸ்ரீமத், கிழ்ப்

ஸு— னைவானம் - வரமவ்யோமத்திலே, வஸ்தூயவஸ்துவாக.
படியிறந்த - வாசூபஸ்வரூபவிதனை, படி வாசூபஸ்வம், பரமன்
வவை·ரதபவூனை, பவித்திரன் - வவித்ரகுணமுடைய, சீர் கு
யாணகுணங்களை, அடியேன், செடியார் தாறுகள்போலே
வருணர்ங்களான, செடி - தாறு, நோய்கள் - வ்யாயிகள், வ
தோவங்கள். கெட - நஸிக்கும்படி, பாய்ந்து - வந்துகிட்டி, கு
டைந்து - கூவொசித்து, வவ·குணங்களையும் வரமாஸி·த்
தென்றபடி. ஆடி - சுவமாவஹித்து, வாய்மடுத்து - வதநத்தைநி
வெஸிப்பித்து, சுநாஸவெவாவகாரணமான வஸ்திவெஸமாகிறவர்
னையனவத்தென்றபடி. பருகி - வாசம்பண்ணி, சுநாஸவிவித்தி

ரூ—க் களித்தேனே* * * ॥கூ॥

களிப்புங்சவர்வுமற்றுப்பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்* றெனிக்

கொண்டசோதியும்மாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ* துளிக்

ஆ—த்தே னடியேனென்கிறார். * * * ॥கூ॥

(களிப்பும்) இப்படியெம்பெருமானுடைய முணங்களாகிற

கூடீதத்தை ஊஜிக்கிற வாழ்வார் இந்தகூடீதத்தை நிரவதியகீ

வர்கிவையகூராய்க்கொண்டு ஸமவஜூமினைகஹொமரான நிதி

இ—பாட்டிலே ஸவிஷயுஉநுஹவத்தைதப் பேசினார். இப்பாட்டிலே

ஸதிசோநாநுஹவத்தைச் சொல்லுகிறரென்றுகருத்து. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

"பருகிக்களித்தே" னென்றுதீவுதரான இவர் "உடன்கூடு

வதென்றுகொலோ" வென்று வேண்டுவானேனென்ன அருளி

ச்செய்கிறார் (இப்படியிதரஹிபால்) தாம் வகூராய் ஸஸரீரராய்

கூநுஹவிக்கிறது தமக்குப்போராமையாலே ஸமவஜூமினைகஹொ

மரான பலரோடேகூட நிஷ்கீவையமாக கூநுஹவிக்கவேணு

மென்று ஆசைப்படுகிறரென்றதாயிற்று. களிப்புமிதரஹி சோதியு

மாயிதரஹைவஜூ ஹிக்கிறார் (நிரவதிதரஹிபால்) துளிக்கின்

றவிதரஹி அடியாரிதரஹைத்திற்கு கூலிவராயமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—ன்றபடி. சுளித்தேனே - கூடீநிதமேனே. * ॥கூ॥

களிப்பும் - வராகூ கவிஷயாநுஹவஸுகமும், சுவர்வும் -

கூலிநிவெஸரமும், வராகூ கவிஷபம் முலியாதஜனரயிலே தகு

வராவதரஹிநிவெஸரமுமென்றபடி. அற்று - நிவ்ருத்திமாய், தரு

ஹிதரெனென்றபடி. பிறப்பு - ஜநம், பிணி - வ்யாயி, மூப்பு - ஜ

ரை, இறப்பு - மரணம், அற்று - வதரஹிதரஹைப், துளிக்

கொண்ட சோதியென்று வைஹரவீ ஹி, வராகாரவஜீவராதீ

தரஹிப விரு ஹபரகூணுமாயென்றபடி. ஒளியென்று யாதரஹி

தஜ்ஞாநம்விவகூதிதம். ரஜஸ்தமோரஹிதபாஜ்ஞாநமாகாவதி

ல்லாத ஸாஜஹகுவ்யவராகார விரு ஹரூபியுமாயென்றைத.

துளிக்கின்ற - வதரிக்கும் ஸஹாவமான, வான் - கூகாரத்

மூ—கின்றவானிந்திலஞ்சுடராழிசங்கேந்தி* யளிக்கின்றமாயப்
பிரானடியார்கள்குழாங்களேபே* * * ஈயி
குழாங்கொள்பேரரக்கன்குலம்வீயமுனிந்தவனைக்* குழாங்
...
ஆ— விஜ்வாராவஷர்களுடைய திவ்யவாழ்வுத்திலேசென்று
அவர்களோடுகூட நான்ஹாஜிப்பதென்றே வென்கிறார். ஈயி
(குழாங்கொள்) வலாதஜநவோயவமாக ,ராவணன்படி
யும்படி கண்டிவந்தவனை யுள்ளபடிகண்டு சொன்ன வித்திருவாய்

இ—(ஹமஷி தாழியால்) சூழாங்ஷனையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஷி
வைதாழியால்) உடன்கூடுவதென்றுதேகாலோ வென்கிறதற்குத்
தாதபர்மருளிச்யெய்கிறார் (சென்றி தாழியால்) * ஈயி வர்

நிகமனம்

வர்பழவாஷத்துக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (வலா
தெ தாழியால்) தெரிந்துரைத்தவென்கிறதையுரைக்கிறார் (உள்ள
படியி தாழியால்) தாதீயவாஷத்தை வம்ஹரிக்கிறார் (இந்தி
ருவாய்மொழியையென்று) அடியீரென்கிறதி னைஷ்த்தைக்காட்டு

ஸ—தையும், இந்நிலம் - இந்தஷ்ரிஜியையும், கூடராழிசங்கேந்தி-
ஷாவஷவுக் ஸம்வங்களை யரித்துக்கொண்டு, அளிக்கின்ற - ரக்ஷி
யாநிற்கிற, மாயப்பிரான் - சூஷ்டபர்ஷ்டிசனை உவகாரகனு
டைய, அடியார்கள்குழாங்களை - நித்ருஷாவஷாஜன வர்ஷ்டிகளு
டையவஷ்ரஷ்ஹங்களை, அடியேனி தாஹாரீ. உடன்கூடுவது
வகாவஷனுப்க்கொண்டுகூடினைக. என்றுகொலோ! -என்றைக்கோ,
ஜிகாரத்தாலே ஒளதாரூர்த்தோற்றுகிறது. * ஈயி

குழாங்கொள் - வசிஷ்ஹத்தைதக்கொண்டிருக்கிற, பாதி
தாழி ராக்ஷவவஷ்ரஷ்ஹ யாக்ஞனவென்றபடி. பேரரக்கன்-
பெரியராக்ஷவன், வரலெஷ்மாஜுவெறாழிகளாலே உஷ்தனராய
வண ணுடைய வென்றபடி. குலம்வீய - வம்ஸம் நஸிக்கும்படி,
முனிந்தவனை - கோவிசனை வகாவகிர்த்திருமகனை, குழாங்
கொள்தென்குருகூர் -ஸ்ரீவிலெஷ்ணவவஷ்ரஷ்ஹ வாயாகமான திருந
கரிக்கு நிவர்ஹகரான, சடகோபன் தெரிந்துரைத்த - உள்ள
படி யறிந்துசொன்ன, குழாங்கொளாயிரத்துள்- மாஷாவஷ்ரஷ்ஹ

ழை—கொடுண்குருகுகூர்ச்சடகே; பண்றெரிந்துரைத்த* குழாங்
கொளாயிரத்துளிவைபத்துமுடன்பாடிக்* குழாங்களாய
டியீருடன்கூடிநின்றுடுமினே* * * *॥கக॥

ஆற்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— மொழிய ஹமவதெகஹொமராயிருப்பாரெல்லாருங்கூடி
ஹுஜியுங்களென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—கிறார் (ஹமவதி தூஷியால்) குழாங்களாயென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (எல்லாருமென்று) உடன்கூடிநின்று உடன்பாடியாடுமினெ
ன்கிறதை வம்பு ஹிக்கிறார் (கூடிஹுஜியுங்களென்று) ॥கக॥

ஸ—ஏஸகஸஜ்ரிஹாரதிகஸஜ்ரிஹாயாக்குமான ஸஹஸ்ரத்திலே,
இவைபத்தும்-ஶிஷ்டிதவ-ர்ஸாஷாஏகஸபுமானவிஷயகத்தை,அடியீர்?
இதுஸம்வொதநம், ஹமவத்ரணவிநுஸஹாரான ஸாதிகளென்ற
படி. குழாங்களாய் - ஸஜ்ரிஹீ ஹ்ரிதராய்க்கொண்டு, உடன்
கூடி - கூயர்-ர்காரஙக்களடியாக கீறுபாறென்னுதே ஸகஸுணராய்
கின்று, இப்படி ஸ்ரீராஷ்ட்ரகீவிதராய், உடன்பாடி - கூஷி
ஹராயத்தோடே மாநம்பண்ணி, ஆடுமினே - ஆநந்திகோள், கூ
நர்ஹவியுங்கோளென்றபடி. * * * ॥கக॥

ஜ்ரீநாரதவெஸாஹ்ரீநாரதஷாதரிலயிஸ்ரீமதெஷ்டாத
ஸாதுநாஜ்ஜநஹாதெஷிகாயநமஃ

ஶ்ரீமதெரவரநிஷ்டாதபர-ர்ஸ்தாபநாசார்யஸ்வாமிநே நமஃ.

(ஜ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரம்)

ஜ்ரீத்ராஸ்ஹாஷாநாஸஹ்ரிதிம்வியஜ்ஞாபகாஹிதை-ர்ஸாஸ்
ஸாரஸ்யவிஹதை: ஸதாதிரஸிகாஸாஹை-ர்க்ருதிர்யாமஜ்ஜ
ஷ்ரேஸ்ரஸம்ஸத்ஸுஜிஜ்ஞாஸிதைதகுஹொஹ்ரம் । ஸவை-ர்காகூஷவீஸ
நாஹை-ர்ம்ஸவெழிவெஹை-ர்ஹையவிஸ்ஹை ஷாஸ்ஸாஷ்ரயஸ்ரீயம்
ஸவிஸ்ஹைஸ்ஸவிஸ்ஹைதம் நிரவிஸஷநஸ்வாஸொஷ
நிவை-ர்ஸஸீஸாம். ॥உ॥

(ஜ்ரீத்ராஸ்ஹாஷாநாஸஹ்ரிதிம்) தேஜஸ்பாலும்நெய்யும் கன்ன
ஸமுதுமொத்தே - ஷயாரங்களான ஷயாகூரீராஜிவஷாகை-ர்க்க

ஏ—தா—ளுடைய ரூலத்தையுடைத்தான கூர்மாஸ்திரத்தையுடை யனுமாய் (வியஜ்ஞவல்கீயர்) பெற்ற வத்தாயாய்த்தந்தையாயறி யாதனவறிவித்தவத்த - ஓதாவும் வீதாவும் கூவாயன்னும் பண் ணுமுவகாரங்களையெல்லாம் தானேபண்ணி அத்தாலே கூஞ்ரீதர் க்கு வீயனுமாய் (ஓஷ்டிவாரஷ்டிவெஹ தர்) அறியாக்காலத்து ள்ளே அடிமைக்கண்ணன்பு செய்வித்து - அறிவுநடையாடாத கா லத்திலே ஓஷ்டிரஷத்தை உண்டாக்கினவனுமாய் (ஷாதநாஷா வ ஜ ரு ஹ-ர்கூ்தர்) எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கை மாறென தாவிதந்தெழுந்தேன் - கூதாவை ஷஜவி-ர்க்கும்படிக்கீடாக கூ ஜ தாவினுள்ளே கலந்திருந்த ஜவஹாவகாரத்தை யுடையனுமாய் (ஹஜஜ்ஞதாரஷம்) என்கடற்படாவமுதே - கூஞ்ரீதர்க்கஜ்ஞதம் போலே வஹாரனுமாய் (ஹகுதவிவிதகூவஹாரம்) தீர்ந்தார்த் தம்மனத்துப்பிரியாத - பூர்வபூர்வாவகாங்களிரண்டும் தானேயெ ன்றிருக்குமவர்கள்நவிஷ்வவிட்டுப்பிரிய மாட்டாதிருக்குமவனை ய் (ஷவ-ர்காகூஷவீணாநாஷ-ர்ம்) யாழ்ப்பிணாவிதாரி ஷகூஷ-ரூஞ்ரா தராஜிவஷவெ-ர்ம்ஜி யவீணாநயொரூமான வஹாரூதையையுடை யனுமாய் (ஷவஜிவெஹ-ரூவெஹ்ரவ்ஷஹம்) (ரூறிக்கொள்ளானங்க ளாவிதாரி) "ஜ்ஞாஜ்ஞாவஷஹவெஷ்ரவ-ரூ" இதாரிகளிற்படியே விரகாஷயாயுதவொயுராநவஜ்ஞாயிவஷமான ஹக்தியொழத்தை த்தனக்கு கூஹிஜ தரிடத்திலே எழுதிஉண்டாக்குமவனைப் (கூவ்வா வ ஊஸீஷ்ம) பவித்திரன்சீர்படிந்து சூடைந்தாடி அடியேன் வாய்ம டித்துப்பருகி - கூதுஜ்ஞம் வஹாரூவகூவநாநாரூஹாவுங்களான கூ ஆரணமாணங்களை யுடையனுமாய் (ஷவவெஹ்ஷாவியெஹ்ஷவிஜ ஜ்ஞம்) மாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களையே - ஷஷயஸ்ரூகளான நிதிவஷ்ரிகளாடே ஷஷஹிதனுமாயிருக்கிற யெம்பெருமானை ஜயாரங்களான ஷஷ-ர்வஜாஷழ-ர்ங்களினுடைய ரூஷத்தையும் உ டைத்தான வஹாரூவதெனை உடையவனை ஊனில்வாழுயிரே என் கிறஜ்ஞாகூத்திலே ஆழ்வார்கூர்ஹவித்தருளினரென்கிறார். 10 நி

ஸ்ரீஜவெதநிமஜாஜ்ஞிஹாஜவெஷ்ரிகாயநஜ்ஞ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி

ஆ—(ஆழியாடி) இப்படி நீதி வானவர்களோடேகூட எம்பெருமானை கூடி மகிழ்க்க ஆசைப்பட்டவாழ்வார் அப்போதே அப்படி கூடி மகிழ்ச்சிப்பெறுமையாலேவந்த நிரதிசயாவஸாதத்தாலே ஒருகூணைசை தோறும் கூத்தயாரணம்பண்ணைவாண்ணுத உயநீப உயாவஸாயம். அந்தஉயாநுஷ்டாணைசை கை வெம்பெருமானைக்குறித்துத்தாம்சொல்லுகிற வாசகங்களையும் செய்கிற வெவிதங்களையும்கண்டு தம்மோடு ஸஜாதீயரான தம்முடைய ஸ்நேஹக்கரும் எம்பெருமானேநோக்கி தம்முடையஉயைய இந்—திருவாய்மொழியில் 'உடன்கூடுவதென்றுகொலோ', வென்று ஸஹவஸநேச்சையான பலரோடேகூட வெம்பெருமானை கூடி மகிழ்க்கவாசைப்பட்டவிவர் அவ்வநுஷ்டாநத்தில் வ்யவஸாயாத்மகமல் இத்திருவாய்மொழியில் ஒருபிராட்டியானவள் விரஹத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறளென்று பேசுகை கவலம்மதமன்றே? தம்முடைய விரஹவ்யஸநத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக கூடி வாழ்வதே ஸாதாரணபடியையும் அத்தால்தம்முடைய வம்யர்க்கள் மோகாதாரணபடியையும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக பிராட்டியுடைய திருத்தாயார் பாசுரமாகப்பேசுகிறதென்றுகருத்து. தாம்சொல்லுகிறவாசகங்களேயென்றது - கூடி வாழ்வதே ஸ்வரூபமாகப்பேசுகிற வாசகங்களேயென்றபடி. இப்பொருளேயென்கிறதற்குஇம்மஹாவாக்யாநுஸந்தியில் கீழ்யெடேயோடே

ஙூ—ஆடியாடியகங்கணைரந்திணை* பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கி
யெங்குநாடிநாடிநரசிங்காவென்று*

அ—விண்ணப்பம்செய்து சொல்லுகிறபடியை கூறுவதாகத்
இப்பொருளை, எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டு கூதூகலமாகவனெ
யாயிருந்தாளொருபிராட்டியுடைய திருத்தாயார் இவளுடையஉ
மையெ விண்ணப்பம்செய்துகொண்டு "இவன்முடிவதற்குமு
ன்பே ஈண்டெனவந்துவிடியீரிதத்தருளவேணும்" மென்றுகொ
ண்டு எம்பெருமானை கூவுகூப்பிடுகிற வார்த்தையெஉத்தாலே
அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமானைப்பிரிந்த தவ்வுலகத்திலே தன்
னைக்கொண்டுயரிக்கமாட்டாமையாலே தன்னுடைய சூழ்ச்சாவுகா
லமாக அவனுடையமூணெவெதிர்கங்களைப் பாடியாடினவீட
த்திலும் அதுதனக்காழ்ச்சாவுகூறாமாகாதே கூவுவாஉகூறாமேயாக "இ
னியவனைக்கண்டாலல்லதுயரிக்கமுடியா" தென்றுபார்த்து அவ
னையெங்குந்தேடி சூழ்ந்திருந்தடைய உலகமெங்களில்

இ—சுவம். அகங்கரைந்தனென்கிறதைவிவரிக்கிறார்(எம்பெருமா
னையி தாழியால்)இசைபாடிப்பாடியாடியாடி என்றவயித்து விவரிக்
கிறார்(தன்னுடையவி தாழியால்) கண்ணீர்மல்கி யென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (அதுதனக்கி தாழியால்) பாடிப்பாடிகண்ணீர்மல்கியென்
கிறவழகிவ்வாகாரத்தாலேபாடுகைபுடாடுகைபுமே கூவுவாஉவெ
கூவாய்த்தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. நாடிநாடியென்கிறதை வி
வரிக்கிறார் (இனியிதாழியால்) நரசிங்காவென்கிறதற்குத் காத
யமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்திருந்தடையவி தாழியால்)

ஙூ—இவ்வாணைதல் - இந்தகூராதிஉலாவெடியான பெண்பிள்ளை,
வாள் - ஒளி. நுதல் - லலாடம், பவளவீவாயி. வாணைதலென்
கிறவிடத்தில் ளகாரநகாரமொணகாரவனகாரெஉம். அகங்க
ரைந்து - திருவுள்ளமழிதமாய், விரஹத்தாலேயென்றுகரு
த்து. இசை - கீதம், பாடிப்பாடி - லலஉணங்களை வாநி
வாநிஹாநம்பண்ணி, ஆடியாடி - நின்றவிடத்தில் நிற்கமாட்டா
தேஉதவுதவுவருத்து, கண்ணீர்மல்கி - சுரபிஜலமிகுமாய்,
நாடிநாடி - தேடித்தேடி, நரசிங்காவென்று - நரஸிஹா? என்று

ஏ—வாடிவாடுமிவ்வாணுதலே* * * ॥க॥

வாணுதலிம்மடவரலும்மைக்* காணுமாசைபுரிணைகின்றாள்

விறல்* வாணலயிரந்தோள் துணித்தீரும்மைக்* காணநீரி

ஐ—லெலவதோன்றிக்கொண்டு நிற்குந்வுலகாவனைவதே யென்

றழைத்து பின்னையும் கண்டாலும்தெறுதிதாருடியறவாடிப்போய்

அறவாடினிவ்வாணுதலென்றுதிருத்தாயார்கூறுகிறாள்.॥க॥

(வாணுதல்) உம்மைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே

யிவள்வேவாகின்றாள்? உம்மைக்காணும்படி இவள்பக்கல் கூ

லெபண்ணுகிறிலீர்; கூகிகூறுவர்திறத்திலன்றே இப்படிலெ

ஷ்ணுபண்ணுவது; உம்மை யாசைப்பட்டார் திறத்திலும்

இ—வாடிவாடுமென்கிறதற்குத்தாயைமருளிச்செய்கிறார் (பின்னை

யுமித்தாழியால்) * * * * ॥க॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

உம்மைக்காணுமாசையுள் எஞ்சிறுதை தீதீயாஷைஷவை

தீதெனமென்று நினைத்தூடரைக்கிறார் (உம்மையித்தாழியால்) கூழ

தெவாஷத்தை வம்ஹ்வஷிக்கிறார் (இவளென்று) நைகின்றுவொகிற

தையுரைக்கிறார் (வேவாகின்றுளென்று) தாரீபவாஷத்தையுரை

க்கிறார் (உம்மையித்தாழியால்) தீதீயவாஷதற்கு ஹாவமருளீ

ச்செய்கிறார் (கூகிகூறுவரித்தாழியால்) நீர் என்கிறவாஷத்து

க்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையாசையித்தாழியால்) இப்படி

ஸ—ஹாநம்பண்ணி,வாடிவாடுப்ஹாதெனயாய் அதின்மேலேபின்

னையும்ஹானநயாகாநிற்கும், ஈதுஷம்ஹானநயாகிறுளென்றபடி. ॥க॥

வாணுதல் - கூரிதாயுமானிடையான, இம்மடவரல் - இந்த

ஸுகூஷாரியானவள், மடப்பம்வந்திருக்கிறவள் மடவரல், மடப்

பம் - ஸளகூஷாயம், உம்மைக்காணுமாசையுள் - ஸஷ்டம், ஸை

கின்றாள் - ஸியதிதெபாகாநிற்பாள், விறல்வாணன் - வீராகூ தீ

ஸாலிபான வாணாஸுரனுடைய, விறல் - வீராகூ திம், ஆயிர

ந்தோள் - ஸஹஸ்ரஹூஜங்களை, துணித்தீர் - வெம்யித்தவரே, நீர்-

கூநகூதெவர்க்கு ஸுலபராக வந்வஸிஷ்டரானீர், உம்மைக்காண-

இவளும்மைக்காணும்படி, இரக்கமிலீரே - கூரதெயில்லாதவரா கி

ரக்கமிலீரே * * * ॥உ॥

இரக்கமனத்தோடெரியவிண* யரக்குமெழுகுமொக்குமிவளி*
ரக்கமெழீரிதற்கென்செய்தே*னரக்கனிலங்கைசெற்றீர்க்கே॥

ஆ—இப்படி மெநவுரைணும் பண்ணலாமோ?என்கிறார். ॥உ॥

(இரக்கமன்த்தோடு) சுவலஸ்மான உநலெயுடைபளாய், எரியவிணபரக்கு மெழுகும்போலே விரஹாக்நிபாலே உஹரு ஓமெநயானவிவள்பக்கல் கூலெவெயுங்கூடப்பண்ணுகிறிலீர்?இதற்கென்செய்தேன்.கெட்டேன்.ஒருகாடுமையேயிதுவெகிறாள். ॥ங॥

இ—ஹாவம்கொள்ளாதபோது நீரென்றதுவுமாம். ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

இரக்கமனத்தோடெரி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சுவலஸெதாழியால்) அரக்குமெழுகுமொக்கு மென்கிறவிடத்தில் லாஷாரஸத்துக்குத் தாதர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரஹதாழியால்) இரக்கமெழீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூலெவெபிதாழியால்) இவள்பக்கலென்றது சுயாஸயாகம். தாரீயவாசத்துக்குஹாவமருளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனிதாழியால்) ஓங்காலம்ஹ தாழ்க்குகையாகம் கூளயர்ஹிதாஸயர்மென்றுகருத்து. ॥ங॥

ஸ—றீரே,காணும்படிகூலெவெபண்ணுகிறீரில்லையென்றபடி. ॥உ॥

இவள், இரக்சமன்த்தோடு - தூரவீஹரவயாக்ஷமானதநலெஹ்ரே, இங்கிரக்கமென்றது மொகத்தால்வந்த தூரவீஹாவம், அதாவது - சுவலஸாதூமென்றபடி. எரியவிண - கூர்நையவிணந்திருக்கிற, சுஹிலஸயாக்ஷமானவென்றபடி. அரக்கு - ஜதுவுக்கும், மெழுகும் - தயலிஹ்ஹிதத்துக்கும், ஒக்கும் - லதூலெஸயாகாதின்றாள், இரக்கமெழீர் - கூலெவெபண்ணுகிறீரிலை, எழுகை - உஜ்ஜ்ரம்ஹிக்கை, இங்கு ஹக்ஷணையாபண்ணுகையைக்காட்டுகிறது. இதற்கு - இதுநிமித்தமாக, இவளுடைய தூரீகரிப்பதாகவென்றபடி. அரக்கனிலங்கை - ராக்ஷஸலுடையலம்ஹெகையை, செற்றீருக்கு - லம்ஹெகையைநிர்ப்பித்த தேவரீருக்கு என்றபடி. என்செய்தேன்-என்னத்தைசெய்யக்கடவேன், உமக்கில்லாத விரக்கத்தையுண்டாக்கவோ?இவளைதூரீயாதபடி பண்ணவோ?வென்றபடி. ॥ங॥

ஏழ — இலங்கைசெற்றவனேயென்னுப்பின்னும்* வலங்கொள்பு
ள்ளுயர்த்தாபென்னுழுள்ள* மலங்கவெவ்வுயிர்க்குங்கண்
ணீர்மிகக்* கலங்கித்தைதாழுநின்றிவளே* ॥சா॥

ஆ — (இலங்கை) இப்படி நானவனுடைய கொடுமையைநினைத்து
"இலங்கைசெற்றி" என்றுசொல்லுமளவில், தானைதக்கேட்ட
வனுடைய பராக்கிரமத்தையே நினைத்து, இலங்கைசெற்றவ
னேயென்னும், பின்னையும் பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி
வந்து தோன்றுயென்னும், என்றுல ப்போதேவாக்காணைமயா
ல உள்ளம்மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும், கண்ணீர்மிகக்கலங்கி இ
வள் நின்று கைதொழாநிற்குமென்கிறுள். * * ॥சா॥

*நாலாம்பாட்டு.

இ — பராக்கிரமோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
யிதிராஜபால) (பராக்கிரமோதயத்) ஜநகராஜன் திருமகள்பக்
கல் பராக்கிரமத்தாலேயிறே லங்காநாசமென்றுகருத்து. கூள
யர்வரமாக நான்சொன்ன ஸுஜுத்தை மாணவரமாய்ச் சொன்
னதாகக்கொண்டு தாஸுமத்தையே சொல்லாநிற்கிறுளென்றபடி.
இதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையும்
திராஜபால) புள்ளுயர்த்தா? என்கிற லங்காவைபவம் லாஹிபூர
யமென்றுகருத்து. என்றுலென்றது — வந்துதோன்று மென்றுல
ன்றபடி. ஸுஷ்டம் ஸுஷ்டு. * * * ॥சா॥

ஈ — இலங்கைசெற்றவனேயென்றும் - பிராட்டிக்காக லங்கை
யை லங்காரித்தவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், பின்னும். பரா
ஜு, வலங்கொள் - பலஶாலியான, புள் - பக்ஷிபாலே, முரா
ஜு யுநேலேயென்றபடி. உயர்த்தாயென்றும் - உயர்வஹிக்கப்பட்டவ
னேயென்றுசொல்லும், உள்ளம் - ஹ்ருதயம், மலங்க - சலங்கும்
படி, வேர்ப்பறியும்படியென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கும் - வெவ்வியதர்
க - உஷ்ணமாக, உயிர்க்கும் - நிஶ்வஸிக்கும், கண்ணீர்மிக - வா
ஷ்பஜலாவஸிக்கும்படி, கலங்கி - வ்யாகுலசித்தையாய், இவள்
நின்றுகைதொழும் - உத்தேயையாய் நின்றுகொண்டு கைதாழ்
கிற்கும், ஸுஜலிபண்ணுகிற்குமென்றபடி. * ॥சா॥

பாடல்—இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇத்தன்* தவளொண்கண்ணீர்
கொண்டாள்வண்டு* நிவளுந்தண்ணந்துழாய்மிகூஉனை*
தவளவண்ணர்தகவுகண்ணே* * * ॥நு॥

அரு—(இவள்) "இலங்கைசெற்றவனே" என்றும் வலங்கொள்புள்
ளுயர்த்தாய்" என்று மிப்படிராப்பகல் வாய்வெருவி தனதவளொ
ணொண்கண்ணைநீர்கொண்டாள், இப்படி யபயநீயமெனை வரச்செ
ய்தீதுபும், வண்டு நிவளுந்தண்ணந்துழாய் கொடுக்கறிலீர், வாசு
தேவனேகூறான உம்முடைய தேவனையுமிருக்கும்படி யிதுதேவ
னிவன்கிறாள். * * * நு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ—தவளவண்ண னென்கிறதற்குத் தாதுபருமுனிச்செய்கிறார்(வா
சுதேவகூறனேனென்று)வாசுதேவகூறனென்றது "ஜயம்வா
யுதபிதராதிஷ்டு சுஹிருதி வாசுதேவகூறனை நாநுஷ்ட
னெயுந மொழகுநதிஷ்டெநநவ"என்கிறபடியே ஜநகராஜன் தி நுமு
கள்பக்கல் வாசுதேவகூறனென்றபடி. ஸுஷ்டு-ஸுஷ்டு. ॥

ஈ—இவள் - விஷ்ணுஸுஹாவைவ்பான விவள், இராப்பகல் -
நக்நிசம், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, "ஈநிதுஸுதாதாராதிஷ்டு"
மெனவிவகரொதிதம் । வீதிதிதிஷயபூராணவாணீம்வுாஹராநுபூ
திவாஜ்ஜு'தே" என்கிறகணக்காய் வாஸுநாவஸுத்தாலே கூவஸு
தேவ வுாவதித்தென்றபடி தன - தன்னுடைபதான, தவளை-
கூவயுபம்போலே, ஒண் - ஸொஹநமான, கண்ண - கண்களி
லே, நீர் - நீரை, ஸொகூறுவையென்றபடி. கொண்டாள்-
உடையவளாநுர், தனனென்றது ஸாஹிபூராயம். தன்னுடையதா
கையாலே நிகூரோநநு வாஷ்பங்களைத்தே யொழுங்களான வொ
ழுங்களிலே ஸொகூறுவைபாரிக்கிறா ளென்றுகருத்து. வண்டு
நிவளுந்தம் - லூபஸுக்கள் வாதீவிதங்களாம்படியான, நிவளுதை
வாதீவிதமாகை. தண்ணந்துழாய் - ஸீதலைலாநுர தாவேலி
க்கீர, கொடுத் - வாஸுநித்தருளுகிறிலீரில்லீ, தவளவண்ணர் -
யபயவே வண்ண-ருடையபர, ஸாரதிஸுஹாவாநுன வும்முடையவென்ற
படி. நீகவுகள் - கூறிவிரோதர், எனை - என்னைன்பன, என்னென்று
சொல்லப்படுவனை, கூறிவிரோதிபரிப்பார்முன்கா நீணை மென்றபடி. ॥நு॥

ஏ0—தகவுடையவனேயென்னுமிடத்தில் னகர மிகவிரும்பினானென்னுமென* தகவுயிர்க்கழுதியென்னுமுள்ள*

ஆ—(தகவு) இப்படியிவருடைய உபகாரத்தாலேயவனுடைய வெளைபுகீனத்து வருதகாரணி கூனெனென்றுகூப்பிடும், இப்படிவெளைபுடையவன் நம்மைக்கவிடானென்றுபார்த்துப்பின்

ஆறும்பாட்டு.

இ—தகவுடையவனே யென்னுமென்கிறவிடத்தில் லகரவெதுகை மகரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவாதியால்) இவருடைய உபகாரத்தாலேயென்றது - திருத்தாயாருடைய உபகாரத்தாலேயென்றபடி. திருத்தாயாருடைய உபகாரமாவது:— எனதவளவண்ணர்க்கவுகளென்று அவனுடைய கூவிவெளைப உவாலம்பிக்கிற திருத்தாயாருடைய உத்தியால்வந்த கூவாவுபகாரம். ஆனாலுமென்னுடைய உபகாரத்தாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்க இவருடைய உபகாரத்தாலேயென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; என்னுடைய உபகாரத்தாலேயவனுடைய கூவிவெளையினை என்று திருத்தாயார் சொல்லுமகமகத்தை வியாவியாதாவகாரத்தாலே சுநாகாரிக்கையாலே இவருடைய உபகாரத்தாலேயென்னக்குறையில்லை. யஆ:— இவருடையவென்றது - ஜநகராஜன் திருமகளுடையவென்றபடி. தவளவண்ணரென்கிறவிடத்தில் ஜநகராஜன் திருமகள் வெளிவெளுப்பாகையாவிவளென்று வாதாபரிக்கக்குறையில்லை. தகவுடையவனேயென்னுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வாதிதுவாதியால்) பின்னும் மிகவிருப்புமென்கிறவிடத்தில் லகரவெதுகை மகரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவாதியால்) பின்னும் மிகவிநம்புமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமிதுவாதியால்) உள்ளமுகவுருகியென்கிறதற்குத் தாதுயர்

ஈ0—தகவுடையவனேயென்னும் - கூவிவெளையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்க்கும், பின்னும் - திரும்பியும், மிக - மிகுமாம், விரும்பும் - ஆசைப்படும், உள்ளம் - சுத்தகாரணம், உக - உருகும்படி, உருகிநின்றும் - வெவ்வேறுவிவகாரமாய், உள்ளநினைவுபயத்துக்குள்ளே, பிரானென்றும் - உபகாரகனேயென்று சொல்லாநிற்கும். எனது - தீயமான, அகவுயிர்க்கு - சுத்தாத

பூ—முகவுருகினின்றுள்ளுளேள * * * * ॥சு॥

உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்துதன் * வள்ளலேகண்ணேனெயெ

ன்னும்பின்னும் * வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னுமெனை * கள்

ஆ— னையும் மிகவுமாசைப்படும், ஆசைப்பட்டவப்போ

தேபெறுமையாலேவந்த வவஸ்தாலே நெஞ்சுருகும்படி யுருகின்

ன்று, கேட்கச்சொல்ல கூடியேயில்லாமையாலே போய்த்தன்னுள்

ளுளே பிராணனெபன்று மென்னுடைய வொழுமென்றுஞ் சொல்

லாநிற்குமென்கிறாள். * * * ॥சு॥

(உள்ளுளாவி) எம்பெருமானப்பிரிகையாலே வரிதாவெ

யாய் அந்த வரிதாவத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே, வி

டாய்ப்பட்டார் தண்ணீர்தண்ணீர் என்னுமாப்போலே என்வள்

ளலே? யென்கண்ணனே? யென்னும் பின்னும் வெள்ளநீர்க்கிடந்தா

இ—மருளிச்செய்கிறார்(ஆசைப்பட்டவிதாயால்)உள்ளுளேளயென்

கிறதற்கு வாவமருளிச்செய்கிறார் (கேட்கவிதாயால்) தன்னுள்ளு

ளென்றது தன் வ்ருத்தியிலேயென்றபடி. எனதகவயிர்க்கழுதேயெ

ன்னு மென்கிறதை வஜ்ரஹ்ருதயத்தை விவரிக்கிறார் (என்னுடையவிதாயால்)

எழாம்பாட்டு.

ஆயிதாவுத்தை விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானிதாயால்)

ஸ— தாவுக்கு, எனக்கென்றபடி. ஸ்ரீவாவாதுகூவாஸாரீரஜீவநஹே

வநிதெஷ்ஸம். ஔவவாரிகம். அழதென்னும் - கரஜ்ஜத

மேயென்றுசொல்லாநிறக்கும். * * ॥சு॥

உள்ளுள் - வ்ருத்யுபயோகத்திலே நிற்கிற, ஆவி - ஜீதாவா

னது, உலர்ந்துலர்ந்து - ஸோஷித்து ஸோஷித்து, இதுக்கு

என்னு மென்கிற க்ரியையொடே யன்வயம். என் வள்ளலே - எ

ன்னுடைய ஸ்வாமினே எனக்குன்னை தாவைவந்தவனேயெ

ன்றபடி. கண்ணனே - கரஜ்ஜனே, இத்தால் வஸ்துஸ்வபாவத்தைக்

சொன்னபடி. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், பின்னும்-

பின்னையும், வெள்ளநீர் - வர்ஷாஜலமான வஸுதாத்திலே,

கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தவனே, என்னும்- இப்படிசொல்வாநிற்கும்.

எனகள்வி - என்னுடையவதுஷ்டையான விவள் - தான்பட்டவ

ழ—விதான் பட்டவஞ்சனேயே* * * * ॥ஞ॥

வஞ்சனேயென் னுங்கை தாழுந்தன* நெஞ்சம்வெவநெடி

துயிர்க்கும்விறற்* கஞ்சனவஞ்சனைசெய்தீரும்மைமத்*

அ—யென் னும், எம்பெருமானுங்கூட வஸீகரிக்த மழகுடைய வளான விவள் அவனுடையமுணங்களிலே பிங்நனேயகப்பட்டா ளென்கிறாள். * * * * * ॥ஏ॥

(வஞ்சனே) உன்னுடையமுணங்களிலேயென்னே யகப்படு த்தினவனே யென்றும, பின்னே தன் திருவாயாலொன்றுஞ் சொ ல்லமாட்டாமையாலே தன்கைகளாலே தொழுதிருக்கும்; அப் போதேயகனைக் காணுமையாலே தன்னெஞ்சம்வெவ நெடுதுயி ர்க்கும், உம்மை "தன்னுடையவாவத்துக்குத்துணை" என்று

இ— எனகள்வியென்கிறதை புரைக்கிறார் (எம்பெருமானுயுமி தாழியால்) தான்பட்ட வஞ்சனேயே யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவனுடையவி தாழியால்) மொழம் - வூடம். * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வஞ்சனே யென்னு மென்கிறதை விவரிக்கிறார் (உன்னுடைய வி தாழியால்) மொழமாகநான்சொன்ன வஞ்சகத்தையே தா ன் முணமாகச்சொல்லுமென்றபடி. கைதொழுமென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (பின்னேயுமி தாழியால்) தனநெஞ்ச ம்வெவநெடுதுயிர்க்கு மென்கிறவிடத்தி லஹிவெ தாயஃமரு ளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயி தாழியால்) தாரீயவாஹத்தை வி

ஸ—ஞ்சனேயே - தான் அவனுலேபட்டவஞ்சனைகூஹாயும், ஏகாரம் கவிஹாஎன்கிறஸுவைம்போலே கூஹாயஃவாம். கைதொழுமென்கி றதான விவள் அவனேப்படுத்தும்பாட்டைத்தானவனுலேபடுவது கூஹாயுமென்றபடி. * * * * ॥ஏ॥

வஞ்சனேயென்னும் - வஞகனேயென்றுசொல்லும், கை தொழும் - சுஜலி பண்ணுநிற்கும், தனநெஞ்சம்வெவ - தன்னு டையஹவ்ருதயமாம்படி, நெடுது - தீவஃமாக, உயிர்க்கும் - நி ஸவிக்கும் - விறற்கஞ்சனை - வாராகு ஸ்வாமியான கூவஹனை, வ ஞ்சனைசெய்தீர் - வஞவிநபண்ணினவரே, உம்மைத்தஞ்சமெ

ஏழை—தினைச்சமென்றிவள்பட்டனவே* * ॥அ॥

பட்டினப்பாதெழுபோதறியாள்விளை* மட்டலர்தண்டுழாயெ

ன்னுஞ்சுடர்* வட்டவாய்நுதிநேமியீர்நுமக்

ஆ—விழுவலித்திருந்தவிவளும் உமக்குவருகிகுறினை கூவன்

பட்டதுபடுவதெனென்கிறாள், * * * * ॥அ॥

(பட்டினப்பாதை) சூரரிதாகுஷணாயுடமோகத்திருவாழியை ஏ

ந்திக்கொண்டிருக்கிற நீர், உம்மோடு வம்மிழுவலிக்கையிலுள்ள வ

இ—லரிக்கிறார் (உம்மையிதாஹியால்) தாதீயவாஹத்துக்குத் தா

தபர்மருளிச்செய்கிறார் (உமக்கிதாஹியால்) இந்த வம்வொயநம

வாஹிவாயம், சூரரிதாநாரரிதவிவாமமற வுமக்கிரண்டிடத்திலுங்

காபர் மொன்றேயோ வென்கிறது வாஹிவாயமென்றுகருத்து.॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

சுடர்வட்டவாய்நுதி நேமியீரென்கிறதற்குத் தாதபர்மரு

ளிச்செய்கிறார் (சூரரிதாதாஹியால்) விரைமட்டலர் தண்டுழா

யென்னுமென்கிறவிடத்தி லஹிவாதாயர் மருளிச்செய்கிறார்

(உம்மோடிதாஹியால்) தண்டுழாய்வேணுமென்றுசொல்ல வுவ

ரூஹித்து இத்தனைசொல்ல கூடினதுபல்லாமையாலே தண்டுழாயெ

ன்றது ஈயர்காகியாதையாலிது சுஹிநிவேஸவஹுவகுமாகலாமென்

றுகருத்து. பட்டினப்போதெழுபோதறியா ளென்கிறதைநுபவகூஷணா

ஸ—ன்று-உம்மைஸாரணமென்றுநம்பி, இவள்பட்டனவே- இவள்ப

ட்டபாடுகள் கூவம்வாதங்களென்றுகருத்து. ஏகாரம் ஸாகல

வாதகம். * * * ॥அ॥

சுடர்-ஜ்வலை, வட்டம்- வதர்ஶம், வாய் - யாலை, நுதி-

லாக்ஷணம், இங்குலிதிக்ஷணம் விவக்ஷிதம். நேமி-வக்ரம் நேமியுடைய

வர் நேமியார். நேமியீரென்று வம்வொயநம், ஜ்வலாஸாமிவதர்ஶ

யாஸாலிதிக்ஷணாயுக்த வக்ரபுடையவரேயென்றபடி. பட்டினப்பாதெ

ழுபோதறியாளென்கிறது விடியற்காலமும், எழுபோதெழுபோதறியா - உதயகாலமும், அறியாள், ஜ்ஞா

வலக்ஷணம், ஒன்றுமறியாளென்றபடி. ஆனால்ஜீவிதவாஹாரத்துக்கு

விஹிதமெதன்ன சொல்லுகிறாள் (விரையிதாஹி) விரை - வரி

ஶம், மட்டு - மது, அலர் -விகஸ்வரம், லக்ஷணயாவர்தனர்மென்

றபடி. தண் - ஸீதலம், துழாய்-தாரயதீ, வரிஶமதுயாவர்தனர்

ழு — திட்டமென்கொவிவ்வெழைக்கே * * * ॥கூ॥

ஏழைபதையிராப்பகற்றன * கேழிலொண்கண்ணைநீர்கொ

ண்டாள்கிளர் * வாழ்வைவேவலிலங்கைசெற்றீரிவள் *

ஆ — ஹிநிலைத்தாலேமற்றுன் றுமநாவலம்யிக்கசூழ்மெய்பன்றிக்

கேயிருக்கிறவிவள் திறத்திறசெய்யதினைத்தருளிற்றென்னென்கிறாள்.

(ஏழைபதை) உம்மைஆசைப்படும் வஹாவையாய் உம்மு

டைய ஊஹாவத்தை யறிபமாட்டாத வொரு ஔவாவெனை

யாயிருந்தவிவள் உம்மைபாசைப்பட்டு பெறுதவுவலாத்தாலே

இ — மாக்கியுரைக்கிறார் (மற்றுன் றுமிதாஹியால்) இவ்வெழைக்கே

என்கிறம்விடத்தில் ஆதயாமும்நளிச்செப்கிறார் இவள் திறத்திலே

ன்று) வாஜாநாஷவ்டீவவத்தாயாமும்வெனெயென்று கருத்து நமதி

ட்டமென்கொலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (செய்பவி தாஹியால்) இவ

ளாசூழ்க்கதினைத்தருளிற்றே முடக்கதினைத்தருளிற்றேவென்றபடி.

* பத்தாம்பாட்டு *

ஏழையென்கிறையுரைக்கிறார் (உம்மையி தாஹியால்) ஏ

தையென்கிறதை விவரிக்கிறார் (உம்முடையவி தாஹியால்) இரா

ப்பகற்றனசெழில் லொண்கண்ணைநீர் கொண்டா ளென்கிறதற்குத்

தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையி தாஹியால்) தாரீயவா

ழு — ஸீ தலைதா வலீனென்றுசொல்லாநிற்கும், இவ்வெழைக்கு-இந்த

வேழைபிடத்திலே, ஏழை - வலிமை, வனவம்பியவலிமையான

விவள்விஷயத்திலென்றபடி. நமது- கூவீடமான - இட்டம் - இ

ஷ்டம், ஔவை, வாஞ்சை யென்றபடி. என்கொல்- எதாபிநிக்கிறதே.

ஏழை - வலிமை, பேதை - வொலிவை, தன - வஹீபமான,

தனக்கே சுவாயாரணமானவென்றபடி, கேழில் - கேழில்லாத,

கேழ் - வஹுபாம், தனவென்று - சுவாயாரண கூந்சொல்லுகை

யாலே வஹுபாவாஹித்தும் வியமானைகபால் பிரிக்கவுமாகிறது

ன்றது ஏராவஷ்தாஹுபாவுவாவிநிஷயவபாம், ஒண் - வஸ்துரு

ங்களான. கண்ணை - ரூபவதங்களிலே, நீர் - வொவஹ ஜலத்தை,

இராப்பகல்- நக்தடிவம், கொண்டாள் - வஹரித்தாள், கிளர் - வ்ரு

வுஜமான, வாழ்வை - வொவஹுபத்தை, ராவணவிணாபம் வி

வகூதிகம், வேவ ஏகுமாம்படி, இலங்கைசெற்றீர் - இலங்கை

மூடமாணழநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே* * ॥ய॥

வாட்டமில்புகழ்வாமனரீனபிரைச* கூட்டிவண்சடகோபன்

அ—கதுஞ்சீவலஸிரீனபாளர் இவள் முழிவதற்கு முன்னேவந்து வாயகங்களையும் நீரேபோக்கிக்கொண்டு என்டெனவந்து முகூர்த்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானபமேகூகிக்கிறாள். ॥ய॥

(வாட்டமில்) ஆழ்வார் இப்படி கூவலஸரானஸிடத்தில் அவருடைய கூவலாதமெல்லாம் போம்படிவந்துதோன்றியருளுகையாலே வாட்டமில்லாத வுரணயிகூவாதலுகாரரணஸளஸீலுராதிகலுரணகுணங்களை உடைபவனுடைய முகத்தைக்குத்தாதபடியருளிச்செய்கிறார் (இவளிதாழிஜலாவாகுத்தாலே) (வாட்டமிலவாயகங்களையும் நீரேபோகவியன்கிறவித்தாலே) தாதீயவாதாயருழுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ய॥

* நிகமனம். *

வாட்டமில்புகழொன்கிறவிடத்தில் கூயிர்கூமாக வரிஷிக்கிற வயர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரிதாழியால்) இதற்கு முவாயர்மருளிச்செய்கிறார் (வாட்டமிலிதாழியால்) இப்போதுஹ ஜவான்தோற்றி பருளவில்லையாகில் "எனதவளவண்ணர்தகவுக

ப—ரரம்பண்ணினவதே, இவள்மாழைநோக்கு-இவருடையகூ ஜ கூடாகூத்தை, மாழை - ஜாழ்ஜ், நோக்கு - கூடாகூம். ஒன்றும் - இதொன்றுமோ தாத்தையாகிலும், வாட்டேன்மின் - ஜோமமாகப்பண்ணுதாழியவேணும், இது கிய?கிவாரவஷன், நோக்கொன்றிழிப விவருக்கு மற்றதெல்லாம் முடிந்தது, "தினைபதவிகிகூஷணா" என்கிறபடியே இவ்வவிவெஜயிலே நோக்கொன்றுமே வஜ்ஜாரயறிதமாப் விளங்காநின்றது, இஜ்விஜபிலும் வாடாதபடி நிலமருகொஹநமான விவருடையகூடாகூத்தையொன்றுமாகிலும் கீரிழவாதபடி ணண்டெனவந்து இவளையுமும்மையும் ரகூத்துக்கொள்ளுமென்றபடி. * * * ॥ட॥

வாட்டமில்புசழ்—ஜாநிபில்லாத கூவுரணகுணங்களைஉடைபவனை, வாமனனை - உஜ்விஜபு கிஜவஷ்ணு. இசைகூட்டி — வாரங்களோடுகூட்டி, வண்சடகோபன்சொல் - உதாரரான ஆழ்வார்

ழு—சொல்லைமை* பாட்டோராயிரத்திப்பத்தாலடி*

சூட்டலாகுமந் தாமமே* * * ॥கஅ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—சொன்ன வித்திருவாய்மொழி அவன்திருவடிகளிலே அழ
கியதொருதிருமாலையாகச்சூட்டலாமென்கிறாள். * ॥கஅ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ளே"என்று உவாமுகஹித்தவிவர் "வாட்டமில்புகழ்வாமனனே"
யென்னக்கூடாதிறே யென்றுகருத்து. இத்தால் வாமநமூர்த்திநாம
மென்கிற மஹாமந்த்ரம் இத்திருவாய்மொழிக்கு மூலமென்
றுவஸ்துநிர்தேசமாய்த்து. இசையிதாகி இப்பத்தினுடைய வம்ச வர்
க்கிறார் (சொன்னவித்தாகியால்) இப்பத்தென்று பூர்ணோபமாய்
ஆலென்று வாக்யபரிணாமமென்றுகருத்து. அடிசூட்டலாகுமந்
தாமமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலே உத்தே
சியால்) * * * * * ॥கக॥

ஸ—அருளிச்செய்த, அமைமுகக்ஷணவரிணர்களான, பாட்டோ
ராயிரத்து—மாலையிலுள்ள விலக்ஷணமான வகாரவர்த்தத்திலே,
இப்பத்து - இந்தஉபாகமானது, ஆல்-வாக்யவரிணாமமும், அந்
தாமமே - வாநரூபாகாரமும்போலே, ஏகாரம் - இவாக்யர்க்கம், அடி
சூட்டலாகும் - திருவடிகளிலே வஸுவிர்க்கமாகுமென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநமைஶ்வர்யாநுஷ்டாநமாலையிஶ்ரீமதுஶடாஜி
யாநுஜாஜ்ஞாவைஶ்யகாயநஜீ:

(ஆடியாழி.)

வ்ருஷாகபாயைநமோநபுஸிஹ்ருதே கூஹவிதிவிஷ்ணவே
ஹம்கூஹிவ்ருஷ்ணயம்கும் ரெக்ஷஸவ்ருதிர்ரெகதாம் ப்ரஜாஹிர
தாலவீர்மிநரெயெர்விஹரதாம் । த்ராணைஷதாத
யாநம் வ்ருஷிவ்ருஷாகபிர்வ்ருதாரவ்ருஷநம் தீவ்ரதிஹரிம்
வ்ருஷேவ்ருதாகூர்ருகதிதாரம் வ்ருஷநதிரவ்ருஷநம் வ்ருஷ்ணி
தீர்ம்ருகாஷ்॥ ॥உரு॥

(வ்ருஷாகபாயைநமோநபுஸிஹ்ருதே) நர்டிநாடிநரசிங்காவென்று -

தீர—கா—லஙதரானபூஹூராஔர் நிதிதமாக நூவஸிஹூஞுய்கூவிஸ்ஹ
வித்தும், (கூவிதவிவஉஷாஔஹூம்) வீறல்வாணஞுயிரந்தாள்
துணித்தீர்- கூநீஸஷாழ்வாஞுக்குவிஸாயியானவொணாஷஸாஞ
டைய கூஸங்களைக்கழித்தும், (கூஷிவுதுமங்கூம்) தூரக்கனிலங்கைசெ
ற்றீருகதே - எதிரியானராவணனுடைய மஂதெகையழித்தும்,
(கெஷ்வுவுதுயிஷ்கெதஷ்ம்) வலங்கொள் புள்ளூபர்த்தாயென்னு
ம் - விஷவிஸாயியான ஙெவெநதெயனை யுஜமாகப்படைத்து
ம், (ஸ்ருதிஹாஸதஷ்வுவிதீஸாயிநம்) வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய் -
உயஷ்வுஹ்ருதியாகையாலே ஸ்ருதிஹாஸமாயிருக்கிற திருத்துழாய்மா
லையையணித்தும், (ஙெயெபஷ்ஙெஹதஷ்ம்) எனதகவுயிர்க்கமுதே-
விஸாஹாவஷ்வுஸமந்தாலே கூடீவஹ்வுஷ்தவழியாதே கூஷ்ருதமாயிருந்து
யிப்பித்தும், (ஸ்ரீணெஉதீஸவயாநம்) வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்
றும் - ஸகூஷணத்திலே கூவஹரிதனுப் திருப்பாற்கடலிலேவந்து க
ண்வளர்ந்தும், (வ்ருஷிவஷ்ஹகீகூவுகாஸ்ருவாஹநம்) விறற்கஞ்சனை
வஞ்சனைசெய்தீர் - மிடுக்கனைகஂஸனை யழியச்செய்து கஹிஷ்டி
மான ஹயத்தைத்தீர்த்து கூஸ்ருவாஹநம்பண்ணியும், (தீவுஹா
கீம) சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர் - தெஜிஷ்டமான திருவாழியை
திருக்கையிலேயணித்தும், (ஹஸ்ரெவுகூஷாஸகூஷிகாஸம) மாலைம
நோக்கென்றும் வாட்டேன்மினே - கூஸ்ரிதருடையவிவுஙெஷ்
யைப்போக்காதே ஸகூஷித்தும். இப்படி வுரவிஜவெஹவஞனினை
ம்பெருமானை கூஸ்ரிதருடைய வ்யவஹாத்தையெல்லாம் நிரவதி
தருளுமவனை "ஆடியாடி" யென்கிற உஸகூத்திலே ஆழ்வார்ஈநூ
லமயித்தருளினரென்கிறார். * * ॥உ॥

ஸ்ரீஉவெதிஹாஸதாஸஹாவெஸீகாயநஸ்ஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(அந்தாமத்தன்பு) இப்படிதோற்றியருளின வெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்த கலவினையும் அக்கலவியால் தமக்குப்பிறந்த வாசிகையும் சொல்லுகிறார்.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— "களிப்புங்கவர்வு" மென்கிறபாட்டில்படியே நிரவதிகமான வாத்சல்யத்தைக்கொண்டு நித்யஸூரிகள் வாழ்கிற எம்பெருமானை சுநாலம்பிக்கவேணுமென்றவபேக்ஷித்து ப்பெருமையாலே சுவஸ்வரூபாய் ஆடியாடியிலே வ்யவஸ்திதரான ஆழ்வார் இப்போதும் அந்த சுஹிருதயம் மஹியாதிருக்கச்செய்தே எம்பெருமான் வந்துதோற்றினாற்போலே அந்த சுவஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வந்துதோற்றின எம்பெருமானை வணங்கி அந்த சுவஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டு சுநாலம்பிக்கை சுநாவபேஷமென்றோ? வென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரீயால்) இப்படியென்றது - கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீதரா என்றபடி. தமக்குப்பிறந்த வாசிகையென்றது - நித்யஸூரிஸம்ஸ்லேஷாநுபவத்தை யென்றபடி. இவ்வாசிகை தம்மோடெம்பெருமான் கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; தம்மோடெம்பெருமான் கலக்கும்போது நித்யஸிஷ்டரான வாஸுதேவாதிகளான நித்யஸூரிகளோடே கூடவந்து கலக்கையாலே பிறக்கக்கூடுமென்றுகருத்து. ஆகிலும் கீழ்ச்சொன்ன சுநாவபேக்ஷத்திற்கெல்லாம்வாராதொழியாதென்னில்; வாத்ஸல்யஸ்வபாவமான நித்யஸிஷ்டம் கிடையாமையாலேவந்த சுவஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயமான சுநாலம்பநாநுபவத்தையும் இழந்து ஆழியாழியிலே இந்த அநுபவத்தைப்பேசுகையாலே எம்பெருமான் வந்து தோற்றி தம்மோடுகலந்தவாறே தாம்வாய்வெருவாய் அந்தகலவியைப்பேசுகையும் இப்போது வாத்ஸல்யஸ்வபாவமான நித்யஸிஷ்டம் கிடையாயிற்றில்லையே யாகிலும் தமக்குவந்தசாஹிருதயமான நித்யஸிஷ்டம் கிடையாமையாலே அந்த வாசிகையைப்பேசுகையும் உப

அ— நிகரு நிஷ்டாஷ நிரதீபய கலயாணகுணாத்மனே

இ—வளமென்றுகருத்து, வடிவுஜியையென்கிறதற்குநிகரு வடிவழகுமே விவகூடிகமாகில் இதைவடிவுஜியென்று வாயாரணஸ்துத்தாலே சொல்லுவதேனென்னில்; ஆளவந்தாரும் எம்பெருமானாரும் அருளிச்செய்த கூரேசயத்தை வாழ்விக்கைக்காக இப்பூவுலகில்பொழித்தபடி. அவ்வகையாகியமெது? அதையிவர் வாழ்விக்கிறபடிதான் னெங்ஙனேயென்னில்; "அடியார்கள்குழாங்களோடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றுழ்வார் கூவெகூடித்தபடியே வடிவழகாயபரிஜநாதிரூபவரான வடிவழகரிகளோடேவந்து தம்மோடே வாழ்விக்கப்பெற்றால் நிரதிசயபோக்யமாகத்திருவாய்மொழியிலென்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வது. அங்ஙனன்றிக்கே ஆழ்வார்தாமுகலந்தபின் எம்பெருமானுடைய திவ்யாயதனாதிகளெல்லாம் கூத்தாட்டுகளாய்த்தனவென்றிப்படி. வடிவழகரிகளைச்சொல்லுகிற திருவாய்மொழியிலென்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்வது. திவ்யதனாயதனங்களைச் சொல்லுகிறவிடம் நிகரிகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாகையாலே இவ்விடங்களிலே நிகரிவடிவமுழுதும் திவ்யாவயவசோபா வண்டுகளிலே வடிவழகுமென்றிப்படி இவ்விரண்டகையுங்களுங்கூட இத்திருவாய்மொழிக்கு வாசகவாக்குகளாமென்று இவர் வாழ்விக்கும்படி. வடிவுடையவடிவுஜியே ஊனவுடையவடிவுஜியாகையாலும் இவரோடுகலவியால் அவளுக்குப்பிறந்த வளவுமிவருக்கு கூரத்தாழ்வானாகையாலும் அக்தையும் இவருக்குப்பிறந்த வடிவுஜியாகச்சொல்லக் குறையில்லையிறே. இங்குவடிவழகியநம்பியாவது "யோகாகாதம்ஹரேர்யம் யோஜனுவிதாதி ஹரம் । தயாஹவதேசாவாத்து ஹரேயம்தேவதாஸகி" என்கிறபடியே தாளுஞ்சோடு வாழ்விக்கப்பெற்றால் நிரதிசயபோக்யமாகக் கூறைஞ்சுகும்வடிவழகாகம். * * *

* முதற்பாட்டு. *

அந்தாமத்தென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (நிகரு காழியால்) அன்பு

மூ— அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுளிசேரப்மானுக்* கந்தாமவாழ்
முடிசங்காழிநூலாரமுள* சென்தாமரைத்தடங்கண்செங்க
னிவாய்செங்கமலஞ்* செந்தாமரையடிகள்செம்பொன்திரு

அ— பண்ணும்வேதத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு
வவதரித்தவரும்ஷணாயணரய ஹரிஷிகமாய் நிரகிரயவளரு
யர்காழி கூரணமுணவிரிஷபமாய் ஸுஜனாவைரிநகரமா

இ— செய்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (வேதத்தையிதாழியால்)
செய்தென்னுளிசேரென்கிற வநுஹிவராஹாரத்தாலேயென்பக்கலி
லேசெய்தென்று ஹிக்குமென்றுகருத்து. இதீபவாஹாயரத்
ன்தவம்ஹரிக்கிறார் (வரவரதாழியால்) செந்தாமரைதாழி
அடிகளிதாஹம் வம்ஹரிக்கிறார் (நிரகிரயெதாழியால்) த
ம்மோடே வம்ஸ்லேஷித்தவநஹாரம் வளரூயரம் நிரகிரயமாயி
ற்றென்கிறாரென்றுகருத்து. செம்பொன் திருவுடம்பென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஸுஜனதாழியால்) "ஸுஹவம்கநகவர்ஹ" இதி
நாயெந விஹராவிஷத்திலே ஜாவைரிநகரவெயுமு

ஸ— அம் - வரூபான, தாமத்து-யாதித்திலே, வாதவ ஹத்திலே
யென்றபடி. அன்பு - வேதத்தை, செய்து - என்பக்கலிலேவ
ண்ணி, என்னுளி - மநோதாவை, சேர் - சேர்ந்தவனை, என்னை
டே வம்ஸ்லேஷித்தவனைவென்றபடி. அம்மானுக்கு - வரதிக்கு,
அந்தாம - வரூபமநோஹரமாயின, வாழ்முடி - வாழைன்றது வா
ளென்றதாய் ஒளியைச்சொல்லுகிறது, உஜ்வலமானகிரீடமென்ற
படி. சங்கு - ஸம்வம், ஆழி - சக்ரம், நூல் - திருயஜ்ஞோவ
வீதம், ஆரம் - ஹாரம், இவ்விடம் வாரிஜநங்களுகும் உவ
மகூஷணம், உள - இவைஇத்தனையும் உண்டாயிருக்கிறன, கண்-
மலரநங்கள், செந்தாமரைத்தடம் - சிவந்ததாமரை தடாகம்,
தளநீஜலவிஹாரஸ்ரீ தலை மிதாஹாரங்களாய்த்தன வென்றபடி.
செங்கனிவாய் - சிவந்தவதரவிம்பலமான சுயாரம், வாய்- வ
தநம், மகூஷணயா சுயாரத்தைச்சொல்லுகிறது, செங்கமலம் - சு
ரரூணாம்போஜம், தளநிநாஹாரமாய்த்து, அடிகள் - பாண
ங்கள், செந்தாமரை - தளதரணீயங்களாய்த்தன, திருவுடம்பு
நிவரிஜநமலவிஹரஹம், செம்பொன் - சிவந்தவரூவண்ணம், வள

ழை—வுடம்பிப* * * * ॥க॥

திருவுடம்புவான்சுடர்செந்தாமரைக்கண்ணைகமலந்* திரு

ஆ—னைவியுரைவுத்தேதாடேவந்து என்னைடேகலந்தருளினனென

ன்கிறார். * * * * * ॥க॥

(திருவுடம்பு) என்னைநிகலந்தருளுகிறான் வலைவீரியா

னைபெரியபிராட்டியாரோடும் கூறிதரான வைஹறுஹூஷிகளோ

இ—ண்டென்றுகருத்து.என்னவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிதுகூந

வாஹவுரைவுமாயிநந்தாலும் ஹிவுஹைவிஷணாபாயாஹி யொம

ழும் ஹிவுாவயவனஜூவுமி பாட்டுக்கு வணவீமாகிறப்போலே

ஆழ்வார்திறத்தில் அவன்படண்ணுகிற வம்மூஷழும் வணவீமென்

னுதேதாற்றுகைக்காக என்னவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிதை விபெய

மாகவுரைக்கிறார் (என்னைடிதாழியால்) என்னவி சேரம்மானுக்கு

ஹவிணாபாயாஹிகளுளவென்று வூகீவாஹிக்கிற வாகூத்திற்கு

ஹவிஷணாஹிவீஹிஷூணப் என்னைடே கலந்தானென்று தாதூ

பவீமாகவுமாமென்றுகருத்து. இப்படி மேல்பாட்டுகளிலும் கண்டு

கொள்வது. * * * * * ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

பாட்டுக்குத் தாதூபவீமருளிச்செய்கிறார் (என்னைடிதாழி

இவாவாகூதத்தால்) கலந்தருளுகிறானென்றது - கலந்தருள

வர்வூதிறுகிறவனென்றபடி. இவ்வாகூத்திலே ஸவொாமவீங்க

ளும் வஹிவிகங்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (பெரியபிராட்டி) (வை

ஹூஷவீர்கள்) என்கிறஸவைங்களாலே; திரு-அயன்-அரன், என்கி

ழை—வணவீமானதிருவுடம்புகூதூஜூமாய்த்தென்றபடி. இந்தஒள

ஜூவுாயிகூம் செம்மைன்கிற விஸவஷணத்திலே விவக்ஷிதம்.

வம்கஜம் வஸவணவீமாயிருக்குமாப்போலே திருமேனியும் கவுரா

கூத வஸவணவீஹூவுாதிகுமாபிருக்கக்கூடும். * ॥க॥

ஒருவிடம் - ஒருவுதல் - நீங்குதல், நீங்கினவூரஹூம், ஒன்

றின்றி - ஒன்றுமில்லாமல், தன்திருமேனியிலே என்னைடேகல

வாமல் நீங்கினவூரஹூம் ஒன்றுமில்லாமல், வவவீவூரஹூ

த்தாலுமென்றபடி. என்வுள் - என்னிடத்திலே, கலந்தாலுக்கு

வம்ஸவஷித்தவனை, எந்தைபெருமாற்கு - எந்தை-விதா. என்

மு—னிடமேமார்வமயனிடமேமெகாப்பூ* மொருவிடமுமெங்கை
பெருமாற்கரசேயெ* மொருவிடமொன்றின்றியென்னுள்
கலந்தாயுக்கே* * * ॥உ.॥

அ—டம்கலந்தருளினப்போலன்றியே தன்னுடையநிரதிசயமெ
ஜாதிபமான திருவுடம்பில் ஒருஉருவெமுமொழியாமே வழுவு
உருவெமுத்தாலும் கலந்தருளினன், ஒருவனுடைய சுவரிநிலெமெ
மேஇதுவென்கிறார். * * * * * ॥உ॥

இ—றமனைங்கள்வருவருதங்கள். (கலந்தருளினவென்கிறவிதாலே)
திருவிடம் மார்வம் அயனிடம்-கொப்பூழ், அரவணைருவிடம், என்கி
றதின்சுவை-ம்வழுவிதம். (கலந்தருளினப்போலியன்றியே எ
ன்கிறவிதாலே) திருவிடம்மார்வமே, அவனிடம்கொப்பூழே,
அரவணைருவிடமேயென்று ஏகாரங்களுக்கு நியமசு, திமாச சுவய
மென்று வழுவிதமாயிற்று. (நிரதிசயபெருவியாலே) திருவு
டம்பு வான்சுடரென்றது வருவருதமாயிற்று. செந்தாமரைக்க
ண்ணைசகமலம் என்கிறதினசுவை-ம்மும் இங்கேசுவிதம். (ஒரு
உருவெமுமிதுவியாலே) தாரீயவாதமும் வருவருதம். (ஒரு
வனுடைய சுவரிநிலெமமென்கிறது ஒவென்றதற்கு சுவிவராயம்,
வழு-ாவயவத்தாலும் கலந்தானென்று இங்கேசொல்லுகையாலே
ஏழ்ப்பாட்டைக்கொண்டு வாநரூக்கியில்லையென்றுகருத்து. ॥உ॥

ம—னுடைய வாழிக்கு, சுவசுகாலநாயனுக்கு என்றபடி தி
ருவிடம் - இகூழ்வாநம், மார்வமே - வெக்ஷாசாதரமே, அயனி
டம் - சுஜவாநம், கொப்பூழே - நாஹிசாதரமே, அரவம்-ரூ
பணம். ஒருவிடம் - நீங்கினவுருவெமமே, ஐகாரவுருவெமவ
னென்றபடி "வமெரூகாவெமமேரூபாரு உகூணவாழ-ிசா
ரீகாரு" என்கையாலே அந்தவாழ-ம் உகூணவாழ-ென
ன்று விவகூதிதம். ஒன்றுவிவெமபெருதகும். வழ-ாவத்தாலும்
தன்னேருகலக்கையாலே விவெயம். திருவுடம்பு - திவ்யசரீ
ரம் வான்சுடர் - நிரதிசயதீப்தியுகூமாயிற்று. வான்ப
வம் இங்கு விவெயவாதி. கண்செந்தாமரை - வடிம், சுவ
ரதிசயாதரூநரூக்தி. கை - ரீஹஸ்தங்கள், கமலம் - தி
வ்யபுஷ்பங்களாய்த்தனவென்றபடி. * * * ॥உ॥

மூ—என் னுள் கலந்தவன் செங்கனிவாய்ச் செங்கமல* மின் னுருச்சு
டர்மலைக்குக் கண்பா தங்கைகமல* மன் னுழுழுவேழுலகும் —
வயிற்றி னுள* தன் னுள்கலவா தெப்பொருளுந் தானில்லையே॥
எப்பொருளுந்தா னுப்மரகதக்குன் றமொக்கு* மப்பொழு

ஆ—(என் னுள்) நிரதிசயகுணானுபவனான திவ்யாவதாரத்தையு
டையனாய், வஷம்கவ்யாயீந வஸதவஸுவஸுராவிவேஷ்டிதவஸு
தாகுணயிருந்தவனென் னுள்ளே கலந்தருளினனென்கிறார். கூ॥
(எப்பொருளும்) வஸுதாதாரதஸுவிதனாய், அளவிறந்த

* மூன்றாம்பாட்டு. *

இ— செங்கனிவாயிதாழி கூதியதி தாதகம் வம்ஹ வர்க்கிறார் (நிர
திசயபோகியால்) உதாராயர்த்துக்கு நிஷ்டாவர்தாகமர்மருவிக்
செய்கிறார் (வஷம்கவ்யதாழியால்) என் னுள்கலந்த வென்கிறதற்
குத்தாதர்யர்மருளிச்செய்கிறார் (என் னுள்ளேயிதாழியால்) ॥கூ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

எப்பொருளுந்தானுமெயென்றதையுரைக்கிறார் (வஸுவர்தாழி
யால்) மாதகமிதாழி கமலமிதாதாவம்ஹ வர்க்கிறார் (அளவிறந்த

ஸ— என் னுள்கலந்தவன் - என்றிறை வம்ஸ்யிவர்தனை, மின்னு
ருச்சுடர்மலைக்கு - ஜாஜ்வல்யமாந வ்யாமோஹாபான வஸுதத்து
க்கு. என்பெருமானுக்கென்றபடி. தம்மோடு வம்விஸ்லேஷித்து
கூடகூடிரிபோலே கூவிவ்யுஜ்ஜனனென்று கருத்து. செங்கனி
வாய் - சிவந்த கனிந்த வயரம், கனிகை - வக்ரமாகை, கூகி
ரீவர்தூலமான கூயரமென்றபடி. செங்கமலம் - தீதிஷ்ணஸமாயி
ற்று. கண்பாதங்கை - நயநவரணஹஸ்தங்கள், கமலம் - தீதிஷ்ண
ஸங்களாய்த்தன, மன்னு - வ்யவஸ்திதயா ஸ்திரமான, மூ
ழுவேழுலகும் - கூகுக்ஷிகளான வஸுதாதிவிலாகங்களும், வயிற்றினுள
கூகுக்ஷிக்குள்ளேயிராநின்றன, வஷம்கவ்யாஸ்ரீதங்களென்று கரு
த்து. தன்னுள் - வஷம்கவ்யத்தில், கலவாதது - வம்பம்யியாதது
வஷம்கவ்யாயீந மாகாததென்றபடி. எப்பொருளுந்தான் - எ
ப்படிப்பட்ட வஸுவும், தானென்று வஸுதவ்யநுபவமும், ஒருவஸுவு
மென்றபடி. இல்லையே - இல்லையே. கூ॥
தான் - வயம், எப்பொருளுமாய் - வஸுவதாகவ்யரூபகு
ணங்களுமாய், மரதகக்குன்றம் - நீலகூமிரிக்கு, ஒக்கும் - வதுரூபமா

மூ—ஸைதத்தாமரைப்பூக்கண்பாதங்கைகமல* மெப்பொழுதுநா
டிங்களாண்டுழியூழிதொறு* மப்பொழுதைக்கப்பொழுதெ
ன்னுராவழுதமே* * * * ॥சா॥

ஆ—வழுதிகையுடையனையிருந்தவிவன், அழகாலே வவ-ர்களையும்
வரகீகூஷணமெனக்கவ-ர்வவ-ரஹமாயிரா நின்றான்; ஓருவ
னுடையவழகிருக்கும்படி பேசியதுவென்கிறார். * * ॥சா॥

இ—வி தா-ஷியால்) சுஹிவெடு தாவ-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அழகா
லேயென்று) தீ-தீயவொழுக்கத்தை வம்ஹ-ரிக்கிறார் (வவ-ர்களை
யுமென்று) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்கிறதை யுரைக்கிற
ர் (வரகீகூஷணமென்று) என்னுராவழுதே என்கிறதற்குத் தாது
ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதா-ஷியால்) தம்மோடுவம்ஸ்ரவதி
த்தவ்ரீ-தியாலே இப்படி வஹாலொழுகும்படி உஜ்ஜ்ஞனனென்று
திருவுள்ளமென்றுகருத்து. அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னுரா
வழுதமேயென்னையாலே இத்திருவாய்மொழியில் வ-ர்ஷாக்கி
கெல்லாம் வரிஹாரம் ஆழ்வார்தாமே யருளிச்செய்தாரென்று
வ-ர்ஷிசம். ந-ர்தநமான வொன்றைச்சொன்னல் வ-ர்ஷ
க்கியில்லாமையாலு மிவருக்கும்வரகீகூஷணம் ந-ர்தநமாய்தோற்
றுகையாலும் சொன்னத்தைச்சொல்லக்கூடுமென்றதாயிற்று. ॥சா॥

ப்ர—காசிற்கும், எம்பெருமானிதிவ்ஷம். கண்பாதம் - நயநமும்
வாஹமும், அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூ - தாதி-ர்க தாஜ்ரவவ-ர்
ஷ-ர், தக்ஷண விகவஸித தாஜ்ரவ தர்-ரமென்றபடி. கைக
மலம் - வபு-ர், எப்பொழுதும் - வவ-ர்கூஷணமும், நாள் - வ
வ-ர்ஷிவவமும், திங்கள் - வவ-ர்ஜாவமும், ஆண்டு - வவ-ர்வ்ரா
வதாரமும், ஊழிபூழிதொறும் - கூ-ர்ம்கூ-ர்ம்தொறும், வவ-ர்க
ழுமென்றபடி. அப்பொழுதைக்கப்பொழுது - தஷணதஷண, என்
னாவழுதமே - எனக்கு தீ-ர்கவிரோதபடியான வத்ரகம், வள
கார்ஹாஜ்ய-ர்ஹ்ரோதக்ஷம், கூ-ர் கார்ஜநர்-ரவிர்த்தால்தான் தீ-ர்க்கி
வாராதிருக்கலாம் எத்தனைகால ஜநர்-ரவிர்த்தாலும் பின்னையும்
நவீநரூபேயிராநின்றானென்றாராய்ர். இதுதோற்றுவதற்காக
வே உதாரணோதாரயிகங்ளான கார்மலஷங்களை த்தனித்தனி
யேநிரூ-ர்பித்தது. * * * * ॥சா॥

மூ — ஆராவமுதமாயல்லா விபுள்கலந்த* காராக்ருமுகில்போலே
ன்னம்மான்கண்ணனுக்கு* சேராவாய்செம்பவளங்கண்பா
தங்கைகமலம்* போராரீண்முடிநாண்பின்னுமிலைபலதேவ* ॥

ஆ — (ஆராவமுதமாய்) நிரூபதிமான வளநூபத்தையுடையவ
ரும், சுவரிஷிதகிருஹஸ்தரணாவெதிரும், வைஷ்ணவர்களும்
நாஹவித்தாலு மாராதநஹாரமாயிருந்தவன், சுதஞ்ஜெயவஸுத
ஹஸ்திநாபுரியிருந்த வென்னுள்ளங்கலந்தருளினனென்கிறார். ॥ரு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — கண்பாதம்கைகமலசேரா -செம்பவளம்வாய் சேராவென்றமு
யிர்த்துரைக்கிறார் (நிரூபவஜிதாதியால்) காராக்ருமுகில்போலே
லென்கிறதினாலும்முமிக்கே மஹிஷ்டம், தாரீயபொருத்தை யுரை
க்கிறார் (சுவரிஷிதகிருஹியால்) ஆராவமுதமே யென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (வைஷ்ணவாதியால்) அல் என்கிறதை யுரைக்கிறார்
(சுதஞ்ஜெயவஸுதஹஸ்தினாபுரியிருந்தவென்று) ஆசியுள்கலந்த வென்கி
றதற்குத் தாதாத்பர்யம நளிச்செய்கிறார்(என்னுள்ளேயிதாதியால்)ரு॥

பா — ஆராவமுதமாய் - சுதஞ்ஜயதாரூபமான வஸ்துவாய், அல்லாவி
யுள் - அல்லாதவாதாவிலே, மாணவபாவஸ்திதியாலேயொ
ருவஸுதாவுமல்லாத வென்னுதாவிலே யென்றபடி. கலந்த - வர்
ஷிஷ்டனான, காராக் - காரிலே, வஷ்ணாகாரத்திலே. ஆர்ந்த -
வஸ்ணர்மான, கருமுகில்போல் - காளமேகநிஹனான, என்
னம்மான் - சுவாமிவாத்ஸல்யமான, கண்ணனுக்கு - கிருஷ்ணனுக்கு, செ
ம்பவளம் - சிவந்தபூவாடம், லோகத்திலே ஜாதிவிசேஷமென்ப
திகமென்றுதோற்றும்படி சுகிரகமான விசேஷமென்றபடி. வா
ய் - வதநத்துக்கு- சுயாதத்துக்கு, சேரா - சேராகாது, வர்ஷ்ண
மாகாது. கமலம் - கீழ்பபாட்டிலேசொன்ன வப்பொழுதைத்தா
மரைப்பூவானது, கண்பாதங்கை - நயநபாத ஹஸ்தங்களுக்கு
சேரா - ஒவ்வாது - பேராரம் - பெரியஹாரம், திருக்கழுத்துக்கி
ருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படியான ஹாரம். நீண்முடி - உ
தாரமான திருவபிஷேகம், நான் - சுஹாரணவிபரவடம், பி
ன்னும் - உதாயிகங்களாயும், இலை - சுஹாரணங்கள், பல
தேவ - பலதேவர்கள். * * * * ॥ரு॥

மூ—பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே* பலபலவேசோ
தி வடிவுபண்பெண்ணிற்* பலபலகண்டுண்டுகேட்டுற்று
மோந்தின்பம்* பலபலவேஞானமும்பாம்பணைமேலார்க்கே
யோ* * * * * ॥சூ॥

ஆ—(பலபலவே) சுவஸம்வெய்ய ஜிவ்யஹ்ருஷிகேஷணங்களையும், சுவஸ
ம்வெய்யகவ்யாணஹ்ருஷிகேஷணங்களையும், சுவஸம்வெய்யவிதஜோஷ்ய சுவ்ய

* ஆரும்பாட்டு. *

இ— பலபலவே ஆபரணமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சுவஸம்வெ
யெதர்யாதிகால்) கிரீடாம்ஹஸ்ஹாராதிஸ்ஹஸ்தாலும், வனகுஜாதி
ளும் வஜ்ரகிரீடாதர்யாதஸ்ரஸ்ஹஸ்தாலும் சுவஸம்வெய்யமென்
றபடி. பலபலவென்கிறவீப்பா சுவஸம்வெய்யசுவம் விவக்ஷிதமெ
ன்றுகருத்து. ஜிவ்யசுவஸம்ஸ்ஹஸ்பர்சசுவம். பேரும்பலபலவே என்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இரண்டாம் சுவஸம்வெ
யெதர்யாதியால்) திருநாமமந்தமென்றால் தத்தாவ்ருஷிகேஷங்களு
மந்தமென்றதாமென்றுகருத்து. பலபலவே சோதிவடிவென்கிற
தையுரைக்கிறார் (மூன்றும் சுவஸம்வெய்யெதர்யாதியால்) வாவ்ருஷி

மூ—பாம்பணைமேலார்க்கு - நாமஸ்யந்தின்மேலே யிருக்கும
வர்க்கு, பண்பு - பர்யாயங்களை, எண்ணில் - விஸ்தரித்தால், ஆப
ரணம் - ஹ்ருஷிகேஷணங்கள், ஜாதாவேகசுவம். பலபலவே - வை
ஹாரிக்களே, ஏகாரமவ்யாவர்ணஸ்வரூபமாய் தீர்க்கஸ்வரூபம். பே
ரும் - திருநாமங்களும், பலபலவே - பர்யாப்தி, சோதிவடிவு -
ஜ்யோதிஸ்வரூபவிக்ரஹங்கள், பலபலவே - கண்டிதர்யாதி, இன்பமெ
ன்கிறஸ்வரூபம் கண்டிதர்யாதியான ஸ்வரூபவ்ருத்தாந்தமே பர்யாப்தி
சுருதிஸ்ம்ருதிவ்யா, இன்பம் - ஹர்ஷம், கண்டின்பம் - ஸ்வரூபாவஹ
ர்ஷமாம்வஸ்து, ஸ்ருஷ்டிமென்றதாயிற்று. உண்டின்பம் - ஹ்ருத்
ஹர்ஷமாம்வஸ்து, ஸ்ரஸமென்றதாயிற்று. கேட்டின்பம் - ஸ்ரோத்
ராவஹர்ஷமாம்வஸ்து, ஸ்ரவ்யமென்றதாயிற்று. உற்றின்பம் - ஸ்பர்ச
ஸுகாவஹர்ஷமாம்வஸ்து, ஸ்ப்ருஷ்டமென்றதாயிற்று. மோந்தின்பம் -
க்ராயஸுகாவஹர்ஷமாம்வஸ்து, க்ராதமென்றதாயிற்று. இவையெல்
லாம்பலபல, ஞானமும்பலபலவே - ஸ்ருஷ்ட, ஜ்ஞாதமென்று விஸ்தர
ரிதாதிகம். * * * * ॥சூ॥

ஆ—ணழிவுரா—ிவங்களையும், சுவலம்வெயுழிவுலொழுங்களையும் சுவலம்வெயுழிவுஜூராநங்களையு முடையவனும், நாமவய-ர்ங்கூஸாயியாய், இப்படிவரிவா—ிணை-ருயிருந்து வைத்தென்றேடே கல்ந்தருளினனென்கிறார். * * * ॥சூ॥

இ—ஹாதிலொழுத்தாலும், வெஸ்தரஹாஷ்ருத்தில் நிஷ்கர்ஷி-ர்த்தபடியே வாரா—ிவாழிகளிலொருொன்றில் ஜிஹ்ரஜ வதஹ-ர்ஜாதிலொழுத்தாலும், கூஷரா—ிவாணரு வம்வ்ரா-நீதரா்தி களிம்படியே சுவலம்வெயங்களென்றபடி. தெஜோதிபகும் - ஹாவ்ரகும், கூயுராணகும் - கழ-ர்தசுவலமொழுரவர்திகும், வளநுய-ர்வளகூஜாய-ர்மாவணரு்ாதிழகுமும், தியுகும் -ஸ்ரஜவலகு நுரவுகும், இந்த கூயுராணகுவாதிகள் பாட்டிலே யலிவெரதங்களென்று கருத்து. தரதீபவாஹாஷ-ர்த்தை வம்ஹ வர்திக்கிறார் (நாலாம் சுவலம் வெயுயெதரா்தியால்) தியுகும்-சுஜரா்ரதகும், வொழுங்களென்கிறத்தாலே ஸவைவஸ்ர-ர்ர-ிவாரவலமம்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள் பலபலதேவரானமு மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஐந்தாம் சுவலம்வெயெதரா்தியால்) ஜநாநத்துக்குதியுகும் - ஐம்தி யாஜுயீநகுவாவமும், வவ-ர்ஹ ஹணஸாதகுவமும், சுதரவிஸாஜ தகுவமும், நீரதிஸயாநநர-ிவகுமும். ஜநாநத்துக்கு சுவலம்வெயுகும்- "சுவெய-ர்வெநவிஸவெஷாஹம் நிராகுாரதயாயியாம்" என்னையாலே விஷயாவலம்வெயுகுரதம், பாம்பணமேலார்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (நாமெதரா்தியால்) நாமவய-ர்ங்கூஸாயிகும்- வளஹம்யுவுளகூஜாய-ர்தி கூயுராணஹ-ணஸாதி வொவொராணங்களுக்கெல்லா முவமகூஷணமென்றுசுருத்து. பாட்டுக்கெல்லாமாக வொதிதாஸ்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதரா்தியால்) வந்தாரணாநஹ-ணமாய்ப் பாட்டிலுஹிவெரதாஸ்ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என்றிணடிதரா்தியால்) என்றேடுவலம்வெஷித்ததில் தனக்குண்டான ஸீதரகிஸயத்தாலே தன்னுடைய வரிவாதிணை-ர்வுத்தை எனக்கநுஷாவுமாக்கிக்கொண் டென்றேடே கலந்தானென்கிறரென்றபடி. * * * ॥சூ॥

ழை—பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்ந்தருளும்* சாம்ப
ணைதோட் பின்னைக்காயேறுடனேழ்செற்றதுவும்* தேம்ப
ணைய சோலைமராமரமேழெய்ததுவும்* பூம்பிணையதண்டுழா
ய்ப் பொன்முடியம்போரேறே* * ளென்
பொன்முடியம்போரேற்றையெம்மரசனாற்றடந்தோ* டென்

ஆ—(பாம்பணை) தன்னுடைய ஸஷ-ருவஷ்டிகங்களாயு மெனக்கே
ஹோபுமாகச்செய்தருளினனென்கிறார். * * ளென்
(பொன்முடி) வாஜ நஸாவாரிவ்ஹ நிரதிஸயகுணவ

ஏழாம்பாட்டு.

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி
தூஷியால்) ஸஷ-ருவஷ்டிதஸஹாயத்தாலே வாஜ்தேயத்தின் ஸா
ஹாயக-ரும்ஸம்ஹாரஹேதும். * * * ளென்

எட்டாம்பாட்டு.

தன்முடிவொன்றில்லாத வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸா— பூம் - ஸுந்தரமான, பிணைய - பிணைக்கப்பட்ட. தண்டுழாய் - ஸீதளதுளஸியை யுடைத்தான, பொன்முடி - ஸுவர்ண-கிரீடமுடையவனை, ஸுந்தரதுளஸீஸ-விஷ்டித ஹேதிகிரீடனெனவென்றபடி. அம் - உஸ-நீயனை, போரேறு - ஸதிரவுந்தஸவன், ஸதிரத்திலே ஹரி வ்ருஷபம்போலே வீரஸ்ரீயோடேயிருக்குமவனென்றபடி. பாற்கடலுள் - க்ஷீரஸாகர-மத்தியிலே, பாம்பணைமேல் - நாகஸயனமாயி, பள்ளி-ஸயநகிரியெயிலே, அமர்ந்ததுவும் - ஸகாமனதுவும், காம்பணைதோள்-ஸம்ஸ்லிஷ்டஸுந்தர ஸ்ரீஜஸாமிநியான, காம்பு-போங்கில், இணை- ஸுந்தரம், பின்னைக்காய்-நீளாதேவிக்காக, ஏழ்-ஸப்தஸம்வ்ருங்களான, ஏறு - வ்ருஷபங்களை, உடன் - யுகபத், செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததுவும், தேம்பணைய- மதுரதரமான வாஸனையையுடைத்தாய், பணை - ஸாலவை, சோலை - வநஸுந்தரமான சோலை - வநம், எழுமராமரம் - ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களை, எய்ததுவும் - வியதநம்பண்ணினதுவும், எனக்காகவென்றியாஹ்ருதவை யொஜநீயம், * * * * ளென்

பொன்முடி - ஹேமகிரீடனை, அம் - ஸுந்தரமான, போ

மூ—முடிவொன் றில்லாதகண்டிழாய்மாலேடனை* யென்முடிவுகா
ணாகிநின்றென் னுள்கலந்தானைச்* சொன்முடிவுகாணைனென்
சொல்லுவதென்சொல்லீரே* * * * ॥அ॥

அ—ராவணனுடைய சிரங்களை யுடையனாயிருந்துவைத்துள
னுடைபவராவணனுடைய நிஹீநதை
யைப்போக்கின என்னுள்கலந்த இலங்காலக்ஷ்மிக்கு ஒருமுடிவுகா
ண்கிறிலேன்; ஆனபின்பெதைசொலுவதுசொல்லீரென்கிறார்॥அ॥

இ—செய்கிறார் (வாழிகாழியால்) (மூணாலுலகத்தாலே)அம்போ
ரேற்றை யென்கிறதினாலும் வம்ஸஹீகம். (விரிகிலாலுலகத்
தாலே) பொன்முடி - நாற்றடந்தோள் - கண்டுழாய்மாலையாகின,
என்கிறவடிங்களினுடைய வகும்ம் வம்ஸஹீகம். என்முடிவு எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாழி
யால்) காணுதேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாராதேயென்று)
என்னுள்கலந்தானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிச்செய்கிறார்
(என்னுள்ளேயிதாழியால்) சொன்முடிவுகாணைனென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யம்நளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவிதாழியால்) வளஸீயு
த்தைவாரஸாஹிக்கவே கதொவுகிரயிதமான வாவிழிக்ஷித
வுத்துக்கு மெகரிதெதிர வாரம்மெவ பண்ணித்தாமென்று

ஈ—ரேற்றை- வரிஷபாம்சவனை, எப்பெருமானை - சுவஸுவாழி
யான, நாற்றடந்தோள் - காலுகினையாய்த்தடங்களான தோள்கள
யுடையனை, வதிவஸுவ்ருவீநஹாஜனைவென்றபடி. தண்முடி
வு - வஸுஸ்ராவயிஷ், ஒன்றில்லாத - வஸ்துவிபரீதஜ்ஞானிகளிலொன்
றுக்கு மவயிபில்லாதவனைவென்றபடி. தண்டுழாய்மாலையானை -
வஷட், என்முடிவு - என்னுடையபவயிளை, என்னுடைய வதி
ஸந்திகஷத்தைதையென்றபடி. கதிஸந்திகஷம் நிகஷங்களுக்
கெல்லா மவயிபாயிருக்குமிறே. காணுதே - "சுவிஜ்ஞாதா" வெ
ன்கிறபடியே சூலொவியாதே, என்னுள்கலந்தானை - என்நெஞ்
சுக்குள்ளேபுகுந்தவனை, சொன்முடிவு - வணிக்கையிலவயிளை,
நான்காணைன் - வஷட், என்சொல்லுவது - என்னத்தைச்சொ
ல்லுவது, சொல்லீர்-அதீரணும்சொல்லவல்லாருண்டாகில் சொல்லும்
படி காரத்தை எனக்குச்சொல்லுங்கோள். ॥அ॥

மூ—சொல்லீரென்னம்மானே யென்னுவியாயிதனை * பெல்லையில் சிரன்க நுமாணிக்கசசுடரை * நல்லவழுதம்பெறற்கரியவீடு மா * யல்லிமலர்விரையொத்தாணல்லன்பெண்ணல்லனை * கூ॥

அ—(சொல்லீர) இப்படி யவனுடையமூணங்களைச்சொல்லுதலை மன்றியே பிரக்கச்செய்தேயும், தம்முடைய ஆராமைபாலே அவன்மூணங்களைக் கூறுதற்கமைந்தானல்லாமை மனவற்றுக் கொருமுடிவுகாண்கிறிலேன்; பின்னைபு மவனுடைய மூணங்களைச் சொல்லி வாதிலொழுறப் வீடுவாங்வபோஸகாதிவஸ்வ-ஃடஹாய-ஃ

ஜி—கருத்தாலே வளஸீலுத்தை பூரணமிக்கிறரென்று கறுத்து வெஷம் வஷ்டம். * * * ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

சொல்லவசூகூமென்றவர் பின்னையுஞ்சொல்லுவானெனைன்னவதரிப்பிக்கிறார் (இபபடியிதுவாழியால்) ஆராமைபாலெயென்றது - தூவிபாகாலையாலேயென்றபடி. பின்னையு மிதுவாழிவா கூவைவேண்டுமாயும் - அவன்மூணங்களை யிதுவாழிவாகூ மநஞரமாயுமிருக்கவேணும். வெவகூவைவுநத்தாலே வுதுவாஷமாயிருக்கிறது. சொல்லியென்கிறதற்கு ஸ்ரீவிவஷ்ணுவர்சனைக்குறித்தருளிச்செய்கிறரென்கிநேதாடஙயம். எல்லையில் சிரன்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (அவன்மூணங்களையிதுவாழியால்) நல்ல வுதுவாழிவிரையொத்து வுதுவாத்துக்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (வாரிசுவாழியால்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனென்கிறதை

ஸ—எல்லையில் - கூலயிஸுநுங்களான, சிர் - மூணங்களையுடையவனுன, நல்லவழுதம் - நிதுதயாஸுாவுமானவஸ்துவாய், பெறற்கரிய - பெறுனைக்கருமையான, ஈடு-ஃலமானவென்றபடி. வீடுமாய் - மோக்ஷமுமாய், அல்லிமலர் - வஜ்வாவுத்நிறுடைய, விரையொத்து - வரிஜவாத்துக்குதவுறுப், தாவுவாஸுறுமையன்றபடி. ஆணல்லன் - ஜுதாவவாஸுவஜாதீயனல்லனை, பெண்ணல்லன் - ஸ்ரீயுமல்லாதவனுன, என்கருமாணிக்கச்சுடரை - நீலபறுப் நீலவாணிக்கவஜ்ராகிவஸுஜ்வாலாகிவெஸுபுடைபவனுனை, என்னுவியாவிதனை - நீவாதீவுக்கு யாரகனை, என்னம்மானை - நீவஸுாழியை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோன். * ॥கூ॥

ழு— ஆணல்லன் பெணணல்லனல்லாவலியுமல்லன்* காணலுமாகான் ஜனனமரணமிலனாயினுமுளனாயினிலனென்றுமுளனென்றுமிலனென்றுமுரைக்கப்படாதவனாகி

ஆ— விஷஜாதீயனுபிராந்துணைவத்துதன்னழகாலெனைக்குயாகமுஞ்செய்துகொண்டுதிருமணஞ்செய்துகலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய விந்த வுளபரீயுராதிமுறைகளை நீங்களுஞ்செல்லிதிகாளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். * * ॥கூ॥

(ஆணல்லன்) ஸ்ரீவாஸுதேவாயகாதி யவஸ்துவிஷயாயாம் விய

இ— நவாம்யகாதிகளுக்கு முபயகர்மமாகத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீதரீயால்) வாம்யாக்ஷ ஸ்ரீஹயக்ரீவவிமுகஜனனுஞ்ஞ் ப்போலே வாராஷோத்தமுகவாத்தாராவிஷஹயக்ரீவ விமுகஜனனென்றுகருத்து. யவஸ்விமுகஜனமென்றபடி. என்கருமாணிக்கச்சுடரை யென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னிதரீயால்) இது வஹதாமஹர்விஹவிஷ்ணா மென்றுகருத்து. என்னுயிரானிதனை யென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதரீயால்) என்னம்மானை யென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயிதரீயால்) சொல்லிரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீங்களுமிதரீயால்) நாலைருவன்சொல்லியலையாது; நீங்களுங்கூடிச்சொல்லுங்கோ வென்கிறபடி. ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

வ்யாமுஹாதத்தைப்புரைக்கிறார் (ஸ்ரீதரீயால்) ஸ்ரீநவாம்யகாதிலக்ஷணம் வாராஷோத்தமுகவைஹயதரீத்திற்கு ஹேதுவாகுமென்றுகருத்து. இது வஹதாமஹர்மென்று காட்டுகிறார்

ஸ— ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் - வ்யக்தம், அல்லாவலியுமல்லன் - காயர்விஹவிஷக்களைக் குறுப்பல்லாத நவாம்யகமுமல்லன், அலியாவது வ்யக்திரஹிதம். அதாவது கிழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீவாம்வ்யக்திரஹிதமான நவாம்யகமென்றபடி. காணலுமாகான் - ஜகதாதாரகனல்லன், உளனல்லன் - விதரீதாநனல்லன், கூநாஸ்ரீதாநாதிகிஹவிஷர். இல்லையல்லன் - விதரீதாநனென்றபடி. கூஸ்ரீதாநாதிகிஹவிஷர். பேணுங்கால் - கூடிச்சிற காலத்திலே, பேணுமுருவாகும் - கூடிச்சிறதூருவிஷ ரீஹயக்ரீவத்தைப்புணடபவ

வூ—மல்லணுமாம்*கை:ஐன வெபரிதுனைடத்திதும்பிம்மானைக்

கூறுதலெ* * * * * * ஈயி

கூறுதலொன்றூராத்துடக்கூத்தவம்மானைக்* கூறுதலெமி

ஹ—ஜாதீயன் - ஆதலால் கிழொவாவடூதாணங்களுக்கு கூமொ

வாணடிருந்துவைத்து கூழரிகவாமுஹனுய் கூழரிதருடைய

விவகூஷாநாமுணமான ஹிவ்யாசிவெவெஹிதங்களையுடையனுய்

கூநாழரிகர்க்கு ஊவுஹனாயிருந்த வெமபெருமானன்னைடே

கலந்தவிழுணம்சொல்ல நிலமன்றுகிலும் சொல்லாதொழிய முடி

கிறதில்லையென்கிறார். * * * ஈயி

(கூறுதல்) கூரு தகுமெல்லாஞ்சொன்னது மாராத

இ—(ஆதலாலென்று)காணலுமாகாவெனன்கிறதற்குத் தாதயஃமரு

ளிச்செய்கிறார்(கழிதூராதியால்) மளகிகவூடு தூகூஷாநாஜதநங்களுக்

கென்றபடி. இல்லையல்லலனன்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறா

ர்(கூழரிதெதூராதியால்)பேணுங்காற்பேணு முருவாகுமென்கிறதற்

குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (கூழரி தருடையவி தூராதியால்)

இது வெவஹிதத்துக்கும் உவமகூஷணமென்று கருத்து. உளனல்

லன் - அல்லனுமாம், என்கிற இரண்டுக்கும் தாதயஃமருளிச்செய்

கிறார் (கூநாழரி தற்கி தூராதியால்) தூரீயவாஹத்துக்குத் தாதயஃ

மருளிச்செய்கிறார் (என்னெடி தூராதியால்) இங்கே முணஸவைம்

வஃகவிஹிதகுவாரம். கிழ்ச்சொன்ன வளஸீயுவாரமாறலும்

வஃகவிஹிதகுப்ரஸம்வரம் விகூடிதெ நாஹிவெ்ரதம். ஈயி

* நிகமனம். *

கூறுதலொன்றூரா வென்கிறதையுரைக்கிறார் (காதெதூரா

ஸ—னை, கூழரி கர்தன்னை கூஊரிக்கும்காரணத்திலே கூழரி கர்கவெ

கூதிக்கிறாவிவெதத்தை யுடையவனனவ னென்றபடி. அல்லனுமாம்-

வனவம்வியாவிவெமல்லாதவனுமாம், கூநாழரி தாநாதி கிரஸஷ்.

எம்பெருமானை - கவஸகவஸாதிலை, கூறுதல் - வணிஃக்கை, பெரி

துடிகாணையுடைத்து - ஜஹாவக் தீரத்தை யுடைத்தானது, ஸகூ

மன்றென்றபடி. * * * * ஈயி

ஒன்று - ஒருமுணத்தினுடைய, கூறுதல் - வணிஃக்கை,

அரா - தூவிவாராதபடி. கூதிஹாஸனை. குடக்கூத்தவம்மா

ழு—க்குருகூர்ச்சடகோபன்* கூறினவந்தாதியோராயிரத்து
ளிப்பத்துங்*கூறுதல்வல்லாருளரேற்கூடுவர்வைகுந்தமேஃகை
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஊ—முனைவெவதி தங்களையுடையவனெவம்பெருமானைச்சொன்
னவித்திருவாய்மொழியைச்சொல்லவல்லார்திருநாட்டிலேபோயெம்
பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார். * * ஃகை

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஙியால்) குடக்கூத்தவம்மானென்கிறதைவிவரிக்கிறார்(மு
னைநாழிபால்) ஊஙவஜநுஹவம் வயுமாவதொழிய மெவகு
ணஜூரவிதிய வயுமாமேர?மென்ன பாட்டுக்கஹிவராய மருளிச்
செய்கிறார் (எம்பெருமானைபிநாழியால்) ஙஷம் வுஷ்ட்ம். ஃகஅ

ஙப— னை - கூஙஹநகஃநமுடையவுராழியை,கூறுதலே - வணிஃ
க்கையே, மேவி - கூஜரித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்கூறினை- ஆ
ழ்வாரருளிச்செய்த, அந்தாதி - கூஜராஹிரூபமான, ஓராயிர
த்துள் - கூஜிதீபமான வஸவஸ்தலத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தஜ
ஙகத்தினுடைய, கூறுதல்வல்லார் - கூநுஙஸம்யாநஙகூரானவர்
கள், உளரேல்- வஸதிவெஷ, வைகுந்தம் - மெவகுண்ணத்தை, கூ
டுவர் - அடைவர்கள். * * * ஃ

ஜூரநவெவராஹ்ராநுஷ்டாநமெஙயிஸ்ரீஜெஷாஜ
ராஜாநுஜஜஹாவெஙிகாயநஜஃ

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீநிவாவநிஷ்தாகுபுரஸ்தாவஷிஃ.

(அந்தாமத்தன்புசெய்து.)

வஷ்ராவ்ரா)ஸவிஜகாஜ்ஜிம்வுவிதிகஜயித ஃ விஷ்ரு
தூம்ஜுகிஃம் ஏதுமெநுஷாகிஹோஹ்ரும் நவவ
நவுராவஸம்மெநகுஹகுஷாஜிஜ்ரும்। வுவ்ராதவீ
திமீஙம்வுராஹிவவராவஸம்வஜுணா ஜொஜஹ்ரஜ்ரும்
விஸ்வவ்ராவ்ரதிவிதும் வுஜயாவகிமணவ்ராதநீதா
நுஹுஜு॥ ஊஎ॥

(வஷ்ராவ்ரா)ஸவிஜகாஜ்ஜிம்) அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுயி
சோரம்மாறுக்கிநாழி - கூஸ்ரீதரோடே வஸம்ஸ்லேஷிக்கையாலே

தூ—கா—நிரு கிஸயதீவிய—ஆனுமாய், (வா—வெயி கதயிதா) திரு
விடமேமார்வம் — பெரியபிராட்டியாருக்குவாலவாஹ்யமானதிருமா
ர்வையுடையனுமாய், (விஷ்ணுபத்நீ நித்ய ம்) மின்னுநுண்சுடர்மலி
க்கு — தேஜிஷ்மாய் மலைபோலேவளர்ந்த திருமேனியையுடைய
னுமாய், (ஸீதா—நேஷாதிஸௌஹ்ருதம்) அப்பொழுதைக்கப்பொ
ழுதென்னுராவமுதமே — ஸீதாபிராட்டியாலே வாதிக்ஷணம்
வேண்டுவதொரு ஸுஹ்ருத்தினுமாய், (நவ நவ ஸுஹ்ருத்வம்) காராக்கருமு
கில்போலென்னம்மான் — வாஷ்கருணவாஹகும்போலே காரு
ண்யரஸத்தை வர்ஷிக்கும்ஸ்வபாவத்தையுடையனாய், (மேகஸ்யாமளதே
ஹம்) பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே — பலவிய
ஹ்ருஷணநாநாவிதாபரணங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டனுமாய், (பூர்ணாத
பீதிமத்வம்) பாம்பணைமேலிதுயில் — பரமபோக்யமாய் பீதாம்ப
ரமான பூஷணஸஹிதமான ஸர்ப்பராஜபோகத்திலே யோகநித்
ரையையுடையனுமாய், (ஸுகோத்தாபிதபோகீந்த்ர சயனம்) என்னுள்கலந்தாஅனைச்
சொன்முடிவுகாணேன் — ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் சுநீவ—ஸக்யபரி
ஸமாப்தியைப்போலே ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸஹ்ருத்தையுடையனுமாய், (ஸுஹ்ருத்
ஸாகல்யம்) எல்லையில்சீரென் கருமாணிக்கச்சுடரை — ஸுலபமெனுங்குணமு
ணங்களை யுடைத்தாகையாலேநிகரில்லாத நீலரத்நம்போலே ஸ்ரீ
யுனுமாய், (விஷ்ணுபத்நீத்வம்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்
லாவலியுமல்லன் — லோகத்திற்காணப்படுகிற ஸ்ரீவாஸுதேவாதிவி
லக்ஷணாகாரஸம்ஸ்தாந—ரூபலாவண்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை அந்
தாமத்தன்புசெய்து என்கிறஉபாகத்திலே ஆழ்வார் தம்மோடே
வந்து கலந்துகலக்கைபோலே புதுக்கணித்த நிலையாய நிலைமை
ணங்களையுடையவனுன் என்று கதிரீதியோடே மொவா
லுகமுத்திலேவந்து பிறந்து தங்களோடேவந்து கலக்கையாலே
மிகவும்நிறம்பெற்ற முணவிழ ஹாதிகளையுடைய கூவலின ஸ்ரீ
மொவிமார் கதிரீதியோடே கூடலவித்தாப்போலே கூடி
லவித்தருளினரென்கிறார். * * * 1உளி

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆழ்ந்திருவாய்மொழி.

மூ— வைகுந்தர்? மணிவண்ணனே?

அ—(வைகுந்தர்) ஆழ்வார்கள்மோடு கலந்தகலவியால் எம்பெரு மானுக்குவந்த வீங்கீடைப்பேசுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநாயகர்,

ஸ்ரீ ஆழ்ந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமான்கள்மோடு கலந்தகலவினையும் நமக்கவன்வி டுப்போகாதபடி அவன் மோஹனவடிவையும் இத்திருவாய்மொ ழியிலும் பேசுகைபாலே சுகபோகமோஹமில்லாமையால் இது தனிப் பே ரொருதிருவாய்மொழியாகச்சூடுமோ? வேறாகத்தியுமாகாதோ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரிசை) இங்கு வீங்கீயான கு-ஆழ்வார் நம்மைமறவிடில் செய்வதென்னென்றிப்படி சுகபரம்பண் ணும்படியான கதாவஸ்தை, இதற்கால் இத்திருவாய்மொழிக்கு வேறெதிரவு திரவஸ்துவும் என்கிற மஹாவாக்யம் போகியோபயமென் றதாயிற்று. வேறெதிரவு திரவஸ்துவாவது- வேதாந்தாசார்யர்களாலே சூழ்ந்தர்க்கத்தண்பக்கல் மமவதிரவும் வராகதேவென்றுதான் வியாக்யானை, இதற்கால்இத்திருவாய்மொ ழிக்கு வேறுபகுதியும் வேறுவிதமாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்; கீழே வேலைக்ஷயன் வேதிரவுழிதரப்பிராதிற்கச்செய்தே "அல் லாவியுள்கலந்த" வென்றும் "என்முடிவுகாணாதே" என்றும் இ வர்தம்முடைய நிகர்ஷத்தை வ்யவஸ்தித்தவாறே வளவேழுலகி ற்படியே இவர் ஸ்ரீவைகுண்டபுகுகிறரென்று பார்த்து அவன் வே மவதிரவு திரவஸ்துகை இவரும் அந்த முகத்தை கடாக்ஷித் தப்பேசுகிறரென்று வாதிவிதம். பேசுகிறரென்றது வ்யஞ்ஜி ப்பிக்கிறரென்றபடி.

* * * *

முதற்பாட்டு.

வைகுந்தாவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதரரால்) "வேதா ஸ்தாவாஹ:" என்கிறவடுத்தசுலோகத்தால் "மேகவண்ணவாமேக வண்ணர்" என்று சொல்லுகிறபடியான மேகவண்ணமாயிருக்கை

மூ— வைகுந்தா? - மேகவண்ணனே, மணிவண்ணனே? - நீலமேக வர்ணம், வண்ணம் - வர்ணம். மணிபோலே முக்தாணியிலுமு

மூ—யென்பொல்லாத்திருக்குறளாவென் றுண்மன்னி* வைகல்
வைகலோறுமழுதாயவாறேறி* செய்ந்தாவருந்தீமை புன்
னையார்க்குத்தீர்த்தசார்க்குத்தீமைகள்* * ॥க॥

ஆ—சூழ்கின்றவஞ்சனையும், நிரயமிகவுளதுயரத்தையுடையவுப்பு,
என்னுள்ளே புகுந்திருந்து எனக்கு சுவர்க்கலோகவாழ்வு
லகுத்தலும், அயர்வறுமமரர்கதிபதியாய், சூழ்கின்றவுடைய கரு
மமெகுவிநாசமான வகிலலோகங்களையும் போக்கி

இ—ராயபடஇவ்விடத்தில்வைகுந்தமலைமென்றுகருத்துமனிவண்
ணனேனையென்கிறதற்குத் தாதயர்ம நளிர்மைசெய்கிறார் (சூழ்கின்ற
தாழியால்) என்பொல்லாத்திருக்குறளா யென்கிறதற்குத் தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரயமீதாழியால்) என்னுள்மன்னி
யென்கிறமுதையுரைக்கிறார் (என்னிதாழியால்) வைகல்வைகல்
தோறுமழுதாய வென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வை
கற்கிதாழியால்) வானேறே யென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்
செய்கிறார்(அயர்வறுமி தாழியால்) உன்னுடையார்க்கென்கிறதைவுரை
க்கிறார்(சூழ்கின்றவுவென்று)செய்ந்தாவருமென்கிறதற்குத்தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (சுரலோகவிதாழியால்) தீமைதீர்த்து
என்றருளிச்செய்து உரைக்கிறார் (வகிலலோகதாழியால்) அசுரர்க்குதீ

மூ—டிருதாளலம்படிவலாலுலகுணவனெனையென்றபடி. என்பொல்லா
த்திருக்குறளா - தீயதுப்பொல்லாத நீலவாடைனே? பொல்லா
வென்று விவரீதலக்ஷணையாலே அழகைக்சொல்லுகிறது
தம்மைசுகமநுபவிக்கிற்று அழகாலேயென்றுகருத்து. என்
னுள்மன்னி - என்னுடைய இதயகமலத்திலே வீற்றிருப்ப,
வைகல்வைகல்தோறும் - காலம்காலமேதோறும், அழுதாய - சுத்த
னை, வானேறே - பரமவ்யோமநாதனே, நிலவலாகுனை, லக்ஷ
ணையாபரமவ்யோமநிலவாகுனையென்றபடி. உன்னுடை
யார்க்கு - சுவர்போகாஜனர்க்கு, செய்ரும் - செய்யப்பட்ட, சுர
திகாலகுலங்களான வென்றபடி. தாவரும் - தாவுகைக்கருமை
யான, சுரதிகலம்வெநீயங்களானவென்றபடி. தீமை - பாவ
ங்களை, தீர்த்து - லகிலலோகங்களாக்கி, அசுரர்க்கு-பூதிகரிகுர்ப்பு

மூ— செய்ஞ்சாவுள்ளோன்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே*

ஆ —வுகிகரமுர்க்குஞ்வெங்கோளும்விளிக்கும்வஹாவணைப்,
கிஞ்மனையிருந்தவுன்னவாஞவுாவுமாகப்பற்றினனென்கிறார்.
(சிக்கென) இப்படிதம்முள்ளபுருந்தபின்புனம்பெருமாணக்கு

இ—மைகள்செய் என்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வுகிகரமுர்கிகாஞியால்) குந்தாவென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (நிஞ்மனையென்று) உன்னைநான் பிடித்தேன் என்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிகாஞியால்) ஆனைபால்நான் விஞ்வெனகிறதினாலென்று அஞ்சவேண்டாமென்கிறாளென்றுகருத்து. * * * * ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வஹாவுஞ்ஞிகவுவணைநாஞவெமாயிருக்கையாலே யிப்பாட்டிங்கே கூவம்மகிமன்றாரென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிகாஞியால்) இப்படியென்றது பிடித்தேன்கொள்ளென்று இவர் அருளிச்செய்தபடியே இவர்தம்மை பெடாரென்று நிஞ்சயிகவைஞ்யாயென்றபடி. இத்தால் இப்பாட்டு வஹாவுஞ்ஞிகவாரமன்றிக்கே சுகிஞம்சுகாநிவுதிவுவுக்கூவம்மிஞ்வுஷ ஜநாவுஷவுக்வார மானையாலே இப்பாட்டிங்கே வம்மகிமென்றதாய்த்து. சிக்கென விகாஞி விழுங்கியிகாஞுததற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார்.

ஸ— தீமைகள்செய் - வாவுங்சோக்செய்கிறவனை, 'விஷதீ வாவுகூகாஞ், என்கிறபடியே சூஞ்சிகருடைய வாவுத்தை சூவஸாரவுகூகிகளான வுகிகரமுர்பக்கலிலே வம்சுஜிப்பிக்நமவனுணவென்றபடி. குந்தா - கூாஜ்வாவுஷமே, தவுஞ்சி-ருவினையென்றபடி. உன்னை - வனவம்வியனுனஉன்னை, நான் - சுவெகயாசகனுனநான், சிக்கென - ஒப்பிமாக, பிடித்தேன் - வாஜிபாவுமாக வஜ்ஞவஹித்தேன்' கொள் - ஸ வஹி, வம்ஸாயப்படாதே, இவ்வர்த்தாந்தாநுவுள்ளத்திலே நிஞ்சயித்துக்கொள்ளென்றபடி. * * * * * ॥கூ॥

மூ—சிக்கெனச்சிறிதோரிடம்புலப்படாத்தன்னுள்ளே யுலருக* எ
ளாக்கமேவெளிமூங்கிப்புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்* மிக்கஞான
வெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த்துளக்கற்றமுதமாயெங்கும்* ப
கநோக்கறியாவனென்னைபந்தாமரைக்கண்ணனே* ॥உ॥

அ—ப்பிறந்தவுடனே, ஜீவனைப்பீடிசுகிறார் ஜமசுவபுஷ்டிஉ,ரூவ
மெனையைப்போக்கிக்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தான். புகுந்த
தற்பின் அளவிறந்த ஜ்ஞாநாதிவகுணசுரூபாணைமாண விபரீதனை,

இ—(ஜமதிரூபியால்) மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காயென்கிற
தற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (புகுந்ததற்பினி தூபியால்)
துளக்கற்று என்கிறதைபுரைக்கிறார் (விஜ்ஞானமென்று) அமுத
மாயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வந்நிதனை
யென்று) தம்முள்ளே புகுந்தபின்பவன் வந்நிதனைப்பின்றறிவ
தமக்கதூபனைவாஹரூபமாகையாலே அமுதமாயென்கிறரென்றுகரு
த்து. என்னைபந்தாமரைக்கண்ணனே என்கிறதற்குத் தாதயர்

ஈ—என்னைபந்தாமரை க்கண்ணன் - உதீயனைஸீதைதாசரதா
கூஷன் பக்னசயானதாமரைஸீதைமான தாமரையென்றபடி. சிறி
து - சுதூபமான, ஓரிடமும் - ஒருவஜாகயர்மும், புறப்படா -
வெளியர்-ஹிதமாகாதபடி, தன்னுள்ளேவுவாகூடுத்திலே, உல
குகள்-லொகங்களை, ஒக்கவே, வனகுகாலத்திலேதானே, விழுங்கி-
கவைஜீகரித்து, அடக்கியென்றபடி. நாம்ஆழ்வாரைகுநாஹவித்
தும்போது செருப்புவைத்துத்திருவடிதாழ ப்புக்காப்போலே
யாகவொண்ணுதென்று பார்த்து சுவஸ்ருகதர்வ லொகவ்யாவா
ரங்களை யெல்லாந்தீர்த்துக்கொண்டென்றபடி. கிக்கென - மா
யமாக,புகுந்தான்- என்னுள்ளேபிதிஸஷ:. புகுந்ததற்பின் - பு
குந்தவநகரம், மிக்கஞானவெள்ள - சுதிஸயித ஜ்ஞாநவ்யூவா
ஹமாகிற, சுடர் - வ்யூஹத்துக்கு, விளக்காய்- வ்யூஹமாய், சு
ஸயிதஜ்ஞாநாதயனுமாய் ஜ்ஞாநவ்ருத்திவனுமாய் என்றபடி.து
ளக்கற்று- சுஂவாரஹிதனுய், துளக்கு சுஂவம், அமுதமாய் -சு
ஹ்யதமாய், தான்உஷ்ணஸஷமுஷிதனை வாகாரத்தாலே எனக்
கு ஹொஹ்ருணையென்றபடி.எங்கும் - ஓரிடத்திலும், பக்கநோக்கு-
வரிஹாரத்தை ப்பார்க்க, அரியான் -ஸகுணகிறிலன். ॥உ॥

ஏ—தாமரைக்கண்ணானென்றிறைபாலுந் தலைமகனைத்தழாய் விளைப்* தூடருவதாகவன்னாளிடம்பெரிதானப்படான்மலையை* நா மாருங்கன்றிகுத்திருள்ளிவலம்கிநாடகிழ்ந்தாடாவலர்*

ஐ—விழாவறப்-பாழ்படுத்தல், வாராதிரும்பத்தாலேபுதுக்கினி த்தநிருக்கண்களாளுடையரும்ப், என்னையல்லதெங்கும் பக்கநோக் கறியாளென்கிறார். * * * * ॥உ॥

(தாமரை) நிரதிசயபோகமாநுபவ-ஆவணாராதிகளாலாணமாண விசிஷ்டனும்: நிரதிசய ஸௌந்தர்யாதிகுணாலாகபூதனும், ஸர்வஸ்மாதபரனாயிருக்கிற வனுமான, தாமரைக்கண்ணனென்கிற பரதெய்வத்தை (ஆவணாராதியால்) தூழாய்விரை பூமருவுகண்ணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயபோகத்தாலாணமாண விசிஷ்டனென்கிறதை) விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வேச்வராராதியால்) ஆதிம்படி யென்கிறதற்கு தன்னேத்தருகை யென்கிறதோடே சாயயம். நாவலர்பாவென்கிற

ஏ— தாமரைக்கண்ணனை-வடிவழகனை, விண்ணோர்பரவும்-வாழ்வே வெறாதிவாகிகளாலேயே துதிக்கப்படுகிறவனை, தலைமகனை - பிராட்டியை யான, துழாய்விரை - தேஜஸ்ஸுவிஞ்சுகின்ற, பூ - புஷ்பத்தா லும், மருவு - விரும்பப்பண்ணப்பட்ட, கண்ணி - மாலையையு டையனை, எம்பிரானை - கிருபாகிருபதியான, பொன்மலையை கநகமிரியை, - தத்துவஸ்தனென்றபடி. நாவென்றது - நா மென்றபடி. - நாமென்கிறது ஸம்யிபிலே ஒரு தமகாரமாயிருக் கிறது. நாம் - ஸம்ஸாரமாகிற-நாராயணம்பண்ணி னை நாம், மருவி - கூடாதே விரும்பப்பண்ணி, நங்கு - ஸதி வு க்காக, எத்தி - ஸ்தோத்து, உள்ளி - விசேஷித்து, வணங்கி - வ ணங்கி, தொழுது - நமஸ்கரித்து, நாம்-இப்படிகாரணத்ரயத்தாலும் நாராயணனாலே ரக்ஷிக்கப்பெற்றநாம்,

ழை—மருவிநிற்கத்தந்தபான்மையெய்வள்ளலே* ॥கூ॥

வள்ளலேமதுசூதாவென்மரதகமலையேபுனைந்தினைந்* தெள்க

ஆ—நாமகிழ்ந்தாடுபடிநம்முடைய நாவிலேயலருகிற சொற்க
ளுக்குத்தன்னை விஷயமாகத்தருகையெ வ்லஹாவமாயிருப்பதெ;
என்னவுதாஹரிணிவென்கிறார். * * ॥கூ॥

(வள்ளலே) சூழ்ந்திதர்க்காதிஹாநம்பண்ணும்வ்லஹாவனே, தி
ரிரோயிதிரவநவ்லஹாவனே, என்னுடைய வாதிமஹாமுனே,
உன்னைநினைந்தால் நீராயுருகும் வர்கூகீயாக வென்னைப்பண்

இ—தைபுரைக்கிறார் (நம்முடையவி தூஷியால்)மருவிநிற்க வென்
றதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (விஷயமாகவென்று) தந்
தபான்மை யென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (தருகை
யி தூஷியால்) வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்
கிறார் (என்னவி தூஷியால்) வஹாரியெ வாவாதிமாவவெரு
யென்றபடி. * * * * ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (சூ
ழ்ந்திதர்க்கி தூஷியால்) மதுசூதனவென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளி
ச்செய்கிறார் (தி தூஷியால்) என்மரதகமலையே யென்கிறதற்குத்
தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவி தூஷியால்) உன்னை நி
னைந்தெள்கறந்தவெந்தா யென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்
கிறார் (உன்னையி தூஷியால்) நின்புகழ் என்கிறதை விவரிக்கிறார்

ஈ—மகிழ்ந்து சூநம்ஹித்து, ஆட- நர்த-நம்பண்ணுமபடி, நாவ
லர்-ஜிவிஹேதுவிலவிஷயவிபாநிற்கிற, பா-வ்ருத்திகளை, மருவிநிற்க-
தாம் வாஸியவம்பண்ணிக்கொண்டுநிற்க, வ்ருத்திகளுக்குதான்
விஷயமாய்க்கொண்டு நிற்கவென்றபடி. தந்தபான்மை - தன்னை
த்தந்த வ்லஹாவத்துக்கு, பான்மை - வ்லஹாவம், எ-வ்ருத்தமான,
கூநாரவிவமானவென்றபடி. வள்ளல் - ஔதார்ய-மமுணமுடைய
வன், எங்கும்பக்கதோக்கறியனென்றநடம்.* * ॥கூ॥

வள்ளலே - உதாரனே. மதுசூதன - ஜ்ய-வ்ருத்தா. என்
மரதகமலையே - நீலபர்வதகாரிரூபே, உன்னைநினைந்து- உன்னைவ்ருத்தி

மூ—றந்தலைந்தாயுன்னே யெங்ஙனம்விடுகேன்* வெள்ளமேபுரை
நின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்* துள்ளநோ
ய்களெல்லாந்துரந்துயந்துபோந்திருந்தே* * ॥சு॥
உய்ந்துபோந்திதன் னுல்ப்பிலாதவெந்தீவினைகளை நாசஞ்செ

ஆ—ணினைவனே, உன்னுடைய வளவம்வியமான கலியாணகுணங்களாகிற ஈரியதவெள்ளத்தைக் குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்துகந்துள்ள நோய்களெல்லாந்துரந்துயந்து போந்திருந்து என்னை யெங்ஙனே விடும்படியென்கிறார். * * * ॥சு॥
(உய்ந்து) கலகநாலவஜநிதயான வீரகியாலே களித்தாடுகி

இ— (உன்னுடையவிதயாகியால்)வெள்ளமேபுரையென்கிறதினாலே
த்தைக்காட்டுகிறார் (ஈரியதவெள்ளத்தையென்று) மொழிவளமை

ஐந்தாம்பாட்டு.

ணைபந்தலென்கிறவிடத்தில் லலிவெரதாளை-மருளிச்செய்கி
றார் (கலிதாயியால்) ஆடரவவிணமேவி யென்கிறதைத்துரைக்கிறார்

ம—த்து, எள்கல்- நிந்தியாநிற்கை, தந்தவெந்தாய்-வாரித்தருளின
வாதியே, வெள்ளமேபுரை - நிவாரகவாகமத்துக்கு வசியமான,
வெள்ளமேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யபரிசமாப்தி. புரை-
வசியம், நின்புகழ் - உன்னுடையமாணங்களை, குடைந்து - கு-
டைவு, வளவ-மாணங்களையும் வாரகமாக்கியென்றபடி. ஆடி-
கலமாவிழ்ந்து, மொழிவளமாக கானமாவித்தென்றபடி, பாடி-
கானமாவஜநியாகியாலே மாநம்பண்ணி, களித்து - சூடம்வி
ழ்ந்து, உகந்துகந்து - ஒருக்காலாநம்பித்தோறுமன்றிக்கேஉத்தோ
த்தோறாநம்பித்து, - உள்ளநோய்களெல்லாம் - விடுவாநவுபாயி
களெல்லாத்தையும், கருமவ-த்தாநர் வமயாநத்தாலும் விடுவடி
த்தாலும் வந்தவுவமநங்களெல்லாத்தையுமென்றபடி. துரந்து-
துரத்திவிட்டு, உய்ந்து - உஜ்ஜீவித்து, போந்து - திருவடிகளைப்
போயடைந்து, இருந்து - இப்படி வாகியதிவகலாவனுபிராந்து
வைத்து, உன்னை யெங்ஙனம் விடுகேன் - உன்னையெப்படிவிடுவே
ன், இப்படிஉபகாரகனை உன்னைநானெருபடியாலும் விடே
னென்றபடி. * * * * ॥சு॥

பாற்கடல் -க்ஷீரவமுத்தில், ஐந்து-வளவவடிவாகமானை

மூ—ப்துண* தந்தமிலடிணையடைந்தேன்விடுமேவலை* வைந்து
ணைபந்தலையா டரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரைச்*
சிந்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே* ॥ரு॥

ஆ—றதிருவரங்தாழ்வான்மேலெயுன்னிடைய தீவுராவிபமூணை
ங்களையநாஹவித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுசிற உன்னை யநா
ஹவித்துப்ந்து போந்திருந்து என்னுடைய முடிவில்லாத மஹா
உஃவெங்களைப்போக்கி உன்னந்தமிலடிணையடைந்தேன் இனிநீ

இ—(ஆடுகிறவிதாழியால்)யோமஸுவைத்துக்கு கயம்மருளிச்செய்
கிறார்(உன்னுடையவிதாழியால்)யொமஸுவைம் ஸுவாதாநம்வாஸு
தெவாவும் விதையது" என்கிறபடியே ஸுவாநாஹயாநவரமாய்
ழளவதாரிகமென்றதாயிற்று. நித்திரைச்சிந்தைசெய்த உன்னையெ
ன்கிறதை ஸம்ஹ ஹிக்கிறார் (கண்ணிதாழியால்) சிந்தைசெய்து
செய்தென்கிறதை ஸம்ஹ ஹிக்கிறார் (காநாஹவித்தென்று) உலப்
பிலாதவென்கிறதை யுணர்க்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) வெந்தீ
விணைகளாசஞ்செய்து என்கிறதற்கு ஹமிதாயம் மருளிச்செய்
கிறார் (மஹாவிதாழியால்) மொஷம்ஸுஷூம். * * ॥ரு॥

ஸு—பைந்தலை - குதிரைங்களான ஸிரஸுஸுக்களாலே, ஹமஸு
தம்மிருஷஸுவத்தாலே குளிர்ந்திருந்துள்ள ஹணங்களாலே
யென்றபடி. ஆடரவு - ஆடாநிற்கிற ஸுவபோகிற, அணை - ம
யநத்திலே "மெஸுஷொவஸுநிவீ காஷ்டிஸ்ரு ஷஸுபுவஷ்டிரிவாவை
ரா" என்கிறபடியேமொஷனுக்கு வஸுநிவியாயு மொருதி
கிடையுண்டிறே. மேவி - கூடிநித்து, யோகநித்திரை - யொம
நிதராவிபமான, சிந்தைசெய்த - விலெகையைப்பண்ணின,
எந்தாய் - காஹஸுஹாதிநு, உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - வா
நஃ வாநஃஉன்னை விதித்து, உய்ந்து, "ஹதெதிநம்மதெதி
ஷூஃ" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்து, போந்து - ஸம்ஸாரிகளிற்
காட்டில் வுாவுதிணைப், என்னுலப்பிலாத - திதீயங்களாய் காவ
யிரஹிதங்களான, வெந்தீவிணைகளை - கரிஷ்யாதிதாலுகதி
ங்களை, நாசம்செய்து - நஸிப்பித்து, உனது - காவதீயமான, கா
விஷயகமான வென்றபடி. அந்தமில் - காதாரஹிதமான, அடி
மை - லெகாம்காரத்தை, அடைந்தேன், விடவேதை - நிதரு

ழு—உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து ன்னைடுமாமொழிவிசைபா
டியாடியென்* முன்னைத்தீவினைகண்முழுவேரரிந்தனன்யா*
னுன்னைச்சிந்தையிலைகழ்ந்த விரணியனகன் மார்வங்கீண்ட

ஆ—வேதேவென்கிறார். * * ॥ந॥

(உன்னை) இப்படியுன்னை லவ-க்காணங்களாலுமநுபவித்
து என்னுடைய லகிலுவதரகிலாபங்களையும் போக்கினேன்
கூறினதுன்னைக்கோலுவதற்கு முன்பவனுடைய ஐஷுத்தைமுடி

* ஆறும்பாட்டு. *

இ— வுபஜீவாஹுத்தை லம்ஹரிக்கிறார் (இப்படியிதுாஹியால்)
சிந்தைசெய்தென்றுஜநஷ்டம், பாடியென்றுவாக்கும், ஆடியென்
றுகாயமும், சொல்விற்றுயிற்றென்று கருத்து. இதீயவாஹுத்தை
யுரைக்கிறார் (என்னுடையவிதுாஹியால்) அவன்விரோயியைப்
போக்கச்செய்ததும் லஹாயம் தம்மதாகையாலே அறிந்தனன்
யாரென்கிறாரென்றுகருத்து. முன்னைக்கோளரியே யென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூறினதிதுாஹியால்) "லம்லை
ஸ—லகலகாரஹுத்திலேகயிகூடினபின்புவிடவேலஷ்யுண்டோ
வென்றபடி. * * * * ॥ந॥

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - லஷ்டம், உன் - கூஷ்ணஷ
யமான, கெடு - தீஷ்டமான, மொழி லஷ்திக்கூள, மா - ஜஹ
த்தான, இசை - ராகத்தோடே. பாடி - மாநம்பண்ணி, ஆடி
வீரகிரஹத்தாலே அந்தப்பாட்டுக்கீடான லஹிநயந்தோற்றும்
படியாடி, என் - ஜீயங்களான, முன்னை - கூநாஜிகளான, தீவி
னைகள் - கூரிராகஜ்ஷங்கள, முழு - கூஷ்ணங்களையும், வேரி-
வேரோடே, வாலனைநேரோடேயென்றபடி. யான் - நான், அரி
ந்தனன் - லஹித்தேன், சிந்தையிலை - உநஷ்டாலே, உன்னையிக
ழ்ந்த - உன்னையநாதரித்தவனை, உத்தி தாரமன்றிக்கே ஜநஷ்டா
லு மநாதரித்தவனென வென்றபடி. இரணியன் - லஹிரண்யு
டைய, அகல்மார்வம் - விஸ்தீர்ணலக்ஷணலெஷ, கீண்ட - விதாரண
ம்பண்ணினவனை, எம் - என் - ஜீயனை, நரலஹிஷமாயுதவி
த்தும் தமக்கன்றிருக்கிறார். கூறினதிலே ஒருவனுக்குச்செ
ய்ததும்தமக்குச்செய்ததாகநினைத்திராதன்று லஹயதீர்வையமில்லை

மூ— வென்*முன்னைக்கோளரிபோலுமுடியாததென்னைக்கே*சு॥

முடியாதென் னைக்கேளினி முழுவேழுலகுமுண்டானு
கந்துவந்* தடிபோலிட்புகுந்தானகல்வானுமல்லனினி* செடி

அ— த்துக்கொண்டிருக்கும்வஹாவுனைவனைனக்குமுடியாத
தென்? இந்தவஜ்ஜியெல்லாமுன்னுடையவஹாத்தாலேவிளைந்த
தென்கிறார். * * * சு॥

(முடியாததென்)வலெஃஷாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு
என்பக்கலிலிலிவெஷம் என்னளவில் வபஃவஸியாதே என்றபடி.

இ— வரிராவதி"என்கிறஸ்ரீவசனாதுழ்வானுடையவஸகத்தை
பிதிவசனஃமாக்கினது முன்னையென்கிறவெதத்துக்கலிவெத
மாய் இதுவுமாஸ்ரீதெஷிவசனங்களுக்கெல்லா முவெகூ
ணமாகிறதென்றுகருத்து. முடியாததென்னைக்கே யென்கிறத
ற்குத் தாதுயஃமருளிசெய்கிறார் (எனக்கிதூஷியால்) எனக்
குவசனஃமாகாத வாரவாஷாயஃமுண்டோ வென்கிறதே
ன்றபடி. * * * * ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

முழுவேழுலகுமுண்டா னென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்
செய்கிறார் (வலெஃதூஷியால்) உகந்துவந்துவந்து எனுள்புகுந்
தானென்கிறவிடத்தில் வூஹாயஃமருளிச்செய்கிறார் (என்னி
தூஷியால்) எழுபிறப்புமென்கிறவிடத்தில் வகாராயஃத்தாலே
லவுமான சுயஃத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னளவிதூஷியால்)
உதாராயஃத்திற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (என்மேனடி

ஸ— யாமத்தினை. முன்னை-முந்துமவனை, அதாவது:— சூரிக
ளெண்ணைறைகால்வதற்குமுன்னமே அத்தைச்செய்யுமவனைவெ
ன்றபடி. கோளரியே - வஸிஷ்டவஸிஷ்டமே, எனக்கு - கவசவா
ஹவிஷயனைவனைக்கு, முடியாததென்? வசனஃமாகாததெ
து, வலவஃமும் வசனஃமாமென்றபடி. * * ॥சு॥

முழு - கூசுஷ்மமான, எழுலகும் - வஷ்டலோகங்களையும்,
உண்டான் . வயிறுகூடத்திலேஸவித்தவன். உகந்துவந்து-
வீதிணைவந்து, அடியேனுள்-தாஸனைவென்னுள்ளேபுகந்தான்-
வயிறெழித்தான், இனி - ஹதிஃவாரம், அகல்வானுமல்லன்- புகுந்த

ஏ—யார்நோய்களெல்லாந்துரந்தி மற்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்*
வெடியாவெந்நரகத்தென்னுஞ்சேர்தன்மாறினெ* ॥ன॥

ஐ—வம்பெயித்தார் பக்கலிலுங்கூட வெள்ளம்கோர்த்தது, ஆதலால் அவனென்னை ஆகலநினைக்கிலன் இனி முடியாதெதான்றுண்டோ?வென்கிறார். * * * * * ॥ன॥

(மாறிமாறி) உன்னைநிலாவிழுங்கியதுக்கை விரோயியான

இ—தாழியால், இவ்வாதாயத்தம்பெற்றமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) அகல்வானுமல்லனினி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனிதாழியால்) முடியாதென்னைனக்கே விளியென்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியிதாழியால்) * ॥ன॥

எட்டாம்பாட்டு.

மாறிமாறிப்பலபிறப்புமிறந்து என்கிறதற்குத் தாயத்தம்

ஈ— தாயமன்றியேயினிவிழுங்கியுமெய்யுடையவனல்லாதவனுமிராகின்றான். இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கேல் - எனக்கென்றால், முடியாதென் - கூகுவதும் வரிணத்தமாமென்றபடி. கீழ்மேலெழுபிறப்பும் - கீழ்மேலாகையும் மேலேழுவாகையுமான, எமர் - சுவாதீயர், செடி - கூரிய முள்ளும்போலே, ஆர் - வரிணத்தங்களான, நோய்களெல்லாம் - வியாதிகளெல்லாத்தையும், சுவிதாகம் - வாலநாதிகளென்றபடி. துரந்து - ஓட்டிவிட்டு, விடியா - வியவஸியில்லாத, உதாராவயிபில்லாதவென்றபடி. வெந்நரகத்து - கூரிரமான நரகத்திலே, வம்வாரத்திலே யென்றபடி. வியஸநரகம் வொகுதாக்கருக்கு நரகமென்றுதோற்றும். வம்வாரம் வொகுதாக்கருக்கு நரகமென்று தோற்றுதேவரேயென்றுதோற்றிக்கொண்டு தீவத்தமாக வர்ணிக்கிறதாகையாலேயதிலும்கூரிரமாகையாலேயிதைவிடியாவெந்நரகமென்றது. என்னும்சேர்தல் - வவத்தாசேருகையை, வம்வாரத்திலே வதாவிழுந்திருக்கும் வுவாவத்தையென்றபடி. மாறினேர - கழித்தார்களே. * * * * ॥ஸ॥

பலபிறப்பும் - வெவேறுவியஜாதிகளிலே, மாறிமாறிப்பிறந்து-ஒருக்கால்பிறந்த ஜாதியிலே மீண்டுமீண்டுஜநித்து, அடியையடைந்து - இப்படி வம்வரிக்கச்செய்தே வர்ணகூ தமிவிகூ சித்தாலே

ழ—மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தேறி* யீறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்* பாறிப்பாறிய சுரர்தம்பல்குழாங்கணீறெழப்பாய்ப்பறவைவென்றான்* றேறி

ஆ—வம்வாரத்திலேவகீர்க்கிறதான் நிலவுதாகுமாசடன்திருவடிகளேயே வராவுபூமாகப்பிற்று அதிலேஉள்ளம்தேறி முடிவில்லாத வழகிய இன்பவெள்ளத்திலே முழுகினேன் கூறினீர்களுடையவெகுதிகங்களைச்செய்யும்வஹாவணையிருந்தஇனிதியென்னைக்கைவிடாதெழியவேணுமென்றவெகுதிக்கிறார். * * ஈஅ

இ—ருளிச்செய்கிறார்(உன்றிருவடிதாளியால்) அடியையடைந்துளன்கிறதை விவரிக்கிறார் (நிலவுதாகுமெதாளியால்) இப்படத்தவராவுபுகுவாரமாகையாலே இங்கே வராவுபுகும் விவகுதிகமென்றுகருத்து. ஈறிலென்கிறதைபுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) திருமலைத்துக்குத் தாதயடமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) இன்பவெள்ளமென்கிறது வடதிருவேங்கடமென்கிறார் (இன்பவிதாளியால்) பாறியிதாளிவீற்றிருந்தாயிதாளத்திற்குத் தாதயடமருளிச்செய்கிறார் (சுரிதெதாளியால்) பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலே வீற்றிருக்கை பெரியதிருவடிக்கு ஐஹாபாஷ்ஹமாகையாலே அத்தை உஷாவாரித்தவிது சுரிதாவெகுதிக வசரணங்களுக்கெல்லாம் நிஷேதாகமடமென்று கருத்து. உன்னை யென்னுள்நீக்கேல் என்கிறதற்குத் தாதயடமருளிச்செய்கிறார் (இனியிதாளியால்) அவனுடைய சுதிஷ்டாகா நிவாரணா

ஸ— உன்திருவடிகளே வராவுபுமாகப்பெற்று,உள்ளம்- சுதிக்ஷணம், தேதறி - ஸுவிகுலையாதேபடி திருவடிகளில் வெலுகூணத்தை நன்றுகதிதெனிந்து; ஈறில் - நாஸாவதிஷமான, இன்ப - சுநந்திணுடைய, திருவெள்ளம் - ஸ்ரீதித்தான வராவாஹத்திலே, யான்மூழ்கினன் - நான் ஜூலுதேனன், அசுரர்தம் - சுவஸுரர்களுடைய, தம்மென்றுவஸுவெடிந்தயொமம். பல்குழாங்கள் - வெவஸுவஜதிவஹங்கள், பாறிப்பாறி - ஓடியோடி, நீறெழ-யதிவியாய்க்கிளம்பும்படி, பாய் - சுஹியாவதிகம்பண்ணுகிற, பறவைவென்று - வக்ஷினையியொன்றை, சுவிதீயனென ஸுவஜனென்ன

ழு—வீற்றிருந்தாயுன்னேயென் னுணீக்கேலெந்தாய்* ॥அ॥

எந்தாய்தண்டிருவேங்கட த்துணின்று யிலங்கைசெற்றாய் —

மராமரம்* பைத்தாளழுருவிவாருவாளி கோத்தவில்லா*

அ—(எந்தாய்) திருமலையிலே புகுந்துநின்றருளினபடியையும், உன்னுடைய திருவவதாரங்களையும், உன்னுடைய திவ்யமஹிஷதங்களையும், உன்னுடையவழகையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாயிருந்தருளும்படியையும், மற்றுமுள்ளபடியையடங்க வெனக்குஹாஹ

இ—யும் அவன் தம்மைவிடப்புகுகிறானென்று தாம்ஈகீபாம்பைப் பண்ணி இப்படிகூவெகூகிக்கிறானென்றுகருத்து. * ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தண்டிருவேங்கடத்துள்நின்றுயென்கிறதினையுக்தை கீகார் ட்டுகிறார் (திருமலையிதாதியால்) லுகாவலம்ஹாரணாதிகளைச்சொல்லுகிறவிடத்தில் லகுக்ஷதிஜ்மான வகுக்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவவதாரங்களையுமென்று) இலங்கையிதாதி வில்லாஜசுனத்திற்றுத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாதியால்) கொந்தார்தண்ணந்துழாயினையென்கிறதற்கு லமிதாயக்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவழகையுமென்று) வாணேறியென்கிறதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (கூரிதிதாதியால்) இது

ஸ—றபடி.னறி - கூலோஹித்து, வீற்றிருந்தாய்- வீறுடைதாற்றஇருந்தவனே' வீறு - உதகூஷக்ம், எந்தாய் - லுகாழிநு, என்னுள் - என்பக்கல்நின்றும், உன்னீக்கேல் - உன்னைவிலுகூஷிப்பியாதொழியவேணும், குழாங்கள் நீறெழுவென்கிறவிடத்தில் எகாரதாத்பரியகாரணகாரவனகாகெஹஃ. * * ॥அ॥

தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றுய் - ஸீதைவெகூடாதெவுழுதேனென்று லம்பாவி, வேங்கடத்துள்நின்றுய் என்கிறவிடத்தில்எகாரதாத்பரியகாரணகாரவனகாகெஹஃ.இலங்கைசெற்றுய் யுரவெகூடைய லம்ஹாரித்தவனே, மும்காரலுபம் ஜஹாஃகெராஸ - தேதிவதுராகூணிகம், மராமரம் - லாலுவ்யகூஷக்ஷங்களுடைய, பைந்தான் - பரந்தவடிகளுடைய, கூதிலுகூலுங்களான லம்யாயஃ வடிவங்களுடையபிவென்றபடி. எழுபம் - லவகூழும், உருவ - உருவம்படி, ஒருவாளி - வாகூவோணத்தை, கோத்த - லுகூலிதமாக

மூ—கொந்தார்தண்ணந் துழாயினபழுதேயுன்னெயென்னுள்ளே
குழைத்தவெம்* ணைந்தாவாவெனறேயினியெங்குப்போகின்
றதே* * * * * ॥கூ॥

ஆ—மாகக்காட்டி-யருளியுன்னெயென்னுளளெ யொன்றுகக்குழை
ந்தருளினீ இனியெங்கேபோவது;போவெனென்றுல்தான் போக
முடியுமோவென்கிறார் * * * ॥கூ॥

(போகின்ற) வஷ-ர்தாக்களுக்கும் ஹாதாசெய்பும் நன்மை
யையும் விதாசெய்பும்நன்மையையும் தான்தனக்குச்செய்பும்நன்

இ—உவ(ஹ)கூஷணமென்று கருத்தாலே யருளிசசெய்கிறார் (மற்றுமி
ர்ாழியால்) அழுதேதயென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(னைக்கிதாழியால்) எந்தா யென்கிறதற்குத் தாதய-ர் மரு
ளிசசெய்கிறார் (காட்டிபருளியென்று) இங்கே யெந்தாயெ
ன்கிறது வ்ராழிகூகாய-ர் வ(ஹ)கூஷணவாமென்று கருத்து. உ
ன்னையிதாழிவ்ரூ. இனியெங்குப்போகின்றதே தென்கிறதற்கு
த்தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (போவேனி தாழியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

தாயென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வஷ-ர்
தாழியால்) தந்தையென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(விதிதாழியால்) வஷ-ர்தாக்களுக்குமென்றது இங்கேயும்

பர—க்கினவனை, வெறிவ-ர்ழகுவிரைநாறுமாயிருந்த ரூபத்திலே
வாணத்தைக் கோத்தாப்போலே கூறாயாவெஷ வெயநம்பண்
ணினவனெவென்றபடி. வில்லா-யாறஹ்ஷனை, வில்லுடையவன்-
வில்லான், கொந்தார் - வதிரவெறிணை-ர்மான, தண்ணாந்துழாயி
ற்ப - ஸீதஷை-வர்நூறதஹ்ஷவினையபுடைபவனை, வானேற -
வாரதிவெர்ாழவ்ரூமஹனை, அழுதே - கூடிதிவழிஹ்ரூனை, எந்
தாய் - இந்தநிவ்ரூவெவிட்டு தாழிகளை எனக்கனு விபபிக்கும் வ்ராழி
யானவனை, உன்னை, என்றுள்ளே - ஹ்ரீபதிநவ்ரூலே, குழைத்த -
விதிரூஷாநஹ-ர்மாப்படி மாயமுரைத்தனை, என்மைந்தா - ஹ்ரீய
ர்வாதவ, என்றேறநிவ்ரூம்ப்ரூஷத்தாலே நவீகூடதியளவநின்
றென்றபடி. இனியெங்குப்போகின்றது- ஹ்ரீவாரமெங்கேபோவ
து, ஓரிடத்திலும்போகக்கூடாதென்றபடி. * ॥கூ॥

ழு —போகின்றகாலங்கள் போயகாலங்கள் போகுகாலங்கடாய்த
ந்தை யுடீ* ராகின்றபுண்ணாநானடைந்தேன் விடுவேனே*
போகின்றதெல்புகழ்ழுவுலகுக்கும்நாதனே பரமா தண்டுவெங்
கட* மேகின்றப்தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணிபனே* ॥யி॥

ஆ—மைனையும் வவ-ர்கூஉழும் எனக்குக்செய்தருளும் வஹாவ
ஸ்ய், நிரவயிகுநிதி, வஹிஜ கூறு, ணாஹுணவிஹிஷ்டுஸ்ப், வவ-ர்மொ
கொழுவஸ்ப், நிரவஹஹசாஹு, யிகுஸ்ப், திருமலபிதில புகுந்தருளி

இ—கூவபிகரும், உபிர்என்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(தானிது, ஆபியால்) உபுழுவாஇத்தை வாஹு, ஹிக்கிறார் (வவ-ர்கூ
ஊழிமென்று) ஆகின்றபென்பதற்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிறு,
(எனக்கி சு, ஆபியால்) போகின்றதெல்புகழ்ழுன்கிறதை யுரைக்கி
றார் (நிரவயிகுதி, ஆபால்) ழுவுலகுக்கும்நாதனே யென்கிறதற்
குத் தாதுப-ர்மருளிசெய்கிறார் (வஸ்வ-ர்தி, ஆபால்) பரமாயெ
ன்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மருளிசெய்கிறார் (நிரவஹஸ்தி, ஆபால்)
தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணிபன் என்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்

ஸ—போகின்ற - வுஹவிபோகின்ற, வவ-ர்மொகூவுஹவிஜங்களாலே
யென்றபடி. தெல் - கூநாஹிகளாலே, புகழ் - சுஜு, ணாஹுணங்க
ளையுடையவனே, ழுவுலகுக்கும்-தீ மொகூத்திற்கும், தீ வியவெ
தநாவெதநங்களுக்குமென்றபடி. நாதனே-நாயகனே, பரமா-
நிவஸாஹுயிகனே, நன் - ஸ்ரீ கஜேமானே, வ-வாஸுதேஹமானே
யென்றபடி. வெங்கடம் - வேகூடாவலத்தை, மேகின்றுப் - வ
ரிவயம்பண்ணுமவனே, வெகூடாவலத்தில் வாஉரம்நி சுவா
ஸம் பண்ணுகிறவனேயென்றபடி. தண்டுழாய் - ஜகம்ஹாஷலாஹ
ஹவ-ர்த்தாலே கூதீஜஸ்ரீ கஜேமான தாஜேவியினுடைய, விரை
நாறு- வரிஜேத்தாலே வாவிதமான, கண்ணியனே - ஊசித்தை
யுடையவனே, கண்ணியுடையவன் கண்ணியன், போகின்றகாலங்
ள்-ஹவதாலங்களிலே, வ-ர்தமாநகாலங்களிலேயென்றபடி. போய
காலங்கள் - ஹதிகாலங்களிலே, போகுகாலங்கள்- வவிஷ்யத்காலங்
களிலே, தாய் - தாதா, தந்தை - பிதா, உபிர்- ஜூதா, ஆகின்றுப்-
இவரெல்லாருமாகாநிற்கிறவனே, உன்னை, வனவம்பியனென உன்னை,
தான் ஆடைசெய்தன், விரிதிவசேரை-ஒருகாலும் விடேனென்றபடி. (இ)

ழே—கண்ணித்தண்ணைத்துழாய் முடிக்கமலத்தடம் பெருங்கண்
ணைனைப்புகழ்* நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்
சொன்ன* வெண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள்ளினையு

ஆ—னைக்குங்கூட வாழஉவுமலைப் வாழஉலாஉணியிருந்த
உன்னைநான் அடைந்தேன்;இனிவிடுமேனெவென்றுகாண்டு தா
மெம்பெருமாஞேடகலந்தகலவிக்குத்தம்மாலுமவலுட் வெகுவு
ஊரத்தாலும்ஒழிவில்லையென்கிறார். * *ஈஅ

(கண்ணி) எம்பெருமாலுடைய வுவாவுவாவு மானை

இ—செய்கிறார் (வாழஉதாழியால்) இத்திருவாய்மொழியின்
தாழ்த்தை உவமஂஹரிக்கிறார் (தாமிதாழியால்) தமாவ இனி
வுவிவெழுவுதாவுணைக்கு வாவுகியில்லையென்று தாதய-
மென்றுகருத்து. * * * * ஐஅ

நிகமனம்.

வாயிழவாஉத்திற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (எம்பெ
ருமாலுடையவி தாழியால்) விஹரிகீரவைத்தாலே துழாய்முடிய
னென்றது வவ-விஹரிக்கும் உவமஂஹாரணமென்றதாயிற்று. மு
டி-கிரீடம், (ஹாரவைத்தாலே) புகழ்ரவைம்வுாவுாகம். (ரஹி
வரவைத்தாலே) கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனென்று ஹிவுஜிமஹ
விஷயத்திற்கும் உவமஂஹாரணமென்றதாயிற்று. இங்கே ஹிவுாதவ
ரஹிவரும் சுதமா-தமென்கிறகருத்தாலே வாரஹிவரவைம்.

ர—கண்ணி - உமாரஹிவமான, தண்ணைத்துழாய் - ரீதஹ
வாரு தாவுலவியை, முடி - கிரீடதத்திலேயுடையவனை,
கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனை - கஜவிரா ஜீவ-மொவுந
னை, புகழ் - அவனுடைய கயுாணஹாணங்களை, நண்ணி - கிட்டி
வஜுஹாரஹவித்தென்றபடி. மாறன் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்'
மாறனென்கிறகுலப்பெயரை உடையரான வாரஹிகாரஹாதி
வ-ோவஹகரரஃவிகாவன், சொன்ன - இதுபதத்துச்குவிரராஷணம்,
எண்ணில் -விஸைஜயில், சாநவாஹாரஹவத்தி லென்றபடி. சோர்வில்-
குறையில்லாத, காரஹவித்தவிஷயத்தில் குறையில்லாதே பேச
ப்பட்டதான வென்றபடி. அந்தாதி - சுஹாதியான, ஆயிரத்து
ள் - வஹாவஸ்தத்திலே, இவையுமோர்பத்து - சுஹிதீயமான இப்

ஏo— மோர்பத்திணைசேயாடும்*பண்ணிற்பாடவல்லாரவர்கேசவன்
றமரே* * * * * * * ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— விலக்கிகளை உள்ளபடியேசுருஹவித்து சுருஹவித்தபடி யேசொன்னவித்திருவாய்மொழியை யினைசேயோடு பண்ணிலேபாட வல்லார்க்கு கேசவன்தமரென்னுமிவ்வாகார மல்லதாகாராதோர மில்லையென்கிறார். * * * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உள்ளவி தூரஜியால்) எண்ணில்சோர்வில் என்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச் செய்கிறார்(சுருஹவித்தபடியேயென்று) கேசவன்தமரென்கிறதற் குத்தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (கெசவனிதூரஜியால்) நநூஇத் திருவாய்மொழி வுலிவெதூவு தூவுகுவாரமென்று உவகு ஜத்திலேசால்லி உவவுஎஹாரத்திலே வுரூஹிவாரூஹிவஹூணா ஜிகளைச்சொல்விற்றென்கை விரூஹமன்றிறுவென்னில்; வுலிவெ உூவு தூவுகுவம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வுஎஹுதுயர்மாறலும் அதுக்கு ஸொஷமாய் வுரூஹிவாரூஹிவஹூணாஜிகள் வாவுங்க ளாயிருக்கிறபடியை இப்பாட்டிலே சொல்லுகிறதாகையால் வி ரோயமில்லையென்றுகருத்து. * * * ॥கக॥

ஈo— பத்துப்பாட்டை—, இசையோடும்.தீதிலூரகாரத்தோடே,பண் ணில்-ஷட்ஜஜிவுரூபத்திலே, பாடவல்லார்-பாடவுஜுயூர்களான்வர்கள், கேசவன்றமரே - கெசவனுக்கு ஓவுவாரா யிருப்பென்றபடி, கேசவனென்கிறவிடத்திலே னகாரதூவுவு தகாரவுவு றகாரா ஜெஹரீ. இசை - தீதிலூரகாரம், பண் - வுரூபம். * ॥கக॥

ஜூநவிவெராஹுநஹூஷநிரூகயிறீதிவெஓஜ
ராதநஜுஜுஹாஜெஹிகாயநஜுஃ

ஸ்ரீ:

ஜ்ரிவைஷ்ணவதிவ்யதேசங்கள்.

(வைகுந்தர்.)

வாவாஹவ்யாவகசுவாசுஸ்ரீகநிபதஹ்யுலை மெநுக்க
லை வ
லொழுஹாநாசுதாமாநலொழுகாஸாசு ஸ்ரீரவ
ரிவரணஸ்ரீவதநாசுவாவலொஹாசு । ஓஸ்ரீயாசுழுக்
ஸுவிஜவிழுலொஹபகுதிதஓழுவிழுஹெஹாதியொ
ஜ
மாஞிதாநெகொவகாராசுஸ்ரீவிரலொவகிகம்மெவ
வ
கதாம்லொராலொஹாகதம் ॥ ॥உஅ॥

(வாவாஹவ்யாவகசுவாசு) வைகல்தோறு முழுதாயவானே
றே - தன்னுடைய நிரதிசயபோக்யத்தினை ஜகதபிமாநிகளா
னுகையாலும், (ஸ்ரீதநிபதஹ்யுலை) எங்கும் பக்கநோக்கறியா
ன் - சூழ்ந்திதஜநத்தைவிட்டு சுநுதரகண்ணைவக்க மாட்டாமையா
லும், (மெநகுலொமவாஹாநாசு) நாம்மருவிநன்கேத்தி யிதாவா
னி - சூழ்ந்திர்தன்னைக்கிட்டி வெஹாதிரப்பண்ணி சிநஸ்ரீலேவிக்கித்
து நிதிழுசோய்வணங்கி வ்ருஷாராய்க்கூத்தாடும்படி சுமெநகுவியா
நாலவத்தைக் கொடுக்கையாலும், (காவாமாநலொழுகாஸாசு)
உன்னைபெங்ஙனம்விடுகேன் - தன்னைவிடுகைக்கு வாம்லொவமெந
யில்லாதபடி வாகாஸிக்கையாலும், (ஸ்ரீரவாரிவரணஸ்ரீவதநா
சு) உனதந்தமிலடிமையடைந்தேநன் - சூழ்ஹாதஹாவஸ்துக்தை நிலைநி
றுத்துகையாலும், (வாவலொஹாசு) முன்னைத்தினைகள் முழு
வேரரிந்தனன்யான் - விரொயிகளான வாவங்களை வாவாவாந
மாகப்போக்குகையாலும், (ஓஸ்ரீயாசுழுவிஜவிழுஹ்) முடியா
தென்னைனக்கேவினி- வாம்வைம்யிவாம்வைம்யிகளநும் உதீணாராம்
படி ஓஸ்ரீயமானகாயத்தை வாயிக்கையாலும், (விரலொ
லொபகுதிதஹ்) உன்னையென்னுள்நீக்தீகலிலைந்தாய் - "விட்டுப்பிரிய
ப்போகிறன்" என்கிற சுதிராம்மெகுனை விளவிக்கையாலும், (ஓ
விழுலொஹாதியொமாசு) உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்மை
ந்தா- சூழ்ஹாவோடே வாசுதிக்வாம்னன்னலாம்படி கலந்திருக்கையா
லும், (நிதாவெநகொவகாராசு)போகின்றகாலங்களிதாழி-காலு
தியத்திலையும் சாதாவிதாக்கள்பண்ணும் உவகாரங்களையும்,

தான்தனக்குப்பண்ணிக்கொள்ளும் உவகாரங்களையும்பண்ணுகை யாதலும், எம்பெருமானை "வைகுந்தாமணிவண்ணனே" யென்கிற ஶுகாகூத்திலே, "தூயநீர்நன்மையிடிற்செய்வதென்" னென்கிறவகையும் வெகுபுடைபடவருகையாழ்வார் கூடுவகவித்தருளினரென்கிறார். "உசி

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

* இருபத்நாலாயிரப்படி. *

எழாந்திருவாய்மொழி.

இ—தம்முடையநாவையுங்கூட ஹவத்ஸம்பந்தத்தால் உதீகணர்களானார்களென்று முடியாதென்னைக்கென்கிற பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அத்தைச்சொல்லுகை வாநாக்கீடன்றேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிதீர்) ஹியால்) அதையே விஸ்பஷ்டிக்கிறதாகையாலே வாநாக்கியில்லை யென்றதாயிற்று. இத்தால்ஸம்ஹிதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு வஜ்ஜநஸ்வாஹ்யதமென்கிற ஹவஉபாஸனம் வருகிறவாஹ்யமென்றதாயிற்று. *

எழாந்திருவாய்மொழி.

ழை—கேசவன்றமர்கீழ்மேலைமேரழைழுழிறப்பு* மாசதிரிதுபெ
ற்றுநம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா* வீசனென்கருமாணிக்க

அ—(கேசவன்றமர்) என்பக்கலுள்ள கூஹிநிவெஸாத்தாலே என்
றேதிஸம்பெம்யித்தா செல்லாரைபுங்கூட வ்வடியீசரித்தருளினே
ன்று டூரஸ்தமானபொருளை விஸ்தரிக்கிறது. ஸவெஸ்ஸாணய்,
நிரகிஸயஸளாநேயஸாதி க்ஷ்ணுமாணகஸப், அபர்வறுமமரர்
களதிபதியாயெனக்கு வ்ஸாதியாயிருந்த நாராயணனே யெ

முதற்பாட்டு.

இ—ஈசனென்கிறதைதுரைச்கிறார் (ஸவெஸ்தாதியால்) என்க
ருமாணிக்கம் என்செங்கேலக்கண்ண னென்கிறதற்குத் தா
யஸ்மருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஸயெதாதியால்) கூஹிஸாவைத்தா
லே ஜாவணாதிவிஸ்ரஹாணங்கள் விகஸிதங்கள். வின்றேணர்
ந்தாயகன் என்கிறதைதுரைக்கிறார் (அபர்வறுமிதாதியால்) எம்மா
ன்னென்கிறதைதுரைக்கிறார் (எனக்கிதாதியால்) நாராயணனே
ஆனைக்களென்று கூஸபம். கீழ்மேலைமேரழைழுழிறப்பு மென்கிறதை
ற்குத் தாதயஸ்மருளிச்செய்கிறார் (யெநெதாதியால்) யெந
கெநாவி என்றது ஸாகாவீதாதுகோதிரஸ்திவெணவாதல்; வ்ர
ஸிஷ்டாக்கோதிரஸ்திவெணவாதல்; என்றபடி. பாட்டில்பிறப்பு
ஸாஜம் ஜநஸிஜ்ஜாஸாயாரணமென்றுகருத்து. தமக்குக்கீழும்மே
லும் ஸவெஸவெவாரவாஷிஸாதீர்த்திற்கு ஸஹவஸெகஸொஹகு

ஸ—ஈசன் - ஸவெஸ்ஸாணன, என்கருமாணிக்கம் - ஜிஜீயதீஜ்ஞ
தமான, என்செங்கேலக்கண்ணன் - ஜிஜீபமொஹிகஸவாநூர
நயகனை, வின்றேணர்நாயகன் - நிதிவஸ்ரிநாயகனை, எ
ன்பிறான் - எனநரு உவகாரகனை, எம்மான் - ஜகஸ்வாமிபா
நாராயணனுலே - க்ஷுத்ரிதவஸ்துவுலே, இவ்விடத்தில் நாராயண
ஸாஜத்தை பொதுவர்களெல்லாரும் வாஸ்துவாமாக பெரி
ப்பார்கள் கீழ்மேலைமேரழைழுழிறப்பும் - நிதேவமநுஸஜதிபும் மே
லெவமநுஸஜதீபுமான, எமர் - ஸ்வாமீயர், கேசவன்றமர் - வை
ஷ்ணவகுலப்ரதாயர் ஸவெஸ்தாதிவ்யப்ரபந்தகாரர்களுக்கு ஜாஸ

மூ— மென் நெஞ்சக் காலக் கண்ணனொன் விண்ணோர் * நாயக மெ
ம்பிரானெம்மரசாயனை லீலை * ॥க॥

அ— கெகநாவிபுகாரணை லொக்ஷாஇாவரம்வாயாஇா என்
னைநிலைபெய முடையாரெல்லாரும் ஹமவதிகரிமாதராஞர்கள்.
தகவம்வெதியிறலை ஹமவதிகரிஹாமகவகூஷணமான ஸ்ரீவில
வஷஸ்ரீ நமக்கு விளம்பும்படியே இதுவென்கிறார். * ॥க॥
ணை
(நாரணன்) ஈசனென்றுவெ ஸ்ரீமான ரமஸ்ரஷத்தை

இ— முண்டாயிற்றென்று பாட்டிலைசொல்லியிருக்க ஸாவையுமு
டையாரெல்லாருமென்று ஸாசாகூடமாக உரைப்பானேனென்னில்,
‘ஸஸகாஹஜவிகுளதெயஹசிஸ்டிஷ்டிஉகாகாரா ! கூடுஞதாராய
திதாதவஸவஸவஸவஸவ” என்று சிடாகூறி-நாணசாதீத்திற்கி
த்தசனவர்ஹாவமுண்டானென் ஹமயஹாஸ்ரீபணபூர்ஹாவத்திற்கு வாரி
வெஹமில்லையென்னுமிடம் மெகூடிதவிஜ மாகையாலேபாட்டில்
சொன்னது உவமகூஷணமென்றுகருத்து. கேசவன்றமரென்கிறத
தற்குத் தாத்பர்ம நளிச்சொல்கிறார் (ஹமவதி தவாதியால்) மாசதி
ரிதுபெற்று என்கிறதற்குத தாத்பர்ம நளிச்செய்கிறார் (திதிதவா
தியால்) சுவஸ்தீபாநாம்ஹமவதிஉகஹாமகவஸாஹத்தாலே யென்
றபடி. கூதவுதத்திஸலேயென்று வாசாஹரம். சுசவுபதத்திஸ
லேயென்றபடி. நம்முடையவாழ்வு என்கிறதற்குத் தாத்பர்ம
நளிச்செய்கிறார் (ஹமவதிதவாதியால்) வாய்க்கிற்றவா என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (வினாயுமென்று) * * ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இப்பாட்டிலே ஸஜாநஸாஹாயகம் சொல்லக்காணுமைபா
லிபபாட்டிங்கே ஸாமதானமென்ன அநளிசசெய்கிறார் (ஈசனி

ய— ராணர்கள். இதுமாசதிர்- திந்த ஹமாவாதர்யத்தை, இப்ப
டி சஹாஸமும் ஸஜித்தும்படியான சுதவுபதத்தையென்றப
டி. பெற்று - அடைந்து, நம்முடையவாழ்வு - நம்முடையஸம
வத்து, வாய்க்கின்ற - வாயாகின்றது. ஸஜிபா கின்ற தென்ற
படி. ஆ! என்றது ஹா என்றபடி. சுவஹா! என்னுமாப்போலே
சூஷபர்தவுதகிறது. * * * * ॥க॥

மூ—நாரணன் முழுமேவுமூலதுக் குநாதன்மேவதுயுபன்* காரணன்
கிரிசைகருமம்வைமுதல்வினைந்தை*

அ—உவவாதிக்கிறது. வவ-ாஹராதுவ சிஷ்ப், வவ-ம்வா
கூராஞப், வவ-ம்வெஷவிவஷுஞப், காரணத்திற்கும் கிரியைக்கும்
கா-பத்திற்கும், நிவ-ாவஹகூறுபிருந்துவைவத்து எனக்குவஷாஷுமா

இ—தூராஞ்பால்) ஒருவன் ஸ்ரீவிஷ்ணுவை நல் அவனுடைய வ-ி
வெ-ாதாரவஹதக்யெல்லா முதீண-ுமாகக்கூடுமோ என்கிற ஸம
யெகையை வாரிஹரிக்ஷைக்காக கிழ்ப்பாட்டிலே வாஹிவாயை
மாக தாம் வாவஹாவித்துவைவத்த ஸ்ரம்ஸ்ரவஹத்தை உவவாதிக்கி
றதாரையாலே வஜ்ஜநவ-ஹாவுகவய-வவஸிக மாரையாலே இப்
பாட்டு இங்கே வம்மதமென்று கருத்து. அவன் ஸ்ரம்ஸ்ரணைக
யால் ஒருவன் மெவஷ்ணுவனைவாறேயவனுடையவஹதகிரையெல்
லாம் உதீண-ுமாக்குவனென்று காதய-ுமென்றுகருத்து. நா
ரணனென்கிறதையுரைக்கிறார் (வவெவ-ுதூராஞியால்) சுயநஸவைத்
திற்காயாரஹகும் விவகூஷிதமாய் வஜாவம்வஷவஞ்திகஸ்வ-ாரவஷணை
யிருக்கிறதென்றுகருத்து. முழுமேவுமூலதுக்கும் நாதன் என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (இரண்டாம் வவெவ-ுதூராஞியால்) வேதமயன் என்கி
றதற்குத் காதய-ுமருளிச்செய்கிறார்(மூன்றும்வவெவ-ுதூராஞியால்)
கிரிசைஸவைத்தையுரைக்கிறார் (கிரியைக்குமென்று) கருமமென்கிற
தையுரைக்கிறார் (கா-ுத்திற்குமென்று) இவ்விடத்தில்கருமஸவையும்
கி;யதஜுகிகூஞ-ுஎன்று கூஞ-ுணிவ்வுதாதியாலேநிஷஞமான கூ
ஞ-ுஸவைத்திற்கு வய-ுாயமென்றுகருத்து. காரணம்-ஔவஹதூ
ஞி, கிரியை-வடாஞிநிஞ-ுண வுாவாரம், கா-ுதஜுஞ்வடாஞிவ
வஹ, இவைமுதல்வனென்கிறதற்குத் காதய-ுமருளிச்செய்கிறார்,
(நிவ-ுாஹகெகூஞ்ஞியால்) எந்தை என்கிறதற்குத் காதய-ுமருளி
ச்செய்கிறார்- (எனக்கிதூராஞிபால்) என்மாதவன் என்கிறவிடத்தில்

ஸ—நாரணன் - நாராயணனை, முழுமேவுமூலதுக்கும் - கூஞுஷ்ண
மானை வாதியெகத்திற்குமு, நாதன் - நாயனை, வேதமயன்-
வெஷதாதிவாஞுனை, காரணம் - கியாவுாயமும், கிரிசை-
கியை, கருமம் - கூஞ-ும், இவைமுதல்வன் - இவையெல்லாவற்றிற்குமு நிமிஹநகாரணனை, இது

எழு—சரணங்களிற்பிறர் பலருந்தாழ்தத்தநின்றும்* வாரணத்தை
தமருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே* ॥உ॥

அஅ—கைக்காக பெரியபிராட்டியாரும் அயர்வறுமமரர்களுந் தா
ழ்தத்த அதிலுமேல வாகையிற் கலைமுனைப்பிற்று வாரணத்தைதம நு
ப்பொசித்த பிரான் மாதவனுமேல எமரேழுபிறப்புங் கேசவன்த
மராயிற்றென்கிறார். * * * ॥உ॥

(மாதவன்) இப்படி எம்பெருமானென்றேறி வம்பைபயித்தா

இ—இருகிறனென்,ஸஹாத்துக்கு வாகமருளிச்செய்கிறார் என்ன
வாமம். சரணங்களு என்கிறனைதபுரைக்கிறார் (பெரியவி தூஷியால்)
அமரர்பிறப்பலரு மென்கிறனைதபுரைக்கிறார் (அயர்வறுமி தூஷியால்)
கின்றனென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்(வம்பயி-ருதி தூ
ஷியால்) பாட்டுக்கு ஈலிபுராடமருளிச்செய்கிறார் (எமரி தூஷியால்)
னந்தனையென்கிறதற்கு வாகமருளிச்செய்கிறரென்னவுமாம். கேச
வன்தமராயிற்று என்று- கேசவன்தமர் என்கிறவிவ்வகம-ம் உண்
டாயிற்றென்றபடி. பிறப்பு கவை-வஸுமானைபால் எமருடைபல
பிறப்பும் கேசவனதமராயிற் றென்றநுபவித்ததாகவுமாம்.
பரிஷ்வங்கமும். * * * ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

வ்ருஜ நவை-வஜ்ர கஞ்சொல்லாலையாலே இப்பாட்டிங்கே வ
வாஹதமன்றென்வென்ன வச காரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி தூஷியால்)

ஈ—மாதவனுக்குவிசேஷணம். சரணங்கு-ஸ்ரீதேவி, அணங்கென்
றுந்தெய்வப்பெண். ஸ்ரீயாகிற தெய்வப்பெண்ணைப்றபடி. பிறர்-
கூநரான, ஸ்ரீவு கிரிதரான என்றபடி. பலர்-வெவ-க்சரான
அமரரும்-தேவருமே, நிகரவ-ரிகரரென்றபடி. தொழுது-
வணங்கி, எத்த-வ-கீக்க, வ-கீபாகின்றவாறே யென்றப
டி, நின்று-வசி-ருதவைனைப்பின்று, வாரணத்தை-ஜஜத்தை
கூவமுயாவீபத்தையென்றபடி. மருப்பு தந்தத்தை, ஒசித்த-மு
றித்தவனை, ஜஜத்தை தந்தத்தைமுறித்தானென்று. வனவ-வியதி
கரிக்கபரியோமும்-தூரதிவ்யவ்யவஹாரத்திலே யெங்குமுண்டு, பி
ரான்-உபகாரசுனை, என்மாதவன்-மீயரனைதாயவன், எ
ன்தை-ஸ்ரீவ்ஷ்மீ, மீயஜனைதாரகனென்றுகருத்து. ॥உ॥

ஏழு—மாதவனென்றதெதெகாண்டிட ன்னினியிப்பாற்பட்டது*
யாதவங்களுஞ்சொல்கோடி னென்றனட் புகுந்திருந்து*

ஆறு—ரைபுங்கூட விஷயீகரிக்கும்படி என்னை விவஷவனைக்கு
கைக்குவேறுதேவனை என்பக்கலுள்ள சதிராகிறதென்னென்னில்;
அதின்னதென்று சொல்லுகிறது. யதுஹயாபிராட்டிவரிஷ்டவஹித்

இ—இப்படியென்றது "கேசவன்றமர்" என்கிறபாட்டி லுக்தரீ
கரண என்றபடி. சதிரென்றுவஸாதாரணமாகச்சொன்ன வகயஷத்தை
விசேஷிக்கிறதாகையாலே, கேசவன்றமரென்கிறபாட்டிற்கு விசே
ஷணமாகக்கொண்டிப்பாட்டும் வாஜநவல்கயஹயுக வயஷவஹாயியா
கையாலிங்கே வஸம்ஸ்தமென்றதாயிற்று. மாதவனென்றதெ கொ
ண்டென்கிறதற்குத் தாதயர்மநளிச்செய்கிறார் (யதுஹயெதரீ
ஹிகொண்டென்னுமளவாலே) டதுஹயாவென்கிறதற்குச் சொல்ல
வென்கிறதேதாடங்கயம். மாதவனென்றதெயென்கிற வஸயாரணத்
தாலே சுயஷ்ணஜநகஜநயெநசோஹிகளில்லையென்று தோற்றுகிற
தென்றுகருத்து. பிராட்டிவரிஷ்டமாயிருப்பாரெல்லாரும், மாத
வனென்றிவள் வாவைம்பத்தாலேபிறே யவனைச்சொல்லுவது. 'ஜ

ஈ—மாதவனென்றதெ - ஶாயவனென்று யதுஹயா நான்சொன்
னவுக்தாதாத்தையே, கொண்டு - சுஷம்வைத்து, இனி - ஜகதீவ
ரம், இப்பாற்பட்டது - இவ்வுக்திக்கு மேற்பட்ட காரணமெல்லாம்,
யாது - எவ்வகைப்பட்ட, அவங்களுரும் - சுவதந்தரங்களையும், விஶே
ஷநிசுஷ்டாநவாலம்யாநாதி வவ்ராவதந்தரங்களையுமென்றபடி. சே
ர்ந்தோடென் - சேரவிவாட்டேன், என்று - இப்படிவஸம்கூலித்து, இ
துக்கென்னுள் புகுந்தென்கிறதோடே சுபம். சென்தாமரைக்கண்
ணன்றம் - ஜஜிஷயஶீகியாலே சுராணதாரவஸமொவநுப் வ
வர்தம்போலே தாம்ஜிதிகியான, தீது - சுநாதிதொஷத்
தையும், அவம் - சூஜுஷ்டகமான வநஷ்டாநவஸம்யாநதொ
ஷத்தையும், கெடுக்கும் - நஶிப்பிக்குமவனை, அமுதம் - மோ
ஹனை, எம்மானென்கோவிந்தன் - சுவாதந்தர்யாதியான கோவிந்த
ன், என்னுள்புகுந்து - ஜஜ்ஞாயத்தை வ்யவஸிக்து, இருந்து - தி
விதரவ்யதிரிக்தனும், கோது - தூணாதி வஸம்ஹதொஷ

மூ — தீதவங்கெடுக்கும முதஞ்சொந்தாமரைக்கட்குன்றங்* கோதவ
மில்லென்கண்ணற்கட்டியெம்மாமனென்கோவிந்தனே* ॥கூ॥

ஆ — தார் அச்சொன்மாத்திரத்தைதீபகொண்டுமெய்யேபிராட்டிவ
ரிமுதலாமாயிநப்பாரைப்பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னை
ப்பார்த்தருளி. இவரைபாகாதேதான் நெடுங்காலமெல்லாமுமிழந்த
தென்றிழந்தகாலத்தை யநுவஸடயித்து கோவித்து, பின்னை
நெடுந்தேபாதுகூட வநுவாஜனைப், போனகாலத்தை இனிச்செப்
யலாவதில்லையிதேற இனிபிப்பாலுள்ளகூமுமாகிலு மென்னைவிடே
னென்று நிரகிஸயஸளநுபத்தை யுடையனைய், நிரகிஸய
ஹொருஷதினைப், கூறிதவநுமுஹனைப், வாஜகாரணிகனை
யிருந்த எம்பெருமானென்னுள் புகுந்திருந்து, என்பக்கலுள்ளஸ்வ
ஸம்ஸ்லேஷவிரோதியான வஸ்வதிவயநுக்த தொஷத்தையும்,

இ — ஓதாதெயி தவஸ்வெகிலவ தீஸம்பைம்யஷ்ப வீரா ஹரிம்வெஸ்ரஷ்'
என்றுரிதேறஸ்ரீஷடூர். சேந்தாமரைக்கண்ணனென்கிறவிடத்தி லஹி
வெந காமயிதருளிச்செய்கிறார்(மெய்யேபி தாழியால்)இனியிப்பா
ற்பட்டதென்கிறவிடத்தி லமயிதாதீஜிக்கிற வமயிங்கனையருளிச்
செய்கிறார் (இவரைபி தாழியால்) இனிஇப்பாற்பட்டது என்கிற
தையுரைக்கிறார் (இனியிப்பாவி தாழியால்) என்னைபாதவங்களை
ஞ்சேர்கொடேனென்றயிதத்தி தாதயிமருளிச்செய்கிறார் (என்
னைபி தாழியால்) சேந்தாமரைக்கட் குன்றமென்கிறதற்குத் தா
தயிமருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஸயபெதாழியால்) அழுதமென்கி
றதற்குத் தாதயிமருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஸயபெஹாருஹிதை
யென்று) கோவிந்தனை யென்கிறதற்குத் தாதயிமருளிச்செய்
கிறார் (கூறிதெதாழியால்) வாஜகாரணிகமு மயிவிஜ
மென்றுகருத்து. தீதவங்கெடுக்கு மென்கிறதற்குத் தாதயிமரு
ளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ளவி தாழியால்) தீதென்றும், அவ
மென்றும், தொஷவாவிகளாகையாலே யொன்று வஸ்வதிவய
நுக்ததொஷவாம். மற்றது பெஹதிவயநுக்ததொஷவாம மெ
ன்றுகருத்து. வஸ்வதிவயநுக்தமென்றது — கூநாதியென்றபடி.

ஸ — மும், அவம் - வாகுமெவமயிகூறுததொஷமும், இல் - இல்லா
த, என்கன்னல்கட்டி — தீதீயமான உகஷுரஸவபதன், நிதெ-ர
வநுதீபஸகுரவெம்பமானன் என்றபடி. — * * ॥கூ॥

ஏழ— கோவிந்தன் குடகுகூத்தன் கோவலனென்றெனைத் துணிந்து த்*தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தியன்னைக்கொண்டே

ஆஅ— வெஹ கூகூ தமானவூஷத்தையும் போக்கி, எனக்குவரு வெஹாஹுஞனெயென்கிறார். * * * ஈக

(கோவிந்தன்) இப்படியென்னுள்ளே புகுந்திருந்து தன்னுடைய ஹுணவெவதி கங்களை பேத்திக்குணிக்கும்படியாகவும், தன்னுடைய லவெவ-ஹுஸாகுத்தையும் சூஜரிகவாயீநகுமாகிற தன்னுடையலவ வுவதத்தையும் பாடியாடும்படியாகவு மென்னைத்தி

இ— அதாவது:— ஈவ்வுாகுஜ-ஹிஸாஜ வெலாவலாஸம். வெஹ கூகூ தமாவது- லஜநிகுஷ-ஹவிஸாகுஷ-ஹுஸ-ஹுஜரூமான ஈகவ-ஹு தாநுலாவலாஸம், என்கன்னற்கட்டியென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹு மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு காஹிபால்) இம்ஜவாஹுவலங்களையெல்லாம் பெறுகைக்கென்பக்கலுள்ள சதிராவது; மாதவனென்கிற உத்தமனுடைய வுவதத்தையுமென்றுகருத்து. * * ஈக

* காலம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டோடேயிப்பாட்டுக்கு லாஹகீனபலஹ விப்பிக்கிறார் (இப்படியி காஹிபால்) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹு மருளிச்செய்கிறார் (முஹணஹவைத்தாலே) குடக்கூத்தன் கோவலனென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹுமருளிச்செய்கிறார் (வெவதிதஹவைத்தாலே) என்றென்றே குணித்திதன்கிறதற்குத் தாதுய-ஹுமருளிச்செய்கிறார் (எத்தியிதாஹியால்) தேவுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தன்னிதாஹியால்) தன்னையுமென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹுமருளிச்செய்கிறார் (சூஜரிததாஹியால்) லவ்வுவத்தையுமென்றது-

ஸ— கோவிந்தன்-மொவிஹுன், சூஜரிதலவஹுவனென்றபடி. குடக்கூத்தன்-கூதீரகூஹுவத்தைதத்தலையிலே வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடுமவன், கோவலன்-மொவாஹுன், என்றென்றே-இப்படிச்சொல்லிக்கொண்டே, குணித்து-நகி-ஹ்த்து, தேவும்-ஜெவகுவத்தையும், லவெவ-ஹுஸாகுத்தையுமென்றபடி. தன்னையும்-சூஜரி தவாஸதம்தாவுவுஹாவனென தன்னையும், பாடி-வீதாஜீபாயத்தாலேமாநம்பண்ணி, ஆட-சுஹிநயத்தோடேகூடிக்குப்படி, திருத்தி-இரும்பைபோன்றுக்கிடப்போலே நன்றாகப்பண்ணி, என்

ழே—ன்*பாவந்தன்னையுப்பாறக்கைத்திதமேரெழுபிறப்பு* மே
லுந்தன்மையுமாக்கிறன் வல்லனெம்பிரான்விட்டுசித்தன்* ॥சா॥
விட்டிலங்குசெஞ்சோதித்தாமரைபாதங்ணைகள்கண்கள்* வி

அ—ருத்தியிப்படியென்னை விஷயீகரித்து, பின்னையென்பக்கலுள்ள
எப்பதார்த்தங்களை யெல்லாம்போக்கியவ்வளவில் பகவதநுபவ
யோக்கியதை என்திறத்தாரைபுங்கூட என்னைப்போலேதன்
திருவடிகளை யநுபவிக்கும் யோக்யராக்கிறன், வல்லன். வ
ல்லனெம்பிரான், வல்லனென்றபன், வல்லனென்னப்பன் வல்லனே
ன்றென்று அவனைப்புகழ்கிறார். * * ॥சா॥

(விட்டிலங்கு) இப்படியென்னை யெவ்வணக்குணகக்குத்தா

இ—வ்வாறுவெவ்வேறபதமான மாணத்தைபுமென்றபடி. என்னைக்
கொண்டென்கிறதைபுரைக்கிறார் (இப்படியென்னையிதாதியால்)என
ன்பாவந்தன்னையுப்பாறக்கைத்தென்கிறதை புரைக்கிறார்: (என்பக்
கலிதாதியால்) எமரெழுபிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாதபாமந
ரனீச்செப்கிறார் (அவ்வளவிதாதியால்) மேலுந்தன்மைபுமாக்
கிறனென்கிறதற்குத் தாதபாமநளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போ
லேயிதாதியால்) கீழ்ப்பாட்டு மாசதிரை விவரித்தாப்போலே யி
ப்பாட்டு கேசவன்றமரென்கிற வநுத்தினபதத்தை யென்னைப்
போலே குனித்துப்பாடியாடும்படி யாக்கிறனென்றிப்படி விஸ
தரிக்கிறதானையாலே யிங்கேகவலம்மதமென்றபருத்து. ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

பாட்டுக்குத் தாதபாமநளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாதி

பா—னைக்கொண்டு- இப்படியென்னைவஸீகரித்து, என்பாவந்தன்னை
யும் - துஷ்வாவத்தையும், பாற - ஓடும்படி, கைத்து - தரத்தி,
எமர் - சுவஸ்தீபரான, எமிழுபிறப்பும் - கீழேழுவகைகியையும் மே
லேழுவகைகியையும், மேவுந்தன்மையுமாக்கிறன் - தன்னையே வரி
வபம்பண்ணும் வஸ்துவழுடையனாப்பண்ணினான், எம்பிரான் -
சுவஸ்துவகாரகன், விட்டு - விஷ்ணுவானவன், வல்லன் - வ
ஸ்துவன். * * * * ॥சா॥

விட்டு - விஷ்ணுவான, வ்யாவர்தீயனெனவென்றபடி. இது

ழு—ட்டிலங்கு தகருஞ்சுடர்மலேபகி நவுடம்பு* விட்டிலங்குதபதி
டஞ்சிர்சங்குசக்கரப்படைதி* விட்டிலங்குபுடையம்மான்மது
சூதனன்றனக்கே* ।ரு॥

ஆ—ன்னழகை புவகாரணமாகக்கொண்டென்னுள்ளே புகுந்
தருளினானென்கிறார். * * * * ।ரு॥

(மதுசூதனை) சுதாதிகாலத்துடங்கி இன்றளவுட்பர நான்
பிறந்த பிறவிகள்தோறும் என்னைவஸீகரிச்சைகக்டானை வடிவ்
இ—யால்) இப்படியென்றது-லம்லோயிகளோடே கூடமிவன்றப்பழ்.
இப்பாட்டில் உபாயபோஷத்தில் விட்டுவென்று திருநாமமாய் தா
ரீயவோஷத்தோடே சுவபிக்கிறது. சுதாயாதிருநாமம் முதலாகவ
ருகிறபாட்டுக்களின் பலோன்முகமும், விட்டு - என்கிறவிட
த்தில் உகாரம் ரக்ஷகமாயிருந்தாலும் இது விஷ்ணுசாஸ்திரத்தை
மென்றிப்படியுரையிலே நிவ்ஹிக்கப்பட்டது. * ।ரு॥

* அரும்பாட்டு. *

உளதியுழிதோறு மென்கிறதறுத தாதுய்க்கருளிச்செய்கி
ரார் (சுதாதீதாதியால்) என்னைத்தோற்பிறப்பு மென்கிறதற்குத்
தாதுய்க்கருளிச்செய்கிரார் (தாணிதாதியால்) எகிர்குழல்புக்
கென்கிறதற்குத் தாதுய்க்கருளிச்செய்கிரார் (என்னையிதாதி
யால்) அம்மானென்கிறதற்குத் தாதுய்க்கருளிச்செய்கிரார் (என்
னைவஸீகரித்தென்று) வஸீகரித்தென்கிறதற்கு தந்தருளுதலைக்

ஸ—கியோஷநிஷ்டநனுக்கு விரோஷணம். விட்டு - நிரமுக்ஷமாப்
ரவ்ருத்தி, இலங்கு, தெதீவ்யுதாமான, நிரமுக்ஷவ்ருத்தி
காஷ்டியான என்றபடி. முடி - திருவபிஷேகத்தையுடையவனு
ன, அம்மான் - ஸ்வாமியான, மதுசூதனன்தனக்கு - தியோஷ்டி
நனுக்கு, பாதப்கண்கள்கைகள் - வாஷ்ட நடநகாரங்கள், இலங்கு
செஞ்சோதித்தாமரை - தெதீவ்யுதாரோஷண ஜ்ஞாகியக்ஷதமா
ன தாதிரவகம், தத்தெஷ்ஸங்களென்றபடி. திருவுடம்பு - ஸ்வ்வி
ஷ்ரஹம், விட்டிலங்கு - நிரமுக்ஷமாக விளங்காகின்ற, கருப்
டர் - நீலவர்ஷாஸாதியான, மலரிய - ஸ்ரீவிஷ்ணுசாமென்றபடி.
சீர்ச்சங்கு - ஸ்ரீவாஞ்ஜந்யமான்து, விட்டிலங்கு - நிரமுக்ஷவ்ர
காஸலுன, மந்தியம் - உக்ரன், சக்கரம் - உக்ரமானது, பரந்தி-
லகியக்ன், தத்தெஷ்ஸமென்றபடி. * * ।ரு॥

மதுசூதனன் பன்னி மற்றிலனென்றதாலுங் கருமமின்றி

தந்*தந்தி சூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாடநின்றாழியுழிதொறு*

மெதிர்சூழல்புக்கெனைத்தேசார் பிறப்புமெனக்கே யருள்கள்

செய்ய*விதிருழ்ந்ததாலெனைக்கேகலம்மான் றிரிவிக்கிரமனையே॥

ஆந—கனைக்கிசான்றிவந்து பிறந்தருளி என்னைஸீகரித்து மதுசூ
தனனல்லதெனக்கு மற்றொரு நவுதாவுமில்லையென்றயுவவித்து அ
வுதிரிந்தகளையெல்லாம் விட்டிலவகாயுழம்பின்றுது திருழந்த

இ—காகவென்கிறதேதாடே சாயம். மற்றிலனென்கிறதற்குத் தா
தபமருளிச்செய்கிறார் (எனகதுாழிபால்) எத்தாலுங்கருமமின்
றியென்கிறதற்குத் தவதபமருளிச்செய்கிறா (அதுாழியால்
கின்று என்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (லமவகதுா
பப—உழியுழிதொறும் - கூவுமகூவுந்தோறும், எனைத்து - சுவை
கங்களான, ஓர் - ஊவேத்தாலே சுவிதீடங்களான, பிறப்பும் - தி
தீபஜநங்களெல்லாத்திலும், எதிர்சூழல்புக்கு - வருதீவாவா
னைவாயுங்களிலே வரவெமித்து, எதிர்சூழலாவது - வருதி
சவனைவந்தாவரித்துக்கொள்ளுகை. நான் சநவதஜநங்களி
லே பிறந்தால் தானும் சநவதாழிரவியென சுவதரித்துத்தப்
பிபோகவொட்டாதபடி என்னை வசைத்துக்கொண்டென்றபடி. இ
துக்கருள்கள் செய்யவென்கிறதேதாடே சுருயம். மதுசூதனையன்றி
யாவகவுதவனையொழிய, மற்றிலனென்று - மற்றொருவதாவு
மேடையேனல்லே னென்றயுவவித்து, எத்தாலும் - சுயுதிரி
சுதவவத்தாலும், கருமமின்றி - சுசிமில்லாதவனைய், வமவ
யுதிரிசதவுவூவுவூதவவத் வவவுவாவாரவதிதனை யென்
றபடி. கின்று - இப்படிவவவுகாயுமும் வருதிவுதிதனைப், து
தி - வருதிரவுவக்களாய், சூழ்ந்த - வவவுமுவனைவுாவிகளா
ன, பாடல்கள் - மாலையெகளை, பாடியாட - நான்பாடியாடும்படி,
எனக்கேகயருள்கள்செய்ய - எனக்கேகவிமவஷாநமு வம் பண்
ணும்படி, அம்மான்திரிவிக்கிரமனை - வாாதியான திவிக உனை,
எனக்கேகல் - எனக்கேகதகுதியாக, ஏலுதல் தகுதி, விதி - வியியான
து, கூவொளவுவமான வாமுமானது, சூழ்ந்தது - சுற்றிக்கொ
ண்டது. ஆலென்கிறளவும் வாஷாவொளம்.

॥ சுர ॥

ஆடு—நிரிவிக்கிரமன் சென்தாமரைக்கணைப்பானென்சங்கணிவா*
யுநுவிற்பொலிந்தவெள்ளப்பனிங்குநிறத்தன னென்றிறன்று

ஆ—பாடல்கள் பாடியாடுகையாகிற விஷ்ணுவை எனக்கேதந்
தநுளுகைக்காக, திவிகு ஜினை எனக்காகவே கூறுவையாகிற
விதிசூழ்ந்தவிதன்கிறார். * * * ॥கூ॥

(நிரிவிக்கிரமன்) கூஷுபஷிவுவெஷிதன், வூவைஜஷ

இ— ஷியால்) எனகேபருள்செய்ப வென்கிறனையுரைக்கிறார்
(எனக்கேயிதுநாஷியால்) எனக்கேல்வினிசூழ்ந்தனென் றுயிர்த்துரை
க்கிறார் (எனக்காகவேயிதுநாஷியால்) இஷஜுஜிஷவிவையையாவ
யாதமெனக்கேபாம்படி இதுக்கு ஷுஷவிவையாவு தாஷ்விவை
யான வநாஷிகூவிவைபு மெனக்கேபாயிற்றென்கிறு ரென்றபடி.
ஷவிவஷுஷுஷனுக்கு கூஷவுகூ மில்லாமையாவிங்கு விதிஷு
வும் கூவுவாவாஷுமென்றுகருத்து. அனுஷித்தை விதிஷுவைத்தலை
சொல்லுவானேனென்னில்; கூஷவுஷுகு விதியைத்தப்பவொ
ண்ணுதாப்போலே ஷுஷுஷுன்தனக்கும் தன்கூவிவையைத்தப்
பவொண்ணுதென்கைக்காக விதிக்கை விதிஷுவைதலை சொல்லு
கிறானென்றுகருத்து. ‘யாஷஷவிஷுவிகூகூசுஷுஷ்ஷு கூவுபாவவை
வாஜுபசு” என்றுரிறை. இத்தாலை கூஷுஷுஷுகஜுவாவாயங்கள்கி
டக்க வஜுவுஜுஜத்தைதக்கொணர்து இத்தனேசெய்யக்கூடுமோவென்
ன? கூவுவாவுஷுஷுஜு நையாலே செய்தானென்கிறு ரென்றிப்படி
ஷுஷுதியும்ஷுஷுவிவிவைதபாயிற்று. * * ॥கூ॥

* எழாம்பாட்டு. *

நிரிவிக்கிரமனென்கிறதற்குத் தாவுபமருளிச்செய்கிறார்
(கூஷுவைவிதுநாஷிபால்) வூவைஜவஜ தாஷிஷ்ஷுஜு. உருவிற்பாவி

ஸ—நிரிவிகிரமன்:- திவிகு ஜினை, செந்தாமரைக்கண் - ஷுஜு,
னன் - ஜீயனுனை, சென்கனிவாயுருவில் - கூஷுணவைஜஷுஷுஜுஷுவ
உருத்திஜுடைய ஷுஜுவத்திலே, கூஜுயிலேயென்றபடி. பொலிந்த-
வூவுஜுமான, சயாகூஜுதி பாலே வாஜுஹாமஷுஷுயிபான வென்றப
டி. வெள்ளைப்பனிங்கு - யஜுவைஷுஷுகூ, மொகுத்திலே ஷுஷுகூ வி
ஷுஜுமென்னலாம்படி யதியஜுவைமென்றபடி. இக்கு பனிங்கென்ற
து நிருமுத்துக்கலோசனென்றபடி. நிறத்தனன் - வணைத்தையு

ழே—ள்ளிப்* பரவிப்பணிந்துபல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே*
மருவித்திகழும்மனமேமகிழ்தாய்வல்லிகாணென்வாமநனே ॥ஈ॥

ஆ— ழுாம்வொஜ வாரமெல்வுஷ்ன், அழகியதிருப்பவளத்தை யுடையவன், ஸுவிஷ்ணு தன், இவற்றுலேயென்னை யடிமையாக்கினவனென்றுள்ளிப்பரவிப்பணிந்து இப்படியே வவ-க்கும் உண்டான உண்டையபாதபங்கயமே மருவித்திகழும் மனமேமகிழ்தாய் வல்லிகாணெம்பிராளே வல்லிகாண்; ஒருவர்க்கும்செய்யமுடியாதன வெல்லாஞ்செய்பவல்லாளெனுமவளல்லவோவென்கிறார் * ॥எ॥

இ—ந்தவெள்ளீப்பளிங்குநிறத்தனெனன்கிறதை வம்முகூறிக்கிறார் (ஸுவிஷ்ணுதனென்று) எம்மானென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றுலேயிதுகாரியால்) பல்லூழியூழி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இப்படியிதுகாரியால்) வல்லிகாணென்று ஸுவவ நாயகமானதை யாலே சூழ்விடமகிழ்வுதிமென்று காட்டுகிறார் (வல்லியிதுகாரியால்) என்வாமநனே யென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமிதுகாரியால்) உலகளந்தவனுக்கு வவ-க்கும்முகூறுமென்கிறானென்றுகருத்து. வவ வம்வையகளீரேடுகூட தாம் வகுவதெதுகுவதாமாறாம்படி தம்முடையநிலைவல வகுவதாமாக்கினவித்தாலே யவனைக்காண்டாகிறானென்று வம்முதபதிவுரைத்தவாறு. இப்படி மேல்பாட்டுகளிலும்வம்முதிகண்டுகொள்வது. * * * ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு.*

காமனைப்பயந்தானென்கிறதற்குத்தாதுபமருளிச்செய்கிறார்

ஏ—டையவன், வெல்லுழகாவலி யாஸுரனிதுகாவலிஞனென்றபடி. எம்மான் - இவ்வுழகாவலியெனக்கு வாஜியானவன், என்றென்றுள்ளி - இப்படிநினைவாதலித்து, பரவி - சுகுமாகப்பேசி, பணிந்து - வெவித்து, பல்லூழியூழி - வெஹுகாலும், காலுகுறைவில்லாம், நின்பாதபங்கயமே - சுகுவோஜவெங்கஜதனதையே மருவித்திகழும்மனமே - வரிவுயம்பண்ணி யடிமைசெய்யும் வவ வாஜவமான, மனமே - நெஞ்சுவுயே, தந்தாய் - வொஜாஜித்தருளினாய், என்வாமநனே? வல்லிகாண் - நீசுவாவகுசுவுன்கிடாய்.॥எ॥

மூ— வாமனனென்மரதகவண்ணன்றுமணாக்கண்ணினன்*
காமனைப்பயந்தாயென்றென்றுன்கழல்பாடியேபணிந்து*
தூமனத்தனனுப்பிறவித்துழதிநீங்கவென்னைத்*திமனங்கெடு
தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே* * * ॥அ॥

அ—(வாமனன்) நிரதிசயவுளதூபர் ஜநவுதியாயிருந்த உன்னுடையவழிவையுமழகையு மநநரூபயொஜநஞப்க்கொண்டு பாடி, உன்திருவடிகளைப் பணிந்துகொண்டு வரகீவையகங்களைப் போக்கும்படி என்னுடைய சிதமெவ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொன்றறியாதபடி பண்ணினாய்; ஸ்ரீதரனே உனக்குநானென்ன கைம்மாறுசெய்வதென்கிறார். * * * ॥அ॥

இ— (நிரதிசயவெகுதியால்) வாமனனென்மரதகவண்ணனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைவடிவையுமென்று) தாமரைக்கண்ணினனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அழகையுமென்று) தூமனத்தனனுயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சுநதெவ தியாதியால்) பாடியிதியாதிவெ வஷ்ம். பிறவித்துழதிநீங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வரகீவைய கெ தியாதியால்) என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவி தியாதியால்) சிரீதரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதானென்று) மெவஷ்ரவ்வஷ்ம். ॥அ॥

ஈ—வாமநன் - ரதிணீயவாதிநவிதரஹரனே? என்மரதகவண்ணன் - என்னுடையதிரகதிவண்ணனே? தாமரைக்கண்ணினன் - தாமரைக்கண்ணைனே-கண்ணையுடையவன் கண்ணினன், காமனை-திநயனை - பயந்தாய் - ஜநிப்பித்தவனை, என்றென்று - இப்படியநவரதமும், நாவாயித்து நாவாயித்து, தூமனத்தனனுப் - ஸாதிநவ்வனுப், திநவ்னுடையவன் - புனத்தனன், பாடியே - பாடிக்கொண்டே, உன்கழல் - சுகுமவாதங்களை, பணிந்து - வரணதித்து, பிறவித்துழதி - ஜந்நதரயாகுதரவமென்றபடி. நீங்க - நிவ்ருத்திபண்ணும்படி, என்னை - விஷயாதிதராவஸ்துவிலிருந்த வென்னை தீமனங்கெடுத்தாய் - கு,திராதிநவ்னு நஸிப்பித்தாய், திகதி-ருகம், என்சிரீதரனே - ஸ்ரீயபதியானவனே, உனக்கென்செய்கேன் - உனக்கென்ன வரதுவகார ஞ்செய்யக்கடவேன். * ॥அ॥

ழு—சிரீ இதரன் செய்பதாமரைக்கண்ணனென்றிராப்பகல்
வாய்* வெரீஇபலமந்துகண்கணீர்மல்கிவெவ்வுயிர்த்துயிர்
த்து* மரீஇயநெஞ்சினமாளவின்பம்வளாவைகல்வைக* லிரீஇ
யுன்னையென்னுள்வைத்தனையென்னிருடீகேசனே* ॥கூ॥

அ—(சிரீ இதரன்) ஸ்ரீயாலுணைகயாலே செய்பதாமரைக்கண்ண
னென்றிராப்பகல் வாய்விளரி யலமந்து கண்கணீர்மல்கி வெவ்
வுயிர்த்துயிர்த்து மநவிபிநந்தீவினைகள்மாள வின்பம்வள ஏ
ப்போது முன்னைபென்னுள்ளே இருத்திவைத்தருளினாய், இப்படி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—சிரீதரனென்றது வைதகூஹமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்ரீ
யாணிதாழியால்) ஸ்ரீயானகலக்கிற்ற கண்ணழகுண்டாயிருப்பது.
ஸ்ரீயில்லாதார் விரஹிவாகூடாயிற்றியிருப்பதென்றுகருத்து. கூகூ
வீகாரகூவாவமிவகூவாஷா ராஜ்ஞாஷ்டமொஷவ்வாதிரும்
கூநயாவாரிதிபாவ ஸ்ரீநிஹ்ராஹ்யாம்வகிம் । ஷ.ஹ்வாதிவ
வரிவாம்பரீகூநயம் வெஷாவிஷாரஷமித' என்றபிறே ஸ்ரீஹ
ரிர். மரீஇயதீவினை யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (மருவியதாழியா
ல்) வைகல்வைகலென்கிறதை வாம்ஹ்ரவிக்கிறார் (எப்போதுமெ
ன்று) வைகல்ஸவும் வரி தகூவாவாவியாணலுமிங்கே வவ்வ்கா
மொவவகூஷணமென்றுகருத்து. இரீஇவைத்தனை யென்றநுபித்து
ரைக்கிறார் (இருத்தியதாழியால்) என்னிருடீகேசனே யென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியதாழியால்) "வ்ர

ஸ—சிரீ இதரன் - ஸ்ரீயாள், கூதவனவ செய்பதாமரைக்கண்ணன்-
கூரணதாசிரவ மொவநன், என்றன்று - இப்படியநவ்வயி
த்து, இராப்பகல் - நக்தம்திவம், வாய்விளரீஇ - வாய்விளரி, கவ
ஸமாக வ்ரவவித்தென்றபடி. அலமந்து - விவ்வலணப், கண்கள்
நீர் - நயநஜலங்கள், மல்கி - வ்ரவவறித்து, வெவ்வுயிர்த்துயிர்
த்து- உஷ்ணமாக நிஸ்ரவஹித்து, மரீஇய - மருவிய, வாரிதிமான
வென்றபடி. கூநாதிவஹிதமான வென்னை, தீவினை - க்ரூரகர்
மங்கள், மாள - வஸாவ்யமாம்படி, இன்பம்வள - கூநந்தம்வ
ர்த்திக்கும்படி, வைகல்வைகல் - வஸவாகாலமும், என்னுள் - மதீ
யஹ்ருதயத்திலே, உன்னை - நிரதிஸயபவ்ரஹ்மஸ்வரூபனானவுன்னை, இரீஇனை

ழு—இருஷிகேசனெம்பிரானிலங்கையரக்கர்குல* புருதிதிக்த

ஆ—புன்னபுகாலை என்னுடைய கரணங்களைபுந் தொடர்பிந்த
வனை, உளகுகொண்டுசெய்கென்னன்கிறார். * * ॥கூ॥

(இருஷிகேசன்) தன்னதுகாலும் செயலாலுடன்னை படிமை

இ—ஷீகாநீஷியாணாஹ்ருஷிகேஷதீமஹாடதிகாஹவாஹ்வ
ஷீகெஷாவஸ்துதாவிஷ்ணோவ்யாதிகாயவதெஷ்டிகெஷாவ” என்று
வ்யாஜவஸ்துமான ஹ்ருஷீகெஷாஷவைத்துக்கு வயர்யமாலைசொ
லே இருஷிகேசனென்பதுக்கிப்படி காதையர்மாகக்கூடுமென்று
கருத்து. பாட்டிலுள்ளவெட்டு காணும் மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கு
தோழியால்) * * * * ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

பற்பகாபஷவைத்துக்குத் காதையர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்
னழகாலுமென்று) இலங்கையிராஜி பிராணிராஜத்துக்குத் கா
தையர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்செயலாலுமென்று) எம்மானென்
கிறதற்குத் காதையர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிராஜியால்)
இருஷிகேசனெம்பிரானென்சிறந்தி எனையர்முமுக்ஷுக்கீலை வம்ஹ்ருஹீ
தமென்னவுமாம். அமரர்பெம்மானென்கிறனை யுரைக்கிறார்

ஸ—த்தனை - இருத்திவைத்தாய், என்னிருஷிகேசனை-ஹ்ருஷிகெஷ-ஷீ
கெஷனை. * * * * ॥கூ॥

இருஷிகேசன்- ஹ்ருஷீகெஷன், எம்பிரான்- ஹ்ருஷிகரணங்க
ளைத்தன்பக்கலிலே நியதிக்கைபாலே எனக்குபகாரகன், இலங்
கையரக்கர்குலம் - ஸம்ஸாரியான ராக்ஷஸருடைபகுதியில், பூரு
தி - வகு உதைரநிஷ்டூரகாஷ்டவத்தம், ராவணனைச்சான்னப
டி. ராகிணுக்குரஜயித்ருத்வமே வ்யவஸிதவ்யவஸாய மாஞ்சோ
லே ராவணனுக்குமூறட்டுத்தனமே வ்யவஸிதவ்யவஸாயமென்
றுகருத்து. தீர்த்தபிரான் - ஸம்ஸாரியான விஷீஷணாழ்வா
னைவ்யாவர்த்தித்து முறடரானராவணாழ்வானை நிரஸித்துவகரி
த்தவன், ராவணநிரஸனம்போலே ஸகலஸம்ஸாரநிரஸனமும்
சுவடிதவடாகுமென்றருளிச்செய்தபடி. “ஏவம்ஜியாகாரம்
வொருவனொருவிதராஜாவைகாரணம் நயதி
யுஜிகாம்” என்று ராஜதர்மத்திலே சொல்லிற்றிறே. எம்மான்

ரூ — பிரானெம்மானை மரஞ்பெம்மானென்றென்று* தெருடியாகி
னெஞ்சவணாக்நிண்ணமறியறிந்து* மருடீயெலுப்விடை
ல்கண்டாய்நம்பிபற்பநாபனே* ॥ய॥

றூ — கொண்டவன், அபர்வறுமைமார்க ளதிபதியென்றவனே
பேத்திநினைந்துவணங்கு? இத்தைதபழகியதாகக்கைக்கொள்ள க்கொ
ண்டுமறந்தும்நம்பி பற்பநாபனே விடாதேகிடாய் நெஞ்சேயென்று

இ — (அபர்வறுமிதீராழியால்)என்றென்று என்கிறதற்குத்தாதுய-ம
நளிச்செய்கிறார் (என்றென்றி தீராழியால்) திண்ணமறியறிந்தெ
ன்கிறதற்குத் தாதுய-மநளிச்செய்கிறார் (இத்தையி தீராழிடால்)
அழகியதாகக்கைகொள்ளக்கொண்டென்றது — நன்றுசவ்வீகரிக்கு
ட்படியை யறிந்தென்றபடி. அழகியதாகக்கொண்டென்று வா
ரொதவம். அப்போது நன்றுகத்தெளிந்தென்றபடி. மருடியேலு
மென்கிறதைபுரைக்கிறார் (மறந்துமென்று) இங்குமறப்பாவது —
வளஸீலு வுரணாஹாவரதிவபான வுநஹ-ர்தாந-வலயா
நம், சுநஹ-ர்தாந-வலயாநத்தாலே விடுவோமென்று தோற்
றிணலுமென்றபடி. நம்பியி தீராழிவுஷ்ட. பாட்டுக்கு சுலிடாயா
யநளிச்செய்கிறார் (சும்முடையவி தீராழியால்) தூறகொள்ளுகிறா

ரூ — உசுவாஜீ, அமரர்பெம்மான் - நிதீராநாவுவாதி, என்றென்
று - இப்படி வுரிந்து வுரிந்து, நெஞ்சமே - சிநவுஸ? தெ
ருடியாகில் - தெருளுநிபாகில், தெருள் - வசீக்ஜுதாநம், வ
சீக்ஜுதாந வரவுரணாராமாகிறுயாகிலென்றபடி. வணங்கு - த
ஜிஷயத்திலே வரவணமாயேபிரு. திண்ணமறி - உபுசிதாக வொ
ஜிபண்ணு. நான்சொல்லுகிற வகை-ர்த்தைநன்றுக த்தெளிந்து
கொள்ளென்றபடி. அறிந்து - இப்படிதெளிந்து, சுதாகிரயா
தநவுவாதம், அறிந்தென்கிறதற்கு விடேலென்கிறதோட்டுவுநயம். மரு
டியேலும் - மருளுநிபாகிலும், மறப்பாயாகிலுமென்றபடி. மருள்
மறப்பு, அவன்வளஸீலுத்தைதமறந்து வுநஹ-ர்தாந-வலயா
நத்தாலே பவுணவிடுவோமென்று நிணைப்பாயாகிலுமென்றபடி.
நம்பி - வசிணை-ர்ணன, சுலுணமுணவசிணை-ர்ணனவென்ற
படி பற்பநாபனே - வதநாஹனே, வளநூப-ர்மிந்தீக விவகூதி
நம். விடேல்கண்டாய் - விடாதேகிடாய். * * ॥ய॥

மூடபற்பநாப னுயர்வறவுயர் நலம்பெருந் திறலோ* னெற்பா னன்
னன்னயாக்கிக் கொண்டெனக் கெதிர்ந்தன்னத் தந்த* கற்பகமை

னு—கொண்டு தம்முடையமநஞ்சைக் குறைகொள்ளுகிறார். ।யி।

(பற்பநாபன்) அவன்நம்மைக்கைவிடாற்செய்வதென்னில், அளவிறந்த அழகையுடையனும் திரவயிகுசெஜஃ வாஹுக்கையும் ணஹாணங்களையுடையனும், என்னை வெகுகாலவவ-ஃவிஷயமில வாஹுவாகிவ-ஃகு வ்யாநுஹமெவகு மொழுக்கிக்கொண்டென க்கே தன்னைத்தந்த வாமிசாஹாரனும், என்னுடையவாஹுரூபியும்,

இ—என்றது - உவாலுஹிக்கிறவென்றபடி. யஹா, கூவைகூவிக் கிறவென்றபடி. மணிமாலைமுதலிலேயே என்கிறவிடத்தில் நுணுக ஸலும் கூவைகூஹாவாவசுமாயிராகின்றதிறே. ।யி।

✱பதினொன்றும்பாட்டு.✱

எம்பெருமான்வவ-ஃவ்யாதாரனையிருக்க எற்பரனென்கிற வ உத்தாலே என்னிற்காட்டிலும் வானென்று விலக்ஷணத்துக்சொ ல்லுகிறதென்னென்ன இதுக்குத் தாதப-ஃல்சொல்லுகைக்காக கவதரிப்பிக்கிறார் (அவனி தா₂ரியால்) பற்பநாபனென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவி தா₂ரியால்) உயர்வற வுயரும் பெருந்திறலோன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (திரவயிகு தா₂ரியால்) திறலென்றது - வவ-ஃமுணாவுகூறனென்றும் கருத்து. ஆக்கியென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார்(வெஸ் கரெத தாரியால்) கற்பகமென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய் கிறார் (வாவிதா₂ரியால்) என்னமுதமென்கிறதற்குத் தாதய-ஃ

ய—பற்பநாபன் - உதா₂நாலனை, இதுதானோதரனுக்கு விலக் ஷணம். உயர்வற - வ்யாவ்ருத்தயா உத்₃ராயமறும்படி, உயரும் உகர்ஷ்டமாகாநின்ற, பெருந்திறலோன் - ஶஹாதேஜஸ்வியுடை யவனை, திறல் - தேஜஸ், இதுவும் தானோதரனுக்கு.விலக் ஷணம். என்னை - கூவஸ்கூவ்யனைவென்னை, ஆக்கி - வாத்தா கப்பண்ணி, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, "யதி₃மிமவஷ்ரணோதி" என்கிறபடியே என்பக்கலிலே சாநுகூலிக்ஷத்தைப்பண்ணினென்ற படி. எனக்கேகநன்னினைத்தந்த கற்பகம் - எனக்கே கூவல்யதாரண

மு—ன்ன முதங்காற் முகில்போலும்மெய்கடாஅல்* வெற்பன்விசும்
போர்புரானென்னைதுதாமோதரனே* ॥கஇ॥
தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை* யாமோ

து—நிரகிரபலளநுபவிவெறிவெறுமானதிருமலேபோற்றிள
ஸ்வையத்தாலே ஐயுடானதுந்த ஒளஷாயத்தைபுடையலுப்,
திருநாட்டில் ஜிவ்வுவாரஷர்களுக்து நாயலுப், எனக்குவ்வாஜி
யாய்,சூழ்ரி கவாராயீநணன வெம்பெருமானன்னையல்லது அறி
யான். ஆதலாலவனென்னைவிடானென்கிறார். * ॥கஉ॥

து—மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவி தூாஜியால்) கார்முகில்போ
லுமென்கிறதை வேங்கடத்திற்கு விசஷணமாக்கித் தாபமருளிச்செய்கிறார் (நிரக்ஷயமெதூாஜியால்) வேங்கடநல்வெற்பன்
என்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையி தூாஜியால்)
இவனுக்குஇந்த ஒளஷாயமிலை வ்யாநவாவி(சி)பாலே வந்ததென்று
வேங்கடத்தைக் கொண்டாடுகிறானென்று கருத்து. விசுபோர்பிரா
னென்கிறதை விவரிக்கிறார் (திருநாட்டிவி தூாஜியால்) தாமோத
ரனென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரிவிதூா
ஜியால்) "தததவ்வாஹாவிதாஹவதாம வபயளஷாஜவையநாஸ" எ
ன்றுநிரவதிமான விந்திரநாமத்தால் உபதிவெவையநம வ்ரஜீ
தமாகைபாலே சூழ்ரி கவாராயீநக்கும் விவகஷிதமென்று கருதது.
எற்பரனென்கிறதற்குத் தாதயமருளிசெய்கிறார் (என்னுபி
தூாஜியால்) இதற்கு வாதிதாதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவி
தூாஜியால்) * * * * ॥கஉ॥

ஸ—மாக வ்யாதிரனைக்கொடுந்த கவ கவ்யகஷமான, என்னுதம்-
ஜஜ்ஜதமான, கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன் - நீல
மேவநிஹவெவ்வுவிஸாஹநிரிதாண்ன, விசும்போர்பிரான்-
வாதிவ்யாதிவாவிகளுக்கு உவகாரகுணன், விசும்பிலேவவிக்
குமவர் விசும்போர். - எநதத - விசவ்வாதியான, தாமோதரன் - தா
மோதரன், எற்பரன் - ஜதரன், "நாராயணவாவேஹ:" என்கி
றபடியே ஜதரனென்றது -ஜவ்யுவாஹிவ்யாயவாவி என்றபடி. ॥கஉ॥

தாமோதரனை - தாஜோதரனை; தனிமுதல்வனை - சுஜிதீய
காரணஹிதனை, ஞாலமுண்டவனை - ஹேதுதினைப வ்ருஷயத்தி

மூ—தாமறியவொருவர்க்கிகன்றேறுதாழுமவர்கள்* தாமோதர
னுருவாகியசிவர்க்குந்திசைமுகற்கு* மாமோதமறிபவெம்
மானையென்னுழிவண்ணனேயே* ॥கஉ॥

ஆ—(தாமோதரனை) கூறுறிகவாகம்தரைய் வவ-ஜமஉகூகா
ரணரைப், வவ-ஜமஉகூகூரைபிருந்த வெம்பெருமானை, ஒருவர்
க்குந்தாமறியலாமோ வென்றுதாழுகிற வாழவாரவஷிஎ
வஷிஎகூ வஷாஆரான சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் எம்மா
ன்னுழிவண்ணனைத் தாமறியலாமோவென்றுகாண்டு அவ
ணடைய கூவரிஎஉ?ஓவாகூத்தைச்சொல்லி,வவவஷாதிரனவன்
கடர்?என்பரையிருக்கிறவனென்கிறார். * ॥கஉ॥

பன்னிரண்டாம்பாட்டு.

இ— தாமோதரனை யென்கிறதற்குத் தாஉப-மருளிச்செய்கிறார்
(கூறிஎதா?ஓிபால்) தனிமுதல்வனை யென்கிறதைவிவரிக்கிறார்
(வஎவ-ஏதா?ஓிபால்) ஞாலமுண்டவனை யென்கிறதற்குத் தாஉ
ப-மருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஜமஉகூகூரையென்று) தொழுகிற
வென்கிறது சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் விஎஷணம். தாமோ
தரனுருவாகியவென்கிறதற்குத் தாஉப-மருளிச்செய்கிறார் (வா
ஜிஏதா?ஓியால்)திசைமுகர்க்குமென்கிறதற்கு அறியலாமோவென்கி
றதாடை கூஙயம். இப்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில்வரும்ஏஉவாஉத்தோ
டை கூஙயமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவி?ஓியால்) ॥கஉ॥

ஸ—வயிற்றில்வைத்துஸகூகித்தவனுஷாஓினை,ஒருவர்க்குந்தாமறி
யவாமோ - நிலையறியப்போமோ, தாம் - நீலு, வஷிஎயென்
றபடி. என்றே - இப்படியநாவஸஎயித்துக்கொண்டே, தொழும
வர்கள் - வெவிக்கும்வஸஹாவரான, இதுசிவர்க்குந்திசைமுகர்க்கு
ம் விஎஷணம். தாமோதரனுநுவஙிய - ஊரோஉஸனுடைய
ஸுரிவங்களான, தஉஸ்ரீஸஹஷிதரானவென்றபடி. சிவர்க்கும்-
ஸுஉர்களுக்கும், வர தஉணஎஸிவவெஹஉந ஸிவவைஹஷாகூவாகி
வைஹஷாவஉநம். திசைமுகர்க்கும் - வதஷாஉ-வர்களுக்கும், வை
ஹஷாவஉநம்வெஸிவ-ஏவகூ. இதுக்கு அறியலாமோ என்கிறதாடை
கூஙயம். எம்மானை - கூவஷகூவஷாஓியான, என்னுழிவண்ணனை-ஓீய
ணஸாஉஷாஉவண்ண-ஏனை, தாமறியவாமோ-நிலையறியப்போமோ.॥கஉ॥

ஏழ்—வண்ணமாமணிக்கோதிலையமரர் தலைமகனைக்*கண்ணனை
நெடுமாலைத்தென் குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணியதமிழ்
மாலையாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்* பண்ணிற்பன்னி
ருநாமப்பாட்டண்ணருளரணிக்குமே* * ॥கஙூ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வண்ணமாமணி) இத்திருவாய்மொழி வல்லாரெம்பெருமா
னைப்பெறுவாரென்கிறார். * * * ॥கஙூ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிசமனம்.

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொ
ழியிதுவாதியால்) * * * * ॥கஙூ॥

ஈ—வண்ணமாமணிக்கோதிலை-வண்ணர்ஸ்வாமியான நீலமணியினு
டைய ஜ்வாலாமாலாகுலமான ஜ்வாலாமாலையுடையவனை, அமரர் தலைம
கன் - நித்யஸூரிகளுக்குத்தலைவனாயுள்ளவனை, நெடுமாலை - ஸர்வாதி
யபடி. நெடுமாலை - தீவ்யஸ்வரூபரூபகுணவிபவாதிகளாலே, சூழ்ந்தி
யிலபரமபதம்படி தீவ்யதேசமாயிருக்கை. கண்ணனை - கண்ணனெ
ன்கிற திருநாமத்தை, தென்குருகூர்ச்சடகோபன்பண்ணிய - வானநூ
ல்களாலே நிரூபகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, தமிழ்மாலை-
தமிழிசையாலே நிரூபிக்கப்பட்ட, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே,
பண்ணில் - மாநஸீகவிஷயத்திலே, பாடப்பட்ட இவை (பன்னீரு
நாமப்பாட்டு) கைங்கர்யவிரோதிநிவர்த்தகங்களானபாட்டுக்கள்
பன்னிரண்டும், அண்ணல்தாள் - ஸ்வாமியுடைய திருவடிகளை,
அர்ச்சிக்கும் - ஸம்ஸ்ருஷ்டிப்பிக்கும், பரிசிக்குமென்றபடி. ॥கஙூ॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸஹிதநிஷ்காமகைங்கர்யஸ்ரீநிஜஸ்வாமி
நாதஜ்ஞாநஸ்வாதந்த்ர்யாதிகுணபரிபூர்ணாய நமோ நமஃ

ஸ்ரீவிஜயவைஷ்ணவதாத்பர்யதாரதம்யவல்லி:.

(கேசவன்றமிழ்.)

ஸ்வர்காதிஸ்வர்காதிபதிஸ்வர்காதிஜநநீ ஸ்வஸ்ரீதர
ஸ்ரீர் விஷ்ணுவல்லபாக்ஷீரவாரிதிதநயாஸ்வாமிநி ஸ்ரீ
ஸ்ரீநிவாஸாரவிந்தாக்ஷபாதாரவிந்தஸேவாதுரந்தரஸ்ரீ
ஸ்ரீநிவாஸாரவிந்தாக்ஷபாதாரவிந்தஸேவைகரஸிகஸ்ரீ
ஸ்ரீஜநகஸ்ரீதகயாஸுரஸ்ரீவராஹஸ்ரீவிஜயஸ்ரீ ॥உகூ॥

ஆ — தா — (ஸவ-ர்ஈஃ) கேசவன் தமரி தா ஹி - "ஈஜ கிவ்ஹ ணா ஈ நாஜ" ஐ தா ஹி களிற்படி யே ஸவ-ர் காரணமாய், (ஸவ-ர் நாயஃ) நா ணன் முழுமுதலுக்கும் நாதன் - ஸவ-ர் ஸ்வாமியுமாய், (தி ஹ வ நஜ நாீ ஈ ஹஃ) மாதவனென்றதேகொண்டு - பெரியபிராட்டி யாருக்கு ஈ ஹனுமாய், (ஸ்வாமிநி காயீ-ர்) எம்மேழேழுபிறப்பும் மே வுந்தண்மையுமாக்கினன் - வைஹ்வாக சூழ்ந்திருண்டாகவேண்டு மென்று வ்யாபி-ர்க்குமவனுய், (விஷ்வக்ஸேந காீ ஹஃ) விட்டு லங்குகருஞ்சுடரி தா ஹி - நிரவயிகமெதஜோரூபவனுமாய், (வி ஜ நிரவ நஃ) மதுசூதனையன்றிமற்றிலன் - விரோயிநிரவ கனுமாய், (ஸ்வாம்வி ஸஜ்ஜ்ஹாயீ) நின்பாதபங்கபமே மருவித் தொழும்மனமேதந்தாய் - தன்திருவடிகளிலே சுநந்துவ்யொ ஜனெநயானஜ்ஜ்ஞையை சூழ்ந்திசர்க்குக்காடுக்குமவனுய், (விஷ்வ க்ஸேந வாஜ நாம்ஹஃ) வாமனனென்மாதகவண்ணன் - ஜஹாவெளி யாலே சுவ்ஹ்யதமான லொகத்தைமீட்கைக்காக வாஜநரூ பத்தையுடையனுமாய், (ஸுவிஹவாரஸஜஃ) சிரீஇதரன்செய்ய தாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல் - தன்னுடைய ஸ்ரியஃவை கீகுவ ாம்ப ரீகாகஷகவாஹிகளாகிற வைஹ்ய-ர்த்தை ஸவ-ர்காம் மும்சொல்லியலற்றுப்டி பண்ணுமவனுய், (ஸ்வாஜநிவ-ர் ஸவயொ ஹ்ருஃ) இருடீகேச னெம்பிரானிதா ஹி - ஹ்ருஷீகேசஸ்ரஞ்ஞையா லே ஜநமெஹ்ஸத்தன்திருவடிகளில்நின்றும் போராதபடி நிவ-ர் வி க்கவல்லவனுமாய், (ஸ்வாமை-ர் ஹஃ) எற்பரினன்னையாக்கிக்கொ ண்டெனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பம் - ஸ்வாமை-ர் மாகவெதிநரை கா யி-ர்களாக்கித்தன்னை காநுவிக்கக்கொடுக்குமவனுய், (வைய ொஷதா) தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை - "ஊதிஞாஷ்ரவைய மதம்" என்கிறபடியே வையமதர்க்கு தொகுஷ்ஹதாவான ஊ தொஷ்ரகுத்தை யுடையனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமான் சூழ்ந்தி ருடைய ஸம்வையிஸம்வையிகளுக்கும் ரகுஷகனென்று "கேசவ ன்றமர்" என்கிற ஆஷ்ரநாதமாலையிலே ஆழ்வார் அருளிச்செ ய்தருளினரென்கிறார். * * * ஈஉகூ

ஸ்ரீஉவெதிகிமஹாஜகிஹாவெஸிகாயநஜஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

எட்டாந் திருவாய்மொழி.

மூ—அணைவதரவணைமேற்பூம்பாவையாகம்*புணர்வதிருவரவர்

ஆ—(அணைவது) தாமோதரனே என்கிறபாட்டில் வாஞ்சாதிசய மானவவ்வாசகத்தைத் தம்மூடைய ஜீவாதிஸயத்தாலே லவ லேசகமாக உபவாஹித்து இப்படி லவ்வாஸனை வெம் பெருமானே சூழுயிபுங்கோளென்று வாரைநோக்கி யருளிச்செ

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—"தாமோதரனே" என்கிறபாட்டிலே லவ்வாசகஞ்சொல் லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அதைச்சொல்லுவானேன் ன்னசுவதாசிப்பிக்கிறார் (தாமோதரனையிதுவாதியால்) வாஞ்சா திசயமானலவ்வாசகத்தை உபவாஹிக்கிறதாகையாலும் அவனை சூழுயிபுங்கோளென்று உபதேசிக்கையாலே யித்திருவாய்மொ ழிக்குத் தாத்பர்யமாகையாலும் வாக்யார்த்தைகதமிலலையென் றதாய்த்து. சூழுயிபுங்கோளென்றது — தோகாஷாயர்தாழுயிபு ங்கோளென்றபடி. "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று தோ காயிர்களையிறே மேல்சொல்லப்புகுகிறது. இத்தால் இத்திருவா ய்மொழிக்கு ஸாத்ரலவாத்பர்யமென்கிறமதமதூஷணம் வாதிவாதி மென்று லக்ஷிதமாய்த்து. யதா-சூழுயியுங்கோளென்றது — வாதவ்யுகமிறே இவ்விர ண்டாம்பத்திலே வாதிவாதிக்கப்படுகிறது. இப்பத்திலே "ஸாத் ரலவாத்" மென்று தாத்பர்யநிஷ்காரத்திலே இத்திருவாய் மொழிக்கு சுருக்கஞ்சொன்னது தோகாஷாத்பர்யமும்சொன்னபடியன் று. மற்றெதென்னில்; ஸாத்ரஹஸ்யமிலே ரவாவகாசமிருக்கை யைச்சொன்னபடி. இவ்வர்த்தம் ஸாத்ரவாதம் என்றுதே ஸாத் ரவாவகாசம் என்றும் ஸாத்ரவாக்யமென்று ஸாத்ரவாதென்' என்றும் தாத்பர்யநிர்ணயத்திலே சொல்லுகையாலே வ்யக்தமா

பா— அரவணைமேல் - நாகபர்யங்கத்தின்மேலே, அணைவது - கண்வளர்ந்தருளுவது, மாவெவ்வூயொமும். பூம்பாவை - லக்ஷ் மிபோலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருடையவென்றபடி பூம். வாஸஸ்தானம், பாவை - ஸ்ரீ, ஆகம் - திருமேனியை, புணர்வது.

மூ — முதலுக்தாமே * யிணவணெப்பொருட்குப்வீடுமுதலாய் *
புணவன்பிறவிக்கடல்நீர்துவார்க்கு * ॥ க ॥

ஆ — ய்கிறார், நாமவெய-ம்கூஷயியாகையாலும், ஸ்ரீயஃவெகியாகை யாலும், வைஹாஸ்ர்களுக்கு நிவ-ாஹகனாகையாலும், வெவ-ா தேவஜாதீபதியாவதீண-ானுப்க்கொண்டு வெவ-ஜமதூகூஷகனாகையாலும், ஜாஜூகூஷ்க்களுக்கு வூதீவைம்யக நிவத-ாகனுப்க்கொண்டு சோகூஷவாரணனாகையாலும், நாராயணனே வெவெ-ாஸ்வ

இ — கிறது. இங்கு ஸ்வாவஹகமாவது மொழுகமாகையால் வூரா வுகவஃவெமி தமாகிறது, வரரைநோக்கியென்கிறவித்தாலே வாம தியும்வ-ிவிவெத. எங்ஙனேயென்னில்; தம்முடைபகநாவெயி களும் தான்பெற்றபேற்றைப்பெற்றார்களென்று கீழ்த்திருவாய்மொ ழியிலே கூநாவாம்யித்தவாறே இவ்ஹஜுவ்யை காட்டார் எல்லாரும் பெறவேணுமென்றஹியாஷம்பிறந்து கதுவ-ாமாக அவர்களுக்கு றித்து உவதெஶிக்கிறரென்றிப்படி வாம தியும்வ-ிவிவெத. *

* முதற்பாட்டு. *

அணவதரவணமேலென்கிறது வெத-ாஹவ-ாமென்றுகாட் டுகிறார் (நாமெதூாஶியால்) இருவரவர்முதலுக்தாமே யென்கிற தையும் வெத-ாஹவ-ாமாக்கியுரைக்கிறார் (வூவெஹதூாஶியால்) எ ப்பொருட்குப்பிணவணமென்றஙபித்து வெத-ாஹவ-ாமாக்கி அது க்குத் தாதுய-ாமநுளிச்செய்கிறார் (வெவெ-ாதூாஶியால்) வெவ-ாத தவ்யம்வெவதி நாஷ்வூாஶிவாரம். பிறவிக்கடல்நீர்துவார்க்கு என்கிற தையுரைக்கிறார் (தீதீகூஷ்க்களுக்குமென்று) புணவனும்என் கிறதற்குத் தாதுய-ாமநுளிச்செய்கிறார் (வூதீதூாஶியால்) வீடு

ஸ — வம்ஸ்ஹஷிப்பது. அவரிருவர் - வூவஸிஜரான இருவர்க்கு வைஹாஸ்ர்களுக்கென்றபடி. முதலும் - காரணமும், தாரண எட்பொருட்க்கும் - வெவ-ாவெஹாதய-ாங்களுக்கும், வெதவதி நாஷ்வூ தூாஶிவஹாதய-ாங்களுக்குமென்றபடி. இணவனும் - வெஹ்ஸ்ர னும், வெஹ்ஸ்ரனுய் சுவதரிக்குமென்றபடி. வீடுமுதலாம் - சோ கூஷவெத-ாவுமாம், பிறவிக்கடல் - வெவவெதி-ாஹ்ரதத்தை, நீர்துவா ர்க்கு. தீதீஷ-ார்க்களுக்கு, புணவன் - தெப்பமாவன், புண- தெப்பம். "விஷ்ணோதா" மென்னக்கடவதிறே. * ॥ க ॥

ழூ—நீர்த்துப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வினையும்* நீர்த்துப்பய
னில்லாவீடுமுதலாம்* பூந்தண்புனற்பொய்கையானினையிடர்க
டிர்த்த* பூந்தண்டுழாயென்றணிநாயகன்புணர்ப்பே* ॥உ॥

ஆ—ரனென்கிறார். * * * ॥க॥

(நீர்த்தும்) வீடுமுதலாமென்கிறவுபாத்தை விவரிக்கிறது. ஜ
நஜாராதாரணாதாவரிஷ்ட ஸகிவஸதாவாஹிதமான தொகுதி

இ— முதலாயென்கிறதையும் வேதாஹமாக்கியுரைக்கிறார்
(தொகுதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நாராயணைதியால்) * * * ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வீடுமுதலாமென்றிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை வாநாரூக்கிய
ன்றேறுவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (வீடுதியால்) பிறவியென்
கிறதையுரைக்கிறார் (ஜநுஷாவுத்தாலே) உட்படமற்றெவ்வினைவ
யும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜரோதியால்)
நீர்த்துத்துயரில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சு
வரிஷிதெதியால்) வீடுமுதலா மென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(தொகுதியால்) தனிநாயகன்புணர்ப்பு என்கிறதையுரைக்
கிறார் (எம்பெருமானிதியால்) தாதீயவாஹத்திற்கு சுஹிவ்யா
ஸ—பூந்தண்புனற்பொய்கை - வாஷித்து ஸீதலமான புனல்
களை ஜலங்களையுடைத்தான பொய்கையில் ஸாரஸ்யில், யானை-,
மஜத்தினுடைய, இடர் - ஊர்வங்களை, கழிந்த- நிராஸித்தவனு
னை, பூம் - ஸாந்தரனை, தண்டுழாய் - ஸீதலதாஹஸீகுனை
என்தனிநாயகன் - ஸேஷாயாரணஸ்வாமியுடைய, ஆனையிடரைப்
போக்கினதைத்தம்முடைய இடரைப்போக்கினதாக நினைக்கிறா
ர். புணர்ப்பே - ஸம்பவமே, இதற்குவீடுமுதலாமென்கிறதோ
டே சுபாயம். நீர்த்தும் - நீர்த்தப்படாதின்ற, இவ்வதாஜாத நி
தொஷத்தாலே நீர்திமுடியாதென்று தோற்றுகிறது. ஊஷ்மா
மானவென்றபடி. துயர் - ஊர்வங்களையுடைத்தான, பிறவியுட்
பட - ஜநம்முதலாக, மற்றெவ்வினையும் - இன்னும் நாநாவி
யங்களான, நீர்த்துத்துயரில்லா - ஊஷ்மாங்களான ஊர்வங்களி
ல்லாத, வீடு - தொகுதிற்கு, முதலாம் - வேதாவாம். ॥உ॥

ழூ புணர்க்குமயன்மழிக்குமரனும்*புணர்த்தன்னுந்தியோடுடன்
கத்துமன்னிப்* புணர்த்தநிருவாகித்தன்டார்விற்றுன்சேர்*
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பெந்தும்புலனே* ॥கூ॥

ஆ—திற்குக்காரணம் எம்பெருமானேதள்ளவல்லையா; அதெங்
ஙகண்டோமென்னில்; ஸ்ரீமஹாழ்வான்பக்கலிலே கண்டோ
மென்கிறார். * * * * * ॥உ॥

(புணர்க்கும்) ஜகத்ஸ்ருஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கும் தன்னுந்தி
யை யாஸ்ரயமாகக்கொடுத்துவைக்கும்; ஜகத்ஸம்ஹாரகர்த்தாவான்

இ—யம நளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேயிதுவுமிடால்) ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

புணர்க்குமயன் தன்னுந்தியோடு என்கிற வெஙகளுக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபூர்வமாக) அழிக்குமரன் ஆக
த்துமன்னி என்கிறவெஙகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஜகத்ஸம்ஹாரகர்த்தாவிபூர்வமாக) இத்தாவிரண்டுவர் முதலுந்தானென்கிற

ப—புணர்த்த - ஸ்ருஷ்டித்த, ப்ரஹ்மாவைஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி.
தன்னுந்தியோடு - ஸநாபியோடேகூட, ஆகத்து - ஸம்ஹாரத்தி
லே, ஆகம் - ஜகம், மன்னி - வர்த்திஷ்ணுவாய், திருநாபியி
லும் திருமேனியிலும் வர்த்திஷ்ணுவென்றபடி. இதுபரமாகம
மாக அயனுக்கும் அரனுக்கும் விசேஷணம். புணர்க்குமய
னும் - ஸ்ருஷ்டிக்கும்ஸ்வபாவனான அயனானவன், தன்ஸரீரகாரண
னென்றபடி. அழிக்கும் - ஸம்ஹரிக்கும்ஸ்வபாவனான, அரனும்.
ஹரனானவன், தன்ஸரீரகாரணனென்றபடி, தன்னுந்தியிலேமன்னி
புணர்க்குமவனான அயனும், தன்முகத்து மன்னிடழிக்குமவனான
வரனுமென்று செல்லிற்றாயிற்று. தன்மார்வில் - வக்ஷஸ்ஸில், பு
ணர்த்தநிருவாகி - ஸஸ்ரீகளாய், புணர்ஸ்ருஷ்டியை ஸ்ரு
ஷ்டிக்கும்ஸம்ஸ்ருஷ்டத்துக்கும் வ்யவஹாரஸாதாரணத்துக்கும் வாஸ
கமாகச்சொல்லுவர்கள். தான் - ஸ்வயம், சேர்புணர்ப்பன் - ஸ்ரு
ஷ்டிவ்யவஹாரவான், நாமவபாதகத்திலேஜீவிஷ்யதி. சேர்னை
ஸ்ருஷ்டிக்னை, புணர்ப்பைபுடையவன் புணர்ப்பன். பெரும்புண
ர்ப்பு - ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவ்யவஹாரங்கள், ஸகலவ்யவஹாரங்களான எல்லாவ்யவ
ஹாரங்களானவ்யவஹாரங்களென்றபடி. எங்கும் - ஸகலகாலத்திலுமுள்ள

ழு—புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி* நலமந்தமில்லதோ
ர்நாடுபுகுவீ* நலமந்துவீபவசுரைச்செற்றான்* பலமுந்து

ஆ— ஸுஷ்ருஷைக்கும் தன்றிருவுடம்பையாஸுடமாகக்கொடுத்து
வைக்கும்; ஸர்வ-ரக்ஷகனான பிராட்டிக்கும் தன்திருமார்வை
க்கொடுத்துவைக்கும்; திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தரு
ளுப்; இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸர்வ-ரக்ஷகத்வ விஷயா
தமானதிவ்யதெஷ்டிதங்களெங்கும்போதுகூசிக்கலாமென்கிறார்.॥கூ॥

(புலன்) போக்யதைபையவிநிஷ்டாநாய்க்கொண்டு நலமந்
தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் இப்படி ஸர்வ-ரக்ஷணபிரந்த வெம்

இ— வழுத்தைதவிவரிக்கிறதிப்பாட்டென்றுஸமீஹிதம்
புணர்த்ததி நவாகித்தன்மார்பிலென்கிறதற்குத் தாத்ய-ரமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வ-ரக்ஷிபால்) தான்சேர்புணர்ப்பனென்கிறதற்
குத் தாத்ய-ரமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானிரக்ஷிபால்)
பெரும்புணர்ப்பென்கிறதற்குத் தாத்ய-ரமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப
டியிரக்ஷிபால்) எங்கும் புலனென்கிறதற்குத் தாத்ய-ரமருளி
ச்செய்கிறார் (எங்குமிரக்ஷிபால்) * * ॥கூ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

போக்யதைவாஹத்துக்குத் தாத்ய-ரமருளிச்செய்கிறார் (போக்
தீரக்ஷிபால்) ஸமஸ்தவஸ்துவிஷயமாய்ச்ச ரணாகதிவ்ருத்தாந்
தைஸ்மரிக்கிறார் (இப்படியிரக்ஷிபால்) இப்படியென்றது கீ
ழ்ப்பாட்டிலுக்தபரீக்ஷணமென்றபடி. கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலேஸர்வ-ர

ஸ்வபோக்யதைகளென்றபடி. * ॥கூ॥

புலனைந்து - விஷயவஸ்துக்களை, மேயும் - ஸ்மரிக்கும்
மனஸாவுமான, விஷயபரஹணஸீலமானவென்றபடி. பொறியை
ந்து - இந்த்ரியவஸ்துக்கள், நீங்கி - நிவ்ருத்தமாய், இந்த்ரியவ்ருத்தி
நிவ்ருத்திமாயென்றபடி. நலமந்தமில்லது - ஸுஷ்ருஷைக்கந்தமில்
லாத, நிரவயிகஸ்நேஹவிஷ-ரக்ஷ்யபூதனான வென்றபடி. ஓர் - ஸ
ஹிதீயனான, நாடு - தேஹத்தை, புகுவீர்? - ப்ரவேசிக்கஇச்சையுடையீர்கள், அலமந்
து - வ்யாகுலப்பட்டு, வீய நசிக்கும்படி. அசுரரை - ஸ்வ
ரரை, செற்றான் - ஸம்ஹரித்தவனுடைய, முந்துபல - முன்னே

மூ— சிரிப்படிமிசை வாசே* ॥சா॥

ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையும்* மூவாத்

தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்* மாவாகியாமையாய்மீ

ரு—பெருமாணுடையசிரகிரிபவொழுமான கூடிணமாணைக்

களிலேஓவாதேபடியுங்கோளென்கிறார். * * ॥சா॥

(ஓவா)இனைவனும்என்கிறவெழுத்தை விவரிக்கிறது.வஃவாரு

ஐகுவரவகரக்குணகையாலும், பெஹுவாநாஹி தெவர்களுந்

இ—ஸாகுவத்தை யுவவொழித்து இப்படி வஃவெரஸாணகையா

லே யமனுடைய மாணங்களை வரவேங்களாகப்பற்றுங்கோளென்

ன்றுவெழுசிக்கிறரென்று வஃமகிகுஹிவெரவெகை. பலவெ

ன்கிறதற்குத் காதுயரமருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஸாயெதாஹி

போல்) சிரிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூடிணவெதாஹியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இனைவனுமெப்பொருட்கு மென்று கீழே யவகாரங்களைச்

சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவற்றைச் சொல்லுவானேனென்ன

சுவ கரிப்பிக்கிறார் (இனைவனி தாஹியால்) ஓவாயிதாஹிமுதலா

யிதாஹத்தை வஃமஹிக்கிறார் (வஃவாரொதாஹியால்) இது-

வெரதாமஹரமென்றுகருத்து. தேவாதியென்கிறதையுரைக்கிறார்

ரு—ஆரிவமான, உவாயஹமெரயிலேதானே வொழுமான

வென்றபடி. சிரில்-கூடிணமாணங்களிலே,ஓவாதே-விவெஹமின்

றியே, வொழுதையாலே விடமாட்டாமலென்றபடி. படிமின்-

படிந்துவகீரயுங்கோள், தவெஹகூவணராயிருங்கோளென்றபடி.॥

ஓவாத்துயர் - விராஹரரிநாஹவேபாஹமான, பிறவியுட்

பட - ஜநம்முதலாக, மற்றெவ்வெவையும் - இன்னுமுள்ளநாநா

வியாரிவங்களுக்கும், வூஜிஜராமரணாஹிகளுக்கு மென்றபடி.

மூவாத்தனிமுதலாய் - உவராதிமாகாதே வஷிதீயகாரணமாய்,

தான்கொடுத்த காரணகூடவெரங்களைக்கொண்டு வெதநர்

வியவரவுதிராகாநிற்கச்செய்தேயும் கைவிடாதே யிவர்ப்பக்க

லாசையாலே யுதிரோதிரம் வூஹாஹிகளைப்பண்ணுமவ

னென்றபடி. மூவுலகுங்காவலோன் - திலோகத்துக்கும் ரகூ-

கனான, தேவாதி - தெவர்களுக்காகியான, காரணமானவெ

மூலம்—னகமானிடமாம்*தேவாதிதேவபெருமானென்றீர்த்தனே ॥
தீர்த்தனுலகனைத்தினவழிமேற்பூர்தாமன்*சோர்த்தியனைவையே
சிவன்முடிமேற்றன்கண்டி*பார்த்தன்றெளிந்தெழுந்த

ஆ—க்குக்காரணமதிதென்றெப் அபர்வதமமரர்களுக்கு வாதியா
கையாலும், கமிழமிஷிதாவதிதீக னுகையாலும், ஸ்ரவண
கோஷ்டிவ்யாவாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு வஷட்ஜமதுரகூ
கூறுகையாலும், அவனைவஸிவ-ருஷனென்கிறார். ॥நு॥

(தீர்த்தன்) பாவமெனுவனுடைய வாதிதாதத்தைஸிரவா

இ—(வைதிறதுவதியால்) தேவபிரானென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(அபர்வதமிதுவதியால்) தீர்த்தனென்கிறதற்குத் தாதுபமருளி
செய்கிறார் (கமிழமிஷிதுவதியால்) இவையெல்லாம் வைதி
மென்றுகருத்து. தீதீபவாதத்துக்குத் தாதுபமருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்ரவணதுவதியால்) நாஷ்டிதவாதத்தைச் செ
ன்னது ஸ்ரவணதுவதாத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து.
மூவுலகுங்காவலோன் என்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கி
றார் (வஸ்வ-துவதியால்) பாட்டுக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கி
றார் (அவனைபிதுவதியால்) * * * * ॥நு॥

ஆறாம்பாட்டு.

தீர்த்தனென்கிறதற்கு உலகளந்தசேவடியென்பது தீவிரதி
வுதாதை வதனிபுராணாதாரணமாகத் தாதுபமருளிச்
செய்கிறார் (பாவனிதுவதியால்) சேவடிமேனி துவதிக்குத் தாதுப-

ரப—ன்றபடி. தேவபிரான்—நித்யவாஸிகளுக்கு வாதியான,
என்தீர்த்தன்—தீதீபனான தீவரன், மாவாகி—கூர்மமாய், வை
தீகவனென்றபடி. ஆமையாய்—கூர்மமாய், மீனாகி—மீனவ
மாய், மானிடமாம்—நாஷ்டிகவன், ராகிவனென
வனென்றபடி. * * * * ॥நு॥

தீர்த்தன்—தீவரனுடைய, வைதிகவினைவாதியினு
னுடைய, இதற்குச்சேவடியோடே சாம்யம். உலகளந்த—லோக
ங்களளந்தருளின, சேவடிபல்—திரு கமலம்போன்ற திருவடியின்
மேலே, பூந்தாமம்—வைஷ்ணவத்தை, சேர்த்தி—வதிவி-ருத்து
அணைவதே—அத்தவைஷ்ணங்களே, சிவன்முடிமேல்-ஸிவனுடைய

ஙோ— பைந்துழாயான்பெருமை*பேர்த்தும்பொருவாற் போசக்
கிடந்ததே* ॥ ஈ ॥

கிடந்திருந்தென்னாழிக்கீழுலையக்கிழிப்புக்* கிடந்திடுந்
தன்னுள்கரக்குமுமிழுந்* ॥ ஈ ॥

ஆ—வலிக்கைபோலே ஸுஹ்ருன் வரிஸுஜனனென், யாவனை
ருவன் திருவடிகளிலேசாத்தின தூந்தாமம் ஸுஹ்ருன்தலையிலே
காணப்பட்டது. அங்ஙனேயிருந்த பைந்துழாயான் பெருமை
வலிவுவலிஸுமன்றோ; சொல்லவேணுமோ? வென்கிறார். ॥ ஈ ॥

இ— மருளிச்செய்கிறார் (யாவனொருவன் திருவடியிதுஷியால்)
போசக்கிடந்ததே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(வலிவுவலிஸுமன்றோவி தூஷியால்) * ॥ ஈ ॥

உ—ஸிரஸ்ஸின்மேலே, தான்கண்டு- ஸ்ரீவர்சொல்லக்கேட்கையன்
றிக்கே ஸ்வயமேவலாகூஷதரித்து, பார்த்தன் - வாஸுதேவன், தெ
ளிந்தெழிந்த - நிஸ்ரயித்துத்தேர்ந்த, ஸுஹ்ருந்நிலே நன்றுகண்
ஸ்ரயிக்கப்பட்ட தானவென்றபடி. பைந்துழாயான்பெருமை - ப
த்ரைசந்துழாயையுடைய ஸ்வாமியினுடைய வரஸுமானது, பேர்
த்துமொருவால் - பின்னையுமொரு ஜநங்களாலே, ஸுஹ்ருஜ்ஜ
நத்தவிரப்பின்னையும் சிலராலேயென்றபடி. போசக்கிடந்ததே - வ்ர
தியோதிக்கவேண்டியிருந்ததோ. * * * ॥ ஈ ॥

கிடந்து - ஸ்ரீரங்கம் புளிங்குடிமுதலான தியுதேஸங்களிலே
ஸயித்து, இருந்து - வரஸுணமங்கைமுதலான தியுலயங்களி
லே வீற்றிருந்து, நின்று - வைகுந்தம் வேங்கடமாலிருஞ்சோ
லான தியுலயங்களிலே நின்று, "புளிங்குடிக்கிடந்து வரஸுண
மங்கை யிருந்துவைகுந்தத்துள்நின்று" என்றுதாமேயருளிச்செ
ய்தாரிறே. அளந்து - த்ரிவிக்ரமனப் த்திருவடியாலே அளந்து
கொழுலாய் - வராஹமாய், கீழ்புக்கு ஹிரண்யனுக்கீழே வரலை
ஸித்து, இடந்திடும் - கூர்மஸித்தியிலே யொட்டிக்கிடந்த ஹிரண்ய
யைக்கீண்டெடுக்கும், தன்னுள்கரக்கும் - வர்ஷயத்திலே வடஹ
ஸாயியாய்க்கொண்டுதன்னுதரத்துக்குள்ளேமறைத்துவைக்கும்,
உமிழும்-லயவஸ்தஸ்ருஷ்டியிலே ஹிரண்யம்பண்ணும், பாரென்னும்

ஏழ—தடம்பெருந்தோளாரத் தழுவும்பாரென்னு* மடந்தையை
மால்செய்கின்றமாலார்காண்பரே* ॥எ॥
காண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனேயென்காணுமா* றாண்பேசி
லெல்லாவுலகுமோர்துற்றுற்றுச்* சேண்பால்வீடோவுயிரோ
மற்றெப்பொருட்கு* மேண்பாலுஞ்

ஆ—(கிடந்து) எம்பெருமான்றனக்கிந்தஜகத்தானது ஜீவஸ்வரூபத்துக்கு விஷயமாயிருக்கையாலே அவனுக்கேபோஷமென்கிறார். ॥

ஏழாம்பாட்டு.

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானீர்யாலே) ஸ்திரியைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்றுகருத்து. * * * ॥எ॥

ஸ—மடந்தையை - ஸ்திரியென்றும் சொல்லப்படுகிறபிராட்டியை, பார்-ஸ்திரி. தடம்பெருந்தோள்-விஸாலமாயழகியதோள்களை, ஆர - தீர்த்தங்களாம்படி - தழுவும் - கூடியாஸிக்கும், மால்செய்கின்ற - ஸ்நேஹ-ப்ரேமாதிகளை செய்யப்படுகிற, மால் - வ்யாமோஹத்தை, ஸ்திரிவிஷயவ்யாமோஹமாயிருக்குமென்றபடி. ஆர்காண்பார் - ஆர் வர்ணிப்பார், ஒருவராலும் வர்ணிக்கமுடியாதென்றபடி. * * * * ॥எ॥

எம்மீசன் - கூலஸீயனுய் ஸ்நேஹ-ப்ரேமாதிகளை, கண்ணனே - கிருஷ்ணனே, காண்பார் - அறியவல்லார், ஆர் - ஒருவருமில்லையென்றபடி. வர்ணிக்க வல்லாரில்லை யென்கை. காணுமாறுஎன்?- காணும்போகாமெது. வர்ணிக்கும் போகாமுமில்லையென்றபடி. இத்தைஉபபாதிக்கிறது மேல். உரண்பேசில்- போயகாலத்தில் அவனுடைய ஸகலத்தை ச்சொல்லிப்பார்க்கில், எல்லாவுலகும் - ஸர்வ-லோகங்களும், ஓர்துற்று - ஸகல வைதக்ஷண்யத்துக்கு, ஆற்று - வர்யாப்தமாகாது. "ஸ்ருஷ்டம்ஸர்வஸ்ய வேதாஸ்ச யேஜுஸ்ஸ்ருஷ்டாஸ்தபஸ்வினஸ், ஸ்ரீயபாயஸ்ஸர்வலோகானாம்தஸ்மைதஸ்யைநமோநம" என்றதிறே. சேண் - ஔன்னத்யம். பால்-ஸ்வபாவம், சேண்பால்வீடோ - ஔன்னத்யஸ்வபாவமான வர்ஷீயஸ்தமென்ன, உயிரோ-ஜீவாத்மவஸ்துவென்ன, ஓவென்றது - ஸாமான்யத்தை, மற்றெப்பொருட்கும்- இன்னமுமுண்டான ஸர்வ-வஸ்துக்களுக்கும்,

ஸு—சோரான் பரந் துளணமெங் குமே* ॥ அ ॥

எங் குமுளன் கண்ணனென் றமகனைக் காய்ந் திங் கில்லையா லெ

ன் றிரணியன் றூண் புடைப்ப* வங்கப் பொழுதெ பவன் வீயத்

ஆ—(காண்பார்) லவ-ஜமஹிமாண நியதிநவஸிய-னை எம் பெருமானுடைய லவெ-ஸ்வாகு மொருவர்க்கறிகைக்கு ஹேதுவி போ வென்கிறார். * * * * * ॥ அ ॥

(எங்கும்) சூழ்நிகாய-மாகத்தன் னுடைய லவ-ாதோாத்

ஸுவத்தைவந் தீர்க்ஷமாக்கியருளின வெம்பெருமானுடைய லவெ-

---

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ— இதீயவாஹத்தை லாஹரிக்கிறார் (லவ-ஜமஹிமாணமா வைத்தாலே) எம்மீசன்யென்கிறதற்குத் காதாய-மருளிச்செய்கி றார் (நியமநஸாதியால்) உதாராய-த்துக்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (லவெ-ஸ்வாகுலாவைத்தாலே) காண்பாரார்என்கி றதற்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கிதாதியால்) வி ரோதிக்கைக்கு விஷயமோவென்றபடி. * * ॥ அ ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு.

வாதஸுயத்துக்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிகா யம-மிதாதியால்) ஸ்ரீவராஹாதாய-மாக வென்றபடி, என்சிங் கப்பிரான் பெருமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமா னுடையவிதாதியால்) ஆராயுஞ்சீர்மைத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார்

ஸு— ஏண்பாலும் —எட்டுவாஸுங்களையும், ஏணென்றது - காஷ்டலம்வாவாவதாகும். சோரான் - விடான், எங்கும் - லவ-ஸ்து, பரந்து -வ்யாவித்து; உளனும் - விதுவாநநயிருக்கும், ஆகையால் விரோதிக்க முடியாதென்றுகருத்து. * * ॥ அ ॥

கண்ணன் - கிருஷ்ணன், எங்கும் - லவ-ஸ்து, உளன் - விதுவாநன், என்றமகனை - இப்படிசொன்ன வாஸ்துவை, காய்ந்து - கோபித்து, இங்கில்லையால் - இங்கேயில்லையே, என்று - இப்படி சொல்லி, இரணியன் - ஹிரண்யன், தூண்புடைப்ப - ஸ்தம்பத்தை யுடைக்க, அங்கு - அந்தஸ்தம்பத்திலே, அப்பொழுதே - அந்தக்ஷணத்திலே, அவன்வீய - அந்தஹிரண்யன் நஸிக்கும்படி, தோன்றிய - ஆவிர்பவித்த, என்சிங்கப்பிரான்-

ழூ—தோன்றியவென்* சிங்கப்பிரான்பெருமை யாராயுஞ்சீர்
மைப்பித்தே* ॥கூ॥

சீர்மைகொள்வீதிசுவர்க்கநீறு* வீர்மைகொடேவர்தி
வாமற்றப்பொருட்கும்* வேர்முதலாய்வித்தாய்பரந்து

ஆ—ஸ்வாகஹஜஹிஹிஹி யொருவர்க்காராயகிலமோ? ஆனபின்பிங்
ஙனேபிருந்தவிவனை சூழ்ஹபிபுங்கோளென்கிறார். * ॥கூ॥

(சீர்மை) வஹ-ர்வஹவஹ-ர்ஹ ஜூஹொஷவாஹ்ஹாஷஹ-ர்ங்

இ—(ஒருவர்க்கிதூஹிபால்) பாட்டுக்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கி
றார்(ஆனபின்பிதூஹிபால்)பரந்துளனெமங்குமென்று கீழ்ப்பாட்டி
லேசொன்ன சுஹ-ர்த்தை விவரித்தாரிப்பாட்டிலே யென்றிப்படி
வஹ்மதிகூஹிஹெஜ்ஹெ. * * * * ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

வஜ்ஜிஹவாஷத்துச்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(வஹிஹ-ர்தூஹியால்) சீர்மைகொளென்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மரு

ஸ—ஜிசுவஹஜியாய் வஹிஹ்ஹ ஷிவிபரய் உவகூஹ்ஹகுஹனவனுடைய,
பெருமை-வஸகும், ஆராயுஞ்சீர்மைத்தே- விவாரிக்கும் வஹ்ஹாவத்
தையுடைத்தே தா, ஒருவராலும் விவாரித்தறிய ஸகூடுமன்றென்றப
டி. சீர்மையுடைத்தானது சீர்மைத்து. * * ॥கூ॥

சீர்மைகொள்வீடு - ஸ்ஹாவ்ருவிதியைக்கொண்டிருக்கிறஜா
கூம், வஹ-ர்ஹஜ்ருவெகூபா ஸ்ஹாவ்ருமான ஜொகூமென்றபடி. சுவ
ர்க்கு - வஹ-ர்ம், நரகு - நஹகும், ஈறு - ஈறுக, ஈறு - கூவயிர், ஈர்
மைகொள்ளுதவர் - ஈர்மையைக்கொண்டிருக்கிற ஜெவர்கள், ஈர்
மை - ஜெவியும், வஸ்வெஹாகதூகுமும் ஜஸ்வெஹாகதூகு
முமாகிற ஜெவியுயஸ்கதரான ஜெவாஜ்ஹ்ஹாக்களென்றபடி.
நடுவா - மெய்யுமாக, மற்றெப்பொருட்கும்- உகதவ்ருதிரிகத வஸ-ர்
வஸ்ஹாக்களுக்கும், கூவெகதநங்கள்முதலாக, ஹொகதூதயாதி
தெய்யிகரான வெகதநர்நடுவாக, ஜொகூவஹ-ர்நரகங்க ளவயி
யாக விப்படி பெல்லாவஜாகை-ர்ங்களுக்குமென்றபடி, வேர்முதலா
ய் - வேருக்குள்ளே ஹரபாகமாய், ஹரயாகமானவேர்போலே
கூயாரமாயென்றபடி. வித்தாய் - வீஜமாய், பரந்து - வ்ருஹித்

ழை—தனிகின்ற கார்முகில்போல்வண்ணனென்கண்ணனீன்றான்
கண்டீனை* ॥பி॥
கண்டலங்கள் செப்பக்

அ—களுக்கும் நாகாஉ வாராவதாகுங்களுக்கும் இவற்று
க்குவொகாக்காளான வெவாழிவொவாகுமான வகுவாதிவமு-
த்துக்கும் யாராகுனய், காரணவாகிதுனய், நிபதொவாய், வெவுதா
வழவுவிவாஜாதீயா வாகுகதிவாவிவாகிதியைபுடையனய்
நின்ற வெம்பெருமானை நான்காணப்பிற்றனென்றுகொண்டு
வாவாவத்தைப்பேசிமுடிக்கிறார். * * ॥பி॥

இ—ளிச்செய்கிறார் (இவற்றுக்கிதாழியால்) தேவர்நுவாமற்றெப்
பொருட்குமியன்கிறதை யுரைக்கிறார்(வெவெதாழியால்) வேர்முத
லாயென்கிறதற்குத் தாதுபமநுளிச்செய்கிறார் (யாராகுனயெ
ன்று) வித்தாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (காரணைதாழியால்)
பாந்து னென்கிறதாவி நிபதநாமெவமென்ற காந்தாலே அரு
ளிச்செய்கிறார் (நியதொவாயென்று) தனிகின்ற வென்கிறதற்குத்
.தாதுபமநுளிச்செய்கிறார் (வெவுதொதாழியால்) விவாஜாதீய
வாவிவாணவழவுதாகுதிவா, கார்முகில்போல்வண்ணனென்று வி
ழு வாத்தைச் சொன்னது விவாதிக்கல்வா முவெவுகவாணமெ
ன்றுகாட்டுகிறார் (விவாவிவாதிதாழியால்) வாம்பதிவாதிவநா
மமநுளிச்செய்கிறார் (வாவுவாவெதாழியால்) தான்பெற்றதன்
மையை நாட்டாரெல்லாரும் பெறுவேணுமென்று விநாயித்து
அதற்காகவுர்சாரைக்கு உவவெவிபித்தவிடத்திலு மவர்கள்முன்
புற்றறி லிருவிலையாதே நின்றவாதேற நாலுமவர்கவாப்போலே யாகா
தே யவிவனகாணப்பெற்றேனே யென்ன தம்மைக்கொண்டு தீர
வாராகிறாரென்றபடி * * * * ॥பி॥

ஸ—த்து, தனிகின்ற - விவாஜாதீபாவுப்பின்ற, கார்முகில்போல்வ
ண்ணன் - வவுநாகாஉத்திற் தெவெப்போல் வண்ணமுடையவனை,
என்கண்ணனீன - விவீபாகுவாவனீன, நான்கண்டென் - நான்காவாவ
விக்கபமெபற்றேனே. * * * * ॥பி॥

கண்டலங்கள் - கண்களாகுடைய சிறுங்கள், நடநவாவு தொற
மென்றபடி. செப்ப - சிவக்க, அழ்வாதோடு வாம்பாவுதிக்கதிநாத்

மூ—கருமேனியம்மானை* வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநா
டன்* பண்டலையிற்சொன்னதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்*
விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வரெம்மாவீட்டு* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கண்டலங்கள்) இத்திருவாய்மொழியை வல்லாரிட்ட வழக்காந்திருநாடென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியி தூதியால்) * * * ॥கக॥

மூ—தாலே நயநவிஷயமெல்லாம் சாஸ்திரமானவாறே யென்றபடி. கருமேனி - நயநங்கள் சாஸ்திரங்களென்றவாறே வராஹமம்பெற்று மிகவும்நீலமானதிருமேனியை யுடையவரான, கண்டலங்கள்சிவக்குப்படியதுக்குவராஹாகாரமான திருமேனியையுடையனெவென்னவுமாம். அம்மானை - ஸ்வாமியைக்குறித்து, வண்டலம்புஞ்சோலை - வண்டுகள் சப்தவ்யவஹாரத்திலே ஆலையாநிற்கும் படியான வநங்களையுடைய, அலம்புனை - அலங்கை, சோலை - வநம், வழுதிவளநாடன் - திருவழுதி வளநாட்டை யுடையரான ஆழ்வார். பண்டலையிற்சொன்ன - பண்ணினுடைய தலையிலே சொன்ன; பண்ணின்மேலே சொன்னவென்றபடி. பண் - ஸ்வரம், ஸ்வரப்ராதாந்யமாகச்சொன்னவென்றதாயிற்று. தமிழாயிரத்துள் - த்ரமிடோபநிஷத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார் - இதுபகுத்தை கற்றுவல்லவர்கள், விண்டலையில் - விண்ணினுடையதலையிலே, வரமவ்யோமத்தின்மேலேயென்றபடி. வீற்றிருந்து - உகந்தருளினராயிருந்து, வீற்றுஉகந்தருளல்-ம், எம்மாவீடு - கமநீயமான நித்யவிபூதியை, எனக்குமென்னநாவேயிகளுக்கு மீளுவான்கொடுக்க நினைத்தருளினவரதிவரதத்தையென்றபடி. ஆள்வார் - த்ரஷ்டாவல்லர், "ஸ்வஸ்வராட்யஸுகீ" என்கிறபடியேகைங்கர்யரஸாநுபவம்பண்ணாநின்றாரென்றபடி. ॥கக॥

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாநுஷாநமௌநயிஸ்ரீமதேஅஹோபில
ராமாநுஜமஹாதெஸிகாயநமஃ

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீதிவோவநிஷதாதயுபநிஷதாவஹோ:.

(அணிவதாவணிமேல்.)

வூராவுராகாமோராவவஸ்துராஜநிவாஸிஹாரணாஸ்ரீஸ்வாயு
ஷுராஷிஸமேக்ஷ நிர்ஹ்ரீதாரந்தெஹாகபதிஉவஜஹள
ராகூஷணாயஸ்ரீவதாரர்கு । ஸுவூராவுராதாந்தாஹாவா
ஸ்ரிஸ்ரியவி ஹாரணாஷ்ருவிதிவேவஸி தூவுக்தாகு ஹவிதேக்
தூர்ஹாஉபூஸுவுஹாவாஷவிஹவஹாகூபெத ஷர்ஹாக்திவெஸள
வ்ருஂஷாகூர்ஹந்த ॥ ॥கூ०॥

(வூராவுராகாமோராவவஸ்துராஜ) அணிவதாவணிமேற் பூம்பார் வையாகம்புணர்வது - திருவனந்தாழ்வான்மேலே பெரியபிராட்டியாரோடே எழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஜநிவாஸிஹாரணாகு) நீந்துந்துயர்ப்பிறவியிஷ்டி கடக்கவரிதான ஊழ்வத்தையுண்டாக்கும் ஜந்துதடக்கமாக மற்றுமுண்டான சுவகஷயவிநாஸங்களேயும் கடத்துகையாலும், (விஸ்வஸ்ருஷ்டிஸமேக்ஷ:) புணர்க்குமயனை மழிக்குமரனும் - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு காரணபூதனான்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (நிர்ஹ்ரீதாரந்தெஹாகபதிஃ) நலமந்தமில்லதோர்நாடு - நிரவயிகானந்தத்தைதுடைத்தான வாழிவஞ்சிலே எழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ராகூஷணாயஸ்ரீவதாராகு) மாவாகியாமைபாய் மீறுகிம்ராணிடமாம் - ஸ்ரீகராகூஷணாயஸ்ரமாக வாயஸ்ரீவகாஸ்ரீஸ்ரிதரு ராஜகூஷாஸிராஜிவெண கூவதரிக்கையாலும், (வூராவுராதாந்தாஹாவாகு) தீர்த்தலுலகளந்தவிதாழி - ஸஜ்ரூநன் தன்திருவடிகளிலே பிட்டதிருமாலையை ஸிரஸ்ஸிலேகண்டு இவனேவஸ்ரூயிகன் என்று தெளிந்தறுதியிடும்படியான வூரஹத்தைதுடைத்தானகையாலும், (விஸ்வஸ்ருஷ்டிஹாரணாகு) கிடந்திருந்தின்றளந்து நெழலாப் நீழற்கிடந்திடம் - திருப்பாற்கடலிலேகிடந்தும் வாழிவஞ்சிலிருந்தும் திருமலையிலேநின்றும் கூயவா, "வூர்ஸ்ரிஸ்ரிஸ்ருஷ்டிஹாரஷயே:" என்றும், "உடஜ்ராஸிராவஸீநம்" என்றும் "சுவஷ்ரூஸ்ரூவுஷீஷ்ரு" மென்றும் சொல்லுகிறபடியே கடற்கரையிலே சாட்சாத் வணர்ஸ்ரமெயிலேயிருந்தும்

நீர்—காவிவயாநகரம் நின்றும்:—கூபவா, மணற்குன்றி லெழுமிமவிமார் மடியிலேசாய்ந்தும், வஞ்சியுத்திலே மொவை ஈரார்களோடேயிருந்தும், மொஉஉ-ஐநாஉாணம்பண்ணினின் றும், கிவிகரணைய் ஈ ரிஜியைஅளந்தும், வாஈஈரைபாஜரித்தும், இப்படி ஈவஈஉவியவிஈஈாணங்களைப் பண்ணுகையாலும், (வுாவிதிவெவிதுாவகூஈாஈ) ஏண்பாலுஞ்சோரான்பரந்துளமுமை ஈருமே ஒருதுறைவின்றிக்கே எட்டுதிக்கிலும் வுாவித்து நிற்கை யாலும், (ஈாஎஉஉ-ாஜுாஈாவாஈ) இரணியன் தூண்புடைப்ப அங்கப்பொழுதே யவன்வீயத்தோன்றிய-சூரிஈர் நினைத்தவிடத் தே அப்பொழுதே சூவிஈ-வித்துக் காணப்படுமவுணகையாலும், (சுவீஈவஈஜகூவிதீ) சிர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கமிதுாஇி - மொ கூஈவுஜ-ாஇி வஈகஜவவாஈஈாஈஷாஈய-ங்களுக்கும் காரணமானை யாலும் எம்பெருமாணைருவனுமே மொகூஈவாவஉாஉனென்று அரணவதாரவிணமேல் என்கிறஉாகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்செய் தருளினரென்கிறார். * * * ॥ ங ○॥

ஸ்ரீஉவெதிராஜசிஈாஎஉரிகாயநஉ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

கை—ம். திருவாய்மொழி.

ஆ—(எம்மாவீடு) "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்றவரா
லுபதேசம்பத்தாலே வ்யாஹிதமான பாபாவஸாதத்தை நீ

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—அந்தாமத்தன்புதுடங்கி பரமபோக்யமுடைவாகிற்க இத்திரு
வாய்மொழியிலே நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும்-ஒரு
ணைக்கைதாவென்றும்- ஏத்தவருள்செய்யென்றும்- வாராயென்றுமி
ப்படி பரமபோக்யத்தை உபதேசிப்பானென்? இது ஸாதாரணாநு
ஜதாதுமாகையாலே கேவலாநுதாபாதி வாரிவசிணக்காக
ரவத்தை உபதேசிக்கிறானென்னில், தம்முடைய கரணவைகல்ய
ருக்குங்கூட சோகஷமவிஜம்பாய்த்தென்று கீழே பேசுகையாலே
தமக்கிப்போதுசோகம் உபதேசிக்கவேணுமோ? இத்தையே வை
திலாமபரமபோக்யவிவக்ஷத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்து உபதேசிக்
கிறானென்னில்; இத்தனைபோது கரணவைகல்யத்தவிவர் முன்பே நி
ஷ்கர்ஷியாதே இப்போதுநிஷ்கர்ஷிக்கிறதென்னென்ன சுவதந்தி
ரப்பிக்கிறார் (கலமந்தவிதுழிபால்) உபாயவுபேயஸம்பத்தாலேயெ
ன்றது — ஸாயவுபாவுபேயஸம்பத்தாலே யென்றபடி. இத்தனை
போது விஜவபாவுமான ஸபரிகாரவைஷம்யத்தினுடைய நி
ரபேக்ஷவிஷயஸ்வரூபவிரோதித்வத்தாலே தாதர்யமாய்ப்போருகை
யாலே இவ்வபராதவைஷம்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கைக்கு சுவஸாமர்த்தி
க்கே. நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர் என்கிறவிடத்திலே கரணவை
கல்யமுமொருபபாவியே ஸாயவுபாவுமென்றும், ஸஹ
திலோகவுபாயத்தாலே அதுவும்ஸாதர்மியமென்றும் தோற்ற நி
ஷ்கர்ஷவிஷயஸ்வரூபத்தாலே ஸாஹித்யவைஷாதர்மியத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கி
றதென்றபடி. இங்கு ஸாஹித்யவைஷாதர்மியமாவது அபரா
தவைஷம்யமும் கைங்கர்யவைஷம்யமும், அதைநிஷ்கர்ஷிக்கையாவது ஜீவ
லோகவுபாதாநத்வவைகுண்டவுபாதாநத்வமாகவும் அபரா
தவைஷம்யமாகவும் நிரூபகாரணம்பண்ணுகை. இரண்டாந்திருவா
ய்மொழிமுதல்பாட்டில் நிஷ்கர்ஷாலே கரணவைகல்யத்தங்களுக்குஸ்வா
பாவிகத்வவைஷாதர்மியத்தாலே அபராதவைஷம்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கி
றபடி. இங்கு ஸாஹித்யவைஷாதர்மியமாவது அபரா
தவைஷம்யமும் கைங்கர்யவைஷம்யமும், அதைநிஷ்கர்ஷிக்கையாவது ஜீவ
லோகவுபாதாநத்வவைகுண்டவுபாதாநத்வமாகவும் அபரா
தவைஷம்யமாகவும் நிரூபகாரணம்பண்ணுகை. இரண்டாந்திருவா
ய்மொழிமுதல்பாட்டில் நிஷ்கர்ஷாலே கரணவைகல்யத்தங்களுக்குஸ்வா
பாவிகத்வவைஷாதர்மியத்தாலே அபராதவைஷம்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கி
றபடி. இங்கு ஸாஹித்யவைஷாதர்மியமாவது அபரா

மூ—எம்மாவீட்டுத் திறமுஞ்சொப்பின் * செம்மாபாதபற்புத்தலை

ஆ—வகைத்தாயிருக்கிறார்,எத்தனையேனு முகூகூவே வாராவகையாகான ஸ்ரீவிலெகாண்டத்திலு மெனக்கவெனைகூ யில்லை. மற்றெதிலை கவெவிலெகூயுள்ளதென்னில்? உன்னுடைய

இ—ட்—திறம்;இத்தாலே வாயுந்திரையுகள்துடங்கி இவ்வளவாலே உதாரவம்பத்தில் வகிலெவகாரடனைபவையாகும் சொல்லி ற்று. இத்திருவாய்மொழியில் வதாயிருநிலுக்களின் கையிங்கள் சொல்லப்படுகிறனவென்றிப்படியுமொரு வம்மதியும் வகுவிதமாயிற்று. இத்தால் வுவிலெகூம்கையெருவுஹாகுமென்கி றவமதவுணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வுதீவாவு மென்ற தாய்த்து. * * * * * *

* முதற்பாட்டு. *

எம்மா என்கிறதையுரைக்கிறார் (எத்தனையிதுழியால்) வீ டுபவுத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவிலெகாண்டத்திலுமென்று) திறமு ம்சொப்பம என்கிறதற்குத் தாதயருமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி துழியால்) வமமானவிலெகாண்டத்தில் கவெவிலெகூயில்லையா கில் தாதாயநமான வமவதாவுஸ்ரீபணத்தை வீதீயவொவுத்திலே வுாயிருக்கை கவாம்தமென்றிரவென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (ம ற்றெதினிதுழியால்) வாவுஸ்ரீபணத்தை வாயநமாக வுா யிருக்கிறாரல்லர்; வாராவகையாகமாக வுாயிருக்கிறாரென்ற தாய்த்து.நின்செம்மாபாதபற்பு என்கிறனையுரைக்கிறார்(உன்னுடை யவிதுழியால்) தலைசேர்த்து என்கிறனை யுரைக்கிறார்(என்தலையி துழியால்) தீதீயவொவுத்துக்கு தாதாயருமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—எம்மா - எத்தனையேனும் சிவத்தான, கதிசிவத்தானவெ ன்றபடி. வீடு - விலெகாண்டத்திலுடைய, திறமும் - வதகார ங்களையும், சொப்பம்-சொல்லோம், அவைநமக்கு உவுஹாங்க ளல்லவென்றபடி. நின் - உன்னுடைய, செம்மா - சிவந்து நீல மான, மாமலரும் வெநமுவாவி. கீழ்காரணமாய் மேலே நீளுமானவென்றபடி. பாதபற்பு - வாவுவவுத்தை, ஒல்லை - ஸ்ரீ ரம், தலைசேர்த்து - என்சிரவிலே சேரப்பண்ணு, கைம்மா-

ழை—சேர்ந்தாலல்லக்*கையம்மா துன்பங்கழிந்தபிரானே*யம்மா
வழியேன்வேண்டுவதீதே* ॥க॥
ஈதேயாஞ்ஞைக்கொள்வதொன்றுமுண்* மைதாய்
சோதிமணிவண்ணன்வந்தா* யெய்தாதின்கழல்யாமெய்தவே

ஆ— அழகியதிருவடிமலர்களை பென்தலையிலே வைத்தருளவே
ண்டும், அதுசெய்தருளுமிடத்து ஸ்ரீமஜ்ஜநார்த்வாஜனுக்குச்செய்த
ருளினாப்போலே வந்துசெய்தருளப்பற்றாது; செய்துகொண்டேநிற்க
வேணும், ஈதே அடியேன்வேண்டுவதென்கிறார். * ॥க॥
(ஈதே)என்றைக்குமிதுவேவாஞ்ஞான் உன்பக்கல்கொள்ளும்வாஞ்ஞையும்,

இ— (அதுசெய்தருளுமிதுவே) ஜ்ஞையால்) பற்றாது - லஜ்ஜியாது;
ஓல்லையென்பதற்குத் தாமதமருளிச்செய்கிறார் (செய்துகொண்
டேயிதுவே) ஜ்ஞையால்) ஈதேயிதுவே. * * ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

எஞ்ஞான்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எற்றைக்குமென்று)
எற்றைக்குமென்றது - லஜ்ஜாகாலத்திலுமென்றபடி, இத்தாலிப்
பொழுது வேறொன்றும் வேண்டாவாகிலும் காலாந்தரத்தில் வே
றாகவெவ்வெவற்றைவந்தாலோ வென்ன என்று மீதேயென்கிறாரே
ன்றிப்படி லஜ்ஜாகிஞ்சித்கரம். யாவுண்ணக்கொள்வது என்கிற
தைபுரைக்கிறார் (ஞானிதுவே) இப்படிவேறொன்றும் வேண்

ஈ— லஜ்ஜியினுடைய, ஸ்ரீமஜ்ஜநார்த்வாஜனுடையவென்றபடி
துன்பம்.ஊழ்வெத்தை, கழிந்தபிரானே-நிரஸித்த உபகாரகனே,
அம்மா - அப்மாதேன, கதெவொவஃ்வாஜிஞ்என்றபடி. ஈதே- இ
துவொன்றுமே, அடியேன், வேண்டுவது - ஆராதிக்கப்பது, மற்றெ
ன்றும்வேண்டாமென்றபடி. * * * ॥க॥

என் - ஜீயனை, மைதாய்சோதிமணிவண்ணா? - வை
லக்ஷணமான ஜ்ஞாதிய-ருசிக்கு உணியிலுடையவண-ருமுடையவனே,
மை - வைலக்ஷண்யம், தோய்கை - வ்யாவ்ருத்தம், எந்தாய் - வாஜிஞ?
எஞ்ஞான்றும் - யாவதாத்மபாவிகமும், ஈதே - இதுவே, ஜீயஸ்வரூபஸ்வ
தாத்மவ்ருத்திலக்ஷணமேயென்றபடி. யாவுண்ணக்கொள்வது- நாவுன்
னை ஆராதிக்கும் வாஞ்ஞாலக்ஷணம். எய்தாதின்கழல் - எப்
பப்போதுமாத்த உன்திருவடிகளை, லக்ஷ்மியோகம் விநாகாஸ்ரீவமான

மூ— எக்* கைதாகாலக்கழிவுசெய்யேலே* ।உ॥
செய்யற்றீவினையென்றருள்செய்யுமென்* கையார்சக்கரக்
கண்ணபிரானே* ஐயார்கண்டமடைக்கிலுங்கின்கழ* லெய்

அ— ஹக்கியொமத்தாலல்லது வரிசிக்குமோ?வென்னில் அந்த ஹ
க்கியொமந்தன்னையும்நீயே யீண்டெனத்தந்தருளவேணுமென்கிறார்.॥
(செய்யேல்) உன்கையும்திருவாழியுமாயிருக்கிற வழகைக்கா
ட்டி வுகிரிகூவிஷயத்தில் வரவணவுத்தைத்தவிர்த்து உன்திரு
வடிகளிலென்னை வர்வணைக்கினவனே? உகூராஹிஉவெயி

இ—டாவென்றவர் ஞானக்கைதாவென்பானேனென்ன கூவதரிப்
பிக்கிறார் (ஹக்கீதாழியால்) தாரீயவாஹத்தை யுரைக்கிறார் (அந்த
ஹக்கீதாழியால்) * * * ।உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

கையார்சக்கரவென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார்
(உன்கையுமிதாழியால்) செய்யேல் தீவினையென்றருள்செய்யுமெ
ன்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வுகிரிகூதாழி
யால்) என்கண்ணைபிரானே யென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (உன்திருவடியிதாழியால்) ஐயார்கண்டமடைக்கிலு
மென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உகூராஹிதாழி-

ஹ — கூவதாஹங்காளென்றபடி. யாளையத — நானடையும்படி,
ஞானச்சை — ஜ்ஞானமாகிற ஹாஸ்தத்தை, ஹக்கியொமமாகிற சுவலும்
வைநத்தையென்றபடி. தர — நீ வராகித்தருளவேணும், காலக்க
ழிவு — காலயாவடம், செய்யேல் — பண்ணுதே, வினைம்வியாதே
யென்றபடி. * * * * ।உ॥

தீவினை — கூரிராகஷித்தை, வீஷயாஹாரவரவணவுத்தை
யென்றபடி. செய்யேல்என்று — பண்ணுதேயென்று, அருள்செ
ய்யும் — கூரிவெபண்ணுமவனை, என் — ஜீவனை, இதுபிரா
ஹ்மரு விரிஹஷணம். கையார் — ஹாஸ்தத்திலே தூவுமான, சு
தீபஹாஸ்வராவிவெஸகு நிரதிமானவென்றபடி, சக்கரக்கண்ணபி
ரானே — உகூரத்தைபுடையினைய் கூணரரூபவெண உவகாரக
ரணவனே, ஐயார் — விரிஹஷவரிணமான, ஐயென்றுவிரிஹஷம்.
கண்டம் — கணமானது, அடைக்கிலும் — நிரவதிமாகிலும்,

ஆ—யாதேதத்தவ'ருள்செய்டெனக்கே* [illegible]

ஸனக்கேயாட்செய்டெக்காலத்துமென்றன்* மனக்கேவந்தி

ஆ—லுங்கூட உன்திருவடிகளை நானிளையாதேயேத்தும்படி பிரா
னேகூடுமேடபண்ணிடருளவேணுமென்கிறார். * * [illegible]

(எனக்கே) தம்மை யடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும்படியை
யெம்பெருமானேக்கற்பிக்கிறார். வவ-க்காமமு மெனக்கே யடிமை

இ—யால்) எய்யாதுளன்கிறதையுரைக்கிறார்(இனியாதேதயென்று)
மிஷஷ்வுஷ்டம், சாயிகமெகாயக-த்துஷ்டிபமாகையாலே முத
ற்பாட்டிலே காயிகமெகாயக-த்தையும், இரண்டாம்பாட்டிலே
ஓாநவமெகாயக-த்தையும், மூன்றாம்பாட்டிலே தர்ஷிவாவ
மானவாஹிகமெகாயக-த்தையும், வராயி-க்கிறரென்றிப்படி வம
மகிகஹிவுவெதை. * * * [illegible]

நாலாம்பாட்டு.

வம்மகியருளிச்செய்கிறார் (சும்மையிதுவியால்) அடிமை
செய்வித்துக்கொள்ளும்படியாவது-ஆழ்வாருடைய வுயொஜநம
வுயாநமாகவாதல், வுயொஜநமாகவன்றிக்கே - வெம்
பெருமான் தன் வுயொஜநமே வுயாநமாகச்செய்வித்துக்கொ
ள்ளுகை. கீழ்மூன்று பாட்டுக்களாலே கிரியமெகாயக-த்தை
வுபொகமுவுவெகாயா வுயாநத்தாலுமுன்று நிஷ்
ஷித்து இங்கே யந்தகிரியமெகாயக-த்தளுக்கும் வாகய-த்
தவைாசி நிவுர்த்திவசிவ-க்கு ஹமவஹெகாகய-க்கும் நிஷ்ஷித்
கிறரென்று வம்மகி சொல்லிற்றாயிற்று. கற்பிக்கிறரென்றது
வாராகய-ராவத்தில் தமக்குள்ள வதாவஸ்திபோலே வவ-க்கு
ஜனயுங்கூட வொலைக்கற்பிக்குமாப்போலே கற்பிக்கிறரென்றபடி.
வுயிவாஹத்துக்குத் தாதய-த்தருளிச்செய்கிறார் (வவெ-த்தாழி

ஸ— நின்கழல்- கவுரணங்களை, எய்யாது-ராஜ்ஞைதாதே, எத்த.
நான்வ-த்திக்கும்படி, எனக்கே - தஹநாஹ-ணவ-க்ரூதமில்ல
தவெனக்கே, கவயாரணத்தாலே யெனக்கேகவாயாரணமாக
வென்றுதோற்றுகிறது. அருள்செய் - க்ரூவெபண்ணை. ந
ஸகாலத்தும்-வவ-க்காமத்திலும், எனக்கேயாட்செய்யென்
று - வெவதிராஜரங்களைவிட்டு எனக்கே வெகொகரும்பண்ணைவே

ஏழு—டைவீடின்றிமன்னித்* தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீ
தே* யெனக்கேகண்ணனையான்கொள்சிறப்பே* ॥சு॥

ஆ—செய்யென்று திருவாயாலே யருளிச்செய்தருளி யொருகூனை சாதுமொழிபாமே டென்னைஞ்சிலே புகுந்திருந்தருளிதாய்ச்சாத்தி யருளுஞ்சாந்து, உடுநீர், திருமாலை, திருப்பரிவட்டங்களாலே யென்னைத்தனகே மொஷமாகக்கொள்ளுமிதுவே யெனக்கே கண்ணனை யான்கொள்சிறப்பென்கிறார். * * ॥சா॥

(சிறப்பில்) மொஹமேபாதுவாகலாம். மொஹாதிரிக்தமாய்

இ—யால்) இடைவீடின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருகூனைமி
தாதியால்) என்மனக்கேவந்துமன்னியென்கிறதையுரைக்கிறார் (எ
ன்னைஞ்சிதாதியால்) தனக்கேயாகவென்கிற வவ்யாபாரத்தில்
கூலீலவே தங்களான உபஷாதங்களைக்காட்டுகிறார் (தாம்சாத்தி
யிதாதியால்) சாந்து - கஸ்தூரீகாஷ்மீரோபலாம். உடுநா
தீகள் - வெகுநாட்கள்நாங்களாகையாலே யவற்றை கெகவும்
வ்வாகையாலாக வ்வீகரிக்குமாப்போலே, வெகுநாட்களாண்டான வெ
வ்வ
ன்னையும் கெகவ்வாகையாலாகவே வ்வீகரிக்க வேணுமென்கிறா
ன்றபடி. வ்யாபாரோபஷாகையாலாக எபோபோகோபஷாதென்
றபடி.
வாதூரம். * * * * ॥சி॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இறப்பில்சிறப்பில் வீடுசுவர்க்கநரக மெப்துகவென்றருளிச்
தத்துக் வலிதாகையாலருளிச்செய்கிறார் (கொவலிதாதியால்) எ

ஸ—றிப்படி கிருவாயாலே யருளிச்செய்து, இடைவீடின்றி - இ
டைவிடாமல், என்மனக்கே - என்னுடையஹருதயத்திலே,
வந்து - கூவிஹ்வித்து, மன்னி - ஸ்திரமாய், எனை - என்னை, த
னக்கேயாக - பிறர்க்குமன்றியே எனக்குமன்றியே யெனக்கு
ந்தனக்குங்கூடவுமற்றியே தனக்கேயோஷமாக. கொள்ளுமீதெ-
வ்வீகரிக்கையாகிற விவ்யவஹாரமே, எனக்கேகண்ணனை - எனக்க
ஸ
நாயகனை கிருஷ்ணனை, வனகாரமநாயகவதிவாரம்,
யான்கொள்சிறப்பு - நானேவரணஞ்செய்துகொண்டபெரியோஜநம், ॥சு॥

ழூ—சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கமாக* மிறப்பிலெய்துகலிவெய்தற்கயா
ணும்* பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானை* மறப்பொன்றின்றி
யென்றுமகிழ்வனே* ।ரு॥

ஆ—நீ சுவஹிஜ ஆநமாணமானகூஹாதிகை-க்மே கூ தாவாகலாம்,
அதிலோரா ஊமில்லை. கூதி-க் நிவைம்ய நமான ஜநாஹிதஞப் வை
த்து கூறி சவாரி தாணாகை-க்மாக ஒஹதி நாஷ்டாதிரா கிவெண
வந்துபிறந்தருளும் வ்லாவ்ணயிருந்த வெம்பெருமானுடைய

இ—ய்தற்கவென்கிறதற்கு வலி தாகை-க்மருளிச்செய்கிறார் (ஒஹா
திரிஸ்ரு தாதியால்) என்றும் மகிழ்வனென்னையாலே நி சு
ஆநமாணகூவுமும், யாணுமென்னையாலே கூஹாதிகை-க்வுமும்
வகுவிதமென்றுகருத்து. வவ-க்ஜாநான வாழ்வார் கூ சவ
ரகுவதுதில் நிய-க்ரணமிலலையென்று பேசக்கூடுமோவென்ன
விதுக்குத் தாத்ய-க்மருளிச்செய்கிறார் (அதிவி தாதியால்) கூ சவ
ரகுவநிஷஷ-க் முண்டாயிருந்தாலும் அதிலோரா மில்லையென்
னையிலே தாத்ய-க்மாலையாவிபபடி சொல்லக்குறையில்லையெ
ன்றுகருத்து. பிறப்பிலென்கிறதற்குத தாத்ய-க்மருளிச்செய்கி
றார் (கூதி-க் தாதியால்) பல்பிறவியென்கிறதற்குத் தாத்ய-க்ம
ருளிச்செய்கிறார் (கூஹாதி தாதியால்) மறப்பொன்றின்றி

ஸ—இறப்பில் - மரணத்தில், சிறப்பில்வீடு - வ்யொஜநவதான
மோகூத்தை, இல்லென்று - ஹதாவீவாநீயம், சுவர்க்கம்-
வஸ-க்த்தை, நாகம் - நரகூத்தை, எய்துக - அடையட்டும்,
வ
எய்தற்க - அடையாதிதநஸிக்கட்டும், கூதாஒஹாதிரிகூஞக
ட்டும், ஒஹமேதாணைகட்டும், என்றவலி தாகை-க்ம். யாணும்-
கூதாவாரவிவநிண-க்பத்தில் நிவை-க்மயின்றிக்கே காணாரணு
மாக வமைபுமென்றிருக்கிற காணும், இதுக்குமகிழ்வனையென்
கிறதோடே கூநயம், பிறப்பில் - கூதி-க்கூ தஜ்ஞநமில்லாதவனை,
வ
பல்பிறவி - ஹெஹதி கூவை வாஜநாவான, பெருமானை - வாதினை,
மறப்பொன்றின்றி - விவராணமொன்றுமில்லாதே, மாணவ்வதி
தாதிகளிலொன்றும் மறவாதேயென்றபடி. என்றும் - வவ-க்ஷ,
மகிழ்வனே - வஸாநந்மாகவநாஹவிக்கக்கடவேன். ।ரு॥

ரூ — மகிழ்கொடையுழலோகமேலோக*மகிழ்கான் சோதிமலர்க்
கவம்மா சின* மகிழ்கான் சிங்கைஇசற்செய்கைகொண்

ஆ — வவ-ஞிவுாவதாரங்களையும் வவ-ஞிவுவெவ்வி தங்களையும்
வவ-ஞகுணமணங்களையும் மறவாதே யென்னுமநுஷ்டிக்கப்
பெற்றவளென்கிறார். * * * ॥ரு॥

(மகிழ்கொள்) வராகாவதாரத்தை இஜ்ஜகத்தைபெல்
லாம் பாடத்தை நளினவனே, என்னுடைய வவ-ஞகாரணங்களாலும்
வவ்-ஞாமுழும் கூடாநாமத்தைவெகு வஹாவஞைப்கொண்டு

இ — யென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வவெவ-ஞத்
ல்) எந்நாளும் மகிழ்வதான யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்றுமி காஞி
யால்) நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் என்கிற விவுமுகாகவுள்ள
விபுரீதவிபரீதயன்றுகிலும் புலனுணர்த்துதலும் பொறியைந்துமீக்கி
என்கிறவிடத்தில் வமி சமான சூதீவ்ரா-விவாவிவ-ஞாவ முழுஞ
ரூபமன்றோ; ஈதேதயான்கொள் சிறப்பென்னக்கூடுதலாலென்னுமிவ்
துவும் உ: ஞரூபமன்றென்கிறபிரயோகமுத்து. * ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

வ-ஞிவ-ஞாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ
ாதிகாஞியால்) வ-ஞிவ-ஞாயத்தை கார்ரூணாவபமென்றதாயிற்
ற. தாதீயவாஞத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னு
டையவிதாஞியால்) மகிழ்வுற்று என்கிறதைபுரைக்கிறார் (கூடி

ரு — மகிழ்கொள் - கூடாநாமமான, தெய்வம் - தெய்வமாயும்
தெவ்வர்க்காயபுமென்றபடி. தெய்வமென்று ஜாதிகாலவசநம். ஐ.
ஸ்ரீ - லோகமாயும், லோகாந்த ஜதீலோகம், வ்ரு தாகூரா
ந்தரான வவெதிநவஞரூவாயபுமென்றபடி. அலோகம் - திர்ஸ்ரு
ஸ் வெதநவஞரூவாயும், மநுழர்கொள்சாதி - தெஜஸ்ஸினை
ய புலன்களைத் தனக்கு வடிவாகவுடைய உந்ரூவ-ஞாயத்தாலிஜ்ஜாதி
யாயும், மலர்ந்தவம்மாதே - விகஸிக்தவனை வாதிஜ்ஜ "வை
கலாயாம்" என்கிறபடியே இவையித்தனையுமாய் விஸ்வரூபனை,
மலர்ந்த பின்றபடி. மகிழ்கொள் - கூடாஹிரண்யகசிபுகளான,
இருவரை - விரண்யனையும், சொல் - வஸ்திகளையும், செய்கை-

றோ—டென்று * மகிழவுற்றுன்னீன வணைக்கவாராயே * ۱۴۵۱

வாராயுன்னிருப்பாதமலர்க்கீழ் * போராதெயான்வந்தடையும்

படி * தாராதாயுன்னையென்னுள்வைப்பிலென்று * ۱۴۵۲

தாயுனக்கென்றுமெக்காலே * ۱۴۵۳

ஆ—உன்னைபநாமஸிக்குப்படி வந்தருளவேணுமென்கிறது. ۱۴۵۱

(வாராய்) உன்னுடைய நிரவயிகமஹாமுனிவேஷத்தை யைக்குக்காட்டினைவத்துன்னைஹாஜிக்கத்தாராதிருக்கிறதீ, வவ்வுன்னுழமுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் போராதெயான் வந்தடையும்படி பிராணைவாராயென்கிறார். * * * * ۱۴۵۲

இ—தூதிபால்) உன்னைவணங்கவாராயென்கிறதற்குத்தாதுபடி ருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிதூதியால்) வுலகிதவாராட்ட கயிவிஷம் ஐந்துபாட்டிக்களாலே மொயிதமானவாறே இந்தையிப்போதே வொஹாவுலம்ஸுஷவையிதமாகப் பெறலே ணுமென்று கவிமொயாலே வாராயென்று வூதியிக்கிறாரென்ற வுலாமகியஹிவெறுவெத.

* எழாம்பாட்டு. *

உன்னையிதூதினைக்கிதூதத்துக்குத்தாதுயிமாருளிச்செ யிக்கிறார் (உன்னுடையவிதூதியால்) தாராதாயென்கிறதற்குத்தா துபிமாருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிதூதியால்) வாஹிதவென்ற துவொஹாவுலம்ஸுஷவதா. என்றுமெக்காலே என்கிறதைத்புதை த்திறார் (வவெவிதூதியால்) மொஷட்வுஷ்டம். வாராயென்றுகீழ்

ஹ—கூயிகுகிணையைபயும், கொண்டு, என்றும் - வவிஷா, மகிழ்ந் வுற்று - கூராதிபுகுனுய், உன்னைவணங்க - உன்னை பநாமஸிக்கு ம்படி, வாராய் - எழுந்தருளவேணும். * * ۱۴۵۲

உன்னை - மொஹாவுனை வுன்னை, என்னுள் - நீஜுஹயத்தி லே, வைப்பில் - வைக்குமிடத்தில், வந்தடையும்படி - வாராய் - வவிஷம். * ۱۴۵۱

ஏ—எக்காலத்திதந்தையாயென்னுண்மன்னின்மற்* றெக்கால
த்திலும்யாதொன்றும்வேண்டேன்* மிக்கார்வேதவிமலர்
விழுங்குமென்* னக்காரக்கனிபோயுன்னையாசே ॥அ॥

ஆ—(எக்காலத்து) எக்காலமுமென்னை யெல்லாவடிமையுஞ்செ
ய்வித்துக்கொண்டுன்னுள்ளமன்னிலுன்னை பின்னையொருகா
லுமொன்றுமறியேனென்றுகொண் டெம்பெருமா
னேயறிவுறுத்து பின்னையுமெம்பெருமானுக்கடிமை செய்கையி
லுள்ள வழியெல்லாமேலெம்பெருமானே யுள்ளபடி கண்டநு
பவிக்கிறேனோதாக்ஷணாதோ?வென்கிறார். * * ॥அ॥

இ—ச்சொன்னைநவவுகாலும் வம்மினென்பதுபடிவரவேணு
மென்றுவிளம்பிக்கிறாரென்று வம்மதியபதிவுரை.

எட்டாம்பாட்டு.

எக்காலத்திதந்தையாயென்கிறதற்குத் தாதாபர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (எக்காலமுமிதாதியால்) என்னுள்ளே பிதாவிவ்வர்த்.
உதாரார்த்தத்துக்குத் தாதாபர்மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமெ
ம்பெருமானுக்கி தியால்) (உள்ளபடியி தியாலே) விழுங்கு
மவ்வாதிம். (மிக்கார்மவ்வாதிம்) மிக்கார்மவ்வா
தி. ஆரோவென்றது எத்தனைபோதுவான்களோவென்றபடி.

மா—மிக்கார் - கடிமையிகரான, வேதவிமலர் - வெறுவித்துக்க
ளான நிகர்ஸ்ரீராலே; விழுங்கும்- கவைஜேகரிக்கப்படுகிற, உள்
ளபடி பரஸ்ரீவிக்கப்படுகிறவென்றபடி. என்னக்காரக்கனியே-
தீபஸ்ரீவமேயமே. அக்காரம் ஸ்ரீவம். அக்காரக்கனியென்றது
கூர்மவடு மென்னுமாப்போலே வஸ்தீவஸ்தாவஸம். ஸ்ரீவமொருவ
கையாய் அதில் வமித்தவடும்போலே மொதுவுஹ்தனே யெ
ன்றபடி. கவஹ்திதாவதிதே. எக்காலத்து - வவஸ்ரீகாலத்திலும்,
எந்தையாய்- வுபாதியாய், வவஸ்ரீதிகைங்கரு வுகீவஸ்வாமியாயெ
ன்றபடி. என்னுள் - சிஜ்ஜடயத்திலே, மன்னில் - வஸிரவயிர
க்கில், நான் - இந்தவசித்தியைப்பெற்றநான், உன்னை - வயம
வமுமான வுன்னை, எக்காலத்திலும் - ஒருகாலத்திலும், மற்று
யாதொன்றும் - மைங்கரு வுகீரீக்ஷா பதீஷிதவி, வேண்டே
ன் - கவெகூடியேன். * * * ॥அ॥

ஏ—யானையென்னை யறியகிலாதே*யானையென்னுனிதியென்றி
ருந்தேன்* யானைகீபென்ன ணைடனைமபுரீபய* வானையேத்
துமவ்வானவரேறே* ॥கூ॥

ஆ—(பானை) நானுமென்னுடைமையு முனக்கேயடிமைபையாயி
ருக்கச்செய்தே இதுக்குமுன்போனகாலமெல்லாம் உனக்கடி
மையென்னுமிடத்தையறியாதே நானென்று மென்னுடையதென்
றுமுண்டான வஹங்கரதூராஹிரோநத்தாலே நஷ்டஞானென்றத
ம்முடைய இழவையநுவஸ்யித்து சரஞ்ஜலவஸனராய் வஹாவதி

இ—லெகுகயாலாலத்தில்கவராகீபாபத்தாலே இப்படிசொல்லு
கிறென்றிப்படி வ்யாக்யாநஹிவரவெண்.

॥அ॥

* ஸ்ரீபதாம்பாட்டு. *

தாதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானு
மிதூராதியால்) அடிமையென்றது பாஷையென்றபடி. வாஜாநாயி
கரணரும், சாரீராதிகரணந்யாயநமாகையால் பாஷாபாஷிகளும்
தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இருந்தேனென்கிற வநுதகாலநி
ர்தேசத்தைதவிவரிக்கிறார் (இதுக்கிதூராதியால்) காலமெல்லாமெ
ன்கிறதற்கு நஷ்டஞானென்கிறதோடே சாங்கயம். பூர்வாஹ
த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிதூராதியால்) மூ தீ
யவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிதூராதியால்)
நஷ்டஞானென்றது கர்மாப்பட்டேனென்றபடி. தார்ஷீயவா
ஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஹாவதஇதூராதியால்)

ஸ-வானேயேத்தும்-வாசிவ்யாஜமேவ்யாக்கும்படியான, ஜஹாஃ
கொராஸஹிரோபோலே வான்ஸப்தம்தாத்பர்யவாசகவாம், வன
காலம் காவ்யார்த்தவ்யாதிக்கும், வானவரேறே - நித்யஸூரிவர்
ஸுவனே, தெஷாம் வ்யாதிங் என்றபடி, யான் நீயே - நானுன
க்கு சாரீரதயாகவுஜ்ஜீவ்யாப்தி னென்றபடி. என்னுடைமை
யும்நீயே - ஜகத்தும் கர்மஜ்ஜீவ்யாப்திமே, யானை - இப்படி
நித்யஸுரிஷமான நானை, சுவயாரணத்திலே இவ்வதிகாரம்
ஸமஸ்தஸ்ருதிசமன்று, விஜாதீயஸ்ருதிகமென்று தோற்றுகிறது. என்
னை - நித்யஸுரிஷனை வென்னை, அறியகிலாதே - அறியமாட்
டாதே. யானைஎன்றனைத்த - நானைஎன்னுடையதே, என்றிரு

ரூ— எடிடலெழுமியன்றேர்கானெய்ஞ்ணசனைய* கீறேறைதெப்தநெந
நெஞ்சுடர்ச்சோநி* நேதெறினன்னேனபுண்டொண்ணழிச்சேர்த்

ஸ்— வனவ கூவெளி தஜ்துநாரபொருகூஞணசோ நுழுமெம்பெருமா
னையிழுவாதே நிருநாட்டிலேயிருந்த வெம்பெருமானை கூநாலுணி
க்கிறவர்களாநாவென்கிறார். * * ॥கூ॥

(எறேல்) இந்தவூராவுத்தைப்பெறுகைக்கு வுகீவையை
கூங்களுளவேயென்னில்; அவற்றையெல்லாம் நர்ப்பின்னைப்பிராட்
டிக்கும் கூலோகுயநிலெகூயில் பிராட்டிக்கும் உன்னுதி வா
லெஷித்னைகக்கு வுகீவையகுங்கனள நீபேபோக்கிறப்போலெ
போகதியருளி உன்றிருவடிகளிலே என்னை ஈண்டெனச்சேர்த்

இ— கூநாழிகாலமிழுர்த்தினென்று விளாகிக்கிறவித்தால் எரம
வதுலைவும் வஹரிபாதென்கிறாரென்றிப்படி வாம்கீவாசி
தி வெ. * * * * * * ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

இப்பாட்டுக்கு முதற்பாட்டிற்காட்டில் கூயாகூலெஷமில்லை
நேபென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்தவூராவுத்தையி காரியால்)
கூநி டீனிவுதி வூராயாகூநத்தி விப்பாட்டுக்குத் தாத்பாகூமென்ற
நாயிற்று. வாசிவாகூயாகூத்துக்குத் தாத்பாகூமருளிச்செய்கிறார்
(அவற்றையிதாரியால்) அவற்றையெல்லா மென்கிறதற்குப்போற
க்கியருளியென்கிறதோடே கூநயம். வாசிவாகூயாகூம் வாஹிவூரா
யணி லெஷ்மணனென்றதாயிற்று. உன்பொன்னடி யென்னாலல்லதே
ர்த்து என்றாயித்துத் தாத்பாகூமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடி
யிதாரியால்) தாரீயவாஹத்தில் கூநிவுவூதாயாகூம் மருளிச்

ரம — ந்தென், இத்தனைகாலுமிப்படிபோனபின்பு உதீவாரவிடையி
யாதே கூவைவெபண்ணை வெணுமென்றுகருத்து. ॥கூ॥

ஏறு - வூஷபங்களை, எல்லாவும் வாகூவுசெய்ரணை, ஏ
ழும் - ஏழுபும், வென்றும் - ஜயித்து, ஏகொளிலங்கைகளை
வளநூபாபாதெபானவிபிகூணை, எர் - வளநூபாரி, நீதி
செய்த - வாவாவாந்தாக்கினவனை, நெடுந்தடர் - கூகீரயிதவீ
ரஸ்ரீகூனை. சோதி - அந்தாலெ உஜ்வுமான விஹ்ரஹமுடையவனை
உன்பொன்னடி - கூவீபவூவூணீபவாரணங்களிலே, என்னை -

ழு—தொல்ஷ*வெறீபாகவெஞ்ஞான்றுப்விடலில்* ।யி।

விடலில்சக்காந்தண்ணஹலம்படவஸ்* விடலில்வண்குறுகூர்ச்

சடதிகாபன்சொல்* கெடலிலாயிரத்துள்ளினைவபத்தும்*

அது— தருளிஉன் திருவடிகளில்நிவறொழிவேபோலிபின்னையா

ருளாமும் உன்னைப்பிரியாதாருபடி பண்ணிபருளவேணும். இ

ப்படியிகூஷணமேசெய்தருளாவிடில் ஒன்றுந்தரிதேயெனன்கிறார். ॥

(விடலில்) இப்படியாழ்வாரைவகூதிக்க சுவைகூதித்தபடியே

திருமலையிலபுகுந்தருளி ஆழ்வாரோடே திருவாழிபாழ்வாரேறு

வஸ்ஷதித்தாப்போலே ஒருக்காலும்பிரியாதபடி வஸ்ஷ

வித்த விவபிபருமானசெச்சான்ன இத்திருவாய்மொழி வல்லார்

இ—ப்கிறார் (உன்திருவடியிதாழியால்) தாரீயவொருத்தையுரைக்

கிறார் (பின்னையுமிதாழியால்) தேறினென்கிறதற்குத் தாதியு

ரைசெய்கிறார் (இப்படியிசாழியால்) தேறிலென்கிற வா

த்தைபிட்டு தேறினென்று னகூராஜவொருத்தை யாபூரயித்த

ராயிற்று. * * * * ।யி।

ஸ்ரீகமனம்.

விடலில் சச்கரத்தண்ணஹலயென்கிறதற்குத் தாதியுரை

ச்செய்கிறார் (இபபடியிதாழியால்) இப்படியென்றது மசிழ்திகா

ளிகாழியான ஆந்சபாட்டிச்களில்படியேயென்றபடி. திருமலை

ரை— சுதன்-ரனவிவன்ஹன, ஒல்லை - ஸீவ்ரம், சேர்த்து - சேர

ப்பண்ணி, எஞ்ஞான்றும் - ஒருகாலத்திலும், தேவ்ரும்பாகவிடல்.

வி஬ஸ்ஷதித்துபம்பாகவிடாதேபிரிச்சகவேணும், தேதரன் - தரீயே

ன், ஸீவ்ரம்செப்யாவிடி லாஸ்ஷலிக்சபாட்டிடினென்றபடி. ।யி।

விடலில்-விடலில்லெதனென, விடல்-சோழம், னல்னைவிடாத

வனனவிவன்றபடி. சக்கரத்தண்ணஹல - வுகழுனைடபவன்சக்கர

த்தன், வஜாவஹஜாடாம அன்ஸாவ்ரவிலாவே, வுகுயாரவாளீபை,

உஜீவிஸாகிஸாவஷீ. இதுக்குசடகோபன் தொல்லெனசிறதாடே

சாநபம். மேவல் - வாவ்ரஷத்னத, விடலில் - விடாதவரானை,

வண்குருகூர்சடகோபன்சொல்- உசாரானஅழ்வாருளிச்செய்த,

கெடலில் - நாஸாவிதமான, வெகுபர்க்கநகுசாரீவபாஸ

நிவாரகமாயனன்றபடி ஆயிரத்நள்ளினைவபத்தும் - இதுக்ரந்த

ழ— கெடலில்வீடுசெய்புங்கிளர்வார்க்கே * ॥க॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஆழ்வார்பெற்றபேறுபெறுவிரண்கிறார். * * ॥க॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—யென்றது அந்தர்நாமலையை. மேல்திருமலையை நாஹவிக்கத் துடங்குகையாலே விடலிலென்கிறவிடத்திலே திருமலையிலேயு நிற்பதாம் விவக்ஷிதமென்றபடி. சக்கரத்தென்கிற விசேஷணத்தாலே மென்றதாயிற்று. கெடலில்வீடுசெய்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்பெற்ற விசேஷிப்பால்) * * * * ॥க॥

ஸ— செய்புமென்கிறதோடேகூடியும் கிளர்வார்க்கு-உஜ்ஜீவித்தவர் களுக்கு, கிளர்த்தி- உஜ்ஜீவநம்புறுப்பாநர்க்கென்றபடி. கெடலில் வீடு- வாசஸ்தலத்தை, சோதிராவ நாராயணாதிசமான சோகூத்தை, செய்பும் - வாயித்துத்தரும். * * ॥க॥

ஜ்ஞாநவிலாஸாநுஷ்டாநவிலஸயிஸ்ரீவிஜ்ஞாந

யாதநாஜ்ஜிஹாஷெஸிகாயநஜ்ஞ:

ஸ்ரீ:.

தூதிலோவநிஷதாதயர்ஸதாவஜ்ஞே:.

(எம்மாவீட்டுத்திறமும்.)

ஸ்ரீஷெபஹ்மாம்பி யொகம்ஸாஹிகீகாரஉம்வெஸ்தாதி ஹயக்ரீவ தயர்விஷதாம் வாயீர்காரொவெகாரம்வ்ருத்தியஹ ஸதி தாநுவாதஸ்ரீகிவஸ்ரூம் । ஸ்ரீவத்ஸகாயரகூஷதிகு ஸ்ரீதரஹ யுவாநதிரோதாவர்ணயர்ஹர் மெதிர ஸ்ரீவாஸயந்நாவ்ருதவிஸ்ரிவரணம்வக்ரவரணிம்ஜுஹாஷ॥

(ஸ்ரீஷெபஹ்மாம்பி யொகம்) நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசே ர்த்து - வாசஸ்தலமான திருவடிகள் வம்பொயத்தைதுடையது மாய், (ஸாஹிகீகாரஉம்) நின்கழல்யாமெய்த ஞானக்கைகதா - தன் திருவடிகளே வாவிக்கும்படிச்சிடான ஞானமாகிற கைகளைகொடுக்குமவனுப், (வெஸ்தாதியர்ஹர்கதாம்) நின்கழலேயாதேத்தவருள்செய் - தன்திருவடிகளேயே வாவர்கள்

ஏர— சா—முமேத்துணைக்கு வாதிகயுர்த்தைதயுண்டாக்குமவனைப், (வுயாழீர்கூரொவகூரம்) தனக்கேயாகவிணைக்கொள்ளுமிதத- வுவாகழ-ர்மூகலீவ உவகரிக்குமவனுப், (வூவுகீரவஸழஜிதா ர்ரூஉரம்) மறப்பொன்றில்றியென்றும் - வுவிஷபவூவுகியாலே சுர்ரவிஷபாஉாரத்தை ஸழிப்பிக்குமவனுப், (வீகீஉஸரூம்) என் றுமகிழ்வுற்றுன்னவனைங்க- வுவிஷயத்திலே வீரீகியுடையபேர்க ளுக்கு வஸாஉஉறுமாப், (வுரூஉளகூஉஇகூழிகுவுஏரூ.ம) வாராயு ன்திருப்பாகமலர்கழிற் ப்பராதீதயாம்வந்தடையுமபடி - வுவூரா வீபிலே கூஉஇகூஉவுகூழிறைகாதபடி பண்ணுமவனுப், (சுழீவுகீ ரவலயர்ரூகம) தெனிமலர் விரிந்குமன்னமக்காரக்கனிபே - கூழவ ர்ரவஸப்பிலே கூரீஉதெம்வாஹரூடாக வேகாபிக்குமவனுப், (கூ ரூவுகாஉணாவுஹ-ர) பாபனாதிபன்னுடைமையுபுகீதே வாதனை யெ க்குமும் - நாணுமெய்ணுடைனையுமும் உள்ளதென்று வஸகிரிகளா லுமிடைந்தபபிலைநபாதிலே குரூரீடவஸஹுவுகணை யொழுதுமாப், (விவுகி-வுரூஉரூபஜ்ஞ) என்னை யுள்ளபொன்னடிச் சேர்ந்திதால் லெதிவழியுபோக வெஞ்ஞரன்றும்விடிலே - கூழரிகரைத்தன் திரவ டிகளில்நின்றும் விரூவராப்பிபோகாதபடி பண்ணுமவனுயிரு க்கிற வெம்பெருமானை "எம்மாவீடி" என்கிறவுஸாசத்திலெகூம கூவுகாஉஉரூ வஹரிகிறக அழ்வார் அருளிச்செப்தருளினதொ ன்கிறுர். * * * * * ॥ நிக ॥

ஸ்ரீஉவுகிமதிரகூசிவஹாவுஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நிண்டாம்பத்திலந்தாதிதாத்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ழை—கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்* வளரொளி

அ—(கிளரொளி) இப்படிதம்மோடுகலந்தருளின வெம்பெருமா
ன்நின்றருளின திருமலையை கூநாஹஷ்க்கிறார். யாதொன்றிலே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—வாராய்?வாராய்?என்றலற்றின ஆழ்வார் அவன்வந்துநின்றால்
தாம் கூவெகூவித்தழைகொங்கையர்ம் பண்ணவுதாவுமாபிருக்க அவ
னைவிட்டு வநஜீரிவணர்நம்பண்ண வுபகீர்க்கை கூலம்மதஞ்
ன்றோ?வென்ன கூவகளிப்பிகிறார் (இப்படியிதாழியால்) இப்ப
டியென்றது விடலில் என்கிறவிடத்தில் லுஷுரீதவா யென்றபடி.
நின்றருளினரென்றது வைதர்மஹர்ஷிஸஹஷணம். எம்பெரு
மான்நின்றவிடமானைகபாலே திருமலையானது தமக்கு விரகாலு
க்கர்ம்கூடித ஹவகூழைகொங்கையர்ம் லுஹஷ்லு மானைகபாலும் அவனு
டைய ஹஸ்ரஹாஹரணங்கள்போலே திருமலையும் .கஜீயகூவவெ
வ்ஷண தமக்கு நிரகிஸபவிபமாய்க்கொண்டு வதாவுதாதெர்
மானைகபாலும் எம்மாவீட்டில் கூவெகூவித்த வைகொங்கையர்ங்களில்
உகந்தருளினநிலத்திற்குச்செய்யும் கிஞ்சிற்கூரமாகிற வைகொங
யர்மானது ‘‘நின்கோயிற்சிற்று’’ என்றும் ‘‘கண்டதனிலுக்க ப்
பெற்று’’ லென்றும் தாமேபேசுகிறபடியே தமக்குவிபமானைகயா
லும் திருமலையைப்பாடி கூநாஹவிக்கிறரென்றபடி. இத்தாலே
யெம்பெருமானுடைய லொஹுவிதைக்கு உபயுக்தமாக ‘‘லுஹ
ஹவியவஸ்துகூ’’ மென்கிற கூஹுராணமானை மித்திருவாய்மொழி
யிலே வ்யக்தமாகிறதென்றதாய்த்து. * * *

* முகற்பாட்டு *

மாதோன்மருவியவென்கிறது வைதர்மஹர்பென்றுகாட்டு
கிறார் (யாதொன்றிதாழியால்) வளரிளம்பொழில்சூழென்றது

ஸ—வளரொளிமாதியான்- வஜ-ர்ரோநளஜுயுஸாலியான குஹுய-ர்
ஹ்ரிதயுலை, மருவிய - வாரியயம்பண்ணப்பட்ட. நிதாவாஸப்ப
ண்ணப்பட்ட என்றபடி. கோயில் - ஸிவ்லுஸாநமான, இதுதிருமா

ழூ—மாயோன்மருவிய சேகாபில்*வளரிளம்பொழில்சூழ்மாவிருஞ்
சோலைத்* தளர்விலராகிச்சார்வதுசதிரே* ॥கய॥

அ— நின்றருநெகையாலேஅங்குற்றைச்சோலைபோலேஎம்பெரு
மானுடைய திருவுடம்புகருகீஸீதலைமாய்கருகீவயிர்வஷ்ணவானஎளஜீவ
ஷபளவநாஷி கூயாணஹாணங்களை புடைத்தாயிற்று, அங்கனே
யிருந்த திருமாலிருஞ்சோலைமலையை உங்களுக்கு கூராணைவாடவும்
ள்ளம்போதே உங்களுடைய கெஷமமெல்லாம்திரும்படி சென்றுஹா
ஜீபுங்கோள்; இது வாழ்உரவு மென்கிறார். ॥கக॥

இ— ஊஷாதகாஷ்மென்கிறார்(அங்குற்றைபிராஷியால்)சோலை
க்குரும் திருவுடம்புக்கும் கருகீஸீதலைகூ வாஷ்ஜாஷிஹிவெ்ய தமை
ன்றுகருத்து. வளரொளிஸாவைத்தை விவரிக்கிறார் (கருகீவயிர்
ஷ்ணவிதாஷியால்)யாதாயும் கூயிகுமாகவிளைந்தநிலத்தை வளகிகூர்
கொண்டாடுமாப்போலே திருமலையைக்கொண்டாடுகிறு சென்றதா
ய்த்து. வாயழவாஷத்திற்ருத் தாஷ்டயாடனுளிச்செய்கிறார் (உங்
கருஷ்க்கிதாஷியால்) தளர்விலராகி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (உ
ங்களுடையவிதாஷியால்) சார்வதுசதிரே என்கிறதற்குத் தாஷ்ட
யாடனுளிச்செய்கிறார் (ஹாஜீபுங்கோளி தாஷியால்) ॥கக॥

ஸ—விருஞ்சோலைக்குவிஸேஷணம். வளர் —வஷ்ருத்தமான, இளம்
பொழில் - தாராணைவநங்களாலே, சூழ் — வரிவ்ருதமான, மாலி
ருஞ்சோலை - அழகர்திருமலையை, இதற்குசார்வதுஎன்கிறதோ
ட கூநபம். கிளரொளி - ஜ்ரும்ஹாண ஜீகாநளஜீவ்ய யாகூமா
ன, இளமை - தாராணைகூமானது, உங்களுடைய யளவநமான
தென்றபடி. கெடுவதன் — நஸிப்படாதற்கு, முன்னம் — முன்னே,
தளர்விலராகி - தளர்வு - கெஷமம், ஆகியென்றது ஆகவென்றபடி;
நீங்கள் கெஷமாஹிதாராகைக்காக வென்றபடி. சார்வது — சூ
ழ்யிப்பது, சதிர் - வதாரகூ்ருயும், வாழ்உவாராஷாஷ்ஹூவ்ர
வியென்றபடி. மால்என்றும் இருளென்றுப் ஷஹஜவாகாவிபாய்த்
இங்கே ஒன்று ஒளஜ்ருவாமாய் ஒன்றுவிவாலுகவாமாகி
றது, ஆக மாலிருஞ்சோலை யென்றது உஜ்ருவிவாலுவநமாலி
யென்றபடி. இதுதிருமலைக்குத்திருநாமம். * ॥கக॥

ழூ—சதிரிளைடவார்தாழ்ச்சியையமதியா*தநிர்குரல்சங்கத்தழகர்
தங்கோயின்* மதிதவழ்தருமிமாலிருஞ்சோலைப்* பதியது

அத—(சதிரிளமடவார்) வூராகூ சுவிஷபங்களில் வூராவணஹுக்ஷை
விட்டு, வூரகிகூ ஹூஹுயரிஷஹுகமான ஜிவஹுயநிலையை யுடைத்
தான ஸ்ரீவாஞஜநுக்ஷை யேந்துகையாலே நிரவயிகமான அ
ழகையுடையவரும், அந்தாலே அழகர்என்னுந்நாமத்தையுடை
யனான வெம்பெருமானுக்குக்கோயிலாய், வரிவெகிணஹ்வம்பூ
ஜாவஹுந்தாலே யலாகூ தமான ஸ்ரீவரங்களைபுடைத்தான திரு
மாலிருஞ்சோலைப்பதியை பேத்திபழுங்கீதான்;

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— வூபுருஷவாஹுத்திற்குத் தாதுபர்மநளிச்செய்கிறார் (வூராகூ
தெதூராழிபால்) மடவாரென்றது விஷபங்களுக்கெல்லாம் உவ
மாகூஷணமென்றுகருத்து. அதிர்குரல் என்கிறதற்குத் தாதுபர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (வூகிகூ ஹிஹு தூராழிபால்) சங்கத்தென்கிற வி
ஸேஷணம் வெறுதூஹஹ்மென்று காட்டுகிறார் (ஸ்ரீவாஞஜ
நூதூராழிபால்) அழகரென்றது - கூஹஷர்நாமமாக விவகூஷி த
மென்கிறார் (நிரவயிகூதூராழிபால்) மதிதவழ்கிறதற்குத்
தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கூரீதூராழிபால்) குடுமிஸாவூத்தை
யுரைக்கிறார் (ஸிவஸாவூத்தாலே) ஏத்திபழுவதுபயன் என்
கிறவிடத்தில் கூஹிவெகுமான வியாபையைக்காட்டுகிறார் (எழுங்
தேகாளென்று) அதுக்கு ஸாவூாஷர்மருளிச்செய்கிறார்

ஸ — சதிர் - வஸ்ரிவிதகூளான, இளமடவார்தாழ்ச்சியை - தி
ராணிகளானஸீகள் விஷயத்தில் வூராவணஹுக்ஷை, மதியாது-
மதியாதே, வூயொஜநமாக நினைபாதேனென்றபடி. அதிர்குரல்-
அதிரப்பண்ணுகிற குரலையுடைத்தான, வூரகிகூ ஸ்ரீவாஹநம் கரு
ஜாகூயநிரவயிகமானவென்றபடி. சங்கத்தழகர்தங்கோயில -ஸாவ
முடையவரான அழகருக்கு ஜிவஹுயாஹமான, நிதயத்துக்குரி
ஸேஷணம். மதிதவழ்குடுமி - வர்ஷுன் ஜாநாவஸ்தை ஜணம் பண்
ணும்படி யுஸ்தமான ஸிவரூபத்தை யுடைத்தான, மதி - வர்ஷு,
ன், மாலிருஞ்சோலைப்பதியது - திருமாலிருஞ்சோலை யென்கி
றதிருப்பதியிலுள்ள அந்த வூரவிஹஹுவஹுத்தை, எத்தி - ஸ்துதித்து,

ழை — வேந்தியைழுவதுபயனை * ॥ உ ॥

பாபனில்லைசெப்துபயனிலையெனத்தேற்சே * புப்பன்மனைழுவண்ணைர்

புரிந்துறைகோயில் * மப்பன்மிருவொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை *

ஆ — அதுவேவாஜியுர்யாஜநமென்கிறார். * * ॥ உ ॥

(பயனில்ல) வுர்யாஜநமாயிருந்த செயல்களைச்செய்தாருவுர்யொஜநமில்லையெநஞ்சே? ஆதலாலவற்றைத்தவிர்த்து சூழ்ந்திக்ஷாதூஷநம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற கோயிலாப்த்தன்னுடைய வொழுவுவெகயாலே வுர்வி ஷூரை யுந்நீப்பியாநின்ற பொழில்களையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலையினுடைய அபன்

இ — (அதுவேயிதுழியால்) யௌவநத்திலே விஷயங்களை வாஞ்சித்துவாயகூம்வந்தபின்பு நிவகிக்கை யுவி சமாதையால் இளமை கெடுவதன்முன்னம் மாலிருஞ்சோலையைச்சார்வது வாஷ்தேமோ? வென்ன விஷயாங்கள்வுர்யொஜநமன்று, இதுவேவுர்யொஜநமென்கிறாரென்றிப்படி வாஷதிகூஹிவெ வுவெசை.

* மூன்றாம்பாட்டு. *

வுர்யஜவாஷத்தை யுரைக்கிறார் (வுர்யொஜநமெதுழியால்) இதுக்குக் காரபமாநஞிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி துழியால்) தவிர்தென்கிறதற்கு ஆடைவதென்கிறதேடை காரபம். புயன்மழைவண்ணர்புரிந்து யென்கிறதற்குத் காரபமாநஞிச்செய்கிறார் (கூழ்ந்திதர்க்கி துழியால்) மயன்மிருவென்கிறதற்குத் காரபமாநஞிச்செய்கிறார் (தன்னுடைபவி துழியால்) பொழிவி துழி

பப — எழுவதுவேவ - அந்தவெஷாத்ரா வாஷயாகத்தாலே உசுவதி காரணைகோப, டயன் - வுர்யொஜநம். * * * ॥ உ ॥

நெஞ்சே?பயனில்ல - வுர்யொஜநமாகாதவைவை, காரஷஷ்டி ராவெ ராஹிதகாரஷ்டி காரஷ்டிகள் பென்றபடி. செய்துபயனில்லை- வஷ்டம், புயன்மழைவண்ணர் - காரஷ்டிகாஷிவவஷாஹாவர், மழை - ஷிவெம். புரிந்து - காரஷ்டிவராய், சூழ்ந்திதர்க்காதூஷாகாவாய்ன்றபடி. உறைகோயில்- வவஸிக்கிற ஷிவஷ்டாநமான, இது மாலிருஞ்சோலைக்கு விஷேஷணம், டயல்மிரு - தோஷாயிகமான, வுர்வியிருந்து உந்நாஷகமான வென்றபடி. பொழில் - காரவ வைரூங்களாலே, சூழ் - வரியவுகமான, மாலிருஞ்சோலை.

மூ — யயன் மலையடைவதது கருமமே* ॥ங॥
கருமவன் பாசங் கழித்துழுன் றுய்யவே* பெருமலையெடுத்
தான்பூதிறைகோயில்*

அ — மலையடைவது அதுவேநமக்கு வாழ்வகியமென்கிறார். ॥க॥
(கருமம்) நிரவுவதீவையசுராய்க்கொண்டு தன்றிருவ
டிகளிலே நாமடிமைசெய்துஜீவிக்கைக்காகவே வாழ்சுராணைக
ளை

இ — வ்வாழ்வு. திருமலையில்வீற்றிருக்கிறயத்தாலே அயன்மலையையு
மாகப்பேசுகிறரென்றுகருத்து. அதுகருமமென்கிறதற்குத்
தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அதுவேவுதாழிபால்) யௌவநத்
துக்கு விஷயாதரம் வ்யொஜநமன்றுகிலும் கூயவாழ்வழு
க்ஷயோது வ்யுத்ருஷ்யம் யதாஜந்மமன்றேபாகும். பதி
யேத்தியெழுகிற வ்யாவம் வநதிவுஹிரண்யாநாஹவஹ மன்
றே?வென்ன; அந்த யதாஜந்மம் வாழ்வகியமன்று இதுவே
வாழ்வகியமென்கிறரென்று வ்யாக்யாநஹிப்பொருள். ॥ங॥

நாலாம்பாட்டு.

கருமவன்பாசங் கழித்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரவுவ
துவாழியால்) உழுன்றுய்யவே யென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்
செய்கிறார் (தன்திருவடியிணைவாழியால்) இத்தால் வாழ்வகியமென்
றுகீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுவவாதிக்கிறது நிப்பாட்டிலென்று
வ்யாக்யாநிவிவேகயாய்த்து. பெருமலையெடுத்தானென்கிறதற்
குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (காராணைவ்யாவைத்தாலே)

ஸ — திருமாலிருஞ்சோலையிலுடைய, அயன்மலை - அசல்மலையை-
வ்யாக்யாநிகஹிரியையென்றபடி. அடைவது - சூழ்ருயிப்பது,
வாவெவ்வுயொழும். அடையுங்கோளென்றபடி. அதுவே - அந்த
சூழ்ருயணமே, கருமம் - கர்மம், வ்யுக்கர்மமென்றபடி. ॥ச॥
கருமவன்பாசம் - கர்மமாகிற உபாதிமான வாஸத்தை,
கழித்து-நிராவஸித்து, உழன்று- வைகுண்யகர்மம்பண்ணி, உய்யவே-
வெதநரெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே, இதுக்குஉறைகோயி
லென்கிறதோடுநயம். பெருமலையெடுத்தான் - தொவ்வர்கர்வ்வ
ஹாநியை யுஜநித்தவனுமே, பூதிறைகோயில் - பூதேரதே-

ழே—வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலைத்* திருமலையதுவேயடை
வதுதிறமே* ஈச்ச

திறழுணடவலத்தாற்றீவினைபெருக்கா* தறமுடையாழிப்

ஆ—னைதான் வந்துறைகின்றவுடலுவகைதாவுகாமமான திரு
மலையையடைகையே அடிமைசெய்கைக்குவாடமென்கிறார்: ரசஅ

(திறமுண்ட) விரகாலுபவைத்தாலும் தீவினைபெருக்காதே
சூழ்ந்தரகூடிவிணைகவலுவான திருவாழியை லிவுாயாயுமாக்

இ— உறைகின்றவென்கிறது திருமலைக்கு விசேஷணம், தூதீய்
வாடித்துக்குத் காதியமருளிச்செய்கிறார் (வழிவந்தகாழியால்)
திறமென்கிறதற்குத் காதியமருளிசெய்கிறார் (அடிமைக்கெ
ய்ங்கக்கிதாழியால்) * * * ரசஅ

ஐந்தாம்பாட்டு.

திறமுடைவலத்தாலென்கிறதற்குத் காதியமருளிச்செய்
கிறார் (விரகாலுபவைத்தாலுமென்று) பெருக்காதென்கிறதற்குப்
போவதென்கிறதாடை சுவயம். அறமுயலென்கிறதற்குத் காத
யமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்விதாழியால) ஆழிப்படையவ
ன்தேகாயிலென்கிறதைபுனர்க்கிறார் (திருவாழியிதாழியால்) நின்
றருளுகிறவென்றது - மாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறுவீ

ரீ—யுறையப்பட்டசோயிலான, டீடு-உவாகூவ, ளாஸ்ரகூவமென்றப
டி. தன்னுடையாஸ்ரஸ்ரகூவம் தோற்றும்படியிருக்கப்பட்ட லிவுயுவா
நமானவென்றபடி. வருமழைதவழும் - வாராநின்ற சிஉவங்கள்
தவழும்படி, மால - உஹதமான, இரும் - விஸ்வுாசமான, சோலை
தரவைபுந்தென்தியுடைத்தான. திருமலைபதுவே - அந்தத்திருமலை
யைபே, அடைவது - ஆஸ்ரயிக்கையானது, திறம் - திறம், செ
ய்யும் வுகாரம், உவாயமென்றபடி. * * ரசஅ

திறமுடை - உவாயமுடைடத்தான, உவாயவலவிதபானவை
ன்றபடி. வலத்தால் - வேலுத்தாலே, வளையுகாஹுவாயங்க
ளாலும் வாவாவஸ்தாலுமென்றபடி. தீவினை - கூடிரகசுடங்க
ள, பெருக்காது - வஜிடபியாதே, அறமுயல் - அறத்திலேமுடி
வாகின்ற, அறம் - யசுடம், சூழ்விதாழியால - வயசுடத்திலேவஜுக

ழு— டன்டையவன்தோயில்* மறுவில்வண்சுனை சூழ்மாவிருஞ்
சோலைப்* புறமலைசாரப்போவதுகிறியே* ॥ரு॥
கிறியெனகினைமின்சீழ்மைசெய்யாதே* யுறியமர்வெண்ணெ
ஆ—வுடையவன்வன் நின்றருளுகிறதிருமாய் வடவேங்கடமா
யிருந்த சுனைகளையுடைத்தான மாவிருஞ்சோலையிலுடையபு
றமலைசாரப்போவது வடமொழியென்கிறார். * ॥ரு॥
(கிறியென) இத்தையேவடமொழியென்று நினையுங்கோ
ள்; வேறொன்றை வடமொழியென்று நினையாதே,

இ—லென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிருமாலென்ப)வண்மலைத்தை
யுரைக்கிறார் (வடவேங்கடமலைத்தாலே) மொழிவடமொ
ழியன்மையிதனுடைவண்டமிழ்க்கு மதிபதமே (வாழியபட
வடமென்கிறார்) என்றிப்படி யிப்பாட்டுக்கு பபனல்லதுசெய்து என்
கிறபாட்டோடே வடமொழியென்றதாயிற்று. ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

கிறியெனகினைமினென்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்தைபி தாழி
யால்) இத்தையென்றது வடமொழிஞானத்தையென்றபடி. கீழ்மைசெ
ய்யாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்
றையி தாழியால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு நினைக்குமதுவே
ரு— உறியாதியாகின்றவென்றபடி. ஆழி - வடமொழியை, படை
வன் - பனையாக வாய்ப்பாயமாகவுடையவனுக்கு, கோயில் - நி
வாசமான, இதுமாவிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறு
வில் - கலைஒளிகளங்களான, வண் - மொழுங்களான, சுனை-
வாவிகளாலே, சூழ் - வரியவ்யூகமான, மாவிருஞ்சோலை-
நிருமலைக்கு, புறமலை - வடவேங்கடமென்னை, தாதுளாவிய
வ-ர் தத்தையென்றபடி. சார - சூழ்ந்திக்கைக்காக, போவதுவே- ஒரு
ரம்பண்ணுகையே, கிறி - வடமொழியென்றபடி. ॥ரு॥

கிறியென - வடமொழியென்று, கினைமின் - வைஜிபண்
ணுங்கோள், வடவேங்கடத்தையிதிவடமலை. நீழ்மைசெய்யாதே-
வைநவத்தைபண்ணாதே, விஷயாந்தரவர்ணனையாகிற தீவ
ர்த்தத்தை பண்ணுதேயென்றபடி. இதுக்குநினைவதென்கிறத்
தோடே கூடநடம் உறியமர்வெண்ணெய் - ஒரிரவுகிடந்தநடத்

ழு—யுண்டவன் கோயில்* மறியொடுபிணை சேர்ம்பி னிருஞ்சோலை
நெறிபடவது வேங்கினவது நலமே* ॥சு॥
நலமெனங்கினமினாகழுந்தாதே*

அ—உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் அச்சுவடழியாமேபுகுந்து கின்றருளுகிற வவ-ஹோமுமான திருமலையை கூநநுவுரையொ ஜநராய்க்கொண்டு நினைக்குமதுவே வராவுமென்கிறார். ॥சு॥

(நலம்) இதுவேவராவுமென்று நினையுங்கோள், வேறொன்றை

இ—என்கிறதாகே கூகயம். இதீயவாஹத்துக்குத்தாதுய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (உறியிதுராஹியால்) சுவடு-ஸுவம், கஜநுஜீவவி காவொவா; மறியொடுபிணைசேரென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (வவெ-ஹதுராஹிபால்) நெறிபடவென்கிறதற்குத்தா துய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (கூநநெநுதுராஹியால்) நினைவதுநலமே யென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்குமிதுராஹி யால்) புறமலைசாரப்போவதுதானும்வேண்டா திருமலையைநினை க்கையே வாராவுமென்கிறரென்றபடி. * ॥சு॥

* ஏழாம்பாட்டு *

நலமெனநினமினென்கிறதைதுரைக்கிறார் (இதுவேயிதுராஹி யால்) நாகழுந்தாதேயென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையிதுராஹிபால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு ஸருவுங்

ஸ—தத்தை, உண்டவன்கோயில்-ஹுஜித்தகுணை னுடைய கோயி லான, இதுமலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறியொடு- குட்டிக ளோடேகூட, மறி - குட்டி, பிணை - ஹரிணஸ்திகளாலே, பிணை- மான்பேடு, சேர் - கூஜநிக்கப்பட்ட, மாலிருஞ்சோலை-வநமிருஷியை, நெறிபட - வழிபடும்படி. கூநநுவுரையொஜநமாகவென்றபடி. நினை வது, யுராநிப்பது, ஹாவெவுரையெபர். அதுதேவ - அந்தயுராநமே, நலம் - வராவுரூஷாகய-ஹமென்றபடி. * ॥சு॥

நலமென-இதுவேவராவுமென்று, நினமின்-நினையுங்கோள், வகூயுஜாணத்தை ஜதிஹாஷட். நாகழுந்தாதே - நாகத்தில் ஜநராகாதே. "நிரயொயுஷ்யாவிந" என்கிற ஹமஷதிஹாஷமாதி நாகத்தில் ஜநராகாதேயென்னறபடி. இதற்குமருவுதல் என்கிற

ஸீது—நிலமுனைமிடந்தாணீடுறைதீகாயில்* மலமறுமதிசேர்மாளி
ருஞ்சோலை* வண்புறையெய்தி மறவுதல்வலதே* ॥எ॥

அ—வராவுமாகநினையாதே, நிலமுனைமிடந்தான் என்றைக்கும் தனக்குக்கோயிலாகக்கொண்ட வராஹவபுஷ நிருஸிம்ஹ ஜகுமான திருவேலைய யகறவுமென்பொஜகரய்க்கொண்டு வலஞ்செய்து மருவுங்கோள்; இதுவேவராஹீவபுமென்கிறார். ॥எ॥

இ— கோளென்கிறதாடை கூறயம். நீடுறைகோயிலென்கிறதற்குத் தாதுபம் மருளிச்செய்கிறார் (என்றைக்கு மிதுராதியால்) கொண்டுவென்கிறது திருமலைக்குவிசேஷணம். மலைமறுமதிசேதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வராஹதுராதியால்) வராஹவபுஷ விஷயகநிருஸிம்ஹ ஜகுமென்றபடி, முறையென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (கூறயநெறுதுராதியால்) வல மெய்தி யென்றவயித்து உரைக்கிறார் (வலஞ்செய்தென்று) மருவுதல் வலமென்கிறவிடத்தில் கூறிவரகமான வியிலைக்காட்டுகிறார் (மருவுங்கோளென்று) அதுக்கே ஸாவாகமருளிச்செய்கிறார் (இதுவேயி துராதியால்) சிறப்பாட்டிலே திருமலைவிஷயமான ஜாநவஸ்வராவாரத்தைத்சொல்லி இங்கே கூயிகவுராவாரத்தைத்சொல்லுகிறார் என்றிதற்குவஸம்ஹ. ஏத்தியெழுவதென்று முன்பே வாவிலே வராவாரத்தைத்சொல்லிற்றிறே; * * * ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

வலங்கழிபாதேமென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—தோடே கூறயம். நிலம்- ஹரிணை, முனம்- வரிவக்கூர் நத்திலே, இடந்தான் - வராஹமாயுஜரித்தவன், நீடுறைகோயில் - நீவக்கூர்வஸ்வாமிபாகிற்கிறகோயிலாண, இதுமாவிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மலைமறு-கூஜ்ஜகூர வரிதமான, மதி-ஜாநத்தை, சேர்- சேர்வெக்கிற, நிஜக்குஜாநஜநகமானவென்றபடி, மாவிருஞ்சோலை- வநஹரிணை, முனறயென்றது கிரியாவிசேஷணம், முறையாகவென்றபடி. வரிவக்கூர்வாடைகளன்னை. கூறநெறுதுராதியால் வப-க்வஸி காயக்கம். வல மெய்தி - வருகூர்ணம்பண்ணி, மருவுதல், வரிவபம்பண்ணுகை, நிதுவஸிக்கையென்றபடி. வலம். வரம், வராவுமென்றபடி. ॥ஸ॥

மூ—வலஞ்செய் துணைகல்வலங்கழியா தே* வலஞ்செய்யுமாயமா
யவன்கோயில்* வலஞ்செய்யும்வா னோர்மாலிருஞ்சோலை*
வலஞ்செய்துநாளுமருவுதல்வழக்கே* ॥அ॥

அ—(வலஞ்செய்து) வையவிஷயங்களிலே விதியொழித்தருமந்தவைகத்தைப்பொகடாதே, கூழுய-ஹரிசணப் கூழ்ரிகவா லயிருந்த யெம்பெருமானும் அயர்வறுமமரர்களும் வலஞ்செய்துகொண்டநுபவிக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலையை வலஞ்செய்துநாளும் மருவுகை வழக்காவதென்கிறார். ॥அ॥

இ—(வையெகுழிபால்) அநுமந்தவென்றது வ்ரயாவஸத்தாலே லம்வாழிக்கப்பட்டவென்றபடி. இத்தாலேவலஞ்செய்து என்கிற தினமும்ழும் லம்ஹ்ருஹீதமாய்த்து. மாயவனென்கிறதைபுரை க்கிறார் (கூழுய-ஹரிதனென்று) ஆயஸவைத்துக்குத் தாதுவ-மருளிச்செய்கிறார் (கூழ்ரிகதுழியால்) வானேரென்கிற தைபுரைக்கிறார் (அயர்வறுமிதுழியால்) இதீபதுதீயவாஹங்களில் வலஞ்செய்யுமென்கிற ஸவைத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வலமிசுழியால்) மாலிருஞ்சோலை வலமிதுழிவ வஹ. கீழ்ப்பாட்டிலே வலஞ்செய்துமருவுதலை வ்ரவுமாகச்சொன்னார். இங்கே அத்தையேவழக்காகச்சொல்லுகிறரென்று லம்ஹ்ரு தி. வழக்கு - நுாயமும், லஸ்ரவாநுமானமென்றபடி. ॥அ॥

ஸ—வலஞ்செய்து - வையத்தைப்பண்ணி, கூயவையத்தைவம வாழித்தென்றபடி. வைகல் - லவ-ஹ, வலங்கழியாதே - அந்த வையத்தை நிஸிப்பியாதே, நிரஸ்ரமாக அந்த வையத்தை விஷயமாக்கிக்கெடாதேயென்றபடி. இதுக்குமநுகூலமென்ற தோடேகூட நமம், வலஞ்செய்யும் - லொஹாயஹமாக திருமலையை வ்ரதக்ஷிணமாக லஞ்சரிக்குமவனை, ஆய மாயவன் - மொவ ஞ்கிற வாழுய-ஹரிதனுக்கு, கோயில் - வாலவாநமான. இ துதிருமாலிருஞ்சோலைக்குவிஸேஷணம். வலஞ்செய்யும்வா னோர்-எம்பெருமானேடேகூட வ்ரதக்ஷிணம்பண்ணுமவரான லரி ஸிகளுடைய, மாலிருஞ்சோலை - லரிஸிகளுக்குலொஹ்யமான திருமலையயன்றபடி. வலஞ்செய்து - வ்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, நாளும்- வ்ரதுஷம், மருவுதல்- வஸிவயம்பண்ணுகை, வழக்கு - நுாயமும்.

மூ—வழக்கெனநினைமின்வல்வினைமூழ்கா* தழக்கொடியட்டான
மர்பெருங்கோயில்* மழக்களிற்றினஞ்சேர்மாவிருஞ்சோலை*
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே* ॥கூ॥

ஆ—(வழக்கென) வேறொன்றை யாகுமென்றுபாராதே இது வேயாகுமென்றுபார்த்து சூழ்ந்தவிரோயி நிரவுஉவஹாவ ணைபிருந்தவவணைடைய சுஹிதமானவிவ்வுஹாஉமாய் வவ-ர்ாதிஹா ஹுமாயிருந்ததிருமலையை தொழுவேவாமென்றுண்டான வம்கூவுா

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ—வல்வினைமூழ்காதென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையிதாழியால்) வழக்கெனநினைமினென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார்(இதுவேபிதாழியால்) இதுவேயென் றது வகூஹுசோணமென்றபடி. அழக்கொடியட்டானென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்தவிதாழியால்) பெரும்ஸ வைத்துக்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சுஹிதமஸவைத்தாலே) அமர்ஸவைத்துக்குச் சொன்னதாகவுமாம். மழக்களிற்றினஞ்சேர் என்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வவைவ-ர்தாழியால்) களிற்றினத்தைச்சொன்னது உவயுகூஹணமென்றுகருத்து. கருதுவதேயென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வம்கூவுஸவைத்தாலே) துணி

ஸ—வல்வினை - ஊழ்வினையான வாவத்திலே, மூழ்காது - ஜ்ஜநம் பண்ணுதே, விஷயாகாரத்தைபகுதியென்று நினையாதேயென்ற படி. வழக்கென - ந்யாயமென்று, நினைமின் - நினையுங்கோள், வகூஹுசோணத்தையென்றுஸஹஷம். அழக்கொடி - விஸாஹவஜ்ஜையை, அழஸவைம் - விஸாஹவஹாஹகம், கொடிஸவை - ஜ்ஜீவாஹகம், வழி தனெனென்றபடி. அட்டான் - நஸிப்பிதவன், அமர் - வருகி ஷிதனுக வவஸிக்கிற, பெருங்கோயில் - ஜஹாஷ்ஸாநமான, மழ-ஜுங்களான, களிறு - கூஹைஹங்களுடைய, இனஞ்சேர் மாவிரு ஞ்சோலை - ஜாதிஹஜய-ஜயவெஸவிதமான வநஸிரிஸை, தொழு-வூணாநிம்பண்ண, கருதுவதே - வம்கூஜ்க்குஸையிலே, துணி வதே - விஸ்வஸிப்பதே, விஸ்வாஸவ-ஜ்ஜவ-ர்கம் உவெஸ்வாஸிப்பதேயென்றபடி. சூது - உவாயம். * * * ॥கூ॥

ழு—சூதென்றுசளவுஞ்சூதுஞ்செய்யாதே* வேதமுன்விரித்தா
ன்விரும்பியகோயில்* மாதுறுமயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்

அ—ஒருமகாதேவத்தைப் பண்ணுகை அவனுக்கழகமை செய்
கைக்குரியல்ல உபாயமென்கிறார். * * ஈக

(சூதென்று)வாராவஷாயிகமென்செயலென்செய்கிறே
மென்றுகாண்டு வளையற்கூத்திற்சிங்காரஞ்செய்யாதேவவ்வெஞ்
கணைக்குந்தானேவரக்கிடாவுன்னென்றுமிடத்தை ஸ்ரீமதியாலே
அருளிச்செய்தருளின அந்த மஹாமுனிவனுடைய எம்பெரு
மான்றனக்குங்கூட வ்யூஹரக்ஷணீயமான திருமஞ்சனத்திலே

இ—வதுவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒருமகாவைத்தாலே) சூது
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கிதாயி
யால்) கருமவன்பாசமென்கிறபாட்டிலே அடிமைசெய்கைக்கு உ
பாயமாகச்சொன்ன வநுஷ்டாநமுண்டாயிருக்கவும் வேண்டா அத்தை
த்தொழுதேவாமென்கிற வஸகலவேதாந்தப்ரதிபாத்யனான போருமென்று
விஷயாவபோகநிராயத்தாலேசொல்லுகிறுரென்றுகருத்து. ஈக

பத்தாம்பாட்டு.

சூதென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் மருளிச்செய்கிறார்
(வாராவஷாயிகத்தாழிபால்) களவும்சூதுமென்கிறதை யுரைக்
கிறார் (வளையற்சாழியால்) கூத்தும்கூடவாவாரம், வ
ஸுதேவாவரணாபாயமென்றபடி. செய்யாதேயென்கிறதற்கு
போய்புகுவது என்கிறதோடே சுருங்கும். வேதமுன்விரித்தானென்
கிறதையுரைக்கிறார் (வலவற்சாழியால்) விரும்பிய என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (வ்யூஹரக்ஷணீயமானவென்று) புகுவதுபொருள் என்கிற

ழ— சூதென்று - வாராவஷாயிகத்தாழியென்று, களவும் - வளவுத்தையும், சூதும் - வஞ்சகத்தையும், செய்
யாதே, இதுக்கு மேலேயே புகுவதென்கிறதோடே சுருங்கும் முன் -
வசிவற்காலத்திலே, வேதம் - வெதந்தை, விரித்தான் - ஸ்ரீமீ
னாகியாலே விஸ்தரித்தவனை ஸ்ரீகிருஷ்ணனுலே,விரும்பிய - கதாஸம்
சூழ்ந்திக்கப்பட்ட கோயிலான, மாதுறுமயில்சேர் - ஸ்ரீயஃதே
யபிராவஸ்வாதமான, மாது - ஸ்ரீ, உறுகை-ஸம்பாவநாயிக்கை, மால்-
உஜ்ஜ்வலமான,இரும்-விஸ்தீர்ணமான,சோலை-தாவைபுஷ்பத்தினுடைய,

ஏழ—போதவிழ்மலர்ப்பறுவதுபொருளோ* ॥10॥
பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்* மருளில்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* தெருள்கொள்ளச்சொன்ன
வோராயிரத்துளிப்பத்*

ஆ—போயுட்புகுவதுவே வாழுவோராஷாயம்மென்கிறார். ॥10॥
(பொருளென்று) ஸம்ஸாரிகளான கூதாக்களினுடையஸ
த்ஜீவே நமக்கு வேறு பொஜநமென்றுபார்த்து தத்ஜ்ஞயுகமான
ஜமகஸ்வஹிதைப்பண்ணி யருளினவன் முணங்களில் ஓரஜ்ஞாந
முதலின்றியேயிருந்தவண்குருகூர்ச்சடகோபன் எல்லாருக்குமெம்
பெருமானே வேதஜ்ஞாற்போலே யறியலாம்படிசொன்ன விப்
இ—தைவிவரிக்கிறார் (போபுத்யாதியால்) திருமலையை வாவுமெ
ன்று உவகர்ஜித்த சுவை—த்தை நிமஜ்ஜிக்கிறானென்றுகருத்து. ॥10॥

* நிகமனம். *

பொருளென்று என்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார்
(ஸம்ஸாரீ தியாதியால்) இவ்வுலகம் படைத்தவனென்கிறதற்குத்
தாதுபாருளிச்செய்கிறார் (தஸ்ஸ்ருஜீ தியாதியால்) புகழ்மேல்
மருளிலென்கிறதைதயுரைக்கிறார் (ஸ்ருணங்களி தியாதியால்) தெரு
ள்கொள்ளச்சொன்ன வென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார்
(எல்லாருக்குமி தியாதியால்) அவன்தானென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஏ— போது - வாஷங்கள் - அவிழ். விகஸிக்கிற, மலர்ப-
திருமலையையே, புதுவது வேறெஜிப்பது, பொருள் - சுவை-ம்,
வாராஷாயம்மென்றபடி. * * * ॥10॥

பொருளென்று - வாராஷாயம்மென்று, இவ்வுலகம்-
இந்தலோகங்களை, படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய, புகழ்
மேல் - கீர்த்யாணஸ்ருணங்களிலே, மருளில் - மோஹமில்லாதவ
ரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - விலக்ஷணமான கூராகூரா
ரியனுதாரரான ஆழ்வார், தெருள்கொள்ளச்சொன்ன - ஸஜ்ஜ
நிஜ்ஞாநமானது வெளிநாடுவரையும் கூரிக்கும்படிசொன்ன, வெகுந
ருக்கு ஸஜ்ஜநிஜ்ஞாநம் ஸ்ராவணமாக ஜநிக்கும்படி சொன்னவெ
ன்றபடி. ஓராயிரத்து - சுத்தியமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்
பத்து - இத்திருவாய்மொழியானது, முடித்து - கதி-வ்யுமல்

ழே—தருளுடையவன்றுளசினவிச்சுருடிதத்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பத்து அழகர்திருவடிகளிலேசேர்வித்துமுடிக்குமென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—(அழகரிதாஜியால்) அணைவிக்கும்முடித்தேதனென்கிறதற்குத்தா
தயாக்மருளிச்செய்கிறார் (சேர்வித்துமுடிக்குமென்று) முடிக்குமே
ன்றதுகுதர்க்யுரோஷமில்லாதபடி பண்ணுமென்றபடி. ॥கக॥

ஸ — லாத்தைபுதலேக்கட்டி, அருளுடையவன்றாள் - கூவுவாவ
ணைவனுடையதிருவடிகளை, அணைவிக்கும் - வரவிடிக்கும். ॥கக॥

ஜுதாநவெவராஹுதாந்ஷாதாநமொலயிஸ்ரீதிஷதாத
ராதாந்ஜதஹாதெஸிகாயநமஃ

தூதிவொவநிஷதாத்யர்ஸதாவஹேதி.

(கிளரொளியிளமை.)

தீவாஸுபர்ஷஹாவம்திவரிதஜஜஜம்வஷர்காம்ஹர
உவணர்ம்மொஹுதூராஹிம்வூராஸ்ரீதஜதீவிலஷமஜ
கிராவீதஸவ்ர । ஷம்ரம்ஹாசுகூதிவுஹ்ரிம்வூணதி
உந்ம்ருணம்வெர்திதநாவெதிநாந்ம்வெர்விவர்காவாரும்
ஸ்ரூர்தீநாம்ஸ்ரூஹவியஜிஸ்ரிஷ்டாநிதாநிவிர்வெஸ॥

(தீவாஸுபர்ஷஹாவம்) வளரொளிமாயோன்- நீராயணிகூதை ஜவிஷ்டையுடையணுமாய், (தூஸுபர்ஸக்திபர்ஷதணுமாய், (திவரிதஜஜஜ) அதிருரல்சங்கத்தழகர் - முழங்காதிற்கிறதிருச்சங்கையுடை யணுமாய், (ஷஷர்காம்ஹொஉவணர்ம்) புயன்மழைவண்ணர் - நீ லதிஷ்டையுடையணுமாய், (மொஹுஷ்டூராஹிம்வூராஸ்ரீதம்) பெரு மலைபோந்தான் - மொஷய-ர்நமென்னுங் கோற்றக்குடையாலே மொமொவஜாதிகளை ரக்ஷித்தவணுமாய், (ரூவீதஸவ்ர்ம்) அறமுயலாழிப்படையவன் - சூழ்ரிதவிராயி நிரஷநத்திலே சுதர்ஷநமுயலாநிற்கிற திருவாழியையுடையணுமாய், (ரூவீதஸவ்ர்ம்) உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் - உறியிலேயமர்ந்திருக்கிற வெண்ணெயை யுண்டவணுமாய், (ஷம்ரம்ஹாசுகூதிவுஹ்ரிம்) நிலமுனமிடந்தான் - வராஹமாயவதரித்துக்கொண்டு ஹிரண்யை

தூ - தா - உயரித்தவனுமாய், (வரணஉநாமணம்) வலஞ்செய்
யுமாயமாயவன் - ஆநிரை முருக்குவரஉகுணவரணாஉங்களிலே மாதி
னையக்கொடுத்து அவர்களருக்கநாராயணவனுமாய், (வராகநாம்வ
தநாதம்) அழந்தொடியபட்டான் - வராகமெனையழித்தவனு
மாய், (வராஹாவாயம் நாராகீநாம்) வேதமுன்விரித்தான் - வெ
ஙங்களுக்கெல்லாம் முந்தின வருவதாகனுமாயிருக்கிற வெம்பெ
ருமானை கிளரொளியிளைமையென்கிற உலகத்திலே சுகிவஜீவ
வகி - யாய் நூதனமான திருமாலிருஞ்சோலமலையிலே கண்டு
ஆழ்வார் சுநாவகித்தருளினரென்கிறார். ॥கஉ॥

ஐதிவ்ரகாதிவஹரிகூஷணவிரஹதபா ஓநாவஷ
ஸ்வராஷ்டிஹரவீகிசுவாச் । ஸெஷவ்ருதாவயொ
மாஸ்ரிஜவாஹ்யுவநாநுகீவாரவ்ருஷாநா ஸெதம்கு
யெரடுஷ்ருவாவாஹ்நிலுயதயாவாதிலொமுஂஜி
தீயெ ॥ ॥கக॥

இப்படி ஜிதீயஸகத்தில்பத்துஷ்லகங்களாலும் வரகிவா
ஜீ சங்களான சுவரூபங்களை வஂஸரஹித்துக் காட்டியருளுகிறார்
கூஷணாதாரமும் ஓவஹமாம்படியான தன்விரஹத்தை புடைத்
தாலுகயாலும், நாவ்ருவஜாதீயனுய் சுவதரிக்கச்செய்தேவா
ரூபிருக்கையாலும், வரிவஸ்திபாரவஹாகவுங்களிறுடைய ரவ
த்தைபுடைத்தான மொழிவிதியை புடையவனுகையாலும், கூ
ரிதருடைய வருவநத்தை ஹரிக்குமவனுகையாலும், கூரித
ரோடே வஂஸ்ரூஷித்து அத்தால் சுரூஷகரீதனுகையாலும், கூ
ரிதர்நம்மை விடற்செய்வதென்னென்று மிகவும் ஹீதனுகையா
லும், கூரிதருடைய வஂவைஂயிவஂவைஂயிகளையும் ரகஷிக்கும்வ
ஹாவனுகையாலும், சோகஷவரனுகையாலும், வெகுஂகுயெரா
ருவனுகையாலும், ஓவரநீபமான தெற்குத்திருமலையிலே நின்
றருளுகையாலும் மெம்பெருமான் சுதரஹமாமருனென்று ஜிதீய
ஸகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥கஉ॥

ஸ்ரீமதெநிமஹாஜஹிஹாவெஷிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

இதியெதிரகூடணை விரஹதாபஹுதிதம்ஜிஞ்ஞாஸ்வ ।
ஸாஹம்வ்ருஷநிரதிநம்ஸாவிதிதம் । ஸவிவெதுவ்ரதம்
ஸம்ஸஜநஸ்ரஹ்மஹ ஹம்ஸக்ரியஸ்வஹ்மைகுண்டெரோஹெரும்
ஸ்ரஹ்மஸபயஸ்வநிரவிரஹம்॥ ॥கூ॥

யு

வுரா—இரண்டாகத்தில் ஸ்ரீமதுகவ்யூஹவகுங்களாக இரண்டாம்பத்
தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் வ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளான பத்து
ஸ்தலங்களையும் ஸம்ஸ்ரஹித்தருளிசெய்தார் (இதியஜ்ஞ) மூ
தல்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னைப்பிரிந்தார்க்கு நி
ர்ஹேதுவிரஹதாபிகளைப் பண்ணுமவஸ்தையாலே அவனுடைய கூ
ணஜாதவிரஹமும் கதிர்வஸ்துவென்றுகொண்டு கதிர்கூகூ
ணவிரஹமென்று அருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொ
ழியில் எம்பெருமான் தேஷ்யஸ்ரஹ்மாதீயனைப் ரவதரித்திருக்க
ச்செய்தேயும் ஸவ்ஸ்ரஹ்மகுணயிருக்குமென்றுகொண்டு ஸ்ரீ
தொத்ரஹ்மமென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில்
எம்பெருமான் ஸவ்ஸ்ரஹ்மகுஹாரம்போலே ரஸ்யனுஷ்க்கா
ண்டு தம்மோடு கலக்கைபாலே அவன்தான் ஸதிஸ்ரஹ்மவஹா
ரங்களினுடைய ரஸத்தைபுடைத்தான ஸ்ரஹ்மவிதையைபு
டையவனென்றுகொண்டிஸ்ரஹ்மவ்ஸ்ரஹ்மபனென்றருளிச்செய்தார்.
நாலாந்திருவாய்மொழியில் க்ருஷ்ணதிருடைய ரூபத்திலேவந்து மூ
கங்காட்டி ஸ்ரஹ்மநங்களைப்போக்குமவனென்றுகொண்டு ஸ்ரஹ்ம
ஸஹநமென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் “யஸ்ய
தாத ஹஸ்தஸ்ய யஸ்யாஜஞவிதாதிஷும்। தஸ்யாஹஸ்தஹ்ரஹ்மஸ்ரஹ்ரஹ்ரு ஹ்ரு
யம்ஜிஹ்ரு ஷீஷ்க” என்கிறபடியேதாரணரிதிரோடுவம்ஸ்ரஹ்ஷிக்கப்
பெறில் நிரதிஸயடமாக கூநம்ஷிக்குப்ஸ்ரஹ்மகனென்றுகொண்டு ஸ்ர
ஹ்ரஹ்ஷிஸ்ரஹ்ரீகிஷனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொ
ழியில் எம்பெருமான் வளர்வெழுலகில்போலே ஸ்ரஹ்மஸ்ரஹ்ரதாந
ஸ்யாநாஷிகளாலே க்ருஷ்ணதருக்குத்தன்பக்கல் விவஷிதவ்ரும்
வருகிறதேதாஷிவென்று தான் வுராகூலனாயிருக்குமவஸ்தையாலே
ஸ்ரஹ்மஸ்ரஹவகிதனென்றருளிச்செய்தார். எழாந்திருவாய்மொழியி
ல் பெருமாளுக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்ரஹ்மன்பக்கல் ஓரம் “க்ரியதாஜீ
வ்ருஸ்டஸ்ரஹ்மதிரோ ஜிதாவெவ்ருஷயாயகவ” என்று ராவணனளவுங்
கூடச்சென்றுப்போலே எம்பெருமான் க்ருஷ்ணதர்பகத ஸ்ரஹ்மஸ்ரஹிநி

ஏது—உபாயவிகல்பகாதஜ்ஞபுருஷஸ்வரூபநிரூபகத்வே ஸதி
பூர்வபூர்வதிஷேதகோத்தரோத்தரவசநத்வாத். அபஸித்தாந்தாபாவ
யோர்ணதந்துவிநிஷ்டஸ்யூதபடவத் கர்தவ்யதாவிஷயஸம்ஸ்கார
ஸஹகாரிஸாபேக்ஷத்வாத் ॥ 7 ॥

விஸ்தாரம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாய் விஷயீகரித்தருளுகை யாலே ஸ்ரீஜநகபுரியிலென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீவஸுதேவ தேவகிகளுக்கு புத்ரனாய்ப் பிறக்குமென்றுகொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவகேஹமென்று அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் உன் மெய்கொள்கையுள்ளம் எனக்குஉதவுமென்றுகொண்டு ஸ்ரீவராஹாவதாரத்தில் ஸ்ரீபூமிபிராட்டி வஸுதே வென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸ்ரீவஸுதேவபதத்தை ஸ்ரீவராஹாவதாரத்திலே ஸ்ரீபூமிதேவியாழ்வான எம்பெருமானை ஆழ்வார் ஸ்ரீவஸுதேவத்துக்கு தலைக்கட்டுகையாலே ஸ்ரீவஸுதேவபதம் ஸ்ரீவராஹாவதாரத்தில் அருளிச்செய்தாராய்த்தென்கிறார் ॥ கூ ॥

இவ்ஸூத்ரத்தில் கீழ்ப்பதத்துக்கு மேல்பதத்துக்கு ஸமமகிய நருளிச்செய்கிறார். (உபாயவிகல்பகாதஜ்ஞபுருஷ) இப்படிமுந்தபதத்தில் எம்பெருமானிணைந்தவணுமே மெய்வுகொள்ளா ஸ்ரீவாயபடென்றும், இரண்டாம்பதத்தில் மஹாபூர்வாஸ்ரீவாயபடியென்றும், அருளிச்செய்தார். இவ்ஸ்ரீவாயபடிவ்ருத்தாந்தங்களிரண்டும் கூரநாராயணஜீயர் ஸ்ரீவஸுதேவபுத்ரனுக்கே பென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீவஸுதேவபுத்ரபதவிஷயீகரித்தவனென்று மூன்றாம்பதத்தில் அருளிச்செய்கிறதென்கிறார். ॥ எ ॥

ஸ்ரீமதே கூரநாராயண ஸ்ரீநிவாஸாப்யாம் நம: ஸ்ரீவராஹமுநயே நம:

ஸ்ரீமதே ஸகலகுருப்யோ நம:

இரண்டாம்பதத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதுரகவிகளாஸ்ரீ திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார்தெசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்து.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மூ—முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ* வடிச்
சோதிநீநின்றதாமரையாயலர்ந்ததுவோ*

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

அ—(முடிச்சோதி) திருமலையாநாஹவித்துச்சொல்லாநிற்ச

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநங்களாலயஸ்ரீமதுரகவிதாஸ
ராசாநுஜதாஸாயநம:

ஸ்ரீமந்நாதமுனயேநம: வளவாழ்வுலகம்
தருகுருகூரெவர: ஸ்ரீமந்நாதயதீச்வர:
நாதயெயா கூப்பாணைதா விஜயதாம்கோமெவதர தெ:

மூன்றாம்பத்து.

இ—எம்மாவீட்டில்தாம் கூவெகூத்தபடியே வளிவந்தெய்தம்
மோடுவம்பழுவித்தவனை வெம்பெருமானை த்தாம் கண்டிருக்க
ச்செய்தேதயும் திருமலையிலாலமேவிஞ்சி அத்தையேவாழ்வா
வுமாகப்பேசிக்கொண்டு கூநாஹவியாநின்றவிவர் இப்போதுமுழுச்
சோதிஉருவாகிபாலே அவனுடைய வளநுயர்வுகளை கூநாஹ
விக்கப்புகும்படி எங்ஙனேயென்ன கூவதரிப்பிக்கிறார் (திருமலை

ஸ—திருமாலே - ஸ்ரீயப்பதியே? வம்பரே. உனதுமுகச்சோ
தி - கூடீயதுவெஜ்ஜோதிஸ்வரூபனானது, முடிச்சோதியாய் மலர்ந்தது
வோ - கிரீடஜ்ஜோதிஸ்வரூபமாய் உலஸிலாமத்தில் விகஸிதமாயிற்
றோ, முடிச்சோதிதான்உனதுமுகச்சோதியாய்மலர்ந்ததுவோ?எ
ன்றிப்படிமாறியும் கூறயிப்பது. அடிச்சோதி - ஸ்ரீவாமதக்ஷி
ணஜ்ஜோதிஸ்வரூபனானது, நீநின்றதாமரையாய் - கூடீயஸ்ரீதவீபதாமர
ய்ப், அலர்ந்ததுவோ - கூயஃவரஸஹஸ்ரத்தில்-பரஸ்பரதமாயிற்றோ?
நீநின்றதாமரைதான் அடிச்சோதியாய் அலர்ந்ததுவோ? என்றுங்

மூ— படிச்சோதியாடையொடும்பல்கலனுப்பின்னைபம்பொற்*
கடிச்சோதிகலந்ததுவோதிருமாலேகட்டுரையே* ॥கஅ॥

ஆ—செய்தே திருமலையிலே அழகரைக்கண்டு வீதி யாலே, அழகருடைய திருவணிகலன்களுக்கும்திரு வாபரணங்களுக்கு

இ—யிதுவாதியால்) வடமாமலைபுச்சி என்னுமாப்போலே திருமலைக்க வயவமாயிருப்பதொரு சுடுகாடாய்போலே அங்கே அழகர் நிற்கையாலே திருமலைக்கு சுடுகாடாமானென்றிவ்வாகாரத்தாலே வீதி யாயிதையாய் அவருடைய வாளாடரோதிகளை சுடலை விக்கிறானென்றபடி. இப்படி இம்மூன்றாம்பத்தில் வைகுந்தத்திலே திருமாமணிமண்டபத்தை வர்ணிக்கிறதென்கையாலே இப்பத்துக்கெல்லாம் திருமாலையிதாலே தாத்பர்யம் சொல்லுகிறதென்றிப்படி இப்பத்துக்கு வாசகியும் வாசியுமிதை. இவ்வர்த்தத்தை "உபாயமெல்லாதேவுபேயனிவனென்று தத்வபோதிதம் தத்வபோதவுள்ள படிபோலேயிவனுமிவளை யடைந்தபின்பு தன்னை யொழியவொன்றை நினைக்கிலும் தன்னை யொழியவொன்றை நினைக்கிலும் தானேயிவளை விடுமென்று தன்னை யொழியவொன்றை நினைக்கையாகிற அபராதத்தை பொறுக்கையாகிற க்ஷமையை" என்றுபார்த்தர் அருளிச்செ
ய்தார். (திருமலையிதாதியான) இவ்வவதாரிகாகிரமத்திலே (திருவணிகலன்களுக்குமிதாதியான வாக்யவாக்யத்தாலே) முதற்

மூ— கூறியிப்பது. நின்னைம்பொற்கடிச்சோதி - உன்னுடைய விசாலமுமாபரணீயமானகுடிவிஜ்ரும்பிதானது, நைம்மென்றதுவிசாலமும்; படிச்சோதியாடையொடும் - வசனாவிகுடிஜ்ரும்பிதமான தேஜோரூபமான படவாசகம், பல்கலனுய் - பலவிதமான ஆபரணங்களாய், கலந்ததுவோ - திருமேனியிலேவஸ்துவாகவுமாயிற்றோ, படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலன்றான் நின்னைம்பொற் கடிச்சோதியாய் கலந்ததுவோ என்றும் சூறியிப்பது, கட்டுரையே - நீ நிரூபித்து சொல்லவேணும், வஸ்துஜாதனை உன்னுடனும் நிரூபிக்கப் போகாதென்று கருத்து, கட்டு- நிரூபணம், நிரூபித்துச்சொல்லு மென்கையாகி

ழை—கட்டுரைக்கிற்றமரைகின்கண்பாதங்கையொவ்வா * சுட்டு
ரைத்தநன்பொன்னுந்திருமேனியொளியொவ்வா * தொட்
டுரைத்திவ்வுலகுண்ணப்புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும் *

ஆ—முண்டான சேர்த்திபழுகாலுள்ள அழகை வஷ்டிதராய்க்
கொண்டுபேசுகிறார். * * * * ॥க॥

(கட்டுரைக்கில்) மெய்சொல்லில் தாமரை கண்பாதம்கைக
ளுக்கு நிஷேதமாகமாட்டாது; சுட்டுரைத்தநன்பொன்னுந்திருமே
னிக்கு நிஷேதமாகமாட்டாது, இப்படியிருக்கச்செய்தே இவ
ற்றை ஔசித்யமாகச்சொல்லி இந்தமுகமுன்னப்புகழாகிற்
கும், அந்த ஔசித்யமாகச்சொல்லுகிறவனை யெல்லாம்ஔசித்
இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் சுருக்கமாயிற்று. திரு
ணிகலன்கள் - திவ்யாபரணங்கள். * * ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு *

கட்டுரைக்கில் என்கிறதைத்துரைக்கிறார் (மெய்சொல்லிலை
ன்று) ஒவ்வா என்கிறதைத்துரைக்கிறார் (நிஷேதசப்தியால்)
தத்தீபவாக்யத்தில் சுஹிவ்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
யிதரசப்தியால்) தத்தீபவாக்யத்தைத்துரைக்கிறார் (அந்தஔசி
மிதரசப்தியால்) பட்டுரையாபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஔசித்யமாகமாட்டாமையிதரசப்தியால்) புற்கென்

ஸ—லேயிறே குறத்தியை கட்டுவிசசியென்கிறது. * ॥க॥

கட்டுரைக்கில் - நிராகரிக்கத்தக்கசொல்லில், தாமரை - வ
ஔமானது, நின்கண்பாதங்கை - கவெஹஸ்தவாக்யங்களுக்கு-
ஒவ்வா - ஸஔசித்யமாகாது, சுட்டுரைத்த - வஹ்நியிலே தீக்ஷ்ண மா
க்கி ஸ்ரீரங்கவிமானத்திலே வஸிக்கப்பட்ட, நன்பொன்னும்,
ஜாதிவஸ்துவும், திருமேனியொளி - விக்ரஹகாந்திக்கு, ஒ
வ்வாது - ஸஔசித்யமாகாது, இவ்வுலகு - இந்தலோகமானது, ஒ
ட்டுரைத்து - ஔசித்யம் சொல்லி, வேங்கள ஔசித்யமாக
ச்சொல்லியென்றபடி. உன்னைப்புகழ்வெல்லாம் - உன்னைஸ்தோ
த்ரிப்பதெல்லாம், பெரும்பாலும் - மிகவும், பட்டுரையாய் - சுருக்
ஸிகிறை வராதஸ்ரீபாதே நெஞ்சிலே பட்டதொன்றைச்

ழூ—பட்டினைபாய்ப்புற்விகன்றேகாட்டுமாற்பரஞ்சோதீ ॥உ॥
பரஞ்சோதிதீபாமாய்நின்னிகழ்ந்தபின்மற்றேர்* பரஞ்சோதி
யின்மையிற்படிபோவிகழ்கின்ற* பரஞ்சோதிகின்னுள்
ளேபடருலகம்படைத்தவெம்* பரஞ்சோதிகோவிந்தா?

ஆ—மாகமாட்டாமைமன்றியேஉனக்குநிகஷத்தைகூவஹிக்கு
மென்றுகொண்டு திவ்யாவயவமசடானஅழகைப்பேசுகிறார். ॥உ॥
(பரஞ்சோதி) நீயிப்படியழகிலைலெல்லாரிலும் மேற்பட்டி
வகீர்பாகின்றபின்பு மற்றுன்னோட்போலே அழகியாரில்லாமையா
லே படியெவி வகீர்க்கையாலே வாமஜ்ஞாகீஸ்ரூஹியைய
இ—றேகாட்டுமென்கிறதற்குத்தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கி
தாழியால்) * * * * ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

பரஞ்சோதியென்கிறது ஹேதுகர்மென்றுகாட்டுகிறார்
(அழகிலுலென்று) பரமாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (எல்லாரிலு
மி தாழியால்) மற்றேர்பரஞ்சோதியின்மையிலென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (மற்றி தாழியால) நிகழ்கின்றவென்றது ஹேதுகர்
மென்கிறார் (வகீர்க்கையாலேயென்று) நின்னுள்ளேபடருலகம்
படைத்த வெம்பரஞ்சோதியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செ
ய—சொன்னஉதிதாதுமாய்,புற்விகன்றேகாட்டும், ஹரிதாதை-ஹ
ரிதாதிகத்தை நிகரில்லாமகதிவ்யாகிர்ப்பிக்குமென்றபடி. ஆல்-
வாகாவசிரணம். பரஞ்சோதி?ஹரைரூபி,நீவாமஜ்ஞாகிஸ்ரூஹை
யால் இந்தவபூதகரூபதைமெல்லாம் உனக்கு ஸஹஜமா
மென்றுகருத்து. * * * * ॥உ॥

பரஞ்சோதி-உகரூபதாவணரூமுடையவனே, நீபரமாய்-
நீயே உகரூபதுப்,நின்னிகழ்ந்தபின் - உன்னைத்தவிர்ந்தபின்பு,
மற்றேர்பரஞ்சோதி-வேறேயொருஉகரூபதாவணரூமுடையவன்
இன்மையில் - இல்லாமையாலே, தரூதீயாகை-ஹவஷ்டீ, படி
போவி - உவதாநமில்லாமல், நிகழ்கின்ற - வகீர்யாநிற்கின்ற,
பரஞ்சோதி - வாமஜ்ஞாகிஸ்ரூஹவாஹனை, நின்னுள்ளே - தஸ்
ஹம்சுயுத்தாலே, படருலகம்படைத்த - விஷ்வகர்மாகுங்களை
ஹரிஷ்டித்தவனை - எம்பரஞ்சோதி - ஶரீபதிப் உகரூபதவி ஸ

ரூ—ண்புரைக்கமாட்டேனை * ||ங்||

மாட்டாதேயா கிலுமிம்மலர்த்தீயுமா ஞாலங்கின்* மாட்டாயம்

லர்ப்புரையுந் தி நவு நவுமனம்மைக்க* மாட்டாதபலசமயமதி

னு—ப்பவ—ஜமசுக்காரணசுவ வூயா—சூ நிரவயிகூவளஸீவு, விஸி டூ ஞுபிருந்த உன்னுடைய

டையனுப் நிரகயிகூவளஸீவு, விஸி டூ ஞுபிருந்த உன்னுடைய

விந்தமீ—ணங்கனைக்குச்சொல்ல நிலமல்லவென்கிறீர். ||உ||

(மாட்டாதே) இப்படி ஹொகுவுலுசி தனுபிருந்தளம்பெருமா

இ—ப்கிறார் (காரணஷிகூ தூஷிபால்) வி தாவானவன்வ—ரை தூ

தஷியாலே ஞ—வவிகாவஸவாணஞுப்போலே ஜமசுவூவஷியால் வி

ஞு ஹளஜூவுமுடையவனென்றபடி. சோவிந்த, வென்கிறதற்குத்

தாதுய—ர்மருளிசெய்கிறார் (நிரவயிகூவளஸீவுதூஷியால்)

பண்புரைக்கமாட்டேனை யென்கிறதற்குத் தாதுய—ர்மருளிச்செ

ய்கிறார் (உன்னுடையவிதூஷியால்) லொகுத்தார்புகழ்வெல்லாம்

வஞுவுவஹமாணல் நீர்நன்றுகவுணி—க்கலாகாதேவென்ன, என

க்குச்சொல்லநிலமல்லவென்கிறரென்றுவாழ்தி.

* நாலாம்பாட்டு *

பாட்டுக்குத் தாதுய—ர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதூஷி

ஸ் — ஹளஜூவுவாணவனே, ஜமசுவூவஷியால்வந்த ஒளஜூவு

கிஸயமுடையபவனென்றபடி. கோவிந்தா, பண்பு - வ்ரகாரங்களை,

உன்னுடைய ஞாணங்களேயென்றபடி. உரைக்கமாட்டேன் - சொ

ல்லஸகனல்லேன். * * * ||உ||

இம்மலர்தலைமாஞாலம் - மலரை - நாஹிகூஜுத்தை, தலையா

க - தனக்காதிகாரணமாக வுண்டாத்தான விந்த ஜஹாவருதியான

து. ஹரிஜுவாதிலொகுவுஜநமான தென்றபடி. நின்மாட்டு - உ

ன்னிடத்து; ஊப - விஜுதாசமான, கவசவுவுரவுவாஸ்ரிதமான

வென்றபடி. மலர்புரையும் - வாஷவுஜுமான, திருவுருவம்

தீவுவிஜுவாத்தையும், மனம்வைக்க - மனவுஸிலவைக்கைக்கு, மா

ட்டாதேயாகிலும் - கூடாதியாக் ஸகதமன்றிக்கே யிருக்கச்செய்

தேயும். இதுக்ருமதிகூடுத்தாயென்கிறதோடை சுவ்டம். மா

ட்டாதபலசமயமதி - விஜுவாநவுலயாநத்துக்கு யொஜுமல்ல

வாத ஸைவவாவியவாதயதிசுஜுவாவாஜுக்வுவதிஜுசிஜுதாநங்களை

ஏழு—கொடுத்தாய்மலர்த்துழாய்* மாட்டேமனம்வைத்தாய்
மாலாலம்வருந்தாதே* ॥சு॥
வருந்தாதவருந்தியதமலர்கதிரின்சுடருடம்பாய்* வருந்

ஆறு—னைபிந்தயலாகுமிழுர்துபோகிறபடிகாணென்றுகொண்டின்ன
தருகிறார். * * * * ॥சு॥

(வருந்தாதே) இப்படியென்ன கிலேஷபண்ணப்பெற்றதோ? என்னும்படி கூடாணமாய் வ்யாஹாவிகமாய் நிரதிசயபிதஜாதமாயிருந்த திருவுடம்பையுடையவனே,

இ—யால்)விரோதிநிரஸனத்தாலே தேஹாத்மாபிமானத்தைக் குறித்தின்னதாகிறதென்றுகருத்து. * ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

அருந்தவத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவாகியால்) இப்படி கூடாணமாயென்றகயம். அருந்தவத்தவென்றது உகவேகூடாமஹர்மென்றுகருத்து வருந்தாதவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஹாவிகமாயென்று) மலர்கதிரின் சுடரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயமாயிதுவாகியால்) வருந்தாதனானமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஏ—யென்றபடி.கொடுத்தாய்- பண்டே சொல்லித்துக்கிடக்கிறஜநத்தைப்பின்னையும் சொல்லிப்பிதற்றாயென்றபடி. நீ - ஸகலஜகத்காரணனான நீ, மலர்த்துழாய்மாட்டே-விகஸிதகாரணவஸ்துவிடத்திலே, இதுஉபயுக்தமென்று. கவிஜாதருசிகளிலென்றபடி. மனம்வைத்தாய் - லோகவ்யவஹாரமென்றபடி மாலாலம் - ஜகதாதாரமான தென்றபடி. வருந்தாதே - கிலேஷிபாதே, நீ லோகவ்யவஹாரவைலக்ஷண்யமாலே ஜகத்துஜ்ஜீவநமாய்கொண்டிருக்குமென்றபடி. * ॥சு॥

வருந்தாத - வ்யாவ்ருத்தமாகாத, யதாவஸ்துமல்லாதவென்றபடி. வ்யாஹாவிகமானவென்னை, இதுஉடம்புக்குவிசேஷணம், அருந்தவத்த - சுரிநிகவ்யவஸ்தையையுடையான, தவத்தவென்றது - தபஸ்வியென்றபடி. சுரிநிகவ்யவஸாயமானவென்றபடி. சுரிநிகவ்யவஸாயிகளோடொக்குமென்னுமபடியானவென்னை, மலர்க்கதிரின் - விகஸ்வரகிரணஸாலியான, உடம்பாய் - சரீரகனையும்

மூ—தாதிஞானமாய்வரம்பின்றி முழுதியன்றாய் * வருங்காலங்கழி
காலங்கழிகாலமாயுலகை * யொருங்காகவளிப்பாய்சிரங்
குலக்கவோதுவனே * ॥நி॥

ஆ—வாஹாவிகூடாவஃகூடிதிவுஜூடாநவிஸிஷ்டாத்வைப், வஷ்டகூ
டமுமொருபடியே வஷ்டர்தி வஃஸகூடினைகூவஷ்டாவஷ்டையிருந்த
வுன்னுடைய ஞானங்களை நானென்கே முடியச்சொல்லுவதென்
கிறார். * * * * ॥நி॥

(ஓதுவார்) வஷ்டரியாகுங்களிலுமுள்ள கூயெதாக்களெல்

இ—செய்கிறார் (வாஹாவிகூடாவியால்) வருமிதாவி கழிகால
மாயிதாகம்வஃஸ, வரிக்கிறார் (வஷ்டர்காகமுமென்று) ஒருங்காக
என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருபடியேயென்று) கூடி-நிவெக்ஷ
விவஷடிவ) மன்றிக்கேயென்றபடி. உலகையளிப்பா யென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (வாவெஷ்டாவியால்) முழுதியன்றாயென்கிறதின்
கூடி-மு மிதிலேஷதைஹ-ஷ்டகம். சிரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஞா
னங்களையென்று) எங்குலக்கவோதுவ னென்கிறதையுரைக்கிறார்
(எங்கேயிதாவியால்) ஜூநாநாசிநாநர்கிடக்கிடார்! மயர்வறமதிநல
மருளப்பெற்ற நீர்பண்புரைக்கமாட்டேனென்னக்கூடுமோவென்ன்
நானும்முடியச்சொல்லமாட்டேனென்கிறானென்றுவஃஸ்தி. ॥நி॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

எவ்வுலகத் தென்கிறதையுரைக்கிறார் (வாவெஷ்டாவியால்)
ஓதுவாரோத்தெல்லாம் என்கிறதையுரைக்கிறார் (கூயெதாக்க

ஸ—டையவனுப், வருந்தாதிஞானமாய் - வாஹாவிகூஜூநாநவர்
னுப், வரம்பின்றி-வரிவெஷமில்லாமல், முழுது-கூஸகலத்திலும்,
இயன்றுப் - வகி-ஷ்யாதிறகிறவனே, வருங்காலம் - கூபாவிகாலம்,
நிகழ்காலம் - வர்தமாநகாலம், கழிகாலம் - கூதீதகாலம், ஆப்-
வஷ்டர்காலமஸரீரகூனனென்றபடி. ஒருங்காக - வஷகூடிவமா
க, உலகை - உலகத்தை, அளிப்பாய் - ஸகூஷிக்கிறவனே, சீர்-
கூடிணஞானங்களை, எங்குலக்கதுவன்- எங்கேமுடியச்சொ
ல்லுவேன், முடியச்சொல்ல ஸகதனல்லேனென்றபடி. உலக்கவெ
ன்றது - முடியவென்றபடி. * * * ॥நி॥

பூ—ஓதுவார் ஓதல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வினைவாயுந்* சாதுவாய்ன்புகழின் தகையல்லாற்பிரிநில்லா* போதுவாழ்புனல்துழாய்முடியிணைப்பூவின்மேன்* மாதுவாழ்மார்பினையென்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே* ॥ கூ ॥

ஆ—லாராலும்ஓதப்படுகிறவவ-்வெஉங்களாலும்அளவிடமுடியாத கூ(ரு)ணைமூணங்களையுடையஞப் நிரதிசய வளஞ்ய-்ஈ கூ(ரு)ணைமூணநியிபாய் ஸ்ரியஃவெகியாயிருந்த வுன்னை நான் ஒருவன் எத்தைதச்சொல்லிப்புகழ்வதென்கிறார். ॥ கூ ॥

இ—ளிதாஇயால்) எவ்வெவைவுமென்கிறதுவும் இதிலேகூஉஉ மு-்தம்.ஐதீயவாஉத்திற்குத் தாதுய-்மருளிச்செய்கிறார்(அளவிட வித்தாஇயால்)போதுவாழ்தாஇக்குத் தாதுய-்மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயமெதாஇயால்)பூவின்மேவுதாஇனையு லஂஜ்ரவமிக்கிறார் (ஸ்ரியஃவெகியாயென்று) யானென்கிறதற்குத் தாதுய-்மருளிச்செய்கிறார் (நானெருவனென்று) வேதங்கள்நம்மைமட்பேசாநிற்க

ஸ—எவ்வுலகத்து - வவ-்லொகுத்தில்லுமுள்ள, ஓதுவார் - கூஎஉ தாக்கருடைய, ஓத்தெல்லாம்- வாயாடமெல்லாம், ஜீருஜ்-வா ஈஇகளெல்லாமென்றபடி. எவ்வினைவையும் - வஇகூஉவஉத்தில் வவ-்ஸாவொஉங்களுமென்றபடி. சாதுவாய்-வாயாவாய்,யெயிவ வஉய-்லைாயகுங்களாயென்றபடி, நின்புகழின்தகைபல்லால்- கூஉரு(ரு)ணங்களுடைய வஇகூஉஸாவிவெஉகூாமல்லது, தகை-வுகூாம், பிரிநில்லா - கூரு(ரு)ஈஇல்லா, மாலினைகூஉஸாலொலகுங்களாகமாட்டாவென்றபடி. போதுவாழ் - போதேதாடேவாழாகின்ற, போது - வாவஷம், வாவஷயாஷுமாய்வதரூஉமானவென்றபடி. புனற்துழாய் - வஇகூஉநீர்த்தில் தாஉவஇனைபுடைத்தான, புனம் - வவஇகூஉநீரும், வவ்இகூஉநீர்த்தில்பாலே நிதா(ரு)ஹாவஉமான தாஉவஇயைபுடைத்தான என்றபடி, முடியணைப் - கிரீடத்தைதபுடையவனே, பூவின்மேலான் மாதுவாழ்மார்பினைப் - வாவஷவாவஇனியாவாவஷயாதுக்(நி)ஹாழ்வுஸாபமான வகூஉவஇவாவஷயுடையவனே, மாதுவஷி, பிராட்டியென்றபடி. யான் - வஇகூஉனைநான், என்சொல்லி வாழ்த்துவனே - என்னத்தைச்சொல்லி வாவாதிக்கக்கடவேன், வஇ

மூ—வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளோன்முகனை* மூழ்த்தீ
ஞலதெல்லாம்படையென்றுமுதற்படைத்தாய்* கேழ்த்தநீ

ஆ—(வாழ்த்துவார்) நீரொருவராணையாலே வாழ்த்தமுடியாதென்கிறீராகில்; பலதேவரேடுநின்று வாழ்த்தினாலோவென்னில்; வாழ்த்துவார்பலராகவாகிறார், நீபடைத்தவை ஹாவாலே வயூஷ்டானை

இ—உமக்கு நம்மைப்பிரசத்தட்டெதன்ன? துவைசுநஜங்களாகையாலே முன்னங்களில் வசுகெஹமமாகிலும் பேசித்தன, நாலைருவனுகையாலே வசுகெஹமும் என்னல்சொல்லமுடியாதென்கிறதென்றுவமம்கி. * * * ॥சு॥

எழாம்பாட்டு.

வெஹங்கள் வூர்த்க்கமாஹஙகளல்லவென்றபோதே தெவர்கள் மாஹாரல்லவென்னுமிடம் மெகுரூதுவிஜமானகையாலே தெவர்களோடுநின்று வூர்கித்தாலோவென்று மாமெகாமாஹாநம்கூடாமையால் சூழ்த்தமார்துநித்தாலுன்தொல் புகழ்மாருணேதாவென்றிப்பாட்டிலே யுதிதரஞ்சொல்லுகை பலம்மதமுண்ரூவென்னவுசுதரிப்பிக்கிறார் (நீரிதுாஹியால்) தெவர்களோடுன்று வூர்கித்தாலோவென்று மாமெகூடாதாகிலும் பலதேவரோடுன்று வூர்கித்தாலோவென்று மாமெகூடாதாகிலும் பலதேவரோடுன்று வூர்கித்தாலோவென்று மாஹாநெநுகமாமெகுபிறந்தவதேறலிந்தவமாஹாபுஜாபலத்திலே எம்பெருமானை வூர்கிப்பாரார்பலராவார் தெவர்களேயாகவேண்டுகையாலிப்பாட்டில் சொல்லுகிறவுத்தரம் வாஹமகமென்றதாய்த்து, வாழ்த்துவார் பலராகவென்கிறதையுரைக்கிறார் (வாழ்த்துவாரிதுாஹியால்) பலராகவாகிறரென்றது பவஹவஸுதெநாஜ என்றபடி. நின்னிதுாஹி அமராரிதுதத்துக்கு கூலிபாயமருளிச்செய்கிறார் (நீயிதுாஹியால்) கூசுவயூ

ஈ—கூதெமமும்சொல்ல மாதனல்லேனென்றபடி. ॥சு॥

வாழ்த்துவார் - வெளாதாக்கள், பலராக- பவஹுக்களாகிலு, ஆனலும் வயமென்றுகருத்து. மூழ்த்தநீர் - வெணை ஜலத்திலே, நூலையாணவத்திலேயென்றபடி. உலகெல்லாம்படையென்று - லோகங்களெயெல்லாம் வயூஷ்டியென்று, முதல் - புராஹிஹிவெசிவம், நான்முன்னை - உதரஜவேனை, - நின்னுள்ளே - கூசுவமம்கூறுத்தாலே தயதீயாமெயவஷ்டீ. படைத்தாய்

மூ—ரான்முதலாக்கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து*சூழ்த்தமரர்துதி
த்தாலுன்றொல்புகழ்மாசூணீத* ॥எ॥

ஆ—ரூடுாதிஷவமிதகளிதேமயேத்துவார்;அவர்கள்தாலுன்லு
டைய முணங்களை முடியவேத்தவல்லவரோ, ஏத்துகைக்குத்தா
னஹர்ரோ? அல்லரிறே? யென்கிறார். * * ॥எ॥

(மாசூண) அந்தஷவமிதகளோடுகூடலவவர்யிவகீயாய்

இ—ஷனை வுஹூாவாலவுவூராகையாலேலவுங்கூவிதஜூாந
ரன்றே வவர்களென்றலிஉரையமென்றுகருத்து. துதித்தாவிதை
ஜத்துக்குத் தாதுபர்டருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்தானிதை)
ஷிபால்) * * * * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வதாஜர்வன் வூாதிக்கமாட்டானென்லுமிடம் கீழ்ப்பா
ட்டிலே வஸுமாகலாயிருக்க வீதுக்குத்தனித்தொரு பாட்டுசே
ருவானேனென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (அந்தஷவமிதகளிதை)
ஷிபால்) வவர்யிவகீகுநிஷர்ஷிஜூாமகுங்களாலே யயிகு
ஸ்ஷிகையுண்டாகையாலே யிதுக்குப்பாட்டு சேர்ந்ததென்று கரு
த்து. இவனேநிஷர்ஷிஜூாநனென்றது ரூாதிஷனுக்குள்ளவத்
தனை கஜீவூாவர்யர் மிவனுக்கில்லாமையாலே, யஜா உலைய
லாவவிதையுடைய விந்த வதாஜர்வனைப்போலன்றிக்கே கை
வலுவைஹூலாவவிதையேயாய்நிர்ப்பாலரு வதாஜர்வனையாகூ
வைரூகித்து, அவனைத்திரலும் தேவர்க்கு கூவஷ்மாமென்கிறா
ரென்றுகருத்தாலே நிஷர்ஷிஜூாநனையென்கிறார் (லவர்யிவ
கீஸலைத்தாலே) அமரர்கோன்ஸலைவவ்ராவ்ராகம்.

ஸ—லவ்யவஜித்தவனே? தேகழ்த்தசீர் - உரவ்யஜஹூாணனென, அரன்
முதலா - ஹரவஷ்ரஜீவமாக, அமரர் - தேவர்கள், கிளர்தெய்வ
மாய் - ஜ்ரூம்ஹஜாணஜிவ்ஸகீபாய்க்கொண்டு, இதுகீ யாவிஸஷ
ணர. இங்குதெய்வஸலைம் தெவலம்லைடயிஸகீவாரம். கிளர்ந்து
உரவ்ாதராய், சூழ்ந்து - வ்ராவிந்து, ஒருவர்சொன்னைதை யொ
ருவர்சொல்லாதே வுதெவ்ருகமொருஹூாணமாக லவ-ஹூாணங்கு
ளையும் வ்ராவிந்தென்றபடி. துதிக்கால்- வூாகித்தால், உன்தநா
ல்புகழ் - கூடீயமாயநாஜியானகவ்ராணஹூாணங்கள், மாசூணீதை-

ஆழ — மாசூணைச்சுடருடம்பாய்மலராதுகுவியாது* மாசூணைஞா
ணமாய்முழுதுமாய்முழுதியன்றாய்* மாசூணைவான்கோலத்
தமரர்கோன்வழிப்பட்டால்* மாசூணைவுன்பாதமலர்ச்சோ

அ — நிலாவழஜூரநனை வதரிவன் நின்றேத்தி
லோவென்னில்; வையகரு நீகமாய் தெஜோமயமாய் வுசி
கூயாழிவிகாரரஹிதமான ஜிவராசிவத்தை யுடையையாய்,
வையகரு நீக வாவஜூராஉ ருவொஷகூருணஹணங்க
ளையுடையையாயிருந்த வுன்திருவடிமலர்களை யுந்த வதரிவ

இ — (நிலாவழஜூரநாலைத்தாலே)மாசூணைவான்கோலத்தென்
றதுவுவாவுசாதம். இப்படிங்களிணுடைய வசரிங்கள் ஸம்சாரவீஜ
ங்களாகையாலே இவற்றைஸம்காவாகூத்திலே வரஹித்தார்,
மாசூணைவென்கிறதையுரைக்கிறார்(வையகரு நீயாதியால்)சூழிஸாலை
தாலேமுழுதுமாய் முழுதியன்றாய் என்கிறவிடத்தில் வமிக்கிற
நியதரூகூகாரணரூணவுஜிஹ ஹணம். தரரீயவாஹத்துக்குத்தா

ஸ — மிநிருத்தையடையாதோ. * * * ॥எ॥

மலராதுகுவியாது - கயி-ர்யாமல் வம்கரவியாமல், வாஹாவன
கரவிகமாயென்றபடி. மாசூண - ஜாமிநிருத்தைபுண்ணுகதான,
வையகரு நீகமானவென்றபடி. சுடருடம்பாய் - தெஜோமய
விஹ ஹமுடையவனாய், மாசூணைஞானைசாய் - ஜாமிநிராவரஹிதஜ்ஞா
நஸ்வரூபியாய், முழுதுமாய் - கூரூஹ்ஸ்வரூபமுமாய், கூரூஹ்ஸ்வரீரக
ணையென்றபடி. முழுது. கூரூஹ்ஸத்தை, இயன்றாய் - நிவ-ர்ஹி
த்தவனே, இயலுகையிங்கே நிவ-ர்ஹீக்கை. கூரூஹ்ஸத்துக்கு
முதகீஹிதரூஷிகளைப்பண்ணினவனேயென்றபடி. மாசூண-ஜாமி
நிருஸ்வரூபத்தான, ஜாமிநிராவரஹிதஸ்வரூபனென்றபடி. வான்கோலத்து-
பெரியவரூபிவஷணமுடையவனை, வான்ஸாலைம் வைஹாஸாவக
ரூமம். தொவஷரவஹிதவிவரூமஜ்ஞாநாதிமரூண ஹரிவஷணஸா
தியாபென்றபடி. அமரர்கோன் - தெவாயிவதி, வதரிவ
னென்றபடி. வழிப்பட்டால் - வரூகீரூபிவவரிஷயவ்யிலே
வரூவ்யதிரேகத்தாலே, மாசூண - வையகரு நீகமான, உன்பாத
மலர் - கரீயவாஹவஜ்ஜத்நிஷ்டையுடைய, சோதி - ஜ்ஞாகீஷ்வரூபத்த,

மழு—திமழுங்காதே* ॥அ॥

மழுங்காதவைவாய்திபச்சக்கரநல்வலத்தையாய்த்* தொழுங்

காதற்கன்பர்புனிப்பான்புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே* மழுங்

காதஞானமேபடையாகமலருலகிற்* றொழும்பாயார்க்களித்

அது—வன்தானேத்தவல்லவனே?யொருவனே? இப்படியாயிருக்கிற வுன்னைநானெத்தைச்சொல்லி வாழ்த்துவதென்கிறார். ॥அ॥

(மழுங்காத) பின்னையுமவனுடையமூணங்களை யேத்தியல் லது யரிக்கமாட்டாமையாலே யவனுடைய மூணங்களைச்சொ ல்லியேத்துகிறார். உன்னுடைய சூரிதர்வாத்ஸல்யமாகிற மஹாமூ

இது—தயாபரருளிச்செய்கிறார்(உன் திருவடியிதர்வாதியால்) வாத்ஸ தயாபரருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதர்வாதியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இப்படியொருவருமவனை வ்யாக்கியானரல்லரென்றவிவர் பின்னையும் தாமவனை வ்யாக்கிப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிதர்வாதியால்) உதாரணத்துக்கு வேறுதாயபரருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதர்வாதி ரக்ஷித்தருளாதே யென்னுமபி

ரா—வளாநயபரானதென்றபடி. மழுங்காதே-கூர்மைதமாகாதே, தாத்பர்யனை வதரத்வேன் பண்ணும் வ்யாக்கியுழுனைக்கவதரவாமையென்றபடி. * * ॥அ॥

மழுங்காத - கூரியஸ்வபாவனை, ஞானமே- ஸம்கூடிரதிவஜ்ஜாதாதீரம், படையாக- கூர்மையாக ரக்ஷணவாயதமாகவென்றபடி. தியாவிரோதிநாம், தொழும்பாயார்க்கு - அடிமையாளர்க்கு, சூரிதர்க்கென்றபடி. தொழும்பு - அடிமை, ஆயார் - ஆனர். அளித்தால் - உவகரித்தால் - உன்சுடர்ச்சோதி - உன்னுடைய வுஜ்வலையான வாசுவஸ்துஸ்ரீயானது, மலரருலகில் - நாஹிகமலஜ நருலோகத்திலே, மறையாதே - வ்யகாசியாதொழியாதோ. வ்ய காசியாதேபோய்விடுமென்றபடி. அப்படிபோகாதபடியென்ற துவாயக்கம். மழுங்காத - கூர்மைதமாகாத, வைதுதிய - தீ கூரெதிரிய-க்ஷமானவென்றபடி. வை - வைதக்ஷண்ய. நுதி - கூ ரம். சக்கர-வகரத்தாலே, நல்- ஸோஹிதமான, வலத்தையாய்- ஜகதினாமாதத்தை - யுடையையாய்க்கொண்டு, வலமுடையவன்-

ழூ—தாலுன் சுடர்த்தோசாதியுமறையாதே* ॥கூ॥

ஆ—ணத்தை யொருவருமறியாததொருபடி வஸுதேவருடைய நந்தகோலே கூரிதனை ஸ்ரீமஜ்ஜகத்ரக்ஷகனாகவந்தவதரித்தருளாதே அந்த கூரிதவாதனும் வஸுதேவரோடுமொகூவிஷிதமாம்படி திருவாழியையேந்திக்கொண்டு பரிபதிருவடிமேலேவந்து தோன்றியருளி என்னை உண்டாக்கியருளினனென்கிறார். * * ॥கூ॥

இ—ளவாலே) அதில் (வாஸுதேவத்தாலே) சுடர்த்தோசாதியென்ற துவ்யாவ்யாதம். ஒருவருமென்றது மலருலகிலென்கிறதினையும், (அறியாதவென்கிறவித்தாலே) மறையாதே யென்கிறதினையும் வ்யதிரிதம். அறியாததொருபடியென்றது அறியாதேபோம்படி யென்றபடி. வஸுதேவத்தாலேயென்றது மழுங்காதஞானமே படையாகவென்கிறதுக்கு வ்யதிரேகம். வஸுதேவத்தாலே ஸகூஷித்தருளாதேயென்றாயம். மஜ்ஜகத்ரக்ஷகனென்றது தொழும்பாயார்க்கென்கிறதினையும் லகுதெஹிஹாஹாரணம் தொழுங்காதற்களிறென்கிறதினையும் ஸாமாநாதிகரண்யத்திலே வ்யதிரேகம். ஸகூஷித்தருளாதே யென்கிறவித்தாலே அளித்தாலென்கிறதினையும் வ்யதிரேகம். இவ்வர்த்தாயங்களிலிவ்வாஹாரத்திலே அவ்யுமாய் வ்யதிரேகாயத்திலே யஹிவைரதமான வ்யவஸாயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாஸ்ரீமதகர்ணிகையால்) வ்யாபிவாஸுதேவத்தை வஸுதேவிக்கிறார் (திருவிசாலியால்) புள்ளூர்ந்து என்கிறதைதவஸுதேவிக்கிறார் (பெரியவிசாலியால்) தோன்றினையென்கிறவிடத்திலஹிவைரதாவ்யவஸாயத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னையிசாலியால்) இப்படிநீவந்து தோன்றுவிடில் உன்னுடைய கூரிதவாஸுதேவத்தையறியமாட்டாதேநிழக்கையாலே நான் முடிந்துபோவன். "தாகஷ்ய-

ஸ — வலத்தன். கூரிதனைச்சொல்லும்போது வலத்தையாயென்னக்கடவது. தொழுங்காதல் - தொழுகையிலே - வாரிவ பெண்ணுகையிலே, காதலே - சுரிநிவஸத்தைபுடைத்தான, களிறு - மஜத்தை, ஸ்ரீமஜ்ஜகத்ரக்ஷகனை, அளிப்பான் - ரகூஷிக்கக்கடவனாய், புள்ளூர்ந்து - வகூஷியாலேநடந்து, மறையே றலே ஓடிவந்தென்றபடி. தோன்றினையே - கூவிஹ-விதத்தையே வகூஷாரம்பரீதிஹெதுவாதகூம். * * ॥கூ॥

மறை — மறையாய நான்மதத் துண்ணின்ற மலர்ச்சுடரே* முறையா
லிவ்வுலகெல்லாம்படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்* பிறை
போறுசடையனுனகான் முகனுமிந்திரனு* மறையா தலறிந்

ஆ — (மறை) ஹகீஹீநர்க்குன்னை யறியவொண்ணுதீபடி மறைத்
துச்சொண்டிருக்கிற வஷ-ஸ்வரூபங்களினாலும் வேதவாஹ்யனுய்ப்,
வேதவிபாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகி வம்ஹாரவைதர்ஹ கணயி
ருந்த உன்னுடைய வஷ-ஸ்ரூரகுத்தை யறிந்துன்னையேத்து
கைக்கு விஷயமாக உன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற இரு
ப்புனக்கேகாரேற்றமோ? அன்றிமேற; இப்படியிருக்கிறவுன்னை

இ — சாரஹ்யயாவஸ்ரவ-ஸ்ரோஹ்ரவ-ஸ்ரோவஷ" தாழிக்ளி
ற்படியே அரைகுலையத்தலைகுலையவந்து தோன்றி யுன்வாத்ஸல்யத்
தைதீயே வஷ-ஸ்வரூபவிஷ்டிதமாக்கி என்வத்தையை யுண்டாக்கி
ரவென்கிறரென்றபடி. * * 8கூ8

* பத்தாம்பாட்டு. *

மறையாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (ஹ
ஸ்தாழியால்) மூறையாலென்கிறதை யுரைக்கிறர் (வேதவிபா
லென்று) வ்யாஹ்ருதிரூபமான ஓங்காரத்தாலென்றபடி. இ
றையாதல் என்கிறதையுரைக்கிறர் (வலிவ-ஸ்ரூரகுத்தையென்
று) எத்தலீற்றிருத்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றர் (உன்னையிதாழியால்) இதுவியப்பே யென்கிறதை விவரிக்கி

ஸ — மறையாய் — சுருதிகளான, ஹகீஹீநர்க்கிதிரஹஸ்ய
நால்வேதத்துள்நின்ற-வ தர்-வைதர்-ஜவேதிகவாஹ்யமான, மலர்ச்சுட
ரே - விகவ்யாஜைகதீக்ஷ? வ்யபதேசகாரவ்யாஜ-சிலவிஷ்ரஹ
னேயென்றபடி. முறையால் - வ்யாஹ்ருதிவேதவாஹ்யபாலே, இவ்
வுலகெல்லாம், படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து - வராஹரூ
பியாயிருந்து, உண்டு - மஹாப்ரளயத்திலேஸ்ருஷ்டித்து, உ
மிழ்ந்து - சதுர்முகாதிரூபேணபண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அள
ந்தாய் - த்ரிவிக்ரமனுய் அளந்தவனே, பிறையேறுசடையானும்-
உந்தி கமலாயிரதிருஜடரென ராஜ்ஞனும், நான்முகனும் இந்
திரனும் ஸ்ருஷ்டி. இறையாதல் = ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகளை, உன்னுடைய

ழு—தேத்தவீற்றிருத்தலிதுவியப்பே* ॥பி॥

வியப்பாயவிபப்பில்லாமெய்ஞ்ஞானவேதியனே* சயப்புகழார்

ஏ—ரனென்தைதச்செல்லி யேத்துவதென்கிறார். ॥பி॥

(வியப்பாய) மொகுத்தில் விஷுடைநீயமானவற்றை விஷுயமா கஉடையனன்றியேபயபாஹுதிவாஹியான லவ-ஒகெஒங்களா லும் வ்ர்கிவாஉயிருந்த அவனை மஹவஸுலெகெங்க்ரூராகிகூமாகிறார்

இ—ர்ர் (உனக்கிதூராஹிபால்) பாட்டுக்கதிவூராய மர்ளிச்செய் கிறார் (இப்படியிதூராஹியால்) மொஷஂவ்ஷஂ. இதுவுமொரு வெர் தூரவிவமாகையால் இங்கே லஂம தமென்றுகருத்து. ॥பி॥

நிகமனம்.

வியப்பாயவிபப்பில்லா என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (மொகுத் திதூராஹியால்) மெய்ஞ்ஞானவேதியனே யென்கிறதைவிவரிக்கி றார் (யியதூராஹியால்) சயப்புசழாரென்கிறதற்குத் தாதுபர்ம ருனிருசெய்கிறார் (ஹமவஹிதூராஹியால்) உகுகஷ-ர்வாவியான ஜபி பவபைமிங்கே மஹவஸுலெஂகுகப-ர்வாமென்றுகருத்து. துயக்கின்றீ

ஸ—ர் ஸஂஸாரஸுவத்தையென்றபடி. அறிந்து, ஏத்த - ஸுதிக் கும்படி, வீற்றிருத்தலிது - உகுகூஷுணிருந்து மிந்தவிறப்பு வியப்பே- விஷயமோ. * * * ॥பி॥

வியப்பாய - சூழுய-ர்மானவைகளால், கூருதூஷுஷுங்க் ளாலும் சூழுப-ர்மாபிருக்குடனைவகளான மானவெவஹிதங்க் ளாலென்றபடி. விபப்பில்லா - சூழுப-ர்மில்லாதவஞான, அனை த்தை லஸ்ஹாஷிசுமாக உடையவஞானமென்றபடி. மெய்ஞ்ஞான் வேதியனே - யதாவஸ்துஜ்ஞாநஜநகவிவஹவிவஹ்ருனே, இதற்குதா ழுதென்றிறைதாடை கூருயம். சயப்புகழார் - ஜபமானஸாஷிக் ளான, சயம்- ஜபம், உகுகஷ-ர்மென்றபடி. புகழ்-மானம், லஹவஸ் தெகெங்குய-ர்ரகிவொகுகஷ-ர்மானத்தை யுடையரானவென்ற படி. பலர் - வெவஹாத்தர், வாழும்- அழ்வாரை கூநாலவி த்துக்கொண்டி லஸ்வித்தும்படி, தடம்-விஸாலமான, குருகூர் த்தடாகோபன் - திருநகரிக்கு நிவ-ர் வகுளானவாழ்வார், துயக்கி ன்றி - ஸஂஸர்பாதிகளில்லாமல், லதிதூக்லாகூதாகெகாரித்தென்றபடி.

மூ— பலர்வாழ்ந்தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்* றுயக்கின்றி
தொழுதுரைத்தவாயிரத்துளிப்பத்து* முய்யக்கொண்டுபிறப்
பறுக்குமொழிமுந்நீர்ஞாலத்தே* ॥கத॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— கயுாணமான புகழ்புடையார்.பலர்வாழும் தடங்குருகூர்
ச்சடகோபன் ஒரு சஜ்ஜாநமம்யமில்லாதபடி வாக்ஷாசுகாரித்து
த்திதாழுதுரைத்த விந்திருவாய்மொழி ஹமவசுவாக்ஷாசுகாரவி
ரோயி வம்வாரத்தைப் போக்குமென்கிறார். ॥கத॥

திருக்குருனைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— என்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஓரஜ்ஜாநெதி) இதற்கு
வமி தாகழ்மநுளிச்செய்கிறார் (வாக்ஷாசுகாரித்தென்று) திருகரி
க்குத்திருமலை விபூகயுஷமாகையால் இங்கு வாக்ஷாசுகாரித்தெ
ன்றது யொமஜ்ஜாயுவாக்ஷாசுகாரத்தைச்சொன்னபடி. பிறப்பறுக்
குமென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார்(ஹமவதி தாதி)

பர— தொழுது - ஸ்தியால் வணாகம் பண்ணி, உரைத்த,
ஆயிரத்து ளிபபத்தும், ஒலி முந்நீர் ஞாலத்தே - யுநியாஸதவாழ்
வுகந்தான வுலகியிலே, ஒலி - யுதி, முந்நீர் - ஆந்துநீர், ஊற்றுநீர்,
வஷாஜலமென்கிறதி விபஜலபாயதமான வலிவுதும், உயக்கொ
ண்டி - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஜ்ஞாநஹாயுாகிகளை யுண்டாக்கினென்றபடி.
பிறப்பு - ஜந்தை, அறுக்கும் - மொகிக்கும். * ॥கத॥

ஜ்ஞாநமெயாயுாநவஷாநமெயயிஸ்ரீமெஷாத
ராஜாநஜஜஹாமெஷிகாயநஜ்ஜீ

ஸ்ரீமெஷாவெநிஷதாதயர்ஸதாவஹெ.
(முடிச்சோதி.)

வாஸ்ரீவதாசுயுஜிம்மெராநவெஜவஷவஜிம்வகிநிவஸ்
திநெயிா வாத்தெவாதுவாவெதெவம் வாவெவஜ்ஜாநவெதம்
தரிகாம்ஜ.ஜிவஷ்டிபுர I வெஷ்டாதராகீயுாதெஷ்டிதிர்ஜ
ஸிநிதிராவயிசயாஜ்ஜுயுதிஷ்டளவெவாவஷாயம் வீதாஸ்யயர்தி
நெதுவுஜுஹ்யுதீவாராநவாகிம்விதுவாவளாதுயர்விஜம்॥
(வாஸ்ரீவதாசுயுஜிம்மெரஜி) முடிச்சோதியிகுாதி - நல்ல

டைய கலயகொலாலெஹகளத்தாலே யாஹரணங்களாக வுடை யனுமாய், (கநாவெதிஸாவஷ்ம்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னும் தி ருமேனியொளியெவ்வாது - நிராவதமான திருமேனியெளி டையபுடையனுமாய், (நிஸ்ஹ்ருதீவிம்) பரஞ்சோதிஸ்பரமாய் - வரு ஜமானவரம்ஜ்ரு திஸ்ரமாய், (ஸாஜ்ஜஸாஹ்ரஹ்ருஹ்ருஹம்) மாட் டாயமலர்புரைபுந்திருவுருவ மனம்வைகக - நியபோலே ஸ்ரீவ்ரு மாய் நிரகிரபவிஹாரமுமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவ னுமாய், கயவா - மலர்த்துழாய்மாட்டே நீமனம்வைத்தாய் - த ன்திருவுள்ளத்தைகபும் கால்தாழப்பண்ணவல்ல திருத்துழாய் துடக்கமானவிஹாரஜாதித்தை யுடைய திருமேனியையுடைய னுமாய். (ஸ்ரவஜகிவெஹம்) வந்தாதவருந்தவத்த மலர்கதிரி ன்சுடருடம்பாய் - ஸ்ரீவைநஜித்தப்படுமதாய் விகஸ்வரகிர ணதெஜாரஸ்விவமாய் ஸ்ரீவிஸகஜபமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையனுமாய், (திவிதாமஹம்ஜஸ்ரிஷ்ரு) பூவின்மேல்மாதுவாழ்மா ர்பினைப் - பெரியபிராட்டியாலே வாரிஷ்டகமான திருமார்பை யுடையனுமாய், (ஸ்ரீதராகீரராதஸீகி-ம்) சூழ்த்தமரர் தந்தி த்தாலுன்தொல்புகழ்மாசூணதே ஸஜஸ்ரீதருடைய ஸ்ரீதரங்க ளாயும் சகிகரரித்திருக்கிற கயாணகுணங்களா யுடையவனு மாய், (தமிநிதரஸ்ரிதளஜ்ஜயம்) மாசூணச்சுடருடம்பாய் - வெ யவத்ரு-நீகமாய் உஜ்ஜ்வமமான திருமேனியை யுடையனுமாய் (ஜஷ்ளவெவாஹம்) புள்ளூர்ந்துதோன்றினாலே - பொரியதிருவ டியை ஜஷ்டமானவாஹநமாக உடையவனுமாய், (வீதாஸ்ரய-ஸ் தீரெநத்ர ஸ்ரஸ்ரகீஸ்ரபநாகீம்) பிரளயபயச்சடையாலுப்பி தரித்து - தன்னுலெஸ்ரஷ்டருமாய் ஸ்ரஷ்டாதருமான திரெநத்ர வதாரகர்வெ ஸஹஸ்ரநெத்ரர்கள் தன்னை ஸ்வாமியென்று அறிந் தேதற்ற வீறறிருக்குமிருப்பு விஸ்மயநீயமாகாதபடியாயிருக்கிற வெம்பெருமானை காதரஸ்ரய-ஸ்வளாபய-யாகக்கொண்க "முடிச்சோ தி" யென்கிறவாகத்திலேஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதகநிமஹாகவிஹாமதுஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஸுன்ரும்பத்தில்முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று

உ—ம். திருவாய்மொழி.

ழை— முந்நீர்ஞாலம்படைத்தவெண்முகில்வண்ணனே* யந்நா

ஆ—(முந்நீர்ஞாலம்) இப்படிவாகூசாக்கூசிணை வெம்பெருமா
ணேநி கம்முடைய வுகூகிவம்வையத்காலே யயாதிநாராயம்
வம்மொழிக்கப்பெறுமே நிழ்பாதவுவாக வமமாதை நிழ்துந

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படிதாம் சுகாலவித்தவழகரை இன்னும் சுநாலவிக்க
லாயிருக்க இவரித்திருவாய்மொழியிலே சூதிழாய்க்கூப்பிடுவா
ரேனென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) வுகூ
கிவம்வையத்தாலேயென்கிறதுக்கு பெறுமேயென்கிறதாடே
சுகபம். பெறுமேயென்றது பெறுமையாலேயென்றபடி. வுகூகி
வம்வையமானது யயாதிநாராயவம்மொழி வுகிவையகமா
ணையாலேயென்றபடி. யயாதிநாராயம் வம்மொழிக்கையாவது-
வயழிதொழுவவர்கூ வவர்காவவிழாவித வவர்வியலிகொ
ண்மும்பன்ணுணை. இப்படிபேபிறை கம்நிநாராயத்தை ஓதி
வில்காலத்திலே வெளியிடப்புகுகிறார் (நிழ்பாதொதாழி)
பிரியவிடாய்ப்பட்டவன் வாவவம்வுகமான தண்ணீர் வவிவரி
தமாயிருக்கச்செய்தே சூவர்ம்விவரிகமாறல் துடிக்குமாப்போ
லே தமக்குவாழ்வான அழகர் வவிவரிதாயிருக்கச்செய்தே
யயாதிநாராயம் வாவிம்மொழம் இவியாமையாலே வுவவநம் நிழ்
ப்ரஜமாய்த்தென்றுகருத்து. சுதநிழ்நிரா யென்றதற்கு யொம
வாகூசாக்காரத்தையும் இழந்தவரா யென்று தாதபர்ம். நிவு
ளம்நிவிழ்வவையொமவாரமான இப்பத்திலே இத்திருவாய்மொ
ழி வாமதமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; தநாவிவரி கவமர்வி
வாவாவமென்கிறவமவழாணம் இத்திருவாய்மொழிக்குவுரை
ழர்மாகையாலே வாவாவம்மதமென்றுவாயர்ர் அநளிச்செய்வர்.

ஞா—முந்நீர்ஞாலம் - த்ரிவிபஜலவழாதுபாதகம என வவிவி
னைய, ஜலத்வதமென்றபடி. பனைத்த - வபுவித்தவனுன, எள்ளு
கிவ்வண்ணனே - நிஷ்வாதிபாணதிவ்வுவஹாவனே, வண்ணம் - வவஹா
வும், திவ்வுயதாவரா வரி தவ்வஹாவனேயென்றபடி, அந்தான் - அந்தரா

மூ—ணீ தந்தவாக்ணையின் வழியுழல்வேன் * வெந்நாணெய்யே
விணகணை வேறறப்பாய்ந் * தெந்நாள்யா ணுன்னணையினிவந்து

ஆ—ராய்க்கொண்டு கூப்பிடுகிறீர். வமவாயா—ர் தாக்களெல்லார்ப
க்கவிலுஞ்சென்று வெள்ளங்கொள்ளும்படி கரைபுரண்டுபெருகுகிற
உன்னுடைய நிரவயிகூகாரணவு வெள்ளத்தாலே உன்திருவடிக
ளைச்சேருகைக்குவாயடமாக கூரணகூவைவாஉ)வகூரணங்க
ளை வவா—ர் தாக்களருக்கும் கொடுத்தருளினவனே? அன்றுகீயெ
னக்குத்தந்தருளின அந்த உவகூரணங்களைக்கொண்டின் திருவ
டிகளைச்சேராமாட்டாதே பின்னையும் வாவாரவகூ—உத்தாலே
போய்விழுந்தேன், இப்படி உன்னைப்பிரிந்திருக்கிற கூமமாகிற

* முதற்பாட்டு. *

இ—கூநாலொவ்தவிசொவஷமாய்ப் வுவாகூ—ர் நிரவெகூஷமான உள
வறிதவதாவணவும் முகில்வண்ணனென்கிற இதிவொவமமுக்கு வி
வகூஷிதயென்றுகாட்டுகிறார் (வமவாரீ தாழிபால்) கூாரணவுவெ
ள்ளத்தாலேயென்கிறதற்கு கொடுத்தருளினவனே யென்கிறதோ
டேகூவயம். மூந்நீர்ஞாலம்படைத்த என்கிறதற்குத் தாதவ—ர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியிதாழியால்) இதீயவாஉத்துக்குத்
தாதவ—ர்மருளிச்செய்கிறார் (அன்றுகீயிதாழியால்) வெந்நள்
நோய் என்கிறதற்குத் தாதவ—ர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி

ரா—ளிலே, கூதாக்களெல்லாம்ஈவிஉவிவொவதிகங்களாய் வொவவு
ங்களாய் கிடந்தகாலத்திலே யென்றபடி. நீதந்த - உயஉாஉதிநா
வான நீகொடுத்தருளினதான, ஆக்ணையின்- வெஉவத்தினுடைய,
வழி - உாமவ்த்திலே, உழல்வேன் - வரிஹ்ரதியாகின்றேன், இனி-
நீதந்த வாயநத்தை விவரீதமாக்கி க்கொண்டபின்பு,யான் -
கூநகவ—ர்ஸீயுணைகான், வெம்-கூதிவ்ஷமான, உவ்ஹவ்ஹமானவென்
றபடி, நாள்நோய்-கூாவரகிவவ்வாயிபானது, விரவ்ஹகூாவடாகிறவன்
வ்வாயிபானதென்றபடி. வீய - நசிக்கும்படி, விணகளை - கூதி-ங்கு
ளை, வேறறப்பாய்ந்து - தீகிவம்ப்ரிஸமாம்படி வெயநம்ப
ண்ணி, வாவஎன்றபோடே நசிப்பித்துவென்றபடி. எந்நாள்-
ஏந்தகாலத்திலே, உன்னை - கூபதவ்ணன என்பக்கலிலும் வரா

॥ க ॥

ரூ — கூறுவேன் *

வண்மாரிவையமளந்தவெம்மாயனென்ன் * பன்மாமாயப்பல்பி

றவிபிற்படிகின்றபான் * றென்மாவல்வினைத்துடர்கள்முத

ஆ — காலுரிஞ்ஞ வஜ்ஜுஸமான நாய்விடும்படி உன்னைப்பிரிந்திருக்

கைக்குவேறுகதியான என்னுடைய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து

என்னுடனுன்னைவந்துகூடுவதென்கிறார். * ॥ க ॥

(வண்மா) இப்படிநீசந்த உபகாரணத்தைதக்கொண்டு பின்னை

யும்நான் ஸம்ஸாரஸஜ்ஜுத்தில போய்விழுமளவில் என்னை

யெடுத்தருளுகைக்காக இங்கேபுகுந்தருளினாய், பின்னையும்உனக்

கெட்டாததொருபடி நானந்தஸம்ஸாரமாகிறசடலினுள்ளே போய

இ — தாழிபால்) வீய என்கிறனைதபுரைக்கிறார் (விடும்படியென்று)

இதற்கு பாய்ந்து என்கிறதோடே சுருபம். வினைகளென்கிறதற்

குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்திதாழியால்)

மொழிவுவே. * * * ॥ க ॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

எம்வாமனென்று வாமநனைஸ்வீகரணைக ரூபகமலங்கரிக்கிற

தற்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) இதீயவா

தத்திற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதாழியால்)

இந்தால் மொகூவாயமாகக்கொடுத்த தெஹிகளை விவரீ

தமாக்கிக்கொண்ட சாதுமன்றியேதுபமானவாதிநாவதாரத்

ஸ — நாகை, ஸருனைஉன்னை, வந்துகூடுவன்- வந்துகிட்டக்சட

வேண், எந்நாளென்றது ஆரூடம் "வெவினைவதாஹரிமல

வெஷ்டி"என்னுமாப்போலே காலவயிஅறியிலும் கரிக்கலாமிறை

யென்றுகருத்து. * * * * ॥ க ॥

வண்மாவையம் - கரிவிதெயானதெஹாவ்யதிவிலை, அளந்த-

அளந்தவனை, எய்வாமன - தீயனை ஸ்ரீவாதகனை, நின்-

கேதீபமான, பன்மாமாய - லகுவாதிமாணவிலஹத்தாலே பலவ

கையாய் தாரதாயவிகூட தெஹகியானசாயாவ்யாஜகூடகியில்,

பல்பிறவியில - வெஹுவியஜந்துக்களிலே, படிகின்றபான்- ஔஷட

ஞானான், தொல்-கூநாதியான, மாவல்வினைத்துடர்களை-தெஹாவை

நாச வாவாநுவைபவத்தை, முதலரிந்து-தெவுத்திலேவெதித்து,

ழை—லரிந்து* நின்மாதாள்சேர்ந்துகிற்பதெந்நான்றுகொலோ॥
கொல்லாழாக்கோற்கொலைதெப்துபாரதப்போ* ரெல்லா

ஆ—ழுந்தாநின்றேனன். இப்படிப்பிக்கடலிலே அழுந்துகைக்குமெல
காவாய் கூநாழிவிஜயமாய் உலாவையுமாயிருந்தவென்னுடைய வா
வவ்பாரம்வெலெஉலா முதலரிந்து உன்னுடைய நிரவயிகுலோழு
மான திருவடிகளோடான்சேர்ந்து அன்னையொருகாலும்பிரியாதே
கிற்பதென்றோவென்கிறார். * * ॥உ॥

(கொல்லா) இப்படி ஸ்ரீவாதிஷ்ணுப்வந்து புகுந்தருளினவ
துவுமனக்கு கூயகூரமன்றியே யொழிந்தவாறே, பின்னையு
மென்பக்கலுள்ள வலிநிலவுலத்தாலே ஸ்ரீவஷ்ணவர்திருமக
ளுப்வந்துபிறந்தருளி வஷகூவஸீகூரணமாய் நிரதிஸயாழுபகூ
மான ஹிவுவெவஷ்டிதங்களைப்பண்ணி யருளாநின்றுகொண்டி

இ—னையும் கூகீகரித்தேனென்று ஸாகிக்கிறரென்று வஸ்து
தியும் வஸ்துவிலெ, தொல்மாவல்விலை யென்கிறவிடத்தில் கூதி
வெரு காகூகூமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிகூராதிபால்)தொல்ஸுவை
த்தைபுரைக்கிறார் (கூநாழிவிஜயமென்று) மா வல் என்கிறதைபுரை
க்கிறார் (உலாவையுமென்று) விலைத்துடரென்கிறதை யுரைக்கிறார்
வாவெதிராதிபால்) மாதாரென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிரவயிகெ
காராதியால்) ஸெஷரஸ்வரூபம்.

* முன்றும்பாட்டு. *

எந்தாயென்கிறதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி
காராதியால்) வத்ஸல்யகூத்துக்குக் காகூபகூமருளிச்செய்கிறார்
(வலிவகூதிராதிபால்) பொல்லாஸுவைத்திலஹிவுசமான வழகூ

ஸ— நின் - உன்னுடைய, மா - ஸ்ரீவத்துக்களான, நிரவயி
கூலஹாழுங்களானவென்றபடி. தாள் - உரணங்களை, சேர்ந்து—
அடைந்து, நிற்பது - வுதீவதி கூறுவது, எந்நான்றுகொலோ?
என்னறக்கோ. * * * * ॥உ॥

கொல்லா - ஹாநகூம்பண்ணுக, கூயமல்லாதிவென்றபடி
மாக்கோல் - சுஸ்ரூதாஸுபநடவதியாலே, மா-சுஸ்ரூம்- கொலைசெய்து-
வஸ்வஷாரத்தைப்பண்ணி, பாரதப்போர் - ஹாரதயுத்தத்திலே,
எல்லாச்சேனையும் - வஸ்வஹவலெநையையும்,இருநிலத்து- ஸ்ரீவ

மூ—ச்சேனுயிர் நிலத்தீதவித்தவிவர்தாய்* பொல்லாவாக்கைப்
பின்புணர்வினையறுக்கலுறு* சொல்லாபோனுன்னைச்சார்வ
தோர்சூழ்ச்சிபே* ॥ ஈ ॥
சூழ்ச்சிருனாணச்சுட

ஆ—வாழ்வுமாயுலகுப் நின்றருளினவன்று முன்திருவடிகளைச்சேரப்பெற்றிலேன், இப்படியநாதிகாலமாயுன்னுலல்லதறுக்கமுடியாதிருக்கிறவிந்த வர்கூடிவாழ்வையத்தை நீயேயறுத்து நானுன்னைச்சேருவதொருவிதஞ்சூழ்ந்தருளாயென்கிறார். ॥ ஈ ॥

இ—தீனைத்யுரைக்கிறார் (உன்திருவடியிதுவாஞியால்) இத்தால் கூடவேகாரத்தையும் மதிக்குழித்தேனென்று மொழிக்கிறதென்று வும்மதியும்மையுவிவிதை. பொல்லாவுடலைத்தையுரைக்கிறார் (இப்படியிதுவாஞியால்) அறுக்கலுறுவென்கிறதற்குத் தாதியுமருளிச்செய்கிறார் (உன்றுவிதுவாஞியால்) ஆக்கையின் புணர்வினையென்கிறதையுரைக்கிறார் (வர்கூடீதுவாஞியால்) இந்த தீயவாழ்க்கைக்கே தாதியுமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயறுத்தென்று) சூட்சிவடிவைத்தையுரைக்கிறார் (விரகுவடிவைத்தாலே) சொல்லாயென்கிறதற்குத் தாதியுமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்தருளாயென்று) ॥

ஈ—ஈ இதியிலே, யதிக்கேஷ்தரதியாகிவயிதமான ஸ்வரூபகேஷ்தரத்திலேன்றபடி. அவித்த நிவர்த்தாவண்ணம்பண்ணின, வாராயின்யாய்நின்று கூராயவஞ்ஞநிரூத்தாலே ஹாரகவஹெவிதநவெய்யெல்லாம் நழிப்பித்தவணனவென்றபடி. எந்தாய் - வாதிரு, பொல்லா-உடலான, ஆக்கைபுணர்வினை-தெஹஸம்பந்தமுடையதுயநமானது, தெஹவஸாவைம்யமானதென்றபடி. புணர்வினையென்றது சுவெ பவஹேதுமாய் துயநவாயி. அறுக்கல் - தெஹிக்கைபிலே, தெஹிக்க உதெஸாமித்தாலுமென்றபடி. அறு - தெஹிக்கப்படாது, சுவஹாஞிஜிவிரென்றுகருத்துயான் - இப்படிவர்கூடிவஸரணுனைநான் உன்சேனக்சார்வது - உன்னைபடையும்படியாள, ஓர்சூழ்ச்சி - கூவிதீயமான உபாயத்தை, சொல்லாய் - நீசொல்லவேணும். * * * * ॥ ஈ ॥

சூழ்ச்சிருனாணச்சுடர் - சூழ்ச்சியையுடைத்தான ஜ்ஞாநமாகிறசுடரை - வடிவையுடையதாய், சூழ்ச்சி - வேஷ-தீர்

ழ்—ரொளிபாகியென்று* மேழ்ச்சிக்கேடன்றியெங்க ணுள்ளைநந் தவிவந்தாய்* தாழ்ச்சிமற்றெங்குந் தவிர்ந்துநின்ரு ளினைக்கீழ்*

ஆ—(சூழ்ச்சி) வலவ-ா தூக்கலோடு முன்கருத்தில் வகி-ப்பிக்கவற்ரூய் நிகரிலிசமாய் வலவ-ா மதமாயிருந்த உன்னுடைய ஜிவநாமமுமெனக்கு காய-ா காரமன்றியே யொழிந்தது, இப்படியுன்னுடைய ஜமசுவபூவதி ஜிவநாவதார மெவதித ஜிவநாதிக ளெனக்கு காய-ா காரமாகாமே வரகீவையிக்கிற வாதவிவய வராவணைநதைப்பும் தவிர்ந்து நின்ரு ளினைக்கீழ் வா

காலாம்பாட்டு

இ— சூழ்ச்சியென்கிறதற்குத் காதய-ா மருளிச்செய்கிறார் (வலவ-ா தூரியால்) வலவ-ா ரைபுமுன்னை ஜிவநாயாநாமணமாக வுனக்கு நிகரிலிகாரராக்க வசிய-ா மானவென்றபடி. என்றுமேழ்ச்சிக்கேடின்றி யென்கிறது ஞானச்சுடரென்று சொல்லப்பட்ட நாதவிசிஷ்டவிவணை நிதரிவஞ்செல்லுகிறதென்று நினைத்திதை நாதவிசேஷணமாக வுரைக்கிறார் (நீசெதூரியால்) சங்கணைப்நிறைந்தவென்கிறதுவும் நாதவிசிஷ்டவிவணை வஸ்வ-ா வுரவிவரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வலவ-ா தூரியால்) இப்வலவ-ா ய-ா த்துக்கு வாவமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதூரியால்) இத்தாலே கிழ்ப்பாட்டிலே கூறுணாவதாரமெனக்கு காய-ா காரமாய்த்தில்லையென்றவரி ப்பாட்டிலே உன்னுடைய வலவ-ா வுரவிதி நாதமுமெனக்கு காய-ா காரமாய்த்தில்லையென்று மொழிக்கிறாரென்று வாம்சுயும் வாதிவிதெ. தாழ்ச்சிமற்றெங்குமென்கிறவிடத்தி லஜிவதாய-ா மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதூரியால்) அதற்கு வாவாய-ா மருளிச்செய்கிறார் (வஜிவெதூரியால்) சேரும்படியென்கிறதற்கு செய்தருளவேணுமெ

ம— திவசீகூரணவாதிய-ா, ஒளியாகி - வயம்வ காரணப்பு, என்றும் - வதா, ஏழ்ச்சி - வூசி, கேடு - நாசம், இன்றி - இல்லா மல், எங்கணும் - வல-ா வரதெசத்திலும். கண்ணென்று - வர் தெசம், நிறைந்த - பரிபூண-ா ரண, எந்தாய் - வாதீரு, மற்றெங்கும் - கூடிரிதவல-ா த்திலும், தாழ்ச்சி - வரதவண்ணத்தை, தவிர்ந்து - தூரித்து, நின்ரு ளினைக்கீழ் - அதரதிதிவ

ழு—வாழ்ச்சியான் சேருமவ்வகையருளாய்வந்தீந்* ॥ஏ॥

வந்தாய்போலேவந்துமென்மனத்தினீ* சிந்தாமற்செய்

யாழி துவேயியற்வகிற்* கொந்தார்க்காயாவின்கொழுமலர்த்

அ—ழ்ச்சியான்சேருப்பழுவகுவதிற்த்தருமகனும்ஸ்ரீவஸு—தேவர்திருமகனும் வந்தூபிறந்தருளினாற்போலே இன்னமும்வந்து பிறந்தருளியே செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥சா॥

(வந்தாய்) அப்படிவந்தகை திருவுள்ளமன்றுகில் ஸ்ரீமதுரை ஆழ்வாணுக்கு வந்தாப்போலேயாகிலும் வந்தென்மனத்தினை நீ சிந்தாமற்செய்கிறிலை நீசெப்யாதொழிந்தால் நானென்னுடைபய

இ—ன்கிறதிதாடங்யம்.வந்தேயென்கிறதற்குத்தாயற்மருவிச்சொ ல்கிறார் (வகுவதிற்தாயியால்) ॥ஏ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வந்தூமென்கிறவிடத்தில் சுவையுத்துக்கு லாவமருளிச் செய்கிறார் (அப்படியிதாயியால்) அப்படியென்றது ராஜாதிராஜாப்போலே விராஜ்யாயியாயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு வஸ்துநியமம்ஷ்டிவிதி. வந்தாய்போலேவந்து மென்கிறதற்குத் தாயற்மருவிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரைஆதிதாயியால்) காயற் தீஷாதீக்ஷாதராவயியாகவந்தாகிலுமென்றபடி. இதுவேபிதுவாகிலென்கிறதைவுரைக்கிறார் (செய்பாதொழிந்தாலென்று) ராரீய

ஸ—த்திலே,வாழ்ச்சி- லோஹத்தை, யான்-கூஸிகூ தீரகுஷணையுத்த ஸ்ரீவஸல்லாத்தைபும தப்பினவான், சேரும்வகை- அனுட்டிப்படி, வந்து - நடிதாயாகவொரு சுவதாரம்பண்ணிவந்து, அருளா ய் - கூடவேபண்ணவேணும், * * * ॥சா॥

கொந்தார் - ஸுஷ்பசிணற்மான, கொந்து - ஸுஷ்பம், காயாவின் - கூதிவஸிபிணுடைய, கொழுமலர் - கொழுத்தவோஷத்திணுடைய - ஸ்ரீமான வோஷத்திணுடைய வென்றபடி. நிருநிற த்த - ஸ்யாமளமானகாதிலையபுடையவனை, எந்தாய் - என்ஸ்வாமிநி, வந்தாய்போற்லவந்தும் - மதுரைஜநிகளுக்கு வந்தாப்போலே வந்தாகிலும், என்மனத்தினை - என்மனஸ்ஸை, நீ - ஓயாஜோவான நீ, சிந்தாமல் - ஸிதிலமாகாதபடி, செய்பாய் - பண்ணுகிறிலை, நீதெய்வழிதுவாகில் - செய்யாதிருக்கையே ஸிராமாகிலென்றபடி.

ஏழு—திருநிறத்த*லெந்தாயோ றுன்னினெங்குவந்தணுகிற்பீன*॥
கிற்பன்கில்லேனென்றிலன்டுனைநாளா*

ஆ—தித்தாலுன்னினவந்துசேருகையென்றொருபொருளில்லை. இனி யுன்னுடைய வழகைக்காணப்பெறுதே யிழந்துபோமித்தனையாகத் தோனானென்கிறார். * * * * (ரு)॥

(கிற்பன்) இதுக்குமுன்புள்ளகாமமெல்லாம் உன்திருவடிகளைச்சேருகைக்கிடாயிருப்பதொரு லோகாதித்தைச் செய்வோமென்றுசெய்தல், அதுக்குவிரோயிபான ஓஷ்டாதித்தைத் தவிருவோமென்று தவிருதல்செய்திலேன். எடுத்தபடி செய்துதிரிந்தே

இ—வாஹத்திலஜீவ தாயை-மருளிச்செய்கிறார்(என்னுடைய தித்தாலென்று) எங்குவந்தணுகிற்பனென்கிறதற்குத் தாதாவை மருளிச்செய்கிறார் (வந்தசேருகையிதாதிபால்) எங்கென்றது கெஷவாயை-க்கு மென்றுகருத்து. தாதீபவாஹத்திலே லளாடூ யை-த்தைச்சொல்லுகிறதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (இனியீ தாதிபால்) * * * * (ரு)॥

* ஆறும்பாட்டு. *

மூனகாளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இதுக்கி தாதிபால்) ஹ காராயை-த்தை யயாஹாரித்து, கிற்பனென்றும் கில்லேனென்றும் இலனென்றவயமாக்கி அதில்கிற்பனென்றும் யென்கிற கோபுக்குத் தாதுயை-மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவிதாதிபால்) கில்லேனென்றுமென்கிறகோபிக்குத் தாதுபை-மருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கிதாதிபால்) இலனென்கிறதற்குத் தாதுயை-மருளிச் செய்கிறார் (செய்திலேனென்று) இங்குஹெலி தாயை-மருளிச்செய்

ஸ—யான்- கூகுஹெஹாலெகுயாஸகுணைநான்,உன்னை- லோகநா ணைவுன்னை, எங்குவந்தணுகிற்பன் - எங்கேகவந்தடையுவல்லேன், அடையமாட்டேனென்றபடி. * * * (ரு)॥

மூனகாளால் - வக்ரவை-காமமெல்லாம், கிற்பன் - ஸகுகு ணுவேன், விஹிதகுகை-நிதிஹொஷ்ட. கில்லேன் - ஸகுகனல் லேன், நிஷிஜ்ஜகை-நிதிஹொஷ்ட. என்றிலன் - இப்படியநா லயித்திருந்தேனில்லை, விஹிதத்தைச்செய்யக்கடவேன் - நிஷி ஜ்தைச்செய்யக்கடவேனல்லேனென்றிருந்தேனில்லையென்றபடி.

மூ—லற்பசாரங்களைவசுணவத்தகன் றெழிந்தேதன்* பற்பவ்லா
யிரமுயிர்செய்தபரமாகின்* னற்பொற்சோதித்தாணணுகுவ
தென்ஞான்றே* ॥சு॥

ஆ—ன், இப்படிசெய்துதிரிந்த கிகூ—ஆமானவிஷயாவஸத்தைவா
ஜித்து உன் திருவடிகளைச்சேருகைக் கஹ—னன்றிக்கே யகன்று
போனேனென்று நசையற்றுப்போய்த் துவளப்புக்கவாறே பின்
னையும் அவணுடைய வய—ர்கதிநி—ர்ணாநமணை நிரகிரய
ஸாஜியொழித்தை ஸந—வஸம்யித்துப்போயுஜ்ஜீவித்து, இந்த ஸவ
ய—ர்ணமான ஸுதாக்கவள்வாரையும் வ்யவஹித்தருளின உனக்
கென்னையொருவனையும் உன்திருவடி—களுக்கீடாம்படி-பண்ணி யரு
ளுகை ஒருபொருளோ? ஆனபின்பு உன்திருவடி—களேயென்றுகா
ன்சேர்வதென்கிறார். * * ॥சு॥

இ—கிறார்(எடுத்தபடியிகு.ழிபால்)அற்பசாரங்களைவசுவைத்தெ
ன்கிறதைபுரைக்கிறார்(ஈகிகூ—ஆகு.ழிபால்)அகன்றெழிந்தே
னென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (உன்திருவி கு.ழிபால்) ஸ்ரீமஜ்ஜ்ரு
ம்வாஹனுக்கு வந்தீப்போலேயாகிலும் அவன் வரக்காணுமையா
லேவந்தானீநம்மைனான உகூ.கு.ணாதிகரை நிமேனத்துவிஷணை
ராகிறானென்று வாமதியும்வ—ரிவிதெ. இப்படி நசையற்றுப்
போனாகில் கணுகுவதெஞ்ஞான்றேயென்று பின்னையுமாசைப்
படக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னைபுமி கு.ழிபால்)
வய—ர்கதிநி—ர்ணமாவது வெஹாழிவிஷி—தாகவாஹநம். ஸந—
வஸம்யித்துப்போயென்றது ஸதஜ்ஞதை நவஸம்யித்தென்றபடி. கு.ழ
தீயவாஹநத்துக்குத்தாழ்ப—ர்மருளிச்செய்கிறார் (இந்தவவய—ர்ணை
கு.ழிபால்) ஸாரீயவாஹநத்தைபுரைக்கிறார் (ஆனபின்றி கு.ழியால்)

ஸ—ஸ்பசாரங்கள்-ஸூஷ்மரூபங்களான, அணவ-தத்தீஷபங்களை,
கணவத்து-குழைத்து, அகன்றெழிந்தேன்-உன்னைவிரும்பி
த்தப்போனேன், பற்பல்லாயிரம்-வஹுவஹுவஹுஸங்க
ளான, உயிர்-குகாக்கள, செய்த-வ்யவஹித்த, பரமா, நின்-
உன்னுடைய, நற்பொற்சோதி-கல்யாணதேஜோ
ரூபமான, ஸாஜிலக்ஷ்யமாய்-வ்யவஹாரணீயமாய் தெளிவுடனவி
ன்றபடி. தான்-ஸ்ரீவாஹநங்களை, நணுகுவது-எஞ்ஞான்று, வரும்.

ழை—எஞ்ஞான்றுநாமிருந்திருந்திரங்கிநெஞ்சே* மெய்ஞ்ஞான மின்றிவினையியல்பிறப்பழுந்தி* எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவ றுநிறைந்துநின்ற* மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனினோ மே துதுமே*

எ ள

ஆ—(எஞ்ஞான்றும்) ஸமஸ்வரூபுவாயமான சகஸ்ரஶி வரஶிவ குண விஸஶிகிவிஷய யாயாதீதுஜ்ஞாநஸ்வரூப், சகஸ்ராவதியிலொயி ஸாஸ்வாரத்திலே வர்ஷணருமாயிருப்பது, ஸவ-ஜ்ஞனைகபாலே நம்முடைய இந்தஸ்வரூப-ஸ்திதியை அறி வது, எஞ்ஞான்றும் நாமிருந்திருந்தவினைக் காணேவணுமென்றி ன்றும் வர்ஷநப்படைக; அவினைக்காண்ணைகக்கு நமக்கெங்கேபுவகு

* எழாம்பாட்டு. *

இ— மெய்ஞ்ஞானமின்றியென்கிறதற்குத் தாதுபர்ம நிஸிசெய் கிறார் (ஸமஸ்வதிதுஃகிபால்) வினைபியல் பிறப்பழுந்தியென்கிறதற் குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (சகஸ்ராவீதுஃகியால்) காமி கிஸொஷஃ. உதாஸபர்த்தில் எஞ்ஞான்றுமிதுஃகிகண்ணனினோ துஞ்சத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸவ-ர்ஜ்ஞனிதுஃ கிபால்) அவனி கிஸொஷஃ. இருப்பது அறிவதுஎன்று ஸாவெ பூடைடோமம். இத்தால் கிழ்ப்பாட்டிலே வர்ஷீநங்களான வஸ்து துஃகரணாதிகளை நினைத்துவிஷணராணர், இப்பாட்டிலே சகஸ்ர தமான ஸாம்ஸாரநாவ்ருத்தினையே நினைத்து விஷ்ணுராகிறுரென்று ஸாமகியும்ஸ ஸிஷ்டிவிதி, இரங்கியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மரு ளிச்செய்கிறார் (அவினைபிதுஃகிபால்) மேலுதுமேயென்கிறதற்குத்

ஸை—நெஞ்சே, மெய்ஞ்ஞானமின்றி - யுயாஸ்ய-ர்ஜ்ஞாநமில்லாம ல், வினைபியல்பிறப்பு - கர்ம-ர்கூடதமான ஜந்மத்திலே, அழுந்தி - ஸாஸ்ரஜந்மாதிநுக்கிற, நாமென்றஜ்ஞாஸ்ரூபதீ, பொஜிவெந. எ ஞ்ஞான்றும் - ஸவ-ர்காலமும். இருந்திருந்திரங்கி - நிரதிஸ ய மாகவிருந்து ஊர்வித்து, வைராக்யபெ-ர்பிரகிஃ. எஞ்ஞான் றுமெங்கும் - ஸர்வாஸ்வ-ர்தை, ஒழிவற - விரகிமில்லாமல், நிறை ந்துநின்ற - வ்யாஸ்-ர்ஜ்பிருந்த. மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ண னினை - யுயாஸ்ய-ர்ஜ்ஞாநஜ்ஞாதிஸ்வரூபியான கூடஸ்தனை, மேவுது தோ - ஸாக்ஷாத்கரிமோ - ஸாக்ஷாத்கரிமென்றபடி. ஸை

ஏழு—மேவுதன் பவினைகளாவிடுத்துமிலே* ணைவுதலின்றியுன்க
ழல்வணங்கிற்றிலேன்* பாவுதொல்சீர்க்கண்ணுதிவன்பரஞ்
சுடரே*

||எ||

அ—ரணமென்கிறார்.

(மேவு) கரி-ருயொழுமாதல், ஜ்ஞாநயொழுமாதல், ஹ்கிரியா
மாதலொன்றுஞ்செய்கிறிலேன், செய்யாதிருந்துலைவத்து, வள
ளீயுவாதுவுகாருண்யாதியுவலம்வெய்ய ஹிவ்யாதமுணங்களாலும்
நிரகிசயளஜ்ஞயு வளரூப-ர் வளமம்யாதியுவலம்வெய்ய ஹிவ்ய
ராகிவமுணங்களாலும் வரிவசிணாருயிருந்த

இ—தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார்(அவனைக்காண்கைக்கிதாதியால்)
வகாரம்ஹிம்ஸாவய-ர்மாகிறதென்றுசருத்து.

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இப்படிவய-ர்த்துக்குத் தாதுப-ர் மருளிச்செய்கிறார்
(கரி-ர்தாதியால்) கரி-ர்யொழுஜ்ஞாநயொழுங்கள் கூடுவாதத்
திலும், ஹ்கிரியொழும் ஹிதீபவாதத்திலு மஹிவ்ய தமென்றுகரு
த்து. பாவுதொல்சீர்க்கண்ணுதிவன்கிறதை விவரிக்கிறார் (வளஸீ
லெதாதியால்) பரஞ்சுடரே என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (நிரதீ
ஸயெதாதியால்) காண்பானென்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மருளிச்

ஏழு — மேவு - வளரூபமான, கூடாவோடே யநாதிவளவைஜ
ங்களானவென்றபடி. துன்பவினைகளை - துன்பம் ஊடுவம். ஊடி
வருகரி-ர்ங்களை; விடுத்துமிலேன் - நானென்பச்கல்நின்றும்
தொலைப்பித்துக்கொண்டதுமில்லை, கூடாவவொருகவலையிலா
வநிவத-ர்கங்களான கரி-ர்யொழுஜ்ஞாநயொழுங்களை ப்பண்ணி
னேனுமல்லேனென்றபடி. ஓவுதலின்றி - விராமமில்லாமல், உன்க
ழல் - கவசுவாடுங்களை, வணங்கிற்றிலேன் - உகாரார்கய-ர்முநூஷ
ஜநீயம், வணங்கிற்றுமிலேன் - நான்வணங்கினதுமில்லை, ஹ்
கியொழும் பண்ணினேனுமல்லேனென்றபடி. பாவு - வரவஸ்துவி
தானை, நிதாவரவஸ்துவாதமாகாநின்றவென்றபடி. தொல் - கூநா
யானை, வளாஹாவிகூடானவென்றபடி. சீர்க்கண்ணு - கூடுணஹானை
துங்களையுடையனைகூடுணீ? என்பரஞ்சுடரே —என்னுடையவரு

பே — கூவுகின்றேன்காண்பானெஞ்செய்துக்கூவுவனோ* ॥ அ॥

கூவிக்கூவிக்கொடுவினைத் தூற்றுணின்று* பாவியேன்பல

காலப்வழிநினைத்தலமருகின்றேன்* மேவியன்றுநிரைகாத்

அ — வுன்னைக்காணவேணுமென்றென்று கூப்பிடாநின்றேன்; இப்

படிகூப்பிட்டுன்னைக்காண்கைக்கெங்கே? கூய-ச்சுர மாகிறதென்

கிறார். * * * * * ॥அ॥

(கூவிக்கூவி) சுஸகூவுதீஷ்ண ணமாய், நிரகிஸாயஉஃவாவ

ஒமாயிருந்த கொடுவினைத்தூற்றுள்ளேநின்று பாவியேன்பலகா

லுங்கூவிக்கூவி, எம்பெருமான் திருவடிகளிற்சென்றுசேர வழி

யறிபாதே தினைகத்தலமருகின்றேன், திருவாய்ப்பாடியிலே வவ-ச்

இ — செய்கிறார் (உன்னையிதுவாதியால்) எங்கெய்தக்கூவுவனே யெ

ன்கிறதற்குத் தாதுய-ச்மருளிசெய்கிறார் (இப்படியிதுவாதியால்)

கீழேவூ கீவையகுத்தைதினைத்து விஷ்ணுராணர்; இங்கேதஞ்

வதற்குவுவாஜங்களில்லையென்றுவிஷ்ணுராகிறாறென்று வஎஅகி. ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

வினைத்தூற்றுளென்று வினையைத்தூருகச்சொன்னதுக்குத்

தாதுய-ச்மருளிச்செய்கிறார் (ஸுஸகூவுதுவாதியால்) வழிநினைத்

தென்கிறதற்குத் தாதுய-ச்மருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதுவா

தியால்) மேவியாநிரைகாத்தவனென்கிறதற்குத் தாதுய-ச்மருளி

ச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலிதுவாதியால்) உலகமெல்லாம் தாவி

ஸ்ப — தெஜஃவ்வ? நிரகிஸாயஉஃவாஷ்ணனேயென்றபடி. க்ரண்பான்-

தீஷ்ணகூகூவாய், கூவுகின்றேன் - கூப்பிடாநின்றேன், எய்த - உன்

னையடையும்படி, எங்கேகூவுவன் - எங்கேசூப்பிடக்கடவேன்

கூப்பிட்டு அடைடப்போமோவென்றபடி. * ॥அ॥

கொடுவினைத்தூற்றுள் - கூருரகஅ-ச்மாகிற மூஉத்திலுள்

ளே கூருரகஅ-ஜாதுவ வஎஅராவுவ மூஉத்துக்குள்ளேயென்

றபடி, நின்றுவ - நீஷ்ண ணம்ஸகூவுமல்லாயையிலே வையியாய்நி

ன்று - பாவியேன்பலகாலம் - கூவிக்கூவி - வஎஅடம், வழிதினைத்து

அமஃத்திலேஸ்ரீதித்து, நீஷ்ண ணஅமஃமறியாதேயென்றபடி. அ

லபர்கின்றேன் - வுராகூஉயாகாநின்றேன், மேவி - பொருந்தி,

தினைத்தலநிரதழுவியென்றபடி. அன்று - வப்ரிவ-ச்காஉத்திலே,

மூ — தவணுலகமெல்லாந்* தாவியவட்டமாஞனெங்கினித்தலைப்பெ
ப்வனே* ॥ கூ ॥

ஆ — வஸுஹணப்திகாண்டுவகிர்த்தருளினவவன்திருவடிகளைச்
சேரமாட்டிற்றலேன். அன்றொரு தொழவிபோஷத்திலே வகிர்த்
கையாலே சேரபெற்றுதாழியவும் வாஹவிக்குமன்றோவென்னி
ல், வஸ-ர்திதொழவகிர்களான வஸவர்தாக்களும் தன்திருவடிக
ளிலுள்ளே யகப்படும்படி யுலகமெல்லாம் தாவியருளினவன்றும்
உன்திருவடிகளைச்சேரப்பெற்றிலேன்; அன்று சேரப்பெறுக நா
னென்று சேரவிருக்கிறேன், சேராதொழியிலிவ்வாதாழுடிகை
நிஷித்தம். இனியவலுடைய ஸரம்ஸாரகூபம் விகலமாகாதே புதுகி
றது. இனிபாதாவயிகமாக வவன்திருவடிகளைச்சேருகையென்
றொருபொருளில்லையென்று நகையற்றுக்கூப்பிடுகிறார். ॥ கூ ॥

இ — யவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றொருதொ
தாழியால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸ
வர்திதொழியால்) அன்றென்கிறவெதத்துக்கு ஹேவமருளிச்
செய்கிறார் (அன்றுசேரவிதாழியால்) அம்மானேயென்றது வஸா
தினுவிகூவியுஸாக்ரதம்கூமஹர்மான வ்ரஜாவொக்கியென்று தி
ருநந்திலஹிவ்ரகபான வஸாதினுவிகூவியுவ்ரகாரத்தை வெ
ளியிடுகிறார் (சேராதொழியிதாழியால்) எங்கினித்தலைப்பெய்
வனேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாதெ
தாழியால்) கீழிற்காட்டிலிப்பாட்டுக்கு விரோதமருளிச்செய்
கிறார் (நகையிதாழியால்) முந்நீர்ஞாலமென்கிறபாட்டிலே நகை
யறுக்கிறதென்று முன்புள்ளமுதலிகள் சொல்லுவார்கள். இங்ஙனே
யாகில் ஆழ்வார் நகையற்றவநந்தரமேமுடியும் வஸுஹாவராகையால்
மேல்பாடக்கூடாதொழியும். ஆகையாலிவ்விவாண்பதாம்பாட்டி
லே நகையறுகிறதின்றும்பெருமாளருளிச்செய்கிறரென்பர்,

ஸ — ஆனைரகொவம்கிளைக்காத்தவன்-ரக்ஷித்தவனென்றபடி
உலகமெல்லாம்தாவிய - வஸ-ர்மிராக்ரமத்தைபும் விகரமித்தவனை
அம்மானே - வஸாதினுயை, இனி- அவ்வவதாரங்ச்சிஸ்வாமதீரா
ஹங்களாண்பின்பு - எங்கேதலைப்பெய்வன் - எங்கேபடையப்புகு
கிறேன். ஆடையமாட்டேனென்றபடி. ॥ கூ ॥

மூ—நலைப்பெய்காலநமன்றமர்பாசஞ்சிட்டா * லலைப்பூணணிண ணெ
மவ்வல்லிலில்லோமகலக்* கலைப்பல்ரானதிதன்கண்ணினைக்
கண்டுசொண்டி*

எ—(கலைப்பெய்காலம்) உசுகூரதிவ்வுலநம்போலே கூதிவொ
ரமாயதிஉலஹமாயிருந்த வென்னுடைய அந்தஹமஷிஸ்ரூஷை
ஜநிதநிரயசிவ்வுலநும், அவளுடைய லவெஸ்ரூர்க்வத்துக்ரு
வெகமும் வருகிறதுளன்றுள்ள ஶஹாலயமும் நிஸ்ரூஷமாக

இ—கள். கீழ்ச்சொன்னதையெல்லாம் லஶ—வித்யாநஉலயித்
துநிராஸரராகிறரென்று லஂஹதியும்லகூஹிவிதெ ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

கலைப்பெய் உதயதி அல்லலி துதைத்தாலே ஹமஷிஸ்ரூஷ
வுலநாதிகளையே உசுகூரதிவ்வுலநமாக நிர்ணயஉபவாதம்
பண்ணிப்பேசுகிறரென்று நிணைத் நிதுக்ருத்தாதய-ர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (உசுகூரதி தயாதியர்ள்) அழ்வாரிப்போது ஹமஷி
ஸ்ரூஷாதிகளாலே உஜ்ஜீவிக்கிறாரல்லது உசுகூரதிவ்வுலநநிர்
தமாக உஜ்ஜீவிக்கிறாரல்லாமைபாலே உசுகூரதிவ்வுலநிவ்வு
தியை இங்ஙேகசொல்லுகை லஂஹதமல்லாமையாலே தலைப்பெய்
உதயாதிவாக்யத்துக்கிப்படியே தாதய-ர்மாகை யுசிதமென்றுக
ருத்து. எல்லாமசலிவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிஸ்ரூஷடிதயாதி
யால்) நிலைப்பெற்றிறன்னெஞ்சமென்கிறதினை-ர்த்தைக்காட்டுகிறார்

ஶ—நமன்றமர் - நமனுடைய, தமர்- யநுஷ்டரென்றபடி. னகாரா
தாரலுதகாரலுறகும். தலைப்பெய்காலம் — தலைப்படுங்காலத்தி
லே, கூதிஉகாலத்திலையென்றபடி. டாசப்விட்டால் - வாஶத்தை
வீசிறல், ஆலைப்பூண்- வெயர்காலுநாலஹவத்தை, உண்ணும்-
அடையும்படியான, அவ்வல்லிலெல்லாம்-அந்தஉபவங்களெல்லாம்
அகல-விஸ்ரூஷித்துப்போம்படி, என்னைவிட்டுப்போம்படி, என்னை,
இதுக்ருகண்டுகொண்டென்கிறதோட சாஸ்யம். கலை - விதெரு
களிலுடைய; பல்ரானத்து - பஹுவியஜாதிநலம்பையான,
விதராஜநுபஹுவியஜாதிநவிஷயரானஎன்றபடி. என்கண்ணை
சேர்ச்சண்டுகொண்டி - லஹூ, வடக்குத்திருமலையிலே ஜனி

ஏழ—நிலைப்பெற்றென்னைஞ்சம்பெற்றதுநீயிரே* ய॥

ஆ—வெல்லாம்போய், நெஞ்சம்நிலைகின்று என்னுடையவாதாவும்
நிதுமாப்படிபாவைவெகுவிஹிமதிரவை வெம்பெருமானைத்திரு
கலையிலே கண்ணுதலைகாணப்பெற்றேனென்கிறார். * ஈய॥

இ— (என்னைஞ்சமிதாழியால்) உயிர்நீடுபெற்றதென்றகையமாக்கி
யதினையும்-த்தைக்காட்டுகிறார் (என்னுடையவிதாழியால்) கலைப்ப
ல்நாணதமென்கிறதை டுரைக்கிறார் (பாவைதாழியால்) கண்
னினைக்கண்டுகொண்டு நிலைப்பெற்றென்னைஞ்சமிதாழியாலே வை
வ
வுழுநமெய்யை-வ்யாவுதிகளிங்கே பாவைதீ வ்யாநமாய்த்
தோற்றித்தேயாகிலும்ஆழ்வாருக்குக்கண்ணைக்காண்கையேபாஉ
வ்பாரவஷாகை-மாகையாலிதுக்கே சுகை-கீ வ்யாநமும் விவ
கூதிகமென்றுகினைத்திப்பாட்டுக்கெல்லாமிதுவே தாதுவ-விஷய்
மென்றுகாட்டுகிறார் (திருமலையிதாழியால்) மேல்திருவாய்மொழி
யிலே திருவேங்கடமுடையானைப்பேசத்துடங்குகையாலே திரு
மலையிலேகாணப்பெற்றேனென்னைகையே இங்கே விவகூதிகமென்று
கருத்து. இவருடைய வகூதவஸ்துவையா மவாஸ்துமாகையால் கண்
ணாலேகாணப்பெற்றே னென்னக்கூடையில்லை. நம்பா-நத்திலும்
யொமஜநுவர்தீகூதிமென்-யும் அதுவே பாவெஹ்ரீஜ
யஜநுமுமம் என்றும் நுாயவரிபா-ஜியிலே சூவாய-ரருளி
ச்செய்தநிரே; "சுவாஹாதி பூர்தீகூதமியா-யொமிவர்தீகூதியொ
மிவர்தீகூதம்வெகி, சதுயொமிவர்தீகூதம் வர்கூஷாஹ்வதி
விபாஷஜம், திசு யாக்ஞாவல்யாம் ஓமிநாகோத்ரஜநும், வியா
க்ஞாவல்யாதை பாவெஹ்ரீஜியஜநுஷி" தாதிபால் கிழ்ப்பா
ட்டிலேநிபாபாராய் முடியப்புக்கவாழ்வார் எம்பெருமான்தம்மு
டைய சூதி-யேல்லாம்தீரத் திருமலையிலேநின்றருளினபடியை
க்காட்டியருளக்கண்டு யபிக்கிறரென்று வம்மதி. ॥ய॥

ரு— பொலிக.என்னெஞ்சம்-என்னுடையநவஸ்தை, நிலைப்பெற்று-
நிவ்ருத்தியடைந்து, உயிர் - ஜீவாதாவானது, நீடு - சென்.
வ்ருத்தை, தீர்தீகூதமென்றபடி. பெற்றது - அடைந்தது ॥ய॥

ஸ்ரீ- உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனைக்*குயில்கொள்சோலைத்
தென்குருகூர்ச்சடகோபன்* செயிரில்சொல்லிசைமாலையா
யிரத்துளிப்பத்து* முயரின்மேலாக்கைபூணிடையொழிவி
க்குமே* ॥கஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(உயிர்கள்) இப்படியாழ்வாருளராகையாலே எம்பெருமானுடைய வடிவழகுமும் சுவிகுமாய், திருநகரியுமடங்க வழ்ஜ்ஜி மாயிற்றென்கிறது- உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனைக் குயில்கொள் சோலைத்தென்குருகூர் என்கிறவிடம். இனிமேலித்திருவாய்மொழி ஹகவத நுபவவிம்ராயியான வுருகீவலம்வையத்தைப்போக்குமென்கிறது. க * * * ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

* நிகமனம். *

இ— ஆழ்வாரிதயாதி வரயசவொஉவிவகூதிசம். திருநகரிஜ தயாதி
ஜிதீயவொஉவிவகூதிசம். * * * ॥கக॥

ஸ— உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனை - வடவடாதாக்களையும் வடவடொகுங்களை முடையவனை, உஜிஸ்ரீகிஸ்ரீவஷீ. குயில் கொள் - கொகிஸ்ரீவ்ராவமான, சோலை - உஜ்ராநவநங்களையுடைத்தான, தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநகரிக்குநிவடவஹ காரான வாழ்வாருடைய வாஸ்ரீவமான, இதுமாலைக்குஷி ஸ்ரவணம், செயிரில்சொல்லிசை - செயிர் - தொஷம், தொஷ ரஹிதங்களானஸ்ரவங்களையும் மாநத்தையுமுடைத்தான, மா லையாயிரத்துள் - சாஸ்ராவஹவாக்கிலே, இப்பத்தும்- இத்திருவா
ய்மொழி, உயிரின்மேல். கூதாவின்மேலேயிருக்கிற, உடனிடை-
ஸாம்ஸர்ஜ்யமான, ஸாம்ஸரவ-மானவென்றபடி. ஆக்கை - தே
ஹத்தை, ஒழிவிக்கும் - (ரோபாக்கிவைக்கும். * ॥கஉ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாந
ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநவிரோதிகாயநஸ்ஃ

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய ஸர்வஸ்வம்

(முந்நீர்ஞாலம்)

ஸ்ரீமதாகுரஸாஞ்சவிலோகாய ஹயக்ரீவாணிஹிரண்மய
புருஷாகாரவிக்ரஹாய விஷ்வக்ஸேநாய நீலரத்நவபுஷே
ஸர்வாந்தராத்மநே விஷ்ணவே நம:। நிகிலாபராதபரி
ஹாரஸீமாபூமாநம் மஹாபுருஷம் மஹாவிபூதிம் மஹாவீர்யம்
மஹாபலம் மஹாதேஜஸம் மஹாகாருணிகம் மஹாயோகிநம்
மஹாஸக்திம் மஹாஸௌஸீல்யம் மஹாவாத்ஸல்யம் மஹாஜ்ஞாநம்
மஹாநந்தம் மஹாமஹிமாநம் மஹாவிபவம் மஹாபுருஷம்
மஹாஸௌலப்ய

(ஜ ணை ஜ ஞ ஸ்ரீ கி ர்வ்ய தீ தை ஜ வொ ரவ ஸ ஹாம) தலைப்பெழுத்தாலும் ன்றமரிதை ஜாதி - வ்ரவ தாரவிஷ ஜ ஜ்ரா ந த் ந ஸ்ரீ லை ய ஜ வொ ரவ ஸ்ரீ ய த்தைப்போக்குமவனு பிருக்கிறவெம்பெருமான் "முந்நீர்ஞாலம்" என்கிற ஊழகத்தில் ஜமசுவ்ய வ்ரதை ஜாதி வ்ரவொரங்களைப்பண்ணின வனுக ஆழ்வாரா லை அறுதியிடப்பட்டானென்கிறார்.

ஸ்ரீ ஜ வ ந நி ம ஹ ஸ ஹ ஸ்ரீ வ ஹா ஜெ ழி க ஸ ய ந ஜ ஃ.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

ந-ம். திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஒழிவில்காலமெல்லாம்) இப்படி நிரவயிகவளநுய-ரதி கூ ரணஹ ரணவிரிவதனன ந திருவேங்கடமுடையானைக் கண்டு ஹ்வாதஸ்வஜீவநராய் அவனுடைய ஹ ரணங்களாலே ஊவ்ய ஹ

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— வ்ய கூ ய தீவஸ்வயம்வி ரொயி யென்று அலற்றினவிவர் ஒழிவில்காலமிதரதியாலே பின்னையும் இந்த வ்ய கூ ய தீயிலேயிருந்து திருவேங்கடமுடையானுக்கு அடிமைசெய்யப் பாரிப்பானேனென்ன கவகரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரதியால்) இப்படியென்ற து நமன்றமர் என்கிறபடி. இப்படி கண்டுனென்றகயம். திருவேங்கடமுடையானுடைய வளநுய-ரதி களிலே ஈடுபடுகையாலே "ஏதார்முயல்விட்டுக்காக்கைப் பின்போவதே" யென்கிறகணக்காய் இங்கேபிருந்தே அடிமைசெய்யப்பாரிக்கிறரென்றபடி. ஆனுலடிமைசெய்புமத்தனைதொழிய அடிமைசெய்யவேண்டுநாமென்று இப்படியொருகால்சொல்லவேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குத்தஸ்யாகவி தரதியால்) செய்யவேண்டுநாமென்கிற வெறுவ்வயநம் வாயாரணமாகையாலே திருவள்ளத்தைதும் ஹவஜெகஹொமரையும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. முதற்பாட்டினசுரமும் இவ்வாக்குத்தலை வம்ஸ ஹீ தம்

ஏழு — ஏழிலில்காலமெல்லாமுட னெப்மன்னி * வாழுவிலாவடிமைசெ
ய்பவேண்டுநாம் * தெழிருலருவித்திருவேங்கடத் * தெழில்
கொள்சோதியெந்தைதந்தைதக்கே ॥ 5 ॥

அது — வாமகராயிருந்தஆழ்வார்திருவேங்கடமுடையாஹனஹஜிக்
கவேணுமென்றுதம்முடையநிருவுள்ளத்திலேகோவிஅதுக்குத்தக்கு
ணையாகதம்முடைய திருவுள்ளத்தையும் தம்முடைய திருவுள்
ளம்போலே ஹமவெகுவிலாமராயிருப்பாரையுங்குறித்து திரு
வேங்கடமுடையாஹன ஹஜிக்கவாருங்கோள்? அவஹன ஹஜிக்
கைபாவது- அவன்திருவடிகளிலே வவ-ுெஹ வவ-ுகாஇ வ
வ-ுாவவெஹாவு சவாரு வெஸவஷவு-தியையும்பண்ணுகையென்கிறார்.

இ — இதில்உதாரணவாக்யத்தைவஹ்ருவிக்கிறார் (திருவேங்கடமுடை
யாஹனையென்று) செய்யவேண்டும் நாமென்கிறதற்குத் தாதய-ா
மருளிச்செய்கிறார் (ஹஜிக்கவாருங்கோளென்று) வாவ-ாய
-ாததிற்குத் தாதுப-ாமருளிச்செய்கிறார் (அவஹனயிதாழிடால்)
ஆதில் உடனுப்என்கிறதில் வஇ தாவய-ாமருளிச்செய்கிறார் (வ
வ-ாெஹவவைத்தாலே) ஏழிலில்காவுமெல்லாமென்கிறதை வஹ
ருவிக்கிறார் (வவ-ாகாஇவவைத்தாலே) மன்னிபன்கிறதற்குத
தாதுய-ாமருளிசெய்கிறார் (வவ-ாவவெவாவி தவவைத்தாலே) ॥

ஈ — தெழிருலருவி - முழங்குகிற யுநிவாலிகளான நிவ-ாரு
ங்கஹனயபுடைத்தான, தெழுகை - முழங்குகை, திருவேங்க
டத்து- ஸ்ரீவ்வம்கடாவயுத்திலே, இதுக்கு தந்தைக்கு என்கிற
தோடே சுவபம். எழில்கொள்சோதி - வளநுய-ாயாஹநிவுவி
ருவத்தையுடையனை, எழில் - வளநுப-ாம். எந்தைதந்தை
தந்தைக்கு - உசுவ்வாதியுடைய வ்வாதிக்கு உசுவ்வாதியானவனுக்கு வ
ாதிவாதியானவனுக்கென்றபடி. இதற்கு அடிஸசெய்பவென்கி
வ்
றதோடே சுவபம். நாம் - நிய தஹாவஸரானாம், ஏழிவி
ல்காலமெல்லாம் - விவ தீபிஸ்லாத கூசுவ்வகாஇத்திலும், உட
ைப் - வஹிகராய், வவ-ாெஹத்திலும் சுந-ாவாராமென்றப
டி. மன்னி - ஸ்திராய், வவ-ாவவெஸ்திலும் விடாதகவர்களா
லென்றபடி. வழுவிலா - அநவ-ாதீயில்லாத, வஸகாெஹமும்
திறர்க்கு விலக்கித்துக்கொடாதபடியானவென்னை. அடிஸமை ஈ

ஏ — எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதந்தைக்கு* முந்தைவா னவர்
வானவர்கோமெறிந்* திந்நீடுமதிழ்நிருவேங்கடத்* தந்
தமில்புகழ்ச்சோமெழிலெண்ணெலே* ॥உ॥

ஐ — (எந்தைதந்தை) திருநாட்டிற்சென்று எப்பெருமானுக்கடி
மைசெய்வதன்றி வெல்லாச்சுமை வாதிவேறாவதுமென்னில்; தி
ருநாட்டிலுள்ள நித்யஸிஜவாரவாஷிகளும் திருவேங்கடமுடை
யான்முன்னங்களிலே அகப்பட்டு அவன்திருவடிகளிலேயன்றே?
வந்திடைமசய்கிறது; ஆதலால் தன்னுடைய நியமகைங்கரியன்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ஐ — அடிமைசெய்ய வாருங்கோளென்றருளிச்செய்த வளை யழைக்கக்கா
ணுமையாலே இப்பாட்டிங்கே சுவஸம்ஹதமன்றிருவின்ன சுவதந்
த்ரிபபிக்கிறார் (திருநாட்டிலடிமையால்) வானவர்வானவர்கோவென்
றுமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (திருநாட்டிலுள்ளவிதாஸீபால்) நி
த்யஸிஜமென்றது சுயம்ப்ரகாச ஜ்ஞாநசக்திமத்சாந்தபடி. சிந்
துபூனென்கிறவிடத்தில் சுயம்போகவிசிஷ்டத்தை அருளி
ச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமலையால்) சிந்துபூயென்கிறதற்குச்
சாதயம்மருளிசெய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயிதாஸீயால்)
இது வைதர்மஹம்மென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) அந்
தமில்புகழென்கிறது வைதர்மஹமென்கிறார் (தன்னுடையவி
தாஸீயால்) எந்தையிதாஸிவாக்யத்தில் வைக்கிற சுயம்போத்தை
ப — ரைகைங்கர்யம், செய்யவேண்டும் - பண்ணவேண்டும். ॥உ॥
வானவர்கோவெறிதம் - நித்யஸூரிநாயகனை ஸ்ரீவைகுண்ட
வகீயாழ்வானென்றேடுகூட, வானவாசிந்து ஆ - நித்யஸூரிகள்
விதிரணம்பண்ணுகிறவோடைந்தள், பங்கழம் திருவேங்கடத்து-
ருநாழிகிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், நித்யஸூரிகள் தாவினவிடு
தூக்கள் வாழ்ந்தாலே விகஸிதங்களாம்படியான திருமலையி
லென்றபடி. அந்தமில்புகழ் - சுபாஸ்ரயத்வாதிகளுக்கு, சாதெழுதி
ல் - தேவஸ்ரஷ்டாவென்று, அந்தாமரை - வாஸிதே, எந்தையிதா
ஸிவாக்யத்தில் சுபாஸ்ரயத்வாதிகளை சொல்லுகிறபடி. உச்சஸ்வாஸியிஜனுடைய வாதிக்
றும் வஸிக்றும் வாஸிக்றும் வாஸிக்றும், முந்தை - சுஸிஹ்ருதிசக்ரு

பூ— அண்ணன் மாயனணி நெடுங் குன்றமாரைக் * கண்ணன் செ
ங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம் * தெண்ணிறைச் சுனைநீர்த் திரு
வேங்கடத்து * நென்னலிருப்பு கழ்வானவரீசனே * ॥ரூ॥

ஆ-ரூ ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்ரேஸர தன்னடியார்க்கிதண்ணெயட்டப்படுத்திய நுனின
திருவேங்கடமுமையாரிருக்கையென்பதும் தோமக்குவாதிவ்ரா
வ்ருக்ஷமென்பதும் சொல்லிவைத்தபடி. ॥

(அண்ணல்) வனவரபிவமான வாநரவரபிவஹிபூ
யைத்தந்தருளுபவனென்னில்; நிதுநிரவதி நிரகிரபளஜ்ஜ
வளநயசாதுவம்வெயு கூயுணமானமன பிவஹாயியாயி
ருந்ததன்னை சுவம்வெயுமான நிதுவிஜவரவேஷர்களெல்லாரு

இ— அருளிச்செய்கிறார் (தன்னடியார்க்கிதாயினால்) அவன் வ்யாதிக்
கும்வ்யாதியென்னவே நான்வாவாவுக்கும் வாவனென்று வலிக்கு
மிதோ. எந்தையிதாயி மூன்றையிதத்திற்குத் தாதயர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமிசாயினால்) ॥உ॥

* முன்றாம்பாட்டு. *

வரவரமுநிவாஹநாகமர்ம பாட்டுக்குத் தாதயர்ந்
சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (வனவதிதாயினால்) மாய
னென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நிதுதாயினா
ல்) கருமாணிக்கமிதாயி வாயிதத்துக்குத் தாதயர்மருளி
ச்செய்கிறார் (ஒளஜ்வளநயர்ஸவைங்களாலே) எண்ணில்தா
ல்புகழொன்கிறதைதயுரைக்கிறார் (சுவம்வெயுகூயுணதாயினால்)

ஸ— வாஜ மொஷீ என்றபடி. தவ்யாக்ஸ் தகஸ்மெகமயர்மம்
வாஜவேதாவேயுமென்றுசொன்னது. * * * ॥உ॥

மாயன் — கூஸ்ரயர்ஹரிதன் — வளநயர்ஹிகளுடைய நி
ரகிரயகவாஹிகளாலே கூஸ்ரயர்ஹரி தனென்றபடி. அணிகொள்
சுடுகாரயர்க்ஷமானவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன் செங்
கனிவாய்க்கருமாணிக்கம்— வஸ்துக்கள். தெண்ணிறை - தெளிர்த்து நி
றைந்துள்ள, சுனைநீர் — வயர்தரவ்ருஜலமாயிபான, திருவேங்
கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியில் எண்ணில் - வாசோகோசரிதங்களான
தொல்புகழ் - கூநாஜிகீர்தி-ர்கூர்ணயுடையவனை, நன்னலம் - வாதி
தாரணீயன், வானவரீசன் - நித்யவ-ஸ்ரீநிவ-ர்க்ஷகனாய், தெய்வநா

ழே—ஈசன்வானவர்க்கிகன்பனென்றுலது* தேசமோதிருவேங்
கடத்தோனுக்கு* நீசனேனிறைவொன்றுமிலேனென்கட்*

ஆ—ருக்கும் ஹ்ரீக்கத்திகாதித்துக்கொண்டிருக்கிறு னெநவர்
தொஉரானல்லதிறுவன்? ஆதலாலுங்களுக்குந்தன்னை ஹ்ரீக்
கத்தந்தருளுமென்கிறார். * * ॥கூ॥

(ஈசன்) வ்யாபிவைத்திறலும் ஸ்ரீவாவத்திறலும்மற்றுப்வ
வ்யவகாரத்தாலும், இனியில்லையென்றும்படி தண்ணியனாபிருந்
தவென்பக்கலிலே ஸம்ஶத்தைப்பண்ணி எனக்குத்தன்னை வெளிபடுமா
கத்தந்தருளினசிவாமாணத்தையுடையவனுக்கு ஆபர்வறுமமர்களை

இ— வானவரீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஈஸம்வ்யபரானவிதாழிடாய்) இதுக்குவாசிதாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஆதலாலிதாழிபால்) * * * ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

நீசனேன்நிறையொன்றுமிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவ்யவிதாழிபால்) இங்கு வ்யாபிவைமி
வது- வேங்கடத்துக்கு வ்யாபிவைநிர்வாபிவைகுந்தளான கவிதார்கி
கள், ஸ்ரீவாவத்தாலுமென்றது -ராமதிவஷாதிகளாலுமென்றபடி.
மற்றும் ஸ்ரீவ்யவகாரத்தாலுமென்றது - தயாகூரதாதிபரா
ணாவாவத்தாலுமென்றபடி, எங்கட்பாசம்வைத்த என்கிறதை பு
ரைக்கிறார் (என்பக்கலிதாழியால்) பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கீகயெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஉதாழியால்)
வ்யாமுஹவாஹந்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வ
றுமிதாழியால்) தேசமோவென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ—வாதகபூதனென்றபடி. * * * ॥கூ॥

வானவர்க்கீசனென்பன் - ஸ்ரீவிஷ்ணுரங்கீசனென்றுசொல்
லாநின்றேன் - என்றால் - இப்படிஈசனென்றுசொன்னால், அது-
அந்தராயமாகுமானது, இதுக்குதேசமோவென்கிறதோடைகுரூபம்.
நீசனேன் - நீவனான கூநாகுமாணாபூர்பனானவென்றபடி. நி
றைவொன்றுமிலேன் - வ்யதிரிக்தமொன்றுமில்லாதவனான, கூ
மாணாவாவாவ

மூ— பாசம்வைத்தபரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே* ॥சா॥

சேரதிபாகியெல்லாவுலகுந்தொழு* மாதிமூர்த்தியென்றுல

வாகுமோ* வேதியர்முழுமெய்தத்தழுதண்ணைத்* தீதில்சீர்த்

திருமேவுங்கடந்தானே* ॥ரு॥

ஆ—க்நத்தன்னைக்கொடுக்குமென்றுநி நழேற்றமோவென்கிறார். ॥

(சோதியாகி) எனத்தங்கூடத்தன்னைத்தந்தருளினனென்னு

மீநாதாமேலேற்றமேபார? தன்பழையைப்படாற்தால்,

இ—(ஏற்றமோவென்று) வாழ்த்தினேன். * ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானவரீசனென்று சீழுச்சொன்னத்தையே னதுக்குமேம்ற்

போட்டிலே ஈசன்வானவர்க்கென்றவோதித்தாப்போலே என்கட்

பாசமைவத்த வென்று கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னத்தையே யிப்பா

ட்டிலநுவதிக்கை யுவிதமாயிருக்க எல்லாவுலகுந்தொழுமா

திமூர்த்தியென்றல் என்று இப்படி வேறேயொன்றை யநுவதிக்

கை யநுவதெனுமன்றோ? வென்ன விப்பொருளை-ர்யத்துக்குத்

தகுபடமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமிதுதானே) நிகழ்கா

லத்திலே தமக்கப்போலில்லையென்றிருக்கிறவராகையாலே தாம்

தொழுநபோதே இனிதல்லாவுலகும் தொழுந்தட்டில்லையென்ற

மா—த்திலே, பாசம்வைத்த - வாழ்த்தைதப்பன்னினவனை, பரஞ்

சுடர்ச்சோதிக்கு - நிரபாளஜ்வுயாகதெஜ ஜபவிழு வா

த்தினதுடையவனை, திருவேங்கடதாணுக்கு, சேகரமோ - சே

கரமபமோ. * * * * ॥சா॥

வேதியர் - வெலிகாரனுடைய, முழுமெய்தத்து - கூசாவலி

ந்தில், அழுகத்தை - கூடிதடாள, வா-ர்ரவிநாயகாவா

வாவொரவாவாகயர்கபாலெனனவென்றபடி. தீதில்சீர் - ஒரு

வகமபி நாவாவாகயர்பான, தீது - தொவாகம், சூழ்நிதர்பக்கல்

தாரகதி வீதாரகபிவெரிவெடிக்கு விவகதி சர், திருவேங்க

டத்தானே, சோதியாகியெல்லாவுலகுந்தொழுமா திமூர்த்தியென்

றல் - ஜ்வுாதீ-ர்பவிழு வாபாக்ஷ அப்க்கொண்டு வா-ர்வாகு

தாலும் வாவிக்கப்படும் காரணபவெனன்றச்சால், அள

வாநுமோ - நிவாகுமாகுமோ, அளவு - நிவாகும்.

சூ—வேங்கடங்கண்மெய்மேஷ்வினைமுற்றவுர்* தாங்கடங்கட்கு
நல்லனவேசெய்வார்* வேங்கடத்துறைவார்க்குநமோவெனை*

அ—அவனுடைய ஔதார்யகுணங்களைச் சொல்லுமிடத்
தில் லக்ஷ்மணனைச்சொல்லவேண்டாவோ? நமக்குநில்லேமோ? ஆக
லாவிப்படி- வாரிதாரணனை திருவேங்கடமுடையான் தன்திரு
வடிகளிலடிமைசெய்கையாகிற லாபத்தைபுங்கூர்க்குத்தந்தருளு
மென்கிறார். * * * * ॥நி॥

(வேங்கடங்கள்) இந்த வார்தையுத்தைப்பெறுகைக் காவாய்
மெதென்னில், லாப-ஷயிகாரமாய் சுதர்ஷனாகாரமாயிருந்த

இ—கருத்தாலேதாம்தாழுகிறத்தையே யெல்லாவுலகமும் தொ
ழுததாகசொல்லுகிறதென்று கருத்து. தூதீயவாதத்துக்குத்
தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையபிதூஷியால்) பாட்டு
க்குவாரிதாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவிதூஷியால்) லோ
மஹிஷ்வரா. * * * ॥நி॥

* ஆறும்பாட்டு. *

லளநுபக்நிலே ஈடுபட்டு லயோவ்ருயொஜநமாக வழிணை
செய்யக்கோரி சதிஷயமாகப்பேசாநின்றவிவர் நேஜஉக்தி லவ-ஷ
வாவிநாஸநீ, என்றிப்படி இங்கே உவாயத்தைச்சொல்லு
கையலாலம்மகன்றிறலென்ன லவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தவிதூ
ஷியால்) கடமைபென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்
(லவிவ-ஷதூஷியால்) ஆமென்கிறதையுரைக்கிறார் (சதூஷ்தூ

ஶ—வேங்கடத்து - லோகுடமிர்யிலே - உறைவார்க்கு - லஷீ
க்கிற ஸ்ரீநிவாலனுக்கு, நமோவென்ல்- நிஷேன்னையாகிற, லோ
கடவாலிநநிஷீ, என்னையாகிறவென்றபடி. ஆம் - ஆகத்தக்க
தான, லாகுரூபமான வென்றபடி, கடமை - வ்ராவுமான, லு
ரூபவ்ராவுமானவென்றபடி. அது - அந்தவ்ராவாரத்தை, நி
ஷ உக்தியாகிற லாகுரூவ்லாவிதவ்ராபாரத்தைதென்றபடி. சுமந்
தார்கட்கே - வயிர்த்தவர்களுக்கு, "ஹ்ருயிஷ்டரதெநநிஷ உக்திம்வி
யெஷ" என்கிறபடியோரம்ஸ்ராவ்ரவேஜியாலேஇத்தைசுமையாகச்சொ
ல்லுகிறார். கடங்கள்- பிணவசுவ்ய கீவைம்யகுங்களானகுசிர்ங்களென
ன்றபடி. மேல்விழ - உதிராவங்கள், முற்றவும் - கூசுவ்ஷமுடிய

ழு—லாங்டமைபது சுமந்தார்கட்கே* ॥சுஈ॥

ஆ—வேங்கடத்துறைவார்க்கு நஜி-என்கிறவிச்சொல்லைச்சொல்ல வேயந்த ஙகொங்கை-ஒடு கிலைம்ய கூமான வாவங்களுஞ் சுரி ஷ்ருஜாணமான வாவங்களுமெல்லாம் நிஷ்ஷேஷமாக ஷுமாய்ப் போம், பின்னைத் தந்தாமுகந்தபடியெல்லாம் செய்பப்பெறலா மென்கிறார். * * * * ॥சுஈ॥

(சுமந்து) இஷ்ஷிஷ்டிபெறுகைக்குத் திருவேங்கடமுடையா னை இப்படிவருந்தவேணுமோ? வாஜிபூவாவ்ருஹித ஹஹஷ ஙகொங்கை-ஓவெஷ்ஷராயிருந்த நம்பக்கல் ஸ்ரீணநிரதிவண வதிவ-ஓகூமாக நமக்கந்த வூவாவ்ருத்தைத்தவிருகையாகிற இப்ப ழுதொன்றும்வாராதபடி நிவஹ-ஓ-கூமாகத் திருமலைதானை

இ—ஷியால்) இருந்தவென்கிறதற்குசொல்லையென்கிறதோடேசுங்ய. ன்னவென்கிறதையுரைக்கிறார் (சொல்லையென்று) சுமந்தார் கட் கென்கிறதற்குத் தாதுப-ஓமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லவேயென்று) கடங்களென்கிறதற்குத் தாதுய-ஓமருளிச்செய்கிறார் (அந்த ஙகொங்கையெ-ஓ கூராஷியால்) மேல்விஜனையென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூரிஷ்ருஜாணை கூராஷியால்) வூராஜாஷிகூம்விவகூஷி கம. வேமென்கிற தையுரைக்கிறார் (ஒழுமாய்ப்போமென்று) ஜிதீயவாஜத்துக்குத் தாதுய-ஓமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமி கூராஷியால்) ॥சுஈ॥

* எழாம்பாட்டு. *

தடங்குன்றமே என்கிறவிடத்தில் சுவயாரணத்தால் வூவ வெஷ்ருமானவயய-ஓத்தை வம்ஹஜிவ்ருாதநாயய-ஓம் வூயஜமரு ளிச்செய்கிறார் (இஷ்ஷிஷ்டிஜீ கூராஷியால்) நங்கட்கு என்கிறவிடத்தில ஹிவெஷ்ர தாயய-ஓ மருளிச்செய்கிறார் (வாஜிஜி கூராஷியால்) இவ்வ வெகூஷாஜாத்தையே முாணமாகக்கொண்டு என்றபடி, வாஜி வ-ஓகூமாக என்கிறதற்குத் தருமென்கிறதோடே சுஹயம், தரு மென்கிறவிடத்தில் சுஹிவெஷ்ர தாயய-ஓமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கந்த

ஸ—ஹேயம் - ஒழுமாம், மெய் - வஸ்தூ, இவ்வயய-ஓம் வஸ்தூவென் றபடி, தாங்கள் - இப்படி நிவ்ருத்தி வூ கிலைம்யகூரானவர்கள், நங்கட்குநல்லனவே - வஸாஷீஷ்டங்களான வெகூஷ-ஓங்களையே, செய்வார் - செய்யப்பெறுவார், * * ॥சுஈ॥

ழை — சுமந்துமா மலர்சூடர் தூபங்கொண்* டமர்ந்துவானவர்
வானவர்கோனைநீ* நமன்றமூழ்ந்திருதீவங்சடகங்சட்குச்*
சமன்கொள்வீடுதருந்தடங்குன்றமே* ॥எ॥
குன்றமேந்திக்குளிர்மழைகாத்தவ* னன்றுலகளந்தபி

ஆ — அடர்வறுமமரர்களுக்குக்கொடுத்தாப்போலேதிருவேங்கட
முடையான் திருவடிகளிலேதான்செய்யும்மொஷவ்யதியெல்லாம்
நமக்குத்தருமென்கிறார். * * * * ॥எ॥
(குன்றமேந்தி) வ்ரவிவஹரணவிவஷிதாதிகளெல்லாவற்

இ — வரவுத்தையிதாதியால்) வைவஸ்வயஜ்ஞம் மூடிதாதை
ரமென்றுகாட்டுகிறார் (அபர்வறுமிதாதியால்) சமன்கொள்வீ
டென்கிறதற்குத் தாதயஜ்ஞநளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமி
தாதியால்) தாம்செய்யும் மொஷவ்யதியாவது ஸ்ரிரவ்யாவரண
வஹநாதிகள். * * ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

வைவஸ்வயஜ்ஞத்துக்குத்தாதயஜ்ஞமருளிச்செய்கிறார்(வ்ரவி

ழை — மாமலர் - ஜலாவஷ்டங்கள், மூலவுவஷ்டங்களை யென்
றபடி. மாவென்றது நீராதிகளுக்கும் விஷேஷணம். மாநீர்சூட
ர்தூபம் - மூலவுங்களான ஜலதீவயஷ்டிவங்களை, சுமந்துகொ
ண்டு - வ்யாஜமாகவஹித்துக்கொண்டு, அமர்ந்து - வ்யதிஷ்த
தாய், கநநுவ்யயொஜநரா யென்றபடி. வானவர்கோனைநீ-
ஸ்ரீவைநாவகியாழ்வாரேஜேகூட, வானவர் - வ்ருஷிகள், நமன்று - வ்யாஜப்பண்ணி, எழுந்திருவேங்கடம் - லோகயாத்ரா
யாஹஜநரூபீதியாலே உஜ்ஜீவிக்கும்படியான திருவேங்கடமா
கிற, தடங்குன்றமே - ஔதார்யஸஹாயன் மெஹாரவிஹாரம்பண்
ணும்படி வ்ருஷ்டிஸீண்டுமான வவர்தம்தானே, நங்கட்கு-
லோகயாத்ரைகளான நமக்கு, சமன்கொள்வீடு - வ்யாதி
யுக்தமான ஶரீரத்தை. தான்செய்யும்லோகயாத்ரைக்கு
ஸதிமான லோகயாத்ரையென்றபடி. தரும். ॥எ॥

குன்றமேந்தி - மிருதையுஜ்ஜீவித்து, மொவஜ்ஜலத்தையெ
டுத்தென்றபடி. குளிர்மழைகாத்தவன் - ஸ்ரீவர்ஷத்தினின்றும்
ரக்ஷித்தவனை, மொவாதிநிதிமொஷீ. அன்று - வ்ருவ்யகாலம்

ஏது — சான்பான்* சென்று சேர்ந்து நீவெங்கடமாமலை* மென்று
மேலெதாழுகம்மினையேயாயுமே* ॥அ॥

ஆ — குலும்வுவுவுரவு, வதிசயிலாஹுவுஷி தினனெம்
பெருமானுக்குங்கூட வாஹவுவுமானதிருபலி தான்வேறுன்
னைத்தாவேணுமோ? தானைவாஹவுவுமன்றே? ஆதலால்நி
ருமலைதன்னையே சுநுஷிக்க நம்முடைய தொழமெல்லாம்
போமென்கிறார். * * * * * ॥அ॥

(ஓப்புமூப்பு) திருவெங்கடமுடையானன்றே? வுராவுரும், திரு

இ — வெகுரூபியால்) அதில் வுராவுவுமைத்தாலே பான்மாவுவு
யர்ரும்; நாணமாவுவுத்தாலே பிரான்மாவுவுஹிவுராயமும், வெ
வ்வி தமாவுவுத்தாலே சுவமாயி வுவுஹாயர்ங்களினுடைய வயர்ரும்
வுழுஹுவுதீதம். சென்றுசேரென்கிறதற்குத் காவுபர்மருளிச்
செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்குரிதூபால்) ஒன்றுமேயென்கிற
வயராணத்துக்குத் காவுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வேறுன்
றையீதூபால்) இத்தாலே வுழுமதியுமாயிற்று. மாமாவுவுத்துக்
குவுாவுமருளிச்செய்கிறார் (தானையிதூபால்) இது வுவுதா
முஹர்மென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) தாரீபவாஹந்த
க்குத் காவுபர்மருளிச்செய்கிறார் (திருமலைதன்னையே யிதூர்
தியால்) விணாமாவுவும் வுகுநாணபாதெமாவுவுமென்றுகருந்து, ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திருவேங்கடமுடையானவிட்டுத் திருமலையையே பற்றுங்
கோளென்றவரிப்பாட்டிலே பின்னையும் திருவேங்கடமுடையான
ப்போசுவானேனென்ன விப்பாட்டுக்குத் காவுபர்ஞ்சொல்லுகை
க்காக வுவதரிப்பிக்கிறார் (திருவேங்கடமிதூரியால்) உதாத

ஈ — த்திலே, ஞாலமளந்தான் - ஹரிஜையைபளந்த வுவுகாரசுரை
ன, பான் - வுவிவர்ர்கஜுவுவுவுராவுவன், சென்றுசேர் - மேவு
நாணத்திலுன்றும் வந்துசேர்ந்திருக்கிற, திருவேங்கடமாமலை-
ஸ்ரீவெங்கடாத்ரிநாதனை, வாரதியுராவுமாமாமிரியையென்றபடி.
ஒன்றுமே - இந்தமிரியையொன்றையுமே, தொழு - வராஹம்பண்
ணினுல், வுராவுவுமாக வநுஷவித்தாலென்றபடி. தம்மினை -
நாவுகுதெய்வங்கள், ஓயுமே - உவுராதிக்கள்மே. * ॥அ॥

ஆ—ஓடி ஓடிப்பிறப்பிறப்புப்பினி * வீயுமா றுசெய்வான் றிருவே
ங்கடத்* தாயகண்மலராடிழத்தாடனை * வாயுள்ளுரும்மனத்
துள்ளுரும்வைப்பாக்கட்டே * ॥சு॥
வைத்தகாள்வரையெல்லைகுறுகிச்சென்* றெய்த்திளைப்பதன்
ஆ—மலையேவராவதுமென்றுசொல்லுவானேனென்னில்;திருவேங்
கடமுடையானுடைய வராவதுமும்திருமலையோதள்ள வம்பை
யத்தாலே வந்தது ஆதலால் திருமலையேவராவதுமென்கிறார். ॥சூ॥
(வைத்த) ஆதலாவீண்டினைச்சென்று திருமலையை
இடத்துக்கும் ஓடுமிதுவிசெய்வானிதுவுத்துக்கும்காதலா
மருளிச்செய்கிறார்(திருவேங்கடமுடையானுடைய விதுவியால்)
திருவேங்கடத்தாயனென்கிறது வாலிவராயவிமலனை மே
ன்கிறார் (திருமலையிதுவியால்) பாட்டுக்கு வசிதாதலாலும
னிச்செய்கிறார் (ஆதலாவிதுவியால்) * * ॥சூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

பாட்டுக்குத்தாதலாலுமருளிச்செய்கிறார் ஆதலாவிதுவியால்)

ஸ—நாண்மலராடி - நாடிதோறுவஷமாகநிற்கிற ஸ்ரீவாஹம்,
வஹுவாவிகவஹித வாஷைவஸ்வாகாரமான ஸ்ரீவாஹமென்ற
படி, அதாகிறதாடனைலை, வாயுள்ளுரும்மனத்துள்ளும் வைப்பாக்
கட்டு - வாயாலே கூடவார கம்வாதித்துஜநவாலே வஹாயவுதி
ப்பார்க்கென்றபடி. ஓடுமூப்பு - வைவஹாநிகமானவாஜகம,
பிறப்பு - ஜநம். இறப்பு - மரணம். பினி - வ்யாயி - இவைபெல்லாத்
தைபுமென்றபடி, வீயுமாறுசெய்வான் - நிவிக்குப்படி பண்ணு
வான், திருவேங்கடத்தாயன் - ஸ்ரீவைகுடத்தில் கூரத்தாழ்வான்.॥சூ॥
பைத்த. விதுவிதமான, வஹவாவிவாவாவைத்தாலே விதுவி
தவைணவனென்றபடி. பாட்டு - வைவஷிண, ஆவாயான் - ஆ
வாயாக, தவஹாகவுடையவனை, வஹவாவாவாணுடைய, திரு
வேங்கடம் - ஸ்ரீவேங்கடத்திணுடைய, மொய்த்தசோலை - நிவி
யவடங்கவாபுடைய, மொய்பூம் - வைநாவாவாஷமாலியான,மொ
ய்பென்றது நிவிபத்துக்கும் வாநாத்துக்கும் வாவகம். தடம்-
விதுவிதமான, தாழ்வரை - தாழ்வுவாரையபெய, தாழ்வரைக்குத்தா
ழ்வதென்று வைவாதவுவியொமுமுன்.வைத்தார் - வைத்த

ழூ — முன்னமணடதிதை*பைத்தபாம்பணபான்றிருதிவங்கட*
மொய்த்தசோலைமொய்பூந்தடந்தாழ்வரோ* ॥ய॥
தாள்பரப்பிமண்ட விபவீசனை* நீள்பெழிற்குருகூர்ச்சட
கோபன்சொற்* கேழிலாயிரத்திப்பதும்வல்லவர்* வாழ்

ஸ்ரீ — கதாஹவியுந்தீசாளென்நிரூர். * * ॥ய॥

(தாள்பரப்பி) வலவ-ர் தீக்கரைக்கும் ஹ-ஜிச்கலாட்படி தி
ருவடிசாளப்பரப்பி இந்தலொகத்தை யளந்தருளின திருவேங்க
டமுடையபாணச்சென்ன விதிருவாய்மொழியைவல்லார் லொ
கமெல்லாம்புகழ்ப்படி எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட திருபலையாகிற

இ — ஆதிலாலென்றது இப்படி வராவுமாகையாலென்றபடி.
இத்தாலேலாபமுமாயிற்று. * * * ॥ய॥

நிகமனம்

தாள்பரப்பி யென்கிறதற்குத் தாதியர்மருளிச்செய்கிறார்
(லவெர்தாழியாள்) மண்டாவிப யென்கிறதையுரைக்கிறார் (இ
ந்துவி சூழியாள்) ஞாலம்புகழுவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (லொ
கசிதாழியாள்) வாழ்விவெய்தி என்கிறதற்கு வியாக்ரணாசார்

ஸ — ப்பட்டகாலத்திலுடைய,, ரோஹரவஸ்துவுடைய நீபதமான
வாயலவிலுடையவென்றபடி. வரையல்லை - வரதாவயியானது,
வரையென்றும் எல்லையென்று மிரண்டு மடியிலாலகுங்களாகையா
லே இப்டீஷயமுங்கூடி வரதாவயினைச்சொல்லுகிறது. குறுகி-
வடீவித்து, எய்த்து - வாடல்காத்தாலே வெலவாடிபிறந்து, இளை
ப்பதன்முன்னம்-உதவலுவாவதற்குமுன்னமே, சென்றடைமி
னே - போயடையுங்கோள். இப்பாட்டினலுத்தை "சரியிலுசார
லெனவிலுகூடதரலாவலவுதிகள்" என்கிற லொகத்திலே காலா
யர்ரநாவாயித்தருளினார். * * ॥ய॥

தாள்பரப்பி - திருவடிசாள விஸ்தாரமாக்கி, மண் - லவிஸ்தி
ரை, தாவிபவீசனை - லவிஸ்தாரத்தினை, விரை தினைம்பன்னினை
வாதியினையென்றபடி. கீளைபொழில் - தீர்வெர்காடாகமாவியான,
குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - திருமரியிலே யிருக்கிறஆழ்வார்
அருளிச்செய்த, கேழில் - லவாதாரஹிதமான, ஆயிரத்திப்பதி
னும்வல்லவர் - ஞாலம்புகழ - லொகம் மதாவிர்க்கும்படி, வாழ்வு -

ழு—வர்வாழ்வெய்திரூலப்புகழுவ* ॥கக॥

ஆற்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏ—ஜஹாவலவைத்தெதப்பெற்றுவாழ்வரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ணைமாகத் தாதைய-ருமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமி

ருகியால்) * * * ॥கக॥

ஸ—லாவத்தத்தையத்தி - அடைந்து-வாழ்வர்-லாவிப்பார்க்கள். ॥

ஜூராநமெராஹுராந்வாநமிரவயிஸ்ரீமிஷாஜ

ராஜாந்ராஜிஹாஜிஷ்யகாயநஜஃ

ஸ்ரீஃ.

ஹரிஹொவநிஷதாதையரூதாவஜிஃ.

(ஒழிவில்காலமெல்லாம்.)

லொகநாதஷரூதாந்தீவ்யம் ஸ்ரூஜஹாலவவாஷஃவ்ராம

வேயரூஹைஷ்ரிஷம் தெஜ்ஜிஷ்ணீவயொமகேவர்ணஜி

தஹாவநம்வாவநம்வாஜாதாநாம் । வராத்வுஹரூவ்ரா

ஸ்ரீம்ஹரிஃவ்ரூஸ்ரூநவிஷயடவொயவிஷ்ணுஜிவாஷம் ஜெஜ்ஜ

ஸ்ரீவ்ராஹிப்ராஸ்ரூஷ்ஜஸ்ராவகவஸகீம் யம்ஹிதாவரூாஹிஜ்ரா

வ்ருஃ ॥ ॥கசு॥

(வராலொகசுகவஷரூாந்தீவ்யம்) திருவேங்கடத்தெழில்கிர் ள்சோதி - திருமலையிலேநின்றருளுகையாலே நிரதிசயபோக்ய

கதனுமாய், (ஸ்ரூஜஹாரகவாஷம்) கரியதழிலண்ணலே - காஞ்ச

ஜவம்போலே கண்டார்க்கு ஸ்ரூஜஹாரமென வடிவையுடையவனு

மாய், (வராஹவயரூாவதஹரிஷம்) அனிசொள்செந்தாமரைக்கண் ணன்செங்கனிவாய் கருமாணிக்கம் - வராஹஜிஜவஷ்டிஸாமான தன் னுடைய திருக்கண்மலர்களாலேதாழ்ந்த வயரூாவதஹரிஷனா னு மாய், (தெஜிஷ்ணீவயொமகே) நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலே னிதாழி - நீவமிசையும் சுவரஹிக்ஷைபு முடையாரோடே வம்வையேயிக்கையாலே சுதிதெஜிஷ்ணுமாய், (வர்ணஜிதஹாவநம்) எல்லாவுலகுந்தாழுமாதிமூர்த்தி - வசுவலொகங்களாலும் தொ ழப்படுமவனுப், (வாவநம்வஜ்ஞசாநாம்) வேங்கடங்கீனிதாழி- வ

இரு — கை — னைக்கினை பேர்களின் விரோயினைப்போக்கி வெற்ற
ஐராக்குமவனைப், (படாகை) ஊர்வூராகம்) திருவேங்கடம் நுங்கட்கு
சன்மங்கொள்விதிருரும் - வூரவிடைமானை தொகுத்தைதத்தரைல்லவூர
நத்தைதுடையனுமாய், (சுவஹீவுரஸதவிஷயா) திருவேங்கடமா
மலையென்றுமேந்தாழ நம்விணையோயுமே - வுரவிதுகீவையே
கூங்கள்பூசிக்கவற்றன வூரத்தைதுடையனுமாய், (வையவி
ஊரிவாகம்) ஓபுறப்பூதுரஞ்சி - ஜநஜராதிரணாஞ்சிவுரயிகளை
பூர்ப்பிக்கவற்றன திருவடிகளையுடையனுமாய், (ஸ்ரீவுராஹியா
நகூதிரவாலவவாகம்) எப்திளைப்பதன் முன்னமடைமினே —
மெள்ளப்போகிறேமென்றுறியிராதே ஸரியிலுகூரணராய் தண்டு
காலாயுன்றியுன்றித்தள்ளி நடவாமுன்னே செல்லவேண்டும்படி
யான திருமலையிலே நினைவாவம்பன்னுமவனுமாயிருக்கிற வெ
ம்பெருமானை யாழ்வார் "ஒழிவில்காலமெல்லாம்" என்கிற ஒரு
த்திலே தம் நினைதபடியேயுகப்போடேகண்டு கூறவிதத்தருளி
னரென்கிறார். * * * ॥கூ॥

ஸ்ரீஉவிதநிமதி, ஜிவஹாவெஸ்ரிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்முதலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

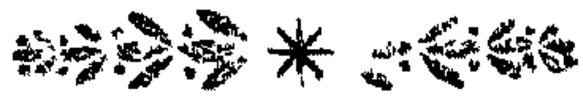

நாலாந் திருவாய்மொழி

ஸ்ரீ — (புகழ்ந்) இப்படி திருமேவுங்கடமுடையானை ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொண்டு தம்முடைய திருவுள்ளத்தையும், திருவுள்ளப்போலே ஹ்ருதயத்திலே கூடக்கூப்பிடுகிறவர்களாயிருப்பாரையும் அழைத்து அவனை ஹ்ருதயத்திலே ஏற்றுகைக்காக செல்லாநின்ற நடையை திருமலையிலுண்டான மஹாபுருஷர்களைக்கண்டு திருமலையை ஹஸ்தமாக்கி பின்னையும் திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸுலப்யத்தையும், ஸுலப்யத்திலே ஸ்ரீமத்தையும், ஸுலப்யஸௌலப்யங்களையும், நிர்ஹேதுகமாக ஸ்வாபாவிகமாக ஸ்வரூபத்தை ஹ்ருதயத்திலே

இ — திருமலையெம்பெருமானைக்காட்டிலும் வாசிவற்றாவுமென்று கீழ்நின்றுவந்து தஞ்சமடைந்த எம்பெருமானை வணங்கை ஸுலபமன்றோ? என்ன ஸ்வதர்சிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருப்பதால்) இப்படியென்றது ஒழிவிலகாலமெல்லாமென்கிறபடி. ட்டிலுஸ்ரீதரீ ஹ்ருதா என்றபடி. இப்படியென்கிறதற்கு அழைத்தவனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அவனை ஹ்ருதயத்திலேறுமென்றே உபகரித்தவராகையாலே இவரும்திருமலையே வாசிவற்றாவுமென்றது. வாசிவற்றாவுமாகையாவது நலியநின்றாரியத்தாலே தலைமுறைதோறும் வந்தடிமைசெய்கையாலே உபகரித்தபடியே அவனை ஹ்ருதயத்திலேறுகை ஸுலபமென்றுகருத்து. அன்றிலே விலக்ஷணப்ரமன்றோ செய்யவென்றது; ஸுலப்ரஸ்ரீரிகளோடு பேசுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானுடைய விசாரத்தினால்) அவன் ஸுலபஸ்வபாவத்தைக்காட்டி வாஸிகமெல்லாப்ரமம் ஆயாஸமாகையாலும், அவனுடைய ஔதார்யத்தாலே "காலும்நெஞ்சிழியும் கணைகழலு"மென்கிறபடியே கரியகொடுமை யல்லாமையாலும், கோவைவாயாளிற்படியே இவருடைய ஸ்நேஹத்தல்லாதிகளை அவனுக்குஸ்வதந்த்ரஸாஹாயனாயி ஸுலபஸ்வபாவத்தாலும் அந்த வாஸிகமெல்லாப்ரயத்தத்தையுமெடுத்து ப்ரிய்ரென்றுகருத்து. * * *

ழே-புகழ்நல்லொருவனென்கோ பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ *
திகழ்ந்தண்பறைவனென்கோ தீயென்கோ வாயுவென்கோ *
நிகழ்மாகாசமென்கோ நீள்சுடரிரண்டுமென்கோ * விகழ்
விலிவ்வினைத்துமென்கோ கண்ணினைக்கூவுமாறே * ॥க॥

ஆ—வரிஜநஸ்ரூநவிரி ஊகுத்தைதபும்'சொல்லி வாஜிக்கிறார். ஸவிவெ-ஃஸம்ஸுதபோநஞப்,வகஉகஐாணஹ ாணவிரி ஊஞப், நிரா-வெதிஞுபிநந்தவனன்று சொல்லுவேதிஞ? கூஇாதிஹ ாண யாக்ஷமான வ்யயிவ்யாதிஹ தங்களுக்கு கூஞுயாதிஹ சினென்று சொல்லுவேமிஞ? வரகூவூதிதஜாவிரி ஊரான ஹம்ஹர

* முதற்பாட்டு. *

இ—புகழும்ஸுவைத்தை யுரைக்கிறார் (ஸவிவெ-ரிரிதாதியால்) நல்ஸுவைத்தையுரைக்கிறார் (ஸாகமிஐ தாதிபால்) ஒருவன்ஸுவை த்தையுரைக்கிறார் (நிரா-வதிதாதியால்) என்கோவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றுசொல்லுவேனேயென்று) பொருவிலி தாதி ஆகாசமென்கோ ஈதாதம் வாழ்த்துகிறார் (கூஇதி தாதியால்) நீள்சுடரி தாதிபை யுரைக்கிறார் (வரகூவூதி தாதிபால்)

ஸ—கண்ணினைக்கூவுமாறு - கூணினை அழைக்கும் வரகாரம் சொல்லும் வரகாரமென்றபடி. புகழும் - ஸ்தாவிக்கப்பட்டவ னை, நல் - கூயாணஹாணஸாமியான, ஒருவனென்கோ - கூதி தீயனென்று சொல்லுவேனே, பொருவில்சீர் - ஸஹஸுஸ்ரஸ்ரு நாகூஇாதிஹாணஸாமியான, பொரு - ஸஹஸுரம், பூமியென் கோ - ஸ்ரஜிபென்பேனே, திகழும் - வரஸஹாகையாலே தீவ்ர தாநமான, நண்பரனைவனென்கோ - ஸ்ரீ தஸஹஸ்ரஹ மென்பேனே, தீயென்கோ வாயுவென்கோ - ஸஹஸ்ரம். நிகழும் - வகிர்க்கும், ஸ்ரஜிர்தாதியாநஞ்ரோதிவி கூ.கிவபகாரம் வகிர்க்கும் வஸ்தா வமாணமென்றபடி, ஆகாசமென்கோ. நீள்சுடரிரண்டும் - தீவர்க் தெஜஸ்வாக்களிரண்டும், கிரணஜாலாவ்ருதஹ்ருதயர்க ளென்றபடி. என்கோ. என்றுசொல்லுவேனே, இகழ்வில்-ஒழி விலலாமல், ஒன்றும்விடாமலென்றபடி. இவ்வினைத்துமென்கோ - இந்தகூயஸஹஸ்ரமுமென்பேனே. * * ॥ஞ॥

ஸ்ரீ— கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்து மென்கோ*
மேவுசீர்மாரியென்கோ விளங்கு தாரகைகளென்கோ*
நாவிபல்கலிகளென்கோ ஞானநல்லாவியென்கோ* பாவுசீ
ர்க்கண்ணனெம்மான்பங்கயக்கண்ணனையே* ।உ॥

ஆ —வசிய-ர்களுக்கு சதுராதுஹ-கினென்றுசொல்லுவே
ன்? அன்றியே ஒன்றுமுழியாமே இந்தவஸ-ர்களுக்கு
மதுராதுஹ-கினென்று சொல்லுவேனென்? இவனை யெங்ஙனசொ
ல்லுவேனென்கிறார். * * * ॥க॥

(கூவுமாறு) உஹீபாரவஷ-ர்நகூதர ஸ்ரு-கீஷ்ணுதீகிஹர
வஷ-ராணாஹி-சவபாவை தஜ்ஜுஸ்ரீதாநாஹிகளுக்காதுஹ-சி

இ— இகழ்வினிதாழினையு முரைகிறார் (அன்றியிதாழிடால்)
கீதவஸ-ங்களை வாதாதுவய-ர்ஹங்களாகச் சொல்லுகிறரென்று
கருத்து. பாட்டில் சுஹிம்வதாகய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இவனையி
தாழியால்) வஸ-ர்வஷ்ணவஸ்ரீரிக்ஷாஉந்ந மிலெஹலங்களும்
யாமவஸ்ரிஹ-ர்வஸிதங்களானவாறே ஸஹாவாசித்திலே யாமவஹா
வதஸ்ரு-சி தாழிவேண்டாவாஹாநம் வர்வுதிக்கைப்போலே வஸ்ரு
ஹராய் இத்தைச்சொல்லுவேனே அத்தைச்சொல்லுவேனே என்
றுபேசுகிறரென்றுகருத்து. இத்தாழ்லை மேற்பாட்டுக்களுக்கு
வஸ்ரு-ஹெதுர்தகநாகய-ர் நாவியுலென்கிற விசிஷணம். என்
கோ. ஞானநல்லாவி - ஸாஷாஜ்ஜநகுணாநங்களுக்கு நல்ல கு
தா, என்கோ. பாவுசீர் - வர்ணயிதுர்ணனை, வர்வர்ணயிதுர்ண
னை வென்றபடி. கண்ணன் - வஸ்ரு-மனை என்றபடி. எம்மா
ன் - ஸ்வபாவஸ்வாமியென், பங்கயக்கண்ணனை - வாகுஜ்ஜிஹ்வாஹ்ருதயனை,

பூ — பங்கயக்கண்ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ*
வங்கதிரடியனென்கோ வருணவண்ணனென்கோ* செங்க
திர்முடியனென்கோ திருமறுமார்பினன்கோ* சங்குசக்க
த்தினன்கோசாதிமாணிக்கநன்னதேவ* ॥கூ॥
சாதிமாணிக்கமென்கோ சவிகொள்பொன்முக்தமென்கோ*

ஏடு — தினன்சிறது. * * * * ॥உ॥

(பங்கயக்கண்ணன்) கமலமலரிலுறை வருகின்றவனாய், கரு
மணிநிறகதிராயமாய், நிரதிசயபரிதேஜஸ்வியாய், நிரதிசய
தீவிபாயத ஜிவராசிகளாயவிசித்ரமான ஜிவராசிகளைத்
தையுடையவனென்றுசொல்லுகிறது. ॥கூ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

இ — சாதிமாணிக்கமாலைத்துக்குத் தாதுபடமருளிச்செய்கிறார்
(கமலமலரிலுறைவதாலும்) சாதிமாணிக்கமென்றது — ரத்னவகரா
ஜயொக்கியென்றுகருத்து. செங்கதிரிடாழி சக்கரத்தினிடாழ
ஸம்ருத்திக்கிறார் (நிரதிசயதீவ்ரதாழிபால்) வடிவுடையத்
துக்குத் தாதுபடமருளிச்செய்கிறார் (ஜிவடாழிபால்) ॥உ॥

ஸ — கூவுமாறு-அழைக்கும்வகாரம், சொல்லும்வகாரத்தைய
ன்றபடி, அறியமாட்டேன் - வகாரங்கள் கமலங்களாகையா
லே இன்னதென்று நிடக்காரணம் பண்ணமாட்டேன்னென்றபடி.
சாதிமாணிக்கத்தை - ஜாதிகாணிக்யஸத்ருசனை, நிடக்கா
ரண காரணாணிக்ய ஸத்ருசன் என்றபடி. பங்கயக்கண்
ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ, ஸுஷ்டு, அங்கநி
ரதியன் - ரதிகாதேவாரமணன், அம் - அழகு, ரதிமென்றபடி. க
திர் - கிரணம். அருட்சனவண்ணன் - ஸுஷ்டு, செங்திர்முடியன் -
காரணத்வாதிகிரீடன், திருமறுமார்பன் ஸகுக்ஷிகஸ்ரீவத்ஸகௌ
சங்கு சக்கரத்தன் - ஸம்வஹகரானென்றபடி. * ॥கூ॥

ஆதுமில்காலத்து - ஒன்றுமில்லாதகாலத்தில், வாகூடு
வடிவுடையகாரத்திலென்றபடி. எந்தை - ஸாதியான ஸர்வக்ஞனி
தவிரீரியானவனென்றபடி. அச்சுதன் - வ்ருத்திக்ஷயாதிரஹித
ரூபன், அமலன் - விதவிதாகாரவிசேஷாஸ்பதபூதனவன், சாதி
மாணிக்கமென்கோ - ஜாதிகாணிக்யஸத்ருசனென்றுசொல்லுகிற

ழை — சாதிநல்வயிரமென்றோகாதவிவிச்சிர்வினக்கமென்சொ * ஆ
திபென்சோதியென்றோகா வாதிபம்புருடனென்சொ * வாதுமீ
ள்காலத்திருச்சாதயச்சுதனைபலிஞை டீப * [சு]
அச்சுதனமலனென்றோகா வடியவர்வினைகெடுக்கு * நச்சுமா
ருந்தமென்றோகாலம்கடலழுதமென்றோகா * ஆச்சுலைவெக்கட்

ஆ — (சாதிமாணிக்கம்) வானவரியதிவருவதத்தை யுடையஞப்
ள்காண்டு திருநாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்குமென்கிறது. [சு]
(அச்சுதன்) சுமொஷதோஷஜகந்நீகூ யாஞ்சிதரோடு

* நாலாம்பாட்டு. *

இ — பாட்டுக்கு வியாகதாதயர்பருளிச்செய்கிறார் (வானவரி
யெதுழியால்) இவ்வகையர் தூதீயவொழித்திலகாணலாம். [சு]

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

அமலனென்கிறதை விவரிக்கிறார் (சுமொஷதுழியால்)
அச்சுதனென்கிறதற்குத் தாதயர்பருளிச்செய்கிறார் (சூஞ்சி
ரோடிதுழியால்) நவுவகெ சூஞ்சிதாயலாதீ, என்று வுரை
கதியென்றுகருத்து. அடியவரிதுழி மருந்தமிதுதத்திற்
குத் தாதயர்பருளிச்செய்கிறார் (சூஞ்சிதரோடிதுழியால்)

ப — தே, சவிகொள் - உவியாகதமானபொன் - வண்ணர், முத்தம்
சிரகாவையம், என்கோ - வண்ணர்சிரகாவையஞரீரகனென்று
சொல்லுவேதினை, சாதிநல்வயிரம் - ஞாவுருமான வாகாரத்திலே
ஜாதமாய் மாணஞரமியான கஜர், தவிவில்சிர் - விதேஹராஜ
கன்னயுரிய சிரகாபூன், தவிவு - விதேஹம், விளக்கம் - வாகா
ரம், அருயப்போதி - துஞ்சிலரம்ஜுராதிர்யவிரு வான், ஆதி
யென்றது - வாரிவைதீயமான வருபசிசாரதர்சுகர்மத்தை, அ
திபம்புருடன் - சூஞ்சிலரம்வாரிவைதீயன், கீவுராதவரதத்வ
தைச்சொன்னபடி. * * * [சு]

அச்சுதன் அமலன் - வருதம், அடியவர்வினை - சூஞ்சிதரு
டைய சுதிக்கிரசோ, கெடுக்கும் - நிவர்த்தகத்தானை, நச்சு
மாமருந்தம் - நச்சபடிம் ஔஷதவடியம், ரவுதியாவுவ
ஷ்ணவடியமென்றபடி. நலங்கடல் - கல்யாதகுணயா நல்லதரம்
ஜறை சுவையத்திலே வாரிரமானவர்தத்தில், அருசுத்

ழ—டியென்கோவறுசுவையடிசிலென்கோ* நெய்ச்சுவைத்தே
றலென்கோகனியென்கோ பாலென்கேனை* ॥நி॥
பாலென்கோ நான்குவேதப்பயனென்கோ, சமயநீதி* நூ
லென்கோநுங்குரிகள்விபிசையென்கோ விவற்றுணல்ல*

அ—நிகரிலம்பிழுமிஷகுலவல்லியாலனை யாழிசைஜநலஷிவகூ்வே
திலவலவல்லியாலனுய் வாழவிலாழுனையிருக்குமென்கிறது. ॥நி॥
(பாலென்கோ) பாலென்றுசொல்லுதேவீரை? லவகுக்கே
ங்களாலும், லவகுகைகாயகுநிணகுாயகுமாய் வெகுதாகித்தாயிரு
ந்த வெஹுஜலதிரவதங்களாலும், வாழவொராவகுாயகுதயா
ரகிவாஹுஜாதனென்று சொல்லுவேரை? ஹொழுவெதயா

இ— நலங்கடலிதராதியான லவஸ்ரீவத்துக்குத்தாதாவுமருளிச்
செய்கிறார் (வாசிதராதியால்) அழுதங்சட்டி அறுசுவை யடிசிலி
தராதியான யிவையெலஸ்ரீம் ராஜ்வகுங்களாய் ஹொழுகாவார
ங்களாகின்றன வென்றகருத்து. யஜா, வாசிவிலாழுனையென்ற
து - வாழலம்லாழுலவஸ்ரீபதிராகுனையென்றபடி. ॥நி॥

* ஆரும்பாட்டு. *

நான்குவெஹுமிதராதி நூலிதாஜத்துக்குத் தாதயகுமரு
ளிச்செய்கிறார் (லவெகுதராதியால்) லவகுகைகாயகுநிணகுா
ழ— அச்சுவைக்கட்டி-அந்தராலத்தையுடைத்தான,கட்டி-அந்தவ
ஹுதத்துக்குதாஜ்யராலமானகருப்புக்சட்டியென்றபடி. மாலயென்
கை, அறுசுவை - ஷடரஸலாமியான, அடிசில் - விலக்ஷணமான
ஓதனம், நெய்ச்சுவை - வ்ருதராலம், தேறல் - ஜலா, நெய்ச்சு
வையென்கோதேறலென்கோயென்றநயம், கனி - வகுலபலம்,
பால் - க்ஷீரம், * * * ॥நி॥

வானவராதியை - தேவாநாம்கார்ணலாலசின, நான்கு
வேதப்பயனென்கோ - வதாவெகுஹவலமென்பதேனை, சகுவதி
வாஜ்யலமுமென்பதேனைவென்றபடி. சமயநீதிநூல் - லிஜானை
நாயலாலதிரம், லிஜானைநிணகுாயகுங்களான நாயங்களுக்கு
வேதிவாஜகுங்களான லாதிரங்களென்றபடி. நூடங்குகேள்வி-
தோலாநாஜ்ரவணத்தையுடைத்தான, நூடங்குகை - விசாலிக்கை
னை - பீசம், ஜ்ரவணவிதிரணதோலாலாடலான தீதிடைன்றபட

மே—மேலென்கோ விஜயிற்மிக்கபுயனென்கோ கண்ணென்
கோ*மாலென்கோமாயனென்கோ வான்வர்தாதையே* ॥சு॥
வானவராதியென்கோ வானவர்தெய்வமென்கோ* வானவர்

ஆ—றுடங்குகேள்வியிசையென்று சொல்லுவேனே? இங்குச்சொ
ல்லப்பட்ட ஹொமுவுவதாவுங்களெல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட
ஹொமுமென்றுசொல்லுவேனே? வசுமுவாணுவுமென்றுசொ
ல்லுவேனே? சூழ்ரிகவாதுவனென்று சொல்லுவேனே; சூழ்ரிகவ
தூவனென்றுசொல்லுவேனே? சூழுபவுஹாதுகனென்று சொல்லு
வேனே? வானவராதியைவணங்குவேனே சொல்லுவேனென்கிறார். ॥சு॥

(வானவர்) வானவநுடைய யாரகமென்றுசொல்லுவேனே?
அவருடைய ஹெவுமென்று சொல்லுவேனே? அவர்களுடைய
ஹொமமென்றுசொல்லுவேனே, அவர்களுடைய வவுவுமென்று

இ—யகமென்றது-சமயநீதியென்கிற வஷீவசிவாவமெனிதாயும்;
ஹெதாஷித்தென்றது - ஹெதாவுகிவாஹகமென்றபடி. இதுநீ
திநூலென்கிற வசிவாஸத்துக்காயும். வஸ்துவாவியான நூல்
ஸம்பூம் வேதிப்பபன் ஸவுவஹஷிவுவாஹாரத்தாலே வாரவாஷி
யாதபாவஸ்துவை விகிவாஹுத்தின்த ஆகாங்கிறதென்றுகருத்து;
இவற்றுணல்லமேலென்கிறதைத் யுரைக்கிறார் (இங்குஹதாஷியால்)
விஜயிற்மிக்க ப்பனென்கிற்தை யுரைக்கிறார் (வகமுதாஷி
யால்): கண்ணனென்கிறதற்குத் தாதுயாமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரி
கதாஷியால்) மாலென்கிறதற்குத் தாதுயாமருளிச்செய்கிறார்
(சூழ்ரிகவதூவனிதாஷியால்) * * ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஆதிபென்கிறதற்குத் தாதுயாமருளிச்செய்கிறார் (யாரகமென்று)
முறறுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (வவுவுமென்று)

ரப—டி, இவற்றுள்- கீழ்ச்சொன்ன ஹொமுங்களிற்காட்டிலும், நல்ல
மேல் - கூதாஹிதம், விஜயிற்மிக்கபுயன் - சுசி—உங்களுடைய
வுதாவுஷவும், கண்ணன் - மாயன் - வவுஷம், மால் - வாஹ—
ஹுன், சூழ்ரிதவுதி கிலவுஷம். * * * ॥சு॥

ஒளிமணிவண்ணனே—உலுவுஹணிவண்ண—உன், வானவர் ஆதிபென்
கோ - கிதாவுவ—ரிசுகளுக்கு வஸ்தாஹிவுபென்ரிஜகன்னென்பேனே,

ஆ:— போகுமென்கோவானவர்முற்றுமென்சோ* ஆனமில்செல்
வரென்கோ ஆனதின்சுவர்க்கமென்கோ* ஆனமில்லோக்க
மென்கோ வொளிமணிவண்ணரென்கோ* ளை
ஒளிமணியண்ணனென்கோ வொருவனென்றெத்த நின்ற*
நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக்கடவுளென்கோ*

ஓ:— சொல்லுவேதிணை வனஞ்சமானவருணர்வஸ்வகத்துக்கா
திஹ கமென்று சொல்லுவேறு, வாதிணர்வஸ்வர்வாரா
வதாயத்துக்காதிஹ கமினென்று மசால்லுவேதிணை வாசிவா
ரஸ்வதாயர் ஆகாணரிசாகூத்துக் காதிஹ கினென்றுசொல்
லுவேறு? இவ்வண எங்ஙனசொன்னல் வாதிணர்மாகச்சொல்
லிற்றுவதென்கிறார். * * * ளை

(ஒளிமணிவண்ணன்) லவர்ர ஆகாவாரகூமெனைகூவோமு
ணப், லவர்ஜமகஸ்ஹ ஸ்டாவாய், வதாரி்ர்வோழிலவர்ஜமிதஸ்ஹ
வஹ கியசோமுவுபிருந்தும் களிமலர்த்துளவினம்மான்கண்ணினமா
யினண நிரவயிகாவளரந்ப ஜி வாஹயிபாயென்று சொல்லுவே

ஓ:— சொல்வப்-சுவர்க்கா-தோர்க்கப்னன்கிறபவாவுக்கள் ஆதிதஜயர்ர
தவொங்கினன்றுகட்டுகிறார் (ஆவாகழிகோர்ஹி காகூஹுதிபாத்தா
ரிவ) பாட்டிற்குத் தபதபர்மாறனிச்சொப்கிறார் (இவ்வாயிகோர்ஹி
ரிபால்) * * * * * ளை

* பாட்டாய்பாட்டு. *

ஆனிமாரிழந்திதன்கிறதற்குத் தாபுயர்மாறனிச்சொய்கிறார் (ஆ
ர்வாகோர்ஹியால்) உலகமெல்லாமபனைடத்திதன்கிறனை யுணைக்கி
றார் (ஜாகஹுஸ்டாவொன்று) ஆனவதிபத்து நின்றவென்கிறானை
விஷ்ணுசொய்கிறார் (ஆதிஜர்மாவதோர்ஹிபால்) ஒளிமணியிதோர்ஹிக்கு
ம் தாபுயர்மாறனிச்சொப்கிறார் (நிரவயிசாதோர்ஹிபால்) ஒருவ

ஸ்—வானவர்ந்தப்வம்- ஸ்ரீவடட, திபாதம-வெழாழப், முற்றுப்- கூ-கூ
ரிவு தாபுயர்வாவாரவதாரவழி சொன்றபடி. ஊனாடில் - தூரி
யாவுபோலாத, பொதிஜர்மாவதாவன்றபோல. சிசல்வம் - வாவாவுத்து,
சுவர்க்கம் - ஸ்வர்க்கம் பெரிதும் ரிதாகுத்.
ஆனி - தூரிவாவாவாபு, தூரிவாவாவாபுபோல ரிவாகூஹுஜாவுத்தை
சொவர்ப்பிடித்துயிழுப்பது - சுவதிபாவிதித்து, ரிவாகூஹுஜாரிவிசரிவுபிவர்ப்பது

ரூ — அளிமதிழ்த்துலகமெல்லாம்படைத்தனவேத்தநின்ற*களி
மலர்த்தாளவனம்மான்கண்ணினைமாயனை* ॥அ॥
கண்ணினைமாயன்றன்னைக் கூடத்தொடர்ந்தழுதும்கொண்ட*
வண்ணைலபச்சுதனைபகர்ந்தனபாச்நன்றன்மேல் நண்ணினிதன்

ஆ — 'நிறை யொழுக்கமில்லாதவிதிஷ்டாபகத்திறமிலசுதி தீயனென்று
சொல்லிவந்தும்பழமாறு தூணக்கைஷ்டகத்தைதக்கோடுத்தாஅவனுக்
காதிஷ்டி தினனவனென்று சொல்லுதிவதிறை? வகாழ-ர்வொதி
ராதிஷ்டி கினனென்று சொல்லுதிவதிறை? எங்ஙனைசொல்லுதிவனை
ன்கிறார். * * * * அ॥

(கண்ணினை) கூறிரி சவொலுவங்கைழ-ர்ம்க கிதிஜாதீயத
யாவதீனை-ர்னைப், கூஷ்டிப-ர்கிதிரிராவாரா கிவுவெவிஷ்டி ங்கினையு
டையனைப், கூறிரி தொராடைவிடாத வெலாவனைப், கூநிதிகுவுர்
வ
இ — னி தூராதிசடையனி தூவுத்துத்துதி தூஷ்டிபருளிசெய்கிறார்
(மொகதி தூராதிபால்) நான்முகனி தூராதியை வம்ஷ வதிக்கிறார்
(வதாழ-ர் வவெதூராதியால்) * * * ॥அ॥

ஓர்பதாப்பாட்டு.

கண்ணினையென்கிறதற்குத் தாதிய-ர்பருளிச்செய்கிறார் (கூ
ரிரிகதூராதியால்) மாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூஷ்டிப-ர்
வைத்தாலே) கடவிதூராதி அண்ணாலையி தூதைத்திற்குத் தாதிப-ர்
பருளிச்செய்கிறார் (கூதிதிவிதாவாரை தூராதிபால்) அச்சுதனினையை
ன்கிறதற்குத் தாதிப-ர்பருளிச்செய்கிறார்(கூபுரி கிரையிதூராதியால்)

ரூ — உலகமெல்லாம்படைத்த - வவெதூ, அனைவ - அந்தமிலாத
வங்கள், எத்தனிள்ற - வாஷ்திக்குப்படி கின்றவனை, கரிமலர்
த்தாளவன் - ஷபாயாவதிதிவிதாவாரா தாதாஷ்டிகனை, கனி - ஷபா,
எட்டியான் - சவாதிதிவாதீபானை, கண்ணினை - வாஷ்டிகனை, மாய
னை - ஒளிமணிவண்ணானென்கிற - வவெதூ, ஓரருவனென்றிறத்த
நின்ற - 'வொகவொனவபாதூ' என்றவாஷ்டிக்கும்படி கின்றவனை
னை, நளிர்மதிச்சடையன் - ஸ்ரீதிவிதாவிஷ்டி ஜடாகன், நான்முகக்க
டவுள் - வதாழ-ர்வாபவெதிவிதாவை, கடவும் - தெய்வம். ॥அ॥

கண்ணினை-கூவிஷ்ணனை, மாயன்றன்னை-கூஷ்டாதிதிவிதாவை,
கூடல்கடைந்து - வவெதூ, அமுதங்கொண்ட - சாதிவிதாவாரா

மூ—குறைகின்றூனை நூலழுண்டுமிழ்ந்தமாலை* யெண்ணுமாறு
றியமாட்டேன்யாவையும்யவருந்தானே* ॥கூ॥
யாவையும்யவருந்தாணுபவரவர்சமயந்தோறும்*

அ—ணைமுணைவிரிஷூழைப்கூநஞகூயாணைமுணைதிவாஷயிபான
திருவனந்தாழ்வானை ஷிஷ்யபூவாஹநாஷிகளாக வுடையபூப்பு, ஸ
வஜ்ஞோகவாரிவாஹகூப்பு, ஸஷ்ராஜ்ஞாதூஹ தினை வெம்
பிருமானேயங்ஙனேசொல்லுதவனென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥கூ॥

(யாவையும்) இப்படி ஸஷ்வஸ்துக்களோடு மாதுகயாஸ
ஷ்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஸஹபவ சூநீகுகயா ஸஸ்து

இ— அனந்தனேயென்கிறதைத்யுரைக்கிறார் (கூநஞகூதாழிபால்)
அனந்தன்தன்மேலி தாழிக்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இர
ண்டாமநஞகூதாழியால்) நூலமி தாழிக்குத் காதுய-மருளி
செய்கிறார் (ஸஷ்வ-ஷ தாழியால்) ஷ்யஷ்டி ஸம ஹாரங்களும் வாஸு தே
வ விஷயங்களென்றுகருத்து. யாவையுமி தாழிக்குத் காதுய-ஷ
மருளிச்செய்கிறார் (ஸஷ்ராஜ்ஞா தாழியால்) எண்ணுமாறி தாழி
க்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயி தாழியால்) ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

யாவையுமி தாழிக்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இப்ப
டியி தாழியால்) புலனைந்துக்குஞ் சொல்லப்படானென்கிறதற்
குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வஹயெதாழியால்) உணர்வி

ஸு—வுணன, அண்ணலை-வாஜீயான, அச்சுதனை-அச்சுதனை, அநந்த
னை - அனந்தனை, அனந்தன்தன்மேல் - கூநஞகுணடையமேலே,
நண்ணினி - கிட்டி, நன்கு - நன்றாக, வாஹுரமாகவென்றபடி,
உணறகின்றனை, நிருபாணனை, நூலமுண்டுமிழ்ந்த - வஷ்டம,
மாலை - கூடினி தவுராஹ்ருனை. எண்ணுமாறு - நினைக்கும்வகாரம்,
வகுணை-மாகநினைக்கும்வகாரமென்றபடி. அறியமாட்டேன் -
ஏனென்னில்? சொல்லுகிறார். யாவையும் - ஸஷ்ராவெதநங்களும்,
யவரும் - ஸஷ்ரவெதநருடம், தானே - வஷபஹவ, ॥கூ॥

புலனைந்துக்குஞ் சொலப்படான் - ஐம்பி யங்களினுக்குஞ்
விஷயமாகசெல்லப்படாதவனை, உணர்வின் மூர்த்தி - ஜ்ஞாந
ஸ்வரூபியவன், "ஜ்ஞாநஸ்வரூபஷ் வாஹ" என்கிறபடி

ரூ—லண்புலனேந்துச்சுந்தெரிலப்படாவுணர்வின்மூர்த்தி*ஆதி
சேரூயிரினுள்ளாலாதுமோட்பற்றிலாத* பாவனைபதனைக்

ஹ—ரஹதிவுவஸ்வாவிஹஜாதீயஞ்ஜ்ஞாநவஸ்வரூபிவெஞ்யிருக்கை
யாலே வுஸ்ரீரஹரூபிதவுஷ்வுவஸ்வாமத வஸவர்தொவிவெஷரவஸ
வுபூஷணயிருக்கும். இதுகூடுமோவென்னில்; இந்தஸ்ரீரத்தி
லேவதிர்க்கிற விந்தவுபாதாநத்துக்கு இந்த ஸ்ரீரமதொஷ
ங்களினால் ஈவஸ்வுபூஷணயிருக்கையாகிற இவ்வளவுங்கூடுமாகிலே

இ—ன்றூர்த்திபென்கிறதுவெஹதர்மஹர்மென்கிறார்(ஜ்ஞாநெநதவு
ஷியால்) அவரவரிதாழிக்குத் தாதிய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வுவ
ஸ்ரீரெதாஷியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்னபடியே வஸவர்ஸ்ரீ
ரியாகில் தஸ்கூதவொஷாதிகளிவ்வுலுக்கு வாராதேவென்னில்
அதில்லையென்கிறார்ரிப்பாட்டிலே யென்று வஸ்ரஹீவஸ்ரிவிதை,
ஆஷிசேரூயிரென்கிறதி னஸ்ரர்த்தைக்காட்டுகிறார் (இந்தஸ்ரீ
ரெதாஷியால்) ஆதுமோர்பத்திலாத வென்னைதவிவரிக்கிறார்
(இந்தஸ்ரீரமதெதாஷியால்) பாவனையதனைக்கூடி லென்கிறத
ற்கு வமிதாஸ்ர-ர்மருளிச்செய்கிறார்(இவ்வளவுங்கூடுமாகிலென்று)
அவனையுங்கூடலாமேயென்கிறதற்குத் தாதிய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
ரூ—டத்தில் வஸ-ஸ்ரூவம்போலேமூர்த்திஸ்வுபமிங்கேவுஸ்ரஸ்ரிவ
வரம். யாவையும்பவருந்தாணுப் - வஸ-ர்வெதநாவெதநாதா
வாயிருந்து வைத்து, அவரவர் சமயந்தோறும் - அந்தந்தவெத
நருடைய வழியங்கள் தோறும், வெதநரச்சொன்னது வேவு
தநங்களுக்கு மூவெஷணம், வழியமிங்கு வ்யவஹ்ரு வெத
நாவெதநங்களுடைய வர்ணாஶ்ரம ஸ்ம்ருதிவ்யவஹ்ருவ
கள் தோறு மென்றபடி. தோய்விலன் - வாம்மமில்லாதவன், வ
ர்ணாஶ்ரமாசாரவாஸநையும் தன்க்கில்லாதவனென்றபடி. ஆஷி - வந்த
ணன், ஶுக்ஷணயாஸ்ரீரவரம், ஆஷி சேர் - ஸ்ரீரமதனை, உ
யிரினுள் - க்ஷேத்ராவினிடத்திலே, ஆலென்றது வாக்ருவ்யாணை,
ஆதுமோர்பற்றிலாத - உசுகிஞ்ஞிதெஷ வாம்மமில்லாத, பாவனை-
யாவனையானது, நிண-ர்பமானதென்றபடி. க்ஷேத்ராவுக்கு ஸ்ரீ
ர்மத உசுகிஞ்ஞிதாஷவாம்முமில்லையென்கிற நிண-ர்யுமா
ஸ தென்றபடி. அதனை - அந்த க்ஷேத்ரவ்யாக்ருதத்தை, கூடிவ்=

ஆ — கூடிலவினைபுங்கூடலாமே * ॥ய॥

கூடிவண்டுறைபுத்தென்டார்க் கொல்லைடல்போல்வண்ணன்
ன்னை * மாடலர்பொழிற் குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன
ன * பாடலாயிரத்துளிவையுமொரு பத்தும்வல்லார் *
வீடுள்போகமெய்தினிருப்புவரமரர்மெய்த்திரு ॥கக॥
ஆற்வார்திருவழிகளேசரணம்.

ஆ — ம்பெருமானுக்குமித்துகூடுமென்கிறார். ॥ய॥

(கூடி) இத்திருவாய்மொழிவல்லார்வைகுந்தமும் மறுவிதாய
த்தைபெற்றபர்வறுமைரர்களுக்குவரஇலாவரென்கிறார்॥

இ — (ம்பெருமானுக்குமிகாழிய ல்) இவ்வர்த்தாயத்துக்
யோஜநாதிகாரங்களுண்டாயிருக்கவிந்தயோஜனையெம்பெருமான
ருளிச்செய்தமிதண்பார்கள். * * * ॥ய॥

* கீகமனப் *

வீடிலென்கிறதற்கு வைகுண்டமருளிச்செய்கிறார் (வை
குண்டமுமிலன்று) போகமெய்தி யென்கிறதைதபுரைக்கிறார் (ம
றுவலி தீராழிய ல்) அமரர்மொய்த்து விரும்புவர் என்றதுபமாக்கித்
தாதுபுண்டமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமி தீராழியால்) ॥கக॥

ஈ — கிட்டுமாகில், விடாயீர்காட்டிலென்றபடி. அவனைபுங்கூடலாமே-
லிருவுடுதிருவாடையுமென்று மில்லையென்கிற தினைடபடான
து வரதாணைவைபுங்கிட்டலாமே - வரதாதிருவாடைனைடுண்
று நினைடயிக்கலாமென்றபடி. * * * ॥ய॥

கூடி - வைவீரவித்து, வண்டறையும் - ரூபங்கள் மூடி
க்கிற, அறைகை - மூடிக்கை, தண்கார் - மீதலைதாயாயிரா
ன, கொண்டல்போல் வண்ணன்தன்னை - நிவைதாயுவணைடனை,
கொண்டல் - நிவம், மாடலர்பொழில் - வரிஸரங்களிலே வி
கஸரங்களான உருவாதங்களைபுடைத்தான, குருகூர்வண்சட-
கோபன் சொன்ன,பாடலாயிரத்து-மாயாவைவரத்தில், இவை
பதுமொருபத்தும் - விருக்ஷணங்களானவிந்த பாட்டுகள் பத்தையும்,
வல்லார், வீடில் - விவிதாதிகமான, போகமெய்தி - விவாகத்
தைப்பெற்று, அமரர்மொய்த்து விரும்புவர் - அமரராலேசூழ்ந்து
கொண்டாடப்படுவர். * * * கூ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸார்வபௌம

ஸ்ரீமத் வேங்கடேச மஹாதேசிகன்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ரங்கராஜ ஸ்தவம்

(புராணக்கல்லை ருவன்)

ஸ்ரீமத்வேங்கடேசாய நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீரங்கராஜவாஜிப்ருஷ்டே வைகுண்ட வாஹினி ஸ்ரீரங்கராஜ திவ்யாஸ்த்ர ஸ்ரீபாதுகே ஸ்ரீரங்கராஜ

தூ— தா— நாவெகநம வழுவிலாஅங்களோடுகூடினவனுய், (ஒரு வஷொழுவஷம்) அவரவர்சமயந்தோறும் தோய்ப்பிலனி சூர் தி- சதுதமொவிஷாஸ்வஸ்வுவஷ் ணையிருக்கிறவெம்பெருமானே "புக ழுநல்லொருவ" னென்கிற உபசுத்திலே வஸ்-ஸாரீரனுசஆழ்வார் (வஸ்தூரய்ப்பண்ணியருளினரென்கிறார். 1வன

ஸ்ரீமதெகநிமதாஜகிவஸ்ரீவரவரமுநயே நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

தூ—(மொய்மாம்பூம்பொழில்) வனவஸ்ரீசனை, வெம்பெரு

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவஸ்ரீகெகுபத்திலே வாவ்யுதரானஸ்ரீவர்இதைக்ஷிட்டு, "தம்மால்கருமமென் முழுதுணர்ஞானமிலரே" ஈதாதிகளாலே தினைநிந்திக்கையும் சிலரைஸ்துதிக்கையும் சுவஸ்மதமன்றே வென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (வனவஸ்ரீசனஸ்ரீதியால்) வனவஸ்ரீசனவென்றது - கீழ்ச்சொன்னபடியே வஸ்-ஸ்வஸ்ரீ ஸ்ரீரியாய் ஸ்ரீவாஸ்ரீவஸ்ரீஷணாதிஸாஸ்ரீயாய் வராஹஸ்ரீவ ணனென்றபடி. ஈவாகூஜிம்மதராய்க்கொண்டென்கிறதற்கு சொ ல்லுகிறதென்கிறதோடே சுருங்கம், வீதாஜிஸ்ரயத்தாலே கவாகூஜ திம்மதராவென்றது - ஸ்ரீமதஷநஸ்ரீவரவரமுநயேநம: தாம் தம் வாய்போலேநிந்திக்கும்படி கதிஸ்ரீஷத்தாலே வரவரமுநயென்ற படி. ஸாத்விகாக்ரணிகளாயிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு இப்படி கதி ஸ்ரீஷ்டும் சிலரைநிந்திக்கையும் கூடினபடியென்னென்னில்; வி ஷ்ணுபுராணாதிகளாலே பிறந்த கதிஸ்ரீஷ்டும் பௌராணிகளாலே சி லரைநிந்திக்கையும ஸாஸ்துநிஷேதமானகையால் ஸ்ரீமதாழ்வாநஸ்ரீ வகவ்யதங்களான கதிஸ்ரீஷ்டாதிகளிவர்க்கு வரக்கூடுமென்றுக ருத்து. "ஸ்ரீவஸ்ரீஸம்ஸயநிஸ்ரீஷ்டெகா நாராதாஸ்ரீவஸ்ரீயஸ்ரீவிக" என் றுசொல்லப்படுகிற நாராதாதிகளும் ஸ்ரீமதஸ்ரீவரவரமுநயேநம: என்று தொடங்கி ஆடிவ்துப்பாடுவதற்கு நிற்போர்சிலரேனும் விதுரகாருடன்ஸ்ரீ

ழு—மொய்ம்மாம்பூம்பொழிற் பொய்கைமுதலைச்சிறைபட்டுநி

ன்ற* கைம்மாவுக்க ருள்செய்தகார்முகில்போல்வண்ணன்

க ண்ணா* னெம்மாஞைச்சொல்லிப்பாடியெழுந்தும்பறந்துந்

து—மாலுடைய சூழ்நீ திவா தலுராஜி கலுராண மாணங்களை பநாலு

வித்தவ்வ நாலைஜநி சமானவீ சுகீமாயத்தாலேவருகுகீமத

ராய்க்கொண்டி, அந்மாணங்களைச்சொல்லிப்பிதற்றி, ஊர்டலைபுக்கும்

புகாதமுதலைசர் சிரிக்கநின்றுடியார்வம்பெருகிக் குனிக்குமவர்

கருடைய சாஹாதுத்தைதயும் இப்படி செய்பாதாருடைய கவ

லுாகுத்தைதயும் சொல்லுகிறார். முதலைச்சிறையிலே யகப்பட்டு

த்தன்னுலொரு செயலின்றிக்கேநின்ற கைம்மாவுக்குத் தன்னள்

இ—னுயிருக்கிறதிருவடியும் பிராட்டியைக்கண்டு வந்த ஹவஷத்

தாலேமுதலிகளைப்பார்த்துநீங்கள் கயாலபத்தையழித்து லாஜியுங்

கோள்" சஹசாவாரயிஷ்யாதியாஷ்யாகம்போரிவையிந" என்றசிறை

ஸ்ரீமாகூலைவாவதிர்யும் "யிக்ஷவஸ்ரீவிதஜிஹா வாராஷயதீ

லு)" என்று வகுஹீரரை நிஷித்தானிறே? மாணங்களைப்பதற்றி

யிதிருவாழிவழங்களாலே சூழ்ரீவிதாந்தாசகவிஜ ஹாகுவமென்கிற ஹ

முஷ்டாணமித்திருவாய்மொழிச்சு வ்யாஹரிபென்று லசிவிதம்.

மாணங்களையென்கிறது லளநுயர்மரவணராழிகளான் விஜ ஹ

மாணங்களை, திவ்ய தேஜ மாணங்களையுங்கூடச்சொன்னதாகவுமாம்.*

* ற்றதற்பாட்டு.*

நின்றவென்கிறதற்குக் காதுயர்மநுனிசசெய்கிறார் (தன்னு

ப—மொய் - நிவிடீஹஸத்துக்களான, மா - ஜஹத்துக்களான,

பூம் - ராஜுங்களான, பொழில் - உபவநங்களையுடைத்தான, பொ

ய்கை - ஸரஸ்லிலே, முதலை - ஹ்ராஹத்தாலே, சிறைபட்டு - நி

ரோயத்தையடைந்து, நின்ற - நிஸ்சேஷ்டனை, கைம்மாவுக்கு-

மஜத்துக்கு, அருள்செய்த - கூர்மவைபவபண்ணினவனை, ஹ்ர

ஹாத்தை நிரஸித்து தஷலிஜ தேவகுகுபக்களைக்கொண்டருளி

னவனென்றபடி. கார்முகில்போல் வண்ணனாய் கண்ணனா

என்மாஞை, சொல்லிப்பாடி - ஸ்ரீகீமாயத்தாலேமாநப்பண்ணி,

எழுந்தும் - ஹம்ஷபாவத்தாலே ஜலகீரஹணித்தும், ப

றந்தும் - தன் சாவயவசோபஷத்தாலேமாநிஷிலக்காவ்படாதபடி-

தே— துள்ளாதார்* தம்மாற்கருமமென்செல்லீர்தண்கடல்வட்
டத்துள்ளீரே* ॥கஅ॥

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத்தமக்கிரைபாத்தடிந்தண்ணுந்

ஆ— விலேயருள்செய்தநிரவயிகாதரிதவாதலுத்தைபுடையணை
வெம்பெருமாணைச்சொல்லிப்பாடி எழுந்தும் பறந்தும் துள்ளாதார்
தம்மால்என்னபயனமுண்டென்று அவர்க்கினிந்திக்கிறார்॥கக॥

(தண்கடல்) வரஞ்ஞவாவஸஹஷ்ஞவிதையாலே வரஞ்ஞவ்வ
நிரவஸவிதெசுவஸஹாவணுபிருந்தவனைப் பண்கடலைக்கொள்ளப்பாடி

இ— விதையால்) தன்னளவிலேயென்றது- ஸ்வாதந்ர்யவிபவகவை
என்றபடி. இது அருள்செய்தவென்கிறவிடத்தில் கூலிவெறுகா
கும். அருள்செய்தவிசயத்தாலுண்டாகிறதை யருளிச்செய்கி
றார் (நிரவயிகெதயாலியால்) கருமமென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(தன்னவிதயாலியால்) கருமமாவைம்'க்ரியதஜகிகஜ-ர்"வென்றுவ-
ஜதஜகஜி-ர்மாவைவய-ர்யமாய் வரியொஜநவாரமென்றுகருத்தாகும

✻ இரண்டாம்பாட்டு ✻

வசிவ-ர்யத்தி லஜ-ர்காஜவஸிசிக்கிற சுஜ-ர்த்தைபருளிச்
செய்கிறார் (வரொதயாலி) வசிவ-ர்யத்துக்குத் தாதி
ய-ர்மாருளிச்செய்கிறார் (வாஜ-ர்வெந்திரவஸிநெதயாலி) தரீடம்

ஸ— கிளம்பிபும், துள்ளாதார் தமமால்-ஸஸஜஜுகிசுத-ர்நம்பண்ணு
தநங்களாலே, கருமம்என் - வரியொஜநமென்ன? தங்களுக்கிதிஸ
ஷ்டீ. பிறருக்குவரியொஜநமில்லாதவளவேபன்றி தங்களுக்கும்
தங்களாலே வரியொஜநமிலலையென்றுகருத்து. தண்கடல்வட்ட
த்துள்ளீர் - ஸீ தஜவஸஜ-ர்துஜம்பஜவத-ர்காள், வஜ-ர்துவாரிவு தா
ஸ-ர்துஜம்பஜவத-ர்காளென்றபடி. சொல்லுங்கோள்,
ஓருவராலுஞ்சொல்லக்கூடாதென்றுகருத்து. வரஜ-ர்துஜ ஸஹிஜ்ஜு
விஹாழமற ஸ-ர்துஜம்பஜவஸிலரெல்லார்க்கு மிவ்வர்த்தம் வரிஜ்ஞபி
ன்றிருந்தீர்கள். * * * * ॥கக॥

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரை - ஸீ தஜவஸிம்யாவாரிவுகா
ஸ-ர்துஜம்பஜவஸிதரை, ஸ-ர்துஜ பஜவஸிகிஜதுமொழிப மத்திதாரவை
ராயபில்லாதாரையென்றபடி. கிழந்து - ஸிரஸித்து, தமக்கினா
யாய். தங்களுக்காவாரமாக, உண்ணும்- ஸகஜித்திருக்கும்ஸஹாவராணை

ழை— திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிளைத்குந்நுமாலைப்*
பண்கடலைக்கொள்ளப்போடிபபநுந்துங்குனித்துழலாதார்*
ண்கொளுலகிற்பிறப்பார்வல்வினைமோதமலைந்தே*
மலையையெடுத்து ச்கண்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னைத்*

ஆ— ப்பறந்துங்குனித்துழலாதார்நிகுலஸ்வாமிகளென்கிறார்.
(மலையை) உலகுகாராநலிஜூவபஸுாஷிராகூரிணைகு ஸெஸ்ரு

இ—வாஹத்துக்குத்காதூருபருளிச்செய்கிறார்(நிகுதுராஷியால்)
ஸ்ரீனிஜாதூரகூஷாஸ்த்ரத்தைத்தேகட்டு விகூதராகாதாரை நிஷி
த்தார் கீழ். தவிதராவுயிகுமான லஷ்விஷய ரகூஷாவ்யாபாரத்
தைக்கேட்டும் விகூதராகாதாரை நிஷேதிகிறார்.இப்பாட்டிலென்று
ம் கீழே நிஷேதிரென்கிறார். இங்கே கூறயோமிகனென்கிறதெ
ன்று மிப்படி லஸம்ஹதீயம் மஹிமை.

மூன்றும்பாட்டு.

மலையையிதாழி பிராணயி தாகத்துக்குந் தாதயர்மநுளிச்
செய்கிறார் (உலகுகாரெதாழிபால்) கூறிவைபும் மொவவாபம்.

ஸ— திண்கழற்கால்-உறுதிகூடகூவாஹரான,உரிரூாவஹாய்வாரஹீ
லாவிராஹமான வீரகூடகூத்தைபுடையகால்களை புடையரான
வென்றபடி. அசுரர்க்கு-லவணாசுர்க்கு, தீங்கு-கூஷுத்தை, மாயை
வாயத்தையென்றபடி. இளைக்கும்-விஹாரிக்கும் லவணாவணை, நி
ருமாலை - ஸ்ரீவகீயை, ஜமதிவிராயிநிவாஸநத்தாலே ஸ்ரீக்கு
ரிபரணவதீன யென்று கருத்து. பண்சள் - மாடங்கள், தலை
க்கொள்ளப்பாடி - உந்நதகூங்களாம்படி மாடப்பண்ணி, பறந்து
ம் - கூகாரத்திலே கிளம்பியும், குனித்து - நடித்து, உழலாதா
ர் - இதுவே காயமாய்த்திரியாதவர்கள். வல்வினை - வலிஷ்டவா
வங்களாணவ, மலைந்து - போவுகங்களாய், மோத - தங்களை
த்தனறையோடே யெத்தும்படி, கதுவுதலைவையிக்கும்படியென்ன,
மண்கொளுலகில் - ஸுத்திகாரயமான லோகுத்தில், பிறப்பார்-
ஜநிப்பார்கள். * * * * ஈ

மலையையெடுத்து - மொவலை-நத்தையெடுத்து, சன்மாரி-
ஸிலாவஷ-த்தை, உரு வஷ-த்தையென்றபடி. கல்மாரி என்கிற
விடத்தில்-லகாரவஸுனகூவம், காத்து-நிவாரித்து, பசுநிரைதன்னை

ஏழ—தொலைவுதவிர்த்தபிராணச் சொல்லிச்சொல்லிநின்றெட்டோ

தூங்* தலையிடைடாதனந்தட்டத்தடுகுட்டமாய்ப்பிறவாதா*

ரூலகாணாகத்தழந்திக்கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே* ॥ ஈ ॥

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மார்விடையேழுமடர்த்த*

ஏந்—கவமாகிறஜஹாமராணத்தையுடையவனெனவினைகூந வஸம்யித

தூஈவூகூகிம்மதராகாதார் யாவர்சிலர்அவர்கள்ளளவாழி நரக

யாதனிநையை யநூஹவிக்கிறார் கிழவரென்கிறார். ॥ ஈ ॥

இ— வசிரோகதமராணாஉவுயிகமானமிமாமிமாவாகூஷணத்தை

த்கேட்டும் விகூதராகாதாரை மவரிக்கிறரென்று வஸமதியும் ப

ரிஹரிதை. தூதீயவடஉத்தை வஸமூஹிக்கிறார் (ஈவூகூகிம்

தூராழியால்) தூரீபவாஉத்தை வஸாஹ வஹிக்கிறார் (ளளாலிவ

தூராழிபால்) கநூஹவிக்கிறரென்கிற வதிரிதாநநிஉரிஸத்தா

லே வஸியஉநூஹகத்தாலே விகூதராகாமையே நரகாநூஹவ

தென்றதாகத்தோற்றுகிறது. ॥ ஈ ॥

ஸ—மொவஜ்கிதை, தொலைவுதவிர்த்த— விநாஸத்தில் நின்றும்

வரிவாரித்தவனை, தொலைவு-விநாஸம், பிராணை—உவகாரகஜீவ

னை, சொல்லிச்சொல்லி ஏதுகிரியத்தாலே கூடஉபித்து, எப்

போதும் நின்று- வவரிகாமுமிப்படியே ஹிரவஸாகாராய், தலை

யிலேநி- ஸிரஸ்ஸிலேடை, ஆநனம்- கூவநம், வரிதமென்றபடி.

தட்ட - தட்டும்படி, தடுகுட்டமாய் - விவியவிகூதவெஷ்டிதமாய்

பிறவாதார்-கூகாரத்திலே கிளம்பியோடாதவர்கள், ஆலிகள்-

தரம்ழிதமான, ஒரவுபஜமானவென்றபடி. நரகத்து - நரகத்தி

லே, அழுந்திக்கிடந்து - மாபத்ராய்க்கிடந்து, உழைக்கின்ற-

கூலியாகிறற்க்கிற, வம்பரே -நாதனரே, நரகயாதனையில்நி

தமென்றபடி. விரோதநூஹவிவரி நரகமவர்களுக்கு கூடின

மாதாதென்றுகருத்து. * * * ॥ ஈ ॥

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா - வரிதஜம் ஒவரிக்கிறசோ

லையையுடையவள்பொருட்டாக, நீவிலைபொருட்டாகவென்ற

படி. வம்பு - வரிதஜம், அவிழ் - விஸ்ரம்ஸி, ஒவரிதலென்ற

படி. கோதை - மாலை, மால் - தீஹத்துக்களான, விடையேழும்

ஒடஹங்களைழுயும், அடர்த்த - வீரித்தவனை, செம்பவளத்

சூ— செம்பவிளத்திரளவாடன் சிரீதரன்றிருப்புகழ்ப்பாடிக்* கும்பி
டுகட்டமிட்டாடிக்கொகுகட்டுண்டுழலாதார்* தம்பிறப்பா
ற்பயனென்னைசாதுசனங்களிடையே* சுஅ

அ— (வம்பவிழ்) ஸ்ரீயாணுகையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியோடு
வரைஸ்ரீவஷிக்கைக்காக எருமேதழடார்க்கப் பெற்றதினாலுள்ள ஸ்ரீ
தரீயபத்தினாலே புதுக்கணித்ததிருப்பவளக்கை யுடையவ
னுடைய இந்த பூணையிகுவஷிமுணாநாவலம்யாடிஜநிசஸ்ரீதரு

நாலாம்பாட்டு.

இ— சிரீதரனென்றது வெஹதாமஹமென்கிறார் (ஸ்ரீயாணுகை
யாலேயென்று) ஸ்ரீவிபவாஹாவகஷஸ்ரீலையாகிக்கும்படி யவள்
பக்கலதுசெவ்பூணையிபாகையாலே யென்றபடி. "சூநாஸ்ரீவகூஷி:"
"யாஸ்ரீஸெவஸ்தவோஹாஹ்ருவதிஹிரிவ" என்கிறபடியே ஸ்ரீக்து வாக
நவாஹாசுவிஹரிகியான நப்பின்னைப்பிராட்டிபக்கல் கூவகிக்
யானது ஸ்ரீவிஷயவைராகிபரயத்தாலே வந்தென்கிறார் என்
றுகருத்து. வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா யென்கிறதற்குத் தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையிதாஸியால்) மால்விடை
யேழுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எருதிதாஸியால்) இதிலஹி
வைராகயர்மருளிச்செய்கிறார் (அதிணைஹிதாஸியால்) செம்பவ
ளத்திரள்வாயனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (பு
துக்கணிதததவிதாஸியால்) தொல்புகழென்கிறதற்குத் தாதயர்ம
ருளிச்செய்கிறார் (இந்தவிதாஸியால்) தாதீயாவதாரத்தைதவம்ரு

ஸ— திரள்வாயன்-ஸ்ரீயாணவைராலஷஸ்ரீவிஹாயாணன சிரீதரன்.
ஸ்ரீயாணுடையது, தொல் புகழ் - வஸ்ரீவிகமுணங்களின ,பாடி,
கும்பிடுகட்டமிட்டு - வாம்ஜலிவைய நதர் நின்றதப்கண்ணி, நட்
டம் - நதர்நம், ஆடி - கூத்தாடி., கோகு - ஸ்யாஹாகிகுலம்,
உகட்டு - உநவஸகுமாய், உண்டு - இந்தவிகுமாவஹமுத்தைதவாஜித்
து, உழலாதார்தம்பிறப்பால் - இதுவேயாவிதரயாய் திரியாத
ஜநங்களுடையஉசுவதியாலே, தம்மென்றது - வஸ்ரீவிகும், சா
துசனங்களிடையே - வாய யாஜநஸஜ்ஜநத்திலே, பயனென்னை - வ
யொஜநமது, வாய யாஜநஸஜ்ஜநதவஸ்ரீஉசுவதியாலே வ
யொஜநமேதென்று தாசுவயர்ம்.

ரூ—சாதுசனத்தைதவிபுங்கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்* காதியஞ்சோ
திபுருவையங்குவைத்திங்குபிறந்த* வேதமுதல்வனைப்பாடி

ஆ—திமயத்தாலே கூவூகூபிந்ரதராகாதார்ஹவஜெகுலோம
சான பூரிவெஷவர்கள்ருநிவே யென்னவுபயொஜநத்துக்காக? ப்பி
றந்தார்களென்கிறார். * * * * * ॥சா॥

(சாது) வஷ-ஸ்வெஷங்களாலும் வஷெ-ஸ்வாகெஷ வதி
வொவுஜாநிருந்துவைத்து சூபூரிதஜநவிரோயி கூம்வொவு
வொரநிரவஷநாகயை-ஸ்மாக வ்வாவஷாயாரண ஜிவுரகிவவிஜிஷ்டி
ணய்க்கிகாண் டிந்தலொகத்திலே ஜநவஷ்வுப்வந்துபிறந்துஜிவா

இ—ய்க்கிறார்(ஈவூகூதிஜி தீர்ஷியால்)சாதுசனங்களிடையெயெ
ன்கிறதற்குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (ஸமவஜி தீர்ஷியால்)
தம்பிறப்பால் பயனென்னே யென்கிறதற்குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்
செய்கிறார் (என்னவி தீர்ஷியால்) அவர்களுக்கஜிஜ நமுண்டாரு
ம்ம் வுகமை-ஸ்மென்கிறரிப்பாட்டிலென்று வஸ்மதீயுப்மஹி-ஸ்னை

ஐந்தாம்பாட்டு.

வேதமுதல்வனை யென்கிறதற்குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்செய்கி
றார் (வஷெ-ஸ் தீர்ஷியால்) சாதுசனத்தைதவிபுமென்கிறதைபுரை
க்கிறார் (சூபூரிதஜதீர்ஷியால்) கஞ்சனைச்சாதிப்பதென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (கூம்வொவ தீர்ஷியால்) ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்கு
வைத்தென்கிறதற்குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (வ்வாவஷாயாரண
வொ தீர்ஷியால்) இங்குப்பிறந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இந்த
லொகத்திலேயி தீர்ஷியால்) ஜிவுரகிவதனை அங்கேவைத்து

ரூ— சாதுசனத்தை - வஸ்திகஜநமான ஜெவகீ வஸுதெவாதி
கனை, தவீயுப் - வீர்யக்குடவனை, கஞ்சனை - கூம்வஸனை, சாதி
ப்பதற்கு - வதிக்கிறதற்கு, ஜயிக்கைக்காகவென்றபடி. ஆதி-
வவதாரரகிவங்களுக்காதியான, அம் - வஸுஹாமான, தேசாதி-
வஸுதாரரகிவங்களுக்காதியான, உருவ - ரகிவத்தை, அங்குவைத்து - அ
ங்குப்போலேவைத்துக்கண்டு, பூரிவெஷணத்திற்போலேயெ
ரித்துக்கொண்டென்றபடி. வாரகிவதாயுரகிவவிஜிஷ்டி
யென்றதாபிற்று இங்குப்பிறந்த,வேதமுதல்வனை-வெஷவரயாநனை,
வெஷாநாம வரயாநவர கீவாஹ்யனையென்றபடி. பாடி- மாநம்

மூ—வீதிகடோறுந்துள்ளாதா * ரோதிபுணர்ந்தவர்முன்னெரிவெ
ன்சவிப்பார்மனிசரே* ॥ரு॥

மனிசருடம்மற்றுமுழுற்றுமெய்மாயப்பிறவிபிறந்த* தனியன்பிற
ப்பிலிதன்னைத்தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானைச்* கனிவயக்கரும்பி

ஆ—முனைத்தை புடையழுபிருந்தவினைப்பாடி வீயிகள்தோறும்
திரியாதாரைத்தனியேயனுமறிவுடையரேயாகிலும் அவர்களாலொரு
வ யொஜநமில்லையென்கிறார். * ॥ரு॥

(மனிசரும்) லெ கரவஷிவ்வவ்—விஸஜாதீயனுப்,

இ—விட்டு இங்கேபிறந்தானென்றசுமகாள்ளில் ஒரு முனை
தீஸயம் சொல்லிற்றுகாமையால் அங்குஎன்னது வ்ஷாதொசுமா
ய் ஜெயுரவுவத்தை யங்குப்போலேவைத்துக்கொண்டிங்குபி
றந்தானென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஓதியுணர்ந்தவர் முன்
னெவென்கிறதற்குத் தாதுயசுமருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையனு
மிதுவழியால்) யென்செவிப்பாரிதுவழிக்குத் தாதுயசுமருளிச்செ
ய்கிறார் (அவர்களாலிது) * * * ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

தனியனென்கிறதற்குத் தாத்பயசுமருளிச்செய்கிறார் (லெ தொ

ரப—பண்ணி, வீதிகள்தோறும்துள்ளாதார் - வ்ஷ்டம், ஓதியு
ணர்ந்தவவர்முன்னு - சுஜ்ருயநம்பண்ணி ஜ்ஞாநிகளாயிருப்பார்மு
ன்னுக, என்சவிப்பார் - என்னஜவிப்பார்கள், மனிசரே - உந
வஷ்ரோ, அவர்கள் ஜவநமும் வ்ருதமும். அவர்கள் - உந
ருமல்லரென்றுகருத்து. * * * ॥ரு॥

மனிசரும் - உந வஷ்ருரும், மற்றும் - சுந்ருரும், லெகருமெ
ன்றபடி. முற்றுமாய் - கூஜ்ஞாநமுமாய், ஜ்ஞாநக்ரியசுக்குக்
ருமாயென்றபடி. ரஜஸு வஷாஜ்ஞாந வஷ்ரவெறும் உலெஜ்ஞ
ாநவெறும் ஜ்ஞாநக்ரியசுமரவெறுமாயென்றதாய்த்து
மாயப்பிறவிபிறந்த - க்ருத்ரிமங்களிலேபிறந்தவனை, தனியன்
சுஜாதீயனை, விஸஜாதீயனைவென்றபடி. பிறப்பிலிதன்னை - ஜ
ந்மராஹித்தனை, சுஜ்ருஜ்ஞாநராஹித்தனென்றபடி. தடங்க
டல்சேர்ந்த - விஸாலஜலநிதியானை, பிரானை - உலகுகாரக்
னை, கருப்பிணிச்சாற்றை கரும்பிலுனடவினியசாறனை, வ்ஷாஜ்

மூ — னின்ற நிற்றைக்கட்டி னையத் தீதுனை யபு னை த* முனிவின் றி
யேத்திக்குனிப்பார் முழுது துணர் நீர்மை யிறை சே* ॥ கூ ॥
நீர்மை யிறற்று வர்வீ யனைவர்க்கருள்செய்து நின்று*

மூ — கழுகாயி நஜநாயகியிலுப், கூதீனாண்வநிலை கதநுய், சுழி சவெரிதாணாகவுமாக வஸவஸகலுத்திறலை வர்காகூதிலொவ வங்கனொன்றும் மாயியாமே நாவஷ்ராழிவஸவர்யொதிகளிலும் வந்து ஈவ தீணர்னுப், நிரகீமயலொஹ்லு ச சலுபி நந்தவனை டந் வஸ சியாக்களாப்க்கொண் டேடத்திக்குனிப்பார் யாவர் சிலர்? அவர்கடே? வஸவர்ஜுநாகிற ரென்கிறார். ॥ கூ ॥

இ — கழுகியால்) பிறப்பிலிகன்னெயென்கிறதற்குத் காதுயர்ருளிச்செய்கிறார் (கழுகர்கழுகியால்) கூழுயர்வாவியான மாயமாவெமிங்கே கவதாரஹஸ்யாநுசந்தாழுபர்வாமென்கிறார் (கூ ஸ்ரீவிதகழுகியால்) தொவஷங்களென்றது - ஜநாநவஸம்கொவுமும்ப ரீவொழிகளும் காவஸ்ரீவாணிகளுவாழிகளும் ஸிகழுகுமும்காமயாழுகுமெமன்றபடி. மாயியாமேயென்றது - மாயஷத்துமில்லாமலென்றபடி. வாயுழுவாதத்தி லவஸரிஷ்டத்துக்குத் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (நாநவஷ்ரிகழுகியால்) கழுகீயவாதத்துக்நந் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரகீமயெகழுகியால்) முனிவின்றியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கூநவஸசியாக்களாயென்று) சுவகாரத்திலே மொவஷரீவாழி தொவஷாவிஷாணரவரிகராயென்றபடி. முழுதுணரி ழுவாழியை வஸ்து வரிக்கிறார் (வஸவர்ஜுநாகிறரென்று) ॥ கூ ॥

மீர் — வான வஸாரத்தையென்றபடி. கட்டிடையை - நாவத்தை, தேனை - பசலை, அபுதை - சதிரீதத்தை, முனிவு - விவஷம், சுவஸ்ரீயையை உவயக்கிறது. இன்றி - இல்லாமல், ஏத்தி - வஸ்தித்துகுனிப்பார் - நகிர்ப்பார், முழுதுணர்நீர்மையிறை - கூசுவஸஜநாநவஸகர், வஸவர்ஜுநாகிறரென்றபடி. * * ॥ கூ ॥

ஐயாக்கு - வளநபாணவர்களுக்கு, அருள்செய்து - கூவிளையைப்பன்னி, நீர்மையில் - நாகுகிணறுபோலிகுராள, நீர்மை - நாகுகிணறு. நூற்றுவர் - மாதிவஸாவுரான நாயெகாயகாதிகள், வில - நமரிக்கும்படி, நின்று - 'பவஸ்ரீகிரீவதிமாவுபாவ வஸவஸ்ரீவெயெவ ஜநாநவர்கநிர்' என்னுமப்படி வாணவர்களுக்கு

மும்—பார்மல்குசேனை பவித்தபரஞ்சுடரைநினைந்தாடி* நீர்மல்குக
ண்ணினராகிநெஞ்சங்குழைந்துணையாதே* யூன்மல்கிமோடுப
ருப்பாருத்தமர்கட்கென்செய்வாரே* ॥எ॥

ஆ—(நீர்மையில்) பாண்டவர்கள்பக்கலுள்ள வாதுவுந்தாலே தன
இனராயிகளான உபயநாதிகளையும் மற்றுமுள்ள பூதி
க்குயுவமுத்தையுமடங்க நிரவித்ததுவே தனக்கு நிரதிசய
தேஜஸ்ஸாக விருந்தருளினவனை நினைத்து நீர்மல்குக்கண்ணினராகி
நெஞ்சங்குழைந்துணையாதே யெவ்வமும் ஸாரஸ்வதோஷகூராயிருப்
பார் இந்த ஸ்ரீவிலிவனவர்கள் வதிக்கிறவிடத்திலே என்செய்
யவுளராணரென்கிறார். * * * ॥எ॥

ஏழாம்பாட்டு.

இ—ஐவர்க்கருள்செய்தென்கிறது வைதாஹஹர்மென்கிறார் (பர்
ணவர்களை தூதியால்) நீர்மையிலென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளி
ச்செய்கிறார் (தனிநாயிசனென்று) நூற்றுவர்வீபங்கின்றென்ற
நயமாக்கித் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஊரியர்நாயநாதிகளை
யுமென்று) பார்மல்குசேனையவித்த வென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(மற்றுள்ளவி தூதியால்) பரஞ்சுடரையென்கிறதற்குத் தாதுயர்
மருளிச்செய்கிறார் (அநுதேவியி தூதியால்) ஊன்மல்கிமோடு
பருப்பாரென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வேதவிதி
தூதியால்) உத்தமர்கட்கென் செய்வாரென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(இந்தஸ்ரீவைஷ்ணவி தூதியால்) ॥எ॥

ப—வலர்முமாய் நின்று, பார்மல்கு - ஸகலஜநாதிலே வந்தபா
நிற்கிற, சேனை - வலியையும், அவித்த - நசிப்பித்தவனை,
பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி - ஸ்ரீஷ்ணனை, நீர்மல்குகண்ணினராகி. கூந
நூறாய வடிவுபடைத்தாராய், நெஞ்சங்குழைந்து - நிரவ
தூவீயமதிதமாய், நையாதே - மனமிரும்பாகாதே, ஊன்மல்கி,
நாவலவலபூரித்தாய், வீரவுரிதரரென்றபடி. மோடு - பிசல், கூம
வலமென்றபடி. பருப்பார் - வதிக்குமவர்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவரி
ன்றபடி. உத்தமர்கட்கு - ஸகலஹேயப்ரத்யநீகர்க்கு, என்செய்வார்
என்னவகாரத்தைச்செய்யக்கடவர், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்குவயோ
திக்கைதவிர எல்லார்க்குமும் ஜந்துபயமென்றிருக்கிறார். எ

மூலம்—வார்புனலந்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்தெந்தை* பேர்
பலசொல்லிப்பிதற்றிப்பித்தரென்றேறுபிற்கூர* ஊர்பலபுக்
கூர்ப்புகாதுமுலோகர்சிரிக்கநின்றாடி* யார்வம்பெருகிக்கு

ஆ— (வார்புனல்) நிரதிசயபரமபோக்யமான திருமலையிலே நி
ன்றருளி யென்னை யடிமைகொண்ட திருவேங்டமுடையா னு
டைய திருநாமங்களைச்சொல்லிப்பிதற்றி, ஸ்ரீவிஷ்ணுவர்களல்லா
தார் பித்தரென்றுசொல்லும்படி உந்மத்தர் லக்ஷணமாகத்தோடு
லக்ஷணமாகத்தோடு வாசியன்றிக்கே இளகிக்கூர்சிரிக்க அதுவே
உத்தேசமாம்படி லலலஹ்ஹஉவெளித்தனை யுடையராய்க் கூசிநி

எட்டாம்பாட்டு.

இ—வார்புனலந்தண்ணருவி யென்கிறதற்குத் தாதையும்மருளிச்
செய்கிர் (நிரதிசயபோக்யமான திருமலையிலே) எந்தையென்கிறதற்குத் தா
தையும்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டாளிற்) ஊர்பலபுக்கும் பு
காதுமென்கிறதற்குத் தாதையும்மருளிச்செய்கிறார் (உந்மத்தரைப்போ
லிருப்பாளிற்) வாசியின்றிக்கே யென்கிறதற்கு ஆடுமவர்களென்கி
றதோடே கூட்டியம். சிரிக்கநின்றாடி யென்கிற லக்ஷணத்
துக்குத் தாதையும்மருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிப்பாளில்) நின்
றாடி யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (லலலஹ்ஹஉ இப்பாளில்) ஆர்
வம்பெருகிக்குனிப்பா னென்கிறதை புரைக்கிறார் (கூசிநிலலலஹ்

ஸ—வார்புனல் - லலஹ-லலஹ்ஹஉமாய், அம் - லலஹ்ஹமாய்,
தண்-ஸீதலமான, அருவி- நில-ரத்னபுடைத்தாய், வட-திரு
வேங்கடத்துக்கு தாரகமாயிருக்கிற, திருவேங்கடத்தெந்தை - ஸ்ரீ
லலகூடாலயஸ்வாமியினுடைய, பேர் - நாமங்களை, பல - லலஹ
க்களை, சொல்லிப்பிதற்றி - வீர்த்தி)கீர்த்தனத்தாலே பகுதிமாகவு
ரைத்து, இதுக்கு குனிப்பா னென்கிறதோடே கூட்டியம். பித்த
னென்றே - உந்மத்தனென்றே, பிறர் - லமஸ்தலலஹ்ஹஉ ஸ்ரீவைஷ்ணரான
வர்கள், கூற - சொல்லும்படி, பலவூர் - லலஹ்ஹஉ நாடுகளை, பு
க்தும் - ரசவெளித்தும், புகாதும் - ரசவெளிபாடேதும், முதி
த்திலும் வநத்திலும் தாழ்வுமாகுமென்றபடி. உலோகர்சிரிக்க-
லக்ஷணம். நின்றாடி - ஸ்திரமாய் நிலவெளிதங்களைப்பண்ணி, ஆர்
வம்பெருகி - கூசிநிலலலஹ்ஹம் வளர்த்து, குனிப்பார் - லலலஹ்ஹஉ

மூ—னீப்பாரமரர்தொழப்படுவாரே* ॥அ॥

அமரர்தொழப்படுவானையனை த்துலகுக்கும்பிரானை* யமரமே

ணத்தினுள்ளேயொருபுணர்ந்தவன்தன்னேருடொன்றுக* வமர

த்தணியவல்லார்களொழியவல்லாதவரெல்லா* மமரகினைந்

ஆ—வெஞ்சமம் கிருந்தாடுமவர்கள் அயர்வறுமமரர்களினும்பிறழ்

றென்கிறார். * * * * ॥அ॥

(அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதிபாய் ஸவ-ஹலொகஞ

ஸ்ணயிருந்த வெம்பெருமானை லெகூலயூாயை-ஹமாக கூறுயிக்கு

மந்த கூஷ-ஜ்ரானவர்களொழிய வல்லாதாரெல்லாம் இப்படி எம்

இ—தூாஷியால்) அமரர்தொழப்படுவாரென்கிறதற்குத்தாதய-ஹம

ருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமி தூாஷியால்) * ॥அ॥

* ஒன்பதாபபாட்டு *

அவன்றன்னேடொன்றுகவமர னென்கிறதற்குத் தாதய-ஹம

ருளிச்செய்கிறார் (லெகூலயூாயை-ஹமாகவென்று) அமரமனத்தினு

ள்ளேயொருபுணர்ந்து என்கிறதை ஸம்ஹ ஹரிக்கிறார் (கூறுயிக்கு

மென்று) த்துணியவல்லார்க ளென்கிறதற்குத் தாதய-ஹமருளிச்

செய்கிறார் (கூஷ-ஜ்ரரென்று) ஹமஹ-ஹ்ணங்கள்நிற்க லெகூலயூாயை

த்திலேதுணிகை கூஷ-ஜ்ரகூதூமென்று நிஜனக்கிறரென்று கருத்

து. அமரநினைந்து என்கிறதைபுரைக்கிறார் (இப்படிபிதூாஷியால்)

மூ—நதி-ப்பார், அமரர்-ஸ-ஹரிகளாலே, தொழப்படுவாரே. ॥அ॥

அமரர்தொழப்படுவானை - ஸ-ஹரிலெஸவூணை, அனைத்துல

குக்கும்பிரானை - ஸவ-ஹலொகங்களுக்கும் லெஷ்ணை, உஜிலெயூ

திலெஷஜ். அமர - ஸ-ஹ்ஸிரமாக, மனத்தினுள் - ஜநஸ-ஹக்கு

ள்ளே, யொருபுணர்ந்து - யொஹத்தைரவித்து, அவன்தன்னே

டொன்றுக - வாஜாதாவோடே ஸஜமாகைக்காக, "ஸவ-ஹஜதி

ஸிதம்யொஜாஹஜதி சுகஸ்ஸோஸ்ஸிதஜ்" என்கிறவிடத்திலே ஸ

கூயூவைம்போலே ஒன்றுகவென்றது ஸாஜூவாயம். தெவஜந

ஷூாஜிஸரீரஸயூக விரஹாரதிவவாஜிதாஸாஜூமாகிற லெக

வயூத்தைப்பெறுகைக்காக வென்றபடி. அமரத்துணியவல்லார்க

ளொழிய - ஸ்ரிரமஸகஸாஹஸம்பண்ண ஸகதரானவர்களைத்தவிர,

அல்லாதவரெல்லாம் - வு கிரிகதரெல்லாருக்கும், அமர - கூநரு

ஏழு—தெழுந்தாடியலற்றுவதே தகருமமே* ॥க॥

கருமமுங்கருமபலனுமாகியகாரணன்றன்னைத்* திருமணி

வண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத்தேவபிரானை* யொருமையமா

ஏ—பெருமானை கூநாவலம்யித்து கூவ்ரகூ கீம்ஹராமபடியாக வ

னை கூறுயிங்கோளென்கிறார். * * * க

(கருமமும்) வொறுவாவகூதிங்களுக்கும் கூதிவலங்

ளுக்கும் நிபதனாவாய். வலவிஜஹகூகாரணமாய், நிராகிரபள

டுநீயாதலைஹ்ரு ஜிவ்ரசிவளுப், வஹ்வலிதுகூஷனைப், வெ

ஷிவஷாஸநாஹ்ரு வர்ஜிதகலசரிஹி லைவ்ரஹாநயிருந்,

வெம்பெருமானை கூநாந்ரவ்ரயொஜநா ஹநலாய்,

இ— எழுந்தாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூ

வ்ரகூவதிஜி கர்ஷியால்) அலற்றுவதே கருமமென்கிறதற்குத் தா

த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூறுயிங்கோளென்று) கீழ்பண்ணி

னவ்ரூதி நிவிரேதக்ரு வலி தாத்பர்யத்தை விரோவிஷயத்தாலே

சொல்லுகிறாரென்று வ்யாக்யாநத்திலுள்ளது. ॥க॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

கருமமும் கருமபலனுமாகிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு

ளிச்செய்கிறார் (வேணை கர்ஷியால்) வ்யாபாரநாயிகாரணனும் நீ

யதாநியாஹ்ரு கூவ நிவ்யாபகனென்று கருத்து. தேவபிரானென்

கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாவிஷ கர்ஷியால்)

ஒருமைமனத்தினுள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

(கூநாவிகர்ஷியால்) உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி என்கிறதற்குத்

ஏ—வ்ரயொஜநமாக, நினைந்து - ஸ்மரித்து. எழுந்து - உஜ்ஜ்ரும்ஹித்து

ஆடி - நர்தித்து, அலற்றுவதே - கூநவ்யாபாரமகூ ஜமாகவ்ரூதிப்பதே,

கருமம் - கூதி-ஹ்ரும். * * * ॥க॥

கருமமும்கருமபலனுமாகிய - கூஜ-ஹ்தகூஷவ்யாபாரவிஷயனை, கா

ரணன்தன்னை - கூாரணஹ்ரூதனை, நினைவண்ணனை - ஸ்ரீஜ

நார்தனை-ஹ்ரனை, செங்கண் - கூரூணவிலாஸநயனனை, மாவினை-

கூஸ்ரீதவ்ரூதிஜாஹராமிபானை, தேவபிரானை - லீலாநாம்ஹ்ரூதியை,

ஒருமை - வைனக்ரும், ஒருமைமனத்தினுள் - வைனகூயாகூதமான

ஜநஹ்ரூயில், மெய்ஜிலேஜிலொவிஷோஷம், வ்ரூவ்ரூவ்ரூவலிலெ

ஏழு—னை நதிறை ளைவத்துள்ளங்குளைழந்தெதழுந்தாடிப்* பெருமை
யுநாணுந்தவிர்ந்துபிதற்றுகின்பேதைமைதீர்ந்தே* ॥ய॥
தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத்திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல* வார்

அ— நிரகிரயஹஸ்பாசதராய், நிரஷ்டாஹாகாராதிஷோஷ
ராய், ஹமவதீரிசூ விஷபலாமாரவிதராய்க்கொண்டேத்து
ங்கோளென்கிறார். * * * ॥ய॥

(தீர்ந்த) தன்திருவடிகளை வுராவுமும் வுராவகாமென்
றபுவலித்திருக்கு மாறுதலை நிரஷ்டவுதீவைபகராக்கி யடி
மைசெய்வித்துக் கொள்ள வல்லவார்த் புகழையுடையனாய்,

இ— தாதுரூமருளிச்செய்கிறார்(நிரக்ஷயெதுாழியால்)பெருமை
யும்நாணுந்தவிர்ந்து என்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிரஷ்டதுாழியால்)
சூழிஷவும்ஜுாவாரம். பேதைமைதீர்ந்து என்கிறதற்குத் தாது
யர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹமவதி துாழிபால்) ஆகிஞாநுவாவியான
பேதைமைஷவும் தசுகாயர்மான விஷபலாமத்தை யகூஷிக்கி
றது. பிதற்றுமினென்கிறதை புரைக்கிறார் (ஏத்துங்கோளென்று)
கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன சூரபணத்துக்குவயர்த்தமாக அவனு
டைய வுாத்துகூவாவயர்த்தாகாரங்களையு மிவர்களுக்கு வுாத்
துாகூவாவயர்த்தமாக சுலாகாராதி துாமத்தையும் சொல்லு
கிறதென்று இப்படிலாமகியும் வாக்யவிவெத. ॥ழ॥

நிகமனம்.

தீர்ந்த என்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (நின்தி
ருவிதுாழியால்) திருத்தி என்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்
கிறார் (நிரவதுாழியால்) பணிகொள்ளவல்லவென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (அடிமையிதுாழியால்) அமரர்பிரான யென்கிறது

ஸு—கூாவமாவதியானதிநவுலிலென்றபடி, வைத்து - ஸ்தாவித்து,
உள்ளங்குளைழந்து - வெதித்தலே திநவு-தூவித்து, எழுந்தாடி-
வவடம், பெருமையும்- திவாசுகூவமும், வுாசுகூவ-வை-சேயையும்
என்றபடி. நாணும் - தசுகாயர்மான லஜ்ஜையையும், தவிர்ந்து-
தூஜித்து, பேதைமைதீர்ந்து - அறிவுகேடு நிவுதிமாய்,பிதற்று
மின் - சுகு திமாகவுாதியுங்கோள். * * ॥ய॥

தீர்ந்த - சுயூவவஸிதரான, அடியவர்தம்மை - சூரிதையை,

ஏழு—ந்தபுகழ்ச்சுதனையமரர்பிரானையப்மானை* வாய்ந்தவளவ
யல்சூழ்தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோப* னேர்ந்தவோராயிரத்
திப்பத்தருவினைநீறுசெய்யுமே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—அயர்வறுமமரர்களேடே லம்மொழிக்குமாப்போலேசூழ்ந்
தோடு லம்மொழிக்தும் லவ்வாகணப், எனக்குலவ்வாதியாயிருந்த
வெம்பெருமானைச்சொன்ன விதகிருவாய்மொழி லமவஹ்கிவிரோ
யிகளைப்போக்குமென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஆழ்வார்-மென்கிறார் (அயர்வறுமிதாதியால்) அச்சுத
னைபென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்தோடி
தாதியால்) நேர்ந்த என்கிறதைபுரைக்கிறார் (சொன்னவென்று)
அருவினை நீறுசெய்யுமே என்கிறதை விவரிக்கிறார் (லமவழி
தாதியால்) * * * * * * ॥கக॥

ப—திருத்தி-நிலைர்வதிகரித்து,பணிகொள்ளவல்லெனெகூயர்
ம்செப்வித்துக்கொள்ள லதுயர்னை,ஆர்ந்தபுகழ்-பெரிணர்மா
ணனை, அச்சுதனை-சுவ்யுதனை, அமரர்பிரானைலம்மானை இ
தற்குநேர்ந்தவென்கிறதேதாடே கூறுடம். வாய்ந்தவள-லுவலதி
தளான, வயல்-கெடூரங்களாலே, சூழ்-வரிவ்யுதமான
தண்-ரீதலமான, உயர்நரஹிஹிரென்றுகருத்து, வளங்குருகூர்-
லதிவ்யாதமானதிருநகரியில், சடகோபன், நேர்ந்த-சொன்
ன, ஓராயிரத்திப்பத்து, அருவினை-கூரிநவாவங்களை நீறுசெய்
யும்-லஸ்மீகரிக்கும். * * * ॥கக॥

ஸ்ரீமதேவரவரமுனயேநமஃ லகோபிலபூர்ணாய நமஃ
ஸ்ரீமதேராமானுஜமுனயேநமஃ

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவிபோவநிஷத்தாதபுத்ரஸ்தாவஸ்ரீ:

(மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்.)

ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுஸ்ரீமதே, ஸ்ரீமத் வாரநிவாஸமுநி மஹா
யோகிராஜாய நம: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாய நம: ஸ்ரீமதே கோதாயை நம:
ஸ்ரீமதே விஷ்ணுசித்தாய நம: ஸ்ரீமத் வாரநிவாஸமுநி மஹா
யோகிராஜாய நம: ஸ்ரீமதே ரங்கநாதாய நம: ஸ்ரீமதே விஷ்வக்
ஸேநாய நம: ஸ்ரீமதே நம்மாழ்வாராதி குருப்யோ நம: ॥ ஸ்ரீ: ॥

(ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுஸ்ரீமதே) முதலிலச்சிறைப்பட்டுநின்ற கை
ம்மாவுக்கருள்செய்த - ஸ்ரீமஹத்தாலே ஸ்ரீவஹிக்கப்பட்ட மஜ்ஜ
நீரை விடுவித்தருளினதிலும், (ஸ்ரீமத் வாரநிவாஸமுநி) திண்கழற்
காலசுரர்க்குத்தீங்கிழைக்கும் - சூழ்ந்திகவிராயிகளான் சுவர்
ர்களுடைய நிராவாஸநத்திலும், (மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்)
மலையெடுத்துக்கன்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னைத் தொலைவு
தவிர்த்த - மொய்ம்மஹத்தையெடுத்து மொய்ம்மத்தை ரக்ஷித்த
ருளினதிலும், (மொழிகோவலர்தொழுகோவலிடைக்) வம்பவிழ்தோகைத்
பொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த - ஈப்பின்னைப்பிராட்டிக்கா
கப்பண்ணின ஸப்தரிஷபங்கத்திலும், (வாழ்வுவிதையெந)
சாதுசனத்தைநலியுமிராஜ - சுவபோகபரிவாரஸம்ருத்ய விரோதத்
தோடே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனய் சுவதரித்தருளி வாயுக்களான தெவ
கீவஸுமெவர்சனைவாயித்த சுவஸனை வஸம்ஹரித்தருளினதிலும்,
(வியலுலகமெலாம்) தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானை - சூழ்ந்
தராகூஷணத்திலே சுவஹிதனுப்க்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே
கண்வளர்ந்தருளினதிலும், (கோணீஹாரவுவெரவெ) ஐவர்க்
கருள்செய்து நின்று பார்மல்குசேனையவித்த - வாடவவர்களுக்கா
கயுத்தத்திலேநின்று ஸ்ரீஹாரத்தைப் போக்கியருளினதிலும்,
(கூடியாரவலம்) வார்புனலந்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்
தெந்தை - சுவதாரத்தில்பிற்பட்டாரும் இழவாதே கூடஹவிக்
கும்படியாக உபாதீயமாய் ஸுஹாரமான திருமலையிலே நின்ற
ருளினதிலும், (நிஜகாராயவுதாயம்) அமரர்தொழப்படுவானை -

ஆ — தா — அயர்வறுமமரர்களாலே ஈடுநவர தழாராயவுலையிருக்கை யிலும், (விஷாலம்வெவ) காரணன்தன்னை . மொகுங்கனையெல்லாம். வ்வுவதித்தருளினதிலும், ஓருப்பட்டநூலையிப்பாரை எம்பெ ருமான்தன்னுடைய திவ்யுதம்மஹவிஷ ஹகாஞ்சிபாரிலே பிசசேற் றி சுகூடோன வாஷ-ர்வவதிதங்களை யுடைபராகப்பண்ணுமெ ன்று "மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்" என்கிற ஒஸாகூத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥க அ॥

ஸ்ரீஉவெதிமதி ஹகி ஹா ஒசிகாபதஜீ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

அ — (செய்படதாபரைக்கண்ணான்) பிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்து
எனறுகாணது எம்படருடலை கூடுமேயிங்கோரென்று மூன்பு
சொல்லப்பட்டவர்களைகருதித்து எப்பெருமானுடைய வஷ்ணவ

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ—. தீழே சுவஸ்ருஷுத்தமான வஷ-ர்காரணவஸ்துவைதும் சுவதா ராதிகளாயும் இத்திருவாய்மொழியில் பேசுவானென்? "அலற்று வதேகரும்" மென்றும் "பிதற்றுமின்" என்றும் தீழேசொல்லி யிருக்க "பரவுமினை மனம்வைம்மினை" ஹதராதியாலே இங்கே கூறுபரணாவெதிஷயாந்தான் பண்ணுவானெனென்ன சுவதரிப்பி க்கிறார் (பிதற்றுமினி தராதியால்) வளமஹுகாவிஷாவெதிஷயத்தி லே இத்திருவாய்மொழிக்குத் தாத்பர்யம். கூறுபணம் தசுவை ஸுதாநாவாஹும், வஷ-ர்காரணவஸ்துவும் வரகுவரபிவமாகை யாலே வளமஹுத்துக்கு கூறுபணாவெயொகிகவஸிஹுவுமும் கூநாவாஹும், சுவதாராபரபிவமான வளமஹுமும் கூதெஷ வளமஹுகாவிஷயத்திலே கூகாங்ஷாஜநநாமும் மநாவாஹுமெ ன்றுகருத்து. பத்தாடைபடியவரிலே வளமஹுகாவிஷ சொல் லிறநிலையோவென்னில்; தவிதாவபுத்ரபுத்ரனான சுவ-ர்வதந்

ஆ—சுவகுாவெஷ்ணை யருளிச்செய்கிறார். வலம்சு ஹ வலஹவெவ

இ—ரரஷ்வெவளஹ ஹும் குாஷ்டாஸஹ விவகூஷி தமென்பார்கள்.
இதற்கு சுதீஸயிதகுமெதன்னில்; விஹவாஹ்வதாரங்களைப்போ
ன்றிக்கே எல்லார்க்கும் சுநுலவிக்கலாம்படி வஹாவஸஹியிரு
ன்டாகைபும் "சுவ்ஹவ-ஹவஹிஷ்ணுவ-ஹகுவாயிநாவிஹா
தஷ்டிதீ:" என்னும்படி நிற்கைபும், ஆணைலுட் கிளரொளியிலும்
ஒழிவில்சாலத்திலும் இவ்வகை-ம் வரலமன்றேலுவென்னில்; த
தொவ்வுதீஸயிதமான ஹ்ஹாவ-ாவளஹஹும் விவகூஷி தமென்
பார்கள். ததொவ்வுதீஸயிதகு மிதுக்கெதன்னில்; எம்பெ
ருமானுக்கென்று சுவலாயாரணமாய்வகுத்த வளதிதிகெதநங்க
ளிலே நிபதனெஹமமாய் நிற்கையன்றிக்கே வலம்வாஷிக்ஸுடையப்
ஹீபகுவாஹிதாநவிஷயங்களான கூடீகூாஜங்கள்தோறும் நிற்
கையும் சூஸ்ரிதரேதனும் ஒரு ஹ்ஸவுத்தைத் திருவுடம்பாகக்
கோவிலைல் அத்தையேநனக்கு ஹிவ்யாவிவமாகக்சாண்டருளு
கையும் ஹ்ஹவகூஷ்தாஷிகள்போலே ஹாயவிஹாஹாவஹ-ாமாகை
யும் இவன்தான் பசித்தபோது ஏதேறுமொன்றை நிவெஷிம்ப்
ண்ணிலைல் அத்தை சுாஸ்திரீக்கையும் என்றிவைமுதலானவை
அவைதத்தள் சூஸ்ரிதாஹித ஹ்ஸவுத்தையே தனக்கு ஹிவ்யாவிவ
மாகக்கொண்டருளுமென்கிற விதான்றும் இத்திருவாய்மொழி
யில் தஞ்சமாகிற என்கிறபாட்டில்ஸாவூம், மற்றவையெல்லாம் சு
ய-ாவஸிஷங்கள். முன்சொல்லப்பட்டவர்களைக்குறித்து என்கிற
விதத்தாலே வலம்ஹ கியும்வ ரவிஷிதே. தாம் சூரபிக்கச்சொல்லத்
செய்தேயும் அவர்களாரபியாதிருந்தவாறே இவர்களைப்பெரு
மானே சூரபியாதொழிகிறது அவனுடைய வளஹவுகாவெஷ்
யையறிபாமையாலே என்றுபார்த்து அவர்களைக்குறித்து அத்தை
யுவதிஷஸிக்கிறரென்றுகருத்து. * *

முதற்பாட்டு.

செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் என்கிறதற்குத் தாதுய-ாமருளி
ச்செய்கிறார் (வலம்கூவெ தூாஷியால்) முற்றுமாய் வெளிப்பட்டி

ரு—செப்பதாமனாரக்கண்ணை புலகேழுமண்டவவன்கண்டூர்*
வையம்வாணம்மனிசர்தெய்வமற்றும்மற்றுமற்றுழும்*
செப்பசூழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவை படைத்தான்

அ—கல்கூபாத்தாலெவையம்வாழ்மனிசர்தெய்வட்மற்றும்மற்று
ம்மற்றும் முற்றுமாய்ச்சொண்டு தோற்றுற இவற்றுக்கு வூ ஊ
வாய்தின்னோயும் தெஜஃவூஹு கூவாவெய கூவுணமாண்விரி
ஷூறுப், வெஹாரஞ்ஞாய-ழிதயாவஷாய வஷ-ஜமகவூவதி
வொமஹாரவெஹ தாஹ்ரி தூறுப், வெஷநாரஞ்விவெண்ணவஷாய வஷ
ஷ-ஜமகூரகூஷகூறுயிருந்த வஷெஷ-ழாவுணதிருன் செய்பதாமனா
க்கண்ணை யுகேழுமண்டவவன் கண்டூரென்றுகொண்டு வ

இ—என்றஙபித்து உரைக்கிறார்(முற்றுமாய்க்கொண்டி தூாஹியால்)
''வொகூஹிமவூாவூ)''என்கிறவிடத்தில் வூாவூஎன்கிறதற்குவுர்
வுவுக-ழாஹிம் என்றயஷ-ழமாகிறுப்போலே வெளிப்பட்டென்கி
றதற்கு வெளிப்பட்டிநக்கிற வென்றயஷ-ழமகலாமென்று விளக்
த்ருளிச்செய்கிறார் (தோற்றுகிறவென்று); தோற்றுகிறயென்றது -
தகுஷவூாணஹுயுமாகிறவென்றபடி. இவைபடைத்தானென்கிற
தற்குத் தாகுயஷ-ழமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றுக்கு தூாஹியால்)
பின்னுய்மொய்குழல் சோதியோடாகினன் என்கிறதற்குத் தா
வுஷ-ழமருளிசெய்கிறார் (பின்னுபுயி சூாஹியால்) சோதிரவும்
தெஜஃவுஷ-ழயமாய் வஷ-ழஹாணாவெஷ்கூஷண மாகிறதென்று
க்ருத்து. ஓருழுவாராகியழூர்த்தி யென்கிறதற்குந் தாவுஷ-ழமரு
ளிச்செய்கிறார் (வுவெஹாதூாஹியால்) வெஷநாரஞ்விவெண்ண என்

ரு—செய்ப - ஜீஜாவான, வூயாவஷவாயவூமன்றிக்கே வாரவஷா
றியாணவென்றபடி. சூழ் - வுாவுமான, சுடர்ஞானமாய் - வஷ
வூகூாஹாஜூாகூாஹியாய், வையம் - ஹாதிதியுடம், தீழ்வெளிகூங்க
ளுகதெல்லாம் உவெஹகூஷஜம், வானம் - சூகூாஹாழும், உவாரிதா
ரவெஹகூாஹிவுவெஹகூஷஜம், மனிசர் - ஜிகாஷவூரும், தெய்வம்-
ரெய்வழும், ஜாரி சூகூவவதிழ். வெஹவர்களுரிவென்றபடி. மற்றும் - கூ
சூவுத்தாக்ஷாளம், தி-ர்க்கவுாவுாஹாரங்களுரிமென்றபடி. மற்றும் - வஷ
தவுாஹாழும், மற்றும் - ஜிவுாஜாஹிகளுரும், முற்றுமாய் - உகதகூஷ
வூழுமாய், வெளிப்பட்டிவை - இப்படிதோற்றுகிறஇவைவையபடை

மூ—பின்னு* மொய்கொள்சோதியோடாகிணமெ நுமூவரா
கியமூர்த்தியே* கஅ

மூவராகியமூர்த்தியை முதன்மூவர்க்கு முதல்வன்றன்னைச்*
ஆ—சாமுயணீய வாராஷை னின்றனனென்கிறார். ஈக

(மூவராகிய) இதன்மேலே வசாமுயணீயனை வெம்பெரு
மானுடைய எளிமையைச்சொல்லுகிறது. இப்படி திருவிரா
மவெணாவழிதனப், வவ-ரொகுநிவ-ாவகூரான, வெஇ
இ— கிறவிடத்தில் "தத்வுழவிஷாயஷம்" என்றாதிபாணினிசூ
பூசம். ஜமசுகாரணவவாஷையெடூர்த்துவாடீபுரீகாகூகூவு
த்தை விபிக்கிறானென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வவெஷ்ரா
ணிதாதிபால்) * * * ஈக

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இத்திருவாய்மொழியிலே வளமுஹாகாவெஷை சொல்லப்பு
டுகிறதென்றவதாரிகையிலே சொன்னீர்? இம்முதற்பாட்டிலே
வளமுஹாதாரமும் சொல்லிற்றில்லையே?யென்ன அருளிச்செய்கி
றார் (இதன்மேவி சாதிபால்) இவர்கள் கூரயிபாதொழிகிறது
வாரெஷதாநிஷுபாவாவத்தாலே யாகவுமாமென்றுபார்த்து அ
தற்காக வசாமுடனீபனின்றனனென்று முதற்பாட்டிலே சொல்
லி விதன்மேலே கூ திணைவளமுஹாகாவெஷையை யுவபேஷஸ்க
கைக்காக வளமுஹாத்தைச் சொல்லுகிறானென்றுகருத்து. முதல்
மூவர்க்கு முதல்வன்தன்னைபென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வவ-ரெஇ
பா— த்தான்.வாவதித்தவணை,பின்னும் - இந்தவிவாஹவத்தின்மே
லே, மொய்கொள் - விவாஹிபுயோக்யமான, சோதியோடாகிறவ
ன் - ஜோதிஸ்ஸோடேகூடியிருக்குமவணை, தெஜஃபுஹாதிஹா
ணையோக்யனனைவென்றபடி. ஒருமூவராகிய - சுஷிதீபதிருவி
ராவெணை, மூர்த்தி - வ்யாஹிபாவான், செய்பதாமரைக்கண்ண
னெய், கூராழி தாதிபவரிதாரஞ், உலகேழும் உண்டவன் - வ
வெளாகுங்காளயும் மாடிக்நவன் - கம் மூர்என்றதிருநாகூணாதி
வயாகஜநாகயோம் * * * ஈஎ

மூவராகிய மூர்த்தியை - தி வாவ்யாகதிருகூகாயுடை
யவணை, முதன்மூவர்க்கு - வ்யாஹிரான மூன்றுவிஷயத்தைகண்டு

ழு—சாபமுள்ளனீக்குவானைத்தடங்கடற்கிடந்தான்றன்னைத்*
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கை யெரியெழுச்செற்றவில்லி
னையப்* பாவநாசனைப்பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினே*॥

அ—ரூமெ ஜர்களுக்குநிவ-ர்வாகுணும், அவர்களுடையமெஜா
லயமாரூரூவாதிகமெதி) வீபாஜ்யாவஜிமிஜாவநகாரணும்,
கூநீராண-ர்வநிமெகதநு பிநர்த்துவைத்து சூஜ்ரி கவஜாரூபணீய
கூவாகய-ர்மாக ஜமாரயாதஜுணும் வந்தவ-தீண-ர்னும், இப்படி
நிரூஷ்யுணபிருக்கச்செய்தே ரூபிலபரூணவிலவமெலஷ்டிதாதிக
ளால் நிரூஷ்யுரில்காட்டில் மெலவர்கள் யாதொருபடி விலகூஷணரா
யிருப்பார், அப்படியே மெஜர்களில்காட்டிலும் விலகூஷணனும் சூ
ஜ்ரிதவிரொயி நிரவஹிமெநகுமெஹாமனும், ஜம-ர்நஜாதீரத்தாலே
லவ-ர்ஜதே-ர்நாம லவ-ர்வாலயகூரணுயிருக்கிற வெம்பெருமா
ஜனப்பரவுமினே?வென்கிறார். * * * உ॥

இ—கெதரயாதியால்) சாபமுள்ளனீக்குவாஜன என்கிறனைதவிவரிக்
கிறார் (அவர்களுடையவிதரயாதியால்) தென்னிலங்கையிதரயாதிவா
ரூத்திலே யாயி-ர்கமான சுலப-ர்த்தை அநுளிச்செய்கிறார் (சூஜ்ரி
கெதரயாதியால்) தேவதேவனெனகிறதற்குத் காதய-ர்மநுளி
ச்செய்கிறார் (இப்படி நிரூஷ்யுனி தரயாதியால்) தென்னிலங்கை
யெரியெழுச்செற்றவில்லியை யென்கிறதற்குத் காதய-ர்மநுளிச்
செய்கிறார் (சூஜ்ரி கவிமெராயி தரயாதியால்) பாவநாசனை யென்கி
றதற்குத் காதய-ர்மநுளிச்செய்கிறார் (ஜம-ர்மெந தரயாதியால்)

ஸு—க்கும், ஐஷ்வரூமெஜர்களுக்குமென்றபடி. முதல்வன்தன்
னை-காரணஹேதுவை, சாபமுள்ளன-ஸாவங்களுள்ளவையெல்
லாத்தையும், ஸாவஜஹரணமெஹதாக்களெல்லாவற்றையுமென்ற
படி. நீக்குவானை-நிவ்ருத்திப்பிக்குமவனை, தடங்கடல்கிடந்தா
ன்னை-விஸாலஸமுரூத்ரசயிசனை. தென்னிலங்கை-ஜகஜ்ஜ
நமெகயிலே, எரியெழ-வ்ருத்தி-ர்ம் கிட்டவந்தனை
ஹிபானதுஜ்ஜ்வலிக்கும்படி, செற்றவில்லியை-ஸத்ரு-ர்நிரஸி
த்தயநிபான, தேவதேவனை-தெவமெதவனை, பாவநாசனை-பா
வநாஸகனை, பங்கயத்தடங்கண்ணனை-பங்கஜவிஸாலநெத்ர
னை, பரவுமினே-ஸ்துதியுங்கோள். * * ॥உ॥

ஞ—பரவிவானவ ரேத்தநின்றபரமனீன்பாஞ்சோதினைடக்* குர
வைகோத்தருங்கனமணிவண்ணனினக்குடக்கூத்தனை* யர
வமேறியலைகடலம்நந்துயில்கொண்டவண்ணலை* யிரவுந
ன்பகலும்விடாதென்றுமேத்துதல்மனட்வைம்மினே* ॥ங॥

அ—(பரவி) அடர்வறுமடமார்களாலே கூடிவரத வாவுகியதொக
ரும், நிரதிசயபரதெய்வமாயிரு, நாமுவபங்கொளாயிபாயி
ருந்துவைத்து, வலுவெவகுபெலவகீண்ரனும், சூழ்திகலம்
மெலிவெகலுவாவனும், சூழ்திகலுவுலனும், கூதீழிகாவற
ரதிகுவெவதி தனுயிருந்தவனை யிரவுநன்பகலும் விடாதென்று

இ—"இவ்விபூதியிரண்டுக்குமெலெவபாடீகெவந! வாவி
தாவ்வுபவ்விதாவெவ வதிஜ்யம்தெவிவிலெவமெதி" என்கி
றவதநுஜனிவ்வர்தம். * * * ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு, *

பரவியென்கிறதற்குத் தாதுயவ்மருளிச்செய்கிறார் (கூடவு
ரகமென்று) தூதீபவொடித்தை வலம்புரிக்கிறார் (நாமெதுவா
லியால்) இதீயவொடத்திலாயிவ்கூமான வலவ்த்தையருளிச்செ
ய்கிறார் (வலுவெவெதுவாலியால்) குரவைகோதகுழகனை யெ
ன்கிறதற்குத் தாதுயவ்மருளிச்செய்கிறார் (கூழ்திதெதுவாலியால்)
மணிவண்ணனெனென்கிறதற்குத் தாதுயவ்மருளிச்செய்திறார் (கூ
ழ்தி தவுவுலனெயென்று) குடக்கூத்தனெயென்கிறதற்குத் தா
துயவ்மருளிச்செய்கிறார் (கூகீழிகாவற்திரதுவாலியால்) இப்வெ

ஞ—பரவி - வுவாவித்து, விடாமலென்றபடி. வானவர் - வுவி
ரிகள், ஏத்தநின்றபரமனை. வுவுகிக்கும்படிநின்ற வாசிணை,
பரஞ்சோதியை - பரஞ்சோதியான, ஆலிகடல், காளமி கவுவு
ரத்திலே, அரவமேறி - நாமதயிரவுவு' அமநம்துயில் - வு
கிவதிகமானதிவெதுயை, கொண்ட-வுவீகரித்தவனை, அண்ண
லை - வுவாதியான, குரவை-ராவுகூடலெயிலே, கோத்தகுழகனை-
வெவகுவாவிவ்வெரவுவுரதுயிகவுவுவுவ்வுவுனை, மணிவண்
ணனை - சாணிகுவுவுவுவாவுனை, முடிந்தாளலாம்படி வுவுவுனெவெ
ன்றபடி. குடகூத்தனை - வுவுவ், நல்லிரவுநன்பகலும், விடாதே-
வுவிவெவுதியாதெ, என்றும் - வுவுா, ஏத்துதல் - வுவுகீக்கையிலே,

ரு— வைம்மினுன்மனத்திதன் றியாவுவரைக்கின்றமாயவன்சிர்மை

னைய* யெப்பிரர்கருதரப்பதென்னதுகிற்கநாடொறும்

ட்வானவர்* தம்மையாருமவனுநான்முகனுஞ்சடைமுடி

ரு—மேத்துதன் மனம்வைம்மினேவென்கிறார். ॥கூ॥

(வைப்பின்) இப்படி கூறுயித்தாலவன் நம்மை விஷயீகரித்

தருளுமோவென்னில்; வொழுவுபத்தவணராய்ச் சுதிகூறுரான

இ— ங்களாலாராசோவதாரத்திற்காட்டில்யிகுமானவளவுஞ்

சொல்லுகிறதென்று வுமகீயுமஹிவெறிவெ சு. ॥கூ॥

காலம்பாட்டு

நிதுவுவ-ரிகளேத்தும்படி நிற்பனென்றுல் வதாஉ-ற

வாதிகளேத்துவரென்று மிடஞ்சொல்லவேணுமோ? ஆதலாலிப்

பாட்டு வுயிர-ருடன்றேவென்ன விதற்குத் தாபூ-ர்ஞ்சொல்லு

தைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி தாஹிபால்) வளவுஞ்

முண்டாணலும் வளஸீலுமுண்டோ? வென்றபடி. வைம்மினும்

முனத்தென்று பாணுரைக்கின்றவென்கிற சுநாவாஉத்தர்லே யி

வொஉம் வுயிஜீசமாகிறதென்று கருத்து. சுசீவனவ இவ்வநாகா

ஓம் வாயு-ர்கூமென்று மலிவெறுகம். வானவர்தம்மையாருமெ

ன்கிறதற்குத் தாதீயு-மநுளிச்செய்கிறார் (வொழுவெயு-ர் தாஹி

பால்) வானவரையாருதைக வாவிச்சையாலே வொழுபு-ர்வு

ணைகுமும், சமவஜி-ரியான வானவரத்தாங்களாளப்பா

ர்க்கைபாலே சுதிகூறுகுமுமென்றுகருத்து. பூர, ஐஂதி

னென்றுதேர்சொல்லாதே அவணுமென்கிறசுபாஉரோக்கிபாலே

ரூ— மனம்வைம்மினே- உ ர்ஸ்ஸனைவையுங்கோள். * ॥கூ॥

நம்மனத்து - உங்களுடைய உநஸ்ஸிலே, வைம்மினென்று-

னைவையுங்கோளென்று, பாணுரைக்கின்ற -நான்சொல்லுகிற, என்னு

லேசொல்லப்படுகிறவென்றபடி. மாபவன்சிர்மையை- சூழுபு-ர்ஹ

தணுடைய வளஸீலுத்தை, எம்மனிணர்கள் -சுவாஉபுஸர், உ

ரைப்பதென் -சொல்லுகிறதேது, நான்சொன்னால் வெகுஷவாஹிகள்

சொன்னரென்பீர்களேயென்று கருத்து. அநுநிற்க-தீதிஷ்தத்,

காம்சொல்லுகைகிடக்கிறவென்றபடி. வானவர்தம்மை - தெவதை

களை, ஆருமவனும் - நியமிக்கிற அந்தஜநனும், நான்முகனும்

ஆ— யன்னையுஞ்* தெம்மையுமலன்பாதபங்கயஞ்சிந்தி
த்தித்திருநெஞ்சே ॥சா॥
திருப்புகாற்றிருடகவிசும்புதினைந்தயன்கிடந்தகடல்* வெரீ
யுந்தியோடருசுடர்சென்றுமற்றுமுழுதுமாய்க்* கரிய

ஆ—வை வெஹராகநீகரைத்தும்கூடவொருகடையின்றியே சுரு
யிக்கலாப்படி தன்திருவழிகளைக்காத்துக்கொண்டிருக்கிற வளவி
றந்த நீர்மையுடையனாயிருந்தவன் கூந்தவுரையொஜிதாய்க்கொ
ண்டாருயிர்க்குமவர்களைக் கைவிட்டோமாவென்கிறார். ॥சா॥

(கரியும்) வுவுஎகூவுயீநமான கூவுகூஹாஹி வுகூவுவஜூஷ்ங்களையும் ஹகூஹாகூவ விஹாவுகூவாஹி கஜஜிங்களையுடுடையனாய்* இ—கூகீகூஷாதிகூம் விவகூஹிகமென்று கருத்தாகவுமாம். இதுஜீ ஆனுக்கு விலாஷணமாயிருந்தேயாகிலும், வை வெஹராகருக்கு மஷ்வுஹிஜமென்றகருத்தாலே கூஷாதிராணவென்று வெஹாவு வநவுயொழும் கூஹிஹாவுஜிஹிதவும். செம்மைபாலென்கிறதற் குத் தாதுபுஷ்டமருளிச்செய்கிறார் (ஓருவிதாழிபால்) அவன்பா தபங்யமிதாழிக்குத் தாதுபுஷ்டமருளிச்செய்கிறார் (கூஹாஜிக்க லொப்படியிதாழியால்) மாயவஸ்சிர்மை யென்கிறதினஷ்டத்தை க்காட்டுகிறார் (அளவிறந்தகிதாழியால்) பாட்டுக்கு வாஜிதாதி யெபுஷ்டமருளிச்செய்கிறார் (ஈநெதிதாழிபால்) * ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வெறிவுஷ்டாயகத்தில் வுஹாஹாயிகாவஜூம் நியஜூபாஹி வுஹ்வநிவொயஹமென்று காட்டுகிறார் (வுவுஹாகூவுதாழியால்) வுவுஎகூவுயீநமானவென்றது - வுஹாழிசுஜூக்கும் ஹகூஹாகூவாஹி

ஹ—சடைமுடியண்ணலும் வுஷ்ட,செம்மைபால்-கூஜாஷ்டத்தாலே, தடையிற்றிரிதியென்றபடி. தன்பாதபங்கயம் - கசுவொஜவம் கூஜத்தை, காடொறும் - திகர்தோறும், சிந்தித்தேத்தி - வுஷ்ட, திரிவதே - இதுதானேபாதிதூயாய்நிற்பதே - ஆதலாலவன் வுளஹீஜும் வுஹவிஜமன்றே? வென்றபடி. * ॥ச॥

கரியமேனியன் - நீலதிஜவுஹாஜுன, செய்யதாமரைக்கண்ணன, கண்ணன் - வுஷ்ஜவுஜுன, வின்றோணிறை - வுஷ்ஜிநாயுனை சரியும் - கூடிஜுமாகாகின்று, பல் - வெஹாஷ்வான, அலை

பரங்—மேனியன் செய்யதா மரைக்கண்ணன் கண்ணன் விண்ணேறை* சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள் சுடர்முடியண்ணலேறை* ற்றதீமை* ॥ரு॥

அது—இந்நீவா ஒலை ஸுரிணப், வடுவெரிதிருகூஷணனப், நீலா ஆகவொயவொயாரனப், மெஷிமெஷாஸநமெலநிகெப வப் ஹ்பசுவாவம்வெயு நிதுவஸிஜவாரிஷுசிஹிஷெவுஜாநஞபிரு ந்த வெம்பெருமானே நான் சாணைப்பெற்றேறனகாதாயென்கிறார்.

இ—களுக்கும் விமெஷணம். மகுவாகவும் - மதிஸீயகவும், திரியுங் காற்று அகல்விசும்பு என்றிப்படி ஹ சவெளுக்கும் மகுவாகுவா ஸிவஷவழுவிஸிஷுமாக நிதிவுஷுமாலைபாலே தத்துவிமெஷு ணாநாஜவி தத்தம்கூயாயீநகுவும் விவகுஷி தமென்றுகாட்டுகிறார் (மகுவாகுவதியாழியால்) சூழிஸவைம் காரிநயுய-வுஜாவகுவாயுவு ஜுயநவாம். சருங்குஞ்சியென்கிறதற்குத் தாயுவ-மருளிச்செ ய்கிறார் (நீலவதியாழியால்) வொயாரா - வாஜுரா, விண்ணேறு றை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மெமெஷதியாழியால்) அண்ணல் ஸ்தாற்ற மென்கிற வழத்தினையவுத்திலே பாட்டுக்குத் தாயுவ-மென்று காட்டுகிறார் (எம்பெருமானேயிதியாழியால்) நான் சாணைப்பெற்றேனென்று அவனுடைய வளஸீயுத்தை யுபகாரி

ப்ப—லகா யெண்ணி க்கொள்ளுமிடியான வென்றபடி. சருங் குஞ்சி-நீலகுவதையுடையனன, குஞ்சி-கெமவைம்யம், சுடர்முடி - தெஜோமயகிரீடனன, எங்களணணால் தோற்றம்- காவஸஸவாதியுடைய வுகுவாமமானது, சுவஸ வாதிமொவுமான ஜகீயஜுநாகமானதென்றபடி. திரியுங்காற்றுறு - வளநாரஸீயமா னவாயுவேவாடே, அகல்விசும்பு- விமாமமஹநமும், திணிந்தமண்- கரிநீஹதி ஹதிகியும், கிடந்தகடல்- வளகெதிரவஸிதமான வஸிஜுமும், "திவெொஜயவாமாரவஸநிபூதி" ஜதியாழியிற்படி யே மயவுவிவெயகீகுதிபாதேயிருந்த வஸிஜுமுமென்றபடி, எரியுந்தீபரு - ஜுவநஸீயமான சுஸிதியோடே, இருசுடர்-இரண்டு திதஜவுக்களும், உரு வஸியவுருமென்றபடி. தெய்வம் - தெவ ஜாகியும், மற்றும் - உநுவஷருரும், மற்றம் - கீயவுக்வளாவாரமும் முற்றுமாய்- உசிதமான காரசவுமுமாயிருக்கிறது, தம்முடைய

மூ—தோற்றக்கேடனையில்லவனுடையானவனைருழூர்த்தியா

ய்ச்* சிற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப்புகுன்றசெங்க

ஆ—(தோற்றம்) ஜநுருணைஷிமஷாமிவ்ஷ ரவாவ்வுஷ்ணுய், ஜ

நுருணைஷிஷொஷயஷ்ஷ டஉ,ஷ்ஷங்குருக்கு நிபஜ்ஞாவாய், சூழ்ஷ

யஃதநுருவஷிஷ்ஷுவிவஷ ஹ குவஷிதணுய், வஹிரணுவிஷயநிரவயிஷ

இ—க்கிறானென்று வ்ஷாமகியும்வஷ குவிவிஷக. * ॥சு॥

* ஆரும்பாட்டு. *

தோற்றக்கேடனைவயிலலவனென்கிறனை யுரைக்கிறார் (ஜ

நுருசுருஷியால்) ஆனல் உடையானென்றதுவுஷாஹமன்றேவெ

ன்னவதுக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஜநுருசுருஷியால்)

விஷவிஷ்ணுரரஷாரஷஜநுருஷிஷுகூம் சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. ஏ

ருழூர்த்தியாயென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (சூ

ஷ்வயஃதுருஷிபால்) ஒருழூர்த்தியென்று லோகவிலக்ஷணனகும்

சொல்லுகையாலும் சிறறத்தோடென்கிற கூரயரவிவஷிஷ

த்தாலும் மூர்த்திரவ்வும் நுருவஷிஷ்ஷுவிஷ்ஷுவமென்றுகருத்.

சிற்றதோடதுருஷி ஙின்றஉதுருஜிதத்துக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்

கிறார்(வஹிரணுவுதுருஷிபால்)செங்கண்மாலென்கிறதற்குத் தாதயஃ

ஸ—ஜநுருஷனதுவஷ்ஷுஷ தாஷிஷரீரவகுணனவெம்பெருமானநி

ரஷேரமாக விஷயீகரியாநின்றதென்கிறவிவ்வயஃஹிவரூபத்தா

லே - எங்கள், அண்ணல்தோற்றம் திரியுங்காற்றுமுலானகூஷ்

வழுமாயிருக்கிறதென்றுஉவஷாரித்தபடி. "சுயரூபவ்தவாரூவம்

நமரஷோம்" "உய்யஷிஷிஷிகாரயாம்" என்கிற ஸ்ரீகுங்களைப்

போலே இப்பாட்டென்றுகண்டுகொள்வது. * ॥நு॥

தோற்றக்கேடனை - ஜநுநஷரங்களாகிற அந்தஷாவஷங்களை,

தோற்றம் - சுஷிஹஃரூபம், ஜநுமென்றபடி. கேடு - நாரூபம், இல்

லயன் - இல்லாதவன், உடையான் - தோற்றக்கேதுகளையுடையவன்,

அவன் - அப்படிப்பட்டவன், ஒருழூர்த்தியாய் - லோகவிலக்ஷண

விக்ரஹனைப், பூவிஜ்ஞாபகவனையென்றபடி. சிற்றதோடு-கூர

யத்தோடிருக்கச்செய்தே, அருள்பெற்றவன் - கூபாவிஷய

மதன் ஸ்ரீயபூஜாஷாழ்யாயென்றபடி. அடிக்கீழ்புகுன்றசெங்க

ஆஜ்ஞாபகத்தைக்கிட்டும்படி, நின்ற - வஸ்துஸ்வரூபத்தின்ற, செங்கண் -

மூ—ண்மை* நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலியுறலாகின்றவெம்
வானை* சேற்றையேயன்றிமற்றொருவரையானிலனென
மூவுலகுக்கும்* ॥சு॥

ஆ—தெரியத்தினாலே யசரீரநிர்மலீயரூபியாயிருக்கச்செய்தே
சூழ்ந்தனை ஸ்ரீபரமேஷ்டிசூழ்வான் கூசாதேசென்று திருவடி
களின்கீழே புகலாம்படி யவனுக்கு வாஜிமுகத்தையும், சகலலோக
ஜநித நிரதிசயவீரியத்தையுங்கொடுத்தருளின சதுர்முக
னெம்பெருமான் அயர்வறுமமரர்களுடைய லகுக்காரணங்களைக்
கும் மொழியுமாறுபோலே என்னுடைய லகுக்காரணங்களைக்
க்கும் மொழியுமானென்; இனிபாதீதமாக வெனனல்லதெனக்கு
மற்றொருவரையுமில்லையென்கிறார். * * ॥சு॥

இ— மருளிச்செய்கிறார் (லம்ஸ்ஷ்ஷகாழிபால்) வானவரே
ற்றையென்றது சூ"டாகையாலென்கிறார் (அயர்வறுமிகாழி
பால்) லகுக்காரணங்களைக்கும் மொழியுமென்றது நாற்றத்தோற்
றச்சுவையொலியுறலாகின்றவென்கிறதற்குத் காதபம். என்
னுடையபரவென்று காரணங்களோ விவக்ஷிதத்தது எம்பெருமான்
என்றவதாரணத்துக்காதபம். எழுமைக்கு மென்கிறதற்குத் காத
யம்மருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரோஜமாகவிவன்று) மற்றொருவரைபோ
னிலே யென்கிறதற்குக் காதயமருளிச்செய்கிறார் (எனக்
கிகாழிபால்) சகலருமாகவுரை என ஸ்ரீபராஷ்டாக்ஷரத்துக்கு
கைகாயஷம்மாயிலும் லகுமனுபிருந்தபடியைக்கண்டு நான
கருமாகவுரைனின் ஆதலால், அவன் லகுக லகுமனுசேவணை

ஸ— மொழிந்தாலே சரீரமென்கிறபடி, மால் — வாஜிமுகத்
வராகவிஷயத்திலென்று கருத்து. நாற்றத்தோற்றவிகாழி
ஆசையாலே, நாற்றம் — மாயம், தோற்றம் — ரூபம், சுவை—
ரஸம், ஒலி — சப்தம், உறல் — வியாகம், ஆகின்ற — இவைபோ
ல்லாமாய்கின்றவென்ன, வேறுவேறு பிடுகளுக்கும் மொழியுமென
ன்றபடி. எடுபடாமைதோறுமென்றி — சகலஜீவரையும் நிரா
சரி கிலக்ஷ்ணமென்றபடி, எழுமைக்கும் — லகுஜந்துக்களி
லும், யான் — நான், மற்றொருவரையிலேன் — கருமாரையுடையேனல்
லேன், கருமாரா வராவுமாகவுடையேனல்லேனென்றபடி. ॥சுஅ॥

மூ—எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்ன முதற்றினையெனதாருயிர்*
கெழுமியதற்சோதியை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை*
விழுமியவமரர் முனிவர்விழுங்குந்தன்னற்கனிடனை*

அ—(எழுமைக்கும்) எற்றைக்குமெனக்கு உரிமையாகவும் உலகுடையோனாகவும் ஹிரண்யகசிபுவை யுடைபடுத்த விழுமியவமரர் முனிவர்விழுங்குந் தன்னற்கனியை யிருந்துணவத்தினைத்ருஷீகேசனை யதிதிகோஷாய நிவுவெவிதி னையிருந்தவெம்பெருமானை அரியன்னன்றுகூசாதே தொழுங்கோள்

இ— மென்றிருக்கில் நீங்களுமநுவர்த்தியாதுங்கோளென்று காகபக்ஷமென்றருத்து. இந்தாலெவ்வமகியுமாயிற்று. ॥கூ॥

* எழாம்பாட்டு. *

எழுமைக்கு மெனதாவிக்கின்னமுதற்றினை யென்கிறதற்குத் தாதபக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (எற்றைக்குமென்றாளில்) எற்றைக்கும் - ஸர்வகாலத்திலும், எனதாருயிர் கெழுமியதற்சோதியை யென்கிறதற்குத் தாதபக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (நிழலும்மூவெழுதாளில்) மணிவண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாதபக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கினியாளில்) தூயமனத்தரா யென்கிறதற்குத் தாதபக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (அரியனினியாளில்) இத்தாலேழ்ச்சொன்ன ஸௌஹார்தத்துக்கு ஸமுசிதமாக கூசாமையை வியிக்கிறரென்று ஸம்மதியும் ஸங்கதிவிசிகை. இவ்வுபன்யாஸதாத்பர்யமேயெ

ம—எழுமைக்கும் - ஸர்வதா. எனதாவிக்கும் - ஜீவாதாவுக்கு, இன்னமுதற்றினை - ஸாதுஸாதிஷ்டமான, இதுதுடகூத்தனுக்கு விசேஷணம். எனது - மதீய. மான, ஹ்ருதயங்கமனாஹானவென்றபடி. ஆருயிர் - தேஹமானவாதாவேபோடே, விஷயாஜ்ஞாவஹமானவாதாவேபோடேயென்றபடி. கெழுமிய - ஸம்ஸ்லிஷ்டனான கெழுமுகை - சேர்ந்தாக, கதிர்ச்சோதியை - கிரணஸாயிஜ்யாதி ஸான, நிதம்பிரவிஷாஜ்ஞானவென்றபடி. விழுமிய - முன்னாயிகரான, அமரர் - நித்யஸூரிகள், முனிவர் - ஜ்ஞாநிகளுக்கள், விழுங்குதல் - ஹர்ஜிக்கிறபடியே அநுபவிக்கிறபடி. கன்னற்கனியினை - ஸுபக்ருஹமான, கனிஸாஹாகவைகுண்ட அன்வயிக்கிறபடி. மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை - ஸுலபன். தூயமனத்தராய்-

ழை—தொழுமின் றூபமனத்தராயிறையுநில்லா தூயரங்களே* ॥எ॥

துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாயவையல்லவு* யுயரநி

ன்றதோர்சோதிபாயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை* யயர

அ—தொழ உங்களுடையவஃஹஃஉதவேங்களும்போமென்கிறார். ॥

(துயரமேதரு) வுாயீநவாணுவாவவுாகிவுாப், கூ

கூழ-ஃவஸாவுாப், நிரவயிகூ தெஜாவிஸிஷூப், வஸவ-ஃமொகூ

ரகூஷகூப், வுாஸ்ரிதஜநங்களை யதிக்கிங்காஸ் வாயிபாதபடி யவர்

களை ரகூஷித்தருளும் வுஹாவப், அவர்களோடுதாஜூமாக வஸ

ரிஷிக்கும் வுஹாவபிருந்து தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றிம

இ—ன்கிறதை விவரிக்கிறார் (உங்களுடையவிதாஷியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

துன்பவின்பவினைகளாயென்கிற வஸஹஜவுவதெஜஸுத்துக்குத்

தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (வுாயீநதாஷியால்) அவையல்ல

வுயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கூகஃ-ஃவஸாவுாணையென்று) அபரவா

ங்கு நமன்றமர்க்கருநஞ்சினை யென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்

செய்கிறார் (வுாழ்ரிதாஷியால்) அச்சுதன்றன்னை யென்கிறத

ற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடிதாஷியால்)

ஸ—ஸுஜநஸ்ரூராய், உளஃ-ஃஹவுஸாகாரஹரிதஜநஸ்ரூராயென்

றபடி. தொழுமின் -தொழுங்கோள், துயரங்கள் -ஓஃவெங்கள்,

இறையும் -ஸஷத்தும், நில்லா -நதிஷ்டியாஃ. * ॥எ

துயரமேதரு-ஓஃவெகஜாநஸீலங்களான, துன்பவின்ப

வினைகளாய்-ஓஃவெஸுவெஹதாகஜி-ஃங்களாய், வாணவுாவப

ங்களாயென்றபடி. துன்பம்-ஓஃவம், இன்பம்-ஸுவம், வினை-

கஜி-ஃம், வாணவுமும் ஓஃவொஜக-ஃஷாஜிகளாலே ஓஃவெக

ரூபியிறே. அவையல்லனாய் -அந்த வாணவுாவாஹரிதனாய்,

உபரிந்றது -ஸலெ-ஃாஹதிமாயிருந்த, ஓர்சோதியாய் -வி

கூதனஜ்ஞாநிஷ்டனாய், ஸுஜிஷஷுவிஹ ஹ தெஜோவிஸிஷூனப்

என்றபடி. உலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை-லொகஷஷுகங்களை

யுமுண்டுமிழ்ந்தவனானவென்றபடி. அபர-தோஷிக்கும்படி, வெதநர்

துஃகிஹி-ஃக்கும்படி. வாங்கு-ஓராணஜனவாங்குமவனை, தசுஹராணை

மூ—வாங்குகமன்றமர்க்கருகஞ்சினையச்சுதன்தன்னைத்* தயரதற்
குமகன்றன்னையன்றிமற்றிலென்றஞ்சமாகவே* ॥அ॥

ஆ—ற்றிலென்றஞ்சமாகநீங்களுடாறுயிகோளென்சிறார். ॥அ॥

(தஞ்சமாகிய) எம்பெருமான் திருவயோத்தியண்ணல் வயோ-
வாலுலுப்வகி-த்தருளுகிற கூயுத்தி லுதவப்பெற்றிலோம் பூமீ
லெகூணத்திலே பெழுந்தருளியிருச்சுமிருப்பு நமக்குமொரு
மன்று, ஆனபின்புபெங்களை யவனை யாறுயிக்குப்புயென்னில்;

இ—பாட்டுக்குத்தாதபர்மருளிச்செய்சிறார்(நீங்களுமிதுாகியால்)
வளமலெவுாவதெஉமாகுமர்ம் கிழமாதிகூழனை நுவலிஹாஉவசா
ரங்களைச் சொல்லியவைத்தில்தான் தஞ்சமாகப்பற்றினது மாதி
வதாரமென்று வுவலிஹாஉத்தைதச் சொல்லுகிறுரென்று திருவு
ள்ளம். இத்தாலே வயமதியுமாய்த்து. இப்படியே வடிவயர்களெ
ல்லாரும் தில வொகிஹுங்களும் சொல்லிக்கெண்டு நிவர்ஹரி
த்தார்கள். * * * ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாதிவதாரமே சூறுயணீயமென்று நியர்ாணம்பண்ணி
யநஞ்சமே தெஞ்சிறைவ்நினைப்பான் யவனவனுருமென்று தெஞ்
சாலேநினைத்த மடிவமெல்லா மாறுடணீடமென்கை விர-ஜும
ன்றேறுவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானி தாழியால்)
துதிகூஷித்தாலல்லது வதாறுபணம் வர்காமன்றென்று ஞா
காஹிவாயம். ஆழ்வாரைப்போலே யெங்களுக்கு யொமஹதி
யுமில்லையேயென்று காட்டிக்கொள்ளுகை. சுவதரித்த காலத்தி
லுதவப்பெற்றிலோமென்று மொகிப்பார்க்குச் சொல்லுகிறுரென்
றதாய்த்து. ஆனாலு மநநிவுாயொஜநரான விவர்களைக்குறித்து
நினைத்ததெல்லா மாறுயணீயமென்னக்கூடாதோ? ॥வ்-கீவா

ரு—வஹாரிகளானவென்றபடி. நமன்றமர்க்கு - யமதூதர்க்கும்,
நமன்-யமன், தமர்-தூதர், அருஞ்சினை-ஓர்ஜ்யவிஷமான,
யமதூதநிராகரணனானவென்றபடி. அச்சுதன்றன்னை-சுயுர்தனை,
தயரதர்க்குமகன்றன்னையன்றி - தயரதனுக்கு வர்தீனவனை
த்தவிர, மற்று - சுநயுத்தை, தஞ்சமாகவிலேன் - சரணமாகவு
டையேனல்லேன். * * * ॥ஆ॥

மூ—தஞ்சமாகிபதந்தைதாயொடுதாஇமாயனைவபல்லனை* யெஞ்ச
லிலமார்குலமுதல்மூவர்தம்முள்ளுமாதிணை* டஞ்சிறீருலக
த்துள்ளீர்களவளரிவ்ஞான்றுகூடிழன்மின்*

ஆ—வெஹாவிதூஉர்களுக்கும்வியபனைப், காரணஹாவிதனு
மாய், அபர்வறுமமார்களயிவகியாய், கூறி சர்க்குவஹவ-ோவரெஹ
கி ஹும்.ாகூகனைப் வி தாவுமாய்ம்ோ தாவுமாய் தானுமாய் மற்றுமிடமல்
லாருமாயிருந்த வெம்பெருமானையுகந்தருளப்பண்ணியாறுயிப்பது

இ—ஜாநவெஹவெஹ" என்கிறதிலலேயா?வென்ன பாட்டை ஹூவஹா
வ-ோவ தாரஹாமாக வுரைக்கக்கோலி மூவர்தம் முள்ளுமென்கி
றதையுரைக்கிறார் (வெவெஹ தூாழியால்) ஆதிபென்கிறதை யுரை
க்கிறார் (காரணை தூாழிபால்) எஞ்சலி லமரர்குலமுதலென்கிற
தையுரைக்கிறார் (அபர்வறுமி தூாழிடால்) அவைபல்லனையென்கி
றதற்குத் தாவ-ோ பருரிச்சிப்கிறார் (மற்றுமி தூாவியால்)
"ஹூ ாதாதிஹாஹஹூரணஹவ-ோஹூஹூகி?" என்கிறவையுமாபென்
றபடி. தூ-தீயவஹாஹத்திலஹிவெஹ தாரன வஹ-ோத்தை பருளிச்
செய்கிறார் (உகந்தருளாவி தூாழியால்) உகந்தருளப்பண்ணி பென்

ஸ—தஞ்சமாகிய - ரகஷகராயிருக்கிற, தந்தைதாயொடு - பி
தாஹாதாக்களோடே, தானுமாய் - ஹாதாவிதாக்களுமாய்தானு
மாய் என்றபடி. ஹிகாரியும் பிபகாரியுமாய் ஒருவன்தான் த
னக்குச்செய்யும நன்மையைச்செய்புமவனை யென்றபடி. அவைய
ல்லனைப் - தபுதிரிஹவை யாஹுமாய், எஞ்சலில் - லஂகாவ
ஹிதரான, ஜாநாஹிஹலஂகாவ ரஹிதரானவென்றபடி. எஞ்
ல் - லஂகாவம், அமரர் - ஸரிரிகளுடைய, குலமுதல் - கா
ஹிவ-ோஹகனை, குலம் - ஸரிரிஹம், மூவர்தம்முள்ளும்- மூ
வருள்ளுகிற, வெஹாவிதூஉர்களாலே யுாதிக்கப்படுகிறவெ
ன்றபடி. உள்ளுதை - யுாதிக்கை, ஆதியை - காரணஹாவி த
னை, குறித்து - ஜீவிபரஷை. உலகத்துள்ளீர்கள் - லாகிகரான
வீங்கள், அஞ்சி - வரகுத்தைதக்கண்டு லயப்பட்டு, அவன் - அ
ந்த சுவராகூ காரகிவெவிபரிஹனவன், இதுஹாஹிவராயம். இ
வன் - சுவராகூதவி வொதகூ ரகிவெவிபரிஹன், இது காகூ
ழலும், வராகூ காரகிவெவிபரிஹனவதே வென்றபடி. என்று

ழு—நெஞ்சினல்கிஜனப்பான் யவனென்கிறான் நீள்கடல்வண்ணனே*

ஆ— நாமவனுக்கொருபத்தைதவாகூலிச்சால் அதுவுவனுக்குபோதுமோ? ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் யாதொருபலத்தையுடையவனென்கிறான்? அதுவன்றோ? அவனுக்குபமென்னில், அருந்சிறுலகத்துள்ளோகளிப்படி வம்ஸமயிக்கவேண்டா, பாதென்றையவனுக்குபமாகுஜனத் தீர்கோ அத்தைதீயவவன் ஜிவுபமாகக்கொண்டருளுபென்கிறார்.

இ— திருவதீகீவெஷபண்ணிபென்றபடி. அவனிவனென்று கூழேன்மினென்றது சுவர்வாசுதேவதீவெய மன்றோ? வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (நாமித்தாஜியால்) ஒருபலத்தையென்றது வதீகூவிலவத்தைபென்றபடி. பலமேமோ யென்னுமளவாலே இவன் பலனையும்மும் ஊஜிக்கும். எங்ஙனேயென்னில்; பலனையுமுயநதநிலை காணலாம். இவனென்றது கோகுலத்தில் மென்றதாயிற்று. ஸ்ரீவைகுண்டநாதிடனை வவதரிகாவாகூலிபலஷத்தாலே அவன்பலனையும்மும் ஊஜிக்கும். அதுவும் மேலேசாணலாம். கூழேன்மினென்கிறதை புரைக்கிறார் (வம்ஸபிக்கவேண்டாமென்று) நெஞ்சினல் கீனப்பான் யவனென்கிறதற்குத் கோதுபமருளிச்செய்கிறார் (யாதொன்றுபிநாதியால்) யாதொன்றுபென்றது - வாவணகாஜதாதி வீவைங்களில் யாதொன்றுபென்றபடி. "கூடுகோதாஜிவீதீசரீம் வாவணகாஜதாதிஹிம்" ஜதாதிவசனஜாணஜிஹிவபகார். அவனுபமென்கிறதற்குத் கோதுபமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையபிதாநாதியால்) கிவுபமாகுமென்றது - கிவுபவிவக்ஷவ வாவ விபசாரவிவபமாகுவென்றபடி. "வீவைகோதாஜிநாவிவை" வவகாதி ஸாயிஷாபுவணா" தீதாநாதிஹிவபகார். ॥கூ॥

ஸ— கூழேன்மின் - இபபடிவம்ஸயியாதிதனகொள்ளுங்கோள், கூழ்ப்பு - வம்ஸாபம், நீள்கடல்வண்ணன் - விவாலவாழுதுவஹாவன், கூவஸிஜிஜாதிகளிக்கிறான், வானவரென்றபடி. படன் - யதிஜ வவிஜிஜிஜாக, நெஞ்சினல்கிஜனப்பான் - உங்களுடைய திநவாலே விஜிக்கபபட்டான், திருவதீகீவெஷகாவுத்திலே வதாயிக்கப்பட்டானென்றபடி. அவனுகும் - கதிஜ வடிஜிஜாதிஜனவன். ॥கூ॥

ழூ— கடல்வண்ணன்கண்ணன்விண்ணவர்கருமாணிக்கமென்னதா
ருயிர்* படவரவினணைக்கிடந்தபரஞ்சுடர்பண்டுநாற்றுவ*
ர்படைமங்கவைவர்கட்காகிவெஞ்சமத்தன்றூதர்*

அ—(கடல்வண்ணன்) சுவரிவுஉதாஹரணப், அயர்வறுமம
ரர்களுக்குவிருந்தாயும், நாமவயற்கோயிபிரிருந்துவைத்து
வயரவிஉவழ்ணற்ப எனக்குவரணைப் ஓர
யெற்காயநாழிகள் வயிவெநருமாச நமிக்கும்படி வாரவர்க

பத்தாம்பாட்டு.

இ—கடல்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாதியருளிச்செய்கிறார்(சு
வரிவுஉதாஹரணத்தாலே) கருமாணிக்கமென்கிறதற்குத் தாதிய
ருளிச்செய்கிறார்(விரோதியுமாயென்று) படவரவினணைக்கிடந்த
என்கிறதைத் உரைக்கிறார் (நாமுதாஹரியாலே) கண்ணன் என்கிற
தற்குத் தாதியருளிச்செய்கிறார் (வஸுஉவிவுதாஹரியாலே)
எனதாருயிரென்கிறதைஉரைக்கிறார் (எனக்குதாஹரியாலே) வா
ணனென்றது — ஸ்ரீபகவானென்றபடி. நாற்றுவரென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஓரெற்காயநாழியென்று) படைமங்கவென்கிற
தையுரைக்கிறார் (வயிவெநருமிதாஹரியாலே) ஐவர்கட்காகி யெ
ன்கிறதை யுரைக்கிறார் (வாரவர்களுக்காகவென்று) தேர்கட

ழூ— கடல்வண்ணன்ய் - சுவரிவிஉதாஹரணத்தாலே, விண்ணவர்கரு
மாணிக்கம் - வயிரிகளுக்குத் தீங்குசெய்கிறவர்களை, விரோதிமான என்
றபடி. படவரவு - ஸர்ணசாயியான நாமம், வயவசுவஸரந்தா
லே விகுவஸிதவர்ணமான நாமமென்றபடி. அரவினணை - நாம
ஸங்கத்தின்மேலே, கிடந்த- ஸயிதனான, பரஞ்சுடர் - ஸர்வாதி
யின்மேலே தாதகுணரீபோலே சுகீஸயிதவிஜயிகளானவன், எனதா
ருயிர் - ஜீவிதபூதனானவன், பண்டு - பரிவர்க்ஷணத்திலே, நாற்
றுவர் - ஸாதகர்கள், ஓரெற்காயநாழிகளென்றபடி. அடவரும்-
வர்விரோதிகளழிகிற, அதினை - வர்விரோதிக்கை, படை - வரணம்,
நாற்றுவரும் தங்களிலெழுதியென்றபடி. மங்க - நமித்
தும்படி, ஐவர்கட்காகி - வளர்பாண்டவர்க்கு ஸஹாயத்தாலே,
வெஞ்சமத்து - உபரிசரானவரணத்திலே, அன்று - அந்த வாரண

ழே— கடவியம்பருமான்கனைகழல் காண்பதென்றுகொல்
கண்களே* ॥யி॥

கண்கள்காண்டற்கரியவைப்க் கருத்துக்குநன்றுமெளியவைப்*

ஆ— ருக்காக வாரம்கழுzஉவ்டி கிடைபிருந்த வெம்பெருமா
னுடைய நிருவடிகளையன்றே? வென்னுடைய கூணங்கள்காண்
பதென்கிறார். * * * * * ॥யி॥

(கண்கள்) அயர்வறுமமரர்களுக்கருள் செய்யுமாப்போலே

இ—வியவென்கிறதற்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறார் (வாரமழு)
ஐதாழியால்) கண்களென்றது உடலுகூனமென்கிறார் (கூ
ணங்சளென்று) இனிமேல் முடியானிலே வவ-கூணங்களை
முகூணிக்கிறமென்று ஆழ்வார் காமே விவரிக்கையாலே இது
உடலுகூனமாகவேணுமென்று கருத்து. காண்பது - கூநாஹ
விப்பது, ஆகூராதடான வளமுகூகாவுஷாவெஒமும் நி
வுதிமாய்க்கைபொழிந்தவாறே பரமி வானவரென்கிறபாட்டிலே
வுரவஷ்டமான கூவுஷவுதாதத்தை வாரித்து அவன்திருவடி
களை கூநாஹவிக்க வாசைப்படுகிறாரென்று வாம்கியஹிவுரை
யெ. ராஜஜநத்தை வவஹிஜாதமாகக் கீழ்சால்லி இங்
கே கூவுஷனை யாசைப்படுனைகூடுமோ? வென்னில்; ஜகூாகூ
வாழுனை உபதிவுவாரழுாதிகளிலே வெறுப்பை மொழுவு
ல்லாமையாலே பெருமாளுடைய வளமுகூகுவஹாஜூம் வவீவீ
நவெறியாவத்தைப் பெறமட்டாதே கிடந்தாப்போலன்றிக்கே
உபதிவுவாரழுாதிகள் செய்பப்பெற்றவதாதலே கூவுஷனை யா
சைப்படுகிறாரென்பார்கள். ॥யி॥

நிகமனம்.

வானவரீசனென்கிறதற்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறார்(ஆயர்

ஸ—யிலெவுத்தை யநாஹவிக்கப்பிறந்த வாழுஸாஜிகூருடைய
காதத்திலே, தேர்கடவியபெருமான் - சஜ-நாயத்தை கடத்
தின வாழியுடைய, கணைகழல்-யுநிகநிவ ணங்களை, வீரகூடகூத்
தாலே யுநிக்கிறமென்றபடி. கண்கள் - நீடிபநாங்கள், என்
றுகொல்காண்பது - வுஷ்ம், ॥யி॥

கருத்துக்கு- நிநவுஷாக்கு, நன்றும்- வாழுக்காக, எளியவைப்-

ஏ — மண்கொள் ஞாலத்துயிர்க்கெல்லா மருள்செய்யும் வானவரீ
சனைப்* பண்கொள் சோலை புதிராடன் குருகைக்கோன்
சடகோபன்சொல்* பண்கொளாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தரா
ய்க்கூடியபயிலுமிடமே* ॥கஃ॥

அழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ — வடபுனிசான இமயமலையிற்குமருள்செய்யும்வடவாயி
யிருந்துவைத்து என்னுடையகருத்துக்கு கன்றுமெனியனப் என்
கண்கள் காண்டற்கரியனயிருந்தவெம்பெருமான்விஷயமான விக்
திருவ்யிமொழி வல்லார் ஸ்ரீவைஷ்ணவராவர், இக்ததைச்சொல்லுங்
கோளென்கிறார். * * * * ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — வறுமிதாழியால்) மண்கொளிதாழிக்குத காதலடருளிச்
செய்கிறார் (வ்வாழ்ரிதிதாழியால்) பத்தராகக்கூடுமென்கிற
தை யுரைக்கிறார் (ரிவைஷவராவரென்று) பயிலுமிடமெனுங்கி
றதை யுரைக்கிறார் (இக்ஷைதிதாழியால்) ॥கஉ॥

ஸ — வடலழப்,கண்கள்காண்டற்கு - மிறதிருங்கொளாலிலதான்
மைக்கு, அரிபரப் - ஸகூ,மலர்தலைப், மண்கொள்ஞாலத்து -
திருவாடாரமான வுரைக்கத்திலை, ஸ ஜிதியிலென்றபடி. உயிர்க்
கெலாம் - ஜீவாத்மாக்களுக்கெல்லாம், அருள்செய்யும் - கிருபை
பண்ணுமிவ்வ்ஹாவதீன சுவபாரதந்திரிய வெளிவைத்துகருத்து.
வானவரீசனை, உம்மிலிரண்டு ஸ்வரஷம். பண்கொள்சோலை -
மாதவபாகவதாசார்யபாவனை, ஸ்ரீமதாழ்வாரிலுகூடி ஸ.
வழுதிநாடன் - வழுதிவளநாட்டையுடையபிரான், குருகைக்கோன் -
கூரகுலாதிபதி, சடகோபன்சொல் - சடகோபனுடைய சொல்லா
ன, பண்கொளாயிரத்து - மாதவபாகவதமான வஷயத்திலே, இப்
பத்தால் - இத்திருவாய்மொழியிலே, பத்தராகக்கூடிம் - ஸ்ரீபரமாத்மாவை வழிந்
திருப்பர், பயிலுமிடமே - கலந்துவஸிப்பதான். ॥கஉ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகுணபரிபூர்ணரான ஸ்ரீமதாழ்வாரருளிச்செயல
ஸாதாநுஷ்டாநஸஹிதராயநுஸந்திப்பதாக.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைகுண்ட திவ்ய தேசங்கள்.

(செய்யதாமரைக்கண்ணளப்)

வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்.

வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்.

வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்.

வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்.

(வடகலை) செய்யதாமரைக்கண்ணளப் - அப்போதலர்ந்த செவ்விய தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடை யதாயும், (வாவலஹரீ) பாவநாசனை - வாவலங்களெல்லாம் போக்கவற்றுப், (மணிவண்ணனை) மணிவண்ணனை - நிகரில்லாத நீலரத்நத்திலுண்டாகிற தன்மையையுடையதுமாய், (சதுராயீரவிஞ்ஞாத வுபவரை) வானவர்கம்மைமேலாரறியாத - தெவ்வாயிவகீகளாலே வேஷாந்தரங்களாலே விஞ்சிக்கப்படாதிற திருவடிகளையுடையதுமாய், (தத்தாதகுலஸ்ரீவஷ்ணவபுரி தனிகுடிரா) சரிபும்பல்கருங் குஞ்சியெங்கள் சுடர்முடியண்ணல் - அழகியதிருத்துழாயின் மாலை விலகாமேசேர்ந்த திருவபிஷேகத்தையுடையதுமாய், (வாகுவாவுபவாஹரா) சிற்றத்தீகாடரள்பெற்றவ னழிக்கிழப்புக ன்றசெங்கண்மால்-வரிவண்டுள்பக்கல்சிற்றமல்லாதிற்கச்செப்தே ஹஸ்தரான வாஜ்ஞார்வத்து கிட்டலாம்படியான திருவடிகளை யுடையதுமாய், (ஸுஜ்ஞாவுபவாஹரா) விழுமிபவமரர்முனிவர் விழுங்குஞ் கன்னற்கனியினை - வைதர்க்கமரராலும முனிவரா லும் கண்ணல்போலும் கனிபோலு மருவலரிக்கப்படாதிவதுமாய், (பஜஹுதியதீ) அபரவாங்குகமர்றமர்க்குருகஞ்சினை - அறிவுகெ டும்படி கருஷ்ணவொழியையைப்பண்ணும் யஜுடர்கள் கிட்டவரு சும்படி அவர்களுக்குருகுஞ்சுமாய், (ஹகுயீவுதிஹாவுரா) நெஞ் திரல்நினைப்பான் பவமலருஞ்சும் - சூழ்நீர்ச்ர் ஜகவிலே ஹாவித்த படியே ஹவபுழுமாய், (நீவொவுவாஹீவுவுதீ) கடல்வண்ணனி தாழி - நிகரலரிகளுக்குருஹாவுமாய்த்திருப்பாற்கடலிலே ணைவளர்ந்தருளியும், ஓயையோயநாழிகள் நாலுமேபருமதங்களர்

ஆ— தா—லெனை நயோடேநரிக்குந்படிவாடவர்களுக்குத்தே
ரைநடத்தியருளியும், இப்படிநிர்ஹேதுகமானயெழுவகுவாவாரத்
தைபுடையதுமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே சுவாமி
தாரமுலுஹுன எம்பெருமானே "செய்யதாமரைக்கண்ணன்"
என்கிறதிருமுகத்திலே ஆழ்வார் தெளியவருளிச்செய்தாரென்கிறார்.॥

ஸ்ரீஉ.கெ.நிமதாகஜவாஹெஷிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்தில்ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எழாந்திருவாய்மொழி.

அ— (பயிலுஞ்சுடரொளி) இப்படிஎப்பெருமானுடைய நிரவதி
கவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை நிரவதிகபோகத்தைப்பண்ணி
கியாலே ஹமவெஷகுகாஷ்டாபர்யந்தமான ஹாமவதசிமஷஹெதக
ஹொமராய் அந்தஹாமவதசிமஷகுலம் தமக்குபூரவ்யமென்கிறார்.

எழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பூரவதாநாபூரவதமான பெரோவெஹமும்
நிவ்யதமானபின்பு ஓழிவில்காலமெல்லாமென்று நிநாயித்தப
டியே இன்னும் ஹமவசிகெகுபர்ம்பண்ணை பூராடைமாயிருக்க
அத்தைவிட்டுச் சிலரைத்தமக்கு வ்யாதிகளாக சொல்லத்துடங்கு
கை சுவாமிதமன்றே? தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே
என்றிருக்கிற இவர்க்கு சுநயெஷகுலம் விரூபமன்றிருவென்
னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரிப்பால்) இங்கே ஹாமவதசா
வம் வாரமெஹகாஷ்டாவாரம். சிற்பூரவ்யதமான வளமுராகிர
யத்திலே ஈடுபட்டு இவனுடைய ஹாவஹாவஸ்க்கும் ஹாவனுனை
னென்றநாவாயித்தை வாவாஹ தா. "ஜஜிஹுதஹவெகுஷவ்ரீ தி
ராஹ்யிகாஹவெஸ், ஜூராநீகுவாவெதிவ்ஜிதம்" என்கிற ஹமவஹஹி
பூராயத்தைப்பார்த்தால் இப்ஹாமவதசிமஷகுலம் ஹமவெஹஷகு
காஷ்டாபர்யந்தமாகையாலே தனக்கேயாகவென்றிவர் நிஷவஸிந்
தவ்பூராவ்யத்தில் வாரமாகையாலே விரோயமடியுமில்லையென்று
கருத்து. இத்தால் சுதீஹாவஸ்தாவஹதநாகமென்கிறஹமஹஹாணம்

உ— பயி லுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப்பங்கயக்கண்ணனைப்*
பயிலவினியமப்பாற்கடற்சேர்ந்த பரமனைப்*பயி லுந்திருவுடை
யார்பலரேலுமவர்கண்டீர்* பயி லும்பிறப்பிடைதோ றெம்

அ—பிராட்டியுடைய ஐந்லுகுதியாகையாலெதிரப்பாற்கடலி த்
தனக்கு வியமானயாழுமாக உடையனுய் லவ-ழுநா-லுகு தனை
லும் சுவ-குவ-ழுவிழுாழுலுகு தனைப், நிர கிரயதீவிய-குதனைப்,
திவ்யாகுவனைப் பங்கயக்கண்ணனைபிருந்த வெம்பெருமா னு
டைய கூநா-லுவலுலுலுகு சவீரகிகாரி கழுாலுகவலுலுவத்தை யு
டையார் ஆரேனுமாகிலும்அவர்கிரூர்நபக்குலுாழிகள்என்கிறூர். ஈ

இ—. இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானமென்றதாயிற்று. *

* முதற்பாட்டு *

லுளலுலுவுத்தியில் ஈடுபட்டுப்பேசுகிறூரென்னுமிடம் தோற்
றுகைக்காக உபக்ரமத்தில் பாற்கடற்சேர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்
யமருளிச்செய்கிறூர் (பிராட்டியிதுாழியால்) பயிலவினியமென்கிற
தை விவரிச்கிறூர் (லவெ-துாழியால்) பயி லுஞ்சுடர் என்கிற
தைபுரைக்கிறூர் (நி.ர கிரயெ துாழியால்) ஒளிமூர்த்தியென்கிற
தைபுரைக்கிறூர் (திவ்ய துாழியால்) பயி லுந்திருவென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (ஈநா-லுவெ துாழியால்) எம்மை
யிதுாழிக்குநிகழ்ஊராயர்-ர்மருளிச்செய்கிறூர் (நமக்கி துாழியால்)1

ஸ—பயி லுஞ்சுடர்- வஐ-ழுாநதீவிகணன, பயி லுனை-வஜி-ர்க்கை,
ஒளிமூர்த்தியை-விகஜாரதி-கி-ர்யான, ஸ-ஊலுகூழ-கி-கி-ர்யான
என்றபடி. பங்கயக்கண்ணனை — பங்கயக்கண்ணனென, பயில - வ
ஜி-ர்க்க. லுகியொலுகியஃ வரிலுயம்பண்ணப்பண்ணவென்றபடி,
இனிய - லுலுாழுனை. நம்- சுவுபதீயனை, பாற்கடற்சேர்
ந்த - கூதீரஜாண-ர்வஸயிகணன, பரமனை, பயி லுந்திருவுடையார்-
லுகியஃவரிலுயிக்கையாகிற ஸ்ரீயையுடையார், யவசேலும் - ஆரா
கிலும், ஐநவுதாழிகளால் நிகூழுராலுமென்றபடி. அவர்கண்
டீர், வரிலுஷாம்வுவுாவநாதுர்ம் கண்டீரென்றது. பயி லும்
பிறப்பிடைதோறு - உதிலொதிலும் வஐ-ழுஜாநவுகாஸுந்தோ
றும். லுாமுவுதலுஸுஷவும் லுலிக்குமாகில் லோகூத்திற்காட்டில்
ஐநவுரூவலுலுயே உஜ்ஜீவுமென்றுகருத்து, எம்மையாளும்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

திருப்பாற்கடல்

ஆழ்வார்

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ழு— தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பிடபணிடுமவர் கண்டூர்* நாளும்

பிறபிணடெதா றெம்மையா ளுடைநாதரே* ॥உ॥

நாதனென் றாலமுப்வனை முமேத்துநற்றுப் போதனின்

பொன்னெடுஞ் சக்கரத்தெந்தைபிரான்றன்னைப்* பாதம்படி

ணியவல்லாரைப்

அ—நமகென்றெறுக்கும் வ்யாத்தினைளஃ்கிறார். ॥உ॥

(நாதனை)வன-ஃவ்யாதியாய் (தெவெறுஃபான்) ஞாலமூவும் (ஃவ்)ழுஃ்ஃர்க்கும் வானமூவும் ஆகாமூவாரிகளுஃ்கும் உடலகத்தினை மென்றுகருத்து. இந்தாலே தாரு ஜீவும்பாரத வனமூவ்யாகீமூயத்திலே நாடிபட்டுப்பேசுகிறரென்று வாமதீயும்வ்ருவிதெ. பொன்னெடுஞ் சக்கரத்தென்கிறனைதுரைக்கிறார் (திருவாழியினை)யாள்) ॥ங॥

பப—தாளுந்- காலுங்ஃயும், தடக்ஃகையுப்-திடித்தனைகளினையும், கூவுனை வனமூவ்யாகீ-ஃவ்ஃ சங்காரன வொஹாக்ஃகினையுமென்றபடி. கூப்பி பணியுமவர்கண்டீர் - ஃவ்ணாடிப்பண்ணுகிறவராகிடார், பிறப்பிலடிதோறு- ஃவ்யூடும், நாளுந்- திரிவதிஃ்கிடந்தாறும், எம்மையாளுடை - எம்மை ஆளாஃகவுடையான். நாதர்-நாயகர். ॥

நாதனை, ஞாலமும் - ஃவ்ரியும்; வானமும் - ஆகாமமும், எந்நாப் - ஃவ்ரிருப்படிதின்றவனை, நற்றுழாப்படிபோதனை - வரிஜலெடுத்தற தாவுஃவ்ரிவ்ருத்தினையுடைபவனை, போதுவோடும், பேரதுவோடும், பேரதன். பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துவரிவணைபவிவ்ருதாவுதை ஆயுதமானவனென்றபடி. எந்தை - நமக்கு ஸொதிபானை, பிரான்றன்னை - உபகாரகரை; பாதம்பணிபவல்லாவ்ருரை வாழ்வாழ்ந்தாத வ்ருணாடிப்பவர்ஸொயிரானவர்களை, வல்லாரை

மூ— பணியுமவர்கண்டூ * தோ தும்பிறப்பினடேதோ றுன்னை
யாளுடையார்களே * ॥ கூ ॥
உடையார்த்தவர்டையன் கண்டிகையணுடநாணினன் *
புடைபர்பொன்னூலினன் பொன்முடியன்மற்றும்பல்கலை *

ஆ— பணியுமவர்கண்டூர்தமக்கென்றைக்குமும்மாதிகளென்கிறார் ॥
(உடையார்த்த) நிரதிசயபோகமயமாய், நிரதிசயபோக்கியமாய்,
போகமாய், நிரதிசயபலஜ்வமாய், நித்யஸித்தமாய், சுவம்வெ
யமான திவ்யஸ்த்ரீகளாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருந்த

* நாலாம்பாட்டு. *

இ— வேதவ்யாஸத்தில் சுஹிவெகாகை மருளிச்செய்கிறார்
(நிரதிசயபோக்கியத்தாலே) ஸமஸ்தஸ்த்ரீகளுடைய ஸ்ஹாவ
மிப்படி வருணஸிஜமாகையாலிங்குமிப்படி யஹிவெகமென்
றுதருத்து நடையாடுவன்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கி
றார் (நீசதரத்தாலே) பல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (சுஹம
(வெகுபமென்று) வேதவ்யாஸத்தை வாழ்த்துகிறார் (திவ்ய
ப— என்கிறத்தால் ஜ்ஞாநிஜநாங்களாத்தவிர்த்து வருணாஸ்ரமண்ணு
ணைபரிதுவென்றுதான்றுகிறது. பணியுமவர்கண்டூர் - வருணாஸ்ரம்
பண்ணுமவர்காண்மீர், ஓதும்பிறப்பினடேதோறு - ஸாஸ்த்ரங்களிலே
நிஷேதகடா ஓதப்படுகிற ஜந்மங்களுடைய சுவகாரஸ்தோறும்,
ஸாமுகதிரஸ்கரம்முகிக்கில் நிஷேயஜந்மம் உத்பாவமென்
றுதருத்து. எம்மையாளுடையார்கள் - நம்மை ஸ்வாமிகளாகவு
டையவர்கள். * * * * ॥ கூ ॥

உடையார்த்த - கூடிகிடத்துக்கு வாஸ்துவான, கூடிக்கு
கூரஸ்திவமானவென்றபடி. உடை - கூடி, ஆடையன் - ஆடை
யையுடையவனை, ஆடை - வஸ்ரம், கண்டிகையன் - கூஞ்ஞிவிகை
யையுடையவனை, கூஞ்ஞிவிகை - சுஞ்ஞியாஸ்துமான ஸ்த்ரீவேஷம்,
உடைதாணினன் - கூடிஸ்த்ரீவேஷனை, உடைதாண் - கூடிஸ்த்ரீ
ரூம், புடையபார் . வாஸ்துவுவடமான, ஸ்ரீகாகிடாலே ஸ்ரீ
ணைவாஸ்துக்கிலலாம் சுலபகாரமான வென்றபடி. பொன்
னூலினன் - ஸ்ரீணயஜ்ஞோவவீதத்தையுடையவனை, பொன்மு
டியன் - ஸ்ரீணகிரீடவாஞனை, மற்றும்பல்கலன் - இன்னமுமநேக

பூ- ருடையாவுடைத்திருநாரணன்றொண்டர்தொண்டர்கண்டீர்*
சிடையார்பிறப்பிடைதோறெம்க்கெம்பெருமக்களே* ॥சா॥
பெருமக்களுள்ளவர்தம்பெருமானெயமர்கட்* கருஞ்சியர்
ழியவன்றாமுந்தூட்டியவட்பனைப்* பெருமைபிதற்றவல்லாரை

ஆளம்பெருமானுடைய வழகுக்குத்தோற்றடிமையாயிருப்பார்க் கடிமையாயிருப்பார் கிடீர் இடைப்பார் பிறப்பிடைதோ றெமக் கெம்பெருமக்க ளென்கிறீர். * * ॥சா॥

(பெருமக்கள்) வுவெஹுஸாநாஹி வவ-ஹெவர்களுக்குமீஸாவ் ணப், சுஜீவதவர்தாநாஹிக்ளாலே யவர்களுக்கு ரக்ஷகனாயிருந்தவ் னுடைய விப்பெருமைபிதற்றவல்லாரைப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்

இடையாள் (பிராட்டியால்) திருநாரணன் தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிதுாஹியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

பெருமக்களுள்ளவர் தம்பெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வுவெஹுதுாஹியால்) அமர்கட்குஹுதுாஹிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுஜீவதிதுாரீஹியால்) வருமையுமிம்மையுமென்கிறதை

ப்ர்—சுஹ-ஹிவ்ஷணங்களை, நடையா- வுஸஹாவமாக, சுஹி-ராஜி-ர்தமன் றிக்கீகயென்றபடி. உடை-உடைபவனை, திருநாரணன் தொண்டர் தொண்டர்கண்டீர் - ஸ்ரீநாராயணனுடைய ஜ்ாவஹுாவஸ்ரீ கிடீர், இடையார் - கூஜுாவசுாஸவ்ுாஹுங்களால், நிரஹுரங்களானவென் றபடி. பிறப்பிடைதோறு - ஜுநாவசுாஸங்கள்தோறும் - எமக்கு - நமக்கு, எம்பெருமக்கள் - சுவுஸவ்வாரஹிஸெவஷிகள், சுவுஸாயாரண் வ்வாரஹிஸெவஷிகளென்றபடி. * * * ॥சா॥

பெருமக்கள் - ஹஹாஸ்க்ள், உள்ளவர் - வீஜுநாநர், ஸ்ரீவ்ஷ்ண்களாக்வுள்ள வவ-ர்க்குமென்றபடி. தம்பெருமானீண் - சுவுஸ்ாயாரணன், அமர்க்கட்க்கு அருமையெழிய - சுவுஸ்ாரஜபத்திலே வுயாவஸம் ஜநிபாசபடி, அன்று - ஹவ-ர்வஸ்ரீவ் ஹ்ஸெயிலே, ஆரமுது - வ்ரிணவ-ம்ானவஜுதத்தை, உள்ட்டியவப்பனை - வுஜிப்பித்த ரக்ஷகனை, தூதீவ்யபொமஸவஹாவாஜுஷ்வ் தீஷ்ணாநெஜிதீயா. பெருமைபிதற்றவல்லாரை - ஸாஹ்ாதுத்தைத் தூதுகியாயத்தாலே சக்ரவர்த்திக்க வ்ஸஹ்வர்ானவர்க்ளை,

ஏ—ப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்* வருணமபுமிம்மையுமம்மைபனிக்
கும்பிராக்கினை* ॥நா॥
அனிக்கும்டரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னைத்* நு
ளிக்குநறுங்கண்ணிக் துழமணிவண்ண னெம்மான்றன்னை*
யொனிக்கொண்ட சோதியை யுள்ளத்துக் கொள்ளு மவர்

ஐ—வைகுந்தமுமக்கு மகிழ்சுரன வ்வாதிகளென்கிறார். ॥நா॥

(அனிக்கும்) தெவிநாவழிரமவெணாவதீனர்ணைப், வைகுந்தமுகூசுணைப், ஸ்வெவசுராதிவ்யாயுதரணைப், நிவசீரவெரிமாஹிசணைப், வெயவதுநீசுணைப், நிரகிரமய தெஜோவிசிஷ்டனைபிருந்த வெம்பெருமானை யுள்ளத்துக்கொள்ளு

இ—வமழு வர்கிறார் (வைகுந்தமுமென்று) ॥நா॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

கண்ணனெனென்றது தெவாதிரமவெணாவதாரத்துக்கு மூவையுகூணனென்கிறார் (தெவிவெதாதியால்) அனிக்கும்பரமனை யென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வவெதாதியால்) ஸ்வகூசுவெவரவாரதியு. விவகூசி சென்றுசருத்து. ஆழிப்பிரான் தன்னையென்றது மூவையுகூணனென்கிறார் (ஸ்ரீவெதாதியால்) துளிக்குநறுங்கண்ணி யென்கிறதை விவரிக்கிறார்- (நிவெதாதியால்) துழமணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நிவெயதாதியால்). ஒளிக்கொண்டசோதி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரகிரமயதாதிபால்) சலிப்பின்றியென்கிறதை

ஸ்ரீ-பிதற்றுமவர்கண்டீர்-வ்வுஷ்டம், வருணமபும்-மாவிதெஹத்திலும், இம்மைபும்-வதர்தாநிதெஹத்திலும், உகாதுவனென்றபடி. தும்மையும்னிக்கும் பிராக்கள்-நம்மையுகூசிக்குமுவைகாரகர். ॥நா॥

கண்ணனை-கூவ்ணன, அனிக்கும்பரமனை-ரகூசிக்கும்லை வாவறுப் வெஉனை, ஆழிப்பிரான்தன்னை-வ்வுஷ்டம், துளிக்கும் நபவவாதியான, நறுங்கண்ணி, வாரஹிதாதித்ந்த யுடைபவ னை, துழமணிவண்ணனென்-வரிஸரவிஜ்ஞிவ்வுஹாவனை, ஒளிக் கொண்டசோதியை-வ்ருஹாஸரமிதிஜ்யுதர்விதரு, வானை; எ ண்ணுகின்றனை; கூவ்வுஸ்வாதியை, உள்ளத்து-திவ்வுஸ்லிலே, கொள்ளு

ழே—கண்டூர்* சலிப்பின்றி பாண்டுடையமச்சன் மசன்மாந்தரங்
காப்பதே* ॥கூ॥

சன்மசன்மாந்தரங்காத்தழியாக்களைக்கொண்டுபோய்த்* தன்
மைபெறுத்தித்தன்ரூளிணைக்கீழ்க்கொள்ளு மப்பன்(னை)த்*
தொன்மைபிதற்றவல்லானைப் பிதற்றுமவர்கண்டூர்*

ஆ—மவர்கண்டூர் ஒருவருமில்லாதபடி யாண்டெம்மை ஜந்து
காதொருங்காப்பரென்கிறார். * * ॥கூ॥

(சன்மசன்மாந்தரம்) ஜந்துங்கடோறுமிந்தவிலகத்திலே தரி
ணம்வந்துபிறந்தருளி சூழ்ந்தலைராகவித்து, பின்னைபவர்களைக்கொ
ண்டுபோய் சுவஸம்கூவி தஜ்ஞாநராக்கித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்
ளுமப்பனுடைய விந்தவஸாஹாவிகமான மோக்ஷத்தைப்பிதற்றவல்லர
ர்.

இ—யுரைக்கிறார்(ஒருவி சூழியாள்) * * ॥கூ॥

* எழாம்பாட்டு *

சன்மசன்மாந்தரங்காத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ரக்ஷித்து
ஜதுரெனெ) ஜந்துங்கள்தோறுமென்றது - பூர்யிகாஹிபூர்யம்,
ரக்ஷித்து என்றது - யாஜ-ஹிக ஸுக்ருதகாஸுவாஜநாதிஜ
வெந ஸஜாவாயக் பூர்வபூர்வதிகளைப்பண்ணியென்றபடி. தன்னை
பெறுத்தி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (சுவஸம்கூவிதசூழியாள்)
தொன்மையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வாஹாவிகசூழியாள்)

ஸ—மவர்கண்டூர் - யூர்நிக்கும்ஜநங்கள், கிடார் சலிப்பின்றி-பூர்
வொஜநாதொருவருகீயாலே நமக்குவமநம்வராதபடி, ஆண்டு -
பூர்ஸாவித்து, சன்மசன்மந்தரம்- இந்தஜந்திலும் ஜநாந்தரத்
திலும், காப்பார், ரக்ஷிப்பார். ॥கூ॥

சன்மசன்மாந்தரம். ஜந்துங்கள் தோறும், காத்து - ரக்ஷித்து
அழியார்களை- ஜாவஸை, கொண்டுபோய் - "நயாதிவரஜாடமதி"
மென்கிறபடியே சூதிலாஹிகஸுவஹிசனை தான் கூவி-ரோதிஷ்
திபாலே ஸ்ரீவைகுண்ணத்திலே கொண்டுபோய், தன்மை - ஸ்வ
ஸொஹாவத்தை, ஸ்வ-ரூபகுணாதிகளையென்றபடி. பெறுத்தி - பூர்
வித்து, தன்தாளிணைக்கீழ் - ஸ்வாதந்ரயரூபத்திலே, கொண்
ளுமப்பனை ஸ்வீகரிக்கும் ஸ்வாதினையுடைய, தொன்மை - ஸ்வாஹா
விகமாணங்களை, பிதற்றவல்லாரை - சுத்த ஸத்வமாகஸ்வீக்ருதஸ்வ
ரூபத்தை, பிதற்றுமவர்கண்டூர் - சுத்த ஸத்வமாகஸ்வீக்ருதஸ்வரூபவர்கண்டூர்,

ழே—நன்மைபெறுத்தெதம்மைநாளுய்யக்கிகாள்கின்றநம்பரே*எ॥

நம்பினைஞாலம்படைத்தவனைத்திருமார்பனை* யும்பருலகினி
ல்யார்க்குமுணர்வரியான்றன்னைக்* கும்பிநாகர்களேத்துவ

அ—னைப்பிதற்றுமவர் சுஞ்டூர் வுவிஸஷிதகூரகிகூரசிவ
வுஎவத்தைதமக்குத்தந்து அத்தை நிதர்வுவிஜமாக்குவரென்கிறார்.॥

(நம்பினை) வுவ-ஹ்வுாதியாய், ஜஹகுவு வூாவாய், ஸ்ரீயஃவகி
யாய், வுஹ்ஹாஜிகளுக்கும் வாஜு நவுாவாரிவெஜு ஜவிஜுயிருந்த
வுனை யநநுவரியொஜுநராய்க் கொண்டேத்துவார் கூஷீநாகு
யாதநா நூவுவாநூஹூண வாவங்களைப்பண்ணினரே யாகிலும்

இ—நன்மைபெறுத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வுஸஹவிஷதூா
தியால்) நளி தூாதிக்குத் காதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையி
தூாதியால்) * * * * * ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

நம்பினையென்கிறதற்கு வுஸி காயை-ஃமருளிச்செய்கிறார் (வுஸ
விவு-ஃதூாதியால்) திருமார்பனையென்கிறதற்குக் காதுய-ஃமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃவகியாயென்று) இதீபவாஜுத்துக்குத் கா
துய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (வுஜவுஜ்ஜ தூாதியால்) எத்துவரென்கிற
தற்குத் காதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (கூநவிநூ தூாதியால்) கும்
பிநாகர்களேலு மென்றநயித்துத் காதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார்
(கூஂஸீ தூாதியால்) * * ॥அ॥

ழூ—நன்மைபெறுத்து-ஸ்ரேயஸ்விவுவூாவித்து, நாள் - நிதூ்ம
ளம்மை- நம்மை, உப்பக்கொள்கின்ற- உஜ்ஜீவிப்பியாநின்ற, நம்பர்-
விவுவுஹநீயர், ॥ஏ॥

நம்பினை - விவுவுஹநீயனை, ஞாலம்படைத்தவனை - ஜகத்ஸ்ரு
வுஷ்டித்தவனை, திருமார்பனை - ஸ்ரீவகூஷ்வுனை, உம்பருலகி
னில் - உவுரிலோகங்களில், வுதூ்ரிலோகாதிகளிலென்றபடி. யா
ர்க்கும் - எத்தனையேலு முஷ்கூஷ்டாளர்க்கும், உணர்வரியான்
தன்னை - ஜ்ஞாகூஂஸாகூனல்லாதவனைவனை, ஏத்துவர் - வுஸ்தி
ப்பார், கும்பிநாகர்களேலும் - கூஂஸீவாகூநாகூவான்களாலுலும்,
தஸ்ஹரூவகவாவவான்களாலுமென்றபடி.

மூ— ரேலும்வர்கண்டீர்* ரெம்பல்பிறப்பிடைதோ றெந்தாழு
குலந்தாங்களே* ॥அ॥
குலந்தாங்குசாதிகணவீலுங்கீழிழிந்தெத்தனை* நலந்தானி
லாதசண்டாளசண்டாளர்களாகிலும்* வலந்தாங்குசக்கர
த்தண்ணல்மணிவண்ணற்காளென்றுள்* களந்தா ரடியார்

ஆ—அவர் கண்டீ ரெம்பல்பிறப்பிடைதோ றெந்தாழுகுலந்தாங்க
ளென்கிறார். * * * * * ॥அ॥

(குலம்) வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்கு அ
டிமைசெய்புமிதுவே வுயிரோஜமாக வாழ்ந்துயிப்பார், ஜாதி, ஆ
ச்ரமாதிகளாலெத்தனையேலுந் தண்ணியதாயாகிலும் அவரடியார்

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— ஆளென்றுள்களந்தாரென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செ
ய்கிறார் (அடிமையிதாழியால்) வ ஐவ-ாய-ஃத்துக்குத் தாதாவு
மருளிச்செய்கிறார் (ஜாதீதாழியால்) சூவாரஸாவைத்தாலே நல
மென்றது வுரைவுரைசம். எம்மடிக ளென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஸ— அவர்தாங்கள்கண்டீர், எம்பல்பிறப்பிடைதோறும் நம்முடைய
வைஷ்ணவிய ஜந்ம வகாரஸந் தோறும், எந்தாழுகுலம் - நமக்கு
ஸ்வயமானகுலம். ॥அ॥

வலந்தாங்கு -உகூஷணஹாமத்திலேயாரிக்கிற, உகூஷணகாரத்தா
லே யாரிக்கப்பட்டவென்றபடி. உகூஷணஹாமத்துக்கெல்லாம் ஸ்ரீ
ஹாவஹமென்னைக்காக வலமென்றுஹாதாநுஸாஸனம். சக்கரத்து-
உகூ,த்ததையுடையவனை, அண்ணல் மணிவண்ணற்கு- ஸ்வாமி.
ஆளென்று- தாஸரென்றநுஸந்தித்து, உள்களந்தார்- காதாஹம்ஸ
ஸ்ரீஷ்டரான கூநநுவுரையொஜநகூட ஸஞ்சரி ஷ்டரானவென்றபடி,
அடியார் - தாஸர், குலந்தாங்கு - கூலங்களா யாரிப்பதான,
கூநரொழுவுரீரொழுவிஹாமத்தாலே ஸம்ஹவிக்கும் கூலங்களு
க்காயாரமானவென்றபடி. வுரயாநமானவென்னை. யதாதி
ஷ்காரணமானவிவென்றபடி. சாதிகள்தாலிலும் - ப்ரஹ்மணாதிஜா
திகள்தாலிற்காட்டிலும், கீழிழிந்து - நிகூஷ்டஜாதியிலேபிறந்து
அதிலேஜநித்ததென்றபடி. எத்தனைநலமில்லாத - காதாஹம்ஸ
ஸ்ரீஷ்டரானசண்டாளசண்டாளர்கள்தாழுகிலும்-ஸம்பாவநைக்குப்

மூ — தம்மடியாரெம்மடிகளே* ॥கூ॥

அடியார்க்கடிமைபூண்டாரிலேயன்னவசஞ்செய்யும்* படியா
துமில்குழவிப்படியெந்தைதிறான்றனக்* கடியாரடியார்தம்
மடியாரடியார்தமக்*கடியாரடியார்தம்மடியாரடியோங்களே॥

அ — நமக்குவ்வாதிகளென்கிறார். * * ॥கூ॥

(அடியார்க்கு) இந்தலோகத்தை யளந்தருளி யுண்டருளியா லே
லோபிலே கண்வளர்ந்தருளின அவனுடைய காரணத்வ(ஸ்வ)ஸ்வரூபத்தி
லுண்டாங்காஞ்சுத் தோற்றடியையாயிருப்பா ரடியாரடியார்தம்மடி
யாரடியார் தமக்கடிமைபாரடியார் தம்படிமாரடியோங்களென்கிறார்.

இ — (தமக்கிதரு) * * * ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

அடியார்க்கடிமையெண்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (இந்தவிதரு) அன்னவசஞ்செய்யுமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணிதரு) பிரானென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வ(ஸ்வ)ரூபத்தாலே) படி
யாதுமிதரு க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்வ
ரூபத்தாலே) இது உபயகாரணமென்று கருத்தாலே சூழ்ஜகத்வம், பி
ரானென்தனக்கடியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(தோ
ற்றிதரு) ஸாமஸ்தவிஷயத்திலே காரணத்வரூபத்வ(ஸ்வ)

மூ — ஸர்வாதிகராயிருந்தாரே யாகிலும், தம்மடியார் — தாஸ
ரானார், எம்மடிகளே — ஸ்வாமிகளே. ॥கூ॥

அடியோங்கள் — தாஸ(ஸ்வ)ஸ்வரூபராகிறோங்கள், அடியார்க்க —
பூர்வாதிகத்துக்களவான, திருவுருவுமொயிலே ஸ்ரீவாத்ஸ
ரூபாகாரமான என்றபடி. ஸர்வம் — ஜகத்தை, உண்டு — ரக்ஷ
யமொயிலே ஸ்வீகரித்து, ஆலிலை — வடதளத்திலே, அன்னவசம் —
ஸ்ரஸ்தாயீநடை, அதாவது ஸ்ரஸ்தத்துக்கநுரூபமான வகிர்க்
கை, ஜகத்ரக்ஷகமான ஜகத்து ஜீவ-மோக்ஷபடி வலக்கை கீழாகக்
கண்வளருகையென்றபடி. செய்யும் — அத்தைப்பண்ணுமவனை,
படியாதுமில் — ஸ்வரூபமொன்றுமில்லாத, படி — ஸ்வரூபம், குழ
விப்படி — ஸ்ரீராவிஷ்ரூபனை, படி — ஸ்வரூபம், எந்தைதிறான்தன
க்கு — ஸ்வாமிக்கு, அடியாரடியார்தம் — தாஸதாஸருடைய, அடியா

மூ— அடியோங்குநூற்றுவர்வீயவண்ணறவர்க்கருள்செய்த*நெடு
- வேளனத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்க* ளடியா
ர்க்தவாயிரத்துளிணைபத்தவன்றிணைடர்மேல்*

ஆ—(அடியோங்கு) வாடியுயர்பக்கலுள்ள நிரயகிகவாதனையுத்
தாலே, தனிமரமாயிகளாய், வெகுபவுபலைஉவிகாரான ஈ
யெறும்பாதிகளை நிரவதித்தருளின வெம்பெருமானுடைய வா
தனையுவளரீயு காருணையுவளர்ந்துமவளமாயு வளகூரோயர்

த்தைமோஜித்து நிமதிக்கிறுரென்றுகருத்து. ரூ

நிகமனம்.

த— ஐவர்க்கருள்செய்தவென்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்செய்த
ரூர் (வாடியவரிதாதியால்) வாதனையுத்தாலே நிரவதித்தருளின்
வென்றுரைபம். அடியென்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்செய்கிறார்
(தனிமரமாயிகளாயென்று) ஓங்குரென்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்
செய்கிறார் (வெகுவெறும்பாதியால்) வீயவென்கிறதற்குத் தா
யுமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதித்தருளினவென்று) நெடியோ
னேயென்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்செய்கிறார் (வாதனையுதா
தியால்) அவன்தொண்டர் என்கிறதிற்குத் தாயுமருளிச்செய்கி

ரூ—ரடியார்தமக்கு-தாஸதாஸர்க்கு. அடியாரடியார்தம்-தாஸதாஸ
ரானவர்க்குரைடைய, அடியார்-தாஸரானவர்கள், ரூ

அடி - வருஷரிக்குமவனை, விரோதிகளானவென்றபடி.
ஓங்கு - உன்னதரானை, உயர்ந்தானவென்றபடி. நாற்றிசை - தி
யெறும்பாதிகள், வீய - நசிக்குப்படி, அன்று - வாடியவர்கள்
ராஜஹ ஷரான காலத்திலே, ஐவர்க்கருள்செய்த - வென்றவாபவ
வருக்கு கூடிவைபண்ணினவனை, நெடியோனை - திவாரனை, உ
லகளந்தானை. தென்குருகூர்ச்சடகோபனுடைய, குற்றேவ
ல்கள் - காதோரழகைகுகுடைரதிவமான, அடியார்ந்த - வாதி
ங்களாலே வரிணைமான, "வாதவெரிவாகூரவதி" என்னுமாப்
போலே வாதவெயராதிவதரவெயமானவென்றபடி. ஆயிர
த்துள் - வன்றுரத்திலே, அவன்தொண்டர்மேல்முடிவு - தாதத
ரிவடதிலே வயரவரிகமான, ஹமவரவதத்தை தரிய*

மூ—முடிவாரக்கற்கிற்கிற்சன்மஞ்செய்பாமைமுடியுமே* ॥௯॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—உலகமெல்லாங்கூடிநின்றுபல்லாண்டிசைத்துப்பாற்கடலுள்பள்ளிக்கும் பரமனடியோங்களுக்கேபல்லாண்டுகூறுமின்களென்றுதொண்டர்களெல்லாரையும் பணிகொள்ளவல்லவாழ்வார்தமது திருவுள்ளத்தினுள்ளேகொண்டுமகிழ்ந்தருளினபடி. ॥௯॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ரை(தோற்றடிமையிற்காரியால்)மேல்முடிவென்கிறதற்குத்தர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆசாரணுமிற்காரியால்) சன்மமென்கிறதற்குத்தாற்பரியமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடைப்பிற்காரியால்) செய்பாணமுடியுமென்கிறதைதவம்ஹ வென்கிறார்(பேறுமென்று)॥௯॥

ஸ—விஸேஷிக்கவேபரவஸ்யாயிபாகவதஸேஷிவாஹிதீததீனமென்றபடி இலைபத்து - இப்பத்திப்பாட்டுக்களையும், ஆர - வுபாயமாகக்கற்கிற்கில் - கூர்வுலிக்கஸக்தர்காகில், சன்மம் - ஜந்மாந்தரம், செய்பாமை - செய்யப்படாமல், கரிகங்களாலே யுத்தரோத்தரமுண்டாக்கப்படாமலென்றபடி. முடியும் - லபிக்கும்.

ஜூநவிவெஸாஹ்ருநஷ்டாந்மிலயிஸ்ரீதிவஜாஜ
ஸாதாநஜஜஹாவெஸிகாயநஜீ

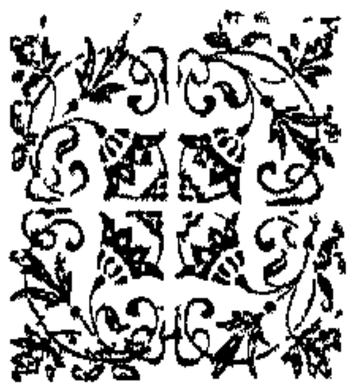

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீதிவையபிஷேகாத்யுத்ஸவாவலி:,

(பயிலுஞ்சுடரொளி.)

ஷ்ரீ தாமோதரஸஹிதஸ்ரீமதே வேதவேதாந்தகுரவே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: | ஸ்ரீமத்பரமபதநாதாய நம: | ஸ்ரீமத்கோபீ
கோபாலதிவ்யசரணாரவிந்தாப்யாம் நம: | ஸ்ரீமத்பரமபதநாதாய நம: |
ஸ்ரீமத்கோபீகோபாலதிவ்யசரணாரவிந்தாப்யாம் நம: | ஸ்ரீமத்பரமபத
நாதாய நம: | ஸ்ரீமத்கோபீகோபாலதிவ்யசரணாரவிந்தாப்யாம் நம: |

॥சுஐ॥

(ஷ்ரீ தாமோதரஸஹிதஸ்ரீ) பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியை
விலக்ஷணமாய்ச்சேறிந்திருந்த தெஜஸ்ஸையுடையதுமாய், (வே
தவேதாந்தகுரவே) தோளுந்தோர்நான்குடை - சுத்த சுபாவமெ
கள்போலே சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற நாலுதிருத்தோள்களையுடை
யதுமாய், (ஸ்ரீமத்பரமபதநாதாய) நடுந்துழாய்ப்போதலைப் பொ
ன்னெடுஞ்சக்கரத்தெருளை - ஸ்ரீவாரிஜமான திருத்துழாய்
மாலையையும் தெஜஸ்ஸான திருவாழியையுமுடையதுமாய், (ஸ
ஸ்ரீமத்கோபீகோபாலதி) உடையார்க்கவாடையனிதாழி - ஸ்ரீவத்ஸ
கௌஸ்துபங்களான திருப்பரிபட்டம், திருக்கண்டஸரம், திருவனமாலை முதலான மற்றுமுள்ள திரு
வாபரணங்களை யுடையதுமாய், (திவ்யசரணாரவிந்தாப்யாம்) அபரிக்
ச்சேதமான யொழியவன்றே முதூட்டியபடியன - தேவர்களுக்கு
மனோரதமான சுத்தசத்வத்தைக்கொடுத்தருளுமதுமாய், (ஸ்ரீமத்பர
மபதநாதாய) அனிச்சுப்பரமனைக்கவ்வினாற்போ - ஸ்ரீமத்பரமபத
நாதமாகவுடையதுமாய், (திவ்யசரணாரவிந்தாப்யாம்) சன்ம
ன்மாந்தரங்காத்திதாழி - ஸ்ரீமதுரை வடமதுரைத்தில்நின்றும்
துவாரகையாக்கி அவர்களாலே செவ்விப்பூப்போலே ஸ்ரீவஸுதேவரையும்
ப்பட்ட திருவடிகளையுடையதுமாய், (ஸ்ரீமத்கோபீகோபாலதி) திருமார்ப
னை - அலர்மேன்மங்கையினறையும் அகலகிலமெலனென்று உறையும்
படியான திருமார்பையுடையதுமாய், (ஸ்ரீமதே) அண்ணல்மணி
வண்ணற்கு - நீலரத்நம்போலே ஸ்ரீயைமையுகப்பாய், (நிகிலஜகதே)
அகிலலோகங்களையும்படியாதுமில்குழவி-வடபெருங்கோயிற்

ஆ — கா — மை — விட்டாதே நீ எவி கூயுமாயிருக்கிறளம்பெருமான் தி
ருமேனிமஹாலெலக்குத்தோற்றடிமைசெய்யும் ஸ்ரீவெஷ்ணவர்கள
டையஹாவஹாவஸ்கள்ளமக்ரு வ்யாதிகளென்று 'பயிலுஞ்சுடரொளி
என்கிற ஹாகூத்திலே ஆழ்வார் கூயுவவிஸ்தருளிஞரென்கிறூர்.

ஸ்ரீஷிதநிமஹாஜிஹாஷெஸிகாயநஜி.

ஆழ்வார் திருவடிசரணம்.

மூன்றும்பத்தில்ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

அ — (முடியானே) தேர்கடவியபெருமான் கணைகழல்காண்பதி
ன்றுகொல்கண்கள் என்று பிறந்த வ்வெவிஷயானது மீளவுழு
ஹுவியாய் அந்த கூவெஷ்ணாநுபவமாகக் காணப்பெறுத

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — "தலைப்பெய்காலம்" என்கிறபாட்டில்ப்படியே திருவேங்கட
முடையான் தமக்கு வ்யாமுஹ்கூஹலஜ்தையிருக்க இத்திருவாய்மொ
ழியிலே கூகாராய்க்கூப்பிடுவானேன்? என்ன கூஷ்காரிப்பிக்கிறூர்
(தேர்கடவியவி கூாஜியால்) திருவேங்கடமுடையான் வ்யாமுஹ்கூ
ணையிருந்தாலும் வாகை-ஹாராயிவிஷ ஹுஸ-ஹ்நாவெஷ்ணவா கூட
ப்பிடக்கூடுமென்றுகருத்து. ஆனாலும் தேர்கடவிய் வென்கிறவிட
த்தில் பிறந்த வாகை-ஹாராயிவிஷ ஹுஸ-ஹ்நாவெவிஷ்ணவானது
பயிலுஞ்சுடரொளியாலே கூதாரி சமாய்த்தில்லையோ? வென்ன
அருளிச்செய்கிறூர் (மீளவுமி கூாஜியால்) பயிலுஞ்சுடரொளியில்
லளவுஹுாஜிஹுஸ ஹுாவிஜரான ஹாஹுஸதனை கூஹ்ஷயித்தது
ஹுஸவதிளவுஹுாஹ்ஷாவெவிஷ்ணவக் குஹ்ஷாகோமானையாலே இவ்
வவெவிஷ்ணவ இப்போது உஜ்ஜிவிகையாய்த்தென்றுகருத்து, இ
ப்படி வாகை-ஹாராயி ஹுஸ-ஹ்நாவெவிஷ்ணவ இப்போதே உஜ்ஜி
விகையாய்த்தென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஆஜ்ஞையாங்குநூற்று
வர் ஷீயவென்று கூயை-ஹாயநாஜி நிரவஹநவண-ஹ்நத்தாலே
ஆநிபலாய்த்தென்றுகருத்து. ஆனாலும் யொஹத்தாலே காணலா
மிருக்கக்கூப்பிடுவானேன்? என்ன அருளிச்செய்கிறூர்(அந்தகூவெ

ஆ—வுவுஸநத்தாலே கூதுஞ்ஜஷவஸஹராய்க்கொண்டுதம்முடைய ஸஷவ-ர்கூரணங்களாலும் ஸஷவ-ர்வுகூராத்தாலும் எம்பெருமானை கூநாஹவிக்கவேணுமென்று தொல்லிக்கொண்டு கூப்பிடுகிறார்.

இ—கூஷதாழியாவ்வியாஹத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீஹஷாஷிகளைப்போலேகூடவுகூஷாஹலே வாகூய-ர்வுஹாராயினைக்காண்கைஇவர்க்குகூவுகூஷிதமென்றுகருத்து. கூதுஞ்ஜஷவஸஹராய்யென்றது- கண்கள்விடாய்த்தசாதுமன்றியே ஸஷவ-ர்கூரணங்களும் விடாய்த்தவராயென்றபடி. ஸஷவ-ர்வுகூராத்தாலுமென்றது - வுகூஷாஷாநுவசாதாநாஹலம் வ்யாணைந ஸம்யசாதாநாஹவம் என்கிற நிபீமற்று ஒருகூரணத்தைக்கொண்டு ஸஷவ-ர்கூரணவுகூராத்தாலுமென்றபடி. "கூகூஉகூநிவிவாஸதீஜ்ஹாவிஹஉ ஹ வ வ ஹஸ்ரவணவகூவாரவ்யுதஷ" என்கிறபடியே ஸஹகூவிஷயத்திலே தம்முடைய ஒருகூரணங்கள்செய்யும் வ்யுதீகளை கதிகூரகூரணங்களுஞ்சொல்லாதேதாமாகவேசெய்ய ஆசைப்படுகிறனவென்று அலத்துகிறரென்றபடி. ஏழாம்பாட்டுதுடங்கி தான்படுகிற வ்யுஸநத்தைச் சொல்லுகிறரோழிய கூரணங்கள்படுகிற வ்யுஸநத்தைச்சொல்லவில்லையேயென்றில்? ஒரிரவுப் வஹுவ்யுஜனவன் ஒருஹிர்கூத் காமுகத்திலே வ்யுஜைகரூடையபகிக்கும் தன்பகிக்கும் ஆற்றப்படாதே வ்யுஜைகரூடையபகிக்கு என்செய்வேன் என்பகிக்கு என்செய்வேன் என்றுகூப்பிடுமாப்போலே தம்முடைய கூரணங்களும் கூரணியானதாமும் எம்பெருமானை யாசைப்பட்டு விடாய்த்தேதாமென்று கூப்பிடுகிறரென்றுகருத்து. தாமாசைப்படுகையைத்தவிர தம்முடைய கூரணங்கள் ஆசைப்படுகையாவதென்னென்றில்; கூரண ஆரகூமாகவும் கூரண ஆரமன்றியேயும் ஆசைப்படுகிற தம்முடைய ஸஹிநிவஸஹங்களைச் சொல்லுகிறபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸஷவ-ர்ஏ பாகூஷ-ர் கவிஹ ஹாவகூம் வ்யுகீவாஹ்வியென்று ஹஸ்ரி-ர்திமாய்த்து. கூகி-ர் யாலே கூப்பிடுகிறதாகையாலே பாட்டுகளுக்குர்தெரிகூ ஸம்மதிவை-ர்யமில்லையென்று ஸ-ரிஷ்டம். * * *

மூ— முடியாதேனைமூவுலகுந்தொழுதேத்தத்துஞ்சி* ரடியாதேனை
யாழ்கடலைக்கடைந்தாய்புள்ளூர்* கொடியாதேனைகொண்டல்
வண்ணவண்டத்துப்பரி* னெடியாதேனை

ஆ—வஷ-ஸ்வொகாயிவை தூ வஷ்வகமாய் நிரகிஸயதீவிப-
கதமாய் கூகிரஷணீபஷஸ-ஸ்டமாயிருந்த திருவஹிஷகத்தாலே
கூலாகூஷதீனப், வூவிஹூஸாகநாஹிகருந்து மீஸ்வாணுப்வைத்து
கூநாவொஷித விஹிஸஷாஸிஸஷ வொகுபஸாணுஷுப், கூபுரி க
ஜந்வஸீஹிதநிவ-ஸ்டாஹகுஷுபிருந்தவனை பொன்மலையின்மீதினைசக்
கார்முகில்போலேபெரியதிருவடி திருத்தோளின்மேலே ஏறியருளி
இந்த வொகுத்திலேவந்துதோன்றுய்

முதற்பாட்டு.

இ— முடியாதேனை என்கிறதை விஷரிக்கிறார் (ஸவ்வ-ஸ்தூாஹியால்)
அண்டத்தும்பரில் நெடியாதேனை என்கிறதைபுரைக்கிறார் (வூவிஹூ
ஸ்தூாஹியால்) மூவுலகும்தொழுதேத்தும் சீரடியாதேனை என்கிற
தற்குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (கூநாவொஷிதஸ்தூாஹியால்)
ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய் என்கிறதற்குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்செ
ய்கிறார் (கூபுரிதஸ்தூாஹியால்) நெடியவண்ணவண்ண மென்கிறதற்
குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (பொன்னிஸ்தூாஹியால்) கூநகூா
வஜவஸ்யூாவரி கூஸஜஷிவஸ்பொலே யென்றபடி. புள்ளூர் என்
கிறதற்குத் தாதுய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிஸ்தூாஹியால்)

ஸ—முடியாதேனை- முடியுடையவனை. முடி-கிரீடம், அண்டத்து-
வூஹாஸ்வபத்தில், உம்பரில் - சுயிகாரில், வை ஹாஹிகளிற்காட்டிலு
மென்றபடி. உம்பர் - சுயிகர், நெடியாதேந - ஜஹாணவனை, மூ
வுலகும் - தீ வொகமும், தொழுது - வூணமிந்து, ஏத்தும்-
கூாகிக்கும்படியான, சீரை - வஸஜுப-ஸ்ரிஹாணங்களையுடைய,
அடியாதேனை-ஸ்ரீவாஜத்தையுடையவனை, ஆழ்கடலை-சுமாயமானவ
ஜுதுக்கை, கடைந்தாய் - ஜயித்தவனை, கொண்டல்வண்ண-
ஜவவணை-ஸ்னை, கொண்டல் - ஜவம். புள்ளூர்கொடியாதேனை-
வகுதியைவாஹகமாகவும் யூஜமாகவும்உடையவனை, உலகுகளை
க்கு வயபதம்வஹரென்கிற வ்யூஹவைதியாதிலை ஊர்ஸுவும்

மூ— யென்றுகிடக்குமென்னெஞ்சமே* ॥ ; ॥

நெஞ்சமேநீனைகரகவிருந்தெவன்* றஞ்சினைனதண்ணிலை

க்கைகக்கிறையைச்சிற்ற* ரஞ்சினைனருலங்கொள்வான்

குறளாகிய*வஞ்சனையென்னுமெப்போதுமென்வாசகமே॥

அ— என்றெம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டபோதே காணப்பெறுமையாலேகுறைப்பட்டுக்கிடக்குமென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥அ॥

(நெஞ்சமே) கூறுறிகவுசீவுகித விரோயிநிரவுநவுழவுழ்ப் கவுசீவுகித நிவுக்கழ்நிரோவாயஜ்ஜுலையிருந்த நீநெஞ்சுன்னைநினைக்கவருள்செய்தாப்போலே நாவுமுன்னைநினைக்கவருள் செய்தருளவேணுமென்று எப்போதுமலற்றுநிற்குமென்வாசகமென்கிறார். ॥உ॥

இ—என்றுகிடக்குமென்கிறவிடத்தில் சுஹிவுவு தாயுழ்பருளிசெய்கிறார் (எம்பெருமானையிதாழியால்)

* இரண்டாம்பாட்டு. *

தண்ணிலங்கைகக்கிதாழிக்குத் தாதுயழ்பருளிசெய்கிறார் (கூறுறிதெதாழியால்) ஞாலமிதாழிக்குத் தாதுயழ்பருளிச் செய்கிறார் (வுசீவுகிதெதாழியால்) வுயழ்வுவாவுத்திற்குத் தாவுயழ்பருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சிதாழிபால்) நெஞ்சமேயென்கிறவுவுகூராரும் வாவுஜ்நிரோநிவுபுத்தியை ஆசைப்பட்டனைமையை வுஸ்விப்பிக்கிறதென்றுகருத்து. என்னுமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (அலற்றுநிற்குமென்று) * * * * ॥ஒ॥

ஸ—வாவுஹநவுரம். என்று- இப்படிகநாவுயித்துகிடக்கும்-கூகர்மாய்விழுந்திருக்கும்.என்னெஞ்சம்-என்னுடைஅஜ்ஞானது.॥

என்வாசகம், உயிர்வுகும், உஜ்ஜீவுனமென்றபடி. எப்போதும்- வுஜ்ஞ, தண்ணிலங்கைகக்ர - தன்மை - விதவும், நீவுருக்குவாவுஜ்வுநமான வுஸ்திகைக்கு, இறையவ - ஸ்ரீவுஜ்ஞானை, செற்ற - வுஸ்ஹரித்தவனை, நஞ்சினை -ஸ்ரீதரூக்கனைக்குவிஷ வுஜ்திதினை, நஞ்ச - விஷம், ஞாலங்கொள்வான் - வுஜ்ஜீம் ஜிவுபுகூஷாவுயிக்கொண்டு, குறளாகியவஞ்சனை - வாமநனை வுஜ்நுகூனை, நெஞ்சமேநீனைகராவிருந்த - உநவுஜ்வான்றுதிமநீண்ட நாராயணாவுஜ்யாநின்ற, என்தஞ்சனை - உபுபுகூஷாகூனை, என்னுயிர்

மூ—வாசகமேயத்தவருள்செய்யும்வானவர்தம்* நாயகனே
நாளிளந்திங்களைக்கோள்விடுத்து* வேயகம்பால்வெண்ணெய்
தொடுவுண்டவாயர்* தாயுவனேயென்றுதடவுமென்
கைகளை* ॥ ८ ॥

அ—(வாசகமே)வானவர்தம்நாயகனுய்வைத்துவாசகமேயத்தவ
ருள்செய்தருளினை* பாலாலஹஹி நவவெண்ணெய்வம்ஓதினாணம் போ
லே திருமுத்தினெளிபுறப்படும்படி திருப்பவளத்தைத்திறந்துவெண்
ணெய்தொடுவுண்ட உன்னுடையவழகை நாணுமேத்தும்படியருள்

* மூன்றாம்பாட்டு. *

இ— வாசகமேயத்தவருள்செய்யு மென்கிறதற்குத் தாதயர்ம
ருளிச்செய்கிறார் (வாசகமேயித்தாதியால்) இதுக்கு நாலுமிதாதி
யோடே கூடியும், நாலுமிதாதியாகவும் வுவஹிதமாயிருந்தாலும்
இப்படி சுருதிதமாய்க்கொண்டு வாசகமேயத்தவருள்செய்யு மெ
ன்கிறதுக்கே தாதயர்வணர்மாகிறது, வாசகமேயென்கிற வா
க்காரம் வாஹங்கள் வாஹிஷியத்தியை ஆசைப்பட்டமை
லுவிப்பிக்கிறதென்றுகருத்து. நாளிளந்திங்களைக்கோள்விடுத்
தென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சுஹிநவதாதி
யால்) தொடுவுண்டவென்கிற விஸ்வாஷணத்துக்குத் தாதயர்

ஏ—இப்படிசொல்லும், நீள்நகராகவென்கிறவிடத்தில் எகாரமாகு
வெரநகாரமே ணகாவதிகாரித்தது. * * *॥ உ ॥

வேயகம்பால்- வேய் - வேணு, அகம் - மூலம், பால்
வுத்தியெழுவுபம், வெண்ணெயைமாவஹாத்திலே, நாள்-
சுஹிநவனை, நாள் - புதுமை, இளந்திங்களை - பொலுஉந்தனை,
உபாவஷ்டனைவந்தனை, நாளிள மென்றதிலுவொலும் விவக்ஷிதம்,
ஊதவஹ்தியைவந்து ணகச்சொன்னபடி, கோள்விடுத்து, தெஜஸ்வை
வராவிப்பித்து, திங்களைக்கோள்விடுத்தென்று சிஷ்டர்கும், வெ
ண்ணெய் - வெண்ணெயை, தொடுவுண்ட - உளாவுத்தாலே வகுதி
த்தவனை, ஆயர்தாயவனே - மாவலிறுவடினை, வாசகமே
யத்த - வாஹிஷியதாதுமே யத்துப்படி, அருள்செய்யும் - கூ
வெபண்ணுமவனை, வானவர்தம்நாயகனே - நித்யுவரிரி
நாயகனை, என்று- இப்படி. கூநாவஷயித்து, என்கைகள்,

ழு—னைகளாலாரத்தொழுதுதொழுதுன்னை * வைகலுமாத்தினை
ப்போதுமோர்வீடின்றிப் * பைங்கொள்பாம்பேறியுறைபரனே
புன்னை * மெய்ங்கொள்ளக்காணவிரும்புமென்கண்களே * ||சா||

அ—செய்தருளவேணுமென்றுதுவளருமென்னைகளென்கிறார். ||ங||

(கைகளாலார) டைங்கொள்பாம்பேறியுரைபரனே புன்னையொ
ருகூணாதிரமுமோழியாமே எப்போதுமுன் கைகளாலேயாரத்தொ
ழுதுமெய்ங்கொள்ளக்காணவிரும்பாநிற்குமென்கண்களென்கிறார். ||

(கண்களால்) மண்கொண்டுவாமனேறியருள வியலாநம்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையழகையென்று) தடவுமென்
கிற விந்தாலே கைவளங்கள் சூழ்ம்மநரம்பிவளவுதீய்யபு மாசை
ப்படுகிறனவென்றுகருத்து. * * * ||ங||

* நாலாம்பாட்டு. *

மாத்திரைப்போதுமோர்வீடின்றி யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(ஒருகூணாதிரமிராவிடால்) வைகலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(எப்போதுமென்று) (கைகளாவிராவி) கண்களானவெவ் வாவ்
வுதிகளினாண்டையு மாசைப்படுகிறனவென்றபடி. ||சா||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

மகிழ்ந்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (இவ்விராவியால்) இவ்
வியதீயவாவுங்களாலே வாதிவிதமாய் வாயுழவாதத்திலே

ஈ— தடவும்-உன்னைத்தடவாநிற்கும். * ||ஙி||

பைங்கொள் - வாணமாயிபான, கூஷ்மவாவுவாஷ்ஷ்
விகுவிதவாணமானவென்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, ஏறி - சா
யிரவாஹூ, உறை - சயனவாவான, பரனே? - வாவைவாசி, என்க
ண்கள், மாத்திரைப்போதும் - சாதாரகாலமும், கூணமுமென்ற
படி. ஓர்வீடு - ஒருவிவாஹம், இன்றி - இல்லாமல், வைகலும்-
வாள, உன்னை. வாதிவிகுநிதாழுவாதவனைவுன்னை, கைகளால்-
வாவங்களாலே, ஆர - வாணமாக, தொழுதுதொழுது - வா
வ, கண்கள்நைகளால்தாழுகையாவது - அதின்வாத்திரையத்
தான் பண்ணுகை, உன்னை - வாவாவுனைவுன்னை, மெய்ங்கொள்ள-
வாதியாக, வாதியாகவென்றபடி. காணவிரும்பும் - காண்
கைக்காசைப்படாநிற்கும். * * * ||சா||

பூ—கண்களாற்காணவருங்கொடுமென்றுணைசயான்* மண்கொண்
டவர்பனமேறுமகிழ்ந்துசெற்* பண்கொண்டபுள்ளின்
நிறங்கொடிபாவித்துத்* தின்கொள்ளுவார்க்குங்கிடந்தென்
செவிகளே* ॥நு॥

ஆ—பண்ணினமண்டிபோலே களித்துக்கொண்டுசெல்லும் பெரிய
திருவடிமேலே யவனேறியருளிவரும்படியைக்காணவேணுமென்
றும், வரும்போது பெரியதிருவடியினுடைய அத்திருச்சிறகி
னிழலே கேட்கவேணுமென்று மாசைப்படாநிற்கு மென்செவிக
ளென்கிறார். * * * * ॥நு॥

(செவிகளாலார)உன்னுடைய கீர்த்திக்கவியென்னும் கனிகளை

இ—கூறிவருகிறமான காலத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பெரிய
விருடியால்) வர்ணிவோதத்துக்குத் தாதயர்பாருளிச்செய்கிறார்
(காணவிருடியால்) புள்ளின்சிறகொலி பாவித்தென்கிறதற்குத்
தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிருடியால்)ஓர்க்குமென்கிற
சுற்குத் தாதயர்பாருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்படாநிற்குமென்று)
(உன்னுடைய கீர்த்திக்கவியென்னைடையும் ஆசைப்படு
கிறனெவென்றதாய்த்து. * * * ॥நு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

நின்கீர்த்திக்கவிகளென்றும் கனிதேயியென்றும் வடிவுமாக்
காட்டித்தாரைக்கிறார் (உன்னுடையவிருடியால்) வணங்காநா

ப—என்செவிகள் - நீகாணங்கள், கண்களாற்காணவருங்கொ
ல் - கண்ணாலேகாணுமம்படி வருவதேது, என்றுசையால் - இது
க்குபாவித்தென்கிறதேது சுநபம், மண்கொண்டவாமனன்-
வஹத்தைப்பிறர் கவர்ந்தாரியாகிபடி ரக்ஷகனான வாமனன், ஏற-
வ வ
றுரோஹித்தவாறே, மகிழ்ந்துசெல் - ஹர்ஷத்தோடாகின்றவரை
ரை, புள்ளின் - மஹாத்துடைய, பண்கொண்டசிறகொலி - மாந
யாதமான வேகத்தைத்தரைத் தெரிவிக்கிறசப்தமென்றபடி. பாவித்து - மாவத்து,
யாதமானவேகத்தைதியென்றபடி. பாவித்து - மாவத்து,
நிரஞ்சனம்வரித்திதென்றபடி, கிடந்து - வாவஜ்ஜமாகக்கிடந்து,
தின்கொள்ள-ஆசிமாகஓர்க்கும்-நிரூபிக்கும், மஹாவேகயதி
சொட்கிறதேது? வெய்து சுதீரவயாதம்பண்ணிற்றுமென்றபடி. ॥நு॥

ழே — செவிகளாலார்கின்கீர்த்திக்கனியென்னுங்* கவிக்கேள்சால
ப்பண்டேடனுறைப்பத்துற்றப்* புவியின்மேற்பொன்னெடுஞ்
சக்கரத்துன்னுனேயே* யவிவின்றியாதரிக்குமெனதாவியே॥கூ॥

அ — காலப்பண்ணுகிறதேனிலகலங்தன்செவிகளாலாரத்துற்று,
பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னீன் யிந்தலோகத்திலே காணவெனு
மென்றவிவின்றியாதரிக்குமெனதாவியென்கிறார். ॥கூ॥

(ஆவிதிய) என்னுடையயாரகுமே? என்னுடைய்வெஹாமுமே?

இ — வூராவாநாமானுத்தாலேயிதியவாதி யிதியாகூராதிகார்
யாகுவகாரமாகவெண்டுகையாலேகனிமாவெகூயாகவிமாவ்வம்
பிற்பட்டாலும் காலப்பண்டேனன்று மாநத்தை இயாவாகச்
சொன்ன ரவிவகாநாமானுத்தாலே பாட்டுகளை வகூவமுமாக்
ரவிவிக்கை யுவிதமாகையாலிந்த வு) தாவுநாபம் யாகுமென்
றுகருத்து. யஷ்ட- யயிாவாமே சுநுபமானுலுமிப்படி தாதுய-
ஞ்சென்னதாகவுமாம். உறைப்ப வென்கிறதற்கு வய-வவிதா
யை-மருளிச்செய்கிறார் (கலந்தென்று) புவியின்மேலென்கிறதற்
குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார்(இந்தலோகத்திலேயிதாழியால்)
வரானனுனது பெரிதுவுதியையாஜ்ஞிக்கிறதென்றபடி. ॥கூ॥

எழாப்பாட்டு.

அவிடென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய்

ஸ — எனதாவி-ஜீபவரானமுன்று, நின்கீர்த்தி உன்கீ-யிருனுடை
ய, கூதீ-விஷயங்களான வென்றபடி. கனியென்னும் - வகூ
வமென்னலாம்படியான, கூதிஹாமுங்களான வென்றபடி.
கவிகளை- பாட்டுக்களை, கவி - பாட்டு, காலப்பண் - வராசவா
யாதிகாலவிதமாகிற, தென்- இயாவான து, உறைப்ப-உறை
க்கும்ப்ர, கவிகளில் மாயயுமாம்படி செய்தாகொண்டென்னை.
செவிகளால் - கூணங்களாலே, ஆர - வரிண்மாக, தற்று-
மாஜித்து, பொன்னெடுஞ்சக்கரத்த - வலு ஹாணீயவிவரால்
க் வாமன' உன்னுனே, புவியின்மேல் - ஹ ரிதியின்மேல், ஹரி
லோகத்திலென்றபடி. அவிவின்றி - விஹாதமில்லாமல், தரிக்
குமெ - தரிசப்படாதிற்கும். ॥கூ॥

மே—ஆவிதேயாரமுதேதியென்னையாளுடைத்* தூவியம்புள்ளுடை
யாய்சுடர்நேமியாய்* பாவியேனெஞ்சம்புலம்பப்பலகாலும்*
கூவியுங்காணப்பெறாதுனிலேலுண்ணாழ்கையென்கிறார். ॥எ॥

ஆ—உன்னைவஸம்ஸ்ரவஷித்து நான்வஸவுண்ணவிந்தஉலையிலே
நான்மூடிவதற்குமுன்னேனியிங்ஷணத்திலேவந்துதன்னை யடிமைகொள்
ளுன்னகக்கடபெரியதிருவடியனைய திவ்யாஹாஹநமாகவுடையவனே?
சுவஸவஸம்ஸ்ரவஷவிரோயிபான் என்னுடைய விரோதநிவ்ருத்திக்காக
வேப்போதுங்கைகழலாநேமியாய் ப்ராவியேன்நெஞ்சம் புலம்பப்ப
லகாலும் கூவியுங்காணப்பெறுகிறிலேலுண்ணாழ்கையென்கிறார். எ॥

இ—ஈவி தாழியால்) ஆவமுதேதியென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்
செய்கிறார் (என்னுடையவி தாழியால்) என்னையாளுடையென்கி
றதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைவஸம்ஸ்ரவஷித்தி தாழி
யால்) புள்ளுடையாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (பெரியவி தாழி
யால்) சுடர்நேமியென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(சுவஸவஸம்ஸ்ரவஷ தாழியால்) கூவியுமி தாழி - கீழே இவ்வி யங்
களுடைய யாசையைச்சொன்னார், இங்கேதம்முடைய வாசை
யைச்சொல்லுகிறாரென்றநுசந்தித்து. சுவஸவதங்களான இவ்வி ய
ங்களுக்காசைபுண்டோ? வென்னில்; தம்முடைய சூஸாவஸ்வரூ
யருசெறாகநாயர் மிஸவாகூ நமென்றநுசந்தது. இவ்வகையர்மிதத்
திருவாய்மொழியினையதாரிஸ்தையில் "வஸவர்கூரணங்களாலு" மி
தாழிவாக்யத்தாலே வர்ணிதம். ॥எ॥

ஈ—ஆவிதேயே - வந்தாணையேன? ஆமுதேதி - வரணர்கதுகமே-
என்னையாளுடை— என்னைஹாவஸ்ஜகவுடையனை, அம் தூவிப்புள்
ளுடையாய் வர்ஷ்ணவஸ்ஹாரஸ்ரஹனபுடையவனே? தூவி-வகுப்பு,
அமதூவியென்றுபறவை தாழிவஸ்தாநயம், சுடர்நேமியாய் - தெஜஸ்
ஸுதகரமுடையவனே? பாவியேன்நெஞ்சம்-வாலியானவென்னு
டைய துர்ஜனமனது, புலம்ப - வருவஸ்ப்ய, வ்யாகுலப்பட வெ
ன்றபடி. பலகாலும் - வஸவர்காலத்திலும், கூவியும் - க்ருகுருந
ம்பண்ணியுமட, உனதேகாலம் - கவஸ்ஹாவளர்ஷ்யர்த்தை, காலம்பெ
ற்றிலன் - காலாஹவிகமப்பெறுகிறிலேன். * * ॥எ॥

மூ—கோலமேதாமரைக்கண்ணனேதாரஞ்சன* நீலமேநின்றெனை
தாவிளையீர்கின்ற* நீலமேதென்றுசெல்லாதனமுன்னிலாங்* *
காலமேபுன்னையெங்காள்கண்டுகொள்வனே* ॥அ॥

ஆ—(கோலமே) கோலமே? தாமரைக்கண்களைபுடைபதாரு அஞ்சனநீலமே? இப்படி யிருந்துவைத்தென்னுடைய நிகழ்ச்சிகள் பாராதே என்னெஞ்சுமே நீணகராகவிருந்த நிரகயிகவுளஸீவு த்தாலே யென்னைமயக்குகிறவனே? உன்னை யென்றுதான் காண்பதென்றுசொல்ல எம்பெருமானும் சாணக்கடவியகாலம் வந்தாலென்றே? காணலாவதென்றருளிச்செய்ய அக்காலந்தான் நீயிட்டவழக்கன்றே? ஆனபின்பு இக்காலத்தன்னைப அந்த காணைக்கடவிய

எட்டாம்பாட்டு.

இ—நின்றெனதாவிளைய ஈர்கின்றநீலமே யென்கிறதற்குத் தாதுவ யர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிரா தூதியால்) இதில் வளஸீவுத் தாலே உதாஹரணம் சிலஸுவாயர்ம். மேல் நின்றெனதாவிளைய ஈர்கின்றயென்கிறதினையும், எந்நாள்கண்டுகொள்வனே என்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றுதான்காண்பதென்று) திவ்யமஹிஷயவிஷயத்தை க்காண ஆசைப்படுகிறவிடத்திலே காலமென்று காலஸாரீரகரை நியாஹம் கூறவேயதுமன்றே? வென்ன கவனிப்பிக்கிறார் (என்றுசெல்லியிதூதியால்) காலமென்கிறதற்குத் தாதுவர்மருளிச்செய்கிறார் (காலந்தானி தூதியால்) இதுக்குப் பாரதந்தர யர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பு தூதியால்) ॥அ॥

மூ—கோலமே - வளநீபர்மே, வளநீயர்ம் நிறமென்று உரைவெதுகூறித்தபடி. தாமரைக்கண்ணது - பெரியதிருமுடை த்தான, ஓர் - ஒராகவிலக்ஷணமான, அஞ்சன நீலமே - சுஜநத்தி லுடைய நீலரசிவமே? நீலரசிவமானது பெரியபிராட்டி யாய்நிறம்மாய்த்தென்று உரைவெதுகூறித்தபடி, நின்று வாயி யாய், எனதாவினை - இதுதாவிவை, ஈர்கின்ற - ஹிம்ஸியாகின்ற, நீலமே வளஸீவுதே, "நீரணவாராகுவாதிரு" வெழுமிரா. வரு வருவதாரரைவெதுகூறவா. சென்று - ஹதமாய், செல்லாதன - ஹதம ல்லாதான, ஹவிஷயத்தான என்றபடி, முன்னிலாம் - முன்னிலை யாகின்ற, நிலாவுகை - வகிர்க்கைவதர்சநமானவென்றபடி.

மூ—கொள்வணன்மாவலிமூவடிதாவென்ற* கள்வனேகஞ்சனை
வஞ்சித்துவாணனை* யுள்வன்மைதீர வோராயிரந்தோடு
ணிந்த* புள்வல்லாயுன்னையெஞ்ஞான்றுபொருந்துவனே*॥
பொருத்தியமாமருதினிடைபோயவம்* பெருந்தகாயுன்

அ— காலமாக்குவோம் என்றுலுன்னலாக்கமுடியாதாவென்
கிறீர். ॥அ॥

(கொள்வணன்) கோவினைவழுடிக்க விரகறிவானை நவனைப்,
கூனிதவிரோயி நிரவுநவுலாவனைப், விரோயி நிரவுநவுத
துழ-ணைபிருந்தவுன்னை பெஞ்ஞான்று பொருந்துவனென்கிறீர்॥கூ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கள்வனை யிதுஞத்துக்குத் தாதுய-ம் மருளிச்செய்கிறீர்
(கோவினவிதாழியால்) கஞ்சனைவஞ்சித்தென்கிறதற்குத் தாது
ய-மருளிச்செய்கிறீர் (கூனிதெதாழியால்) வாணனையிதாழி
வல்லாயி சுஞத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறீர் (விரோ
யிதாழியால்) * * * * ॥கூ॥

ஸ—காலமே - காலஸாரீரகனே, உன்னையி தாழிவ்ய-ம்.* ॥அ॥

மாவலி - திவாவெலிமே? வம்வொசி. நான், மூவடி -வ
உதுயவொழிதிமான வரதெஸாத்தை, கொள்வன் - வாகிரஹவி
ப்பன், தா - நீ கொடு, என்றகள்வனை - இபபடிசொன்னவனுக
னை? சஞ்சனைவஞ்சித்து - கம்வசனைவஞ்சித்து, வாணனை - வொண
வஸுரனை, உள்வன்மை - திநவ்லில் ஊபு-ம், ஸுதுனை ஸகஸ்ரகரனை
உடையனென்கிற வவஹம்காரமென்றபடி. தீர - நிவ்ருத்திமாம்படி,
ஓராயிரம்தோள் - கூதிதீயவஸஹஸ்ரபுஜங்களை, துணித்த - வம்பி
த்தவனை, புள்வல்லாய் - ஸுரவஸதி-ணனவனை, கூழவஸ
தி-ம், ஸுழிவஸதி-ம், என்னுமாப்போலே ஸுரவஸம்ஹாரவ
ஸதி-மென்றபடி. உன்னை, எஞ்ஞான்று - எந்த காலத்திலே,
பொருத்துவன் - ஸ்ரீமானாகவடையக்கடவேன். * ॥கூ॥

பொருந்திய - வரவஸாபாஸ்ரீமான, கூழவிவாமானவென்
றபடி. மாமருதின்-திவத்தான கூஜ-ரநவ்ருகூங்களினிடைய, இடை
போய-திவ்யதேசானவனை, எம்பெருந்தகாய்? - கூவஸுதேவனை வி
வரவஸஹாவனை, தகை - வஸாவம். கூரணையைச்சொன்னபடி.

ஏழு — கழல்காணிய தேபதுற்று * வருந்திநான்வாசகமாலைகொண்
டுன்னேதிய * யிருந்திருந்தித்தினைகாலம்புலம்புவனே * யி

அ—(பொருந்திய, பொருந்தியமாமருதினிடையகப்படாதேதோ
யுன்னை யகூவித்தருனின வாசகாலவணிகூனை? உன்தி நவடிகளை
க்காணவாசைப்பட்டுப்பெரிதழிவதிப்படி முடியவுமபெரிதாயி
ருந்து பெரியவருத்தத்தோடே யுன்முகணங்களைச்சொல்லிக்கா
ண்டு நானின்னுமெத்தினைகாலங்கிடந்தலற்றக்கடவேனென்கிறார்.॥
(புலம்புதீர்) எல்லாராலுமேமதிக்கபடும் முகணங்களையுடைய

* பத்தாம்பாடு. *

இ— தோயவென்கிறதற்குச் சாதுபமருளிச்செட்கிறார் (அகப்
டடாதேதோயென்று) பெருந்தகா யென்கிறதை விவரிக்கிறார்
(என்னைவகூவித்தி கூழியால்) கூலவராவிடனை மருதினருகே
கூணவென்போலனென்றவாறே வபிறெரியுமவராகையாலே அவன
திலகப்படாதே தப்பிப்போனையே தமக்கு வகூணமாகச்சொல்லு
கிறரென்றுகருத்து பேதுற்றென்கிறதற்குத் சாதுபமருளிச்
செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டி கூழியால்) இருந்திருந்தென்கிறதற்குத்
சாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி கூழியால்) வருந்தியெ
ன்கிறதைவிவரிக்கிறார் (பெரியவி கூழியால்) வாசகமாலைகொண்
டென்கிறதற்குத் சாதுபமருளிச்செய்கிறார் (உன்முகணங்களை
யிதுழிபால்) புலம்புவனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அலற்றக்
கடவேனென்று) * * * * * ॥ய॥

* நிகமனம். *

புலம்புதீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (எல்லாராலுமிதுழிபால்)

ரு— உன்கழல்காணிய - கூசுவாழ்க்களைக்காணைகைக்காக,
பேது — தொஹத்தை, தொஹஜநகூமானவ கூழியையென்
றபடி, உற்று - அடைந்து, இருந்திருந்து - விரகூமும் ஜீவித்து
க்கொண்டு, வருந்தி — கூழபித்து, நான் — விடவைவகூவானல்லா
தநான், வாசகமாலைகொண்டு - வசுகீவாநுலுக்களாலே யென்ற
படி. உன்னையே — நிரதீரூப வாகூவணனவுன்னையே, உழிரூ
நிரூஷீ. எத்தினைகாலம், புலம்புவன் - துரூவிப்பன். ॥ய॥

மூலம்— புலம்புசீர்பூமியளந்தபெருமானை* நலங்கொள்சீர்நன்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல்* வலங்கொண்டவாயிரத்துள்வி
ளைபுமோர்பத்* திலங்குவான்யாவருமேறுவர்சொன்முலை*

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பதம்— புலம்புசீர் - புலம்பப்படும் மஹாகுணங்களை யுடையவனை, நலங்கொள்சீர் - நலமென்றபடி. பூமியளந்தபெருமானை - பூமியளந்தபெருமானை மஹாபலியாலே கவர்ந்துகொண்ட மஹாகுணங்களை யுடையனாயிருந்து நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வித்திருவாய்மொழிபத்தும் சொன்னவல்லாருந் திருநாட்டிலே புகப்பெறுவரென்கிறார். * * * ॥கஅ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ள— நலங்கொள்சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (மஹாலக்ஷ்மியால்) இலங்கு வானேறுவரென்றநுபவித்துரைக்கிறார் (திருநாட்டிலேயிருந்துபார்ப்) * * * ॥கஅ॥

ஸ—வஷ்டம், உத்திஸ்ரீதிஸஷ்டி. நலங்கொள்சீர்—ஹஸ்மஹாகுணங்களாக்கொள்ளுகைபாகிற சீரையுடையவரான, கொள்ளுகை—ஸ்வீக்கிலாகைப்பதினால, நன்குருகூர்—ஸ்ரீவைமானகுருகையில், சடகோபன்சொல்—ஆழ்வாராலே சொல்லப்பட்ட, வலங்கொண்ட—வையஸ்தமான, கவர்—வசீகரிப்பதான மஹாலக்ஷ்மியை—புருஷகாரமான பிராட்டிகளாகிற வஸ்துவிசேஷத்தை, சொன்னல்—யாவரும்—வல்லரும், ஜாதிஸ்ரீவிஸஷ்டாநாஹரென—வென்றபடி. இலங்குவான்—தேஜோரூபமான வாஸஸ்தானத்தை, ஏறுவர். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநலக்ஷ்மீஸஹாயஸ்ரீமதே
ராமாநுஜாயநமஃ

ஸ்ரீ:.

ஆதிபோவபரீஷதாதீயபர்வதாவஹிம்.

(முடியாமை.)

விதாகூவஷ்டிபூர்வீமிணைஸஹிலவநஸுவிலெஹ்ஸுகர்
வாஜ்ரஃஹுஸுஹாமிநஸுராகிஸுமிநஷ்டுஸுகூஷாஃஸ்ரு
கிஷ்டிதலஷஹிமிகாஸாதநிதர்யாஹுஸாமிலெஹுர்ஃ । வி
ஸ்ரேஷுஷாகூஸுராஸுகூஸுஹ்ஸுஸுஹுஸுகிகூமிலெஹுஷ்டுதீஷுஸாயு
ஜ்ரவாஃமிஹர்கூவஷ்டாமிணைவைர்டாலயளயுஃஜிதிஹுர்
ணஹமிணைநிர்டுதூஸுர்யாஃழிராஹ ॥ ॥சஏ॥

(விதாகூவஷ்டிபூர்வீமிணைஃ) என்றுகிடக்குமென்னெஞ்சமே.

நிஹஸ்ஹுணுடைய கூகவடர்ணத்திலே ஸந்நிஷ்டர்க்கரஞமாய், (ஈஹீ
லவநஸுமிவேஃ) என்றுமெப்போது மென்வாசகமே - வாக்
குக்குச்சொல்லவேணுமென்கிற ஸுவஜநகுங்கரஞமாய், (ஸ்ரஷ்டர்
வாஜ்ரஃதூஸுஹாமிவேஃ) என்றுதடவுமென்கைசளை - கைசளுக்கு
த்தழுவவேணுமென்கிற கூஸாவயர்கணுமாய், (கூதிஹாமிநஷ்
டுஸுகூஷாஃ) மெப்பிகொள்ளக்காண்மிநம்பு மென்கண்களை - க்
ண்கரஞக்குக் காணவேணுமென்கிற ஜ்ரவாஃபூதுங்கரஞமாய், (ஸ்ரஸ்டு
கிஷ்டிதலஷஹிமிதேஃ) திண்சொள்ளவார்ச்சுங்கிடந்தென்செ
விகளை - ஸ்ரஸ்டுங்கரஞக்கு கேட்கவேணுமென்கிற ஹிதகர
ங்கரஞமாய், (கூதிநிதர்யாதூஸாமிலெஹுர்ஃ) உன்னைதேபபவிஷின்றி
யேதரிக்குமெனதாவியை - கூதிவுக்கு நிதர்யாதூஸாஹர்ங்கரஞமா
ய், (விஸ்ரேஷுஷாகூஸுராஸுகூஸுஹ்ஸுஸுஹுஸுகிஃ) பாவிபமெனஞ்சும் புலப்பப்பல
காலுங்கூவியுங்காணப்பெறேன் - விஸ்ரவஷுஷாஜிபத்திலே கூப்பிட
ப்பண்ணவற்றாய், (ஸுஸுஹுஸுகிகூமிலெஃ) என்றுதாவியைபிர்கின்ற
சிலமே நினைக்கநினைக்க கூதூராணை பரியிமமாகப்பண்ணுகின்றன
வாய், (ஹுகஸுஸுபாஜ்ரவமிஹுஃ) உன்னைபெற்றநான்று பொருத்து
வனை - தன்னைபபெறுவ தெப்போதெபபோதென்று ஸுஸுமிலெஹு
யைபுணர்டாக்கு மணைவபுமாய், (கூவர்டாமிணைவைர்டாலயளயுஃ)
பொருத்நியமாமருதினிடைபோய - "ஹகீவஸுஹுவிவஷ்டி கு" என்கிற
படியே ஹகீவஸுஹுவிலெ கையைப்பண்ணுமலையாய், சுயவா - உன்னை
யேபிரிந்திருந்தெத்தனைகாலம் புலம்புவனே - வாலைரப்போதெல்

உரை— கா— கூதீவயமாய் அலற்றிப்பழப்பண்ணுமவையாய், தூண்றுக்கென்று கூடியிருக்கிற கூவுணைமாணங்களாலேயும்பெரு மான் வஸ்வர்கூலமும் காணவேணுமென்று ஆசைப்படிப்படியான திருவிருத்தத்தை யுடையவனென்று 'முடியுமோ" என்கிறதாயி கூத்தில் ஸ்ரீபராசர பட்டர் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். 1சுகி

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

கூடம்.—திருவாய்மொழி.

ஸ்ரீ—(முன்னுரை) இப்படிதம்முடைய வஸ்வர்கூணங்களெல்லாம் தனித்தனியே வேசாலகூணங்களினுடைய வ்ருத்திகளையெம்பெரு மான்திறத்தில் ஆசைப்பட்டபடி பெறுமைபோலே கூதிஞ்ஞவஸ்ரீ பராசர ஆழ்வார் இந்த ப்ரபந்தத்தினால் தமக்குகூணபாசைக்காக இந்தப் ப்ரபந்தத்தில் முன்னம்வஸ்வர்களாளோ? என்று பார்த்தவிடத்தில் இதனில் கூமெல்லாம் ஸஹஸ்ரகீர்த்திவிஷயவ்யவஸாயமாய்ஸகல வேதாந்தவேத்யமாய் ஸகலாத்மாக்களையும்விழுங்கிக்கொண்டு திரிகிறபடிகண்டார். கண்டுதம்முடைய இழவெல்லாம் பறந்து எம்பெருமா னுக்கஸாதாரணமான அநுமந்த இக்கூணங்களை கூவஸாதாரணமாக

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—வஸ்வர்கூணங்களாலும் வஸ்வர்வ்யூகத்தாலும் எம்பெரு மானை கூநுபவிக்கவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸாஹித்யம் இன்னும் ஸஹிக்கமாட்டாமல் தம்முடைய கூவஸாதத்தை தீரவழியின்றி க்ரேயிருச்சுச்செய்தே இத்திருவாய்மொழியிலே வைலக்ஷண்யதீ கூவஸம்மதியென்றே? வென்ன கூவ கரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுகீயாவில்) ஸகலாத்மாக்களைப்படிக்கொண்டு திரிகிற படி கண்டாலும்தம்முடைய வ்யஸநஸஹமாயிருக்கச்செய்தே வைலக்ஷண்யஸ்வ்யவஸாயதீ ஸம்ஹரிக்குமோவென்ன அருளிச்செ யிகிறார்: (கண்டுகீயாவில்) இவர் வாஸஸ்ரீஜகந்நாதராகை யாலே இவருக்குஸாதாரணமத்திற்கட்டில் வாராதபடி

ஸூ—சொன்ஸல்விரோதமிதுவென்கிறபடியென்கொண்டு மிதேனு* மிவன்ஸரிவின்ஸ்விபாலனுநவர்க்குங்கொடுக்கிலென்*றென்று

ஆ—நிரூஷ்டிகள்பக்கலிலே விநியோகிக்கிறபடியென்காணும் என்றுசொன்னதாராய் அவர்களைக்குறித்துசுலுணமாய்மஹத்தான வமானகவிகளை கூறுநிரூஷ்டிகள்பக்கலிலே விநியொகிக்க லாகாதென்றுபாரத்து நிஷயவுதியாவும் சொல்லுகையீடன்று; ஆகிலும் எம்பெருமானுக்கீடான அழகியகவிகளை இழக்கமாட்டாள்

இ—மானகயாலே வ்ரீாநகயோத்தைமறந்தாரென்றுகருத்து. எம்பெ ருமானுக்கஹங்கார்மன விகாரிவாகுத்தாலே வாதாகூடுதீகவு மென்கிற மஹவஜ்ஞானம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்ருத்துமென்று வ்ருத்திதம். அவர்களைக்குறித்து என்கிறதற்குப்பேசுகிறரென்கி றதேடசுநயம். * * * *

முதற்பாட்டு

சொன்ஸல்விரோதமிது என்கிறதற்குத் தாதாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கவ்யாணமிகாதி ஈடன்று என்னுமளவாலே) உந்த வ்யாதி என்கிற சூதிஸம்ப்ரதாயம் நிற்கும்படிட்டாதெய்வம் என்று வக்ஷ்ய மாணமான மதவதாதேரவாரம். வாத்ஸல்ய தயாதிக்ஷைக்காகவும் ன்கியாலே தொட்டுத் தள்ளுகை உசிதமல்லர்தாப்போலே நி ஷேபார்ஹ-மாகவும் இதை வாவாஉச்சரிக்கை உசிதமன்றென்கி றரென்றுகருத்து. ஆனால் நிஷேத்யவ்யதிரிக்தவுஞ் சொல்லாதொழிய லாமே என்ன? ஆகிலுஞ்சொல்லுவன் என்கிறரென்று நினைத்து இதுக்குத் தாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலும் தாயிபால்) கவி களையென்றது - உங்களைப்பற்றச் சொன்னகவிகளென்றபடி. இழக்க மாட்டாமையாலே யென்றது- இவையெல்லாமெம்பெருமானுக்கே

ஸ்ப—சொன்ஸல்- நிரூஷ்ரப்ராப்தமாகாதென்று உச்சரித்தால், இது - இந்தஉச்சாரணமானது, விதிராதம் = உசிதமன்று; கூடி னெறபமாஸைக்யாலே நிஷேத்யவ்யதிரிக்தமும் இதைவாவாஉச்சரிக்கை யுசிதமன்றென்றபடி. ஆகிலும், சொல்லுவன் = சொல்லுகிறே ன், கேண்மினே? - கேளுங்கோள், நான்சொன்னபேர்களுக்கு வதிக்க மாட்டிகோளாகிலும் இதைக்கேழ்ப்பதாகிலும் செய்யவே ணுமென்றவதாயிருக்கிறபடி. தென்னெத்தென்னென்றதுப்ரஸ்தாப

பூ — தெருவெல்லாம் பூக்கள் நிறைந்திருக்கவும் கடைத்தெருவெல்லாம் பெண்களும் ஆண்களும் பெருமளவில் நிறைந்திருக்கவும் 11கஅ

ஆ — மையாலே சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோ? என்று வைத்து, இப்பாசுரத்திலே ஆழ்வார் பரமாண்டிலாகத்திலே நாம் எப்பெருமானை யல்லது மற்றொரு நிலைநாட்டிலும் நினைக்கவல்லராத வகையில் பற்றினான் என்று காண்கிறோம். 11கஆ

(உளனுகவை) நிலவுலகத்தைபுடையறுப்பி சுநிலைநாட்டி

இ — அதேவிதமென்கிற விளக்கத்திலே என்றபடி. மேல் வாசகத்துக்கு தாத்பர்யம் நளிக்செய்கிறார் (இப்படிஇதரியால்) எம்பெருமானை யல்லதென்றது உதாரணத்தில் வரி தாத்பர்யம்சொன்னபடி. வேறெதிர்சொல்ல வேண்டுதாரணவர் வேண்டாவகையிலே சுலபமாகவென்றபடி? வெண்ணிலே வேற்குமுகமலர்ந்திருக்கும்படித்திலே ஈஷிப்பிறக்கைக்காக வேண்டாவகையிலே பேசுகிறோமென்றுகருத்து. * * * 11கஇ

* இரண்டாம்பாட்டு *

நாளைக்கழுனிசூழ் சுண்ணவண்ணு நுங்குடி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் நளிந்செய்கிறார் (இரவுபகலில்) மெய்ம்மையே யுள்ளதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிந்செய்கிறார் (இரவுபகலில்) இதற்கு இப்படி தாத்பர்யமாகிறபடியாலே

ஈ — கோபம், துயரவாகங்களிலே எதின்னுமிதனுமென்னுமவன்னுகள், முதலிகின்ற- ஸ்வீகரிக்கிற, திருவேங்கடத்துவாழ்கிறவர்க்கும், வேங்கடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. என்னுடை - உடீயமஜமான, ஐவரர்க்கு நீ-ன்ன என்றபடி. என்னப்பன் - சிலவிதாவான, வீ துவரவாகை. பகலுமென்றபடி. சுருவிஷயநிவராகருவை வர்களுக்கு மாயவனாகிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிந்செய்கிறார் (இரவுபகலில்) மெய்ம்மையே யுள்ளதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமாகிறபடியாலே இதற்கு இப்படி தாத்பர்யம்

உ — கோபம், துயரவாகங்களிலே எதின்னுமிதனுமென்னுமவன்னுகள், முதலிகின்ற, திருவேங்கடத்துவாழ்கிறவர்க்கும், வேங்கடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. என்னுடை - உடீயமஜமான, ஐவரர்க்கு நீ-ன்ன என்றபடி. என்னப்பன் - சிலவிதாவான, வீ துவரவாகை. பகலுமென்றபடி. சுருவிஷயநிவராகருவை வர்களுக்கு மாயவனாகிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிந்செய்கிறார் (இரவுபகலில்) மெய்ம்மையே யுள்ளதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமாகிறபடியாலே இதற்கு இப்படி தாத்பர்யம்

ஊ — கோபம், துயரவாகங்களிலே எதின்னுமிதனுமென்னுமவன்னுகள், முதலிகின்ற, திருவேங்கடத்துவாழ்கிறவர்க்கும், வேங்கடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. என்னுடை - உடீயமஜமான, ஐவரர்க்கு நீ-ன்ன என்றபடி. என்னப்பன் - சிலவிதாவான, வீ துவரவாகை. பகலுமென்றபடி. சுருவிஷயநிவராகருவை வர்களுக்கு மாயவனாகிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிந்செய்கிறார் (இரவுபகலில்) மெய்ம்மையே யுள்ளதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமாகிறபடியாலே இதற்கு இப்படி தாத்பர்யம்

எ — கோபம், துயரவாகங்களிலே எதின்னுமிதனுமென்னுமவன்னுகள், முதலிகின்ற, திருவேங்கடத்துவாழ்கிறவர்க்கும், வேங்கடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. என்னுடை - உடீயமஜமான, ஐவரர்க்கு நீ-ன்ன என்றபடி. என்னப்பன் - சிலவிதாவான, வீ துவரவாகை. பகலுமென்றபடி. சுருவிஷயநிவராகருவை வர்களுக்கு மாயவனாகிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிந்செய்கிறார் (இரவுபகலில்) மெய்ம்மையே யுள்ளதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமாகிறபடியாலே இதற்கு இப்படி தாத்பர்யம்

ஏ — கோபம், துயரவாகங்களிலே எதின்னுமிதனுமென்னுமவன்னுகள், முதலிகின்ற, திருவேங்கடத்துவாழ்கிறவர்க்கும், வேங்கடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. என்னுடை - உடீயமஜமான, ஐவரர்க்கு நீ-ன்ன என்றபடி. என்னப்பன் - சிலவிதாவான, வீ துவரவாகை. பகலுமென்றபடி. சுருவிஷயநிவராகருவை வர்களுக்கு மாயவனாகிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிந்செய்கிறார் (இரவுபகலில்) மெய்ம்மையே யுள்ளதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமாகிறபடியாலே இதற்கு இப்படி தாத்பர்யம்

ழு—உளனுகவேயெண்ணிக் கன்னை யொன்றுகத்தன் செல்வக்
ணைத* வளனுகநிக்குமிம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென்* கு
ளனிகழனிசூழ்கன்னம் குறுந்துடியெய்ம்மெனைய* புள
யிவெந்தையெம்பெம்மானெபழியிவை* ॥உ॥

ஏது— நிவஸிகலுணமூண தூவதாஉயிபாயிருந்தவிஷம்பெரு
மானெயொழியத்தன்னேபு மொருவஸுவாகப்பார்த்துத் தன்

இ—காணலாம், எம்பெருமானெழிய வென்கிறதற்கு ஜகவஸுனை
க்கவிபாடி யென்னவென்கிறதேகாடே சுலபம். ஒன்றுகவெண்ணி
னென்றவிபித்துரைக்கிறார் (ஒருவஸுவிதுாதியால்) மூணவஷஸுக

ஸ—குளன் - குளம், குளனர் - சூடாகவுபிணக்கனான, கழனி
சூழ் - கழனிகளாலே சூழப்பட்ட, கண்ணம் நுறுங்குடி - கண்ணு
டைத்தாய் நல்லதான நுறுங்குடியிலே, கன்-வஸுலும், விவாரவ
வஸுமாய் ஸதுமானநுறுங்குடியிலென்றபடி. மெய்ம்மெனை உள
னெப- வஸதுமாகவிதுாஜகனை, வஸதுகவேஷுதாயுடமெய்ம்மெய்
யென்றுவிபாக்கி. கவிகளாலே ஸதுவஸுதுகீஸுயொக்கிகளாலெசு
ல்லப்பட்டமூணங்களெபல்லாம் வஸதுமாக உடையவனுப்க்கெ
ண்டுதுாஸுதாகனவென்றபடி. எந்தையை - சிகவிதானை, க
அதுவகாரகனை, நான் கவிபாடுமபடி தன்மூணங்களை வ
காஸிப்பித்து உபகாரகனெனவென்றபடி. எந்தெபெம்மானை - சி
கவிதாஸ் வாதினையை, சிகசுலநாயகனெனன்றபடி. ஒழிய, இதுக்கு
மானிடத்தைக்கவிபாடி என் என்கிறதேகாடே சுலபம். தன்னை
ஹமவஸுஜுதாந நிஸ்லாமைபாதெல சுவஸுகனுபவிப்பிக்கு மூணவஸுதி
னெதன்னை, உளனுகவே-வஸதுவாகவுகவே, ஒன்றுகவே- ஒருமூ
ணவஸுவாகவே, எண்ணி - சுஹிதாநிக்து, ஏகாரத்தாலேதன
க்கு வரிதியும் மூணங்களும் சுதுதொவஸுவாவிதங்களென்று
தோற்றுகிறது. தன்செல்வத்தை - சுலுனதனக்குபிஸுஷமாகை
யாலே சுதுலுபமான தன்வஸுவத்தை, வளனு - வளமாக, வஸுவ
த்தாக வென்றபடி. மதிக்கும் - மதித்திருக்கும், சிநுதிருப்பிரு
க்கிற, இம்மானிடத்தை - இந்த சிநுவஷஜாதிவிகாரத்தை,
சிநுவஷுரனென்றபடி. வெபகவிதுாதிநாயகமெ ஸுதிநவந்தி
தெஸுஸ். கவிபாடி - கவிதையாலே வாகித்து, என் - என்ன

மூ—ஒழிவொன்றில்லாதபல்லூழிதோறாழிநிலாவப்போம*வழி
யைத்தருநங்கள்வானவரீசனிற்கப்போய்க்* கழியமிகநல்ல

ஆ— வம்வத்தைபு மொருவம்வைத்தாகமதித்திருக்கிறவிம்மந
ஷ்ருரைக்கவிபாடி யென்னவுபயொஜநமுண்டென்று கொண்டு
வதிவசபூகூ கத்தை அருளிச்செய்கிறார். * * ॥உ॥

(ஒழிவொன்றில்லாத) இப்படி வமிவஷ்கையுாணமுாணாதிகுறை
ணவிவம்பேருமாணை உங்களுடைய கழியமிகநல்லவான் கஷிகா
ண்டுபோடப்பெறலாவது, பாடிரில் பின்னை பெறும்பேறு கூற

இ—வாகப்பார்த்தென்றபடி. வளருமதிக்கும் என்கிறதைபுரைக்
கிறார் (ஒருவம்வைத்தி ரூஷிபால்) மநுஷ்ருரைப்பாடவேண்டா
எம்பெருமாணைப்பாடுங்கோ? எளிற்றுபாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்
றுகருத்து, வம்மகியருளிச்செய்கிறார் (வதிவெதரூஷியால்) ॥

மூன்றும்பாட்டு.

வழியைத்தருமென்கிறவிடத்தில் கூறிவெறு தாயை-மருளிச்
செய்கிறார் (இப்படி ஜதரூஷி பெறும்பேறென்னு மளவாலே)
மநுஷ்ருரைப்பாடிரால் கூயொழிகிவருமென்று இதியக்கருதி
போர்மானிடம்பாடல் என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகையாலே வழி
யைத்தருமென்கிறவிடத்திலும் எம்பெருமாணைப் பாடிரால் வழி
யைத்தருமென்றறிவெறு தமாகை யுஷிதமென்றுகருத்து. ஒழி
விவொன்றில்லாத ஏன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(கூற

மூ—ஆறயொஜநம். ஒருஆறயொஜநழு மிஷ்வையென்றபடி. ॥உ॥

புலஷீரகர்ள் - வொஜிஸாமிகாள்? வம்வொயநம். ஒழிவொ
ன்றில்லாத-உவாதியொன்றுமில்லாத, ஒருநிவத்தாலும் உவா
திவாராதபடி நிரதிஸயவஸ்துவாவதெ மானவென்றபடி, இதுவ
ழிக்குவிஸொவதாணம். பல்லூழியூழிதோறும் - வெஹ்வியகூ
தோறும், நிலாவப்போம் - நிலைநிற்க்கும்படி நடக்கக்கடவதாண-
வழியை-வநூாமத்தை, வெகையத்தைதன்றபடி. தரும்- கொ
டுக்கும் வுஹாவஹுண, நங்கள்வானவரீசனி - சுவுஸுவுஸாதிகளாண
நிதுவுஷிரிகளுக்கு நிவாஹகனி, நிற்க-ஒழிய, போய்-வஸ்து
க்குவிஷயாதரமும் தேடிக்கொண்டு போய், கழிய-வவாதிக்கு
ழுமாம்படி, வவாதிஸயிதமாம்படி என்கை. மிகநல்ல-வாழ்ழ

ஆ—வான்கவிகொண்டுபுலவீர்கா* ளிழியக்கருதி

ஆ—வுரகதஉரீவேழநமாய்நிரகிரியவரவுவலரவுமாய்நிசரு
வலிமான வமவுமெகுங்கயற்குகூண தோகூ மாவது, சுவலரு
ஈடுதிராய் நிழீகரான உநரூவுரையாவது;கவிகளைக்கொண்டு
இ—வுரெதரூதியால்) உரீவலிமத்தை யாதல்வரவொவரு
ஊரூவத்தை யாதல் உடைத்தான விஷயத்திலே பொரருவு
க்கொழிவு வம்மாவிகமாக்கையாலே இங்கொழிவொன்றில்லை எ
ன்னவாறே இவ்விஷயம் உரீவலிமாமரூம் நிரகிரியுவரு
வமென்று சொல்லிற்றுமென்றுகருத்து. பல்லூழிதோறூழிகிலா
வப்போம் என்கிறதை வரூ ஹரிக்கிறார் (நிதெரூதரூதியால்)
கவி-ருரூதிமகிதோறூம் வரூகூரூவரூவரூவுமல்லாமையாலே
லே வழிமாடும் மெகுங்கயற்குவாமென்கிறார் (வமவுதிகரூதியால்)
"கூதாமற்றாவுவகதரூம் வயிவவுவு தாயாகரூம்" இதரூதிகளிலே
வரூருவிவாநரூஹிகத்தை கூதாமற்மென்றும் வரூருவிவொஹிக
த்தை சோமற்மென்றும் வுவஹாரிக்கையாலே வழிமாடும் வரூரு
மெவொஹிககூவாகாரத்தாலே மெகுங்கயற்த்தைச் சொல்லக்கூடும்,
பாடப்பிறலாவது என்றதுவும் சோகூமாவது என்றதுவும் வா
லெ மெறதரூமெவகரூவிகா ழிற்றூயொமவாநீடம். வமுவ
தெம்வுகிமெவாநீர மாவெநவரூருமெக. வெரூதெரூகூவுதெ தசு
வமெநமெரூவெகூணவரூருமெக, என்று கீழ்வாகூவுயத்திற்கு வி
ப்ராயவாகூம். இதற்கழற்ம் "வமவுதெம் வருகிமெவாநீரம் கூ
யற்வாசு மெவாதெரூகூவுகிதமெரூவெகூணவரூவுகள" என்கை. இழியக்கரு
திமோர் மானிடம்பாடல் என்கிறவிடத்தில் கூரிமெவருதாயற்
மருளிச்செய்கிறார் (கூவவரூவரூருதிரிதரூதிவாகூவுயத்தாலே)
கவிகளைக்கொண்டுபோவது நிரூவரூவையாவது மென்றநயம்.
ஆவதுவென்றதுவும் விழுவதுவென்றதுவும் வரூருவற்வசு கவிகாரரி
வுவமெநம நிரூவரூவுவரூ வருகிவரூருமெக, வுவமெநகூவுதெதி
ரமெயநிவமெதகூக என்றபடி. நிற்க வென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ரு—வுதீவீநமான, வான் - வுபூவுவத்துக்களான, கவிகாண்டு-
கூவிகளைக்கொண்டு, இதற்குமானிடம் பாடலென்கிறதேரிட
கூறயம். இழியக்கருதி-கூயவிவதீக்கநினைத்து, நிரூவரூவைப்பாழ்

ஆ—மீயார்மானிடம் பாடலென்னவதே* ॥க॥

என்னவதெத்தனைநாளைக்குப்போதுப்புலவீர்காண்* மன்

ணுமனிசரைப்பாடிப்பணடைக்கும்பெரும்பொருண்* மின்னார்

அ—பாடுவது; படிஞ்சு பின்னைப்போ யபியோமகியிலேவிழுவது

ஆனபின் பவனையெ, ழிய இம்மிநாஷருரையெதுக்காகுப்பாடுகிறிகோ

ளென்கிறார். * * * ॥ங॥

(என்னவது) மிநாஷருரைப்பாடி ணலும்சிலஉரையொஜநங்கள்

வரிசித்தக்காணுகின்றேறியென்னில்; கவிராஜராஜமிநாஷருரை

இ—(ஒழியவென்று)மானிடம்பாடல் என்னவதென்கிறதற்குத்தா

கபர்மருளிச்செய்கிறார் (இம்மிநாஷருரையிசூழியால்) கீழ்ப்பாட்

டிலே முகணாயிகூனை கிரவாயிகவ்வாதிணையப்பாடுகை வரவி

வவுராவதும். மானிடவர்தன்மையை, அது உராவதன்றுகிலும் எங்களுடைய

வராஷோதரம் மம் கவரிகிவரிஜிந்தைக்காக மிநாஷருரைப்பாடு

கிறேமென்ன இப்பாட்டுசொல்லுகிறார் என்றுவராகி ॥ங॥

நாலாம்பாட்டு.

என்னவதென்றுபின்னைபுந்து சொல்லுவானெனென்ன சுவதத

னிப்பிக்கிறார் (மிநாஷருரைபிசூழியால்) மன்னாவென்கிறதை யு

ரைக்கிறார் (கவிராஜராஜனவென்று) பாடப்பட்டமிநாஷருர் விராஜ

ன்னாமையாலே பாடினகவியை கேட்பிக்கைக்கு முன்பே நகரித்து

ப—னல் சுயம்வே தநிதவராஹவி என்று கருத்து. ஓர்மானிடம்பா

டல்-ஒருமிநாஷருஜாகிணைப்பாடுகையாலே, என்னவது - என்ன

வரியொஜநமுண்டாம், என்றுமில்லை யென்றபடி. ॥ங॥

புலவீர்காள் - விபரஷஜர்காள்? மன்னுமனிசரை - மன்

னுதமிநாஷருரை, கவிராஜராகாதமிநாஷருரையென்றபடி. பாடி, ப

ண்டக்கும்பெரும்பொருள் - வாவாஹிக்கப்படும் மஹாவராஷா

ஸ்தம். என்னவது - என்னவரிவிப்பது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி.

பெரும்பொருள்என்று உவாஜடமொகி. விபரீத்தாலென்றுரு

வதம் சுயராஹாயர்தம். எத்தனைநாளைக்குப்போதும் - எத்தனைநாள்

மொமத்திற்குபோரும், ஒருநாளைக்குப்போதாதென்றபடி. மின்னார்-

காதிவரிணர்மான, மின் - ஸ்ரீராண, காதிரி தரயர்தம்

ரூ— மணிமுடிவிண்ணவர்தானைபப்படிஞற்* றன்னசீவ.
கொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையுங் கொள்ளுமே* ।சா॥

ஆ---ப்படிஎன்ன? வரலொஜநம்பெறவது, பேற்றுஸ்தான்
கத்தினரஸ்ச்சுப்போதும்புலவீர்கள்? ஆனபின்பு மன்னர்மணி
முடிவிண்ணவர்தானையப்படுங்கோள்? படிஞல்வேறுருவ
லொஜநமும்வேணுமகில் வுலுஷஷிதகூரகிகளாக்கிவுவிஷய
லிகுஅபஹிரொயிபானவுஅஹாரத்தையும்போக்குமென்கிறார்॥
இ—ப்போவர்களாகையாலே அவர்களால் வரலொஜநலாபம்
வுஅர்யிதமென்றபடி. படைக்கும் பெரும்பொருள் என்றவதி
ன்றநயித்துத் தாதுபஹருளிச்செய்கிறார் (என்னவிதாஹியால்)
தூதீயவாஹத்தில் வியி கூஹிவிடுதலென்று காட்டுகிறார் (ப
டுக்கோளென்று) மின்னுர்மணிமுடி விண்ணவர்தானை என்கிற
வாஹங்களுக்கு வாகமநளிச்செய்கிறார் (வேறுருவிதாஹியால்)
வேறுருவரலொஜநமும் வேணுமாகிலென்கிறவிடத்தில் வகார
ரத்தாலே மாணாயிகவிஷயத்தைக் கவிபாடுகையாஹவ
வரலொஜநமென்றுதோற்றுகிறது. சோகுஷத்தையும் இதுக்குவர
லொஜநமாகக்கோலவேண்டாவென்றபடி. வேறுருவரலொஜந
மும் வேணுமோவென்று வாராஜநம். அப்போதுவேணுமோ வ
ன்ற வநஜநம் வேணுமாகிலென்றேறு வழம் சுயபூஹாயபஹம்.
யாஹபடிஞல் வுலுஷஷிதகூரகிகளாக்கி வுவாரத்தையும்
போக்கும், வேறேறு வரலொஜநமுமட்வேணுமோ வென்றுவயிப்
பது. இப்படி சுவாரிந்தவகுஷத்தில வேறுருவரலொஜநமென்ற
து — சோகுஷவுகிரிகதவரலொஜநமென்றபடி. தன்னுநமேவகொ
ண்டு என்கிறதற்குத் தாதுபஹருளிச்செய்கிறார் (வுலுஷஷித
தூதீயால்) சன்மஞ்செய்யாமையும் கொள்ளுமென்கிறதற்குத்
தாதுபஹருளிச்செய்கிறார் (வுவிஷயெகாதீயால்) ॥சா॥

ரூ—மணிமுடி - தீணிகிரீடரரஸ்பரிபான, விண்ணவர்தானைதையப் -
நிசுஷுவிரிவுஷாதீனைய, படிஞல், தன்னுகமேவகொண்டு-தனக்கா
கவேவுஸீகரிக்கை, தனக்கிகலொஷமாக்கிகொண்டென்றபடி. சன்
மஞ்செய்யாமையும் - ஜநத்தையுணடாக்காமையும், கொள்ளுமென்-
வுஸீகரிக்கும், வரலொஜநத்தையுண்டாக்காவென்றபடி. ॥சா॥

பூ—கோள்ளூம்பயனில்லை குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை*
வள்ளல்புகழ்ந்து நம்வாய்மையீழக்கும்புலவீர்காள்* கோள்
ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந் தருங்கோதிலென்*

அ—(சொள்ளூம்) வுயொஜநமஸ்கிருமாக விஷயவிஷயங்க்
ளாக்கவிபாடி உங்களுடைய அழகியக்விகளையிழவாதே தன்னுடை
ய நிரயயிகநிலெ ஏவி கூலாணமாணங்களாலே உங்களுடைய
கவிகளை கூதாயர்மாக்கவல்லனப், உங்களுக்கு வேண்டிற்றெல்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ—கொள்ளூம்பயனில்லை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (வுயொஜநமஸ்கிருமாக்கிவன்று) குப்பைகிளர்த்தன்ன்
செல்வத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷ
யெதாதியால்) வள்ளல்புகழ்ந்து என்கிறதைபுரைக்கிறார் (கவி
படியென்று) நம்வாய்மை என்கிறதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார்
(உங்களுடையவி தாதியால்) கோள்ளக்குறைவிலன் என்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி தாதியால்)
உங்களுக்கி தாதியாஷ்டம் கோதில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—கோள்ளூம்பயனில்லை - ஸ்ரீகாரிகீகப்படும் வுயொஜநத்தில்
ஸாதிருக்கிற, இது செல்வத்துக்குவிஸேஷணம். குப்பைகிளர்த்தி
ன்ன - குப்பையைக்கிளறினதற்கு ஸதிருமான, அதாவது மி
ஸ்ரீக்கிளாய்க்கிடந்த தொழுங்கள் வுருபி சங்களாகையும் ஸஸ்பை
யித்தீர்க்கு கூஸ்ரீவாவஸ்துவும். கிளர்த்து. கிளறுகை, அன்
ன - ஸதிருமம், செல்வத்தை - வன்வம்வியஸம்வடத்தைதுடைத்தான
ஐஸ்வர்யத்தை, செல்வத்தையி தாதிம் வேஸ்ரீ வரி. வள்ள
ல்புகழ்ந்து - உதாரகுணஸ்ரீகித்து, நம்வாய்மை - யாதார்த்ய
ஸ்துத்தை, இழச்சும்புலவீர்காள் - இழக்கிற் விஸேஷஜ்ஞர்காள்?
விஸேஷஜ்ஞரென்று உவாமஸம். கோள்ளக்குறைவிலன் - கவி தா
விஷய தயாஸ்ரீகரிக்கைக்குக்குறையில்லாதவனை, கூதாரஸ்து தி
ஸாபொகிதனெல்லாம் ஸகுயாணஜ்ஞானத்-உஸ்ரீகாரணத்வுக்குப்
போராதபடி ஜ்ஞானவ்ருத்தி-ஞானமென்றபடி. வேண்டிற்றெல்லாம்
தரும். கூவைகூதி தீவஸ்து-ஆபரணாதி, கோதில்-தொஷ்டஸ்ரீதனை,

மூ—வள்ளல்மணிவண்ணன்றன்னைக்கவிசொல்லவம்மினீரே* நி॥
வம்மின்புலவீர்நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்ம்மினீரே*

ஆ—லாந்தரும்வையகலாலரும்,தந்தாலும்தான்றுஞ்செய்யாதான்
ய்இவர்களுக்கென்செய்தா(வோ)மென்றிருக்கும் வூஹாஉரும் கூ
ரீதவஸ—ூஹழுயிருந்த வெம்பெருமாளைக்கவிசொல்ல வல்லிகோ
னோவென்கிறார். * * * * நி॥

(வம்மின்) நிஸஷுரைக்கவிபாடியேயாகிலும் நெஹயா
னிதுயை நிவ—ஹரிக்கவேண்டாதேவா? வென்னில்; அதற்குவா
யும்சொல்லுரீவன் வாருங்கோள்? எங்ஙனேயென்னில்; கூஷுரஜீ
களைப்பண்ணிஜீவியுங்கோள்?

இ—ச்செய்கிறார் (தந்தாலுமிதூஷியால்) வள்ளல் என்கிறதற்குத்
காதுய—ஹருளிச்செய்கிறார் (இவர்களுக்கிதூஷியால்) மணிவண்
ணன்னென்கிறதற்குத் காதுய—ஹருளிச்செய்கிறார் (கூரீனிதூஷி
யால்) நிகூஷத்தைத்தருமென்று கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னவாறே
நெஹாநஜரும் நிகூஷ ப்நிகாள்கிறார்கள். எங்களுக்கிப்போது
வெஸுய—ஹாஜிகள் வேணுமேயென்ன வேண்டிற்றில்லைகாண்தருமிவ்
வினையே பாடுங்கோள்ளென்கிறானென்று வஸஹீயும்வஸரிவிசெ. ர்

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

எம்பெருமானைப்பாடுங்கோளென்று சொல்லி உவகூரித்தி
வர் ஸரீரவ்ருபாஷப்பட்டு ஜீவியுங்கோளென்று ஔகிகும்சொல்
லுகை கூஷஸநகமன்றிறுவென்ன கூவதரிப்பிக்கிறார் (நிகூஷ)
லரயிதூஷியால்) வம்மின்என்கிறதற்குத் காதுய—ஹருளிச்செய்
கிறார் (அதுக்கிதூஷியால்) நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்து என்கி
த்தற்குத் காதுய—ஹருளிச்செய்கிறார் (கூஷீதூஷியால்) இப்படி
ஸஸிகைக்கு உதாரஞ்சொல்லியாயிருக்க இந்தவொகுத்தில் செ
ல்வரில்லையென்ன வேண்டுவாரேனென்ன கூவதரிப்பிக்கிறார்

ஸ—என்வள்ளல் உதீபரையிஷஹாஉரனை,மணிவண்ணன் தன்னை
க்கவிசொல்ல - வூஷீ, வம்மினீரே- வாருங்கோள். ॥நி॥

வம்மின் புலவீர் - வாருங்கோள் வெஜீஷன்களே, நும்
மெய் - யாஷஷுரீரங்களை, வருத்தி - வ்ருபாஷப்படுத்தி, கைசெ
ய்து - கைங்காரியங்கள்ப்பண்ணி, உய்ம்மினீரே - ஜீவியுங்கள்

மூ—விம்மன் னுலகிற்செல்வரிப்போதில்லேநோக்கிலே* நும்மின்
கவிகொண்டு நுந்நுமிட்டாதெப்வமேத்திணிற்* செமமின்

அ—கூவுஷாழிகள் சூயாவாதிகமாகையாலே அவை உலகுக்
மல்லவோ? அவைத்நிற்காட்டில் ஸ்ரீஜான்சானஜநூஷாவை ஜீவ
காமம்மாகக் கவிபாடுகையே நன்றன்றோ? வென்னில்; உங்க
ளவெகூதி தவுஜான ஸ்ரீஜான்கள் இந்தலொகத்திலுளரோ?
வென்றுபார்த்தோம். பார்த்தவிடத்தில் ஒருவருமின்றியேயிருந்த
தை, ஸ்ரீஜான்களான ஜநூஷாக்களில்லையாகிலும் ஷாழிகளை யேத்
திணலோ? வென்னில்; உங்களுடைய அழகியகவிகளைக்கொண்டு
உங்கள் சுஹீஷூவெஷவெதகளை நீங்கள் ஏத்திணலும் பின்னை

இ—(கூவுஷாழிகளாயாவெஷதாழியால்)செல்வரென்கிறதற்குத்தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (உங்களிதாழியால்) இம்மன்னுலகில்
ளென்கிறதைதயுரைக்கிறார் (இந்தலொகத்திலென்று) நோக்கிலே
மென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (உளரோவிதாழி
யால்) இல்லையென்கிறதற்குத் தாதயர்பருளிச்செய்கிறார் (பார்த்
தவிடத்திலே தாழியால்) ஆகையால் கூவுஷாழிகளையே பண்ணி
ஜீவிப்புங்கோளென்று தாதயர்மொற்றுகருத்து. ஜநூஷாவுரை ஏ
த்துகிறோமென்பாரைக்குறித்து நும்மிதாழியால்மேலதாதை
ரங்களை ஏத்தவேண்டாவென்னை சுவ
தரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீஜான்களானவிதாழியால்) நும்மின்கவியென்
கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களுடையவிதாழியால்) நுந்நுமிட்டா
தெய்வமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களிதாழியால்) சுநுவஷாஜி
சுநுதிர சேநுமென்னை சுநூவவஷூமன்றோவென்ன சுஹீ

ச—சோள், இம்மன்னுலகில்-இந்தஷிரமானலொகத்தில், இங்குஷ்டி
சுகும் வதோஹ நிதுகும். செல்வர் - வாவஷூர், இல்லை, இப்
போதுசோக்கிணும்-வாஹரவாவாரமற்றிருந்தநாம்உங்களுக்கா
க இப்போதெங்கும் வாராஜஷி-ர்த்தோம், நும்மின்கவிகொண்டு-
வாஷிதீயமாய் வொழுமானகவிதெதனைக்கொண்டு, நுந்நுமிட்
டாதெய்வம் - உங்களுடைய ஜஷூவெஷதைகளை, ஏத்திணல், செ
ய்யீர் - செவ்வவயாக மின்னுநின்ற, சுவர்கீஹகபாலமான எங்

ஸூ — சூடர்முடியென்றிருமாலுக்குச்சேருமே* ॥சுஉ॥

சேருங்கொடைபுகழ்ஓராயிரம்* பேரும்

ஆ — மிதல்லாமுந்தூராதிமேவலெதகரைக்கூஷாதலாதிணை

ய்ந்றியஃவெகியாயிருந்தவெம்பெருமான்திருவடிகளிலேசேரும். ஆ

னைபின்பெம்பெருமான்தன்னைபே யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥சுஉ॥

(சேரும்) ஸ்ரீடஃவெகியான தனக்குவஷதூபமான நிரவயி

களஷாயஃாதூவஷம்வெய்ய கூவுரணஸ்ரீணங்களைபுடையஞ்சிநந்த

இவ்வெகியான உவவகீனையக்காட்டுகிறார் (அந்தஜம்தூராதீ

தூராதிபால்) என்திருமாலுக்குச்சேருமென்கிறதை விவரிக்கிறார்

(ஸ்ரீபீவேகீதூராதிபால்) வெவ்வுநுவெஷவதாஷஷதா ,,ஜதூராதூவஸ்ரீ

வெஷதகம். இத்தால் என்சொல்லிற்றுபிற்றென்ன தாகயஃமா

ருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதூராதிபால்) ஆனபின்பென்றது

வெஷதாஷரஸ்ரீகீயும் அவன்பக்கல் வயஃவஷவித்து "ஜமிசவு

தகஃகாதாஸ்ரு ஃமியெவஷ்வஸ்ரி தாஸ்வஸ்ரி தாஸ்ரு" என்று அவனை வஷ

வுத்தூணுமாக வேண்டினதின்பென்றபடி. தன்னையென்கிறவயத்தா

லே வெஷதாஷரஜாரகஷ்வா வுவவெஷதூம். இப்படியும்வஷமும் வரு

மாகில் வெஷதாஷரங்களை பேதித்தால் குற்றமென்னென்னில்; கூ

ஷவதஸ்ரூவஷஜஷதாம்" என்னையும் ஸ்ரூவஷ்வாநஸ்ரிதகூழும் வ

வஷதூணவளயஃழும் குற்றமென்றுகருத்து. ॥சுஉ॥

எழாம்பாட்டு.

சேருமென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃ

வதீதூராதியால்) எல்லையில் என்கிறதினயஃத்தைக் காட்டுகிறார்

(நிரவயிகதூராதியால்) கொடைபுகழ் என்கிறதைபுரைக்கிறார்

(ஓளதூாயஃவென்று) ஓராயிரம் பேருமுடைய வென்கிறதற்குத்

தாதயஃமருளிச்செய்கிறார்(கூவஸம்வெவுயெதூராதியால்) நாதங்கள்

முதலிவையநமாகையாலே நாதாநஜும்சொல்லவே முதலா

நஜும் சொல்லிற்றுமென்றுகருத்து. பாரில் என்கிறதையுரைக்

ஸ — றபடி. சூடர்முடி - தெஜஃதிபகிரீடஸாலியான, என்திருமாலுக்

கேசேரும். அவனுக்கே வூர்கியாய்ப் வயஃவஷவிக்குமென்றபடி. ॥

சேரும் - கநஸ்ரூவிவமான, கொடைபுகழ் - ஔதார்கீதஃக்

ரு, எல்லையிலாதன - கூவயியில்லாதவுனன, ஓராயிரம்பேருமுடைய

மூ—டையபிராணயல்லான்மற்றுயான்கிலேன்* மாரியபிணயகை
மால்வணையொக்குந்திண்டோளென்று* பாரிலோர்பற்றை
பைப்பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே ॥எ॥
வேயின்மலிபுணரதோளிபின்னைக்குமணாளனை* யாயபெரும்

ஆ—வெம்பெருமாணயல்லால்மற்றிந்தலொகத்தில் தூணசுவுர
ணஉகவுஷ்டுாஷிகணமாரிபணயகை மால்வணையொக்கும் திண்டோ
ளென்று பச்சைப்பசும்பொய்கள் பேசனென்றுகொண்டு வுவுர
வுந்தைப்பேசுகிறீர். * * * * * ॥எ॥
(வேயின்) ஸ்ரீவுவுஉஷுவுஉ கிவுயகுணப்க்கொண்டு வேபி

இ—கிறீர்(இந்தலொகத்திலென்று)பற்றையையென்கிறதற்குத்தா
துயர்மருனிச்செய்கிறீர் (தூணைதூஷிபால்) வுஎம்கிணைவுவி
ஷிப்பிக்கிறீர் (வுவுஉஹத்தையிதூஷிபால்) கருணைக்கவிபாடலா
காதென்று பிறர்க்குவதெஷிபாஷின்றவர் தமக்கிப்படி ஒருவருவ
தெஷிக்கவேண்டாதபடி. வுவிதாஉவுடுனான ஸ்ரீவுத்தியைப்பார்
த்து வுீதிராகிறுசென்றுகருத்து. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

காயங்கழித்து என்கிறதற்குத் காதுயர்மருனிச்செய்கிறீர்
(ஸ்ரீவுவுஷுதூஷிபால்) கொண்டுவன்கிறதற்கு பாடுஉதூஷைத்

மூ—ஜஸ்ரீதிவுவுஉஷு காஷிக்கனைபுடையவனை, பிராணயல்லால்-
உவகாரகனைதழிய, மற்று—வேறேயும், பாரில்- ஜகதியில், ஓர்பற்
றையை—காச்சுவிஜமான கூஷுஷுஉத்தை, திவுஷுணஉவுகிரு
னைஉகவுஷுனைவன்றபடி, பற்றை - சிறுசெடி. உஷிவுஉகிவுவ
ஷீ, இதற்குப்பிபொய்கள் பேசவென்கிறதோடே கூவுயம். கை-
வுஷுமானது, மாரிபணைப-திவுவு தவுஷும், தெவும்போலே உதார
மென்றபடி. மாரி - வுஷுஷ்டிகதிவுவும், தோண்டோன் - உருமான
வுஉஜமானது, மால்வணையொக்கும் - திவுராதிரிபோடு தவுஷுமம்,
மால்- திவுஷ், வணர-ஸ்ரீரி, என்று, பச்சைப்பசும்பொய்கள்-இப்படி
காதுகாருதிக்கனை, பேச - சொல்லுகைக்கு, பாவ்கிலேன்,
நாண்மராதவனல்லேன். * * * ॥எ॥

காயங்கழித்து - காயத்தைநிவகி-ப்பித்து, திவுஷுணையென்
றபடி-இதற்குப்பாடுஎன்கிறதோடே கூவுயம். வேயில்மலி - வுஷுத்

ஞ—புகழில்லையிலாதனபாடிப்போய்* காயங்சழித்தவன்ரூனி
ணைக்கீழ்ப்புகுந்காதலன்* மாயமனிசரையென்சொல்ல
வல்லேனென்வாய்கொண்டே* ॥அ॥

அ—ன்மலிபுனரதேரளிபின்னைக்குமணாளனைகூடிநிவஹிநிர
யகமானைங்களைப்பாடிஅவன்தாளிணைக்கீழ்ப் புகுந்காதலியுடை
யவனைநான் அவனையொழிய இந்த டூகூதிவசரானை நா
வூர்களைக்கவிபாடுவேனென்றுல்தான் என்வாயெனக்குவிடாயமா
டோவென்கிறார். * * * * ॥அ॥

இ—தேடேசுவபம். ஆபவென்கிறதை யுரைக்கிறார்(கூடிநிவஹிவென்
று) எல்லையிலாதன பெரும்புகழ்என்றுமாறி சுவயித்து எல்லையி
லாதனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிவஹிவென்று) பெரும்எண்
கிறதையுரைக்கிறார் (நிரயகமானைவென்று) நிவஹிகூடிகைகூ
ணவரு வரிவெஹரயகமானை. நிரயகமானை - வசுவம்வியபா
ணாநாம நிவஹம்வெருகும், மணாளனை நாணைங்களைப்பாடியென்று இ
கழ்க்கூடும் டூகூதிவபாபொமவஹாவருகி. மணாளனையென்றது -
வஹரவெழ்தியீனையென்னவுமாம். போயென்கிறதற்குத் சா
தபர்மருனிச்செய்கிறார் (அவனையொழியவென்று) மாயமனிசரை
யென்கிறனை ஜயருகவஹனொவிவாகரவஹமாக உரைக்கிறார் (டூ
கூதீதரழியால்) என்சொல்ல வல்லேனென் வாய்கொண்டு
என்கிறதற்குத் சாதபர்மருனிச்செய்கிறார் (கவியிதரழியால்)

ஞ—திற்காட்டில் சுயிகுங்களான, ஏவய்-மூங்கில், வூதிகூவரூரிகை
கூரதிஹிவர்ரூகூரசுரகுயிகுங்களானவென்றபடி. புரை-வஹரூபர்,
வபரூவரூவஹரூபரூங்களான வென்றபடி. தோனி - இப்படிப்பட்ட
தோள்களை யுடையவளான, பின்னைக்கு - தீகைஹைக்கு, மணாளனை-
கருஹனை, ஆப- ஆன, நல்லனைவயானவென்றபடி. எல்லையிலாதன -
கவயிரவரிதங்களான, பெரும்புகழ் - திவரமாணங்களை, பாடி-
வணிர்த்து, அவன்தாளிணைக்கீழ்-சசுவாரி ஐரவிரிவத்தில், புகுந்
காதலன் - டூவெஷரிக்கமேவணுமென்று கூவர்க்கியுடையனானான்,
போய் - எம்பெருமானை விட்டுப்போய், மாயமனிசரை - சாயாவ
பரூனாணிநாவஷரூரை, என்வாய்கொண்டு, என்சொல்லவல்லேன்,
என்றுந்சொல்லமாட்டேனென்றபடி. * * ॥அ॥

ஏ—வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்தகவியேனல்லேல்*னைப்கொ
ண்டசிவள்ளலழிப்பிரானெனைக்கேகுளன்* சாய்கொண்ட

அ—(வாய்கொண்டு) உபநிஷதங்களைக்கவிபாடுனைக்கிடல்லாத வ
ரதியாய்பிறக்கப்பெற்றேன். வகிவஸ்துவுனை முனைாடியா
ய் ஸாவஜ்ஞ ஸர்வசக்தனாயிருந்த வெம்பெருமான் தன்னுடைய
வாழினூயத்தாலே என்னுடைய கவிகளுக்குத் தன்னைவிஷ
யமாகத்தந்தருளப்பெற்றேன், இன்னமுமிப்படி உலகமொகத்தினை

இ—கீயதுநவ்ளானதுலகமவதாவுற்றுஅதன்பின்புகிநம்வ
வெள்ளவாமுதாரம்” என்கிறபடியே கீதாவாக்கு கதியெயமாமுத்
தனையொழிய எனக்கு வியெயமாமேமவென்றபடி. இத்தாலே வம
கியும்வ்ருவிவிதை. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வாழிஉவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபநி
ஷதைபிதாழியால்) ஆய்க்கொண்டசிர் என்கிறதைதபுரைக்கிறார்
(வஜ்ஞவல்க்யதாழியால்) வள்ளல் என்கிறது வேதாந்தஹ்ருதயவி
ஷயமென்கிறார் (தன்னுடையவிதாழியால்) எனக்கேகுளன் எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாழி
யால்) இம்மையுஞ்சாதித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (உலகமொகத்திவிதாழியால்) நின்றுநின்று வானவர்தா

ஏ— வாய்கொண்டு - எம்பெருமானைப்பாடுனைக்கு யொழுமான
வாயைக்கொண்டு,மானிடப்பாடவந்த - உபநிஷதஜாதியைப்பாடப்
பிறந்த, கவியேனல்லேன், ஆய்கொண்ட - ஆயப்பட்ட, ஸாவதுமா
ன வென்றபடி. சீர் - கூநாதிமானங்களையுடையவனை, வள்
ளல் - உதாரனை, அழிப்பிரான் - வகுயாரனை உவகாரகன்,
எனக்கேகுளன் - ஜகுவிதைக்கே விஷயமாக இரானின்றான்,
சாய்கொண்ட - தீதியாகுமான, கதிஸயிதமானவென்றபடி. சா
ய் - தீதி, இம்மையும் - வஸ்துஸ்வரூபத்தையும், ஜகுனையா வஸ்து
ரூபவாயது மமவஹநாஹவத்தையுமென்றபடி. யஇ - இம்மையும்.
இந்தவுபகாரத்தையும், உதாநீஹநாநாஹவத்தையுமென்றபடி.
சாதித்து - உபவாஹித்தருளி, இதற்கு வீடுந்தரும் என்கிறதேதாடை

ழு—விம்மைபுஞ்சாதித்துவாணவர்நாட்டைடயு* நீகண்டுகொள்
ளென்றுவீடுதந்தருங்கின்றுகின்றே* ॥க॥
நின்றுநின்றுபலநாளுநப்க்குமிவ்வுடனீங்கிப்போய்ச்* சென்று

ஆ—தன்னை யெனக்கருளிப்பின்னைவலவுலகமும் திருநாட்டையும் சைக்கொள்ளென்று அத்திருநாட்டையு மெனக்குத்தந்தருளுமென்கிறார். ॥க॥

(நின்று) என்றேறுமாக ஒருக்கால்நம்மையறிந்தறிந்துநின்று

இ—ட்டையும் நீகண்டுகொள் என்றுகூறயித்துத்தாதயுமருளிச் செய்கிறார் (வலவெழுதியால்) வீடுந்தருமென்கிறதையுரைக்கி றார் (அத்திருநாட்டையுமிதுவாகியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

சென்றுசென்றுகிலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றேறுமி துவாகியால்) கண்டு என்கிறதை விவரிக்கிறார் (நம்மையிதுவா கியால்) இவ்வாதரக்களிகிலொஷம். அறிந்துவன்சிறதற்கு நீங்கி

ஸு—சுகயம், வாணவர்நாட்டையும்- நித்யஸூரிகளுடைய ஐ ஸ்வர்யத்தையும், குடியிருப்பாரோபாதியாயிற்று வாஸவஸ்தலத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்டநாயனுக்கு வாஸம், தொழும் நித்யஸூரிகள் இ ட்டவழக்காயிருக்கும். நின்றுநின்று - உதிரோதிரவுலகயிபாம், நீகண்டுகொள்ளென்று - உன்வைபவத்தை நீபார்த்துக்கொள்ளென் றிப்படி வாஸல்யமாகச்சொல்லி, "கூதம்வஸமாணைஜபா" என்று ஸ்ரீஹயக்ரீவத்தை வளர்த்துவைத்து டெருமாள்மீண்டெழுந்தருளின போது ஸ்ரீஹயக்ரீவன் காட்டிக்கொடுத்தாப்போலே காட்டிக் கொடுக்குமென்றுகருத்து. விடுந்தரும் - அந்த திருநாட்டையும் கொடுப்பன், எனக்கிலொஷம். * * ॥கூ॥

சென்றுசென்றுகிலும் - வைகுண்டமும் போய்ப்போயடைந்தும் கண்டு - வாஸல்யத்தை அறிந்து, இதற்குநீங்கிப்போய் என்கிற தோடே சுகபம். பலநாள்நின்று - வைகுண்டவுலாயிபாய்நின்று, உப்க்ரும் - அநுபவிப்பிக்கும், இவ்வாதரவை ஸம்ஸாரத்திலே அநுபவிப்பிக்கக்கடவதான, இவ்வுடல் - இவ்வுஹத்தை, நீங்கிப் போய் - விட்டுப்போய், சன்மங்கழிப்பான் - ஸம்ஸாரத்தைக்கழித்

மூ— சென்றுகிலுங்கண்டுசன்மங்கழிப்பானெண்ணி* யொன்
றியொன்றியுலகம்படைத்தான்கவியாயினற்* கென்றுமெ
ன்றுமினிமற்றிருருகவியேற்குமே* ॥யி॥

ஏற்கும்பெரும்புகழ்வானவரீசன்கண்ணன்றனக்* கேற்கும்

ஆ— நின்றுபலரால் இவ்வுலகம்வாழ்த்திலே இவ்வாதிக்கதை வரிவ
ரிப்புக்கும் இவ்வுடலத்தை நீங்கிப்போய் இவ்வாதிக்கதை லம்
வாழ்க்கைதுக்கழிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி தகுயுக்மாக வ
வதரித்தருளிக்கொண்டு ஜகத்வ்யவஹிதண்ணிய நளின வாதிக
ராணிகுலுடைய கவியான வெனக்குமற்றிருருவரைக் கவிபாடு
கைபெருமோ? வென்கிறார்.

(ஏற்குரை) வ்லாவிதமான கூர்வாணமூணங்களை யுடையவ
ன வானவரீசன்கண்ணைத் தனக்கேற்கும் பெருப்புகழான வண்குரு

இ— ப்போய்என்கிறதே டுங்பம்.உய்க்குட்டென்கிறதற்குத்தாத்வ
யர்மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வலாத்திலேயி தாழியால்) சன்ம
ங்கழிப்பானெண்ணி என்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார்
(இவ்வாதிக்களி தாழியால்) காம்ஜகிம்ஸாஷ்ம். இவ்வாதிக்கள்
ர்ம்மை அறிந்து வதர்ஜராகவெஹத்தைநீங்கிப்போக மேல் லம
வ்ஸாராகவ்யுத்தியையும் நாம் கழிக்கவேணுமென்ன வேடாஸ்ர்ம்.
ஒன்றிஒன்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (கவஹிசனுமென்று) உல
கம்படைத்தானென்கிறவிடத்தில் வலி தாஸ்ர்மருளிச்செய்கிறார்
(வாலிதாழியால்) ஏற்குமே என்கிறதையுரைக்கிறார் (பொரு
மேவென்று) பேருமோ? என்றது கதாராவிவேமோ? என்றபடி.॥

✱ நிகமனம். ✱

ஏற்கும்பெரும்புகழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கி

ர்—த்துக்கொள்ள ஊவிப்பாலுக, எண்ணி-இவ்வாதிக்கவ கூலோ
வித்து, ஒன்றியென்றி-வனகாருணப், உலகம்படைத்தான் கவியா
யினற்கு - லோகத்தைவ்யவஹரித்தவ்டையக கவியானவெனக்கு,
இனி - இதரவிஷயம், என்றுமென்றும் - எந்தைதந்தகாலத்திலும், ம
ற்றிருருகவி- கதருவிஷயமானகவிகளை, எற்குமே - உசிதமோ?॥யி॥

ஏற்கும்பெரும்புகழ் - வ்லாவிதமான கூர்வாணமூணத்தினை, வா
ணவரீசன் கண்ணன் தனக்கேற்கும் - ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு கூடின

ஏழு—பெரும்புகழ்வண் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* லேற்றும்
பெரும்புகழாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்* தேற்றும்பெரும்
புகழ்ச்சால்லவல்லார்க்கில்லைசண்டமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழு—குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லான்தன்மைக்குணஞ்சீலமானகுண
வகை உபாயகுணாதிகுணங்களைபுடையவரான, ஆயிரத்துளேற்றும்
பெரும்புகழையுடைய இப்பத்தைச் சொல்ல வல்லார்க்கில்லை
சன்மமென்கிறார். * * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ரர்(வெளாவிதகராதியால்)(கண்ணன்தனக்கிராதி)வவெ—ர்
ஸாரனுடைய கவியாயிருக்கைக்குபாரகவமான நிரதிசயப்
ஜ்ஞானாதிகளையுடையவரென்றபடி. தன்மைக்கு—வஸ்துவுக்
ற்கு, தத்வதீபவாதத்தில் ஏற்கும்பெருப்புகழ் என்கிறதற்குத்தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (வஷ்ணவதிராதியால்). ॥கக॥

ஏ—னுக்குபாரகவங்களான், அவன்கவியாயிருக்கைக்குஉசிதங்
களானவென்றபடி. பெரும்புகழ் - ஜ்ஞானகுணங்களையுடையதான,
வ்ண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - உதாரகுணயோகவசனம்
கொவைவகியாயிருக்கைக்கு, ஏற்கும்பெருப்புகழ் - உசிதமான
உபாயகுணாதிஜ்ஞானத்தையுடைத்தான, ஆயிரத்துள் - வஸ்து
வ்ருத்தியிலே, ஏற்கும்பெரும்புகழ் - கருணைக்கவிபாடலாகாதென்
றும் ஏம்பெருமானைப்பாடவேணுமென்றும் பரதீவாதிக்கையாகி
றஉசிதமானஜ்ஞானத்தையுடைத்தான, இவையுமோர்பத்து—
இப்பாட்டுக்களாகிறசுத்தீயுபாகத்தை, சொல்லவல்லார்க்கு சு
ன்மமில்லை, துர்கதிகளில்லை. * * ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராகியாதிஷ்டானமாயஸ்ரீஜகத்குரு
ஸார்வபௌமஜ்ஞானாதிகாயதநமே

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸார்வபௌம
ஸ்ரீமத் அழகியமணவாள
ஜீயர் ஸ்வாமிகள் திருவடிகளே சரணம்.

(சொன்னல்விசோதம்)

ஸ்ரீமதகிலபுவனஜன்மஸ்தேமபங்கஸீலாவதாரமாய் ஸ்ரீமதாழ்வார்திருவடிகளிலே அனந்யார்ஹசேஷபூதனாய் ஸ்ரீமதாழ்வார்திருவடிகளை ஸகலவேதஸாரமாகவும் ஸகலபுராணஸாரமாகவும் ஸகலஸம்ப்ரதாயஸாரமாகவும் ஸகலஸாஸ்த்ரஸாரமாகவும் ஸகலஸாதுஜனஹ்ருதயாபிமதமாகவும் ஸகலஸாதுஜனஹ்ருதயாபிமதவிஷயதத்வமாகவும் ஸகலஸாதுஜனஹ்ருதயாபிமதவிஷயதத்வமாகவும் நிதாந்தமாக அனுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸகலஸாதுஜனஹ்ருதயாபிமதவிஷயதத்வமாகவும் நிதாந்தமாக அனுஸந்தித்துக்கொண்டு (ஸகலவேதஸாரமாகவும்) தென்னரங்கமென்று வண்டுழாய்ந்திருவேங்கடத்தென்னகலமென்னப்பன் - ஸகலனீயமான திருமலையிலே வலுவுறுத்திக்கொண்டு நின்றருளுகையாலும், (ஸகலபுராணஸாரமாகவும்) குளவர்கழனிசூழிதாழி - ஸகலஸாரமான திருகுறுங்குடியிலே வடிவழகு கலியாணவடிவத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும், (ஸகலஸம்ப்ரதாயஸாரமாகவும்) ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழி நிலாவப்போம்வழியைத்தரும் - நிதமாக வடிக்கும்படியாக ஸகலாசார்யஹ்ருதயாபிமதமான திருவாய்மொழியை முடியவணைகையாலும், (ஸகலஸாஸ்த்ரஸாரமாகவும்) ஓராயிரம்பேருமுடையபிரான - வொருதம்பண்ணுகைக்கிடாக முன்னெவ்விதாழி வடிவாடகங்களாய் ஸகலவேதாந்தங்களான திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (ஸகலவேதாந்தஸாரமாகவும்) வேயின்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணவளான - கூடலைப் ஸகலதரித்தருளி ஸகலஸகலஸாதுஜனங்களைப் பண்ணுகையாலும், (ஸகலஸாதுஜனஹ்ருதயாபிமதமாகவும்) சாய்கொண்டவிம்மையுந்து

ஜூ — தா — சாதித்துவானவர்காட்டையும் கீகண்டுகொள்ளென்று வீடுதருகும். இங்கிருந்தாள்ஸ்ரீரயாபணாஉ) வையகுமானவெ ஹிகாலாமத்தையும் பின்பு வரமிவஹத்தையும் தருமவணைகையா லும், (மெதுவொகூர்தாஉநாவு) சென்றுசென்றுகிலுங்கண் டுசன்மங்கழிப்பானெண்ணி யொன்றியொன்றியுலகம் படைத்தான் - வெதிநர் ஒருஜநமல்லா தொருஜநத்திலேயாகிலும் உதீ னாகரகவேணுமென்றெண்ணி லெகங்களையெல்லாம் வயவதித் தருளுகையாலும் எம்பெருமானெருவனுமே வொஜீரம்பண் ணுகைக்கு யொருனென்றும் கயுகரிகர்களெல்லாம் கூயொ ருர்களென்றும் "சொன்னல்விரோதம்" என்கிறஉபகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥ சுஉ ॥

ஸ்ரீஉவெதிராஜமஹாஹஷிஹாவெஉரிகாயநஉஃ.

ஆழ்வார்திருவடிசரணம்.

மூன்றும்பத்தில்ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (சன்மம்பலபல) எம்பெருமானையொழிய மற்றெறுவரைக் கவிபாடுகைக்கீடல்லாத வருகூயாகப்பிறப்பிறப்பை கூந

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ — கூருவைக்கவிபாடாதே எம்பெருமானையேபாடப்பிறப்பு நீ ன்யதருனைனனென்று கீழே கூநாலாயித்தவர் எம்பெருமானைப் பாடியதருனென்று இத்திருவாய்மொழியிலுந்சொல்லுகை வா ரராகியன்றேவென்ன கூவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானையி தாழியால்) எம்பெருமானைப் பாடப்பிறப்பினென்று கீழ்சொல் லியிருந்தாலும் கூருவைப்பாடாத வருகூயாகப்பிறப்பென்ன கைபே கீழ்ப்பாட்டுகளுக்கு வரயாநகாதபமாகையாலே வா ரராகியில்லையென்றபடி. கூருவைப்பாடாத வருகூயாகப்பிற் றினென்று கீழே வாயுடானஇவர் இம்தருமேயொ நான்டு

ஏழு—சண்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டு சங்கொடுசக்கரம்விஸ்*

லொண்மையுடையவுலக்கை யொள்வாடண்டு கொண்டுபுள்

ளூர்ந்துலகில்* வண்மையுடையவரக்கரசூரைமாளப்படை

ஆ—லமித்துச்சென்றவீ சுகீழ்இனிமேல்எம்பெருமானைச்சுவிபா

டப்பெற்றபேற்றை சுநாலாயிரத்துச் செல்லுகிறவீ சுகீ. சுவம

வெயுஷிவுவ சாரங்சுளைப்பண்ணி வசுயுஜநாஜநயந விஷய

சாரசிஞப், ஸாவெவசு ஸாரஜஜுஷாவ வெயாஷிவுவாயாயாய

ஞைப்க்கொண்டுஇந்தமூலகுத்திலேசுகீவெவுவாசு ஜுரானசுவாரா

இ—ற்றது, எம்பெருமானைக்சுவிபாடவும்பெற்றேனென்றுஇத்திரு

வாய்மொழியிலேவீ சுராகிறரென்று வாரஜகியுயதொல்லிற்றுயிற்

று. ஷிவுஜாரஜைவிஜ வாயொரஜவாரமான இப்பத்திலே இத்திரு

வாய்மொழி வாரஜதமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; சுவவிராஜா

சுபீசுகுவமென்கிற வாரஜஜுாணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வுாரஜுா

ஜுஜுமென்றுவாயபூர் அருளிச்செய்கையாலே வாரஜதம்.

முதற்பாட்டு.

பலபலசண்மம்செய்து என்று சுநாயித்துரைக்கிறார் (சுவஜுஜ

ஷிவுயெதுவாஷியால்) வெளிப்பட்டு என்கிறதைபுரைக்கிறார் (வசுஜு

யெதுவாஷியால்) வெஜுாஷியென்கிற சூஷிஸாஜைத்தாலே மமிஜெவாஜ

ஜுபுஷீவிதை. கொண்டுஎன்கிறதை விவரிக்கிறார் (யாரசுஜைக்

கொண்டுஎன்று) உலகில் என்கிறனதையுரைக்கிறார் (இந்தஜுலாகத்

திலென்று) வண்மையுடைய வென்கிறதைபுரைக்கிறார் (சுகீவெ

யெதுவாஷியால்) படைமாளப்பொருகவென்றாவயிதுத்தாவுபூ

ஸ—புலபலசண்மம்செய்து - சுவஜுஷிவுயாவசாரங்சுளைப்பண்

ணி, வெளிப்படு - வாவபூஜாநயநவிஷயஜுஜை, சங்கொடுசக்கரம்,

ஸாவெவஜுஷிதவசூத்தைபும், வில் - ஸாஜுபூத்தைபும், வண்மையு

டைய - ஸாவுனைத்தையுடைத்தான, உலக்கை - ஜுாவஜுாயாயூத்

தையும், ஒள்வாள் - ஒள்ளியவாளையும், ஸாவுமான வஜுத்தையும்

என்றபடி. தண்டு - மமிஜெவியையும், கொண்டு-யாரித்துகொண்டு,

புள்ளூர்ந்து - மராபஜுலே வாஜுாரித்து, உலகில் - இந்தஜுாக

த்திலே, வண்மையுடைய - வெஜுஸாஷிகளான, அரக்கர் அசுரரை

ராசுஷவாவாரர்களை, படைமாள - வெவிவெநாசிக்கும்படி,

தூ—பொருந்த* நன்மையுடையவன் சீர்பரவப்பெற்றநாதனார்
குறைவிலனே* 1கஅ

குறைவிற்றடங்கடற் கோளரவேறித்,தன் கோலச்சிந்தாமணை
ஆ— ராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹரஸ்யாக நிரஸித்த ஶ்ரீராமபி
ரானைப்புடைபரனவனுடைய அந்தரங்கனை இப்படிவாழ்த்தி
ப்பெற்றவனக்கு இனியென்னகுறையுண்டென்கிறார். 1கஅ

(குறைவில்) இப்படி எம்பெருமானுடைய நிவ்ருஷதாரத்வ
ஸித்தங்களைத்திரளவந்ஹரித்துப்பின்னை அவற்றைத்தனித்தனியே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ரஸ்ருதிதாரயால்) நன்மையென்
கிறதைபுரைக்கிறார் (ஶ்ரீராமாயணத்தையென்று) சுவராஜ்யநிரஸ
நம் குரிதாஸ்ரமாகையாலும் இதை ஸம்சயஶாதநத்தாலே சுவாது
ய்பாதே தன்னுடைய ஔதார்யகுணத்தாலிவை வாவர்ரும்கழன்
றுவாழும்படி நிவ்ருத்தராஜ்யராகி தன்னைச்சிவதி தன்னைக்கொண்டு கரிநகரவ
தாரங்களைப்பண்ணிச் செய்கையாலும் இந்த சுவராஜ்யநிரஸ
நம் ஶ்ரீராமாயணமென்றுரைத்து. சீர்பரவப்பெற்ற வென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ராமாயணத்தாலே) நாதனார்குறைவிலன்
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாலே) ॥

* இரண்டாம்பாட்டு *

பரவப்பெற்றநாதனார்குறைவிலன் என்று எம்பெருமானைப்
பாடப்பெற்ற தன்னுடைய யதார்த்தகைப்பேசியிருக்க பின்னை
யும் ஒன்பதின்காலிப்படியே பேசுவானெனென்ன கவகாரிப்பிக்
கிறார் (இப்படியிதாலே) இத்தால் மேற்பாட்டுகளுக்கு

ப—பொருந்தன்மையுடையவன்—யாஜப்பண்ணினராமனத்தையு
டையவனுடைய, சீர்—கல்யாணகுணங்களை, பரவப்பெற்றநாதன்—ச
ர்வஜ்ஞனாகவுள்ளீக்கப்பெற்றவன், குறைவிலன்—ஒருகுறையுமு
டையவனல்லன். * * * * 1கஅ

குறைவில்—நஞ்சுநினைதலில்லாத, ஸஹஸ்ரபதத்தாலே சுவாது
காஜ்யமானமென்றபடி. தடங்கடல்—விஸ்தாரஸ்வாமியான ஸமுத்தி
லே, கோளரவு—தீவியாஸத்தமான ஸர்ப்பத்தை. கோள்—தீவி.
ஏறி—குரோஹித்து, தன்—தன்னுடைய, கோலம், ஸுந்தரமான, செ
ந்தாமரைக்கண்—சாரங்கஸ்ரஸ்ருஷ்டஸாயகங்கள், உறைபவன்

மூ—க்கண்* ணுறைபவன்போலவோர்போகுபுணர்ந்தவொளிம
ணிவண்ணன்கண்ணன்* கறையணிமூக்குடைப்புள்ளரக்க
டாவியசூரனைக்காய்ந்தவம்மா*.

அ—கூறுகின்றார். தன்னுள்ளே எம்பெருமான் கண்வளர்ந்த
ருளுகையாலே குறைவற்ற கூடுகாழிமான கடல்கடலிலே வளர
உணர்வுகதிபடிவதிசயமுடைத்தாகாழாதொழிய ஆழியாழிலுபிருந்த
திருவனந்தாழ்வான்மேலே எறியருளி கதிர்ஸஹஸ்ரஜ்வல
திபய வபோநாலவ நிரதனுபிருந்து சூழ்கவரிதூணா
ழுமாக வபோதெவஸ்ரீஹ சுவதீணாலுப், வெயவுர தூநீக
ளுப், கறையணிமூக்குடைப்புள்ளக்கடாவி யசுரனைக்காய்ந்த
வம்மான் நிறைபுகழ்சூள நிரவதாவுவுர வீபையகுளுய்க்கொண்டு

இ—வ்வதெதுகவஸம்மதிநிலைபாயபில்லையென்று வபோதிதம். குறை
வில் என்கிறதற்குத் தாதுயபருளிச்செய்கிறார் (தன்னுள்ளேயிரு
தூழிகூடமோனவி தூதெவ) தோவென்கிறதற்குத் தாதுயபருளிச்செய்கிறார்(வபோணை தூழிபால்) அரவிவறியென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (திருவனந்தாழ்வானி சூழியால்) ஓர்போருபுணர்ந்த என்கி
றதற்குத் தாதுயபருளிச்செய்கிறார் (தஸ்ஹஸ்ரஜ்வல தூழியால்)
யொழவாவியான யோகுராவும் நிரவதாநாலவபோலென்று
கருத்து. ஒளிமணிவண்ணன் என்கிறதற்குத் தாதுயபருளிச்
செய்கிறார் (வெயதூழியால்) ஒரு முட்டிலென்பதன்கிறதற்கு
த்தாதுயபருளிச்செய்கிறார் (நிரவெதூழிபால்) ॥உ॥

ஸ்ரு— போல்-நிலைஉபண்ணுகிறவன்போல், கண்கள்-நிலைஉப
ண்ணுகையாவது கண்கள் - நீலமணிசமாம்படிகான் நிலைஉப
ண்ணுகை. ஓர்போரு - ஒலாகவிலுகூணமான யொழத்தை,
புணர்ந்த - பண்ணிவளென, கண்ணன் - கூணனென, ஒளிம
ணிவண்ணன் - கூமதிபோலிருளிவளாவளென, கறையணி -
இருநிறத்தையாபரணமாகவுடைத்தான, கறை - இருநிறம், அணி
கூபரணம். மூக்குயை - நாசிலிலெகூடையவளென, பிவாஉ
ஒநவஸிபவோலுபராயிரகுலி தசலிநீலிமதிவஷண நாவிகூறை
வென்றபடி. புள்ளை - முரோவனை, கடாவி - திருவடிகளாலேதாக்கி
நடத்தி, அசுரனை - கவோரனை, காய்ந்த - வந்தவித்தவளென,

மூ—னிறைபுகழ்த்தியும்பாடியுமாடியும்பாலைருமுட்டிலசின்॥
முட்டில்பல்போகத்தினாருகனிநாயகன்மூவுலகுக்குரிய*கட்டி
னையத்தேனைய முளைதருன்பாலக்கனிளைக்கரும்புதன்னை* மட்
ஹீ—எத்தியும்பாடியுமாடியும் ஈநூஹவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்.॥
(முட்டில்) நிதுவிஜாஷம்வெயுமஹாமுனுப் நிரஷஷஹா
ஹுயிகுனுய் ஷவெஷ்ஹுனுயிருந்துனைவத்து ஈநூஷுலைகுத்தி
லே ஈநூஷுவஜாதீயதயா ஷஷநூஷெஷஹுவெஷzவதீணஷ்னுப்,

மூன்றும்பாட்டு.

இ—முட்டில்பல்போகத்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிதுதுாஷி
யால்) ஒருளென்கிறதை உரைக்கிறார் (நிரஷ்துாஷிப்பால்) தனி
நாயகன் என்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஷவெஷ்துாஷியால்)மூவுல
குக்குரியவென்கிறவிடத்தில் சுகயஷ்சுஷவிஜமான சுகயஷ்த்தை
அருளிச்செய்கிறார் (ஈநூஷெஷுதுாஷியால்) சுகதாரமில்லா
தபோது நிதுஈநூதாதுவெஷவுனுயிருக்குமிறை. ஆதலால்
மூவுலகுக்குரியவென்று ஷவஷ்ஷாயாரணுபும் சொல்லவே
சுகதீணஷ்சுகயஷ்சுஷவிஜமென்றுகருத்து. ஷஷநூஷெஷஹுவெஷ்
என்றதுகீழும்மேலும்கூஷுஷனச்சொல்லுகையாலேஇப்பாட்டிலும்

மூ—அம்மான் - ஷாதியுடைய, நிறைபுகழ் - வெற்றிணஷ்ங்களான
நூணங்களினால், எத்தியும்- ஷூஷித்தும், பாடியும்- மாநஷ்ப்பண்ணியும்,
ஆடியும் - ஹவஷஷ்த்தாலே நகிஷ்த்தும், யான், ஒருமுட்டிலன் -
ஒருவரு கிஹ.கியுமில்லாதவனானேன், நிதி கிஷெயகுமாகஷூநூதாது
திசுஷாப்பண்ணப்பெற்றேனென்றபடி. * * ॥2॥

முட்டில் - வரு கிஹகியில்லாத, நிதுங்களான வென்றப
டி. பல்போகத்து - வெஹூலாமங்களையுடையவனை, ஒரு-சுஷி
தீடனை, ஷஜாயிகுஷ்சுநூனனென்றபடி. தனிநாயகன் - வரு
யாநநாயகனை, மூவுலகுக்கு - கூபீகாகூதிகாஷிலஹஜத்தாலே
திவியங்களானலோகங்களுக்கு, உரிய - யொஹுமான, சுநூஹ்ஹ
வாஷியொஹுமானவென்றபடி. கட்டியை - கருப்புக்கட்டியான,
தஷுஷோஹுனனென்றபடி. தேனை-ஜ்ஷ்வான. அமுதை - சுஜீ;
தம்மான, நன்பாலை - நல்லபாலான, கனியை - வக்ஷஷுமான, க
ரும்புதன்னை - ஜகஷ்வான, இப்வஜங்களெல்லாத்தாலுமான

மூ—டவிழ்தண்ணந்துழ ய் முடியாவினவணங்கியவன்திறத்துப்*
பட்டபின்னையிறையாகிலும்யானென்மனத்துப்பரிவிலனே*॥
பரிவின்றிவாணினைக்காத்து மென்றன்றிபடையோடும் வந்

அ—வஎவ-ஞியொகுத்திற்கும்பொதுவாய் வரூதிஹாஹுஹ திதனை
எம்பெருமானவணங்கி அவன்திறத்துப்பட்டபின்னை என்தோவ்ஸில்
ஹ
ஹ-ீவமெல்லாம் போயிற்றென்கிறார். ॥கூ॥

(பரிவின்றி) ஓரநீஹமயம்வாராதபடி வாணினைகூஷிக்க
வென்று வரதிஜெஜபண்ணிக்கொண்டு வஎவெஹநுஞாய்வந்து

இ—கூஷாவதாரமே விவகூஷிதமென்னும்கருத்தாலே மூவுல
குக்குரியவென்கிறனைதயுரைக்கிறார் (வஎவ-தாஹியால்) பொ
துவாயென்றது வராவ்வுகெவராவக்கெவ பொதுவாயென்ற
படி. கட்டினையபி தாஹி முடியானையபி தாஹுஹத்திற்குத் தாதப-ஞ
மநுளிச்செய்கிறார் (வாதிதாஹியால்) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

பரிவின்றினென்கிறனை தயுரைக்கிறார் (ஓரநீவஹதாஹியால்)
காத்துமென்று என்கிறனையுரைக்கிறார் (ரகூஷிக்கவிதாஹியால்)
ப்டைபோடும் யென்கிறனையுரைக்கிறார் (வஎவெஹநுஞப்என்று)

ஈ—வஎவ-ஞியஹொஹுகூவம்விவகூஷிதம். மட்டு - ஐயா, அவிழ்-
விக்ஷியாநின்றது, அவிழ்தண்ணந்துழாய்என்கிறதோடு மட்டுமஹ
த்திற்குதயுஞமொவ்விஸதாஸம். ஐயாவ்ஞிவிகூஷஹஸ்ரீதலை வா
ந்ரதாஷ்டஹியை, முடியிலே- கிரீட்த்திலேயுடையவனைவஸ்ன்,
வணங்கி-வரணஞித்து, அவன்திறத்துப்பட்டபின்னை - அவன்விஷ
யத்தில் வாவ்யைஞித்தபின்பு, அவனைப்பாடப்பெற்றபின்பு என்கை.
இறையாகிலும் - ஈரஞஷத்தாகிலும், யான், என்மனத்து - என்னு
டைய ஹரவ்ஸீலே, பரிவிலன் - ஊதவேபில்லாதவனானேன். பரி
வு - ஊதவம். * * * * ॥கூ॥

அன்று - கூநிரஷஸ்ரீவாலுக்காக கூவரணன்வாணர்வாரா
வ்ரதத்துக்குப்போனகாலத்தில், பரிவின்றி - ஊதவங்கள்வாராத
ப்டி, வாண்ஸின - வாணாவாரஸின, காத்துமென்று - ரகூஷிக்கக்
கடவோமென்று, படைபோடும் - வெஸினயோட்ட; வந்தெதிர்த்த

மூ-தெதிர்ந்த* திரிபுரஞ்செற்றவனுமகனுமின்னுமங்கியும்போர்
தொலையப்* பொருசிறைப்புள்ளுக்குடாவியமரியனையாய
னைப்பொற்சக்கரத்* தரிபனைபச்சதினைப்பற்றி

ஆ—ஒரு சுவஷ்டி கனை திரிபுரம்செற்றவனும் ஜநி தநிரயிகு ஸளை-
மவ-ர்யிரு,ஐனை ரூஜுனும், அவனிலும் ஸ்ரேஷ்ரலுபிருந்த
அவன்மகனும், பின்னும்கியும் சுகிவெலுவாகு,தினை கூஜியும்,யஜ்ஞ
த்திலை நிரவஸராம்படி கூவஸ்ரரவெகூஷ்ரவி நாஸகுமான திருச்சிற
கையுடையனை பெரியதிருவடியைக்கடாவிய சூஸ்ரய-ர்ஹஸ்தினை,
வாண்னுடைய தோள்களைத் துணித்தருளுகைக்காக திருவாழியை
ச்சுழற்றியருளினபோதைத் திருவாழியும் கையும் இருந்தவழகாலே

இ—எதிர்ந்த என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒரு சுவஷ்டி தினைவென்று)
திரிபுரம்செற்றவனும் என்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(திருவாரெதுழிபால்) பின்னுமங்கியும் என்கிறதற்குத் தாது
ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதுழிபால்) போர்தொலைய
வென்கிறதையுரைக்கிறார் (யஜ்ஞத்திலையிதுழிபால்) பொருசி
றையென்கிறதையுரைக்கிறார் (சுவஸ்ரெதுழிப்பால்) சூஸ்ரய-ர்
ஹஸ்தினையென்றது ஸளஸ்ரீயுவிஸ்ரிஷ்டையிருந்தவனை யென்கிற
தற்குவிஸ்ரஷணம். சூஸ்ரய-ர்ஹஸ்தினனென்றபடி. பொற்சக்
கரத்தரியனை யென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வாண்
னுடையவிதுழி ஹாரியாயென்னுமளவிலே) அரியனையென்றது
"ஹரதீதிஹரி:" என்று வ்யுத்பத்தியான ஹரிசப்தத்திற்குப்
பய-ர்யமென்றுகருத்து. அச்சுதனையென்கிறதற்குத் தாதய-ர்

ஸ—வந்தெதிர்த்தவனை, திரிபுரம்செற்றவனும் - திரிபுரத்தை
நஸிப்பித்தவனும், மகனும்-சுகவ்ரதனனாகுனும்,பின்னுமங்
கியும்- பின்னையுமிதுழியும்- தவிதாவ்யயிகனை சூழியும் என்றபடி,
போர்தொலைய - போரிலே ஸஸோத்ராம்படி, போர் - யஜ்ஞம்,
பொருசிறை- யஜ்ஞரக்ஷகனை, புள்ளை - மரவ்ரதனை, கடாவிய
மர்யனை-நடத்தினவா சூஸ்ரய-ர்ஹஸ்தினை,பொற்சக்கரத்து-வாண-ர்ஹ
கூஸ்ரஸியான, அரியனை - ஹரியான, ஸ்ரீ-ர்ஹம்ஹ-ர்ரவான
என்றபடி. அரிஸப்தத்தின்மேலெவ்ய:ஸ்ரே-ர்அஸ்வ்ரதீயம். அச்
சுதனை-கவ்ய்ரதனை, ஆயனை - மஹாவ்ரதனை, பற்றி - பாட்டிக்

றே—யானிறையே னுமிடரிலனே* ॥சா॥

இடரின்றியேயொருநாளொருபோழ்தி லெல்லாவுல்குங்கழி
யப்* படர்புகழ்பார்த்தனுப்பைதிகவுடனேறத்தின்டேர்
கடவிச்*

ஆ— வகலுஜநழெந்நாநயநஹாரியாய் சூழ்ரி சஜநங்களோடு
நீதுவஸம்ஸ்ரஷவஸ்ஹாவனுய் நிராகிஸபவளஸீவு விஸிஷ்டனுயிரு
ந்தவனைப்பற்றி யானிறையே னுமிடரிலேன் என்கிறார். ॥சா॥

(இடரின்றியே) வஸுரணாரவிந் ஸொஷஹெகூரகிகமா
கிற வுபயிசமான தெஜவிஸுபுடையனன வாய்-ணும் வைதிக்
னுமுடனேற ஒருநாள்ஒருபோதிலெல்லாவுல்குங்கழிய சுநாயர்
விஸந தின்டேர்கடவி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரிதகதாழியால்) ஆயனெனென்கிற
தற்குத்தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (நிராகிஸயெதாழியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

படர்புகழ்என்கிறதற்கு வுபகாரணாநுமானமாகத் தர
த்ப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வஸுரவிணதாழியால்) பார்த்தனுமெ
ன்கிறனதையுரைக்கிறார் (வாய-ர்னுமென்று) இடரின்றியேயென்
கிறனதையுரைக்கிறார் (சுநாயாவிஸநமென்று) சுடரொளியாய்நின்ற
ஸ—விஷயமாக சுவயம்வைத்து, யான், இறையேனும்-ஸ்வஸ்தனு
கிலும், இடரிலன்- துஃவெபில்லாதவனுனேன். * ॥சா॥

படர்புகழ்- வ்யாப்தமாகாநின்ற கீர்தி-புடையவனென, பார்
த்தனும்- வாய-ர்னும், வைதிகனும்- விவெஹிகவை ஹாரணனும்,
உடனேற- தன்தேரிடகூடத்திருத்தேரையேறிநிற்க, ஒருநாள்-வன
காலஹீவிகெஷயான சூ தாவைத்தானை ஸம்ஹரித்தநிநத்திலே. ஒ
ருபோழ்தில்- தத்ரூவி ஒருதேஹவிதர்த்தில், வ்யாதஸ்வபநம்
தீலக்கட்டி, மாயாஸ்ரிநவஸவநத்திற்குமுன்னே யென்றபடி. எல்
லாவுலகுங்கழிய-ஸகலஸம்ஸாரிகளுங்காலனுக்குக்குட்படி, லோக
ஸாஸ்தரம்வஸுஸ்வரம்' சுணாஉ ஹிராவரணவஸுதகூறும்கழியும்படி
யென்னை. இடரின்றியே-சூயாவஸமில்லாமலே, தின்டேர்- தின்ணெ
னதிருத்தேரை, காய-ர்காரம் குலையாமே சிரலகாரணமானவ்ய
காலிக்கும்மேலேசென்று மீண்டுவரும்படி ஈஸுமானாயத்தை

மூ— சுடரொளியாப்பின்ற தன்னுடைச்சோதியில்லைவதிகன் பிள்ளைகளை*யுடலொடுங்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றியென் றுந் துயரிலனே* ॥ரு॥

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணநிற்கவே*

ஆ— நிரயகேதமஜாவிஶிஷ்டமான தன்னுடைய ஶ்ரீமன்னா ராணத்தினையிருந்த வைதிகன் பிள்ளைகளையவ்வுடலொடுங்கொ ண்கொடுத்தவனைப்பற்றி யென்றுந் துயரிலனென்கிறார். ॥ரு॥

(துயரில்) வஜ்ரவேலையுதரீக நிரகிஶயகேதஜாவிஶி வாவாயாரண தீக்ஷாவிதத்தோடுகூட வஜ்ரவேலையாவாவ

இ—ன்கிறதை விவரிக்கிறார் (நிரயகேதரீயால்) தன்னுடை ச்சோதியென்கிறதை புரைக்கிறார் (தன்னுடையவிதரீயால்) நின்றவென்றது வஜ்ரதீக்ஷையினாலுண்டாய நான். ॥ரு॥

அவதாரிகை.

துயரிலென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வஜ்ரவேலதரீயால்) சுட ரொளியென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிரகிஶயதரீயால்) தன் னுடையென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஸ்வதரீயால்) சோதிகின்றவ ண்ணமிற்கவே என்கிறதற்குத் தாதாத்மருஷிக்செய்கிறார் (ஶீ வேதரீயால்) இதீயவாக்யத்தில் துயரிலமையும் என்கிறதற்கு த் தாதாத்மருஷிக்செய்கிறார் (வஜ்ரவேலதரீயால்) மனிசர்பிறவி ய— என்றபடி கடவி-நடத்தி. சுடரொளியாய்"சுத்தசத்வமூர்த்தி" மென்கிறபடியே ஶுத்தஸத்வமயமாஜ்ஞாநவுமாய், நின்ற - வர்யி யான, தன்னுடைசோதியில் - தன்னுடையஜ்ஞாநத்தில். வாவ யாயாரணமான வயம்வத்ஸாஸ்ரமத்திலையென்றபடி. வைதிக ன்பிள்ளைகளை, உடலொடும் - அந்தஶரீரத்தோடே, கொண்டு கொடுத்தவனை - கொண்டுவந்து கொடுத்தவனை, பற்றி - கவிஞை த்குவிஷயமாகப்பற்றி, என்றும் - வர்வகாலமும், துயரிலன் - தீவேஶநிருஞ்சனன். * * * ॥ரு॥

துயரில் - தீவே ஶநிருமான, சுடரொளி - உஜ்ஜ்வலதை ஜோதிஶ்சமான, தன்னுடை - வாவாயாரணமான, சோதி - ஜ்ஞாநத்தினாலானது, ஶிஶுவிஶ் ஷமானது, நின்றவண்ணம்நிற்க - இ ந்தப்படியேயிருக்கவே, அவ்வாகாரயாதாத்ம்யத்தோடேயுக்

ழை—துயரின்மலியுமனிசர்பிறவியிற்றோன்றிக் கண்காணவந்து*
துயரங்கள்செய்துதன்றெய்வங்கிலையுலகிற்புகவுய்க்குமம்மான்*
றுயரமில்சீர்க் கண்ணன்மாயன் புகழ்த்துற்ற யாலேர்தன்
பமிலேமா* ॥கூ॥

ஆ—நாவுஜதீபதயாவதீனர்குப், வகுஜநாஜநயநமி
ஷபதாமசரப், கவிரவிஜகதிநாகபத ஹாரிதிவ்யவெவி
தாநீ கூவர்காணவந்துதன்னுடைய வெஸுயர்மான
வஹாவத்தை இந்தலோகத்திலே தோவிஷரித்தநூற்வஹாவரை,
தூபர்மாகிதரப் வெபவத்ருதீக கவ்யாணகுணவிசிஷ்ட
னை கண்ணன்புகழ்த்துற்றயாலேர் தன்பமிலேனென்கிறார். ॥கூ॥

இ—யில்தோன்றியென்கிறதற்குத்தாதர்யுமருளிச்செய்கிறார் (நா
வஷ்யதாயால்) துபரங்கள்செய்தென்கிறதற்குத்தாதயர்
மருளிச்செய்கிறார் (ஈஸ்வரவஷ்யதாயால்) தன்தெய்வதிலேயென்
கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவிதாயால்) உலகில்புகவுய்க்
கும் என்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்
திலேயிதாயால்) துயரமில்சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (வெவ
யெதாயால்) ॥கூ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

தன்பமுமின்பமுமாகிய செய்விணையென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ—றபடி. துயரில்-ஊர்வேத்திலே, மலியும்-சுயிகுமானை, ஊர்வே
தவிஷயமானவென்றபடி. மனிசர்பிறவியில்-நாவுஜந்திலே, தோ
ன்றி - ஜவிஸர்வித்து, கண்காணவந்து - வஷ்டர். துடரங்கள்-
ஊர்வேப்படுத்தும் வ்யாவாரங்களோ, விரவுத்தில் ஜரீதர்க்கு
ஊர்வோவஹங்களான விதரவரிதரங்களோ யென்றபடி. செய்து,
தன்தெய்வநிலே - தன்னுடையாரஸ்யஸ்வபாவமானது, உலகில்-
நாவுஜலோகத்திலே, புக - வரவெஸரிக்கும்படி, வரவிஷமாம்
படி யென்னை. உய்க்குமம்மான் - நடத்துப்வாழியான்' மாயன்-
ஜரீயரீதிகுண, துயரமில்சீர் - வெஹபஸ்சிநுகவ்யாணகு
ணகுணன, கண்ணன் - கவ்யாணவுணைடைய, புகழ் - கவ்யாணகுண
ங்களோ, தூற்றபான் - நிவிஷமாக நாவுஹவிக்கப்பெற்றநான், ஓர்
தன்பமிலன் - ஒருஊர்வேமுமில்லாதவனாயினன். * ॥கூ॥

மூ — தண்பழமின்பழமாகியசெய்விளையாபுலகங்களுடா * யின்
பமில்லெந்தாகாயினியகல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய் * மன்
பல்லுயிர்களுமாகிப்பலபலமாயமயக்குகளா * லின்புறுமிவ்

ஆ — (தண்பழம்) வானவுவாவரிவகூடிங்களுக்கும் வை
ஹாமஹரியான மோகங்களுக்கும் கூடிவைஹரிதமான
வைஹ்நாகங்களுக்கும் வைஹ்நாகாதி வைஹாசுதாக்களான
சூதாக்களுக்கும் சுதராத்ஹரிதீனாய் நிவிஜமஹரியவிஹவ

இ — (வானவுதியால்) விளையாயிதாழிலாசாரயிசுரனத்
தாலேஸரீராத்ஹாவம் வகிதமென்றாட்டிக்காசலாதாக
யிகாரணவு (ஷஷ்டீ) நிர்டிஹ்சம் வெந்தரசுவர்க்கங்களென்கிறபடை
ங்கள்வானவரூவெடாங்களென்று காட்டுகிறார் (கூடிவைஹரிதா
தியால்) வைஹாஹமஹரியிதாதியாலேவைஹாகங்களென்கிற
சொல்லுகையாலே வாவாதத்தில் வைஹ்நாகாவைங்கள்வான
வரூவெடாங்கள், மன்பல்லுயிர்களுமென்கிறதை விவரிக்கிறார்
(வைஹ்நாகாதிவரிவதாதியால்) இவாதாநாயிகாரணவு வகி
தாகமிருளிச்செய்கிறார் (ஈஹராத்ஹரிதனென்று) பலபல
விதாதி உடையானிதாவுதத்திற்குத் தாதாப்பருளிசெய்கிறார்
(நிவிஜைதாதியால்) ஈ

ஸ — தண்பழமின்பழமாகிய - ஊவ்வெழும் வானவெழு முண்டா
யிருந்த, வானவரூவ்நாஹரிகமானவென்றபடி. செய்வினை
யாய்-வெகிநாலே செய்யப்படும் தாதிமாய், உலசங்களுமாய்-வை
வ
ஷ்ட, இன்பமில் - வானவஸரிநுமான, வெந்தரகாதி - உருநா
தாமாய், இனிய - வாஹாங்களான, நல் - நல்லதான, ஊவ்வெஸரி
நுங்களானவென்றபடி. வான் - வைவாத்துக்களான, சுவர்க்கங்க
ளுமாய் - வைஹ்நாகங்களுமாய், மன் - வாஸராள, பல் - வெஹாக்க
ளான, உயிர்களுமாகி - தாதாக்களுமாய், இதற்கு இவ்விளையாட்டு
டையாளை யென்கிறதேயாடே சாரபம். பலபல - தாதாவைவெஹாக்
களான, மாயமயக்குகளால் - வஞ்சாதிதோஷாங்களாலே, வஞ்சா
திசாதிமாலைகளாலே வெகிநர்க்குண்டாகிற தோஷாங்களாலேயே
ன்றபடி. இன்புறும் - ஸவாவஹாமான, இன்பு - ஸவாம், உறனை

மூ — விளையாட்டுடையா ரணப்பெற்றே துமல்லலிலனே * ளா ॥
அல்லலி லின்பமளவிறந்தெங்குமகமர்சூழொளிய * னல்லி
மலர்மகள்போகமபக்குகளாகியுநிற்குமம்மா * னெல்லையில்

ஆ — மயாதிமனுயிருந்தவரணப்பெற்றேதுமல்லலிலரென்கிறார்
(அல்லலில்) ஊர்வாவஹ்ஹிஜ நிரகயிகாநநுவிசரி ஷ்ணுப்,
கூறுாணகதி நிரகிரபளஜ்ஜுயுவிசரி ஷ்ணுப், நிரகிரபவஸாகாதி
யஸ் வஸாஜுபஸ்தி கூறுாணமாண வரிவெகிலனெஸ்பாயிருந்து

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ — அல்லலில் என்கிறதைதுரைக்கிறார் (ஊர்வாவஸம்ஹிஜவென்
று) இன்பமளவிறந்தென்கிறதைதுரைக்கிறார் (நிரகயிகெதாதி
யால்) எங்குமழகுசார் ஜதாதியாலோகத்துக்குத் தாதுபஸ்மரு
ளிச்செய்கிறார் (கூறுாணைதாதியால்) என்றவுமாம். அழகமர்
னென்கிறதைதுரைக்கிறார் (கூறுாணகதிவென்று) எங்குஞ்சூழொளி
என்றாயுயித்துஉரைக்கிறார் (நிரகிரபயெதாதியால்) அல்லி
மலர்மகளென்று உலகாவிநீகூம் சொல்லுகைபாலே வரு
விருத்தங்களான மூணங்கினை அருளிச்செய்கிறார் (நிரகிரபய
வஸாகாஜஸ்பஸ்தாதியால்) யஆர — போகமபக்குகளென்னக
யாலே மாயஸாரணும்மயங்குப்படியான வஸாஜுபஸ்தாதிகளைபுரை
யவளென்று கூறுபஸ்தாதிசிக்கிற கூறுபஸ்தைதச்சொல்லுகிறுதென்
ஸ — வஸவேயிக்கை. இவளிளையாட்டுடையாளை - இந்தஜகதுாவெ
ளமாகிறவிலீலைபையுடையவளை, பெற்று - கவிகாவிஷயமாக அ
டைந்து, எதும் - ஏதேஷத்தும், அல்லலிலன் - வுாகூலகூவமில்
லாதவனானேன். * * * * ஈ ॥

அல்லலில்வுாகூலகூவம், ஊர்வாஸ்திமான வென்றபடி.
இன்பம் - கூஜமான நு, அளவிறந்து - வரிரஹஜஸ்திகதாதி
யாலே மாயஸாரணும்மயங்குப்படியான வஸாஜுபஸ்தாதிகளைபுரை
யவளென்று கூறுபஸ்தாதிசிக்கிற கூறுபஸ்தைதச்சொல்லுகிறுதென்
ஸ — வஸவேயிக்கை. இவளிளையாட்டுடையாளை - இந்தஜகதுாவெ
ளமாகிறவிலீலைபையுடையவளை, பெற்று - கவிகாவிஷயமாக அ
டைந்து, எதும் - ஏதேஷத்தும், அல்லலிலன் - வுாகூலகூவமில்
லாதவனானேன். * * * * ஈ ॥

அல்லலில்வுாகூலகூவம், ஊர்வாஸ்திமான வென்றபடி.
இன்பம் - கூஜமான நு, அளவிறந்து - வரிரஹஜஸ்திகதாதி
இதற்குமபக்குகள் ஆதியும் நிற்கும் என்கிறுதோடை சாஸ்ய
அழகமர் - வஸாஜுபஸ்தாதிகமான, கூறுாணதாதிமான வென்ற
படி. ஒளிக்நுவிரஹஷணம். எங்குஞ்சூழொளிபன் - வஸவேதா
வுாவிபாகின்ற கூஜதிபுடையவளைப்பற்றிகாண்டு, அல்லிமலர்மக
ள் - வஜஜாதிவிகயாமாபிராட்டியுடைய, போகமபக்குகள் - ஸ்ரீ
ஹஸ்களாஸ்வந்த உதடாநநுவிரஹஷங்கள், ஆதியுநிற்கும் -

பூ.— ஞானத்தன் ஞானமீந்தியுகாண்டெல்லாக்கருமங்களுஞ்
செய்* யெல்லையின்மாடினைக்கண்ணினைத்தான்பற்றியாதேனுஞ்
துக்கமிலனீன* ॥அ॥

ஆ—பெரியபிராட்டியாரோடுள்ள கூடவாழ்கிழவனும்ஜகத்காரணபூதனுமான
னியாலே கூவுகூப்பிடுமதனைத் தீர்ப்பதற்காகவும் நித்யஸூரிகளுக்கு
ஸாபத்விஷயமாகையாலே அந்த ஐச்வர்யத்தைப்பெற்றுப் பெரியபிரா
ட்டியுடைய ப்ரீதிக்கடிமையாக ஜகத்ரக்ஷணத்திலே மீண்டுமைகொள்ளப்பண்
ணியருளுகிற கூழுப்படியே திருவண்டுவரைப்பெருமாளுடைய
திருவடிகளைப்பற்றி நான் நிரவதிகமங்களாசாஸனம்பண்ணினேனென்கிறார்.

இ—ணயுமாம். போகமயக்குகளாகியும் நிற்குமென்கிறதைவிவரிக்கி
றார் (கூடவாழ்கிழவனும்) கூவுகூப்பிடுமதனைய் என்றது ஸ
ர்வேச்வரனுக்கு தொடர்ந்திகளில்லாமையாலே ஒளகபவாரிகமும்.
கூடிவாழ்கையாவது ஒருவரையொருவர் பிரிந்திருக்கை. எல்லையில்ஞானத்தன் என்கிற
விடத்தில் கூடிவாழ்கையாவது மருளிச்செய்கிறார் (தீர்ப்பதற்காகவும்
நித்யஸூரிகளுக்கு) அதுக்குப்போலாமையாவது மருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரி
களுக்கு) எல்லாக்கருமங்களுஞ்செய் யென்கிறவிடத்தில்
கூடிவாழ்கையாவது மருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுடைய விநோதி
யால்) அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளென்கிற விபரீதஜ்ஞாநத்தை
இப்படி கூடிவாழ்கையாவது உபதேசமென்றுகருத்து. எல்லாக்
கருமங்களுஞ்செய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜகதித்தாதியால்) ॥அ॥

ஸ—உண்டாயிருக்குமவனை, ஸகலஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமாய் வர்த்தி
க்குமாய் அதன்மேலே அகடிதகடநாஸாமர்த்யமுள்ள உண்டாயிருக்குமவ
னெனவென்று ஸ்தாபகமாம். அம்மான்-ஸ்வாமியானவன், எல்லையில்- கணக்கி
லாத, குணமுடையவனை, ஞானத்தன் - ஜ்ஞாநமுடையவனை, அம்தாமரை
மேலிகாணாத - அந்த ஐச்வர்யத்தைப்பெற்றாலும் ஸர்வஜ்ஞாநியாகக்
கொண்டு, எல்லாக்கருமங்களுஞ்செய் - ஸர்வக்ருத்யங்களையும் பண்
ணுமவனை, கூடிவாழ்கையிங்கேஜகத்காரணத்வம். கீர்த்யாதியாய் ஸ்ரீ
வாத்ஸல்யமாகவுமாம். எல்லையில்மாயனை - கணக்கிலாச்சரியசக்தியை
யுடையனை கண்ணனை, தாள்பற்றி - பாதத்தைக்கவர்ந்து, துக
டிக்கவுஞ்சக்தியில்லாதவனாய். கண்ணனையென்று ஷஷ்டீவிபக்தி
நீயாவா, யாதேனுந்துக்கமிலன் - ஸர்வஜ்ஞன். ॥அ॥

ஸு— துக்கமில்ஞான சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கற்பெருமா
ன் * மிக்கபல்மாயங்களால்விகிருதஞ்செய்துவேண்டுமுருவ்
வுகொண்டு * நக்கபிரானேடையன்முதலாகவெல்லாருமெனவ
யுந்தன்னு * னொக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்றே
ன்றுந்தளர்விலனே * ॥கூ॥

ஸு—(துக்கமில்) வசிவுடனொயாவகி தலுய் வவ-ருதுனுப் பிரகி
ஸயதெனஜாதிபதிவ்ரா-வுவனுய் திருத்துழாயாலே கூஜ்ஞாதனு
ப் தன்னுடைய விவிதாஸாக்களாலே வாஹிதனிவ்ரா-வுவங்க
ளைக்கொண்டு சூஷ்ய-ருவெவதி தங்களைச்செய்து வை ஹாதிவ
வ-ரா தாக்களையும், ஒருக்காலே திருவயிற்றிலேயடங்க விழுங்க
வல்லானைப்பெற்றேன்றுந் தளர்விலனென்கிறார். ॥க்॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— துக்கமென்பது வவ-ருவமையொவ்வுகூஷணமென்கிறார் (வாதி
வைஷ்ணவ்யாதியால்) மாயங்கள் என்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னு
டையவித்யாதியால்) வேண்டுமுருவுகொண்டு என்கிறதையுரைக்கி
றார் (வாஹிதவித்யாதியால்) விகிருதம்செய்து என்கிறதையு
ரைக்கிறார் (சூஷ்யவ-ருத்யாதியால்) தன்னுளொக்கவென்கிறதை
மாறி கூடாபித்துரைக்கிறார் (ஒருக்காலேயித்யாதியால்) ॥கூ॥

ப்ப— துக்கமில்ஞான - ஓர்வமரஹிதநு ஜ்ஞாநமாதியான, சுட
ரொளிமூர்த்தி-உஜ்ஜ்வலதிவ்யாகிருக்ஷனை, துழாயலங்கல்பெரு
மான் - துலஸிமாலாலங்காரியான, பிக்க - கூதிமாயிதங்க
ளான, பல்மாயங்களால் - சூஷ்ய-ருபக்திகளாலே, வேண்டுமுருவு-
வாஹிதரா-வுவங்களை, கொண்டு - வரிஸ்ருஷ்டித்து, விகிருதஞ்
செய்து - விகூ தங்களைப்பண்ணி, அதாவது மொகவிஷணைவ
ஷ்டி தங்களைப்பண்ணியென்றபடி. யஜ்ஞ - விகிருதம் - விஷ்ணுதம்,
விஷாரங்களையென்றபடி. நக்கபிரானேடை - நஜ்ஞனப் வவிமோஷிக்
குவகாரகனைரா-ஜரிணிடை, அயன்முதலாக - சுஜன்முதலா
க, எல்லாரும் - வவ-ருவெதிரும், ஒக்க - வனகாரத்திலே,
தன்னுள் - வைஷ்ணவிஷத்தில், ஒடுங்க - அடங்கிக்கிடக்கும்படி,
விழுங்கவல்லானை - நிமாணம்பண்ண சாதனனவதி, பெற்று,
ஒன்றும் - கிஞ்சிதபி, தளர்விலன் - வேதவாநிபில்லாதவனுதென
ன், வெறிஷ்டனெனென்றபடி. ॥க்॥

மூ—தளர்வின்றியென்னுமெங்குப்பரந்ததனிமுதல்ஞானமொ
ன்று* யளவுடையையும்புலன்களறியாவகையாலருவாகிநிற்கு
ம்* வளிரொளிபிரகீனமூர்த்தியைப் பூதங்களோன்றையிருகூட
ரைக்* கினரொளிபாபரீனக்கண்ணாலினத்

ஆ---(தளாவின்றியே) சுநாயாவெஸ ஸவ-ர்தாவஸவ-ர்து நிய
ஜூதியாவுாடைறப், ஜபசுகாரணஹ-ரிசறப், ஜூதாஸ்வார-ரிவ
ருப், வெஸ்துகாரஸ்வாஹிவாவிஸஜாதீடறப், வுாவெுஹ-ரிகரான சூத்ர
க்கரஞடைய வெரிவிஸவஸ்வாஹ்ரதாஸ்வசுமான ஜம்டிபங்களுக்கு

* பத்தாப்பாட்டு. *

ஜி— தளர்வின்றியே யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (சுநாயாவெஸ
வென்று) பரந்தவென்கிறதை விசரிக்கிறார் (நிபஜூதியெதா
லியால்) தனிமுதலென்கிறதை விசரிக்கிறார் (ஜபசிதாலியால்)
ஒன்றுபென்கிறதை விசரிக்கிறார் (வெஸ்துகாரதாலியால்) ஐம்பு
லன்களென்றது ஸ்ரோத்ரசர்மசக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்ராணமென்னை. ஐம்புலன்கள் - வெளிவரு
டிபங்கள், அறியாவகையால் - தன்னை யறிக்கமாட்டாதனை
யாம்படியான வருகாரத்தாலே, அருவாகிநிற்கும - வெஸ்துகூமா
யிருக்குமவனை, வளிரொளியீசனை - வெஸ்-ர்சாநிதஜ்ஞவைராக்
ண்டு நிபஜூதாவான, ஸவ-ர்து நிபஜூதாவிஸ்வாஸ்வாவி தனி
ஸம்ஸர்-ர்கரஹித ஸ்ரோத்ரசர்மசக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்ராண என்றபடி. மூ
ர்த்தியை - தீவ்ரதர-ர்சாவியான, பூதங்களோன்றை - ஸ்ரோத்ரா
வாகாரஹிவரான, இருசுடரை - உர்ஜ ஸ்ரோத்ர-ர்ரஹிவரான, கினை
ரொளி - ஜ்ஞாம்ஹிதாஸ்ர விஜ ஸ்ரோத்ரிசரான, மாயனை-க்கண்ணாலீன

மூ—தாள் பற்றியா ணென்று நங்கேடிலனே* ॥பி॥

கேடில்விழுபுகழ்க் கேசவனவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொ
ன்ன* பாடலோராயிரத்து ளிவையுமோர்பத்தும் பயிற்ற
ஆ—கூஹ்ருதியாய், வ்யாவ்ருவஸ்ரூ தரிஷாவிஷ்ட வஸ்வப்ருஷ்டு
ய், வ்ராவ்யாயாரண ஜிவ்ய ரூக்வவிஸ்ரிஷ்டு ணுப், வ்ருதிவ்ருஷ்ஹ்ருத
ம்ஹ்ருவ்ரிய-ர்ஷி ஜுஹ்வுரீரணுய், தன்னுடைய நிரவயிகுண
ஜ்ஞாவிஸ்ரிஷ்டார்ஹ்ருவத்தோடே கூடவந்து வவ்ரூஷ்ஹவ்ருஷ்ஹ்ருவ
தீண-ர்னென வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளைப்பற்றி இனி
யொருகாலுங்கேடிலனென்கிறார். ॥பி॥

(கேடில்) நித்ருவிஜ்ஞ்ருணமாணவிஸ்ரிஷ்டுனென கேசவ
னைக்குருகூர்ச்சடகோர்பன்சொன்ன பாடலோராயிரத்துளிவையு
மோர்பத்தும் பயிற்றவல்லார்கட்க வன்நாடுநகரமும் நன்குடன்
கூண நல்லவ்ம்வைத்துக்களை இந்த்ரலோகத்திலே கூந்ரூஹ்விப்பித்து
இ—ஆ கூருணாம்ரூமாணமாகத் தாத்ரய-ர்மருளிச்செய்கிறார்(வ்ரா
வ்ருஹ்வி தாழியால்) ஸுர்த்தியையென்கிறனை யுரைக்கிறார் (வ்ஸ
வ்ஸ்யாரவிண தாழியால்) பூதங்களைந்தை இருசுடரையென்கிறத
ற்குத் தாத்ரய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வ்ருயிவீ தாழியால்) இத
உவ்ரூகூஷணமென்கிறகருத்தாலே வஸ்ரிய-ர்ஹ்ரினென்கிற கூஹ்ரிஸ்வ்ரூம்.
கினரென்னிமாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்ரய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(தன்னுடையவிதாழியால்) ॥பி॥

திகமனம்.

கேடில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்ருவிஜ்ஞவென்று) விழு
என்கிறதையுரைக்கிறார் (கூவ்ருணவென்று) நலனிடையூர்திபண்
ணினென்கிறதற்குத் தாத்ரய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (நல்லவிதாழியால்)

ப—தாள் பற்றி, யான், என்றும்- வஸ்வ-ர்க்காத்திலும், கேடிலன்-
ஹ்ராநிபில்லாதவனேன். * * * ॥பி॥

கேடில் - நாஸ்ரஹ்ரிதங்களான, விழு - ஸ்ராவ்ருங்களான,
விழுப்பம்- ஸ்ராவ்ருனை. புகழ் - ஸ்ரூணைங்களையுடைபவனென, கேச
வனை - கூஸ்ரிஹ்ரஹ்ரோவெவெ, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன, பாட
ல்- ஸாவ்யகனுடைய, ஓராயிரத்துள்- கூஹ்ரிதீயஸஹஸ்ரஸ்தா
னே, இவையுமோர்பத்தும், பயிற்ற - கூஹ்ருவஸிப்பிக்க, கூஹ்ருவஸிக்க

மூ—வல்லார்கட்கவ* ணிநகரமுநன் குடன்காணைநலனிடையூர்
நிபண்ணி* வீடும்பெறுத்நித் தன்னுலகுக்குந் தருமொரு
நாயகமே* ॥கஞ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—அவர்களோநிரவூவழகுவ ணாடவாரிகூடூவராக்கி யவர்க்
ருக்குந்தன்னுடைய வவிவேஷூவகூத்நதயுத்நந்நருளுமென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—வம்வைத்துக்கள் - ஹகூரிகள், வீடும்பெறுத்தியென்கிறதை விரிக்கிறார் (அவர்களையி தூரிபால்) தன்னுலகுக்கும் ஊ தூரிணைபுரைக்கிறார் (தன்னுடைய தூரிபால்) நந்நருளுமை ன்றது நிதூவூகூநகூகூரவ விஷயமாக்குமென்றபடி. யஜ்ஞ-வி வேஷூத்நையென்றது ஜமஜ்ஞாவாரவஜ்ஞம் வரசிவாதூவுத்நைக யென்றபடி. ॥கஙு॥

ப—வென்னவுமாம்.வல்லார்கட்கு, அவன்-அந்தகூஷ்ணன், நாடு-நூ டாரும், விரோஷஜ்ஞர்வல்லாதாரு மென்றபடி. நகரமும் - நாமரீக ருரும், விரோஷஜ்ஞருமென்றபடி. நன்குடன் - நன்மைமீபாடே, வை ஹாசாநத்தோடேயென்றபடி. காண - காணும்படி, நலனிடை-ஸாஹந்நிலே, ஸாலமாவது - லமஸ்ஜ்ஞாநமஹூரிகள். உளர்நி பண்ணி - நடக்கைகளைப்பண்ணிவைத்து, வீடும்பெறுத்தி - மோ கூந்நையும் வராவிக்கப்பண்ணி, நன்னுலகுக்கும் - தன்னுடைய மூன்றுலோகங்களுக்கும், மொகூ கஜ்ஞதிமொகூ, நிரியவெத நாலெ நநங்களுக்குமென்றபடி. ஒருநாயகம் - வநகாயிவதூத் நை, உலபவிஹ தூநாஹவாடநூத்தையுமென்றபடி.தரும். ॥கஙு॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

கூநீஹூகூளநூப-ர், தநாவிவநி கிவமஹோதிஹாஹமம்வுலிவவாயுஹ்ஸ
காரம்வுஹாணவவாஷம்மோவாநதநாம் । சுவபஸுஹுஹூாவஹோவி
வேஜதிஹாவூாவவாநதிநாம் வஸுாஹூாஸூாம்வுஹாதூாகூதிஹவுவிரா
ஜாகூதிஹா॥ * * * * கஙூ

ஜநவிவெஸாஹூாநாஷ்டாநமிஸவயிஸ்ரீஹிவெஜாஜ
ஸாஜாநாஜிஹாமிஜஸிகாயநஜ்ஃ

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதிவாகரநிகண்டு-மூலமும்.

(சன்மப்பலபலவிசேப்பது.)

ஸ்ரீமதாஹர்ஷவர்தநாவதாரஸ்ரீநிஜகுலாதிபதிஸ்ரீ
ஸ்ரீயகுவாதிவிஜயராஜவாஜிவேந்த்ரஸ்ரீ
மதுவஹாவ-நுலிவிஜய: | ஸ்ரீமயூரஸ்ரீ, யநுஜஸ்ரீ

(ஸ்ரீமதாஹர்ஷவர்தநாவதாரஸ்ரீ) சன்மப்பலபலவிசேப்துவெளிப்பட்டு - குபுரிசலஸ்ரீராஜ்யஸ்ரீ-ம் மஹாகவிபாணபட்டாரகரினால் கதையியற்றப்பட்டுள்ளதும், (ஸ்ரீமதாஹர்ஷவர்தநாவதாரஸ்ரீ) குணநிதிகளஞ்சியமாகிய-ம் கலைபணிபுக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி - மிகவும்மிதிக்கையுடைய திருவனந்தாழ்வானின் திருப்பதிக்கையாகவும் விளாயிநிராஹரஸ்ரீயனை பெரியதிருவழ்யை வாஹநமாகவும் உடையவனைகயாலும் (ஸ்ரீமதாஹர்ஷவர்தநாவதாரஸ்ரீ) மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய் முடியாளன - மதுவுண்டு மயக்கமான திருத்துழாய்மாலையாலே சுலாகூதிரைகையாலும், (விஜிதுவுராவாரியோகாஸ்ரீ) வாணனக்காத்துடி சூடி-வொண்ணாவலாரரகூணாதிபதி-ம்மாத வலிநேரியாடை வந்தெதிர்த்த திவாரவலம்ஹாரம் பண்ணின திவெநதுலும் அவன்மருமனஷணாவெலும் கூபிநுயும் யாஹத்திலே வாஜிதாரியோடும்படி பெரியதிருவழைபகடத்த வல்லனுகையாலும், (சுவடிதவடநாகஸ்ரீ) ஓநகாள்ஓநபோழ்திலிதாழி - ஒருநாளில் ஒருநாழிகைக்கும் ஒருவருக்கழுமின்றிய எல்லாமிலாகங்களும் கழிபும்படியாக தன்னினாதனுகவும் தாசனுகவும்படைக்கு புகலிபுயுடைய கூஜ்ஜாரனும் வைதிகனுபுடனேயிறத்தினைநடப்பித்து சவரா கூதவிதிஜோராஹிவமான திருநாட்டிலபுக்கு விளெழிகவொ நீர்கனை அவ்வடம்பிபாடப்பருவத்திதாடை சொண்றிவந்துகொ டுத்த சுவடிதவடநாஸ்ரீயுத்தை யுடையவனுகையாலும், (ஸ்ரீவஸாவபுரவிஜிஜீ) சன்தெப்வகிலையுலகித் புகலைப்குமம்மான் தன்னுடைய சுபாகூதிவஸாவத்தை மொகத்திலே கூவிவரிக்கையாலும், (ஸ்ரீபாபுகீ ஜநகூ) மாயமயக்குகளாவின்பு நாமிவ்விளையாட்டுடையானை - ஸ்ரீபுமான ஜமதுபாவாரரா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கடல்வண்ணா மலர்மேல் கமலக்கண்ணா ॥ சரண்॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ திருவாய்மொழி.

நீடுதுயர் நிலைவயற் கிடந்தவிதி கவலற்றிவ்வு லகமெல்லா
மிடர்கழிய நலமருள்வான் றிருவுள்ளங் கொண்டமரர்
முடிதிருவ ளருள்செய்த முதல்வனிணை யடிபணிந்து
தொடைவளர்பூ மலர்சூடி யாடிப்பா டிக்கழிப்பார்.

மூன்றாம்பத்து முதல்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம்.

இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் உபாயமிதுவோ வெனவிதுவோ வென்ன மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் ஹேயகுணங்களாக மூன்றாம்பத்தில் பத்துத்திருவாய்மொழிகளாலும் உபாதிசங்களான பத்து முதலடிகளையும் அடைவே வாழ்த்தி வணங்கிச்செய்கிறார் (கடல்வண்ணா) முதல்திருவாய்மொழியில் "கட்டுரைக்கில்தாமரை கின்கண்பாதம்கைகளாவ்வா, சுட்டுரைத்தன்பொன்னுந்திருமே னியொளியாவ்வா" என்று அவற்றையுடைய வளர்த்துக் கோ ருவமை சொல்லவறுயிலுமிலைமேகவண்ணு எம்பெருமான் கதிர்வரைபோல் வளர்பாதனென் றருளிச்செய்தார். இரண் டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் நன்றருமேனியில் கின் றும் ஜகதுஜ்ஜீவநிமித்தம் பண்ணுமவதாரங்களோலே தந்தா மரைகண்டதபோ தரிகீர் கினைத்தவைகளெல்லாம் கிட்டி கந்தமேவிக் கொண்டுபோ லேயிருக்கிற படியை திருமலையிலே நின்றருளுமவதாரத்தி லே வைத்துக்காரணனென் றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் பிற்பட்டாரும் திருந்தவேண்டாதபடி சூழ்நிலைகளெல்லாம் கிட்டி கந்தமேவிக்கொண்டு போலேயிருக்கிற படியை திருமலையிலே நின்றருளுமவதாரத்தி லே வைத்துக்காரணனென் றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில்

திருப்பாவை

நாம் வாழ்வதற்காக விரதமிருக்கும் முறை

நோற்பான் ||

விஷ்ணுசித்தரின் மகளாலே வல்லிக்கொடியாலே நற்பெயர் பெற்றவர். இந்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னைடையழகை கண்ணெதிரே நிற்பதாகவும் தன்னை விரும்பாதவர்களை தன்னுடைய திருமேனி காந்தியால் பிச்சேற்றி பாதிவதற்காக சுதர்சனாழ்வானை ஏவுவதாகவும் பெண்ணாகவும் தன்னை அனுபவிக்கும்படி பண்ணுமவனென்றுகொண்டு தன்னை அனுபவிப்பதாகவும் அருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன் திருமேனியழகைக்கண்டு தோற்றுப்போய் தன்னை அடைவதற்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸம்பந்தம் செய்துகொண்டு அவர்களுடைய ஔதார்யத்தை அருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன் திருமேனியழகுக்கு தோற்றுப்போய் தன்னை அடைவதற்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஔதார்யத்தை அனுபவிக்கும்படி பண்ணுமவனென்றுகொண்டு தன்னை அனுபவிப்பதாகவும் அருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன் கல்யாண குணங்களாலே தன்னை முதலாக விரும்பாதவர்களை தன் திருமேனி காந்தியாலே பிச்சேற்றி பாதிவதற்காக சுதர்சனாழ்வானை ஏவுவதாகவும் அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னை அனுபவிக்கைக்கு யோக்யதையில்லாதவர்களை தன் திருமேனியழகாலே அனுபவிக்கைக்கு யோக்யதை பிறக்கும்படி பண்ணுமவனென்றுகொண்டு தன்னை அனுபவிப்பதாகவும் அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னை அநுபவிக்கைக்கு யோக்யதையில்லாதவர்களை தன் திருமேனியழகாலே அனுபவிக்கைக்கு யோக்யதை பிறக்கும்படி பண்ணுமவனென்றுகொண்டு தன்னை அனுபவிப்பதாகவும் அருளிச்செய்தார். இப்படி விரோதிநிவ்ருத்தி பரமான ஆழ்வார்களுடைய ஔதார்யத்தை அனுபவிக்கும் பெரியாழ்வார் தன் திருமேனியழகாலே எம்பெருமானை அனுபவிக்கும் ஔதார்யத்தை அனுபவிக்கிறார்.

ஸ்ரீபகவதாகமத்தாலே ஸகலஜகந்நியாமகனாயும் ஸர்வஜ்ஞனாயும் ஸர்வசக்தியாயும் ஸர்வாதாரனாயும் ஸர்வரக்ஷகனாயும் ஸர்வஸுலபனாயும் ஸர்வஸ்வாமியாயும் ஸர்வாந்தராத்மாவாயும் ஸர்வாதிகனாயும் ஸர்வாவதாரியாயும் ஸர்வகாரணனாயும் ஸர்வாராத்யனாயும் ஸர்வபோக்தாவாயும் ஸர்வாபீஷ்டதாதாவாயும் ஸர்வாபீஷ்டபூரகனாயும் ஸர்வாபீஷ்டபூர்த்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்தியாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலப்ராப்திஸாதனோபாயபலனாயும் ஸர்வாபீஷ்டஸித்தஸாதனோபாயபலப்ராப்தி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதுசூதனதாதி-ஸ்ரீமஹாவராஹநாராயணஜீயர்
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து.

முதல்திருவாய்மொழி.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒருநாயகம்) இப்படி எம்பெருமானுடைய நிரதிசயபோ
க்யமான வடிவழகிலே ஈடுபட்டு அதிலே அகப்பட்டு அதுவே
போதுபோக்காக இருக்கிற ஆழ்வார் தம்முடைய ஸ்ரீமதுரகவி
ஸ்ரீபாதங்களிலே ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக
ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக அருளிச்செய்த
ஸ்ரீமதுரகவிகளான திருவாய்மொழியை ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு
ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்
கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுர
கவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு
ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே
ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவி
களுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுர
கவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்
காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவி
களுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக
ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்
காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீ
மதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக
ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுர
கவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீ
மதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவி
களுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுர
கவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு
ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்
கொண்டு ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுர
கவிகளாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு
ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளா
லே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீமது
ரகவிகளுக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளாலே ஸ்ரீ
ம

ஆழ்வார்களுக்கு ஸ்ரீகராய் அந்தஸ்தியாலே பிறரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கை யாலே இதற்கு முன்பு திருவாய்மொழி கேட்டு ஸ்ரீபக்தியாய் நிரவயிகமான ஆழ்வார் கிணற்றிலிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிமலர்களிலே

இடைவெளியுள்ளத்திலே இவருக்கு ஸ்ரீபிறந்தாலும் அவர் களுடைய ஸ்ரீஹீதபராவஸ்துவைக் கண்டிருக்கச்செய்தே உபதேசிக்கக்கூடுமோ? எம்பெருமானே சூழ்ந்துபிடுங்கோளென்று வீடு மின்முற்றத்திலும் சொன்னல்விதேசத்திலும் சொல்லியிருக்கை யாலே இத்திருவாய்மொழி வாக்ஸ்ரீயுமாகாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வெளியெழுதியால்) வீடுமுன்முற்றத்தில் அக்கியாபத்தைப்பண்ணுகோளென்றார். சொன்னல்விரோதத்தி லே கவிகளாயிருப்பார் எம்பெருமானைக் கவிபாடுங்கோளென்றார் இத்திருவாய்மொழியில் அவனையே வ்யாவ்ருதமாகப் பற்றுங்கோ ளென்கிறாரானையாலே வாக்ஸ்ரீயில்லையென்றுமல்ல இவர்கள் ஸ்ரீஹீதபராவஸ்துக்களைக்கண்டு வெளிப்பாடி வையாஜநாதங்களில் அருகுள்ளார்க்கு அனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்கையன்றிக்கே வெளிப்பாடுகளுடைய அருகுள்ளாரெல்லாரும் அனுபவிக்கவேணுமென்கிற அதிப்ராயத்தாலே இத்திருவாய்மொழி ஈச்வரனுடைய அர்ச்சாவதாரங்களிலே அவகாஹிக்கிறது. ஆதலால் அத்தைக்கொண்டு வாக்ஸ்ரீயில்லையென்றுகருத்து. இத்தால் எம்பெருமானுடைபவ்ய வ்யுகூஹத்தையும் அர்ச்சாவதாரத்தையும் யுக்தமான விஷயப்ரவணதை முதலானவற்றையும் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யுத்பாதனமென்று வகுத்தபடி. இப்பதிகத்தின் முதலிலே இப்படி உபதேசிக்கையாலே இப்பத்தும் அர்ச்சாவ்யுகூஹத்தையும் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யுத்பாதனமென்று வகுத்தபடி. இத்தால் வ்யுபபத்தியோடு சாஸ்த்ரங்களாலே யபேக்ஷிதமான உபாயமுபாவ்யுகூஹங்களிரண்டுக்கும் உபயோகமாகை

ழே—ஒருநாயகமோடுபாடவுஸ்குடனை ன்டவர் * கருநாய்கவர்ந்த

ஆ—வாகிபூராவுமாக வீண்டெனச்சென்று பற்றுங்கோளன்

ன்கிறீர். வுஷஸாநாவுதி-ர் வகூலுழநாஜராய் வஷ்டீவுவுகியான

மிழிதி யெல்லாக்நுச்முமிதீபாயிவ கிளாப்க்கொண்டு ராஜ்ரு்

இ—விபூ வுவியாமத்தை ழுன்றும்பத்நாலே ழுற்படப்பேதி கூந

ஹரம் நாலாப்பத்நாலே இதீபஸாதிகபூர்கிவாழிதமான வூர

வுகூத்தை கூபீகரிக்கிறுரென்று இப்பத்துக்கு வஸம்கியும்

வஸ்திவிவிச. அனைறும் வூர்யிழஸாதிக வூர்கிவாழிதமான உ

வாயகூத்தை கூபீகரிபாதிக இதீபஸாதிக வூர்கிவாழிதமா

ன வூராவுகூத்தை கூபீகரிக்நா கூவஸாதிசமன்றிறுவென்னில்

வூர்யிழஸாதிக வூர்கிவாழிதமாயகூபா இதீபஸாதிக

வூர்கிவாழ வூராவுகூமானது வஸநிவர்திதிக்கூந வொபீவுமா

னையாலே அந்த வூராவுகூத்தை இங்கே கூபீகரிக்நா வஸம

தம். இவ்வகூர்த்தை "ஸ்ரீராமோதந்தஹரிஸ்வாமிவிரசிதம்

வஷிவுஸனவொயாவாம்வு (வஷ்டகூவுபதீதிய நிஐர்யகூஸாத

மெகூம் / ஐகூநீ வொபீவுகூதி ஐவாயகூர்யிதாதிந நிவஸம் வ

ஷகூதெவிவுவு கூஸபதி திகூதெர்யுஷாவிதவ்" என்றுவா

யர்' அருளிச்செய்தார். * * * *

முதற்பாட்டு

உலகுடனென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வவ

வினைதாழியால்) ஓடவென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கி

றார் (வவைதாழியாய்) யஆ உலகுடனென்கிறதற்குத் தாது

யர்ந்தசான்னதாகவுமாம். ஒருநாயகமாய் என்கிறதற்குத் தாது

யர்மருளிச்செய்கிறார் (கஇதீபெதாழிபால்) ஆண்டவர் என்

ஸ — உலதுடன் - மனாகத்தோடு கூட, மொகும வஷ்டஸாடாக

வென்றபடி. மொகூ-ஐநூ. யஆ-உலகு- ஸ்திரீனை, உடன்-கூட,

வஷ்டீவங்களில்ஒன்று மொழியாதேவென்றபடி. ஓட - நெடுக,

வஷ்ர்விதஸாவுதாடமாகவென்றபடி. யஆவிரகாலமென்றபடி. ஒரு

நாயகமாய் - வனகாயிவ தமாக, நிவஷ்வ தமாகவென்றபடி. ஆண்

டவர் - வூஸாவஷநம்பண்ணினவர்கள், இம்மையிலே - இந்தஸாரீ

ரத்திலேதானே, கருநாய் - கறுத்தநாய்களாலே, கவர்ந்த - கவ்வு

ழே—சாலர்சிதகியபபாணையர்* பெருநாடுகாணைவிம் மைபிழலை
பிச்சைதாங்கொள்வர்*

ஆ—பண்ணினவர்களேஉத்தரகூஷணம் சுவஹஸ்தவிஸகஜராஜ்ஜராய்
ஈதிகரவணராய் கூஷ்யாதகர்ராய் வஸவர்ஜநங்களுங்காண

இ—கிறனைதயுரைக்கிறார் (ராஜ்ஜிமி சுவாஹியால்) இம்மைமயில்என்கிற
நற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (உத்தரகூஷணமென்று) இதீய
வாஹத்தில சுவயர்சுவஹிக்கிற சுவயர்த்தை அருளிச்செய்கிறார்
(சுவஹஸ்திகதிவாஹியால்) இதீயவாஹத் தற்குத் தாதயர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (ஈதிகரவணராய்என்று) பிச்சைதாங்கொள்வ
ரென்கிறவிடத்தில் கூயிர்கமான சுவயர்த்தை அருளிச்செய்கிறார்
(கூஷ்யாதகர்ராயென்று) பெறுநாடுகாண வென்கிறனைதயுரைக்கி
றார் (வலெர்திவாஹியால்) பிச்சைகொள்வரென்று சொல்லாதே
பிச்சைதாங்கொள்வரென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(ஹிவகூஷதிவாஹியால்) தங்களுடைய வாதஸ்துதிவாஹிகளெல்லாம்
நஷ்டராய்ப்போகையாலே தாங்களே ஹிகூஷாயர்ம்திரிவர் என்
கிறரென்றுகருத்து. வெளுப்பர்ஹிதலவிட்டிடம்பெருமானப்ப
ற்றுங்கோளென்றுசொல்ல வேண்டியிருக்க நிலர் ராஜ்ஜஸ்டராய்

பறு—ப்பட்ட, காலர்-கால்களையுடையவராய்க்கொண்டு, நிவாவிலை
ஹிகைகூக்குப்புறப்பட ஜஜ்ஜித்து தநிஸ்ராதிகளிலை ஹிகூஷாயர்ம்
ஸஸ்ருஷிப்பார்களாகையாலே தநஸ்ஸில் காட்டில் மைஹம் தெரி
யாதபடி கறுத்திருந்த நாய்கள் வீயிபிலை கிடந்தால் அத்தை அ
றியாதே அவற்றின் மேலை காலிட்டவாறே அவைகாலைக்கவ்வு
மென்றுகருத்து. ஸதகிய - ஸரியிலமான, பாணையர் - ஸாணத்தை
யுடையவராய்கொண்டு, நடுதநஸ்ஸுஸ்ஸாணம் தங்களுக்குக்கிடை
யாமையாலை ஸ்ராஜ்ஜஸ்ய ஹிம்ஸாரிதஸ்துமாய்க்கிடந்த ஓட்டைப்பா
னையை ஹிகூஷாயர்ம் மெடுத்துக்கொள்வரென்று கருத்து. பெரு
நாடு- விலாலுமான மைஹம், மைஹஜ்ஜநங்களெல்லாமென்றபடி.
காணை - காணும்படியாக, ராத்ரியிலை நாய்களால் கடியுண்ட
வாறே ஜலஜ்ஜையைவிட்டு நிவாவிலை எல்லாருங்காணவே ஹிம்கூஷ
கருப்புறப்படிவாரென்றுகருத்து. பிச்சை - ஹிம்கூஷையை, தாங்
கிகொள்வர்-தாங்களே ஸம்பாதிப்பார்கள், வேதஸ்துதிவாஹிகள்

மூ— திருநாரணன்தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துப்பமிழை* ॥க॥
உப்பமின்றினை கொணர்ந்தென்றுகாண்டவரிம்மையே*
தமதின்சுவைமடவாரைப்

ஆ— சூஹாராயி-ர்களாய்ஹிகூராயி ர்களாய்த்திரிவர். இப்படிவன
ஸ்வபர்மஹீரமாதலால் ஆத்மாதைவிட்டு ஸ்ரீபர்வதீயாயிருந்த நாரா
யணன்திருவடிகளை ஆராவமுதமாகப்பற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார்.
(உப்பமின்) இப்படி கூவஸ்வராஜ்ராய்ப் பேமத்தனை

இ— ஹிகூராயி-ர்களாய் திரிவரென்று சொல்லுகை நிரஸ்-ர்கமன்
றேவென்ன? இதற்குத் காரண ர்பருளிசெய்கிறார் (இப்படியிராஜி
யால்) திருநாரணன் என்கிறதைதயுரைக்கிறார் (ஸ்ரீபட்வதீராஜி
யால்) சிந்தித்துஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆராவமுதராஜியால்) ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வனஸ்வபர்மஹீரமென்று கீழ்த்சொன்ன சுகம்-ர்த்தைதயே
சொல்லுகையாதலே இப்பாட்டு வாரராக்ஷிபன்றேவென்ன? கீழ்
ப்பாட்டு வனஸ்வபர்ஸ்ருஹ்ரீராகவாஸ்வாமிகாரவாரம், இப்பாட்டு
தனதாயிகூடஹாஷமான ஆர்ம்வைஷ்ணவாரமென்றுகாட்டுகி
றார் (இப்படியிதராஜியால்) இதீயுவாஹ்த்திற்குத் காரணர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (வனஸ்வபர்கிரஹிதராஜியால்) (ஸ்வாஹீதத
ஸ்வைத்தாலே) தம்மின்சுவைடென்றது ஸ்வாவ்யாசம். (கூடதர

ஸ— நஷ்டாய்ப்போகையலென்றுகருத்து. திருநாரணன்தாள் —
ஸ்ரீவஸ்துவிசேஷ நாராயணனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை, காலபடிபற-
ஸ்ரீவ்யமாக, சிந்தித்து- ஆராவ்யமாக சுயஸ்வரூபத்தை. உப்பமிதிரு-
உஜ்ஜீவியுங்கோள். * * * * ॥க॥

திரை - ஸ்வத்தை, கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து, உப்பமி
னென்று - ஜீவியுங்கோளென்றுமசால்லி, உங்களுடையஸ்வ-ர்ஸ்வத்
தையும் கொண்டுவந்து, எனக்குத்தந்து ஜீவியுங்கோள்; கூற
யா உங்களுக்குஜீவநமுண்டாயிதென்று ஆர்திவசனிகளைக்குறித்து
க்சொல்லியென்றபடி. உலகாண்டவர் - இவ்வர்தத்தாலே ஸ்
தூக்களைஸ்மரித்து வைகுண்டநாதனை, ண்டாஜிக்கள், இம்மை
யே-இந்தஸ்ரீரத்திலேதானே, கட்டமின்-தங்களுகனிடமானே, மூழ்
தினவென்றபடி. சுவைபடவாரை- ஹாஸ்யரஸத்தையுடையவராகை

முருகு—பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு* வெம்மிருளிவெயிற்கானகம்
சேய்க்குமைதின்பர்கள்* சென்மின்சுடர்முழுத்திருடாலை
விளைத்தழிசேர்மினே* ॥உ॥

அன்—டன்றியே சுவைவேறு கிவ்வாஹித க்ரூஉதொழிகளாய் அவ்வவ
தொழாகூஹ வேருமாய் வாவராய் தத்தாவி வகிலக்ரூஹி
வொழுகாகரும்வர். அனபின்பு கீழ்டிகூடாதி ஜிவ்வுலகிலு
ணஹசிவதி கரூர் டுறீஉரிவை க்யாரிருந்தவன் திருவடிகளை சென்
டெனசூழறியுங்கோளென்கிறார். ॥உ॥

(அதாவது) இப்படி வெஸ்ரூபமவிராமன்றியே வெஸ்ரூபத்

இ—ஸவைத்தாதிலை) படவாரையென்றது வ்ரூவ்ரூசம். இதுவா
தாஹ்ரு) வைஷ்ணவமென்றுகருத்தாலே சூழிஸவைம். (சுவைவேறு த
ஸவைத்தாலை) பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டி என்றது லஸஹ்ரூஹீகம்.
தீர்தீபவாஹத்தில் சூயிக்சுமான சாயுக்த்தை அருளிச்செய்கிறார்
(அவ்வவதொழிலாதாழிபால்) காணகப்பேய் என்கிறதைபுரைத்
கிறார் (வெநகாழிபால்) குமைதின்பர்கள் என்கிறதற்குத் தாக
யக்மருளிச்செய்கிறார் (தத்தாவீ ரூழியால்) அனபின்டென்றது
வெஸ்ரூபத்தம் உரிவொஹக்மானபின்பென்றபடி. சென்மின் மு
ழுதென்றது உவஷ்ணவமென்கிறார் (கிழ்டி சூழியால்) விளை
த்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஈண்டானவென்று) சூழறியுங்கோ
ளென்றது வ்ரூவ்ரூயமாக சுயாவஸ்தியுங்கோளென்றபடி. ॥உ॥

மூன்றுப்பாடு.

வெறிவர்ரூபத்தை லஸ்ம்ஹரிக்கிறார் (வெஸ்ரூபத்தைஹாக்கா

ஸ— ஸீகரவே, சுவை - ரஸம், வீர்கியென்றபடி. பிறர்கொள்ள-
ஸத்ரூக்கள் வரிஹரிக்குப்படி, தாம்விட்டி - ஸவ்ரூணஸகஹா
ரத்தம் தாங்களிட்டிக்கொடுத்து, வெம் - கூரிஸமான, மிரு
ளினி - தமிதாஸ்ரூ எனஜ்ரூ ப்ரகாஸமான, வெயில் - சூர்கவ்ரூக்தை
யுடைத்தான, கானகம் - கூடகந்திலே, போய், குமை - வீரவ்ரூ
னை, தின்பர்கள் - ஹரிப்பார்கள். ஸத்ரூக்களாலே வீரவ்ரூனை
கரஹவிப்பரென்றபடி. சென்மின் முழு - ரக்ஷணாரம்பஸாஹி
கிரீடஸான, மிரு - ரக்ஷணாரம்பா, நெடுமால் - ஸ்ரீகரதிவ்யவிக்ரஹத்து -
ஸ்ரூரித்து, அடி - வாத்ஸல்யத்தை, சேர்மினே - சூழறியுங்கோள். ॥உ॥

லூ — அடிசேர் முடியினராகியராசர்கடாந்தாழ* விடிசேர்முரசங்
கள்முற்றுத்தியம்பவிருந்தவர்* பொடிசேர்தூளாய்ப்போவர்
களாதலினைக்கெனக* கடிசேர்துடியாய்முடிக்கண்ணைன்கழல்ந
கணிணைமிசை* 1.கூ

ஆ — லஹஸ்தராக்களானவர்கள் தாங்களுடைய தேஜஸ்ஸை படவிடுவர். ஆதலாலீன்டென நீரகீரயலஹாஹு ஹ சிதனுப் சூஸ்ரீ உலுடலுமணு யிருந்தமெம்பெருமானை நினையுங்கோளென்கிறார். 1.கூ

இ — க்களென்று) பொடிசேர்துகளாய்ப் போவர்களென்கிறதற்
நுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈதிஹாஜபதியால்) கொக்
கெனவென்கிறனைத யுரைக்கிறார் (ஈண்டெனவென்று) கடிசேர்து
டாய் முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரகீர
யெதிஹாஜியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (சூஸ்ரிதெதிஹாஜியால்) 1.கூ

ஸ — அடிசேர் - வாஹங்களை யாறுயிபாகின்ற, முடியினராகி - கி
ரீடத்தைதபுடையவர்களாய்க்கொண்டு, லஹாலஹநரராஜவஹலுஹ
கிரீடராய்க்கொண்டுனன்றபடி - அரசர்கள் - லாதஹராஜாக்கள்,
தாம்தாழ - தாங்களைவணங்க, - அவர்கள் - தாங்கள் தொழு
துபோவரத்தினைபோக்கி லஹாலஹநஸ்ணைவன்தன்னை லஹஸ
வஹத்தாலே இவர்தெரிகிறதைக்கண்ணுறும் பாரானென்று
கருத்து. இடிசேர் - சுஸ்ரியுதிவஹஹுஸங்களான, முரசங்கள் -
துந்துபிகள், மத்தளங்களென்றபடி. முற்றத்து - சுஹஸனத்திலே,
லஹாஹசனத்திலேனன்றபடி. இயம்ப - ஸ்வனிக்க, இயம்புகை -
ஸ்வனிக்கை. இருந்தவர் - சூஸ்ரயுதிஸ்தனிலெயிருந்த ராஜாக்கள்,
பொடிசேர் - பதவிபோடுசேர்ந்து, பொடி - யதவி. துகளாய்ப்
யதவிபோய், மற்றிருயதவியோடு சேர்ந்தல்லது தனித்து
க்கணைப்படாதபடி சுதஹஸ்ரஹுகுதமான யதவிபாயென்றபடி.
போவர்கள்; ஆதலால் - தஹஸாக, நொக்கென - ஸீவுபாக, இது
க்கு கினைமிசையென்கிறதோடே சம்பந்தம். கடிசேர் - உரிதலைந்
சேராகின்ற, துடியாய்முடிக்கண்ணன் - துடியைபோல முடியிலேயுடை
யவனென சன்னாணுடைய, கழல்கள் - திருவடிகளை, கினைமிசை
வைபாவபுபாக கஜுஹவஸ்புங்கோள். * * 1.கூ

மூ—நினைப்பான்புகிற்கூடலெக்கவினுண்மணலிற்பல*ரெனத்தீதா
ருகங்களுமிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்*மனைப்பான்மருங்கறமாய்ப்
தலல்லான்,ஈற்றுக்கண்டிலம்* பனைத்தாண்மதகளிறட்டவண்

தூ—(நினைப்பான்)வெஸ்ஸபத்தொகுதிக்காளானவர்களெல்லாரும்
வாழ்வுயமாக நசித்துப்போவதற்தனையல்லது மற்றும் வீர்
ராயிருப்பாரொருவரையும் காண்கிலோம். ஆதலா லாபுத்திவிரை
யுநிரவதவுவாவணுயிருந்தவன் திருவடிகளைப் பணியுங்கோளை
ன்கிறீர். * * * ॥சா॥

நாலாம்பாட்டு.

இ—இவ்வுலகாண்டு கழிந்தவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வெஸ்ஸ
பத்தாழியால்) பூமிதவாழ்த்தை வாழ்த்துகிறார் (எல்லா
ருமென்று) மனைப்பால்மருங்கற வென்கிறதற்குத் தாழ்பத்மரு
ளிச்செய்கிறார் (வாழ்பமாகவென்று) மாய்தலல்லர்லென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (நசித்தி தாழியால்) மற்றுக்கண்டிலமென்கிறதற்
குத் தாழ்பத்மருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமி தாழியால்) இத்தால்
கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவழ்வாழ்த்தையே வாழ்த்திவைகுண்டஞ்
சேர்க்கிறாரென்று வாதிதம். பனைத்தாள் மதகளிறட்டவனென்
கிறதற்குத் தாழ்பத்மருளிச்செய்கிறார்(பூர்திதழாழியால்) ॥தா॥

ப—நினைப்பான்புகில் - நினைக்க விவெயுடையவனுப்புக்கால்;
சுதீதராஜாக்களை விதிக்கப்புக்காலென்றபடி. எனைத்தோருக
ங்களும் - சுவெகுபங்களெல்லாத்திலும், இவ்வுலகாண்டு -
இந்தவுலகத்தையாண்டு, கழிந்தவர் - சுதீதரானவர்கள், கடல்-
வலிதுத்தில், எக்கலில் - தாழ்மழுவை-ஐிநத்தில், நுண்-
வலிகூந்தங்களான, மணலில் - விகுவிதைகளிற்காட்டில், பலர்-
வைஷ்ணவர்கள், கிளை, மனைப்பால் - தங்களுடையபூஷ்பூதெஷம்,
பால் - பூதெஷம், மருங்கு - வாழ்வும், வாழ்வாபூதெஷமு
மென்றபடி. அற - நஷ்டமாம்படி, மாய்தலல்லால் - நசிக்கைய
ல்லது, மற்று - சுநாத்தை, வீரகுத்தையென்றபடி. கண்டிலம்-
காண்டோமில்லை, பனைத்தாள் - தாமவ்வுகூ வாழ்வாழ்யாகுமான்,
மதகளிறு - கூஜமஜத்தை, சுவயமாவீயத்தையென்றபடி. அட்ட-
வன் - வம்ஹரித்தவனுடைய, அடித்தல் - வம்ஹரித்தல்; பாத்ம-

ரூ—டாதம்பணிமினே* ॥சா॥

பணிமின்நிருவருளன்றுமைந்தப்பைம்பூம்பள்ளி* பணி
மென்குழலாரின்பகலலவிபழுதுண்டார்* துணிமுன்புறலப்
பல்லெழுதர்தாமிழிந்துபற்றெல்வர்* டணிமின்னுமேனிநம்

அ—(பணிமின்) இந்தவாஜ்ஞாரவஷட்போலே வ்யாதிவிஷயாவஸ
மும் கூர்ஹாயுஷ்யவ விரகவாதி தொஷஹரவஸ்துவிதமாதலால் அவற்
றைவிட்டுநிரகிஷயளஜ்ஞாவளநுபாதி கூர்ணைமாணநியிபாய்;

ஐந்தாம்பாட்டு:

இ—வாஹுதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவர்
தெந்தர்ஹியால்) மணிமின்னுமேனி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
ருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஷயமெதர்ஹியால்) நம்மாயவனென்கிறதற்

ரூ—வாஹுத்தை, பணிமினே - வெவியுங்கோள். ॥சா॥

அம் - வைநாரமான, சித - ஸீதாஜமான, பைம் - விஷாலு
மான - பூம்பள்ளி - வைஷயநத்திலே, பள்ளி- ஷயநம், இதுக்
கு அழுதுண்டாரென்கிறதோடே சாம்யம். திருவருள் - ஸ்ரீஜகு
ரூபமெவையை, நான் கிங்காரவ்யாத்தி பண்ணுகைக்கீடாக உஜ்ஜிவிய
மான திருவுள்ளத்தி லஜீவநாயத்தையென்றபடி. பணிமின் - அரு
ளிச்செய்யவேணும், என்னும் - இப்படிசொல்லுமவரான வம்ஸ்ரு
ஷ வம்ஸபத்திலே வைதாகீஷயத்தாலே இப்படிவிநியோகிசொ
ல்லுமவரான்வென்றபடி. அணி - சுலுங்காரயுக்தரான, மென்குழ
லார் - ஷ்ரோத்ரைகரஸைகளான-ஸ்ரீகுணங்களுடைய, இன்பக்கலவி-
ஸோஹ்யமான வம்ஸ்ரவஷமாகிற, அழுது- சுஷ்யதாத்தை, உண்டார்-
ஹர்ஜித்தவர்கள். துணிமுன்புறால - துணியானதுமுன்புறத்
திலே தொங்க. நாலுதல் - தொங்குதல், வைஷயக்ஹ்ரஷ்டராய்
துணிச்சீரைபானது பின்புறத்துக்கெட்டாமையாலே - முன்புறத்
திலே தொங்கவென்றபடி. பல் - வைஷம்யக்களான, ஏழையர்தாம்-
உவமைகள்தாங்களே, வ்ருவக்மிவர்கள் திறத்தில்உவமைகள
ளாயிருந்த ஸ்ரீகளேயென்றபடி. இழிப்ப - உவைகஷிக்க, கூறுவர்
மெதகளாய்க்கொண்டு தங்களையநாதரிக்கச்செய்தேயுமென்றபடி
சொல்வர் - சூஷ்மாவையத்தாலே பின்னையுமங்கே போவர்கள்.
மணிமின்னுமேனி-இந்த நீலமணிபோலே மின்னுகின்ற - திருமே

ஏ — ம - யவண்டேர்சொல்லிவாழ்மினே* ॥ரு॥

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தநுமாமணமொக்கலின்மாய்ந்துமாய்ந்*
தாழ்ந்தாரென்றல்லாலென்றுழுதலின்றறுதியாய்*வாழ்ந்தார்கள்

ஐ — சூழ்ந்தகவலதலுறுபிறந்தவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி வாழுங்கோளென்கிறார். ॥ரு॥

(வாழ்ந்தார்கள்) வொஸ்ரூபத்தைப்பெற்று வாழ்ந்தாரொருவருமில்லையோவென்னில்? வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்ததும் வஷ்ஜ வோஜ்ஹும்போலே கூதல் கோடைவாழ்ந்து நசித்துப்போனவத்தனை. பண்டுவாழ்ந்தவர்கள் தாங்கள் வாழப்புக்க வன்று

இ — குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்தகவலதலியால்) ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

நினைப்பான்புகிலென்கிறபாட்டிற்கொன்ன சுவர்யசுவத்தை யே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வோஜ்ஹுயன்றேவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (வொஸ்ரூபத்தையிதரவியால்) வொஸ்ரூபர்த்தம்பெற்றஸ்ரீரத்தலே தியெவொஸ்ரூபர்தம் விவிஜமாகாதேதாகதனும் நசித்துப்போகாதே வாழ்ந்தாரொருவருமில்லையோவென்றபடி. இந்தஸ்ரம்மெசுக்குதரம் சொல்லுகிறதாகையாலே வோஜ்ஹுயில்லையென்று கருத்து. மொக்கலிலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வோஜ்ஹும்போலேயென்று) மொக்கலிலென்கிற வஜுதீவிஹித்தி உவதாஷர்மெகுயென்று கருத்து. ஜ்ரதிபத்திலே யிப்படியுண்டு. மாய்ந்துமாய்ந்து ஆழ்ந்தாரென்றல்லால் என்கிறதை

ஸ — னியையுடையவனே, நம்மாயவன். நம்முடைய - சுஸ்ரூஷஹித

னுடைய, பேர்சொல்லி - திருநாமங்களைச்சொல்லி - வாழ்மினே சுகம்ஜியுங்கோள். * * * ॥ரு॥

வாழ்ந்தார்கள் - வொஸ்ரூபர்தஜ்ஹாஹித்தவர்கள், வாழ்ந்தது வோவித்தது, அவர்களந்த வொஸ்ரூபர்வோவமஜ்ஹாஹித்ததெல்லாமென்றபடி. மாமழைமொக்கலில் - ஜலாவஷர்த்தில் வோஜ்ஹும்போலே, மொக்கல் - வோஜ்ஹும். மாய்ந்துமாய்ந்து - நசித்துநசித்து, ஆழ்ந்தார் - ஜீவித்தநாள்பண்ணின பாவங்களாலே கையொழியவடைந்தார், என்றல்லால் - என்னுமதெதாழிய, அன்றுமுதல் - வாழத்துடங்கினவன்றுமுதல், இன்றுறுதியாய்-

சூ—வாழ்ந்தேதகிற்பரென்பதில்லைநிற்குறி * வாழ்ந்தார்கடற்
பள்ளியம்மலையடியவராமிதே * ॥கூ॥
ஆடின்சுவையனையரோடுடனிருண்டார்க்தபின் * றாமடண்

அ—முதலின்றறுதியாகவாழ்ந்தேதகிற்கக்கண்டிலோம். ஆனபின்பு
திகழ்விஜயமான வைஷ்ணவத்தை வேண்டியிருக்கில் சூழ்ந்தகஷாரி
நாணாகயஷ்மோகவந்து நிருப்பாற்கடலின்மேல கண்வளர்ந்தருளுகிற
பரமபுருஷன் நிருவழகனின்மேல பழுனஷசெய்கையாகிறதில்லை)
விஜஷிவிலெஷ்வரயஷ்தத்தைப்பற்றுந்தானென்கிறார். ॥கூ॥

(ஆடின்சுனை) சுனையாகாதிவ்யஷபரமபுருஷனுடைய மனஷ்ஷிய
ரிரயம், கண்சுழலுதும், ஆதலால் தூபாப்புழியாதியஞ்சாதி
நாணங்களைத் தானென்கிறார். ॥ள॥

இ—லம்புகையைக்கிறார் (கரிஷ்ணவ தூஷ்பால்) நிற்குறிவென்கிற
தைவிவரிக்கிறார் (நிகரி தூஷ்பால்) ஆடியபராமிதை வென்
கிறதற்குத் தாதியஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஆடிமைசெய்னகஜ தூஷ
ஷிபால்) * * * * ॥கூ॥

* எழாம்பாட்டு. *

பாஷுபதியத்திற்குத் தாதியஷ்மருளிச்செய்கிறார் (சுனையா
நெதரிஷ்டாஷுமென்னுமளவாலே) ॥ஙா॥

ஸ—வனசரிநவையஷ்தமாக, வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தேதகிற்ப
தென்பதில்லை - வாலிந்தவாகள் வாலிப்புக்தானேடியிருப்ப
தென்கிறதில்லை, நிற்குறில் - ஸ்திரமாயிருக்கவெனிக்கில், ஆழ்
ந்து- சுமாயமாய், ஆர் - விசாலமான, கடற்பள்ளி - ஸமுத்ர
தீரபதமாகவுடையவரான, அண்ணல் - ஸ்வாமிக்ரு, அடியவர்-
தாஸபாகளாக, ஆம்பரை - ஆதுங்கோள். ॥கூ॥

ஆம் - ஆனவையான, நல்லனைவையானவென்றபடி. இன் - ஸுர
ஹுங்களான, நல்லவிஹாஹுங்களானவென்று வடாகயஷ்ம். ஆனை-
வரவிஜயங்களான, ஆறுசுனைபோல - ஷடு ஸுவங்களைப்போல, ஆழ்
கில் - விஷுஷணமான மனஷ்ஷிலாகுக்கனை, உண்டு - மாஜித்து, ஆர்ந்த
பின் - த்ருப்தமானபின், ஆருகை - தூபமாகை. இதுக்குஇரக்
கமென்கிறதைத்தான் சுநயம். தூ-வெளிரபஜமான, ஸஷுஜுடமான

ஏழை—மொழிமடவரிரக்கப்பின்னுந்துற்றுவா* நீமினைமகிழ்கா
ருதற்றன்றீதுறுவராதலிற்* கோமின்முழாய்ப்முடியாதியஞ்
சோதிகுணங்களே ॥ஏ॥

குணங்கொணிறைபுகழ்மன்னர்கொடைக் கடன்பூண்டிருந்*

ஆ—(குணங்கொள்)ஊதாஇகூத்தயஜ்ஞமெதிராய்க்கொண்டு

எட்டாம்பாட்டு:

இ—கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து என்கிறதை வாஸு வஹிக்கிறார்
(ஊதாஸுவைத்தாலே) சூழிரலைட்இனங்கு குணங்கள் நிறைபுகழ் எ
ன்கிறவிடங்களிற்சொன்ன வளயஹ உயர்வுஅற்றவர்வாரம்: உலகுட
ஸு—என்றபடி. மென்-ஸுகுமாரனான, மொழி-உக்திகளையுடையவர
களான, மடவார்-ஸ்ரீகள், இரக்க-யாசிக்க, எனக்காக இன்ன
மொருதிரவ்ய மாஜிக்கவேணுமென்றுஸ்ரீகள்யாசித்தவாறுயென்
றபடி. பின்னுந்துற்றுவார்-அந்தஸ்ரீமாதிரவ்யமானஉக்தியைமறுக்க
மாட்டாமையாலே பின்னையும் வ்யாவ்ருத்தப்பட்டுவாஜிக்குமவர்கள்
சூற்றுண்ட-தணியத்தணியத்தின்றுண்ட. துற்றுவார் என்கிறதற்கு
இடறுவர் என்கிறபடியாதலே சுரபம். எமக்கு-நமக்கு, ஒருதுற
ஒருகுலைவுஅற்றை, ஈடினென்றுநீங்கள் ஈடவேணுமென்றுநீங்கள்
எனக்குக்கொடுக்கவேணுமென்று அந்தஸ்ரீகளையாசித்தென்றபடி.
ஸுண்ட - கொடுக்கை, இடறுவர்-கிலேசாமையாலே, வாசல்தோ
றும் தட்டித்திரிவர். ஆதலில - அவ்ராக, குழாய்முடி - கூலவி
லையெகிரீடத்திலே யுடையவனை, ஆதி - சூழிகாரணஸுவஸ்துவை,
அம்சோதி - அழகிய ஜ்வாலாஸ்ரீயுடைய, வாரிஜாக்ஷ-
யவிழ வாணுடையவென்றபடி. குணங்களே- ஸுணங்களை, கோ
மின் - சேருவீர்கள், சேர்த்துகொள்ளுங்கோளென்றபடி. கோ
ர்த்தல் - சேர்த்தல். * * ॥ஏ॥

குணங்கொள் - ஸுணங்கொண்டிருக்கும், ஸுணஸாலிக
ளானவென்றபடி. - நிறைபுகழ - வெல்லற்கரிய-கீர்த்திகளான, புகழ- கீ
ர்த்தி. மன்னர்-ராஜாக்கள், கொடை- கொடையிலே, ஊதஸ்தி
லையென்றபடி, கொடை - தானம், கடன் - நியமத்தை, பூண்டிரு
ந்து - மேற்கொண்டிருந்து, அதாவது சுயிக்குரியதாக்கொடுக்கையே ஸ்வாவமாயி
வ,

மூ— தினைங்கியுலகுடனுக்கினுமாங்கவனையில்லார்*டணைங்கொண்
டபோகத்துமன்னியுமீள்வர்கண்மீள்வில்லை* பணைங்கொளாஎ

அ—ராஜ்ஞாநாயகத்திலே வரஞ்ஜதீராணனும் எம்பெருமானை
குறுயிபா தொழிலில் இந்த ராஜனும் வல்லியாது ; அவனை குறுயி
த்துப்பெற்றனும் (சில)விரகாலும் கூநாலவித்து நியூதீராவர்;
ஆதலால் தன்திருவடிகளை பூரவித்காரை ஒருகாளும் ை*விடாத
வெம்பெருமான் தீநவடிகளையேவரவுமாக ப்பற்றுங்கொள்;

இ—லக்கினுமென்கிறதற்குத் காகுபடமருளிசெய்கிறார் (ராஜ்ஞ
தாழிபால்) அவனையில்லார் என்கிறதற்குத் காகுபடமருளிசெ
ய்கிறார் (எம்பெருமானையி தாழியால்) அந்தராஜனும் வல்லியாதெ
ன்றது சுயாவமாதரியொஜித்தபடி. இபபடி சுயாவாரியா தி
போது அவனையில்லார் போகத்துமன்னியும் மீள்வரென்றவாறே
அவனை குறுயித்தார்க்கைஸ்வபாவமில்லையென்று வழுக்கை
யால் ‘‘வல்வினைவுவயசிராணம்’’ என்று வமவஹாரூடணை
லையவக்கும் வுலகம்சொல்லுகிற வழகதோடு விரொ
யிக்கும் என்றுகருத்து. போகத்துமன்னியும் என்கிறதற்குத் தா
சுயபடருளிச்செய்கிறார் (அவனை குறுயிததிதாழியால்) மீள்வ
ர்களென்கிறதற்குத் காகுபடருளிச்செய்கிறார் (சிலகாலமிதா
ழியால்) மீள்வில்லையென்கிறதற்கு வழி காகயபடம் மருளிச்செய்கி
றார் (தன்திருவடிகளைபிதாழியால்) திருநாமமடியிணை என்கி

மா— நாமதன்றபடி. இணைங்கி - வமவகாகும் சுந்தரவுரராய்,
உலகு-லோகத்தை, ஜநத்தையென்றபடி. உடனைக்கினும்- கூடவுரு
மாக்கினாலும், தங்களுனைடப ஜாநாதிமாநங்களால் தங்களைவிட்டு
ப்பிரிபமாட்டாதபடி பண்ணிக்கொண்டாலுமென்றபடி. ஆங்கு -
அந்தலை, அந்தராஜ்ஞாநாவவிஷடத்திலென்றபடி. அவனையில்லார்-
எம்பெருமானை உவாபமாகபபற்றுதார், ராஜ்ஞத்தை அடையமாட்
டாரென்று சுயாவமாபத்தம். மணைங்கொண்ட - குடிணையாகிய
மானை. மணம் - குடிணைம. போகத்து - லோகத்திலே, மன்னி
யும் - வரக்கதிராணுலும், மன்னுகை - வரகீவதிராகை. மீள்
வர்கள்-நியூதீராவர் நியூதலோகாவரென்றபடி.பணைங்கொள-
வகணாராலியான, அரவு - நாகத்தை’ அணையான் - சயபடமாக

ஏழ—கோன பான் றிருநா மம்படிமி தே னை ॥அ॥

படிமன் னுபல்கலன் பற்றோடு றத்தைதம்புலன்வென்று* செடி

ஆ—அவன் தன் திருவடிகளை வணங்கித்தாளைக் கைவிடினே

யென்னில்; திருவருந்தாழ்வானைக் கைவிடலன்றே திருவடிகளை

வணங்கித்தாளைக் கைவிடுவதென்கிறார். ॥அ॥

(படிமன்னு) இப்படி வென்றிகூமான வெஞ்சமப-ம் கூ

டுமாய் கூடியிருந்தாகில் வெஞ்சமப-த்தை

வாவது மாகப்பற்றினதிலாமென்னில்; வெஞ்சமப-வா

லேவாலே வென்றிகூடிய வெஞ்சமவரிகூட வெற்றிவ-கூமாக

இ—றதற்குத் தாயப-டியருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயெவாவது

மிசுணிபால்) அரவணையானென்று வெஞ்சமபாயிகூம் சென்ன

தற்குத் தாயப-மருளிச்செய்கிறார் (அவனிதாழியால்) ॥ஆ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வென்றிகூமைமாகவ-மாக சுடுரைக்கவிபாடுவோரைக்குறி

த்து இச்சிருவாய்மொழி உலகோரைமாதையாலே இதிலேவென

றிகூம்மைமத்தருந்து சுவிராவோதிவோவதம் சொல்லுகை உதி

சமத்தனையெழுப வெற்றிகரத்து சுவிராவோதிகளைச்சொல்

லுகை சுவஸம்ம சுமன்றேயென்ன சுவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி

தாழியால்) வெற்றி என்கிற சுவிராவையும் வெற்றிதருமெனக

வோம். இதாமிவக வோவாவி விதியாலைகயால் இதுக்கு உசாம

சொல்லுகை வாம்மதமென்றுகருத்து. படிமன்னு பல்கலன் பற்

பா—உடையவனுடைய, திருநாமம் - திருநாமத்திலே, படிமன் -

வதகிவிதராகுர்சோன். மீள்விலியை - வோநாவாதியில்லை, வெ

ராமனை சுவதாரிவோமம் வெற்றிக்குமென்றபடி. * ॥ஆ॥

படி - வதஜிவிவ, தூவவைகுந்தத்துங்களை யென்றபடி. படி

யென்று வதஜிக்குப்பெயர். மன்னு - வெற்றிங்களான, வபோவபோ

வோமதங்களானவென்றபடி. பல்கலன் - வெவோவியாவரணங்

களையும், பற்றோடு - வத தேதோட, பற்று - வரும். வோவதர

ராவிகூளாடேயென்றபடி. அறுத்து - வெற்றிவ-ம் தவொவோ

பண்ணுகைக்காக நீஜித்து என்றபடி. ஐம்புலன் - வெஞ்சுவெறிய

மு—மன்னுகாயஞ்சிசற்றூர்களுமாங்கவனேயில்லார்* குடிமன்
னுமின்சுவர்க்கமெய்தியுமீள்வர்சண்மீள்விலை* கொடியன்

அ—விஞ்சிபங்களை ஜயித்து வைஷ்ணவிவிலாயி ஸரீர
த்தை வெளிதேஜித்தவர்களுக்கும் எம்பெருமானை சூழ்ந்துயிரா தழீ
யில் அந்தவைஷ்ணவிதெய்வம் விடியாது, கதாநாயணைத்தாலே
விடித்தாலும் சுஸ்திரம், ஆதலால் இப்படி சுஷுப்தாஸ்திரகு
லதைஷ்ணவிதேவதாந்தரபரிக்ரஹரூபதோஷத்தை
விசமனஇந்த வைஷ்ணவத்தை விட்டு

இ—ரோடறுத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வை
ஷ்ணவிதெய்வம்வைஷ்ணவாழ்வாதியால்) ஐம்புலன்களென்
கிறதைபுரைக்கிறார் (ஐந்தி பங்களைஜயித்தென்று) தெடிமன்றுகா
யம்செத்தார்களுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(வைஷ்
ணவாழ்வாதியால்) அவனேயில்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
ருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானே யிதுவாதியால்) அந்த வைஷ்ண
யத்வம்விடியாதென்றது கீழ்ப்பாட்டில்போலே சுயுவாஹ்யுதர்
யொஜித்தபடி. எய்தியுமீள்வர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (கதாநாயணைதாதியால்) சுஸ்திரகுகமநதை
மிதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவிதாதியால்) இந்த வைஷ்ண
வத்வத்தையென்றது வைஷ்ணவிதெய்வத்வத்தையென்றபடி. மீள்
விலையென்கிறதற்கு கொடிமன்னுபுள்ளுடை யென்கிறதோடே
வைதிகசுவாதந்தர்யத்தால் இதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ங்களை, வென்று-ஜயித்து, செடிமன்னு-கூர்த்ததுஷ்டத்வம்விட்டு நீங்
திமரம்படியான, தவஸிலே வனகாவஸிகையாலே தூறுமண்டி
னதானவென்றபடி. காயம் - தேஹத்தை, சேற்றர்களும் - உ
வகாவஸாதிதவஸுக்களாலே நஸிப்பித்தவர்களும், ஆங்கு - அ
ந்தவைஷ்ணவிஷயத்திலே. அவனேயில்லார் - எம்பெருமானை உவா
யமாகபபற்றுதார், வைஷ்ணத்தையடையமாட்டாரென்றபடி. ஆஹாயத்
குடிமன்னும் - குடிகள் ஸிரமமாயிருச்சும்படியான, குடிகள் - வ
வஸிக்கிறஜநங்கள். மன்னுகை - ஸிரமமாயிருக்கை. பூமியைப்போல
ன்றிதேவிரகாயுள்வஸிக்கலாம்படியான வென்றபடி. இன் - ஹா
ஸமான, சுவர்க்கம் - வைஷ்ணத்தை, எய்தியும் - அடைந்தாலும்,

பூ—ஹுபுள் நுடையண்ணல்கழல்கள் குறுகுமிதினை ॥கூ॥

குறுகமிகவுணர்வத்தொடுதோக்கியெல்லாம்விட்ட* விறுக

ஆ—பெரியதிருவடியைக்னகவிடிலும் வாபுரிகலைரம்யாருநாளும் ஒருநடையிலும்கைவிடாத வெம்பெருமான் திருவடிகளையே வாசிபூவாவருமாகப்பற்றுங்கோளென்கிறார். ॥கூ॥

(குறுக) கூவுரிராகவாதிஷோஷாவஸம்ஹிஜமான வெகவயு க்தை பூவாவருமாகப்பற்றினாலோவென்னில்; வாகூடதவிஷய வைராக்யவுடையர்க்கும்ராக ஜூடாநயொமநிஷ்டனைவனுக்கும் எம் பெருமானே கூபுரயித்தால்லது கூடாவையொக்க விரோயிகடீம் இ—(பெரியவி கூடாழியால்) அண்ணவி தாழியையுரைக்கிறார் (எம் பெருமானி தாழியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

வைராக்யத்திற்கு கூவுரிராகம்சொல்லவந்த வாக்காரணத்தி லேவைகவயுத்தை நிரூபிக்கைகூவாம தமன்றோவென்னகவதரிப்பி க்கிறார் (கூவுரிராகவதாழியால்) கூவாரிராகவாதிஷோஷாவஸம்ஹிஜமென் றது 'இராகவீவைகவயு நீவாரண" மென்றுவையாரோயமாய்வரிக்கை யாலே வைகவயும் இராகியாகையாவிதற்கு வாரிராகவம்வாஜமென்று ஸாங்காஹிவாராயத்தாலே சொன்னபடி. எல்லாம்விட்ட என்கிறதற்குத் தாகயாமநுளிச்செய்கிறார் (வாகூடதாழியால்) ஈர் ஷ—மீள்வர்கள் - வாஷடம்.கொடிமன்று- யுஜத்திலே பூதிவிதி தனை ன, கொடி- யுஜம். புள்ளுநடை-ஸாபஹினயுடையவனை, அண்ணல் வாதியுடைய, கழல்கள் - ஸ்ரீவாதங்களை, குறுகுமிதினை - கிட்டுங் கோள், கூபுரயியுங்கோளென்றபடி. மீள்வில்லை - வாநாவருதீ யில்லை. வாரிராமானதிகதவாகம்வாசிக்குமென்றபடி. ॥கூ॥

உணர்வத்தொடு - ஜூடாநத்தோடே, ஜூடாவைநகாநிராகவ ணீயனை கூத்தாவேர்டேயென்றபடி. குறுக - கூவாஷமாம்படி, வாதாயவிஷயங்களில் தூரப்போய்திரிந்த திராஸானது அவை த்தைவிட்டு கூத்தாவின்பக்கவிலே வாரணமாம்படியென்கை. மிக - ஸ்யாம், நோக்கி - கூவலொகித்து, எல்லாம்விட்ட - கூத் யுதிரிகவாரயொஜநங்க ளெல்லாவற்றையும் விட்டவனை, விர கூனெவென்றபடி. இது ஞானிக்கு விரோதிணம். இதுகள் ஏ

மூ—விறப்பென்னுஞானிக்குமப்பயனில்லையேல்* சிறுகஞினவ
தோர்பாசமுண்டாம்பின்னுய்வீடில்லை* மறுகவிலீசனைப்பற்
ஆ—போகாது. ஈமவசுவஹோபூரபணத்தாலே சுதாவஹோகமும்
பிறப்பது, பிறந்தாலு மதீதஉவிலொயிலேஹமவஉநா லாயாசம்

இ—னிக்கு மென்கிறதற்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார்(ஜுதாநி
தூஹியால்) அப்பயனில்லை என்கிறதற்குத் தாதுபஃமருளிச்செ
ய்கிறார் (எம்பெருமானேயிதூஹியால்) சிறுகஞினவதோர் பாசமு
ண்டாமென்கிறதற்குத் .தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (சுதிதூ
ஹியால்) ஜுதாநியொழமே மெசுவயுத்துக்கு லாயகுமாயிருக்க
எம்பெருமானை சூபூயிக்கவேணுமோ யென்ன? "இம ஹியாணி
வூதாயீநிஹாரஹேதவூலஹாஉநம் । தாநிலவஃணாலாயதூபாத
சுவீததிசுவாரஃ" என்று ஜுதாநியொழத்துக்கு லாமவஹாபூரபண
த்தை லாயநமாக வியிக்கிறவூரோணத்தை நினைத்தருளிச்செய்
கிறார் (லாமவஹிதூஹியால்) பிறப்பது லாஹாபூரபணத்தாலே என்
றநயம். பின்னுமென்கிறதற்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (பி
றந்தாலுமென்று) மறுகலில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (சுதிதூ
ஹியால்) ஈசனைப்பற்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (லாமவஹிதூ
ஹியால்) விடாவிடில் என்கிறதற்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—ஸம்சுவாவத்தை, வாரிவசுணஃப்ரவாநஃலாமவமன்றிக்கே சூ
தாதூமொவஸாமான சுநஃலாஹவத்தையென்றபடி. இறப்பென்னும்-
மொசுஷமென்றிருக்குமவனை, இறப்பு - மொசுஷம், ஞானிக்கும் -
ஜுதாநியொழநிஷ்டனுக்கும், அப்பயனில்லையேல் - அந்த லாமவஹா
வாலநமில்லையாகில், உவாலநந்தான் லாஃவமாயிருக்கையா
லே பயனென்கிறது. சிறுக - சுலுமாக, நினைவது - நினைப்பிக்கும
தான, சூதவிஷயத்தில் சுலுலாஃணதாதூமொழிய விஸஹாந
ஹகம் வரவொட்டாததானவென்றபடி. ஓர்பாசம் - சுஷ்டீயமான
விஷயலாம்மானது, உண்டாம - விட்டுப்போகாதென்றபடி. பின்
னும் - சூதாவலொசுநம்பிறந்தாலும், மறுகலில் - மறுகிறலாஜபத்
திலே, ஈசனைவியொமலாஜயத்திலே யென்றபடி. ஈசனைப்பற்றி-
எம்ஸாஜனசுவலுவவித்து, லாரித்துவென்றபடி. எம்ஸாவஸ

ஆ—றிவிடாவிடில்வீடாம்தே* ॥ய॥

ஆம்தேயுய்யப்புகுமாறென்றகண்ணன்கழல்கண்மேற்*

அ — பண்ணிபர வீவையகத்தைப் போக்கா தொழியில்பின்னை
தியாபாதாவிஹ-ராவகூஷணைதாகூம்வீசியாது. உவுமானதா
கூமாதிறத்தும் அந்தஹமவக்விகுங்கய-ர்மே. இப்படிவெகவையாவா
யகயா ஹமவக்வாதாரூபணம் பண்ணவேண்டுகையாலும் ஹமவக்
விகுங்கய-ர்ந்தர்மேன வாதி தாகூமாகையாலும் அந்த ஹமவக்
விகுங்கய-ர்மெகூயா கூதி வாவுமான் வெகவையுத்தை
விட்டு ஹமவக்விகுங்கய-ர்த்தையேவாதிவாவுமாகப்பற்றுங்கே
ளென்கிறார். * * * * ॥யி॥

இ— (அ வீவையகத்தைபிதாதியால்) அர் வீவையகத்தையென்ற
துவ்யுரூபாரீரத்தையென்றபடி. இவ்விடத்தில் நஞ்சீயர் "ஜூரா
வெநகாகாரணன வாவெ-ர்ஸ்வாஹன கூநாவாயித்து அவனைந
வாஜாதீயமென்றுதான்வ கூநாவாயிக்கையாகிற இந்தகூதீவ்யு
கீயில்லையாகில்" என்று தாதீப-ர்ம் அருளிச்செய்வர். வீடில்லை
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூதியாயாதாதியால்) வீடாம்தே
யென்கிறதற்குத் தாதிய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (உவுமிதியா
யால்) இந்தால் கூதிநாவாயத்தில் வெகவையுஸ்வம் மனமெ
ன்கிறுசொன்னதாய்த்து. ஆதலாவிதற்கு வ்யாகூமில்லையென்று
கருத்து. பாட்டுக்கு வாதாதாதிய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
பிதியால்) * * * * * ॥யி॥

ஸ—ஜூராநாநாகாரணுக்கு கூதிவாவைவாவிர்த்தன்கைவிடாவிடில்
வெகவத்தைவிடாதபோது, இப்படிகூதீவ்யுகீபண்ணுதேவெகவத்
தைவிட்டாலென்றபடி. வீடில்லை - கூதிநாவாவம் வாசியாது, கி
ளுவ - ஆம்தே - அதுவே, அந்த ஹமவக்விகுங்கய-ர்மே யென்ற
படி. வீடு - உவுமானுசாகூம், வெகவையும் உவுமானுசாகூ
மென்றபடி. * * * * ॥யி॥

ஆம்தே - அதுவே, எம்பெருமானுப்பாடுகையே யென்றபடி.
உய்யப்புகுமாறு - உஜ்ஜீவிக்கலாம்படியான உபாயம், ஆறு - உ
பாயம், என்று - இப்படிகூயுவவாசித்து, கண்ணன்கழல்கள்மேல்-
ணுவாஞ்சிவிஷயமாக, இதற்கு செய்யென்கிறதேடை. சுபாயம்

ஸ்ரீ— கொய்யும்மலர்ப் பொழிற்குருகூர்ச் சடகோபன் குற்றேவல்கள்*
செய்கோலத்தாயிரஞ் சீர்த்தொடைப்பாடலிவைபத்தும்*
காமற்கற்பவராழ்துயர்போயுய்யப்பாலரே ॥கஉ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(அம்மீ) ஆழ்வார் ஸ்வஸ்ய ஜீவநாயகமாகவும்பெருமாளை
யுனை இத்திருவாய்மொழியைத் தப்பாமற் கற்பார் தீங்ஸநிவிலை
யுறவேரறுக்கொண்டு மஹதஸ்திகங்கய-ஜ்ஞாநவைத்தை ப்பெறு
வரென்கிறார். * * * * ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— ஆம்ஈதுபய்யப்புருமார்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பய-மரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்ய ஹ்ருதியால்) ஸ்வஸ்ய ஜீவநம் ஸுலபமஹஸ்தீ
தீமுஆஹ். கண்ணன்கழல்கள் மேல்குற்றேவல்கள் செய்யென்கிற
வாதஸலம்ஸ்ரவிக்கிறார் (எம்பெருமான்னையே சுருதியால்) ஆம்காமில
ன்கிறதை புரைக்கிறார் (தப்பாமல்வன்று) ஆழ்துயர்போய் என்
கிறதையுரைக்கிறார் (தீரஸ்வஸ்ய சுருதியால்) உய்ப்பப்பாலரென்கிறத
ற்குத் தாத்பய-மருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஹ்ருதியால்) ॥கக॥

ஸ—கொய்-கொய்யப்படுகிற, ஸஹாபொறிக்கப்படுகிறவென்றபடி.
யும் - வாஸநைகளையுடைத்தான, பொழில்குருகூர் - உத்ஸாஹத்
தை யுடைய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரால, குற்றேவ
ல்கள்செய் - ஸ்தோத்ரம்ஸ்ரவிக்கை-மாகத்செய்யப்பட்ட, கோலத்
தாயிரம்-ஸ்ரீம்காரஸஹாயிபாய் ஸ்ரீமதுரகவிகளாலான சீர்த்தொடை-
களையுணையுணைவராகவுமை, சீர் - குணவாசகங்களும், தொடை-
ஸ்ரஜாகவும். பாடல்- பாட்டுக்
களிலே, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டையும், ஆம்காமல் -
தப்பாமல், கற்பவர்- ஸ்மரிப்பவர், ஆழ்துயர்போய் - ஸம்ஸா
ரதுக்கம் போய், ஆழ் - ஸ்ரீமாயம்: துயர் தோஷம். உய்யப்பாலர்-
உஜ்ஜீவநஸ்ரீமாவதாவர். ஆவரி ஸ்ரீ ஸ்ரீஷ்டி. உஜ்ஜீவிதாவனென்றபடி.
பால் - ஸ்ரீமாகம், பாலுடையவர் - பாலர். * ॥கஉ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநநிஷ்டையிற்ரீதிஷ்டஸுஜாத
ராஜ்ஞாமவிஷ்ணுஸ்ரீபாதாவிஷ்ணுசித்தாயநம்:.

தாதியர்ஈதாவஜிஃ. (ஒருநாயகம்.)

ஸ்ரீஉஹாராயணஸ்வாஃ) நாஹரணஃகுடாவீராஹாராஜ
ஞளஜி உர்ஷர்ரோதொராகீஷாதொஷாதிபதிநர்ஃ
ஷுவாயிகஷுஃ விஷாஷுஞ்ஜுராகீரவீர்யாஷ
ணிராயநிகாவெஷுராஷுவஷுஷகுகாரிஷுஷுகாஹொஷ
ஷொஷஃஷுஹ்ராராயகுயிதஷுவீஷிஷொஷாஷுஸீரா ஃ

(ஸ்ரீஉஹாராயணஃ) திருகாரணன்ருள் - பெரியபிராட்டியோ
டுபிரிவில்லாதவனுமாய், (ஸ்வாஃ) கோஹரணஃகுடஃ) செம்மின் மு
டிந்திருமாலை - ஸ்வாதிக்ஷத்திற்குக்குரியான திருவஹிவிஷகத்
தையுடையவனுமாய், (வீரஷுஃசோஃகுஞளஜிஃ) கடிசேர்துழாய்மு
டிக்கண்ணன் - ஸவர்ரோயிகுகுஷவஷுஷுவகுமான திருத்துழாய்மாலை
யாலே சூழுஞ்சூதிமான திருமுடியையுடையனுமாய், (ஷுஷர்ரோஹோ
ராகிஷுஹா) பிரளத்தாள்மதகளிறட்டவன் - ஜஷத்தாலே யொரு
வராலுமண்டப்போகாத கூர்யஷுயாவீஷத்தை ஸம்ஹரித்தவனு
மாய், (சுஷுஷுகிரியகதிநஃ) மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன் -
நீணையப்போலே ஸுஷுஹணீயமாய் சூழுயர்ங்குரைக்காஷாவமான
திருமேனியையுடையவனுமாய், (சூழுவாயொயிகழுஃ) ஆழ்
ந்தார் கடற்பள்ளியண்ணல் - வேஷுயகூரத்திலே வைகுரைர்ஷ
க்கை திருப்படுக்கையாய் உடையவனுமாய், (விஷாஷுஞ்ஜுரா
கிஃ) ஆதியந்தீசாதிகுணைங்கள் - ஸவர்ரோகாரணமாய் நிரவயிகு
கெஜாராவெனுமாய். (உவீர்யாஷணிராயநஃ) பணைங்கா
ளரவரணையான் - தன்னுடைய திருமேனிஷுஷர்த்தாலே விகுவி
கங்களான ஷணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்
வளர்ந்திருளுமவனுமாய், (வெஷுராவெஷுவகுகாஃ) கொடிமன்
னுபுள்ளுடையண்ணல் - வெஷுதாவான விஷமெஷுராஜன யஜ
மாக உடையவனுமாய், (நியர்வீகாஹொஷுஷொஷஃ) மறுகஷி
வீசனை - வெஷுயஷுதுகூர்கனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானெருவ
னுமே நிசுநிரவதுநிரவயிவெகுஷுபர்தனை யுடையவன். த
ஷுகிரிஷுதெல்லாரும் சுஷுவாஷுவிஜெஷுஷுயர்ரென்று 'ஒருநாய
கம்" என்கிறஷுஷுகத்தில்ஆழ்வார் உவவாஷித்தருளினரென்கிறார்.

ஸ்ரீஉவெநிமஹாஜிஹாஷொஷிகாயநஜிஃ.

நாலாம்பத்தில்முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

உ—ம்—திருவாய்மொழி.

ஆ—(பாலனுப்) இப்படி வரிஷ்ரூவுஹுசனை வெம்பெரு மாணேடகலந்து பரிமாறதேவணுனென்று ஆசைப்பட்டுப்பெரு தநிரவயிகவுலகுத்தாலே தாமலற்றுகிறபடியை கருவெஷ

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— சுவாவிரங்களாகையாலே வெஷ்டவுயிர்களெல்லாவற்றிட்டு சுநதெரிரவமுடனிவனை வெம்பெருமானேயே உராவுமாகப்பற்றுங்கோளென்று தாம் உவதெஷித்தபடி அவர்களினைசுந்தார்களாகில் கீழ்தாம் சுவெகுத்தபடியே அவர்களோடுகூடி சொல்லியும்கேட்டும் எம்பெருமானை சுபரவித்தல்; இவர்கள் இசையவில்லையாகில் இன்றுப்சில சுயர்களை உவதெஷித்தல் செய்ய உராவுதுமாயிருக்க அனைத்தைவிட்டு இத்திருவாய்மொழியிலே ஒருபெண்பிள்ளையலற்றுநின்றுளென்று பாடுகையாலும் மதமன்றுவென்ன சுவசரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிசுழியால்) இப்படியென்றது கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுஷ்ரீகுவென்றபடி. கீழே வெஷ்டவுகையுமொதெஷாவுடநிவெந ஹ மத வனசுவாவிஷ்ரூவுகும் சொல்லிற்றிலிறை வரிஷ்ரூவு ஹுகினென்றது வாஹிவுராயவிஷாவம். எம்பெருமானே வரிஷ்ரூவுனென்று கீழ்ப்பண்ணின உவதெஷம் வாவநா ஹுவிஷிதரான வெகநர்பக்கல் நிரவ்குமாய்ப்போயித்தினைபோ தநாவயித்த வரிஷ்ரூவுகுத்தாலே தமக்கே வம்ஷ்ரூவுத திலே ஆசைபிறந்து அந்தவம்ஷ்ரூவும் கிடையானமபாலே ஜாந வாநாஹவழும் கலங்கிமுடியாதேயில்பிறந்தவிடாய் ரவாஜரங் களாலே சுஹிஹுகி தமானது தலையெடுத்து அதுக்குமேலே தெஷ காலங்களாலே விவுகூவுங்களான அவன்பாகாலங்களை யெல் லாம் காணவேணுமென்னும் சுஹிநிவெஷம் மிக்கு நிசனத்தபடிகி டையாமையாலே சுவுகூவுகீம்ஷதராய் தம்முடைய ஒவிஷயை க்கண்டு வையாக்கள் மோகிக்கிறபடியை எம்பெருமானையாசை ப்பட்டுப்பெறுதே நோவுபடுகிறுளொருபிராட்டியுடைய திருத் தாயார்பேச்சாலே அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறுரென்றபடி.

ழு—பாலனஞ்செழுலகுண்டுபரிவின்றி* யாவிலேயன்னவசஞ்செய்
புமென்னைலார்* தானிலேனிலனென்னாத்துழாயென்றே*

அ—த்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானருபிள்ளாயப்பிள்ளை
த்தனத்தாலே முன்புகாணப்படுகிறபிந்தவேழுலகங்களையுமுண்டு அ
த்தாலோரறிவுமழிவின்றியே யாவிலேயிலை கண்வளர்ந்தருளின
போது அவன்திருவடிகளிலே அணிந்த திருத்துழாயை யிக்கா
லத்திலே பொசவேணுமென்றுசைப்படாநின்றாள். இப்படி வலவர்பா
கிபன வெம்பெருமான்தன்னைலுடம் வலவாழிக்க வொண்ணாத

இ—திந்திருவாய்மொழி யுசவுகவர்ந்சூரணவபமானஇப்பத்
திலே வலம்தமாப்படி யெங்குமேனென்னிந்வுசவுகவையா
கவலவாஜ வெஹாவிஹாருகவாலுசாணம் இந்திருவாய்மொழிக்
ரு வுசகீவாதுமாகையாலே இதந்திருவாய்மொழி இப்பத்திலே
வலம்தமென்றஹிதாயம். * * *

முதற்பாட்டு.

பாலனஞ்சென்கிறதைபுரைக்கிறார் (எம்பொருமானிகுழியாள்)
பிள்ளாயாய் - வாலனப், எழுலகுண்டு என்கிறவிடத்தில் கூறி
தெரகாயம் மருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைத்தனத்தாலேயிகுழி
யாள்) பிள்ளைத்தனத்தாலே யென்றது அந்த வாலஹாவத்தாலே
யென்றபடி. பிள்ளைத்தனத்தாலே யுண்டென்றதயம். லோகத்திலே
வாலர்தங்கள்முன்னேகண்ட வலவுசைவெல்லாம் உண்டுனைப்ப
தறே. பரிவின்றி என்கிறதைபுரைக்கிறார் (அத்தாவிசுழியாள்)

ஈ—வல்விசைதேயன்- வுசுவெஹாகூடிசங்களை புடைபவளானவென்ன
டைய, கடவல்லி - வலிவெவுயானைவிலை பற்றினனைகவிடமாட்டா
தபடி கதுாவலிவெஹாடுப்பவிலை பிருக்கிறபெண்ணை
றபடி. இதுக்குமாலுமென்கிறதேகாடே சுலபம், பாலனஞ்
ணைய், எழுலகுண்டு- வலவாழி. பரிவின்றி - நோவின்றிக்கே. பரிவு-
ஹாடவம், இங்கே நோயைச்சொல்லுகிறது. ஆவிலை - கடவதீர்த்
திலே, அன்னவசஞ்செய்யும் - சுலந்தைதவாமாக்குணைகனையபண்ணு
கிற்கிறவனை, அதாவது நிலைநிறுபண்ணுகிறவனனவென்றபடி.
அண்ணலார் - லொதியுடைய, தானிலேமேல் - வாலயாகத்தின்
மேலே, அணி - அணியப்பட்ட; ஈலுகாரமாகவுதிவிக்கப்பட்ட

மூ—ம, ளுமால்வல்விணேயன்மடவல்விசே* ॥கா॥

வல்விசேர் நுண்ணிடையாய்க்கிபர்தம்மொடுங்* கொல்லைமை

அ—வென்ற இவளாண்சப்படுகிறதென்னுடைய பொவமிதே

யென்றிவளுடைய திருத்தாயாரலற்றுகிறாள். ॥கூ॥

(வல்விசேர்) தன்னுடைய வளநீர்-வளமையும் வளக்கு

ரையும்-கடி கமழ்பூம்பொழில்விஷ்ணுசித்தாலே திருவாய்ப்பாடியில்

பெண்பிள்ளைகளை வாயடித்து தன்திருவடிகளிலே வந்துவிழும்படி

வசீகரித்து அவர்களோடே திருக்குரவை கோர்த்தருளின

இ—வவ-ம்மாகுத்தையும் ஜகத்திலேயாரித்தாலும் நாதாதி

களின்றியேயென்றபடி. ட்டாலும் என்கிறதற்குத் தாதாய-மருளிச்

செய்கிறார் (இக்காலத்திலேயிதாதியால்) வல்வினேயன் என்கி

றதற்குத் தாதாய-மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) ॥கூ॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கொல்லைமைசெய்து என்கிறதற்குத் தாதாய-மருளிச்செய்கி

றார் (தன்னுடையயீதாதி வசீகரித்தென்னுமளவாலே) (திரு

வாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளென்று) ஆய்ச்சியர்மனைமுழும் வா

ப—வென்றபடி. தண்ணந்துழாயென்றே. ஸ்தலபுராணமாகத்தாலே

வசீவேணுமென்றே, சுவயாரணத்தால் அந்த வடவேதாரண்யபுரை

யதிருத்துழாயொழிய இப்போதுள்ளதிருத்துழாயைநினைப்பதும்

செய்கிறாளில்லையென்றுதோற்றுகிறது. மாலும்-மோகிக்கும். அது

இப்போது ஈடு-ம்மென்றறியமாட்டாதே வாவலுப்படுமென்னை.

ஆல். வாதவாரணம். * * ॥கூ॥

சூழ் - வாதங்களான, வினையாட்டியேன் - கூடி-ங்களையு

டையவளானவென்னுடைய, வினை - கூடி-ம், வினையுடையவள்,

வினையாட்டி, இஸ்ஸுவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போ

துவினையாட்டியேன் என்றுபாவம். பாவை - பெண்பிள்ளையா

னவள், வல்விசேர் - ஆகாவஹ்யமிருகளான, நுண்ணிடை -

வருத்தியையுடையளான, நுன் - வருத்தம், ஆய்ச்சியர் தம்மொ

டும் - மொவிகளோடே, தம்மென்று வாகை-ம்பெருமை

கொல்லைமை - அபரிவிதையழிந்த கூத்துங்களை, யதி-கூத்து

ழு—செய்துகுரலைவபிணைந்தவர்* நல்லடிமேலணிநாறுதுழா
யென்றே*சொல்லுமாற்சூழ்விணையாட்டியேன்பாவையே*உ॥
பாவியல்வேதகன்மாலைபலைகொண்டு* தேவர்கண்மாமுனிவ
ரிறைஞ்சநின்ற*

ஆ—வண்டுவளைப்பெருமாலுடைய அவ்வழகியதிருவடிகளிலே
யணிந்தநாறுதுழாயையாசைப்படுகிறாளென்கிறாள் ॥உ॥

(பாவியல்) வாயாவதுவிரதமாய் சுகிர்மஹடமாய் சுவம்
வெய்யமாயிருந்த வேதங்களாகிற மாலைகளைக்கொண்டு வே
தாந்தவாதிவேதவர்களும் வேதாந்திநிகளும் இறைஞ்சுப்படி
தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டு பாற்கடற்சேர்ந்த பரமபுடைய

இ—வ்யாகம், மொஷம்வைஷ்ணவம்.: ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

பாவியல் என்கிறதைபுரைக்கிறார் (வாயாவிரதியால்) ந்ன்
மாவைத்தைபுரைக்கிறார் (சுகிர்மஹடமாயென்று) பலஎன்கிறதை
புரைக்கிறார் (சுவம்வெய்யமிதாதியால்) வேதமாலையென்றதை
தாரைக்கிறார் (வேதாந்தியால்) இறைஞ்சநின்ற என்கிறதற்
குத் தாவபமருளிச்செய்கிறார் (இறைஞ்சும்படியிதாதியால்)

ம—ங்கலனென்றபடி.செய்து, குரலை-ராகஸ்ரீவிலையை, பிணை
ந்தவர் - ரசித்தவருடைய, நல்லடிமேல் - ஸ்ராவ்யமான வடத்தின்
மேலே, அணி— சுயம்சுரித்த, நாறுதுழாயென்றே - வாசிஷ்டிக்கிற
தாடவியென்றே, சொல்லும் - சொல்லாகிற்கிறாள். ॥உ॥

கோள்விணையாட்டியேன் - வலிஷ்டமான சுருத்தை யுடைய
வளான வென்வுடைய, கோள்-வேம். கோள்விணையென்று -ஸாக
வாதி-ஷவதுரகம், கோதை - மாலை, சாலாவஷ்ரவியமான
பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்குகூவுமென்கிறதாடே சுநயம்.
பாவியல் பாவாலையியற்றப்பட்ட, சுநாஷ்டவாதிஷவதுரகளா
லேசொல்லப்பட்டவென்றபடி. பா - ஷாஸ்த்ரம். இயல் - சொல்வு,
நன் - ஸ்ராவ்யங்களான, பல- வேதாக்களான, வேதமாலைகொண்டு-
வேதங்களாகிற சாலைகளைக்கொண்டு, தேவர்கண்மாமுனிவர்-
வேதவர்களும் சுஷவதி-ஷகளும், இறைஞ்சநின்ற- சுரூபயிக்குப்படிநின்

பூ:—சேவடி மேலணிசெம்பொற் றுழாயென்றே* கூவுமாற்கோள்
வீணையாட்டியேன்கோதைதேபே* ॥கூ॥
கோதிலவண்புசழ்கொண்டுசமயிகள்*

அ—அழகியதிருவடிகளிலேயணிந்தசெம்பொற்றுழாயென்றிவள் கூப்பிடாநின்றுமென்கிறாள். ॥கூ॥

(கோதில) ஓரொருஞானவிசேஷத்தை கூறாவித்தல் அந்தஞானமல்லது மற்றொன்றறியேன் என்று அந்த ஞானங்களுக்குத்தோற்றுடையபிருக்கும் ஜீவபோஷர்களாலே இதர ஸ்வாரூபிதஞ்ஞங்களிற்காட்டில் வ்யாரூபிதஞ்ஞத்திற்கு

இ—சேவடியென்கிறதைபுரைக்கிறார் (அழகியவிதாவ்யால்) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

புகழ்கொண்டுசமயிகளென்கிறதற்குத் தாதுபர்பருளிச்செப்கிறார் (ஓரொருவிதாஹியால்) சமயிகளென்கிறவிடத்திலே தத்ஞானங்களிலே வைகூாத்ர்யாபிவமான வஸ்துநிஷ்டையும் விவகூதமென்று புகழ்கொண்டுசமயிகளென்கிற வஸ்துவாரூபத்தாலே சோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ஜீவபோஷர்கள் - நித்ய வ்ருத்திகள், ஞானாவஸ்தரெல்லாருமாகவுமாம். போஷர்களாலே பிரத்யபிஜ்ஞாயமானமென்றபடி. பேதங்களென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஜகரோதாஹியால்) சொல்லியென்கிறவிடத்தில் கூறாவ

ஸ்—றவனுடைய, சேவடிமேல் - சிவந்ததிருவடிகள்மேலே, அணிகலம்கூரிக்கப்பட்ட, செம்பொன்-செம்பொன்போலேவ்யுத்பாதனீயமான, துழாயென்றே - கூலைவியென்றே, பொன்துழாயென்கிறவிடத்தில் ஸகாரவ்யுத்பாதகாரவகாரறேபாதேஷ்டீ, கூவும்-க்ருதநிபந்தனைநிற்கும். * * * ॥கூ॥

உளம்-ஹ்ருதயம்-ஹ்ருதயத்தையுடையவளானவென்றபடி. தடம் - விஸ்தீர்ணமான, நாபிஸ்தானமானவென்றபடி. தோளி - ஸ்த்ரீஜாதியையுடையவள். இதுக்குழுதுமென்கிறதோடே கூடியபம். கோதில - வைபவாதிசயங்களான, வண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்-க்ருத்ஞானஞானங்களைக்கொண்டு வஸ்துயாதாத்ம்யங்களானவர்களாலே வஸ்துபரிபூர்ணபரிபவாவஸ்தரஞானங்களை அவலம்பித்துதனித்தனியே விசதீகரிக்கிறவர்களாலென்றபடி. இதுக்குபிதற்றுமென்

ஏ—பேதங்கள்செல்லிப்பிதற்றும்பிரான்பரன்* பாதங்கண்மே
லேணிபம்பொற்றுழாயென்றே* வேதமா லாழ்வினேயென்ற
டங்தோளியே* ॥ஏ॥

தோணிசேர்பின்னேபொருட்டருதேழ்தழீஇக்* கோளியார்

ஐ—மெலுகூணுத்தை விவரார்க்கொண்டுவராலும் சொ
ல்லிப்பிதற்றப்படுகிற லெம்பெருமாலுடைய வாகங்கள் மேலே
ணிபம்பொற்றுழாயிலுள்ள வாசையாலே வத்துழாயென்றே யி
வள்பலகாலுமிலற்றுமென்கிறாள். ॥சா॥

(தோணிசேர்) தன்திருத்தோளினழகாலே வண்டுவரைப்பெ
ருமானிலும் கூடிகளையாய் மற்றுமுள்ள தன்னுடைய திவ்யாவ
யவலாவண்யத்திணல் அவலேடு லஷ்மியாயிருந்தபின்னை

இ—தாகூடமருளிச்செய்கிறார் (விவரிதாழியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

தோளீனன்கிறதற்குத் தாதயடமருளிச்செய்கிறார் (தன்தி
ருத்தோணினி தாழியால்) சேர்என்று கூடிணேடே லவடாகார
லாஷ்டிலும் சொல்லுகிறதே தோளினென்று தோளழகைத்தனி
த்துச்சொல்லுகையாலே இவ்வாகாரத்தாலே அவனைக்காட்டில்
கூடிகரமும் விலகூடி கமென்று கருத்து. சேர் என்கிறதற்குத்
தாதயடமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமிதாழியால்) பின்னைபொரு
ட்டுனென்கிறதை விவரிக்கிறார் (பின்னைபிதாழியால்) திருமணம்

ஐ—கிறதோடேசுகபம், பேதங்கள்—லேஷங்களை, மூன்றாதாவை
கூடியா வாதாலூலுமூணத்துக்குள்ளேயிலடிஷ்டிங்களையென்ற
படி. சொல்லி, பிதற்றும் பிதற்றப்படுமென்னை, பிரான் - உபகா
கனை, பரன் - வாத்தலுடைய, பாதங்கள்மேல் - திருவடிகள்மே
லே, அணி - சூடுகூரிக்கப்பட்டதான, பைம் - பசுத்தான, திரு
மேனியோட்டை வஸ்துவத்தாலேநிறம்பெற்றதானவென்றபடி. பொ
ற்றுழாயென்றே - பொன்போலேவஸ்து வாணீபமானதுழாயென்றே,
ஓதும் - கூடியநம்பண்ணுகின்றான், நிரஞ்சாடாகச்சொல்லாகின்று
னென்றபடி. * * * * ॥சா॥

என்நின் - என்னுடைய, தன்என்று - வாகவடாகாரவ
யமும், மாதர் - வாஷியானபெண்பிள்ளை, தோளி - கீதீ

மூ—கோவலனர்குடக்கூத்தனர்* தாளிணைபேலணிதண்ணந்
துழாயென்றே* நாளுநாவிணகின்றதாலென்றன்மாதரே ।நி॥
மாதர்மாமண்மடந்தைபொருட்டேனமா* யாதியங்காலத்
து—ப்பிராட்டியை திருமணம் புணரநினைக்கா கவிருதிகழ்தடு
விக்கொண்டு சூழ்ந்தஜக தபதஸஷ்டியுமாக குடக்கூத்தா
டின வண்டுவரைப்பெ நடாளுடைய தாளிணைமேலணி தண்ணந்
துழாயென்றேநாளுநாள்நவகின்றதாலென்தன்மாதரென்கிழ்ள்.।நி॥

(மாதர்) நிரகீஷபஷளாதுபஷ் வனஸ்பீயுஷிகுயுாணமாவன
இவனாகியன, னை ஸ்ரீஹ சுதிப்பிராட்டிக்காகப்பேபாய்கூடத் நிணுடைய

இ— புணருகை - விவாஹப்பண்ணுகை, நீஷாஸி - ஹஸஷாயதக்கூ
ஷுஷஷஜதஷ்நமும் கூடவணக்கு திஷிஷுஷுமாயிருந்தினன்கை
க்காக தழுவிக்கொண்டென்றது. ஸஷஷம் ஸுஷ்டம்.

* ஆறாம்பாட்டு. *

மாதர்மாவென்கிறதற்குக் காதேயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (நி
ரகீஷபதாஷியால்) மாதரென்றது வனாதுபஷ்வாரம். இவ
வைவபஷ்ாயமான மாஸவும் முவினாகுகஷ்வாரமென்று சரு
த்து. மண்மடந்தைபொருட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீஹ
தாஷியால்) ஆதியங்காலத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (போயி

ஸ—நிகஷஸஷ ராஜஸாமி நிபான, சேர்-வஷ்ஷுவிஸபான, கூவ
ணுக்கு-வஷ்ஷுவிஸபானவென்றபடி. பின்னைபொருட்டு-கப்பிணைப்பி
நாட்டிக்காக, எழுநூறு-வஸ்துவ்ஷயங்களை, தழுவிக்கோளியார்-த
ழுவிக்கொள்ளும்வஹாவரான, இழ்க்கிற வஹாவரான வென்றபடி.
தேரானினென்று - நேணரயாளும்வஹாவணை சொல்லுமாப்போலே
தழுவிக்கோளினென்று- தழுவிக்கொள்ளும் வஹாவனைச்சொல்லும்.
கோளியார்னென்று வெற்ஜாடாவெஷ வேஷ நம். குடக்கூத்தனர்-
கூஷஸநதிக்கூடானை, கோவலனர் - கூவணுடையது, தாளிணை மு
லணி தண்ணந்துழாயென்றே வஷ்ஷும்நாளுநாள் - நிமம்நிமம்
ணைகின்றது - ஸரியிலையாகின்றான். *

மாதர் - வஷ்ஷுரியான, மா - நிஷஹிதியான, மனோயிலெ
யான வென்றபடி. மண்மடந்தைபொருட்டு- ஹரணிக்காக, மடந்
தை - ஸ்ரீ, மண்மடந்தை - ஹரணி. ஏனமாய் - வராஹமாய், ஆதி

ழே—தகவிடங்கீண்டவர்* பாதங்கணமேலணிபைம்பொற்றுழா
யென்றே* வோதுமாலெய்தினளென்றன்மடந்தையே* ॥கூ8
மட்நந்தையுவண்சமலத்திருமாதினைத்* தடங்கொடார்மார்

ஆ—ழிகூரமுத்திலை சுகிர்சுணீய ஜிவுரோமவுருவுறைப்த்
தன்னுடைய ஜிவுழம்வேஷபாலை வதவுபவுஜிபத்தில் ரவுரா த
வுழுமான வுரிழு வுறுத்தை இடங்கிதத்தருளினவன் பாதங்க
ள்மேலணி பைம்பொற்றுராயென்றே யோதுமாலெய்தினளெ
ன்றன்மடந்தையென்கிறள். ॥கூ॥

(மடந்தையை) வுவுடனிலாகெழுரியாய் வுளநூடுவுள
கூரதாரவுாழு நவயிகழுவணமனமுவுவிதியாயிருந்தபெரியபி
ராட்டியைசுகிவிஸாமுமாய் சுகீவரிழுவுதவுவீவிலுவிதமான

இ—தராஜியால்) போபென்றது-போனவென்றபடி. ஏனமாயென்கிற
தையுரைக்கிறார் (வராவெஹதராஜியால்) சுக்ரஜுணீயசுவாஜிகள
ஜிவெஹர்தங்கள். கீண்டவனென்கிறவிடத்தில் சுவுடாசுவஜிபுத்
தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதராஜியால்) அகலிடமெ
ன்கிறதையுரைக்கிறார் (வுசிழுவுயுத்தையென்று) ॥கூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

திருமாதினைபென்கிறவிடத்தில் லவுடாவுவஜிஸாவுடாத்தை
யருளிச்செய்கிறார் (வுவெவுதராஜியால்) மடந்தையையென்கிறதற்
குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (வுளநூடெபாதராஜியால்) திரு
மாதினை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (பெரியவிதராஜியால்) தடங்
கொளென்கிறதையுரைக்கிறார் (சுகீவிஸாமுமாயென்று) தார்மார்
பினிலென்கிறதைபுரைக்கிறார் (சுகீவரிழுவுதவுதராஜியால்) மலர்க்கு

ரு—வராவுகுவுராஜியான, அம்-அழுகான, வுரூவுவதாரயொழுத
யாரூராவுமானவென்றபடி. காலத்து - காலுத்திலே, அகலிடம்-வி
ரூவுவுசிஜியை, இடம்- வுசிஜி, கீண்டவர் - உஜரித்தவ்ருடைய,
பாதங்கள் மேலணிபைம்பொற்றுழாயென்றே - வுவூ, ஓது
மால் - ஓதும்படியான தோஷத்தை, துழாயென்றே வுஷாசொல்
லும்படியான - தோஷத்தை, மால் - தோஷம், எந்தன் மடந்தை-
என்னுடைய பூவுகியானவள், எய்தினள் - அடைந்தாள். ॥கூ॥

வாணுதலீர் - உஜுயுயுயாவிடெகளான வுரீகாள்? வெம்பூவுரீ

மூ — பினிவ்வைத்தவர்தாளின்மேல்* வடங்கொள்பூந்தண்ணந்து
ழாய்ம்மலர்கடிகமிவன்* மடங்குமால்வாணெஞ்சேரன்மடக்
கொம்மே* ॥ எ ॥

ஆ — திருமார்பில்வைத்தவர் தாளின்மேல் வடங்கொள் பூந்த
ண்ணந்துழாய்மலரை யானைப்பட்டிப்பெருமையாலே முடிந்தா
ளென்றலற்றுகிறாள். ॥ ஏ ॥

(கொம்பு) அகவற்பல்லாமாசைப்படலாம்

இ — மடங்குமென்கிறதற்குத் தாதுபருளிச்செய்கிறார் (மலை
யிதுவாதியால்) ॥ ஐ ॥

எட்டாம்பாட்டு.

நானிதற்கென்செய்கேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்
லாதே இப்பாட்டிலே சொன்னதற்கு சுலிவ்யாடமருளிச்செய்கிறார்
(அவைபிதாவியால்) அவையெல்லாம்- கீழ்ச்சொன்னகூடஒரா
யிரத்திலுங்கிடக்கிறபடியே தழுவியல்லாமென்றபடி. ஆசைப்
படலாமென்கிறதற்கு ஆசைப்படுவாருளரோ வென்கிறதோடே
சுருங்கும். கூடஇருப்போலே உலகுக்கெல்லாம் பொதுவன்றிக்கே
யகலகிலத்திருமகன் வகுஷாவதாரமானதனாலே வென்றுமருத்து.

ம — ஜநகஸுதாவைபயம், வாள்-உஜ்ஜ்வல, நுதல்-லலாடம், வாள்நுதல்
என்கிறவிடத்தில் ஸகாரஸகுஷ்ரகாரதகாரணகாரவகார
ஹகார, என்மடக்கொம்பு - கிழிபெயராய் ஸிலேஷமாயிப்
போலே கூறுமாஸிபான, இவள் - இந்தபெண்ணானவள், இதுச்சு
மடங்குமென்கிறதற்தோடே சுருங்கும். படர்ந்தகுளை- யாவகீயான,
வண்குமலம் - ஸௌரபயுக்தமில, திருமாதின - ஸ்ரீயாகிறபெ
ண்பிள்ளையை, தடங்கொள்-விஸ்தாரயுக்தமான தடம் - விசா
ரம்; தார்மார்பினில் - கிஜ்ஜுகிலாவலீஸுகாலட, கமலாஸிபான
வகுஷஸ்தலிலே, வைத்தவர்தாளின்மேல் - வைத்துக்கொண்டிருக்கிற
வருடைய திருவடிகளின்மேலேயிருக்கிற. இது தழாப்மலர்க்கு
விசேஷணம். வடங்கொள் - வடங்கொண்டிருக்கிற கமலாவு
மான வென்றபடி. வடம் - வரம். பூம் - ரஜ்ஜுமான, தண்ணந்
துழாய். தண்ணந்துழாயிலுடைய. மலர்க்கே - போஷத்துக்காக
வே, மடங்கும் - சருண்டுவிழாநின்றகும். * * ॥ எ ॥

மூ-கொம்புபோற்சேயிறைபொருட்டிலங்கைகாக*மம்பெரியுய்த்தவர்
தானிணைமேலணி* வம்பவிழ்தண்ணைந்துழாய்மலர்க்கெவிய*
ணம்புமாணினிகற்கென்செய்கென்நங்கைகமீர்* ॥அ॥
நங்கைகமீர்நீருமோர்பெண்பெற்றுநல்கினீர்* நெஞ்சுதேனைசொ

ஆ—திவ்யாகுமாணங்களாலும் திவ்யாபிவெமாணங்களாலும்வெ
ரகவாராவே திவ்யாஜஹிஷியாய் வாசாருவிலாஷபான பெரிய
பிராட்டியிலு முகக்கூவேடகவெயாயிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜன் திரு
மகளுக்காக இலங்கைகாகரம்பெரியுய்த்த தயரதற்கு மகன்றிரு
வடிகளில் நிருத்துழாயை யாசைப்படிவாருளாரோ? இவள்திரு
த்துழாயை யாசைப்படாதின்றுள் நானிகற்கென்செய்கேன் நங்
கைகாளென்று கூப்புடுகிறாள். * * அ:

இ—கொம்புபோலென்கிறவிடத்தில் லகிவ்யாகாயாகுமாணங்களாலுகூவேடகவெரயென்ற
கூபம். பெரியபிராட்டியாரோ ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளாகையால்
தகுவெகூடியா இவரைகூவெடியென்னக்கூடாதாகிலும் வார
ரசிவெத்திற்காட்டிலும் சுவகாரத்திலே வாளாரீயுகாரவாணரா
கிகள் பேசுகூடுங்களாகையா லுகூவெடியென்னலாம். சீதை
பொருட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீஜமகிகாயால்) நட்பு
மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசைப்படாதின்றுளென்று) ॥அ॥

மூ— கொம்புபோல் - யவிவாகுமாணமாபான, சிதைபொருட்டு -
வீதைக்காக, இலங்கைநகர்-லங்காநமரியிலே, அம்பொரி - மாரா
ரியை, உய்த்தவர்- வதிவெமரிப்பித்தகாருடைய, உய்த்தல் - வ
வெமரிப்பித்தல், தாளிணைமேலணி, வாவாடி, வம்பு - சுவி நவமான,
வம்புமாவைமரிநவவாவி, அவிழ - விகாவரியாநின்ற, தண்ணைன்து
ழாய் மலர்க்கே- வாவாடி, இவள், நம்பும் - உபயமாகஆசைப்படா
கின்றுள், நங்கைகமீர் - வகுமெணாகளான வீகாளென்று வம
வெயாயகம், நங்கை - வகுமெணா, நான் இதற்கு - இவருடைய
ஆசைக்கு, என்செய்கேன் - என்னதனைக்செய்யகடவேன். ॥அ॥

நங்கைகமீர் - வாரீர்வகுமெணாகளாயாவீகாள், நீருமோர்
பெண்பெற்று - நீங்களருமோரருபெண்களாப்பெற்று, நல்கினீர்,
வளர்த்தருகேனை, நல்குரை - யளாக்கை, யான்பெற்றவெனழகையு-

ழு—ல்லுகேன்யான்பெற்றவேலைழுனையக்* சங்கென்னுஞ்சக்கர
மென்னுங்குழாடென்னு* மிங்ஙனேசொல்லுமிராப்பகலென்
செய்கேன்* ॥கூ॥

அ—(ங்ணைகமீர்) ங்ணைகமீர் உங்களுடைய பெண்பிள்ளைகளுமெம்
ம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலேகூத்துஞ்சிவலமெனுங
ளானவர்கள்இப்பாடுபட்டாருழலோ?இவள்பட்டதென்கொண்ணெண்
ணெண்ணில்; எம்பெருமான் திருவாழியும்திருச்சங்குமேந்தி யிருந்த
ருளுமிவ்வழக்கைக் காணவேணுமென்றும், கீழ்வருகிற்வாரா
ஹாவுவம்வெய்ய ஹிவுாவகாரவிஸிஷ்டணையும் ஹிவுக்ஷாவிஸி
ஷ்டணையும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனையு மிருந்தவணுடைய திருவடி
களில் திருத்துழாயை தத்ஹஸ்மையிலே பெறவேணுமென்றும்
சொல்லப்புக்கு முடியச்சொல்லமாட்டாதேசங்கென்னும், சக்கரமெ
னும், துழாயென்னும், இங்ஙனே யிராப்பகல்கூப்பிடாநிற்கும், என்
செய்கேனென்கிறாள். ॥கூ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— வசிவகாயத்துக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (உங்
களுடைமுகத்தாழி உளரோ என்னுமளவாலே) உத்தராயத்துக்
குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதாழியால்) ॥கூ॥

ஸ— நான்பெற்றவகையையை,எங்ஙனேசொல்லுகேன்-எப்படிசொ
ல்லக்கடவேன் இவளுடையாரீகிகள்வா வாஜிமொவாங்களென்றப
டி. ஹமவஜ்ஞாணங்கள்நிலமானலும்ஞாணாவிஷ்டருடையபேச்சுநிலம
ல்லவிறே. "ஹஜாவாரஜ்ஞாணாவிஷ்டாஜ்ஞவ்" என்றுபார்க்கு
மதொழிய சொல்லிமுடியாதிறே. ஆனலும்நானறிந்த தாத்ரம்சொ
ல்லுகிறேன். சங்கென்னும் – ஸாம்வமென்றுசொல்லாநிற்கும். மே
ற்சொல்லமாட்டாதே விஸ்ரஜிக்குமென்றபடி. ஸ்ம்ஷ்டிஸ்ரஜித்தவா
றே, சக்கரமென்னும் – உக்ரமென்றுசொல்லாநிற்கும். மீளவும் வி
ஸ்ரஜித்து, துழாய்என்னும்- தாஹவிஸின்றுசொல்லாநிற்கும்.இராப்
பகல் - நக்தந்திவம், இங்ஙனேசொல்லும் - இப்படியே சொல்லாநி
ற்கும், என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன். * ॥கூ॥

மூ— என்செய்கேனென்னுடைப்பேதையென்கோமள* மென்
சொல்லுமென்வசமுமல்லணங்கைகீர்* மின்செய்பூண்மார்பி
னன்கண்ணன்கழற்றுழாய்*பொன்செய்பூண்மென்
ஆ— (என்செய்கேன்) விவேகசூன்யமெதையாய் விரஹவ்யஸஹ
வஹிஷ்ணுவாயிருந்த வென்னுடைய பெண்பிள்ளை பெண்சொல்
லும்மென்வசமுமல்லள், நங்கைமீர், நிரகிசயளன்ய உளக்கஹா
ரதி திவ்யஹரிஷணஹரிஷித வக்ஷஸ்யுஞ்யிருந்த வண்டுவரை
ப்பெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாய், தகஸ்வம்ஸ்ரஷாகம்-ம்
ஸ்மஷமான ஹரிஷணங்களாலே சுலாக்ஷதமான தன்னுடைய
மென்முலைக்கென்று மெவியாநிற்கும் என்செய்கேனென்றலற்று
கிறாள். * * * * ॥ய॥

பத்தாம்பாட்டு.

இ— பேதையென்கிறதையுரைக்கிறார் (விவேகசூன்யதையால்)கோ
மளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரஹஸஹசூன்
யதையால்) மின்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நி
ரகிசயதையசூன்யதையால்) பூண்மார்பினன் என்கிறதைவிவரிக்கிறார்
(உளக்கிசகசூன்யதையால்) கண்ணனிசூன்யதையுரைக்கிறார் (வண்டுவ
ரைப்யிசூன்யதையால்) பொன்செய்பூணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (தகஸ்வம்ஸ்ரஷாகம்-ம்றிசூன்யதையால்) தன்னுடைய

ப்ர— நங்கைமீர் - வாரீர் - வந்திணைக்கார்? என்னுடைப்பே
தை - ஜ்ஞேயவஸ்துவையான, பேதை - வஸ்துவே, நான்சொன்ன
ஹிதம் கேழ்க்கதெரியாதவளானவென்றபடி. என்கோமளம - ஜ்ஞே
யவஸ்துசோதரே, சொல்லக்கேட்டிலளென்றுவிடவொண்ணாதபடி
வ்யஸநவஸஹமல்லாத ஸுகுமாரத்தை யுடையவளென்றபடி.
என்சொல்லுமல்லள் - நான்சொன்னவார்த்தை கேட்குமவளுமல்
ல்ள்; என்வசமுமல்லள்-நான் ஹிதம் சொல்லும்படி என்னையீடுந
யுமல்லள்; மின்செய் - ப்ரீன்னுகைகளைச்செய்பாநின்ற, உஜ்ஜ்வலமான
வென்றபடி. பூண் - ஸ்ரீவத்ஸத்தையுடைத்தான, மார்பினன் - வ
க்ஷஸ்ஸ்தலத்தையுடையவனை, கண்ணன் - சூஷ்ணனுடைய, கழற்றுழாய்
ஸ்ரீவாஸத்தில் சாஸ்தாவிபானது, பொன்செய் - பொன்னிலசெ
ய்யப்பட்ட, பூண்-ஸ்ரீவத்ஸத்தையுடைத்தான; மென்- ஸ்ரீகோவான;

மூ—மூலிக்கென்றுமெனியுமே* ॥ய॥

மெனியுநோய்தீர்க்குநங்கண்ணன்கழல்கண்மேன்* மனிபுகழ்

வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* லொனிபுகழாயிரத்திப்

ஆ—(மெனியும்)இப்படிதன்னேறு வம்மூலிக்க வாசைப்பட்டுப்

பெறுமையாலே சுதந்திரவாலிஞனை வென்னுடையவவனா

ஈமெல்லாம்போம்படி என்னேலே வம்மூலித்தருளின வண்டுவ

ரைப்பெருமாள் திருவடிகளிலே தம்உஷையைகூரீகு உவா

யமூலெனுடையவனென வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லொனி

புகழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லவர், அயர்வறுமமரர்களுடைய ஈவு

இ—வினாழி - வுஷம், ॥ய॥

நிகமனம்.

மெனீயுநோய்தீர்க்குமென்கிறதற்குத் தாதுயம்மருளிச்செய்

கிறார் (இப்படியினாழி வம்மூலித்தருளினென்னபளவாலே)

திருவடிகளிலே யென்கிறதற்கு சொல்லென்கிறதோடே கூட்டியம்.

மனிபுகழென்கிறதற்குத் தாதுயம்மருளிச்செய்கிறார் (கவுஷ

கெதனாழியால்) வானவர்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறு

மினாழியால்) நற்கோன்வயென்கிறதற்குத் தாதுயம்மருளிச்செ

ய்ய—விரவுமவுவுமல்லாதசானவென்றபடி. மூலிக்கென்று - வுந

த்துக்காகவேவணுமென்று; மெனியும்- கூலியாகாநின்றுள், கூ

வுவாதுதிவுஷியானது - வுகீயவுநங்களந்தக்கூலம்காரமாகவே

ணுமென்றுசைப்பட்டுக்கிடையாமையாலே கூலியாகாநின்று

ளென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன். ॥ய॥

மெனியுநோய் - கூலாமம்படியானவினையின்ய, சரீரம்கூலா

மாம்படி பண்ணுமிவியவினையென்றபடி. தீர்க்கும் - நிவ

ர்த்திக்குமவனு, நங்கண்ணன்கழல்கள்மேல் - நம்முடைய கூ

வன் வாணவிஷயமாக, மனிபுகழ் - வசீலுகீர்த்தியுடையவரான,

வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - விலக்ஷணகுரீர்காநிவர்த்தகமான

கொவரதேல - சொல் - சொல்லப்பட்ட, ஓனிபுகழ் - வ்யாவர்த்திக்க

ப்பட்ட முணங்களையுடைத்தான், ஓனிக்கை - வ்யாவர்த்திக்கை, கொ

ண்டாடப்பட்ட முணங்களையுடைத்தான் வென்றபடி: ஆயிரத்து

ஏ-பத்தும்வல்லார்* மனிபுகழ்வானவர்க்காவர்நற்கோவையே*॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐ—வரிஷத்துக்கொருஹாயனமாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இப்கிறார்(ஒருஹாயனமென்று)வியசரிராய்க்கொண்டகிரய கிரயாவரென்றபடி. ॥கக॥

ஸ—ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும்வல்லார்- ஸுஷ்டு.மனிபுகழ்- ஸதி ஜகதாதாநாஹவகீர்தி-யுடையவரான, வானவர்க்கு-நித்யஸூரிக் ளுக்கு, நற்கோவையாவர் - நல்லசேர்த்தியாவர்- வியராய்க்கொ ண்டநாராயணாவரென்றபடி. கோவை - சேர்த்தி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவிஸ்வாஸாநுஷ்டாநவிரஹயிஷ்யமாணஸ்ரீமதுஷாந ராதநாஜ்ஞாதிக்ரமாதிகாயநிமித்தம்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

(பாலனப்.)

விஸ்வக்ஸேநாய ஸத்ருஜிதே விஷ்ணவே வீரவீரகயாவை
ஷ்ணவாய சிவாய ஸர்வாய ஸர்வேச்வராய ஸர்வாந்தராத்மநே
ஹரிதக்ஷிகாத்யாயாம்வேதஸ்ரே । மகாயீஸாய
யோகாஸநாதிஷ்டாயாநாத்ருஷ்யாய நாராயணாய நம
வேங்கடேசாய நாதாய நம:;

(ஆவிலையிதாழி-தண்ணைந்துழாய்) (ஆய்ச்சியரிதாழி-நாறுதுழாய்) (தேவர்களிதாழி - செம்பொற்றுழாய்) (பாணிதாழி - பைம்பொற்றுழாய்) எருதேழுதழீஇயதாழி - தண்ணைந்துழாய்) ஏனமாயிதாழி - பைம்பொற்றுழாய்)(திருமாலினையிதாழி - வடங்கொள்பூந்தண்ணைந்துழாய்)(இலங்கைகாவலிதாழி- வம்பவிழ்தண்ணைந்துழாய்),

ஆ — கா — (சங்கென் றும்சக்கரமென் றும்தழாயென் றும்) (கண் ணன்கழல்தழாய்) குளிர்கதியா லும், வாசிஉலவா வாறுகூட்டா லும், காதியினு றுண்டாய வாயுவணீயதிதியா லும், அடர்த்தியா லும், அழகா லும், தொடர்ச்சியா லும், வாழ்ங்கருடைய சேர்த்தி யா லும், திருவாழிதிருச்சங்குகருடைய வாவையத்தா லும், மிகவும் ஸாவதானங்களான திருத்துழாய்மாலைகளாலேயும் வடஉலகாபத ராவஸ்ரீபத திவிகுதிகுதிண வாதிவாஹண வ்யூஹ ணாதிநாத தெதிதீவஸ்ரீவாஸுதேவாண சூத தியாத ஸங்கர்ஷணாவதார மெம்பெருமானே "பாலனையேழு லகு" என்கிறபடியே யொருவயஸ்ஸுக்குள்ளே வேதவியலொழுக்கங்களை ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம் என்று வெளிக்காட்டி யருளினவர் என்கிறார். ॥ ௬௭

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

காலாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ந - ம் - திருவாய்மொழி.

அ — (கோவைவாயாள்) இப்படி யவலஹரான தம்முடைய வல்வாதமெல்லாம்போம்படி தம்மோடே கலந்தருளின வெம்பெரு

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — தொழுகாலவிவரகூடங்களான வவண்டரகாலங்களிலெல் லாமநுபவிக்கவேணுமென் றலற்றினவ ழுவார் மெலியுதோறெ ன்கிறபாட்டில்ப்படியே யொருவயஸ்ஸுவிசேஷம் பெற்றுரோடா கிலும் தமக்கு வாக்காலுஹிலுஷிதமான தொழுகாலவிவரகூட தத்துவரகாராநுபவம் கிடைக்கையரிதாகையாலே இன்னுமத வஹஹராகவேண்டியிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய வாதாதீயங்களை யவணுக்குவ ஸுகுந்நாதி வாவஹொழுங்களு மென்றிப்படி வஸ்துரைப்போலே பேசுகை அவயம தமன்றே வென்ன வவ காரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி காரியால்) இப்படியென்றது தொழுகாலவிவரகூட தத்துவரகாராநுபவாதிநிவேதாயெ ன்றபடி. அவவாதமெல்லாம்போம்படிகலந்தருளினவென்றதுக்கு

இவ்வரலாற்றுக் காலத்தில் எழுந்த பிறமொழிக்குச் சென்ன தேவரலாறு முழுமையாகத் தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். அந்த தேவரங்களையென்னில், அப்புனிதம்மானது பிடித்துத்தாவணமென்றழுத உரவிஜக்குத் தேங்காயைக் கொடுத்தழுகையாற்றுவானைப்போலே வேறொரு முழுமையை ரத்தைப்பண்ணி யநுக்ரஹிப்பித்தானென் றெம்பாரருளிச்செய் வாராம். லோகத்திலேயொருவனை யொருவனென்றவைகூடித்தா லவலுமது செய்கிறேனென்று தலைக்குலுக்கினை லவைகூடித்தவன் வராஹமும் வியவ்யாயமென்றுவரம் தவறு அரசப்போலேயம்பெரு மானும்முடைய கவைகூடி சஞ்செய்கிறேமென்றக்கரிக்க வாழ் வாரும் கீழிழுனைவடறந்து தவறாரனென்று திருமலைதம்பி யருளிச்செய்வாராம். இப்வகூத்தில் தம்மோடு கலந்தருளினவை ன்றது-தம்மோடு வராஹாவதாரனை வென்றபடி. அதாவது:- உம்முடைய கவைகூடி சஞ்செய்கிறேமென் றஹீகாரயாகனை வென்கை. வேர் காலத்தியத்திலுள்ளதைபு மிப்போதே பெறவே ணுமென்று விடாய்த்த விவருடைய வவவாஹமெல்லாம் போம்படி யுவையெல்லாத்தையும் காலசக்கரத்தாணைகையாலே வதாஹாகா ரத்தில்போலே யநுக்ரஹிப்பித்தானென்றருளிச்செய்வாராம். இங் ருகாலத்தைச்சொன்னது லோகத்துக்குழவேகூணம். இப்வ கூத்திலே தம்மோடு கலந்தருளினவென்றது- லோகாலவிவரகூ வேதத்தவரகாரவிஷயிஷ்ணுப்க்கொண்டு தமக்கநுக்ரஹவமெவரா ணனவென்றபடி. இங்குப்ரணயிகூமாவது- ஆழ்வாரோடே கலந்த ருளின விவருடைய வாதாத்மீயங்களேயே ஸ்வரூபநாஷிகளாக வ ஹிரோபித்தைக்கிடான லெஸ்வரவிலோஷம். வேர் நிவர்த்தமான போது இந்தவ்ரணயிகூமாவது ஆழ்வாரலெவகூத்தபடியே கா லவிவரகூவேடங்களான ரஸிகஸ்ரணவிஷயதாரைங்களை இவர்க நாஹவமெவரூபங்களாக்கி இவருடைய வாதாத்மீயங்களேயே தனக்கு தத்விஷயதாரவிஷயாவி தவரஸ்வரூபநாஷவவாரங்களாக வஹிரோபித்தைக்கிடான லெஸ்வரவிலோஷம். இத்தைதே ஸ்ரீமத்ஸ்ரீ வேதவென்றும் சுவிதாவிதாவஸ்தகவமென்று மாவர்யர்ருளிச் செய்தார். * * * * * *

ழ — கோவைவாயாள் பொருட்டேற்றினைருத்தமிறுத்தாய் மதினிலங்கைக்*கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய் குலநல்யாஜன மருப்பொசித்தாய்*

* முதற்பாட்டு. *

ஆ — மானுடைபவுணயிகழ ணாகாலைஜநிதவீ கியாதிலையந்த வரணயிகவத்தைதப்பேசுகிறார். கதிவையவுஷஹ ;ரவிவாஹுரஹ வுக வஹவாதீஜநவொரயவஉஸாஹஸ்) கூவஹுயாவீப கரஹா ஊராஜிதவிரொயி நிரஹஜநிதமான வுன்னுடைய ஸ்ரஜாவ

இ — வரிவர்ரோபத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (கதி வைலை தாழிநிரஹ நான்னுமளவாலை) அதில் கோவைவாயாள் பொருட்டென்கையாலே ஏற்றினைருத்தமென்றது-கூஹவைஷுவதி கிவுஷஹாஹவாரவாமன்றென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வுஷஹாவரிவாஹவாரஹவுக்கூமென்று) மதினிலங்கைக்கோவையென்று ராவணனை ஐஒலெகயாலே நிரவிவித்தற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஹவாவீதுதாழியால்) (கூவஹுயாவீபகாவுஉத்தாலே) குலநல்யாஜனயென்றது வ்யாவ்ருதம். இது உலகுக்ஷணமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (கூம்வஹசாழி) தாதீயவாதத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்(ஜநிதமானவி சாழி)

ழ — கோவைவாயாள்பொருட்டு - வி-வாயரையான தீமைக்காக, கோவை - வி-வஹமும். வாய்ஸாவும் இக்ஷணயா சுயராவும். வாயுடையவள்-வாயாள். எற்றின்-எறுகளுடைய, எறு-வுஷஹம்- எருத்தம் - கழுத்தை, எருத்தமென்று கழுத்துக்குப்பேர். இறுத்தாய் - முறித்தவனே? மதினிலங்கை- வுராகாரஸாமியான ஐஒலெகக்கு, கோவை - வாஜியானராவணன், கோவென்றதுவாவீவாஹகம். கோவையென், றதுவாயிஜாவெஹ-ரிதீயா. வீப - நஸிக்குப்படி, சிலேடைநாமிவாஹ, குனித்தாய்- வணக்கினவனே? குலநல்யாஜன - வஸகாரஜாதமாய் இக்ஷணங்களாலேநல்லதான, மஜத்தினுடைய, கூவஹுயாவீபத்தினுடையவென்றபடி. மருப்பு-ஊகத்தை, ஒசித்தாய் - கநாயாவெஸநமுறித்தவனே, ஒசித்தல்-

மூ—பூஷவவீயாநீர்தூவிப்போதால்வணங்கேனெனுங்கின்* பூவை
வீயாமேனிக்குப்பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே* ॥க॥

அ—நிராகரணம்மானஸிஸிரோவஹாரங்களினால் தத்தங்கூறுங்க
ரிலேயுன்றிறத்தில் நான்செய்யாதிருக்கச்செய்தியும், என்னுடைய
நிலையானது ஸீதலமாய் நிராகிரபவுமயமாய் வாஷ்வஹா
வவுக்கூசாரமான வுன்னுடைய திருவடம்புக்கு வஹ்யமாய்
வவுக்குரோவநிராகரமான ஸிவ்யாமராமமாவஹித இதென்ன
பூஜையிகுமென்கிறார்.

இ—இருக்கச்செய்தியுமென்னுடளவாலே) அதில், (ஸிஸிரோவச்
வாரஹாவைத்தாலே) பூவைவீயாநீரென்றது வ்ராவ்ராகம்.(தத்தங்கூ
ங்ஹாவைத்தாலே) போதாலென்றது வ்ராவ்ராசீம். நிரவொனது எ
ன்கிறதற்கு ஸிவ்யாமராமமாவஹித வென்கிறதோடே சாஜபம். நா
லாம்வாஹத்தில் பூவைவீயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸீதலைமயிதாஹியால்) நின்மேனிக்கென்றபிரித்து
ரைக்கிறார் (உன்னுடையவிதாஹியால்) பூசுமென்கிறவுடத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஹ்யாரபிதாஹியால்) சா
ந்தென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (ஸிவ்யதாஹியால்) இதுக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதென்னவிதாஹியால்) ॥கி॥

ஸ—முறித்தல். போதால் - கால்களிலே, அந்தந்தயாஜவிகளி
கால்களிலேயென்றபடி. பூவைவீயா - வாஷ்த்தைவிடாததான,
வீனை-நஸிக்கை. இங்கேவிடாமையைச்சொல்லுகிறது. வாஷ்வ
ஹிதமானவென்றபடி. நீர் - ஜலத்தை, தூவி - ப்ரோக்ஷித்தாலே யதா
மாக வஸவிர்த்து, பாஜபுரோடாஸாதிகளிலே வஸி
விர்த்தியென்றபடி. வணங்கேனென்னும் - வணங்கினேனில்லையாகிலும்,
தத்தங்கூறுகளிலே யுன்னை வெவித்திலேனுகிலுமென்றபடி.
என்னெஞ்சமே - என்னுடையஹ்ருதயமே - பூவைவீயா - பூ
வைவீயாகாநிற்கிற, சுதவீவாஷ்வமாகாநிற்கிறவென்றபடி - பூவை
சுதவி, வீ - வாஷ்வம். சுதவீவாஷ்வஹ்யமாகாநிற்கிறவென்
கை. நின்மேனிக்கு - உன்னுடையதிருவுடம்புக்கு, பூசும்சாந்து -
பூசத்தக்கவஸாரமும், என்பக்கல்பண்ணபத்தகலவென்னெஞ்சத்தை
ப்ரயுனக்கம்ராகமாக்கிக்கொண்டாயென்றபடி. ॥ஞ॥

ழ— பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே புணையுங்கண்ணியெனதுடைய*
வாசகஞ்செய்மாலையே வாய்ப்பட்டாடையுமஃதே* தேசமான

அ—(பூசுஞ்சாந்து) நிவிலுலகம் நிழலெனாழிலணாவமத
வலவெ-ழுராவலுலாவனுப், வலிதெகாரகிவலுப்க்கொண்டு ழுரீ
லெவெகணைநிலபனுபிருந்த வெம்பெருமானுக்கு வாவிஷயமாக
சிகூகூகமான வூஜகீகீ-ந்நாஞ்ஜலி பூலூதெலெகூகவுதியே

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ—நூலமுண்டுமிழ்ந்த வீசனென்றவயித்துத் தாதுப-ம்மருளி
ச்செய்கிறார் (நிவிலெதாழியால்) எகழுர்த்திக்கென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (வலிதெகெதாழியால்) வலிதெகாரகிவகம் வர
ரகிவத்துச்சு பூவலிசமாகையாலிங்கே லெவெகணைநிலபகு
முமம் வலிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ழுரீலெவெகணை
தாழியால்) என்னெஞ்சம், எனதுடைபவாசகம், என்கைகூப்பு,
என்கிறவிடங்களில் வஷ்ஷீவலிகாவலத்துக்குத் தாதுப-ம்மருளிச்
செய்கிறார் (வலிவிஷயமிதாழிபால்) என்னெஞ்சமென்றது கீழ்ப்
பாட்டிலுக்தமாகையாலே இங்கு ஆகூஷணயாழிநாவாரவாரவா
மென்றுகாட்டுகிறார் (வூஜகீகவலைத்தாலே) வாசகஞ்செய்மாலையே
யென்கிறதை வலம்பூவலிக்கிறார் (கீத-ந்நகவலைத்தாலே) கைகூப்
புச்செய்கையென்கிறதை புரைக்கிறார்(சுஞ்ஜலிகவலைத்தாலே)இதுஉ
வலகூஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்(பூவூஜகீதாழியால்)

ஈ—நூலமுண்டுமிழ்ந்த - லோகங்களை நிழணம்பண்ணி வூ
வஷித்தவனை, ஈசன் - சுகலனவம்பவலனை, நிபதோவானவென்
றபடி. எந்தை- வலாதியான, எகழுர்த்திக்கு- வலிதெகாரகிவெ
யான சிகிக்-னையுடையவனுக்கு, என்னெஞ்சமே - என்னுடை
ய வூஜகீயே, நெஞ்சமென்றது இங்கே ஆகூஷணயாவூஜகீவாரம்.
பூசும்சாந்து- வஷடம். எனதுடைய, என்னுடைய, வாசகஞ்செய்-
வாவகங்களாலே செய்யப்பட்ட, பலவங்களாலே பூஜிக்கப்ப
ட்டவென்றபடி. மாலையே-சிரவாஷபூமான வூவையமே,புனையு
ங்கண்ணி - சாத்தத்தக்கதிருமாலை, அஃதே- அதுவே, அந்தவாசக
ஞ்செய்மாலையேயென்றபடி. வான் - சுகீபூவுடான, வான்பலவு

மூ—வணிகலனுமென்னகூப்புச்செய்கையோடீசன் நூலுமுண்
டுமிழ்ந்தவெந்தையேகமூர்த்திக்கே* ॥உ॥

எகமூர்த்திமிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி* யாகி

ஆ—ஸ்வயம்பூவென்கிறதை நிராகரிப்பதற்காக நிராகரணத்தை
கருதிவ்யாக்ரஹணாதி வஸ்வாதிபோலெனக்கூறாமற்கூறினார்.
ஒருவனுடைய வ்யாசோஹமிருக்கும்படியேயென்கிறார். ॥உ॥

(எகமூர்த்தி)ரூபாகூயதிதயுவிஜயிவ்யாக்ரஹவிவிஜிஷுணய்,
பூர்விவைகுண்டநிலயனுய்க்கொண்டு வ்யூகதிஜஹஸத்ரியாஹம்

இ—பூசுஞ்சாந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வயம்பையென்பதால்)
புனையுங்கண்ணியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வயமென்று)
வான்பட்டானைட யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சுவைபவென்று)
தேசமானவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிராகரியாதென்பதால்)
அணிகலனுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வயாக்ரஹணவென்று)
பாட்டுக்குத் தாதயிட்டருளிச் செய்கிறார் (ஒருவனுடைய
விதுவாதியால்) ॥உ॥

மூன்றுமூர்த்தி.

எகமூர்த்தியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ரூபாகூயதிதுவாதி
யால்) இங்கே வ்யூஹாவஸ்தாமருளிச்செய்கிறார் (பூர்விவைகுண்ட
நிலயாதியால்) இருமூர்த்தியென்கிறதினவஸ்தாத்தைக் காட்டுகிறார்
(வ்யூகதிஜஹவைபவங்களாலே) மூன்றுமூர்த்தியென்கிறதினவஸ்தா

ஈ—மதிஸ்நாவ்யுத்தைச்சொல்லும்பட்டாடையும்-பட்டுத்திருப்பரி
யட்டமும், ஆடை -வஸ்த்ரம், என்னகூப்புச்செய்கையே-என்னுடைய
வ்யஞ்ஜலிவைபவமே, தேசமான - விசிஷ்டமான, அணிகலனும்-
அணியப்பட்ட - ஆபரணங்களும், அணிகை - கைங்கர்யமாக
ச்சாத்துகை, கலன்- ஆபரணம், அவதானயிவையெல்லாத்தையுந்
தனக்கிப்படி பண்ணிக்கொண்டானென்றபடி. ॥உ॥

எகமூர்த்தி - ஸஜாதீயோபமான வ்யாவர்த்தகவஸ்துவைபவத்தையுடை
யவனேதான் இருமூர்த்தி-வ்யூகதிஜஹாவஸ்தாரூபத்தையும்,
மூன்றுமூர்த்தி- திவ்யாவதாரரூபத்தையும், பலமூர்
த்தி-வன்காதலொழிபர்வ்ய வைலக்ஷண்யவிபவத்தையும், ஆகி-

ழீழ—லையந் துபூத்மாயிர்ண்டுசுடாயருவாகி* நாக்மேறிநடுக்கட்
லுட்டுயின்றநாராயணனேபுன்* ணகழுற்றுல்

ஸ்ரீ—கோராழநீம் வூஹூக்கரண வளுஹுதி உம்ஹுவுயஃரிவி வஹாகுமஃங்ரைக்கும் கஹ்ஹேவஃதி-ஃ வெதநஜாதங்கள்ரைக்குமீ வூஷ்டாவாய், அவற்றிலுண்டாய் வழ்ஹுசுவுமஃம்மாக வஹுயஃரிதியாய் வவுழ்தனுய், வூஷ்டாமான் ஜ்மதநிலுடையப் ரகூஷணாக்மஃம்மாகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி நாமக்யஃம்க்ஷராயிபாயி ருந்த நாராயணனை யுன்திருமேனிக்கவெகூதிமான் வவஃ

இ—த்தைக்காட்டுகிறார்(தீர்வியெத்ராழியால்) பலமூர்த்தியென்கிற தினுமுஃத்தைக்காட்டுகிறார் (நிஃவூலூஹுதீத்ராழியால்) ஐந்துப்பூதம்மாய் என்கிறதின்முஃத்தைக்காட்டுகிறார் (வளுஹுஃவிதெத்ராழியால்) இரண்டுசுடராயென்கிறது னமுஃத்தைக் காட்டுகிறார் (ஹும்ஜுத்ராழியால்) அருவாகி என்கிறதின்முஃத்தைக்காட்டுகிறார் (கஹுஹவஃதீஃத்ராழியால்) ஆகிஆர்ய் என்கிறவஃங்கள்ரைக்குத் காதீபஃம்ருளிச்செய்கிறார் (வூஷ்டாவாயென்று) வெதநனுக்கு வூஷ்டாவாகையாவது வெஷர்ம்ஜுத்ராந விகாவஸாஹுவவுழ்ராவாழக் ணைக். இருமூர்த்திபிராழிகளில் மூர்த்திமாவுத்தாலும் ஐந்துழ்தம்மாயிராழி வஸாதாமாயிகரணவுத்தாலும் வுவுர்ஹெண்ணாஜ்மஹஹெ யஃரிக்கும் வஸஜமென்றுகாட்டுகிறார் (அவற்றிலுண்டாய்வித்ராழியால்) சுஹுயஃரிக்கும் வழ்தாஹுமஃம்மென்னுமிடம் சுஹுயஃவ்ஸ்ஹ்வ வஸஜமென்றுக்ருத்து. நடுக்கடலுட்டுயின்ற வென்கிறதற்குத் தீர்த்தஃம்ருளிச்செய்கிறார் (வூஷ்டாமானவித்ராழியால்) உன்ஞ்சுழற்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்திருமேனிக்கித்ராழியால்)

ஸ்ரீ—ஜநித்து, ஐந்துபூதமாய்-வளுஹுதிகரதிவ்வையும் ஜநித்து, இரண்டுசுடராய்-உஹு,வயஃரதிவ்வையும்ஜநித்து, அருவாகி-ஜீவராசீரகணமாய், நாகமேறி-நாழுயிரனந்தனை, நடுக்கட்டுள்ளே வஹுத்துயிலே, துயின்றமாயி கணன, துயிலுணர்-மாய்நீக்கி, கடலுள்துயின்ற என்கிறவிடத்திலே ளகாரவுடனே தகாரஸ்வரூபமான உஹயொழிகாரமெஹும். நாராயணனே-வஸ்ம்வெளி, உன்ஞுக்முற்றும்-உன்திருமேனியிலுண்டாய கூஜுஹுத்தையும், உன்திருமேனிக்கு ழீவண்ழுய வூதநு நஹுவஷணாஜி கள்ளஸ்ரத்தையுமென்றபடி

மூ— மகத்திடக்கியா வியல்லன் மாய்த்ததே* ॥கூ॥

மாய்த்தலெண்ணினிவாய்புலைதுந்தமாயப்பேபுயிர்* மாய்த்த

வாயமாயனேவாமருளேமாதவா* பூத்தண்மாலைகொண்டுன்னை

ஆ— னொழுங்களுங்காணும்காணுன்றிறத்திற்பணணும் வழுகிகளேயாக

க்கொண்டிருக்கிற வுன்னுடைய மஹாமாணத்தை யபஹரித்து

என்னுடைய மூலமுமபஹரித்தேதனென்கிறார். ॥கூ॥

(மாய்த்தல்) சூழ்ச்சிகவிரோயிநிரஹநவஹாரவனும், சூழ்ச்சி

கஹரீஹரிதபூஜனும், ஸ்ரியஃவகியாயிருந்த வுன்னை வரவேதகா

இ- அகத்தடக்கியென்கிறதற்குத்தாதுபமருளிச்செய்கிறார்(காணுன்றிறத்திலி தாழியான்) ஆவியல்லன்மாய்த்ததே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்னுடையவி தாழியால்) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

மாய்த்தலி தாழி மயலேயி தாழத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ச்சிகவிரோயீ தாழியால்) வாமநனேயென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ச்சி கஹரீஹரிதபூஜனும் தாழியால்) போதாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வரவேதாழியால்)

ப— அகம் - நெஞ்சம். அகத்து. உள்ளே, என்னுள்ளேயென்றபடி அகம் - உள். அடக்கி - என்னுள்ளேயிருப்பனவாகவநவஸ்யிதனென்றபடி. உனக்கு - ஸ்வாதந்ரியமில்லாத நாயிகளென்னுடையநஞ் சரஸ்வதிகளேயாயிருக்கிறபடியையபஹரித்தவென்னை: ஆவி- ஜீவாதாவானது, அல்லல் - துர்வ்யத்தை, மாய்த்தது - போக்கிற்று, நீக்குரீவேமாயிற்றென்றபடி. * * * ॥கூ॥

மாய்த்தலெண்ணி - லம்ஹாரத்தன்தக்கோவி, இன்னருடையவென்று சொல்லாமையாலே லவஹத்தினுடையவும் லம்ஹாரத்தைதக்கிரவள் கோலிவந்ததென்கிறார். ஸரீரியை நலித்தால் ஸரீரியம்தன்னடையே நஸிக்குமிறே. ராகஷஸன் பெருமாளைவிட்டுப்போகிறானென்றுசொல்லுமளவத்தை, கூஹாநுஹஜ்ஞாலவஸம்ஸயஃ, என்றாரிறே ஜடாயுராஜர். வாய் - திருபவளத்திலே, முயலுதற்க - லங்கைதக்கிகோடுதந்தவளான், மாயப்பேய் - ஜடாவிநிபானவதிகளையுடைய, உயிர் - ஜீவனை, மாய்த்த, நஸிப்பித்தவனை, ஆயிழாவாலனை, மாயனை-சூழ்ச்சிகளேனை, வாமனனெமாதவா,

ஏ— ப்போதல்வனாங்கிதோ துன்ன் * தூத்தண்மாலைகொடுமுடி
த்தப் புனைபுங்கண்ணினிப்பை வைதுயிர்தே * ॥ ச ॥
கண்ணினியென தாயிர்காதல்ஸ்வைகட்டுகாதி முந்து முதலை *

ஐ— ங்கனிதெல தூத்தனைமாலைகொண்டி வொய்யாதிருசுகுகுடை
யும்,உன்னுடைய தூத்தண்மாலை யெடுமுடிக்கென்னுடைய வாழ்
புனைபுங்கணையினியாயிற்றென்கிறார்.

(கண்ணனி) ஆ சிசுகுலதிபவைதலுவாவனை திருவ
யுடையபுனை கண்ணவுத்து நன்திருவடிகளிலும் திருமார்பிலு
ஓ— வெதிசுரவுதிரவாதிவாரை ஜெயபாலை வலைபெற்ற
விசேலியென்றபடி. மெலவும் வைத்தும்.

ஐந்தாம்பாட்டு.

காலைசந்தரத்தாறுச்சுரன்சிறுகற்குக் காதையுமருளிச்செய்கி
றார் (ஆதிகுலமெதாவில்) புனைபுங்கண்ணினியெனதுயிரென்
றது தீம்பாட்டிலுஞ் சொலவியிருக்கையாலும் வாதாதீயா
காமமிக்கார விங்கே காலவஸீதாதிவாரமென்கிறார் (கண்திருவடி

ஈ— பொதில்-வாழுகிறாளைநாவாந் தீவாலைவிடஜீவாட முதி
நாயாவலவழபங்களிலே, தூதுதண்மாலைகொண்டி - தண்டூமாலையை
ன்றுமாறியெனயிப்பது. ஸ்ரீ தலவாலதிபெனையைக் கொண்டென்
றபடி.உன்னவணங்கிகனெனும்-சிலவிக்கற்பெற்றேனில்லையாகிலும்.
எனதுயிரே - தீதீபாதாவே, தகுலாதிவெதியனென்றபடி. கின்-
உன்னுடைய, தூத்தண்மாலை - தண்டூமாலையென்றுமாறியெனயிப்பது
ஸ்ரீதலவாலதிபானனென்றபடி. நெடுமுடிக்ரு - தீவ-
மான திவ்யகிரீடத்துக்கு. புனைபுங்கண்ணி - சாத்தத்தருதிபான
தாலைவிதாழும். காதல் - என்னுடைய வலவ
மானது - கருகத்சாதி-கருகுயமாய் திஜிவுமான முடிமுதலை

ஏழு—வெண்ணில்பல்கலன்கருமேலுமாடையுமணிந்து* நண்ணி
ழுவுஞ்ருகவிற்றுங்கீர்த்தியுமணிந்த* கண்ணனெட்டிராவனம்
மான்காலசக்கரத்தாளுக்கே* ॥ந॥
காலசக்கரத்தெடுவெண்சங்கங்கையேந்தினைப்* நாலுமற்று
ஆ—திருத்தோளிலும் சாத்திபருளக்கடவ திருத்துழாயென்
னுடைய வாதோ; சுவலம்வெயுகாநாவிய ஓவுலகுஷணங்களரும்
வெவாவிதவிவுவீ காவுவுமும்வலுகுவெனாகுங்கருஞ்சொல்லிபேத்
துங்கன்னுடையகீர்த்தியுமுற்றுமெல்லாமென்காதலிலையென்கிறார். ॥
(காலசக்கரத்தெடு) வலகுஜுனுப் வலகுமுகியாயிருந்தவுன்

இ—களிலுமிதுாதியாவ்) எண்ணெனில்பல்கலன்கரு மென்கிறதையு
ரைக்கிறார் (சுவலம்வெயுதுாதியாவ்) எலுமாடையுமென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (வெவாவிதுாதியாவ்) ழுவுலகு நவிற்றுங்கீர்த்தி
யுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (வலவெகுாதியாவ்) ॥ந॥

* ஆறும்பாட்டு. *

இப்போதெம்பெருமான் தாமவெகூடித்தபடி தம்மோடே
தலைந்திருக்கச்செய்தேதலைமிட்டு நானைழுத்தாலொன்றும் வாரா
யுதநிலுமென்றிப்படி நிரவதியமெயிவ்போலே பேசுவானென்ன
ன்ன இந்த வலகுவெரு சாரணாகதரணமாகப் பாட்டுக்குத் தா
தையகும் சொல்லக்தோடி வடிவகாயகத்துக்குத் தாதையகுமரு
ளிச்செய்கிறார் (வலவகுஜுனிதுாதியால்) உதாரயகத்துக்குத்
தாதையகுமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுலுழிதுாதியால்)

இந்தபாஜஜெநக்கநாமாணாக்காவுவாகயகும்.

காலசக்காத்தெடு - பாதாக்கருக்கு தூதாவலுபமானை
ஆகுத்தோடே, வெண்சங்கம் - யவலுமானபாஞ்சவத்தை, கைவந்
திணுப் - வலங்களிலேயரித்தவனே, நாலுமற்றும் - மொகுங்
ழு—கிரீடம்முதலான, எண்ணெனில்-வடிவுபாடிநருங்கான, பல்-
கலனும்-வெலுத்தாலே வெலாக்களான, கலன்கருமும்-வரிவணைந்
துருமும், அணிதே-அந்தவெலுமே, எலும்-ஒத்திராநின்ற, கரு-பு-வி
வுராகாநின்ற என்றபடி, ஆடையும் - திருப்பரியட்டமும், ழுவுலு
கும் - திவியாகுலுகழும், நண்ணி - கிட்டி, நவிற்றும் -சொல்லு
ம்படியான, நவிலுகை - சொல்லுகை, வலாக்கும்படியானென்ற
படி: கீர்த்தியும் : கீதியும், அணிதே - அந்தவெலுமே. ॥ந॥

மூ—முண்டெமிழ்ந்தநா ராயணனேயென்றென்* றேழுலகுந்
தொழுத்தாலொன்றும்வா ராயாகிலும்* கோலமாமென்சென்
னிக்குன்கமலமன்னகுரைகழலே* ॥ ஸ்ரீ ॥

ஆ—ஞலும் விஶ்வாஸிக்கவொண்ணாத தொருபடி என்னுடே
யஹங்காரத்தைப் போக்கியருளினானென்கிறார். கூரிகவிரோயி நிரவதவுல
ஹாவமான ஸ்ரம்வேதகூராதிவ்யாயாயொவெதஞ்ஞைக்கூராணாவுஸள
ஹாதஉ-ஹவளஸீயுராதி கூவுராணமாணவிஸிஷ்டமாயிருந்தும் இப்படி
என்னுடைய அஹங்காரத்தைப் போக்கியருளினானென்கிறபடி. ஸ்ரீமதே
யனைக்கு ஸவ-ஹமஹாஶ்யாமபடி என்னுடைய அஹங்காரத்தைப் போக்கி
யருளினானென்கிறபடி.

இ—கமளல்ஒவற்றையும், உண்டுமிழ்ந்த - ஸங்கோசித்துஸ்வ-வயிற்றதவ
ணை, நாராயணனே, என்றென்று - இப்படி சொல்லிச்சொல்லி,
ஓலமிட்டு - கூப்பிட்டு, ஓலமிடுகை - கூப்பிடுகை, நாணைழுத்தால்-
நாலு வார்த்தை நம்பண்ணினால், ஒன்றும்வாராயாகிலும் - ஏஷஞ்சுத்தும்
வாராதிருக்க நினைப்பாயாகிலும், நாணிப்படியழைத்தாலும் வரா
திருக்கும்படி இப்போது விஶ்வாஸிக்க நினைப்பாயாகிலும் என்ற
படி. கமலமன்ன - உதரஸமான, அன்னவென்றுஸ்வ-ஸாம்
உன் = உன்னுடைய, குரைகழல் - ஸுகுமாரயுகளமான
திருவடிகள், குரை - யுகள, என்சென்னிக்கு - என்னுடைய சிர
ஸுக்கு, சென்னி - சிரஸ்வ, கோலமாம் - சோபகாரமாம், நீவி
ஶ்வாஸிக்கநினைத்தாலும் உன்திருவடிகள் என்சிரமேஸ்வவிட்டுப்
போகாதென்றபடி. ஸ்வ-ஸக்தியான உன்னாலும்விஶ்வாஸிக்கப்போ
காதே என்னுடைஅஹங்காரத்தைப் போக்கியருளினானென்கை.

இந்தயொஜனையில் ஒன்றும்வாராயென்னுமிடம் க்ருஷ்ண
கையால் யொஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் அதில் த்ருதீயவாக்ய
தையுரைக்கிறார் (கூரிகதத்வாக்யத்தால்) நாராயணாபராதமும்
ருளிச்செய்கிறார்(கூராணவாக்யத்தால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபிரித்வாக்யத்தால்) இப்படியென்
றதுகீழுஞ்சுபாட்டுகளிலும் உக்தமேயென்றபடி. த்ருதீயவாக்
யத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதிவாக்யத்தால்)

ஸ்ரீ—குரைகழல்கணீட்டிமண்கொண்டசோலவாமனர் குரைகழல்

அ—(குரைகழல்) பூணகஜநவாரிதாணாகவ-ர்மாக வலதீ
ணக்ரைப், கதிஉ-ாதிவுறவதி தரைப், ஹிவதிறுகவஸியிமதியுனை
இ— நானிவைகூதித்தபதியெல்லாமிடபோது நீ யென்னெதி
லம்மொழிவதித்தராகின்றதே, இப்படி நீயென்னெதி லம்மொழிவதா
கிறாழிந்தாலுமிடனைக்கு வேறொன்றிலும் ராவியன்றிக்கே உன்
பக்கலிலேயே ஹொருகைநாலக்கியாம்படி என்னையுன்பக்கல் நி
ரதிசயபரணயிபாக்கிறை யென்கிறரென்றபடி. இத்திருவாய்
மொழியிலே யவனுடையபரணயிகத்தைச்சொல்லாநிற்க நடுவே
நம்முடைய பரணயிகத்தைச் சொல்லுவானேன் னென்னில்;
என்னுடைய சுதாதீபங்கள் உனக்கு வருகாநிற்கிலும் ஹொருக்க
ளாறுப்போலே உன்னுடைய சுதாதீபங்களை எனக்கு வலக்
ஹொருக்களுமாப்திதன்றிப்படி சுவிநாநாவளதிநவருமுண்டா
ம்படி புன்னுடைய பரணயிகமன்னை நிரதிசயபரணயிபா
த்திதன்னைகக்காகச்சொல்லுகிறரென்றுமருத்து. ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பரமபதவாசத்தில் சுவ-ாகவஸிக்கிற வ-ர்த்தையருளிச்
செய்கிறர் (பரணதிதாழிபால்) பரமபதவாசத்தாக்குத் தாத
ய-ர்மருளிச்செய்கிறர (சுதாதீதிசாழியால்) இதீயளவாசத்
இத்தோஜம்மெக்குமாவோ-ர்.

ஸ்ரீ—நானழைத்தாலி கருகுவ-ிவ-ர்உகூ. ஒன்றும்வாராபாகிலும்
வராஷத்தும் வாராதிருப்பபாகிலும். இப்போதுவம்மொழிந்திரு
க்கிறதீமுன்புபோலே வம்மொழிபாதேதின் றுநான்கூப்பிட்டழைக்
கச்செய்தேயும் வாராதிருப்பாபாகிலுமென்றபடி. சமலமன்னவுன்ரு
ரைகழல், என்சென்னிக்கு - என்னுடையமரிரவ்வாக்கு, சென்னி-
மரிரவ்வா, கோலமாம் - சுலபகாரமாம், அதுவேயெனக்கு நிரதி
சயபோகமென்று காணுவகதுணிநிருப்பேனென்றபடி. ॥கூ॥

குரைகழல்கள்-விஸ்தீரணதாயனதி நவடிகளை, குரை விவ்வாரம்,
கீட்டி - சுணவிதிவபர்தேஜஸ்வி-ர்தாவமாக வாவிப்பித்து,
மண்கொண்ட - திவாவைபிபக்கல்நின்றும் ஹரிணியைபஹ்வாத்தவ
ரை, கோலவாமரை - வாரநரனவாதிநரை, கைகூபபுவர்கள்

ழை—னைகசூப்புவார்கள்கூடநின்றமாயமே* விளைகள்பூவுநீருண்
கொண்டேடத்தமாட்டேனேலுமுன்* னுடைகொள்சோதித்
திருவுருவமென்னதாவிமேலதே* ॥எ॥

ஆ—வுன்திருவடிகளிலே கூதிஸீதலைவானே மம்யவோழிகள்
யாதிகளைக்கொண்டு நான் சிலவுதீதகோப்பண்ணினை லைவுனக்கு
லொழுமாலைகயிருக்கைகயன்றிக்தே, நானெறுவுதீ பண்ணதிரு
க்கச்செய்தேயும் வாஜுநவாவாரிமெஉ) தெஜோபதிவுரவிவ்வ
னை வுனக்கு என்னுல்டடகூதுவ(ம்)தியே யாராகழும் லொழு)
முமாயிற்றென்கிறார். ॥எ॥

இ—துக்குத்தாவுபமருளிச்செய்கிறார் (மதெது)கெத்துாழியால்)
தூதீயவாஜுத்துக்குத் தாத்துபமருளிச்செய்கிறார் (கூதிஸீத
லைதுாழி இருக்கச்செய்தேயுமென்னுமளவாலே) உரைகொளை
ன்கிறதற்குத் தாத்துபமருளிச்செய்கிறார் (வாஜுநவ்வதுாழி
யால்) சோதித்திருவுருவமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தெஜோஜ்
யெதுாழியால்) என்னதாவிமேலதே என்கிறதற்குத் தாத்துபம
ருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிதுாழியால்) ॥எ॥

ஈ—கூஞ்ஜலிபண்ணுகிறஜநங்கள்.குளரகழல்கூடநின்ற.ஹரிவரண
ஹ நியாகதமான வுன்திருவடிக்கீள யன்டையும்படி நின்றவளுனை, டா
ய்தீனை - சூஜுபஹரிதனை, கூஞ்ஜலிதாதீ ஹுனையய்லைசூஜுபஹ
ரிதனென்றபடி. விரைகொள் - பரிஜலேயாகதமான, விரை -
வரிஜலேம், பூவும்-பாவுத்தையும், நீருங்கொண்டு - தீயபுத்தை
யுங்கொண்டு. ஏத்தமாட்டேனேலும் - ஸுதீக்கமாட்டேனேயா
கிலும், கூராய்க்கைக்குறுப்பாக வுனக்கென்பக்கலிலே சூஹிஜு
வுழண்டாம்படி ஸுதீக்கஹாகதனல்லேனகிலுமென்றபடி. உரை
கோள் - வாக்கைக்கொண்டதான, உரைமாலை - வாக்கியவாலகம்,
கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, வாக்குக்கு - பரிஹாஸுமல்லாததான
வென்றபடி. சோதி - தெஜோமான, உன்திருவுருவம் - உன்னு
டைய திவ்யவிக்ரஹம், என்னதாவிமேலது - ஒதீபோதாவின்மேலே
பிரகின்றது, ஒஸுவாரவ்வாயீநமாகாநின்றதென்றபடி. ஒஸுவ
தெதேயுன்வடிவுக்கு யாராகாதீகளாகதீ சூவுகத்திபண்ணுகிறு
துவன்னை. * * * * எ

* * * * *

மூ—என்னதாவிமேலையாயேர்கொளேழுலகமுந்* துன்னிமுற்
றுமாகின்றசேதிரனானலூர்த்தியா* யுன்னதென்னதாவியு

ஆ—(என்னதாவி) நீபதேதயாவலவர்மோகாதீர்வுவிஷ்ணுப்,
ஈவாவதுஸ்துஸ்துகாசினுறிருந்துவைத்து ஓதுகையாரகுலயிருந்தவனே
ன்னுண்டைய கூதீர நீயிட்டவழக்காயுன்னுண்டைய தீவுராத
லாரதிவுமும் நான்னிட்டவழக்காம்படியாக என்னுடனே கலந்த
ருளினைபென்று தம்மோடே கலந்தருளினபடியைப்பேசி அதொ

எட்டாம்பாட்டு.

இ—வ்கொளேழுலகமும் துன்னிமுற்றுமாகின்றஎன்கிறதற்குத்
தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நீபதேதயெதிராகியால்) என்ன்
தாவிமேலையா யென்கிறவிடத்தில் கூஹிவுர்தாகூர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (கூவாவெதிராகியால்) என்னதாவி மேலையாயென்கிறத
ற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஓடிகெதிராகியால்) உன்ன
தென்னதாவியுமென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்
னுடையவி திராகியால்) என்னதென்னதாவியு மென்கிறதற்குத் தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதிராகியால்) தாதீய

ச—ர்கொள். வொளதேயர்யாகுங்களான, எர்- வொளதேயர்ம்.
தம்மோடு வம்ஸ்ருஷ்டித்தபின்புளம்பெருமானுடைய விசுவி
கியும் வளதேயர்யாகுடாய்த்தென்கிறார். ஸர்ரிதாஷ்டானவர்
றே ஸர்ரமும் உஜ்ஜீவமாமிறே, எழுலகமும் - வஷ்டலோகங்களையும்
துன்னி - துத்து, பூரித்து, வரிணர்மாகவ்யாவித்து என்றபடி,
முற்றுமாகின்ற - கூ-சுவுவர்கார்குறைவின்ற, சோதிரனானூர்
த்தியாய் - வஸ்ரூகாஸஜ்ஜாநவஸ்ரூபனுப், ஹரந்ராவவஷ்டம்
ரூவதித்தும், என்கிறவிடத்தில் வவர்ஸ்ரூபம்போலே இங்குஞ்சி
கிர்ஸஷ்டம்வஸ்ரூபவவ்யாம். விஜ்ஞாவாமாகவுமாம். ஞானத்தை
மூர்த்தியாகவுடையவன் - ஞானமூர்த்தியான், அவனுக்கு வம்வ்ர
ஞ் ஞானமூர்த்தியரென்று, என்னதாவிமேலையாய் - என்னுடைய
சூதாவின்மேலேயிருக்கிறவனே, இதுவும்வடவ்ர. ஓசுவஸ்ரூ
வாயீநனேனென்றபடி, ஓதுகையாரகுணவனேயென்னை, என்ன
தாவியும் - ஓதீயர்தாவும், ஓசுவஸ்ரூவமுமென்றபடி. உன்னது-
ஓதீயம், கூஹிதியர்யாய்த்தென்றபடி, உன்னதாவியும் - கூதீயர்

ரூ— மென்ன துன்ன தாவிபு * மின்ன வண்ணை மேநின் ரூயென்
னுரைக்கவல்லேனே * ॥அ॥

உரைக்கவல்லனெல்லே னுன்னுலப்பில் கீர்த்திவெள்ளத்தின் *

ஆ—ன்றும் தோராமையாலே பின்னையும் இன்னபடி என்னேடை
கலந்தருளினையென்றன்றும் சொல்லுகிலமல்லவென்கிறார். ॥அ॥

(உரைக்க) நாணுரைக்கவல்லேனல்லேன், வல்லவம்ஸதனை
ச்சொன்னேனேலாவென்னில்; என்னேடுடீ கலந்தகலவியாகிற உன்
னுடைய நீளகயிகூகீர்த்திவெள்ளத்தின் கரையினருகே தான்செ
ல்லமுடியுமோ? இப்படி கூஹாநிதியான கீர்த்தியைச்சொல்லுவா

இ—வாஹத்துக்கு தாதூரூமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியிதுவாதி॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

உன்னுலப்பில் கீர்த்திவெள்ளத்தின்கரைக்கணென்று செல்வ
ரூனென்றது உரைக்கவல்லேனல்லே னென்கிறதைக்கொண்டு
வோநாகியாகாதோவென்ன வது தரிப்பிக்கிறார் (வல்லவம்ஸத்
தைதரிதுவாதியால்) வனகூஹமும்சொல்ல ஸாதனல்லேனென்கை
யிலே தாதயாமாகையாலே வோநாகியில்லேயென்றதாயிற்று;
உன்னுலப்பில் கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார்
(என்னேடுடியிதுவாதியால்) கரைக்கணென்று செல்வரூனென்கிற
தற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (கரையினிதுவாதியால்) இப்படி
என்னல் ஏதத்ஸாகூ மன்றென்றுசொல்லி யாதுமேதத்தினேனென்று

ஸா—தாவும் - கூயசுவோநிவழுமென்றபடி. என்னது - ஜீயம்,
ஜகியையமாய்த்தென்றபடி. இன்னவண்ணமேநின்ரூயென்று -
இன்னவிதகாரமாகவென்னேடுகலந்துநின்ரூயென்று, உரைக்க-
சொல்லுகைக்கு, வல்லேனை-வல்லேனே, யஹா. அல்லேனென்று
வதிரேஹம். உரைக்கவல்லேன் - சொல்லமாட்டேனென்றபடி,
என்னல்சொல்லஸாகூ மன்றென்னை. *

உரைக்க- உன்னுடைகீர்த்தியைச்சொல்லுகைக்கு, வல்லே
னல்லேன்- ஸாதனல்லேன், உலப்பில்- கூயிரவதிதமான, உலப்பு-
கூயி, உன்கீர்த்தி வெள்ளத்தின் - உன்னுடைய கீர்த்திவோ
வாஹத்தினுடைய, கரைக்கண்- கரையிலே, கண்ணென்றுவதுஜ
கை-ப்பயபம், நான், என்றுசொல்வதில் -எனறைக்குசொல்லக்கடவேனல்

மூ— கரைக்கு மணன்று செல்வனுன்கா தன்மையலேறினேன்* பு
ரைப்பிலா தபரம்பரனேபொய்யிலா தபரஞ்சுடரே* யிரைத்து
நல்லமேன்மைக்களேத்தயா னுமேத்தினேன்* ॥ கூ ॥

ஆ— னேனென்னில்;உன்னையுள்ளபடிபேயெனக்குக்காட்டித்தந்து
ப்பின்னை யதநதுவ யெ ஜநுஜைக்கொண்டுனென்னை கலந்தகல
வியையே நிரகயிகுதி ஜஹுஸாக வுடையவனே இந்தகலவியைவாஜி
ஹுகிடாகூரான அயர்வறுமமரர்கள் ஈஹிநிவஸுத்தாலே எங்குனே
பித்தேறியுன்னைபேத்தினர்கள். அப்படியே நானுமென்னுடைய்

இ— மேலோடே;சொல்லுகை விரஜையென்னை சுவ
கரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுவியால்) புரைப்பிலாதபரம்பரனே
யென்கிறதற்குத் காதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுள்ளபடி
யிதுவியால்) பொய்யிலாதபரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் காதுய-ம்
மருளிச்செய்கிறார் (ஈநநதுவ யெஜநனிதுவியால்) நல்லமே
ன்மக்களென்கிறதற்குத் காதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (வஸுதேதுவ
தியால்) இரைத்துவந்தவென்கிறதற்குத் காதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார்
(ஈஹிநிவஸுத்துவியால்) காதல்மையலேறினே னென்கிறத
ற்குத் காதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதுவியால்)

ம— ஒருநாளுமகிட்டக்கூடாதென்றபடி. செல்வனென்கிறனகார
த்துக்கு வாசியிலே யொவ்வம், ஆனல்சொல்லுவானேனென்றில்?
காதல் - பெருகித்தாலே, மையல் - வுராதோஷம், ஏறினேன்-
ஏறினவனேன், காதலுராதோஷனேனென்றபடி, புரைப்பிலாத-
ஹுமில்லாதவனை, புரைப்பு - ஹுஹும். என்பக்கல் ஹுஹும்பண்
ணுதவனை னவென்றபடி. தன்னையுள்ளபடியெனக்குக்காட்டித்தந்த
வனைனென்னை, பரம்பரனை, வியாஹுதோஷனை, பொய்யிலாத-
என்னேநிஷாதிஸுஷத்தில்பொய்பில்லாதவனை. தனக்கென்பக்கல்
ஹுஹும் ஜநுமாயிருக்க எனக்காக வாதிஸுஷ்டிக்கை யன்றி
க்கே வாவுரியாஜநமாகவென்னேநி வாதிஸுஷ்டித்தவனை என்ற
படி, பரஞ்சுடரே - வாரிஜோதிஷ்ணு, நல்லமேன் மக்கள் - சுதி
ஸுாவுரானகுரோரார்கள், வாஸிஹுகிடாகூரானநிதுவஸுரிக
ளென்றபடி. இரைத்து - வியாஹரித்துக்கொண்டு, ஏத்த - வாசகித்
தவாறே, யானுமேத்தினேன் - நானும்வாசகித்தேன், ॥ கூ ॥

மூ—யாஞ்மேத்தியேழுலகுமுற்றுமேத்திப்பின்னையுந்*தாஞ்மே
த்திலுந்தன்னையேத்தவேத்தவெங்கெய்துந்*தேஞ்மும் பாலும்

அ—கூஹிதிவஸாகிஸபத்தாலேபித்தநறிசேயத்தினேனென்கிறார்
(யாஞ்மேத்தி) ஏத்தவல்லீரா யேத்தினீராஞ்லோவென்னில்?
தாஞ்மும் வஷ-ஸ்மொகூவகி-ஸ்தளான வஷ-ஸ்தாக்கஞ்மும் வ்வாஹாவி
கூவஷ-ஸ்ஜூஞாகிமாணவிஸி ஷ்டீ ஞான வெம்பெருமான் முஞ்ஞங்
கூடநின்று வஷ-ஸ்காமுமேத்திஞல்த்தானவஞ்டையா நிரவயிகூ
மானகீ-ஸ்வஜாத்தினருகே செல்லமுடியுமோ? இப்படி எம்
பெருமான்றன்ஞலுங்கூட ஏத்தமுடியாத அவஞ்டைய கீ-ஸ்வை

இ—மொஷம் வஷ்டம.

பத்தாமபாட்டு

ஏத்தக்கூடாதென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க அத்
தையேயிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை வாஹாஸ்ரீபன்றிறுவென்ன
வவதரிப்பிக்கிறார் (ஏத்தவல்லாரிதாழியால்) இந்த ஸாமைகக்
காகத்தொல்லுகையால் வாஹாஸ்ரீயில்லையென்றுகருத்து. ஏழு
லகுமுற்றுமென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (வஷ-ஸ்
வொகைதாழியால்) தாஞ்மென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செ
ய்கிறார் (வ்வாஹாவிகைதாழியால்) ஏத்தாவத்தவெங்கெய்துமெ
ன்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (வஷ-ஸ்காமுமிதா
ழியால்) இப்படியொருவராலுமேத்தக்கூடாதென்றவர் யாஞ்
மேத்தினாஜன யேத்தினீனென்று உதாராய-ஸ்தலே சொல்லு
கை விராஜமன்றிறுவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதா
ழியால்) தேஞ்மிதாழி ஏத்தினீனிதாழ்ந்தக்குத் தாதயா-ஸ்

ஸ—தன்னை - கூவர்ஹிஞானதன்னை, யாஞ்மேத்தி - மயர்வற
மதிநலமருளப்பெற்றநாஞ்ம வாகீத்து, எழுலகுமுற்றும்- வ்வா
ஜாநஹிஜாவிலாமமறவவையொகூவிகரான வஷ-ஸ்தாக்கஞ்மும்
ஏத்தி-வாகீத்து,பின்னையும்-இதின்மேலேயும், தாஞ்மேத்தியும்-
வஸதீவஷ-ஸ்ஜூஞானதாஞ்ம்வாகீத்தாலும்,ஏத்த-ஏத்த-வாகீக்க
வாகீக்க, எங்கு - எந்தஸாணவிஷயத்தில், எப்துமும் - முடியப்
போம், ஒருஸாணவிஷயத்திலும் முடியப்போகாதென்றபடி. ஒரு
ஸாணமும் வாகீத்துமுடியாதென்கை. தேஞ்மும் பாலும்-வ்வை

மூ— கன்னலுமமுதுமாகித்தித்திப்ப* யாலுவெம்பிரானேயே
யேத்தினென்யாலுய்வானே* ॥ய॥
உப்புபாயமற்றின்மைதேறிக்கண்ணனெண் கழல்கண்மேற்*
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள்ளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள்*

ஆ— நீதேறத்துவானேனென்னில், இனிதாயிருந்தவாறே யேத்தினேன். இனிதாயிருந்தால் முடியாதென்றுதொடங்குவாருளரோவென்னில்; நானேத்தியல்லது யாரிசகமாட்டாமையாலேயேத்தினேனென்கிறார். ॥ய॥

(உப்புபாயம்) பொய்யில்பாடலென்றது- இப்படியெம்பெருமான் இடமருளிச்செய்கிறார்(இனிதாயிருந்தவாறே) இனிதாயிருந்தவாறே ஏத்தினேனென்றவர் யாலுய்வானேத்தினேனென்று தாம் வாசகித்ததற்கு வேறுவேறுசொல்லுகையபநிவேசகுதிமன்றோவென்ன வவகாரிப்பிக்கிறார் (இனிதென்றுலி சாரியால்) யானுய்வானென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நானேத்தியல்லதி சாரியால்) ॥ய॥

மா—கன்னலுமமுதுமாகி — மாயமும்சூழ்சுமுமாய், தித்திப்பதித்திக்கவாறே, உபாகூரீராஜிவதேஹமுமாயிருந்தவாறென்றபடி. யானும் - மாகனல்லாதநானும், எம்பிரானேயேத்தினேன் - வாஜீயும், யானுய்வானேத்தினேன் - நானுஜீவிக்க ஹிரண்யபுடையவனுப் வாகித்தேன், வாகியாகபோது யாசிக்கமாட்டாமையாலேநான் யாசைக்கக்காக வாகித்தேனென்றபடி. ॥ய॥

உப்புபாயம் - யாசிக்கைக்குஉபாயம், உப்பை- உஜ்ஜீவிக்கை, யாசிக்கையென்றபடி. மற்று - வாகிக்கைகையதவிரவேறு, இன்மை - இல்லாமையை, தேறி- தெளிந்து, கன்னன்கழல்கள்மேல் - கூவணனுடையதிருவடிகள் விஷயமான, இருபதுக்குவிசொலணம், செய்பதாமரைப்பழனை - சாரணகாரிரவயாகத்தை கெழாரமாலியான, பழனம்- கெழாரம், தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் - தென்னாட்டில்திருநகரியையுடையரான மாறனெனவருகிற, பொய்யில் - கூடாகாரவஹிகமான, பாடலாயிரத்துள் - மாரிரவஹவஸ்தையிலே, இவைபத்தும்வல்லார்கள் - வாஜீம், வையம்

பூ—வையமன்னிவீற்றிருக்குநெடுமால்வர்மண்டிணைடை* ॥

ஆழ்வார் திருவடிசரணம்.

ஆ— நிரயகோடான கூலிநின்வயிற்றிடைகூடலென்றிவை தி
கலந்துபரிமாறினபறிமாற்றமித்தனையும் மெய்பென்கிறார். ॥சுகி॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— *நிகமனம்.*

பூ—மேதினிதலை, மன்னிவற்றாராய்வீற்றிருந்து உசுகூடிராபிரு
ந்து, மெய்வடிவு ஸ்ரீதேவிகூட நெடுங்காலம் பூமியிலேயிருந்து
என்றபடி. மண்ணெடை - மேதினிதேவிகூட. மீமாவிஹாயதே
டகூடனென்றபடி. விண்ணும் - நித்யவிபூதியையும், ஆள்வர்-
கூநாஹவிப்பர், ஸர்வாநுக்ரஹசீலரென்றபடி. * ।சுகி॥

ஜூநமெவொழுநாநுஷாநமெலயிஸ்ரீஜிச்சஹாஜ
ராஜாநாஜிஹாரிஹஸிகாயநமஃ,

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீநிவாஸபரப்ரஹ்மணேநமஃ.

(கோவைவாயாள்.)

வெவிகாமபூநாநாரிவுவாக்கீவுநகூடகலகூடோம
ஜுவுவொதிபோகாமஃ வாணவாவலீசுயி சுவாபஸிரா
மாஷிஷணிஸ்ரீகரிநா। ஸ்ரீஷுாகாவுவீரவுகூநா
வாஜுநகாதாதுலுவிவெவிகவு ஸுநிபூபாநுாகூவொ
மாகுவுமூவாமணிஜியஃஸ்ரீஷுாவொழிகூ॥ ॥சுகி॥

(வெவிகாம யாநாரிவுவஃ) நின்றுனைவலியாதோமனிக்குப்பூ
சுஞ்சாந்திகண்ணெழுதோம - ஸ்ரீஸ்ரீ கிருஷ்ணாடைய இகரிவுவ வாரஹி
வாழ்நமாக வுடையபூணும்பாய், (வொதிவுவ சுவுகாவுவோடாஜ
வுவொதிகாவுமாஃ) பூணைபுங்கண்ணாடியி சுவுாஜி - வொதிவுவ
ங்கரீள திருமாலை திருப்பரிவட்டங்களாகவும், சுாஜிவுவை சுவ
ணமாகவு முடையபூமாய், (வாணவாவலீ) உள்ளுருமுற்றும
கத்தடக்கி யாவியல்லல்மாய்த்தோ - வாணனை வாவாவையூநமாக
வுடையபூமாய், (சுவிகாவுவாரிரோவாகுவுணவுவ கரிநா) பூக்
ஸ்ணாகாலெரிருமுடிக்குப்பூணும்புங்கண்ணாரியென துயிரை - சுாஜிவுவை

ஆ— கா— ஸ்ரீரமஹாலக்ஷ்மணமான திருமார்பையாகவுடையவனும், வெகுநாளன்னையாலே வெகுவிரஹத்தை, காதல்கணைகச்சோதி முடிமுதலானென்று கூறஞ்சாமையில் சொல்லுகிற கிரீடம்முதலான ஆபரணங்களாக வுடையவனென்று சொல்லிற்றாமென்று வாதிஸமாகிறது. (ஸ்ரீவசநபூஷணே) கோலமாமென்கொன்னிக்குன் கமலமுன்னருகைகழலே - ஸ்ரீரங்கராஜ திருவடிகளுக்கு வீடுமாக வுடைத்தானுமாய், (வசநபூஷணே) உரைகொள்சோதித்திருவுருவமென்னதாவிமேலிதை - ஆதாரத்தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹத்துக்கு ஹாரமாகவுடையவனுமாய், (ஈடுமுதற்பாட்டு) உன்னைதன்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும், புரப்பிலாத, ஈதாயி, யாணுமேத்திஈதாயி, ஆஸ்ரிதருடைய ஆதாதீயங்களும் தன்னுடைய ஆதாதீயங்களும் ஈடுபடுமிட்டவழக்காம்படி நிற்குமவனும், இப்படியிருக்கச்செய்தேயும் தன்னுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணத்தில் பரனாயிலுமாதபடி நிர்வஹியாநின்ற தேஜோபாகுணமாய், ஈசீவனவ வாவெனதாலும் தன்னாலும் பரமாகவுமாயிருக்கிற வெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருக்காகவே வாழ்ந்துபோருமென்று 'கோவைவாயாள்" என்கிறபரமாகத்திலே ஆழ்வாராலே நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டமதன்கிறார். ॥கூ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநமஃ.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸரோம்பத்தில் பூன்றூந்திருவாய்மொழிமூற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(மண்ணிணைபிருந்து) இப்படி வருணயஸஹாகவனை வெம்பெ
ருமானை விழுங்ஷித்தாளைருபிராட்டி யந்த விழுஷவுவுஸந்
தாலே பிச்சேறிச்சொல்லுகிற பாசுரங்களை யவளுடைய திருத்தா
பார் சொல்லியலற்றுகிருள். எம்பெருமானைப்பிரிந்த வுவுஸந்தை
க்கண்டு ஆற்றமாட்டாதேதண்டி எம்பெருமானிந்தமோகூக்கையள்
ந்த நளினபோதவன் திருவடிகளாடே வஸம்யித்ததிம்மண்ணை
ன்றுபார்த்திந்தி மண்ணைக்கொண்டாழுவித்து அந்தவீதியாலே

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி ஸமவஸுஸம்ழுஷுமாஹத்தாலே வூஷ்டராயிருந்த ஆ
ழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹவுவுஸந்தைப்பேசுகை
ஈஸுஸம தமன்றே வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார்(இப்படியிதுவுதியால்)
நிழத்திருவாய்மொழியிலே அவலுடைய வருணயிகவமானாந
ஹவஜநிதமான நிரவயிகவீகியானது இவருடைய வுரகிவ
ழுமழியுமென்னும்படி உதிஷமாய் அடங்காண்டையாலே இந்தவீ
கிவாதிக்கைக்காக இவருடைய வருகூகியறிந்துள்ள எம்பெரு
மானிவரை விழுஷித்துநிற்க இப்படிவருணயியான இவனைக்கா
ணுமையாலே பிச்சேறின சிப்ழுடையவுவுஸந்களைக்கண்டு தம்
முடையவைய்யுக்கள் மொகிக்கிறபடியை கூறுவாவெடிஷமாத்தா
லே பேசுகிறுரென்றுகருத்து. சொல்லியலற்றுகிறுளென்றது தன்
பெண்ணுடைய வுவுஸந்களை வராழுஷிக்கவந்த வைய்யுவஷி
தனைக்குறித்துச் சொல்லியலற்றுகிறுளென்றபடி. * *

* முதற்பாட்டு. *

மண்ணிணைபிருந்துதுழாவி என்கிறவிடத்திலே இருந்து என்கி
ற்வழத்தாலே ஐகஃவுவுக்கு மிருப்புகொள்ளாதபடியான வுவுஸ
நாயிகவுதோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெ
ருமானைபிரிதவுதியால்) ஆற்றமாட்டாதேயென்றது பொறுக்கமா
ட்டாதேயென்றபடி. இருந்துளன்றிப்போ திருப்புகொண்டதாக
த்சொன்னதுக்குத் தாதுயுமருளிச்செய்கிறார் (பண்டிதவுதியால்)

மூ—மண்ணினைபிருந்து துழாவி வாமனன் மண்ணிதுவென்றிடம்*
விண்ணினை தொழுதவன்மேவு வைகுந்தமென்றுகைகாட்டுங்*
கண்ணினையுண்ணீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்றுமன்னே
யென்* பெண்ணினைப்பெருமையல்செய்தார்க்கென்செய்கேன்
பெய்வளையீரே* ॥க॥

அ—அடியேன்வாமனன் மண்ணிதுவென்றும் சுகாசனத்தை
நாசிவராடுத்தாலே நிருநாடாசக்கருதித்தொழுது அடியேன் அ
வன்மேவு வைகுந்தமென்று கைகாட்டும். அவனைக்காணைதொழு
ந்தவாறேகண்ணினையுள்நீர் மல்கநின்று கடல்வண்ணனெவென்றலைக்கும்.
இப்படி எம்பெண்ணினைப் பெருமைபல்செய்தார்க் கென்செய்கேன்
ம—பெய்வளையீர். பெய்யப்பட்ட வளையையுடையீர்காள்? பெ
ய்கை- வகுத்தல்க்கை, இங்கே வரியிழைமாக இடுகையைச்சொல் லு
கிறது, வரியிழைமாக இடப்பட்ட வயங்களையுடைய ஸ்ரீகாளென்
றபடி. இருந்து-நின்றவிடத்திலே நில்லாதே வருவப்பட்டவிவள்
பெரியவர்ம் ஸ்ரீவாசுதவரண வ்யூகவைபவமான விந்தவமுதியை
க்கண்டாஸ்வாஸித்துஓரிடத்திலேயிருந்து, மண்ணை - வரிதியை,
துழாவி - கபீயகவேதீயாலே கையாலே வரிதாஜ-ரம்பண்ணி,
இதுவாசுநன்மண்ணென்னும்- இதுவாசுநனுடைய வரிதியென்று
சொல்லாநிற்கிறாள் "தெவிவரிவுவரிதாகாதே ஸ்ரீபுரிஸ்ரீ ஜ
நாபநாசி | பியாதாஹிதுராதகவெஸ்வவாசுநவெஸ்வாவெஸ்ரீஜ்வெ"
என்று வரிஜாபுரிதத்தை விஸ்வாதிதீரன் விரும்பிஞப்போலே பிவளி
ந்த வரிதியல்லாவற்றையும் கபீபமென்று விரும்புகிறாளென்று
கருத்து. விண்ணினை - சுகாசனத்தை, தொழுது - கூப்பிபண்ணி,
அவன்மேவுவைகுந்தமென்று - அவன்நிசுவாவஸம்பண்ணுகிறவை
காணுமென்று,கைகாட்டும்-வாவாசொல்லகூசுமையல்லாமையாலே
வரிதாதிதெரியாலே காட்டாநிற்கும், உள்நீர் - நயநாதைமுதல
வொழுகினது, கண்ணினை மல்கநின்று - நயநங்களிலிருந்து
வரிவழிக்கும்படி நின்று, கடல்வண்ணனென்னும் - வரிதாதிரா
ணனென்று சொல்லாநின்றாள், அன்னையென்று விஷாதமெதுவாத
காதிவுயம், என்பெண்ணினை பெருமையல் - செய்தாருக்கு - என்று
ஸ்டபபெண்பிள்ளைய்யாதிஸாயிதமானபிச்சேறப்பண்ணினாயர்க்கு,

ஏற-பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப்பிரான்கிடக்குங்கடலென்னுஞ்*
செய்யதோர்நாயிற்றைக்காட்டிச்சிரீதரன்மூர்த்தி யீதென்னுஅ*

ஆ—பெய்வளையீர் என்றலந்துகிறாள். ॥க॥

(பெய்வளை)இதுகடலே அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிற திருப்பாற் கடலாகக்கருதி தன்னுடைய பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பி பிரான் கிடக்குங் கடலென்னும். எம்பெருமானும் பிராட்டியும் சூழி துனுடவனுடைய உருவெளியும்போல விருக்கையாலே அந்தவா கிகனைக்காட்டி. சிரீதரன்மூர்த்தி யீதென்னும். தன்னைக்கவனை

இ—அடியேன்வாமனன், அடியேனவண்மேவு என்கிறவிடங்களிலே அடியேனென்றது- திதிஷ-ஹவஷீகியாலே ஹாவஷ்ய-வஸ்யா நம்பண்ணினபடி. யஜ- அடியேனுடைய வாஜிநன் ஆடியேனு டைய அவனென்றபடியுமாகவுமாம். ஸஷம்ஷுஷ்டும். ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கூரீரான-ஸ்வமிவருக்கு வளரிஹ மல்லாபையாலே இவள் பிரான்கிடக்குங் கடலென்னக்கூடுமோவென்ன? விதுக்கஹிவேற மான வொதாவருளிச்செய்கிறார் (இக்கடலேபிரகிருதியால்) க ண்ணன்மூர்த்தி பிரான்மூர்த்தி என்றுப்போலே சொல்லாதே சிரீ தரன்மூர்த்தியீதென்று சொன்னதற்கஹிவேற மான நிவம்ப நத்தைக்காட்டுகிறார் (எம்பெருமானுமிரிகியால்) ஸ்ரீநா

ஈ—என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன். ॥க॥

பெய்வளை-ஹஸ்தியுஷமாக இடப்பட்டவளைகளையுடைத்தான, கடல்வண்ணனென்ற நாமஸாயிக்கையாலே-வரிசித்தவயவங்களை யுடைத்தான என்றபடி. விரஹவ்யஸநத்தாலே ஸ்தூல அவயவங்களான கைகள் கடல்வண்ணனென்றவாறே வரிசிதவயவங்களாய்த்தன வென்று கருத்து. கைகளை, கூபபி-ஸம்ஜ்ஞிபண்ணி, பிரான்கிடக்கும் கடலென்னும் - ஸ்ரீரணாயி-நாமதேயவாந ஶ்வகாரகுணைகக் காக அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற கடலென்றுசொல்லானிற்கிறாள், தன்காதுகேட்க்க வொஷிக்கிற வஸ்துவுத்தை ஜகிஷ்யமாஷ:. இ ப்படி ரூதியெல்லாம் போய் ஸ்வயமவஸ்தித்தவாறே, செய்யது- கூரான-கூர்மையானை, ஓர்- சுஷ்கீயஞான, நாயிற்றை - சூழ்தரு ணை, ர்யிறு - சூழ்தரும், கர்ட்டி, சிரீதரன் மூர்த்தியிதென்னும் - ஸ்ரீய்

ஏழு — மொழுங்கண்ணீர் மல்கநின்று நாராணனென்னும் ஒருமன்னை யென்*

றெழுவுருவிற்சிறுமான் செய்கின்றதான்றியேனை* ॥உ॥

ஆ — ட்டாதொழிந்தவாறேறனையும், அந்தவுவஸாத்தைதவாஹக்கமர் டாணமப்போலே கண்ணீர்மல்கநின்று நாராணனென்னும். சூழ்வு யற்மாதியான் இவள்செய்கிற செயலொன்றும் தெரிகிறதி ல்லையென்கிறாள். ॥உ॥

இ — ஹீஜுடாவலீதாஹாவஸுரணவுஹாயயா" ஜுதுாஹிகளிங்கேசுஹீ வெறுதங்கள். தெய்வவுருவிலென்கிறதற்குத் தாதுயற்மானுளிக்கெ ப்கிறார் (சூழுயெற்துாஹியால்) இவ்விரண்டுபாட்டுகளின் வுரு வுராநந்தாலுமாக தலீயவஸுக்கஸாயும் தத்துவுஸுக்கஸ்யு ங்கண்டு ஸியதிஷ்டராகிறாரென்று உஸிற்தமாஸையா லித்திருவாய் மொழிக்கு தெழுாஸவஸுஸ்ஹி தத்துவுகுமென்கிற ஸுமஸஹ்ரணம் பூர்கிவாஹ்யுமென்று வஸ்துவிதம்பாயிற்று. வுவிராஹிணாஸஹாதா நாம் தெழுாஸவஹாஸைஸ்ஹிதாம் வஸுஸம்வ்யுபிநம் தத்துவுாழுவஹா ஸ்தாம் பஸுவுஸம் தபோதநம், தவுஸுஹாஸம். தெழுாஸவஸுஸ்ஹி தத் துவுகும்.

॥உ॥

ஈ — ரனுடையூழ்த்தியிதுவென்றுசொல்லாநிற்கிறாள். ஈது-இது, சூழ்தாவுனையும் தகவுரவிலைமையும் ஹுகீநாராயணர்களாக ஹுஷி த்து ஸ்ரீபாஷ்யனுடைய சரகி-யிதுவென்று சொல்லாநிற்கிறாளென் றபடி. கையும் - இப்படிபெரியபிராட்டியார் வஸ்துவிலைதையாயிருக்க நானவனைப் பெறுதாழிவதிதென்று ஸியதிவிலையாகாநின்றாள். கண்ணீர் - நீர்பாஜுலுங்கள், மல்குகின்று - வர்வஸிக்கும்படி குதி-யாய்நின்று, நாராணனென்னும் - நாராயணனென்றுசொ ல்லாநிற்கிறாள், வாவ்வையஹாணாஜிகளை வாபிக்கிறாளென்றுகருத் து. அன்னை - அம்மே? வையாஜாத்தைதக்குறித்து - வாவ்வையா ஹம், என் - என்னுடையவளான, தெய்வவுருவில் - மெஹவாரவி வத்தையுடையவளான, நிதாவாரிகளைப்போலே ஹமஸஹாரவ மில்லாதவளாய்கொண்டான் திவ்யதத்தையுடையவளானவென்றபடி. சிறு மான் - வையவாணிபானது, தவுாரவிழுயானவிவனென்றபடி. செய்கின்றது - செய்கின்ற வ்யாவாரத்தை, ஒன்றுமறியேன் - ஒன்

றும் நானறிகிறிலேன், இது விஷாதமாகி.

*

ஆ— அறிவுஞ்செந்தீயைத்தழுவியசுதனென்னு மெய்வெ'வா *
னெறியுங்கண்கூற்றைத்தழுவி யென்னுடைக்கிசாவிற்றினென்

ஆரு — (அறியும்) எல்லாரு மும்மூவகுவகாவகுவகை அறியப்படுகிறது
செந்தீயை யதிலுடைய ஓளஜஇத்தாலே எம்பெருமானைக்கருதி
ச்சென்று வம்மூழ்ந்து அந்த வம்மூஷஜநி சவீ கீயாலே
அச்சுதனென்னுமப். (மெய்வேவாள்) அதிலுடைய மெய்தா
கீரயத்தாலே நிரவாவதிவகவதொவையாயிருக்கும். கூகீழ்
தவுமாய்க்கொண்டு வருகிறதென்றுமே பசுமேய்க்கப்பெற்று வருகிற
வண்டுவரைப்பெருமானென்று நிழயிக்கு அச்சுத்தைத்தழுவி,

* முன்னோபாட்டு. *

இ— மெய்வேவாளென்று மெய்வெயவழிக்கை ழ வீர்த்து அதை
க்குந் தாகபமருளிசெய்கிறார் (அதிலுடையயிதாகியாவ்)
வகிவகவதொவ என்றது விரவகாவத்தைச்சொன்னபடி. ழீ வட
வாஜாதிகளிற்காட்டிலும் கீழ்மையிதவுமாயிவரைக்கு
நெருப்பு சுடவராகிறில்லாமைபோலே- மெய்வேவா வென்கிறதி
ற்கு வவிதாவெபாவுவுதுழுமாவெதுடா யிபாகின்றாளென்று வி
வகூதி சமன்றென்னும் அச்சுதனைக்கருதித் தழுவினாகைபோலே
நிரவாவிரவகதாவெவையாளைவினைக உவி கமென்றும் சுலிவடா
யம். கேசவன் காருந்தனென்றிப்போலே சொல்லாதே சோவிந்
தனென்றுசொன்னதற்கு ஹாவபருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவி

ஈ— அறியும் - அறியப்படாதிற்கிறது, ஊவுகவுவைவாவ்மகூவ வா
வெவெ-ஜூ-ாயகாமானவென்றபடி. செந்தீயை - சூரியனைமனை
னைசுழியை, தழுவி - உதாமகவுவுகை மறுவி தினை சுழுவினை
க்கருதி சுழுவிதந்து, அச்சுதனென்னும்-சுலபு தனென்று செ
ல்லும், நான் உரவு - கிவர்ஆவினைபோகாதபடி ரகூதிக்கவந்தானென்று
சொல்லாகிற்குமென்றபடி. மெய்வேவாள் - சாரீரம் சவீக்கப்
படாதவளாகாகின்றாள், மெய்-சாரீரம், கூவுனை தழுவி ? நெருமன்
றிருக்கைபாலே நிவுதவிரவாவுவுதொவெடாகின்றானென்றபடி.
எறியும் - வீசாநிற்கிறது, எறிகை - வீசுகை, தண்கார்நிறை - சீத
வுதாரதாகை. தழுவி - சுவிமமகம் பண்ணிக்கொண்டு, என்னு
டைத்தாவிக்குயிரென்னும் - என்னுடைய மெவிநானென்றுசொ

பூ—ணும்*வெறிகொள் துழாய்மலர்நா றும்விரைபுடைபாட்டி யே
ன்பெற்ற* செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான்செய்கின்றதென்க
ண்ணுக்கொன்றே* ॥ ங ॥

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி யொளிமணிவண்ணனேயென்னு*

அ—டியேன் இவனென்னுடைய கோவிந்தனென்றும். வெறி
கொள்துழாய்மலர்நாறும் இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்து பதினை
க்கலெனுமியற்கையே யிருக்கச்செய்தே, இவளென்னுடைய வாவை
த்தாலெறிச்சேறிச்செய்கிறசெயல்களிவ்வளவோவென்கிறாள். ॥ ங ॥

இ—சு) ஆயால்)பசுமேய்க்கப்பிற்றுளென்றது பசுமேய்க்கையாகிற
வுபாஷாகமத்தை யுடைந்தென்றபடி. விரையுடையாட்டியே
னென்கிறதற்குத் தாதையுமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெ
ருமானயி தூஆயால்) ॥ ங ॥

நாலாப்பாட்டு.

ஒன்றிய வெண்கிறவிடத்தில் வாழ் தாயுமருளிச்செய்கிறார்

ப—ல்லாண்டிசைக்கிறாள், மாவிருதீர்கீழ் மாவிருஞ், பசுமேய்த்தசுமானம்
என்றோடு வம்சப்ரவேசிக்கைக்காக வந்தத்திலென்றும் வராநிற்கிற
கூவுணனென்று சொல்லாநிறகிறாளென்றபடி. வெறிகொள் - உரி
மையையான, துழாய்மலர்நாறும் - தன்னையல்லாவொரு
நிற்கிறாள். ஆதலாலிவளவதேடுகூடினவளாக வேணுமென்று
கருத்து. விரையுடையாட்டியேன்பெற்ற - ஊஷநிங்களையுடையவ
ளானதான் வுபலவித்த, இதுசிறுமானுக்கு விசேஷணம், செறி-
நிவிரங்களான, வளை - வலையங்களையுடையதுகளான, முன்கை -
வுருகைவழங்களையுடையவளான, முன்புஒருக்காலும்விரஹவ்யஸ
நியாதிவளானகையாலே வருணநிவ்யவஸ்துகொண்டிவ்யாபிரு
க்கவளானானென்றபடி. சிறுமான் - வொலஹாணீ, செய்கின்ற
னறிவினென்றபடி. செய்கின்றது - செய்கிறவ்யாவாரம், என்னை
றுத்து - தன்னுடைய கண்ணுறுகருக்கு, ஒன்றே - நாம்திருத்
தென்றபடி. * * ॥ ங ॥

ஒன்றிய - எல்லாயிகளாலுமிசைந்தென்றபடி. பாவிகூவுணனென்ற
விவன்றபடி. நிங்களென - வந்தீர்களென, கூட்டிவந்தாயிருக்கிறாயென்
கூட்டி, தன்னிமித்தமாவண்ணமென்பதற்கு - வாசகிமாத்ரமாயிருக்கிறாளென்

ஆ — நின் றருன்றத்தினை நோக்கிநெடுமாலேவாவென்றுகூவ,* நன் றுபெய்புமழைகாணி னரணன்வந்தானென்றலு* மென்றினை

அ — (ஒன்றிய) சகீஸீ சுவைவரலனை வெனினுவ-து-நினைக்கா ட்டி இவளிளிமணிவண்ணனேனெயென்னும். நின்றருன்றத்தினை நோக்கி இங்கு வொருதலைதபாந்தருளுகைக்காக மண்ணுட்வின் ணும் நிறைபமலர்ந்த வெம்பெருமானென்று நிஸுயித்து நெடுமா லேவாவென்று கூப்பிட்டழைக்கும். இலங்கொளி நீர்பெரும்பெ ளவம் மண்டியுண்ட பெருவயிற்றரருழகுவைக்காணில், காராய ணன்வந்தானென்று மயிலகணின்றலு மாபம்பாலே யாலும.

இ — (சகீஸீ சுவைவரனவென்று) ஒன்றியவென்கிறதையுரைக்கி ரூர் (வெனினுஸுவைத்தாலே) சுசுரூஉ சவிகூடமானருன்றத் தைநோக்கின்மேறி தாயுஸீவுவியாகுசினை வெம்பெருமானுக ஹுதிக்கைக்கு வாஹுஸுருமுன்டோவென்ன வருளிச்செய்கிரூர் - (இந்தவியாசத்தைபிதாழியால்) திவிசு உனுக ஹுதித்தானென் றபடி. நன்றுபெய்புமழை யென்கிறதற்கு திருநெடுந்தாண்டகத் தில் பாசுரத்தாலே காதுபடமருளிசெய்கிரூர் (இலங்கொளிநீரி தாழியால்) இதுக்கமும்பம், இலங்கு - ஸுவாஹுமான, ஒளிநீர் - வொவஷிக்கிறஜலங்களையுடைத்தான, பெரும்பெளவம் - மஹாவ ஹுதிக்கை, மண்டியுண்ட - வம்ஸுவுஸுரய் வாழப்பன்னின, பெ ருவயிற்ற - மஹாஜலரஸுரயிபான, கருமுகில் - நீலநிறவத்தை, —

ஈ — வணவுணவவினையென்றுசொல்வாநிற்கும், நின்றருன்றத்தினை- தன்முன்பெநின்ற வவஸுத்தையை, நோக்கி . பார்த்து, நெடுமாலே- விவஸுஹுசிகீஸுபான வஸுதீஸுவ? மால் - வரஜீ, திவிசு உனைன்ன றபடி. யஹா - நெடுமாலே - தீவஸுமான நெஸுஹுத்தை யுடையவ னேயென்றபடி. வாவென்றகூவும் - வாவென்றழையா நிற்கும், நன்றுபெய்புமும்- நன்றுகவவதிஸுக்கத்தக்கதான மழை - நிவத்தை, மழையென்று நிவத்துக்குப்பெயர், காணில்- கண்டவாறே, நாரணன்வந்தானென்று, ஆலும்-மயிரம்போலே ஆடாநிற்கும், -ஆலுகை - ஆதலை, என்னுடைக்கோமளத்தை - என்னுடைய வடிவுகுணமெளவனை, என்று எண்ணறக்கு, இன்- இப்படி, மையல்கள

ரே—ணைடேல்கள்செய்தா னென்னுணைடக்கோமளத்தைதே ய* ॥சு॥

கோமளவான்கன்றைறப்புல்கித் தேகவிந்தன் தேமப்திணவெவன்

னும்* போமினாகாகத்தின்பின்போபவன்கிடகையீதென்ன*

ஆ—என்றிப்படி பிச்சேறப்பண்ணினானென்னுணைடயகோமளத்தை

யென்கிறாள். * * * * ॥சு॥

(கோமள) கோமளவான்கன் அகளைப்புல்கி யிவைகோவிந்

தன் பேய்த்தனவென்னும். போமினாகாகத்தின் பின்போய், அ

த்தைகப்புல்கி யிவ்வினையையும் உலகமுழுமழுப்பெம்பெருமானே

லகந்த திருவணைந்தாழ்வானுக்கல்லது கூடாது, ஆகலாலவன் கிட

க்கையீதென்றாம். அருவினைபாட்டிபேன்பெற்ற கோமளவல்லியை

இ—என்று-என்றதுவென்னைறக்கென்றபடி- இவளென்வசமாகாதொ

ழிந்ததினைறக்கு, இவளோயவணிப்படி பிச்சேற்றினாதினைறக்கி

ன்றபடி. இத்தினைக்கு காலமுண்டோவென்னை. ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வழுவாவூத்துக்குத காதபமருளிச்செய்கிறார் (கோம

ளவிதாழிபால்) கண்ணபிரமாய்த்திரிகிற பாம்பைத்தி நவணைந்தாழ

வாறுக விவள்சொல்லுகைக்கு நிவைம்பமுண்டோவென்ன விங்க

ஹிவெற காதபமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையறி தாழிபால்) புல்கிமு-

ல்லது சாதபமறிக்கூடாமையாலேபுல்லச்புமிந்தே ஹிவெற

தமென்றுகருத்து. ஆமளிவான்று மென்கிறனைப்புரைக்கிறார்-

ரு—செய்தான்-பிச்சேறப்பண்ணினான், இவளவினையறியத்துடங்

கின திப்போதாயிருக்கவித்தினைக்குக்காலமுண்டோவென்னை. சு॥

கோமள - மாணிக்கம்போலே சுகிவிலகூனைங்களான, கோ

மளமென்றுமாணிக்கத்துக்கு மினமைக்குப்பெயர். வாள் - வெ

ஹத்துக்களான, வாவொ"டு ஏ தாதுங்களானவென்றபடி. கண்ணற-

வதங்களை, புல்கி - சூழ்ஹவதித்து, புல்குதல் - சூழ்ஹவதித்தல்,

கோவிந்தன் தேமப்தனவென்னும். கோவிந்தன்றே மேய்ப்பவர்க்

டலைவனென்று சொல்லாநிற்கும், போம்-போகாநிற்கிறாய், பகலெல்ல

வளஞ்சியாகிற்கிறவென்றபடி. இளாகத்தின் - வெஹ்கானத்தில

டை, பின்போப் - பின்சென்றுபோப்போ, இன்றிருந்தகாமரானது,

அவன்கிடக்கையென்னும் - அவனுடைபடுதிஷ்டைகளைச்சொல்லாநிற்கும்.

ழூ — ம்-மாவென்று ம்றிசே ாறுவிசின்பாட்டியென் பெற்*
கோமாவல்லினைபமாசோன்மால்செய்துசெய்கின்றகூத்தே* ॥
கூத்தர்குடமெறித்துடற்சேர்விந்தனைமெலேவோடும்* வாய்த்து
ஆ — மாயோன்மால்செய்து செய்கின்றகூத்து, என்னைப்விளையுமெ
ன்றறிகிலேனென்கிறாள். ॥ நி ॥
(கூத்தர்) கூத்தர்குடமெறித்தோடில் கோவிந்தனல்லன்காணை
ன்றூலும், ஆங்காணைலுவோடும், அன்றியே பொழிந்தவாறே
இ — (என்னைப்விளையுமிதுநீபால்) ॥ நி ॥

* அரும்பாட்டு. *

கோவிந்தலெலுவோடு மென்கிறதற்குத் காதயர்மருளி
ச்செய்கிறார் (கோவிந்தனல்லன்காணி தாழியால்) அந்த குடக்
கூத்தாடுகிறவன் கோவிந்தனல்லன்காணென்று நாங்கள் சொன்
னூலுமென்றபடி. ஆங்காணைலுவென்றது- ஆங்காணென்னுநின்று
கொண்டென்றபடி. மையர்க்குமென்கிறதை யிங்கு மையிர்த்துத்தா
தபர்மருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயி தாழியால்) வாய்த்தவிளைந்தும்.

ஸ — கிடக்கை- படுக்கை, ஆரு - அருமையான, கூந்லாவித்துமுடிக்க
ப்போகாதவையானவென்றபடி. விளையாட்டியேன் - கூடிவிங்களை
டையவளானகான், பெற்ற-வயிவித்த, கோமளவல்லியை-வைகு
தெனையை, கூத்தரை-கூத்தாடுகிறவரை, மாயோ
ன் - கிருஷ்ணனவன், மால்செய்து - பித்தேற்றி, செய்
கின்ற- பண்ணுகிற, கூத்து- ஆட்டங்கள், ஆமளவு - ஆகிறவரை
விங்களை, வைவிக்கப்புகிறபடியானென்றபடி. ஒன்றுமறியே
ன் - ஒன்றும்நானறியேன், எதாய் முடிகிறதோவென்றபடி. இவள்
ப்பம்பின்வாயிலேயகபபட்டு- முடியுமாகில்? அவனுமவள் விரு
தியுங்கூடமுடியுமிறே!என்றுகருத்து * * நி ॥

கூத்தர் - இடைக்கூத்தாடுகிறவர்கள், குடம் - வடங்களை,
எடுத்து - உயரவெறிந்து, ஆடில் - நர்த்நம்பண்ணினவாறே, இ
டைக்கூத்தாவது - இடையர்செருக்குப்போக்குவிட்டா டுவதொ
ரு கூத்தாயிற்று. கோவிந்தன் - மொலுஜுசியையுடையகுணன்,
ஆமென்ற - ஆமென்று, இவன் குணமே ஆதில்லாமாடற்கிலையெ
ன்று, ஓடும்- அவனைக்காணவோடாநிற்குட், மையர்க்குழல் -

ழு— குழலொசைசேகட்கின்மா யவனென்றுமையாக்ரு* மாய்ச்
சியர்வெண்ணெப்சள்காணி லவணுண்டவெண்ணெயீதென்
ணும்* பேய்ச்சிழுலை சுவைத்தார்க்சென்பெண்கொடியேறிய

அ— அழகிய குழலோசைசேகட்கி லிவளைப்பெறிவாண்ரு
தென்று கேளாததொருபடி காத்துச்செல்லாநிற்கச்செய்தே, எங்
கேனுமோரிடத்திலே பின்னையும் ஙூயானவாறே அடியேன்மா
யவனென்றேறும், அவனன்றியே பொழிகதவாறே தொலைக்கும்,
பின்னையுமாய்ச்சியர் வெண்ணெய்கள் காணி லவணுண்டவெண்
ணெயீதென்னும், மாய்த்தலெண்ணி வாய்முலைதந்த பேய்ச்சியை

இ—வென்கிறதற்குத்தாயசமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவி தாழி
ஙூயமானவாறே என்னுமளவாலே) (இவளைப்பெறவி தாழி) அழ
கிய குழலோசைகளை யிவள் கேட்டுவிட்டாளாகி லிவளங்கே
போய்விடுவாளாகையாலே நமக்கிவளைக் கிடையாதே போய்விடு
மென்று பார்த்துக்குழலோசைக ளிவள்காதில் படாதபடிகாங்
கள் காத்துக்கொண்டு நிரியச்செய்தேயுடன்றபடி. ஓடுமென்கிற
வார்த்தை யிங்கே யபாஷமித்தமயிக்கிறார் (அடியேனி தாழி
யால்) மையார்க்கு மென்கிறதற்குத் தாதபசமருளிச்செய்கிறார்
(அவனன்றியேயிதாழியால்) தாரீபவாசத்துக்குத் தாதப
ம்நருளிச்செய்கிறார் (ம்ாய்த்தலெண்ணெயிதாழியால்) மாய்த்தல்—

ப— கூணவனன்றிக்கேயெழுந்தவாறே தொலைக்கும், மையார்
க்ரை—தொலைக்ரை, வாய்த்த—ஈவிரக்கமாக ஙூயமான, வாய்க்ரை—
ஙூஹிக்ரை, குழலோசை - வேணுவாத்தை, கேழ்க்கில் - கேட்ட
வாறே, மாயவனென்று - மொவிகூரைடைய கூணபலொஷம் மா
றுப்படி விநயொக்திகளை வேணுவிலே வாழ்ப்பிக்ரு தாஸ்ய—ஹ—
தனென்று, ஓடுமிதாநாஷஹ், மையார்க்கும் - வாவாசீம், ஆ
ய்ச்சியர் - மொவிகூரைடைய, வெண்ணெய்கள் காணில் - வெண்
ணெயை க்கண்டால், ஈது - இது, அவணுண்டவெண்ணெயென்
னும் - அவன்ஹாஜிகிறவெண்ணெயோடு வாஜாதீயமென்று தொ
ல்லார்நிற்கும், பேய்ச்சிழுலை - வாதிகூரைடைய வாநத்தை,
சுவைத்தாக்ரு, கூவாஹநம்பண்ணினவர்க்கு, என்பெண்கொடி—
தீவெதிபோல்வாகூரிர்வெர்யான் வெண்ணிறமுடைய பெண், எனிப்

மூ—பித்தே* ॥ கூ ॥

ஏறியபித்திணேடெல்லாவுலகு கண்ணன்படைப்பென்னு*
நீறுசெவ்வேயிடக்காணினெடுமாலடியாரென்றோடு* நா அ

ஆ—மாய்த்தயிச்செயல்கிடாரிவளாயிப்பாடுபடுத்துகிறதென்கிறாள். ॥

(ஏறிய) எத்தனையேயனும் பித்தேறினாலும் "எல்லாவுலகு
ங்கண்ணன்படைப்பென்னு" மிதான்றுமேதப்பாமல் சொல்லும்.
நீறுமேதானுமாகிலும் உலகுமாக இடக்காணில் நெடுமாலடி
யாரென்றோடும். தீயவஸ்துவாகிலுந்தான் தீயமல்லாதவ
ற்றையும் தீயமாகக்கருதி பிதற்றுகிற இவள் அவனுக்காயா

இ—நம்பிப்பித்தல், எண்ணி—சுவிகாரம்பண்ணி, கூழை—நம்பி
க்கவேணுமென்றபடி. வாய்முலைதந்த—
வாயிலேமுலையைத்தந்தவளானை, பேய்ச்சி—பூதனையை, மாய்த்த—
நம்பிப்பித்த, இச்செயல்—இந்தவெவிதம். ॥ கூ ॥

ஏழாம்பாட்டு.*

ஏறியபித்திணேடு என்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்செய்கிறாள்
(எத்தனையேயனுமிதாயால்) நீறென்கிறதற்குத் தாயுமருளி
ச்செய்கிறார் (நீறுமிதாயால்) செவ்வேயென்கிறதை யுரை
க்கிறார் (உலகுமாகவென்று) தீயமிகுந வாகிகமல்லாதவ
ற்றை தீயமாகச்சொல்லுகிறாளென்கிற வர்காணத்திலே தஉ

ப்ப—பித்து-உந்மத்தகமாகவடைந்தபிச்சுகள், இனவெல்லாம்கூழை
ணக்காகவந்தஉந்மாதவர்காரங்களென்று வடுகமும்.

ஏறியபித்திணேடு-உந்மத்தமான உந்மாதத்தோடே, வாவுஜ
மான்உந்மாதம் இருக்கச்செய்தேயுள்ளென்றபடி. எல்லாவுலகு-ஸவ-
லொகங்களும், கண்ணன்படைப்பென்னும்-கிருஷ்ணனையுடைய ஸ்ரு
ஷ்டியென்றுசொல்லாநிற்கும். நீறு-ஹரஸத்தை, ஹரஸத்தையா
லும்என்றபடி. செவ்வே-நிஜமாக, உலகுமாகவென்றபடி.
இடக்காணில்-விபரீதத்திலேயபரிக்கக்கண்டாளாகில், ஆரேனும்சில
ரையிகிமெஷம். நெடுமால்-கூர்மரூபக்கல் நீளவாவுகாஷ்டத்
தையுடையவனென ஸவிஷ்ணுவையுடைய, அடியாரென்று-தாஸ
ஹுகரென்று, ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தர்களென்றபடி. ஓடும்-அவர்களி
ருந்த இடத்திலே ஓடாநிற்கும். நாறுதுழாய்மலர்காணில்-ஸ்ரஸ்ஸி

பூ. —துழாய்மலர்காணி னரணன்கண்ணியீதென்னுந் தேறியுந்
தேறுதுமாயோன்றிறத்தினளேயித்திருவே* ॥எ॥
திருவுடைமன்னரைக் காணிற்றுமாலுக் கண்டேனெயெ!

ஆ—ரணமொழலுகி கமானதிருத்துழாயைக்கண்டாள்என்படும்
டலசொல்லியென்னினி, தேறியும்தேறுதுமாயோன் திறமல்லத
றியாளித்திருப்வன்கிறாள். ॥எ॥

(திருவுடை) ஸ்ரீஜான்களான ராஜாக்களைக்காணில், வனவ
விலையான ஸ்ரீதிவ்யதிவ்யமான வலவ-ஹரா
னுக்கல்லதுகூடாது, ஆதலாலிவன் ஸ்ரியஃவகியேயென்று நிரு
யித்து திருமாலைக்கண்டேனென்னும். அழகிய நீலமேகவங்கள்,
இலவாரணகெடு வடிவுமான தாலுவியைநாறுதுழாயி
தியாலே செல்லுகைசுலபமென்றோ?வென்ன அதுக்குத்தா
கயபருளிச்செய்கிறார் (தீயவலிதாழி என்படும் என்னும
வளாலே) * * * * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

திருவுடைமன்னரைராஜாக்களை ஸ்ரியஃவகியான வலவ-ஹரா
னுகச்சொல்லுகைக்கு நிலையநமெதென்ன அருளிச்செய்கிறார்
(வனமலியெயானலிதாழியால்) உருவுடையென்கிறதை யுரை
க்கிறார் (அழகியவென்று) வண்ணங்களென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(நீலமேகவங்களிதாழியால்) குவளைகள் — கண்களையுங்கள், காயா
ரா—யான தாலுவியிலுடைய வடிவுத்தைக்கண்டால், ஈது, நா
ணன்கண்ணியென்றும்- இது நாராயணனுடைய தாலுவியென்று
சொல்லாநின்றாள், இத்திரு-இந்த ஸ்ரீயானவள், "விலவாஃஸ்ரீ"
னென்னுமாப்போலே அவனுக்கு வடிவத்தாயிருக்கிற இப்பிராட்டி
யென்றபடி. தேறியும்.தெளிந்தபோதும், தேறுதும்- கலங்கினபோ
தும் - மாயோன்திறத்தினளே - ஸ்ரியஃவகியானை அவன்வி
டயத்திலேயே பிராந்தாள், தெளிகையிதெதாயிராநின்றா
னென்றபடி. * * * ॥எ॥

திருவுடை - ஸ்ரீதான்களான, மன்னரை — ராஜாக்களை, கா
ணில், திருமாலைக்கண்டேனென்னும் — திருவினிடத்திலவரா
லோகத்தையுடையவனை லலவ-ஹராவை அநுபவித்தேனென்

மூ—ன்று* முருவுடைவண்ணங்கள்காணிலுலகளந்தானென்று
தோள்நூம்* கருவுடைத்தேவில்லெலாங்கடல்வண்ணன்
கோயிலையென்றும்* வெருவிலுய்வீழ்விலுமோவாள்கண்
ணீ—ருவர்களும், காயாமலர்களும், கடலும், என்றும் நிலைத்தகாணி லுலகளந்தானென்று தோள்நூம். கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலையென்றும். அங்கேபோய்ப்புக்கு அவனன்றியே ஒழிந்தவாறே எங்கிவிழும், பின்னையும் தவிராதே கண்ணீர்கழல்கள்விருப்புறுமென்கிறாள். ॥அ॥

இ—மலர்கள் - சுகலிவாழைகள், வெருவிலும்வீழ்விலுமென்கிற விடத்தில் மலி காயை-மருளிச்செய்கிறார் (அங்கேபோயிதாழில்) வெருவிலுய்வீழ்விலுமோவாளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையும்தவிராதேயென்று) ॥அ॥

ம—யென்று சொல்லாநிற்கும். உருவுடை-ரூபவிசேஷங்களானை, லக்ஷணங்களானவென்றபடி. வண்ணங்கள் - வர்ண-ப்ரகாசவிசேஷ-ங்களானை, வர்ணாஸ்ரம விதாக்ஷ-நீலவர்ண-ப்ரகாசவிசேஷ-ங்களானையென்றபடி. நீலமிஶ்ரவர்ணமாயிருக்கையன்றோ, காணில், உலகளந்தானென்று தோள்நூம் - தீர்க்கதர்சனென்று லக்ஷணமாகிறது. தேவுமுழும் சாஸ்த்ரவிசேஷ-ங்களையுமுணர்கிற இவ்வளவு லாஶ்ரயத்தைக்கொண்டு தெய்வாதிக்ஷேத்ர-ங்களிலெல்லாம் திருவடிநிலையைவைத்து நீர்மிக்க உலகளந்தானென்றபடி. கருவுடை - மஹத்தையுடைத்தான, கரு - மஹம். உள்ளே ஏதேனுமொரு வஸ்துவிஶேஷத்தையுடைத்தானவென்றபடி. தேவில்களெல்லாம் - தெய்வத்தைக்கொண்டெல்லாவற்றையும், தேவு- தெய்வத்தை, இல் - ஸ்தானம். கடல்வண்ணன்கோயிலையென்றும் - கரிய கருக்கு லக்ஷணமும்போலே பரந்தவிளையுமான வர்ண-த்தையுடையவனுடைய கோயிலென்றுநிற்கும். வெருவிலும் - அஞ்சுகிறபோதும், வெருவினை - அஞ்சுகைக்கு, அந்தவிளைவாகையிலே புகுந்துபார்த்து அந்த வஸ்துவிஶேஷங்கள் கூ(ஷ)ணனன்றிக்கே ஒழியக்கண்டதானேங்குகிறபோதும் என்றபடி. வீழ்விலும் - அத்தால்வந்த விழுகிறபோதும், ஓவாள் - ஓயாள், கூ(ஷ)விதாகாதிர்: (வெகுளாதிர்) என்றபடி. கண்ணன்கழல்கள் - கூ(ஷ)ணனுடைய வாக்

ரூ—ணன்கழல்கள்விருப்புமே* ॥அ॥

விருப்பிப்பகவரைக்காணில்வியலிடமுண்டானே டென்னுங்*
கருப்பெருமேகங்கள்காணிற் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும்*

ஆ—(விருப்பி) கூடாரிஷ்டதமமகஜுதாநவிஷிஷ்டாப்ரதிஷேதாஹ
ஹயஜ்ஞ கிரிக்ஷவிஷயங்களில் நிரவெகூராயிருப்பாரைக்காணில்
ஹனவம்வியலெநிரவெகூர மெய்ப்பெருமானுக்கல்லது கூடாதா
லால் வியலிடமுண்டானேயென்று ஸாஹஸமாகச்சொல்லும். கரு
ம்பெருமேகங்கள் காணில் அடியேன்கண்ணனென்று தன்னு
டைய ஸீகரஸ்பர்சமே சிறகாகக்கொண்டேறப்பறக்கும். தனக்
கிட்டாதொழிந்தவாறே தளரும். பின்னையும் ஸ்வயம்ப்ரயோ
கார்ஹமான பதார்த்தங்காணில் அடியேன் பிரானுளனென்று

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— பகவரையென்கிறதற்குத் தாதயபருளிச்செய்கிறார் (கூவ
ரிதிதகரியால்) ஹரவஸ்வயம்பகவர்ஸ்வயம் தூதி
யுத்திலே ஸஞ்சாரவிஷய யொஹரஸ்திமாகையால் யொஹத்தாலே
ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பகதையும் ரதிபியாலே ஹரவஸ்திரிக்ஷ விஷ
யவிராகதகதையும் சொல்லுமென்றுகருத்து. விருப்பியென்கிற
தையுரைக்கிறார் (ஸாஹஸமாகவென்று) பறக்குமென்பது பறப்
பானரப்போலே ஸஞ்சரியாநிற்குமென்றபடி. இங்கே ஹரி தமா
கதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தனக்கெட்டாதிதரியால்)
பெரும்புல என்கிறவிடத்தில் பெரும்ஸப்தத்தையுரைக்கிறார்
(கண்ணனென்றுமானவென்று) ॥கூ॥

ஸ— ணங்களை, விருப்பும் - கூஹரியாநிற்கிறாள். * * அ॥

பகவரை - ஹரவான்களை, ஸந்தாவிகளையென்றபடி, கா
ணில் - கண்டால், விருப்பி - கூஹரித்து, வியல் - விஸ்தீர்ணத்
யான, விபுல்ஸப்தம்விஸ்தீர்ணத்வாதி, இடம்-ஹரிஷ்யை, இடமென்று
ஹரிஷிக்குப்போர். உண்டானேயென்னும் - ஆச்ரயத்திலே வ
யிற்றிலேவைத்தாகூடித்தவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், கரும்
பெரு - கறுத்தபரிதகளான, மேகங்கள் - மேகங்களை, காணில்,
கண்ணனென்று - ஏறப்பறக்கும் - உபாயத்மாக ப்பறவாநிற்கும்,
பறக்குமாப்போலே ஸஞ்சரியாநிற்குமென்றபடி. பெரும் - ஸஹஜ

மூ—பெருப்புலவானிலைகாணிற்பிரானுளனென்றுபன்செல்லும்*
மரும்பெறற்பெண்ணினைமாயோனலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே
அயர்க்கும்சுற்றும்பற்றிநோக்கி யகலவேநீணெக்குக்கொள்ளும்.

அ—அவற்றின்பின்னேசெல்லும். இப்படி என்னுடைய அரும் பெறற்பெண்ணினை மாபோன்றன்னையலற்றி யயர்க்கும்படி பண்ணுகின்றானென்கிறாள். ॥கூ॥

(அயர்க்கும்) வ்வுலகாகியபயத்தாலே யறிவழிந்துகிடக்கும், பின்னையும் நெடும்போதுகூட வந்தவழியைப்பார்த்தன்னருகே வந்தாளைக்கருதிச் சுற்றும்பற்றிநோக்கி ஆருகாணதொழிந்த வாறேயகலவே நீளெக்குக்கொள்ளும். உலகத்திலுமை காணு

பத்தாம்பாட்டு.

இ— அயர்க்குமென்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்செய்கிறார் (வ்வு வுலகநாகியபயத்தாலே) யறிவழிந்துகிடக்குமென்கிறதையுரைக்கிறார்

மா—மான, புல - உயர்நீயமான, புலமைவுயர்நீயவாகி, ஆனிரை-மொவஜ்ஜையைகாணில், பிரான்-இவைவயிறுனிங்கிறையும்படி மேய்த்து ரகூஷிக்கும் மிலேசகோபகூரனை கூஷ்ணன், உளனென்று - இந்தமொக்கலைக்குள்ளே இருக்கிறானென்று, பின்செல்லும் - அவற்றின்பின்னேபோகாணிற்கும், அரும்பெறல் - அருமையான பெறலையுடையவளான, பெறல் - ஜநநம், உயர்வுவுக்கனைப் பண்ணினென்னுதலே ஜநிதையானவென்றபடி. பெண்ணினை - பெண்ணை, பெண்மையைத்தின்மேலே வுயர்வுனின்வுதயம், மாபோன்-"ஹாரவதக்ஷிணகூரிஷ்டரக்" என்றதுபோலிமார்படியே பெற்றவர்களைக் கைவிடப்பண்ணவல்ல கூரயுக்தனென், அலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே - வுயர்வுவித்து மோஹிக்கும்படி பண்ணுகின்றானே, அயர்ப்பிக்கை - மோஹிப்பிக்கை. * * ॥கூ॥

அயர்க்கும் - ஹமவுதாவுயிகளையும் கிதாவுங்களையும் காணவொண்ணுதபடி மோஹியாநிற்கும், சுற்றுப்பற்றிநோக்கி - மோஹந்தெளிந்தவாறே வகையவும் - சூறித்துப்பார்த்து. இவ்வவுவெயிலுவன்வாராதொழியானென்று சுற்றுப்பார்க்கிறானென்று கருத்து. அகலவே - விஸ்தாரமாக, வகூரம் வாசுவுவுணாழ்வர், உபரிசவுரவாஹிதமகளென்றபடி. நீணெக்கு- நீண்டபார்

ழு—ள்ளும்* விபர்சகுமனைதகண் டுளும்பவெவ்வுயிர்க்கொள்ளு
மேப்சோரும்* பெயர்த்தும்கண்ணெவென்றுபேசும்பெரு
மானேவாவென்றுகூவு* மயற்பெருங்காதலென்பேதைக்
கென்செய்தீகண்ணல்விணேபேதினை* ॥யி॥

ஆ—தொழிந்தவாறேரோயுருகும்.மனைக்கண்துளுட்பவெவ்வுயிர்க்
கொள்ளும். மெய்சோரும். பின்னையுங்கண்ணெவென்று பேசும்.
பெருமானே வாராயென்று கூப்பிட்டழைக்கும். இப்படிகாதன்
மையலேறின வென்பெண்பேதைக் கென்செய்கேன் பாவியென்ற

இ—(ரோயுருகுமென்று) பெயர்த்துமென்கிறதையுரைக்கிறார் (பி
ன்னையுமென்று) * * * * ॥யி॥

ஈ—வையை,ஓவ-ர்கா லுமாய்ப்பார்க்குகையையென்றபடி.கொள்ளு
ம்-ஸீகரிக்கும்,வளையவுப்பார்த்து அவனையருகேகாணதொழிந்த
வாறே உயிரத்திலே வருகிறுகை நினைந்து நெடும்போது உயி
ரப்பாராநிற்குமென்றபடி. நீளைக்கண்கிறவிடத்தில் ளகாரசு
வரை நகாரமாதலியொணை-ர்காரவகாரமாகாதென்க. வியர்க்கும் - உயி
ருடுங்காணதொழிந்தவாறே சுகி-ர்பாலேசெவர்க்கும், ஸ்பிரமை
காநிற்குமென்றபடி.மனைக்கண்-மனைபோலேபெருகிற கண்ணீரா
னது, கண்ணென்று ஆகுணையா கண்ணீரைக்காட்டுகிறது. துளும்
ப - துளிக்க, விநு-விநு-வாய் விழுந்நிற்கவென்றபடி. வெவ்வு-
உஷ்ணமான, உயிர் - உஸ்ரீவ(ல)த்தை, கொள்ளும் - ஸீகரிக்கும்,
உஷ்ணமாகமுச்சுவிடாநிற்குமென்றபடி. மெய்சோரும் - சரீரமெ
ரிக்கமாட்டாதவளாகாநிற்கும், மெய் - சரீரம், சோருகை - சு
வஸ்தமாகை. பெயர்த்தும் - பின்னையும். கண்ணெவென்றுபேசும்-
பெண்களுக்கு ஸஹ-ர்பூகாரஸ-ர்ஹரண கூஷ்ணை-ரவென்று
சொல்லாநிற்கும், பெருமானேவாவென்றுகூவும் - இந்த ஸளஹரு
ஹாவநாவர்கூஷ-த்தாலே அவன்வந்து நிற்கிறதாகத்தோன்றுகை
யாலே நாயனேவாராவென்றழையாநிற்கும், வலவினேன் - வ
லவாவைத்தநெஞ்சையுடையவளானநான், மயல் - மோஹத்தைப் ப
ண்ணைக்கடவதான, பெருந்தகாதல் - பெரியதான, காதல் - வைதி
யுடையவளான, என்பேதைக்கு - என்னுடையவாலறிவுக்கு, என்
செய்தீகன் - என்னத்தைசெய்யக்கடவென், மோஹியாதபடிபண்

ரூ—வல்வினை தீர்க்கும் கண்ணினை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்*
சொல்வினையாற்சொன்ன பாட லாயிரத்துள்ளிவைபத்து*
நல்வினை யென்று கற்பார்க ணலனுடைனவகுந்தண்ணிந்*
தொல்வினை தீர

ஹ—லற்றுகிறுள். "யி"

(வல்வினைதீர்க்கும்) கூறிதஜந வஅிவஹஊஃவாவெநாஏந வஹாவஹ யாறிதவஹூஹுஹுயிருந்த வெம்பெருமானைச் சொல் வினையாற்சொன்ன பாடலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும் கூநநுவூ யொஜநராய்க்கொண்டு கற்பார்கள் நலனுடைவகுந்தண்ணி

நிகமனம்.

இ—வல்வினைதீர்க்குமென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறுர் (கூறிதெதிராழியால்) கண்ணினையென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறுர் (கூறிதவஹூஹுஹுயென்று) நல்வினையென்கிற தற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறுர் (கூநநுவூயொஜநராய்க் கொண்டென்று) ஈக॥

ஸ—ணுவோ? அவினவரப்பண்ணுவோ? நானிவைகளை வஅறி க்கவோ?என்றபடி. * * * ஈய॥

வண்- வாஸிஷ்டாதரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரி க்கு நிவாஹகரான ஆழ்வார், வல் - காகிவ்யவைலங்களான, வி னை - கர்மங்களை. தீர்க்கும் - நிவர்த்திப்பிக்குமவரென, கண்ணினை, கூ-ஷினை, சொல்வினையால் - சொல்லிலைவக்குட்வஹாவமான கர்-ந் த்தாலே, சொல்லியல்லது யாசிக்கவொட்டாத ஹஸ்திகிரியத்தாலே யென்றபடி. வினை - கர்ம், இங்கே தாநலைகர்-ராவிவமான ஹ ஸ்தியைச்சொல்லுகிறது. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, பாட லாயிரத்துள் - மாயாவஹஹஸ்த்திலே, இவைபத்தும் - இந்தபத் துப்பாட்டுக்களையும், நல்வினையென்று - நல்லவ்யக்தியென்று, வ ராவிவாநாமதேவ்யக்தியென்று, கூநநுவூயொஜநராயென்று வையர்வஸி காரியர்ம், கற்பார்கள் - கூறுவஸிக்குமவர்கள், நலனு டை - வஹாஹமயஹநாஹமவாநநுத்தை புடைத்தான, நலன் - கு நநு, வைகுந்தம் - விலைகூறணத்தை, நண்ணி - கிட்டி, அடை ந்தென்றபடி. தொல்வினை - கூநாதிவாவங்கள், தீர - நிவ்ருத்திக்

ஸ்ரீ—வெல்லாருந்தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே ॥கஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

அ—எல்லாரும்தொழுதெழ வீற்றிருப்பாரென்கிறார். ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ப—களான்வாறே, எல்லாரும் - நித்யஸூரிகளெல்லாரும், தொழுது - வரவணராய் சூழ்ந்து, எழ - அந்த ஸஹோஷத்தாலே எழும்படி, வீற்ற - வீறுபெற்று, ஸௌஷ்டவகாலவ்யஞ்ஜகமான வீறு என்றபடி. வீறு - உசுகவஷம், இருப்பாரே - பரமபுருஷனுக்கே வஸிப்பார்கள்,

ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸாம்ராஜ்யபரிபூர்ணஷாட்குண்ய

பராசர பட்டநாதாய நமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஹரிஹயாம்பநிஷதாத்ரயபாரதீவஹிஃ.

(மண்ணுலகிருந்து.)

ஹரிதாவிதெரிஸாமாவிதெவ ஜ்ஞாநஸௌரிதாவிதெ

வஸுதாஹிவத்வகுவிவிதெத நுத்துதிஹஸ்துவிதா

காதிஹிரயவ்யயிவீகுஹிஸ்ரீதீயஷ்டாவிதெஃ । ஸௌம்ய

மெஹ்ருயத்வமெத்ரவிஹமாணம்மிணவத்ஸா

தெஹவிவியொமெ வஸீவியெஃஸ்தவிதெஹ்ருஸுஹஸ்தாநு

யயகீதயாவிஷ்ணுவீதாரிஸுநாஃ . ஸாது॥

(ஹரிதாவிதெரிஃ) மண்ணுலகிருந்திதாகி- வ்யயிவியாலும் ஸாகாஷாத்தாலும், (ஸாமராவிதெரிஃ) பிரான்கிடக்குமிதாகி - ஸஜாதீயத்தாலும் ஸகியத்னலும், (ஜ்ஞாநஸௌரிதாவிதெஃ) அறியும்செந்தினையத் தழுவி ஜதாகி - ஒன்றியதிங்களையிதாகி - சிவந்தகுழியாலும், குளிர்ந்தகாற்றாலும், வாஜ்ரணலும், வலத்தத்தாலும், வஷத்தாலும், (வஸுதாஹிவத்வகுவிவிதெஃ) கோமளவான்கன்றையிதாகி - ஸுக்ரோதாங்களான வதிங்களாலும், வலத்தாலும், (நுத்துதிஃஹஸ்துவிதா) கூத்தர் குடமெடுத்தாடினிதாகி - குடக்கூத்தாடுகிற மொவாயர்களாலும், குழலோசைப்பாலும், இடைச்சிகள்கையில் நவநீதத்தாலும், (லொகாதிஹிஃ) ஸ்ரீலாவுலகு கண்ணன்படைப்பென்னுமிதாகி - லொகங்கள்தோறும்,

கூ— தா-ஊயு-ஃவோ ூ யாரா லும், தா ஊவலீஷ-ஒத்தா லும், (வூ யிவீ கூதிஜி:) திருவுடைமன்னரைக்காணிலி கூ)ாஜி- ஸ்ரீஜான்களா ணா ஜாக்களா லும், வூ கீடைகளைழுதியிருக்கிற விதூத்தா லும், ஷவலே சபை ப்ளளேயுடைத்தாயிருக்கிற கூலயங்களா லும், (கூதீயஷாலெஸ:) விநம்பிப்பக்வரைக்காணிலி கூ)ாஜி - விஷய விரக்தராய்ப் ஜூ.நாயிகரான ஷஹத்துக்களா லும், நீலஜெவ்ங்க ளா லும், மொஸஜ-ஐஹங்களா லும், (ஸளலுலிலெ)ஸ்ப-ஃவலெஹ-ஃ ரவிஜஹ-ணஸ்லிணெ:) பெயர்த்துங் கண்ணைவென்றுபேச்மி கூ)ாஜி - ஸ்வாதிக்ஷ ஸளலுஹ்)ஸளஸ்ரீலு வாதிலு கூரா-ணை)ாஜிக்களா லும், இப்படி ஸ்வகீயங்களாயும் வாஸஜ்ஞாங்களாயுமிருக்கிற வ ஸ்வாக்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் விஜ்ஞாஷவஸ்பத்திலே கூஜ்ரிகரை ஊ:வெப்பியாகிற்பரென்று "மண்ணினையிருந்துதுழாவி" ன்கிற ஷ்லோகத்திலே மாறனருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். (கூ அ)

ஸ்ரீஷைதந்யமஹாதேஷிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வீற்றிருந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநியனைப் கூநதெஹாதிநி ஸ்ரீயாஸஹாவலீநஜ்ஸ்ஷஜஸ்ஷாஸநவெநதெயஹூஹூதூ

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வ்)ஸநப்பட்டவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே இனி யென்ன குறையெழுமையுமென்றும், அரியதண்டோ வெனக்கெ ன்றும், என்னகுறை நமக்கென்றும், இப்படி ஹூஷ்டராய்ப்பேசு கை கூஸ்ஸாஹதமன்றே? எம்பெருமானைக்கவிபாடப்பெற்று நான் கூ)காஜ-ஃனுனேனென்று சன்மப்பலபலவிலேதொன்ன கூஜ-ஃ த்தையே சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி வாநரா-கீயு ம்ராகாதோ?வென்ன வஷதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ணை)ாஜி யால்) இவருக்குக்கோவைவாயாளிலே பிறந்தநிரஷயிகூஷீகியா ஸ்ரு ஸ்வாதீக்ஷைகக்காச்விவர் விஜ்ஞாஷித்துநின்ற வவெ-ப்ஸார்

ஆ—வரிதித வரிஜம வரிவுதனுயிருந்த வெம்பெருமானை அவனுடைய நிரவயிகாரணுத்தாலே கண்களாலேகண்டு கை கள்ளாரத்தொழுது வாயாலே திருவாய்மொழிபாடப்பெற்ற வெனக் கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ஸ்ரீவைகுண்ணத்திலே திருவ னந்தாழ்வான்மேலேதன் னுடைய வவ—ருமாகாயிராஜ்யமெல்லாம்

இ—னிவருக்கந்தவீர்கியெல்லாம்ஜீண—ருமாய்ப்போயின் னும்தன்னை வ—சினண—ருமாக வாஜிக்கைக்கவ—ராம்படி இவர் மண்ணையிருந்து துழாவியிலே விடாய்த்தவாறே ஸ்ரீவைகுண்ணத்திலே தான் வ—சினண—னையிருக்கிற விருப்பைக்காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு வாஜ வ—ராய்ப்பேசுகிறரென்று கருத்து. சன்மம்பலபலவைப்போலன் றிக்கே இத்திருவாய்மொழியானது ஸ்ரீவைகுண்ணநாயன் விஷயமானையாலு மவனைக்கண்ணுலே காண்கையாலும் எம்பெ ருமானைக் கவிபாடுகையாலே கூடாசய—னுனே னென்றங்கு சொன்ன விவ்வளவன்றிக்கே ஒரிநாவாகாயங்களெல்லாத்தாலு மவனை யநுபவித்து யநுஞேனென்றிங்கு சொல்லுகிறதா கையாலும் வாநரா—க்ஷி ரில்லையென்றதாயிற்று. இத்தாவித்தி ருவாய்மொழிக்கு சூரிதயநு தாவொஹகவ மென்கிற வமவ ஹணம வரகிவொஹவு மென்றதாய்த்து. யாயிஷிராஹி வுவுஷஷ் த வரகாபவநஹ “வுாவஸ டுவஸாஹாச் ஹ்ரதவா நிதுாஹிவஹுவதி வரஹாவொஹாவெவொஹுகெ” என்று வொத்துஹாவஷ்நிலே அ ருளிச்செய்தபடியே வெதுவமி—காணன டாயிஷிரணுமுட்பட ஸ்ரீவைகுண்ணத்தைக்கண்டால் ஆற்றுவார் ஸ்ரீவைகுண்ணநாயி னைக் காணக்குறையிலையிறே; அவனுடைய காரணுத்தாலே கண்டென்று வாமாணுலும் கிண்ணுலேகண்டேனென்றேடா ருள். சாநவஸவாகஷாஷ்காரத்தைச்சொன்னதாகவுமாம். *

*முதற்பாட்டு.

வீற்றிருந்தென்கிறதற்குத்தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவை கூண்ணதாஜியால்) இன்னவூராநத்திலே என்றுவிலொஷியாதே வீற்றிருந்தென்று வாதாநுமாகச்சொன்னுலும் வாஜவாரா ஷணுக்கு சுவாயாரணமான ஸ்ரீவைகுண்ணத்திலிருப்பே தோ ற்றுமென்றுகருத்து. எழுலகுந்தனிக்கோல் செல்லுவென்கிறதற்குச்

மூ—வீறறிருந்தேதழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீவில்சி* றாற்றன்
மிக்காரைமம்மாஜைவெம்மாபிளந்தான்றன்ஜைப்* போற்றியெ

ஆ—தேதான்றம்பழி யிருந்தருளி வஷயம்கூடு வஷயம்மை கூடி
ஸத்தாலே நிவர்காலி னிவஷர்கிடாகூஞ்ப், நீ கூறிவெர்காஷநி
றவயிக கூடுாணைமாணைவிஸி டூஞ்ப், இப்படி வரிவெர்ணர்
ணுபிருக்கச்செய்தே கூடாழி, கதவை வாவஞ்ப், கூழ்ரி கவரி தாணா

இ—தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்(வஷயம்கூடு தாழியால்) வீவிவ்சி
றென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நீகூறிவெர்காஷதாழியால்) ஆற்றல்
மிக்காரைமென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
வரிவெர்ணர்னி தாழியால்) வெம்மாபிளந்தான்தண்ஜை யென்
கிறவிடத்தில் கூடர்கூவிஜிக்கிற வடர்த்தை அருளிச்செய்
கிறார் (கூழ்ரி கவரிதாணை தாழியால்) அதுக்குத் தாதயர்

ஆ—வீற்று - வீறுதோன்றி, வஷ-ர்மிஷிகூ வஷ-ர்நியதைகூ
ஜிகளாலே உதஷ-ர்ம்தோற்றும்படியாய்க்கொண்டென்றபடி. வீறு-
வாஷ்பதி, இங்கே உதஷ-ர்ாஜிவ வாஷ்பதிவிவக்ஷிதை. இருந்
து - ஸ்ரீவைகுண்ணத்திலே ஜிவ்யவய-ர்ங்கத்திலே இருந்து, எழு
லகும் - தீ முணைகூ ஆஸ்ரஜவர்கூ யதி-ர்ஹ தீர்த்தாவ்வுவ
வி-ர்யா வெதநங்களும் வஜதீகூ நிதாாஜிவெதீவியவெதநரு
மாகிற வஷவிய மொகங்களிலும், மொகூ கஜத்மொகீ, என்று
வாஸுஷமான மொகூவஷத்துக்(து வரிாயமாய்க்கொண்டிங்கே
உலகு ஸுவைம்வர ஜாணஜிஜவடாகய-ர்வரம், ஆக உலய விஹாஜி
கியிலுமென்றதாயிற்று. தனிக்தேர்செலல - கூஜி தீயமான தெ
ங்தேர்கடக்கும்படி. செங்தேராலாவது - கூஜிாஜ்ஜிதை. வீவிவ்ச-
நாஸாஹிதங்களான, சுவர்தீஹதங்களான என்றபடி. வீவ -
நாஸம், சீர் - ஸ்ரீநாஸாகூாஜிமாணங்களை யுடையவனை, ஆற்றல்
மிக்கு - கூஷமையுயிசுமாய், ஆளும் - மொகங்களையாளும் வஸுாலு
னை, வஷ-ர்வாகதை ருயிருக்கச்செய்தேயும், உலக வை, என்னுதை
"ராதொராஜ்ஜிகூவாஹிகூ" என்கிறபடியே விடயாயிகூஞ்ர்க்தா
ண்டுமொகங்களை ஆளும் வஸுாவனை என்றபடி. ஆற்றல் - கூஷ
மையும் வாதகய-ர்முமம். அம்மாதின - வாதீயான, வெம்மா - உஜ்
ஜான கூழுத்தை, வெம்-உஜ்ஜும், மா-கூழும், கொழியையென்றபடி.

ஏழை— என்றனைகளாவத்தெழுதுசென்மாலைக*ளேற்றநோற்றேற்
றுக்கினியென்னகுறையெழுமையுமே* ॥க॥
மையகண்ணினாண்மலர்மேலுறைவாளுலைறமார்பினன்* செய்ய

ஆ—ஸ்ரீமதகவஸுமேஉயர்விஹாயஸதீனர்குரைப், கூரிதகவிமராயி
நிரவதிநகுவஸுஹாவணையிருந்தவெம்பெருமானீனத்திருப்பல்லாண்டு
பாடிக்கொண்டு என்னைகளினுலடைப விடாயெல்லாம் தீருமி
படிதொழுது திருவாய்மொழிபாடுனைகக்கு ஹாஸ்டம்பண்ணினேன்,
எனக்கினியொருநாளு மொருகுறையில்லையென்கிறார். ॥க॥

இ—மருளிச்செய்கிறார்(கூரிதகவிமராயீதாழியால்) போற்றியெ
ன்கிறதற்குத் காதையமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பல்லாண்டிதாழி
யால்) சொல்மாலைகளேத்த நோற்றேற்றென்கிறதற்குத் காதையம்
மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியிதாழியால்) ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

ஹகூழீவெஸரிஷ்டாம் சொல்லுகிறபடியேஉவாஹம் வேகாரணனை

ஸ்ரீ—பிளந்தான்தன்னை-"நிவவாதஜியாஸுதி:" என்னுப்படியி
ளந்தவனை கூஷ்ணனை, போற்றியென்றே-போற்றிபோற்றியென்றிப்
படியேசொல்லி, போற்றியென்றுஸ்ரீமத்நிலைமஹாஸுநமஸ
வம், கைகளாரத்தெழுது - வஷ்டம். சொல்மாலைகள் - வாகி
கைளாகிறமாலைகளை, சொன்மாலையென்கிறவிடத்திலே லகாரவ
மகாரவகார னகாரமாதேஷம். ஏற்ற- அவன் ஸிரஸ்ஸிலே ஏற்று
கைக்கு "தாஸ்வ-ஸ்ரீரஸ்மாதேஷம்வ்ருகிஹ்ணாதி," என்கிறப
டியே அவன் ஸிரஸ்மாதேஹிக்கும்படி வதிவி-க்கைக்கென்றபடி.
நோற்றேற்கு-ஹாஸ்டம்பண்ணினனெனக்கு, நோற்கை - வாகாரம்
பண்ணுகை. இனி-ஐகாரம், எழுமையும்- வஷ்டஜந்துகளிலும்,
உதாரகாலமெல்லாமென்றபடி. என்னகுறை - ஒருகுறையுமில்லை
என்றபடி. * * * ॥க॥

மையகண்ணினாள் - ஸுவிபாதகடாக்ஷினியான, மை - கறுப்பு, மை
யையுடையது மையது, மையகண்ணினாளென்று வதிவடம்,
மலர்மேல் - வாவ்ருத்தின் மேலே, உறைவாள் - வஸிக்கிறவள்,
வஜநிவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி, உரை-வஸிக்கிற,
மார்பினன் - வக்ஷஸ்தலயுடையவனை, செய்ய - கார்யகாங்களான,

ஏழு — கோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்றன்னை*
மொய்யசொல்லாவினைசமாலகற்றி யுள்ளப்பெற்றேன்*
வெய்யநோய்கண்முழுதும் விடன்ஞாலத்துவீயவே* ॥உ॥

ஆ — (மையகண்ணைள்) இப்படி வலவ-ஹிலாகாயிராஜ்ஞத்தைக் செலுத்திக்கொண்டு மிதிலைலாமகபட்டணத்திலே விஷ்ணுசித்தீ யரென்னுமாப்பியாயிருந்த பெரியதிருட்டியாதேரோடே கூட வாவலீநஞ்சை, தக்ஷணம்மிதிலாநிக நிராகிமாயஷீகிபாதேலை செய்யகோலத்தடங்கண்ணாஞ்சை, சாநதெவெநதெய விஷ்ணுசூந வூலூதாஞ்சம்வெய்ய ஹிவுவாரிஜந வாரிவூதனையிருந்த வெம் பெருமானை, என்னுடைய வெய்யநோய்கள் முழுதமிந்த வூ கூத்யிலே யிருக்கச்செய்ந்த வீயும்படி, அழகிய சொல்லாலே

இ — விதுத்தாலே மெகுணைசநஞ்சலாமிநிரியாவலவாஹீ நகுவாரமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிதாஹியால்) அதில் மையகண்ணனென்கிறதற்குத் காதயம்மருளிச்செய்கிறார் (விஷ்ணு தாஹியால்) விண்ணோர் பெருமானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (சாநதெதாஹியால்) மொய்யனென்கிறதற்குத் காதயம்மருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) ॥உ॥

பா — கோல - ரூபிருங்களான, தடம் - விசாலங்களான. கண்ணன்-நபநங்களை யுடையவனை, கண்ணை யுடையவன் கண்ணன், விண்ணோர்பெருமான்றன்னை - நித்யவூரிநாயனை, இதுக்கேதுத் தி என்கிறதோடே சங்கடம், வெய்ய - கூரிரங்களான, நோய்கள் முழுதும் - துரோங்களெல்லாம், என்னுடைய கூடாவிஷ்ணுதாஹிகளெல்லா மென்றபடி. விடன் - விஷயதீயமான, வலவ-ஹிலாகன் தான் வந்தவதரித்தாலும் "ராஜ்ஞாஹிலாகவிரோதாவலவாஹீ தாநஷ்டா வலிதாஹிஜ்ஞ" என்கிறபடியே அவனையுங்கூட தூரப்படுத்தும்படி, விஷயதீயமான வென்றபடி. ஞாலத்து - ஹதிதியிலே வீய - நசிக்கும்படி, இப்படிப்பட்ட வூரியிலேயிருக்கச்செய்தேதாரை துரோங்களெல்லாம் நசிக்கும்படி யென்னை, மொய்ய - நிவிடங்களான, வ-ஸ்ரீஷ்ட-வாநு வலங்களான வென்றபடி. சொல்லால் - வசிஷ்டிகளாலே, இணை மாலைகள் - சரமெல்லாம் போலே கூடி நிலாநுங்களான பாடங்களைக்கொண்டு, இணை-மாநம், வத்தி -

ரூ— வீவிலின்பமிகவெல்லுங்கழற்றிருமம்பச்சுதன்* வீவில்சீரன்

ஆ— யிளைம்மாலுகளேத்தியுள்ளப்பெற்றோனென்கிறார். (உரை

(வீவிலின்பம்) சூழ்ரீகவாதிலு வளஸ்வெலுஸ்வ-ம் வளாநூ

ப-ம்ரூநவயிசு ஜிம்ஹஹாணவிஸ்ரீஷ்டிஞப், வஷாரிஷாணவெஹா

ஜிஸவஷ ஜிஸவஷாஸநாலுவாரிஜித நிதுவஸிஜவொழவுஸ்ரிஹி

ராநவரசவாம்வெலவுஜாநஞப், ஸ்ரீவெகுண்ணிலபஞப், யுகூதீ

வுஸ்ரிநீலோநாயகஞபிநந்த தன்னேத்தானநாவவித்ததிறலே த

னைக்குவந்தநிரயிகாநாழுமம்தன்னேத்திருவாய்மொழிபாடுகையா

* ரூன்றும்பாட்டு *

இ— அச்சுதனென்கிறதற்குத் தாதயப்பருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரீ

தவாதிலு ஸவைத்தாலே) வீவில்சியென்கிறதற்குத் தாதயப்மரு

ளிச்செய்கிறார் (வளஸ்வெலுஸ்வ-ம் ஸவைங்களாலே) மலர்க்க

ண்ணனென்கிறதற்குத் தாதப-ம்மருளிச்செய்கிறார் (வளாநுப-ம்

ஸவைத்தாலே) இது உவமுகூஷணமென்றுகருத்தாலே சூழிஸவைம்,

விண்ணேர்பெருமான்றன்னே யென்கிறதற்குத் தாதப-ம்மருளிச்

செய்கிறார் (வஷாரிஷாணைதுாதியால்) வழிபோவாரைத்துக்குத்

தாதப-ம்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவெகுண்ணைதுாதி நிரயிலி

காநாழுமென்னுமளவாலே) வீவிலின்பமிகவென்று சூழாநூ

வாழாநுநித்தைத்தொல்லுகிறதாணுலும் வேறுகாரணாளவிதுாத்தாலே

ஸ்ரீவெகுண்ணைநாயனானதன்னே த்தானநாவவித்தினைபாலே தனை

க்குவந்தி சூழாநூறிங்கே விவகுதி தமென்றுகருத்து. இதைமாலே

கதேளத்திமேவ என்கிறதினைபத-ம்தைத் காட்டுகிறார் (தன்னேபி

துாதியால்) மேவிவீவிலின்பமெல்லே நிகழ்ந்தனனென்று தா

ஸ்ரீபவாதத்துக்கஞபமாக்கி வீவிலின்பமென்கிறதற்குத் தாதப-ம்

ரூ— ஸொகித்து, உள்ளப்பெற்றோன்-யுாநிக்கப்பெற்றோன். சூதா

தப-ம்ரூனென்றபடி. உள்ளுறை - யுாநிந்தை. (உ)

வீவில் - நாஸஸவி சூடான, இன்பம் - சூநாநந்தினைடை,

மிகஎல்லை-மிக்கவெல்லையிலே, சுகீபாபி வீவிஜெயிலென்றபடி.

நிகழ்ந்த - வகி-ம்பாகின்றவனை, சூநாவவியில் சொன்னபடியே

வவ-ம்காகி ஸயி காநாவாளை யென்றபடி. நம்மச்சுதன் - சூவ

ஜீயனைபாஸ்ரிகவதயனை, வீவில் சீரன் - நாஸ்பவரிகசூடுாணைஹ

ழ—மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை * வீவில்காலம்
மிகைமாலுகளேத்திமேவப்பெற்றேன் * வீவினின்பமிகவெல்லை
நிகழ்ந்தனன்மேவினே * ॥ க ॥

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான் * றாவியம்

ஆ— லெனக்குவந்த கூநாழுமாலல், இதிலேலஷஹவ்வெகூ
டீஷத்துக்குப்போருமோவதென்கிறார். ॥ கூ ॥

(மேவிநின்று) கீழ்ச்சொன்னவிண்ணோராகிறார்பெரியதிருவடி.

இ—மருளிச்செய்கிறார்(எனக்குவந்தவிகாழியால்),தனக்குவந்தநி
ரவயிகூநாழு மெனக்குவந்த வாநாழுமாலலென்றது தன்
னுடைய கூநாழுத்தையு மென்னுடைய கூநாழுத்தையும் நிரவி
வித்தாலென்றபடி. மிகவெல்லைநிகழ்ந்தன னென்கிறதற்குத் தாத்
ய-ருளிச்செய்கிறார் (இதிலேலஷஹவ்வெ தாழியால்) வீதி
தீஷயத்தாலே கூதீவாஹம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ॥ ங ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

இதீபவாஹத்துக்குத் தாத்ய-ருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்

ஸ்—ஸ்வாமிபான, மலர்க்கண்ணன்-வஷிநாதனை, விண்ணோர்
பெருமான்றன்னை - நித்யஸூரிநாயனை; வீவில்காலம்- முடிவில்
லாத காலமெல்லாம், இணைமாலைகள்- மாலைபோலே யிருக்கிற மா
நங்களாலே, ஏதந்தி - ஸ்துதித்து, மேவப்பெற்றேன், கிட்டப்பெற்
றேன், மேவி - இப்படிகிட்டி, வீவினின்பம் - நாஸாவதிகமான கூ
நாழுத்தினுடைய, மிகவெல்லை - கூதீமாயிதமான வீடெயிலே,
நிகழ்ந்தனன் - வதி-யாநின்றேன், நிகழ்ந்தை-வதி-க்கை, ஹமவஹா
நநாஹவ்யு தீமாயிதமான கூநாழவீடெயிலே வதி-யாநின்றே
னென்றபடி. * * * ॥ க ॥

தாவியம்புள்ளுடையான் - தாவி - வகூம், அம் - ஸ்வாரு
ம், தாவியம்புள்ளென்றது - கருடனெயாவிஸஹாஸ், வகூயா
கதஸ்வாநுரவகூதியையுடையவனை, கூஞ்சிகாங் வடகீலதிகிஹ
வஷாநயநாந ஸ்வாணவகூஷமாயிபாய் ஸ்வாநுரமான முரஸ்ய
னை வாஹநமாகவுடையவனென வென்றபடி. அடல்ஆழி - வார்
கூ தீமாயிவகூ வானை, அடல் - வாகூரம், அம்மான்றன்னை-
ஸ்வாமியானவனை, மேவிநின்று - ஸம்ஸ்லேஷித்துநின்று, கூநாழு

பூ—புள்ளுடையானடலாழியப்மான்றன்னை* நாவியலாவினை
மாய்க்கோளத் திருண்ணப்பிறற்சீற* ளவியென்னவியை
யானறியேன்செய்தவாற்றையே* ॥சு॥

அ— திருவாழி, திருச்சங்கு, திருவனந்தாழ்வான், ஸ்ரீவைஷ்ணவகியாழ்வான்முதலான திவ்யபுருஷர்கள். அந்தத்திவ்யபுருஷர்களாலே பரிவயஸ்ஸாண பரமாபுருஷார்த்தமான ஹித்யகைங்கர்யத்தை வஹிக்கைக்காக அவதரித்தருளின ஸர்வேச்வரனான வெம்பெருமானை திருவாய்மொழிபாடிக்கொண்டு ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெற்றேன், கைதவனென்னுமிப்படி விஷயீகரித்தருளினவனை? ஒருவனுடைய மனஸ்ஸையிருக்கும்படியே? யிதுவென்கிறார். ॥சு॥

இ—சொன்னவிதாதியால்) அப்புள் ஆழி யென்றதுஉபயகிஷணமென்றுகருத்தாலே திருச்சங்கிதாத்துக்கும். அம்மானென்கிறதற்குத்தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தத்திவ்விதாதியால்) பரமபோவாஹத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹரீதாதியால்) தரணீயவாஹத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியிதாதியால்) தாரீவாஹத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கைதவைதாதியால்) ॥சு॥

ஸ—பரமொஜநர்ராய்க்கலந்து என்றபடி. தொழுவார்—வைவிக்கிறஜநங்களுடைய, விஜனபோக—கைங்கர்யஸித்திக்கும்படி. மேவும்—ஸம்ஸ்லேஷிக்குமவனை, பிரான்—உபகாரகனை, நாவியல்—ஜிஹ்வாவ்யாபாரத்தாலே, நா—நாக்கு, இயல்—வ்யாபாரம், ஸ்நேஹில் பரயாவஸமுன்றிக்கே ஜிஹ்வாவ்யாபாரமாத்ரத்தாலே என்றபடி. இணைமாலைகள்—ஸாலைபோலே மொழிகளான மாநங்களாலே, இது முதலடி தீயாகுமவரை, ஏத்தி—ஸ்துதித்து, நண்ணப்பெற்றேன்—கிட்டப்பெற்றேன், கைதவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ஆவி—ஸவ-ரூபாதாவான பரமபுருஷன், என்னுயிரை—மதாதாவை, உண்ணாவகுத்தை யென்றபடி. செய்தவாற்றை—செய்தபரகாரத்தை, ஆறு—பரகாரம், தன்னை ஸ்துதித்தநுரூபிக்கும்படி யென்னப்பண்ணினை யென்றபடி. யான்றியேன்—ஸவஸ்வியமென்று நான் பரிதெரி

மூ—ஆற்றநல்லவணைகாட்டுமம்மானையமர்த* மேற்றையெல்லா
ப்பொருளும்விரித்தானை யெம்மான்றன்னை* மாற்றமாலபுனை
ந்தேத்திராமுமகிழ்விவப்திணன்* காற்றின்முன்னங்கடுகி

ஆ—(ஆற்றநல்ல) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், வஹுஷேவஹு
வெஹுயதீணஃனுப், கஜஃறுநவ்ராஜத்தாலே வஹுஃதாக்கருக்
கும் வஸுவெஹுஃயஃ வர்காஸுகுமுயிருந்த் தன்னை யெனக்கு
வாதிக்கவர்தீக்கக் காட்டித்தந்தருளினன். நாலுமவனைக்கண்டு
காற்றின்முன்னங்கடுகி வினைநோய்கள்கரியும்படி திருவாய்மொ

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ—அமார்தமேற்றை யென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கி
றார் (அயர்வறுமி தூராதியால்) எல்லாப்பொருளும் விரித்தானை
யென்கிறவிடத்தில் சூயிஃகுமான வஸுஃத்தை அருளிச்செய்கிறார்
(வஸுஷெவெத்தூராதியால்) எல்லாப்பொருளும் விரித்தானையென்
கிறதற்குத் தாதபஃம்மருளிச்செய்கிறார் (கஜஃறுநதூராதியால்)
ஆற்றவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வர்தீக்க வாதிக்கவென்று)
நல்லவணைகாட்டுமென்கிறதற்குத் தாதயஃ மருளிச்செய்கிறார்
(காட்டித்தந்தருளினனென்று) மாற்றமாலபுனைந்தேத்தி யென்
கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாய்மொழிபாடியென்று) ॥நா

ப—த்தறியமாட்டேனென்றபடி. ॥சா॥

அமரர்த்தம் - அமரர்க்கு, நிதூவஸுரிகளுக்கென்றபடி. தம்
மென்றதுவாதிக்கு, ஏற்றை - பீஷ்மனை, ஏறு - பீஷ்மம், கா
யிவதியான வென்றபடி. எல்லாப்பொருளும்- வஸுஃதாயஃங்களை
யும், விரித்தானை - ஸ்ரீகீதையாலே விஸ்தரித்துவஹுபதேசித்தவனை;
எம்மான்தன்னை, அம்ருதத்தாலேவளர்க்குவகாரகனை, ஆற்ற-
பொறுக்க, ஆறுகை - பொறுக்கை, வதிவஃவதிவஃதாநாவம்
வாதிக்க வாதிக்கவென்றபடி. நல்லவணை- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களானவர்
காரங்களை கஜ்ஞாணமூடனாதிகளை யென்றபடி. காட்டுமம்மானை -
எனக்குகாட்டாநின்கிற வாதியை, இதுக்கேதுத்தியென்கிறதேட்
கையும், வினை-வாவெங்களும், நோய்கள்-வ்யாதிகளும், ராமதிவ்ய
தீகளென்றபடி. காற்றின்முன்னம்- ஸீவ்ர மாதியானகாற்றிற்காட்டி
லும் முற்பட; கடுகி- ஓடிப்போய்; கரிய - உஷ்ணங்களாம்படி, மாற்றி

ரூ — விஜ்ஞேநாய்கள் கரியதேவ* ஞ॥

கரியமேனிமிஸைசவெளியநீறுசிறிதேயிடும்* பெரியகோலைத்

தடங்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை* யுரிபசொல்

லாலிதைமாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேற்* கரியதுண்டோ

ஆடுபாடி நாளுமகிழ்வெய்தினனென்கிறார். ॥டு॥

(கரியமேனி) நீலமானதிருமேனியிலேபொருந்தியிருக்கிற ஸௌந்தர்யத்தாலே கடாக்ஷத்தாலே, கடாக்ஷமாயதிருஷ்டியாயிருப்பதொரு தாமரைத்தடாகம்போலே யிருந்த திருக்கண்களையுடையனாய், அவ்வழகாலே விண்ணோர்பெருமானையிருந்த வெம்பெருமானை, அவனுக்குஸதृஶமான சொற்களாலே இனிமையே

* ஆறாம்பாட்டு. *

இ— கரியமேனி யென்கிறதற்குத் காயம்மருளிச்செய்கிறார் (நீலமேகாபியால்) வெளியநீறுசிறிதேயிடு மென்கிறதற்குத் காயம்மருளிச்செய்கிறார் (திருவாபரணத்தாலே) தடமென்கிறதைபுனரக்கிறார் (கடாக்ஷவைத்தாலே) உரியவென்கிறதைபுனரக்கிறார் (அவனுக்குஸதृஶமானவென்று) ॥சு॥

ப— மாலை - ஸௌஸுலப்யத்தை, மாற்றும் - ஸ்வைம், புனைந்து - ஸ்வீகரித்து. ஏத்தி - ஸ்துதித்து, நாளும் - ஸர்வதிவஸமும், மகிழ்வு - ஆநந்தத்தை, எய்தினேன் - அனுபவித்தேன். * ஞ॥

கரிய - நீலமான, மேனிமிசை - திருமேனியின்மேலே, வாய் தவளவண்ணமான திருமேனியிலுண்டான வழகுக்குமேலேயென்றபடி. வெளியநீறு - ஸ்வேதமான விபூதியை, சுவர்க்கமாயணைத்தனையென்றபடி. சிறுதேயிடும் - திருமேனிக்கு வாஸ்தவமாம்படி கடாக்ஷமாகச்சாற்றிக்கொண்டருக்குமவனை, பெரிய விசாலமான, கோல - ஸுஜாதீயமான, தடங்கணாணன் - விடாத வாத்ஸல்யவிஸ்தாரமுள்ளவனை, தடம் - தடாகம், விண்ணோர்பெருமான் - நம்மேல் - நிகரில்லாதவனை, இதுக்கு ஏற்றி எம்பெருமானே கடாக்ஷ உரிய - உரிமைகளானை, அவனுக்குரிமைகளாயிருப்பதென்றபடி. உரிய - உரிமை, உரியச்சொல்லாலென்று வாத்ஸல்யவசநங்களாலென்றபடி. இனிமையென்- மாதுர்யத்தை, ஸுலபமாகவென்றபடி. [illegible]

ஏ—வெனக்கின்றுதிகாட்டுமினியென்றுதீமை* ॥ ௯ ॥

என்றுமொன்றுதிபாக்காருமிக்காருக்குன்றனக்* கின்றி

நின்றுனையெல்லாவுலகுமுடையபரன்றன்னைக்* குன்றமொ

டூஉ—கூளைத்திபுள்ளப்பெற்ற வெனக்கின்றுதிகாட்டுமினியென்று

மியதுண்டோ? வென்கிறார். ॥ ௯ ॥

(என்றுமொன்றுகி) வெல-ர்ஸ்ரஇற தீமகூடிகாரமாக திர

வஸஹஇஹூயிகூறுப் வஸ-ர்ம் இஸ்கூபூஸறுப் வோதிகாரஸ்ணிக

ருபிருந்த வெய்பெருமானைக் திருவாய்மொழிபாதனைகைக்கு அவ

னுடைய திச-ர்ப-ர்ஸஇகூறுவெயாதிற ஜஹஸஹஇஹூத்தை யுடை.

* எதாம்பாட்டு. *

இ—குன்றமொன்றுல் மாமழைதாங்கியாளை யென்கிறதற்குத் தாது

யர்மருளிச்செய்கிறார் (வாதி-ர்ஸ்ரஸ்ணிகளுபென்று) விதியெப்

பினமென்றது எற்றிநாற்றிநாற்றென்று முதற்பாட்டில் சொன்னத்

தைத்தொண்டு வாசஸ்ரஜமன்றே வென்ன அங்கு வஸஹகாரி

யென்ற ஸ்ரஸ்ரூ தத்தைத்சொன்னார். இங்கே ஸ்ரூயாதவென்ற

ஸ்ரஸ்ரூ தத்தைச்சொல்லுகிறாரென்று நினைத்தரு

ளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவி கூஇயால்) ॥ ௭ ॥

ஈ—தாமரைவிக்கட்பெற்றவனை, எனக்கு, உள்ளதை - நி

வாதஸ்ரவிக்கை, இன்றுதொட்டும் - இன்றுமுதலாடங்கி, இனியெ

ன்றும் - இதுக்கு மேற்காலமெல்லாம், ஆரியதுண்டோ - கூஸ

கூழுண்டோ - ஓ-ஹ-ர்ஸழுண்டோ வென்றபடி. ॥ ௯ ॥

என்றும் - வஸ-ர்கூஹழும், ஒன்றுகி - வாகூவோதிகாரமாத,

தன்றனக்கு - தாணுவாதனக்கு, வாவஸ்ரயாரஸ்ணஇகாரவிஸர்ஜ

தனக்கென்றபடி. அதாவது-நிரகிரயவாளஹஸ்ரஇ விஸர்ஜநீ

தனக்கென்கை. ஒத்தாருமிலனாயனென்கிறபடி. மிக்காருமில்லை

இன்றிநின்றவனை - இல்லாமல்நின்றவனை, லோகத்திலே உகந்

வுடானவாஜாதிகளுக்கு கூஹ்ஹெஹ உடநி வஸஹயிகளுண்டாகிறப்

போலன்றிக்கே வஸ-ர்கூஹழும் வாகூவோதிகாரமாக வஸஹயிகாரமா

தனையென்று வடுகதி-ர்ம். எல்லாவுலகுமுடையானன்றன்னை - வ

ஸ-ர்ஸ்ரஇகளுக்குபுருடையவனை, குன்றமொன்றுல் - ஒருவஸ-ர்கூ

ஏ—ன்றுன் மைழகாத்தபிரா ஹின்சான்மாலைகணின் றுசூட்டும்
விதியைப்தினமென்னைகுறைநமக்ர்க* ॥எ॥
நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்டினை ஞாலத்தார்*
தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்

ஆ—போமாறேம், இனிநமக்கென்னைகுறையுண்டென்கிறார். ॥எ॥
(நமக்கும்) இன்றுதன்திருவடிகளை சூடுரயித்தநாடும் பெ
ரியபிராட்டியாருமாஅல் பெரியபிராட்டியார்பக்கலிற் காட்டிலும்
நம்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தை சுநாமறிகிறான் வைகுண்டத்தும் நி

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ— வாயிலோதத்துக்குத் காதலாயருளிச்செய்கிறார் (இன்
றுதன் திருவடியிலுறவு வாத்ஸல்யமென்னுமளவாலே) நமக்கு
முன்று முற்பட நிர்ஹேதுகமிக்கையாலே பூவின்மிசைநங்கையிற்
காட்டிலும் நம்பக்கலவனுக்காதரமாகிறதென்று
கருத்து. "கயிகிஞ்சிகஸுகதோவஹோ கிங்காயக்லேஸிதயாதி"
தாழிகளிங்கே சுருதிவாக்கியங்கள். இரண்டாவோதத்துக்குத் காத
லாயருளிச்செய்கிறார் (சுநாமறிதலாலே)பெருமானென்றது.

ஸ— ததாலே, மொவய-ந்தாலேலென்றபடி. மைழகாத்தபிரா ஹின-
சுகிவுவதியை நிவாரணம்பண்ணின உவகாரசுலை, சொல்மா
லைகள் - வருத்திகளாகிற மாலைகளை, நன்றுசூட்டும் - நன்றாய்க்கூ
டப்பண்ணும்படியான, ஸிரஸாகம்பிக்குமாபோலே சூழ்ந்த
ங்கீகரிக்கப்பண்ணும்படியான என்றபடி. விதி - வாழ்த்தை,
வாழ்வைக்குவிளையாகிற வாழ்த்தையென்றபடி. எப்தினம்- அடை
ந்தோம், நமக்கென்னகுறை - வருத்தம். ॥எ॥

நமக்கும் - இன்றுரயித்தநமக்கும், பூவின்மிசை - வாஸ
த்தின்மேலேயிருக்கிற, வாஸவாவிர்பியான வென்றபடி. நங்கைக்
கும் - வாத்ஸல்யைக்கும். சுகுமாரணங்களாலும் ரக்ஷகமா
ணங்களாலும் வாத்ஸல்யமான பிராட்டிக்குமென்றபடி. இன்
றுதன்-ஸௌகுமார்யமாகத்தன்னைக்கொடுத்தவனை, ஞாலத்தார்தமக்கும்-
ஞாலத்திலே யிருக்குமவர்களுக்கும், ஞாலம் - பூமி, ஆகா
ஸம், க்குமென்றபடி. வானத்தவர்க்கும்-வானத்திலே யிருக்குமவர்
களுக்கும் - வானம்- ஸ்வர்க்கம், தேவர்களுக்கு மென்றபடி.

ழூ—பெருமானைத்தண்டாமரை* சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச்
சொன்மாலைகள்சொல்லுமா* நமைக்கவல்லீலற்கினியாவர்
நிகரகல்வானத்தே* ॥அ॥

ஆ—ஷ்ராஜிகருக்குமொருவாகியன்றியேயெக்கஅரியனுய் விஷ்
ணுவாணாரவிருடியிகலாகோடியுக ஆரணபாமுடிஞுயிருந்த
வெம்பெருமான் என்னை "ஒன்றுசொல்லிக்கான்" என்று அருளி

இ— பெரியவனென்றதாய் ஊராவஹஸ்துத்தைக் காட்டுகிறதென்
றுசருத்து. உந்ஷ்ர்க்கும் நிகர்ஸ்ரீகருக்குமொருவாசிபின்றிக்கே வ்ராஜியென்கிறதிப்வாஹமென்று உலொஹாசாயி
காரத்திலே சுவாயம்ரெடுத்தருளினது யொஜநாஹஸ்ரமாகை
யாலே விரோயமில்லை. தண்டாமரை சுமக்கும்பாத வென்றது
சுவஸ்நஹஜம் திருவடி-களுக்குத் தோற்றுச்சுமக்குப்போலே
யிருக்கிறதென்று உகமெஹாகூடாமஹ-மென்று நினைத்திதாக்குத்
காதய-மருளிச்செய்கிறார் (விஷ்ணுதர்மியால்) சொன்மாலை
கள் சொல்லுமாறமைக்க வல்லேற்கென்கிறதற்குத் காதய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னையொன்றுசொல்லி ஜகாழியால்)

இ— பெருமானை - பெரியவனை, ஊராவஹஸ்துவென்றபடி.
வைகுந்தம் நிதுஸ்தருக்குமொக்க நிராவாயிகவ்ராதியான
வென்னுமாம், தண்டாமரை - ஸ்ரீகஸ்தாஸ்ரவஹவ்ஹத்தாலே,
சுவஸ்நஹஸ்தாலே என்றபடி, சுமக்கும்பாத - வஹிக்கப்படாகி
ந்கிற ஸ்ரீவாஹத்தைபுடையவரான, வளமையுவளகோஷாய-ராஜிக
ருக்குத்தோற்று தாமரை ஸ்ரீவாஹத்தை சுமக்கிறுப்போலே யிரு
க்கிறதென்றிங்கே உகமெஹாகூடாமஹ-மென்கை. பெருமானை -
வலெவ-ராஜனை, உதிரிராஜகிரிவாஹம். சொல்லுமாறு - சொல்
லும்படி, நமக்காருகவிசொல்லுமென்கிறம்பெருமான் சொன்னல்
அவனுக்குப்பாகச்சொல்லலாம்படி என்கை. சொல்மாலைகள் -
மாலைகள்போலேயிருக்கிற வாக்கியங்கள், அனைக்கவல்லேற்கு,
வசனை-மாகச்செய்ய வல்லவனைக்கு, இனி - உகந்வாட, அகல்
வானத்தே - விஸ்தீண-மான வாசிவஹத்திலே, யாவர்கிகர் - எவர்
களுஹ்யர், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ॥அ॥

மூ — வானத்தும்மானத்துள்ளும் பருமண்ணுள்ளுமண்ணினின் கீழ்த்* தானத்துமண்டலைபுரிந்தவிராதுங்கின்றுன்றன்னினக்* கூ—ச்செய்தருளினுல்சொல்லுப்படி சொன்மாலைகளமைக்கவல் லேற்கினி திருநாட்டிலேதான்றிகருன்மேடாவென்கிறார். ॥அ॥

(வானத்தும்) வுமு-ரூஉ-வுரிகர மொகுங்கணைக்கும் வுயிவுரூஉ-வுஷ்ட மொகுங்கணைச்சும் சுஉஉவ-ருஉ-வுவிஉரா வுரங்கணைந்து சாதுஷ-ரு சுனர் பரவுவகூ, மஉராயரனர் சூழ்ரி கு

இ—வுகல்வானத்தேனன்கிறதையுரைக்கிறார்(திருநாட்டிலேயென்று) தெனிவிசும்பாகையாலே திருநாடுதானே சொல்லுவிக்குமாகலால் இருள்கருமாஞாலமாகையாலே விரோயிரான விந்திலத்திலே யிருந்தே கணிசொல்லிவனைக்கு திருநாட்டிலுள்ளாரும் வஉஷ்ஸ ரன்றென்கிறரென்றுகருத்து. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

வானத்துமென்கிறதை புரைக்கிறார் (வுமு-ருஉவைத்தாலே) உம்பருமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (உவரிகதெருவியால்) மண் ணுள்ளுமிதுவிஷ்குத் தாதுப-ருமருளிச்செய்கிறார் (வுயிவீ துவிஷ்பால்) மண்டி-சையுமென்கிறதற்குத் தாதுப-ருமருளிச்செ யிகிறார் (சஉஉவ-ருதீ-ருவியால்) தனிராகுநின்றுன்றன்னையெ ன்கிறதற்குந் தாதுட-ருமருளிச்செய்கிறார் (சூ-சூஷ-ரு கணியென்று) கூனற்சங்கத்தடக்கை யவனெயென்றது உஷ்ரிஷ்குரைச்சு முவை

மூ— வானத்தும் - வுமு-ருத்திலும், வானத்துள் - சூகூரவுவ-ரு யான, உம்பரும் - உவரிகதெருவியாகுங்களிலும், வுமு-ருஉவுரிய-ரு மான சூகூரவுத்திலெ வசி-ருயாகின்ற மொகுங்களிலுமென்றபடி. மண்ணுள்ளும் - வுயிரியிலும், மண்ணின்கீழ்த்தானத்தும் - வுயிரிக்குக்கீழான வுரூரிக்களிலும், வுகாவுஷிகளிலு மென்ற படி. எண்டிசையும் - எட்டுதிக்குகளிலும், மஉஷணயாசவுஉவிய வவரூக்களிலுமென்றபடி. தெவரிஷிஸஉத்தாலும் பெரஉரூவரிஷி த்தாலுமாக சூஉஉவியங்களான வவரூக்களிலு மென்னக. இதுவுரைபில்சொன்ன. நிவ-ருவாலும். தனிராது - இவையொன்றை யும்விடாதேநின்றுன்றன்னை -நின்றவரை ன, வுரவித்திருந்தவாறென் றென்றபடி. கூனற்சங்க - 'வுராஜஜியபூரூவிஷ்ணு' மென்றபடி

மூ— கூனற்சங்கதடக்கையவணக்குடமாடினை* வானக்
கோனக்கவிசொல்லவல்லேற்கினியாருண்டிடை* ।கூ॥
உண்டுமுமிழ்ந்துங்கடந்துமிடந்துங்கிடந்துநின்றும்*
ஆ—வெளிதாணாகவர்மாக நிரைவரிவெணாவதீண்
ரைப் கூகிதமாஹார ஹிவுவெவரி சுரைப் பூரீவைகுண்டநாயரைபி
ருந்த வெம்பெருமானக்கவிசொல்லவல்லவென்னேரைடொக்குமோ?
வாவெ-ஸாரணன வெம்பெருமான்றானென்கிறார். ॥கூ॥

இ—கூனனமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸம்வெதாஹியால்) குடமாடினை
யென்கிறவிடத்தில் கூயி-கூத்தைதச் சொல்லுகிறார் (சூபூரிதெ
தாஹியால்)குடமாடினையென்றது ஹிவுவெரி கங்களைக்கல்ல
முவைகூனனமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (கூதிதமாஹாவெரி
தாஹியால்) வானக்கோனன யென்கிறதையுரைக்கிறார் (பூரீவைவெ
குண்டதாஹியால்) இனி மாறுண்டேயென்றதுபாவர்திகரென்று
கிழ்ச்சொன்னதைக்கொண்டு வாநாகூயென்றேனுவென்னை இது
க்குத் தாவை-மருளிச்செய்கிறார் (என்றேடதாஹியால்) ॥கூ॥

ஸ— பெருமாளைப்போலே ஸமவதாநாலவத்தால் வந்தவாவ
த்தாலே வாஹீஹாகமான ஸம்வெத்தையுடைத்தான, தடக்கை
யவனை - பெரியதிருக்கையை யுடையவனான, தடம் - விஸாலம்,
குடமாடினை - குடக்கூத்தாடினவனான, வானக்கோனன - வான
த்துக்குகோனானவனை, கோன் - வாமீ, பூரீவைகுண்டநாயனை
யென்றபடி. கவிசொல்லவல்லேற்கு - கூயிலிதகளாலே வாகீக்
கூவாதிகை-ரனைவெனக்கு, இனிமாறுண்டே - எதிருண்டோ? வா
தூஸருண்டோவென்றபடி. இன்னருக்குள் என்று விஸேஷிய
மைபாலே ஸம்ஸாரணும் வாதூஸனன்றென்றபடி. ॥கூ॥

உண்டும் வாரூயத்திலேதிருவயிற்றிலேவைத்து நோக்கியும்,
உலகத்தையிதிஸவஷ்ட. உமிழ்ந்தும் - வாரூவஷ்டிகாலத்திலே உமிழ
ணம்பண்ணியும், கடந்தும் - தீவிகரணப் கரூபிணம்பண்ணியும்,
இடந்தும் - வராஹரூபாவிர்த்தும், கிடந்தும் - ‘வாஹாம்
ஹாஜமஹாமாஹாகூவயாயாரிவாஹிதாம் । கூம்ஜலிம்வரூபாஜூவம்
கூரூகூவாவரூதிஸிரூஜஹாகூயெ:’ என்கிறபடியே கடற்கரையில்
கண்வளர்ந்தருளியும், நின்றும் - ‘ஸ்வயஷ்டி வாரூவதிரூவஹாம்ஸ்ஸ-ஸ்

மூலம்— கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்து மணங்கூடியும்*
கண்டவாற்றூற்றனதேயுலகெனநின்றுன்றன்னை*

அரு—(உண்மை) நிலையுமுணர்வினைஇருவினைஇன்ப
துன்பநல்லாநாலைந வம்மொழிவஞ்சகிதங்களாலும்
வாவாயாரண ஓதலாலும் வஞ்சகபழிவுரைவெ
த்தலும் தனதேபுலகென நின்றுன்றன்னை திருவாய்மொழி

பத்தாம்பாட்டு.

இடங்கிடந்தும் என்கிறதினால் அத்தைதக்காட்டுகிறார் (இடணபா
வைத்தாலே) தீவிக்கவுரைவாசாத்தைச் சொன்னபடி. இடந்து
மென்கிறதின் சுவைத்தைதிக்காட்டுகிறார் (உடராணவாவைத்தாலே)
கிடந்தும் நின்றும் என்கிறதுகளின் சுவைத்தைக்காட்டுகிறார்
(மாயநல்லாநாலைங்களாலே) இங்கு நாநமானது நின்றதிருக்
கோலம். மணங்கூடியு மென்கிறதி னைவைத்தைக் காட்டுகிறார்
(வம்மொழிவாவைத்தாலே) இது உவமகூணமென்று கருத்தாலே
சூழிவாவைம். கண்டவாற்றால் என்கிறதைத்துரைக்கிறார் (வஞ்சகி
தாழியால்) கொண்டகோலத்தொடு என்றது வேதாமவை
யென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வாவாயாரணை தாழியால்)

மீகூறிக்கப்பட்ட, கோலத்தொடு - வளர்வைத்தோடே, யஉர -
ராவணவையாநஞ்சோம் மீண்டுழந்தருளி திருவரிவைகும் கண்
டருளி கூர்தியஜாதியாகக்கொண்ட கோலத்தோடே என்றுமாம்,
வீற்றிருந்தும் - "வனவாழ்சுவாவாவாரவாருவாரநிராவ
வம் । வுரார்வுவவைக்காய-ாணி வளராஜாநவைவவுவி" என்
கிறபடியே திருவயோதியில் சூழ்வாநத்திலே யெழுந்தருளி
யிருந்தும், மணம் - வம்மொழித்தை, கூடியும் - அடைந்தும், வ
ராவணப் வுயிவுரிஜாதீநியான ஆகிஞ்சிப்பிராட்டியோடே
வம்மொழித்துமென்றபடி. கண்டவாற்றால் - காணப்பட்ட இந்த
வுரகாரங்களாலே, ஆறு-வுரக்காரம், உலகுதனதே எனநின்றன்
தன்னை - லோகம்தனக்கே ஸ்வாமியென்றறியலாம்படி யிருக்கிற
வனைக்குறித்து, லோகம்தனக்கே ஸ்வாமியென்றுயிடம் ஸாவஸ்
தீகொண்டறியவேண்டாதே கூர்ச்சுற்றுநின்றவை வுரகாரங்களிலீடு

ரூ—வண்டமிழ்நூற்கு நோற்றேன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்க்கின்பமாரியே * ॥ய॥
மாரிமாறுத தண்ணாம்பலி வேங்கடத்தண்ணாலை * வாரிமாறுத

அ—பாலைக்கிகாரு ஜஹாஹாமுத்தை பண்ணினேன். ஹமகஷ்
ஸாரஸ்வ ரஸ்வ மாணை விஹரிக்கியாயாதே வந்துபரக்கூமாய்
கூகிழயாரமாய் கூகிரசணீயஹாநுஹர்மாய் கூத்ழயாரஸ்வாரமாயி
ருந்த இத்திருவாய்மொழியை எம்பெருமானுக்கு நல்லராயிருப்
பார்கேட்டால் என்படுவதோ?என்கிறார். ॥ய॥

இ—வண்டமிழ்நூற்க என்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாயிதாஸி
யால்) நோற்றேன் என்கிறதையுரைக்கிறார்(ஒருஜஹாவிதாஸியால்).
வண்டமிழ என்கிறவிடத்தில் வண்ஸாஸ்த்துக்குத் தாத்பர்ம
ருளிச்செய்கிறார் (ஹமஸ்விதாஸி ஸ்வாமாயிருந்தவென்னுமளவா
லே) அடியார்க்கின்பமாரியே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளி
ச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கிதாஸியால்) நான் அவனைப்பாட
ப்பெற்ற தாத்பர்யன்றிக்கே ஹாமஸகரையும் ஸந்தோஷிப்பிக்கப்பெற்
றேனென்கிறரென்றுகருத்து. ॥ய॥

ய—கொண்டறியலாம்படி யிருக்கிறவர்களுக்குறித்தது என்றபடி.
ஒருவன் ஒருவஸ்துத்தை திருத்துவது எருவிடுவது ஸ்ரஷ்டிபண்
ணுவது ஆகாரின்றால் இது அவனதென்றறியலாமிறே! வண்-
விருக்ஷமான, ஹமகஸ்வாரஸ்வ ரஸ்வமஹாணாதி ஸ்ரீவை
ஷ்ணயாரஸ்வாதிமஹாணஸாமியான என்றபடி. தமிழ் - த்ரவிட
ஸுலபயத்தை, நூற்க - நிஷ்கர்ஷிக்கைக்கு. நோற்றேன் - நோன்
பைப்பண்ணினேன், ஒருஹாஸும் பண்ணினேனென்றபடி. அடி-
யார்க்கு - ஹாமஸகர்க்கு, இன்பமாரி - ஸுகாநுபவம், ஸுகாநு
பவநிஷ்டையான ஸுகமென்றபடி. இன்பய - ஸுகாநு, மாரி - தேவம்,
இப்படிபயமென்றுமாயாஷ, நாஞ்ஸந்தோஷித்தசாஸ்த்ரமன்றியே ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்க்கும் நிரபேக்ஷமாயாநுபவஹேதுவானதென்றபடி. ॥ய॥

மாரி-நிஷ்கர்ஷிக்கைக, மாறுத-ஒழியாது, ஸஹாவஷ்டம்பாதிகமானவை
என்றபடி. தண் - ஸீதலமான, அம் - ஸுந்தரமான, மலைவேங்க
டத்து - வேங்கடமலையிலேயென்று மாறியந்வயிப்பது, ஸ்ரீவைகுண்
டாதிகளிலே நிவஸியாநிற்கிறவென்றபடி. அண்ணலை - ஸுலபனை
ஸுகுத்ரசாவென்கிறபடி. வாரிமாறுத - ஸ்வாபாவிகமான

ழை—னைபம்பொழில்சூழ்குருகூர்நகர்க்* காரிமாறன்சடகோபன்

சொல்லாயிரத்திப்பத்தால்* வேரிமாறுத

ஆ—(மாரிமாறுத) வலவொழுவாவிழு நெய் வல—ஜஞ்ஞவலஞாவ

காபகாரமான தண்திருமலையை தனக்கு ஸ்வாமியாகவுடைய

னை திருவேங்கடமுடையானுடைய சுஸ்ரீதவாதாவுஸ்வாமி கவி

ணைமுனைவர்க்கவாகமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லாரு

டைய வழவழுத்வேங்களையும் மமவஞாஸ்ரீதவாதாவுஸ்வாமி கவி

நிகமனம்.

இ—தன் என்கிறதற்குத் காதாவுடையாலருளிச்செய்கிறார் (வலவா

ரெதாழியால்) (திருவேங்கடமுடையானுடையவிதாழி) நம

க்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பனென்று பிராட்டியைக்கா

ட்டிலும் வாவாரிகளை சூஞரிக்குமென்று சொல்லுகையாலே

இத்திருவாய்மொழி சுஸ்ரீதவாதாவுஸ்வாத்திற்கெல்லைநிலமான திரு

வேங்கடமுடையானைச் சொல்லிற்றுமென்று கருத்து. இது ஸ்ரீ

வைகுண்டநாயன் விஷயமாயிருந்தாலும் வாதாவுஸ்வாம்சத்திலே

திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லிற்றென்னக்குறையில்லை. வா

தாவுஸ்வாதி என்கிற சுஞரிஸாவுத்தாலே சுஸ்ரீதயாதாவொழுகுவ

விவகுஷிதம். இத்திருவாய்மொழி பிராட்டிவிஷயமன்றிக்கே யிரு

க்க பூமேலிருப்பாள் விரைதீர்க்குமென்கை கூடுமோ? என்ன இங்

கஹிவதமான வேதாவைவக்காட்டுகிறார் (வமவஞிதாழியால்)

இவள் வமவஞாதாவுஸ்வாதிமாவிணைக் வொவெமயானகையாலே

அந்த வாதாவுஸ்வாதிமாவுணைவர்க்கொழுகுமான இத்திருவாய்மொழி

னையக்கற்றுரை தனக்கே வாரமாக்கிக்கொண்டு இவர்களுடைய

வமவழுநாவவிரோயிவஸுவஸுழுவேங்களையும்தீர்க்குமென்றபடி.

ரப—நீரிராவெகுணர்ரா”என்கிறபடியே ஜலம் மாறிப்போகாதகான,

னைபம் - பசுத்திருக்கிற, ஸுஸுஜலமான என்றபடி. பொழில் - உஞ்ர

ங்களாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான சூருகூர்நகர் - கூரகூகாநம

ரியிலே, காரிமாறன்-காரியுடைய கூரோரராய்மாறனென்று கூறும்

நாமதேயமுடையவரான, சடகோபன்சொல்-ஆழ்வார் அருளிச்செ

ய்ததான, ஆயிரத்து-வஹஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தால்-இதுமாகத்தாலே

யென்றபடி. வேரிமாறுத - வரிதிஜலம் மாறிப்போகாத, நிகஞ்

மூ—பூமேலி நப்பாள்வினைதீர்க்குமே* ॥கஉ॥

ஆழ்வார் திருவடிசரணம்.

ஆ— முன்னைக மஹாமஹமான பெரியபிராட்டியார் போக் குமென்கிறார். * * * ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ—வரிஷலக்ஷமான என்றபடி. பூமேலே-வாஸஸ்தானத்தின் மேலே, இரு ப்பாள் - வஸிக்கிறவள், கூஷ்மாண்டியான பிராட்டியானவளென் றபடி. வினைதீர்க்கும் - ஸமஸ்தபாபவிரோதி ஸகலதுஷ்க ருனையும் போக்குவளென்றபடி. இன்னார்க்கென்று விஷயதியாகமை யாலே ஸர்வர்க்குமென்று ஸமீகம். * ॥கஉ॥

ஜகந்நிவாஹாநுஷ்டாநநிரதயே ஸ்ரீநிவாஸாத

ராஜாநராஜஜுஷ்டாங்கிஸரோஜாயநமஃ.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீநிவாஸநிஷ்டாத்ரபுத்ராவஜ்ஞே:.

(மீற்றிருந்து.)

(கூவளாநநுவாயள) ஸ்ரமஹரிஜநியாகமுலை வாநதி, (ஸ்ரமஹரிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

(கூவளாநநுவாயள) தும்மாலைவெம்மாபிளந்தான்தன்னை-கூரிகாயை-ரமாக காவலைப் சுவ கரித்தருளி விராயிகளை நிரவஹிக்குமவனுய், (வாரஹிஜநியாகமுலை) மைபகண்ணி காதி - பெரியபிராட்டியாருக்கு கமுஹணுமாய், (வாநதி மோஹை) வீஷிஸ்பமிகவெல்லுங்கழற்ற நம்மச்சுதன் - நிரவயி காநநுத்தை யுடையவணுமாய், (ஸகுதாவயுவாஹரீம்) மேவி கின்று தொழுவார் வினைபோகுமெனும்பிரான் - ஸகுருடையவா வங்கஸோப் போக்குமவனுய், (காஷ்ரு தி காவஷிகுவஸ-ரூபிணை-ரூபிணை) தாராதி ஹாஜாரஸாரிவாரவதூநநு காரநிநிகாநநு:. ॥

தி — தா — ரா லெவெளாலை) கரியமேனிமிகைவெளியநீறுசிறிதே
யிதம் கமுத்திருமேனியிலேகவ — ரத்தைச்சாற்றியருளி அந்
தால்மிகவும் ளொலஹோநலுமாய், (வுஜயி ரா வஹிவி தை) ஓத்தாரு
மிக்கார்களுரும் தின்னனக்கின்றிலினறீனை - நிவு ஹாஜயிகலுடாய்
(தொவுஷவிசு) நமத்தும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை - இன்று
றுயித்தபோரையும் திருஸ்ரிமிதயான பொிபபிராட்டிபாரோ
டொாக்க நினைத்தாநழிப்பிக்குமவுரப், (வுவ — வெ — ரிமணை —) வா
னத்தும் வானத்துளுரும்பருமிதாதி - வுவ — ஞாவுவ — த்ரு வுவ — வு
வுாக்களிலும் வுாவித்துநிற்துமவுரப், இந்தரொன்ன வுாவா
ரம் மேலில்பாட்டில் "உண்டுமிழந்துக்கடந்துமிடந்து" மென்று
கொல்லுகிற நிமராணாதிராண கருமணாஜாணாதிகளுக்கும்
உவுகூஷணமென்று திருவுள்ளம். வாவம்ஹ — தி கலுன வண்டுவ
ரைப்பெருமாளிடத்திலே வுாகிவருதாணாதிகளைப் பண்ணுமவர்
களை வுாழுவான்கள் தழுதிரிகதரெல்லாரும் வாழுவீநரை
ன்று "வீற்றிருந்து" என்கிற உபாகத்திலே ஆழ்வார் வெளியிட்ட
ருளினரென்கிறார். ॥சகூ॥

ஸ்ரீமதெதிராஜதிவாஹெளிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆழ்ந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(தீர்ப்பாரையாமினி) வாவம்மா-கிருயிருந்த வெம்பெருமா
னை விழுங்கி-சு கு ஞ்ஜவலனைபோல்- தொஷுஷாவெனை
பாயிருந்த பிராட்டியுடைய திருத்தகையாரு முறவுமுறையாரும் இ
வருடைய சுவலாஜுத்தைக்கண்டு "இவருக்கிந்த சுவலாஜும் எத்தா
லேவந்த" தென்றும் "இதுக்குவரிஹாரமென்" னென்றும் ஒ
ருகட்டுவிச்சினைக்கேட்க, அவளும் "கூ-ஜ்ரவெஷுகூ கம்" என்
றும் "இதற்குவரிஹாரம் சகுவீணம் என்றும்சொல்ல-அவர்
களுமதுகேட்டு இவள்படுகுள்ளவெஷுஹாகீமாயத்தாலே எதோ
மொருவிஷத்தை சூழுயித்தாகிலும் இவளைப்பிறில் அதுவே

ஆழ்ந்திருவாய்மொழி. ஏஎஅ

இ—இப்படி எம்பெருமானை சுநூஷவியாநின்ற இவர் இத்திருவா
மொழியிலே இப்பிராட்டியிணைடையதோளைபத்தீர்ப்பாரை எங்கே?
தேடச்கடவேவாமென்றும் இதுகூ-ஜ்ரவெஷுவமென்றென்றும் ஒரு
கட்டுவிச்சிவார்த்தையைக்கேட்டு சிஷ்யாசலங்களையுட்நீலாசதாதியி
தாரங்களையுங்கொண்டு வ்யாவரிச்சவேண்டாவென்றும் நீங்கள்
அணைங்காடுகை யாகதமன்றென்றும் எம்பெருமானுடைய திரு
நாமத்தைச்சொல்லவே இவருடைய வ்யஸநந் தீருமென்றும் மற்
றுமிப்புடைகளிலே சிலவற்றைப்பேசுகை சுவஷுமசமன்றேவென்
ன சுவதாரிப்பிக்கிறார் (வாவம்மா-கு கனிதாழிடால்) வாவம்மா-கு
திருயிருந்தவென்றது கிழ்ச்சொன்னபடியே வஸகுசுவ்யாணகு
ணவிஹாகியிவரிஷ்டனை ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனுயிருந்துவை
த்து "வெம்மாபிளந்தான் தன்னை" என்கிறபடியே கூவுணைப்சுவ
தாரித்திருந்தவென்றபடி. கிழ் அவதீனசுநூஷவித்த வீதிகியா
யத்தாலே இப்போதே அவனேடே சுமோகுநாஇவொழிவதற்கு வ
மான வொஹ்யவஸ்துவைத்தை யாசைப்பட்டுப் பெறுமையாலே
சுத ஜ்ரவஸஸ்ரய்வ்யாமோஹித்துக்கிடக்க இவருடைய சுநூ
வெய்கை னிவரையிழக்கிறோமென்னும் ஹயத்தாலேகலங்கி இ
வருடைய நோயின்னதென்றும் இதற்குவரிஹாரமின்னதென்று
மறியாதேமோஹிக்க அவ்வளவிலே ஒஷுகாஜ்ரவஸ்ருமுடையார்
சிலர்வந்து இதுகூ-ஜ்ரவெஷுகமென்றும்இதுக்குவரிஹாரம்

ழூ— தீர்ப்பாரையாமினியெங்ஙனநாடுதுமன்னோமீ* ரோர்ப்பா
விவ்வொண்ணுதலுற்றநன்னேயுரிதுதேறிணும்*

ஏஅ— யெங்களுக்குகூதலாலம்" என்றுபார்த்துஅந்தகூஉவீணநத்திலே வருவுதராய்செல்லாநிற்க; இப்பிராட்டியுடைய திருத்தோழியாளவள் "நீங்கள்கருதுகிறவையிடல்லே? வரியூரமுமல்லே? நோயும் நீங்கள் கருதுகிறதல்லே? இன்னதுநோய் இன்னதுவரியூரம்?" என்றுசொல்லி அவர்களை நிவகிப்பிக்கிறளென்கிறது. "இவளுக்கிந்தநோய் எங்ஙனேவந்த" தென்று நிரூபித்து அந்த நிரூபணத்தாலே இவளுற்ற நன்னேயை

இ— தகுவீணநமென்றுபட்சொல்ல இவர்களுநம் "வகரோடுமகரஉ வாமுதராய்மெல்லாவகரமகரவஸிநம்" என்கிற கணக்கிலே வழியல்லாவழியாலேயாகிலும் இவரைப்பிறுகையேதகமக்கு வரூரபு வமாஹமென்றுபார்த்து அந்தகூஉவைதாவீணநவுராவாரங்களிலே வருவதிக்க அவ்வளவிலே ஆழ்வாருடைய வருகூதியையறிந்தரீதியாராகவிமுதலாளர் அத்தைவிலக்கி மகரஹராதகாரமகரதி வாதவராமவஸரோதிகளாலே இது வரிஹரணீயமென்று வருதிவாதிக்கிறபடியை காருவதெஹத்தாலே பேசுகிறதென்றுகருத்து. இத்தால் இந்திருவாய்மொழிக்கு வரணையிஹிதகூமென்கிற மகரதூவனத்* வ்யாஹராயரோமென்று வரதி தம். இப்படி மேற்சிலர் நிரூபித்து வரிஹரிக்கவேண்டும்படி தமக்குப்பிறந்த கோஹதமெளனை காருவதெஹத்தாலே நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறதென்று திருவுள்ளம்.

முதற்பாட்டு.

ஓர்ப்பால்எனகிறவிடத்தில் காயரோஹவிபக்கிற காயரோத்தை அநுஸந்திக்செய்கிறார் (இவளுக்கிந்தநோயிகாரியால்)தான்முன்பே

ழூ— அன்னேமீர் - தோழிமாங்கள், இவளென்னுதல் - இந்த ஸௌலப்யஸௌஹார்தாதிகளையுடையவளான, ஒண் ஸௌந்தர்யமும், நுதல் - இடமும், உற்ற - உரிமையாகஅடைந்த, உறுநை - உரிமைகலம்வையிக்கை. இதுநன்னேய் - இந்த நல்லநோயை, இந்த ஸ்வரூபமான ரோகத்தையென்றபடி. இது லகுவஸுவதரமென்று தோன்றுகையாலே நன்னேய்என்று தோழிதன்கருத்தாலேசொல்லுகிறாள். ஓர்ப்பால்-

ழு போர்ப்பாகுதான்செய்தன்றைவரைவெல்வித்தமாயப்போர்த்*
தேர்ப்பாகனுக்கிவள்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதீத* ॥க॥

அ—யறிந்தோம். இதைத்தாலே வந்தென்னில்?ஊ—யெ—ாயநா
கிகள் நடுங்கும்படி வெகுணையஞணிவகுத்-து அன்றைவரைவி
ல்வித்தமாயப்போர் த்தேர்ப்பாசனைர்பாசைப்பட்டுப்பெருமையா
லேவந்தது. இந்தோய்தீர்ப்பாரை நாமெங்கனேதேடுவோ மன்னை

இ—யறிந்ததாகச்சொல்லில் தோழியான நீ பிவளை கூடிணேடை
வஸம்ஹூஷிக்க விடலாமோவென்று தன்மேலே பழிசொல்லுவார்
களென்று பார்த்து, தான்இப்போது நிரூபிவித்து கில ஞளவி
சூத்தாலே அறிந்ததாகச்சொல்லுகிறரென்றுகருத்து. ஓர்ப்பால்
என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரூபிவணைத்தாலேயென்று) போர்ப்பா
குதான்செய்து என்கிறதற்குத் தாதுய—ாமருளிச்செய்கிறார் (ஊ
யெ—ாயநாகிகள்உஐதான அந்தகூாவுத்திலே,போர்ப்பாகு—யூ
ஐத்துக்குவேண்டின நிவ—ர்ஹமங்களை, போர் — யூஜம், பாகு —
நிவ—ாஹகர் செய்யும்கூதும். தான்செய்து — ஏழுலகுந்தனிக்
கோல்செல்லவீற்றிருந்த தாேனைசெய்து, ஐவனை —வெஞ்வாணவர்
களை, வெல்வித்த — ஜயிப்பித்தவனை, மாயப்போர் — கூஜுய—ாமான
யூஐத்திலே' தேர்ப்பாகனுக்கு — வாாயிக்கு, கஜ—ூநவாாய
யியான கூணேடை வஸம்ஹூவதிக்கைக்காகவென்றபடி. இவள்
சிந்தை — இவளுடைய விதமானது, சிந்தை — விதம், துழாய் —
துழாவி, வரிஹூதித்து என்றபடி. நினைக்கின்றது — ஜொவஹியா நி
ன்றது, இனி — இப்படி நிஶ்சிதமானபின்பு, யாம் — நாம், தீர்ப்பா
ரை — இந்தோய் வரிவாரிப்பாரை, எங்ஙனம் நாடுதும் — எங்
கேதேடக்கடவோம், கூ—ூர்வெஷவாாரானஇவர்கள் தீர்க்கு
க்கடவாரல்லரென்றுகருத்து. * * ॥கூ॥

மூ— திசைக்கின்றதேயிவளிதுமிக்கபெருந்தெய்வ* மிசை
ப்பின்றிகோணங்காடுமிளந்தெய்வமன்றிது* திசைப்பின்றியே
அ— மீதென்றுகொண்டு. அவர்கள் வரிவுரையமாகச்செய்கிறசெய்
ப்பதனை இவருடையதோழி நிவகீர்ப்பிக்கிறாள். ॥க॥

(நிலைசக்கின்றதே) நீங்களிவருடையநோயினையொன்று மறி
கிலீர், இந்நோய் மிக்க பெருந்தெய்வத்தாலே வந்தது, விவுரை
யமாக நீங்கள் நின்றலைங்காடுகிற கூளியெலுதமல்ல.
இதுக்கு வரிவுரையமென்னெனில்? சொல்லுவார்சொல்விற்றை
இ— மென்கிறஇவருக்குஇதுவரிவுரையமென்றன்று நிவகீர்ப்பிக்
கையிலேதாழுமென்றுகாட்டுகிறார்'என்றுகொண்டுதோழியால்.

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திசைக்கின்றதேயிவள்நோய் என்கிறதற்குத் தாயுமவ
ருளிச்செய்கிறார் (நீங்களிதுகாழியால்) இதுமிக்க பெருந்தெய்வ
மென்கிறதற்குத் தாயுமருளிச்செய்கிறார்(இந்நோயிதுகாழியால்)
கூயுவபுதை, மென்னுமாப்போலே ஹதஹஹதஜெதா
ரொகோவவாரமென்றுகருத்து. இசைப்பின்றியே யென்கி
றதைதயுரைக்கிறார் (விவுரையமாகவென்று) திசைப்பின்றியேயென்
றதற்குத் தாயுமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுவாரிதுகாழியால்)

ப— இவள் நோய் - இவருடைய நோயினை, திசைக்கின்றதே—
அறியமாட்டுகிறதில்லையே' திசைக்கை - ஸ்திக்கை, அறியமாட்டா
மையென்றபடி. தேவரீர்களிதிவுரையம், தாய்மார்களாகையாலே
ஹஹதாதிநாகீய;கசொன்னபடி. இவள்நோய் என்கிறவிடத்தில்
ளகாரமகவரேதகாரமுஹியாணகார வகாரஜெபம். இது-
இந்நோயானது, மிக்கபெருந்தெய்வம் - வலியகுயாய் சுவ
ரிவிஸ்ரமாஹாதுமான மெலுத்தாலே வந்தது, இசைப்பின்றி—
சேர்த்தியின்றிக்கே, இசைப்பு - சேர்த்தி, இவருக்கும் இவள்
நோய்க்கும் உங்கள் லாவிவத்திற்கும் கூரவிவமாகாதே
யென்றபடி. நீரணங்காடும் - நீர் அணங்காடுகிற, இளந்தெய்வமன்
றிது - கூளியெலுதமன்றிது, நீங்கள்வந்த மெலுவத்திற்காக
அணங்காடுகிறிகோள், அந்தமெலுவத்தால் வந்ததன்றிந்தநோய்என்
றபடி. அணங்கு. மெலுவாவெஸ்ரூபந்தகநம், திசைப்பின்றியே

மூ—சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க நீ* நிசைக்கிற்றிராகினன்
றேயில்பெறு மிதுகாண்மினே* ॥உ॥
இதுகாண்மினன்னைமீர்க் கட்டுவிச்சிசொற் கொண்டு நீ*
ரெதுவானுஞ்செய்தங்கோர்கள் ளுமிறைச்சியுந் தூவேண்மின்*

ஆ—க்கேட்டுத்திகையாதே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க நீரி
சைக்கிற்றிராகில் நன்றே யிவளைப்பெறலாம, இப்போதே யிப்
பொருளை வரதூஉகூஷிக்கலாம் என்கிறாள். * ॥உ॥

(இதுகாண்மின்)இக்கட்டுவிச்சி சொற்கொண்டு நீரெதுவானு
மொன்றைச்செய்து, அங்கோர் கள்ளுமிறைச்சியுந் தூவேண்மின்:

இ—இல்பெறுமென்கிறதற்குத் தாயுபகாரமளிச்செகிறார் (இவளை
ப்பெறலாமென்று) இதுகாண்மி னென்கிறதற்குத் தாயுபகாரம்
ளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயிதாழியால்). ॥உ॥

ஈ— ஹரிக்கையின்றிக்கே, இதுகூஉவெஉவகூதமென்று
சொல்லுவார்வார்த்தையைகேட்டுஹரியாதேனென்றபடி. சங்குசக்கர
மென்று — ஸுவேஷங்களென்று, இவள்கேழ்க்க — ஒராஹித்து
க்கிடக்கிறஇவள்காதிலே கேட்கும்படி, நீர் - நீங்கள், இசைக்கி
ற்றிராகில் - சொல்லவல்லீகோளாகில், நன்றே - நன்றுகவே, இல்
பெறும் - இருப்புப்பெறும், இவ்விடத்திலே ஸலைதையோடேயிரு
க்கையைப்பெறுமென்றபடி. இவளிதிஸஹஷ:, இல்ஹாஹமாயிங்
கேயிருப்பக்காட்டுகிறது. இசை—மாநத்தோடேசொல்லுகை,கிற்
கை — ஸாதுரனைக, இதுகாண்மின் - இத்தைவரதூஉகூஷமாகக்கா
ணுங்கோள், இதிலேஸுஸாயமில்லையென்றபடி. ॥உ॥

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள்? இக்கட்டுவிச்சிசொல், இந்தநிஹீ
நையான கட்டுவிச்சியினுடைய வார்த்தையை, கொண்டு - கூ
ரீகரித்து, கட்டுவிச்சி - ஸாகூநிகூஹீ, நீர் - வைகுர்ஹ்ருஷிக்
ராயிருக்கக்கடவீங்கள், எதுவானும்செய்து—கூஉவெஉவதாந
வதந்நரரூபமான ஏதேனுமொரு கூஷம்ஹதித்தைச்செய்து; அ
ங்கு — அந்தஷூலத்திலே, அந்தவெஷவஹ்ருஹத்திலே என்றபடி.
இங்கென்னவேண்டியிருக்க அங்கென்றது தான் கண்ணாலே பார்
க்கமாட்டாமையாலே ஊவத்தைத்திரியவைத்துக்கொண்டு சொ
ன்னபடி. ஓர்கள்ளும்- கதிஷயமானஉத்தியும்,இறைச்சியும்-

மூ— மதுவார்துழாய் முடிமாயப் பிரான்கழல் வாழ்த்தினை*
லதுவேயிவளுற்றநோய்க்குமருமருந்தாகுமே* ॥கூ॥
மருந்தாகுமென் றங்கோர் மாயவலைவைசற்கொண்டு கீர்*

ஆ—மற்றுச்செய்வதெதென்னில்? மதுவாதுழாய்முடி மாயப்பி
ரான்கழல் வாழ்த்துங்கோள்.வாழ்த்தினலதுவேஇவளுற்றநோய்க்கு
அருமருந்துமாம், யாகுமதுவே, இதுநிஶ்சயமென்கிறாள். ॥கூ॥

மூன்றும்பாட்டு.

இ—நோய்க்குமென்கிறவிடத்தில் உகாரஶ்லேஷமும்வருமென்
றேகொள்ளுங்கோள், என்ன இத்தைஅருமருந்தென்கிறவுடனேதானே கூடியித்துத்
தாதயமருளிச்செய்கிறார் (நோய்க்கிதாழியால்) இதுகாரணத்
வ
வஶீகரணமாய்க்கொண்டு யாகுகுவாசிவாகமோக்தமெதாதக
மாகையால் வாகமோக்க மென்ற தாயிற்று. இது காண்மி னென்கி
றற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (இதுநிஶ்சயமென்று) ॥கூ॥

ர்—ரோகத்தையும், இறைச்சி- ரோகம், தூவேல்மின்- இறைக்கா
தேகொள்ளுங்கோள், ஏ)ரோகங்களை இறைத்து வெவேவகு
ணத்தை உபஶிஷியாதேகொள்ளுங்கோளென்றபடி. மதுவார் - தே
வாஸ்ரயமான, துழாய்முடி - தாஸ்ரிதவிஷயீகரீடத்திலே யுடை
யவனை, மாயப்பிரான் - ஆஶ்சர்யபூதனான உகாரகுணை
யே, கழல்- திருவடிகளை, வாழ்த்தினால் - ஸம்ஶ்லாகநம்பண்ணி
னால், அதுவே - அந்தஸம்ஶ்லாகநமே, இவளுற்றநோய்க்கு -
இவளைடைந்த வ்யாதிக்கு, நோய்க்குமென்கிறவிடத்திலே உகாரா
தித்தை அருமருந்தென்கிறதாடே கூறுகிறது. அருமருந்து
மாகும்- அரு - அருமையான, உ-ம்பூர்ணமானவென்றபடி. பூர
வ்யமானவென்கை. மருந்துமாகும் - ஔஷதமுமாம், உகாரா
ர்த்தமுமாமென்றபடி. இதுகாண்மின்?- இதைபாருங்
கோள், இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி.

கீர் - நீங்கள், அங்கோர் - அங்கேயொருத்தியான, இது கே
ட்டொழிக்கி, இன்னவொஷதத்தாலின்னதென்று சொல்லவொண்
ணாதவளான என்றபடி. மாய- வஞ்சிகையான, அலைவ-ஜ்வராதி
யான, கட்டுவிச்சியிடையவ, அலைவ-ஜ்வராதிகை, சொல்கொண்டு-
வார்த்தையை கூர்மீகரித்து, மருந்தாகுமென்று-இவள்சொன்னதே

மூ—கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறுங்களனிழைத்தென்பய*
னைநுங்காகமேவுலகேழும்விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட* பெருந்
தேவன்பேர்சொல்லகிற்கிவளைப்பெறுதிரே* ॥சா॥
இவளைப்பெறும்பரி சிவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ* குவளைத்

அ—(மருந்தாகும்) மருந்தாகுமென்று வஞ்சிகூபாய் தேற்
ன்றிற்றுசொல்லக்கடவளா யிருப்பாளொரு கட்டுவிச்சிசொற்கே
ண்டு நீர்கருஞ்சோறும் மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தெ
ன்ன வுயொஜநமுண்டு, ஒருங்காகமே யுலகேழும் விழுங்கியு
மிழ்ந்திட்ட பெருந்தேவனுடைய திருநாமத்தைச்சொல்லில் இ
வளைப்பெறலாமென்கிறாள். * * சா॥

* நாலாம்பாட்டு. *

இ—மருந்தாகுமென்கிறதற்குக் கருஞ்சோறு மிதுவாகியோடே
கூடியம். மாயமாவைத்தையுரைக்கிறார் (வஞ்சிகூபாயென்று) அலைவ
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (தோற்றிற்றுச்சொல்ல விதுவாகியாள்)
யுகாயயுகம்நிரூபிபாதே சொல்லுமவளான என்றபடி. ॥சா॥

ஸ—ஒளஷயமாமென்றுஹ்ருத்து, கரும்சோறும்- நீலவண்ணமு
ற்றின சுணத்தையும், மற்றை - தவ்ருதிரிகூடமான, செஞ்சோறும்-
ரகதவண்ணமேற்றின சுணத்தையும், களன் - களத்திலே, கூடி
ஸெவங்கள் ஸஹியிபண்ணுகிற ஸமயங்களிலே என்றபடி. இழை
த்து - கூடிஸெவங்களுக்கு வீணநமாம்படி அவைத்துக்கு
க்சொல்லுகிற நியமங்களோடேஇட்டு, இளைக்கை - ஸ்வதியிலே
யிடுகை. என்பயன்?- என்னவுயொஜநம், ஒருங்காகவே - ஒரு
க்காலே, உலகேழும் - லொகஸமஷ்டிகூத்தையும், விழுங்கி - வ்ரஜ
யகாலத்திலே நிமரணம்பண்ணி, உமிழ்ந்திட்ட - ஸ்ருஷ்டிகாலத்
திலே உதிரணம்பண்ணினவனை, பெருந்தேவன் - ஸவஸ்மாயிகு
ணவுடைய, பேர்சொல்ல - திருநாமத்தைச்சொல்லுகைக்கு, இ
ற்கில் - வல்லிதேகளாகில், சிற்சில - ஸாகூணகை, இவளைப்பெறு திரே
இவளைப்பிழைவாதே அடைவுதிதேகாள். * ॥சா॥

இவ்வணங்காடுதல் - இந்த அணங்காடுகை, அணங்கு -
தெவாவெஸகூடிகநதர்வம், இவளைப்பெறும்- பரி சன்று -
இவளைப்பெறும் வ்ரகூாமன்று, பரிசு - வ்ரகூாம், இவளைப்பெ

ரு — தடங்கண் ணுங்கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள்* கவளக்க

டாக்களிறட்டபிரான்றி நுநாமத்தாற்*றவளப்பொடிக்கொண்டு

ஆ — (இவளை) கூ : உ (டீ உவகாவி ஊ ராய்ந்தின்று நீங்களாடுதுமவி

திவளைப்பெறுகைக்கு உவாயமன்று, இவளோ? குவளைத்தடங்க

ண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும் பயந்தனள், ஆனபின்பு ஈண்டினை

யவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தைச்சொல்லி வரியரா

மான பொடியைக்கொண்டு நீங்களிடுங்கோள்? இடவே இவள்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — இவ்வணங்காடுதலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கூ : உ கா

ழியால்) பரிசன்றென்றதை யுரைக்கிறார் (உவாயமன்றென்று)

தவளவாயைத்தையுரைக்கிறார் (வரியரா வென்று) ॥ரு॥

ரு — றுகைக்கு உவாயமன்றென்றபடி. அந்தோ-அய்யோ, குவளைத்

தடங்கண்ணும்- கூவுபவியாயிரவநங்களும், குவளை — கூவ

லயம், தடம் - விசாலம், கோவைச்செவ்வாயும் - பிம்பவொ

ராணமான கூயாரமும், பயந்தனள் - பசுந்தனள், பயப்பு - ஸ்வா

திகம், வெவ்வண்ணமென்றபடி. நெருநேரமும் கூயாரமும் வாயவண்

ங்குவிட்டு வெவ்வண்ணத்தையடையும்படி. மிகவும் வாடி னே

னென்றபடி. கவளக்கடா - கூவலைங்களாலே ஒடஜலசாலியான,

கடாவென்று ஒடஜலம், ஒடகூபங்களான கூவலைங்களாலே ஒதுவித்து

ஒதமாய் ஒடஜலம்பெருகானின்றவென்றபடி. களிறு - மஜத்தை,

கூவலாவீபதத்தை என்றபடி. அட்ட — வம்ஹரித்தவனை, பி

ரான் - உவகாரகனுடைய, "வவ்ரீவரு கூஷவ்ருத்வ"மென்

ன்னும்படி ஒபரிமிதபிண்பிள்ளைகளுக்கு ஔவம்கொடுத்த

கூஷணனுடையவென்றபடி. திருநாமத்தால் - திருநாமத்தைச்சொல்

லியென்றபடி, இதுக்கிட்டிடுமினென்கிறதோட கூகயம். கவளப்

பொடி - வரியரா மானயுஷ்டியை, ஹாமுக தவாஹரொணமென்

றபடி. கவளம் - வெளரப்பும், இங்கே வரியரா மயிரைச்சொ

ல்லுகிறது. கொண்டு — ஹரித்து, நீர் - வழியல்லாவழியாகிலும்

கிலும் வரியரிக்கத்தேடுகிற நீங்கள், இட்டிடுமின் — இவள்மே

லேயிடுங்கோள். போடுங்கோளென்றபடி. இடுகை — போடுகை.

இட்டிடுமினென்கிறவிடத்தில் ரண்டாமிடு ஸாவம் உண்டிடு மின்

ரூ—நீ ரிட்டி தமிழ் தணியுமே* ॥ரு॥

தணியும் பொழு தில்லை நீ ரணங் காடு திரண் மீனீர்* பிணியு
மொழி கின்ற தில்லை பெரு குமி ழவல்லான்* மணிபில் லணிகி ற
மாயன் றமரடி நீறு கொண்*

ஆ—நோய்த் தணியுமென் கிறாள். ॥ரு॥

(தணியும்) தவளப் பொடியாகிற தென்கிறது. நீரணங் காடுகிறவிக்கால் ஒருகூணை நாற்றம் இவளுக்கு வாவெயிலாடும் பிறக்கிற தில்லை. அதுவேயோ? பிணியுமொழிகிற தில்லை பெருகிற விக்தனையல்லது, அனைபின்ப மணிபிலணிந்நமாயன் தமரடி நீறுகொ ண்டணிய முயலுமித்தனையல்லது. மற்றிவளுக்கொரு வரிவாரா

* அறும்பாட்டு *

இ—கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன வாமுவதி வாஜரணையையே சொ ல்லுகிறதாணையாலே இப்பாட்டு வாநாராகியன்றோ? வென்ன கூவ கரிப்பிக்கிறார் (தவளப்பொடியிதாழியால்) கீழ்ப்பாட்டுக்கு திருநாமத்தைச்சொல்லுகையிலேயும் இப்பாட்டிற்கு வாமுவதி வாஜரணையைச் சொல்லுகையிலேயும் தாத்பர்யமாகை யாலே வாநாராகியில்லையென்றதாயிற்று. நீரணங்காடுதிரென்ற தும் வைகுண்டமென்று காட்டுகிறார் (நீரிதாழியால்) தணி யும்பொழுதில்லை யென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருகூணை நாற்றமிதாழியால்) ॥கூ॥

ப—வைத்திருமினென்கிறவிடங்களிற்போலே வ்யாக்யானம், தணி யும் - ஸாதகமாம், இவளுக்கு விஞ்சிவருகிற வெவ்வண்ணமும் ஸா தகமாமென்றபடி. * * * * ॥ரு॥

அன்னீர்ர்- தாய்மார்காள், நீரணங்காடுதிர் - நீங்கள் அணங் காடாகின்றிகோள், தணியும்பொழுதில்லை - ஸாம்யுண்டாகிற காலமில்லை. ஒருகூணை நாற்றமும் ஊர்வஸாம்யமாகிறவமான வா வெமுண்டாகிறதில்லை யென்றபடி. பிணியும் - வ்யாயியும், பெருகு மிதுவல்லால் - வ்ருத்யாகிற்குமத்தனையொழிய, ஒழிகின்றதில்லை - உவாதமாகிறதில்லை, மணிபில் - நீலரத்நத்தைக்காட்டிலும், அணி - வ்யாஜ்வலமான. நிற - வண்ணத்தையுடையவனை, மாயன் - சூழ்ந்த பஞ்ஜ தனுடைய. தமர் - பாவஹ்ருதயருடைய. அடிநீறு கொண்டு -

மூ— டணிய முயலின்மற்றில்லைகண்டூரிவ்வணங்குக்கே*। கூ॥
அணங்குக்கருமருந்தென்றங்கோராடுங்கள்ளரும்பராய்ச்*சுணை
ங்கையெறிந்துநுங்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீ* ருணைங்கல்
ஆ—முமில்லையென்கிறாள். ॥சு॥

(அணங்குக்கு)இவள்தளராகிற்க, இவளுக்கருமருந்தென்றங்
கோராடுங்கள்ளரும்பராய்ச்சில கூவாமதங்களைப்பண்ணிஅ லுங்
கலுக்கென்ன வூயொஜநமுண்டு. ஆனபின்பு இவளுடைய நோ

ஏழாம்பாட்டு.

இ— இதீயதூதீயவாதவங்களுக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார்
(சிலவாமதங்களையிதூஷிபால்) ॥எ॥

ஸ— வாதயூஜினைக்கொண்டு, நீர். நீங்கள், அணிய-இவளை கூம்
கரிக்க, முயலில் - முயலுகையில்லாமல், உதூரமிக்கையைத்தவி
என்றபடி. முயல் - உதூரமம், இல் - இல்லாமை, இவ்வணங்கு
க்கு - இந்தைதய்வப்பெண்ணுக்கு, கூடாகூதவாவாவையான இ
வளுக்கென்றபடி. அணங்கென்று தெய்வப்பெண்ணுக்குப்பெயர்.
மற்றில்லைகண்டூர்-வேறே வரிவாரமில்லைகிடூர். அணிய உ
தூரமித்தால் வேறே வரிவாரமில்லையென்றும் தொல்லுவார்.
அணிய உதூரமிக்கையே வரிவாரமென்றபடி. ॥சு॥

அணங்குக்கு - தெய்வப்பெண்ணுக்கு, கூடாகூதவாவையான விவளுக்கென்றபடி. அருமருந்தென்று-அருமையானமருந்தென்று, உறவுமானஔஷதமென்று ஹ்ருதித்தென்றபடி. அங்கு-அந்த கூடாதவிஷயத்தில், ஓராடும் - ஒருவாமதத்தையும் கள்ளரும் - ஹ்ருதத்தையும், பராய் - பாவி, வாயிலத்தென்றபடி. வாமமும் ஹ்ருமும் நிவஹநம்பண்ணுகிறதென்று வாயிலத்தென்னை. சுணங்கையெறிந்து - கூடாதவிதவாவிவாகத்தாலே ஸாரம் ரொஜாஎனமிட்டு, சுணங்கை - ரொஜாஎனம், பயிர - சுணங்கையெறிந்து - சுணங்கையிட்டு, சுணங்கையாவது - கையைத்தட்டியாடுவதொருகூத்து, எறிகை - இடுகை, சுணங்கைகூத்தாடியென்றபடி. நுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர் - உங்களுடையதோள்கள் கூவிக்கூடாகிற்கிற தாய்மார்கள்? உணங்கல - உணங்குகிறதுவும், கூடாவத்திலேரொஜாவிடப்படுகிற வீ ஹ்ருதிதுவும்

மூ— கெடக்கழுதையுதடாட்டங்கண்டென்பயன்* வணங்
கீர்கண்மாயப்பிரான்றமர்வேதம்வல்லாரையே* ॥எ॥
வேதம்வல்லார்களோக்கொண்டுவின்ணோர்பெருமான்றிருப்*

ஆ—யெல்லாந்திரும்படிவெஹவிஹெஹவானஸ்ரீவெஷவர்களோ
ணை
க்சென்றுபுறயியுங்கோளென்கிறள். ॥எ॥

(வேதம்) ஸ்ரீவெஷவர்களோ யாறுயித்தல் ஸ்ரீவெஷவர்க
ணை ணை
ளோப் வாராஷகாரமாகக்கொண்டு எம்பெருமானோ யாறுயித்

எட்டாம்பாட்டு.

இ— வேதம்வல்லாரைவணங்கீர்களென்றுகீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி
இப்பாட்டிலேயவர்களோ வாராஷகாரமாகக்கொண்டுவின்ணோர்
பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்தென்னையோலே விசுவாஹிவேத
மென்றுகாட்டுகிறார் (ஸ்ரீவெஷவர்களோயாறுயிததலென்று) வேத்
கள
ம்வல்லார்களோக்கொண்டென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்ரீவெஷவர்களோப் வாராஷகாரமாகக் கொண்டென்று)
ணை
ஏதம்பரைந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சுவாஹுங்களோச்சொல்லி
யென்று) அல்லல்செய்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (சுகுஹுங்களோச்
செய்தென்று) கீழ்மையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சரஸ்தண்ணீர்

ஸ — மென்றபடி. கெட - நஸித்துப்போகாநிற்க, கழுதையுதடா
ட்டம் - முஷ்ஸத்தினுடைய சுயாவயநாவிவயவாவாரத்தை,
கண்டு - பார்த்து, என்பயன்? என்வ்ருயொஜநம்? ஜீவநஹேது
யநமானவீ ஹ்ருஷிகள்மோஹப்படும்படி கழுதையைத்தின்றவிட்டு
அதினுடைய உதடாட்டத்தைக்கண்டு விஸ்மயிக்கிறதாலென்ன
வ்ருயொஜநமென்றபடி. இவள்நோவுபடாநிற்க நீங்கள் சுணங்
கைக்கூத்தாடுகிறதாலென்ன வ்ருயொஜநமென்று தாத்பர்யம்.
இது சுதஃகாநுவிதமென்றபடி. வேதம்வல்லாரை - மவஹுவித்
துக்களான, மாயப்பிரான்றமர் - சுஸ்ருஷ்ஷுகைங்கர்யவகாரகுரு
ன சுஷ்ருணையுடைய ஆசார்யநிஷ்டைகளை, சுஷ்ருஷாவ்ருத்திகரை யெ
ன்றபடி. வணங்கீர்கள் - வெவியுங்கோள். ॥எ॥

வேதம்வல்லார்களோக்கொண்டு - வெஷதாத்பர்யவித்துக்க
ளான ஸ்ரீவெஷவர்களோ வாராஷகாரமாக வவஸ்தாபித்து,
விண்ணோர்பெருமான் - நித்யஸூரிநாயகனுடைய, திருப்

ழு— பாதம்பணிந்திவ்வேணையிதுதீர்த்துக்கொள்ளாதுபோ* யே
தம்பறைறந்தல்லல்செய்துகள்ளுநடுகலாய்த்தூய்க் *தீதழுழவி
ட்டுநீரணங்காடுதற்தீழ்மையே* ॥அ॥
தீழ்மையிணலங்கோர்தீழ்மகனிட்டழுழவின்தீழ்*

ஆ— தல்செய்திவள்நோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய்சுவாவு)
ங்களைச்சொல்லி சுகூடீங்களைச்செய்துகள்ளுநடுகலாய்த்தூய்த்த
ழுழவிட்டு நீரணங்காடுமிது சாலத்தண்ணிதென்கிறாள். ॥அ॥
(தீழ்மையிணல்) தீழ்மையிலங்கோர் தீழ்மகனிட்ட முழவி
ன்தீழ் நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடுமிந்த வூ்வுவூவுவூ-தி
இ— தென்று)சாலத்தண்ணிதுவென்றது-மிகவும்நிகூடீமென்றபடி.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

பொய்கார்ண்கிலேனென்கிறதற்குத் தாதுபோமருளிச்செய்கி
ன்றார் (இந்தவூ)வைதாழியால் இத்தாலே வூவிவிதமாயாதி

ஸ— பாதம்- ஸ்ரீவாஉங்களை, பணிந்து-வூணஸித்து. இவள்-இவரு
டைய, இதுநோய் - இந்தவூ)யிளையை, லொகவிலகூஷணமான வூ)ா
யிளையென்றபடி. தீர்த்துக்கொள்ளாது - ஸஹிப்பித்துக்கொள்ளா
தே, போய் - சுகூடீ)வைவிஷயத்தில் போய்என்றபடி. சுகூ
டீ)வைத்தை யாஸ்ரயித்திதன்கை. எதம் - சுவவூ)த்தை, வூவு-வி
வஹாதிகூமான சுகூடீ)வைவிஷயஸம்பங்களை யென்றபடி.
பறைந்து - சொல்லி, பறைதல் - சொல்லுதல், அல்லல் - ஆகாத
வையை, சுகூடீ)வைவூணாஉாதிகளை யென்றபடி. செய்து
ள்ளுதி - நடுவே, வூணாஉாதிக்ரியாயுத்திலே யென்றபடி. கள்ளு-
ஷவூத்தை, கலாய் - கலந்து, ஸாம்ஸாதிகளோடே கலந்தென்றபடி
தூய் - தூவி, தீதழுழவு - தீதவாவூ)வைஷத்தை, முழவு - வா
வூ)வைஷம், இட்டு- பண்ணியென்றபடி. நீரணங்காடுதல் - நீங்
கள் வைவாதிவூடீநதக்நம்பண்ணுகை, தீழ்மை - நிகவடீம்,
உங்களுக்கவூ)மென்றபடி.

தீழ்மையிணல் - நிகூடீவூகத்தாலே, ராஜஸதோஹிஹவத்தா
லேவந்த வுங்களுடைய விவேகவூாநியாலேயென்றபடி. இதுக்கு
நீரணங்காடும்பொய்என்கிதோடஸபம். அங்கு - அந்த சுகூடீ)
வைவஸ்துயிலே, ஓர்தீழ்மகனிட்ட- ஒருதீவன்வைத்துஸ்ரீத்தி

ஏ—நாழ்மைபலசொல்லிநீரணங்காடும்பொய்காண்கிலே*னே
ழ்மைப்பிறப்புக்குஞ்சேமமிந்நோய்க்குமீதேமருந்* தாழ்மை
யிற்சண்ணபிரான்கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே* ॥கூ॥

ஆ—ளாலொருவ்யொஜநமும் காண்கிறிலேன். இனிமெய்யாகப்
பார்க்கில் எற்றைக்குமிவருக்குரூபெகூ, இந்நோய்க்குமிதுவேம
ருந்து. இத்தைதீங்கள் நிரூபித்துச்செய்யுங்கோள், அதெதெ
ன்னில்; க்ண்ணபிரான்கழல்வாழ்த்துமினென்கிறாள். ॥கூ॥

இ— ராயஃத்திலஹிவ்ரூகமான வ்யவஃத்தையருளிச்செய்கிறார்
(இனியிதூ)ஆியால்) எழ்மைப்பிறப்புக்குஞ்சேம மென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எற்றைக்குமிதூ)ஆியால்) தூரீயவா
ஹத்துக்கு உன்னித்துஎன்றும், வாழ்த்துமினென்றும், இவ்விரண்
டயஃத்திலும் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக வித்தை வாகூ)
ஆயத்தாலே விவரிக்கிறார் (இத்தைதீங்களிதூ)ஆியால்) அதில்
ன்னித்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரூபித்தென்று) ॥கூ॥

பத்தர்ம்பாட்டு.

மற்றொருதெய்வம் நினையாளென்றிவ்வளவே உசிதமாயி
ருக்க உன்னித்து தொழாளென்றித்தனை சொல்லுவானேனென்ன?

ஏ—கீழ்மக்ன்-நீசனான நிரூஷரன், முழுவின்கீழ்- வாஹரூவெளி
த்தின் கீழே, நாழ்மை - கூரூஹரூவெஹவங்களுக்கில்லாத உசுக
ஷஃங்களை, நாழ்மையென்று சூவரூவிதமான 'உசுகஷஃத்துக்
குபேர். பல - வெஹரூவியம;க, சொல்லி, நீரண்காடும்பொய்-
நீரணங்காடுகையாகிற வ்யவஃவூஹாரத்தை, காண்கிலேன் -பா
ர்க்கமாட்டேன், எழ்மை - எழுஹரூகாரங்களான, மை - ஹரூகா
ரம், பிறப்புக்கும் - "ஸஹஸஹவஸஹவ" என்று எழுழுவகை
யாய்வரக்கடவ ஸகூ ஜநங்களுக்கு மென்றபடி. ஸஃவஃகாஹத்து
க்குமென்கை, சேமம் - ஹேகமமாம், இந்நோய்க்கும் - இந்வரூ
யிக்கும், ஈதே- இதுவே, வகூரூ)ரணாகயஃமே, மருந்து- நிவகஃ
கம், உன்னித்து- நிரூபித்து, ஊழ்மையில்- முறைமையிலே,
நிரூவொயிகூஷஃஹிகூகூரூதமான ஔஹித்ரூத்தைத்தீப்பாமலென்
றபடி. கண்ணபிரான்கழல் - கூரூஷ்ண யுவகூாரசூனவஹுடைய
திருவடிகளை, வாழ்த்துமின் - ஶம்ஹோபாஸ்யாஸ்மத்பண்ணுங்கோள்.

ழே—உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாளவனையல்லா* னும்
பிச்னைசொல்லிநுந்தேர்ள்குலைக்கப்பதுறுன்னைமீர்* மன்னைப்

அ—(உன்னித்து) இவளுக்கவனையல்லது மற்றொருவெஉவத்தை
த்தொழுங்க யஉஎஂஹாவி சமானப்போலே மற்றொருவெஉவத்தைச்
ஸ்வத்திலுங்கூட நீனைக்ங்க யஉஎஂஹாவிதம். இப்படி வெஉவதாங
ஸஉஎ ஐஎஂயஉஜின்றியேயிருந்த விவளுடையதோய் தீருகைக்கு
வெஉவொஹ்ருமான் கூறுவெஉவத்தைவ்ருஎஂமாய் விரோயியு
மாயிருந்த வெஉவெஹிஹ்ருதொழாம்ர்த்தலே தொழுது கூவ்வெப்

இ—உன்னித்துதொழாளென்கிற விஎஸிஷ்ட நிஷெயத்துக்கு உன்
னித்துள்ளென்கிற விஎஸஷணாஎஂஸ நிஷெயத்திலே தாதுய்ஹ்மாய்
தொழாளென்கிறவஎஂஸம் ஏவ்வூதாஙாஎஂஹ்மாயிருக்கிறதென்று கா
ட்டுகிறார் (இவளுக்கிதுவியால்) ஜீதீயவொஉத்தாலே யஹிவெது
தமான வஎஂஹ்த்தையருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவிதுவி
யால்) தான்சொல்லுகிற வெஉவத்துக்கு மறைவாணனையென்று
வெஉவெஉருகும் சொல்லுகையாலே இவர்கள்பற்றின கூறு
வெஉவத்துக்கு வெஉஎஂவொஹருகும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்த
ருளிச்செய்கிறார் (வெஉஎஂவொஹருமானவென்று) நும்மிச்சைசொ
ல்லியென்கிறதற்குத் தாதுய்ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (வுஎஂஹ்மிதுவி
யால்) நுந்தேர்ள்குலைக்கப்படு மென்கிறதற்குத் தாதுய்ஹ்ம
ருளிச்செய்கிறார் (வெஉவெஹிஹ்ருதெதுவியால்) மன்னைப்படு
மறைவாணனை யென்கிறதற்குத் தாதுய்ஹ்மருளிச்செய்கிறார்

ஸ—அன்னைமீர் - தாதுஜநங்காள்? அவனையல்லால் - அந்தகூ
வனையொழிய, மற்றொருதெய்வம் - வேறையொருதெய்வத்தை,
ணை
உன்னித்துத்தொழாள் - நினைத்து வுணாஹிம் பண்ணள், இவளிநி
ஸஉஷ்ம்.நினைப்பதுஞ்செய்யாள், வுணாஹிமும்பண்ணள், வுணாஹி
மும் பண்ணதாப்போலே நினைப்பதுஞ்செய்யாளென்றுதாதுய்ஹ்
ம். நும்மிச்சைசொல்லி - உங்களுக்கிஷ்டமானவைத்தைச்சொல்லி-
வெஉவிஹிதமன்றிக்கே யூஷதிவாதாஸ்த்ரஙளான கூறு
ஜ்வெஉவஸ்தகிவாகுங்களாச்சொல்லியென்றபடி. நுந்தேர்ள்கு
லைக்க- உங்கள்தேர்ள்கள்கூடிக்க, ப்டுமன்னைமீர்- கூயாவஸப்படுகிற
தாதுஜநங்காள்? மன்னைப்படும் - சுலபுலிக்கப்படாநிற்கிறது,

ழு—படுமறைவாணனைவண்டுவராவதி* மன்னனைபேத்தும
னைத்தலுந்தொழுதாடுமே* ॥ய॥
தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனைக்காட்டுதல் நோய்தீர்த*

அ—படாதேவாம்முகமெவுளுய் கூறிதவாதலுாவு
நயிக கூறாணமாண உலஹாவியாயிருந்த வண்டுவராவதிமன்
னனைபேத்துங்கோள். ஏத்தவே உஜீவிக்குமென்கிறாள். ॥ய॥

(தொழுதாடி) 'வண்டுவராவதிமன்னன்" என்கிறவிந்த இவ
தவம்ஜீவநமான திருநாமத்தைக்கேட்டுஜீவித்து நோய்தீர்த்து
தொழுதாடிப்பாடித் தூமணிவண்ணனைக்காட்டுதல் வழுவாத

இ—(வாம்மெதாழியால்) மன்னுகை-கூறுவிக்கையாய்கூயுயுந
மாகையால் கூயுயுநவியிலூடமானவாம்முகுமிங்கேவெளி தெரி
ன்றுகருத்து, வண்டுவராவதியென்று கூவதாரத்தைச்சொல்லு
கிறவிடத்திலே யசோதாவிஷயிக்கிற வசோதத்தையருளிச்செய்கிறார்
(கூறிதெதாழியால்) தொழுதாடுமென்கிறதற்குத் தாதியசோ
தருளிச்செய்கிறார் (உஜீவிக்குமென்று) ॥ய॥

நிகமனம்.

வாயிஜிவாஹத்தி வசோதாகூவிஷிக்கிற வசோதத்தையருளிச்
செய்கிறார் (வண்டுவராவதியிதாழியால்) இப்போதாழ்வார் இவ
ஹஜாவஹராகையாலே நோய்தீர்ந்தாலல்லது தொழுதாடப்பா
டியாட்செய்யக்கூடாமையால் ஆட்செய்து நோய்தீர்ந்தவென்கிற
விடத்தில் வாதாயங்களை மாறுடியகயிக்கிறார் (நோய்தீர்ந்து

ஈ—சுயுயுநம் பண்ணப்படாகிற்கிறவென்றபடி. மன்னுகை—கூறு
விக்கை. மறைவாணனை—வெஹவாயுயாநனை, வெஹங்களுக்கு வா
யாநவாதிவாஹுனனென்றபடி. மறை—வெஹம். வாணன்—வாயா
நன், வண்—விலகூஷணையான, தராவதி—ஹாரவதிக்கு, மன்னனை—
ராஜாவை, கூறுஷனையென்றபடி. ஏத்துமின்—வாகீயுங்கோள்,
ஏத்தலும்—வாகித்தவாரே, தொழுது—வாணாமம்பண்ணி,
ஆடும்—வாவாரிக்கும், நீங்களவனைவாகித்தவாறே வாவாஹெ
யாய்த் தாணுந்தொழுது வாவாரகூஷமையுமாமென்றபடி. ॥ய॥

ஆட்செய்து நோய்தீர்ந்தவென்கிறவிடத்தில் வாதாயங்களை
மாறியகயிப்பது-நோய்தீர்ந்து ஆட்செய்தனென்றாலுமாறிற்று

ழு—வழுவாகதொல்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்*வழு
வாகவாயிரத்துள்ளிவைபத்துவெறிகளுந்* தொழுதாடிப்

ஆ— தொல்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்வழுவாதவாயிர
த்துள் மதுரகாதைஎஜ ந நியூதிவாமான விவைபத்தும்

இ— தொழுதாடிப்பாடியிதாஹியால்) வெறிகளுமென்கிறதற்குத்
காதயபருளிச்செய்கிறார் (ஒவதாஞெதாஹியால்) ॥கக॥

புய—நோய்தீர்ந்து - வண்டுவராவதி மன்னனென்கிற திருநாமமு
வணத்தாலே வுவலநந்தீர்ந்து, தொழுது - எம்பெருமானை வர
ணாதம்பண்ணி, ஆடி - அத்தால்வந்தவீ தியாலே வலம்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ
திம்பண்ணி, தூமணிவண்ணனுக்கு - நிஹ-ஹ்ஹிணிவண-ஹ்னை கூ
வ
டனுக்கு, ஆட்செய்த - வாவிலெகம்கயபஹ்ம் பண்ணினவரானை, வ
ண
ழுவாத - கழுவாத, தொல் - வ்ஹாஹாவீகமான, புகழ் - ஹமவலெக
மொஷகவ்ஹ்ய வியையபுடையவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன்
சொல் - விஹகூஷணகூரஹ்ஹ்ஹகாயீமமலெகாவவஹ்ஹ்கியான' வழு
வாத - ஹமவகவ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ணாஹிகூளிலென்றும் கழுவாதபடியா
வ
ஞ, வ்ஹ்ஹ்ஹ்ணாஹி கூஹ்ஹ்ஹவ்ஹ்கிவாஹகமான வென்றபடி -
ஆயிரத்துள் - வலவலவ்ஹ்த்திலே, வெறிகளிவைபத்தும் என்றவயம்.
வெறிகள்- வெறிகளான, வெறியை உரகிவாஹிக்கிறவையானவென்
றபடி. வெறிவிலக்கை உரகிவாஹிக்கிறவையானவென்கை. வெறி
விலக்காவது - விரஹாஜ்வரத்தாலே நோய்படுகிறவளுக்காக தாய்
மார் கஷாஹ்ரவெஹவத்தை ஹஹ்ஹாவலாஹிகூளைக்கொண்டு வலிஜிக்க
ப்புக தோழியானவள் இதொரு விஷயத்தில் வாவவ்வெலமுடியா
கவந்தநோய் மற்றொன்றால் வந்ததன்றென்று அவர்கள்செய்கிறவித்
தைவிலக்குகை. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், தொ
ழுது - இவ்வயஹ்ராநாவலம்யாநஜநவ்ஹ்தியாலே வரணாதம்ப
ண்ணி, ஆடி - நவ்தம்பண்ணி, பாடவல்லார் - வெஹ்ஹவாரவஹ்ஹ்ஹ்
தாலே வாநம்பண்ண வஹிகயஹ்ரானவர்கள், துக்கசிலமிலர்கள்-
ஹ்ஹ்வெவ்வஹாவமில்லாதவர்கள், வ்ஹமவஜிஹ்ஹவஹ்ஹ்வெழும் தவ்ரி
வ
ஹாரஹ்ராதவ்ர வெவுதாதராநாவ்ஹ்தியாலே முண்டாம்வ்ஹ

ழ—பாடவல்லார்துக்கசிலமிலர்களே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசிலமிலர்களென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ—ஈரமில்லாதவராவரென்றபடி. * * ॥கக॥

ஜ்ரீமன்வேதாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநமஃ

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதேவேங்கடநாதாயநமஃ

(தீர்ப்பாரையாமினி.)

ஜ்ஞாநாஸாரமயீமேகாம் வ்யாஹரந்தீம் ஸரஸ்வதீம்

தேவராஜகுருர்தேவீம் வந்தே வரதராஜிநீம் ॥ தந்த்ரி

ஸ்வாதந்த்ர்யதுர்விதக்தாநாம் தாத்பர்யாநுபவக்ஷமாம்

வ்யாகரோதி ஸதாமக்ரே தாத்பர்யரக்ஷணாபிதாம் ॥

॥கூ०॥

(ஜ்ஞாநாஸாரமயீமேகாம்) மாயப்போர்தேர்ப்பாகனைக்கி

ளர்ந்தைதுழாய் - ஸாரதியாயுத்திலே வாம்பவர்களுக்குத்தா

ன் ஸ்ரீகிவைக்குமாகப்பண்ணின ஸாரமயமானவாசாத்தாலும்

(வ்யாஹரந்தீம்) சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க

நீரிசைக்கிற்றிராகில் - தன்னுடைய திவ்யாயுதங்களான திருவா

ழிதிருச்சங்குகளுடைய வொலிதோற்றாலும், (ஸரஸ்வதீம்)

ளனைஃவோதுமவளை) மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான்

கழல்வாழ்த்திறல் - யோஷாவிசியான திருத்துழாய்மாலையிலேல

டுமுகூர்தமான திருவஹிவிஷைத்தையுடையவர் யாஶ்ரயிக்கிற

னை தன்திருவடிகளுடைய வொலிதோற்றாலும், இவ்விடத்தில்

வோதிஸவைம் மேலிற்பாட்டில் "பெருந்தேவன்பேர்சொல்லிற்

கில்" என்றுசொல்லுகிற திருநாமகீர்த்தநத்துக்கு முபலக்ஷணமென்றுகருத்து. வோதியாலும் திருநாமகீர்த்தநங்களாலுமென்

றபடி. (வாஜயதிவை) தவளப்பொடிகொண்டு நீரிட்டிடுமின்

ஆ — கா — தணியுமே - வாஹரணவாஹ்ய, (வஜ்ஜநலஜ்ஜநக தாஹய-ஜ்ஜோநஜோஹிீ) இவ்விடத்தில் மாயன்றமரடிநீறுகொண்ட வேணியழுயலில்" என்று வஜ்ஜநவாஹரணவைச்சொலலுகையாலே கஜஜநமும் விஜயமென்று காதயபும்.வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்ற மர்வேதம்வல்லாரையே - தண்ணடியார்களுடைய ஸ்ரீவாஹரண வாஹனும், அவர்கள்திருவடிகளில் வணக்கத்திணலும், (கந்ஜ ஹவாஹவி நாதா) இது இரண்டுபாட்டினஸம்பந்தத்துக்கு திம்திர ணவஸம்ஹ ஹம். வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணேர்பெரு மான்றிருப்பாதம்பணிந்து - ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வா ழ்த்துமினுன்னித்தே - அவர்கள் வாரவஷகாரமாகத் தன் னுடைய திருவடிகளைத்தொழுகையினாலும், (தஜி சாரஹஜ்ஜநதாஹ வாஜிவெஹாவவஹதாஹ) உன்னித்து மற்றுருதெய்வந்தொழாளி தாழி - வெவதாஹாரதீயஹம்வைய தாஹவாஜிவஹாகமாகத் தன் னேயேத்துகையாலும், வரவம்ஹ தவிஜளஷயங்களிலுலே வண் டுவாவதிமன்னன்றனே நிஹாநஜ்ஜவிவெஹாஹாப்க்கொண்டு வவி ஷயத்தில் வாணயிகளாவர்களுக்கு விரஹாவஸஜயத்திலுண்டான வோஹாதிவாயிகளெல்லாம் நிவகீர்ப்பிக்குமென்று "தீர்ப் பாரையாமினி" என்கிறபடிகூத்திலே வகுலஷோலு, விஹாஜஷண ஸ்தானவாழ்வார் வெளியிட்டருளினரென்கிறார். ॥சுo॥

ஸ்ரீஜெகந்நிமோஹஜிஹாவெஜரிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்ஆரூர்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எழாத்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சிலமில்லை) வரிவொரராஷவிஸ்ரூஷஜநித நிரவயிகவு
வநத்தாலே ஜொஹஹஸாவளூரான ஆழ்வார் சுசீபதகஷமான்
கதீயதிவ்யநாதிஸ்ரீணுடைய ஸ்ரவணத்தாலே ஸ்ரீவஷஜ்ஞராய்
ஆந்த விஸ்ரூஷவ்யவஸநிஷஹோநராய் "காணவார்?" யென்றெம்

எழாந்திருவாய்மொழி.

இ—நோய்தீர்ந்ததாகக் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க வித்தி
ருவாய்மொழியிலே சூதகராய்க்கூப்பிடுவானேனென்ன? சுவத
ரிப்பிக்கிறார் (வரிவொரராஷதாஸியால்) நோய்தீர்ந்தென்று
கீழ்ச்சொன்னது கதீயதிவ்யநாதிஸ்ரீரவணகூபதிஸாஹ நிபுத்தி
ராவரமாய் விஸ்ரூஷவ்யவஸநமின்னம் தீர்ந்தல்லாமையாலே
கூப்பிடுகிறரென்றபடி. தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக் காட்
செய்தென்றதுவும் வஸ்ரூஷாநுஹவத்தைதச் சொன்னபடியன்
று. ஜொஹஹஸ்ரீயிலே பாடக்கூடாமையாலே ஜொஹந்தனி
ந்தவநதர மிந்திஜாஹாவஸ்ரீயை எம்பெருமானுக்கு விண்
ணப்பஞ்செய்கைக்காக தீர்ப்பாரையாம்னியென்கிற திருவாய்
மொழி பாடுகையாகிற வாவிகூவிக்கொள்கையும் பண்ணினபடியைச்
சொன்னபடியென்றுகருத்து. (திவ்யநாதிதாதி) ஜொஹஹஸா
வளராயிருந்தாலும் "வஷ்ணவீஜம்வ்ய கீவஸஜஹஷ்" எ
ன்கிறபடியே வீஜமானது தனக்கு வொயபின்றியேயிருக்க வ்
ஷ்ணவஸ்ரீயிதாதரத்தாலே ஸ்ரீரங்கநாசியாரிணாசியாழ்பாண்பேர
லே இவரும் வ்ரவஸீவதத்தில் ஸமவஸ்வ்ய வாஹதாதரமே ஸ்ரீ
ரொவவாரமாக ஜொஹந்தனியும் வ்ரஹாவராணையாலே இப்படி
ஜொஹந்தெளிந்தவநதர மிவருக்கு திவ்யநாதிரவணம் கூடு
மென்றுதிருவுள்ளம். ஆனால் ஸ்ரவணத்தாலே ஸ்ரீவஷஜ்ஞரென்கிற
வாகூயத்துக்குக் கருத்தெதென்னில்? கிஞ்சிஜ்ஞவ்ரமவாயத்தாலே
ஸ்ரவணம்வந்து ஸ்ரவணத்தாலே நன்றாக வ்ரவ்யுத்பராணரென்று
கருத்து. * * * * *

முதற்பாட்டு

ஞாலமுண்டா யென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார்

மூ—சிலம்பில்லாச்சிறியமேனலுஞ்செய்வினையோபெரிதால்* ஞால
முண்டாய்ஞானமூர்த்திநாராயணவென்றென்று* காலந்தோ
றும்யானிருந்துகைதலைபூசலிட்டாள்* கோலமேனிகாணவா
ராய்கூவியுங்கொள்ளாயே*

ஆ—பெருமானைக்கூப்பிட்டழைக்கிறார். கூதற்குடைய கூதிர்வையப்போக்காதாயல்லே, கூதிர்வையறியாதாயல்லே, கூதிர்வையப்போக்கமாட்டாதாயல்லே, என்றென்று காலந்தோறும் நானிருந்து

இ—(கூதற்குடையவி கூழியால்) ஞானமூர்த்தியென்கிறதற்குக் காதயற்மருளிச்செய்கிறார் (கூதிர்வையறியாதாயல்லையென்று) அறியாதாயல்லையென்றது- நீ அறியாதவனென்றபடி. நாராயணனென்கிறதற்குக் காதயற்மருளிச்செய்கிறார் (கூதிர்வையப் போக்கவிதுழியால்) இம்முதற்பாட்டிலே இப்படிசொன்னதா லித்திருவாய்மொழிக்கு விஷயமுணர்வுமென்கிற ஹேயவஸ்துவும், கைதலையென்கிறதற்குத் காதயற்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைத்தாழுதென்று) பூசலிட்டா

ரீ—ஞாலமுண்டாய் - பரமயகாலத்திலே ஹேயதிசையை வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனே, ஞானமூர்த்தி - ஜ்ஞானஸ்வரூபியானே, ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபவபரமாதமுணமாகவுடையவனேயென்ற படி. நீ ஸ்வஸ்வரூபனென்கை. நாராயண- ஸ்வசங்கல்பத்தாலே ணவிஷியாநின்றாய், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி. காலந் தோறும் - ஸ்வரூபா, யான் - உன்னைக்காண ரூபாலாபயமுடைய ஞனாநான், இருந்து - அந்தரூபாலாபயத்தாலே ஜீவித்திருந்து, கைதலை - கைகள் தலையிலேயாக, கைகளைத் தலையிலேவைத்துக் கொண்டென்றபடி. தொழுதென்கை. பூசலிட்டால் - உரத்தஸ்வரமாக யாகக்கூப்பிட்டால், பூசல் - உரத்தஸ்வரம், கோலமேனி - உபாதேய மானவுன்னுடைய திருமேனியை, காண - நான்காணும்படி. வா ராய்- வருகிறாயில்லை, கூவியுங்கொள்ளாய் - என்னையழைத்துக் கொள்வதுஞ்செய்கிறாயில்லை. ஆதலாலென்னைநீ வைதிகரில்லாதவனை, சிறியனே லும் - காதற்குஅநாதிக்குறைபிருந்தேனேயாகிலும், செய்வினை - என்னால் செய்யப்பட்ட துஷ்கர்மம், பெரிது - காதற்குஸ்வரூபவிரோ

ழூ—கொள்ளமாளாவின் பலவள்ளங் கோதிலதந் திடுமென்*

ஆ—துன்னைத் தெழுநிரஞதால் கோலபேனிகாணவருகிறிலை, உன்பாடேயென்னைக் கூவிபுங்கொள்ளுகிறிலை, இப்படி உன்கூ மெவைக்குவிஷபமல்லாதபடி யென்னையகற்றினவிந்த ழலாவாவை த்துக்கல்லாம் கீடாஹிகளினுமகிகூஷ்ரூனை காணுறுயமானபடி யெங்ஙனேனையோ? வென்கிறார். ॥கஅ

(கொள்ளமாளா) உதாரவிஷயமெவராஹுவரிவர்க்கூமாக் வகுமெதார மெவை கூவுணவுாவஹமான கூடூணாநாலைவஜநிதநி ரலயிகாநநுஷலவத்தையெனக்குத்தந்தருளினவென்னுடைய்

இ—யென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இரந்தாலென்று) கூவியுங்கொள்ளாயே யென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கி றார் (உன்பாடேபிதூஹிப்பால்) உன்பாடேயென்றது உன்வபீவ த்திலே என்றபடி. வூயிழவாஷத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய் கிறார் (இப்படிபிதூஹியால்) அதில் சகிகூஷ்ரூஸைத்தாலே சிறியனென்றதுவுாவெறாதம். ॥கஅ

இரண்டாம்பாட்டு.

கோதிலவென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஐத ரெத்தூஹியால்) கொள்ளமாளாவென்கிறவிடத்திலே கூபுபாசூ விசிக்கிற கூபுபத்தை அருளிச்செய்கிறார் (வகுமெதூஹியால்) கொள்ளமாளாவின் பலவள்ளமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரவயி கெதூஹியால்)வையங்கொண்டவாமனரவென்கிறதற்குத் தாதுபம

ஸ—ஆலென்றதுவிதிஸ்வரூபமாகையும், கூதூதவைபவஜ்ஞத்தாயிருந்ததிறமு மென்றபடி. வாணுமாதல் வாவமாதலேதேறு மொருகாயஞ்சு செய்கைக்குமுபயுக்தங்களாகாதபடி எனக்குஜ்ஞாநஸக்திகளுவ ளாயிருக்கையாலே வஸ்துநிதமெஸமுடில்லாதவணுபிருக்கிறதானி ப்படி கூதூவுஜ்ஞாநஸக்திகணுயிருக்கச்செய்தேயும் ஊழ்ஜந்துக்கள் யாரு விந்தவபாயிரமெப்படி செய்தேதேறு!வென்று வடூகையும். ரூவென்றது விஷாஹாதீஸயபெதூஹாதகும். * ॥கஅ

கோதில - விஷடாஜ்ஞாவஸ்வரூபமெஹடாகிறகோதில்லாத, கொ ள்ளமாளா - கூநூஹிக்கவநூஹிக்க கூயிபில்லாததான, இன் பலவள்ளம் - ரூநிதிபூவஸ்வரூபத்தை, தந்திடும் - கொடுக்குமவனுன்

ழு—வள்ளலேயோவையங்கொண்டவாமனரேவாவென்றென்று*
நள்ளிராவுநண்பகலுநானிருந்தேதாலமிட்டால்* கள்ளமாயா
வண்ணனென்கண்காணவந்தியாயே* ॥உ॥

ஆ— வாரேனோவாரேனே? உன்னுடையஊர்கூவல்கூகணவூர்வி
வத்தைகாடியாகூரித்துக்கொண்டுசூழ்நிதருடைய கவைகூதி
த்தனைச்செப்தருளாநிற்கு மாழ்நிகவுதலுனேயோ? வென்றென்று
க்ஷகவலம்ழுழுஷத்தாலே போக்கக்கடவ அழகியகாலமெல்லாம்
நானிருந்தேதாலமிட்டால் என்கண்கட்குன்னைக் காட்டாதொழிகி
றவனே?ஈண்டெனவந்தென் கண்கட்குன்னைக் காட்டித்தந்தருளா?
யென்கிறார் * * * ॥உ॥

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய ஊர்தூவல்கூகணவூர்விவத்தை
னையென்றுமளவாலே) ஊர்தூவல்கூகணவூர்விவத்தை காடி
யாகூரித்துக்கொண்டுமென்றது தான் யாவுகூகவத்தை வவிர்த்துக்
கொண்டாகிலுமென்றபடி. நள்ளிராவுநண்பகலும் மென்கிறதற்
குத் தாதபேர்மருளிச்செய்கிறார் (க்ஷக்ஷவம்ழுழுஷத்தாலேஊர்
கியால்) கள்ளமாயாவென்கிறதற்குத் தாதபேர்மருளிச்செய்கி
றார் (என்கண்கட்கிதூவியால்) உன்னையரிதூவிக்குத் தாதபே
பேர்மருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டெனவிதூவியால்) ॥உ॥

* மூன்றுபாட்டு. *

ஐ தீபவொளித்துக்குத தாதபேர்மருளிச்செய்கிறார்

ஙப—என்வள்ளமேல- என்னுடைய நம்மாவாரனே?ஓ வென்று -
விஷாதமெதூவாகுகும், வையங்கொண்டவாமன - ஹ ருதியையதுவா
வெறிபக்தல்நின்றும் வரதிழ்ரவித்த வாசிநனே, ஓ! - விஷாதெ,
என்றென்று - இப்படி சொல்லிச்சொல்லி, நள்ளிராவும் - இயூரா
தீரத்திலும், நண்பகலும் - க்ஷக்ஷவம்ழுழுஷாவர்மாம்படி நல்ல
தானபகலிலும், நானிருந்து - நான்ஜீவித்திருந்து, ஓலமிட்டால்-
கூப்பிட்டால், கள்ள - கண்ணுக்குத்தெரியாதவனை, மாயா -
கண்ணுக்குத்தெரியாதே உநவிலேயிருக்கிற சூழ்ச்சியர்களை?
யென்றபடி. வந்து - ஸீவ மாகவந்து, உன்னை - நிரகிழ்சயவா
தாரணனவுன்னை, என்கண்காண - என்னுடைய கண்கள்காணும்
படி, ஈயாயே - தந்தருளவேணும், ஈகை - கொடுக்கை. ॥உ॥

மூ—ஈவிலா தநீவினை கொளத்தீணசெய்தனன்கொல்*தாவ்வையு
ங்கொண்டவெந் தாய்தா மோதராவென்றன்று* கூவிக்கூவி
நெஞ்சுருகி கண்பனிசோரின்றுற்* பாவிநீயென்றுன்று
சொல்லாய் பாவிபென்காணவந்தே* ॥கூ॥

ஏது—(ஈவிலாத) இரவுபகலுமவனை யடைந்தொழுகிவருவதா
லங்ஙனேப்பண்ணி யாற்றுகவரிதாணம்பன்றுமவனை? பெண்
ணென்றுகூவிக்கூவி நெஞ்சுருகி கண்பனிசோராகின்றுல், உன்னை
க்காணுகைக்கு மாறுப்பண்ணிற்றிலனுகில்; நான் திராபரணு
யிருக்கும்படியாக வென்கண்ணெதிரேவந்து நீயென்னைக்காண்
கைக்கு மாறுப்பண்ணிற்றில்லைகாணென்று சொல்லாய்? பிராணே

இ—(இரவுபகலாக) பாவிபென்றுதம்மை யாயாகச்சொல்லுகிறதற்குத் தாதுபர்பருளிச்செய்கிறார்(உன்னையி
ழுவாகியால்) தாழ்பவொருத்தலைவிபுதாயர்மருளிச்செய்கிறார்
(நான்திராபரணுயிருக்கும்படியாகவென்று) இதுக்குச்சொல்லாயென்கிறதேதாடைங்கயம். காணவந்தென்கிறதையுரைக்கிறார்(என்கண்
ணெதிரேவந்தென்று) பாவிநீயென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்
செய்கிறார் (நீயென்னையிழுவாகியால்) இப்படி வயம்மூவடித்திலை

மூ— தாவி - நிருவடிகளாலே கூசுதித்து. வையங்கொண்ட -
மூவுகுதனை வழிகரித்தவனை, எந்தாய் - என்னுடைய வுயிரி
யானை, தாமோதரா - உரலோடுகட்டலாம்படி யா
ழரிகர்கத் சுவுஞலவுவுனவனேயென்றபடி. என்றென்று - இப்படி
சொல்லிச்சொல்லி, கூவிக்கூவி நெஞ்சுருகி - வடிவு, கண்பனி-
நெருஜலங்கள், சோர - சொரியும்படி, நின்றுல், பாவியேன்காணவந்து - வாவியுனைநான்காணும்
படி வந்து, நீபாவியென்று - நீவாவியுன்காணென்று, ஒன்று
சொல்லாய் - ஒருவார்த்தைசொல்லவேணும், "நீவாவியுன் னென்
றுகிறு மொருவார்த்தை சொல்லவேணும்" என்னச்செய்தேயு
மவனென்றுஞ்சொல்லக் காணுமையாலே சொல்லுகிறார் மேல்,
ஈவிலாத - நாசமாகவியுமான, ஈவு - நாசம், தீவினைகள் -
கூடிவாவொவ்வாவினை, எத்தனை செய்தனன்கொல்? - எத்தனை
பாபிரம் செய்தேனே. ॥கூ॥

ஏழ—காணவந்தென்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ* வாணி
செம்பொன்மேனியெந்தாய் நின்றருளாயென்றன்று* கா
ணமில்லாச்சிறுதகைகேபேணினிற்றலெதென்* பேணிவா
ஆ—யென்றுசொல்லிப்பின்னேபு மெம்பெருமானென்றுஞ்சொல்
லாமையாலே யிப்படியெம்பெருமானென்ன உலகுகூறிக்கைகட்கு
ஓரான்றே காமுதகுமெல்லா மநோஹரித்தாலும் மாளாதவாவ
ங்களைத்தானேயாயிருந்து செய்தேதீரவென்கிறார். 1கூ

(காணவந்து) வ்யூஹாதிகளுங்கூட வாசைப்பட்டுக் காண
மாட்டாதிருக்கிற பிராட்டியைப்பின்னை அணிசெம்பொன்மேனியெந்
தாய் காணவந்தென்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்திகழ நின்றருளா
யென்றென்று கூப்பிடுகிறபடியே நாணிங்கேகிடந்தலற்றுகிறதென்?

இ—வெறுமாயரூபீகூறிக்கிறவிவர்தீவினைகளைத்தானேசெய்தனன்
கொலென்று மயாகிப்பானேனென்ன ஒருவார்த்தைசொன்னால்
லாமையாலே மயாகிக்கிறாரென்கிறார் (பின்னையுபி கூறியால்)
வ்யூஹவாசுதேவருக்குத் தாதபர்மநுளிச்செய்கிறார் (இப்படியி
கூறியால்) உலகுகூறிக்கையென்கிறதற்கு செய்தேதீரவென்கிற
தோடே கூடியம். ஈவிலாதவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஒரா
ன்றேயி கூறியால்) 1கூ

நாலாம்பாட்டு.

பேணியென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (பூஜை
ப்படிடென்று) அப்பனேயென்கிறதற்கு அலற்றுகிறதென்னென்
கிறதோடே கூடியம். பிறழுவென்கிறதைபுரைகிறார் (திகழுவெ
ன்று) சிறுதகையேயினென்கிறதை புரைகிறார் (கூப்பிடுகூ ரூ
னைவென்று) நாணமில்லாச்சிறுதகையேனென் றேறுவாகூமாயிரு

ஸ— வாசிரை - வ்யூஹாதிவாசுதேவர்கள், பேணி - கூடாராதித்து, ஆணை
ப்படிடென்றபடி. காணமாட்டா - காண்கைக்கு வஸ்துவாதாதாத
படி. பீதாடை - ஹாவ்ருத்தைபுடையனை, பீத - ஹாவ்ருத்தும்,
அப்பனே - வாதினையே, இதுக்கலற்றுவதென்னென்கிறதோடே கூட
யம், அணிசெம்பொன்மேனி - ஸ்ரீவத்ஸமாய் சிவந்திருந்துள்ள
வபணர்ம்போலே வ்யூஹரமணீயமானதிருமேனியைபுடையவனை,
அணி - ஸ்ரீவத்ஸம், எந்தாய் - வாதினே, காணவந்து - கூடிநாந்

ஆ — னேர் காணுமாட்டாப்பி நிடையப்பணே ப* ॥சு

அப்பதினையடலாழியானே யாழ்சடலைக்கடைந்த* தப்பனை

ஆ — என்ன நிலத்தினை வென்கிறார். ॥சுஅ

(அப்பனை) இப்படி வெளாதிகளுக்குங்கூட உதவுபவனை

ருக்கத்தெய்தே, உன்னையே அப்பனை, சூழ்நிகவிளையாடுகி.வ

கவனிக்கவேண்டுமென்கிற நிர்வாழ்வையுடையவனை, சூழ்நி சகாதீவ்ரி கநிவ-

இ — ந்தாலுமிதற்கு வருந்தாநத்திலே தாபரஸ்வாடுமாகைக்காக

ஹிம்சவாகாத்தாலேபுரக்கிறார் (என்னநிலத்தினைவென்று) ॥சுஅ

இருதாம்பாட்டு.

அலற்றிஉரலொடாடநில்லையென்றவர் பின்னையுமலற்றுகை

கவலம்மதமன்றோ? வென்ன வெளாதிகளுக்குக்கூட உதவுபவ

னைக்காணவாசப்படுகிற தம்முடைய வாடலுத்தை நிலைக்கை

யிலே தாபரமென்று காட்டுகைக்காக கிழ்ப்பாட்டினையுத்

தையநாவழிக்கிறார் (இப்படியுரலியால்) அடலாழியானே

ன்கிறதற்குத தாபரபருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிதெகாழியால்)

ஆழ்கடலைக்கடைந்ததப்பனே டென்கிறதற்குத் தாபரமருளிச்

செய்கிறார் (சூழ்நி சகாதீவ்நிதெகாழியால்) நோக்குவனென்கி

ஸ — ரம்மேதுடங்கிநான்காணும்படிவந்து, என்கண்முகப்பே

ன்னுடையகண்முன்னே. தாமரைக்கண்ண கவாஉஸ்சளானஉன்

னுடைய வொவநங்கள், பிறழ - விளங்குப்படி, பிரழுதல் - விளங்

குதல் - நின்றருளாய் - நின்றநிலவீவனும், என்றென்று - இப்படி

க்சொல்லிக்கொல்வி, நாணமில்லா - லஜ்ஜையில்லாதவனான, சிறுத

லகையென்றான் - கூறுகுவாஹாவனனான, தினக - வஸாவம். இ

ங்கு - ஹவஉநாஸலவி ராயிபான விந்தரஉஸாத்திலே, அலற்று

வதென்?- அலற்றுகிறதைதுக்காக, இதுக்கு ஆயொஜநமில்லை

யென்றபடி. * * * * ॥சுஅ

அப்பனே - வாதிங்கு, அடலாழியானே வாராகஉஸாமியான

வராகமுடையவனே, அடல்-வாராகஸ்ரீம்ஸாகவாதீ-உவதிராஸ்ரீ

ஆழ்கடலை - கூமாயவஸ்துத்தை, கடைந்த - சூழ்நிதாகை-மாக

தெய்நம்பண்ணினவனை, தப்பனே - வஸ்துவே, உன்தோள்கள்

ஏ0—யுன் நோள்களைன்குங்கண்டிடக்கூடுங்கொலென்*றெப்பொ
ழுதுங்கண்ணீர்கொண்டாவிதுவர்ந்துதுவர்ந்* திப்பொழு
தேவந்திடாவென்றெழையேனேக்குவனே* ॥ரு॥
நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே*
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லை நாடோறுமென்னுடையே*

ஆ—தக்பஸீஇனை,உன்தோள்கள்நான்குங்கண்டிடக்கூடுங்கொ
லென்றெப்பொழுதுங்கண்ணீர்கொண்டி ஆவிதுவர்ந்துதுவர்ந்து,
இப்பொழுதேவந்திடாவென்றவைகூறித்துன்வரவு பார்த்திருப்பன்
னன்னஅவதியுறுவென்கிறார். ॥ரு॥

(நோக்கி) என்னுடைய வாக்கையுள்ளதாவியுள்ள மல்லபுற
த்தினுள்ளும் நீக்கமின்றி எங்குமுள்ளதென்பதைநின்றுவைத்து

இ—றதற்குத் தாபஃமருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவி தூதியால்)
ணையறியேனென்கிறதற்குத் தாபஃமருளிச்செய்கிறார் (என்னவ
தியுறுவென்று) ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

நின்னினையறிந்தநிற்தென்கிறதற்குத் தாபஃபருளிச்செய்கிறார்

ஈ0—நான்குங்- உன்னுடையஹாஜாங்களாலுங்களாயும், "வெளி
கடைவெறுவெடோதி-ருஸூலி-ஹாரானெஃ ஹுவ கிஉயிஹாடஃதியுகத்"
என்கிறபடியே சுத்தபாபெண்ணினை வழங்கியதோள்களென்ற
படி. கண்டிட - காணவென்றபடி. இடவென்று வ்யாவஹாரயோ
க்யமும். கூடுங்கொலென்று - கூடுமோவென்று, எப்பொழுதும்-
வ்யவஹாரகாலத்திலும், கண்ணீர்கொண்டு- நாதாஜாங்களை வர்ணி
த்து, வாஷ்பாகுலையென்றபடி. ஆவி - பராணனை, துவர்ந்
துதுவர்ந்து - சோஷித்துசோஷித்து, இதற்குப்டாராநிற்பனை
என்கிறதோடேசுவையும். இப்பொழுதே - இந்தக்ஷணத்திலேயே, வ
ந்திடாவென்று - வரவேணுமென்றர்த்தஸூசகமாய்த்து, ஏனைநேயன் - அ
வனானான், நோக்குவன் - பாராநிற்பன், நீளாருகிறதோவென்ற
பாராநிற்பனென்றபடி. ரு

நாடோறும்-நான்றோறும், வடி-ஹ்ருதயமென்றபடி. என்னுடைய
வாக்கையுள்ளும். என்னுடையசரீரத்திலும், ஆக்கை- சரீரம்
ஜீவியுள்ளும் - என்னுடைய வாதஸ்வரூபத்திலும், அல்லை.

பு:— வாக்கையுள் ளுயி ராவியுள் ளுமல்லபுறத்தீ ளுள்ளு* நீக்கிறி
ன்றியெங் குநின் றுய்ந் நின்னை யறிந்தறிகதி* ॥சு॥

அ—உன்னையெனக்குக் காட்டாதொழிகிறது உன்னைகாட்ட நினைபாமைமென்றுமிடமறித்துவைத்து பின்னையும் நோக்கிநோக்கி யுன்னைக்காண்பான் நானென்னுள்ளே யாசைப்படாநிற்பன் என்ன வஜ்ஜூரேவென்கிறார். ॥சு॥

(அறிந்தறிந்து) ஜ்ஞஜ்ஞாதிரணாதிவாம்வாரிகூஷ்வம் சுஹி லவிக்கிறதென்றும் லபத்தாலே கூப்பிடுகிறீரோ? ஏன்தானிப்படி யாதரோய்க்கிடந்து நீர் கூப்பிடுகிறதென்னில்; ஜ்ஞாநஸக்தியை

இ—(உன்னையெனகதிராதி யறிந்துவைத்துமென்னுமளவாலே) நாக்குநீள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்படாநிற்பனென்று) ஞானமில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவஜ்ஜூரேவென்று) ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

இப்படியாதரோய்க் கூப்பிடாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே லவ ஜாலங்களைப்பேசுகை யவஸ்யமுண்மோ? வென்ன லவதாரிப்பிக்கிறார்(ஜ்ஞாதிரியால்)நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயைகநாதனுழாயின் கண்ணியம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஜ்ஞாநஸக்திவைராக்யாதிகல்யாணகுணாத்மகனென்னுமளவாலே) ஜ்ஞாநத்தைக்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஸகலாத்மோஜ்ஜீவநஹேது

ஸ-வன-கரு-ணாகரனான, பரந்தினுள்ளும்-வெவ்வேறு-தங்களிலும், என்னுடைய இன்றியங்களிலுமென்றபடி. நீக்கமின்றி - பிரிதியில்லாமல், ஒன்றும்விடாதேயென்றபடி. எங்கும் லவ-ஸௌலப்யத்திலும், நின்றுய்ந் - ஸுகரூபதையா நின்றவனே, நின்னையறிந்தறிந்து - உன்னுடைத்தை என்கண்ணுக்குக்காட்ட நினையாதவுன்னைநன்றுகவுறிந்துவைத்து, நோக்கிநோக்கி-நீயுருகிறதிக்கைப்பார்த்துப்பார்த்து, உன்னை - நிரவதிகவைபவாதியானவுன்னை. காண்பான்-காணவிரும்பியுடையவனான, யான் - நான், எனதாவியுள்ளே - என்னுடையமனதுக்குள்ளே - ஆவிஸுலபமிங்கே உநவேலுக்காட்டுகிறது. நாக்குநீள்வன்-கரைஞமாசைப்படாநின்றேன், ஞானமில்லை - எனக்கு விவேகமில்லையென்றபடி. * * * ॥சு॥

மூ— அறிந்தறிந்துதேறித்தேறியோனெனதாவியுள்ளே* நிறைந்
தருளான்மூர்த்தியாயைனின்மலமாகவைத்துப்* பிறந்துஞ்செ
த்துநின்றிடறும்பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தே* னறுந்துழாயி
ன்கணணியம்மாநாவுன்னைக்கண்டுகொண்டே* ॥எ॥

ஆ— லெஷபுகிழுணங்களாலுடம்வளநூயுவளமையுவளகூ
தியபுகி கூவுணைமுணங்களாலும் வரிவெஷிணைருனை வுன்
திறந்தி லுள்ள விஷஷவிஷஷதர விஷஷகரி டூதுகூஷகாவெஷ நிர
கிஷப ஹகிர ஷிவடஷுநாந்தாலே என் னுடைய அந்த வாஂவாரி

இ—(வளநூயெபுகியாலே) நறுந்துழாயின்கண்ணியென்கிறத
ற்குத் காவெஷபுகமாயிற்று (வரிவெஷிணைபாவைத்தாலே)
நிறைந்தவென்றதுவுரவுரகம். கண்டுகொண்டு அறிந்தறிந்துதே
றித்தேறி யெனதாவியுள்ளே நின்மலமாகவைத்து என்கிறதற்
குத் காவெஷபுமருளிச்செய்கிறார் (விஷஷெஷகியால்) தூதீய
யோஷத்துக்குத் காவெஷபுமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதர்

ஸ— நறுந்துழாயின்கண்ணி - வரிஷஷிக்கிற காஷைவியினுடை
ய ஷோபித்தையுடையவனை, நறுமென்று - வரிஷஷியாநிற்குமது,
அம்மா - வாஷிஷு, நான் - உன்னொஷுதையையறிந்தநான், உன்னை
நிரகிஷயனொஷுவனவுன்னை, கண்டுகொண்டு - அறிந்து
கொண்டு, அறிந்தறிந்து - விஷஷமாக வநாஷவித்து, தேறித்தேறி -
தெளிவுவிஷஷதரமாக வநாஷவித்து, யான் - இப்படியதெ
ளிவுஷஷமாக ஷ்ரஜ்ஞாநமுளனாநான், நிறைந்தருளாலூர்த்தியாயை -
வெஷிணைஜ்ஞாநமாகிவெஷனவுன்னை, மூர்த்தியுடையவன் மூர்த்
தியான் - இஷ்ஷைம் எதிரே இருக்கமவனைச்சொல்லும்போது மூர்த்தி
யாயென்று ரூபிவமாயிருக்கும், அதில் மூர்த்தியாயையென்று
ஷிதீயாநுகம், எனதாவியுள்ளே - ஜீவஜநஸ்வரூபத்துள்ளே, நின்மல
மாகவைத்து - நிஷ்கலமாகவைத்து, விஷஷதசையாக வநாஷவித்தென்
றபடி. இதுக்குப்பேதமைதீர்ந்தொழிந்தேனென்கிறதோடே சாங்
யம். பிறந்துஞ்செத்தும் - ஜநித்தும் மரித்தும், நின்றிடறும்பேதை
மை - இதுவேயாயிதியாய் நின்றிடறுகையாகிற வஜ்ஞாநமும்,
இடறுகை - தெளிவுப்படுகை. 'தீர்ந்தொழிந்தேன் - நிவ்ருத்தமாய்விட்
டேன், ஜநஜராணாதிகளால் வஜ்ஞாநகார்யங்களெல்லாமென்கிறது

(அக்க) ப - ச் - தி - ள - பா - அ் - க்ண்டுகொண்டு. எச்

மூ— கண்டுகொண்டுன்கைகளார நின்றிருப்பா தங்கண்மே*
லெண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டேத்தியுகந்துசந்து* தொண்
டரோங்கள்பாடியாடச் சூழ்கடன்ஞாலத்துள்ளே* வண்டு
ழாயின்கண்ணிவேந்தே வாதிடகில்லாயே* ॥அ॥

ஆ— கூடவேமெல்லாம் நிரவுமாயிற்றிறே. அதுக்கன்று நானிப்
போதுபடுகிறதென்கிறார். ॥வ॥

(கண்டுகொண்டு) உம்முடைய வாஅவாரிகூடவேமெல்
லாம் போயிற்றுகில் மற்றெதுக்காக்கூப்பிடுகிறதென்னில்; உன்
னேயென்கண்களாலே கண்டுகொண்டு என்கைகளார நின்றிருப்
ப்பா தங்கண்மேலெண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி யுகந்து
கந்து ஸ்ரீவெஷவர்களோடே கூடநின்று பாடியாடவேணுமெ

இ— ஷியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கன்
றுநானிதாழியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

தொண்டரோங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஸ்ரீவெஷவர்களிதாழியால்) இன்னதாகிறதென்றது —

ப— நிவாஹகளாய்த்தனவென்றபடி.* * ॥எ॥

வண்டுழாயின்கண்ணி - விமுகரானகாலவிபரீதையுடைய உன்
னித்தையுடையவனை வேந்தே - நாயகனே, வேந்தன் — நாயகன்;
கண்டுகொண்டு-உன்னைக்கண்ணாலேகண்டுகொண்டு,என்கைகளார —
என்னுடையகைகள் தாழ்ந்தளாட்டபடி, நின்திருப்பாதங்கள்
மேல் - வஷ்ணவ.என்றுசையுமுள்ளபூ-எட்டு திக்குகளிலும் விரு
நந்தளான வாஷ்ங்களை, கொண்டு- வாஅவாஹித்து, ஏத்தி- வாஷ்
தாவபிவாதகமாக வாஜவிதத்தென்றபடி. உகந்துகந்து — அத்தா
லே வாநஃவாநஃஹாஷ்டராய், தொண்டரோங்கள் - வாஷ்ணவர்
கர்களான நாங்கள், தொண்டர் - வாஷ்ணவர். இப்பூவைத்தாலே தங்கள்
ச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோங்களென்று ரசிவ்
மாயிருக்கும். பாடியாட - ப்ரீதிவசீவாஹமாக மாநம்பண்ணி
நகிர்க்கும்படி, கடல்சூழ் என்றும்மாறியாயபிப்பது. கடல்சூழ். வா
ஜாத்யவசிஷ்டமான, ஞாலத்துள்ளே - பூமியிலே, வந்திட - வ்
ந்துவிநைக்கு, கில்லாயே - ஸாதகனைகிறியில்லையே. வவ-ஸாதகனைக்

ஸ்ரீ — இடகிலேனென்றட்டகில்லே ஜனம்புலன் வெல்லகில்லேன்*
கடவுளைசிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேதத்தகில்லேன்* மட

அ — ன்ரூசைப்பட்டிறைகூப்பிடுகிறது, வண்டுழாயின்கண்ணிவேங்
கடதானிப்படிப்படாகிற்கச்செய்தேதவந்தருளுகிறிலே யென்றும்பெ
ருமாளை யின்னுதாகிறார். ॥அ॥

(இடகிலேன்) எம்பெருமானைக்காண்கைத் தவாயகைதவ
விரிகளவுமான கூழ்யொழுதாநியாமஹத்தியொழுங்களொன்று

இ — உவாலுஹிக்கிறரென்றபடி. பாட்டெல்லாஜகவாசுமாயிருக்
க ஆசைப்பட்டிறை கூப்பிடுகிறதென்றும் வாசுஹேம்பண்ணித்து-
கண்களாலேகண்டுபாடியாடிவணங்கைகளும்எம்பெருமானை
யுவாலுஹிக்கைகளிலும் தாபங்களைவுகங்களாக்குகைக்காக. ॥
ஒன்பதாம்பாட்டு.

வரிவளர்த்துக்குத் தாபயர்டருளிச்செய்கிறார் (எம்
பெருமானையிராவிலிருக்கச்செய்தேயென்னுமளவாலே) காண்
கைக்கென்றது-வரிவரிணர்மாக கூழ்லவிக்கைக்கென்றபடி.

ஸ் — வனச்சுமென்போர்சான்னவாதேற ஸுக்கிபோய்விட்டதோவெ
ன்றுகருத்து. * * * * ॥அ॥

ஒன்றுளன்கிறஸுவமை காகாகுதிநரியெந வரிவளர்த்
ரவாகுமியாரமெங்கவும். ஒன்று - ஒருபிடியன்னத்தை, இடகி
லேன் - இட்டமாட்டுகிறேனில்லை, கூழ்யிர்க்கிதிஸுவஷ்ஃ, ஒன்று-
ஒருபிடறுதன்னீரை, அட்ட- வார்க்கைக்கு- அதினைக- வார்க்கை.
கில்லேன்- ஸுகதுரைகிறேனில்லை, தூவதிர்க்கிதிஸுவஷ்ஃ, இத்தால்
ஆநாஹிரவிவமான கூழ்யொழுத்திலே நான் வஜகய-னல்லே
னென்றகாயிற்று. ஐம்புலன்-வலெஞ்ஜியங்களை, வெல்ல-ஜயிக்க,
வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிலேன். ஸுகனல்லேன், ஆநாஹியா
ஹஸுகனலேனென்றபடி. கடவுளை. நிரதனுஸ்க்கொண்டு,
கவிகூழ்நவனுஸ்க்கொண்டு, கூநரவரியொஜகனுயென்றபடி.
பூப்பறித்து - வரவங்களவஸ்வொழித்து, காலந்தோறும்-
ஸுராயநாநரவிவ காலங்கள்தோறும், எத்த - ஸுராயித்து
வரதிக்க, கில்லேன் - ஸுகனல்லேன், "திநநாஹவ" தரகத
யான ஹஸியொழுத்திலே ஸுகநனல்லேனென்றபடி. மட-ஹவரவான்,

மூ— வென்னெஞ்சங்காதல்கூர்வல்லிணையெனப்பப்பாய்த்*தடவு
கின்றேனெங்குத்காண்டன சக்கரதின்னைலேயே* ॥கூ॥

ஆ—மெனக்கின்றியே யிருக்கத்திசைதேதி வமகூணங்களிலே
விழும்வுவாவமாய், விழுந்த லெம்பெருமான்றன்னை மெடுக்க
வெண்ணுத வன்மைமை யுடைத்தாயிருந்த வென்னெஞ்சம்கூர
சல்கூர அதிறலில அறிவழிந்து தடவாகின்றேன், எங்ஙனேகா
ணும்படியென்கிறார். கூ॥

இ— இங்கு கூடுமையாகுதடமெனமையாட்வரைவரையா உவா
யகவும், வகியொமத்துக்கு வாகூகாடுவாயகவும் விவகூதி
கம். தீதாவாவுவுதிவகுதையாதிணைபாகு. அதில் கூடுயொமு
மவைத்தாலே இடைதிலிணென்றட்டகில்லேனென்றது வவவு
கூடுயோமராவதிதுவாரென்று வருவிசம். ஜூநயோமரா
வைத்தாலே ஐம்புலன் வெலலகில்லேனென்றது ஜூநயோமரா
வதிதுவாமென்று வருவிகும். வகீதுாழியாலே இதீயவாகும்
வகியோமராவதி சுவாமென்று வருவிகும். மடமையைத்துக்குத்
தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (வமவகி தூழியால்) வன்மையைத்து
க்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (விழுந்தாவி தூழியால்) அ
யர்ப்பாயென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அதிறலே
ஜ தூழியால்) * * * * ॥கூ॥

ரே—வமவகுவிஷயததில ஈசுவரனைமானவென்றபடி. வன்-
கூயினான, வமவகுவிஷபத்தில் நின்றுமிடிக்கப்போகாதகானவென்
றபடி. நெஞ்சம் - என்னுடையதிவலானது, காதல்கூர - வெரகும்
விஞ்சிவர, என்னுடைய திவலானது பெருகாயிகுமானகையாவென்
று வடுாகமர்ம், அயர்படாய் - வொவமஜிதது, அயர்ப்பு, வொ
வமம், ஆகை,ஜிதிக்கை, ஜாகிவதாவமுவென்றபடி. வல்விணையென்-
வெருகாநாமுனைமாக கூநாவமிக்கவொட்டாது கூயவொவதனை
யுடையவனைநான், குளிர்தண்ணைலே - வகுவனைன வலாதினைய,
சக்கரத்தைகயுடையவன் சக்கரத்தான், அண்ணல் - வலாதி, சக்கரத்
தண்ணைலென்று வருதலவதும், தடவுகின்றேன் - தேடாகின்றேன்,
எங்குக்காண்பன் - எங்கேகாணப்போகிறேன், காணமாட்டேனென்ன்
றபடி. * * * * ॥கூ॥

மூ— சக்கரத்தண்ணலேயென்று தாழ்ந்துகணைணீர்தும்பப்*
பக்கமோக்கிநின்றுலர்ந்தேன்பாவியேன் காண்கின்றிலேன்*
ஞக்களானஞர்த்தியாய வேதவிளக்கினையென்* றக்களுரான
கண்களாலேகண்டுதழுவுவனே* ॥யி॥

ஆ—(சக்கரத்தண்ணல்) சக்கரத்தணையேலபென்றுதாழ்ந்து கண்ணீர்தும்பப் பக்கம்நோக்கிநின்று சாலத்தளர்ந்தேன், பாவியேன்காணப்பெறுகிறிலேன், ஞானத்தெளிவேதவிளக்கினையுடையவரான வெம்பெருமானே எனக்குத்தக்க சிலஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவன், நானெங்ஙனேயாயிக்கும்படியென்கிறார் ॥யி॥

தத்தம்பாட்டு.

இ— ஞானஞர்த்தியாயவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஞானஞ்ஞரென்று) வேதவிளக்கினையென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வகுலாபரணரென்று) சிலஞானங்களாலே யென்றதை - சாதனஜ்ஞானங்களாலே யென்றபடி. பாட்டுக்கு ஸாவதாரணமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயாயிக்கும்படியென்று) கண்ணாலே காணப்பெறுவிட்டால் மறந்து பிழைக்கவொட்டாதபடி ஜாதஸாதரத்துக்கு வுசிதாசரணையாலேநான்யாயிக்கும்படி எங்ஙனேயென்றுபாட்டுக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார். ॥யி॥

மூ— சக்கரத்தண்ணலே யென்று - கையுந்திருவாழியுமான வழகைக்காட்டி யடிமைகொண்ட வுபகாரியேயென்றுசொல்லி, தாழ்ந்து—சொகத்தாலே தளர்ந்து, கண்ணீர்தும்ப - நெகிழ்ந்துள்ளுருக்கள் வயிர்க்க, தரும்புகை - வயிர்க்கை, ப்க்கமோக்கி நின்று - வாஸர்வதோமுகங்களைப்பார்த்துநின்று, அலர்ந்தேன் - மலர்ந்தேன், பாவியேன் - பாவியானஞானகான், காண்கின்றிலேன் - கண்ணாலேகாணுகிறேனில்லை, மிக்கஞான ஞர்த்தியாய - சுதீஸாயிஜ்ஞானஸாத்யபலனை, வேதவிளக்கினை - வேதமாகிற தீபத்தைதபுடையவனை, வேதப்பிரகாசனனவனென்றபடி. வேதமென்கிற தீபமானது எண்ணை. எண்தற்க - எனக்குத்தக்கவையான, ஞானக்கண்களாலே - ஜாதஸாதரங்களாகிறவுபகரணங்களாலே, கண்டுதழுவுவன் - உபமாகத்தூரஸாஹஸியாய்நிற்பனென்றபடி. ॥யி॥

பூ:— தழுவிநின்றகாதலன்னுநறுமலைக்கண்ணன்றன்னைக்குழு
வுமாடத்தென்குருகூர்மாறன்சடகோபன்சொல்* வழுவிலாத
வொண்டமிழ்களாயிரத்துளிப்பத்தும்*, தழுவப்பாடியாடவல்
லார்வைகுந்தமேறுவரே*॥கக॥ ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.॥

அ— (தழுவிநின்ற) முடிவேண்டுமென்றாலும் முடியவிடாதிருக்
காதலாலே சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை இப்படியாகக்கா
கப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரென்கிறார். ॥கக॥

* நிகமனம் *

இ— தழுவிநின்றவென்கிறதற்குத் காதலாகருளிச்செய்கிறார்
(முடிவேண்டுமென்றாலும்) உயிர்வைத்திருக்கமாட்டாமே
குளத்திலேவிழப்புக்கவனை வையாக்கள் விழவிடாதே தழு
விக்கொண்டு நிற்குமாப்போலே காதலானது தம்மைத்தழுவிக்
கொண்டு நிற்கிறதென்கிறதென்றுகருத்து. இன்னம்காலைப்போ
வென்கிறவனைபானது ஜீவிதத்தை நிறுத்துகிறதென்கிறதென்
றபடி. தழுவுவனென்கிறதற்குத் காதலாகருளிச்செய்கிறார் (இப்
படியாகக்கற்றாகவென்று) ॥கஈ॥

பூ— தாமரைக்கண்ணன்தன்னை-வடிவழகைச்சொல்லி, இதுக்கு சொன்ன
வென்கிறதேடே கூறயம், தழுவிநின்ற - நான்முடிவேணென்றாலும்
முடியப்போகாதபடி பெண்ணைத்தழுவி க்கொண்டிராநின்ற, காதல்த
ன்னால் - வைதித்தாலே, குழுவுமாட - நிவிஹங்களான ஹாஹாங்
காரம் புடைத்தன, குழுவு, நீவிஹம், மாடம், ஹாஹம், தென்-
வாநாமான, குருகூர் - சிருகாரிபில், மாறன்சடகோபன்சொல்-
மாறனென்கிறகுடிப்பிரப்புடையவரானசடகோபன்சொன்ன, வழுவி
லாத - நழுவுதலில்லாத. ஹரவசுவஸாதிவைபவாஜ்ஞாஹி கூ கூவஸவ்ய
திவாஹகமான வென்றபடி. ஒண் - விலக்ஷணமான, தமிழ்களாயிர
த்துள்- த்ரவிடமாயாவஸவஸ்த்தில், இப்பத்தும் - இப்பத்துப்பாட்டு
காளையும், தழுவ - வாக்ஷி ஹிமாக, ஹாவவ்யதியோடே ஹிருவானது
வாக்ஷி ஹிமாகவென்றபடி. ஹிருஸ்வில் ஹாவயாக்ஷமாக வென்னை,
பாடி - ஹாநம்பண்ணி, ஆடவல்லார் - த்ரவிடவாகவ்யாத்தாலே
நடநம்பண்ணை பரதரானவர்கள், வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்
ணத்தை, ஏறுவர் - ஏறுவர்கள். * * ॥கஉ

ஸ்ரீ:.

ஆதிலொலகநிஷ்தாதியுகாவலெஃ.

(சிலம்பில்லா.)

ஸ்ரீவெஃயாகவீஷ்வா நிரவயிகுஃஹாநந்தூம் கோதை
லொகம் ஊஃகும் வெஃதாநாம் விதரதி நாவெயிர்
வஸ்ஹ்ரு தாஜ்ரஷ்டும் 1 வெங்ஙஜ்ஜாலெநகரி
கீர்ம் யுதிஸாஹதாலெலிகு நாயம் ஸ்ரீதீநாம்
விஸ்ராத்திஷ்டாநதீஸம் விரஹவெஹாமாணம் வாதஹ
வினஸ்ரஸாரிஃ 1 சகா

(ஸ்ரீவெஃயாகவீஷ்வா) ஸ்ரீலமுண்டாய் ஸ்ரீனலமர்த்தி - வர்
ஸுயாவத்திலே யெல்லாவையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரகஷித்த
ருளியத்தாலே நிரதிஸயபரதஜ்ஞலக்ஷணையுள்ளவனுப், (நிரவயிகுஃ
ஹாநந்தூம்) கொள்ளமாளாவின்பமெள்ளமிதுவாகி - நிரவயிக
மான வாநந்தஹேதுஹாநந்தத்தைக் கொடுக்குமவனுப், (ஸ்ரீதெ
லொகம்) தாவிவைபங்கொண்டமெந்தாய் - வகுலமெல்லாங்களை
யும் திருவடிகளாலே யளந்தவனுமாய், (ஊஃகும்மெவதா
நாம்) பேணிவாழ்ஸ்ரீர் காணமாட்டாப்பீடிடை - வைஹாஸிகளா
லும் வருந்திக்காணப்படாதவனுப், (விதரதிநாவெயிர்) அப்ப
னேயடலாழியானே - எல்லார்க்கும் - நிரவாயிகவி தாவுமாய்,
(வஸ்ஹ்ரு தாஜ்ரஷ்டும்) ஆக்ஞைபுள்ளுமாவிபுள்ளுமேறி தூரதி -
ஸாரீரம்முதலான வஸ்ஹ்ரு தங்களிலு முள்ளேகிற்குமவனுப்,
(வெங்ஙஜ்ஜாலெநகரிகீர்ம்) நிறைந்தஸ்ரீரணலமர்த்தியாலெய
வரிவெங்ஙஜ்ஜாநம் லெவுவெணுமாய், (யுதிஸாஹதாலெ
வம்) வண்டுழாயின் கண்ணேவேந்தை - ஆஹார்யகாலெவரதா
லொஹி சணுமாய், (வநாயம்) சக்கரத்தண்ணலேயே - திருக்
ணையிலே திருவாழியையுடையவனுமாய், (ஸ்ரீதீநாம்விஸ்ராத்தி
வாநம்) வேதவிளக்கீன - வஸ்ஹ்ரு வெஃஹாந்த்ரு கவொஹ்ருனுமாயிருக்
கிற வெம்பெருமானைக் கண்டநாஹவிக்கப்பெறுமையாலே ஸுக்
வார் சிலரிலலாச்சிறியனிலே கூகவிஸ்ராய்க்கொண்டு தபஃ
டைய திருவுள்ளத்திலே வஸ்வெஃஸ்ரீனை விரஹமாகடுங்காரிக்
கிற வதிநகுகயுணஹாணங்களை புடைபரக வருளிச்செய்கா
நின்கிறார். * * * சகா

ீர-கா-உ-ஸ்ரீ(ஔ)சோ∘வஸவகூஷ-நி-ர்ரவயிஹ-ஸிதொ
வீதலுஜ்ஞ வி(ஔ)லுஜ்வெ கூஷா ஹீமிநா z ர்)வாஜ்ஞாதி
சதவிஔவபஜ்ஸ்ரீ(ஔ)திஜ்ஞ-ர்யாநர்ர் கூ-ர்ஜ்ஞாநாஜிஸா-ஸ்ரி
நெர்)நிர-வெயிவிஹிகா∘ ஜ்ஞாநஜ்ஞாவஷ்ிம்விநிஜ்ஞ்ஞ
வ்ரவ்ர்)ரிவெர்)வ∘ஸ்ரிவெஜ்ர்)வஷா நகிமஜ்ஞணரவிகூவஹி
ஜ்ஞ
ஜ்ரகூஷா∘வஸவகூ்ர் ॥ ॥சுஉ॥

இஜ்ஞஸகூத்திலே ஆழ்வார்வெஜ்ப்பட்டபடியைஇன்ன
படியென்றொருஸ்ரீகூத்தாலேகாட்டியருளுகிறார்.

(ஜ்ஞஸ்ரீஔ்) சிலமில்லாச்சிறியன் - நல்லசிலமில்லாதவனென்
றும், (∘வஸவகூஷ-ீ) என்கண்காணவந்து - அதுக்குமேலேகா
ண்கைக்கு யொருமல்லாத ∘வஸவகூஷ-மெஸ்யுடையனென்றும்,
(நிரவயிஜ்ஞ-ரிகீ) ஈவிலாத தீவினைகளெத்தனை செய்தனன்
கொல்?- அதுக்குமேலே வ்ரகீவெய்யகங்களான வஜ்ஞநகவொவஜ்ஞ்
களையுடையனென்றும், (வீதலுஜ்ஞீ) நாணமில்லாச் சிறுதகையே
ன் - இப்படியிருக்கிறவெ-வி-ஸ்ரீதத்தை நினைக்கமாட்டாத லுஜ்ஞ
ஸ-ஷ்ரீனென்றும், (விலொலுீ) எழையேன்தீஞக்குவனை -
அம்மாத்திரமன்றிக்கே வெஜ்ஞாதிகளுக்குங் காணவொண்ணாதவெ
ம்பெருமான் வழிவழுகைக்காணவேணுமென்று வாவலுத்தை
யுடையனென்றும, (வெர்)கூஷாஜ்ஞீநீ) நாக்குநீள்வன் ஞானமில்
லை - எங்கும் ஸஜ்ஞிஜ்ஞிகளுண வெம்பெருமான் முகங்காட்டாதொ
ழிகிறது 'நினையாமை" என்றுறியிராதே, திரியவும் காணவாசை
ப்படுகைக்கறிவுகேட்டையுடையனென்றும் (கூர்)வ∘ஸ்ஹாஸகூ்ர்
ஷவிஔவபஜ்ஞ) அறிந்தறிந்திர்)ாதி - வெஸ்வ-ர்மவஜ்ஞவெகாரித்த
ர்ஷவாந-ஹவஷ்ரீதும் வய-ர்ாவ்ஷமன்று என்றும், (ஸ்ரீலுஜ்ஞெஜ-ர்
யாநர்ஃ) கண்டுகொண்டென் கைகளாரவித்ர்)ாதி - இஜ்ஞ்ஸ்ஹாஸாத்
திலேதானே யெம்பெருமானைக் கண்டெல்லாவடிமையும் செய்ய
யேணுமென்றும், (கூஜ-ர்ஜ்ஞாநாஜிஸாஸ்ரவிநர்)ீ) இடகிலேனென்ற
ட்டகிலேனித்ர்)ாதி - அதுக்கீடான கூஜ-ர்ஜ்ஞாநலுகிகளில்லமெ
ன்றும், (நிரவயிவிஹிகா∘ஜ்ஞாநஜ்ஞாவஷ்ிம்விநிஜ்ஞ்ஞ) என்தக்க
ஞானக்கண்களாலேகண்டு - மறந்துபுழைச்சவு மொண்ணுதபடி
ர்ஷவஸஜ்ஞாநமாகிற வகூஷ-ஸஹ எனக்கெங்கேயுண்டாயிற்று எ
ன்றுமிப்படி 'சிலமில்லாச்சிறியனிலே' அழ்வார், ஸஜ்ஞெர்ஷவஷ்ங்கஜ்ஞ்

தி — தா — வுாவெகூம்பண்ணிக்கிகாண்டு எமபெருமா, ஐவைடய திருக்கூவுாணைமாணங்களிலே ப.நாராகதாய் கழுமாக வாவெகூ மாறுமாறென்கிறார். * * ॥ச்உ॥

ஸ்ரீமதகநிமதிராஜிவாரெஉஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்எழாந்திருவாய்மொழிமுறதிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எழுநூம்) இப்படி எம்பெருமாஜனவிஸ்வஷித்து கூசூஜகம் வஷஜராய்க்கிடந்து, தாங்கூப்பிடாநிற்கச்செய்தேயு மவனைழந் தருளாமையாலே தம்மைபுவெகூஷித்தாஜக நிஸ்வயித்து, இனிய வஞ்சுவெகூஷிகமானவா தாதீபங்களாலொருவர யாஜநமில்லை, இவை முடிந்துபோகவமைபும், என்றுகொண்டு கூநாவெஉஸ்த்தாலே யருளிச்செய்கிறார். நிரவயிகூவஷளஸீலுாஸ்ரீ தவிரொயி

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி எம்பெருமாஜக்காணவேணுமென்றலற்றின வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே வஷநூபகாஷி லாவணாஜிகளா லும், வஜபஜவெலாஜிகளாலு மெனக்கூவெமெகூயில்லையென்று ஒருபிராட்டி சொல்லுகிறதாகப்பேசுகை யஷம்ஹகமன்றே? ஹவ வஜவெகூஷிதங்களான தம்முடைய வாதாதீபங்களால் தமத் கூவெமெகூயில்லையென்னுமிடத்தை யநுாவவெஉஸத்தாலேபே சுகிறரென்னில், வீற்றிருந்தேழுலகில் ஸீதியிவர்க்கு வாதீக்கை க்காகவும், மேலநுஹவதாயிணை பிறக்கைக்காகவுமாக விப்படி ஹிதவெசியாலே எம்பெருமானிவரை விஸ்வஷித்திருக்கிற னத்தனையொழிய விவரையுவெகூஷிக்க வில்லையேயென்ன வவதரி ப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாஜியால்) நிஸ்வயித்தென்றது - ஸ்ரஸ்ரு- வநிஸ்வயத்தைச்சொன்னபடி. * * * *

முதற்பாட்டு

வாஜுதேயத்துக்குத் தாதேயமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயி திகதாஜி எம்பெருமானென்னுமள்வாலே) அதில் வஸஸ்ரீஸ்ரு

ஆ—எறுரும்மிறைதேயா னுந்திசைமுகனுந் திருமகளுங்* கூறுரும்
தனியுடம்பன் குலங்குலமாயசுரர்கள்* நீறுகும்படியாக
நிருமித்துப்படைதொட்ட* மாறுளன்கவர்த மணிமாமை

ஆ—நிரவதிகமாதிகயுடன்கூடிகயுரணமூண ழிவமாஉயியாயிருந்த்
வெம்பெருமான்விரும்பாத வென்னுடைய மணிமாமைம்யால்

இ—ஸ்தாலே தனியுடம்பனிகயுதைத்துக்குத்காதய்கஞ்சொல்லி
ற்றுயிற்று: "சூரபத்மனிகயுதைத்துக்குத் காதய்கமாயிற்று.
லே, குலமிகயுதி மாறுளனிகயுதைத்துக்குத் காதய்கமாயிற்று.
ஐஉழ்கூவுகூண்மென்றுக்குத்தலே சூழிஸவும்: நிரவயிகவும்
வளஸீயுவாதிகயுடன்கள்ளிரண்டிலு மங்யிக்கிறது, கயுரணமூ
ண்த்திலே சுறுயிக்கவுமாம். க்வர்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வி
ரும்பாதவென்று) ஆதரியாதவென்றபடி. குறைவிலமென்கிறதற்குத்

ஸ—எறு - வ்ருஷபத்தை, ஆளும் - வாஹநமாக் ஆளாநிற்கும்:
இன்றயோனும்-ஸம்ஸாரியும், ஈசனும்மென்றபடி: திசைமுகனும்;
திஸாவம்வுகூவனும், "வதவெஸாதிஸா" என்றதிறே? திருமக்
ளும்- ஸ்ரீதேவியும், கூறுளும்- கூற்க விஹஜித்துக்கொண்டாளாநி
ற்கிற, ஈசன்உகூணவாஸ-க்தையும், வதகூழ-க்வன் நாஹி
யையும், பிராட்டியாணவ்ள் வகூஷ்மெஸ்வையும், வாஹஸ்வாநமாகக் கொ
ண்டாளுகிறவென்றபடி. தனியுடம்பன் - கூஹிதீயவிக் ஷத்தையு
டையவனை, இதுக்கு மாறுளன்கிறதோடே கூடும். அசுரர்க
ள் - கூஹுரர்கள், குலங்குலமா - கூட்டங்கூட்டமாக், நீறுகும்
படியாக - ஹஹுமாம்படியாக், நிருமித்து - நிர்ஹிவித்து, வஸ்து
வீத்தென்றபடி. படை- கூயுாயத்தை, தொட்டவ்ஹரித்தவனை,
மாறுளன் - வ்ருதிவகூஷத்தையுடையவன், மாறு - வ்ருதிவக்ஷம்,
ஆளனென்றுக்கு தீயவ்ருதயம். அருளாளன் மணவ்ாளனென்று
வ்ருயாஸமுண்டிறே! - "ஜிஷ்டஸ்ஸம்நஹொக்தவ்ம் ஜிஷ்டதர்
விநயஹொஜயெக்! வாண்வாஸ்ஜிஷ்டவெஸாஜ்ஞ ஜிஷ்வாணா
ஹரிவாண்வாம்" என்கிறபடியே கூரபத்மவிரோயினையேயே தன்க்கு
விரோயியாக நிணைத்திருக்குமவனென்றபடி. கவராத - கூஹரியாத்;
ண்ணி-ஸ்ராவ்யுமான, மர்ம்ம- நிறத்தால், வள்ளுய-க்த்தலென்றபடி:

ழே—குறைவிலமே* ॥க॥

மணிமாமைமகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்ப* னணிமான
த்தடவரைத்தோளடலாழி த்தடக்கையன்* டணிமானம்

ஆ—னைக்கோரவெமெகூடியுமில்லை. இதுமுடிந்துபோகவமை
யுமென்கிறாள். ॥க॥

(மணிமாமை) நீரகிமாயவுளரூய-ர்நியிபான திருத்தோ
ள்களீயுடையவனுப், மாவெவகராஜிவியாயாயவுவிதனுயிருந்த
வெம்பெருமான், பெரியபிராட்டியாரோடு கலந்தருளுமாப்போ
லே, என்னோடுபண்டுகலந்தருளினான். அப்படியெனக்குவாலவரை

இ—தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கோரிதாழியால்) ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

அணிமானவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீரகிமாயவுளரூய-ர்
நியிபானவென்று) ஆழியைச்சின்னது உவமகூஷணமென்றுகா
ட்டுகிறார் (மாவெதாழியால்) வாயிமாவாஜ மூஷாதாகாய-ர்
மென்றுகாட்டுகிறார் (பெரியவிதாழியால்) தாதீயவாஜத்துக்
குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னைடிதாழியால்) மணீ

மா—மாமைமியென்று-வாவதாதீயாகுவாவும், குறைவிலம்- குறை
யையுடையோமல்லோம், வளரூய-ர்வாயாக்ஷமானகுறையையுடை
யோமல்லோமென்றபடி. அதாவது - வளரூய-ர்மிருந்துஅத்தாலே
நமக்குவருவதாரு வாயொஜநமுண்டாய் அது போனதிலுலே
யொருகுறை கிடைப்பதில்லையென்றபடி. * ॥க॥

அணிமான - வளரூய-ர்யிகுமான, அணி - வளரூய-ர்ம், மா
னமென்று - பெரியது, நிரவயிகுவளரூய-ர்யாக்ஷமானவென்றதா
யிற்று. தடவரை - விவாமிரிதாவுங்களான, வரை - மிரி,
தோள் - வாஜங்களை புடையவனுன, அடலாழித்தடக்கையன் -வ
ராகுஜிராமியானவகுத்தை விவாமானகையிலேயுடையனை,
அதுக்கு மணிமாயனென்கிறதாடே கூடம். மணிமாமைமகுறைவி
ல்லா - ஜாவாமான காம்கீர்க்கு ஒருகாலத்திலும் குறைவில்லாதவ
ளான, மலர்மாதர் - வஜ்ஜவாவிநியான பெரியபிராட்டியாரா லே,
மாதர்- உதீஜஷ், உறைமார்பன்-வாவிக்கப்படுகிற வகூஷவிலையுடை
யவனை, பணி - விகூம்கூய-ர்த்திலே, மானம்- அளவு, வ வ்வ வ்வ்ம்

மூ— பிழையாடேயடியேனப்பணிகொண்ட* மணிமாயன்கவ
ராதமடநெஞ்சாற்குறைவிலமே* ॥உ॥
மடநெஞ்சாற்குறைவில்லா மகடாய்செய்தொருபேய்ச்சி*

ஆ—யிருந்தவன் கவராத மடநெஞ்சாற்குறைவிலமென்கிறாள். ॥உ॥
(மடநெஞ்சால்) நாமவடைக்கூயாயியாய், கஇஎவஎஎஎ-க்
கிரவயிகவஎஎவத்தாலே வளர்ந்த திருத்தோள்களையுடையனும்,
வாஎஎஷொதிஜனும், திருத்தாயாரான யசோதைபிராட்டி
நெஞ்சும்வழிவும்போலே தன்னுடைய நெஞ்சையும் வடிவையு
மநாகூடியமாகப் பண்ணிக்கொண்டுவந்த பேய்ச்சி

இ—டாயவனன்றுகாநிபிலேயிணைஒடீஉஞருசொன்னதுக்குவள
இஹுத்திலும் தாயவர்முன்டென்கிறார் (அபபடியிதாழியாய்) ॥
ழான்றாம்பாட்டு.
"நாமவடைக்ஙசிகூவஜ) ஹாமிதாழியாவாவாரீம்"
என்கிறதுதித்தைகினைத்து படுகாகத்தணைக் கிடந்தவென்கிறதை
முற்படவஙயிக்கிறார் (நாமெதாழியால்) சுடவனைத்தோளென்று
கீழ்ச்சொன்ன விவாமாடவஙகூத்தையே பெருவனைத்தோளென்
றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாநாவாக்கியன்றோ?வென்ன விதுக்
குத் தாயவர்மருளிச்செய்கிறார் (கஇஎவஎஎவெஎ-தாழியால்)
தாய்செய்தென்று சொல்லலாயிருக்க அப்படிசொல்லாதே மட
நெஞ்சாற்குறைவில்லாமகளென்று தாயாரைவிஎவஷிக்கையாலே
தாயாருடைய நெஞ்சுவழிவுகளிரண்டையு மநாகரித்துக்கொ
ண்டுவந்தாளென்கையிலே தாவயர்மென்றுகாட்டுகிறார் (திருத்
தாயாரிதாழியால்) கூநாகூடியமாகவென்றது - கூநாகூடியமே

ஸ-மென்றபடி. பிழையாமே-தப்பாமல். அடிசேனை-உவெஎகாவ
ளனவென்னை, பணிகொண்ட-அடிமைகொண்டவளை, மணிமாயன்
ஐந்து நீளும்போலே நீளுளனகூழன், மாயமென்று நீளவனைத்
துக்குப்போல். கவராத - கூஉரியாத, மடநெஞ்சால் - ஹவுமான
ஹநவால், குறைவிலம் - வாவிவாவுக. * * ॥உ॥
படநாகத்து-ஹணாஸாமியான நாமத்தினுடைய, ஹவஷிஷ்டு
ஜ்ஹவெவிஜ, ஹ வஎஎவஸாவாநாவிகவிசஹணனை ஸாஷாத்
தடையவென்றபடி. அணை - ஸயநத்திலே, விவுவாவுகத்திலே,

ழூ—விடநஞ்சமுலைசுவைத்தமிகுஞானச்சிறுகுழவி* படாகத்
தணைக்கிடந்தபருவரைத்தோட்பரம்புருடன்* நெடுமாயன்
கவராதநிறைவிளற்குறைவிலமே* ॥ங॥

அ—முடியும்படிநஞ்சமுலைசுவைத்தமிகுஞானச்சிறுகுழவியாயிரு
ந்தநெடுமாயன்கவராதநிறைவிளற் குறைவிலமென்கிறாள். ॥ங॥

இ—ன்று தோற்றும்படியாகவென்றபடி. விடமென்கிறதைத்துரைக்கி
றார் (முடியுப்படியென்று) ॥ங॥

* நாலாம்பாட்டு. *

முடப்புன்னையென்று மடமாவத்தாலே சூதுசூணைங்களையும்
ழூ— நாகத்தணையென்கிற வுயிர்காணநின்று-மாப்பாகவொழி
றாள்"என்னுமாப்போலேயொளவொழிகும். மாஷஞ்கிறமாயாசரித்திலே
யிருந்தபடி. கிடந்த - மாயிதணை, பருவரைத்தோள் - வுயர்ந்தமிரி
வுஷ்டமாஜுனை, வரை-மிரி. பரம்புருடன் - வாதிவொராவஷ
ணை, இதுக்குநெடுமாயனென்கிறதேதாடே சுவபம். மட-வவுமானை,
முகவுண்கிறபிள்ளைபக்கலிலேவருவணமானவென்றபடி. நெஞ்சால்-
மநவாலல், குறைவில்லா-குறைவில்லாதவளான, வஷாவவுவிதித
யானவென்றபடி. மகள்தாய்சிய்து-தாய்மகனென்று மாறியவயிப்
புது. மகள்-மநவிஷ, தாயானமநவிஷயாகச்செய்து என்
றபடி. தன்னையிதிமாஷம். தான்பேயாயிருக்கச்செய்தேதயமாளை
ப்பிராட்டிக்கு வஷ்யமான மநவஷயாரவத்தையெடுத்துக்கொ
ண்டு - வந்தவளாணவென்றபடி. ஒரு - சூளையத்திலெரிதீயையா
ன, பேய்ச்சி - வரிதமிநயானவள், விட - நசிக்குப்படி, விடு
தல் - நசித்தல். நஞ்சமுலை - அவளுடைய விஷபாகவஸநத்
ணுத - நஞ்சு - விஷம், நஞ்சையுடையது - நஞ்சது, நஞ்சமுலையெ
ன்று வஷவஸவபஹம். சுவைத்து - சூவாகநம் பண்ணினவனை, மி
குஞான - சுதிமாயிக ஜ்ஞாநனை, இதுதாய்முலை யன்று- பேய்
முலை, யென்று ராவவி மாஷஜ்ஞனவென்றபடி. சிறுகுழவி-சுதீ
தெரிமாவான, குழவி - மிரிமா, நெடுமாயன் - நிராவயிகாசர்
யபுஹரிதணை கூயஷன், கவராத - ஆதரியாத, நிறைவிளல் - ஸீ
கூறுகுணவபரிதிபாலே, நிறைவு - வரிதி, இக்கு வஸீகூறு
குணவபரிதிவிவகூதினை த. குறைவிலம் - வரிவபஹது. ங॥

மூ-நிறைவிஞற்குறைவில்லாநெடும்படீணத்தோண்மடப்பின்னை*
பெறைபிஞன்முலையணைவான் பொருவிடைமீயமூடர்த்து

ஆ—(நிறைவிஞல்) சூதமுணங்களாலும் ரதிவமுணங்களாலும் வதிணைக்யாய்ப் மொவலவம்மொழிமெலயாயிருந்த நற்பின்னைப்பிராட்டியோடே லம்மிழுஷிக்கைக்காக அந்த மொவகூ

இ-பணைத்தோளென்று ரதிவமுணங்களையுமுடைமகூகிக்கையாலே நிறைவிஞற்குறைவில்லாமவென்றது தகூலமபுவதிக்கொமமென்கிறார் (சூதமுணத்தாலும்) நற்பின்னையோடு லம்மொழியிக்யான கூஷணுக்குக் கறையினரிதாகியாலே மொவகூமெனவித வெஷவதிக்கையைச் சொல்லுகையாலே நப்பின்னைக்கு தகூ-ரவி தமொவலவம்மொழிவகூம், இங்கே விவகூதமென்று நிணைத்தருளிச்செய்கிறார் (மொவலவம்மொழிவிலயாயென்று) மூலயணைவானென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (லம்மிழுஷிக்னகக்காகவென்று) இதுக்கு லாதவிசணய்ஸாதிகயுர-ர்த்தியுடையணய், நிரவதித்து என்கிற மூன்றிடத்திலும்சுகயம். தூதீடவாகூத்துக்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தமொவெதாழிபால்) அடர்த்துகந்த கறையினர்த்துவமரின்கிற ஸவுவிநாவகத்தைப்பார்த்தால், ஐிதீயதூதீடவாகூங்களுக்கு பயாகூரமாயகூடஞ் சொல்லவேண்டியிருக்க ஐிதீயவாகூத்துக்குமுன்னே தூதீயவாகூத்துக்கு தாதய-ர்ஞ்சொல்லுவதா

ஸ— நிறைவிஞல்குறைவில்லா - பூணவதிக்-ர்பால் குறைவில்லாதவளான, நெடும் பணைத்தோள் - தீவ-ர்வம்ஸம்போலேபருத்துண்டுருண்ட ஹஸ்தங்களையுடையவளான, பணை- மூங்கில், மடப்பின்னை- தூஹஸாவெயான நீர்மையுடைய, முலை - ஸ்தங்களை, அணைவான் - லம்மிழுஷிக்க விலெயுடையனைப்க்கர்ண்டு, இதுக்கு அடர்த்தென்கிறதோடே சுகயம். பொரு - யுகநாவமான, விடையேழ் - வ்ருஷஸஹவகூத்தை, விடை- வ்ருஷமம், பொறையிஞல் - காய-ர்கூஷிகவுத்தாலே, லாதிகய-ர்ருத்தாலே யென்றபடி. பொறையென்று கூஷமையும் காட-ர்கூஷிகவுமாம். அடர்த்து - நிரவதித்து, உகந்த - இனிநீனைவையடைந்தோமென்று ஹர்ஷணை; இதுக்குநெடுமாயனென்கிறதோடே சுகயம்.

சூ:—கந்த* கறையினர்துவருடுக்கைக்கடையாவின்கழிகோர்க்

ணைத்* சறையினர்

ஆ—லொவிதமான வெஷத்தாலே ஹதிஷ்டிகளுய், சுகவஸம்ஸ்ரு
வஷாவாயமான வ்யஷஹவஸ்வகுணரவஸநத்துக்கநுஹரணை வஸா
ஜயர்த்தையுடைடஅ யவற்றைநிரவஸித்து வ்யவஹரஷ்டஞனவன்

இ—னேனென்னில்? "ஈக்ஷுகி கரவ்ய கவஸ்வஷஸ்ரவ்வராஜிநயரவ்ஸ்ரு
ஸ்ரிங்கரவ்ஸ்ரு ஸ்ரவ்மவாண்ஸ்ரவ்வஸ்ரு ஸ்ரீக்ஷவாஹஜாஅ ஹம்" என்கிறப
ரீக்ஷ கூவாரவ்யாபாரமான ஜநகராஜன்திற்பிறந்த பிராட்டிக்
குப் பெருமாளுடைய ஈக்ஷுவி சமாளுப்போலே
மொவகராஜன்திற்பிறந்த நற்பின்னைக்கு அவளுடைய மொவவெ
ஷஸிஹிராஸ்ரவிதமாய்தென்றிப்படியிதற்கு சுவ்ருஹர்தகவ்வ்ருஜ்
ப்பிக்கைக்காக தர்தீயவாஹத்துக்கு முற்பட தாதய-ர்ஞ்சொல்
லுகிறார் (முலையிணைவான்பொருவிடைமேழுடர்த்தென்னையாலே)
வஷ்டஷ-ர்லுநிரவஸநத்திற்கு சுகவஸம்ஸ்ரு விஷாவாயகவ்ம வ்ருஜ்
தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (சுகவஸம்ஸ்ரு விஷதர்ஸாயா
ல்) பொறையிரு வென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார்
(சுநராஹணைதர்ஸாயால்) விடைமேழுடர்த்தென்கிறதை புரைக்
கிறார் (அவற்றையிதர்ஸாயால்) ॥சு॥

சுப—கறையினர் - காட்டிலேபழம்பறித்திட்டகறைகளாலே வெ
ண-ர்மான கறையாவைத்தின்மேலே வ்ளாவை-ர்ஹ்ரு தூயம். துவர்-க
ஷாயவண-ர்மான, சிவந்தசாயமேற்றினவென்றபடி. உடுக்கை -
அரையில் உடுக்கப்படுகிறதோலையுடையவனை. உடுக்கைளன்றது-
அரையிலே - புடுக்குமதுக்குப்மேர். இடையர் காட்டுக்குபோம்
போது, துவர்ச்சாயமேற்றின தோலைபிறே!புடுப்பது. கடையாவி
ன்கழிதோற்கை, மொரோஹஹ நாவை-ர்மான கடையாவையும் கழி
தோலையும் கையிலேயுடையவனை, கடையாவென்று - மொஹ
ஹ நாவை-ர்மான வெண்ணாவாதீம், கழிகோல் - ஹ்ரஷ்டவஸ்ரூக்க
ளோட்டித்துக்கறக்கைக்கு வீசும்கோல், சறையினர் - அரையிலே
கட்டின இணியுடையவனைகூறினான், ஆநிரைகட்டுப்பசுக்கள் வர
வைக்கு இடையர் தங்களரையிலே கட்டுமணிக்குச் சறையென்று
மேர். சறையுடையவர் சறையினர், வ்ரஜாயாஹ்வஹ்ரவஹ்ரம்

மும் — கவராததளிர்நிறத்தாற்குறைவிலமே* ॥சு॥

தளிர்நிறத்தாற்குறை வில்லாத் தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற*

ஆ — கவராததளிர்நிறத்தால்குறைவிலமென்கிறாள். ॥சு॥

(தளிர்நிறத்தால்) கூவிரிஇதவளநுயஃதிஹாஉயியாய், கூவ் வாஷிணியாயிருந்த பிராட்டி .கூஸாகவநிலைகையிலே யெழுந்த ருளியிருந்தமை திருவடிவிண்ணப்டஞ் செய்யக்கேட்டருளி, அப் போதே வம்ஹுஷவிரோயியானராவணனே வவாதஜஉவோ

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — தளிர்நிறத்தாற்குறைவில்லாவென்கிறதற்குத் தாதயஃமரு னிச்செய்கிறார் (கூவரிஇதஜுயாஇயால்) கிளிமொழியாளென்கிற தற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (கூஇதஜுயாஇயால்) தனிச் சிறையில் விளப்புற்றவென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (கூஸாகேதஜுயாஇயால்) கிளர்ஸஹைத்துக்குத் தாதயஃமருளிச் செய்கிறார் (வம்ஹுஷைதஜுயாஇயால்) நகர்ஸஹைம் கூஜஹுஹுகூ ணையாவஜுதஜுயாஇவோமென்கிறார் (வவஜுஇதஜுதஜுயாஇபால்) அர க்கன்நகரென்று நஸரம் ஸஹைதம் வரயாநமாய்த்தோற்றிலுமும் அரக்கனுக்கே கூகுஃவரயாநமென்று கருத்தாலே வவஜு தஜுஜநவோரயவ நஸரமாகவென்றித்தை விஸஷணமாக

ஸ — கவராத் - கூஜுரியாத, தளிர்நிறத்தால்-வஹுவவஹூஹுமான காமகியால், தளிர் - வஹுவம், குறைவிலம்-வஜுவஃவ, முதற்பாட் டிலே வளநுயஃத்தைச்சொல்லிற்று. இங்கு வரயலஹனையச்சொல் லுகிறதாகையாலே வஜுநரஜுக்கியில்லை. * * ॥சு॥

தளிர்நிறைத்தால்குறைவில்லா-வஹுவவஹூஹுமான வவயவ மொலெயாலேவஜுவெணஃயான, தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற-தனியானசிறையிலேசொல்லப்பட்டவளான, விளம்புகை-சொல்லு கை, வனகாகியாய் ராகூஷவீஉஹுநிரோயமாகிற சிறையிலே பிரா நின்றளென்று, பெருமாள்திருமுன்பேசிறுத்திருவடியாலே விண் ணப்பஞ்செய்யப்பட்டவளானவென்றபடி. கிளிமொழியாள்காரண மா - கீராவாணீநிதிதமாக, மொழி - உக்தி, மொழியுடையவள் மொ ழியாள், "கியஜுராஉயஜுரா@ாவ" யென்னும்படியான-பிராட்டி நிமித்தமாக வென்றபடி. இதுக்கெரித்தவென்கிறதோடே கூவடம்

ரூ—கிளி மொழியாள்காரணமாக்கிளரகனகொரித்த*களிடவர்

ஹ்—யவநமிரமாக்ஸராஜியாலேடீமாக்கி, பிராட்டியோடேகூட
வெழுந்தருளியிருந்து லொகுத்தைரகூத்து பின்னைதிருமஞ்சன்
மாடியருளி நிரகிஸய வஸமம்யடீவ்,ஜாஜ்ர்ாந்லெவடநாஜ்ங்கூ
இ—நிஜெஜ்ஸித்தது.எரித்தவென்கிறதற்குத்தாதூயஜ்மருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸரொதூராதியால்) இதில் வமி தாஜ்ஜ்மருளிச்செய்கிறார்
(பிராட்டியோடேயிதூராதியால்) வாஒகூ ஜாஉஜ்ஜ்க்கூ ஐ0 வெஜவ்
த்தாகையாலே கடன்ஞ்ஞாலத்தளிமிக்கானென்கிறதை தளிமலரி
தூராதிக்குமுன்னே கூஜயித்துத் தர்தூபஜ் மருளிச்செய்கிறார்:
(லொகுத்தையிதூராவியால்) இங்கு லொகுத்தைரகூத்திக்கையாவது
ஃயாவதீவவஸ்ரூம்யாரா் । தாவதிஜ்ஹ
ஸ்வஜ்வஸ்வஸ்ராதிகூஉநஸ்வதஜ்ய” “ஸரதஸ்ரூவஸ்ஸ்ரூஸ்ரூகூவாராஐஃ
வரவஸ்ரூம்ஜ்யம் । தஸ்யதிவஸ்ரூதிஜ்ஸ்ர்ஹ” என்கிறபடியே ரா
ஜ்ாஹிவஷகூத்தை யம்மீகூரிச்சை. அதற்குப்பின்பிறே! பெருமாள்
திருமஞ்சனம்மாடிற்று.‘விஸ்ராயிதஜ்டீவ்ஸாதஸ்ரீ தூராஸ்ரூாந்லெவ
டநாஃ” என்கிறலொகூாந்ரூணைத்தாலே கள்மலர்த்துழாய
லங்கலென்கிறவிடத்திலே வஸ்ாதிக்குமும் விவகூதிதமென்று காட்
டுகிறார் (திருமஞ்சனமிதூராதியால்) களிமலரிதூராதிக்குத் தாதூ
யஜ்மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸயயெதூராதியால்) வவஜ்ஸ்ரூவன்
ராஜகூரோரூபவதரித்தவாற்றே தஜ்நாரூணமாக தீரூவ்வஸ்ரூர்
ஸ்ரூவ்வாகூத வஜாஜ்ங்கரும், வ்ராக்ஸ்ரூ தாரவிவங்களாய்
வந்தவதரிக்கிறன: ஆகையாலே ஜாஸ்ரூத்தையே திருத்துழாயாக

ஸ்—கிளா ஃ உஜ் திரூனை,யதீவாராவணஸ்வஸ்ரூப”மென்னச்செய்தேயும்ந
நதியம்கயஸ்ரூந”்வென்ஸ்ரூகொண்டுபெரூம்மாரூக்கு வதீதாவஸம்ஸ்ரூ
ஷ்டி விரொயியானவென்றபடி. அரக்கன் - ராக்ஷஸஸ்ரூடைய, ரா
வணஸ்ரூனை டையவென்றபடி. ங்கர் - நமராத்தை; எரித்த - ஒஜ்ஜித்தவ்
ரூன, கடன்ஞ்ஞாலத்து - வஸ்ரூஜ்ரூவாரிவ்ரூதிமான ஹ்ருதியிலே, அ்
ணிமிககான் - உவகூாரம் மிருந்தவரூன; அளி - உவகூாரம், கூ
தூவெரொவகூாரகூரூன வென்றபடி. மீண்டெழுந்தருளிராஜ்ரூாஹி
வெஜ்கூமம்மீகூரிக்கையாகிற ஓவெரொவகூாரதை ச்செய்தளினவரூ
ரூவென்ன்க், களிமலர் - ஓய்ப்ரூத்தம்மாய் விக்வஸிதமான; க்ளி -

ழு—த்துழாயலங்கற்கமழ்முடியன்கடன்ஞால* த்தளிமிக்கான்
கவராதவறிவிலுற்குறைவிலமே* ।நு।
அறிவிலுற்குறைவில்லாவகன்ஞாலத்தவராறிய* நெறியெல்
லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்திகாருழூர்த்தி* குறிய

ஸ்ரு—கழைய், திவ்ருஹ்ருஷணை ஹ்ருஷீகேசனை ஹ்ருதி நிறுபிருந்தவன் கவராத்
வறிவிலுற்குறைவிலமென்கிறுள். ।நு।

(அறிவிலுல்) ஸுவிஷயஜ்ஞாநமெஸுங்கூடவில்லாத வாதூ
க்குளெல்லாருமறியும்படி ஸுவரூபோபாயங்களெல்லாவற்றை
யும் தத்தயிகாராநுமாணமாக வெடுத்துரைத்த நிறைஞாண

இ—வருளிச்செய்கிறுரென்கிறகருத்தாலேஜ்ஞாநம்.முடிஜ்ஞாந
ஸுவ-ஹ்ருஷிணைவையகூணமென்றுகாட்டுகிறுர்(ஜிவ்ருதூழி)।

* ஆறும்பாட்டு. *

அறிவிலுற்குறைவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறுர் (ஸுவிஷயெதரஜ்ஞாநியால்) இங்குஜ்ஞாநாவுத்ஸுவ
நிறைஞாநத்தை யுரைக்கிறுர் (ஸுவரூபோபாயங்களென்று)
ஒன்றுமே ஜ்ஞாநம்விஜிக்கலாயிருக்க எல்லாமெடுத்துரைப்பா
னேனென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (தத்ஜிதூ

ஸ்ரு—துயர, களிமலர்த்துழாயென்றுஜ்ஞாகுவாத்ரு-ஹ்வஸ்துநிஜ்ஞாஸ்ரு துழா
யலங்கல் - கூடையஜிஜாமலையாலே, அலங்கல் - ஜாமலை. கம்ழ்-
ஸுரபிஜ்ஞாம், முடியன் - கிரீடத்தைபுடையவனென ஹ்ருஷீகே-ஸ்
த்திருமகன், கவராத - சூழுறியாத, அறிவிலுல் - ஸர்வஜ்ஞாந
த்தாலே, குறைவிலம் - பரிபூர்ண-ஹ்வஸ்ரு. * * ।நு।

அறிவிலுல்-ஸர்வஜ்ஞாந்த்தாலே, குறைவில்லா- குறைப்பட்டி
ராதவனென், விஷயபோகாவண்ருத்தாலே கிஞ்சிஜ்ஞாநத்திலவெவெகூ
யுங்கூடவில்லாதே பரிபூர்ணஜ்ஞாநரான வென்றபடி. அக்ன்
ஞாலத்தவர்- விஜீவிணை-ஸ்பான ஸ்ருஷ்டியிலுள்ளார், ஸுவ-ஸ்ரு
ரூபமென்றபடி. அறிய - அறியுமப்படி. நெறியெல்லாம் - கதி-ஸ்வரூ
பாதுபோயங்களெல்லாவற்றையும், நெறி-சாஸ்த்ர, உபாயமென்
றபடி. எடுத்துரைத்த - காருண்ணுத்தாலே தானே வந்தாவி
த்து விஸ்தரித்துச்சொன்னவனை, நிறைஞானத்து - பரிபூர்ண-ஜ்ஞா
நனை, ஒருழூர்த்தி - சுஜிதீபனை, குறிய-வாமநனை, மாஜுன்

ழு— மாணுருவாகிகொடுங்கோளாணிலங்கொண்ட* கிறியம்
மான்கவராதகிளரொளியாற்குறைவிலமே* ॥சு॥

அ—த்தொருழுர்த்தியாய். இப்படியுவாயாநஷாநத்தாலெவ
ரும்விஷ்ணுவைப்பொறுக்கமாட்டாமே வதிகிகுவாநகுலவிஷா
மமன்றியே வஷ்ணுதாக்களுக்கும் "காண்மின்களுலகீர்" என்று
த்தன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளினவன் கவராத கிளரொளியால் குறைவிலமென்கிறள். ॥சு॥

(கிளர்) ஹிரணுவிஷயநிரவயிகுரோஷித்தாலே காதுதை

இ—ஜியால்) பலகால்சென்ன வாஜநாவதாரத்தைச்சொல்லுகிற
தாதீயவாஜம்நிராகரிக்குமன்றேவென்ன? விதுக்குத்தாதயரு
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுவாயெதாஜியால்) பொறுக்கமாட்டா
மேயென்றது - பொறுக்கமாட்டாமையாலென்றபடி. இத்வெகந
ஜவாயத்தை நிறைவேற்றித் தன்னைவந்துசேருமளவான விஷ
வத்தைத்தான் பொறுக்கமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்குக்
காட்டிக்கொடுத்தருளினவென்கிறதேதாடே கூப்பம். உவாயமன்
றிக்கே வஷ்வாவினையகொடுத்தால் வஷ்டிகிவாஷம்வரு
கையாலும் உவாயமாகவதிப்பித்து வஷ்வாவினையக்கொடுக்கும
ளவும் விஷ்வை பொறுக்கமாட்டாமையாலும் மிவர்கள்பக்கலில்
ள்ள வேதேனுமொருவஸ்துத்தை வ்ராஜமாகக்கொண்டு தான்
வதரித்துத் தன்னைக்காட்டியருளினனென்றுகருத்து. ॥சு॥

எழாம்பாட்டு.

கிளர்ஸவாத்துக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹிர

ஸ—ருவாகி- ஜாணவகுரசிவனுய், கொடுங்கோளால்-குரசிரமா
ன வராகிமவத்தாலே, கொடுமை - குளயர்ம். கோள் - வராகி
மவட். சிற்றடியைக்காட்டி யாவித்துப்பேரடியாலே யளந்துகொ
ண்டி இப்படி குரசிரமாக வஞ்சித்த வராகிமவத்தாலே யென்ற
படி. நிலம்கொண்ட- மஹாவலிபக்கல்நின்றும் மூவடியை யபஹரி
த்தவனை, கிறியம்மான்-உவாயஜ்ஞனை வ்யாஜி. கிறி- உவாயம்.
ஸாகவாதி-ருவவதாஸ்ர். கவராத- குஹரியாத, கிளரொளியால்-
வ்யவஸ்யவணுத்தாலே, குறைவிலம் - வசிவ-ருவஸ்.

மூ-கிளரொளியாற்குறைவில்லா வரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து*
கிளரொளியணிரணியனதகன்மார்பங்கிழித்துகந்த* வளரா

ஆ—உநஹிஹவ நீடமாய், ஈக்ஷாலயமாய், யாமவெஷாழி கழிகரு
ஸாதவஹஹ தெஜஷாஷுஸாமாயிருந்த தெஜவிஷாயுடையதோ
ரு வரியுருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து, கூகீவையவராகுதினை ஹரி
ரணாஜனத் தன்றிருவுகோலே பிளந்தருளி யூஹூஷுணாய், நிஹ
தஹிரண்யனகயாலே வராஹதாமபஷரோஷணாய், அதிலு
லே கூகீஸீ தலைவஸவ ஸாநாகூ குநிரவயிகூ தரிஜாவிஸிஷுணாய்

இ—ணாகாழிபால்) ஒளியாற்குறைவில்லாவெணகிறதற்குத் தா
யமருளிச்செய்கிறார் (யாமவெஷி சாழியால்) கிளரொளியமிவ
ன்கிறதற்குத் தாயமருளிச்செய்கிறார் (ஈகீவையெ சாழியால்)
கிழித்து என்கிறதற்குத் தாயமருளிசெய்கிறார் (தன்திரு
விசாழியால்) உகந்தனென்கிறதற்குத் தாயமருளிச்செய்கிறார்
(யூஹூஷுணி சாழிமாஷணயி சாழெஜ) சாவஸிஹுன் யவலை
வணாணையிருக்க மணிநீலவளரொளியாயெனன்பானேனென்ன? இது
ஸாஜெரோஷகூயமான ஸீதலைதெஜஷுஸாசூவராமென்று
காட்டுகைக்காக உகந்தவென்கிறதேயே யிதனையமயித்துத்
தாயமருளிச்செய்கிறார். (அதிரூபலேபி சாழியால்) இங்கு
வகூராஜிகளையும் ஸாஜெங்களாகச்சொல்லவேண்டியிருக்க கனலா
ழியென்பானேனென்ன? விதுக்குத் தாயமருளிசெய்கிறார்

ஸ— கிளர் - உஜ்ஜ்வலமான, ஒளியாற்குறைவில்லா - தெஜஷுஸிலுமே
குறையில்லாததான, நிரவயி*தெஜஷுமனென்றபடி. அரியுரு
வாய் - ஹரிரூபவிலக்ஷணமுடையவனாய், அரி-ஸிஹம். நரஸிஹ
ரூபவென்றபடி. கிளர்ந்து - உஜ்ஜ்ரும்பித்து, கூகீரூஷுண
யென்றபடி. எழுந்து - ஸம்ஹாரோஜ்ஜ்ரும்பித்து, இதுக்கு கிழித்தெ
ன்கிறதேயே யர்த்தம். கிளரொளிய - உஜ்ஜ்ரும்பிதெஜஷுஸான, இ
ரணியனது - ஹிரண்யாஷுரனுடையதான, அகன்மார்பம் விஸா
லமான வக்ஷஸ்தலத்தை, கிழித்து - நகத்தாலேபிளந்து, உகந்த -கூ
ரிதவிரோசிநாஸுரத்தாலே ஹர்ஷிதனான, மணிநீல - ஸ்ரீகஷம்
ஸாகுமாரகயாலே நீலஜிணிபோலே யகீஸீ தலையான, வளர் - வ
ஜ்ரோந்நமான; ஒளியான் - காந்தியுடையவனான, இதுக்குவலம்புரியு

ழ—ளியகனலாழிவலம்புரியன்மணிநீல* வளரொளியான்கவ
ராதவரிவளையாற்குறைவிலமே* ॥எ॥
வரிவளையாற் குறைவில்லாப் பெருமுழக்காலடங்காரை*
அ—திருவுகிர்களாலே முந்நறவே ஹரணுகூஹாயும் விஹார
தமாகையாலே தஹமானவொரொழம் நிவ்ருஷயமாதலா
லதிவரவுஜலராஷாயுதித ஸம்வஹகரானி திவாயரியாவெ
றுபிருந்தவன் கவராதவரிவளையாற்குறைவிலமென்கிறாள். ॥ஸ॥
(வரிவளையால்) ஊரெல்லாமடங்கலுண்ட வடஹபத்திலே
காலமிபுகும்படியாகவதிஹம்ஸீரஹாஹமான ழ்வாளஜநத்தை
அடங்காரை யென்கிறதற்குத் காவலமருளிச்செய்கிறார்
(ஊரெல்லாமடங்கலுண்பால்) எரியழலம்புகவென்கிறதற்குத் கா
வலமருளிச்செய்கிறார் (காலெதிர்கொள்பால்) குறைவில்லாப்பெ
ருமுழக்காலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கதிஹம்ஸீரொதிர்பால்)

ப—ன்கிறதேஉடையகுலம், வளரொளிய - வஜ்ரஹரானகூ
ளான, கனல்- சுடிலஹஜ்வாலங்களானது, கனல்-சுடி, ஹிரணுன்ந
ஹரணி தனைப்பிளைகையாலே வரவெதிர்கொள்ளுகையா
லே கலாதிகரோஷங்களான வென்றபடி. ஆழிவலம்புரியன்-
வஜ்ரஹரஹஜநங்களையுடையவன், ஆழி - வஜ்ரஹரம். வ
லம்புரி - ஸாங்கம், கவராத- குதிரியாத, வரிவளையால் - ரெவா
லுங்குதலையுடைத்தான்மேல், வரி - ரெகெவெ. குறைவிலம்வெ
வ்வே. * * * * ॥எ॥

அடங்காரை - அடங்காதவர்களை, உலகரான ஊரெல்ல
ாதிகளை யென்றபடி. எரி - ஜ்வலியாநின்ற, அழலம் - சுடிலான
து, ஹவாஹ்நியான தென்றபடி. அழலம் - கூடி. புக - வரவெஹரிக்
கும்படி, இதுக்கு ஊதினென்கிறதோடுகூடம். குறைவில்லாத
நம்மை தயில்லாத, வஸ்துஸ்வபாவஹரி உகூடிமான வென்றபடி.
பெருமுழக்கால்- ஹஹாவொஷத்தையுடைத்தான, இதுவபஹரி
மானவரிவளையால் ஸவைத்துக்குவி ஸாஷணமாகையாலேவபஹரி
ழாயிருக்கிறது, வரிவளையால்-ரெவாலுங்குதிமான ஸாவைத்தாலே

ழை—பெரியழலைப்புகலூதிபிருங்கிலமுன் றுயர்தவிர்த்த* தெரிவரிய சிவன்பிரமன்மரர்கோன்பணிந்தேத்தும்* விரிபுகழான்கவ ராதசீமேகலையாற்குறைவிலமே* ॥அ॥

மேகலையாற்குறைவில்லாமெனிவுற்றவகலல்குற்* போகமகட்

அ—மடந்தாதி, பிருங்கிலமுன்றுயர்தவிர்த்து வை, ஹரஹரா நாஹிவ கூஹெவெ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ விஜபஸ்ரீசுரைப்ச்கொண்டு நின்றவ ன்கவராத மேகலையாற்குறைவிலமென்கிறாள். ॥அ॥

(மேகலையால்) வ்வாஸ்ரீ கவஹீ வரி சஹஃஜசுரைவாண ஹைட்ய

இ—வரிவளையாலாதி யென்றுபித்துக்காயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதராதியால்) ।அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

போகமகள்புகழ்தந்தையென்கிறவிடத்திலே உஷாநிரூஜவ்வ தாஹம் யுநிக்கையாலிவ்விடம் சுஸ்ரீ கவஹீவரி தநிவ்ந நத்துக் கெல்லாமுவமுகூஹணமென்றுகாட்டுகிறார் (வ்வாஸ்ரீமெதராதியால்)

ஸ—வளை - ஸஃவம், ளுளதி - யுாகம்பண்ணி. இருங்கிலம் — ஃஹாவ்ய யிவியிணுடைய, இருஸுஷம் விவரணுவாவி. முன்துயர் - முன்பு ண்டான உரீவேதனை, கவஸ்ரீராதிஹாராஜநிதமே சுஸுத்தையென்றப டி. தவிர்த்த - போக்கினவனை, தெரிவு - அறிகைக்கு, அரிய - கூஸகூமான, ஜீவரென்று நிரூயிக்கவஸுகூராம்படி, ஸரஸ்ரீகவ ஸஃகாவுஹராணவென்றபடி. சிவன்பிரமன் - ஸிவணும் வை ஹாவும் அமரர்கோன் - ஹெவர்களுக்கு வ்வாதீயான ஹெவேந்திரனும், கோன் - வ்வாஸ்ரீ, பணிந்தேத்தும் - வந்தனாதிகம் பண்ணி கூரூக்கிற, விரிபுக ழான் - விஸ்தீர்ணகீர்த்தியுடையவனை கூ-வன், விரிவு - வி ஸ்தாரம், கவராத - சூடாதியாத, மேகலையால் - காஞ்சீகுணத்தால், குறைவிலம் - வ்யுவ்கஸ. * * * ॥அ॥

மேகலையாற்குறைவில்லா - மேகலையாலேவ்யவஸாயமானை யுடையவனை, காஞ்சீகுணத்தாலே யதீஸ்ரீயை கவளாந்தமெடையான வென்றபடி. மெலிவு - ஸீஸஹாவ்ய யுக்தமானதூரூகூத்தை, உற்ற - அடைந் தவளான, அகலல்குல் - விஸாலநிதம்பமையான, அகல் - விஸ்தாரம், குல் - நிதம்பம். போகமகள் - சுநிரூஜவ்ஹாஸாஹஸிமகூயான

மூ — புகழ்த்தந்தைதவிறல்வாணன்புயந்துணித்து* நாகமிசைத்து
யில்வான்போலுலகெல்லாநன்கொடுங்க* போகணைவான்
கவராதவுடம்பிறற்குறைவிலமே* ॥கூ॥

ஆ — தேர்கள்ளைத்துணித்துப் பின்னை நிலத்தையும், வலத்தையும்
கழுந்தண்ணுடைய வலம்புரித்திருள்ளைசெல்லும்படி செலுத்திக்
கொண்டு நாமவையத்தைதிலே வ்யாதாநாஹவராவ யொழிந்
தெதிரபண்ணுகிறனிவன்கவராதவுடம்பிறற்குறைவிலமென்கிறான்॥

இ — புயமென்கிறதையுரைக்கிறார்(தேர்கள்ளையென்று)துயில்வான்
போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிலத்தை
யென்று) 'ஸவஸ்ரீராமஸமம்போவ்ருணேதீவ்ஜநகாத்மஜாம்
வாதெ" என்றும "ராமணாமதவ்ருணயஹ மஹீம்" என்றும்
வலத்தையுடைய வைஜயந்தீவநமாலாவிபூஷிதமான வலம்புரி
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தண்ணுடையுவிதா
யினால்) ஸுஹ்ருத்வ்யாவியான நன்குபலவிடங்களே வலம்புரி
வஸுஹவிபூஷவாமென்றுகருத்து. நாகமிசையோகணவா
னென்றதையித்தத்தாத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(நாமெதாயினால்)॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

வ்ருஷபாக்ஷத்துகருத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ — பெண்பிள்ளையிணையுடைய, புகழ்த்தந்தை- கீர்த்திதாவான,
விறல். வீரனை, வாணன்-பாணாவரணுடைய, புயம்-ஹாஜக்க
ளை. துணித்து - வெட்டி, - துயில்வான்போல் - நித்ராணன்
போல், துயிலுகை-நிமித்தபண்ணுகை, நிலத்தையென்றபடி.
நிமித்தபண்ணுவான் வேறில்லாதிவனிறே. ஸாஜவஸுஹ்ருத்
தென்னை. உலகெல்லாம் - வலத்தையும், நன்று - நன்மை
யிலே, தன்னுடைய வலம்புரித்திலேயென்றபடி. ஒடுங்க-கார்யரமா க,
வலம்புரியாழி நமாகப்பண்ணிக்கிதான்யிடன்றபடி, நாகமிசை-நா
மெவாரி, மிசையன்மேலேயென்றபடி. போகு - யொகத்தை,
வாதாநாஹவயொகநிமித்தத்தை, அணைவான் - சூழ்ரவதிக்கும
வன், பண்ணுமவ்ரை கூடுமினென்றபடி. அணைகை - சூழ்ரவதிக்
கை. கவராத - சூழ்ரியாத, உடம்பினையிதாழ்வுடம். ॥கூ॥

மூ—உடம்பிறற்குறைவில்லா வுயிர்பிரிந்தமேலைத்துண்டங்*கிடந்
தனமீபோற்றுணிபலவா வசுரர்மூழாந்துணித்துகந்த* தடம்
புனல்சடைமுடியன்றனியொருகூறமர்ந்துறைபு* முடம்

ஆ—(உடம்பிறப்பு) வுஷஹ-நஹகுமீகூதிகாலநிஷ்டுஹ்ருவ
வுராநிகாரணப், கூர்ஜிதமசமான உசுகஷ-நிகஷ-ம்பாரா
தே எல்லாரோடு மொக்கவும்ஸ்ருஷிச்சும் வுஷாவஞபிருந்த
வெம்பெருமானுடைய வுளநூய-ஹுளஸீலாதி குணங்களாலும்,
சுகிஷெஷவாகிசநாஷமானஜிவ்வெஷி சிங்களாலுமென்னேடே

இ—(வுஷஹ-நெதாதியால்) தூதீயவாஷத்துக்குத்தாகூய-மு
ருளிச்செய்கிறார் (கூர்ஜிதமசமானவிசாதியால்) முதற்பாட்டி
ற்சொன்ன வகய-த்தைச்சொல்லுகையா லிப்வாஷதூயம் வு
டீராகீயன்றேவென்ன விதுகிழ்க்கெல்லா முவலும்வாராமாய்க்
கிழ்ப்பாட்டினகய-ங்களீலெல்லா முடலுகூகிக்கிறதென்று நிஜைத்
தருளிச்செய்கிறார்(வுளநூயெ-தாதியால்)வுளநூய-ம்மிரண்டாம்

ஸ—உடம்பிறற்குறைவில்லா — ஸரீரவைஷம்மெணகநிரத
ராகையாலே ஜஹாகூயரான, அசுரர் - கவுராக்களுடைய, கு
ழாம் - வஜ-ஹத்தை, இதற்குத்துணிக்கிதன்கிறதோடேகுயம்,
உயிர்பிரிந்த - தாணவியாகங்களான, மலைத்துண்டம் - ஹிரி
வம்ஙங்கள், கிடந்தனபோல் - வவதாணங்களாய் வளராநிக்கும்
வவ-ர்தங்க ளிம்தூலஜ, வாயிதங்களாய்க்கொண்டு நிஷ்தாணங்
களாய்க்கிடந்தாப்போலே யென்றபடி. பலதுணியாகவென்றது
மாறியகயிப்பது. பலதுணியாக - வுஜஹாஸகமாக, துணி - ஸ
கலம், துணித்து - வாயித்து, உகந்த - கூர்ஜிதவிரோயிநாஸத்
தாலே ஹஷ-ஸ்வாமியான, இது வஸவ-ஸ்தாரணுக்கு விஸேஷ
ணம். தடம் - விஸ்தாரமான, புனல் - ஜலத்தையுடைத்தான, ம
ஹாமகாதமான வென்றபடி. சடை - ஜடையை, முடியன் -
ஸிரஸ்ஸிலேயுடையவனான ராஜன், தனி - வேறாக, தனக்கே
கவுயாதாரணமாக வஸிகரிக்கிறதென்றபடி. ஒருகூறு -
ஒருவாஸ்வர்த்திலே. உகஷிணவாஸ்வர்த்திலேயென்றபடி. அமர்த்து-
வதீஷிதனும், உறையும் - வஸிக்கிற, ராஜனுலே வஸிக்கப்ப
டுகிறவென்றபடி. உடம்புடையான்- ஜிவ ஜாஹஜவிஹ்ரஹத்தையுடை

ஊ— புடையன்க்கா, தவுபிரிணற்குறைவிலமே* ॥ய॥
உபிரிணற்குண்றவில்லா வுலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கித்* தயிர்
வெண்ணெயுண்டாரேனத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்*

ஆ— தான்கலந்தகலவியாலு மவஹூதமாகாதவென்னுடைய
வாதீவுமவேண்டா, இதுமுடிந்துபோகவமையுமென்கிறாள். ॥இ॥
(உபிரிணல்) ஹவாஜ்யாவராதே வகூயுஹ்தி தஜாதவாரி
வசினர் வவர்ஹ்ரூகவாயகூ பிருந்துவைத்து திநஷ்டா
ஜிர்சி வெணாவதீணர்ணய்க்கொண்டு ஸ்ரீகிஷ்ணஹனவெ

இ—பாட்டிலும், வளஸீயும் முதற்பாட்டிலும். ஹிவுவெவதி தங்கள்
வசிதநா வதிரணவு வொணாஸ்ரா நிரவநாஹிகளோச்சொல்லு
கிறபாட்டுக்களிலும் சொல்லிற்றிறே. என்னைடேதான் கலந்தகல
வியாலுமென்றது - பணிமானம்பிழையாமே யடியேனைப்பணிகொ
ண்டவென்றத்தைதச்சொன்னபடி. கவராதவென்கிறதற்குத் தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஈவஹூதமாகாதவென்று) வளநு
யர்ஹிகளைக்காட்டி வவெர்ஹ்ரானலே வொகூகாரணந்தனக்
காகிக்கொள்ளப்படாதவென்றபடி. குறைவிலமென்கிறதற்குத் தா
தயர்மருளிச்செய்கிறார் (வேண்டாவிதாழியால்) ॥ய॥

✻ நிகமனம். ✻

வுயிஜவாஹத்துச்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹ
வெதாழியால்) ஹிதீயவாஹத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கி
றார் (திநஷ்டை தாழியால்) செயிரிலென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ப—பவனை வவெர்ஹ்ரான், கவராத - சூஹரியாத, உபிரிணல்-
சூதவாரஹிவத்தாலே, குறைவிலம் - சுவெலிகூஷ்புடையோம்
ல்லோம், அதுநமக்குவேண்டாவென்றபடி. ॥ய॥

உபிரிணற்குறைவில்லா - சூதாக்களாலே வசினர்ங்களா
ன, உலகேழ் - வொகுவஸவதகூத்தை, தன்னுள் - வஸவம்சுயத்தி
லே, ஒடுக்கி - சுயோநமாக்கி, வஸவம்சுயசாதரத்தாலே வவர்
ஸகூஷகூறையென்றபடி. தயிர்வெண்ணெயுண்டானை - வொகூயுத்தி
லே உயிநவநீதங்களைத்திருடியுண்டானை - உஹிஸ்ரஹிவெஷ்ட.
தடங்குருகூர் - விஸாலமெயான திருநகரியிலே, சடகோபன்

ஞ--செபிரில்செல்லிசைமாலையாயிரத்துளிபபத்தால்* வயிரஞ்
சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தநண்ணுவரே* ॥கஅ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ம்பெருமானேச்சென்ன நிரவதூமானென்றித்திருவாய்மொ
ழிவல்லார் நிரவதிகசுகத்தோடு கிலையாகவாய் வைகுந்தம் நண்ணுவ
ரென்கிறார் ॥கக॥

நிருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் நிருவடிகளேசரணம்.

இ— (நிரவதூமானவென்று) ॥கக॥

பா —ஆழ்வாருடைய, செபிரில்செல்— சுவதூரஹி தவஸ்திகியான,
செபிர் - சுவதூ°, இப்பத்துக்குவிசேஷணம். இசைமாலையாயிர
த்துள் - மாநசாலியான வேதஹ்ருதயத்தில், இப்பத்தால்—
இத்திருவாய்மொழியாலே, இதுக்கு நண்ணுவரென்கிறதோடே
சுகபம். வயிரஞ்சேர் - வயிரம்பற்றின, சேநாதிவ்யஜ்ஞதயாஹ்ரு
ஹ்ருமானவென்றபடி. பிறப்பு - ஸம்ஸாரத்தை, அறுத்து -
வேரித்து, வைகுந்தம் - விஷ்ணுலோகத்தை, நண்ணுவர் - அ
டைவார்கள், வதிதவ்யே காக்கரென்றுசேஷ:. ॥கஅ॥

ஜ்ரீநிவாஸாயநம: ஸ்ரீநிவாஸாயநம: ஸ்ரீநிவாஸாயநம:
ஸாதாரணஜ்ஞாஹிதிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

(எழுநிலைமண்டபம்.)

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ-ஸகலஸுகீர்வாணவாணீ-கீர்வாணவதனாரவிந்தாதிவாஸ-நாவாஸ-ஸுதாஸ்வாதிதாஸ்வாதிதாஸ்வாந்தாஸ்வாந்தாஸ்வாந்த

சுடம்-திருவாய்மொழி.

ஆ—(நண்ணூதார்) இப்படி வரதவராஜ ஸ்ரீஷஜகிதஸ்ரீ
கோழிபாலே உலகாளாயிருக்கச்செய்தே அதின்மேலே மமவ
கெம்ஸ்ரீஷஜகிஸ்ரீ விஷேக ஸாவஜுவேவுஸாஹி சராப் வெத
ஸாவெதநாதிக ஸழஸவஸ்ரீவெநது ஸமவவெவுஷ மெதசராக்கு
ஜுசாஸாஹிசராப் ஸமவஷுவு தரிஷு பூராகூ கவிஷப ஸாஸமாஸா
ஸஹிகஸாஜுவேவுஸாயிருந்தம்மெவுஷவர்கஸாளாதள்ளஸவஸவ

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி தம்மையுவெகூஷிக்தாஸ வெம்பெருமானை நினைத்தி
ருக்கிறவாழ்வார், கண்ணபுரத்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணு
மென்று இத்திருவாய்மொழியிலே யவனை யவெகூஷிக்கக்கூடுமே?
இதுதான் கயஜனிக் கூடாலுள்ளம் தம்முடைய ஊர்வேங்கடமுடையா
ரோட்டாருடைய வதிகயாகஸனைச் சொல்லியலற்றிக்கொண்டுவெ
கூஷிக்கை யவஸ்யமதமன்றே? வென்னவவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்ப
டியிதரிஷியால்) (அதின்மேலேயிதரிஷி) இந்த ஸமவஷிஸ்ரீஷஜ
வவிஸ்ரீயிலே தமக்குத்துணையாவாருளரோ வென்றிருந்த நாட்
டாரைப்போஜஸி—த்தவிடத்தி லிவர்களிளம்வாநும பூராகூ
விஷயமாஹாஸாவிஸ்ரீஹக ஸாவஜுவேவுஸாயிருக்கையாலே தமக்கு
த்துணைகிடையாதஜாதீரமன்றிக்கே இது விடரீதவவாவவ
ழுமாய்வந்து விழுந்தகையாலே யிவர்களுடைய வநவஸ—த்தளைச்சொ
ல்லீபலற்றி யிபாவாவஸத்தைதத் தவிர்க்கவேணுமென்றவெகூஷித்
தை வஸமசமென்றுகநத்து. "ஸராஹாசவஷ ஜுஸாவஸ்ரீவஜுஸாதெ
வுஸ—வைஷிதிஃ। நஸாஸஸ்ரீவிஜுஸாவிஜுவேஜுந வஸாவாஸஸ்ரீவிஸவஸம்"
என்கிறதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஜவாஸ்ரீபாலேபென்று)
தமக்கிப்படி ஸொகுரிட்டித்தபின்பு உலகெகூஷியாமென்று நினை
த்து இவரவனை யவெகூஷிக்கக்கூடுமென்றகருத்து. இவ்வகை—ரித்
திருவாய்மொழியிற்ற மூன்றாம்பாட்டிலே காணலாம். ஆனாலும்
ஸெகூகஸியெ—ஸ்ரீ வபிகரணவிவர் ஸெகூஷனைப்போலே பணிகண்ண
டோய்சாமாறேனென்று ஸரணாகதத்தைபவெகூஷிப்பாரேனெனஸ்ஸ

ரு—ந.ண்ணனார் முறுவலிப்ப நல் ஆற்றூர் கணைந்தோந்த*

அ— மாகிற ஆவாகியபோலே ஆவாதோரானவாழ்வார்; இந்தவெவனவ வாவாவாவத்தைக் காட்டியும் முந்நைகளென்று, அனபின்படியேயன? முடித்தருளவேணுமென்று றெம்பெருமானை யவெகுதிக்கிறார். ஆவாமெகுதியாகிவிடவ ஸ்வம்வெலயாலே தவவாவானவாவு நிற்கவேப்பண்ணை வேண்டுகிறவுக்கவும், காரகுகிறின்றதாகவும், பிறர்சகு ஆவங்களேயே விளைத்து ஆவாவாய், எம்பெருமான் றிறத்துப்படக்கடவதன்றியேயிருந்த

இ—வருளிச்செய்கிறார் (இந்தவிவெவனவெ தாழியால்) திருவடிக ளிலேயென்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்று முற்படவவெகுத்து அதுகூடாதாகில் என்னை முடித்தருளவேணுமென்று ஆரணஆத்ர த்தையவெகுதிக்கிறரென்றுகருத்து. இக்கருத்தை யிம்முதற்பா ட்டின்வியாவியாகத்திலே யிவர்தாமேவெளியிடுகிறரிதே? *

* முதற்பாட்டு *

வரயுவாவாகத்திலே யாயிக்கமானவயக்தையருளிச்செ ய்கிறார் (ஆவெஹதாழியால்) நண்ணதார்முறுவலிபபவெனகிறதற் குத்தாவபக்மருளிச்செய்கிறார் (வரகிகுஞ் இரிதாழியால்) உகரும்படியாகவுமென்றபடி. நல்லாற்றூர்கணைந்தோந்தவெனகிறதற்குதா வபக்மருளிச்செய்கிறார் (சுமாகுஞ் இரிதாழியால்) வெறபபதும் படியாகவுமென்றபடி. தியர்விளக்குமென்கிறதற்குத் தாவபக் மருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கிதாழி கடவதன்றியேயிருந்தவி தாவெகுத) இனவயென்னவுலகியறனெக டென்கிறனையுரைகிறார்-

ரு — நண்ணதார் - சேராதவர்கள், நண்புறுணை சேருனை, வெறி களென்றபடி. முறுவலிப்ப- ஒளிசும்பண்ண, முறுவல் ஒளிசும் முறு வலிக்ன-ஒளி கும்பன்ன, ஒளி ராயிகளைந்தகாயக்கவ்வந்தாலே ஒளிசும்பண்ணுமென்று வரவவெஷக்கதாலே ஒளிசும்பண்ணுமென்ற படி. நல் - நல்லதான, செலவெகளானவென்றபடி. உற்றூர் - வெ யாக்கள், கணைந்த - மிடிறிரா, வந்த - வெலவாவத்துக்குருக் குஞ் சொரூபம் வந்தநின்று சொரூபதாலேபதி ஸ்மவவ வரும்படி யாகவுமென்றபடி. இதுக்குதாயர்விளக்குமென்கிறதே சுவடாய்

ழ— வெண்ணை தாத்துப்பிரசித்த மிவைபின்னவுலகியற்றை *
கண்ணை ளாசடல்கண்டுகாபை சுழற்சிகவருப்பரிசு *

ஐ—வித்தமாகாடு வாழ்மிருந்தபடியென்? இந்திரனுக்குத்தோ டனைக்கிருப்பரிது; ஆனபின்பு, ஆஸ்ரித வ்யாமோஹ நிமித்த மெநகு வலாவமாய், சுகரிஷி தகாராணை, வரிவெறிணை மாய், கச்ரீ கலேபான வுள்ளுடைய திருக்கண்களாலேயென் னைக்குளிரப்பார்த்தருளி, இவர்கள்நினைன்று முன்றிருவடிக (இந்தமோமகுதிராஜபால) இதுக்குத் காதுபடமருளிசெய்கிறார் (இந்திரோகத்திதாடி கரியாள்) கண்ணாளாவென்கிறவிடத்தில் ஆள்ஸவ்வம் ஒதாவ்வியமாய் "ஹரஜநிஜ வாஸவா" என்கிறபடியே யிங்கு வாஸவாகயர்மாகயிருக்கிறதென்று கிரை த்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திபால்) கண்ணாளாவென்றெம் பெருமானைக் கண்களாலேநிரூபித்து வம்மையாயடிப்பண் ணினதுக்கு வாவமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேயி கரியாள்) உனகழற்கே வரும்பரிசு என்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கி றார் (இவர்களி கரியாள்) திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணு

ஸ— என் - வம்மெவ்வியிலே, ஆர - அரத, அடங்காதவென்ற படி. சுவம்வெடுமானவென்னக. துயர்-ஊர்வெங்கலை முகுகூடுகை துயரநாஷிவாரணகரணத்வெங்கலையென்றபடி. விரோக்தும் - பிற ர்க்குண்டாக்காதிற்கிறவைபான, இலையுலகியற்றை - இந்திரனாகு வரவாரங்கள், இயற்கை வரவாரம். என்னை? என்னவாபிருக்கி றன, காகிலாயங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. கண்ணாளா?- கண் ணுடையவனே, ஆருளாளன் புனவாளனி கரியிகளிற்பாதெழுந்து ஆள்ஸவ்வம் ஒதாவ்வியமாய் வாசினி கரியிகளிக்காப் புதோலே வரவாவாகயர்க்கும். காரணனே, பூர்ணைக்கு ஸீதலை காழிஹரனேமணிவண்ணா கண்களாயுடையவனென்ற படி, சுடல்கடைந்தாய் - மதவமிதகளருக்காகவாதி தூத்தை தயிநடபண்ணினவனே, ஸ்ரீ ஸவலீவரிதநிலர்வாஹகனேடென்ற படி. உனகழற்கே - கவரணங்களிலே, "பனக்கேவந்திடவீடின்றி மன்னி" என்கிறவிடத்திலேபோலே உனகழற்கேனென்கிறது வலை, ஒதுகம். வரும்பரிசு - வரும்பரகாரதையை, பரிசு - பரகாரம்.

நூற—தண்ணறு வாதிடியேனைப்பணிகண்டாய்ச்சாமற்ற* ॥க॥

நூற—னிலே யென்னைவாங்கியருளுதல், அன்றியே யிண்டென்னை வெ
ன்னை முடித்தருளுதல் செய்யவேணுமென்றவெகுஷிக்கிறார். ॥க॥
(சாமாறும்) உன்னைக்காணப்பெறுகிறிலேமென்றலற்றுதை

இ—பென்றிவ்வளவே சொல்லவைமபாதோ? ஓரணத்தையுங்கூட
வெவெகுஷிக்கவேணுமோவென்ன? அது வெகுஷாதாரமாகச்சொல்
லுகிறுசென்கிறார் (அன்றியேபிராஷியால்) என்னை யுன்திருவடி
களிலே சேர்க்கத்திருவுள்ளமில்லையாகி லெனக்கிந்த விவரீத
வைவஸ்யம் கழிக்கைக்காக விஸ்ரீரவிஸ்ரஷ்டாதீரமாகிலும்
செய்யவேணுமென்கிறோன்றபடி. தண்ணறவாதென்கிறதை யுரை
க்கிறார் (நண்டெனவென்று) ஸ்ரீவைமாகவென்றபடி. அடியேனை
யிதராஷிக்குத்தாதுபம்நளிசைசெய்கிறார் (என்னையிதராஷியால்) க॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

வரயகோஷத்தி லஹிவெரி தாஸம்நளிச்செய்கிறார் (உன்
னையிதராஷியால்) சாமாறுங்கெடுமாறுமென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஸ—நான்வந்துசேரும்வரை தாதாத்தையாதலென்றபடி. இதுக்குமாறி
க்கும்வரை தாதாத்தையாதலென்று மேல்சொல்லப்புகுகிறவாக்குத்தோ
ற்றையம்பாட்டிலே விகுலதெரா தகவைதமில்லையாகிலும் சாமா
றென்கிறவைதம்வரை தாஸம்நளிக்கைக்காகஇங்கே இப்படிவிகுலத்திலே
தாதாபம்சொல்லுகை யுசிதம். இப்படிகொள்ளாதபோதுஉன்
திருவடிகளிலே யென்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்று சொல்லவே
ஸரணமுமஸ்வீகரிபிக்கவேணுமாயிருக்க, சாமாறென்கிறதைத்தனித்துச்சொ
ல்லுகிறவிப்வைதம் நிரஸ்நளிகுமாறிறே. தண்ணறவாது - விஷயவிப
ரீதம், சாமாறு - நான்பரிக்கும் வரதாத்தையாதல், ஆறு-வரதா
ரம் - அடியேனைப்பணிகண்டாய் - அடியேனைக்குறித்தருளிசெ
ய்யவேணுமென்கிறோய்?பணிக்கை-சொல்லுகை, அடியேன்திறத்திலே
வம்சுலிக்கவேணுமென்றபடி. கண்டாயென்றது காயஸ்வாகஸ்ரவ
தாதஸ்வாகவைதிகநாகஸ்ரம் மானவநாநாயகி. என்னை யுன்தி
ருவடிகளிலே சேர்த்தருளுதல், அதுக்குத்திருவுள்ளமில்லையாகில்
இந்தவம்வாரிகளோடுவஹவாவாந்தரம்படி ஸரீரவிஸ்ரஷ்டர
தீர்த்தையா, தவ்திசைத்தருளவேணுமென்று வடுகாஸ்ரம்.

ழ்— சாமாறுங்கெடுமாறுந்தமநற்றூர்தலைத்தலைப்பெய்* தேமா
றிக்கிடந்தலற்றுமினைவடியென்னவுலகியற்கை* யாமாறென்ற
றிதியனரவணையாயம்மானே*

ஆ— வோதிராணவிநாசங்கள் காரணமாகத்தமருற்றூர்தலைத்
தலைப்பெய்தேதங்கிக்கிடந்தலற்றுமினை யென்னவுலகியற்கை; நாமு
மிங்கே யளகிகரைப்போலேயாகில்செய்வதென்? கூறிதவம்மூழு
மெடிகலோம்மினே? பிரானே? "நம்மடியானிவன்" என்றடியேனை

இ—(வோதிராதியால்) ஆமாறறியேனென்கிறதற்குத்
தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (நாணுமிதியால்) அரவணையா
யென்கிறதற்குத்தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (கூறிதெதியாலல்)

ஈ— சாமாறும் - மரிக்கும் வழகாரமும், சிலகாலம்ஜீவிக்கவேணு
மென்றிருக்கவேணுமென்றிருக்க ஜிஜ்யுசாகிறவழகாரமு மென்ற
படி. கெடுமாறும். ஜஷ்டவஸ்துக்கள்கெட்டுப்போகிற வழகாரமும்,
இதுக்கு உலகியற்கையென்கிறதேதாடே கூடயம். தமர்- வுகீயரும்,
ஜ்ஞாதிகளுமென்றபடி. உற்றார் - வும்பேயிகளும், தலைத்தலைப்பெ
ய்து-வோதிராணாதிஜகதுயிரொகுங்களாலேஒருவர்க்கொருவர்மே
லே விழுந்து. தலைத்தலைப்பாய்கை- வந்துகிட்டுகை, இங்குமேலே
விழுகையைச்சொல்லுகிறது. ஏமாறி-மோஹித்து, கிடந்து- தறை
யிலேவிழுந்துகிடந்து, அலற்றும்-வழ ஓவிக்கையுமாகிற, இவையு
லகியற்கை - இந்த மொகுவ்யாவாரங்கள், இயற்கை - வ்யாவாரம்.
சாமாறுங்கெடுமாறுங்கிடந்தலற்றுகையுமாகிறவிந்த மொஃகுவ்யாவா
ரங்களென்று வடுதாகையாம், என்ன?- என்னவாயிருக்கிறன, வாவாஜ
மொவாராதகையாங்களா யிருக்கிறன வென்றபடி. நான் ஆமாறு-
ந்தாணகப்புகுகிற வழகாரம், ஒன்றறியேன் - ஒன்றுமறிகிறேனில்லை;
நாணுமிவர்களைப்போலே தலிதாவெய்விடவேணு? அங்ஙனகாதே
நப்பிஇருப்பேனே வென்றொன்று டறிகிலே னென்றபடி. அரவ
ணையாய் - நாமஸயந? அரவு - நாமம், அணை - ஸயநம், அணை
யுடையவன்-அணையான், இஸ்ஸவம் வஸவோசியாலே அரவணை
யாயென்றிருக்கும். அம்மானே - வ்ஸாமிந, அடியேன - தாவஸனான
நென்ன; குறிக்கொண்டு - லக்ஷீகரித்து, உடீயனென்று விண்ணி

ஏஐ— கூமாறைகணடாபடிபெனகதறிகாண்டே* ।உ।
கொணடாடதுலமபுனிவுதமுறுராவிழுதிபுமே* வண
டாடுதுழலாளுமனியொழியவுயிராமாயதற* கணடாறறை
அஅ— புனறிருவுளளதுதிலே கொணடூணடெனவென்ன திருவடி
களிலே வாஙகியருளிவணுறிமனகிறார் ॥உ॥

(கொண்டாடடுபட) ஊணஉமொயிலும "லம்லாவநாஹிஜந
ஜுகீவையாயநகூலைதுலவநாஹிகளா யிழுநதேதம்" என்று

இ— அடியேனகுறிகொணடென்றதறகுத காதபமருளிச
செய்கிறார (நம்மடியானிதாஹியால) கூமாறைகணடாயென்றி
றதறகுத் காதபமருளிச்செய்கிறார (ணமடெனவிதாஹியால)॥உ॥

✳ மூன்றுபபாடு ✳

வெறிவமாயமதிற கஹிபாயமருளிசசெய்கிறார் (ஊணை
தாஹி இருகறிவெனணுமளவாலே) கணடாறறை ணுலகியறனை

ப — ஷ(ம) தாஹிசாநிக்கினறபடி கூமாறை- அணைதது கொளளும்
வடு கூராம, விரை - நீவிரையவேணும், நீகூரிகவேணுமென்ற
படி. விரைகை - கூரிகனை, கணடாயென்றவுயம் கூயமவுாவ
ாகதமவுதெவுாதகும். யஉா-கணடாயென்றது- பாராயென்ற
படி. "எனவிவபாவுாபாஸீராணி" என்னுமாபபோலேபாராயென்று
ஞயநீபமாமபடி தம வெஉமத்தைதகூடுகிறார். ॥உ॥

கொணடாடுமே - கொணடாடடமும, எலலாராலும பண
ணபபடுகிற ஊஷவபூமெனறபடி. குலமபுனிவுமே - குலதனைத்த
னதாகிதது கொளளுகையும, புனிவு - தொடுக்கை, கூராவபி
தமான வாஹிஜாதுமெனறபடி. தமா - வாகீடாருமே, ஜுகீதிகளு
மென்றபடி உறறார் - வாவையிகளுய, வையாகளுவென்றபடி.
ரிது ஊாவுமான, விருபாவுமே ஊாவுவுவாவி. நிதியுபட - நியியும்,
வாடாரா - வுாஹவெபிணாமான, பூகருழலாளுமே- வாவெபாவி
வானவரீயுமே, மனை- வுவாமுமே, ஓடிய-ஓழிநதிருகக,
அறனை தன்னைவிடுக குறிபழியாமலிருகக செய்தே
னெனறபடி. உயிராமாயதில் வாணாங்களை நபிகளையாகிற, உலகி
யறனை- லொகயாலெகுணையு ஷகூடாறறேனை - லொதுக்கினார்;

ழே—னுலகியறகை கட—ல்வணணைவடி யேணப* பணடேபோற்
கருதா தன்னடிக் கீகூவிப்பணிகொளளே* ॥கூ॥
கொளளென் றுகிளாநதெழுந்தபெருஞசெலவ நெருபபாகச்*

ஹ—விஷ்ணுரா யுனறிறதுபபடாதேயிருகிற விநதலொகத்தா
ருடைய ஹகூரகீழைகக்ணடு நான்படுகிறவுலம்ப உனனைபபிரிந
தநான் பணடுபட்ட வுலாநம்போலனறு; சுகீஉலாஹாகிடாய்!
சுவாரிவெஉ ஹாஹாதீ,ணைவன் இநத லுலாநதினின்று
மீண்டென வுன்றிருவடிகளிலே கூரிபடணிக்ண்டருளவேணு
மென்கிறா. * * * * ॥கூ॥

(கொள்ளென்று) உன்னையாசைப்படாதே சுகீகூஉமைய
இ— யென்கிறதினை ஸ்தகாடுகிறா (இநதலொகதா
லியால்) பணடேபோறகருதாதனகிறதறுத் தாவடமருளிசெ
ய்கிறார்(உன்னைபபிரிநதிதாழியால) கடலவண்ணவென்கிறதறுத்
தாவடமருளிசெய்கிறார் (சுவாரிவெஉதாழியால) ॥கூ॥

ப்ப—டேன், கடலவணணை-ஸஜாஉலாகாரனே, வணணம்- ஹகூர
ரம,-சுவாரிவெஉஹாஹாதீவனே என்றபடி. பணடேபோல்- முன்
புபோலே, கருதாது- எணணாதே, இநதலுலாநதனை முன்புன்
னைபபிரிநது நான்படட வுலாநமபோலே லஹாமாக நினைததி
ர்தேதன்றபடி. அடியேன, உன்னடிகளே - கூவுரணஙகளிலே,
அக்கணைகளே இக்கணைக்கே யென்னுமாபபோலே உன்னடிகளே
யென்றுலாவடீஉகும் கூவி - மஹாரயநிபாலேயழைத்து, பணி -
லெகூகூயர்த்தை, கொளளுந - கொண்டருளவேணும, சோற்
றையிடடென்னைன்ப பணிகொளளென்னுமாபபோலே கூவிபபணி
கொளளெனகிறா. அவனுடைய மஹாரயநினையகேட்கையிறற்
இவருக்குயாகும். "கஹாமஹாரயாலாவா" ஹதாழிகளிங்கே
சுந்ராலாம்யையுங்கள. ॥கூ॥

கொள்ளென்று - என்னைக்கொளளென்னைகொள்ளென்று,
சுஹாஉஹாழிகுயாவென்றபடி. கிளாநதெழுந்த- கிளம்பியயிர்த்தான,
சுஹிவடிவுலாமானவென்றபடி. பெருஞசெலவம் - ஹஹாலாவைத்
தான்து, நெருபபாக - நெருடபாகசுசெயதேகும், தன்னுடைய வி
நாசத்திறாலும இருநதநாள் ஸதராஹிவீரனெகருண்டாக்குமப்

மூ—கொளளென றுதமழுடுமிவையென்னவுகியறனை* வளள
ேலமணிவணணுவுனகழறகேவரும்பரிசு* வளளலசெய்தழ
ேயுணயுணதருளாலவாஙகாயே* ॥சு॥

ஆ—நமஸ்காரமாயிருந்தவெயுடலத்தைவாஜ்ஜவெகயாலேயா
ணைபடுகிற விர்த இளகிகூரோடெனகருள வஹவாவாஹதனைத்
தவிரதது வாரெசோஜாரனே வாரஜகாரணணுதாலே சூழ்நிதி
வாலுமணென உன்னுலடைய வாரஜளஹாயத்தாலும் வாரஜகார
ரணணுத்காலு மடியேனை யுனகழறகே வருமபரிசு வாங்கியருள

காலாம்பாட்டு.

இ— வடிவுடாயத்துகருத காதுயமருளிசெய்கிறீர் (உண்
ணையி தாழிதவிர்தெனனுமளவாலே) அதில கிளாநதெழுந்தவெ
ன்றது - உவாலும்மோகிபாய் கூரதிகவுராவெகுமென்றுகருத்
தாலே யருளிசசெய்கிறா (சுதிகூரதுமாயென்று) நெருப்
பாகவென்கிறதற்குத காதுயமருளிசசெயகிறா (சுநமஸ்
தாழியால) தடழுநிமென்கிறதறகுத காதுயமருளிசசெயகி
றா (வெதாழியால) வளளலேயெனகிறதையுரைகிறார் (வா
மஜதாவியால) மணிவணணுவெனகிறதறகுத காதுயமருளிச்
செயகிறா (வாரஜகாரணணுத்தாலே சூழ்நிதவாஹனனென்
று) வளளலசெயது எனகிறதறகுத காதுயமருளிசசெய்கிறார்
(வாரஜளஹாயத்தாலுமென்று) ॥சு॥

ஸ—யாலும, வரிதாவகுமாய்க கொணடஹிகுமாகாநிறகசெ
யதேதுமென்றபடி. கொளளென்றது - பின்னையுபிரதவஸ்வத்தையே
வஸீகரியென்று, தமம - தீரலைவானது, சுஜஹாநாயகாரமானை
தென்றபடி. ழுதிம - சூவரியாநிறகிற, இவைபுலனியறனை - இந்த
லொகயாதெதுகள, என்ன?- என்னவாயிருகிறன, ஹாஸவாங்
கனென்றபடி தமமென்கிறயிடதிலவஸம்வரிதாயாஜஜ்ஞாகாரலொ
பம், வளளலே - உஹாரனே, மணிவணணு ஜணிவஸவாவனே, வண
ணம- வஸவாவம், ஜணிபோலே முகநாணியிலே பூடிநதாளலாமபடி
வாலுவனேயென்றபடி. வளளலசெய்து- ஒளஹாயத்தைதபண்ணி,
உனதருளால - தீயகூவெயாலே, உனகழறகே - தவாணங்
களிலே, வரும்பரிசு - நான்வருமபடி, அடியேன - சுநதாஜஜ

மூ—வாஹகுரோமலை நலகினிறபனவுந திரிவனவு* மாங்குயிராளபி
றபபிறபபுபபிணிமூபபாறறகாபடுணணு* மிங்கிதனமேலவிவந
நரகயினவமெனனவுலகியறகை* வாங்குகரீனாமணிவணணு

ஆ—வேணுமெனகிறா. ॥சு॥

(வாஹகும) கூவிம்ஸுஷஹுவேரன்றிபே ஜநுஜாராஜாணாயி
வுராயுராழிஹுவேரான விவவாதீநகள வகி-ஹகிற ஷீநதம்லாஹு
தினின்று மடியேனெபறுகபபணணுதே ணாடெனவென்னை

ஐநதாமபாடம்.

இ— வாஹுரீயத்துகதுக தாதுய-மநுளிசெய்கிறா (கூவிதுள
ஷுவகி-ஹகிறவெனறுமளவாலே) தாரீபவொஹத்துகதுத் தாது
ய-மநுளிசெயகிறா (இநதநிலாகுதினின்றுமிதுராழியால) ॥நு॥

ஈ—மொஷஹுவி தணுனவெனனே, வாங்கய-இநதலளகிகாகடுவி
னினறு மெடுதீதருள்வேணுமெனறபடி * ॥சு॥

வாங்குமீரா - வாங்கும லஹாவமானீரிலே, லஹாய-ஹு
வ
ம-ஹுயுலஹாம ாரைகயாலே லெகாய-ஹுவம-ஹுதைதியிலலாம தன
ப
ஹகளிலே யாகவகி-ஹகும லஹாவமான ஜலதிதிலேயென்றபடி.
இத்தால லொகுதுகச நிதுகுளுசாலவித்தாயதது. மலா - வி
கவிதிமான, வாள்ணதம,னவெனறபடி. உதலமானவெனைக.
உலகில - ஹ்ரிலொகுதில, நிறபனவுநதிரிவனவும - ஷாவரஹ
ளுமே ஜநுதுஹகளுமான, உயிராகள - கூடீராகுகள, ஈங்கு - இவ்விட
சதிலே. பிறபபிறபபுபபிணிமூபபால - ஜநுதிரணவுராயிஜ மரைக
ளாலே. தசாபபு - வீமலுயை, உணணுமை - கூநாலவியாகிறபவ
ராகள, இறபபு - மரணம, பிணி - வுராயி, மூபபு - ஜமரை, தகா
பபு - வீமலு இதனாலே - இநதிலுஹாதுகதுமேலு, லொகஸ
கம் - கூரஹுமான நாரகும் வருமிதிலாஷம் - இவைபுலகியற
ஹகளென்னல - இநத லொகுயாலெ தாகுளனனவாயிருகிறன, மணி
வணணு - கூஷ்ரீராககு முடிநதாளலாமபடி லஸாலஹுணவதீனை
அடியேனை, மறுகதீல - மதாலீபபியாதேகொள. தீதீயவொஹாத்
பிலாஹகு ாவைதனையிங்கே கூஹபிபபது. ஆஹகு- அநதலே,கதத
லே, ழுலெகுணைதிலேயெனறபடி நீ - கூஷ்ரீதஹுவேலஸலீ
லாவான நீ, எனை - என்னை, இநத லஸலாரிகுளுடைய உவீவு
ணை

ஏழ—வடியேனைமறுகதேகதேலை* ஞ॥

மறுகிவலவலவலைபடுத்திகுணமத்திடுகொன்றுணப* ஈற

பிபொருளேயறிதேதாராரினைவமெனவுலகியறனைக*

ஆ—வாஙகியருளேவேணுமெனகிறார். ஞ॥

(மறுகி) எனனுடைய கூவிரவஷிஷொஷாவஸஷகுவதனையா

ன்றுமபாராதே உன்னுடைய நிரகயிகுவளநுயர்ஷாவிஷாரதா

காதிலை எனனை தவ ஷாவஸ்வாமிலைகுவம்மியாகதியருளிஞப்,

இனியெனனாழுதே? நிவுர்ஷணராய் வரவஹிம்லைகுவரவுர்தி

ஆறுமபாடு

இ— வினேயேனைன்றுதமமை விினையைபிடு நிரவிவிதத்து

க்குத் தாதுப-மருளிசெயகிறா (எனனுடையவி தாஷியால)

வெறித்துளவமுடியானே எனகிறதறுத தாதுய-மருளிசெய

கிறா (உன்னுடையவி தாஷியால) உனக்கடிமையறகொண்டா

யென்கிறனைதபுரைககிறா (என்னையி தாஷியால) ஆயிதவாஷத்

துக்குத் தாதுய-மருளிசெயகிறா (நிவுர்ஷணரி தாஷியால)

ஸ—ஙகணடு பொறுகதமாடடாத வெனனையெனறபடி, வாஙகு -

வாஙகியருளவேணும், என்னை ஸ்ரீலைகுணதிலை கொணடு

போகவேணுமென்றபடி. * * ஈ॥

மறுக்கி- கலக்கி, ஹ்ருதய-ரோகளான வார்தனைகளைசொல

லி மனவெஸகலகி யெனறபடி. வல - ஊஜிமான, வலை - வாஹ

மெரயிலை, படுதனி - அகபபடுத்தி, வாய-ஜநாதி க்ரமஷ:. அ

நத மயநிவுர்தி குத்தனனையே தருசமாகபறறுமபடி- தனவசமாக்

கிகொணடெனறபடி. குமைதனிடடு - தங்களய-ரகளனைதாக

ளை கொடுத்துவிடும்படி வாயிதனென்றபடி. கொன்று - ஸம்ஹாரி

த்து, இவாகள ஜீவிதனி நாதாகளாகில என்றெனனுமொருநான் வர

தி கூடாபடபென்றுபாரதது அவாகளை மரிபபிதனென்றபடி. உண

பர் - உரமவாஷணம பணணுகிறபவாகள, இரத மவளகிகாரி

கிரமஷ:, அறபபொருளை - யதி-ர்யாயாகய-ர்ருதனை, அறம் - ய

தி-ர்ம, பொருள - யாயாகய-ர்ம, "கூஷணை யதி-ர்வாநாகத" மெ

ன்கிறபடியே வாநாகதியதி-ர்மான வுன்னுடைய யாயாகய-ர்ருத

னையென்றபடி. அறிநது- ஸாஸ்ரஙகளாலேதெளிநது, ஓரா -

மூ — வெறிதது ஈவ முடியாமை விண்ணேயுணகழிமை* யறிக
கொண்டாயினியெனை ரமுதேகூயருளாயே* ॥சு॥
ஆயிரவுலகத்துநிறபனவுதிரிவனவு* நீயேமறருரு

அ — கூராயகூவுளநூவேறுமுராவுகிதாயிருதவிவாகளநிவி
னை மீண்டெனவென்னை வாங்கியருளாவெனுமென்கிறா ॥சு॥
(ஆசிரி) கூவூதிகூரானகயாலே கூவெவழிதிகூரவுமா
யிருகசுசெயதே, கூவெவழிதிகூரவுகூ ஜூரவுகிதமாய்,

இ — அறபொருளாயறிந்தாரானகிறதறுத காவுபுமருளிச்
செயகிறா (கூவிதூதியால) கூபருளாயென்கிறதறுத காவுபு
மருளிசெய்கிறா (இவாகளநிவினை றுபிதூதியால) ॥சு॥

✳ எழாமபாடடு ✳

இவ்வுலகத்து நிறபனவுதிரிவனவு நீயேயாயெனறுபிதது
காவுபுமருளிசசெய்கிறா (கூவூதுசுமிதூதியால) நோயேழு
பிறபபிறபபுபபிணியே யெனறிவையெழிய பறறொருபொரு
ளுமின்றி நீனிறனமயாலென்றுபிதது மறறொருபொருளுமின்
றியேயெனகிற விவவம்ஸாத்துகுத் காவுபுமருளிசெயகிறா
(கூவெவழிதிகூரவுகூஜூரநதூதியால) நோயேழுபபிசூ

ப — இதுவேவமகுஉ ஜீவநமஹதாவென்று நிரூபிபா, இவை
உலகியறகை-இதத லொகாயமெனறு கூள, என்ன?- என்னவாயிருக
கிறன, கதிவமாயங்களெனறபடி. வெறிதுளவ - வளரஹமாயி
தாவுவியாபகதமான, வெறி - வளரஹம முடியாமை - கிரீட
த்தைபுடையவனை, எனறரமுதே - உபவரிணாஹாரகதம, விண்ண
யேனை - வாவிஷ்ணுவெனனை, அற- அறுமபடி, கூநநூராஹா
ணமபடியென்கை. உனகுகழிமை - தவஹாவளைக, கொண்டாய-
வீகரிதாயை, இனி - இபபடி வாவஸாரதநிலதூஜாதி பிறநத
பின்பு, கூயருளாய - எனனை அழைதது கொளளவேணும. ॥சு॥

இவவுலகத்து - இதத லொகத்தில, நிறபனவும- வாவரஙக
ளும, திரிவனவும - ஜஙகமஙகளும, இவவுலகங்களிலகே வாஜாதிவே
டறதைஙகள, நீயே ஆதிய- நீதானேயாயிருகசுசெயதேயே, இவை
யிலலாம கூவெவழிதிகூரவுகூவாரிவஙகளாயிருகசுசெயதேயே

ஏ — பொருளுமின றிநின்றனைமபா * றேனுயேழுபபிறபபிறபபுப
ணிபேயென்றினையொழிய * கூபேகொளளடிபேனுகுகெ
துலகுங்காடபேலே * ॥எ॥

ஆ — சுயநிஷ்டுவிஷகுஷ்வுவுவுவுமாயும ஜந்நஜாவுயிஷ
ணாஷிஷ்வேழுமாயிருந்த இந்தபொல்லாதவொகுத்தனைகண
ணுகாணமாடுகிறிலேன், இங்குநினபுமாண்டவடியேனவாங்கி
யருளவேணுமென்கிறார். ॥எ॥

(காடழி) உனுவுடைய வுபுஷ்டுவுஷிவிலிருந்துவுகாணஹ்சி
தமாய் சுவுயிவுதிதவுபுயிவுவுஷி வுஹுஹ்சிதாவுபுமாய
இடுபுகுந்த தாதுயபுமருளிசெய்கிறார் (ஜந்நதுவுஷியால) சோணா
ஷிஷிஷ்வேயவெவு சுவெஹ்வீவுவிஷ், தொடிவுலகம காடபேட
லென்கிறதறுத் தாதுபபுமருளிசெயகிறார (பொலலாதவி தவு
ஷியால) கூபேகொளளென்கிறதறுத தாதுயபுமருளிசெய்கி
றார (இங்குநின றுமி தவுஷியால) ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு *

காடழிகாரந்துமிழ்மெனறத்தால வமி தாஷபுதனை யருள
ளிசெயகிறார (உண்ணுடையவி தவுஷியால) நிலவி தவுஷி அமைத
தவி தவுத்துககுத் தாதுயபுமருளிசெய்கிறார் (சுயிவுவிதி
தவுஷியால) வாழாவுவுதுககுத தாதுயபுமருளிசெய்கிறார
(வுாகுபுவிச தவுஷியால) இமைபோவாழதினிமுட்டைகளிகாடடை

ஸ — யென்று வபுவுவுஷி தாஷபும் நோய்வுயிபுமு, மூபபு-ஜரை
யும், பிறப்பு-ஜநமும, மூபபு-பிரபபு-எனகிறவிடத்திலவுடயிகாயபுத
தாலபெகாரம இவுபுமாய் மூபபபிறபபென்று வாபமாயிருககிறது.
இறபபு - மரணமும பிணிபப - வுாயிபுமே, என்றினைவெயாழிய-
என்கிறவிந்த உபுவுங்களேயொழிய, மறறுருபொருளபினறி-
வெறேயாரகுஷபுழுமின்றிககே, சுயிவுவிஷசுவுபுஹ்சிதாந சுயிவிஷ
வெஷக உபுவுஷிகளொன்றுமின்றிக்கெனறபடி. இனறனைழ
பாலநினறபடியாலே, கொடு-வொரமான, உலகம-வெயாகுதனை,
நீ காடபேடலே- நீ என்கணணுகதகாடடாதொழியவேணுமே, அடி
யேனை - உவுவுாவுவிசுணுனவெனனை. கூபேகொள கூவியேகொள
நினவேணுமே, சுவுபுாவுமாக அழைகதுகொளளவேணுமென்றபடி. ॥எ॥

மூ—காடழிநீகாரந்துமிழுங்லநீரூதீவிசுமபுகா* லீடழிநீலைவத்தனம
தீவினைமேயாரவாழுதனிமூடடைக* கோடனைடயினைக
ழித்தன்னையுன்கொழுஞசோதிபுடாத்துக*

ஆ—வாரூதவிஷமெகுஹாமபைஹாழிகூந்துஜூவம்ஷாரீ
வரிணர்மாயிருந்த வம்பத்தைகழிதது நிரகயிரூதெஜாடுய
மாய் லகுமரூணாதிகுமாய் வாரூதெவ்வாலூாஉதி-ஜாநமான

இ—யிரூணயெனகிறதறுத் தாதுய-டருளிசெய்கிறார் (வைஹூ
தூழியால) இத்தால கீழேழுபாடடுகளாலும் வெனவிகுகூரபாங்
கள ஊலூலூஹாகளெனறுசொலலி இபபாடடிலே சூசிவழிகூ
கொரபாங்களும் தமக்கு ஊலூலூஹாகளென்கிறரென றுலூறினார்.
கொழுஞசோதி யுயரத்தென்கிறதை யுரைகக்கிறா (நிரகயிகை
தூழியால) உயரத்தென்கிறவிடதத்தில் வழி தாசமர்த்தை யரு
ளிசசெய்கிறா (வழிகுவதூழியால) வகுமரூணைகுநிரகிவ
ணீபமாயென்றபடி. உயரத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வாரூ
தெரிதூழியால) கூடடரியவென்கிறதறுத் தாதுய-டமருளிச்

ரா— காடடி - வரிவர்லூவழிகூாமுதத்திலே வாரூகாரீபபிதது,
லூவழித்தென்றபடி. காரந்து - வாரூயகூாமுதத்திலே மறைதது, க
ரகனை - மறைகனை, உவலூம்லூரிதனென்றபடி நீஉமிழும் - வா
நரூலூவழிகூாமும் வநதவாறே நீ லூவழிச்சுமதான, இபபடியுனக்
கு வாநம்வாநம் லூவழுதூழிலீலாவிஷயமான வெனறபடி. நில
நீாதிவிசுமபுகால - வூயிலுவுவெஜ சூகூாரூவாயுகளை, ஈடடி - தி
ரடடி, வஞ்சீகூாரணைநவஜரிஹீகூாதீ எனறபடி. லைதது- சு
ணாஉ ஹிரூாவாரணங்களாக இலைவதனை ஸ்ரூவிதது, நீ அமைத்
த - இலைவத்தையேகொணடு நீ லூவழித்கதான, இமையோர்வாழ-
கூநிரிஷர்கரு வாழகிற லூலூமான தனி - வொகுவிகூஷணமான,
வொகூதிலேகாடடைகுளகுபோலே இதுகஎகாரு வாசலிலா
மையாலே கூதிலூம்கூடமானவென்றபடி. மூடடைக்கோட்டையிரூ
ணடமாகிறகோடடையை, கோடனைரூவைத்தினமேலே லூர
வெழுதின வாரூயம் கழித்து - சுதீகூழிபபிதது, உன் - சுவீப
மான, கொழுஞசோதி - கொழுத்தஜூாதிலூான, சுதிரூயிதனெ
நிஜாரூபமானவென்றபடி. உயரத்து - ஊலூ-வாரூவொரூதூழியே

பூ— கூடடரியதி ருவடிகளெ ஞஞ்ஞானறுகூட்டுதியே* ॥அ॥
கூடடுதினை குரைகழலகளினைமையோருந தொழாவகைசெய*
தாடடுதிநீ பரவணையாயடியேனுமதுவறிவன*

ஆ— ஸ்ரீவெகுண்டணைத்திலே கொண்டுபோய வ்யத்ஹ-ஹமான் உன்திருவடிகளிலே எனனெயென்று கூடடுவதெனகிறா. ॥அ॥

(கூடடுதி) ப்ரஹ்மாதிகளுகுகுகூட ஹ-ஹ்ணையிருந்துவைத்து எதனையேனுந்தணணியரேயாகிலு மாஸ்ரீதரை புன்திருவடிகளோடே கூடடுதியென்றபிட மடியேனுங்கூட வறிபும்படி

இ— செய்கிறார் (வ்யதஹரியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

இமையோருந தொழாவகை செய்தாடடுதி யென்கிறதற்குத் தாதய-ம்மருளிச்செய்கிறா (ப்ரஹ்மரியால்) கூடடுதினின் குரைகழலகளென்கிறவாகூ மினமையோரு மிதுாதிவாகூத்துககு வடதிகொடிபாயிருக்கையாலே இமையோருககு வடதியாக விவவாகூத்திலே கூதுஹநிகூவடா விவகூதி கரென்று நினைத்தருளிசெய்கிறா (எத்தனையேனுமிதுாதியால) இவவய-ம்தை தாமசொன்னபோதே தாமறிநகது வ்யடமாயிருகக வடியேனு மதுவறிவனென்று சொலலவேணுமோவெனன? இதுககுத் தாதய-ம்மருளிசெய்கிறா (அடியேனுங்கூடவி துாதியால) கூட்டு

பூ— ஸ்ரீவெகுண்டணைத்திலே எனறபடி. அதுககு எஞ்ஞானறுகூடடுதினென்கிறதோடே சுவ்யம். கூடடரிய — வ்யதஹ ஹ்ருதத்தாலே கூட சுலபகூயமான, ஹ-ஹ்மானவென்றபடி. திருவடிகள - திருவடிகளிலே, என்னை, எஞ்ஞானறு - எநதகாலத்திலே, கூடடுதி -கூடடபபுகுகிறாய, 'வ-வினை-ஹவத்-ஹ-ஹிலவவஷ-ஹ,' எனறிப போலேயொரு கவயிஅறிநதாலும் யிதிதிருகக்ளா மென்று கருத்து. * * * * ॥அ॥

அரவணையாய - நாமபாயந? இலமையோருமை - கதிஷிருமை, விபரீதஜ்ஞாநாநவ்ருஹாதிகளுமென்றபடி. தொழாவகைசெயது, உன்னைக்கணடு வெவியாதபடிபண்ணி, ஆடடுதி - அலைபபுகி அலையபபண்ணுவாயென்றபடி. வ்யதஹதாலே காணநினைத்தாலென்றகருத்து. நின் - உன்னுடைய; குரைகழல்கள் - மொழுனை

மூ— வேடனைகையெல்லாமவிடுதலென்னு புனதிருவடியேயசுமந் துழலச்*கூடுமரிய திருவடிகடகூட்டினேநான்கண்டேனே* ॥

ஆ—லோகத்திலே வருகிறமாயிருக்கும். அத்தை நீயென்பதன் விலேசியதருளகண்டேன். எங்ஙனேயென்னில்? வராகூடவிஷ யெகுலோமமுளகிகு ஜநவஹவாவஜநி த நிரவயிகூஉ ஃவெமெல் லாமதோம்படி வராகூடதவிஷய வெளாமுவெலிவ-ுகுமாக வென்னையுன்றிருவடியே சுமந்துழலக கூட்டரிய திருவடிகளேர் டே கூட்டுனையென்கிறார். ॥கூ॥

இ— துதிகின்குரைகழலெனறு நிகூஷுருகலலாம் வாழாநெரு நசொனனதுகது விளெவெஷணலழுய-ுநரலிவமாயிருக்கிறது உதாராய-ுமெனனுமிடம வுகுமாகைகாக நான்கண்டேனேயெ ன்கிறதறகு உதாராய-ுவழுங்களெலலாத்திலும முறபடத் தா துய-ுமருளிசெய்கிறார (அந்தையிதாழியால) உதாராய-ுத்தி லலிவெர தாய-ுமருளிசெயகிறார் (வராகூடதவிஷயவெலாமெ தாழியால) போம்படியெனறது — கவுரணாநாலவம் நடகதி றழுவெளயிலே தோறறுதபடியாக வென்றபடி. இதறகுக் கூடடி னேயென்கிறதேடே சுமயம். வேட்டகையெல்லாம விடுதலென்கிற தறகுத் தாதுய-ுமருளிசெய்கிறார் (வராகூடதவிஷயவெலாமெ தாழியால) வராகூடதவிஷயதனைசொன்னது வெகுவ ருதலுக்கு முலகுகாரணம் திருவடிகளேடே கூட்டினையென்றது-

ஸ—யாலையிலுத்தான திருவடிகளே, குரைளன்று கிலுகிலுமும் சூல ரணையுநியும், கூடுதி - கூநாலவிபபிபபாய. எத்தனை நிகூஷு ராஞலு மாஜிகராஞரையென்றுகருத்து- அடியேனும - நாஞங் கூட, அதுஅறிவன் - அநதவயம-ுத்தையறிவன், வேடனைகையெல் லாம - வராகூடதவிஷயாலி நிலெஸதனைதியலலாதனைதியும், வே டனைக - கூலிநிலெஸம. விடுத்து - விடுவித்து, உன்திருவடியே- உன்னுடையதிருவடிகளேயே, சுமநது - ஸிரலாவலிதது, உழல- திரியுமபடியாக, கூடடரிய - கூடுனைகளரியதுகளான, கூ-ுல-ுலி ங்களானவென்றபடி திருவடிக்கள - திருவடிகளிலே, என்னைகூ டடினை - எனனைகூடடினாய், திருவடிகளை யென்னை யநாலவிபபி த்தாயென்றபடி. நான்கண்டேனே - இதுநிஸ்ரிதமன்றேவென்றப

இ—இப்போதெனக்குக்காடுணையென்றபடியன்று; மற்றெதனாலே கவுரவணாராயணனெக்கு மஹாலக்ஷ்மியாலுணாகிறபடி இப்படியென்பதனாலேகாணைகையாலே சுதஸ்துதிக்கு வேதாந்தமும் நாராயணனெக்குமஹாலக்ஷ்மியினிடம் லாபமென்று பாடுகைதாத்பர்யஞ்சாலுமிறந்ததாயிற்று. நீ வலவ வியணுகையாலே வேதாந்தவிஷயமெக்குமஹாலய சுநயத்தைப் படுகிற விதத்தை யளக்கிறையுமென்னபபோலே கவுரவமெனைக்குமஹாலக்ஷ்மியாலுணாக்கவேணுமெனகையாலே பாடுகைக்கு வேதாந்தமென்று தாத்பர்யமருத்து. இதனாலே கீழ் யளக்கிருடைய வநயத்தைக்கண்டு எம்பெருமாணுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து தம்முடைய காரியத்தாலே இப்பாட்டிலே யவாகரநுகக்காக வெம்பெருமாணை வேண்டுகிறாரென்று ஸம்பதிவிவரணம். பதா - ஹஸ்தியிலும் வந்த விவருடைய தூதுவங்களெலாம் போட்டபடி வாசகத்தில் சின்னிருபடை வேகாஸிபபித்தருள வெத்தனேயேணுந தணணியமேபாகிலும் மாஸ்ரீகரை யுன்திருவடிகளோடே கூடுமஹாலக்ஷ்மியாணை நீயுனறிரு வடிகளே எனக்கு வேகாஸிபபிகக்கணடேனென்று தூதுவராகி ருரென்று பாடுகைக்கு தாத்பர்யஞ்சொணனதாகவுமாம். இபவ கூத்தில் திருவடிகளோடே கூடிணையென்றது - திருவடிகளை யநாலலிபபாயென்றபடி. இப்போதெனகருணைக காட்டிண யென்னை. இப்படியிருகே யொருநாயக நிஹிகதமென்னுமிடம மேல்திருவாயமொழியி னவதாரிகையிலே வகுக்கையஞ்சொலலு கையாலே யறியலாய்த்து. ॥கூ॥

✱ பத்தாமபாடடு. ✱

கீழபபாடடிறசொணண வெலாமஹாலக்ஷ்மிநாதவங்களையே சொலலுகிறதாகையாலே இபபாட்டு வேநாராகிபன்றோ? வென் னவவ தரிபபிகிறோ (விஷயெதிராகியால) கீழசொன்ன வெலா ராஹுதத்துகக வேதாசொலலுகிறதாகையாலே இபபாடடுவே நாராகிபனென்று வகுவிதமாயிற்று. எனகக வெலாமஹும் நவராயகநெகவயுங்களுடைய தொஷங்களைககாணடு வ

ழே — கணேசகேடுறறுமோகதுண்டுழ லுணையகருவி*கண்டவின்

டகதெரிவரிபவளவிலவாச்சிறறின்ப* ரெமாணடோடியா

ஆ — ரவுதகிலுமம்வோரா மபிறாகதகதாலேயென்னிலாநீ கூ

இ — தகனறு, உன்லுடைபபுய லுளாமாலு தகைக்கணடி வாகதகத

ன்று வீ கூ கிமபதகதாலே பேசுகிறானென்றுகருத்து. இப்படி கீ

ழே ளாகுயாமெதிரகதா மலாகதபபாடடிலே உன்னுடைய

வதனைகக்கணேடு ஆகரவ ஷபமெவாராமலும பிறாகதுண்னேயே

வாரா ஷாகயமாகப் பறறிமேனென்றவெவம்வாரிக்கைபோலே

"வாஹிஜ கவைகக" மென்கிற மகவுண்ண மிகதகிருவாய்மொழி

க்கு வாகியாவுரை மென்ற. வாஹிஜ கவாபிறறு வாஹிஜ கவை

கமாவது? - கூபரி சாகக ஹிஜ கவையமாயிருகதனை, ஓணடோடியா

னதிருமகளெனகிறவிடதகி லஹிபுது காகய-ர்மருளிசசெய்கிறார்

(நி சு நி ஷ-ர்மஷ சூராயியால) திருமகளாசசொன்னது மறறு

மோரானதா.

ஓண்டோடியாரெனகிறவிடதகில ஓணாவுவதனைதத் திருமக

ளுக்கு விரோஷணமாகவி பதகதுக் காகிப-ர்மருளிசசெய்கிறார்

(நி ச கூ சூராயியால) யகா - ஸ்ரீவுவைய-ர்யமான திருவுவதத

பப — டியாதல? ஹமஷ-ர்காகியாதல. * * கூக

கணடி - ரகிவதத்தைமு வரித்து, சேட்டி - வாவைத்தைமு வரி

த்து, உறறு - வுரி-ர்த்து, உறுகக - வுரி-ர்கை. வுர-ர்தனை

மு வரிதனென்றபடி மேராகத்து - மம்பதத்தைமு வரிதது. உணடி -

ரவுத்தைமு வரித்து, உழலும - சுரகூ-ஆபடாகிறகிற, ஆவுங்க

ளானவைகதில தகுதிவராமயாலேயினனாயும விஷயங்களைத

ேதடி யலையாகிறகிறவையானவென்றபடி ஐஙகாவி- வாஞ்ஞெழி ய

ங்களால, கருவி-ஜாதி யம் கணட-ஈநாவுவிகக்படட, இனபம-

வாவதனைதயும, வெரபா-ர்வாவைத்தையுமென்றபடி. தெரிவு -

அறிகைகக்கு, ஜாதி டாங்களாலே மு வரிதத்தநாவுவிகனைகக

கென்றபடி. அரிய- சுமாகுமான, அளவிலவா - சுவயிரவரிதமான,

வெரபா-ர்வாவுயிக்காரமானவென்றபடி சிறறின்பம - சிறிய

வாவைத்தையும, மறவுநாவுவாவெகுபாதுவுமான கு

தோதாநாவுவதனைதயுமென்றபடி. இதுகளெழிருதே னெனகிற

இ

ழை—டிருமகளுநீபுமேலாநிற்பக்*

ஆ—நிலைநாட்ட நிரவயிகைஞாணமாண்ணைகதாநராய்தவெவொவி தராயிருந்த இகழ்ஞாழிஞிவுரிஷிஜநங்களும் வஹாவதி

இ— முளளசியரிஷிகளைநகுமவரிஜநங்களுகுமுவெஇகழணமென்றுகாடுகிறார (இகழ்ஞாழிஞிவுரிஷிதாழியால) ஞிவுரிஷிஜநங்களை மெமபெருமாளுங்கூட வக்கிரநாஹாரமாக விருந்த விருப்புபோலே ஹமவெஷகை வாரதிம்ஞாழிகளாலே தம்மோடொதகார் சிலநுடைய நிகரநிலைநாட்டகை காணைகையும் வொஷாவஹுங்களான வெஷாபாலெகவுஞ்சுகளில் ஞிவொழுத்துகை மிகவுழுதிஹகுமாகைபாலே ஷரிஷிவாரஜநங்களுடைய நிகரநிலைநாட்டகையும இவவிடத்திலே கஹி வெரதமாகை யாஹி கமென்றுகருத்து, எமபெருமாளுக்கு ஞிவுரிஷிகளும வரிஜநங்களும வேரானவரிஜரா யிருகைகயாலே வாரொஞ்சம.

துக்குத் தாதிய-மருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். சுயவா திருமகனென்கிறவிடதது லகஷ்மணனுடைய-தனை யருளிசெய்கிறதென்னவுமாம. உடனமாகாதன்மகளிரா "திருமகணமணமகளாயாமடமகள, ஆயாவறுமமராகளதிபதி" ஜகரஞாழிகளிறபடியே வாரவதத்திலே ஹரிஷஞாழிஷிகளும நிகரஷரிகளை முளராயிருக்கத்திருமகளும்நீபுமேயென்று கூவயாரணமபணணைகூடுமோ? வெனனவிவகவயாரணம் "வாஸுதாஹமயஞ்ஹரிஃ । ஷீநாதீ யகஷீமெதெவெதய" என்கிற கணைகதிலே ஞிவுரூஹவைதிகளைகருஷீவாஹவிஹஹிஸ நிகரஷரிவரகாரிகூராவெ வாயா நருத்தைவிவக்ஷிதது அமத்வததாலே தயொஃ வாகாரஹிதவெஷீவரிஜநவரஞுசியை யிஙகு ஷாரிபடிகிறதென்று நிணைத்திருனிசெய்கிறார (இகழ்ஞாழிஞிவுரிஷிதாழியால) இஙகுவரவாநவாகுத்திலே நீபுமேயென்றவயாரணம் வாயொழிதது-

ழை—தொடே கூடபம ஓண-ஒளளியதான, இடைஜாதுமானவென்றபடி.தொடியாள - சுழ வாஷ்வையஙகளையுடையவளான, தொடி-முனைகைசரி ஓணதொடியெனகிறவிடதது ணகூதவரு கூராவரு-டைய கூராஹெஸஃ. திருமகளும் - ஸ்ரீதெவியும்.நீபுமேலாநிறப - பிரகி

அ— வனவதிரவடவஜ வுவஹாஂவஹாரிகூ வஸஹாவகூவசஸவொரிஉவிவியெ-ர் கூவொஹாமரான மொஷிமொஷஹாமஸ நாஜ்வுவஂவெவ்வுய ஜிவ்வுவரிஜ்ஜநு ஙகளநும் நீயுமேபாயிருந்த விநத மிநாஹாரமான விருபபைபகண்

இ— இவாகளை வ்வுவரிவுழிகசகூடாணையாலதிருமகளும் நீபுமென் நிறவவயாரணம வஸஂவஹாரிஜா தூ வ்வுவரிவுஜ்ஜவாமாணைபாலே திருமகளைசசொன்னது மறறு முளள ஜவரிஷீவாரிஜ்ஜநுங ஙகுகு முவஜ்ஜகூஷணமாகக குறைபிலலையென்றுகருகது. இவவ வயாரணம, ஸரணவுஜ்ஜவதிகளுனுடைய வ்யாநவ்யாவ்வுகூத் தை விவகூஷிக்கிறதாக வாவாய-ர் பலவிடஙகளிலு மருளிசசெய் தது நஞ்சீயாமுதலாளை வெளியிட யொஜ்ஜநாஹாரமாகையாலே விரொயமிலலை. * * * * *

வாரொஜ்ஜரம.

பாடடிலவயாரணவஜ்ஜதைதையெதிதபடி யனறு, ஜவரிஷீவாரிஜ்ஜ நவஜ்ஜுயை ஸ்ரூரிபபிநகிறது இவவவயாரணமென றிதுககு வ்யாவ்யாநமபணணியாயிருக்கப பினனையுமதனை யெடுககவே ண்டாவிறே, ஆகையா லிவவவயாரணம வ்யாவ்யாதாஸ்வபம வந் யொழித்தது. அதெதுக்காகவென்னில? பாடடிலே வஸஂவஹாரிவ்யு வஜ்ஜவஜ்ஜ ஜவரிவெந் தமென்றுகாட்டுகைக்காக ஙகூஷ்யாதிஜவரிஷீஜ் நங்களுக்கு வஸஹாவத வனவாவஸ்வபாவ்ஜ்ஜ வஸஂவஹாரான நிக்ரவஸ சி ரிகளும் நீயுமாய் வஸஂவஹாரிகளகலசாதே யிருந்த விநத மிநா ஹாரமான விருபபைக்கணடு என்றத, பிறறு. யஜ்ஞ - பாடடிலவ யாரணதனைதீய வெடுதததாய் வஸஂவஹாரிவ்யுவ்வுஜ்ஜமாகிறதென் னதாகவுமாம இபபடி பாடடிலவயாரணவஜ்ஜம வஸஂவஹாரிவ்யுவ வெஜ்ஜவொருமாய் ஜவரிஷீவாரிஜ்ஜந வஜ்ஜுயிமிஷ்வாரணவொருமனறி ஸ்ரீக யொழிநதபோது வ்யாவ்யாநதாதில ஜவரிஷீவாரிஜ்ஜநகுயநம பாடடிலேதிருமகளைசசொன்னது உவயகூஷணமென்று கருத்தா லேயாகசகடவது, இநத யொஜ்ஜனையில ஜிவ்வுஜ்ஜவெதாஂ வரா யாநுஂவிவகூஷிதம முனபுறற யொஜ்ஜனையில ஙகூஷ்யாதிஜவரிஷீஜ் நங்களுமெனறு ஙகூஷ்யை உதாரஜவரிஷீகளோடே சேரவெடுத் தது வதிவொராஜ்ஜவ்யு- தகுவொரதம தூய தகுயாயபகுஜாதூ ஷ்யாதுத்தாலே. * * * *

ழே — கண்டசதிராகணடொழிந்தேனைடாதேனுன்றிருவடியே ॥ ॥

திருவடியைநாரணனைக்கேசவனை ப

ஹ — டாத விவ்வாயுமிகவுயர்வசனையொழித்துதிஷ்கூஹாம

வே

கூதராஜ்வஜ நவஹாவாஜநிதிஷ்டவெமலலாம் போமபழியுன்

திருவடி கணையடைந்தேனைகுர். ॥ல॥

(திருவடியை) எமபெருமானைகண்ட வீதிகிரமயதாலே

இ — நிலாநிற்பக்கண்டசதிராகணடொழிந்தேனைகிறதறகுதாத்

பர்யமருளிசெயகிறார் (இந்தவிதிராழியால) கணடுகேட்டிதிராழி

கண்டவின்பமிதிராதைதை வாழ்ஹவர்கசிறார் (வைஷ்ணவர்ஹளுத்-

தாலே) திரிவரியவளவிலலாச சிறறிணபமெனகிறதை வாழ்ஹவர்

க்கிறார் (விகுவதுஷ்டாலே) அனடநாதனுன்திருவடியேயென்

கிறவிடத்திலஹிவெரு காமர்மX றார் (தேஷ்டூவைஹாரிமதிராழியா

ல) தேஷ்டூவைஹாழிவென்றது வைஷ்ணவரையர்ஹுவைஹாமவென்றபடி.

* நிகமனம் *

திருவடியிதிராழியாலே , கூவிநகூநாதியையஙகளைச்சொல்லு

கை வாநாராகியன்றிறுவென்ன? ஒன்று நாதியையமாய மறற

னவ விஷயஹணஙகளாப் வாதிவபஙகளென்று நினைதருளிச

செயகிறார் (எமபெருமாளையிதிராழியால) சோநதிகானறுநினைகிற

ஹ — டிபும நீபுமேனிறகிறபடி, வாவாரிகுவளாருவநுமகலதாதே

நீஙகளிருவருமே நிறகும்படி யென்னை. பஷா - பிராடிபும்நீபும

வீவாரம்வாலஹஹிஷ்ட நிதிராழி வரிஷ்டூ காரிவிகுவரவர

யாதாராய்வதி-ஹகுமபடி யெனனவுமாம். நிலாவுகை - வதி-ஹ

கை, கணடசிதா- நீபாரத்துவைத்த வாதாய-ஹதை, உன்னுடைய

வாஹுவுதாலேநீஙகளஷோஷிகளாயும்இவாகள ஷோஷஹநிதரா

யுமிருக்கிறவிருபபாகிற வாதாய-ஹதையென்றபடி. கணடு - சுவகு

வாஹாவுதாலே வாசுஷாஸகாரிதது, ஒழிந்தேன் - வரிதூஜி

த்தேன், உன்திருவடிபேயடைந்தென - உன் திருவடிகளையே வு

பாயமாகபபறறினேன். * * ॥ய॥

திருவடியை - ஸ்ரீதாரணவாதியான, அடியென்று வாதிவா

ஹகும. நாரணனை - வாசுவாயுவாளஸ்ரீயுராதிபதாரணாநுடனான, தே

வஹன - சுஸ்ரீதவிரோயியான கெரவியைநிராவரித்தவனை;

ழு—பாஞ்சுடரைத்* திருவழிசோவதுகருதிசெழுஞ்சுருகூர்ச
சடகோபன்*திருவழிமேலுரைகதமிழ்தாயிரதுளிபதிதுங*
திருவழியேயடைவிக்குந் திருவழிசோதென்றுமினே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவழிகளேசரணம்.

ஆ—யவினையேததின விந்திருவாயமொழி வலலாரையிதிருவாய்
மொழிதானே எம்பெருமானறி நவழிகளை யடைவிக்கும். திருவழி
களிலேநிவ்றெவெவெபோலேபோயசேருங்கொளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரானபிள்ளான்றிருவழிகளேசரணம்.

இ—தறகுதகாதுய—ம்மருளிசெய்கிறா(நிவ்றெவெதுஆகியால) ॥

ப—பாஞ்சுடரை- அதிதாலே உஜ்ஜ்வலனை கூர்ஷ்ண ஜ்வாலையுடைய, ஷட்ஜ்வ
லையுஜ்ஜிதீயா. திருவடி- வாரணங்களை, சோவது-அடைகையை,
தவாரணவராகவினையென்றபடி. கருதி - நினைாரயிசது, செழுங்
குருகூர்சடகோபன் - ஸ்ரீவ்யமானதிருநகரியிலாழ்வார், திருவ்
டிமேலுரைத்த - ஸ்ரீமவாரணவிஷயமாக வருளிசெய்த, இதுத
வவாரொகி. தகாவராநிவெமாணாநிவிஷயமாக வருளிசெயத
வென்றபடி. தமிழாயிரத்துள - த்ராவிடமாயாவஸஹஸ்ரதில, இப
த்தும் - இந்தபத்துபாடடும், திருவழியேயடைவிக்கும் . ஸ்ரீமவாரு
ணங்களையே வராவிக்கும், இத்திருவாயமொழிவலலாரை ஆசா
ர்யர் - திருவழிசோதது - ஸ்ரீமிவகூணநாயனதிருவழிகளை
க்கிடடி, ஏறுமின - வாகீஸ்வர்யுகதேகள, திருவழிகளிலே நிவ்
றெவெபோலே சுவ்யுக்தராயிருகக பாருங்கோளென்றப
டி திருவழிகளிலே யுங்களுகக்கிநாஹாவம் விசிகுமபடி இத்தி
ருவாயமொழியை யலுவியுங்கோளென்று காதய—ம்.

ஜ்ஞாநவைராகயாநுஷாநமாவயிஸ்ரீஜவஹாதே
ராசாநுஜஹாதெஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீ:

ஓதிலோவநிஷத்தாதயுஸ்ரீதாவஹி:.

(நண்ணைநார்முறுவலிபப.)

காரூண்யாதவ்யிதாயீ தஜுவரிஸாயி கஸ்தாநாமம
வண்ர்ம் வ்யாளஹாயர்ம்ஸஹாரி ஸாரூவிரஜணிராரூவி
லெர்ஷிதாதீவஹாஹ்ருர்ம் கூதிதநாநாஹாவெரா
ஹாரயிமதவிஹாவெர்நிதாகஸ்தாம்தீர்ம்ஸாநுவெர
லிசாவிரொயீஸ்தஹஜஹாவிஹாரஸதிஜொதிணிதாய ॥

(காரூண்யாதவ்யிதாயீ) கண்ணளாகடலகடைநதாய் - ஜெ
வலிதகுணக்கடி கம நிறித்தமாக காரூணயாலே கடலுக்கடை
நதவளய், (தஜுவரிஸாயிதம்) அரவணையாயம்மானே - லொக
ரக்ஷணார்தமாக திருபபாறகடலிலே திருவணந்தாழ்வான்மே
லே கணவளாநதருளுமவளய், (தஸ்தாநாடமவண்ர்ம்) கடல்
வண்ணவடியேணே - கடலபோலே ஸ்ரீஹாரமான திருநிறதத
யுடையனுமாய், (வ்யாளஹாயர்ம்ஸ்தாநே) வளலேமணிவண்
ண - தன்திருமேனியை யாஸ்ரிதருகநாஹவிகக வழங்கியதி
லேவரவிஜமான வளஹாயர்த்தையுடையவனுமாய், (ஸாரூவிரஜ
ணிராரூவிர்ம்) மணிவணணவடியேணே :- மணிபோலே ஸ்வாஹணீய
மான காந்தியையுடையனுமாய், (வெஷிதாதீவஹாஹ்ருர்ம்)
வெறித்துளவமுடியானேயிதாழி - வாரிஜலிதமான திருதுழா
யைதிருமுடியிலேயுடையவன யதநாலேறிகவும மொஹ்ருஷ
தனுமாய், (கூதிதநாநாஹாவ்ருர்ம்) ஆபேபிவவுலகத்து நிறப
னவுந திரிவனவும - வவர்ஹாஹாராதிநாநா ஹாவ்ருனுமாய்,
(ஹாரயிமதவர்ம்) கூடடரியதிருவடிகளை, வயதநதாலே பெற
வேணும் எனறிருபபாக்கு ஹாஸ்த்ராவஙகளான திருவடிகளையு
டையனுமாய், (வம்யமொரக்ஷவ்ய தம்தீர்ம்) கூடடுதினின் குரைகழ
ல்கனிமைமேயாருந தொழாவலகசெய்தாடடுதி - தானநினைதபே
ரைத்திருவடிகளிலே சோதிதுக்கொள்ளுகைக்கும், தானுவெ
கூவித்தாரை யகலவிடுகைக்கும் ஸாதனனுமாய், (வ்யாநுவெரொ
வரொயீ) கணடுகேட்டியாழி - சூழ்நிதாகருத்தானும பிராட
டியுமாயெழுநதருளியிருக்கும நிலலைகாடடி வவ்யுதிரிநது ஸ
ஹாதிவர்காவணவுந்தைதகழிகுமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமா

எனதன றுடையவெஜதந்திலே உசுகூமிணைபுடையவாகளுக்கு மிக
வுமே மெஹழுணுகிறானென்று "ஙணணுதாமுறுவெவிபப" என்கிற
உலகூத்திலே யாழுவாருசது விவகஞிசமென்று ஙளிசசெயகிறா.
சாமிவெஹம்வையிஞ்மிவெஃவிஹவசாஸிணைவா
வகூபுஞ்ஸாழுவாம்மெ உஃஹஃதுாzzஜூாகிவுபிதி
ராதிசாவிய்ாதெராவகூராராநிராயாசு। உபூஹீவா
வொஜி திகூவாசு வபூவவெவாவிவுஞ்ஹதிஸாகி
மொவுர் விஸ்ஸுஞ்ஹூஞ்நஸ்மக்தாநிஜவஜநபெந
நாயதிவஸவஜநாயம்॥ ॥ஙஙு॥

இஜஸகூத்திலே யாழுவார் மொகவுாவாரதனை
யநாவஸ்யிதபடியைஒருஸாஜுதகாலே
காடடியருளுகிறா

(சாவிவெஃ) எணணுராதுதுயாவினைகளும் - எண்ணிமுடி
யாதஜுாவேஙகளாலுமு, (வாவைஸ்யிஜுாஃவிவெஃ) தமருறுரா தலை
தலைபபெயஃதமாறிசகிடநதலையுமு - கூந்வைஸ்யிகளுடைய
ஜுாவேஙகளாலுமு, (வுவ்வஹஜுாவிணெஃ) கொணடாட்டமிதுாதி-
தமமுடையவுமு தம் விஷயஙக்ளுடையவுமு விநாஸஙகளாலும்,
(சாவஜூஜுாஹுவாஸவிவெஃ) கொள்ளென்று கிளர்நதெழுந்தவி
சுாதி - ஜுாவேகாரமான லொஹுவஸ்துகளி லாவகிகளாலும்,
(ஜுாஹஃதுா) இதணமேலவெனனர்சுமு - நராகூாதிகூஸாத்தாலும்,
(கூஜூாகிவுபிதஃ) மறுக்கிவலவலிபபடுதநிக குமைநதிடுக்கொ
ணறுணபா - லொஜுாரவஜுாணாஸுஃமாக வரனை வஹிஃவிக்
கைமுதலான வாஜூாகிலுவெநிதாலும், (சுநிசாவிய்ாதெஃ)
தோயேமுபபி சுாதி - லொஷிதெகூாவஸனை வாகாவை ஜுநு
ஜாஜுாணாதிகளாலே தளருகையாலும், (ஈஃபகாராநிராயா
சு) இமையோர்வாழு தணிமுடைடகதோடையிசுாதி - ஈஃப
மாகிற கூாராஸுவஹநிராயநதாலுமு, (வூ ஹீஹாவொஜி திகூவா
சு) இமையோருநதொழாவகைசெயது - வாணகசிலலாமையா
லுமு, (வூ்வவெ ஸ்ாவவெவிவுஞ்ஹதிஸாவு) கணதிசட்டுசுாதி -
சதுமுகனான லெவஷயிகஸ்ாவெவஸுஞ்ஹதாலும் மகிமொவுமாயி
ருநதிறமொகுதிதை யாழுவாதகாணமாட்டாதே இநத வஸுவஸ்ரிசுரி

ந தி வி நி ன் று மி ன் ட ன வெ ன னி ன ய ன றி ரு வ டி - க ளி லே சே த் து க்
கொ ள் ள வீ ண் ணு மெ ன் ன ற மை ப ரு மா ன ய ன் ற ா ய் தி - த் த ரு ளி ன வ ர்
ன் கி ற ர் * * * * ॥ நி நி ॥

வ ா நா ம் நி வ - ர் ா ஹ ா கூ வ ா ஏ வ் வ கி ர ா ய நா ஏ வ் வ ண - ர்
வ ய
வ ஹ ா வ ா ஆ தி ஞ ா ர ா வ ா ஆ ஹ ி ஞ ா வ ை ஏ வ ஏ ர ா - ர்
வ ஏ
நீ ப கூ வ ை ர ா ச் ஹ ஸ ர ஸ் வ ி தா தி ஞ ா வ ை ஏ வ ா வ ி ய கூ ர ண
ஏ ஸ் வ தி
ஞ ா வ ை ர ண் வ ஸ் ஏ வ ள வ ட ஞ ா கூ வ ா தி ஞ ா வ ா வ ை கூ வ ா ழி ஹி ர்
ஏ
ஸ ம வ ை ஏ ஞ தி ஞ ா ஏ வ ை ஏ ஜ ஞ ா வ ஷ ா ஜ ி ஷ் ட ந ா ய ர ம ॥ நி சு ॥
தி ஸ்

இ ஏ ர ா கூ த் தி ல ஆ தி ய ி ல் வ ு ல க த த் தி ர ா ழி ய ா ண ை மே ல
ந ா ழ் ம ா ல ை ய ை க ள ை ந த ர் - ர் ா ஞ ா ர ம ரு ண ி ச ை ய ை ய க
க ட வ ா ர ா ய் தி ஷ ் ண - ர் ம ா க வ ி ஏ ர ா ச ா ண - ர் த் ன த
ப வி ன ன ை ய ு ம ொ ர ு ள ை ர ா க ூ த் ந ா லே
வ ம் ர ு வ ி த் த ர ு ள ி ன ை ர ன் கி ற ர ா.

(வ ா ந ா தி வ - ர் ா ஹ ா கூ வ ா ச்) க ண ண ள ா க ட ல் க ண ட ந த ா ய் - வ ல
வ ந
தி ஏ ய ந ஸ ஜ ப த் தி லே வ ா ர் ர ி தி ர ா ண ை ஏ ஏ ா க ள ை ட ை ய வ ீ வ ி
வ
தி நி வ - ர் ா ஹ ா க ண ை ய ா ல ும், (ஈ வ ் வ கி ர ா ய நா தி ர ா ழி) வ ா ச ா ர ி ம ·
(வ ி ய கூ ர ண ை ச ி ஞ ி வ ம்) ஆ ர ி ய பி வ வ ு ல க த த் த - த ா ய் ப ோ லே எ ல ா
ர் க ு ம வ ி ய ங் க ள ா ண வ ் ய ா வ ா ர ங் க ள ை ப ண ண ு ம ை ய ா ல ும், (சு ண்
வ ஸ் ஏ வ ள வ ட ஞ ா கூ வ ா ச்) ர ட ி நீ வ ை வ த் த ம ை த த வி ம ை ய ோ ர் வ ா ழ த
னி ம ு ட ை ட - ச ி ஹ ா ஏ ழி வ ை ஹ ா ர ா ம ் ப வ ய - ர் த் வ ் ய வ ழி ய ி லே வ ா ச ி ய - ர் ண
ம ை ய ா ல ும், (வ ா ஞ ் வ ர ா வ ை கூ வ ா ழி ஹி ர்) ர ூ ழி ம ் ப ை த் த ா லே ப ூ ண் ட ி ர ா கூ வ
ஞ ் ச ா ல ை ப ட ி ற த ு தி ரு வ ட ி க ள ை ட ை கூ ட ி ன ை ந ா ன ை க ண் ட ே ன ை -
ஏ ண ை ட ா ட ி ய ா ள தி ரு ம க ள ் ந ப ீ ் ப ு ம ே ன ி ல ா ந ி ற ப - ர ூ ழ ி த ர ா லே
வ ா ஞ ் வ ர ா வ ண ை ை க ய ா ல ும, பெ ரி ய பி ர ா ட ்ட ி ய ா ர ோ ட ு பி ரி வ ி ல ல ா
த வ ண ை ை க ப ா ல ும், எ ம ப ெ ரு ம ா ன் த ன் ன ை ய ட ை ந த ப ோ ை க ள ் ந ் க ு
த் த ா ன ே ந ி ர ை க ி ச ய வ ா ஞ ் ர ா வ ஷ ா ய - ர் ா ர ி வ ை ய ி ர ு க ு ம ன் ற
ந ி வ ை வ தி - த் த ர ு ள ி ன ை ர ன் கி ற ர ா. ॥ நி சு ॥

ஸ ் ர ீ ம த ே ந ி ம ஹ ா ஜ ி ஹ ா வ ை ஏ ர ி ை க ா ய ந ம ः.

ஆ ழ் வ ா ர் தி ரு வ ட ி க ள ே ச ர ண ம்

ஸ ர ல ா ம ் ப த் தி ல ஏ ன ப த ா ந தி ரு வ ா ய் ம ொ ழ ி மு ற ந ி ற ை.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஒன்றுநந்தேவும்) கூவெவஷ ஜநஸஹாவாஸதந்திறுகாடடிலை முழிகைகாண்றுளனாறு ஈணிடனைவெம்னேனமுழிதந்தருளமேவணடுமை என் றுளமிபெருமானே கூவெகூஷிகந்துசெயமேதாபும் அவன தெய்தருளாமையாலை இனி இவாகளோடுளள வஹாவாவம் கூஜாநீயம ஆனபினபு இவாகளை மெவஹவாகளாகநிகாண்டாகிலும் இவாகளோடே கூட வதாநபோம எனறுபாரதது எமபெருமானுடைய வமெவஸராகூவாயவஹாகூவாழிகளை உவவாழிதது அவனை

இ— கூமெவஷவஜநகாளை மேட வஸஹாவாஸமும கூட நமகாரு ஊவஹமைனறு கீழதந்திருவாயமொழியிலை சொன்னவா இநத திருவாய்மொழியிலை அவாகாரநதகேகயாதிராஜஹாவஸமான ஸமவதாரநதை உவமெஷிசனைகை கூவஸம்ஹிமணறிவெனன கூவதரிபிகிறா (கூமெவஷவெதாழிடால) திருகருகூரதனுளநினறவிதாழிகளை நிணைந்தருளிசெயகிறா (வவாஸராகூவாழிகளை யெனறு) கூழிஸமும வாவாஸராகூகூவாமும இநத வமெவஸராகூவமுவாரசிவாவுளை திகருறுபபாணைபாலை இநதிருவாயமொழி வாவுஸிரீகூரணவாமான இபபதநதிலை வஸ்துநிரூபணமெனறு கருத்து. உயாவறவென்கிறமுகதிருவாயமொழியிலை வாரகும் சொனனது வஸாநாஹராருவெடாணைபாலும இநதிருவாய்மொழி வாரொவழிஷா ரருவெமாகையாலும ஜஹாராதியோஃ காயகூ காழிகூவாழிஹிஃ வாரதிதீரஸமிஷகை வாஜாமாகை யாலும உயாவறவுபரிலை வாரராதிவேதநதிலை வாரகமசானன தாகைபாலும நிணனனவீடடிலை ஈவதாரவாரகூமசான்னதாகையாலும இநதிருவாய மொழியிலை கூவாயாஃ வாரகூமசான்னதாகையாலும வாநராகியிஷயென்று திருவுளளம. கூடுதியென்கிறபாடடிலை யெமபெருமானகணடு வஸதாவதரண வெகூநதநிலை ஃவஸகூவாவஸதுதிஃகூவெஷ ஏவ ஜஹாராதியோஃ காமெஃ। நவிவெஷாதிநாமாதீரம தஸஸவபதிவாஜஹாஷாவாஸிகஃ' எனகிறகணைகயிலை இவருகது கூமெவஷவஜநவஸஹாவாவாஸதேவ

ஆ—யாதுமாயியுங் தேளை னைறு அவாகளுகுகு அருளிசெயகிறார. எமபெருமானை கணடு வணங்கிவிடுத்த வகுஷந்திலுஅதவணம்மாறு வடஜதிக வீகுகிரபதாலும எமபெருமானை யிழுந்துகிடகிற கூதாகளைபகுகலுளள. கூறம்பையாலும எமபெருமானை சூபாரு யியுங்தாளைனறு அவாகம்மாகுதிசதருளிசெயகிறானைறுவது ‘உஉம்வா கூமுறிலெநகுகிறநாவீ ஹஉளராவீஹவுயிவீ நாஞேரிகூநா தஉவரிஉவ வநர்நாசுாரராகவுராதிகீ, வரிஉவ வளஞெஜுஉமுகூவீசு, பெஹுவாஇஉ ஞிகுமிஉவாமுகூவீசு, கூதாவாஇஉமிகு வஙவாமுகூவீசு, வாவெகுாஹறம்வெநாராயணை சூவீஹுவெஹுா நெமராவெநா நெறிஉராவாவுயிவீ நநகூஉ தாஞை, யிகாவாஇஉராதிஹுசிதாநிஜாபஞை । யெஉஜாதாநி ஜீவதி । யசுவுரயஞராஹிவம்விமுகி । தமிழ்ஜூராவவு । தசுவு ஙெஹுகி, வவுாஞிவறவா இசிாநிஹுசிதாநுராகுாமாஞெவ வஉதுவுஞராஞெ சூகுாமாம்பூதுவுவயதி சூகுாமொமாஙெஹுவெவ ஙெஹுஜுராயாவு சூகுாமாம் வாராயணா, தவுாஇாவுா தவுாஉாதி நசூகுாமாவுவம்ஹுசிதி, வா தவுாஜுாயஙெத வுாஞிணாதிநாவு

இ— மாயமேதாறறுதாணகயாமேல அபமேபாதவாகளுகுவஞிஉமிகக வுாவுகியெதினணஅ நுளிசெயகிறார(எமபெருமானயி தாழியால)

* முதறபாடடு *

இபவுசிவுாயாமை ‘இஉம்வாசூமு’’ இதாழிகளானகூாரு ணவாகூாங்களோடுவுஇாநவாநுவாமாயிருக்கையாலே அநதவாகூாங களெலலாமஇஙகேவநுாணதியாஹிவெபாசுகளெனறுநினைத்து அநதவாகூாஙகளையெலலாம் எடுததருளுகிறார(இஉம்வாசூமு இதாழியால) இவவாகூாஙகளில வளசூலவைஙகள நாதாயணனுடைய வாகியமெனனஅ நுளிசெயகிறார(எமபெருமானயி தாழியால)

* முதறபாடடு *

இபவுசிவுாயாமை ‘இஉம்வாசூமு’’ இதாழிகளானகூாரு ணவாகூாங்களோடுவுஇாநவாநுவாமாயிருக்கையாலே அநதவாகூாஙகள

ஆ— வெள்ளியானிவ்வுலகம்வாய்ந்திருக்கிறாகூட்டமுமிவீவிழுவ
வையாரிணீ, திருந்திஜாவாழ்ந்த, வெளாகூரிய தலைவராவார்
வருஜாபெயெகி, வரிவெள்நிறமுள்ள ஜந்திரவிசுரதம் பூரா
வோடியி. பொலைவாணம் விடியாகிவெறிவர், விரைவுவாகூரா
யதுஞ்சாரிய வெள்ளாணீ வோதாயமிஜ்டாய மிறவுடாய, வ
வள்ளாணிவரிவாணி விதிரயிபம் நாமிரநிகூடுகுவள்ளிவதுடாவு
வெள்ள, சூகாரிவாவரிவெ நாமிரவரிவெயாநிவள்வள்ளிதா வெய
துஞ்சா, நாராயணவரம் வெள்ள தகுவாராயணீவோரீ। நா
ராயணவரொஜ்டாசிராதா நாராயணீவோரீ। யதுகிஜ்டிஜ
தாவுளிது துழுவி துறுரியிதவிவா। சுதைவள்ளிழுதகுவ
வள்ம வாவெ, நாராயணீவுளிகீ, வாவெள்ளாவொழிவரிவொதுரிவா
குரிவோரிவீ விடாதாவோரிவோரிவம், விரிவாவெகாவாதுவ
தாதீ) ஜாயதஜ தாநாவம்ஜநீயம - நிரிதுவாரீவாவிகூரீ- கா
ரவயவாரீ விடாதரீ-விடாசணள்ளி தாவள்ளரிவெணாவி
தாழ்சாடாவாயி நாவா கூரவாவாரிபெநிரிதுவாவாரீவரிணா
ஜாரீதிவிடாசணள்ளதிராரிவாகுஜாகீஜ தாவள்ளரீ, கூரவாவாவ
ராவிவெவரிணாதுவெகூவாவிவி நாயவரிஜாராஜ்நி வாக்வா
நிதரீ. விராவிவாகூரிய - ராதாய, வெள்ளாணீவாதாய - நா
ராயணவாவாதாய, விரிஞாவாவாவாவெ தாவெகாவள்ளிவ
தாவ நாராயணகாயள்ளாவரிஜம், (கியதுஞ்சரா)யகு- யவாகு,
தெ - நாதிவிவெ, கூஞ்சரா - வி.நா, யவாதுயதாகாரம் வாரதி,
தா, நாதிராவிவெ கூஞ்சரா. தாவாதிவாபெவுரீ, சவாதுகியொநி-
வெள்ளாவா வாயதிகுதி-வள்ளாகு கதி-ரம் வாத-காயொவெயொநி-
நிவெள்ளாவெதாவாரீ-ரீ. ஜ தாவாதிகளாயென்கிறதறகு வாகுவாவாதீ-தி

இ— வாதாதீகளாலேவாதாதுவார,(வெ யிவீவிள்வாவாயாரிணீ
தாதீ) ஜாயதஜ தாநாவம்ஜநீயம - நிரிதுவாரீவாவிகூரீ- கா
ரவயவாரீ விடாதரீ-விடாசணள்ளி தாவள்ளரிவெணாவி
தாழ்சாடாவாயி நாவா கூரவாவாரிபெநிரிதுவாவாரீவரிணா
ஜாரீதிவிடாசணள்ளதிராரிவாகுஜாகீஜ தாவள்ளரீ, கூரவாவாவ
ராவிவெவரிணாதுவெகூவாவிவி நாயவரிஜாராஜ்நி வாக்வா
நிதரீ. விராவிவாகூரிய - ராதாய, வெள்ளாணீவாதாய - நா
ராயணவாவாதாய, விரிஞாவாவாவாவெ தாவெகாவள்ளிவ
தாவ நாராயணகாயள்ளாவரிஜம், (கியதுஞ்சரா)யகு- யவாகு,
தெ - நாதிவிவெ, கூஞ்சரா - வி.நா, யவாதுயதாகாரம் வாரதி,
தா, நாதிராவிவெ கூஞ்சரா. தாவாதிவாபெவுரீ, சவாதுகியொநி-
வெள்ளாவா வாயதிகுதி-வள்ளாகு கதி-ரம் வாத-காயொவெயொநி-
நிவெள்ளாவெதாவாரீ-ரீ. ஜ தாவாதிகளாயென்கிறதறகு வாகுவாவாதீ-தி

அ—ஹ ரு தம்ஜமுதி விதி நுவஹஷ்டி தம்ஷ்டி கிஷம்பெகூ சி—ர்ஹஷளஜம
விதாஷ்டி ஜமஷ்டுஷ்ஷ்; கீ ஷ விதாஷொ ஷுகம்ஷ்டிஷ்டுஷ வெஷ்டூ ரம் தஷ்டுஷி
ஸாஜுப, ! கீ ஷ ர ஹவிஸ்ரிஷ்டம்ஷ்டஷ வ—ர்ம கூஷ்ஸ்ரி நுஷ்டுஷயாய—ர் தாம், ய
ஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷாஷ்டுஷ ஹரிஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ ஹ—ரு சி: நுஜாஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ
கூஸ்ரீ ! ஷொ—ர்யொஷ்டுஸ்ரு—ர்நு, ஷ்டுஷ்ஹாஷ்டுஷ்கூஸ்ரு ஷுயம் கூஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ
விஷ்டுஜஷ்டுஷவம் ! விஹ—ரு தம்யொஷ்டுஹவிஸ்ரிஷ்டுஷ்டுஷ ஜமதி:ஸ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ
வம் ! விஷ—ர்நு—ர்ஹ ரு ஸ்ரு ஷுயம்கூஷ்டு வ்ரிஷ்டுஷ்டுஷாஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ
தி—ர்நு தி ஹ—ரு தி ஷ்டுஷ ! விஷொ—ர்நு—ர்ஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ ரு—ர்நு:கூஷ்டுஷ
ஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ ஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டு

ஸ்ரீ—ஸ்ரீ ஸுதாரமஸ்வாமிநே நம: ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீ
மத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத் ஸுதர்சன ஸூரி விரசிதா
ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம பாஷ்ய வ்யாக்யான ரூபா
ஸுதர்சன கீதா பாஷ்யம்

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரஸ்ய ஸ்ரீ பீஷ்ம உவாச । தமேகம் பத்மபத்ராக்ஷம் ஹரிம் விச்வக்ஸேனம் ஜகத்குரும் । ஸுரேந்த்ரம் ஸர்வலோகேசம் ஸர்வது:காதிகம் முநே । ஸர்வதர்மவிதம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஸித்திதம் । ஸர்வாதிகம் ஸர்வவந்த்யம் ஸர்வஸர்வேச்வரேச்வரம் । ஸர்வாதாரம் ஸர்வபோக்தாரம் ஸர்வஸர்வஸுகப்ரதம் । ஸர்வாந்தராத்மகம் ஸர்வஸர்வஸர்வாத்மகம் ஸதா । ஸர்வஸர்வஸ்வரூபம் தம் ஸர்வஸர்வஸ்வரூபிணம் । ஸர்வஸர்வஸ்வரூபேண

அ— ஹரிகம்நவவிஷ்ணுகி, ஸுஷ்டாரம்வாஸ்மாகூர்நாம்வரஜாதா
நமுவ்ருசும், சுஹாதிவ கரிரவெஜா யஜ்ஞவெஷ்டீபதித்,
ரூத்ரம்வஹிரஸ்ரிதாவெஷவா ரூம்த்ராவ்ருஹாணஸ்ரிதம் । வெஹா
உர்வஸ்ரிதிதாராஜ ஏராவம்கூஞ்சிஷ்டவாஸ்ரிதம் । உராஸ்ரிவாநகு
ஸ்ரிதம்ர வஸவ்யஷோராஸ்ரிவாமயுவம் । ப்ரவ்ஹாவ்ராவஸவ்ஹஸ்தா
நாம சுத்ராஜெஷ்டவ்ரநிஷ்வ்ரநம் । கவ்யாயஸ்ரஸ்ரிதாவெஷவா
யஸ்யுவஸவ்ஹஸ்திராஜஹகு, யொவஸவஸாகூஷாஜிஸ்ரத்ஸ்கிஷ்ம் பத்ரவெ
ராம்வ்ருதிவ்ருதம் । தம்யாத்ரஸ்ராணம்விஷ்ணம் வஸவ்ஹவெஸம்த்ரா
ஜிவளகவஸ், வெஹாணாவம்வ்ராவஸ்புஷ்டம் வெந்ராகுஸ்ரவஸ்புஜ
வெவ்ருஜாம் । கவிஜ்ரூதாவஸிவெஷ்டாவம் நிஷ்ருவஸ்ஜிவெஜ்ஜ ।
வெஹாணாவாவஹிஷ்கவஸ்ர வ்ருஜாம்வ்ருஜஜகீவ்ருவெஹா । தந்ர
ஜ்ரூநம்வ்ருயுவஸ்ர தீவியம்ஹ்ருதிவாவந ॥ விஷ்ணம் ॥ வஸவ்ஜ்ரு
வஸம்நவஸிந்ருவம் ஜ்ரூநாராஸீவஸநாகம்ம் । வெஜவாநாஸ்ருவெபம்
வ்ருஜ்ரூம் வஸவ்ஹராகுவம்ஹவிஷ்ருவஸி, நாராயணாத்ரொவெஜவா
நஹ்ருவி காரஹவிஷ்ருகி । வந்ருஜ்ரு ஹவஸ்ரூம்வெஜாநாம வ்ரூரா
ணாநாஸ்ருவஸ்ரதீ । வஸவ்வஸிஜவாவஹவிதிவ்ரா வ்ருஹ்ரூராஜ்ரு ஸ்ருவாம்ப
ருயஜ்ரூஹாம் । விம்ஷ்ணவஸ்ருகாஸ்ரூர்த்ருஸ்ரா இதீபம்விவெஜிகீர்ரூர்திம்,
க்ரூம்ஜ்ரூநாராயணாவெஜவம் கவஸ்ருஜ்ரு ஹாதிவிதாஹவம், தவ
விவிஷ்ணவ்ருவாஜிஜ நுபர்சசுதீர்வ்ரூவாம்ஹதம், (ஹ்ருதிம்) வர
ஜாதாஸ்ரிவம்வ்ரூணு ஜிகிகவிஜ்ஹவம்விஜ்ரூம், கவிரவஸ்ரிதீஸ்ரா
நஜிகிகவிஜ்ச தர்ஜ்ருவம் । வஸிதிஷ்டாம்வ்ராவிஜிராவெஜவம் வ்ராம்
கவாவாயவ்ராவ்ராம்வஸிதிஜ்வ நுராவக்ஷவ்ராம்கவ்ளதிர்ஹவம்வஹிஜி

இ— “நாஹம்கவஸ்ரிஜ்ரூவாஸ்ரித” ஜிதீர்வ்ரு உவவாஜநம் (நுராஸ்ரு
யஜ்ஞதீர்ரு) ருதிவ்ருவெஜ்ருநுராஸ்ரிதாம் கூதிம்கஸ்ரிநுராஸ்ருயொஹவிர்ரூ
ஸ்ராஹஜ்ருதீர்ரு)யஜ்ரும். (வ்ராநுராஜித்தீர்ரு) வ்ரூணு்ரு)ஸ்ரிவம், வ்ராநுர்
ஜிதிகவஜிஜ, ஹவம்விஜ்ரூரிதீர்ரு)ஜ்ரு. வ்ரூணு்ரு)கவநஸ்ரிவஸ்ரவெ
வ்ராவெ்ரு)ரவ்ரூஜ்ரூம் - வ்ராநுராஜிதிஜிதீர்ரு)வம்வெர்கவாரவ்ரணகவஜிஜ, ஹவம்
விஜ்ரூரிதிவாகூர்ரு)யஜ்ரும் - கவரவ ரஸம்ஸ்காரம் - ஹரிம், இதி
விஜ்ரூரிதீர்ரு)ஜ்ரு. ரஸம்ஸ்காரம் - ஹரிம், நியஜ்ஞாரம்விஷ்ரூம்,
இதிவிஜ்ரூம் - வ்ராநுர்ஜிதீயாவிஜ்ரூரிதீர்ரு)யஜ்ரும் வ்ராநும் வெரொ
ஜிவம் கஇதீர்ரு)ஜ்ரு. வஸவ்ஜ்ரு்ஜிதீர்ரு)வம்வெஜ்ரு்ஹிதி உதீர்ரு)வஜ்ரு்ஜி

ஹ — ॥ ஸ்ரீவராஹம் ॥ வலராநாராயணாதெவ லஸஸ ஜாதஸ்ய
தாதிர்வோ: தவ்ஸ்ரதிராஹவதெவி லவஸஸவ-ஜ்ஞ தாம்ஹதே॥
பரிதசகவாதி-வ்ரஹ்ம வெஷ்டாவ்ருதி । லம்தவம்
வாபுஸ்ரீகாகூம் லபம்நாராயணம்வரம், ஸ்ரிஷாம்வரதெ
ரதவிவா விதிதிகந்யவெஹ தி । ஷ்ஷாரெவகவஹாராயு லஸ-ந்
தெவிவெரவிவ்ரவிஹா, கூஜகீவ்ரஹ்மணாநாதி ரபமிராஷம்
லஸ-ந்திஷவிநம் । சூவாதெவாம்தெவலம்ஸ-ந்திள தவாசிகஸ
வநாதிவாந்து । ஸ்ரீபதிதஹவாந்துவாவிகெ வெ-ராஷ்ஸ்ரீ பநஸ்திக
ரிவ । நவ்ரதாதாம்தியாவொவாஹ ஸ்ரவிக்யாவளதியாஹஸ்ரிதநம்॥
பவாதிஷ்டம்ஹி தம்வஸவ-ந்ம கிவ்ரஹ்மரதிவாதநம் । தவாசஸ
வெந்ராவ்ருதிகவிஷ்ணவி-ந்திராய ரதிகாம்வ்ரவிவரநாசு, லவிவ-ந்
வ்ருதிவாதிநவாஹுவா லஸவ்ருஷ-ந்மிபாம்பெதிந்ஹஸ்ரிநவஸ்ர । ஜம
ஹ்ரஸ்யாயவ்ஸ்ரிஹ்ரவாஹதா வீவிஷ்ணாரவிஹஷாஹஸ்ர வி
ஹஸ்ரிதயவஸ்ரம், லத்ர்யவத்ர்யம்வெந்ரவஸ்ரத்ர திஜ்ஜ்ஹந்ஹஸ்ரவ்ர
தெ । வெஹ்ரஸ்ராவ்ஸ்ரசுவாம்நிர்வஸ்ரி நவிஹவம்கெரவாசுவாரம்,
சூர்ஜ்ஹாவ்ர்வஸவ-ந்ஸ்ராவ்ஸ்ராணீ விவாய-ந்வவ-ந்ம்வ-ந்ம்। ஜஹ்ரதிகம
வ-ந்நிஷ்ஷ்ணம் யெர்யெர்நாராயணவ்ஸஹா ॥ வதசுவிஜ்ஜவாய்
நெராவ்ர்யவ்ஸம் வரிஷ்ர்வ்ரகீஹ்ராதிகாம் । வாம்பவாநாம்கஸ்ரவ-ந்
ஸ்ராளந்ரவிவ்ர, விஷ்ணவிரவவ்ஸஹ்ராயாரம் ஜரதஸ்லவ-ந்ஹ்ராதிஜ । கம்
வெஹ்ராத-ந்ரீரவ்ஸ்ரீஜம் யரிவெவ்ர்கதிவராவாவம் । கவ்ர்பவ்ர்யாஸ்ரெந்ர
யவ்ர்ர ஜ்ரவ்ரராம்பந்ரஹ்மரம் । ரஸ்ரத்ரம்கெராமியாஹ்ரவெவாய
வ்ர்ரவ்ரவாஹ்ராவ்ரவிதாரிவ்ரம் । தவ்ர்ரவெவவ்ர்யகஸ்ரக்தம் வ்ரவக்தஸ்ரம்
வாவிஹ்ரதிதயம், நவாவ்ஸ்ரவெஹவாசுவாரஜவ்ரிரிஹஜெம் நவாவ்ஸ்ரவெஹ
வாசுவாரஜவ்ரிவெவாவரம்। நவாவ்ஸ்ரவெஹவாசுவாரஜவ்ரிவிவெஹவகம்நவா
வ்ஸ்ரவெஹவம் வ்ரணிவெதிவ்ரவ்ரீஹதி ॥ கூசும்கெராயவ்ஸம்ஹவெவாஸ்ரஹ்ர

இ — கூஜதிவ்ரயா-ந்ம். விஸ்ரயா-ந்தொரிதீவளஜீ. வ்ரவெஸ்ரநாசு.
வ்ரவெஸ்ரநாவ்ரயா-ந்கூநாசு, வ்ரவெஸ்ரநாவ்ரயா-ந்வெகவிஸ்ரியாதாஸ்ரநா
விஷ்ணரிதிவ்ரவ்ரவ்ரதஜதிவ்ரயா-ந்ம். (யஹ்ரிஹ்ரஸ்ரஹ்ரஸ்ரிதம்) வொவி
ரிஸ்ரஹ்ராஜீம்) திவ்ரஸ்ரவாநா ஜீஸ்ரவாஹ்ரஸ்ரிதஜதிவ்ரயா-ந்ம். வெஹ்ராவ்ஸ்ரவாசு
வெஹ்ராவ்ரவ்ரஸ்ரவாஸ்ரவாசு, வரம் — உசுகூவ்ஹ்ரஸ்ரவாஸ்ரஸ்ரம், வ்ரவஸ்ரதாவ்ர்வர்
ரிஹ்ரஸ்ரிதய ஜதிவ்ர ரீவிஹ்ரஸ்ரிவ்ரவ்ரதிவ்ரயா-ந்ம், விஹ்ரஸ்ரிதீரிதிவ்ரயா-ந்ம்:

ஏழ — என்றுநதேவமுலகுமுயிருமற்றும்யாதுமிலலா* வன்று
நானமுகன்றன் னோடுதேவருலகோடுயிர்படைத் தான்*
குன்றமதீபான்மணிமாடமோங்கிநக குருக கூரதனு*ணின்ற

ஆ — வாழுவாவஸாவ்யுதம் । கூகுவ்யுவாஉவஸாஜாதா ராஜிவர்
வயஸாவ்யுதம்" இதுரதி வகுலுவ்யுதீதிவாவ வாராணைவ
வ்யுஹ்மிதங்களான வகுலுவாவநிவஉவாகூ ஜாதிதகளாலே உ
தாஜ்ருவவஸாவவதிவ்ருவ்யுதி வகுலுவஹ்மிதஜாத வரிவ்மி
ண்ஸ்ரவலம்வ்யுயாம்புஜம்பவ நிதிஸ்ருணதரண வலம்வரணாஜிவ்
லுதயா வ்யுஹ்ரஸ்ருதரதி வவ்ஸ்ருதிதயா வவ்ஸ்ருஜமஉ
பாஸதயா வாம்பவகலுவிவஉவ்யுசயா வ்யுஹ்ரஸ்ருதரதிவவ
வ்ஸ்ருவ வவ்ஸ்ருவ்ஸ்ருவ்யுதயா வவ்ஸ்ருதிவ்யுவஜ்யுதயா வவ்ஸ்ருதிவவநிவாய்ஸ்ருதயா
வவ்ஸ்ருநீயஜ்யுதயா வவ்ஸ்ருவ்யுவாவிதயாவ வர்கிவாஉ்யுசாநனைப்,

இ — பாட்டில வர்கிவ்ஸ்ருய்ஸ்ருதற்குத் தாத்துய்ஸ்ருமருளிசெய்கிறார்
(வதாஸ்ரிஸ்ருவெதிரதி வர்கிவாஉ்யுசாநன யென்றுமளவாலே)
அதில (நிதிஸ்ருணெதுகம்) இதீயவாஉதாத்துய்ஸ்ருக்குயநம். (வம
வஹாரஸவ்யம் வர்யுஜவாஉாவ்ஸ்ருவ்வம்ஹ்ராவகம்) வ்யுவஷ்டிவம்ஹா
ரகதாஸ்ருவ்குருசானனது ரகுஷ்கவ்குமிவஷிவ்குவாதிகளுக்கும் உவ
வகுஷ்ணமெனறுகருத்தாலே தாணமிவஷிவ்குவாஜிஹ்ரவாணம், திருக்
குருகூரதனுளநின்ற என்கிறதறகுத தாத்துய்ஸ்ருமருளிசெயகிறார

ஈ — தேவும் - தெவஜாதியும், வவ்ஸ்ருதிவாகளுமென்றபடி. உல
கும் - லோகஙகளும், உயிரும - ஜீவாணிகளும, மறறுமுயாதும -
இன்னுமுளளடான வவ்ஸ்ருவவ்யுதகளும, ஒனறுமிலலா - உதப
களான இனவமியான றுமிலலாத, ஒனறு - அநதவ்யுவ்ருவ்வு
ஹிதவசிவ்காலத்திலே, நான்முகனதன்னோடு - வதாஜிஸ்ரு
வனனோடகூட, தேவா - தெவதைகளையும, உலதோடு - லோக
ஙகளோடு, உயிர - ஜீவாணிகளையும், படைததான் - வ்யுவஷ்டித்த
வனன, இது ஆதிபபிரானுக்கு விசிஷடணம் குன்றம்போல -
நிரிகளபோலே, மணிமாடமீடு - தாணிகூரயமான மாடஙகளுய
ாநதிருக்கிற, மாடம - ஹ்யுவம, திருக்குருகூரதனுள் - ஸ்ரீகூ
ரகூரநமநியிலே, நின்ற - வவ்ஸ்ருவாலயஸ்ருதம்பஙகளிலே

மூ—வோதிபபிரானிறக மறறெதிதியவநாடுதிரே* ॥க॥

நாடிநீரவணங்குநிதியவழு முப்பைமபு முன்படைதிதான்*

அ—வவ-ஹவ-ஹுஹறைபிருந்த நாராயணனேயொழிய வேறொரு மெஉவதனை வயிராபுரபணியமாக நிதிகிறிகோள? மறறுமொரு மெஉவமுணடோ? வெனறுகொண்டு மெஉவதானால பூவணராண வாகனாக குறிதிதருளிசெயகிறார். * * ॥க॥

(நாடிநீர) ஆகலாலிபபடி நீஙகளாபுரயிகக்ற மெஉவங்க ளநெகமும உஙகளுசமும காரணமாநிதிறைப், «வவ-ஹவ-ஹ-தாதி ஹ-ஹ-திவ்விவ்ஹாம் மெகாவெளிதாமாணாறு, ஐஷ-ஹூயாவதி

இ—(வவ-ஹவ-ஹுஹறைபிருந்திமவன்று) தாரீயவாஹதிதிறருந் தாதையர்மநுளிசெயக்ரா (நாராயணனேயிதாஹியால) தெய் வபுணடோனென்றது - வெ கம்தீமாணமெஉவமுணடோ?என்றபடி.

இரணடாம்பாடல.

கீழபபாடலில ஹமவங்வாரஜதனை உவமெஹரிதது கூறஞ தாம்தஹாபுரபணதனை உவமெஹரிகக்றானென்று வம்மிக்காடுனை ககாக அருளிசெயகிறார் (ஆகலாலென்று) ஆதலாலென்றது - வேறொரு வெ கம்தீமெஉவமில்லாமையாலென்றபடி. இதறகுதிரு நகரிபை பூபுரபிபுவிநாளனகிறதோடே சுவயம கீழபபாடலிலே வவ-ஹகாரணகூறுசெய லலுனையாலே இவாகனாரகுறிதது அவன்காரணமாயிருகனையு ருசொலலிறறுமிறற. வாபுஜவாஹதிலுத யுரைகிறார (நீஙகளி தாஹியால) விடலசிர் எனகிறவிடதிலஹஹிவ்ய திவ்யளானவாஜா ணஙகளை யெடுதது நுழைகிறார (வவ-ஹஹிதாஹியால) விடல

மூ— ஆதிபபிரான் - காரணஹுதனை உவகாரனை, நிறக - வளநிலஹ்தனையிருகக, மறறு - தீயு தரிகதுமான, எதிதியவம் - எநதமெஉவஙகளை, நாடுதிர? - தேடாநிறகிறிகோள. ॥க॥

பலலுலகோ - ரூவிவெஹஹுத்தாலே பலவகைபபடட வளகிறை காள? நீநாடிவணஙகும - நீஙகளதிதிதிதி சூரயிகிற; நெய்வ முமமெஉவதனையும,உமமையும- உஙகளையும்,மூன - வெறுவக்கை யுதநிலே, பணடதான - வழ்வதித்தவரான, வீடல - விஹஹு

மூ—வீடுலகுபுகழ்தாதிபதிராவணவனமேவியுறைதோயினை* மா:—
மானிடசுழுந்தழுகாயதிருக்குருகூரதனை* பாடியாடிப
பாவிதுசெனமினகள பலலுலகோபரந்தே* ॥உ॥
பாதந்திநெய்வழும்பலலுலகுபடைநதன்றுடனேவிழுங்கை *

ஆ—வதற்கிதை, யயாரதுநிஜலயிஃ, வதற்கொயாபத்தி
கொடியகிதுராஹவைளரஃ" இதாதி வ்ராஹுசாதந வாரா
ஹாதி வாராணவாகு வதுகிவாஹுசாதநா நயிசாகிமயாவலம
வெயகூயாணஹாணமணனை வலிவற்சாரனைழுந்தருளியிரு
ந்த திருநகரியை சூழுயியுதோனைகிறார. ॥உ॥

இ— சிர் என்கிறதைதுனரச்கிறார (சுநவயிசுதாதியால) ॥உ॥

பூ—ரவரிதங்களான, நிதாங்களான வெனறபடி. சீரபுகழ- கலுா
ணமாணங்களாலும ரகஷகவகீதி-னையும உடையவனை, சீர -
கலுாணமாண்ம, புகழ - கீதி-ர அவன- வாலிஜனை, ஆதிபபி
ரான - வாயதோவகாரகன், மேவி - சூழுந்தது, உறைதோயில-
வலிநகிறதிவ்ருஷாநமான, நலைபடுக்கையும வாழுங்களுைய உண
டாயிருநக வாவிஜபுிணைடய தொடிறகாற கடையிலை கிடக
கும் தாயைபோலேரகஷகாவெகூரான வாவஸாரிகளுகுறை
விடமாகையாலே வாதிவாதநிறகாடிலை அவன் சூழுந்தது வ
லிகிற திவ்ருஷாமான எனறபடி. மாடமாளிகை சூழுந்து - மா
டங்களாலும மாளிகைகளாலும சூழுபபடடு, மாடம - ஹர்ம்ய,
மாளிகை - ஹாவாம, அழகாய - உஸ-ர்நீபமான, திருகுருகூர
தனை - ஸ்ரீகுருகாபுரிநாயகியை, பாடி - வீதாவுகிஸயத்தாலே மா
நமபணணி, ஆடி - நத-ர்நம்பணணி, பரவி - வாஹாஜாவாமாக
வாகீதது, பரதுசெனமின்கள - வ்ராவித்துசசேசருங்கோள உக
பபாலேதிருநகரியையுமும வாழுங்கோளெனறபடி. ॥உ॥

பலலுலகோ- ஒக்வைவிதாதாலே நாநாவியாளகிசா
கள? பரநத - விவீனர்மான, ஜாநஸபக்தாதிஹிராகிஸயிசரா
னவென்றபடி. தெபவமும - மேலுஜாதியையும, வாவ-ர்தொடாகின
யுமென்றபடி பலலுலதும - டலவிபவொகுகளையும, பணடதது-
வாவதிதது, அனறு - அநத காலுத்திலை, வாலுடயகாலுதிலை
யென்றபடி. உடனேவிழுங்கி - யாமவடிவுதிராணமடபணணி

ஆ—(பரந்த) "நரிஹராயணஸ்ஸ ஜஹாத்தம்மிலை விஸாலம்வ்யி
வீவரித | ஸாவாயாம்திஷ்டவ்யுகூஷஸ்ய வ்ருஷ்ணாயோம நராயிவா
வயர்ம்மெவ்யுயிவீவாஷ ஜிவ்யாஷாத்ரஸ்ணஸ்வாவ்யுரித | உவவிஷ்டம்
ஜஹாராஜ வரிஷ்ணாஸ்ந்ராஷஸ்யுஸாநம் | ஹாஷவஷ்டவிஸாஷா
கூம் வொஷாவெஸ்யுராஜிஹாரக | உஷ்டிஷ்ஜிநயாவ்ரியாக ஜ்யுஷ்டம்
ஹாஷவராஜம்ஹஜ | சதவெஸ்ரு ஜிஹாம்ஷவஷ்டம் திஷ்ணாகூஷஸ ஜிஹாத்
நம் | ஜஹாஹ்ரிக்ஷாகரிஸ்ராஷாகூஷாக் கிர்ஹவாஷயி ந்ஷ்டகி | வீ
க்ஷாஜஹ்ஜிஹ்ம்விஸ்ரு ரிதகஷாவ்யுக ஜிஹாஷ்வி, ஸ்ரவொசஷஹாஷ
ஸஜுயெ ஜஹஷவ்வெஹராஷாஷவக் | ஸ்ரீஷபாயவஸ்ராஸஹஷாஸ்ரு கர்ஷஸ்ர
ரணம்ஹரிம்" "ஜ்ஹர்விஷ்ராவி-ஷவக ரெ" "தீர்ணிவ்ஹாவிஷக
ரெ, கு ஷ்ஹ்தாயரி தீர்ஹரதம் கயாஜிஷாகிராஸ்ரு வ்ரி கயர்ம் வ்யுஷ
ஷ்ணகி விஷ்டவ" "ஸ கயொஜ ஸவிஸ்ரீணர் கிராஷ்டஷ்ரி தம்தி, ஸ்ர
ணஜ்தம் | நிஷஜீஜ ரிதிஷவம் கூரம் ரிஜீஷ்வஸ்ரி சரிவ்யரம் | ஸிரி
ஷவம்ஹ நரஹீம் ரொக தீர்க்ஷாஸ, ஷ வ்ருஷ்ணம் | விஜ்ரஷ்டஜிவ்ரிதீ
கூரம் ஜாஜி தர்ஷவ்ரஜிஷ்வ தஜஹம் | வீரவ்யுதிரம்யுதிஷவம்யம் ஷ்யுதி ஸர
ஷ்ரிஷ்ரஸ்ரிரம் | வீரிநாஷ்ஹ தகுஷ்டீர்ஷரம் வ்யுஷ்ஷஷ்கூஷஷ்ரஜி ரி
ஜ்ரிதம் | ஸ்ரஷ்ரி ஷரவ்யுவிஷ்ரஷ்ரம் வாஸாஹாஜிஜ்ரிதாஹாஸீ: |

✻ மூன்றாம்பாடம் ✻

இ—உடனெழுதுங்கி கருது எனகிறவிடத்தில சுஹிரவுதிதக
ளான வுருண்ணங்களைக்காடுகிறா (நரிஹராபதி காரியால)
ஞாறுநாதிவுமெனகிறவிடத்தில வுராகூவுதிவுஷுடம செலலிறு
றுசையால இஙஙிக செஷ்டாவிதிவுரூபம விஷகூதி தமென்று
கருதது. "நரிஹராய" மிகாரிகளை யாயிவிராவுரு தி ஷாகூம
ஷ்ணஷ்ணங்களைக்காடுகிறா (ஜஷம்ஹாரி காரியால) ஷாகூவ
திகம் - ஷெஷ்ணஷ்டரவரு, இடநதுனன்கிறவிடதில சுஹிரவுத
மான வுருண்ணதனதைக்காடுகிறா (ஸதயொஜநதி காரியால)
"நீலஜீஜரிதிஷவாகூம" மென்றிருக்க "விஷ்டஷ்ரிவ்யுதீகூம
ஷாதி காரிஷதிதஜஹம" எனறது. நீலவண்ணமிகுவபிஹாவ்யுராகுவபாம்,
வ்யுஷ்டிஷகூஷ்ணம. யதிவ்யுராவிபம, "விஷ்டயஜ்ஞ ஷயாரா விவ" மென்று
கிறோ. வாகூயுஷிஜ என்றது - நிமாணாதிகளுக்கு விரோஷ்ணம,

மூ—கரந்துமிழந்துகடந்திடந்தகண்டுமெதளியகிலமீர்*சிரங
களாலமாவணங்குந்திருக்குறுகாதவுட்* பான்றிறமன்றிப
பலவுலகீர்தெய்வமறறிலமேசுமினை* ॥கூ॥

ஆ—வையிவ்வுலணாகம்-ஸ்ய வுலிவெஸாரவா கமும்ராவா த
மஜிவுதுஹாம் ராவா கமு சமும்ஹ கம்। வுஹுவெ-ஸ்காகூவி தாகம்-ஸ்ய
உவ்வுரெஹுணஜவாரமாம்' ஜ சுராஜிவாகூவிஜவவெ-ஸ்ஸராகூ
வ
வ-ஜிவுகஜிவியஜமஜிமராணாஜீராணகூ,துவெணாஜராணாஜிநாரா
யணஜிவ்வெவஷ்டி தங்கசீகசுணடு இவனேவவெ-ஸ்ஸரா னெனறறிய
மாட்டுகிறிலீர? அவனலலது மறறிறைதெய்வமிலலை, உணடாகில
அத்தை ஒருவர்சாணைதாமேல வாயிபுகுசோளென்கிறா. ॥கூ॥

இ— பாடடில வெஜ்வ-ஸ்ய-ஸ்த்தைபுரைசகிறா (நிவிலெ சுரா
ஜியால) பேசுமினேனென்கிறதறருத் தாதய-ஸ்மருளிசெய்கிறார்
வ
(உணடாகிலி சுராஜியால) ॥கூ॥

* நாலாம்பாடடு *

கிழிரணடுபாட்டிகளிமேல வாஜாநுராவுதாலும் ஒன்றுந்
தேவுமென்கிற பாடடில விரெஷஸாவுதாலும வெஹுதீகாம
மவசுகாய-ஸ்கு தசுவர்காராகுவாஜிகளுச சொலலுகையாலே
சு
கடீஸாராகும் வஜிமாயிருக்க இபபாடடிலும அவாகளுகது கடீஸா
வ
ராகுவதுசொலலுகை கடநவெகூஜி தமன்றே? வென்ன சுவதாரிப

ரா—கரந்து- ஸ்ரவஜிகா இவய-ஸ்ஞ ஸெகூகூஜியிலே நிறைதது வை
த்து, கரக்கை - மறைகக்கை - உமிழநது - உஜிரணம்பணணி, ஸ்ர
வஜித்தெனறபடி. கடநது- தீரவுசீரைப் கு ஜிணம்பணணி, இடந
தது-வராவஹராவெனைய ஸ்ரஜிதைபை உஜரித்தபடியை, கணடும்-
ராஸுங்களாலே விசாதமாக அறிநதிருக்க சுசெயதேதும, தெளி
யகிலலீர - நாராயணனே வவெ-ஸ்ராவெனைறறியமாடடுகிறீரில
லை, அமரா - வைஹாஜிகளா, சிரங்களாலை - ஸிராஸுகளாலை
வணங்கும - வெஸவிகுமபடியான. திருகுருகூரதலுள - ஸ்ரீகூர
ராகூடமுரிபிரிருகிற, பான்திறமன்றி - வராலுகது வுகாரா
மாயலலது, திறம - வுகாரம மறறு - வேறுபிருகிற, வுதது
மாபிருக்கிறவென்றபடி. தெயவமிலலை - வெஷ்ணவ. பேசுமின - பே
சுங்கோள, உணடாகில வருதுசோலலுகேளென்றபடி. ॥கூ॥

ழூ—பேசதின்றசிவனுகுமபிரமனறனகுமபிறர்கு* நாயகன
வதினகபாலநன்மோக்கதுகணடிகாண்மின* றேசு

ஆ— (பேசதினற) வெஹோவாஉராகளுடைய வமெஸ்ஸாயகும
கூநாஓநவிஜயமிறே யெனனில? அநதகூநாஓநம் "கதரநாஸர்
யணஃஸ்ரீஓங்ஙு ஜயாஹிகூஷாஂவெயாவிதஃ । கதிவெநவஸகூஂவா
ஸ்ரஂ நவொஜ்ரணவிஷாரிதம । ஜஹதீஸ்ரவகீயாராகதஸ்ரயுர்
கதஸ்ரயுர்நிஸ்ரயுதா । ஸவஂவாஜ்ரணஂகூவாயுகூ வொராஉஊகதஜ
ஸ்ரஂநம । ஜிவ்ரஂவஷஂவஹவஸ்ரதெகூ வாயாராZதீரவ்ரவாஹிதா।

இ—பிக்கிறா(வெஹோவாஷியால) கீழபபாட்டிகள ஹமவஸ்வாராதி
வொயநஓாதிரவாஙகளென்றும் இபபாட்டு வொராகூநாஓ
நஉஜ்ஞவாரமென்றும் வாஜ்ஞவிதமாயிற்று. இஙகு கூநாஓந
ங்களாவன, வெஹோவாவெஸ்ஸாஃ ஜமகஸ்ரஷ்டாகூவாகூ, பிளெஸ்வம
தளெஸ்வம யயாகூயாயாஜிஃ - ர்ரஷ்டாஃ வெஸ்ஸாஃ, ஜமகஸ்வம
ஹாராகூஜிகூவாகூ, பிளெஸ்வம தளெஸ்வமயயாZவஸ்டாஜிஃ,என்கிறவை
திரெகிகள. யஜுர - கூவிதாஜிகூம வாகதாஸ்ரகூம்கூயாஸ்கூவாகூ,வட
வகூ,என்று வாஜாநெயநஓருஜமதகாணவெவாயிதுதுரூகியில
"யாதாயயாவஸ்ரிவாஸிகூஉபகூ" இதாஜிவிஸ்ரஷ்டாவெஹோவென்றுதல;
விஸ்ரஷ்டாவெஸ்ஸாஃ ஜமகஸ்வம தளெஸ்வமயயாZவஸ்டாஜிஃ, என்கிற
திரெகிகள. யஜுர - கூவிதாஜிகூம வாகதாஸ்ரகூம்கூயாஸ்கூவாகூ,வட
வகூ,என்று வாஜாநெயநஓருஜமதகாணவெவாயிதுதுரூகியில
"யாதாயயாவஸ்ரிவாஸிகூஉபகூ" இதாஜிவிஸ்ரஷ்டாவெஹோவென்றுதல;
விஸ்ரஷ்டாவெஸ்ஸாஃ ஜமகஸ்வம தளெஸ்வமயயாZவஸ்டாஜிஃ,

பூ— மாமதிளசூழ்தழகாயதிருக்குருகூரதனுள* ஸ்ரீசன்பாலோ
ரமம்பறைதலென்னைவதிவிகிபாகமே* ॥சு॥

ஆ— திகாஹம்வஜநாவ்ரானெ சுவிழாக்தம்ழஹாஸபம। சுவவ்ரி
தம் வெகுஸாடெ ஸாவஜுவிஹதாழ்ஜ। விஷாஹ்ரவாஹாசுவா
ரெராணி சுவாஜம் தத்விஹவ்யா। வொழித வெஹாயாயாகம்
வாவ்ரஜாயநம்யா। திதிவ்ஹஸம்சுவிராடெவ வம்யவிசுவ்ரு-டா
சுாஜீசூதம்। ஜஹாசிஸராணம்டெவம் வாவ்ரிடெவழஜம்விஹாம்। தி
தவ்ஹஜவாஜ்டெவம் வ்ரூஷ்வாஜஸாவ்ஹரெவதீம। ப்ரா வாவ்ரா
வசுஜம்டெதவா ழம்யசுாநாழவ்ரூக்சுஷ்ணாசி। ஸ்வெஹாணாஹம்
வாஸாவ்ரூஷ்டி” ஐதர்ஹிஸாவ்ஹவாயிகமாகையாலே உங்களால்
ரஸம்ஸ்யவெகுந சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மாதர்ஹிகளுக்குமும் நாய
சுான் அந்த நாராயணனேனென்கிறார். ॥சு॥

இ— சுவிழாக்தம் ழிஹாஸபாசுவிழாக்தாவ்யும் ழிஹாவ்ஹாநம், வாஸ
ணவி வெகுதர்ஷி தர்யம்-ரி. ராமோவாஷிஷி வாஸாணவீம் வர்ஹாத
தர் “சுவிழாம்கதி தவ்யவெகுஷிதே” ஐதிவ்யநாசு.விரிஹ்ரவ்ய வாவ்ரா
தர்ஹாதர் ஸிரவ்ஹசுமும் ராவ்ரவ்ய தவ்ஹாநஜநர் வாவ்ரா சுார்
ஹசுமும மமவதா தவிதொவநமும் தம்யாஸநீஸராதீவ்ஹாயசு
மென்று கருதது. ராவ்ரவ்ர் வாதசுவிதொவநத்தைச் சொனன
தர் வெஹதர்வீபாவ்ரா வ ஜிம்சோவசுசுத்திறகும உவ்ரவசுஷணமெ
ன்று நிணைத்தருளிச்செய்கிறார (திதிவ்ஸம்சுார ஹர்ஹி) ஸாவ்ஷ
ரெவதீ - சரகட்டை, பேசினனளன்கிறதறகுத தாஷ்ய-மரு
ளிசசெயகிறார (உங்களாலி தர்ஹிபால்) ॥சு॥

ப — மாமதிள- ழிஹாவ்ரூாகாரத்தாலே, சூழ்ந்த- வரிவ்ரூதமாய்,
அழகாய - வாஸ்ரூமான, திருக்குருகூரதனுள - ஸ்ரீகாரசுகா
வரியிலிருக்கிற, ரசனபால-வாவ்ர-ஸ்ரான விஷயத்திலே, பால
என்று வாஷ்டிவ்ரெயை-வ்ரூயம ஓர-வத்தாம்யொர்ஹலலாத, அவம-
சுவஹ்ரூதனை, சுநீஸாரசுகதை யென்றபடி. பறைதல - சொல்
லுகை, இலிஙகியாகு - வெளம்பிகாகசு, விம்ம - சுந்தோஷ,
சுந்தோஷ வர்யாநமெஹ்ரூதசுாகசென்றபடி. எனலவது? என்ன
வர்யொஜநத்தைஉடையதாய்கடவது, நிரயை-க்கு மென்றபடி ॥

மும - இவிஷகத்திடடபுராணததிருஷநசமண நருசாகுபருமவிஷது
வாதுசெயவீரகளுமற்றுதநதெய்வமுமாகின்றனர மவிஷது
செனனெறகவரிவீசும திருகருகூரதனுடபொவிஷதுகின்ற

ஆ—(இவிஷகத்திடட) வெம்மைபொராணநிஷேரான நீஷகளும
மறறும ஸாகேதாயுகூராகஷவாஷகஷவணக கவிஷ வதிஜ
யிதாநஷவாஸிகளானவாகளும, மறறமுஷகளுடைய மஷஷவங்

ஐநதாம்பாட்டு.

இ—சமணருச் சாக்கியரும மவிஷதுவாதுசெய்வீரகளு மென்கிற
திறஞ்ச தாதயமருளிசெயகிறார் (ஸாகேத சாஷியால) ஸா
கெயா-யெளஷம், உயுகூ- கணாஷம், கூஷவணகொ-ஜிநம், சுந
ஷாநம ஸாஷவாயிதமாணஷ்ம வெம்மைபொராணாஷிஸாஷவக
ளாலேதாமே ஸாஷ்டாஷிசஞகதபாரகவும வாயிக்கிறேமென்பாரை
நிரவிககிறதெனறு வம்மதீவஷவிஷிதை, பொவிஷதுநின்
றபிரான நுருமெதயவமுமாகின்றனனெகிற வாசாநாயிகபாணதத்

ப—தெனனெல - சிவநதிறலலானது, மவிஷது - கூஷியஷமாய,
கவரிவீசும - வாதரம்வீசாநிறகிற, வெயவாகவிரதிகளான செ
னனெறகள வவராகவிதபரிஸஷகளாயசைகிறபோது வா
ரம வீசுகிறபோவிஷதகிறதென்றுகருதது. திருக்குருகூரதனுள்
கூவெதநதகளான சென்னெலகளநகூட வெம்பெருமாணுகது வா
தரம் வீசுகிறதென்னுமபடி வெவஷவபுரீயையுடைத்தானகூரா
கூரநமரியிலை, பொவிஷது நினற - வரிவரணகாஷ்ணாய்நினற, பி
ரான - உவகாரகன், இதுக துஆகிநினறனென்கிறதோடகூடம்.
இவிஷ்கதது - வெம்மவிஷயதநிலை, இட - இடபபட்ட, வதிவி-ஷ்
க்கபபட்ட, ஸிவவெம்மாதிரமாக ரவிகபபட்ட வென்ற
படி. புராணததிருமை - வராணதனதை வேதாணமாகவுடையரா
ன நீஷகளும, சமணரும - வெஜநாகளும, சாகயருமை - ஸாகே
ருமை, வெளஷாகளுமென்றபடி. மவிஷது - ஸாஷதிகஷ்ங்களாலே
உபகாரமாய், மறறுமை வாதுசெயவீரகளும - வாதுபணணுகிற மற்
றுமுளள நீஷகளும, வெயோயிகாதிகளெதிரான்னபடி. நும்திரப்
வழும - உஷகளுடைய வெதவஷகளும, ஆகிநினறனென்கண்டீர - இப்
படியித்தீனக்கு மதுவாதாவாய நினறனகிடீரென்றபடி.

ழே—பிரான் கண்டமிராண முமபொயபிலலீலபோற றுமினை ॥ரு॥

போற றிமறறோதெயவம பேணபபுறத் திடுமெமைபினனே*

சேறறிணைத்தலலீரும வீடபெறறு லுலகிலலியென்றே* ⊥

ஆ—கரநமெலலாம நாராயணாதிகும். இவவகயற்தில வுசாண மென்னென்னில்? கூஞ்வுவிஷ்ணுஸ்ரீவஷ்ணவ ஜநாநாமவஸ-ற்தா, சுஹ்ருஹ்ருவாஹவஜஸ்ரு வஸ-ற்ம நாராயணாதிகும், கிவராஜாதா ஜ்ரவ யெவாநெந்ருஷ்ஹிவஸம்ஜ்ஞ தாஃ" இதுவாஜிவாகூறுகள, ஆதலா லவநை யாறுயியுங்கோளென்கிறார். ॥ரு॥

(போற்றி) இபபடி நாராயணனே வஸ-ற்நியதொவாகில், தன்னையே யாறுயிக்குமபடி எங்களைபபணணுதே வேறறுருவஞ்ஷ வங்களை யாறுயிக்குமபடி பணணுவானேனென்னில்? பேணபபுறத் இ—துகருத் தாகய-ற்மருளிசசெயகிறார(நாராயணாதிகுமென்று) ஒன்றும்பொய்யிலலீலயெனறது வொாக்காவெய-ற்வுசாணவுசுஹ-ற் நவாரமென்று காடடுகிறார (இவவகய-ற்தநிலிதுாஜியால) போற றுமினெனகிறதறகுத் தாகய-ற்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவி துாஜியால்) * * * * ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

ஸமஸ்தாரமஜ்ரவய-ஷ்ட யஜ்ஞகுளான றுஞ் சொலலாதவி பபாடடு இத்திருவாயமொழியிலீலஸம்ஹிதமாமோவென்னவஸ்தரிப பிகிறார (இபபடியிதுாஜியால) உலகிலலீலயென்றேயெனகிறதறகுத்

ஸ—ஏனறுமபொய்யிலலீல - இவவகய-ற்மெலலாம் வுசாணவஸிஷ மெனறபடி. போறறுமினை - அவனை வஸ-ற்தியுங்கோள, போற் றுகை-வஸ-ற்திகளை சூறுயியுங்கோளென்றபடி * ॥ரு॥

மறறோதெயவம - வேறறொருதெவதனை, போற்றிப பேண - வஸ-ற்தித்தாறுதிகுமபடி;புறத்திடு-எமபெருமாணுகுப புறமபிலீலைவதது, ஸஹவஜிஜ்ஞவராகதியென்றபடி. உமமை - ஸ வஸங்கஜி-ற்காரிகளானை நீங்களெலலாருமு, வீடபெற்றுல -தொகுத்தையடைநதால உலகிலலியென்று - வொாகுய-ற்தைதயிலலாதேபோமென்று, "வா ணாதுவுவாவாஜ்வே" மென்கிற ஐய-ற்தெதபோமென்று

மூ—சேறறிறசெனனறகமலதீமாங்குதிருகருகூரதனு*ளாறற
வலலவன்மாயங்கணிரதறிநதிருதோடுமிதே* ॥கூ॥

ஆ—திடநமை யினனேநறறிவைதததிலவீருந்வீடுபெறறுல்
லஉவஸுகூழ்பாஷஜஞாக்கள, ததிசுகூழ்நா முணவஉகு
ளை யநாஹவிக்சகடவதான விநதம்ஙாகூழ்பாவிஷெ யழியுமென
று இநதவொகூழபாஉவஸ்ஜ்யஷாமுாக வஸுகூழ்காரிகளான
வுங்களை யநத வஸுகூழ்நா முணமாக விபபடி வெலதாஙாரத்
தை யாறுயித்து ஸம்ஸரிதகும்படி ஸவஷாஷஜனை வாழவா
ராஷனதானே பணணிபாநனிறன ஆதலாவிதனதையநிநதறிநது
ஸம்ஸாரநீயுதிவசிவஷாகூமான வாழவாராஷம்ஙெகுயஷா
தயஷாமாக வவனை யீணடிணைசென்றுறுபியுங்கோளென்கிறா ॥

இ—தாதபாமருளிசசெயகிறா (வஉவஸுதாழஷாதாழியால) வி
ஜ்யஷாமாக வெனகிறதறகுப பணணியருளினெனகிறதோடே
சுஙபம் ஆறறவலலவன மாயஙகணிரதனகிறதறகுத் தாதபா
மருளிசசெயகிறா (ஈவஸுதாழஷாகூரிகளி தாழி பணணியருளிண
ணெனணுமளவாலே) அதில ஸம்ஸரிசகுமபடியெனணுமளவாலே
போறறியிதாழி தேறறிவைத்த திதாழைதததிறகு சுயஷாமும்
ஜஷிஷாதமாயிறறு வஸுவஷாஸ்ஜ்யவைதத்லே ஆறறவலலவனை
றது வாவாதம அறிநதோடுமினெயெனகிறதறகுத் தாதபா
மருளிசசெயதிறார் (இநத ஸம்ஸாரெதாழியால) ॥கூ॥

ஸா—ங்கினைத்தென்றபடி. சுவயாரணமிவவயஷாதநில ஸம்ஸயமிலலை
யென்னைகாக அது - உங்களை யிபபடிபணணினது, இதுகரு
மாபமெனகிறதோடே சுஙடம சேறறில - சேறறுநிலத்தில, செ
னனெல - சிவநதநெலலுகளும, கமலம - தாரஸவஙகளும ஓங்
கு - வளருமபடியான, திருகருகூரதனுள - ஸ்ரீகூராகூவா
யிலிருகிற ஆறறவலலவன மாயஙகணிரா - மிகவும் ஸகதனை
னவனுடைய வாழ்வயாஷவெவதிதம்கிரா, ஆறறவெனறது - மிகவு
மென்றபடி வலலவன - ஸகதனான அறிநது - இபபடியுங்களை ய
வனொவறிபபிகிறனென்னு மிடைதனதைதெளிநது. அறிநது -
ஜாநயாகூரா, வுவதிரவெ ஜாநயாகூரா யெனறபடி.
ஓதினை. ஓதுங்கோள, ஸ்வுமாகஸம்ஸாரதனதை நிகரு தியுங்கோள

ரு—ஓடிபோடிபபலபிறபபுமபிறந்தமறதிரானிதபவம*பாடியா
டிபபணிரகபலபழகாலவழிபோபறிகணமூர* கூடிவாணவோ
த்தநின்றதிருகாதுருகூடாதனை*

அ—(ஓடிபோடி) மஹவகாஞாரதனை யாரூயிந்தால மஹாகூஹாளி
யூபொஜநஙகள வலிபபாரதகாவென்னில? இவவளவுமவரவிவ
வநாஹிகாலுமெலாம் நெவசாஞாரதனை யாரூயிதறின்ன

எழாமபாடடு

இ—வெஹாஜநஙகளை பெதிதது நெவகாஞாரஙகளை யாரூயி
யுங்கோளெனகிற விவவடூவாஹம் வருஷமனதிரூவென்ன வவ
தரிப்பிதகிறூர (நெவகாஞாரத்தையிகாஹிபால) இதறபவெகு
ணைய வரிஹாரிகைகபிலே காகுப-டூரகைபாலே வவபூயொஜ
நமென்றதாயிறறு. ஓடியோபு-பபலபிறபபும் பிறகதுளனகிறதற
குக் காகுப-மருளிசசெய்கிறூர (இவவளவுமிகாஹியால) மற்
றூர்நெபபமிகாஹினை வரூஹவரிககிறூர் (நெவநெதிகாஹியால)
கண்டூரென்கிறதற்குக் காகுப-மருளிசசெய்கிறூர் (என்னவிகா
ஹிபால) வநிவ-ராய-த்துகந வரி காகுப-மருளிசசெயகிறூர்

இ—ளென்றபடி. வரவஹாரபாதிக்கூரணாயக-ரீ, ஸீவபூமாக வபூவநித
தையப்பண்ணுவதேகோளெனறு வாகூர்காகுப-ம். ॥கூ॥

ஓடிபோடி - "முதாமுதம் காரிகாசிரமுஹனெ" என்கிறபடி
யே நின்றவிடததிலே நிலைமேயோடி தநிரநது, பலபிறபபும -வெ
ஹாவியபொநிகளிலுட, பிறகது - ஜநிதது, மறறு- லாபவபூதிரி
திமான, ஓர - வதறூம பொருமலலாத, நெயவம - கூரூமேலு
வதனை, பாடி - ஸீதியாலே மாநமபணணி, ஆடி - நதரூமபண
ணி, பணிநது - வரணாசிமபணணி, பலபடிகளை - வெஹாவரகா
ரமாக, வழி - ததிவூவதாராயநவியாயசாஸதாஹஙகளை, எதி- உ
தாரொதாரமாரூபிதது, கணடூர - ததூமதனதக கணடிகோள,
ஸாரமாயிநபபதாரு வமபினறிகே பொழிநததனை நீஙசளே
கணடிகோளெனறபடி. ஆகவா லடியேன விடுஙகோளெனறுகருதது.
வானவா - உபகரநதகு நெஞஙகளானஜநிகளை, ஈடிகாள, கூடி- வாவவீ
ஹ நிதாராயகனெனறு, எதத-ஸாரூகிகபடி, நிருகருகூடாதனுள
நின்ற - திருநமரியிலே நினறுவனை, உபகரநதகுடைய நெஞஙகளை

மூ—ளாதிபுடைகாடி பாதிலூராதி திக கழனைபடுகுவதுசிவ* ॥ள॥

புகழிடமைபிறுலை கடமாகணைடையாவினா*

அ—யாரியாஜமம்பெறறி? ஆனபின பாதமூலுவதாஞோநகனைவிட

டுபோனிநதுங்ன்ற பிரானதிருவடிகளையாறுயிபதென்கிறா ॥ள॥

(புகழிடமைபிறுல) ரூஉரூனைபாறுயித்தன்றே? தாகுடும்பை

யன வாஹ்ஹவதிசம்பெறறுதெனனை? அவறுமை வாஹ்ஹிவதிசம்

பெறறது, நாராயணனுடைய வருவாழுதாரலை,

இ— (ஆனபின்பிறுழியால) சாரீபகடாழுதுகருதி தாதையுடு

மநனிசெயகிறுா (போலிருதுனைவிறுழியிடால) ॥ள॥

*எடடாயபாடடு *

கவொருதாகூயழிகளாலை ரூஉறுநகுங்கூட ரகூஉக

ணைபிருக்கக கிழதாசாலலபபடட நாராயணனுகது தாகுடும்பை

யரகூனை மேரதீபாமாகதாசாலலபபறறு திருநகவதிசாதாதசாசா

லலுனகையிங்கே யவுமாக மனறே? வெனனவவ காரிபபுக்கிறா(ரூ

உரனையிறுழிய்ால) ரூஉறுழிகள சிரகூங்கொடுகைமடடாரா

கிலுமை வருயொஜநாஞோரவுகொடுகைகணடோமேயென்ன? அது

வும நாராயணாயீங மெனகிறதாகைபாலை வுமதிமென்றதா

யிறறு. உயயகொணட தெளிநதி னைமுடத்தைசகாடடுகிறுர்

(வாஹ்ஹிவதிசமபெறறதினறு) (நாராயணனுடைய பிறுழி)

ஸ—செயகிறுதைகைகணடாகிலுமை நீஙகருமவினை டாறுயிபுகோ

ளென்றுகருதது. ஆநிபுடைகாடி-ஹமவதுந-ஹவதீபாலை யாடு

கிறமரூவினை யுஜமாசுவுடையனை. புன- வகூழீ, இஙகே மரூவினை

சுசாலலுகிறது. கொடி - யுஜமை, ஆநி - ஜமசுகாரணலை நிகணை,

மூதாதிகு - வுஷ்டிகு, ஆடிமைபுகுவது - தாவுதனைபடீகாரி

படது, தாவுதனைபடீகாரிபுஙகோளெனறபடி. புகுவதென்றது-

ஹாவெவியிஜீவுயொமுவுஷாடீயம. * ॥ள॥

ஆடிமையிறுல - மொஷவுதியாலை, புகது - உளபுகுது

கதொழமுலுயெனறபடி. தனனைகைகணட - கூபுருபணீயனை தனனை

வாகூதாரிதாதவனை, மாக்கணடியன - தாகுடும்பினையனென்று

பெயருடையவனை, அவனை - வாரணவுயவிஜனைவனை,

மூ— நகபிரான மன் றுய்யகொண்டது நாராயணனருளே*
தொகுகலர் தடந்தாளை முவெளித நிக்குருகூரதனுள* மிக
வாதிபிரானிறமறைறதெய்வமவிளம்புதிரே* ॥அ॥

அ— இவ்விடத்தில ராஜன வார்ராஷகாரசாதுமே. ஆதலா
விடபடி. வேவ-ட்ஸ்வரண நாராயணனேயொழிய மறறொனன
மெஷவத்தைதக கொணடாடுகிறீரென்கிறார். ॥அ॥

(விளம்புட) கூஷ்ஜ்ரவ்மெஷவகனவிடடு

இ— ஜவமெதவதகஂ காசோநஂவெய்வ விஹிதந்நி தாரு। வஷசோ
தாவிதாவெவ யாஷஂகஜுவிதாசிஷஂ। உயாநஂஜிவெஷாஹவி
தாவஷவ-ட்ஷஂசி தவாவஷ்ஜஂ। க்ஷஂ, விவெஷாநஂஜாரஂவெஜ்ரா ஜஜா
ஷாஜஂஷஜஂஜாதி தஂ। ஜுஷஂா நஂஜிவெஷாஹவிதா ஷஷஹிஷவ-ட்வா
வாஜஂ॥ இதாஜிஷ்ரஜாணவகளிங்கே சுஹிவார தவகள. ஆனால
ராஜன ஜாக-ட்மெயபூனாகூஹிதாரனென்கிற வாவஹிஜிமெயங்களே
யெனன? இங்கஹிவெவ காஷ்ய-ட்மநுளிசசெயகிறார (அவவிடதது
விதாஜியால) விளம்பு நிலரெயனகிறதறகுத் தாதய-ட்மருளிச்
செய்கிறார (கொணடாடுகிறீரென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாடடு ✳

பாட்டிலஹிவெவ காஷ்ய-ட்மநுளிசசெயகிறார (கூஷ்ஜ்ரவ்ஜ் தாஜியா
ள்) விளமபுமாறு சமயமென்கிறதறகுத தாதய-ட்மருளிசசெய்கிறார்

ப— நகபிரான - நமுனை உவகாரகன, நிமஂவொரஜுப ஷ
வொவதிசதுவக்காரகுனை ராஜ்ரனைறபடி. அன்று - அநத கூ
ஜ்ஜிவெஜியிலே, உபயச்கொணடதும - உஜ்ஜீவிபபித்தும, நிஜ்ரூ
பயத்தைபபோகஷி ராகூஷித்ததுவுமென்றபடி நாராயணனருளே-
நாராயணனுடையகூமிவெயாலே, தொகுகலர - வெகுஷநாநவ
ணர் வொஜுஜாஜிகளான, ஆலர - வொஜுப, தடம - விவெஜுங்
களான, தாளைநீவணி - கெஜுதகீவுகூஷஷ்சஜுள வேவியாகவுடைத்தா
ன, திருகருகூரதனுள - திரு நமரியிலிருகிற, மிகக - ஷ
வ-ட்யிகனை, ஆநிபபிரானனிறக - காரணவஸ்துவனை உவ
காரகன நிறசசெயமேத, மறறு- தவுகிரிக்குமான, எதெய்
வம - எநத வெஜுவதனை. விளமபுநிர - சொலலுகிறிரகாள, விள
மபுகை - சொலலுனக - கொணடாடுகிறிரகாளென்றபடி. ॥அ॥

மூ—விளம்பும் துசமயமுடனையா கியுடறறுந்தன்பா* லளந்து
காணடறகரியனுகியவா திபபிரானமரும* வளவிகாடனை
னூசூழ்தழகாய திருக்குருகூரதனை* புளவிகாண்ஞானத்
துவைம்மினுடனமையுய்யகொண்டுபோருறிலை* ॥கூ॥

ஆ— வெஉவொஹ்ரு கூஉவ்ஷ்ரூஹ்கீவஷஹஷ்ஹ ஷ்ஹுகூ-ஷ்ஹுர்
வஹ்ஹுவ வஹ்ரு-ஷ்வொர்ரு-ஷ்வஹ்ரூவஹ்ஷ்ஹுகீகூளை வொர்ரு8வொர்ரு
ஷனைழுந்தருளியிருந்தகிற திருமாளிளை கூழுயியுங்கோளுஜீவிக்
கவேணடியிருந்திகோளாகிலென்கிறார். * ॥கூ॥

இ— (வெஉவொஹ்ரு கூவுஷியால) அளந்துகாணடறகரியனுகிய
வெனகிறதனுந்த் தாயுபோமருளிசெயகிறார் (கூழுயியுங்கோளை)
தாழியால்) உளங்கொணளுனைத்து வைம்மினென்கிறதறகுத் தா
யுபோமருளிசெய்கிறார் (கூழுயியுங்கோளை) உயபகொ
ணடுபோருறிலெனகிறதைதுரைகிறார் (உஜ்ஜீவிகவேதாழியால்) ॥கூ॥

ஸ—விளம்பும் - சொலலபபடாநிறகிற, ஸுவைதா்வாரமாயிருக்
கிறவென்றபடி. ஆறுசமயமும் - கூவிஷவாதம்ஜனகாணாஉவள
மதனிஜநவாஸுவதாவு வெஉவொஹ்ரு வஷ்டியங்களாலும்,
மறறுமவுவையாகியும் - மறறுமுளள தாஉஸுஷ்டியங்களாலும,
தாயாவாஉநிரீஸுரதீதாம்வகூழி கூஉவ்ஷ்டிதங்களாலுமென்ற
படி. தன்பால - தன்விஷயததிலே, அளந்துகாணடறகு - வரி
ஹ்ஹுவித்துகாண்கைக்கு, அரியனுகிய - கூஸுகூஞன, ஆதிப்பிரான
மருவ - கூாரணஹ்ரூதினை உவகாரகுன் பொருந்திவவிகதும்
தெஸுமான, இதுகுருகூருக்கு விசெஷணம. வளங்கொள-வாவ
உஞ்ஞுங்களான, தண் -ஸீதளங்களான, டிணை- கழனிகளாலே,
பணையென்றுகழனிகுபபெயர். சூழ்ந்து - வரிவ்ருதமாய், அழகா
ய - லாவண்யமான, திருகுருகூரதனை - ஸ்ரீகூாஸுகாவேரியை,
இதுக்கு. வைவமினெனகிறதோடே கூடயம. உம்மை - உங்களை,
உயபகொண்டுபோக - உஜ்ஜீவிதபபித்துக்கொணடுநடகக, உறில -
கூவெகூஷிதகில, உறுதை - கூவெகூஷிகதை. உளங்கொள - உள்ளத்
தாலேகொளளபபடட, ஆநவமானவெனறபடி. ஞானதது - ஜ்ஞா
நத்திலே, வைம்மின - வைபபுகள், திருநமரினை ஆநவாஜ்ஞாநீ
தை வணமபுருஜீவிதகைதகென்றுகருதது. * ॥கூ॥

மூ— உறுவதாவதெதனதே தவுமவவுலகவகளுமறறுநகன்பான*
மறுவின்மூதாதேபோடொத்திநினையுநின்றவணணமிறகமேவ*
செறுவிறசெநநெறகருமபோடொங்கு திருகுகுருகூரதனுட*
குறியமாணு நவாகியநீளகுடககூதனுசகாடசெயவதெ*ஐ॥

ஆ— (உறுவதாவது) வாவாயாரணவிழ வாம்போலே விடெயமான வவ-ஜழுத்தைபுழுடையனை சுஜவாசிவஹாவனைபக்கொண்டு செறுவிற செநநெறகருமபோடொங்கு திருக்குருகூரதனுள நின்றநனின குறிய மாணு நவாகிய நீளகுடக்கூத்தனுக காடசெய்வதெயுறுவதாவதென்கிறா. * * ஐ॥

பதிதாமபாடடு.

இ— எதனதேவுமிதாழி மூதாதியோடதனதுக்குத காதைய-ம மருளிசசெய்கிறார் (வாவாயாரணைதாழியால) இத்தனையுநி னறவண்ணை நிறகமேவமென்கிறதறகுத் காதைய-மருளிசசெயகிறார் (சுஜவாதிதாழியால) ஐ॥

ஸ—எதனதேவுமெ- வவ-மிடெவகனுமெ, எவவுலகவருகமெ - வவ-ம் மொசுகனும், மறறுமெ - மறறுமூளள - வவ-ம்வவஸகனும், தனபாலெ - தனனிடத்திலே, தன்வாசிவத்திலே யெனறபடி, மறுவிலெ - நிரவதயமான, மூதாதியோடு ஒத்து - தவுசமமை வி தயுதாதோடு வாதுஸமமாய், தகவியெயமா யென்றபடி இத்த னையும் - இவ்வொருக்களெலலாம, நின்றவணணமிறகமே, இருக தபடியே இருக்குமபடியாக, தனக்கிவை விடெயபான நிசகுலெ யாமமெலெ என்றபடி, சுஜவாசிவஹாவனைபக்கொணடென்கை. செ றுவிலெ - நனறாக விளெயத்தகநிலெனகளிலே, செறுவு - விளெநிலெம், செமநெல - சிவந்த நெலலுககள், கரும்பாடு - ஓகூடாக்களோ டே, ஓங்கு - வளரும்படியான, திருகதருகூரதனுள - திருநகரி யிலெருகிற, குறிபமாணுருவாகிய - வாசநெ வைஹவாசிரவிவ னை, நீளகுடக்கூத்தனுகு - நீவ-மான குடக்கூத்தை யுடையவ னுகு, குடககூத்து நீவ-மானையாவது அது தாதாயுவாக்கு மொயுமானதோ நீமன்றிகமே மேல - வவ-ம் காயுத்திலும கெழுக் குமவாகளுக்கெலலாம மொயுமாயிருக்கை, ஆடசெய்வதே - நிகெழுகூய-மபணணுனகையே, உறுவது - உவிதமான்து, ஆவதா

மூ — ஆடசெய்தாழிப்பிராணை சோநதவன் வணகுரு கூாநகரா*

ணடகமழ்மகிழமாலைமாறினன்மாறன்சடகோபன்*

ஆ— (ஆடசெயது) ஈமவகூலெகொஙகுய-ர்ாகி ஸீ தலூாழ்ஜ தகிப

தீடாகாவமாஹந வஸ்வுரவாஹஈாதி வஸ்ரிவமாதி நீரகிமய

வஸ்ரமஙயவிகுவஸ்கூலெகுவஸ்ர ஓாஇ ஙஙகூப்தி வகூஷ்ஸ்ழுரான ஆழ்வார்

நிகமனம

இ—விரஹதரான ஆழவார் நாடகமழமகிழமாலைமார்பினனென்று

தமக்கு வகுஸ்லூாஹரணகவஙவணி-ர்க்ஈக கூவஙஙதமன்ஸ்ரிமென்

ண? ஙலெகொஙகுய-ர்ரவஸ்ஙாஹஜநு ஸ்வளஜ்ஜுவுவண-ர்நஜ-ஸ்வெந வஸ

வுயநுதையை கூந-ஸ்வஙயிகைகயிலே தாகுப-ர்மென்றுகாட்

டுகைக்காக ஆட்செயுதென்று சொலலபபட்ட ஙலெகொஙகுய-ர்த்தை

கூழுதி தீடாகூமாக ரஸ்விவிகநிறார் (ஈமவஜி தாழியால) ஆழிப்

பிராணைசசோநதவனென்றது ஈமவகூவாழுஸ்ரவாமாய் வஸ்

ஸ்ரவாவஸ்ரஸ்விவகுகூவாழிவாமென்று நினைதததருளிச்செயகிறார்

(வஸ்ரவாவஸ்ரஸ்விவாழியால) இஙகாதிஸ்ரவைம வஸ்ரஸ்ரவையர்ாயம்

வஸ்ர ஸ்விவவஸ்ரவஸ்ரவாவஸ்ரவஸ்ரகூவம் நிரகிமயஈஷ-ர்ாவஸ்ரகூவம். மா

தாவஸ்ரவஸ்ரவாவஸ்ரவஸ்ரகூவம் நிரகிமயளஜ்ஜுவாவஸ்ரகூவம். வஸ்ரவாழ்

வஸ்ராதிவஸ்ர ஸ்விவமாதிஸ்ரஸ்ரவஸ்ர கூஙஙகூப்தி வகூஷ்ஸ்ழுஸ்ரஸ்ரவிவி

ஸ்ரஹ: நாட்கமழமகிழமாலை மாரபினனென்கிறதைதயுரைதகிறார்

(நிரகிமயஎதாழியால) ஙகூவஸ்ரம — வகுஸ்ரடம, வேட்டைகயா

ஸ— வஸ்ரகூஸ்ரமானது, ஙலெகொஙகுஸ்ரயும பணணுனகையே உயிதகமும்

வஸ்ரகூஸ்ரமும மென்றபடி. * * * ॥ய॥

ஆடசெய்தது - வாரகெவாவஙஈஸ்ரஸ்ரஸ்விவமான வாஸ்ரிகூஙலெகெ

ஸ்ரஸ்ரதைதபபணணி, ஆழிபபிராணைசசோநதவன் — வகுயாரனை

உவகூாரகூனைக் கிடடினவரான. இநதகிடடுனை வஸ்ரஸ்ரவாரானை;

அவ்வினைபபோலே கூநநநிலை-ர்ாரானையென்றபடி. நாடகமழ -

கூஸ்ரிநவவாரிசடமான, நாளென்று நதிதநவாவகொ, கமழுன்று

வாரிசடம மகிழ்மாலைமாரபினன் - வகுஸ்ரடசாலையை வகூஷ்ஸ்ரஸ்ரிலே

யுடையவரான, வணசுருகூாநகரான் - விலகூஷணகுராகாநமதை

நினை-ர்ாஈகூரான; மாறன்சடகோபன் - மாற்னென்கிற குழபபே

மூ— வேடனைப்பார்த்தானைபாடலாயிரத்துளிபபதுமவல்லார்*
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாகாமறறனுகைபதுவே* ஈகஅ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பரமவைஷ்ணவவிஷய நிராகரணபடலத்திலே சொன்ன வாயிரத்துளிபபத்தும வல்லாரைத்துதிவே பரமபதமாவதும மறறு திருநாடுவேண்டியிருக்கில அதுவுமாகளைகபதனகிறார்.

திருகருநைகபபிரானபிளளான் திருவடிகளேசரணம.

இ—லென்கிறதையுரைகிறார (பரமதாழியால) மறறதனால வைகுந்தமாகாரை மோஷமாகசசொலலுகையாலே இதிரு வாய்மொழியறிகையே முந்தினமயமென்று வ்யஜதமாகிறதென்று நிஷைத்தருளிச்செயகிறார் (இதுவிதாழியால) ஈகஅ

ஸ— நலடையவரான ஆழவார, வேடனைகயால்சொன்ன - மமவஜி ஷடாஹநிவஸஸத்தாலே ஆநுளிசசெய்தான, வேட்டை-சாஹிநிவ ஸம, பாடலாயிரத்துள - மாயிரவஸுரஸததிலே, இபபத்தும வலலார - இபபதது பாடடுகளையும் சுஹ்ருவித்தவாகளுக்கு, மற றது - வநசஉரகாலஸ்ருவ வரநிவஹமதிறகாடடிலும வேறு படடதான, மீடசியின்றி - புநராவருத்திரஹிதமான, வைகுந தமாகர - விஷ்ணோரநுபாவமான்து, கையதுவே - கர யுகதாலே, மறறதுஎன்கிற விம்ஸஷணத்தாலே வநசஉரகா ஸ்ருவம் வ்யவசிதமென்றுதோறறுகிறது. * ஈகஅ

ஜ்ரீநிவாஸாநுஷ்டாநஸஹயஸ்ரீமதுஇஷ்டாதே
ராஜ நாஜ்ஞயாஸெயிகாயநஜீ.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதுஇஷ்டதாசபுரஸ்தாவநை.

(ஒன்றுந்தேவும்.)

ஸ்ரீமதுஇஷ்டவிஷ்ணுகுருபரமஸ்ருஷ்டிஸ்ரீ
வாஜநாநாம ப்ரகாஸ்ருவாபாஸ்ரிதயதிவரேண்யாய
வரவரமுநயே நம இதயயஜ்ஞயா நாகும்பயா
நாமேத்ரு ஸ்ரீயஸாம்ஜிகுவ்ராஹவரவரமுநிராஹ்ருத்ய
(ஸ்ரீமதுஇஷ்டவிஷ்ணுகுருபரமஸ்ருஷ்டி) ஒன்றுந்தேவுடிசூர்ணி - ஜஹன்

வுடையதாயிருந்தாலும் தாழ்ந்த குலத்திலாவது பிராமணர்களிடத்தில் (வகுலவுவ
ரமணவ வீட்டிலாகாவது) தாழ்ந்தவனாகப் பிரம்மித்தல்வழு முயலையுழு
ன்பதைதான் - வெளிப்படுகின்ற மெலிவுகளையும் வருத்தித்தல
ஞ்சுகையாலும், (ஜகாகாரகூடாஉாவாஉகூவாசு) பரந்ததியவ
டித்தாலி - வடுடையாடிதாதுவுதியாறே எல்லாரையுந்திருவயிறுறி
லேவைதாதுரகூடித்து பிளவு வெளிகாடுகான உமிழ்ந்து வனவதி
ஞியானவுரவாரஞ்சுள்படுண்ணுணுகைபாலும், (ஸ்ரீவஷியிவாரணாசு)
பேசுனினறசிவணுகரும பிரமனனுகரும பிறாகதும்நாயகுன
வதேன - உயாரிலெகூடவுவம்வாரண கூவாயுவிவ்ஜாஉகாழிகளிபப
ண்ணி வெளாரவுரகள வரிக்கணைபாலும (வவ-ஃவெஉவாதுவா
வாசு) மறாறுறாதியவழுமாகிநினாறன - வவ-ஃவெஉவாதுவாரும
சுதொராதாவாய நிறனைபாலும, (தீசுசுஜ-ஃாநாரவிவாவைஉ
விதாரணதீ) எலேரும்மிதிபறறு லுலகிலுவியென்றே - ஸாவஸ்
ஐபாரிவெஉ குலியாதுபடி சுஜ-ஃாமாரவிவெமாக வையடுஉாநம
பணணுகைபாலும, (விவதரியயுஜுவாசு) ஆதிபுடதிகாடியா
திலோதாதிகது - விரோயிநிராவாதஸீயுனன வகுதீஸாஸின ஐஜ
மாகவுடையணுகைபாலும, (சாகு-ஃம்பவாவதாஉீ) சூழிஸாவைத்
தாமில சுவாரீஹிளுவாஸுபு-ஃவிவவிதி கவுதகள வம்ஸுவதீதங்கள
புகதிணையிணுலி கூாழி - அளாதுகாண்டறகரியமுகிய நீளதுட
ககூதாதணுகந - ஸாஉரனியாபுணுயிதாத சாகு-ஃம்பவபின ஸாஉரன்
தனைகபிலேகூடிடுகதிகாடுகக அவனின ஸகுவிகைசபாலும, கவ
ரிஹிளுணுகையாலும, கவ கரிதாத நுளி சுஸுபு-ஃமிவவிதி கவுகளின
பபணணுகையாலும சூபுரீ கரபகூஷணாவு-ஃமாக பூரீகூாஸாகூா
வாரியிலே எழுந்தநுளியிருகிறபொலிநதுகினறபிராமின வவ-ஃ
வெஉதா வாவு-ஃஹளதினனறு ஒனறுநிதவுமெனகிற உபாகாத
திலே ஆழவார உவவொழிதாத நுளிஸுரென கிறார ॥நிஎ॥

நிமிசுஸுவ-ஃதெஸுமிய-ஃவஹஜுவெஹஸுவஹிஉா
ஸுதிநுாநுவஹஷம் சொராவொழிவாகூலுவஹஜுந
கூதகூசாயீ-ஃகூகிமிவாவறிமிவெஉ ா வாபூகூம
வஹஉணளிமவஹஜுநவரிஹுாதா வெகூபுதிஹுா
வய-ஃபவிவம் ஸுஷுவம்நிமஸுஷுவிவாஸுாஉதிநுாதபா

॥நிசு॥

ஸ்ரீ — மான் — இப்படி கர்ப்பூரமான திருநாமங்களாலும் வேதவாக்கியங்களான ஸ்வாமியுடைய திருமேனியழகையும், ஸ்வாபாவிகங்களான ஞானாதி குணங்களையுமுடையனாய், ஸ்ரீமான் விஷயத்திலே ஸ்வரூபாதி விரோதிகளான ஸம்ஸாரத்தை விட்டுப்பிரியாதே கூடியிருக்கும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையனாய், விரோதிகளை ஸ்வயத்தனமாகவே நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையனாய், தன்னிடத்தில் வைத்தமுதை யுண்டதான போகரூபமான திருப்தியுடையனாய், ஸர்வேச்வரனாய், ஸ்ரீமானாலே ஆதரிக்கப்பட்ட ஸ்வாபாவிகமான ஞானாதி குணங்களையுடையனாய், ஈச்வரனான வாஸுதேவனை ஸ்வஸ்வாதீனமான ஸ்வபாவங்களையும் கபளீகரித்த ஸ்வரூபத்தையுடையனாக்கி ஸ்ரீயபதியான திருமாலே ஆழ்வார் கண்வளர்ந்தருளினாரென்கிறார். ॥நு॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசாய நமஹ

த்ருதீயோபதேசகாரம்.

ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே
ஸ்ரீமத்யஸ்ஸ்ரீநிதிமனகவாஸ்வாதிதாந்ருயுக்மம்
காருண்யாதீகுணமஹமதம் வ்யாஜஹார ப்ரபேதே
ஸர்வம்ஸஹ்யம் ஸரஸமனகம் வாஸுதேவாஹ்வயம் தம்
வந்தே ॥ங॥

வ்யா - இப்ரகாரத்தால், உபதேசரூபகாரணவாக்யமான நாலாம் பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிகளாலும் வேதவாக்கியங்களான பத்து ப்ரமாணங்களையும் அனுஸரித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ) முதலான திருவாய்மொழியில், நாராயணசப்தவாச்யரான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வாமித்வ, ஸ்வாதந்த்ர்ய, ஸ்வரூபாதி ஸ்வபாவங்களை ஸ்ரீமானான ஸர்வேச்வரனே உபதேசிக்கையாலே ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று அருளிச்செயதார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில், நிரதிசயபோக்யமாய நிரதிசயபோகோபகரணமாய நிரதிசயபோகஸ்தானமுமாய் நிகரில்லாத திருத்துழாய் திருவாழி திருச்சங்கு முதலிய திவ்யாயுதங்

வடிணவாணைகயாலே வயை ஜவைவாமஹாமுனைனறு அருளிச்
செயதார. மூன்றாந திருவாயமொழியில, எம்பெருமான் கூறிய
தோடு ஒருநீராகக்கலந்தருளி அவாகளுடைய கூதாதீயங்களோடு
தனகது வடிவழகை களாக சுவிகாரிகைகேடான வெவஹவி
மொஷதனை யுடையவனெனறுகொண்டு தாஷூபஹரணயிகவாதி
முனைதனை அருளிசசெயுகையாலே தியஃஷ்டினைனறு அருளிச
செய்தார நாலாநதிருவாயமொழியில, எம்பெருமானுடைய வி
வெஷஷமொயில கதீயவஷூகளும தகவழஷூபஹவஷூகளுங்
கூறினதை ஸியிலுராகருடென்றுகொணடு கூபாரவஹவஷூக
தாறுனென்று அருளிசசெயதார். விரவஹஷமாயாஷாறினதமகூரா
வஹாரவஹிதாஃ வஹஸவையிநஃதாறுஷூபஹஷாஷாயமெவுகி
வெவஹாவீ வஹிஃ ஐநதாநதிருவாய்மொழியில, எடபெருமான கூறி
தாக்கு நதனமைகளாட்டிகொடுதது தன்னுடைய வாத்சலயா
ஸாவஸநாஷிகளில ஆவாகளை வரவகி-ஃபபிபபாலை நவனெனறு
கொண்டு வஜஜநகூபாதாயா-ஃதாகூரியெனறருளிசசெயதார. ஆறாந
திருவாயமொழியில, ‘வாராயினமுலவுபாளிவள வாணைநதலமகள
நுசிராயினதெயவநானேணைபிது” “சினமொழிநதாயோகழிபெருந
தெய்வம்” ஈதயாஷிகளிலபடியே தனனுடைய விரவஹஷமெயில
வணையிகளுகருணைடான மொஷாஷிவஸாயிகளெலாம் எமபெ
ருமானதானே நிஷாநஜஜமெவஷூணபகொணடு தெபவதத்தண்ணா
நதுழாய்ததாராயிது” மிதயாஷிகளிறசொனன வலிவஷயஙகளா
லே நிவகி-ஃபபிபபாலை நவன் எனறுகொணடு ஹதுமெவஷூ
னெனறருளிசசெயதார எழாநதிருவாயமொழியில, எம்பெருமான
வரஷையாவஷ சுவெகவாஷிவெஹாமுனைவானென் றருளிசசெயதார,
எடடாநதிருவாயமொழியில, “நமெஷமெயுகாகுசிணர” “நவமிசெ
ஜீவிதநாயகரஃ” “நமெஹாமநவரானைாகு” ஈதயாஷிகளிலபடியே
கூறினதாகக ஹமவஷூமெவெகூதி காதாதீயஙகளால ஒரு வர
யொஜந மிலலெனறுகொணடு வஸ்வஹாயமெலாமெவெகூதுனை
றருளிசசெயதார மெவெராபரிமிதமெஹாஃ வஸஸ்யஹமவதி உ
வெகூதாயமெலாவீ வஹிஃ ஒனபதாநதிருவாயமொழியில
எமபெருமான் கூறினதாக நிராதிஸயவாஸஷாகரவுவ
னையிருபபானெனறுகொணடு வாஹிதவமெலாவெகூதுனை றருளிச

செபதார் பதிதாந்திருவா யமொழியில வாழ்வாழ்வு வாழ்வயிக்கோழி
களாலே எம்பெருமான் வாவ்மேவு தாவராவ்வாளதென்னை ஆ
ருளிசெய்தார் உலகீர். வாவ்வாத்துழ்செங்கோநாவாதாராதவ
கிழிதூக்கீ இபபடி ஸ்ரிவிரொழய்க்கோழிகளாலே சூநஸ்ரிரவே
ஸ்ரிவரனளமிபநமாஸ சூநாஸ்ரிவிதத்துதத்லக்கடுகையாலே
ஆழ்வார் எம்பெருமானுடைய வாயக்கோவாபவாய்க்யமான நிரதி
சயபோகஸ்வரூபத்தை வ்யக்தீகரித்தருளிச்செய்தாரிதனகிறார் ।।

உவாயக்வ்யதிகரயுக்தி கிக்ஷாஸ்வரூபநிரூபணாதிகாரம்

ஸ்ரீவாவாயவாக்ஷ்ரபக்வாரவாயக்வதனை வ்யாக்யாதாரருளுகிறார் அதில்
வாவ்வாத்துழ்செங்கோ ஆழ்வார் எம்பெருமானாரதிகளை திருவடிகளேசரணம்

நாலாம்பத்துமூன்றாம்.

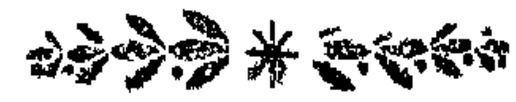

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்பரமபுருஷாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஐந்தாம்பத்து
முதல்திருவாய்மொழி.

திருகுருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

அ—(கையாசக்கரம்) இபபடியெம்பெருமானே யாளுயியுங்கோள்

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகாபிமதம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ராமானுஜஸ்ரீமஹாஹெஸிகாபிமதம்.

உளஞ்சுருகுதொறஜஹதியுநாவிலிதெ யனாடியாதி
வெளிராதுவுதாளுரிதும் । தளராதியிற்குழகுதி
வளருலவு ஸ்ரீரங்கமாயபிரானஜுவாவியதாம் ॥ *

ஐந்தாம்பத்து.

இ— நீபபாரையாமினியில கூநாவுதீமான ஹமவதிரஹாஸ
மிலையிலே தமகுநதுணையாவாருளரோவென்று வராஜஸி—த்
தவிடத்திலுந்த நாடடாரெலலாரும் ஹமவஸஜாதநமாகிநிரா ய
ழிற்காதிவுவணராய் நெஞபபடிகிறபடிகளேகணடு அதறாலே
கூரறுஞாதிற்ராய் நணணுதாமுறிவலிபபவிலே வுலநபபடிம
தமகிவாகளோடு ஸஹவாஸம கூவஜி—நீபமானபினபு இவாகள
ஸ்ரீமெலுவாளாகியாகிலு மவாகளோடே ஸஹவஸிபபோ
மெனறு பாதததுதுடகமாக ஒனறுநதேவி லெமபெருமா
டைய ஸவெ—ஸாரகுதனை யவாகளுகுவெஞசித்த வாழவா
சிவவுவெஞசத்தாலே யிவாகள திருநதிணைளாகில விரஹ
மெஞகிவாகளைத் துணையாகிகொணடிவாகளோடே ஹமவ
ஒனனவலுவாவொழிகளைபபண்ணி விரஜிபபுதல இவாகள திருநத
விலலைபாகிலின்னம் சிலவகை—ங்ஙகளை யிவாகளுகுவெஞசிபபுதல
செயயவொவதுமாயிருகக ஸ்ரீதிருவாய்மொழியிலே வுலாஹஙக
ளாசசொலலிகொணடு ஸஞசொவதிகை யஸமதிமனறேவெ
ன்ன? ஸவதாரிபபிக்கிறா (இபபடியிதாஹியால) இபபடியென்றதாள்

ஹ— ளென்று வரரைக்குறித்தருளிசெயதருளித் தனபக்க
லுள்ளவராகிகுடியுங்களென்றும பாராதே நிவஹர்தாகுமாக
வெம்பெருமான் வுவமவெர்ஸாரகுஜூர்நாந்தையும வலிகுகுயர்
இ—ஒன்றுநேதவி லுகுரீசுர்ளென்றபடி. இதுகக்ருளிசெயதீ
ருளினவென்கிறதேதாடுயம. இபபடி வரவுர்கிவாஉநாஹர்
மாம்படி தமக்கெம்பெருமான வுவிஷயஜூர்நாஹிகளைப்பிறபபித்த
வுவகூாரங்களை பிபோது தாமபணணின விபவமொவெஉஸ
வுர்வுமத்தாலே வுரித்தவைகளைசசொலலி யநுஹவிச்சையிங்
கே வுமதசமென்றதாயிறறு. இபபடி விரஹாநுவுதியன்றிக்
கே ஒன்றுநேதிவுக்குமுன யெமபெருமானகண்டு வுலெகாவதி
த்து அநத வுலெஷாகிரயதாலே வரரைநோக்கி யொன்
றுநேதிவிலெமபெருமானுடைய வுவெஸ்ரூாகுதனை யுவமெஉரி
தனறென்றுமவகூத்து விநத வுரிஸ்ரூவிஷாவகூாரஜூர்தனைசீச
சொலலிகொணடநுஹவிகக வுர்ாவுமாயிருககத்தாம வுமவா
ரியாய்ப்போதவுமொயிலே தமககு ஜூர்நாஹிகளுண்டாகினற்
வநத வுரயமிஜாவகூாரங்களுங்கூட விங்கே சொலலுகைபுங்கூ
டவ வுமதமுனேறுவென்ன? அதுதாம வுராக்குவமெஉரிக்கவல்
லராமபடி தமமைக்கூடாகூதித்தவநத வுரயமிஜாகூாரங்களெயல
லாபிபோது தாமபண்ணின விபவமொவெஉவுர்வுமத்தா
லே வுரித்தவற்றைபுங்கூடசசொலலி யநுஹவிகளை வுமத
மென்று வரிஹாரநுசொலலிற்றுகிறது அருளிசசெயதருளியெ
ன்கிறதறகு அருளிசசெயகிறுரென்கிறதேதாடே சுருயம். இபபத்து
க்குவகூரமான விததிருவாய்மொழியிலே யிபபடி ரகூஷகூவர்
கூாரவிரொஷங்களைச் சொலலுகிறுரென்கையாலே யிபபததுமு
ழுவதும் நெரயவுரிஜதுஷாசூகூ வரமாய்கொணடு வரகூ
ஷூஜீகூரணவரமென்று வுசிதமாயிறறு. இஙகு நெரயவுவ
து - ஹமவஉநுஹவ்வுவம கவெதுக்களாவன. திவுயவெ
ஸ்ரூகூ ஜூர்நாசசுவெகுமுயர் வுர்ாவுகூஜூர்நாஹிகள். இதனால்
ஹிதீபஸ்ரதசுவுர்கிவாஹிதமான வுர்ாவுகூக்தை வெஜிவு
குரசெண நாலாமபத்தாலே மூறபட ஷூஜீகரிதது வுரயசிஸ்தக
ஷூர்கிவாஹிதமான உவாயகூத்தைத் ஐநதாப்பதாமுதலாக ஆறு

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ழை — கையாசகரத்தென்கருமாணிக்கமேயென்றுன்று* பொ
யிகையமைகொலலிபுறமேபுறமேயாடி*

ஆ — வாவுக்கூறாநத்தையும தமக்குக்கொடுத்தருளித்தமைமை
வாநாஹிவெகுயாருகவொஷுகுமொழுராக்கித்தம்பகல திரு
கியாயவுராழுணுக்கீகாணேடு தமமோடு வம்மொழுஷித்தபடியை
ஷீகுகீர்பததாலே யருளிசெய்கிறார். வவாரணயாமலைவெ
வாமம்யாரவர் கனுப் வுராகூ தவிஷய வரவணணுயிருந்துணைவதது
வவிமொழுஷத்திலாகயாரண கூசிரலலாரைடுபோலே கையார்
சகரதிதன் கருமாணிக்கமே யென்மென்றுவான்சொல்ல வென்
றுடையவிந்த சுகிழுவவமான வர்கிகுறுத்தை பொன்றும்

இ — பதத்துக்களாலும் உபதேசிக்க உவகுதிக்கிறுரென்று கீழடத்
தோடே மேலபத்துகளுகுகு வம்மகியும் வாறுவிவெகையாய்த்து:
இவவர்த்தத்தை "உவாயகவம்படதகுவுயிரதகெ zவாவுதவி
லொரநெநாவொயவதகுஉபதிவரம் வறுறிதுவிவெஃ"என்று
வாயர்ருளிசெய்தார். * * * *

முதற்பாட்டு

பொய்யேயென்கிறவதத்தாலே வாறுவிதமானவர்த்தத்தை
யருளிசெயகிறார (வவரவணைதாழியால்) புறமேபுறமேயாடி
யெனகிறதறகுத தாவர்மருளிசெய்கிறார (வராகூதெதாழி
யால) வரயிதவாதத்தி லலிமிவர்தாவர் மருளிசெய்கிறர்
(வவிவிழுஷதத்திவிதாழியால) மெயபேபெறறுழிந்தேனைவி
றதிறகுத் தாவர்மருளிசெய்கிறார (என்னுடையவிதாழிகல்

ஸ — புறமேபுறமேயாடி - வாவதுவிஷயங்களிலே வாறுவித்து,
சுகுதம் விஷயவரவணணுயிருந்து வைத்தினறடி. கையாசக
கரதது - திருக்கையிலே வர்ணர்மான வகுத்தையுடையவன்
ன, திருகைகக நாராயிவமான திருவாழியையுடையவனுன்வெ
னறபடி. எனகருமாணிக்கமே - நீலியநீலமதேமே; என்றன்று—
எனறிபபடிபலகாலும், பொயயேயைகைமை - சுகுதம் பொய்களே
பே, பொய்யென்றுமைகைமையெனறும வயர்யமைகையாலித நீ
ர்கியாயதுதம பொயகளென்னறதாகிறது. சொல்லி - வர்தாக்குள்

மூன்—மெய்யேபெறநின்றுழிநேர்தன் விதிவாய்கினைறுகாபபாரா*
ரய்யோகண்ணபிரானறியோவினிப்போறலே* ॥கூ॥

அந்—பாராதேயெனக்கெனமெயபாக வுபாயாஹமிவகுமஹாபுருஷனின்
கண்ணேடே கலந்தருளினனை. எம்பெருமானுடைய நிரவதிக
காருண்யவுதார்யம் கரைபுடைந்துபெருகபடுகாலஎம்பெருமா
ன்தன்னையும் நிலைநிறுத்தியாதாகாதோ? அவன் வசனபாகீயலலனோ?
அவனால முடியாதத்துனேடோ? வென்னில; வலலனகிலபோவதிறே

இந்—தருளினனிதறெனை) விதிவாயகினறெனகிறதற்குத் தாதீ
யமருளிசசெயகிறா (எமபெருமானுடையவிதறாஞியால) காப
பாரானகிறதறகுத் தாதியமருளிசசெயகிறா (எமபெருமா
னதனையுதிதறாஞியால) இத்தாவித்திருவாயமொழிக்கு ஹயாநி
வுஹமெனகிற நமஹ ஊனம் பூர்திவாஹமென்று வுபதிவிதமா
பிறறு. எமபெருமானையும் தடுக்கபபோகாதென்னுமிடததைக்
காபபாரானென்று சொலலியிருக்க அயயோ கண்ணபிரானிதறாஞி
பாலேயத்தை விசுவஸிதது சொலலவேண்டுவானேனென்ன
வவதரிபபிகிறா (அவன்வசன—பாகீதறாஞியால) தாரீயவாஹ
த்துககுத தாதிய—பருளிசசெயகிறா (வலலனகிவிதறாஞியால)
போவதிறேனறது - நம்—பதன்றேமிவென்றபடி. காய—ம்நடக்க

மா—விஷயஙகளை கதறுதல் வியஙகளாலெமபெருமான்றிறததில
வெதிரிலபாமுமின்றிகசெயிருகக வெனகருமாணிக்கமேமியெனறவ
னை வியமாகசசொலலுகிற விவகுக்கியைபபொய்யெனனலாமிதே?
மெய்யே - வதறுதனைதேய, வதறுமாகவெமபெருமானெனக்கு வி
யணபிருகனையெனறபடி பெறநிறுத்தேன் - அனைடநதுவிட்
டேன், விதி- விதிபானது, நமவதறுவிலைபாகிற நாராயணனென்
றபடி. வாய்கின்று- மறிகுமிடத்திலை, காபபாரார்? நிவாரணம
பண்ணுவாரார, காகனை - நிவாரணபபணணுமை. எமபெருமான்
வசன—பாகத்துலைகயாலே நிவாரணம்பணணமாடடாரேனென்னில்
சொலலுகிறா, அப்போவென்று. இது நமவதறு—பாகீ தனைலையா
மாகி லதுசெயது பாகனகலாகாதோவென்றபடி. கணணபிரான—
நாணுவுகாரணனென்ன, இனி - நாமவெளிதாதபின்பு,
போறலை - என்னைவிடடுபபோனகில, அறையோ - அதுகண்

ழை—போனப்மாமருதினடுவேயெனபோலைமணியே* தேனே
யின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூறுசசெலத்* தானே
லெமதிபருமானவனென னுகிழ்ந்தாள்*

॥க॥

அ—என்கிறாள்.

(போனப) தன்றிறந்திலே வெறுமையாயவரி சுனுபிருந்துவை
த்து நிரகுமபயிறுபோலுந சேலலுமபாசுரஙகளை நான்செ
லல வலலவரபோனற நாளை தருவதாக நிலைமை மகிழனென வெணணின
ளே வகடஸிகாயமாகவந்து புநந்நாளினறனைக்றா. ॥உ॥

॥ங॥

இ—லாமெனறுவெபகவஸிகாயம்.

* நாளடாபபாடு *

சிலகூறறெனகிற பிரதலே வரதஸிதமான வயமகதனையு
ருளிசசெயகிறா (தனதிறதகனிதாலியால) வருவகாலகதகிறகு
த்தாதுயகமருளிசசெயகிறா (நிரகிமமையதாலியால) எனறு
கிபோழிந்தா மனனகிறகறுத தாதுயகமருளிசசெய்கிறா (ஈது
தெதாலியால) அதில வகாரிகாயமாக வென்கிறனிதாலே
தாரீபவாஹாயகமும வமபூஹதீ மம. * * ॥உ॥

ழை— ணேரிறவனறபடி. கண்ணபிரான அறைமேயாவென றும
வெகாகி தோறறாழனே ஜபித்தா வொஷிகதும்மவைம.
இங்கு அறைபோவறைபோவென்று நிராகதாலிவெறவெ.
எமபெருமாணுடையசாலிவெலை அணடைநதகொண்ட வணுகைய
வா கதை)தனையறைகூவுகிறா. * * ॥க॥

மாமருதினடுவே - ஶஹாஜகாநகரிலுடைய நடுத்
திலே, போனப - போனவனே, என்பாலலாமணியே - சீதியமா
ன துலையாதமணியே, பொலலல - துளாதகல, கூநாவாஸகமா
யிருநதமணிபோலே ஶகாநீபணவண்ணனபடி. தேனே - ஜயா
வகஹாரமான வளகூரதாலிதனை புடையவனே இன்னமுதே-
வாஹாவான வசதிமை, ரவநிதநகராவுனபாஜீயகுணவனை
யெனறபடி. என்றனதறை -இபபடிபபலகாலம, சிலகூறறு - கூதி
வயபடநாகளை, கூஹாஹாயொதிகளையென்றபடி சொலல நான்செ
ன்னவாறு, எமபெருமாணவன - வவகாஹாரியானவன், தாமேனல-
தாணுலை, என்னுதி யெழிநதாள - நாமுகிவிடடான, எனனுமதை

ரூ—வானேமானிலமே மறறுமுறறுமென்னுளளனவே* ॥உ॥

உள்ளனமறறுளவாபபுறமேசிலமாயஞசொல்வி* வளளன்மணி
வண்ணனேயென்றனறேறுணசினபுமவஞசிகஞ* களளமனஞ

அ—(உளளன) கூஞ்சுரணைஞ்ஞாகூ தவிஷயப்பூவணமாயிருக்
கசெய்தே வவ-ஜ்ஞனை நீபுங்கூட மெபயினறிருகுமபடி
வளளலமணிவண்ணனேன பென்றனறு புறமேகில பாயஞசொ
லவி வஞ்சிக்க நாணிபபோதுண ணுடைய வுவலாஞத்தாலே யநக

ழணறுபபாடு

இ— உளளனமறறுளவாவெணகிறதறகுத் தாதுய-மருளிசசெய
கிறா (கூஞ்சுரணைபீ தாழியால) உன்னேயுமெனகிறதறகுத் தா
துய-மருளிசசெய்கிறார் (வவ-ஜ்ஞனி தாழியால) கணடுகொண்
டுய்ஞதெனகிறவிடதது லயபி-கூமானவகை-த்தை யருளிசசெய்
கிறா (உன்னுடையவி தாழிபால) உயஞகென்கிறதறகுத் தாதுய-

ஸ— கூஞ்ச-சி தனென்னலாமபடி யெணமேலேடகலஞதுவிடடா
னென்றபடி. நான்செயததுகைதவம அவனுலை வாஸுதீ-கமே
செயதுவிடடானென்று வாகூதாதாரும். "கவிஹாமெநஜூவூ
கூவாகூ" என்கிற வகூபபயிகஜ வாகூதாரதகைதத்தஞது விடடா
னெனறபடி. வானே - கூகூாஸுமம, மாநிலமே - கவாஹசிதியும்,
முறறுமை - ஹசிதாஸுமம முறறுமை-கூகூஸுமும், நிகூவிஹசிதி
யு மென்றபடி. எனனுளளனவே - கஜஞ்சுரணைபீ தாழியால
வவ-ஜ்ஞனை தாழியால வுன்னேயுமென்றபடி. எனனுளளனவே
வுன்னேயுமென்றபடி பலகாலுஞசில கூஞ்சுரணைபீ தாழியால
சொலலவி, உன்னேயும் - வவ-ஜ்ஞனை வுன்னேயும், வஞ்சிக்கும-
வஞ்சிபபானின்ற, களளமனம - கூபதி ஜ வஹாவமான ஜநஸ்வானதது,

ழ — தவிரதே யுனவினகணடுகொணடுய்நதொழிநதேன்*
வெளளத்தணைககிடநதாயினியுனவிட்டொன்கொளவனோ
என்கொளவனென்னவிடடொன் னும்வாசகங்களசொலலியும*

ஆ — களளநதவிரது கூடிமுநிவயிகவகதியாதெனுயுனவினகணடு
டுகொணடொழிநதேதன, வெளளதததணைககிடநதாயினிநானுதாவே
மாகவுன்னையலலதுமறறொருவராவுமதவணடெனனகறா. ॥க॥

(என்கொளவன்) கூசுவராவுவெமமெகூயுணடாயிருகக
சசெயதேதியும கூடினாநாவலம்யாதித்தாலே ஸ்யிலுழுபழுகூடா
ராலிலவவ-ருகாணஞைகயாலே அவைதனைதநிகிறுத்தி

இ — மருளிசசெயகிறா (கூடிமுநிவதாழியால) ॥ங॥

* நாலாமபாடடு *

வுயிழுவாழித்துசருந் தாதிய-ருளிசசெய்கிறா (கூசு
வராவுவெமமெகூயுணடாயிருகக சசெயதேதுமெனறு) இதறகு
கூழுஞைகிறிலென் எனகிறதாடே சநயம். இதீயதறகீயவாகு
களாலே லகஷிமாய கமவகூடிதமுமான வெளினவை அரு
ளிசசெயகிறா (கூடினாணைதாழியால) இதீயவாழிதறகுதா
தியரும்ருளிசசெயகறா (அவைதனைதயிதாழியால) தறதீயவாழி
வ

ழ — தவிரதே - நிவுதமாயே, உயிரது - உஜீவிதது, நிரவயிகூலகதி
யாதனை யென்றபடி, உனனகணடுகொணடுவிடடேன், வெளளதததணை - கூடிநாணகூடிய
நததிலே' வெளளமை - லகஷணம, அணை - சாயநம, கிடநதாய -
சாயி தனை, உனனைவிடடு, எனகொளவனை - எதனை வராவுமா
கபபறறுவென. உன்னைவிடடொன்று மெனகது ராலிககிறதிலவே
யென்றபடி. * * * * ॥க॥

வனகளவனென - உபதிவாரணனான, கூநாழியான கூதி
வதாரததாலே கூதிவாவிஷணன நானெனறபடி. வொவறுவம
முழுவதும ஹிபாத ஊஃவெகதாலே தமமை மறைகிறபடி. உன
னைவிடடு - நிரதிசயபரமபுருஷனான உனனைவிடடு, என்கொளவ
னென்னும வாசகங்கள சொலலியும - எநத வரியோஜநதனை
லகூரிபபதெனகிறபாசுரஙகளைச சொலலியும. கூடிகூவராவு
மவெமெகூயுணடாயிருநதுமென்றபடி. இதறகு நீகககிலனென

ரூ—வன்கள வேனன்மன தினைதவவித்துகசுணைநீர்கரந்து* நின
கணமெனருகலைவதெனதாவிபாக்கில்லே* னென்கண
மனினமறுத்திதனினகூவியருளாபகண்ணனே* ॥சு॥
கண்ணபிரானினின்னொருகருமாணிக்கத்தைபடுமைதா* கண

ஆ—கவ்வுகுபுரவணமாகநினைநான் கூடிஇருகுறிலேன, ஆனபி
ன்புநீபையுன் றனடையநிரகயிகூறினிவையாலெனனினயிபோத
க்வுவி காலவுகவிஷபவிஷவைவா-கூரணைப கவ்வுகுபாரகுப
கூயிரிழவுஷாவவிஷவாபபடி பணனியருளினைப் நீ இந்த
வுதிவையகுதனைகுமரிபாகசி யுன நிருவடிகளிலே யென்னை
வாங்கியருளாயெனகிறா. ॥சு॥

(கண்ணபிரானே) ஸ்ரீவெகுண்டநியனைப் அபர்வறுடமரா

இ—தனுக்குகாவுமருளிசெயகிறா(கவ்வுகுகுதாழ்யால)இத
றகுவாழகாதுபமருளிசெயகிறா (ஆனபினபென்று) கூரீய
வாழத்துசகுத காதுபமருளிசெய்கிறா (இந்தவுதிவையகுத
னைபுரிதாழியால)கண்டுகொணடுயருதுநிருதேன்னைறநாவாயி
த்தவாறே யாவுறாவம்ழுவழுதத்திலே கவ்வெவிகெஷபிறந்து இபடி
வாயிரிகிறாரென்று வம்மதிகஹிவுவிதை. ॥சு॥

ஈ—எனகிறமேநாடே கூயபயமனதனைவலித்து கூஉணைநாவம
யாநத்தாலே நீராயுருதுகிறமனஸ்ஸை வலிகபணைணி கூயழு
கூஷிமாகி எனறபடி. கணணநீர - நயநஜலமானது, கரந்து- ஒளி
த்து, கரக்கை-ஒளிகைக. நிவுதிமாய என்றபடி. நயநஜலுதனை
நிவதிரபித்தினறு தாதுபம். நினகண் - கூவிஷயை,
கண்ணென்று வழுதிரெயரவுயம. நெநுங்க - மாயமாக,
வைத்து - மனஸ்ஸை யுாவித்து, எனதாவினை- ஜீவாதாவை, நீக
ககிலமேலென - வம்வஸாரத்திலகினறும் நிவதிரபிகமாடுகிறேனி
லலே, கணணதினை - கூணவுதினை, என்கண - எனனிடத்திலே, மனினம-
ஜமிநதனதி, வுர் நிவையகுதனை, அறுத்து - ரெவிந்தது, எனனக
கூவியருளாய் - எனனை அனுழதிதுகொணடருளவேணும். ॥சு॥

விண்ணிணை கருமாணிகதினை - ஸ்ரீவெகுண்டவாஸிகரு
நீயுரதம்போலே ஹாமுனை, கண்ணபிரானே - கூணவுப் கா
ஷகரித்து உவகுரிதவனை, அமுதை - வைகாநரஜவிஹாமு

ழை — னியுருணணகிலனேனதேவதியாருடமபிலிட்டுத்* தினணமம
ழுநதகடழப பலதெயவினஎன கரிறுற* புணணமமறறய
ரிந்திதன்னிட பொரணைவத்தாய்புறமே* ॥ரு॥

ஆ — களதிபதியாயிருநதுணைவதுவஎவ-ஹோமுமடிவந்து வ
வ-ஹெவமூலெவzவதீன-ஹனஉன்னகணைநினைவத்துமஉன்திரு
வடிகளை வாவிக்கபபெறுகிறிலேன், என்தானென்னில? நடு
வேயோருடமபிலிடுப பலசெய்வினைவன யிறறுல தின்னம
ழுநதகடழப புணணமமறறயவரிநது எனனைபபோரவைத்தாய்
புறமே அதிறலேயென்கிறார. ॥ரு॥

ஐநதாம்பாடடு.

இ — விணணோகருமாணிகதனதெனகிறதறருத தாதுய-ஹம
ருளிசசெய்கிறார (ஸ்ரீவெஙகடமணதாஹியால) அழுனதையென்
கிறதறகுத் தாதுய-ஹருளிசசெயகிறார் (வஎ-ஹஹாஹுமாம்படி
யென்று) கண்ணபிரானெனனகிறதறருத் தாதுய-ஹமருளிசசெ
ய்கிறார (வஎஸ-ஹஎவெதாஹியால) நணணியும்நண்ணகிலனேனென
ன்கிறதறகுத் தாதுய-ஹமருளிசசெய்கிறார (கணடுவைத்துபிதாஹி
யால) கீழபபாடடிறசொன்னமினமாவது இன்னதென்று வி
வரிககிறரிபபாட்டிலேயென்று கருத்தாலே சுவதாரிபபிககிறார் (எ
னதானென்னிலென்று) ॥ரு॥

ப — ஹரி தணவனை, நணணியும-கிடடியிருகக செய்தேதும், நண்
ணகிலனேன - கிடடமாடடுகிறேனலனேன, வாஹஹாஎ ஸ்ரீஷடம்
பெறுகிறேனிலனேயென்றபடி. நடுவேதீயாருடமபிலிடு - நமியாஎ
நதிதாரு ஸரீரததிலேவைத்து, ஒளவாயிகமான தெஹஹததில
உரவெஸிபபிதிதெனறபடி. பல-வாஹஹகளான, செய்வினை - நெ
நவதி தகுநஹஙகளாகிற, வன்கயிறறுல - தூவெஅவாஸஙகளா
லே, தினணம் - உறுதியாக, அழுநத - தெஹஹாதாகளை விவெகி
ககபோகாதபடி, கடடி, புணனை - வணததை, தெஹஹாதெம-ஹ
தமான ஸாஎஎவாஹ்ய ஸொணிதாஹிதனை யெனறபடி. மறைய - க
ண்ணுகதுத்தெரியாதபடி, வரிநது - வசி-ஹத்தாலே சூஎரித்து, என்
னை - கரஹகனெனெனை, புறமே- வாஹ்தெ-ஹஸததிலே, உன்னை
க்காணவொடடாத ஸஎஎாஸத்திலேயென்றபடி. போரவைத்தாய்-

ரூ—புறமறகட்டிகமெகாண்டிருவல்வினையாறதுணமசகு* முறை
முறையாக்கைபுகலெர் முயக்கண்டுகொண்டொழிந்தே* னிற
முடைநாற்றநதேளைசெயயவாய்செய்யதாமரைக்க* ணற
முயலாழியங்கைக்கநேமனியமமான்றன்னோயே* ॥சு॥

ஆ—(புறமற) தம்முடைய இநத வெஹவஸ்வைம்யவ்ரகீவைம்யகம
போய்த்ததென்றுகாறறுமபடி தமகமெகம்பெருமான்தன்னை புளள
படியேகாடடியருள அப்படியேகணடு வீகாராய் அந்தவீதவுகி

* ஆறும்பாடடு *

இ— இபபடி மொகிதகவிலா இபபாடடிலே வெஹவஸ்வைம்ய
வரம்வெலெபோய் அவனைகண்டொழிந்தேனைறு ஹர்ஷ
ராககூடுமோ? என்ன வவதாரிபபிககிறார (தம்முடையவிதவுகி
யால்) வெஹவஸ்வைம்யவ்ரகீவைம்யகமென்றது வெஹவஸ்வைம்யமா
கிற வ்ரதகீவைம்யகமென்றபடி. இவவாகூர் க்ருஷ்ணமும சுவதாரி
கெ. இதிலே (வெஹவஸ்வைம்யவ்ரதகீவைம்யகம போய்த்ததென்
கிறவிதத்தாலே) வாலிவதாயதத்தினமயும (தன்னைபுளளபடி
பென்கிறவிதத்தாலே) உதராயதத்தினமயும்வரலிவிதம். ॥சு॥

ஸ—மிகவும் வைதது விட்டாய். ॥ரு॥

புறமற - வெஹிநிமதமானகுணமில்லாதபடி, பிணைதது
ணையலிலே வாஹமதெரிபாதபடியெனைக. மாயிதியாவது. கடடி
கெகொண்டு - வாயிதது சகொணடு, இருவலவிணையால - வாணை
வாவாரவிவதியகுசிகளாலே, குமைககும் - வீயிகைத்தக்க
வையான' இதுவெஹவாசனைக்கு விவாஹவிணம் முறைமுறை - கூ
டம்கூடமாய் வருகிற, ஆகைக - வெஹவங்களிலே, புகல - வ்ரவெ
ஷிகைக, ஒழிய - இலலாமல, இதறகு கணடுகொண்டொழிந்தே
ன் என்கிறதோடே கூடபம. நிறமுடை - காவிபாகதங்களான, நா
ல் - வதாவஸ்வைவுங்களான, தடந்தோள - விவாலவஸ்தாஜங்கள
யுடையவனை, செயயவாய- கூரவாணாயரனை, செயயதாமரைக
கண - வ்ருஷ்டி, அறம. யஜ்ஞதிலேயென்றபடி. அறம் - தாமம,
முயல - கூஹிநிவெஷியா கிறகிற, ஆழி - வகூரதனை, அங்கை -
அழகியகையிலேயுடையவனை, கருமேனியம மானதனவண - நீலவி
ம ஹானை. வாதினை, தின்னவென்றவாவெஸ்ஜ்ஞகூரவ்யொமம்,

மூ—அம்மாணழிபிரானவனின்வனிடத்தான்யாண* ரெடுமாபா
னிபாகதும்வி திவாய்ந்கின்றுவாய்கதுஙகணாடோஃகைகம்மாதுன்
பெழிததாயென்றுரைசத்தூச்விடடே* மெய்ம்மமாலாயொ

ஆ—ஸபத்தாலேதாமகணடபடியைப பேசுகிறார். 1சுஈ

(அமமான) வுவ-ர்ப்ப கூராதத்தாலுமகருஙநிஹீநனைப், கைம்
மாதுன்பொழிதத்தாயென்று பொயயே தொழுத்ல்றுஹ்கையாகிற
வராகிக்குயுயாக்தனுமாயிருநத் வென்னவுவ-ர்ப்ப கூரொணா
வி நிரவுவுவசாவுயிகுனைபிருநதகான தன்னுடைய நிரவயிகூரா
ரானைருத்தாலே வுவிவிடயநிரதிஸயாகூதிரு வுக்திபாக்தனைக்கி

ஏழாம்பாட்டு

இ—யாணரென்கிறதறருத காதுய-ர்மருளிசசெயகிறார் (வ்விவ-ர்
தாழியால) மெய்ம்மாலாயொழிநதேதனென்று மேலேமெய்
யானமம்சால்லுகையாலே முன்பு பொயபேசியதமை வ-வி
னி கமென்று நினைத்தருளிசசெய்கிறார (பொய்யேயென்று) கை
தலூசவிடடு எனகிறதறருத் காதுய-ர்மருளிசசெயகிறார் (தொ
ழுதி தாழியால) எவ்விடத்தானெனகிறதறருத காதுய-ர்மருளி
சசெய்கிறார் (வவ-ர்வுராகாணோவி தாழியால) இதியவாகத்
தில ஈகிரவுவாவுய-ர்தலைத்நினைத்தருளிசசெயகிறார் (தன்னுடைய
வி தாழியால) மெய்ம்மாலாயொழிந்தேதனென்கிறதற்குத்காதுய-ர்
மருளிசசெயகிறார் (வாவிவிடியெதாழியால) என்மேலாமேனென்

ஸ்ரு—கணடுகொணடொழிந்தேதன - கண்டுகொணடுவிடடேன், 1சுஈ

ஆழிபிரான - வகுயாணுபுவக்காரக்குனை; அமமான் - வவ
ஷ்வுவாதிபான, அவன் - அந்த வாரம்வித்தாதினை; எவ்விடத்
தான - எஙகேயிருகிறவன; எபபடிபபடட ஸாவுரா தாதையுடை
யவனென்றபடி. யாரை - கதாநிஹீநனைநானெவ்வளவாயிரு
பபாரைருவன, "காவுவாநாஸிதாவோவீயாவு கூவுவுஷிஸ்ரீநிகெத
நஃ" ஈதிவகு. வைகுமா - வாஸியிணைடைய, ஸ்ரீமஜ்ஜநாதாழ்வா
ணுடையவென்றபடி. கைம்மா - வாவுவி தனபு - ஊரவெதனை,
ஒழிததாயென்று - நிவகி-ர்ப்பிதவனெனறு; கைதலை-ங்கபா
னதுதலைமேலேயாக, ஸிரவுவாஞ்ஜலிகூபிவானன்றபடி. தூசவிட்டே-
சூட்பிடடே, தூசல்-கூபபிடுகை, கூதிரமானகூபப்பாடுஈ. தாதாசெ

மூ— ழிகதேனமபிரா ணுமெனமேலாதேன* ।எ॥

மேலாத்தேவாகளுநிலதத்தேவருமேவித்தாழு* மாலார்வந்

தினாளடியேன்மனதேதமன்னினாரை* சேலேய்கணணியருமஞ்

அ—த்தாளும் நிரகீரயாஹிநிவெரயாதுறைக்கொணடு என்

றவளேவதுபுருகருளிஞயெனகிரா ।எ॥

(மேலாத்தேவாகளுட) நிதுவிஜவாரஷாகளாலும், கூ

ழ-ஹகிழியிலைவத-ழாநராய டுகூடீவாவாவூஷராபிநருதுவை

தது வாநாஹிவெகூவிஹாமரான ஜிவுவாரஷாகளாலு ம

ஹிவநுழாநனை வெமபெருமான இனாளடியேன்மனதேதமன

ணினாண, இனி வாவ-ழகாமுமெனக்கு சேலேயகணணியருமபெரு

இ—கிறதறுதுதாபுப-ம நளிசுசெயகிரா (தாணுபிதாஜியால) ॥

✳எடடாம்பாடடு✳

நிலத்தேதவருமெனறுமாமலதா களைஷவாகளாகசசொன்னத்தா

க்குத்தாபுப-மருளிசசெய்கிரா (கூழ-ஹகிழியிலேயிதாஜியால்)

ஸ—யென்றபடி மெயமமாலாயொழிநதேன- வாஸழாத்தி-ழகவவா

ழஸாமிபாபுரிடேன, மால - ஸவாமி எம்பிரானும - இபபடி யு

வகாஸகுணஙளதாணை, எனமேலாேன-ன்பதகளிலே யஹிநிவிஷா

ணுபிராங்ணிரண ஆகலால, எமமாபாவியாகும - எபபடிபபடட

உஹாவாவிகளுகளும, விதி - விதிபானது', ஹமவசுகூடுவெபபாகி

றவாறுமானதென்றபடி. வாயுகனை - ஹனிகதுபோது, வாய

கதும கணடோ - ஹமித்தேவிடாகிடிகோள. ।எ॥

மேலாத்தேவாகளும - ஸவ-ழவாகாரோகூடி ஸஷரி

களாலும், நிலதேதவரும - ஹதியிலஷவாலும, ஹமவசுஜூராந

வாழிகளாலே உஜஷவஸஹாவரான ஹாமவகராலுமென்றபடி.

மேவித்திதுழும - கூஷரித்து ஸவிகபபநிமவரான, மாலா -

ஸவ-ழாயிகாரணவா, மாலெனறு பெரியவணுகதுபோ மாலாதே

ன்று வடிஜாயோம பவாவவநம, வாது - வாழயொழிஹிரதெந

ஷணீபனை தான நாணிருநதவிடதநிலவாது, இனாள - இப

போது அடிபெனமனதேத - ஓஸஷனவென்னுடையழநஸிலே,

மனனிரா - வாகிவதிதாரா, இனி - ஐதீவாரம, சேலேயு

கணணிபரும-ழநஸழாஸையொஹம நகளானஸீகூரும, சேல-ழநய

ழை—பெருஞ்சிலவழுகுனமகளரு* மேலாத்தாயதகுகைப்புமவீர
பினியாவாரே* ॥அ॥

ஆவாரா துணைபனமேர்க்குடலுள் பூரந்து* ஈரவாப்போ
றிறவிக்குடலுளினி யுரானை துளலந்த* தெவரா கோலந்தாடி

ஆ— ருஞ்சிலவழுமகனமகளரும் மேலாதாயகுகைப்புமவீர
மேலொமாவாணவினைனகிறரா ॥அ॥

(ஆவாரா) ஆவாராதுணைபனபூலி ஈரகுடலுளபூரந்து
ம்ரவாப்போல பிறவிக்குடலுளோள் கூக்ஷபடீபனுமபடி தினறு
ரண்டுதிங்க, எடமெபருமானனுலுடைய திபவயிகுகாரவானை ஏந்
தாலி ஆவாபெனை நளிசுசெயந்து கணலுடைய வலவர்மனாகு
மாபகவஸ்ரிஷசுமான திபவயிகவளாந்து சந்தாரம நிருவாழி

வ

இ— யாதிதாருராபினைறது டீவுசுளுமகூடம் இனராளை
னறு பாடடிவிருகுறபடியே வுரவ்ரிசுந்திலும வாமோகை
புவிதம * * * ॥அ॥

* ரண்டுதாபடாடு.*

அடியேனிருந்டெனகிறவிடதில வகாராகை-ர்த்தாலவஸ்ரி

ஸ—எபகை-வஜ்ரஸமாகை.பெருமசெலவழுமு-ஷவாலாவெதந்தும்
ருனமதகளரும - லகுவே தாகளரும,மேலாதாயகுகைபயும் - வீய
லிதவரு-ர்த்தங்களாலே மேலபடட, ஊதாவிதாக்களரும்,
அவதே - அவாதாமே, ஆவா - இந்த வெம்யாஜநங்களாலே
பிறகுமவீகியெலலாம தமமுடையவாநாலுவதாலே பிறக
குயபடி நிறஞ்ரெனறபடி. * * ॥அ॥

துணை ஆவாராரெனறு - ரகூஷகராவாராரென்றுசொலலி, து
ணை - வஹாயம், இஙகே துணையெனறது - ரகூஷகரைசசொலலு
கிறது; ஆலநீர - உலகாலஜலமயான, நடலுள - வாசாதிர்த்துகுள
னே, அழுகுமட - முழுகிடபோகாநிறகிற, நாவாப்போல - ஓடையா
னதுபோல, தனிரவாஜநங்களபோலெனறபடி, நெஞ்சீரைகூராஸா
தீதிவழுகூஷணா, நாவாய ஓடம, பிறவிகடலுள - ஸவாணர்வத
துகுளனே, கினறு - அகபபட்டுகினறு, நான - கரதலபரிகரகா
ரனமடடாதிநான, துளகுக - நிலகாகிறக, துளகுணக, நடுங்
குணக, தேவார - அழிதலில வகுணர்மனா, நிலை, அழகு, அ-

மூ—ந்தி நுசசிகாழிசஙகிணைதி* டாவாமெனறருளமசயது

டியேயெணைதிமாணேன* ॥கூ॥

ஆணைஞடையாமெனன்றஃதேதிகாணடுகநதுவநது* தானை

யின்னருளசெயதெனனைமுறறவுநதாணைணன்* மீணபாமையு

ஆ—திருசசபகுதுடகதமாகவுளள ஓவுாயாயநகாளாடுநகூட

வநது அவாகளாடுகலநதருளுமாபோலேஅடியேயேணைநகலநத

ருளினானெனகிறா ॥கூ॥

(ஆணைஞடையாமெனனறு) தானென்னைஞடை பண்ணிவாா

வம்மிழுஷதனை கூநாவாயிதிவிதததனையுமே மொணடுகநதுவ

நது தானேயினனருளசெயது இதுக்கு முன்பென்னேடுமான

றுமை வம்மிழுஷியாதாணுயத்திகாணடெனனை வேறுபடக்காண

மொணணுதிதாருபடி. வம்மிழுஷிதது இதுககுமுனபு தான்பண

இ—விதமான ஓவுாயாயத்தை அருளிசசெயகிறா (அவாகளாடு

தாாழியால) * * * ॥கூ॥

பத்தாமபாடடு

வாயிலவோஓத்துகதுத தாதாபாமருளிசசெயகிறா (தா

னென்னைஞடி தாாழிபால) (தானேனினனருளசெயதனறு) வாா நீ

கூமாவாணமபண்ணி இதுகதுத தாதாபாமருளிசசெயகிறா (இது

க்கு முனபென்னைஞடி தாாழிபால) எனனைமுறறவுநதாணைணனென

கிறதற்குத தாதாபாமருளிசசெயகிறா (இதுக்குமுனபுதானி

ரு— வெணணாமை, கூவிளாணை திமானெனறபடி. கோலதிதாடுமை, வளைபாபாதமேதாடும், திருசசக்கரமசஙகிணைதிமை-னீஇவகு ாாவெதுக

ளோடுநகூட, ஆவாவென்று. வாவாவாவென்று, அருளசெய்த-ன

ன்பதகளிலே கூமிவெனையபபணணி, அடியேயைடுமாணன்- வ

ளைனவென்னைஞடுகலநதான, ாாவெவகு தாழிகளோடே கலநதா

பபோலே அடியேயைணடுகலநதானென்றபடி. * ॥கூ॥

மீனுய் - ஒகூாாவிவைஞுய், ஆமையுமாய், கூவிளாவிவெணு

ய், நாசிஙகமுமாய - நாவலிஹாாவிவெணுமாய், குறளாய - வாமந

ணாய, குறள - வாமனை, ஏனாா- கூாநாவாாஹியான, நவிஹாாரி

யானவென்றபடி. கான - கூாநாமை, ஆருகை - வெணணாமாகை,

இஙகிகாாவாவிக்கையைஎடுசசலலுகிறது எனனுமாய்-வராவாணுமாய்,

மு—மாய்கரசுகமுமாயகருளாயக* காலரேனமுமாயக்கறகி

யாமின்னகாவணனெனின* ॥டு॥

காவணனனகணணபிரான கடலதடக்கணனன்றன்னை*

அ—னிபருளினவகவுகிவருலகாரங்களைபுடைனதுமாகாழுமரி

கங்காடியருளினன், இகலானிதறதுனைபு தானபணனிய ருளினை

விருதிருவவதாரங்களெலலா மெனபக்கலுளள சுலிநிவமாதகா

லே வெறுமெனகக சப பணணவெணணினதறரும் முடிவுணடா

வென்கிறா. ॥டு॥

(கார்வண்ணன்) நீலமேகநிறம், டூ பரீகூடூடூஉலா

இ—தாழியால)உதரயர்தலெசுவதாரங்களைசிசாலலுனைகபா

லே முறறவுமென்றது சுவதாரகாசுவநர)வாமென கருதது,

இதகது வாதிதாயர்மாளிசெயகிறா (ஆகலாலி சாழிபால)

இன்னமகநகியாமெனகிறதறகுத தாயர்மருளிசெயகிறா (வெ

றுமெனகம, கவிதாழிபால) ॥டு॥

நிகமனம்

கணணபிரா னென்கிறதறகுத் தாயர் மருளிசெய்கிறார்

மு— ஏனம - வராகம், இனம்-ஜாதீவாமுமை, கறகியாமகாவ

ணனன - காக்கியாகசகடவனன மேகவணன், இதுசகதாவ

னனென்கிறதோடே சுகடம ஆனனடையான - ஆனடையவனன,

என்சொனஆளாக - கிங்கரனகவுனடையவனன, ஆனன் - என்றன

டெவம்மிரவதிததானெனறபடி. எனறம்தேகொணடு - இபபடிநான

கூதனறனுய் சுநாவயித்தவித்தையே வராஜபாசகொணடு,

உகநதுவநது- வீசுயவந்து, தானை-வயமேவ, நான சதி-டா

திருக்கசெயதேதனென்றபடி. இன்னருளசெயது - மொழிதலி

யான கூவிவெயபபணணி, இன - மொழிம, எனறுடிக

வும் வம்மிரவதித்தெனறபடி. என்னை புரிவிதத்தான் வவ-ரா

வதாரவிசரிடனுமானன, அநத சுவதாரங்களெலலாம எனக்

கு மொழிமாகக்காடடினனென்றபடி. * * ॥டு॥

காவணனனன — நீல - மேவவணன்னன, கமலததடங்கண

னனன - சுழலவிசாலமெனமவநனன, தடம, விசாலம், கணணபிரா

ன்தன்னை - சூழனபுகுபசாரகுனனவனை, தன்னையென்று - வி

ழு—ராவள்விவாணகுழனிகுருகூசசடகோபன்சொணண*சீர
வணணவொணடமிழகனிவையபாயிரத்துளிபடதது* மாவ
ண்ணத்தாலுரைபபாரடிகளீழபடிருவாரபொலிருதெ* ॥கஙி

ஆழவாரதிருவடிகளேசரணம.

அ—யரிகருஷணரை, சூரிதவஸ்ருஹஸனெவம்பெருமாணசொ
ன்னவிக்தி ருவாயமொழியைஅரவணைத்தாலுரைபபா ஹமவதே
வடிவெதிகூரகிகளாயகரணடு அவனதிருவடிகளினகீழபுக
ப்பெறுவரெனகிறார கஙி

திருகருநரபிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம.

இ—(சூரிதவஸ்ருஹஸனெவண்று)பொலிருதெனஇறதறுகுத்தா
ய-ம்மருளிசசெய்கிறார (ஸமுவலி கூாழியாலை) ॥ கஙி

ஸ—லெஷ்மருஷ்யொமட,ராவள - எருதுகருணடபவஶ்யகிகளி
யுடைய,னரென்றுகூறுவதிலிருநிபரதது நகளானவெருதுகள வளம்-
வாஶ்யகி, ஓணகழனி- விலகூஷணசூழாறுகளியுடைததான, ஓண-
விலகூஷணம் குருகூாசசடகோபன்சொணண - திருநகரிபிலிருகிற
சடகோபணருளிசசெயத,சிாவணண-ஸாஷ்ஷமாணவூகூாதனைபு
டைததான,சிா ஸாஷ்ஷ,வணணம-வூகூாரம,ஓண-ஒளளியதான,
தமிழகளிலைவையாயிரத்துள- ஈரடிஜாரவிருதகளானஇநத ஸஹஸ்ர
ஸாகைகளிலே-இபபதிதும இரணடாயிரதது மு, ஆரவணணகதாலை-
வாநம் பணணுகிறவூகூாரதிதாலே, அருகை - வாநமபணணு
கை, வண்ணம-வூகூாரம, வாநம பணணுமாபோலே கைவீ
டியகூமாயெனறபடி உரைபபார - விசாலலுமவாகள. பொலிரு
து - வசி-ருத்து ஸ்ரீவிலிபுதூர ஸ்ரீவஸ்ஜாராயகொணடு எனறபடி.
பொலிகை- வசி-ருகை ஸாஷ்ஷகூாரஹிகூாரமெனறபடி. ஆடிகிழ-
ஹஸ்தநாணஜாதிதத்திலே, புதுவா - வூவெஸிபபாரகள ॥கஙி

ஜூாநவிலாஸாநுஷாநஸாரயிரீஜவஹாதை
ராஜாநுஜஜஹாஷஸிகாயநஜஃ.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீவிலிபுதூர ஸ்ரீமதாண்டாள் திருவடிகளே சரணம.

(மைபாசகாரம.)

ஆண்டாளைக்காரகூாக ஸ்ரீஜாநவரதராஜனாகிய

உரு ாகுஹாவா உவ ாகுஹாஹ்வ ாதிஉ நாஉழுகிந ாகயா
ஸ்ரீமஜ்ஜம்உ ாவநாவு ! நாநாவைய ாகுவையாமாஹ்வெ
ஹிவஹ்வி சயாவ ாஜஜிா ந ாஹிஹுாஷா தார ாணை ாடீந
வ ாதிங்கீமஉ ாழுதிவெதார ாஹ்வி ந ாங்கூ தாயஃ்ா
(உகூ ாஹ்வெயாசகுஹாகுஹாசு) கையாசககர்த்து - நிருகலைக
காஹாரணமாகைகுதபோருபபடியாராத வஹ்நிவெஸ்ருதத்தையுடை
யஜ்ஞன திருவாழ்வினைய யரிசனையாலும், (வஜ்ஜாவஸ்ருகயா)
வனனுகியொழிந்தான - கூஜரி சரிட்ட வழகசாய்கிறகையாலும்
(ரகூஷணைாஉ ாதுஹாவாசு) வெளளதத்தினைகவிடநதாய் - அவாகளு
டைய ரகூஷணைத்திலே யுஉ ாதுஸ்ருப்கதொணடு திருடபாறகடலி
லேவந்து கண்வளாரத்தருளுனையாலும, (ஹவ ாகுஹாசு) கூவியரு
ளாயகணணினை - அதுதபோயவனறுகபடி யவதரித்தநாவுதிக
கையாலும, (வஸ்ாதிஉாநாசு)கணணபிரானவினைலேராகருமாணிக்
கத்தையமுதை - கூஜரிதாககு வஸ்ாதாவை யநாஹாவ ாமாகக்
கொடுக்கையாலும், (சுஉயதநாதயா) சருமேனியமமான்றன்னை
யே - நிசசலநீலமாதுனுகையாலும, (ஸ்ரீமஜ்ஜம்உ ாவநாவு)
கைமமாதுனைபொழிததாய - ஐநவ ாதாஹிகளாலே குறைரதிருகி
ற ஸ்ரீமஜ்ஜாழுவாஹன ரகூஷித்தருளுகையாலும, (நாநாவைய
ாகுவையாமாசு) சேவையகணணியருமிதாஹி - 'கூஜஉஹாதா
வஹிதாகுஜஉ" எனகிறபடியே கூஜரிதருகநாரணனிவெகு
ளான ஹீகளுமு நிரவயிகுபான வஸ்வைதது மாணாயிகூரான
வாதீராகளுமட நிராவாயிகுவசமுரான ஹாதாவிதாகளுமா
கையாலும, (விவஹிவஹிதபா) ஆவாராராதுனையென்றிதாஹி-
கூவததில தோழனபபோலே வநதுதமைனகையாஹ்ும, (வ ாஜஜாதாஹி
ஷாசு) ஆனைனுடையாணிதாஹி - ரகூஷிதகைக
ளேதேதனுமொரு வ ாஜஜாதிதனை யவெகூஷிக்குமவனகையாலும
னமபெருமானே கூவாவாவஸ்ருக ' கையாசககரம" எனகிற
உரசுதத்திலே யவனுடைய கூவிவெகுத விஷயாரனையாலே கூ
தாயஃ்ாரான காரிஸ்ாநாஹ்ாநிரூபித்தருளினரென்கிறார, (நிகூ
ஸ்ரீமதெநிமஹாஜஉஹாவெஹிகாயநமஃ.

ஆ'நவாரதிருவடிகளேசரணம

ஐநதாம்படததிலமுதறதிருவாயமொழிமுறனிறது.

உ — ம் திருவாய்மொழி.

ழூ—பொலிகபோலிகபொலிகபோபிறதுவலலுயிராசசாப* கலியு

நரகமுனைநந்தம்னுக்கிங்கியாதொன்றுமிலலீ* கலியுநமகடுங்

ஆ—(பொலிக) ஒன்றுநதேவில தமமுடைப உவஙஷ்ணத்தால்
வெஷவீகூ கர்ான ஜந்துகளைகக்ணடு நீரகீரபஹஷ-யா
சுராப அநத ஹஷ-வுசுஷ-த்தாலே அவர்களை திருபபலலா
ணடுபாடுகிறார. வவ-ாதாசகளுடைய வவ-வாவஙகமபோ
ப் தஷவயமகியான நரகுஙகளும தஷவயாதநாரஹீதஙக
ளாய், தஷவயாநுவவுயொஜகுனை யதிணும் வீகுத-வுர
ஹிதனுய், இனிமேலுமரளரவாதி நரகுயாதநாஷமான சு
வெஷவஜதுக்க ளுளவ்காதபடியாகவும் எமபெருமாலுடை

இரணடாந்திருவாய்மொழி.

இ—இநதலொகத்திலே ஸ்ரீவெஷவஜநஙகளிலலையென்று நண்
ணுதாமுறுவலிபபவிதலே அலறறினஆழ்வார இத்திருவாயமொ
ழியிலே ஸ்ரீவெஷவஜயை வணி-ுகுகக்கூடுமோ? எனன
சுவதரிபபிகதருளீர் (ஒன்றுநதேவிதாழிபால) *

முதிறபாட்டு.

போயிறறுவலலுயிராசசாபம எனகிறதற்குத் தாதபரியமருளி
சசெயகிறார் (வவ-ாதெதாழியால) நலியுமநரகமுமைநத எ
னகிறதறகுத் தாதபரியமருளிசசெயகிறார் (தஷவயநஹீதாழி
யால) நமனுக்கிஙகியாதொன்றுமிலலை யெனகிறதறகுத தாதப-ர்
யமருளிசசெயகிறார் (தஷவயாநுவவெதாழியால) கீயுமகெடு
மென்கிறதறகுத் தாதப-ரியமருளிசசெயகிறார (இனிமேலுமதா
ழியாலை) கடலவணணனென்கிறதறகுத் தாதப-ரியமருளிசசெயகி

ழூ— வல - வருஷமான, ஜயிராசசாபம் - கூடாகளுடையவா
வமானது, போயிற்று - நசிதத்தது, ஸாவம்போலே வயாவிநா
லுகிமாசையாலே வாவதனைத் ஸாவமெனகிறது. நலியும - வீ
யிகாகாகடவதான, நரகமும், நைந்த - ஸியிலுபாயமபோயிறறு. நம
னுகது, இஙகு - இநத லொகத்திலு, யாதொன்றுமிலலை - ஒருகு
ுவுமிலலை, கலியும்கெடும் - ஹேயப்ரத்யநீகமுமாய் கலவி

ழை — கணைதுகொணடின் சுடலைவணணனை பூதஙகண்மணிமேன்*
மலியபடுநர திணைபாடியாடியுழிதரகணடோம* கக

ஆ — யசுவரிநிதமாஃஹீபளஹாயஃஹிகஙுாணமுணாநஹகஙு
லைஸதாகுரான ஸ்ரீவிவஷவாக்ளிந்த ஜமதிதலலாம நிறையும்
படிவநதுபுருந்த லெடுபெருமானுடைய வ்ரஙுவாஙுவமுணண
விலவலெஷி கஙுகளாபபாடி ஆடி வகீஃகஙுகாணப பெற்றோம்
இநதஷசீபுசி நிதுவிலிலெபாகமெவணுமெனகிறா. ஙக

இ — ரு (மாஃஹீயெஃதுாழியால) பூதஙுகளெனகிறதறுதாயஃ
மருளிசசெயகிறா (இலைதுாழியால) பூதஙகளெனறது. ஹரி
வதாயாம்” எனகிற ஹரியாதாவில்பிறந்த ஹரி சீராலைதத்துக்கு
லெயஃாயமாகையால இதுககு இபபடி கூறஃமாகக்கூடுமென்று
கருதது. உழிதரகணடோம என்கிறதைபுரைககிறா (வகீஃகக
பலபறுமரிருமெனறு) இதுதாவிதநதிருவாயமொழிகநு ஹலெஷரா
வதியுநகூவமென்கிற ஹரகஷணம வரகீவாஷயுமெனறதாயி
றறு. பொலிகபொலிகபொலிக எனகிறநறுத தாலெயஃமருளி
சசெயகிறா (இநதஷசீயி துாழியால) ஙக

ஙஙு — மாயபபோம, கமிலெஷவாகளெலலாருமலெஷவாகளாவார்
எனறபடி கணைதுகொணடின் - இலவஷஃம நான்சொலலிலெணடோ.
நீஙுகளே வரதுகூநிதநதுகொளளுஙகோளென்றபடி கடலைவண்
ணன - வசீஷுவலெஷணமுடைய, வணணம-வலெஷாகம மாஃஹீயஃள
தாயஃாழிமணநியிபானவணுடையனெனறபடி பூதஙுகள-ஹரிகிங்க
ள, ஹரிவதாயாம பெரூஹரநதாலெயுவலெஷதாகுரானஸ்ரீலெவ
லெவாகளெனறபடி மணமேல - ஹரிழியிலெ, மேலென்று வலெஷ
ணவுலெழுவுபம், மலியபடுநரது - வசீஷமாகவநது வரலெஷிதத
து, இலை - லெமலெவரூணமாலெயெகள, இலை - மாலெயெ, பாடி -
மாநமபணணி, ஆடி - ஹலெஷநதாலெ நகீஃந்து, உழிதரகணடோம்-லெநரிகலெகை. பொ
லிக - வளாகதிடுக ஹாலெவகுரிவதிவரலெயொமம, லெசுவமாகலெவ்
ணுமெனறபடி. திராவுதியானது “மாம்கீஸ்மாம்கீஸ்மாஎதீ:” என்கி
றபடி தாலெயாலெயபடலெ யாரூராதிரபகுலெதெ. ஙஙி

ஏ—கணடோஉ கணடோந் கணதோஉகணணு ஙகினியனெகண டோந* தொணமூரெலவீரும்வாரீர தொழுதுதொழுதுங்கின் ரூத்தும்* வணடாதணணந துழாயான மாதவன்பூதங்கண மண்மேமற* பணடான்பாடிநின்ரூடிபபரந்து திரிகின்றனவே*॥

திரிபுங்கவீபுகமகீஙகித்தேவர்களதா மும்புரந்து* பெரிய

ஐ—(கணதோம) கணதோம தணதோம் கணதோம, கண்ணு ஙகினியனகண்டோம் தொண்மூரெல்லீரும் வாரீர தொழுது தொழுதுங்கின்ரூத்துமம். அதென்னெனனில? வணடாதணணந துழாயான மாதவன பூதங்கணமணமேல பண்தான்பாடிநின்ரூடிபபு ரந்தது திரிகின்றனவென்கிரூர. * * ॥உ॥

இ— ✳ இரணடாம்பாடடு ✳

ரு— வணடாா - வுரமவெரிணஹமான, தணணம்துழாயான - ஸீ தேவுஸுரநூர தூவுஸீகுணன, மாதவன்பூதங்கள - மாயவனுடை ய ஹரிகணங்கள, ஸ்ரீவிஷ்ணுவாகனென்றபடி. மண்மேல - ஹரிதி யிலே, தான - ஸ்வபரிசய, சுரு விவுரிகரன்றிகமேகயென்றபடி. ப ண - மாநங்களை, பணதான் எனகிறவிடதில ணகாரா தூவஸு தகாரவஸுடகாரா தேஸம். நின்றுபாடி - நீவஹமாகபாடி, ஆடி - விவுதவாரவஸுதநிலே நகிஹத்து, பரந்து -எஙகுமவுாவித்து, திரிகின்றனவெஹ்கிரூர. ரியாங்ரூகள கணணுகஙினியனகண்டோ ம - வகூரவலூகளுகு ஹொருஙகளைக்கணடோம. இனியன - லொருஙகள. கொடுவுலகமணடு முண்படடதோவெலலாம்தீரகக ண்ணுக்கினியனஸ்ரீவிஷ்ணுவாகளைக்கணடோமென்றபடி. வீதிருகி ஸபாதவுநிவாரூக்கீ நிரதூரமாகககாணபபெறரூமென்ற தாகவுமாம. தொணமூர். ஹமதூாரூவதவிஷயதிலே வடலராபிருந் துளளவாகளே, எலவீரும்வாரீர - நீஙகளெலலாரும்வாருஙகோள, நினறு - சுவிஹ்ரூமாக, தொழுதுதொழுது - ஹவிதது ஹவிதது, ஆதரதும் - ஆரவாரிபபோம, ஹவஹ்ரிகாரூவமம பணணுவோ மென்றபடி. * * * ॥உ॥

திரியுமகவீபுசம் - திரியும்படியான கூவிபாமம. யதுங்க ளெலலாம்விடபஹ்ஷங்களாமபடியானகூவிபாமமென்றபடி. நீங்கி- னியனாய, பெரியனாவெம்பமான; கூவிபாமாதிவுவயாநரவஹிக

ழூ— கிதயுகபபறறிபபோரினபலெளளமெபருசக்* கரியமுகிலெவ
ணணெணெமடமொனகடலெவ ணனொன்பூதங்களமணி மேலெ* இரிய
படிருந் திசைபாடியெங்குறிடங்கொணடனெ* ॥ரு॥

அூ— (திரியும்) மெலெவெயபழ-ர்விவெயப-ர்புமெலெ தொவானகுயிபா
ளை
மயநீஙகி லெவ-ர்கோமுமே கூயிபாமாதூவுவுலெவிதமாயகொண்டி
கெவலெகூதிய மெதிமெபாயசிலெலாமபடிபாசுவுமெ, அபர்வானமொரா
கஞமெபுகுந்து மேபோனபவெளளமெ பெருமுடபடியாகவுமெ, கரிய
முகிலெவண்ணனெமொனெ கடலெவண்ணனெ பூதங்களெ மணிமேலிரி
யபபுகுந்திசைபாடி யெங்குறிடங்கொணடனெ, இவாகளெதிதெ
ழுதுதொழுதுநினறுதுமெ,திதாணடூரிலெவீருமெ வாரீரெனெ
றுநாவழுமிந்துகபம். * * * ॥ரு॥

இ— திரியுமென்கிறதறதுத காதுய-ர்மருனிகெகெய்கிறுர் (மெவ
ளை
டிவெதூ;கிபாலெ) பொரிபவென்கிறதறகுத காதுய-ர்மருனிகசெ
யகிறுர(லெவ-ர்கோமுமுகி தூ;கிபாலெ;மிவெ;மிவெகூயி சாவ்வாவெதெ
காயாமுவுவெயாநாவெதி திகூவாவெகூ காபாமிமெ யாவெனறபடி. ॥

ரூ—மானவென்றபடி கிதயுகபபறறி-கூ தியாமுமவந்துவு வெளரித்
து, மேநவாகஞெம் - நி தூ;வெ சிரிகூஞெப,காமுமபுரூந்து - லெயிவெ
வந்து வு வெளரிதது, பொரினபவெளளப-மிவாநதுவுவாவாமான
து. இன்பம் - கூநதுமெ,பெருந வலி-ர்க்குமபடியாக, இதறகு இ
டங்கொணடனெவென்றதாடை சுவபம கரிபுகிலெவணணனெ -
நீலமிவெ;வண-ர்ணன, எமமான்- சுவெகுவெராதியனெ, கடலெவண்ண
ன் - வெதி-ரூ;வெராவெதுவெயை, மாடமீய-ர்ளெரூப-ர்தி நியிபானெ
வணுடைபமிவெனறபடி பூதங்கள - வெரு சங்கள, நீலமெவெவாக
னெனறபடி. மணிமேல - வெருதியிலெ, மேலெனறு வெடெதிரு;வெழு-ர்
வுயாம இரிய - கொமாவெரும் பிநகுமபட, இரிகை - மொமாவ
வெரும்பிறகணை' புகுந்து - பூ வெளரித்து, இசைபாடி - மாநகெ
ளைபபணைணியெனறபடி இசைபாடியென்று "ஓதநவெ;கமவெதி'
எனனுமாபபோலெளவெவாரிகுமெ.எவெரும்-லெவ-ர்தூ, இடஙகெ
ணடனெ - தஙகளுககு வாவெஸ்லாநிமெ டிறறிகொணடாகள, தொ
ழுதுதொழுது நினறுதுமெ தொணடூரிலெவீருமெ வாரீரெனெ
றுநாவழுமிந்துகபம். * * * ॥கூ॥

மு-இடங்கொளசமயதனதையெலாமெந்தி துகளென்பலே*
தடுங்கடறபளளிபபெருமானனனுடைபபூதங்களேயாய*
கிடநதுமிருநதுழறநதுங்கீதம்பலபலபாடிநடநதும

அ—(இடங்கொள) வஷஃஜமதனதாய மாகூழிகதுகம்காணடிருக்
கிற வெஷவொஹூவஸஜடங்ஸளையெலலா மெந்திகதுகளென்பா
லெ ஜமதனதெலலாம் தடுங்கடறபளளிபபிரமானன் றண்ணுடைபபூ
தங்களேயாய, வரஷிவேரரூவஷ நிரகூயிக்கூவுனன முனனாஜ்ஞ
தவாநத்தாலெ ஸிதராபக கிடநது மிருநதுபிழறநதுங்கீதம்ப
லபாடிநடநதும பறநதுங்குணிதது மிஙனனெ ஷாஃநீயமான
வெஷடி தங்களேப பணணுகினறார. இவாகளெதிதாழகுதிதாழது
கினறாதது மெதனனேடெரலலிருமவாரீரெனகிறார. ॥ச॥

காலாமபாடடு

இ— இடங்கொளனகிறதறகுத் தாதபரமுனிசெயகிறார (ஷ
வெஃகுர்ஷியால) கரிவெகூதி சவஷதனதை யயுாஹரிகிறார (ஜம
தத்திதல்லாமெனறு) உதராயஃத்திலெஹிவெ தாஷஃ மருனிசெ
யகிறார (வரஷிஜ குர்ஷியால) நாடகஞ்செய்கின்றனவே யெனகி
றதறகுத தாதபரமுனிசெயகிறார இஙஙனேயி குர்ஷிபாஷ) சா॥

ஸ—இடங்கொள - ஷஃவெஷவொஹூவஸஜயங்களேயுமாகூழிதுகளென
டிகநிற,சமயதனதையெலலாம. வெஷவொஹூவஸஜயங்களேயெலலாம,
எடுதது - உதாடநமபணணி, கனவனபோலே - களநதுபொகி
டுவாரைபபோலெ. நிரஷிதது விடிவாரைபபோலேயென்றபடி. இ
தறகு நாடகஞ்செயகின்றனவெனகிறதாடே சுஷபம. தடமக
டறபளளி - விஷ்ணுமான ஷஜஞாதிரதனதை ஸயநமாகவுடையவ
னை, பளளி - ஸயநம், பெருமானறனனுடை. ஷஃாதியினுடைய,
தன்னனெறு - ஷஃாவெஷஃநாஷவொமம. பூதங்களே - ஸ்ரீவெ
ஷவாகளெனறபடி. ஆய - எஙகுமதாஙகளேயாய, கிடநதுமிருநது
பெழுநதும - ஹமவதுணாநாஷவொஹநாதாலே பவதீவாதபர
தெஷஙகளிலே ஸயநிததும் குவிலைபபணணியும நினறும, பல
பலகீதமபாடிநடநதும - வெஷவெஷஃகளான மாநஙகளேபபாடி-
கமெணடு ஷஜஞரிததும' பறநதும - தரையில காலதடடாதபடி-
மேலெகிளமபியும' குணிதது - நகஃநிடபண்ணியும, நாடகத் -

ஆ — பாரதமும் ருஸ்ணிக் கூரட்சஞ் செய்கின்றனவே* ॥ சா ॥

செபகின்றவிதுவென்ன மாயத்தினாலோ டியைந்தவனென்று தெவ்வாகத்து

வைதருகண்பூகவகளையா பமாயகதிறலெதுமனனி* ஐப

மொன்றிலெபொரகரசராபிநுதிருளனிரல்* உயபுமவனக

அ — (செபகின்றதுவென்னகணவனுகதெரியாமற்செபகிறீரென்

கின்றது எனவெனில்? இவகதெரியாகதறலெது மாயத்தினாலோ டியைந்

தவனென்பது வைதருகண்பூகவகளையாபவனுகுமாவகினாலென

கூவிவெஷவரானவென்பதுமவனைசபினறிறீப கூகஇஷய

சொகாமபாடடு

இ — மாயத்திறலென்றது - வேயொஜ்மகசூரீனையென்று கரு

கதலே யிதுகருத தாகூயத்தாற்செபகிறீர (சூரூயத்மாத்ம

ஞனென்று) அரகசரரெனகிறதறகுக தாகூபத்தாற்செயகி

றீர (கூவிவெஷவரானவென்று) தொணமரெனசிறதறகுக தா

கூபத்மருளிசெயகிறீர (சுகஇஷயெதிராகிபால) ஹமவஹாமவ

ஈ — நாடகுதனைத வனகஜாதிகுளானஹரத்நீபமவதி சுகஜளையென

றபடி. செபகின்றன - செயயாநிறகிறீரகள, இபபாடடிறகும

கீழேடே சுகபடம். * * * சா

செயகினறது - இநத ஸ்ரீமிவெஷவாகளைச்செபகிற வுாவேரு

டானது, எனகிண ணுகுகுறைனேற-ஒகநிண றது-ஒனறுகுவஹ்ஹ-ஸமர

கானின றது - எனசண ணுகநதறருகூரூடத்தானசாயத்தபோலேவே

காரபிபாகினறதெனறபடி ஒனறுபோலெயெனறுசானனதெதெண

னில? இவவுலகதது- சூமிவெஷவவபு வாரமாயிருநத விநதமாகது

நிலே, மாயதநிலை- சூரூயத்வ-தீகளாலே, வேயொஜநகநாதீ

னை, ஹமஹரணகீத-நாரதாரூபவ-தீகளாலே, வேதாரணைடானகாகாதவென்

றபடி. வைதருநதினபூதங்களையாப் - மிகவுகரணணுடைய ஹரித

நகளையாய, ஸ்ரீமிவெஷவாகளென வுாவாரானவென்றபடி. எருகு

மதனனி - ஹவத்வரஹரநதிலுமவேதவிதிகராய, இதுக்குகா

ன்று எனகிறதோடே சுகபமு அரகசரர் - ராகஷஸராயும சவா

ரராயும, ராஜஸராயும தாமஸராயுமென்றபடி. கூமிவெஷவாகளை

யெனைகை, பிறநதிருளனிரல - பிறருகவாகரணணுடையிருககிறதேவ

ரகில, உபபுமவனையிலெல - உகரனுகுசலுஜீவிகதாம வேதாரதி

ஏழு—யிலகில,கிதாணடுஉருழிபெயராதிதிடுஙகொணடோற* ॥ரு॥
கொன்றுயிருண்ணுமவிசுாதிபகைகபதிதியனவெலலா* கின்
றிவ்வுலகிறகடிவானேமிபபிரான்றமாபோந்தார*

ஆந—வுவணரான நீஙகிளைலலாரு முவவுமஹூதீராய் வஹு
வதிபெருமாபதிபடலே யிநநூத்து, இதுநிஷ்ஹுஸுபமெனகிறார ॥ரு॥
(கொன்று) வஷ-ரோதீராகக்ருஷடைய வஷ-வொயாவரிஹார
ராகஷ-மாக ஸுவெஷகூ ஹுராஸுரஸுஹ-ராதி திவ்யாயு-தியாவெத
வாழுவாரு-ஷ திவ்யமங்களவிக்ரஹவரான ஸ்ரீ விஷ்ணு

இ—தெதிரவிஷபவுவணரானவெனறபடி கொனறெனகிறதறகு
த்தாதுப-ரமருளிசசெய்கிறார (உவவுமஹூதீராயெனறு) ஊழி
பெயராதிதிடுமெனகிறதற்குத தாதுய-ரபருளிசசெயகிறார (வஹுவதீ
தராதிபால) ॥ரு॥

* ஆறாம்பாடடு. *

கொனறிதராதி கழிவானி ருஞூத்துகருத் தாதுய-ரமருளிசு
செய்கிறார் (வஸுவ-ரதராதிபால) வரிஹாராஷ-ராகவெனற
கிறதறகு பரமதென்கிறதோடே ஈஷபம நேமிபபிரானறமாபோ
நதாரெனகிறதறகுத் தாதுய-ரமருளிசசெய்கிறார (ஸுவெதரா
ஸ—லலே, தொணமூர2- வவையாகாள, தொணடோ- வவையா, தொண
டரென்று வஸுவொயநதநிலே ரூபவம கொனறு - உஙகளை
நிரவஹித்து, ஊழி - யாமதனை, பெயராதிதிம் - வெளித்துவிடுவா
கள, கூவியை கூதபாமமாகத்வரெனறபடி. ஐடமொணறிலலை-
இநில் வஸுயமொன்றுமிலலை, ஐபம் - வஸுயம. ॥ரு॥

நேமிபபிரான்றமாபோநதார - வகூயாரு யுவகாரகுண
வனுடைய தமராயபோநதவாகள, அவருக்கு ஊவஸராயிருகைக
யே யாதெதுயாயிருநத ஸ்ரீ விஷ்ணுவாகளெனறபடி. இதுகு
பரந்தாரெனகிற தோடே ஈஷபம். கொன்று - ஸரீரதனை நஸி
பபித்து, உயிர - ஆதமனை, உணணுமை- ஜ்ஞாநிபாநிறகிற, விசா தி -
வுராயினையும, பகை - ஸாதீரவத்தினையும, உதாராதிகளான குயிக
ளாயுமெனறபடி. பசி - கூரதனையும, தீபனவெலலாம - வனவதாதி
களான கு ரிரஸஹாவஙகளை யெலலாத்தையும, தீயன - கு
ணஙகள. இவவுலகிலநின்று - தாவரஙளிநத மெயாகத்திலே வரகீழ்

மூ—நன்றிசைபாடியுநதுளரிபாடியுநாலெடபாதா* சென்று
தொழுதுய்தினிரண்டுசிநதைபையசெநிறுதியே ।சு॥
நிறுதநதிறும்முளளத்துகிளளுநர தெய்வநகளுபமையுய்
ஆ—ஜடங்களிநத லொகுத்திலேபோநதுநன்றிசைபாடியும தள்
ளியாடியும நூலமபரநதா; நீங்களுமிநத வெவமெசகூள விடடு
கூநநரவ யொஜநராய்கொண டெம்பெருமாணை யாநுயிதது
ஜீவியுங்கோளெனகிறா. ।சு॥

(நிறுதநதி) மறறுநாங்களாநுயிக்கிற வெஹாராதாரிவெவ

இ—ஙியால) திருதையசுசெந்நிறுத்தியெனகிறதறகுத தாவ
ய-மருளிசசெயகிறீர் (இருதிவெவமெகளாயிதாரியால) சென்
றுதெழுதுய்ம்மி னெனகிறதறகுத் தாவய-மருளிசசெய்கிறீர்
(எம்பெருமாணயிதாரியால) ।சு॥

ஏழாமபாடடு

ஸ்ரீவெஷ்ணவர்வழுசினைய வணி-ங்கிறவிடத்திலே வெவதா
வாரதாயு-ம் வாயிகளை யவமதிமன்றேவென்ன வவதரி
பிகிறா (மறறுநாங்களிதாரியால) நிறுத்திறுமமுள்ளத்துக்

ப—ராயிருநது, கடிவான - நிரவிகளைகளிலெவயுடையவாகளாய்,
கடனை - நிரவிக்கை கடிவாணெனறுவெஹாவவதிதகும ரூ
வமாயிருகும, நன்றிசை - கலைதான ஞாநங்களை, பாடியும, துள்
ளியாடியும - வெஷ-ந்தாலெகிளமபி நி-ந்நபபண்ணியும, நூலம
பரநதா - ஸ்ரீஜீயெங்கும வு"வித்தாகள, தொண்டீர்?- வெவம
ர்காள, வு யொஜநாதாரங்களிலும வெஷதாதாரங்களிலும வவ
ரான ஜநங்காளென்றபடி. சிநதையை - உங்களுடைய விதத்தை
செநிறுத்தி - செவனையாகநிறுதது. வெஷதாதார வு யொஜநா
தாரங்களின் னினறும் நிவ்ருத்திமாக்கி யெனறபடி. சென்று - அவர்
காளோடேகூடபோய், தொழுது - எமபெருமாணை வெவித்து,
உப்மின் - உஜ்ஜீவியுங்கோள. * * * ॥சு॥

நம்முளளது - உங்களுடைய உநவிலே, உள்ளம்-நிவ, நிறுதநதிகொளளும - உங்களாலே நிறுதநதிகொளளபடுகிறு, ரூகூகெவநயாநிக்கபடுகிற வென்றபடி. நெய்வங்கள - வெவதைகள், உம்மை - உங்களை, உபாகொள் - ரூகூகிகிறது, மறு

ஸ்ரீ—பகைகாணை* மறுதறுமஷ்ணேடகணைடோமாககணைடேய

ணைஐகரிதேப* கறுதறமனமொன்றுமதேவணைடாகணைனைல

லாறறெயவட்டீலெல்ல* இருபபதெல்லா

ஹ—னைதக்ளைஙகளுநகுரூகூஷசுராகபாடடாரோவென்னில? உங்க
ளாலே ஸஜாஸ்ரீனைதிகளான ஔவணைதகள உங்களைமெம்பெருமான்
ரகூஷிகதமிடததில ஸாரஸாஷகாரமாமதனை, இபபொருளில
மாககண்டேயனுமம ஸாகூஷி, ஆகையாலே நாராயணனே ஸவெ-
ரானை, இதிலொனறும ஸம்ஸயிக்கவேணைடா, ஆகலாலஷனையா
ஸ்ரயியுங்கோள், சுரீரஔராஜிஔவணைதக்ளையும் கூராயுகயாஸா
ஸஙகள் ஔரகீவாஜியா நின்றனஷிறேமெயன்னில? அபபடியனறு
ஹ—கொளளுநமதயுவங்களெனகிறதறுதகாதயா-மருளிசெயகி
றா(உங்களாலேயிதுாதியால) உமமையுயயக்கொணமறுதறுமவ
லேரோ கண்டீரெனகிறதறுதத் காதயா-மருளிசெய்கிறா
(உங்களையிதுாதியால) கரியெனகிறனைதயுரைககிறா (ஸாகூஷியெ
னறு) கறுதறமனமொனறும வேணைடாவெனகிறதறுத் காத
யா-மருளிசெயகிறார் (இதிலொன்றுமிதுாதியால) எமபெரு
மானை யாராயியுங்கோளெனறிவவளவே சொலலலாயிருகக ஸ
காயா-வொழுத்திலே கதிரஔகாஸரீராகூனை டாராயியுங
கோளென்று இபபடி சொலலுவானெனனகூவ காரிபபிககிறா
(சுரீரஔராதுாதியால) இரஸமெகுகுப வரிஷாரமாக கா
ரீயவொழுத்திலே யஹிவெ காயா-மருளிசெயகிறா (அடப
டியன்றி துாதியால) "ஔஷாவ-ரி கா-ம்வைஷ்ணவாயாஜா கஞ்ஜாயசா

ஸ— தறுமம்ப்ரமேடகணைடோ - நிறுயபவுமவஞ்டேடகூடியேதிடோ,
கண்டீரென்ற இவவகாயா-பநிஷதகளென றுதுாகீடபிக்ஷகாக
க, நீஙகளவனை விடடு மீவாகளை யாரறுயிக இவாகள நிறுமபவும
உங்களை யவனபகதனிலே கொணடு போயவிடடேகிடுவோள ரகூஷி
பபனிதனறபடி மாககணைடேயனுமகரியே - இவவகாயா-மை நான்
கொனனேதையோ, இபபடகு சாகா-மெனையஷமவானுமை ஸாகூஷியனை
றே. கரி-ஸாகூஷி கறுதறமனமெனறுமை வேணைடா - ஸம்ஸயதுகி
நமான ஔஷதமிவறுதறுமவேண்டா, இதிலை ஸம்ஸயிகவேணைடாவெ
ன்றபடி. கணணாலொறுறெயவட்டீலெல்ல - ஔஷதம் இபபடிதலைலாட

ಳು—ಮವಾಳೂದತಿಯಾಬವಾಕಡೆಯಿಱುಮಿತೇ* ॥೬॥

ತ್ತಿಱುಕಡಿಱುಯಿಱು ತಣಾಣ ಮಿವಿವಲಕುಕುರು ತಣ್ಳೂರ್ತ ತಿ*

ಅ—ಶಾಖುಗಳಿಲ ಸೊಲ್ಲುಕಿಱತು, ಎಗುನೆಯೆಂಬಿಲ? ಸುತ್ತೂರಾ

ಖಿಖಿಖಿಉವ ತಾಕ್ಷಯ-ಗಿತಿಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕಣ್ಣಾ ಬಾಳಿವಾರಾ

ವಡೆನೆ ಖಿಖಿ-ಕುಡಿ-ಖಿಖಿರಾಯರುನೆನಱು, ಆಗುಬಿನಬು ನಿಕ್ಕುಮೆಂತಿ ತಿ

ಕುಕಾಡಿಗ್ರಾಬಿವಿಖಿಖಿ-ಕುಡಿ-ಗುಳಾಲ್ಲು ಪಡೆಂಬಾಳಿ ಖಿಖಿಉವತಾಕ್ಷೆ

ಯ-ಗಿತಿಯಾನವಾಳಾರಾ-ಷ್ಟಿಣಬಾಗ್ರಾಬಿಪುಣಿಕಾಣೆಕಿಱ್ರಾ ॥೭॥

(ಇಱುಕುಮ್) ಕೊಖಿಱುಬಾಳಿಕಳೊಮೆಬ ಬಿಕುಡಿ-ಗುಳಾಲೆ

ಖಿಖಿರಾಯಿತ್ತು ಖ್ಯಾಹಿಱುಷ್ಟಿಕ ವಾರ್ತ್ರಿಬಿಶಾಳಿಷೊಱುಕಳೆ ಬವಾಕಳ

ಬಕಳಿಲೆ ಬಿಱನೆನ್ಱೆ ಎಲ್ಲೊರುಮ ಹಾಜ್ಞಿಕಿಱತಿಣ್ಣಿಲ? ಇಂತ್ರಾ

ಇ—ನಂ, ಸುಖಮ ಖಿಖಿಖಿಉವ-ಗಿಯಜ್ಞಾನಿಗಾರ, ಖಿಖಿಉಗುಕುಗುಖಿಖಿಂಮಕುಖಿಖಿ''ತ್ತು ತ್ರಾ

ಳಿಕಣಿಗುಕೆ ಯಳಿವಿವಾರ ತಂಗಳ ಇಱಬಬಿತಲ್ಲೊಮೆಂಕಿಱತಱ್ಕುತ

ತಾತಿಯ-ಗಿಮರ್ಣಿಚಿಸೆಯ್ಕಿಱ್ರಾ (ನಿಕ್ಷಿಬಿಗಿತ್ತಿಕುಕುತ್ರಾಳಿಯಾಲ) ಅವರ್

ಸ್ಥೂತತಿಪಾಯವಾಕಡ್ಡು ಉತ್ರಾಳಿನುಕ ತಾತಿಯ-ಗಿಮರ್ಣಿಚಿಸೆಯಕಿಱ್ರಾ (ಸುತ್ತೂ

ರ್ತ್ರಾಳಿಖಿಖಿಉವತಾಕ್ಷೆಯ-ಗಿಯಾನ ವಿತ್ರಾಳಿಯಾಲ) ॥೯॥

* ನಟಮಾಂಬಾಟಿ *

ಲೊಖ ತಾಜ್ಞಾಱುಕಳೆವಿಟ್ಟು ಖಿಖಿ-ಕುಡಿ-ಗುಕಳಾಲ್ಲು ಮವಿಣೇಬ

ಯಾಗುಯಿಬುಗೊಳೆನೆಱು ಸೊಲಲ್ಲುಕಿಱವಿನ್ತ ವಿಕ್ಷಾಣತಿಲೆಖ್ಖ

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಾನ ವಿಳಿತ್ರಾಳಿಕಳೆಯಖಣತಾಣೆ ಯನಕುಡಿ-ಗುಳಕಣ್ಣಾಕ್ಕಿ

ಸಾಯಿರಾಕ್ಕಿಱೆನೆಱು ಸೊಲ್ಲುಕಿಕ ಯಖಂಮ ಚಿಮಣೇಱ್ರುವೆಣ

ನಖಿಖಿ ಕಣಿಬಿಡಿಕಕಿಱ್ರಾ (ಸಿಕಖಿಱಿತ್ರಾಳಿಯಾಲ) ಎವಖುಲಕುಕ್ಕುಮೆಣ

ಶ— ನಿಕ್ಷಿಮಿಗಿತ್ತಿ+ಗಳಿಕಣಿಲೆಱೀಗಳ ಖಿಖಿಉವಿ-ಗುಕಿಱಖಿಖಿಉಗುಖಿಖಿಉ

ಗುಕಳೆಬಲಲಾಮ, ಅವಾಸ್ಥೂತತಿಪಾಯವಾಕಡೆಕ - ಅವಾಕಳೆ ಶಿಬಿಕ್ಷಿ-ಗು

ಯಾಕಖುಣ್ಣಿಬವರಾನವಾಕಡೆಕ ಸ್ಥೂತತಿಯಾಬುಣ್ಣಿಯವರ್-ಸ್ಥೂತತಿಪಾಯವರ್,

ಬಿಕ್ಷಾಜಾಯಾಂಬವಾಖವಬಣಂ ತತ್ತಿಱೂಖ ತಾಶಾಸ್ತ್ರಿಕಖುಣ್ಣಾ ಇಂತಾಯ

ಣೇಱುಕಳೆಂಬಱಪಡಿ ಇಱುಮಿನ - ಖಿಖಿ-ಗುಬುಗಳೆಕಾಳ.

ಇಱುಕುಮ - ಇಱುಕ್ಕತತಕಕಣವಿಬಾಣ, ವಾಯಿಕಾಗ್ರಾಟಿಕಾಮಾಣ

ಮಾಕ ತಾತ್ರಾಂಶಾಕಖುಗಳಾನವೆಂಬಱಪಡಿ. ಇಱೆಱ - ಲೊಬಲಿಖುಗಳೆ,

ಖಿಖಿವಿಖಿಖಿಕ್ಕಳೆ ಯೆಂಱಪಡಿ. ಇಱುತತು - ತತ್ತಿಲಿಖಣತಕಳಾಲುಕ

ಖಿಖಿಉವಿ-ಗುತ್ತು, ಉಣಾಣ - ತತ್ತಿಸಖಮಖುಗಳೆ ಹಾಜ್ಞಕಳೆಕಕಾಕ, ಆತ್ತಿ

ತಿಯವಿಕಾಯಕಣ್ಱಿನ - ಆತಿತಿಲಿವಿಕಾಯಕಣ್ತಾನೆ, ತಲಿಱೂರ್ತ್ತಿ-

அ—நிறுதநிணை றயவங்களாகவத்தெயவநாயகன்ரூசீனாமறு
த்திநம்பாபனவன்றண்பூதங்களுக்தங்களபாடி* வெறுபபினறி

ஆ— ஏகதேசமெலலாரும் வாயிகாராநாராணகுழங்களாலே
யாராயித்து வாஹிருஷி சங்களோப பெறறநாலாவீகரும்படி அரு
ளிசெய்தபாராணன் வாதிவாராஷன்ரூசீன வாஸரீபகவதி
ர்ண வந்தவிம்மூராழிகளோ வயங்குசிங்காசனாயரூராய வாசா
காஹிருஷித வம்மவரூபாநவாதிகம்படி பணணியருளினான,
ஆதிலாலவசீன வாவங்பாரான, இபபடி வாவெங்பாராணைகையா லுட்
ளாரவெதுகுமெனாமரான ஸ்ரீவிவெஷ்ணவாகளாலே இநதலோகம்

இ—நிறுதறுத்தாதயங்மநளிசசெய்கிறோ(எலலாருமென்று)இது
கருமிறையிறுத்தென்நிறுதறுத் தாதயங்மநளிசசெயகிறோர் (வாரா
யிகாரெர்தாழிபால) உணணெவென்நிறுதறுத் தாசயங்மருளிச்
செய்கிறார் (வாஹிருஷிதங்களோயி ரூாழிபால) அதுதெபவநாயக
ன்ரூனே யெனகிறனைதயுரைக்கிறோ (அநதவாவெங்பாரானிதாழி
யால) கன்ரூராதநியெனகிறனைத விவரிகிறோ (வாரீமரூதாரூ
ழியால) நியவங்களாகவெனகிறதறுத தாதயங்மநளிசசெய்
கிறோ (வாவங்கம்பிங்தாழிபால) நிறுதநிணனென்கிறனைதயுரைக
கிறோ (பணணியருளிரூனென்று) இவநி வாமி தாவங்மருளிச
செயகிறோ (ஆதலாலிதாழியால) தூதீபவாஹதத்துகருத தா
தயங்மருளிசசெயகிறோ (மாமவழி தாழியால) ரூலத்துமிகார
ரென்கிறதறு தாத தாடங்மருளிசசெயகிறார் (இநதலோகமிதாரூ
ழிபால) வாவங்பாராரன்தாமீன உலகாரூழிகளோ தத்தங்குபாஷா
ராயரூராக்கினரூனகில நாங்களவர்க்கோ விடகசூடுமோ? அன

ஈ—தனனுடையநிபாங்களோ, வாரீமரூலாவிதாரானவிரூழிகளோ
டுனறபடி. எவவுலகுகரும - வாவங்பெராகவரூகளாகும்.தெய்வங்க
ளாக - சூராயரூராக, நிறுதநிணன - வாழவிதநான, மறுதநிருமா
ாபன - மறுவை திருமாபிலே புணடையவரூன; அவன தன்பூதங்
கள - அவனுடைய வாபிகங்கள, ஸ்ரீவிவெஷ்ணவாகளெனறபடி. தீ
தங்களபாடி - வாமவதிஷப பீகங்களோப்பபாடி, வெறுபபின்றி -
வாம்வாரிகுவொஷகூடதவிஷாத பினறிகே, ஆவாம்வாரதநி
யும் வாமவத நாவாவாரதநாலேவாடாடாயென்றபடி. ரூலத்து

மூ—ஞாலதது மிகாமேவிததொழுதபமின்ரே* ॥அ॥
மேவிததொழுதபமினீரகளதெயடபுனிசவிரகணை* காவிற்
தொணடுசதனறனனீனஞானவி நபினைபபாமே* பூவிறபுனை

அ—வ ருணடமணைகயாலுமேஙகருடமபெருமானீயெயநநி
வ யொஜநராய்கதொணடாபரயிசதுஜீவியுங்தாளெனசுறரா ॥உ॥
(மேவிததொழுது) ஸமவசரணவ ருவாருவெமாண விலாரு
கீவ்ய கீவாஉமாய பெரிய ஜன னீசகுக்கஉள்ளதசொலலிக்
தொணடு வகிழ்நதாமகபபாமே வாஷய ருடீவாநாவெநந

இ—ழினபுரீரவாகனவிடைதசாலலுவாமெனனன்னாவிதகுதாயம
மேவியெனகிறபடிதலை யளி வய்ய கிமென்று கூடடுகிறரா (ஈ
கிவிநரி கூாழியால) ஜாதரழிகளாராயபாராவது வ்ரியொஜநாண
ரவாராகக்க யென்றுசநதது தொழுதபமரினைனகிறதறதுக்கா
தபமருளிசெயகிறரா (சூழறயிதநி கூாழியால) ரஅ॥

ஞானபிரானபாடடு.

மேவிதாவைத்தகதது தாதபமருளிசெயகிறரா (ஸமவசர
வரவருவெகிரூாழிடால) புனிதவெனகிறனதயுரைதகிறரா (வரி
ஸரஷமன வெனறு) காவிலவிகாணடெனகிறனதயுரைககிறரா
(சாலவிகாணடெனற) ஞானவிதிபிழையாமே யெனகிறதறது
த்தாதபமருளிசெயகிறரா (லகூ கூாழியால) தூதீயவாழத்
தசதுத் தாதபமருளிசெயகிறரா (வரவரு தூவ்பால) மே
விதாழுமபரா நமெனகிறதறுத தாதபமருளிசெயகிறரா

ஸ—லு ருதியிலே,மிகாரா. திளாறுகள.நீரா நீகள மேவிதாழு
து-ரூஷரித்துவவவிதது, ஈநநிவருடய ஜாயகாணடமெடி
ருமாஅன யாளறபிதத்தன்றபடி உயமின - உஜீவ்யுங்கோள. ॥அ॥

வேத-மெஉங்களாயா,ஸமவசரவாரு விடருவாரு மெஉங்க
ளாண வெனறபடி. புனித - வரிஸரஷங்களாண, இருகைக -
வாரவாஷவ விதாழிபிதக்குகளள, காவிலவிகாணடி - ஜாஸரவபில
காணடி. உயரிதக்குகவிகாணமிடன்றபடி ஞானவிதி - ஹகிரவ
வருதாபதத்தை விடிகிற ஸாஸதியன்மமெனைய யெனறபடி பிழை
யாமே - தபபாமல, பூவில புகைபுமை - வாஸவ்ங்களள்புடைதாள
புகையும, இலலெனறு தீதீன்பவ்ரு தூமம. வாஷயங்களளிட

ஞாலம்— யுமணிளகருஞ்சாருமமீ நுடமணிந்து* மேவிதமிதாழுமடி
யாருமபகவநுமிகதலைக* ॥கூ॥
மிக்கவுலகுகளேத்தியமேவிநகணணனிருளோதி* நக
பிரசினடையுமிரவுமுதிலாகுந்* றிகாகவடராதுழாவு
கனைங்குமபாருதனிதாணாடை* ரோகத்தி காழ்நறுவிராகிறை

ஜூ—ஸயிலாசூ)ாவெகுணங்கிளர்மெசுநருயாஜதாயதிகா
ணைடம்பெருமானுகழைமெசயுறவிஜநகருமவாஜுவாரா
ஷுமாணவுவதி காநாமாமுகாமாஜாரண ஜிவுஜநகநெயாயா
யிறறிருதமிலாகுமகீஷகளுமபாயு யெசநருவாயாஜதாயதிகா
ணைடு எமபெருமானுகழ்-மைமெசபதுஜீவிகுமிக்காளெனகிறா ॥கூ॥

(மிகக) வதாஜுர்வவெஸாவாவெதி ஸகஜுவவாஜுர்ஹாகி ஸஜுர்ஸ

இ—(சநம்நுர்கு)ாஜியால)பசவருமெனகிறதறுதகசாவுபாமருளிச
செபகிறா (வாமிசுர்கு)ாஜிபல) மேவித்திதாழுதுபதினெனகிறதற
ருத சாவுபாமருளிசசெயகிறா (அபடிபழியேயி சு)ாஜியால) ॥கூ॥

*பதாமபாடதி *

ரோகவமாரா குதாவகளினாகிறனைகுபுரைசகிறா (வஜுவிவா த

ஞா— யவிவழுமெனறபடி, விளகதுமை - நீவழுமை, சாதுமுமை - சாதுபபழியுமை, நீருமை - நிறபழுசனையுமை, பலிாது - சவிவுஜுமாய, இவவபிதிதினையுமை ஸருயிவழுமாக வாவொழிதுக சகாணடெனற படி, அசசுகனைதனைனை - சுவுாசினை, மேவிதிதாழுபபழியாருமை - சாநாருவாயாஜதாயசூராயிகிறை ஸஜுவாஜுர்கு)ாருமை, பசவருமை - ஸஜுவாணகளுை, ஜூாநாயிசுருமெனறபடி. ஸஜுசுர்ணாநாமை விவகுதிவுருமெனைக பிசசதுலது - ரவாகுமாண ஜிவாகளா ரேவவிணாமாயதிதினறபடி நீகை, நீங்கை, மேவிநதாழுதுசூழிதது வவவிதது, சாநாருவாயாஜதாய சூறுயிதிதினறபடி உஜீவியுவதேகாள. * * ॥கூ॥

ரசகபிராமேவதி - நிழுனைய வவரொழிதது உவகாரகுயி சிவதிருடசூட, ஆபறும் - சுஜவுமை, இநதிரவுமை முதலாக - ஐந்து, வுமை முதலாக, சோசக - வாவீஜுவி சுசகளாண, அமராகுழாய களை - சுதிரவஜி வி வாசகளை, உவாவஜி வி வாமாயசகூழன(சிவவ சா) சுவா)ரவஜி வி வாசகளினை நுவிடாவு-மை, சணணனெதிறலாசதி-

ரூ—கலியுகமோனறுமிலேயே* ॥ய॥

கலியுகமோனூமினறிகே தன்னடியாரக் கருளசெய்பு*

மலிபுரு சுடரொளிபூரா சதி மாயபபிரானகன்னான்றனனே ச*

கு—மேலுலகிலுள்ளாரெல்லாரும்வந்து வணங்கும்படியான திருப்பாற்கடலிலே யோகுயிலவதரராகள. ஆனபினபு கீழுலகிலுள்ளாரெல்லாரும் எம்பெருமானை அழுதுயிகவலலிதகளாகி விடவிடுகமென்றுயிலெலியெனகிறார. ॥ய॥

(கலியுகம) வ்ரூரி ஸரிவெகுதிதரால சுவிபாழுந்தைதிய சூ

தியாமமாகி யடரநாவ்ரூரிலகுறபிருந்த மெம்பெருமானை சு

இ—ரூரிபாலகனாய்தரு பூரா சதிமேவியெனறுகபிதத்துதரா

யபாருளிசசெய்கிறார (ஸ்ரீமதி ரூரிபால) மிகசவலகளோ

றுமெனகுமபரந்தனிவலெறுகபிதந்த காதுயபமாளிசசெயயி

றார (ஸ்ரீ ரூரிபால) ஓகாதிதாழகிறறிகிலனெகிறதரத்த

காதுயபமருளிசசெயகிறார (ரூரிபால) ॥ய॥

நிகமனம

உரயிழவாழத்துகதத காதுயபமருளிசசெய்கிறார (வ்ரூரி

ரூரி பால) உளளநனைமாச சுருமெனகிறதறுதி காதுயப

தெனறபடி, மிகசவலகளோடும்-வரு ஐகாரனே ரோசுங்கள

ோறுமெனகுமபரந்தனிவலெறுகபிதந்தது

ஏழு — கவிவயி றவிறன னவகுரு கூடாகசகாரிமா றவர்சடை தீகா பனிசர *
லொவிபுகழா யிரதி நிபபதி துளள தகைதமா சறுக்ரூமே ॥கக॥

ஆழவார்தி ருவடிகளேசரணம.

ஆறு — சொனனவித நிருவாயமொழி மவெழுவகுவிமராயி வகுரு
விமராடவகுகுளையுமீடாக்ருமெனகிறார். ॥உக॥

நிருகநு நாகபபிரான்பிளான்திருவடிசரளசரணம.

இரு — மருளிசசெயகிறார (மவெழுவது தியால) ॥கக॥

யாம — ஜநாதிமகாயாவஹய வழ்ஜமான கழனிகளையுடைதான, கவி
பெனறு - ஆரவாரத்துகுபெயர, தென - தகூவிணவுயுமான, அம -
வாரதியமான; குருகூர-திருநகரிபிலிருசகிற, காரிமாறன சடகோ
பன - காரியுடைய கு ஓபபாய, மாறனெனறு கூறுகு நாமதா
லையபபடுசதரான சடகோபருடையதான, ஒலிபுகழ - ஒலிகபப
டுகிற புகழை யுடைததான, ஒலிகுனக - வெவதிசனக, உரவஸ்ய
கீதி-ககமானவெனறபடி ஆயிரதது - வஷவஷ்ரததிலே, இபபத்து-
இரூபகுமானது, உளளதுகத - நிலவிலை, மாசறுகருமை - மாசறுமை
படி பண்ணுவர, மாச - நாலி நூறு, வஷ-ச்சாஷ ரவஹிசமாககு
மெனறபடி. * * * ॥உக॥

ஜோநிவிகைராதூரா-ஷாநிஸாயி ரீதுவிஷாதை
ராதா-ஜதுஷாரிஷி காயநரீ.

ரரீ:.

ஸ்ரிவொவரநிஷ்தாசர்ய-ர்தாவஹிர்.

(பொலிகபொலிக)

பொலியொலிபுளவி காஞள வரவஸ்தா-ஹிகாருருகூ
தள ஊதுஹாலெவ மெவகாணெகுமவ வகுவத வர
ணவபரி தாரிதவ தாவாவெநாஞள । வாநாதுவ ரவநா
ஞள வகுலநியரிமெந வவ-ர்குருகூ-ர்ஜுஹாலெவ நிசுரவ
மெஞரீர்பாவ ॥ ॥கூ०॥

(பொலியொலிபுளவி காஞள) கடலிவணணனபூதவகுரா - கு
ருகூர்பாலெ ஸ்ரஜுஹாரமான திருமாளிகாசிரியிலுமை, (வரவஸ்தா-ர

ஊவயிகூஇஅகூஆகள) வணடாரதிணணஞ்சுழாயான மாதவன்பூத
ஙகள - இயஷஸ்ஹஅஷிபான திருத்துழாயமாலை சுஇஅகாரத்திலும்,
(உதஸ்ஹாவ்வ) கரியமுகிலவண்ணனெமமான - வஷஷ்ஹாகுவஇஹ
கும்போலே எலலாசருமுவகுரிகதும ஞளஹாய்ஷ்த்திலும், (வெவெ
கூணவ்குவ) உகாரத்தால அதுசருமு வஸஸ்ரிஹிகமானைகூரீரா
ஸ்ரியாயிகும வஅஹ வர்தகபடுகிறது. தடஙசடறபளளிபிடருரு
மான - வைகுநதனபூதஙகளாய் - திருபபாறகடலிலே சுண்வள
ாநதருளுகிறதிலும, திருநாடடிலே வஸரிகளோடே எழுநதரு
ளியிருகுகிற இருபபிலும; (உகூவ உமாண) நமபபிரானறமை
ாபோநதா - கையுநதிருவாழியுமான அழகிலும, (உஸரிதா)
மறுததுமஸ்ரீடேகணடூரிதூழி - வஸவஷ்ஹாகுவதிலும, (ஒ
வ காவஸ்ரவடநாஉள) நிறுததிணைதெயவஙகளாக வதிதெய்வநாய
கனறனே - வகுமுஒவனைதகளோடும தகசுவஉஙகளிலே வஸ்ரவி
குகிறதிலும, சூழிஸ்ரைததாலே ஸ்ரீயஃவதிகுவஅஅஹ்ரஹீதம (வஸ்ர
நாஉவ்ரவநாஉள) நாவிறமகாணடசசுதன்றனனே - சூஸ்ரீகரை
ாநதருளுகிறதிலும, "நதருஜெயம" எனறுருகுகாலும கைவிடாதிலும, வகுமுநிய
மெந வஸவஷ்கூழுஷ்ஜ்ஹாவ) மேஷிகண்ணனெதிருமூாததி - நக
கபிராமேலடையனு மிருதிரனுமுதலாக - வஸவஷ்ரையும நியமிகுகிற
திலும, எலலாருடைய கூழுஷ்ஙகளாலும சூராயிக்கபடுமதிலும
ாடுபடடிருகுகிற ழுனிவெவஉவாகளாலே கடபபருமான வொகுத
னை
தில உரிகஙகளெலலாம ஸாதிபபியாநிறகிறனென்று 'போ
விகபோலிக' என்கிற உபாகுதத்திலே ஆழவார அருளிசசெயதா
ரென்கிறார. ॥சுo॥

ஸ்ரீமதே நிகமாநதமஹாதெஸிகாயநமஃ.

ஆழவார திருவடிகளேசரணம

ஐந்தாம்பத்திலஇரணடாநதிருவாயமொழிமுறறும.

ஈ — ம் திருவாய்மொழி.

அ—(மாசறுசோதி) இடபடி சூஸ்ரீ தவாசுவாமிகளுடைய நவயிகுகுருவா ணை ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த ரெம்பெருமானிடை வம்சமா வதிக்கவாசைபடடுபெரிய தீத விரகாமை கூவவரிஷ்ணுவாயிருந்த சாளக்ராமதிர்டடி, தினனுடைய வாஸஸ்தானத பொறுகுகமாட்டாமையாலே மடலூர்ந்தாகிலும் அவனை வம்மொழிதக

ஸுனகாந்தி நவாயமொழி

இ—ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநர், ஜிணபகுகாணடாடின கீழத்திருவாய்மொழிகுமடலூர உதவாமிகளை யேசசொலலுகிற இதனிருவாய மொழிக்குமு என்னசோத்தியணடென்ன? சுவ காரிபதிகிறார் (இபபடியிதாழியால்) இபபடியென்றது - கீழபபாடடில உகாரீ தாளெனறபம். 'கலியுகமானறுயினறிககே தண்ணடியாசகருள் செயபுமு' என்று கீழபபாடடிலே சூஸ்ரீ தவாதவாஸ்ரு நசொலலிற நிறே. வாதவாஸ்ரு எனகிறவிடசதில சூஷ்மஸ்வரூபத்தாலே மலியுநசு டரோனியென்று சொலலபபடட வஸ்துபாஷிகள விவகூஷி தங்க ள. இபபடி எம்பெருமானுடைய வாசுவஸ்ரு வஸ்துபாஷிகளை சு நாவாயித்தவாறே பழைபபடியே வாஹ்ரு வம்மொழிவை மெகூஷிபிறநது அதுசைவாரணமையாலே கூவவரிராப, இநதவ ரு வாகுமு பொறுகுகமாடடாமையாலே நீஷ்டபகுவ்ரு வாவநாழிகளா லே அவனுககு பழியெவினைத்தாகிலும அவனை வம்மோடிபோமென்றிபடி ஒரு வாஹவஸ்துதை கூஹிவம்யிபணணி. தமககு அவவளவாகபபிறநத உபாவிவாகுதனை மடலூர உதவாமிகிற பிராடடியினுடைய வாகுவாவமொழித்தாலே பேசுகிறிவ விடத்திலெனறஹிவ்ராயபு. இதனாவிதத்திருவாயமொழிகு வெறுஜஜநகுமெனகிற லுகுகுஷ்ண மவெறுகிவாதுமென்றதாபிறறு இவவகுஷ்டம் "உபாவாகவவை" யெ னகிறபாடடிலே வஸ்துவுகுமு, சுஹிதவிஷபதனைதப பிரிநதாறறமா டடாதா மடலூரகுகடவரெனறென்றுணடு தமிழர்கொலலுவது; அதாவது - வாவ-ருகுஷ்ணவம்வெஜயிருபபாரெரு ராஜகுமாரு வக்குமு தாயுஸீயவடொவுதாஹிஜநாழிகளை யுடையவளுக

ஆ—ணுமென்று மெநாயித்தமடலூருகைபிலெவ்வுவஷிலெத
யாயிருந்தவிடத்தில இவனுடைய தோழிபானவள நீ ஆசைப்படு
இ—யிருபபாளாருராஜகுரிமேகூடதுமவூரவூடிவூடிருந்திவரு
தநிலை யாதூ விசுவகூடவூடமுத்தாலை சுமநூரூரூ கூடராமா
கியாயம்பிறநது மேலை வரிஷ்டிவூடிகிடையாமை அவளவிலை
விரிஷ்டிவூடிபிறநது இருவரும் விரஷ்டகூடாதிருந்த மேலும
வரம்பிஷ்டத்திறகு வேறிவை யகுங்கேளையாயிறட, அநதராஜகு
மாரணுககு விரஷ்டகூடாமை தலையெதிதது கணட மெரிமாடகு
ரணமெலல ம சுரிசுரியும பதறோறற இநத வுலகதனைபபோ
றுகுமாடடானைபபோல இருவருகதும பயாமுறாதசளலை. தவ
வுதிசளைசசெய்தாகிலும அவளைபபெறவேணுமென்ற பாகத்து
அநதராஜகுரிவிகூடை ஒருபடதை நிலை எழுதிவைத்து கண்வா
வுகாதே அனுதபபாதது கர்காணாதி உளளறுமுறுகுமும வரூநாளிக
ளுமின்றிகே மரிணாவிரிதறுகர்காணாதிரிகை இபபடிதிரிநதால
இஇதரூவாநிலைபகணட கூடிடாழிகளிவ்னை உம்மெபபாலை அவ
ளோடேகூடாதலை இலலையாகில இதரீவிவாகசுவாக இரண்டுதலை
யிலுளள வொயசகளுமலைகளிட காவுகளிருவரும கூவிநூரூரூவ
வாயராயுகூடாதலை, தோழிமாகூடாதலை, அந்தராஜகுரிவுகுயும
இபபடி ஜிவிதரூடாய தான்தானைவாதுகூடாதலை, தனகுபபழிவ
ருகிறதென்கிற லையதது மேல வந்துகூடாதலை, இலைவரிததனையும்இல
லாபாகில முடிநதுபிரிழுதாதலை செயனகாடாயிருகதுமொரு வாவ
வாதுகிவிரிஷ்டமாயிருகதுவிடும. இநத படலூருவைகையை வா
ரூவுனசெபபுமதனைபபழிய எநதனை சூசுரூரானுமும நீகள
செயயலாகாதென்று தமிழாசிய ரூரிமிழ கடடிளாகளேயாகிலும
"பாநஸஜூராவோராதூரூடாமை விரிவிகாரூரமெரவிர் தர
ஷிவுவிதாவெஸ்ரூஜிராஜாரூரூரூ காஜகாரூ" எனகிற நூயாயதுதர
லும சூரிவிரூகசொருவாலை வரமபிடமுடிபாதினஉமிடமமலா
கவிஜமாகையாலும், வரூரூஜிரூரான ஆழியார வாகூதிதோடு வி
ரோயிதாலை தபிழுர கடடிணகடடடாரூபணீபமாகையாலும இத
திருவாயமொழியிலை பிரடடி மடலூர உலெரூரூமிதாதாகபபாடு
கை உவவெளரூமென்று வடூரநுளிசுசெயவர் எனபாகள.

ழு— மாசறுசோத்தென்செயலாடபணிக்குன்றசை*யாசறு
சிலனையாதிலாதநினையாடியே* பாசறவெடுதியறினிபூரித

ஆ— னைகளிடானவளநெடாதிகுறுாணைஹாணங்களாவலணுகுன்
டோ?உண்டாலுலகானவுவினஉதிரூமடஇருநெகயாக்குதேபா?இவ்
வூரெலாமஉன்னினபபலிச்சாலலாதே? என்ன? கீர கீரபரிசி
லுஜாகிவளநெய* வஸாஸீறாஉவுவெப்ப கூறுாணஹாண
மிலைாகயிபாயிநத வாசிவாராவஜின ஆனைப்படடுபபெ
ரூதே அறிவிழாநெதத்தின் காலமுணடி தோழீ? ஆனபினபென்

புரிறபாடடு.

இ— மாசறுசோதியெனகிறனை யுரைசகிரூா (நிஉவெஜாகி
ஸாவைதாலே) நிரகீஸயகவா சுவயாவிஜபட,என்செயபவாயமணி
கருனறதனைதனென்கிறதறகுத காதிபமருளிச்செபகிரூா (வள
நெயாஸாவைத்தாலே) ஆசறுசிலனையென்கிறனைபுரைசகிரூா (வள
ஸீயுஸாவைதாலே) நாடியேபாசறவெபதி எனகிறதறகுத காதி
யாமருளிசசெயகிரூா (ஆனைப்படடுனைறு) அறிவிழாநெதினா
ஸாபம் என்கிறவிடதிதிலை வலி காயாமருளிசசெயகிரூா (அ
னைபின்பென்று)

ஸ— தோழி - வாராய வலவிடியே? மாசுறுசோதி - உலிநுாவற்க
ஜெஜாகிவிாஸி டுனை மாசுாயி சூடம். எனசெயபவாய-உதீடனைய
கூரானையாரனை, மணிகருனறதனை - நிணிபவாாதந்தை. நினி
பவாதமதேபாலெனகது வெஹாழுனை வெனறபடி. உசறுசிலனை
சுவயுாவற்கஸீதனதை யுடையவனை, ஆசு - சுவயுாம எனபே
றுகவென்றேறு வலிகளைகபன்றிகளெதனடிறுகவனறே
மிட வலிவாஸுவதிகருவனைகபாதிலை நிரகயுவளஸீயுனை வெ
னறபடி. ஆதி - முருநினவனை, அகாவது எனபகளிதிலை மஹா
காடிபே - தேடிடே, சுவயாரணைதாலை நிரஞசுவகுமதேறறுகிற
து, நிரஞசுமாகதிதுடியெனறபடி. பாச - சூவுகினைப, அற -
மிகவும், எயதி - அனடாது, அறிவிழாநெது - கூசாகூதாவிவ
ஸுகனைதபிழாநது, எனனாலெபம - எதனனைகாலுதனை புடையோமா

ழு — ஜனாரஸ்ஸையஸ்மேச றுழுரஸ்வாகவனைவஸ்தோ ழுதிஸ்யஸ்னைஸ்செய்யுமேஸ்கஸ்

ஸ்னைஸ்செய்யுமேஸ்கஸ் *ஸ்தோழுதிஸ்யிஸ்னினைகமஸ்னைஸ்மை *ரஸ்வாகவனைவஸ்தே ரஸ்வாகவனைவஸ்

யுதாரமனைகஸ்ணஸ்ணஸ்னைஸ்னைஸ்ஜனைறஸ்தோழுதிஸ்னைஸ்டோஸ்னை *ழுஸ்ஞை

அ — கதிகாரு யாஸ்க்காயாஸ்கிதஸ்மைசியுணைடோ? எனஜனையகனைசியி

லேதோநதிருகுகிறவுஸ்வாகவனைவதானிபபடியறிவழிநதிருகுகிறமவண

ணமையதனைதசமிசெயவதுஸ்னைஸ்னறுஸ்தோழுதிஸ்னையகுறிதகுசமிசாலஸ்லுகிறுஸ்ண

(ஸ்னைஸ்செய்யுமஸ்) எஸ்மபெருமானைதனை னுஸ்னைடைய கூஸ்ரீஸ்சைடமா

ய, ஸ்வஸ்ஸ்வஸ்ஹஸ்ஜிஸ்நாஸ்ஹாரஸ்யஸ்ப்ஸ், சுரஸ்ரஸ்ணஸ்கஜஸ்ஹஸ்வஸ்ஹஸ்ஸ்ஸ்மானை அ

ழுசிய திருசகணைகளைகஸ்காடழி. மெஸ்ஜனைதஸ்தோறுபிதகுபபோனஸ்ண

* இரணடாமபாடடு *

இ — கெயபதாமனைரகஸ்கண்ணைனென்கிறதறுத தாஸ்குபஸ்பருளி

சசெயகிறா (கூஸ்ரீஸ்சைடமிதஸ்ராஸ்ரியாலை) 'ஸ்ராஜிஸ்கஜஹஸ்வஸ்ஹஸ்ஸ்ஸ்மாஸ்ஹாரஸ்

ஸ்வஸ்ஸ்வஸ்ஹஸ்ஜிஸ்நாஸ்ஹாரஸ்ம்" என்கிறவாகூமை இஸ்ரீகபலிமிவரசும.

நினறுகொணடா னெனகிறதறுத் தாஸ்குபஸ் பருளிசசெய்கிறா

(தோறுபிதஸ் துபபோனெனனறு) உதராயஸ்தஸ்தில கூஹிமிவடதா

ஸ்ப — ஜைமை,நமக்கு ஸ்வெகுமபோயஸ்னதஸ்ஜனைகாஹுமாயதஸ்னிதனைறபடி.

எசறுமை - எசுனைகபபிலை அறறவரானை, எசுஸ்ஸ்கை - சுவஸ்வாஹுமசிசாலஸ்

லுனைகை, எனஜனையசுனைகபபிலை துணிநதவாகளானை என்றபடி.

உளாவா - உஹரிவி நதகிறவாகளுனைடைய, இளகிசாகளுனைடையமென்றபு

டி கவனைவ - சுவஸ்வாஹுமகாஹுரஸ்வஹுமானைது. எனசெய்யுமை -

எனனதனைனசசெயயுமை, எனகுமை அறிவுணடாயிருநது ஹுமவதி

ஷடபுரஸ்வமறிநதாருமை சுவஸ்வாஹுமசிசாலஸ்வில்லைனறு வாயகூமா

வது, எனகுசறிவினறிகமேகயிருநதை சுவஸ்வாஹுமசிசாலஸ்லுவாருமை

இளகிசராயிநதை இது வாயகுமாமேமா? வதாரஸ்ஸ்ரஸ்ஸ்தாஸ்ரஸ்

மாமெனறபடி * * ॥கா॥

எனசெயயுதமனைரகஸ்கணனைன - உதீயனுய சுரஸ்ரஸ்ணதாஹுர

ஸ்வதிஸ்வாஹுநனைவன், எனஜனைநிறமிகாணடானை - என்ஜனைவரி

தஸ்தாஸ்ரஸ்யை சுவஸ்வாஹுரிததானை, எனஜனைநிறமிகாணடானெனகிறதஸ்கை

தஸ்தாஸ்கஸ்வம்தாரஸ்திஸ்வஸ்ஹஸ்ஸ்ஸ்மாஸ்ஹாரஸ்வாஸ்ஹுரஸ்ஸ்ரஸ்ஸ்வஸ்ஹஸ்ஸ்ஸ்மஸ்னெனனுடையவரஸ்திஸ்தஸ்யை

சுவஸ்வாஹுரிததாஸ்னெனறபடி நிறை-வரஸ்திஸ்தா, அதாவதுதிஸ்ஹஸ்ஸ்ரஸ்ஸ்வஸ்ஹஸ்ஸ்ஸ்மஸ்னேபோ

நிகறதொருவருககுமை தெரியாதபடியிருகனை முனை - முனனையுனை

ழு—செய்யமானமைபிழநதும்மணிமெலிவெயதி* யெனசெயயவா
யுகசருகண்ணணுமபயபபூாநதேவ* ॥உ॥

உளாநதசிகடழுனைதகதபாதிதனிபேயழுனை* சாாருகசுனைவதத
ஆ—அவனைவம்ஸாவதிகசபிபறுனைமய, லெதிகம்ஸாயுஷ ஆநிகமா
னதூஸாஜஷ்யுழுமிழநதுமேமனிமெலிவெய்தி திகம்ஸாயுஷத்தாலெபுது
கசுணணித்தமிவனசெயயவாயும் கருங்கணணுமபயபபூாநத; இனி
நமனைம யெனசெயயுழுரவாகவனைவதேதாழிபிரணகுரா ॥ங॥

(உளர்நதசகடம்) ஆகிலும மடலூாருகை நமகுபேபாராது
இ—யர்மநுளிசசெயகுரா (அவனையிதாழியால) ழுனசெயயமா
மைனன்கிறதறுது தாதிபர்மருளிசசெயகுரா (திகம்ஸாயுஷதாழி
யால) எதிதனைநீசசாளனைலும பழி வரிஷாஸிகசமேணைநகா
னென்றுசொனன தேதாழியைபபாாதது ஆபபடியாலைலும பழி வ
ரிஷாஸிக்குமெலலே கடநதது காணைன்கிறுளென்று வம்மகி
ஷகிஷிகை. ॥உ॥

✱ழுன்றாபபாடடம் ✱

உளாநதவி தாரி சுனைத்தவி சாதெதிறுது தாதிபர்மரு

ஸ—டாபிருநத, வசிவர்ம்வம்ஸாயுஷகாயுதிலெ உணைடாயிருநத
வெனறபடி, செய்யமானமை- ஸாவயுமானகாதியை, இழநது - போ
கி, மேனி - ஸரீரமானது, மெலிவு - காஸர்ுதனை, எய்தி -
அனைடநது, எனசெயயவரியும - எனனுனைடய கரர்ணாயாரதனை
யும், கருங்கண்ணுமை - நீலர்ணாவம்தனைதயும, பயபபு - வெவ
ணர்ுமானது, உளாநத - வர்ுவிதிதது, தோழி - வாராய்வஷவி
யே? இனி - இதனையானைபின்பு, உளவாகவனைவ - உளாருனைடய
கூடையாரஉம்காயுவயுமானது, நமமைமெயனசெயயும - நமமைமெய
னறது நலனேறுநி வஜிஷர்ம்பெலெயான வஷவியையபுங்கூடியுகொ
ணடுசெனறானைபடி. ॥உ॥

உளாநதசகடம - சுவஸாராவெஸாதிதாலெ உளாநதுவநதஸாகூட
திதை. உனைதிதபாதிதனை - வர்ுநுயிர்ம்பாயகுகிளாநதழுகிறவர்
ஜிதாலெ யதுபுரிநதுவிழுமபடி புதைதிதி திருவடியையுனைடய
வரனை, பேயமுலெ - வர்ுதிலெநயினவரநதனை, காாநது - ப
லெமெலெபபிராடடி முலெயிலெ யபனைநதாபபோலெ யபபினாது.

ழே—திசவவாபமென ஈனைகிறுதிதாணடானை * தேபாருதுமம்பயிர்
நதுயவதிறைடனறிதியாரதிசாலவிமெனை * நோநதவிவனதிறுழி
யென்திசயுழுரவாகவனவதிப *

அழ—எனறுதோழிசாலை, தனனுடைய ஈகிமலாகிஜாடவை
ஏவுவெவறி வகளாலுமழகாலுமொனை கிறைகொணடான, ஆ
னபினபு தேபாருதும பெயாருத மவனதிறமெலலது படறிறதேனுமை
சொலவிலுவதேனை, நாநேதறுமொனறைசதிசானலு லதை
தைசுசெயகையிலை எனகுபுறபடவே துணிநதிருகுகுகடவ நீ
யென்னை வருகிவையிகுகலாமோ? நீவருகிவை-யிகுகிறது ஊரவா
நமமைபபழிசொலலுவானறிதிற. அதுதவிரூணவொராஜிமெயா
ணநமமைமசெயவதென்கிறாள. ॥கூ॥

இ—ளிசதெயகிறா (தனனுடையவிதாயாலை) செவவாயமெனனுகி
றநதறுத தாதபாமருளிசசெயகிறா (அபுகாலுமெனறு) தீாநத
வெனகிறதறுத தாதபாமருளிசசெயகிறா (நானிதாயாலை)
எனசெய்யுமெனகிறதறுகவெகூடி தனதை டையாலாரிகுகிறா (த
ரூணைதாயாலை) நாமநமவபமாய்ருகுகினைதிறு? வடவாஉம்
வரிவாரிகுகலாவதென்றுகருத்து. ॥கூ॥

ஸ—சுனைவதித-சூவுளாஉமபணணின, செவவாயன-சிவநதநிறபட
வளதனையுடையவன, என்னைநிறைகாணடான - எனனைவரு
ஆர்வமாரபபணணினான, எனனுடைய வருகி-னைய யவ
வயிதனானறபடி போருதும பெயாருதும - போயுமவந்
தும, பேருவகை - விடதபபோகை, பெயருகை - திருமபிவரு
கை, அவனைபபிரிநதாலும பிரியாதிருநதாலுமென்றபடி. அவ
ரோடன்றி - அவரோடுகூடின வாயிகி-யொழிய, தனியடைய
மான வாயிகி-யொழியவென்றபடி. ஓசெலவிலென - வேறெ
யொருவாமமெகி-னைய யுடையவளலலென; வேறெயொருவா
யிகி-னைகக்கேனென்றபடி. நோநத - நானினைதத காயத்தி
லெனகருதன்பே துணிநதிருகுமவளான, எனதோழி - சிகு
வவிதியே? ஊரவா - ஊரிலிருபபாருலடைய, கவலவ - சுவவாஉகொ
ணடாகுமமான து, எனசெயயும - கூரூணவொராஜிதராய் வுவரா
னறிகேபிருகிறு நடடையிதீசெவடீ. ॥கூ॥

ழுக— உரையாசிரியர் வடமொழியிலுள்ள சாணக்கிய* நீதி நூலைத் தழுவி தமிழ்நாட்டிற்கேற்ப* [illegible]

அந— (உரையாசிரியர்) இப்படி தன்னை அடைந்திருந்த ஏழு உலகங்களையும் ஆளுகை செய்து தன்னுடைய ஆயுள் காலம் தன்னை புனைந்து காட்டிய தன்மையால் பிரகஸ்பதி எனப்படுகிறதுதானை எனப்பிழைச்சலை வடநீலவையகம் தலைமையகத்தை ஞானவாயிற் ருகக்செய்த யவற்றையே வடமொழியாகக்கொண்டு தன்றிருவ

காலைமலர்

இ— அவனுக்குப்பழியைவினைக்கக்க முடனுரைவுதொடர்மிகுதி- றவிப்பிரிடடி யவன ஆனாலலினென்றிப்பாடடிலை யவனுக்* ஈனைவக்குரைச்சலுறுக யவம்ஈமன தீருவென்ன வவதரிப பிகுகிறார (இப்படியிதாதியால) வாழ்வ-ாய-ந்தநிறருத் தாத வ-மருளிசெயகிறார (வடதலைய்கை தாதியால) தூதீயவா ஈதுகருத் தாதிப-ம நளிசெயகிறார (தனிதிருவடிகளிலையி

ஏப— உரிரையாசிரியவனை - உரைராபணனுக்கு வவைவாஉமக்காயாஉயு மாகிறன் எரு, எருனை, இடடு - உரைராரவவாஉம செலலைக்செலலை கழுனிகரு எருவிடடாபதிபாதிலை எனனுடைய வலிநிலைவமாதபக கதுவெயல-ந்கமாயிறனென்றுகருதத அனனைசெலலைறா- தாயாரு- ளை உதிபாகிறநினை, படுதத- பாபசசியென்றுபழி,டுதனுடை வம வையிபபிகனை. இங்கேபாபசசுனையசெலலுகிறது நீயவனை ப ஈனைபபழி செலலவிழுனை யாஈஷமனறென்று தாயாரைசெலலுகிற வாமிக-ந்தனுட செனகலிநிலைவமா வய-ந்கஈளாயினவென்று கருத்து எருவாவது - அழியிலையொருகாலிடதிலிதுமதிறு நீர மாரூமல பாபசசுவணுட, ஆதலாலொருகாலை பழிசெலலிப திபோகிற ஆராவாராதனைதகூர எருவாகவுமஅதுகருளலையிருந்து கோணடு எபபோதுமொகக வம்சுருசெலலுகிற தாயாவாரு ணதனைய நீராகவுமநிராகரிதது ராமநலலிதது - ராமாகிறமை எதுகலாவினைரதது, ராம - வம்ம, வம்மமாவது கூடிதநிலடைய வடதுகூடாவமைவுயாணைகயாதலை இதனைதயிலையாக ராவிவிதது, முனைதக- கூடகூரிகமாண,மெருசபமபருருசெயபுள- னை லுடைய நெருசமாகிற பெரியசெயலிலை, செயலையனறு சுழனிகருபடபடா,

ழை—பேரபாகாதுகடலபுரையவினவிதுத*காரடாமேனிருஷணை
ணைனாநாட்டிகயபரினா* ॥சு॥

ஷை— டிகளிலேநிரகயிசுமை னகைதிங்மவுகாதனுகு எனகுதுவிளேகவி
தகாரமாமேனி நகுகணைணைனேடிதாழ்ம வுரினைபுச்சாலுகி
றமதனகிறாள ॥சு॥

(கழிபன) நீசானின்னபடிசேய பவனவுரவுன, நிவபுச்ணன்,

இ— தாழிய லுகையினைனகிறதறகுதகாதியசமருளிசெயகிறா
(வுரவுனை நுசாலுகுறதகணறு) கானனைனேயபெனறுத —
ணைனின்சேயாவெனறபடி. தனபதகளிலேயெனக்கிபடி வெற
திதனைதகொடுதிதவினை வுரவுனென்றுசாலுனைகயாவடபன்ற
னேறபடி. * * * * ॥சு॥

✻ ஐதாமபாடபதி ✻

கழிப்னைசிறாதையுரைகிறா (நீயிகூர்நீபால) கொழிய

ழை—பேர் - பெரியதான நிரகயிசடானவெனறபடி அடா -ஆமாக
த, நிழலுமானவெனறபடி காதல - தனபகதலுளிநிறவாதனை,
காதல - சுளிநிறவாடா, கடலபுரைய - வதிதாழ்வாகாமாக, ச
கிவதி ஐமாகவெனறபட விளைவிதத- விளையாடபணணினவணன,
வராசாலுநின வவைவாதகளைநாட தாபமாக வர்கிவையிகிற
தாமே தனைனளிநிறவாதசருவையகுமானைசபு டவுமானவரா
மநஞசாளிநிறவாமாப வெரிணைநிகனைபு மவனகூரமலையா்ளி
பிறையினறுகாதது கா - வதைகாகவு வாதுகாதுகாது, அமர-
வெறாமான, மேனி - திருமேனிையபுடைடவனன, அழபிலே
னாறவிடடு நீ நமபாயதசிறுவாம மேலவதிகாதாகில பாரிதது
லகதுளிராதிறை, இரத வதிநிறவாதனை வதைகாகவு
வமகாரணீயமான தானபடிவாசெல வாவதடாகநினைனறு கரு
தது நகுகணைணன - நமருகாடையகூரவன, கூவதினைன்றுசெல பெ
ணைகளைந்து மொதவுமுகிளைனறு வரவிஐமனைதிருவினறுக
ருதது. தோழி - இது வாளிபாரபவம்வொயபோ அவனபக்க
விலே எனனைபரிபாருதவிடா நீபெ மீடகபடாதகாலும மீளா
தபடியான வாரவனைருமுணாடாபடபடி பணணினாயிறேயனறுகரு
தது கழபனை - ஆவுரைமுதிவெனறபடி கழியன - ஆனை, ॥சு॥

ழே—கழியனெகாடியபினெடியமோ லுலெகங்கெகாணட* வமபனறிவ
ருநேமெனிமாயெதகணகி லுங்*கெகாடியபவென்னெருசமவனெனறே
கிடகருமெலரிலெ*

அ—ஊரனை, வளநகூனை, ஊரவமதிவாரவிவவாஹாவவெவதி
கன், மற்றுமாரா கிவவறாரெ தொவதவகாளபுடையபவன், ஆகிலும்கொ
டியவெனனெருசமவனென்றகிடசரும, எனனே ஒருசாருநெதிலை

இ—னென்றறைதபுரைககிறா (நிவதாணினறு) நெடியபரிலை
கிறதற்கு தாதபவருனிசசெபகிறார் (ஊரனென்று)
உலெகங்கெகாணட வடியனெனகிறதறகுத் தாதபவருனிசசெபகி
றார (வளநகூனென்று) அநிவருநேமெனிமாபதத னெனகிறதறகுத்
தாதபவருனிசசெபகிறா (ஊரவமதிகாதிடாஸ்) தொழியா
னெவள கழியனென்றெரு தொவதெநிசானறலை பினனெயுமரா லு
தொவதகளெப பிரடிதானிசாலுக்ற விதுகஹிவதபவருனி
சசெப்கிறா (மற்றுமிகாதிபால) னெவிலையனகிறதறகு வத
தீவதம் (எனறினையனறு) குறுபவதொதகூமென விபவதத
துக்குசமவம (ஒருசெருசிறபடைப வி*தி) பொடியிலனறது-

பப — கழிபன் - குதகரானைகருத்தனெனசெகெடாதவனை, தொ
டியபன - கருவினை, நிவபதனெனறபடி நெடிய - ஊரா
ஹாதனை, மால் - பெரிபவன, சுதாதெஹவதாவெனனெறபடி.
உலெகங்கெகாணட - உலாவெவிபககலெகினறும (ஊரகதனைபவெஹ
ரிதத, ஆடிபன - ஸ்ரீவொஹதனையுனடபவன, வளநகூனெனறபடி.
சிறறடனையகாடடிய பெரடியாலெ யளதுகெகாணடானிறை அ
றிவு - அறினைகத, அரு - அருமபான, மேனிமாபதத - வி
ஹாவதாவெபுனடபவன, வாவதாரு தாதகு உனனெறு விவெகிகவ
ரிதாமபடி யழதாலெ மபதரும்மெனனெறபடி ஆகிலிடம - இதத்தனை
யுமாரை இடம, கொடிய - குரிதானை. அவனபகலெ சுறறுநெசா
லலி மீடகவரிதானெவனெறபடி எனனெருசம - எனதுநிவானத,
அவனென்றகி—தத்தம - தெவதகாஜமாபெ பிரிதகுமெனறபடி.
வலெலெ - எனனை. இதனெனவாஸ்ய-ரிமெனறபடி. தழிகொள-
தழிதகுவாஜாமான, இலட - இயலுதனையுனடயவளான,

மூ— நிடி கொளிடைமடத்தோழியன்னை யெனசெயுமே* (நி)

அனைனையனசெய்யிலை னோரெனசாலினிலை னறிமீ*

ரெனினையினியுமகாசையிலையகபடேன்* முன்னைபமர்

முதலவனவணிவராவதி* மனனமணிவணனன்வாசு

தேவனவையுளே* (கூ)

ஆ— டையவஹிநிகுமேயிதுவென்று பிராடியருளிசெய்ய

தோழியானவளஇபடிவஹிநிகுஸிகையீடோ? அன்னைமார்பா

டியில செய்வதென்னனன? விஷஹாநிபாலே உயிராயிருகிற

நமனையதனைதசெய்வதனகிறள. (நி)

(அன்னை) வஹாவதனவ நிரஹவழவஹாரிகுவஹா

வராய கூவி தஜூநரான மொஷிமொஷிமந வெநிதபா

இ— தோபிகிவெனறபடி (நி)

ஆறும்பாடு

முன்னைபமராமுகல்வ னென்கிறதறுதி தாயர்மருளிச்

செப்கிறா (வஹாவதஜ தாதியால) வணதிவராவ திமன்னனென்

பப— துழி-பிகாவெவுவாஉவிவிமொஷிட், தஉநிஜயானவெனறபடி,

மட — வவுவஹாவையான, தோழி - வவிடியே, அன்னை - தா

யானவள, எனசெப்யும - நமகென்னவொயகுறசெய்யமாட்டுவ

ளனறபடி (நி)

முனனை - கூநாதிகளான, கூநாதிவவ-ஜூரானவென்றபடி.

அமரா - நிதுவஸ்ரிகளுகது, முதலவன - பூயாநனன. வவா

தியானவெனறபடி. வண - சிவிடாவெஜூயான, திவராவதி - வா

ரவதிகது, ஆரகூாநமரிகவென்றபடி. மனனன - ராஜாவான,

மணிவணணன - நீணிவவாஹனன, மணிதோலெமுந்தாணியிலே

முடிநதாளலாடபடி வாலுஹனனவெனறபடி. வாசுதேவன் - வ

வாஸுதவநது நனுடைய, வையுளே - ரதிவளதாய-ாதி ஹானை

ஙகளாதிறவலியிலை, ரதிவெஹானாதிகளக் கணடாகதத்தப்

பிபதோகவெணணுமையா வினைவத்ததவலியென்கிறது. ரதிவெ

காகிஸையொகிட். அகபபடடேன, இனி - இபபடியகப்படடபின்

பு, அன்னை - நாகாவானவள, எனசெபயிலென் - எனனசெயதா

லதானெது, அவளசெபயும வியததோடவியததோடு வாசுதி

பூ — வ்வெய்ய கடபடி தி ந்தினனோன்னை குசகூவிகமிகாணை*டலை
கடறுபனனியபாமீனையாழிபதிரன்றனனேக* சலிமிகாளக
அ — டிவாரிவேயபொரிய குரிகள், லெயநவா கிவரிவரிகை
ரணபாமலைருயிருநறனைநந சுகிசுகூடிருதிநகூவு வஜாதீய
தோவதீனகன்றை வண்டிவராவதிந்திருநகரியிலை குழிதவாதி
வாயுமனுபகரிகாண டெழுநதருளியிருநத ஸ்ரீவைஷ்ணவர் தம்
மகனுடைய சுவாமனைஹாணங்களாகிற வலியுளளெயகபடடேனை,
இனியென்னை அனனை யெனசெயயிலனை? உளரனசெலலிலென்?
தோழிமீர்? எனனனயினியுமகாணசியிலலையெனகிறாள். ॥கூ॥

(வலியுள) திபடிதனனிலனைமடமையாகசிசான்னபின்பு
இனி யிவளாலொருசெயலிலையென றுகிகாணடு இவளுடைய

இ — கிறவிடதது லேயகாவலிஜ்டகிறவகாதனையருளிசசெயகி
றா (சுகிகூவிதுதியால) மணிவ்ணனனென்கிறதறகுத் தா
தபகாமருளிசசெபகிறா (சுதரிவிதுதியால) (தோழிமீரிதுர
ஜி) எபபடியாறறுயிவளை மீடகதேவறறுமன் றெலலாருமாய்சகூ
டிவருத தோழிபாலைகுறிநதுசசெலலுகிறனனை று வஸ்துதி
வசதுவிடடை. * * * * ॥கூ॥

* எழாபபாடடு *

அவனபகலில குவலகதபவிடசசாலலுகைபாலை விரா
ஜாவிரு"யையாயநிறகிற தோழியைகுறிதது நஙகணகளாறக
ணைநு தலைபில வணஙகவுமஙகாதொவெனறு வஸுதேவரோடே
சொலலுமாபபோலேசாலைகூடுமோவெனனவுகாரிபபிடகிறா
(இபபடியிதுதியால) அவளைகுறிதனகிறதறகு ஆஙகாலை

பூ — வ்வெய்யென்றபடி. உளர் - உளரில ஜநஙகள, எனசெயலிலென —
எனனசாமலுரதனனை, அவாசொலலுடமானததோடு தொஷ
நதீகாடு வாசியிலையெனறபடி. தோழிமீர - வாரீரவலிகாள?
உடகநு - உஙகளுககு, எனனபாசையிலலை, என்னைகுறிநதா
மாசபபெலல, இனி யுஙகளுகனனைமீடக வாசைபபடடேவனறு
திலலெனறபடி. ॥கூ॥

கலிகாள - கலலையகொணடிருகிற, கலை - வஸ்துமை, ரஜ
ஸ்ரீபகவநநாமவிபானவென்றபடி. அகல-விசாலமான, அல்குல -

மூ— வெ தறி நிறு ழிந்த ஈ ய கா ர் ந் தி * சி வெ யி வெ ண ந கை

அ— அ ர் வெ ய் ய தை த் தி ர் ழி ப் ர் ட் டை ப அ வ் ர் ச் சு றி

சூ ந் ந சி ண ளு ர் ட ப வெ ர் ரு ஞ் ர் வ் ர் ர் ட் ட ப் ர் ர் ட் ட ப் ர் ர் ட் ட ப

மு—மாகுகொலோனைதபலாமுனபே* 1எ॥

பேபமுலையுணடுசகடமபாயதுமருதினட* பேய்முதலசா

ய்த்துபபுள்வாய்பினகறகுனிறட* தூமுலவறிறனனட

॥எ।

அ—லென்கிறாள

(பேபழலை) வரதி கராமகூடபினோஜர்ந்த கரவையபாவீ

யவதூஹ்ஹ கூராழரி தவிரொயி நிரவஹிரி நகுவலாவ றையிருநகவினை

எடடாயபாடடு.

இ— வரதி கநாஹிகள கூரவணவிரொயிகளாயிருக்க இவரகு இவர

கனை சூழரி தவிரொயிகளனறது கூரவனைகுஜீவி சராளாக்கு இ

வாகள ஜீவி தவிரொயிகளாகபாலை, இதகால வரதி கநாஹி

கூரதாவத்துக்களினினறும அவனதபபினது இவாகளகு உஜ்ஜீ

விதவரூபாநமாகையால் இவவுவகூராரத்துகது வாகாவை அவ

னுககு எழுதிகொடுகதிருளனறு வரதிவி சுமாபத்த நாண

ர—தலபிலவணங்குவமாங்கொலோ - மரணஹாநிசெலலுகிறஇ

நதஸீகளகணமுனனேவநதுநினற உவகூராரதிதுககு நம்முடைய

தலபாலை அவனவணங்கவநகிடைகுமோ, 1எ॥

பேயமுலையுணடு - வரதிதிரிநயிலுடைய வாதனைபபா

ளம்பணனி, வரதிதிரிநயாலவநத கூவத்தைகதபபிியென்ற

படி சகடம - மாடடாவணாரனை, பாய்நது - உதைதது்ன்றபடி.

மருது - சுஜர்ஜுநவருகூஷநுகளிலுடைய, இடை - இடடுநதிரை.

போய் - சுவணாரவிருடிமாய் கூரவனைநருகனைகக்காக சுவ

வாமாயநினற யதுவாஜர்ஜுதநதின்நதேவ அகடபடடாதே திபபிப

போபெனறபடி. முதலசாயதது - தபபிபோனவளவனறிகே

அவைதனைதபும வேரோடேவிழபபணணி, புள - வகுகிபிலுடைய,

வகுகாவணாரலுடையவெனறபடி. வாயபிளநது - வாயைககி

ழிதது, கரிது - மஜநதை, கூவுயபாவீயதனைதபியனறபடி. அ

ட்ட - வம்வாரிதநதவனை, தாமுறவல - மாவிவிருதனை, தா -

மாதம, முறவல - வரிகம, இவவிரொயிகள தனவொராகுமென

றநதுகதுப பறறனைமயாலே வரிகமபணனினவனனெனறபடி.

தொணடைவாய் - வில்வொயாளை, அநதவரிகத்துசகு வாயாம

மூரதசிவநத கூயபாகைதயுடையவனனெனறபடி. தொணடை--

ழை — வாடிய பிராஅல் பருந்தினெ காடிலா * யாழ நுகன்ற நகுதேர் நோழி
பனைமீன் யாக்கை யனை மேல் * ॥அ॥

நகாஅன் றிலெ றயிறகவர் நடுங்கஞ் சீனர் நனைமென் சாந்துவிகு கண்ணி * நாணை வலீந்தினை னுரிசா லுகுறனு னாவினை பர அவர்னை யாகாதே நு

அர — முரண வலீந்தினை னுரிசா லுகுறனு னாவினை பர அவர்னை யாகாதே நு
பரணை யிகவா சுவ லுகாரை வாரா — முரண வலீந்தினை னுரிசா
லுமது, என்று குறிந்தற்கு தலைபடுத்தகமாட்டாதே யிருக்கு
ம்படி எந்நாளெகாலோ யாழ அகினறது நோ நாழியன்கிருள ॥அ॥

இ — வெனெகுறநுறுக நாவுபோன்ருளிசெயகுரா (இவ்வினையாகா
தேதிரு வுரியால) இவ்வினையாகாதேயெனறது - இவ்வினைபே மென்ற
படி (தலையிடுகக வுரிது) அவனுரு மரணவாகிரிசெலுறு
வார வரிவுகாதிராமுன்னெ நமரு முரநினை வுபொருமென
கிறனென்றுகருக்கு.

ஸ — கோவெபபழுமை, பிராஅன — உவகாரசுனையென்றபடி. 'யர்சவ-ர
ஜாதவரணாரவொராஷாம வுதெஷ-ஹீதாஸ்ரஂமெஃ ஷிய ஷயீ
ஷவிகுகு-ஸ்மொஷ-ர । தெநாடவீஷடவஷிசுவுபதெதாகி ஷ்ஷிக்ஷ
கு-ஞ்வெ-ர்ஷிஹிஷ்ரு-ஸ்ஷகீயீ-ஸ்வஷாயா-ஷோஂஃ' எனகிறடிஷிய
தெஷசுஜீவிதரான நமழுடைய ஜீவி தத்துகுவுரத வினவாவுதல
ககனைபெலொர தபபிவநத உவகாரசுனையென்றபடி. இதககு
யாழுறுகினறதெனகிறதோடை சுவபம. தோழி - வாராயவரெரி
டை? அனனையா - அவனுடைய முரணவலீநிசாலுகுறு தாயுமிர
கள, நாணவே - ஜீரசுமபழி, எநநாளெகாலோ - எநதகாலமோ,
யாழுறுகினறது - நாபகிடடுவது, உறனை - கிடதனை ॥அ॥

எனனை - நாணுடகினறவும் நிராவுவகும கவுடையரானனென
னையெனறடி. நாணும - வாசலவிடடு புறபபடசசடவதலலாத
லுமிஜனபயும, கினறும. வெறிதினையபு, மாலீயதனையுமெ
ன்றபடி அதர்வது உவலீலேயோடுகிறது தாயமாருகசும சொ
லலகடவதனறிகதே இருகசுமடகதனை தயென்றடி சுவாத
து - சுவலுரிதது, எனனைநாணுமகினறும சுவாரசனகிற வி
கேகவுயோமும ரூரிபவுவாவு)ஷ-வெடறும. நனனெஞசட
நலலநெருஞைசயும, வெறுவாசமான நெஞைசயுமென்றபடி.
வெறிதகாணடி - அலைததுகாணடி, சுவலுரிதுகாணோ

ஏ— சேணுறு பாவ னைத்திருக் குந்தே வியிரா ணறனை * யாயினை யெ
ன்றோழி புலகுதே காடலர் தூறறியா ங * கோவுணை களைசெய்து

அ— நாணும்) நாணும்நிறை வுகைபோந்து எனைநாண னைநாண மை
கூவிகைகொணை நி ஒருவருகை நும செலவிவாணுறை தி நாடடிலை
பெரூந்தா நுளியிருகை நிதேவியிரா ணறனை ஆயாவ நுடைமாகை வருகூட
தேறுந்தி தருடி தோழி? ஆனை அவனை புலதுதே றலாதூறறி

* ஒண்பதாம்படை டந்த *

இ— சேணுயரினைகிறதூருந்த தாதுய-பருளிசெய்கிறா (நூந
வாகுமிதுழிபலை) சேவியிரா ன்நுன்னை பனைகிறவிடததில கூவி
யெது கூகை ஈமநுளிசெய்கிறா (ஆயாவறுயிதுழிபாலை) சேறு
தேரா நுபழிபெயறது - நினைபாதேதி நுபழியென்னை ஆதாய்து
நானைசாலுயிற பழிகளிதுதினையும ஆவறுக்குணைடனறு நி
தேர்ம்மூழ்கி நுடபழிபாகவெனைக. நிதுகுது தூறறிபெண்ணுமிதோட

ஈ— னறபழி பேச்சினை னுமஉயிரினை னும வழுஇபழுமஉரு தவா வி.
சேணுயர் - சுருஞ்சிறுமரஞ்சுமானவெஸ்றபடி. நாம திருபாறுக
டனிலைகிடகுகில இவளதனை கவிடோயா ஆல திறசுனமேலை
அதயிடறி னசுபமடடனுமைய வாதுகினறுனும நிதுதுபெண னுபா
த்து எடடா தநிலதநிலை போபிருந்தாமனை னுதருகது வானது.
வரைபவுரைதநிலை, நிருகதும - நிரதிறகறு, தேவபிரானநுனை
னை - நிதேவஸ்ரபிநாபசுனை, தனனைபெயன்ற ய - வைரைகை-நி ர
வுரையாபம நிதுகுநு தாலாதூறறி பெயனகிறுதோட்டை கூடபம் ஏனை.
உன்றனை, நிவள மடதோரதேனைகில நினைகைபபுகாகினறுதேறவு
ன்று தோழிகூனை சதிநுகை அவனைகுநி நிதநாவோயிதிறுள, என
தோழி - நித உதிஸ்ரா ஈருமாயபடோகதே நிவளித்தனை புரு
செபது தலைகடடபடறுவதனைபென்று தோழியுகநுகின்றை என
தோழியென்று அவனை அனைதநிதுதிகாளநுதிறுரா உலருதேறு-
வொசுங்கனைதாதிடை, ஆல - பழிதனை, தூறறு - தூறி, சுவை
வெரிகிபாபடபடி சை நுருசாலபிபெயனறுபடி அமதிகாபெனைகளை -
திசபடி - நிதாதுதுசாலபிபெயனறுபடி பிலவலபாதிசபடி, நிதாபெனை -
வுதிறுபோன, மானறிபிசபாபடபோன சுருநுதாபோபிலவாபதிசபடி,
நிதாவது நாளை படறுவதனைபுமாய புறபபடடவாறு அவலவாறுது

ழூ— குதிரியாயடலூர்தலே* [கூ]

யாமடலூர்ந்துமெமமழிபு தலைபிரா ணைடத்* தாமடலூர்ந்து
ணண்ணஞ்சுழாயமலரிகாணிருநிலவாம்* யாபடமின்றிச்
சென்றவுசேறயறனிலமா* நாமடங்காபபழிதூறறி

ஸூ— மறறுமெசெயலாம மிறுகதுகதினலலாருசெபது குதிரி
யாயமடலூர்துமெனகிறனள [கூ]

(யாமடலூர்நதும) யாமடமினறிநிதருவுசேறயல் லையல
லாநவுகூட மடங்காதபழிகளுதூறறி நாடுமிறைகக, யாம்
மடலூர்நதாகிலும் பெமமாழிபஙகபபிராணைடத்தூமடலை தணை
ணைநதுழாயமலரிகொணடு சூடுவாமெனகிறனள. [யி]

இ— ஈஙயம தோழியென்றது - வாஸ்போஜனம் (குதிரைதழி)
தன்நெஞசிலே மடலூரவேணுமென்று துணிநதகுணினவ வுகத
மாகத்தெழிகருவாய்விடுகிறாளென றுவாமகீசுஹிவெ தெ.[கூ]

பதாகமபாடடு

ய— கூநாகூலி தாதாலுமபினசீனபுபவனுகருபபழியாமபடி நான்
கூநாகூலியாதே திரிநதென்றபடி குதிரியாய - ஒருவாசகும அ
டஙகாதவளாய, குதிரி - நாணுதபெண, மடலூராதும - மடலூ
ரக்கடவேன்.

யாமடம - யாதேனுமொருமடபபழும, வீணுவாநாரதிவ
மான வேதேதுமொரு ஒதுகருமென்றபடி. மடம் - சுஜாதமை,
இஙகே ஆகுஷணயா ஒதுகதனதசசொலலுகிறது. இனறி - நிலவா
டமேல, ஒதுகதனதையெலலாம விடடெனறபடி தெருவுதோறு -
உலகுதோறுனறு, கிழகதிசான்னவளவனறிகே, வனமெகூ
லாகுஙகளில தனிதுதனியே வியிகளதோறுமென்றபடி. இதுக்
குபபழிதூறறியெனகிறதோடே சுறபம ஆயல- ஆசலாரான, தை
யலாா - வீகளநாடைய, நா - நாககானது, மடஙகாபபழி - மட
ஙகாதபடியான பழிகளை, மடஙகுணை - ஒழிகணை, வுவுதிக
ணையென்றபடி. ஆசலாருடையாகக்குஙகூட இபபழிகளைசசொல
லுஙகாகாகு வுவுதிகமாடடாதபடி சாதகுரூபஙகளான பழி
களேயென்றபடி. தூறறி - தூறி, சவவுராதியாம்படி எலலாத

பூ—நாடுயிரைக்கரிய* ॥ ஏ॥

இரைதருங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரான்றன்னை* விரைச்

கமழ்கொன்றைபொழிற்றருகூரசடகோபன்சொன்ன* நிரைக்

கொளாந்தாதிமூவாயிரத்துளிப்பத்து* முரைகலவலலாகுந்

ஆ—(இரைக்கும்) ஓதநறுகிளருஞ்சிற கடலேபோலேயிருந்த திருமே

னியையுடைய கண்ணபிரானறனை விரைகொளபொழில் குரு

கூரசடகோபன்சொல நிரைகொளாந்தாதி யாயிரத்துளிபத்து

முரைகலவலர்க்கு இதுதிருவாயிமொழியைகுசொலல தாங்கள்

நிகமனம்

இ—இரைகுமென்கிறதறுத தாதையுமருளிசெய்கிறார் (ஓதி

மிதாகியால) ஓதம - ஜலம. ॥கஉ॥

ப—கொலலியென்றபடி. நாடுமிரைக-வகுலுமிலாகுங்களுமை அவ

னுடைய மெய்ப்பாட்டைத்தைதக்கண்டு கூடபிடிம்படி, யாம- நாம,

மடலூரதகாத வீரத்தைபுடையவாகளானோம், மடலூராநதம்-

மடலூராதாகிலும. இதுககு மலாகொணடுசூடுவோமென்கிறதோ

டேறுபம. எம - சுவாமீயனை, ஆழிபடைபிரானுடை - வ

ட்டவாநூகூரனை உவகாரகூருடைய, தா - ஸுஜமாள, ரஜி

ணீபமானவென்றபடி மடல - உலகுகளபுடைததான, தணை

ந்துழாய்மலா - ஸீதலைவாநூதாலைவீடலைதனை, கொணடு -

அவனைபகைகளினை றுவாங்கி, சூடுவோம - ஸிரவாயசிபோம ॥ஈ॥

இரைகுமை - தாரமஜ்ஜாலஜணத்தாலே மோஹியாநிறகிற,

கருங்கடல - நீலவண-மான வடி-ரூபத்தினுடைய, வணணன்-

வண-த்தனதபோலேதகக வண-த்தைபுடையவனை, கணணபி

ரான்தனனை - கூவனைபாரஜி கர்கருத்தனனை சுநூலவிகககொ

டுதத உவகாரகுனை, விரைகொள-வாரிருலோமியான, விரை-

வரிருலம், பொழில - உலாநங்களபுடைததான, குருகூரச்ச

டகோபனசொன்ன - வகூடம், நிரைகொள - வேஜிஸாமியான, நி

ரை - வெஜிம், ஸாலுமூணாயி-வெஜிஸாமியானவென்றபடி. அந

தாதி - சுலோகிரபமான, மூ - மொகவிஜகூஷணமான, ஆயிர

தது - வகலவல தந்திலே, இடபத்தும - இநதபதது பாடுகளை

யும, உரைகவலலாகுகு - சொலலவலலாகளு, கமழுமாலலைடை-

ஸ்ரீ—னையகுந்தமாகுஙதம்ழுஂரலலாமம்* ॥கக0

ஆழ்வாதி ருவடி களேசரணம்

ஹ—ருஙதமஉஸமேம தஙகளுஙசகுததிருஙகாடன்சிருஙா. ॥கக॥

தி நகரு நலகபதிரண்பிளளான் திருவடிசரளசரணம்

ஸ—தாஙகளிருஙசஷுதேதஷுமாருகுறசசியாஷுலும்அவஷுரைவ்
வாம், வைஙதமாகும - ஸ்ரீவைகுஂணமாகும், ஸ்ரீவைகுஂண
வஉாஙநிஙவஷுமாமெனறபடி. ॥கக॥

ஜஞாநவைராகஷுாஙஷுாந்மெகயிஸ்ரீதவிஷுயஉாஙத
ராஜாஙஜஷுமாஉஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

உரிவொவநிஷுதாதயுஷுாஙதாவஷுஃ.

(மாசறுசோதி)

ஜ்ஞாநீர்சிவாஂமகூஷுாஸ் வரவஷிஜநயநா நிஷுவி
ஷ்ணவகூஷுாநிஙவ்ளவஸ்ஷுாஉஷுகூஷுாச்ரிதகவரவஸ்தி
ரொஸ்கூஷுஷுவ்ளஷுஹ்ருரொமாஸ் ராகூஷுாயாஂவாவயா
நாஸ்வஷுஹ தஙஷுதயாவிவொஷுகூஷுாஷுவ்தாஸ் வா
நாஂவ்ரொசாதிஉாதிரஜநயதிஹமவாநிதிவ்ஷுஃஹஃஸாஃ

(ஜ்ஞாநீர்சிவாஂமகூஷுாஸ்) மாசறுசோதி - நிஷுகலஙகமதி
ஜோரசிவமான திருமேனியையுடைத்தாகையாலும், (வரவஷி
ஜநயந) எனசெய்யதாமரைகணணன் - வரவஷிஜவஉஷுமான
தி நகணமலரையுடையவணுகையாலும், (நிஷுவிஷ்ணவகூஷுாஸ்)
ஊநதசகடமிதிஷுாதி - ஸகூடாஸுரரதி விரொயிநிரவஹஸ்ரீவ்
ணுகையாலும், (நிவ்ளவஸ்ஷுாஉஷுகூஷுாஸ்) காமமாமேனி - நீல்
நெவநிஹமான திருநிறதததைபுடையணுகையாலும், (ஸ்ரீதவர
வதயா) என்னைஞசமவனெண்றெகிடக்குஙம் - கூஸ்ரீதிரிடததிலே
யதிஷுதவரவஸ்வணுகையாலும், (உகூஷுாஷுவ்ளஷுஹ்ருரொமாஸ்) வ
ண்டுவராவதிமுன்னன் - கூஷுணையவதரிதத்தருளி எலலார்க்குஙம்
வஸ்துவணுகையாலும், (ராகூஷுாயாஂவாவயாநாஸ்) அலகடற்பள்
ளியம்மானை - ஜகதகூஷுணதத்திலேயவஹரிதணுப்கொண்டு திரு
பபாறகடலிலே கண்வளருகையாலும், (வஸ்துவதாகபா)
தாழுமவறிவுண்டாயபடபிரானை-வஸ்துவிதத்தாலும் தொண்

ரு — தா — டை தேவனாற திருவயோத்தாலும வாலிமானதிருமே
னியையுடையனாகையாலும, (மஹாவீரனான) தேவபிரான்றனை—உ
டைவாளரக்கனாகவாலும, (சுக்ரீவனுக்காக) ஆழியங்கைகடபிரானுடை—திரு
வாழியாலேபகலோன் சோனதிருநகரியையுடையனாகையாலும், எம
பெருமான் வாழ்ரீதாகத வழிபலவாவழிபாலேயாகிலும தன்னை
யடைந்தவர்களுடைய மநோரதத்தையுண்டாகநிறைக்றனென்
று 'மாசறுசோதி' யெனகிறபடியே மாறனருளிசெயதா
னெனகிறார. 1 0 க

ஸ்ரீ ஜகந்நாதாஜ ஜஹாதெஸ்ரீக்ஷயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம

ஐந்தாம்பதத்திலுள்ளதிருவாய்மொழிமுறைநிறு'

நாலாந்திருவாய்மொழி.

அ — (ஊரிலுள்ளாருந்) இபபடிமடலூரநினகையிலேசயதவஸித்தி
ருந்தபிராடடி மடலூரஞ்சிசெயலலாதபடிதன்னுடைஸ்வரூபமெயாய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ — நீடுயர்வேங்கடநாடிலாவில அவனுகருபபழியையஞ்சினாத்
தாகிலும் அவனை முகமாடடினவதனுகரணடு அவனுந்தம
முடனிகழவேணுமென்றிபபடி உடனாழித்தவிவாதுசெய்யாதே
இதன்திருவாய்மொழிபிலே விரஹிணியினுடைய வார்மாவெகங்களை
பபோசுகை அவளுமதன்றோவென்ன? தாமுடனாழித்தகாய—த்
தினது கூசிரன்றியே தன்னுடனிகழாயகம்புடைய அந்த நெஞ
சுடனிகழாமை முன்னாகிறபாய அவளிரஹ
தத்திலே நோவுபடுகிற பிராடடியினுடைய வாசாவெறுமாதன்மா
லே பேசுகிறானகையிலே வாழ்வு மென்று நினைத்தவதாரபிரகா
ரா (இபபடியிசாதியால) சுவஸ்திவாசகபாயிதனுகிறவதாரிபிரகா
தன்மோ பாடுகிறவர்வாழ்வு சுவஸ்திவாசகபாய என்கிறது
தன்னுடனிகழாவாசாதனத்திலே கிடையேயடோஷமயம. *

முதற்பாடல்

ஊரிலுள்ளாருமதுஞ்சிபென்கிறதற்றந்தாபமருளிசெய்கிறார்

ஏ — ஊரிலுள்ளோருக்குரைப்பதுயாதெனில் நளாயநீரிலுள்ளோருக்கு
நிம்பாராதினிரவாயநீண்டதால* பாரிலுள்ளோர்முன்டகுபாம்
பதினாபான்வாரார்*

ஆ — ஊரிலுள்ளோருக்குரைப்பதுயாதெனில் நளாயநீரிலுள்ளோருக்கு
ரவரிவருசிமாயபடி நிருநிரவுவருதலாரும் முடிகிறதில்லை.
இதற்குவிரோயிலதற்குமுரணாகாணாணிங்ஙனம்பாம்பதினாபான்வாரார்

இ — (ஊரிலுள்ளோருக்குரைப்பதுயாதெனில்) நீண்டதாலன்னகிறதுருத்தாதி
ருமருளிசெய்கிறார் (முடிகிறதில்லையென்பது) பாரிலுள்ளோர்முண்டுவ
ணகிறதற்குத்தாதுபாம்புருளிசெய்கிறார் அதற்குமுரணாகாதியாதெ)॥

ஈ — ஊரிலுள்ளாருரைத்தல் - பழிச்சாலுறவு நீராதி வரிசனைவ
ரோரதிவாசியுற ஊரிலிருந்தாரிலரும் நீழி சராப, இதனால
சிலருடனவாதனைத்தெ லலிப ரோதுரோபகமும் பெறாரில்லினைவ
றதோபதது. ஊரிலுள்ளாரும் உறங்கிருந்தில புருமரோ வுகுதநிலை
போய இதனைபாயில துக்ஷணயாவா நுணிடோ வென நுபாராத்சாரிலாள
னன? சோலதுகிறாள. உலகுலளாரும் நளாரி நுளாய - வுகுமிலை
வரும முரோரோயகுராரும்ராய, நள-னனறு நிரூபிபட. இதனால ஒருபு
வுனைவ கரணனிலைகணடு - ரூபகுவுமபனாளனவும பெறாரிலை
னனனறதாயதது. நீரிலுள்ளாருமதேறாரி - ஜலவர வுகுவுகளினுடைய
கூரூவுறிலுளாரையுரைபோல துரிலதுடங்கி ரோரோடுகாரி ஜலவு
சூளலுள்ளாருமதெரிவது, சேறுமைக - தெளரிவை இதனால ஒருபாலை தை
தைகரோடடு கூரூவுகுவுபடனாளனவும பெறாரிலை னனனறதாயது
து ஓர-வனகூரூகாரூரூமாள, சுவுஹ-சது கூருதுரூம ராதி, ராதி,
சதருதுரூம சுவுஹவு-ளனகிற வுர ரிஷ்டராதி களரோபாலனாரிகரோ,
சுவுஹவு-ருவுயாரரிஷ்டவுரிதமான எனறபடி. நீர - சுதிவுனவு நீவுர்-ரு
வுரி ரூமாள. இவுய - ராதிரோய நீளாடது - உதிபாவுயிகர
ணவுரோள எனறபடியாயிது. இதராதியானது நீடலை-வுஹவுரிவு
லாதபடி வுகுவுராதிரோயய நீளாடதினாறபடி. அலை - வுரை-ரு,
பாரிலுள்ளாரும - ஊரிருந்தலை நாரதரும, உனை — - வுர்ரெடுபாவுதறி
ரில தனவுயிறாரிலுள்ளவுதறுரூவுரிதது சூரூரூணிகுளை, நம - சுவுப
நீபளை, இவுரு நமள்னறது வுளரிஷ்டவுரிரூம்ரிவுயிலை தனகரு அ
வுனவுயுலுயிருதபடிரூம பரிரூனதுதுசரூனைபடி டாரூடரோயாரூணை.

மூ—லரெலசீலவலவிஸ சீயலு ஷிகாபபாரிணிசீய* ॥க॥

ஆவிகாபபாரிணியாரா ழகடலமணவிணலூடி* மாவிகாரமா

சீபோவலவிரவாபரீணடதால*

ஆ—தெழிந்தாவலினிர, னைஙசீனையரிக குமபடியென்கிறாள. ॥ச॥

(ஆஷிகாபபார) ஆழகடலமணவிணலூட* மாவிகாரமாசீயோ

இ— * இரணடாமபாடடு * ॥உ॥

மூ—ஸ்ஷாஷாயநாணவன, வாரானை-வருகிறானிலவு, ஆலெனறது வாநாரா-ஷ்மாகையாசீஷ்ஷ கூ, ஹஷலெஷவாமாதலவாகூவாஷ்ஷாணவ மாதலாகக்கடவது. வாஷ்ஷஜீயைபசீபோசீல வபிறறிலெலவைதது?ராகஷ்ஷி க்கசீவண்டா; ஸ்ஷாஷஜீனைபசீபோசீல உடமசீபாடடுஜீனைபசீவண்டா; வ நதுமுக்மஷ்டாடடி னலமையுஙகிரெனறு கநத்து ‘ஊஷ்ஷவனவனிந ஸ்ஷாகூசிவெரிநஷ்ஷி கிராவவம்” எனறாளசீற. எலலெலென்று சீதாழிக்கு வாம்வொடுநம் மேலே அனனையருநசீதாழிபருமென று சீதாழிபுழறஙகினள எனகிறாளையாகிலும இபசீபோது தன்னு டைய கூவத்து நிவயநமாக சீதாழிஉறகநதெளிநதிருக வாம மாவனையுணடெனறபாாதது அவள வாம்வை யிகழகிறாள. இனி. ராகூஷ்ஷனுதவாதபினை பு. வலவிஜனசீயன் – வலிபதான வாடைத்தை யுடையவளானென்னுடைய வென்றபடி. ஆயி- கூதிரானை, சாபபாஆர-, ராகூஷிபபாராரா-கூதிரவலெனறயான நான்காகுவோ? உறஙகுகிற ஊராராகாகக சீவா? இருள்விழுங்கின மொகும் காகசீவா எனறுகருதது. ॥க॥

ஆழகடல - கூமாயவாஷ்ஷாஷ்ஷாத்தையும, மண - ஷஜீனியையும், விண் – கூகாராதனையும, ழூடி - கூவாரிநது, மாவிகாரமாய – ஜீ ஷாவிகாரமாய, வாஷ்ஷாஷாரிராஷ்ஷாதிலெ நிலவாதெ சுவிஷமெரா கூஙகளையும வாராவரிச்சுமபடி பெரியவிகூாடதனையுடைததாயென் றபடி. ஓாவலவிரவாய – மொகுவிலுகூஷணஷ்ஷ யதஜபாகீரியாய், வல-ஷ்ஷம கூழி தாவலவாஷ்ஷாதத லுட வெழிக்கவொணணாதவாகீ டா யெனறபடி. வாவலநதோவரிவெதயாகைபாலே வாகீரகூம கூடய கூாரதறகும வெஷமறியமாடடாமையாலே கூடயகூாரதனையே வாகீரென்கிறாள. மீணடது உதாவாவயிகாணவொணணாதபழ

மூ— காவிசோவணனெனன்கணையாணுமாறுபோ* பாவிபே
னெஞ்சமே நீபும்பாகலேயே 1இ॥
நீபுபோகலேதாணைஞ்சேகினிரவு*

ஆ— வலிராவாயநீனைடது, காவிசோவணனெனகணையும்
வருகிறிலன, பாவிபேனெஞ்சமே நீபுமெனகுதுசோடனறிபே
போறை ஆவிகாடபாரினிபாரெனகிறள. 1உ॥
(நீயும்) மடநெஞ்சமே? நீபுடதுசொடனறிபேபோறை நினிரவு

மூன்றுபடபடடு

இ— காபுமென்கிறதறகுத காதுபமாறினசெய்கிறா

பா— பாபிறறு காவிசோ-கோகுயவஹபூபுமான, காவி-கோகுயபட.
சோருனை - வஹபூபுமாக வணனன - கோமதினையபுடையவனை,
என்கணனனும - எனகருவஹபுனென கூறவேணுமும, வாரான - வரு
கிறனிலனே, ஆலை-விஷாதை, கணனறுபோனகிறவிடதில சுவபு
தய-தறதுகுகருதிசுமதனனினைதிருதோளாடாதத நீறுவண-ரு
கையாலே கறுபபுடுதறதுவருவானைபோலே வஹபதிள கோண
வொணணறதபடி வராமே, எனகருவஹபுணகையாலே இவவாவ
தத்திலேவருனை தபுபாமே, இபபடியிருகசசெய்தறயும வருகிறு
னிலனேயென றுகருதது பாவிபேனெஞ்சமே - வஹபுணும சுவஹபு
ணும்படி வாவதத்தையுடைய மெனனுடையநெஞ்சமே, நீபும்பாகு
கலேலேயே - அவனைபபோலே நீபுமெனகக டாகுறும்மலைதொழி
றதாய, பாகது - சுரசுறும, வரவேணுமெனறுவாதிதத
லும்அவனவாராதாபபோலே மெயபாதறிலே நிறுதறிணலும நீ
திறகிறபிலேயெனறபடி எனறெடனடவஸவைபயதறாலேவஹபு
ணாவணனை, எனனைஞசாகபாலே நீயும இங்ஙனே
பாணையென்றுகருதது இனி - அவறறு முதவாதித நீபுமதனையா
தே ஒழிறதினைபு, ஆவி - உரனை, காபபாறறா? றகூடிபபாற
ற், ஒருவருமிலேயெனறபடி. * * 1உ॥

நெஞசமே - எனனுடையநெஞசு, நீயும - வஹபுகாயபுத்
தகுமும வாயாநகாரணமானீயும, பாகலேலேகாண - பாகலே
லைதொழிறதாயகிடாய, பாகது - சுரசுறும, இவறறுதனை
பதசெயலறுகிறது. நினிரவும - பணிடநீணடதான றாதிபுப,

நூ— மோயுமபொழுதின்றியுழியாய்நீணடதாற* காயுங்கதிரு
நிலையெனகாருதுதன்வாரா ணல* மாயுமவணைபறியேனவல
விணையென்பெணபிறந்தே* ॥கூ॥

அ— மோயுமபொழுதின்றியுழியாய்நீளாகினறது, வருகுமுதி
ரவநிலவாலவுமான ழூரியாஸ்தமநதி நுவிலநிலையுடையவெனகாருந்தன
வருகினிலன், வாரமிகாழிந்தகாலதான ழுடியலாமிறை, முடிவன்
னெனறல முடியிவாணணைபடி வொவுதிருல வொராயீமநயா
ப்பபிறரதினனைச்சூள. ॥கூ॥

இ— (வருகிருவுமுதிசாலல) மாயலாகாதொவெனறு இவரைக்
குறிக்திதாருவ நுடசொலலாரிஎன்ரூ ஆனபினபுமாயம்வலைபறியேனை
னைபதவுவாவுஞ்சுதிவடபமனறோ வெனனவருளிசசெயகிறா
(வராவெழிநதாவிதூதியால) தாணையிடபடியாகூவுகூறிதது
சொலலுகிறனென்றதாயிறறு பெணபிறதெனகிறதாழுத தா
தையுமருளிசசெயகிறா (வொராயீமநதூதியாவ) ॥கூ॥

ஸ— ஓயுமபொழுதினறி- ஓயகிறகூமமிலைபல ஊழியு-சழுப
ம், நீணடது - வளாநதது, ஆல — வெகு, காயும - ழூரிகவி
ரொயிசுன ஊறிகதருமவெயாகுமான, கதிம - கூரிய சாரமான, நில-
ஸ்ராமருநதையுடையவனன, என்காருதனன — என னுடையகூ
வுலுமு, நிபரநாகது மகன்தனனனையனறி மறறிலென தருசமா
கவெனறு நான தருசமாகநீனதநிருகது மவனுமென்றபடி வா
ரான் - வருகிறனிலலை, ஆல — வெறுவருள, சூ நி-ர்ரகூநாணத்து
க்து முடிருநன கூகூவுவுகூ இநதிறபிறநதவனு யிஞுமொயிலவா
ரா நொழிவதேயென்று காருந்தனுமென்றவிடதநி வொறுவருள
நதுகருகருந்து. வலவினனையேன — வராயீமநயாபபிறக்குமு
படியான வலிபவாவதணதையுடையவளான நான், பெணபிறநது -
பெணணாகபபிறநது, பிறருநகாகமவே ஜீவிகதவெணறுபபடி வரா
யீநமெதகூவுலுமாறவெபான வரீஜாநதநிவெபிறநதனறுபடி மா
யுமவணைபறியேன — மரிகதுமவுகூராரதணைபறியேன, மாயுதல -
மரிகணைக - பெணபிறநதாருகநத நீணடதநிடோது முடியபபோமோ
வெனனுருநதுல. ॥கூ॥

மூ— பெண்பிறந்தாரேபதும பெருந்துயராண்கிலனென்*
றெண்சுடரோன்வாராதொளிதருவியமனனைஞாந்த*

ஆ—(பெண்பிறந்தார்) நாணைப்நிகிறவிந்த ஓவாஉரவதனைத்தா
ணைகையில முழங்கத்வ நன்றுன்றுபாரத்து ஞிதிருள்வாராதே

நாலாம்பாடு

இ— ஒளிதருனிதியுஞ்சதுகருத் தாதயர்மருளிசசெய்கிற்ரா (நா
னிதியாழியால) வாயிரஜநமாகையாலே முடிபவும்பெறுதே
உவுவஹாவமாகையாலே வுவுநமபொறுசவுமாடடாதேதிரு
கிற வெணலுடைய ஊரவதனை வம்வஹாவனென வாழிதி
னுங்கணடு வஹரிசகமாட்டானென்று வுரஜிபடிகைகாக பாட
டிலே நான்படுகிறஊரவமென்றிசாலலாதெ பெண்பிறந்தாரெ
யதுமென்று வாசோநெடுநபெண்ணுவைமை வுயரசுமாபிறனென
றுகருதது (முடிகையிதாழி) ஞிதிருளினிவனஊரவத்தைதசனடு
பொறுகமாடடாஞிலவார,தொழியுமத்தனேபோசுகிழுயவுவ
கியுண்டோவென்னிலெ? 'ஹிவஷாஹெகீவகுயஃ" என்றிஸ்ரா
லெஉயாலே திரிகிறநான் தனஞிஜனையதக்டபிலை எஸஸ
ரன்வெணுமாகில தலையறத்துவைகும்மத்தனையளேறே? இவள்படு
கிறபாடு எனகணஞல காணப்போகாதென்று பாரத்து இனி நம
குகுழமுகை வம்வஹாவிதமென்று நிஸ்சயித்தானென்றசருதது.

ப—பெண்பிறந்தார - பெண்ணுகபிறந்தவாகள, வாராயிமர
கையாலே முடியவும்மாடடாதெ ஊவஹாவெகளாகைபாலே
விரவாதனைபொறுகவும மாடடாதெ யிருகிறவாகளென்ற
படி. எய்தும் - அடைகிற, பெருதுயர - மிஹாஊரவதனை,
காணகிலெனென்று - எனகணஞலே காணமாடடேனென்று, ஒ
ண - ஒளியதான, திரஞுடையவரவாலே நமக்சாஸ்ரவசுமா
னவிவன்றுபடி. சுடரோன - தெஜஸ்வெயுடையவனஹாதிருன்,
வாராது - உயகுரவுத்திலுமவாராதெ, ஒளிதருன் - ஞிதிஜனை
த்தபிறனென்று வரஸ்ரவஹாதிதிவருதலும் காணவொ
ணாதபடி யொளிதருபோனன். இம்மண் - இருதஹிருதியை,
வஸ்துவாயஜநஹியிடமான ஹிருதியையென்றபடி. இருந்த-
திவிருதிறபளருதிவறை, மாஸ்ரமாஸனதிரவிவணம்பணவெக்

பூ—கணபெரியவெகாரேறுவார்ண* லெணபெரியக

ணதிதோயதீபபாராரெனனனே* ॥ச்॥

ஆ—தன்னகணவனிறந்தான். இதனாலெனதுதாயான

காயாண்வளஸீயுவளநபரிஜாணங்களாலே என்னதேதர்

ம்பித்தினைக்கு வரஜிலாமுறுபிருந்தவன வருகிறிலன். வாரா

தொழிந்தாலளவிறாதீசுணதிதோய்தீபபாராரென்னையென்கிறாள॥

இ—தன்னகசாணிடன்றது - பூகாயாஉநத்தாலே தனகு

ரகூடிகதவெணுனே யாகுங்களகனகவிடு தன் காயாஉதீர்தனை.

பபாததுகெணிடன்றபடி. முடிந்தான் - உதவுடனைன்;

லவிவாஸாளுடைய ஊடாவந்து தேடினுங்கானவொணணாத

படி பொளிந்தாணன்றபடி இம்மணணளந்தவென்கிறதறுத்தீர்

தீடாமருளிசசெய்கிறா (காரணவுவளஸீயுஸாவைங்களாலே)

கண்பெரியவிதாழியை வம்ஜ்வரிககிறா (வளநயாஸாவைத்தா

லே) எமகாரேறு எனகிறதறுதுக தாதுபாமருளிசசெயகிறார் (எ

னனையிழி தாழியால) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

நங்கணணனுமென்கிறவிடத்திலை காவுகுயாவுவரிதிமான்

பூ—எலலாதலைகளிலும் தனதிருவடிகளை வைத்தவனுனவென்

றபடி. பெரிய - கணனென்று மாறியநயிபபது எல்லாரோடுங்

கலந்தவரீகியாலே விசாதுமெலாவநணனவென்றபடி. செவவாய்-

அந்தவரீகியாலே வரிதம்பண்ணுகையாலே மிகவுமசிவந்தவயா

ர்தைபுடையவனை. - எம் - கூவுதீயனை, அவ்வழகாலே என்னை

அடினயமெகாணடவனெனறபடி. சார - நீயுவணாகனை, ஏறு -

வுழவுமுடபோலே செறுகசுனைவன், வாரான் - வருகிறனிலனே,

ஊன் - வெமை, என்னை - சூழிகாயானவெனனை, எணபெரிய -

நினைவுவிஞ்சின, எண - நினைவு, உவாவுவரிஉருமானவென்ற

படி தினைதோய் - உதிரமயிமாகிறவுடலை, தீபபாரா - தீ

ர்க்கதகக்கபாரா, எனனை நோயைத்தீபபாரென்று விகாரிகக

வுயொழிய வாரணத்தை மருபபையிசிதாணி கூழிவரை ஊழி

வாஹாவுடனுவெவேறாக.

மூ—ஆரென்னையாராயவாரனினையநமிதாழிபரும* நீரென்னை
யென்னுதேனீரவுதநுஞசுவராற* காரனனமேனிநங்கண
ணினுமகாரானுலெ*

ஆ—(ஆரனினை) அனினையருமதாழியநம நீரென்னையென்
னுதேனீரவுதநுஞசினுலை ஆரென்னையாராய்வார், வலவ-ர்வலவெவ்வு
யிலுமெனகுதநுணையாயிருகககடவ காரனனமேனிநக்கண்ணி
லும் வருகிறிலன, வாராதொழிநதாலிவ்வூரவுலகத்துக்காறுபமான்
இ—வலவ-ர்தையருளிசசெய்கிறா (வலவெ-ர்சூழியால்)வலவ-ர்வ
லெவ்யிலுமென்றது - தோழிமாரமுதலோன வெம்பெருகககருதவாத
ஒலெவ்யிலுமென்றபடி போகடமுடியலாமே யென்றிவளைக்
குறித்துபூரீ-ககளுங்கூடநினைகமாடடாதிருகிறபோரென்னை
மாயாதெனனை கூவுதலகதுவர்க்கியமனறேலென்ன? வரு
ளிசசெயகிறா (வாராதொழிநதாலி சூழியால) தானேபிபபடி யுக்
தெர்கூஷிதது சசாலலுகிறாளென்றதாயிறறு கூறுபமானவெனற்
து பேருகருவிபூஷணமன்று, எனனெனபதறருவிபூஷணம்.

பூ— அனினையரும - கூவுதலிலுகவகடவ காயமாகளும, தோ
ழியரும் - எனறேறி வசோநவா-வெ-ிலெவகளான வலவிகளும்;
நீரெனனேயெனறுதே - நீரென்னசெயகிறீரென்று விசாரியாதே;
யஉா-நீர - நீராமை, இவளுடைய வலவாவமென்றபடி.என்னை - எ
ன்னை - என்னவாபூய-ர்ம, என்றுதே - எனறுசசாலலாதே, அவ
ன தனினைவிடடுபபோய ரிவேறசிலவறறுலை போதுபோக்கசசெய்
தேதும், தானவனினையொழியபபோதுபோககமாடடாதிருகிறவிவ்
ளுடைய விருதவலவாவமெனன வாபூய-ர்மென்றுசசாலலாதேயெ
னறபடி நீளிரவுய - நீணடயாகி யெலலாம, துஞசுவா - உறஙகு
கிறாகள, ஆல - வெலெ, எனின - இபபடி ஒ-ஒ-ர்பூவெலெயா
னவெனின, ஆராயவாரார? - விசாரிபபாரார, ஒருவருமிலலையெ
னறபடி. காரனன - காலெமேவலவஉபூமான, கார் - காலெமேவம்;
அனன - லவபூபூம, மேனி- திருமேனியையுடையவனன, நம் நம்
முடையவனன, பெணகளுகதகபுதவிபபோருதவனனவென்றபடி.
கணணனும - கூணனும, தோழிமுதலோருதவாத ஒலெவ்யிலு
முதவகசடவ கூணனனவனுமெனறபடி.வான - வருகிறானெனகு;

ஏழ — தேபரென்னை மாபாதாலவலவ்னேயணபின்னினெறை* (நா

பின்னினறுகா துதேராபரெருசபபெரிதுமான்* முன்னின்றிரா

அ — வெனேபோமுடியபபெறலாமிறை, நானமுடிந்தபினபு மென்

னுடைபபோனது முடிகிறதில்லையெனகிறாள். (நா

(பின்னினற) முடிந்தபினபுருசெலலுகிற விஷயவுலக

மென்பும பொருளாயிருகிறதில்லை இதாரதீரியானையுமா

இ — (தேபரிதாஞி)பெருகுகூட நஸிகுமபடினைக்குமுடிவுவலாபி

றேனென்றபடி. நாலாம்வாகத்துகுத்தாதுய-மருளிசெயகிறார் (நா

னி தாஞியால) ஈதாஞாவவராடமபிறந்தவளவிலுமெனகுமுடிவுவ

ராதேயொருத்தி இங்ஙனேவாவடபபதிகிறாளெனகிறவாவிதியை

னுமே தேபாகாதேனறு என்னுடைய வாஞாவதத்துகு வா

ஹமாகிறதென்றுகருதது. (நா

* ஆறுமபாடடு *

பெரிதுமெனகிறதறுக தாதுய-பருளிசெய்கிறார் (ஒன்

றுமபொறுகாகனி தாஞியால) கணபுறையபெனகிறதறுத்தாதுய-

ப — ஆல வடிவுடையவர். தேர - என்னுடைய வாஞாவதது, வ

ரினேயன் - நானமுடியுசதபபேதுமெனனை முடிந்தேனாதபடி

பணணுமபடியான பேரைப்பணடகுமபடியன. ஓவாவொவதினை

படண்ணினவெனகு, பினனினறு - பின்பிறந்து, நான்முடிந்தபி

ன்பும வாயிபாய் நினறென்றபடி. என்னையாயாது - மரிதேதனை

வெடடுகிறதில்லை, மாய்னை - மரிகனை, நான்முடிந்த வரானையா

கசசெயதேயும எனனுடைய வாஞாவதத்துச்சு வாஞாவாகுமாகிறதை

னறபடி. அவனபோலே எனபேருமெனகு விவரீதாவரணம்

பணணபபடுறாகது. அவன் வருகிறினை - இதுபோகிறதில்லை. (நா

பின்னினற - நான முடிந்தபின்னும நிறகுமதான, விடாதேது

டருகிறவினறபடி. காதலேதாய - வெறிவுடையானது, காதல-

வெறுமை நெருசம - எனகிதில்லை, பெரிது - பெரிதாக, மிகவும

என்றபடி. அதிம - வம்வமியாதின்றது, அதினை - வம்வமிகனை, கு

ரவாமரனபோலே தன்னிருபபிடத்தையழியபாகின்ற தென்றபடி.

இராவழி - ராதி யானசுவமானது, முன்னினறு - என்றுடைய

சூ—ஆழிகணபுளாதுபாழ்நிறநாக * மனவிலைமதக்கதிதையபாவ
ணுமவாரா ஏ * லிஸ்ளாரிஸ்ரு

ஜு- னதுஷுவனவரிதுமவீனகதாளவிவாளஏரபடிகளனகணவீனாவி
யறத்துகவிகாணிதிலைவாத்தென்று, திவஉபகாரமைஸ்பாழ்பாட்டு.
மிரகிரமயதீவிபாஜுமானஸ்ருவாழிஸ்படிபஸ்ருதிகாணடலவ்மாரு
கிறிலன். இதந்தவிஸ்பமிவினஸ்னறிரவிகாடுப்ராலனகிறளாகூ!

இ—மருளிசுசெபகிறா (அவனவரிஷுபிரிஷ்யாஸை) ॥சு॥

ஸ-முனதினஸ்னறு, கலாபுளாநப-கணஸ்றனதுபுணதுயுபடிழ், வெஷ்ஃ
உரவரிகமாடாடிதிவிபாபடிவனக ழுடிறது - சூவரிதந்
து, உனகணவிரக்கதலமறுபாகினறது, வெளிகணசோபாதிரி
மறதற்கு, இவவிரரிபிஸ்ருவிஸ்ருதிபாத்தபாதிவிஸ்ருதி
றது. மன-யாயிபாக, தினற - நிநகைகயிலை கிலளாதின்று, சந
ரகது-உசூருகளதுயனாடபறன ‘வொகாவுணை கிரகஷாடசம விலெ
வெதுவஷஹவளில! வொடாவெறுவாபாடயீ-வெலை சூஃஃ ஸ்ரீரமஹாயகூ’
எனகிறடிழ்பே சூஸ்ரீநாசரு ஸ்ரிவாயிபுளாடானவிபாதாக சூயா
யமெதிக்சபபாதநிராதிந எபிபோதுவியாகக்களகாழிலை நிருவாழ்ரி
னையு யாரிநதிருநகுமவறன்னிவன்றபடி. எம - சுவஷ்ஃடீடணன, நகா
ரணவகளாழிலை படகநதுநனவீன வுபடமாகுனவறனமிவனறபடி.
மாபவஜுமை - சூஸ்ரீபஷ்ஷுசிதினனவஜுமும், ஜபதுபயபதநிரனறு
ஜாநசுவுகாமரமைஸ்ரு திருவாழிவைகரிகாறது பகவியிரவாகுனன
வாராபஷ்ஷுசி சுஜுரிடனறபடி. வாராஸ்ரு - வநகிறனிலை, கிரஹ
ஸ்ரிவகஷ்சுநனைபுரிந்து கிரஸ்ரிமஹாபுளாடாநக்னனைஜுயநது அநனைதக
ரொணறு கிரவிஸ்ரிவஹஸ்ரிவகிஷ்பரிடசுகதநதுடிழலிலபிற்ற நாளவரதிவ
இரநதஜு வாலலாமதஸ்ரிவனனைடையேதிபாரிதி, அடபடியிருகிறுவஜுண
வநகிறனிலைலையன்றுபாபவஜுனபனகிறவிடதிலவெறுயஷ்நதுசரு
காருநதது நிவஸ்ரிடநதிதி-வாரூவசுகூசுறு நவஜுபுநிவாநதஸ்ரிவவஹவெஹ
யிலை,இனனின்றுளாவி-நிறற இருளாவிரியனறுகயிபபதுகின்ற.
நிரஜுரும உரவெபபடசரிசபடிநதும முடிபபினை வுஹாயிபாயநி
ன்று, ‘ஈரவிஷ்ரிவுயிசுாவிவூரபம” எனகிறவஜுவுதநதுகைணை
கினறு வடிகுபதிபசாகினறநதாயிறறு சூஷ்ரிவஷ்ணு நீள - நீணட
நாண, நிதிருமாளவெனறபடி இவவரிவிஷ்ரிபுமும முடியுநதஸ்ரி

ழு—ளாவிகாபபாராரிவவிடததே [சுர]

காபபாராரிவவிடத்துகஙகருஞணுளரியாயச* தீசட்

பாலதூழிபாய்சுசெலகினறகஙகுலவாய்த* தூபபாலவெணை

அ—(காபபாரார) இஹாயகாரயவெஷ-ஹாவெயிதையாய முடி

விலலாதிதாரு யாழுமாயகணாணடு சிலலாரின்றாதியில

தூபபாலவெண சஙகுசிகரதனை தோன்றுதொழிநதால காபபா

ஏழாமபாடடு

இ—கங்கிருஞமனன்கிறதறுத காஷ்பஹமருளிசெயகிறார் (இ

ஹாயகாரஸவைத்தாலே) நுணதுளிபாயென்கிறதை யுரைகிறார்

(வெஷ-ஹ்)ாதிபாலை) ம்சடபாலதுனகிறதறுத காஷ்யஹம நு

ளிசசெயகிறார (முடிவி ஹ்)ாதிபாலை) [எ]

ஸ—நிஹ்)ஷ்வாநாஹவதறுத றுபபாமபடி நிஹ்)மாயிருகுகும

தொழியவினிமுடியபபுருகிறுதோவென்று வெறுபபாலேசொலலுகி

றாள. இவவாவி - இநதவாகாணை, காபபாரா- ஷ்வேதனைபபோ

க்கி ரகூஷிபபாரா, யஷ்ர-இவவவிவெஷயிலும முடியாதே எனனை

நோவுபடித்துகிற விவவுபிராகிற ஸதீரனை முடித்து ரகூஷிபபாரா

வென்னுமாம அவனவாராதபினபிவவாகாவுக்குமுடிஷையேபிறற

வாவேமென்றுகருதது. * * * [சுர]

கஙகிருஞம் - எலலையானவிருஞம, இதுகருமமிலலையென்

றுமபடி காஹ்)ாயிகுமான கூயகாரமுமென்றபடி. கங்த - எல

லை. நுணதுளியாய - காவிஷயிகூஷமான வஷ-ஹவிஷயகஞளை யு

டையதாய், நுண் - காவிஷயிகூஷம நுணதுளியாய எனகிறவிடந

திலணகாராசுவாரஷ்வு தகாராஷ்வு டகாராரஷ்ஷ- சடபாலது-

காவிஷயிராகவுஷ்வாஹாவத்தைபுடைதத்தான, காவிஷ்வமானவென்றப

டி. சேண-ஷயிராகும, பால-ஷ்வாஹமபாலபுடைததானதுபாலது,

சேண்பால எனகிறவிடத்திலபகாராசுவயிவ-ஹ்வு ணகாராஷ்வு ட-

காராஷ்ஷ் ஊழியாயசுசெலகினற - கூழுயாயசுசெலவாநிறகிற,

ஊழி - கூழும கஙகுலவாய - ராதியிலே, கஙகுல - ராதி, வா

யென்றுவஷ்வுசுவெயிவ்வுயம தூபபால-நிஹ-ஹ்வுதிஷ்வாஹமான, கூ-

ராஜம வெண-யஷ்ஜமான, ஹ்)ாஹாதிஹ்)ுமயாவஷ்வுஹ்)ுமிஷ்ஹிஞமா

ஞதுபாலேவேராரராகியிலே இதுராவைத்துகருவிஷயஷணம, ச

ழு—சங்குசகரத்தனோருனருனற* நிபபாலவலவினோபனெற

ப்வகுகளெனசயதேனை॥

தெபவகாளன செயதேனரிரவ்வழியாப* டெப

வருங்ணெறனதாவிரொவிவிதுட* கைவதசகரதினன

ஆ—ராரிவவிடத்து. நிபபாலவலெவினோபன தெபவகாள என

செபகேனனறு தனனுடைய மிரகயிசவுலகத்தாலே கூபபிடு

கிறாள். * * * * ॥எ॥

(தெப்வகாள) ரிரவ்வழியாப்வரெனதாவிளை டெவினி

க்குங், கருதுமிடம் பொருநணைகருனற சகரதினெனகாணனறும

* எடடாயபாடடு. *

இ—கருதுமிடமபெ ருப்ளனறது - நினைததவிடதநிலெ யாகும

பணணினெனறபடி னைதவதவினகிறனைதபுனாகறார

ஸ-ருசகரத்தன-ஸcவெவகு ஙகளெயுடையவன, நோன்றான் நோ

றுகிறனிலெ, இவவிடதது- இஸரலெயிலெ,காபபாரா-ஸகரி

பபாரா,நிபபால-சுஹவலவமான, நீ-சுஹ நவ சுக்கு ரிமமான்வெ

னறபடி வலவினெனெ- வாலெஙவாவதைதயுடைபவளானதான்,

தெபவகாள,ஓவனைதகாள,எனசெயதேனறு-எனனைதசமசபவென்,

நேழிமாருகூட வுறவுகளாநிறசசெயதேதயும ஓவனைதகளநறங்கா

திருகையாலெ யவாகனைகளாடிஇ மிவாகளெசிடிணவுறவாகளி

னைதுசமசாலஇகிறாள. தனஓலெயதனைபி ஊரவெத்தாரெ

யவாகளுறவுகாரேதயிருகிறாகளாகமகாணெ அவாகளெ தசரதர

மாகனினைதுசமசாலஇகிறாள * * ॥எ॥

ஓரிரவு - ஒருராதியானது, எழுழியாய - எழுவுராய, மெ

யவருதினறு - மெபபாகவருது முனனேனினறு - சுஹவஸாகநி

ஹரம ராதியெனகிற காலஜபரமெதியாலெ வருநதிருதாராதி,

எனகிறதுபொயயெ - என்னைவாயிகனைகளாகவருதிதெ மெபபெ

ன்றுகருதது. எனதானி - ஜீயவரானனை, மெலிவிகும் - கூ

ரமாகாநிறகும, மெலினைக - கூரமானைக, கைவருதத - சசரஜெ

யெயமான, கைவருனைக - நினைதநதபடி காயபரமெகாள்ளலானைக,

சகரதது-வகுதனைதயுடையவனென,எனகணனைறும என்றபடி.

மூம — கணைணா ணும்வா ரா ரைறை* ணைறவாகதகண்மிடன்றலைவஞ்சுடரி

றாரைனதுமே* ॥அ॥

வெஞ்சுடரிற்றாரைனதுமோலவீ ஈகி நாளிறை ணதினிபா*யஞ்சுடர்வெ

ப்பீபாணணிநெடுந்தேர்தோணரூகால* செஞ்சுடாத்தாமரைக்

—

அ — வருகிறிலன், வெறிஞ்சுரூறுதலில்லீஸீ தலைமாலை தென்றல

வெஞ்சுடரிறாரைனதுமை. தெபவங்கள்னைவிசபதிகினைனகிரூளை.॥அ॥

(ம்வெஞ்சுடரில) வெஞ்சுடரில தாணடாங்ன்றது வீஈகிருளி

இ — (வெறிஞ்சுறுழியாலை) ॥அ॥

* ஞாபதாபபடு *

செஞ்சுடரிற்சுரூழி மேவறாரைஞ்சுரிலவு மெனறிதிருவாய்

மொழிபிலை கவைசூழ்ந்சொல்லுனைகபாலை ஜமதூக்கூஞ்சீக்கூஞ்சுமை

வைறி ஹரூஉணமிச்திநவாபமொழிந்து வரூகவொரூமென்று

வஞ்சுவிடுமை. ॥கூ॥

பரு — கு-வடிணும, வாரான - வருகிறினிலை, ணைவாத - வெறி

ஞைஞாஉதிலிலவராஞ்னற, ணை - சிஞ்சாரூஞாவம், ணை - ஸீ தலைமா

ரை, தென்றல - சிரூஞாரூசமானை, வெம - கூ ணவேமான, ண

டரில - சுழியிறுகாடடி ஙா, தான் - வபடா, அதிம - சுடாஞ்ன்ற

து, அதினைக - வெஞ்சனை, நெபவங்காரை - நெஞ்வெறிகாரை' என

நெபதிகன் - எனனசெயதிவென ॥அ॥

தான - சீழ்சசிரானனாரூதி, பாரூது, வீஈகிருளின் - வீஈ

கியிருளோபுனைடதான, வாரூவ கதிவெளாடகூடினவெனறபடி.

றான - வஞ்சுகூமான, துளிபாய - ஈவஞ்வெறிரூ ஈகளிபுனைடத

தாய, வெம - கூ ணவேமான, சுடரில - சுழியிறுகாடடில, அதிம-

ஈவஞ்பாஞ்ன்றது, அடைட - அழகியநிஜரூ ஸீநிவஞ்புனைடபவரூ

ன. இவ்வடையகாரத்தாரபோபாகி நமமுனைடய நெஞாஹராஞ்னறபட

பானாவலல அழகியநிஜரூ ஸீநிவஞ்புனைடத்தானவெனறபடி வெப்

பேன - உவஹாரூவிறுனைடய, வெமனை - ஒளவஞ்டை, வெமை

மன — பவளவெயபோன, இரூவெம வெயரூகுபமாபகரதாணஞி

வஞ்சுவடிவாசசிரிலஇம அணி - வஞ்நிரூமான, நெறிம - உத்

மான தேர - ரூபமான நா, தேரானரூது. காணவருநிறுதிலவ,

நெஞ்சுடாதாமனரூக்கண - சுரூணைகாதிதாரூவஞவிவெயாவநிரூனா,

ழே— கடலெலவணும்வாரானை* நெஞ்சிடாதோபபாரினியா
கினறுருகுகினறேனை* 1கூ॥
நினறுருகினறேனபோலநெடுவானை* சென்றுருஞ்சுகை
துளியாயசெலகினறகனதுலவாய* அனறுருகாலனைவடம
ோதபிரானவாராதெனன்*

வு— ணைதுளியாய அருசுடாலெய்தோணணிநெடுநதேர, நா தோன
றுகிறதிலலை, செருசுடாச்தாமரைகணை செலவெணும்வருகிறினென்,
இனிநெஞ்சிடாதோடபாரார? முடியபம்பருதே கூறுதகுமெலாம்
நின்றுருகாநினறேனென்கிறாள. 1கூ॥

(நின்று) நின்றுருகுகினறேனேபோலநெடுவானம்சென்றுரு
கி நுணைதுளியாயசெலகினற கனகுலவாய் அன்றொருகாலைவடம்

இ— *தத்தாமபாடு* 1ய॥

ழே—சுடா - காணீ, செலவணும - ஸ்ரீராமனுடம், கனா செலவனென்கி
றவிடததிலே வாயிலிலை ணைகாரவாடகாரோதெரமானைகயாலே
கடசெலவனெனறுவாரம வாரான - வருகிறானிலலை, இனி - இ
ரவெயிலுமவன் வாராதபினபு, நெஞ்சிடா - மிகநாடாதவதனை;
இடர் - ஊவெம, தீரபபாரார? - போகுவாரா - நினறு - முடி
யாதேகூறுதகுமெலாம் ஊதவிபாயநின்றுருகினறேன். 1கூ॥

நினறு - ஒருசகாலெழியாமே ஊவிலைகுகரவெயாய்கி
ன்று, உருகின்றேனபோல - உருகாநிறகிற வெண்ணெபோல,
நெடுவானம - விசாலமான ஆகாசமானது, சென்று - வரி
வாவிலெவிடுபோய, உருகி - ஆவியாய, நுணைதுளியாய்ப
நுணணிய துளியைபுடையதாய், நுண - வாடிகூடிய, நுணதுளி
யெனகிறவிடததிலே ணைகாராகவாவடகாரோதெரம். வ
வாவிநாகளை ஆகாசதாலிநாகளாக வருவதாகியாய
தாலே ஸ்ரீதுதாசெலலுகிறாள. செலகின்ற - நடவாகிறகிற,
சகுலவாய - ராதியிலே, வாயெனறுவாடைதிவெயுவும. இது
க்து செலலாதெனகிறதிலே சுபயம, அனறொருகாலைவடம
வாசிதிலை சுவெவாரிதாதவன்றொருகாலை, வையமளாத - திருவடி
களாலே மெராகுத்தையளாதவனை, வையழி - மெராகும், பிரா
னை- வெகாரகாலை, வரான் - வரபாருசிறுனிலலை, கூடாவாதி

ஆ—றொன்றொருகாற்செலலாதுலகோவுறங்குமே* ॥ய॥

உறங்குவானபோலபோருசெய்தபெருமானை* சிறந்தபொ

ழிலசூழ்தருகூடசடகோபன்சொன* னிறங்கினார்ந்தவந்தாதி

ஆ—மாந்திரான் வாரானென்றாகிலும், அவனதிறமாக ஒன்றுரு

காலஞ்சொலலாது உலகோவுறங்குமேயெனகிறாள். ॥ய॥

(உறங்குவான்) வ்ரதாந்ரஹவஜநி கநிரவயிகாநந்ரு ஜவி

ஜபாவஸகுவிவெஷ்டி தீத்தாலே நிவ்ராமஜஹாந-வவஸ்ப்ரயாணன

நிகமனம

இ—யோருகுமாலைத்துச்சுத் தாதய-மருளிசெய்கிறார் (வ்ரத

தெரிதியால) உறங்குவானபோலெனகிறதறகுத் தாதய-மரு

ளிசெயகிறார (வரவஜெதிதியால) வரவுதாழந்தவாறே அ

வ்வ்ரதாந்ரஹவதிவ்ருத்தனப் நம்மை உவெகூவித்தானென்கிற

ப்ர— றாணாறாணமாக எலலாதிவ்யிலும் தனதிருவடிசேர்

வைத்த உபகாரகனலலதிலை, அவன் வாராதிருக்குமோவென்று

நீநினையாதிகிடாய? அண்றைக்கொருக்கால யாவரிகுமாகசெ

யதானத்தநினபோகாகி அது அவனுககு வ்ரதாவமன்று, ஆதலால

வன் வரபுகுகிறதிலலையென்றபடி. என்று - என்றாகிலும், வருமெ

னறுசொலலவேண்டா, வாரானென்றாகிலும் சொலலவமையுமே.

இனனமவருமெனறும் நனசிகாணடு ஜீவிகாகவிருபபாகிறே வ

ருமென்றேசொலலவேணடுவதென்று கருதது. ஒன்று - ஒருவா

தனதனைய, ஒருகால, ஒருக்கால - இருக்கால சொல்லவேணடாமெ

ன்றபடி ஒருகாலசொனனால பினனை ஜீவிபபாக்கிறே இருக

காலசொலலவேணடுவதென்று கருத்து உலகு - லொகூடானது,

ஒனறு-பெருமை,சொலலாது- சொலலுகிறதிலலை, ஒனறுவிலலா

ஒழிவுதிகூம உறங்குமே - நிமிழ்பணணுகிறகிறது ॥ய॥

உறங்குவாள்போல - நிமிழ்பணணுவான்போல - நிரவ

யமாகவென்றபடி. யோகு - வ்ரதாந்ரஹவதனை, செயத - பணணு

கிற, பெருமாணை - வ்ராதியை, உழிமரு கிமொஷி சிறந்தபொழில

வழ்வமானஉரநத்தைபுடைததான, குருகூரசடகோபன் - தி

ருநகரிகு நிவ-ாஹகரான ஆழவாருடைய,ஆழவாரருளிசெயதா

னெவென்றபடி திருமகிளாநத மாமமவிரசின,தி்ம-மாநம், ஆநதாதி-

ழூ—யாயிரதுளிபபதநா* விறநதுபோயவைகுநதஞசோ
வாரெங்ஙனேயோ* ॥ஙங॥

ஆழவாநிருவடிகளேசரணம

ஆ— ஙெமபெருமாணை சொலலியலறறினவிதநிருவாயமொழி யிலசொனன கூகி-னைய கூநூவலம்யித்தாரெங்ஙனேயாசிக்கும்படி யென்கிறா. ॥ஙங॥

நிருகுருகைப்பிரான்பிளளான்திருவடிகளேசரணம.

இ-ன்றுகருதது. இபபதநாலென்கிறதறருதசாதுபமருளிசசெ ய்கிறா(இத்திருவாயமொழியிலி தாயால்) கூரீயவாஞத்துகருத சாதுபமருளிசசெயகிறா (எஙஙனே ஈசாயால) ॥ஙங॥

ஸ— கூஞசாழிரஙவமான, ஆயிரதது-ஸஹஸ்ரத்திலே,இபபத்தா ல்- இஞஸகூதநாலே,இஞஸகூத்திலசொன்ன கூகு-னைஸயாநூவலம யாஙதநாலே என்றபடி இறநது-ஸரீரம்விடடு,போய்-கூவி-னாதி மதியாலேபோய, வைகுநதம - ஙெவகூணதனை, சேராவா - அ டையாதவாகள், எங்ஙனேயோ - எபபடி அடையாதிருபபாகள, கூவஸ்வமடைவாகளென்ன. இவவா கி-னையகேடட்டவாகளுக்குஸ ரீரமநிலலாது, ஸரீரமவிடடால அவர்களுககு வாசிவஞவா கியும நிபபாதெனறுகருத்து. * * ॥ஙஙர॥

ஜூநவெராஹநாநஷாநஸயஸ்ரீநிவாஸாய
நாதாஜஜஹார்ஞ்ஸ்காயநஜஃ.

ஸ்ரீஃ.

கூரநிவாஞநிஷதாதுபமதாவஜ்ரஃ.

(ஊரெலலாமதுருசி)

கூவஞயாகூவகீதா-ர யஞகூஜநநாஜீரவீரகூ
கீதா-ர லொகாநாஃவிகூரோஞஸ்ரீகஞரிதஹரிதெ
ஸஞரெதிஸ்ரஷ்டிதெதிஸ்ரு வகூராஞஸ்தொநிதிகூவாதிதி
குநயநதா ஸம்வஞா வாதிநகூவாக கூதீராஸ்ரூளஸ்ரஷ்
ஸாயீஜஸஞவநிஹாதீகூஷிதிகாzஞாயி தெந॥ ॥நிஞ॥
(கூவஞயாகூவகீதா-ர) பாரெலலாமுண்டாமம்பாய்பதீர்

பான - வடிவுடையகாலுதத்திலே பெலவானையும் திருவயிறுநிலைவை
த்து ஸகஸ்திதருனின வரவியைபாலும், (பதுகாலுஜநநாஸ)
காவிரிசாவணனென்கணவனும - பதுகாலுதிலகனுப வந்
தகதிரிக்கையாலும், (பிரவீரகுகீதி-ர்) காயுங்கடுஞசிலையி
ன்காருதனன - வகுலகிர்த்திருமகனுகப பிறநதுபடைதத மஹா
வீரகுகீதி-ர்பாலும, (மொகாநாம்விகு சாவு) இமமண்ணளநத
கண்மெரியமிசவவாய் - எலலாமொகங்களையும திருவடிகளாலே
யளநதருளுகையாலும, (சுஜிதஉரிகவாகை) காரன்னமே
னிநங்கணணனும - சுஜிதிருவடையவுலகநங்களையெலலாம வரி
கையாலும, (சுஜிலெதிஜுவிவெதிஜு) எமமையவனுமவாரா
ஙல - கதிராழியர்வெவிதிசங்களாலும, (வகுராஜிவுஸாஙிதிகுவாக)
தூபபாலிவெண்சங்கு கைவநதசகாதிதன் - திருவாழிதிருச
சஙகுகளை திவ்யாயுமாகவுடையனுகையாலும, (சுஜிலநயநதிர
வம்வஜா) சொநசுடாதாமரைக்கடசெலவனும - திருகணமல
ரையுடைத்தாகையாகிற வம்வதநிறலும. (வாஜிநகுவாஸ) அன்
றொருகால வையமளநதபிரான - சுஜிதிகாலர்-மாகத தானிரநது
வருகையாலு மெமபெருமான் திருபபாறகடலிலே திருவனந்த
ழுவான்மேலே கணவளாநதுகொணடு ஜமதக்நிகுணதநிலை ஜாம
ரதிகுணையிருகிறனனறு "உரைசலலா" மெனகிற உபாகுதநிலே
யாழுவாராலே உவவாவிகபபடடதென்கிறார. ॥ரு॥

ஸ்ரீமதகநிமஹாஜஹாஷெஸிகாயநமஃ.

ஆழுவாதிருவடிகளேசரணம

ஐநதாம்படத்திலநாலாநதிருவாயமொழிமுறநிறது

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

உரை—(எங்ஙனேபோ) சுருங்கிவரிவளர்வதற்கு மாறாக ஒரு நாளைக்கு ஒரு முழமாக நீண்டுகொண்டே போகாநின்ற கண்ணபிரானுடைய திருமேனியை நினைத்து ஆழ்வார் ஈடுபட்டு “இப்படி ஒரு ஆச்சரியமான வடிவழகை நான் இதுவரையில் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை” என்று ஆச்சரியப்பட்டு அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஒரு ஆச்சரியமான வடிவழகை நான் இதுவரையில் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை என்று ஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் “இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆச்சரியமான வடிவழகை நான் இதுவரையில் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை” என்று ஈடுபட்டதற்கு அடி என்ன? இப்படி ஒரு ஆச்சரியமான வடிவழகை நாம் இதுவரையில் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை என்று ஈடுபடுவதற்கு அடி என்ன? அடியார்கள் இப்படி

அ — பண்டுகண்ட நாவலவித்த நமபிபுடைய திருநகரியுடைய வழ
கைபும், நம்பிதமபுடைய வாளாடிய-வாளமையு வாளகோதாப-டீர
வணை யளவநாடி நகயிகூர்கிமயாவலம்வெய்ப கூடிரணை முனை ங
கனையும், திவ்யலகிஷண திவ்யாபாயஜநிதமான அழகையும், வா
ரித்து அநத வாரணஜநிதமான டீகிபாலும், சகலம்மூஷி
வாலநிலையநமானவடீகிபாலும், விஸிவிவேடபாப், சகலம்மூ
ஷாயம்மாகவிருந்தது சோவபதிகிறபிராடடி. வாரதவரணயிபான
வெம்பெருமான்பகலை நீ உனனுனைடைய சுஸிரி விவாமம்தாறற இ
ருக்தல, அநத விஸ்வரூபஜநிதமான கூவலாடம தோறற இருந்த
ல, அவனைழுநதருளியிருநத திருகுறுங குடியிலேடாக உ
தாரிதிதல, செய்யில தனனை உடடூரிதது இவனிபபாடடாதி
ற்சசெயதே வாராதொழிவதே ஒருவனுடைய கொடுமை இரு
நபடியென்னைனுகொணடி இநதரமாகம அவன்பகலை நெந
வ்வுணாழிவிரோஷத்தை ஸம்ஹிகும, இதுவலலதாம்குடிகுப

இ — பேசுனைகலம சுமைனறதாபிறறு (திருநகரியினுடையவித்
ழி)வாரணத்துகுகுடகூட கூசதான்றிககேகிடநத இவாகுநம்பியு
டைய கூவுாணசதுமுனை விஹதகுாழிகளையலலாம் வாரிக்க
பலிபறறவாறே ஒருவீகிவிஸஷம்பிறகனையால வொவ்வொ
ஸ்ரூஷாலாலத்தாலே கதிகோவவாகும உணடாபத்திலலையனறு
கருத்து. வம்ஸ்ரூஷாலாலமெனகிறவிடததில வம்ஸ்ரூஷாலாலு
வொவ்வொவம்ஸ்ரூஷிவாம் கூவீகியாலுமெனறது - ஊரவேததா
லுமென்றபடி. இதுதான் 'நினறிதிமதினைகுகு" மிகுாழிகளைடபேசு
னை விரோதமாகாதென்றதாபிறறு. பிராடடிஎன்கிறதறகு சொல
லுகிறுளென்கிறதேடே கூடபம் தனகு லாபகுஷிபாஹிநிவெரு
விரோயிகளாலை துணைனமானரதேதாழி துன்பூனையெனசெயபு" மிகுா
வ்சளாலே தூணீகூரித்திருநத இடபிராடடிபிபதது எனனை
ருசினல் நோகுசியகானிரணைனமுனிபாதே' உகுாழிகளாலேஅவ
ாகளைகுறிதது வாநோறபமாக வாதனைதசெல்லுவாரைனை
னைாகவதுரிபபிகிறுர (வாரதிகுாழியால) இது அன்னமாவா
கூம (மெநவ்வுாவிணை) குாழி) இபபடி அவன்பகலை ரூஹாரம்
தோறற அன்னமாபேசுகையாலே இவளும அவர்களைகுறிதது

ஆ— பழிபிஸை ஆனபின்பு அவன்தானேஷம்ரூஷதீக்கக்கணடு ருக்
குமத்தினை பலலது இபபடிபதிைக பிடலலிவனை நதனினபடிபோ
ழ்நதுகனைகு முகங்காடடாதெயிருநத தனனுடைய அன்னைமா
ரைகுறித்து நமபியுடைய வஸவஜிஜமாயும, கூரிருாநுவஸவ
மஷஜிஜமாயும், வஷாநுலுடோநயிருகதசெயிதத வெலி
வஷஜி ஸுபோஷயாமுயிபிருநத தீரயகிஷ்வுலைஷபோம
திவ்யவயதிவ்யுஷஷை திவ்யாயுதஙளுடலைாம் என்னை
நுசுளனும் புதுநதுநிறைநதிருகிற இருபபும், அவைதநதிலை
பெனனைநுசுவிழுநது அவையலைதநியாதெயிருகிற இருபபும
உங்களுக்கு தெரியாடையிறை நீஙகள என்னபடிபோழ்நதன்று

இ— வாநுநடமாக வாலமதிசெலலுகிறானென்றுகருநதது
முன்புபோலை மகுடலுஷ்வெமையாயிராதே நமபியுடைய வபரனை
வாஹத்தாலை வீதியுமகல்சிநடநதவாறை சமமை ஸ்ரூவாலிபப
தாக உதெவுாமிதத வாஹவுத்நதகளையும பரிவாரையும அன்னை
மாரென்றநிவாவதெஷாத்தாலை செலலுகிறானென்கிறதாடை சுருக்கம
பஷ- இநத அன்னைடெனகிறது உடோயகவாயவுவாயதனை, அ
ன்னைமீரகாள எனகிற வெஹாஷவசநதாலை” என்
கிறபடியாகுநதிலைசானை ஸகுகுகாலஷீலஹதாலுாடான தெறற
த்தையும “சுவஸிநுஸாதிவாதிஷு” என்கிறபடியை வைகாடக
தநுகருதிதனை யநுமறறிருகனைகையும “ஸரிரவஷஷாம்கூலம்”
எனகிறபடியை ஐஷதபுாவிபுமை சுறறிதிரிவதையும தகயீந
மென்றிருகனைகையும விவகஷிதங்களை குறித்துளனசிறதிறகு செல
லுகிறானென்கிறதாடை சுருபம் நமபியுடையென்கிறதறகு நீ
ரகயிலைகதுாழியோடை சிருபம (எனனைநுசுளனுமிதுாழி)பண
டுகணணுகரு விஷயமாயிருநதவளேயென்று கணடுவன்றுதட
ங்கி எனனைநுசுளனும புதுநதனவென்றபடி இக்தால விவ்வரி
கரைகரு வடபெருவழுதிநாவனை மறகவும ஒணணாதபடி
கிறகையாகிற லஹதபூணமை இதநிருவாயமொழிநது வெகிவா
ரிமைனறதாயிறறு. இதனைதியே “ஸ்ரீதிவிஷயம்” எனறும “ஸ்ரீ
கிஜஷம்” எனறும ரூவாயர்ா அருளிசசெய்தார.

* முற்றபாடடு *

ஏழ—எங்ஙனேதோமன்னீர்கொலெனைனை முனிவதுநீர்* நங்கள்
கோலதகிருகுறுகுடம்பினைநான்கடாபின*சகடேனுது
தேடீரோதிருமடைசகலாகளாதுந்* செங்கணிவாடோன
றிணைதிருசிலகினறுதிதன்மினருசிமம்* ॥க॥

அ—சொலலுகிறாள். எனனுடையவருகூடியறிகதிருகக்கிற தாய
டாரனீங்கள் எனனுடைய சுவாஷாஷதநிறகுயானசமபியுடையது
றைக இவ்வாறாகாரித எனறாடபடிகிறபடியே பலஙகினை? நமக
காக நீரபிரபாலனிடபதாரிகாடே நிறகுறுகுடியிலே நின
றருளினசமபியை பரானகண்டபின சகலசகாரஷகளோடுமை தா
டனரோனற திருக்கணமலாகமேனாடுமை சிவநதகனிபோலேபிருக
கிற திருபபவளமோனறுமை மிகவுமை புணராகினறசதனமு
டைய சுஷேக்ஷணமெனகிறாள. ॥க॥

இ— அனனனீராகாளெண்பதுவிடதிலை சுலிபவருகாலைமருளி
ச்செயகிறார் (என்றுடைய பிரூஷியாலை) எஷனேயோஎனற
இததாலேலஷ்மிகமான காலைதுணையருளிசசெயகிறார (என
றுடைய சுவாஷாஷதநிறகி சூஷியலை) இனறுதாகாதே - உலோகம
லியாதே, முனிவதெனகிறதறிந்த தாதபருமருளிசசெயகிறார்
(பொறுகிறடியியென்று) பொறுமை - லக்ஷ்மிபூமபணறுமை, நமக
ளெனனிறதறகு தாதபருளிசசெயகிறார (நமகாகவெனற
று) தாமரைபோன்ற - கெஜ்ஜுஷஜூஷமான, புராகினறது -

ஸ—அன்னீனமீராகளை- தாபமாகாள, நீர - எனவருகூடியை பறி
ச்திநிறகுநீங்கள, எனனை - நபபிபுடைய அழகிலை ஆப்பபடடி
ருகிறமெனனை, முனிவது - மிகாவிபபது, முனிவு - மிகாவெப
எஷமேனேயோ- எபபடியோ நமகள - நமமுடைபவரான, நமக
காக சுவதரிநதவராகவணறபடி சோல - லுஜ்ஜியான, திரு
கதுவகுடி - திருகரேபுவகுடியிலிருகிற, கடபிரையை - வெணை
ரை, சுருதிபுராணஸ்வரூப திருவாகள எனறபடி, நான்கணாடபின -
லுஜ்ஜும, எனபெனபதாரம - எனபுடைய இதிகாசமது, சகதேஜஸ்திமை,
வெ
பூரீவைஷ்ணவதேஜஸ்திமை, பிரபாவபூரிதமை - உலகுதேறுபாதிரை, தாம
ரைகணகளிபாலிய வெளிபாடை - மிசுகனி வாடினானறிதேஜஸ்திமை -
ஷுராணவெளிபாடுஸ்வரூபமான சுயாபிரபாவமேறுதிய, சலபதேறுதல்

ழு— எனினுரிய சிலசொல்லுக்கு* —

அ—(எனினுரை) நடபிதிருவழுதி நாகனை நாகனார் பாடியது. வாடாமலர்மார்பா! நாகனைபோகாதிருகை நீ இங்ஙனடுக்குதி என்னைனறவாகளைபோடியை, என்னை நீங்குகளை பொடியாதே உங்களை நெருகனாணிவெறுடாகில் எனனைபிபாலை வெறுவாய்சுமானை நெருஞைபுனடையிராப்கொணாடி கூந்லவுயிர்த்நிபுகுதேனா? தென்னடுசோலைசூழுந்த நிருகதுறுகுடிநமபியை நானகண்டபின்

இ—மாயிலுமவையிடமாகாதினறது. [ப

*இரண்டாயபாடடு *

இபபிராடடி தனறுனடையதேருவிலே தான்கூந்லவிக்கிற பி
ன்னுநூலுமகுணடலுமம முதலானவறனற எனனைஞசிலைலே
நீகளகாணுங்கோளென்று பிறனைநோகஞசிசொலலுனகை கூந
வெலுமனறேறிவென்ன? இதுகருத் தாதிபருசொலலுனகைகாக
கூவதாபிபிகிறா (நம்பிதிருவழுகையி தூதிபால) என்னைமுனி
யாதேனன்கிறதறருத் தாயைமருளிசசெயகிறார் (என்னையி தூ
தியால) பொடியாதேயெனறது - லுதுநமபனனைநேத யென்று
படி. வடியழகவாகுதலில கூறிவடு தாயைமருளிசசெயகிறார் (உங்
களுகதூதியால) எனனைஞசினலெனகிறதறருத் தாயைமரு
ளிசசெயகிறா (என்னைபதிபாலைஉதூதியால) நோகஞசிக்கா
ணீரென்கிறனைதயுரைககிறா (கூந்லவுயிதத்திதூதியால) மன்னு

ரு—லுகதுபாயநடவாகின்றது செங்கனிவாயனென்றிறைநுமமன்னை
யாலே நெருஞ கூவைவுகூதிசூளை கூந்லுவிகுமம் உமமையில
இரணடுமுனறுகளைகூட கூந்லுவிகுமபாபதிபாலனறிகமேகதியூ
யாதனை கூந்லுவிகுமம உமமையில மனறுனனைறயுமகாணஞஞி
றதிலலை யென்றுதேதான்றுகிறது * * [எ

எனனை முனியாதே. எனனைநிகாவியாதே, என்னைஞசிலை
நோகஞி - என்னுடைய உநலாலே பாதது, என்னுடையநெ
ருஞைச இரவலாகுவாயசிகாண்டுபாதது எனறபடி எனனைஞ
சுபோலே வெலுமாயனதமான நெருஞசாலே பாதுகொன்று தாதி
யாடம காணீர - நம்பியுடைய அழகின வெலுமகூனனை வுத்னை அ

ழு— தென்னஞ்சோலத் திருகுரு நங்குடிநம்பியையூன்கண்ட
பின்*மின்னை நூலுங்குணடலழுமாவிறநிருமருவு* மன்னு
பூணூனான்குதோளுடவகதெங்குகினைறிதிமே* ॥உ॥
ங்ன்றிதகதினைகுகுமவையுமெனறனனேய நுமுனிதா* குன்ற

அ—மின்னுநினறுளள திருயஜூவவீதமும திருககுணடலமுங்
கனுமம திருமாவிலதிருபருவும் திருவுடமபோடுபொருதினதிரு
வணிகலனகளும் திருதகோளகள அழகுமசுறறுமவகதெனனுன்
நெருக்காகின்றனவெனகிறாள.

இ—பூணூமென்கிறதறகுத தாயமருளிசசெயகிறா (திருவுடம்
போடுதாழியால)

ஸ—யுங்கோன், தென்-உகூணெஜஸீயங்களான, அம-வாஜூபங்க
ளான, சோல - உஜூபாநங்களையுடைததான, திருக்குறுங்குடி-
திருக்குறுங்குடியிலேயிருகிற, நமபிய - பூணூல்லை, நான்
கண்டபின் - ப்ராமணசரீசாததிபும் சோலவாசியுமறிநத நான
ஸடபின்பு, பாடுதோறும நான் என்கிறது வாஜூபாகீஸயத்தா
லே, மின்னு- வடிவுகு வாஜூபாமமாய் மின்னுநிறகிற, நூலும -தி
ருவபரீவவீதமும், குணடலமும - திருகூபகுணடலங்களும்,
மாலில - வகூஷஸ்லில, திருமாவும - ஸ்ரீவதஸமும, மனனு - ஷ்ரீ
ங்களான, திருமேனி யோடு பொருநதின வென்றபடி. பூணும்-
ப்ராமணங்களும, பூண - ப்ராமணம. நாங்குதோளும - நாலுபா
ஜுகளும, எஙகுமவாது - நானபோன இடமெஙகும்வாது, நின்
றிடும - நிலலாதினறன.

அன்னையரும - தாயமாரானதீஙகளும, நமபியுடைய ஸள
யக்ஞிமாணங்களிலே நானகடபட்ட படியை யறியுமபடி யகாம
மெகளான நீஙகளுமெனறபடி. இதுகது முனிதிரெனகிறதோ
டே சுஙபம. என்னுடைய லஜூாவமறியாதாகதிறே இபபடிமுனி
யலாவதென்றுகருதது. நின்றிடும- ஒருவ்ாவாஜூகூமெயென்றியே
வஜூபையாகாகினறாள, திகைகக்கும - சொலலித்துசசெயயாதபடி
ஜூயாகின்றாள. நையும - மதியிமெயாகாகினறாள, என்று-
இபபடிசொலலி, முனிதிர - கோபியாகின்றிகோள், குன்றமாட

மூ—மாடதி திருகுறுங்குடிநம்பியைதான்கணடபின்* வென்றி
வில்லுமதணடும்வாளுஞசகரமுஞசங்கமும்* இன்றுதோன்
றிகணணுணீங்கா தெஞ்சுளுறீங்காதே* ॥ க ॥

ஸ்ரீ—(இன்றிடும்) நம்பியுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே யீடுபட்டு மையறிவு தாய்மாரானீங்களும், ஸ்வரூபாகாரங்களும், அறிவுகெடாதிருக்கிறீர்களா, ஸ்மிதாவலோகமாகாரங்களென்று பொடியாக்கின்றிகோள்? குன்றம்போலே நெடுமாடங்களையுடைய திருக்குறுங்குடிநம்பியை நானகண்டபின், வெற்றியைக்கொடுக்கும் வில்லுமுதலான திவ்யாயுதங்களும்பூமண்டலமுழுவதும் நிரதிசயமாக்கதேதாறுநின்றனவென்கிறாள். ॥ க ॥

(நீங்களில்லாதபோது) நம்பியைப்பிரிந்தால் யாரிக்கமாட்டாள், என்றறிந்தீ

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ—அன்னையருமென்கிறவிடத்தில் லவ்யஸ்வரூபத்துக்குத் தகுதியாகத் திருநாமசங்கீர்த்தனம்செய்கிறார் (நம்பியுடையவித்யாதியால்) வெண்ணிறவில்லும் மித்யாதியாலே திவ்யாயுதங்களுடைய சௌந்தர்யத்தைச்சொல்லுகையாலே தேஹஸௌந்தர்யத்தைச்சொல்லுகையுமிதமென்றுகருத்து ஆயுதவைபவத்தை யுரைக்கிறார் (ஸ்வரூபத்தித்யாதியால்) வெற்றி - ஜயம், தோள்யபலத்துக்குத் தகுதியாகத் திருநாமசங்கீர்த்தனம்செய்கிறார் (புறம்புமித்யாதியால்) ॥ க ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

அன்னையருமென்கிறவிடத்தில் லவ்யஸ்வரூபத்துக்குத் தகுதியாக்கு திருநாமசங்கீர்த்தனம்செய்கிறார் (நம்பியையித்யாதியால்) நீங்களில்லாவென்

ப்ர—திரிவிக்ரமனுடைய மஹாபராக்ரமமான, குன்றம்-பர்வதமும், மாடம்-ஆலயமும், திருக்குறுங்குடிநம்பியை-ஸுந்தரனும், நான-வீரவெஷங்களைக்கொண்டிருக்கும் ஸஹாயத்வத்தையுடைய நான், கணடபின்-ஸுந்தரனும், வென்றி-ஜயத்தையுமான, வில்லும்-யநுஸ்ஸும், தணடும்-மஹாகதையும், வாளும்-வேகமும்' சக்கரமும்-ஆழ்வானும், சங்கமும்-பாஞ்சஜந்யமும், கண்ணுள-என்கண்ணுக்குள்ளே, நின்றுதோன்றி-ஸ்திரமாகத்தோன்றி, நீங்கா-போகிறனவில்லை, நெஞ்சுளும்-ஹ்ருதயத்திலேயும், நீங்கா-போகிறனவில்லை, நெஞ்சையுடவிடுபோகிறனவில்லையென்றபடி. * * * * ॥ க ॥

ஏழ— நீங்கதிலல க்நகாணைநீரகடினன்நன்னீனபருழனிதா* தேனை
கொனசேசாலத் திருகதுறுங்ழி நமபினையநான்கணடபின*
பூநதணமாலை தணதுழாயும்பொன்முடியுமவடிவுமம* பாஷகு

ஹ— தாயமரானைரீஙகளும, கணணைரோ மாறுகிறதிலலீலையெனறு
பொடிய;னினறிதேகான, தேனகுளைசசொரிபாங்ன்ற திருசசேசாலை
னையபுடைய திருகருறுஙகுழிநமபினைய நானகணடபின் உஷாநீ
யமாயகுளிராதிருந்த திருதமேகாளமாலையும, நிரகிஷபதீவித
யாஷதமான திருவஹிஷகுமும,திருவுடம்பும் திருவரைகுத்தகு
திபாயதமேதாறறுகிறபடடிம, விதநாணறுங, சணடுவைத்தநாஷவிக்
குபபெறற வாவதனைதபபணணினைவெனனுடைய வாஷாநத்திலல
இ—கிறனைதபுரைகுகிறரோ (மாறுகிறதிலலீலையென்று) நிவாதபாகிறதி
லலீலையென்றபடி பாஙதுதோன்றுமென்கிறதறுத் தாதபாபரு
ணிசசெயகிறரோ (திருவரைகுகிதாஹிபால) பாவியேனைனகிறதற்
குத தாதபாம நுனிசசெயகிறரோ (கணடுவைதத்திதாஹியால)
பெறற வாவதனைத பணணினைவென்றது - பெறறதபடியானை
வாவெத்னைதபபணணின வெனறபடி பகததமேவியெனகிறதறுத்
தாதபாம்யநுனிசசெயகிறரோ (வாஷாநத்திலேயிதாஹியால) ॥சு॥

ஷா— அனனேபரும - தாயமாரானை நீஙகளும நமபினையபிரிநதால
யாரிசகமாடடா ரெனறறியுபபடி சஞசலமிலலாத நீஙகளு
மென்றபடி, எனனுடைய வுயிராகுமறியாதாரைபபோலே நீஙகளு
மிபபடி முனியலாமோவென்று கிருதது கணணீராள- இவருடை
ய கணணில நீராளானைவ, நீஙகதிலலா - பேபபிறதிறனவிலலை,
பினனேபுட பினனேபும் வருவஷியாநிறகிறன வெனறபடி. என்று
முனிதிர?- இபபடி சொலலிகொவிபாநின்றிரோள, தேனகொள -
சபாவைபுனடததான, சோலை - உஷாநதனை யுடைததான, திரு
சுறுஙகுழி நமபினைய - வுவஷ்டம், நான் - நமபியுடைய வகிஷயத்
தைக்கணடுகுகருமவுயிரானைவைய;ன நான், கணடபின் - வுவஷ்டம், பூம -
உஷாநீபமான, தண - ஸீதலமான, மாலை - உரோரவுவ
மான, தண - குதரமான, ஸ்ரீசமான வென்றபடி. தழாயும்-
துளஸியும், பொனமுடியும் - கரீகுகிரீடமும, வடிவும - உநய
வாவநதரூபமான திருமேனியும, பாங்குதேனறும - திருவரைகுகுட

ரூ— தீசானமுமபடி நரணுயபாவி யெனபகத்தீவ [சூ]

பக்கமரீநாகதிரி குனகபுடமாறனரீனபாத முனிதிர * [கக]

கீராதநிந்தி நுசருறவகுடி நம்பினபரானகணடபினை * [நாக]

ஆ— நினறனசினருளியபிகினறனை விவனைக்குள. [சூ]

(பகதமேதாகதி) தனதுவிரோபபடாவலையினது, வாவுபர
ஆருகே வரகூடுமெனறு உரவலராகசினபுளள வாழுவுந்தனதுப
பாதத்துநிலலுநிற்குள பினனரிவரவனை நிறகமாடடாதிருபபதி
லையாகநினறுவினைவெனறுணரேனு பழுதியிருகின்ற தாயமானான

இருகாம்படாடி

ஙூ— பகதரிருகதிரிதருமெனகிறுதிருக் காதலபடருளிசெய்கி
றுள (தனதுவிரோபபரிருளிடாள) னைபுமென்கிறகுறுக காத
லபடுமருளிசெபகிறுள (பினனையுமிருளிடாள) அன்னையருமெ
னைநிறவிடாதநி லையுழுவுந்தனதுக காதலபடருளிசெய்கிறுள
(நன்மிஞ்சுருளிபாள) நாகதரிசதிரிபெனகினறருக காதலப

ஙப— பாஙகரிகதுரிதரினறுகி, காகிலுரூபமான கூபி சடாதலுக நு
கூநாரவிவழுச விளைகுதிறவிவன்றபடி படரிபபடடமபரமும்,
படரிமுனகிறவிடாதநிலை நிகாரமுமபியிரிலை யாவை, காணும். விரி
காணும, அதாவது கூங்குரணாகவுமைபிபான ஓரிவிரூபமும்,
பரிவிபன பகதத்தீவ - கனாநினைவுகூரூவிக்சபரிபறுதபடி
வாவெனதைபரணனி,ய வென்றனைடைய வாழ்வுக்வ தீக்களாகிறனை,
பகதம் - வாழ்வு, பகதத்திலை யிருகருளை - பகதத்தனை,
புக்கத்தவெனகிறவிடத்திலை வாயிரிலை கூராரஉரூ, பகதத்தி
லை யிருகிருபரிபாலை நிரானகிறனைறடி. [சூ]

பரதம - வாழ்வுத்தை, அவன வரவை வாவுனை புரிடானை
வாழ்வுத்துரிரூபாநதையெனறபடி நிராகி - பாரதத்துகதாணரி,
கிறதும - நிலலாகினறுள, ரூபமும - அரனவரகளாறுதிவாரிறு
ரிபரிவிவை யாகநினறுள, எனறு - இபபடிசிராவலி, அனனை
ரு ம - என்றவரி பழுதின தாயமாரான நீங்களுமும முனிதிர - கூர
விபாதினரிரிதாள தகதத்தாத்தி - சநாரவிவடைமான கீதிரனைபடி
டைத்தான, திருகருவதுருபயினை, நான் - அவருடைய
கீதிரியிலகபபடடதான, கணடபின - வரிரிரிதாகத - வாழ்வுத்

மூ— சோதித்தொண்டைவாயுமீண்டபுருவங்களுந* தகக

தாமரைகண்களும்பாவிபேரணியின்மேலனவே* ॥ரு॥

ஆ— நீங்களும் பொடிபாஞ்சனிகோள்! திருக்குறுங்குடிக்கு நீ-ந்தகுதியாயுபபோலே யொன்றுக்கொன்று தகுதியாய்ததிரு ணைடசோதிபையுடைத்தாய், தொண்டைடபோலே சிவந்திருக்கிற வாயும், புருவத்துக்குத்தகுதியாயத் தாமரைபபூபபோலேயிருக் கிற திருக்கணகளும், அவனழகைநினைத்தால நோவுபடுகைகாகீடா னை வாவதத்தைதபபணணினவென்னை யுபிராகிலபிலே நலியாநினற னவெனகிறாள. ॥ரு॥

(மேலுமவன்பழி) இபபோதன்றிகே மேலும் நங்குடிக்கு நிலைகிறகும் பழியைவிளைகுமிவளெனறு தாயார் நமபியைகாகா ணவிடஙசொடாதே நோகாகாகின்றாள. சோலைகளாலேசூழபபடட திருக்குறுங்குடிநம்பியை நாண்கணட-பின்போலஙசொலூஙதுவிடட

இ—மருளிசசெயகிறாள (திருக்குறுங்குடிகாரியாலை) தொகத வெனகிறதைபுரைகாகிறாள (திரண்டவென்று) உபிராகிலபிலே - கூதி வாரவிவதத்திலே, நலியாநினறன - வறிவழிபாஞ்சனறன, பாரீர த்திலே வறிவழிகிற வஹாரிவடிவாகயுங்களோப போலனறிக்கே இவை கூதிவாரவிவதத்திலே வறிவழிகிறனவென்றபடி. ॥ரு॥

* ஆறும்பாடடு. *

மேலுமவன்பழி யெனகிறதறகுத் தாதபரியமருளிசசெய்கி றாள (இபபோதிதாரியாலை) அன்னைகாணகொடாவெனகிறதற குத் தாதபரியமருளிசசெய்கிறாள (தாயாரிதாரியாலை) ॥சு॥

பா—லவுதமானை, சோதி மெஜாக்மெலவை, சாம்பினையபுடைத்தான, தொண்டைவாயும - பிபலைபாயாரபூமம, தொணடை - கோவை, நீண்டபு நவங்சளுமை - வலூடம, தகக - அரதபுருவங்களுகக நா ரபிவங்களான, கணாரஞ்சீவரிகளானவெனறபடி. தாமரைக் கணகளும - தாமிரவலஸலூபலவிலோவநஙகளும, பாவிபேன் அவனழகை நினைததால நோவுபடுமபடி வாவதத்தைதபபணணின வெனறுனை-ப, ஆவிபிரின்மேலன - கூதிகாவின்மேலே பிரா னறனை, எனக்குமறகமுடியாதபடி வலூகிலாவாரவகளாய நின்று வா ழிக்கிறானவெனறபடி. ॥ரு॥

ழு—மேலும்வண்பழிநகருடிகநிவளெனறனனைகாணகொடாள*
சேலைசூழதணைடருகதுறைசுடிநம்பிபை நானகணடபின்*
கோலநீளகொடிமூகுந்தாமனைநகணணுங்கனிவாபு* னீல
மேனியுகான்குதோளுமென்னெஞசினைறநகணவே* 1சுா

ஆ—தொருகொடிபோலேபிருநகிற திருமூகுபுதலைன ஒசுர
லயவுங்கனிணுடைய வழுதுகளைனெனெஞசம நினைறயடபுகுநதுநனி
யோநினைறனெனகிறாள 1சுா

ஸ—நகருடிக்கு - நமமுடைய கூறுதுகு, அவன்சாறுக வருகிறதை வர தீகூதித்துகளெனறு வாடசமறறு ஆடகதது டெபிருக்கும் வலுவுவமான நமமுடைய கூறுதுகளெனறபடி. இவள - வழியலலா வழியாலெயாகிலு மவனைகாண கூர்க்கிற வெவள், மேலும் - வகைஜாம காலுத்திலுமற்றிகே உசசாகாலுத்திலும், வண்பழி - உபமான வவெவாஜம ஒருவராலுவாவர்வம ரிக்க வொணணுதடி உபமானபழிகாரெஞரு பெணவடிவாபிருக்கிற தென்னுமபடியானவளென்றபடி. என்று - இபபடி நினைதது, அனைன - தாதாவானவள, காணகொடாள் - நமபியைகாணை வவகாசமகொடுக்கிறிலளை, சேலைசூழ - உபரிநாகபூதமான, தணை - ஸீகலைமான, திருக்குறுகுடி நமபியை - வஷ்ணு நான - பழியெனகருப புரூரபடி நம்பிபகதனிலே கூடிவாழவணைடுக்கை யுடையவளான நாள், கணடபின் - வஷ்டம, கோலநீளகொடி - கோலதது றுடையநீணடகொடியான, சோலம - வாளநுயம, வாளநுயம்பெ, பூநதுவிடு நீண்டதொரு மாடிபோலேபிருகிறவென்றபடி. மூகும - திவுநாவலிகையும, தாமரைசகணணும - வாளநுபம்தெயின் பூவென்றலாமபடியாப தாஜவாபுஜஙகளான மொயமஙகளும, கனிவ யும - அதின் பழமென்னலாம்படியான திவுாயராமும, நீலமேனியும - அதுகருப வாமனமான நிறத்தையுடைய திருமேனியும், நானகு தோளும - பசுசிலைமரஙகினைத்தாபபோலேபிருசகிற நாலுதோளகளும, எனனெஞசம - என்னுடைய இவஷ்டிலே, நினைறநதன - விஷயாகாரத்திற கிடமிலலாதபடி நெருசெலலாமாகூடிதென்றபடி. * * * 1சுா

நூல்—நிறைந்தவனபழிநவதுறுதகுவினைஞர்கானகிகாடாள*
சிறந்தகீரதநிந்திருகஞ்றவழிநம்பிகைய நான்கணைடபின்*
நிறைந்தசாதிவெளைவளருழுதகீ ரடபொன்மேனிதோய்*

அ—நிறைந்தஒருவர்இயம்பியதகவினைஞர்வம்பழியை ஈ
ங்குடிக்குவிளைந்தவினைநுணர்ந்தகாணகிகாடாள். சிறந்தகீர
தந்திருகதுறுவதுறுதயபினைய நானகணைடபின் நிறைந்தசாதி
வெள்ளருழுந்த லோகரிவிதிபிரகு விலகுதணமான தி நுமேனி

எழுபயபாடபி

இ—நிறைந்தவனகிடந்தறுகுத காதுபடையருளிசெயகிறா (ஒரு
வராலு மிசுவுதிபாலு) நீளட விலங்கிறகறருத காதுபடம
ருளிசமைபகிறா (லோரிரிதிமிக்கசனறு) பொன்னைகிறத
றுகுத் காதுபடமருளிசெயகிறா (விலகுகுணமானவெனறு) பொ
னமேனிபோறுநிறைந்தது எனனசெயப்பிர தேமிபறனகையுளதிதிய
ஸ்று விமொவிந்தசாரனனதுபாதுத் காதுபடம நுளிசமைப்கிறா

ஸ—நமதுடைய கு அதிதுகத, எழிபலலாவழிணைய
த்தபிரந்து அவர ஸைபபடாசதிருகும ஸலலாவமான நமது
டைய கூலத்தநது என்றபடி. இவள - காலுக கூறிகிற வி
வர, நிறைந்த - பூரிணமான, ஒருவராலும் வரிலோரிகபட
ரோதபடியான மனோறபடி வன - உபமான, ஒரு காலுத்
திலும் போதபடாபான, பழி - கவவுதகீதாரினை வழிவுரிகா
னவி இருக்கிறதனனல மபழியானவென, எனறு - இபபடி நிஜன
த்து, அனனை - தாயாரவர, காணிகாடாள - தபபினையகாண
ஸதது கூகூராஸஸவிகாரிகளுளிலே, சிறந்தகீரதநி - பூரஸ
ஜகீதி-ஸராஜியான, திருக்குலதுதி நபபினைய - ஸ்ரீஜ, நாண-
ஆநத கீதுடன் கீரபத்தகக்டபபட நாள, கணைடபின - ஸ்ரீஜ,
நிறைந்த - பரிபூரணமான, தேசதிவிளைளம் - காதிவரதா
ஜதாதிலே, ருழுத - பரிவுதமான, மிஜஸ்ரீ-விலோசனம்
உலகுபமாடுத்து திருஜிஹ்வையிறு வாயிறுபடாது நீண்ட - உதா
றமான, விலாஸ்ரு சாப சுஸ்ரூயிதமான பெயரபெற பொன்மேனி
போதிம ஸ-ஜஸ்ரூபமான திருமேனியிலே பாட, ஸ்ரீவரண-ஸ்ரீ
ஜியான பொன்ஸபைபோலே மளைகாபுதிரா ஸ-ஜஸ்ரூவுடு

ழு—கிணறுநிதனுறவளரினுழிந்தாரினையுடையவுனதே॥

ணகபுணனழுகமைவதுகை கைபுமெய்யுனவின்னாநழுனிதி,*

ஆ—யழநா, அலலாதவழகிறகோடடில கைபுநதிருவாழியுமாய்
வழுநுமென்னைருசிலை வோவிழுநதுதினகிறள. ॥எ॥

(னகையுள்)கைதொடபபொறுத வஸுகுதோமான இவதனை
விஷமிணைபாய னைபிலைவகதும, பிகவுமவஸுமெஞபாமென்று

இ—(அலைதவிசுாழியால) ॥எ॥

எடடாம்பாடடு

நன்முகமெனகிறதறகுத் தாகுயமருளிசுசெய்கிறா (கை
தொடவிசுாழியால) னகையுளவைகதுமெனகிறவிடதநி லஹிவெ
தாகுயமருளிசுசெயகிறா (விஷமிணைபாயெனறு) னைபுமென்கிற
தறகுத தாகுயமருளிசுசெய்கிறா(பிகவுமிசுாழியால) அன்னைய நு

ஸு—வாமம என்றுளளே - எனறுடைய சிறுவிரலில, நிறநது-
உங்களுடைய வமிதவநம புநிருனகைகது எனனைருசிலெயிடபி
லொதபடி யெனறுட் நிறறது, நிற்று - நிடபடியே வஸிரனுய்,
ஒழிநதான - தனதகினி முதலுழெமிலலாதவறுய்விடடான்.
அவனைபென்னுள நினறும புறபபடடசெசாலை மாடடிகோளை
நானைபழி வாரிவாரிச்க. தேமி - ஸ்ரீவஸுமாடடனை,
அனகைபுளிதை - அழகான கைபிலை பிரானின்றது, வடிவழகை
லலாமொருதடடும கைபுநதிருவாழியுமான வழகாரு தடடுபா
யிருபபது. அவன்கையில திருவாழிபிடிததிலனுகில நான் பழி
வாரிவாரித்து மீளவே, அவனகையில திருவாழியிருகதவை
னைலை பழிகளருசிமீளபபோமோ. * * * ॥எ॥

நன்முகம - நலலதான சிரிபபை, கைதொடபபொறுதபடி
தாயுதவஸுதுமான சிரிவதனதைபெனறுபடி. னகபுள - தன
னுடைய கையிலை, னைகரும - சுதரிசுனமான சிரிவதனதாலை வையா
நிறகிறுள், இதனை வயாமுகவஸுத்தைபபண்ணுகிறுள, னைபும -
தனைகபுநகூடபபொறுமையாலை ஸரியிலலைபாகாநிறகிறுள, எ
னறு-இபபடிசெசாலலி, அனனைபரும- தாயாரானவளுகளும, நம்பி
டைய வளரபபு-முறமமறியாதாலைபபாலை யாகவெணுமோ அ
தறிதகவீயகளுமெனறகருதது முனிநி-கொவியாநின்றிகோ,

மூ— மைகாணமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நானகண்
டபின்* செய்பதாமரைக்கண்ணுமலருலாந்த சிறுநிடையும்
வாய்வும்* பொய்சொணீள்குழற்றாழ்ந்ததோளகளும்பாவியேன்
முன்னிறகுமே* ॥அ॥

உ— கூருளைப்போலே தம்மானநீங்கலரும் பொடியாங்கின்
றிகோள்? நம்பியுடைய திருமேனியிலே நீலவண்ணமான தெஜஸ்ஸை
லே மைகொள்மாடமான திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்ட
பின், செய்யதாமரைக்கண்ணும அகன்றநிகைவும் சிறுத்த
விடையும் நீர்வடிமானவடிவும் அழகியகுழலுதாழ்ந்த தோளக
ளும் இவறறையநாமவிதது பிரிகைக்கிடானவாவதனைதப்ப
ண்ணினன வென்னுடையமுனனேனின்று நவியாகின்றனன்வென்கிறாள்॥

இ— மென்கிறவிடத்தி லவ்வுகூர்த்துக்குத் தாத்பர்மருளி
ச்செய்கிறா (கூருளைபோலேயிதாதியால) மைகாளென்கிற
விடத்தி லஹிவெற தாபர்மருளிசசெய்கிறா (நம்பியுடையவி
தாதிபால) முன்னிறகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிசசெய்
கிறா (முனனேனினறி தாதியால) ॥அ॥

ம— மைகாள் - மைபைகாண்டிருகிற, நம்பியுடையதிரு
மேனியாளியாலே நீலவண்ணமானவென்றபடி. மாட - ஹவநி
ஙகளை யுடைத்தான, திருக்குறுங்குடிநமபியை - ஸெஷ்டம, நான-
னையும வாகூ்கியானநான், கண்டபின - ஸுஷ்டம, செயயதாமரை
க்கண்ணும - கூரணகாதிரஸஹஸஹஜ்ஞானவிலாவநஙகளும, அல்கு
லும - விஸாலநிதம்பமும், அலகுல - நிதம்பம், சிறறிடையும-
கநுகரமான மத்யமும், வடிவும - இவவவயவஸாஹைகரு கூ
பூரயமான திருமேனியும், மொயகாள - மொய்பைகாண்டி
ருகிற, நிவிபகூபர்ஙகளானவென்றபடி. மொய் - நிவிப
கூம. நீள - கூக்ஷீவர்ஙகளான, குழல - கூஞ்ஜைவங்கள், தாழந்த-
கூவலம்பிகிற, வாலம்பி தாடைகாவலீவொயபூரமானவென்றபடி.
தோளகளும - ஹாஜபரிவாஙகளும, பாவிபேனபூன - கூநுஹ
வித்துபபிரிபும்படியான வாவதனைப்பணணின் வெள்ளுடைட்ய
முன்னே, நிறகும - நிலலாகிறகிறது. ॥அ॥

மூ— முனை நின்றவ னென்னும் தீர்த்தங்கரன் மனவினைய முனிந்*
மனமாடத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நானெண்டபின்*
தெனனீர்ணை புடைபெயர்ந்தலைக்கலைத்தன* கன்னல்

அ—(முன்னின்றவ னென்று) ஒருவராலுங் கணிவொண்ணாத பரி-
வகிருகரும வீரூத்தனையுடையவனான நீ கணகாலங்நிற்பதென்
றுதீர்த்தங்களும் தர்மமாரும தினங்தோறு நலியாநின்றார்கள், நீ
ர்மாயச்செலலுகிற மாடங்களையுடைய திருக்குறுங்குடிநம்பி
யைநான்கண்டபின் தெனனீர்ணை புடைபாதிபாய முடிவிலாதலிவு
ஹரிவனைஹரிவ,ருகளுடையசாத்திபாலே வாயுமாகூரையும்

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

இ—முன்னின்றவ னென்கிறதநுகூல சாத்துபரிசாசெயகிறார (ஒ
ருவராலுமிதர்ஷிபாலை) மனவினைகிறனைத்துரைக்கிறார (நித்ய
டாமென்று) உலபபிலென்கிறனைத்துரைக்கிறார (முடிவிலாதவென்
று) அணிகலத்தன கன்னலடால என்கிற வாத்ஸல்யாதிசயாரகதால்
இவிதவகைபரிசாரனை யருளிசசெயகிறார (ஹரிஷிவனை தர்ஷியால)

மூ—முன- எலலாருடையவும்கண்முனனே, நின்றவ னென்று, யதா-
ர்த்த “யா நமாகூவாவராரூடஷ்டஹரிதராகாரபரிமரவி” என்
றும்படியிருகிற நீயெனகணமுனனேவநது நின்றவ னென்று;
தோழிமாகளுமன்னையரும-பிபவுரவதற்குரோடுஹரிதவுரவதற்
குரோடு வாசிபற எலலீ நமகூட, முனிந்த? — சொலலியாகின்
றிகோள, மனனுமாட — ஸ்திரங்களான மஹாநுகூலையுடைத்தான,
திருகுறுங்குடிநம்பியை- ஸுஷ்டு, நான — நமபியென்றால ஜிதே
குடிபோம்படியானவளானநான, கணடபின - ஸுஷ்டு, சென்னி -
உதாரமத்திலே, சென்னி - ஸிரஸ்ஸு நீள - உதாரமான, முடி
ய, தியாய - கிரீடமுதலிய, முடி - கிரீடம், உலபபில - சுவ
யிரஹிதங்களான, சுவம்வெயுங்களானவென்றபடி உலபபு -
சுவயி, அணிகலததன் — சுபலக்ஷணங்களையுடையவன், அணிகலன்-
சுபலக்ஷணம, அணிகலனையுடையவன அணிகலததன், கன்னலடா
லுழுதாகி — வம்பரகூரராழிஸ்ரீதகூரமாட, தமிழ்தாலுஹாரு
ணியென்றபடி கன்னல- இக்ஷுராஹவிகாரம, இதிகவம்பரகூர
ராயைசசொலலுகிறது. பாலமுதனென்ற நெயயமுதுதமிர்துன்

நூ—பாலுறு தாகிவருநினை னெஞ்சுழி பாரினை* கூ ll
கழிபடர்க்கே தாகாதலரிவளென்றன ளினை காணைகொடாள*
வாழிலெநீத்தந நிருக்குறுகுதுமடுநையடிபினை*

ஆ—பாலுறுகைக்கு,நாபடர்பாலதிரக்ஷயமெனுஞ்சொல் யெனினெஞ்
சிலபுரிந்தனைகு மறுகவிவளைநாநடி யொருக்ஷணமு மென்
னூ-உபசமுகவிடுபடர்பாகிறிலளெனச்சிறள. 1கூ

(கழிய) மெய்கூடுதல் நிகழ்ந்தகாலத்தில் நாட்செல்லநாடுசெல்ல வெஞ்சுரஞ்சேறலை யுடையராயிருக்க, இவளுக்கு ஆற்றாமை மிகுதலாலும் தாயாரானவளருமையை யறிந்தவளாகையினாலும் வெளிவருதலை யஞ்சுகின்றாள், வெறிவண்டியானகீழ்மையையுடைய திருகுகுறுங்குடி இடங்கள - நிவாகவபலகைகள், எனினெஞ்சுகழிய, னெனினெஞ்சிலபுரிந்து தாயை-மருளிசெய்கிறாள (எனினெஞ்சிலி தோழியால).

பதிதமபாடம்

கழியபடிக்கதோர காதலளென்பதறிந்து தாயை-மருளிசெய்கிறாள (மெய்கூதிலி தோழியால) "மிஸாகுஷ்கிலகூரெநழலு கரவுவெஹஹத் । உவாபொழுதீகூரதொழுஹநுவஹிவய-ழிது" உதவுகிலகை என்பதாகுகிறது. அனினகாணைகொடாளினனகிறதறிந்து தாயை-மருளிசெய்கிறாள (தாயாரி தோழியால) ஈநாவலடியிகவெவ்வறது - வாரிகவெவன்றபடி. நெருநைசுடுங்கூட வாயகடாகின்றனென்கிறனென்னுகருகது வழுவிலெனகிறதைபுரைககிறாள (வெறிமெறுபானவெனல) நழுமலெனகிறதைபுரைககிறாள

நூ— எனையுயிர்பிரிவிலை உவகைசிறாகியைய கூர்ரதுறைதகைசெ
லழுகிறது வருது - எனைநாவலிலை வளர்வெறிதோழி, என்னெரு
சா- எனையுடைபதிநிலவுவ, கழிபாவ - விடநிபோகிறிலனெ.1கூ

இவள - இருதிபெயரானவள, கழிய - அவனைபிரிதுசா
னைபோகாவனபோக, மீடகது - ஆசுயுஜமான, ஓ - விலகுதலை
ரான, சாதலள - மெய்தீண்டைபுடையவள, எனது என்னை -
காயானவள, காணவிகாடாள - சாதாவாயிகவெவாடாடாள, நம்
பிலெ வாரிகவுயகூட வெவாடுதிகிறனிலவியென்றபடி வழுவில-
குணவிலைபாக, வருவ - குறை, சாத்தி - பரவிவுயுனடததான,
திருகுதுவகுடநமபிகை-வுவடை, நான் - வெறிசாகியாயாவியாண

ஙூ— குடிமைத்தொழிலாளர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி வேலை
வாங்கினால்* வேலைக்குறைவுக்கு ஏற்ற ஊதியம்
பறிமுதல்*

அ— நமது நாட்டில், அரசாங்கத்தாரால், தொழிற்சாலைகள் நடத்தப்படுவதற்கு ஏற்ற இடங்களை ஒதுக்கிக் கொடுப்பதோடு, அவற்றிற்கு வேண்டிய நீர்வசதி, மின்சக்தி முதலிய வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கின்றனர். (அ)

(அறிவுரிய) வாழ்க்கைத்தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய திருவழிகளை நுவலுகையில் மற்றவர்களைக் கடிந்துபேசுகிறதை விடவும் வேலைக்குறைவுக்கு ஏற்ற ஊதியம் வழங்கப்படாமையைக் குறிப்பிடுவதே சிறந்ததாகும். (இ)

இ— (திரண்டுவரும்) கைத்தொழிலாளர்களைக் கூட்டுபேரமாடுவதை (கூட்டுறவுக்கு) தடுத்தல்வேண்டுமென்று (அரசாங்கத்தார்) நினைப்பதை (அரசாங்கத்தார்) விட்டுவிடவேண்டும். (இ)

* கருமையாய *

ஆதிபகவனை பரிணமிப்பனவற்றிற்கு காரணமாயிருப்பதால் (கைப்பற்றுதல்) அறிவுரிபிறவினையென்றதற்கு காரணமாயிருப்பதால் (தொழிற்சாலை) வினைத்தொகையாகும். அதனைமுன்னர்த்தானைக்கொண்டு விபரமாகிறபடியால் தமக்குரிய

ஙா— நான், கண்டபின - வெளிப்பட்டபின், தேவர்குழாங்கள - தேவர்கூட்டங்களை, நிலாவுவங்கள, நுழைய - ஒளிபொருந்திய வீதிகளில் சஞ்சரிக்க, இவர் வேதாந்தத்தில் விழிவாசற்பட்டதில் வெளிப்படையாய்க் கண்கொண்டமைபற்றி, மெய்நெறி - மெய்ஞ்ஞானத்திற்குரிய யதார்த்தமுடிவு, சாத்திரங்களின - சாஸ்திரங்களை, நுட்பங்களை - நுண்ணிய அர்த்தங்களை, எழுவகை - உற்பவஸ்திதிநாசங்களில், தெளிவின்மை வழிவிடுவது, நர - வாஜ்ஞ்யவல்கியரை, உருவ - திருமேனி, வளனென்ன - வளம் பொருந்தியதென்று, நவிலும - சொல்லும், ஆகும - தகுதியுடையதாகும், ஆறிய - அறிவை, அரிய - சுலபமல்ல, எனுமகவினை முற்றெச்சம் கொண்டு முடிந்தது. பிறவாகவினைபற்றி வருவினை யாகுபெயர். (ஈ)

ழு— அறிவரியபிராணயாழ்பகுகையபினரிடயல்றுறி* நறியாணமம
லொகாழுகனகு நகூரசடதிகாபனசொணன* குறிங்காளாயி

ஆ— வஸராயலறறிகியுமவரிஸ்ரீஜதினதுபுடைய சிவசிபபூஜவக

இ— ரகிஸபமஹாஸ்ரனன வமிவ-ஸ்வரணமறறிருவருநருடதி
ரியாதபடிபி நகஜகையாதி தமக்குவகூரபாக கொணடாதிகிற
ரென்றுகருத்து. நறியநண்டலா நாடிரபெள்கிறனை புனைகிறரா
(மிகவுமிகாழிபால) டூனவகரிகாணடெனறது - வாஷ தனைப
போலே ஆராயதிதள்றபடி. இதுகரு அருனிசசெயதிவனகிற
தோடே கூடிபம. எமபெருமாறுக்குநபபாபபட நலலவாஷ ஐ
கஜனதிதிமாபபோலே ஜநஸ்லாலே வஸ்வயாதமகறிரவிதி
கருனிசசெயதிவனறபடி ரனகுருநகூரனகிறவிடசதிரனரைஜதி

ஸ— ஆழி - வாஷஸ-சதகக, அமலைகபின - அழுசிபதிருசனை
யிலேபுடையவரின, அ - வாநாமம, அறிவரிப - எலலாகது
முறினைசகு சுலசரினை, பிராணனயே, உவகூாபகூனெப, ஜீவ
யநமான கனனழுனை உதிரகுகாடடாதே நியாளிதுனைவத
தஉவகூாரகூனெயெயனறபடி அனைறி - வீ, கரி கிஸயதகாலே
ஒலாருடாணஸகனை சுவஸகூஜாவபதிசலலி, நறிய - யரிதி
ஜெஸாதிகளான, நறி - வரிஜஜெ, நறிலைபுடையது நறியது,
நறியநனமலரினறது வாசிவஜெம, நன - நலலதான, சுஹிநவ
நகளானவென்றபடி மலாநாடி - வாஷஸகனைதிதி, வாஷ
நகனைதிதிமாபபோலே திநஸ்லாலே ஆராயநமதனறபடி இது
க்குசொன்னவென்னகிறுதிதாடட சுநபம இவரவையம, ஸொகூம்
ஸொகூகூஜாமதம்" எனகிறகணாகதிலே வீதிவஹரிவாஷ
மாயப பிறநததாபிநகட ஆராயநதுசானனிதனறு சொலலக
கூடுமோவெனனில? உதிம்ராதிபமவரபபுகுறற பாடதிகள எம
பெருமாணுகது உவி நகளாமபடி ஸாவயுகளாக வெணணுமென்
று வசிவ-வசிவ-கூஷணகளிலே சுஹிலாஷம கடகிறவர்
னைவகதிகாணவி ஆராபதுசானனிதன்கிறா ரன - ஸாவயுரான,
நமபியுடைய திருவழனைக எலலாதனதிபும காணபடியான
ஒருவாவதனதிபுடையவரான எனறபடி குருகூாசசடகோபன்
சொனன - வாஷ்டா, குறிகொள - விஜ்ஞாகனாகொணடிருகிறா,

ஆழ்—உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் கருதியிருக்கிற காரியத்தை நீயே அறிவாய்.

ஆர்—யாருக்கு நாபியுடையது? கமலமலர்போன்ற திருவடிகளை உடைய ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாபிக்கமலம் ஸர்வ ஜகத்துக்கும் காரணமாயிருக்கும் விஷயமாயன்றோ? ஆயிரந்தேர் நடாழியிலும் வாளாழிப்படையிலும் திருநாடுதரும் மலர்மாதினிலும் உலகமுளதாக நம்பிபகலிடையன்றவொழிந்த வித்திருவாய்மொழியை வ்யாக்யாதாக்களெல்லாம் ஸர்வஸாதாரணமாக வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள்.

இ— தேர்ந்த காசுபகோத்ர ருஷிசரிசயிர்ர (நாபியுடையரி கருதி யால) குறிக்கொள்ளுதற்கரிய காசுபர்ச (* ஸாவதி தூரதியால) ரூபமான விஷயமென்றது - ஆச்சர்யமான ஸ்வரூபத்தை ஹ்ருதயத்தில் நன்கு தியானம் பண்ணி - ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை நன்றிவுவளர்ச்சோலைத் அரிபக்கமும் வலம்புரியென நகரமீல ஸ்ரீவிமல புஷ்கரத்திலென்கிற விடத்தில் விகஸிதமான சுடரென சுடர்த் தகையருளிசெய்கிறார் (ஸளந்நிபக்தூரதியால) அறியவென் கிறதைப்புரைக்கிறார் (வ்யக்தமாகவென்று) ஆழ்கடலொருவனைத்தும் வைடடனவமிறைபிதத்த ஸர்வஸ்மாத்திலே தாழ்பக்மருளிசெய்கிறார் (ஸம்ஸாரதிம்லஜ தூரதியால)

ஸ—குறி விஷ்ணுவம்ஸீவ்ஹ ருஷணாபாயாதிவ ஹ்ருயகீஸ ஸ்ரீ யிஷமாக வ்யாகீவாதிபாகிறதிறனைறபடி, ஆயிரத்தில - ஸாயாஸ ஸஹஸ்ரத்தில, திருநாறுநூற்றந்தாதியனைய - த்ருநாறுநூற்றந்தாதி யமான, இதிருவாய்மொழி கடதிவிஷயமாயிருக்க ஆவணி ரோஹிணியில் பூர்வதினத்தில் இதிருவாய்மொழி திருநாறுநூற்றந்தாதி விஷயமென்கிறார் இவைபக்தம - ஸ்ரீபக்தாதாபாடதிக ளையும, அறியகாறல - நன்குஸ்தாபிக்கப்பட்டது, வலவா - இவைதத்துணைடய ஸ்வரூபங்களை அறிந்தவர், ஆழ்கடலொரு வதனுளாள - ஸர்வாயமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸந்நிதியிலே, ஸஹஸ்ரதில - ஸாயாஸ ஸஹஸ்ரத்தில, திருநாறுநூற்றந்தாதியனைய - த்ருநாறுநூற்றந்தாதி யமான, இதிருவாய்மொழி கடதிவிஷயமாயிருக்க ஆவணி ரோஹிணியில் பூர்வதினத்தில் இதிருவாய்மொழி திருநாறுநூற்றந்தாதி விஷயமென்கிறார் இவைபக்தம - ஸ்ரீபக்தாதாபாடதிக ளையும, அறியகாறல - நன்குஸ்தாபிக்கப்பட்டது, வலவா - இவைதத்துணைடய ஸ்வரூபங்களை அறிந்தவர், ஆழ்கடலொரு வதனுளாள - ஸர்வாயமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸந்நிதியிலே, ஸஹஸ்ரதில - ஸாயாஸ ஸஹஸ்ரத்தில, திருநாறுநூற்றந்தாதியனைய - த்ருநாறுநூற்றந்தாதி யமான, இதிருவாய்மொழி கடதிவிஷயமாயிருக்க ஆவணி ரோஹிணியில் பூர்வதினத்தில் இதிருவாய்மொழி திருநாறுநூற்றந்தாதி விஷயமென்கிறார் இவைபக்தம - ஸ்ரீபக்தாதாபாடதிக ளையும, அறியகாறல - நன்குஸ்தாபிக்கப்பட்டது, வலவா - இவைதத்துணைடய ஸ்வரூபங்களை அறிந்தவர், ஆழ்கடலொரு வதனுளாள - ஸர்வாயமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸந்நிதியிலே,

ரூபீ.

தூரிவர்வைநிஷதாநிபர்பதாஷஜிஃ.

(எங்களின்னேயாவன்னை மீர்.)

ஸாவொரிதெயுஃஜுஷஷ ரிதூராதிஹிரவிவ கயிராரா

மூழிரவிவெயுஷஃஷையுர வேரிரவொஷரிதெயுஷஷ

நாஷயாஷ, கஜி நிரகயிரஜ்ரா நிர ரிஜஃஷஷஷஷஷிஜ ரி !

ரா ரிதூராவைரிதெயுரிஸஷரஹரணஷஷஷஷிபர

ஃஜ்

ரிவெஸரஷரிதெயுஃஜுஷஷிஷ்ரா ரிஷவஃஷா நரிஜுவ

வ ஷ ஷ

ஷயுஜ்விஷய கபரஷரா நிரவ தூர்யரயி ॥கூ॥

(ஸாவொரிதெயுஃ) ரஜஸிஜுரிவ ரிவெரயிரிவரிதி தூராதி - ஸ்ரீபரா

வஜ ரூரதரா ஷயும நிரிரவ பதிவரயிரவ நிரிருகரஷரமலாகளாலும நிரு

பவளாதரா ஷயும, (யஜ்ஞஷ ரூ) நாராதிஹிரவிவ) மிரவதாலுமி தூரா

தி - ரினை ஜுஷ்ரகிற நிரு ரிஜ்ஞாவெய்தரதாலும் நிருருகுணடலத்

தாலும ஸ்ரீஷஷ்ரதரதாலும் நிரு, ரஸ்ரிகளாலும. (கயிரஸாரமஃ

ஜுஸ்வெஷ்) வெனரிவிஸலுரி தூராதி - விஜபரிஷஷ ரஸ்ரவான (ஸரர

ம ஃமஜுரவிஸரம்வெவஜுரஸ்ரகளாலும், (ரஸ்ரவெஷரா) நூரருணமரலிஜ

ரணரிழரயும் தூராதி - ஜரஃமீ-ம ப ஸரீ ரிவெமரான நிருரதுழராய்

டரலிவரலும ரிசஜ்ஷமரன நிரவஸரிஃஷஜுரத்தாலும நிருரீமனி

யரலும அதுருருடராஃரராயிரதிற நிருடவீ ரிரவொரதரதாலும

அரதீரரிடமொருஸரதிபிருரதிற விரிஜராறுலும (வெரிரவொஷரா

ஸ்ரெஷ்) ரொரஜரிசரரதயிதூராதி - ரொணரைடரிபானற நிருஷய

ஸரதரதாலும நிணரடரிருபபுரதவஷரளாலும நிருரகணரமலாகளா

லும, (ஸஸ்ரஜரஷவரவஷ்ரகரி) ரேரலரிஸரளரொழுபயிதூராதி - ரேரலை

ரீரஸரொழுபுறுகரதாலும நிருரகணமலாகளாலும நிருபபவளதரிர

லும நிருரதரிரளாகளாலும, (நிரவயிரஜ்ரா ரிஸ்ரஜ்ரஷவஷ்ரஜரி

தூர்ரா) நிறைரரதரிசரரதயிதூராதி - நிரவயிரஜும ரிரஜ்ரஜுயமரபர

வஷ்வஷணீபரரிஸ்ர ஷிவுரஜ்ரமஷவஷிஜ்ர ஷிறரதரதாலும, (ரிசுரீர்ரைரா

ஜ

ஸ்ரெஜ்ரி) ரிசரபரதரமரரயிதூராதி - சிவரதரதமரரபரபூரபரஸ்ரை

யிரதரஷ்ரி ரிரிரகணமலாகளாலும நிரிரவெரதரதாலும ரிருரிரஸ்ரை

யரலும ரிரிரகரிரளாகளாலும, (ஸ்ரஜ்ரஸரஷரவஷரணவஷ்ரவஷ்ரஜரி

ரிசணரஸ்ரிரு ரபரமயிதூராதி - ரிரஜ்ரவஷ்ரிரஷரிரஜ்ரபரஸ்ரிரகளாலான வரிறரஷரி

வஷ்ரவரணரிரவஷ்ரவஷ்ரலும (ரிரஷவஸரஜ்ரரிரிரஜுரஜ்ரிரவரஸ்ரஜ்ரி) நிரபரிரி

இ — கா — ரிதனா தந்தாயாயாயாடிதாடி — தி காலைஞ்ரிவாகிதி ஸ்வாம்
களாறும் ஆரூக்கிடாறாபகிளாவாயிந்தாறாடி சிறுகதுவதுகுடாயிதி
வி ஸ்ஸுஷவஸ்டிபாதிதி டாதிரி, கதிரிபாரிகதிவாளாறுதபடி- ஸ்ரீ கா
ஸிபாதிறதிரிறாரனாறு "எதுகதென்னதியா" பெலதிபாசாஸ்ரதிதீஸ்
ஆழவாரா லெயருளிச்செயலபடிபாடுதலதிரு

ஸ்ரீமதி கதிமதாவரமுஷாலெஸிகாபரகிரீ

ஆழவாரதிருவடிகளேசரணம

ஐந்தாமபதத்திலைந்தாந்திருவாயமொழிமுறநிறது

* * *

ஆரூந்திருவாய்மொழி.

அ — (கடனாரூலடை) இபபடியெம்பாரூமானபிரிந்தவுவஸ்தீமை

ஆரூந்திருவாயமொழி ஸ்ரீஸ்ரீ

இ — வொஹாவுவம்ஸ்ரீஷாஹாஹாதாதாலே சாதிவுதோவஸாஷடவ
வொளைணைதபடி வீதிவீதிகளா வாஹமாகாடகிறாதன்றுதிற்
த்திருவாயமொழிபிலே சொலலிபிரதக இதிதிருவாய்மொழிபி
ல சாதிவுதோவஸாஷதிவெயிலதிபோலே தாயதிசாலலிபோதிபசுனை
சுவஸம்ஹதமன்றிரிவனன? சுவ காரிபபிகதிரா (இபபடிபிதிரிஸி
யால) ஆழவாரதிமமுடைய உதிவெளை சாதிவுவதிஷாத்தாலே
பேசுகிறானென்றுசாதாதது. இபபடியென்றது - திருத்திருவாய்
மொழிபிலுசாரீரிரா என்றபடி இதுகருபபிரிதலென்கிறதிரடே
சுவயம. வொஹாவுவம்ஸ்ரீஷாமன்றிகதிய பிரிதலென்றபடி. திருத
திருவாயமொழிபிலே வொஹாவுவம்ஸ்ரீஷாஹாலஹிவெயமானை
ஹாவேழும நடகிறதாசதிசாலவிறன்றே (வுவஸாமேபிச்சிரிரா
ஹி) ஊரிலலாதபுருஷபிலே வஸாணத்துகதுகூட சுஷிரனறிக்
கேகிடாத இவருதகு திருதோமவாதம்பியுடைய ஸிவுாவய
வாதிவஸாரணம இழந்துபெறறதாரையாலே தாசுகாமிகவீரிஜ
நகுமாபிரிருதேயாகிறும அநதவாரணமவாதிதகவாறே பரை
யபடியே வொஹாவுவம்ஸ்ரீஷாஹாவாவுவாஸமே பிகதிதனாகரு
தது. இததாலிரு தாயதிசாலுதிசாலுதகூடுமென்றதாபிறாஹ:
"ஹதாஸவ-ஹுஹாவாவ-ஹுதுயிவாவ-ஹுவாஸாகதே"
கவு என்றுதிகவிஷ்

அ — நிச்சு அருகலுவுலகாகீபபதுதாலை சூதியாரணைகூஷனைபன் நிக்கீபறிருந்தபிராட்டி, சூதியாரணாயம்மாக ஸ்ரீபெரும்பிகளின் பாரோலை வணங்கிவரைபபெருமாளுடைய திவ்யவுவதிகளைபும் மறறும் ஜமதக்ஷாக்னியுடைய வாரஙகளைபும் கூநாகூரிதநுயரிப போபெனறதிலை ஒருபபட, இவளபழுனைபகூனட நிருநதாயார்

இ — துகளுசெலலுமவாதத்தைனய கூஷனபகல ஸ்ரீபூமாநினி யான பிராட்டி "கடலளுலஞசெயதேதுயானை" ஈதுளுதிபா லேபசெலலுகை சுவபமதமனதிலுவெனன? சுவதரிபபிகளுரா (சூதியாரணாயம்மாகவிதுளுதி) நாபகூணுடைப வெஷ்திகளை வதிகளை நாயினைதான் கூநாவரிக்குமபோது நாபசூணுடைய வாரணஜாதரமபோலன்றிகதே தனகரு அவனைநி அரெகமா யத்தோறறுகையாலே மாபிமானமிஷமநடகதிறபபோலை ஸவ விஸேஷமுணடாகைபால கூநாகூரணத்தாலை சூதியாரணம் கூநமென்றுகருதது. இபபடி கணடதுணடோ? என்ன சுவதரிப பிக்கிறார (ஸ்ரீபெரும்பிகளைபதபோலைனன்று) "கூஷ்ணாஜினி வஸுவெி தரவு ஜாதுராலுகூ தாமதகீடிஷ்டவஸு காலெயதிஷ்டாதூ" ஈதுளுதிகளாலை கூஷ்ணபநாகூரிததாகளிறே ஸ்ரீபெரும்பி கள! நானகூஷ்ண இதோதிங்கமென நடதகபபுகாணைறேன், க ணபபடைத்தாலெலாரும் கணடுகொளளுநதமோ மென்றுளிறே ஒருதத, ஒருதத காலெியணபதகிடக்க ஒருததிகூஷ்ணபவறி ஆழ் ணிறே நான வருதிகுறபுனன சுவெியணைவாகாதோ? கூஷ் ணநதனனை கூநாகூரிதகிற பெணணிலுடைய வாதயதிலெி படபபெறில எனறு இருநதவளை கூஷ்ணனவளதாலுமை சுவெி யமொன்றேநினைதது நிஸ்ரமகமாகதனகைதாளிறே! கூநாகூரண மாவநாவருகூஷ்தாலை சுவெிதமேயாயிருகைபாலே. இத் தாவிதிருவாயமொழிகத சுவாமாவவிஷயகூமென்கிற ஸமவ காணமவருதிவாதுமென்று ஸ்ரிவிதமாயிறறு. வணடுவனை பபெருமாளுடைய - சுதிவாநூரவாரகாநாயகூலுடைய, வண - ணொநூரம, துவரை - வாரதிகை, ஸ்ரீபூமிநினகிறவிடததில் சூழிலவைதது, லை தீதாதூவெிதமும விவகூிதம ஒருபபடமிவன் நது-வனகாவெிபபாலவாறே என்றபடி. இவ்வபழுனபபிபன்றது

அந— [illegible] ரூரூபயடயிரங்னறன, இவளபகதல எயிபரரா றுமெயரிகதரி கூறி, இவளுடைய கதிமுகமான வரவுடிக்ன அன்னபழியென்று சுயபுலவிகத முடிகிறதிலேல என்றுவினைபயருகவாகவள தேகக்கிசசெலலுகிறாள்.

இ— ஜூராகிரவிதெரியுங்கைபுடாய பீவிகாவகிஷஹாவாய-ஜின பரோதேல இவள இருக்கிறபடிபையென்றபடி. (இவளசெலலுகி றவிகாழி) ரெவதி காலிகளெலலாவறனரும சுநாகூரிகக ஒரு படடாளையாகியுட இந்த காலநடைதாரனைபாலே அவனு டைய கூயிகவுவோரரகளள சுநாகூரிகமாடடாதே வாவிக வுராவோரசிரதிதனை சுநாகூரிகளென்றுசநதது. (சூரூ பகமாபி சாழி) இவள வரதம்றவுளானவயாயிருக்க இவள வாவிதகள வதம்றவுளாவுடைய வாவிதகளாயும இவள வீரகதநிறகெலலாபபாயிருக்க இவள ரரூரூவிஷாதிதிஜுடைய வாவிதகளாயும இவள கிஞ்சிரூஜுயாயிருக்க இவைவகள ஜுடையவாவிதகபாயும இரநினறனவெனறபடி. (இவள பகதவி சாழி) இவள ஜூராநிரூவிதெரியுமகையுமாயிருநது "சு கீரூமவகவுவுஹவிவாதிதாவகவுவெரவகதித" திதீவாரதரூ நாநிங "விவிதிஹரூவகவிவகவுரவிதிவிவெவுரி" எனறு கீதா வாயகன்சொலலுமபபோலே சிலவறனரூ சொலலதுடஙகின வாறறிதிதைதகணடதிருநதாபாசெலஙகி பெபிராடடி சுநாகூரிதத யரிகசிரூளெனறறியமாடடாதே இவளபகல எமபெருமான் கூவெஷரிதத சாகத சொலலுகிரூளெனறுகருத்து- கூவெஷரிதத வாதேதியெனறது - கூவெஷரிததாணமதிரூவினறபடி, வினவவுர தவாகளெயென்றது - உன்பண என்னசெயதிரூளென்று சேடட வநத வையாஜநகதாளெபனறபடி வினவுனக - வுரூமபண ணுனக, வரவுவிவுவுழிகிஜவிபரவுணகுறிவை யதிமான சுவரூ ரு வரவாவவிவுழிறுவுடைய வரகவரிதாலும ரூரிமாவிகளை ப்பேரதேல சூதபாரவுணரவுமான சுநாகூரவுணரவுதத்தாலுட் தூழவரா தாண்சபதிற வரவாரஙகளை தபமுடையவெனயாக்கள வினவவுரதஜநகரருகரு சென்றபடியை பிராடடி திருநதா டரருடை வாகரவிவுரதாதே பெரிதவிளைதி

மூ—கடனறுலகுசெய்தேதணும்யாரேனையெனணும கடன்நூல
மாவேணுமு யாரேனையென்னுக* கடன்நூலகுகொணேடணும்
யாரேனையெனணுங்கடன்நூலங்கீணேடணுமயாரேனையென்னும்*

அ—கடலேறுகூடினஜமதனைதவவாயாதேஸ்திரவெகூமாக வஸ்
வதிதேதணும நானென்னும.இஜமத்துஜோதிசும், ஸ்ரீகம்துமாயிரு
படமெதாரு வஹாகமத்மிலலே வன்னும, இத்தை சிவாவைவி சுவை
வரிகை நான் அளதுகொணேடேனென்னும் வரவையாண்வ
த்திலே அழுந்தின இதனை வவாயநிரவெகூமாக எடுத்தே
ணும நானென்னும வரிதான் வரவையம்வாராகினறதென்றியா

இ—மாணுகதுமழுடையஇத வுவஸநாகளைவெளிபிடுகிறனென்
றுகநுத்து. * * * * *

முதறபாட்டு

செய்தேதணுமயாரேன எனகிறவிடதில சுவயாரணைதுக்குத்
தாதயர்மருளிசசெயகிறா (வஹாயெசுரியால) கடலநூல
மாவேணுமயாரேனஎனகிற வராகாநாயிகாணை,தநிறுத தாதயர்
மருளிசெபசிறா (இஜமக்திசுரியால) இவவிடதில யாரேன
எனகிற சுவயாரணைதநிறுத தாதயர்மருளிசசெயகிறா (வவ
கம்நிரதிசுரியால) உணேடணுயாரேன எனகிறவிடதில சுவ

மா—கடலநூலம் - கடலேறுகூடினஹாதினை, வவர்ஜமு
க்ணைதுமென்றபடி செபதேதணும - வஸ்வதித்தவணும, யாரேனென்
ணும - நாரேன, சறறிரு வஹாயமுமிலலேயென்றுசொலலா நின்
ரள. கடலநூலம, வேணும - வகிரதஜமதனறவணும, யா
ரேனன்னும - நாரேனென்றுசொலலும, "தேஹநாவரவிரா, வ
வுகுவுஹவஹ" என்கிறபடியே தாதவரீரகுலுப்சகொணடு தத
வவயாவுனிருபதேபணும்நாரேன, ஈவரீரமாகாமல வஸதஜமயி
ருபபதுபரமாதமாவிலலேயென்றுசொலலா நினரள என்ற
படி, கடலநூலம - வகிரதஜமதனைப், கொணேடணுமா
ரேனவாவைவிபகல தினறுமயாகினவணும, யாரேனனணும - நா
ரேன எனறுநதாலலா நினரள. கடலநூலம - வஸ்து, கொணேட
ணும, வரவையாண்வரிவெறுபாப், கூனபுத்தியிலே ஓடிகிடகக
ரிசெய்தே ரவாவரமாகுறைகொணேடநதவணும, யாரேனனணும,

மு—கடனநூலமுனரிடனறுமபயனமொடன்றுக கடன் நூலி
சனவநரிதறவிகாலே* கடனநூலாநரிகவினவுவிபன்
லறுதிகன்கடன்நூலதெகனபாகறபிறபே*

அது—திருகக காரண அறிந்துவிபறிலலைவத்துவபோக வி
னென்றுய இளைபரகல ரடலநூமரிசொ வருதாவிவரிதாமறு
இநதமறிதியிலை இருகதுலையத நிநாடுகள மேனமெரினச்

இ—யாரணதநுமரிக சாகுபடியருளிசெயகிறா(மருதிகானி
நூலிபால) கடலெநூலகிநதமசனனகிறநூறநுத காகுபட்
மருளிசெயகிறா (இநதமறிதியிலையி நூலிபால) கருகினறவை
னனகிறதபரிக காகுபடமருளிசெயகிறா (நிலமேலெயாவி நூ
லிபால)கடலெநூலதுறிறகனகிநூறநுத காகுபடமருளிசெயகிறா

ப—நாமேனனன்றுசாலைலாகினறநு சாலெநூலபவறறம்உணர்—
ணும-வருவேயதகிலை வயிறறரிமிலைவைதது வகிதகவணும, யாகோ
னனறும - நாமேனனன்றுசாலலாரெ றிள, கடலெநூலதிசெ-
வவரஜிதனைதயும உடைபவருனாரு-ப்ரா ணன, நூலிறடைபவன்-
நூலநதன. வலிவஜி-ம்மாயிசகதகாதத ணனலெயென்றுமாபடோ
லெநூலத்திசனன்று ரகிவடமாயிருக்கும வருதிறகமகாலோ-
வருதிறிஞ்மை - இவனபகலை கூவெளிதகாமை, அறிவியன்எனன்
றபடி. கடலெநூலதிறை - வலி-ரூாவுசிமான வாநிதியில, எனம
கள - எனறுடைபவபெணபினள, கறகினற - கலை வலியாகின்ற, சு
டுகசுடுசாலலாகினறுவெனறபடி இனவை - இநதவாமெகளை,
இருவாவிதது நிகடனைகநதயகூட மெயாழனைகவரிவாட்டாத
படியான இநதவாநிதியிலை பிருநதுனைவதறகு இவளசாலலுகிற
இநத வாழுபமனவாமெகளை எனறபடி இதுகமெகமெசா
லலுமிகனனைகிறதிதாடை சுவபம கடலெநூலதறகு - வரிசா
நாவை வாநிதியிலை இநதகிற உலகருசத விளைநிறாஎனறு
நிதாவுவபிரிகருகரு பூரிவெகுணாமிராலுவெக மாமாடிபோ
லே கடலெநூலதிதாஎனறு வருபூசிணவபிற நிராதிவெகுமாயி
ருகிறஉலகதைகத, வமவதிவபதிலை புதிபதுனைவதறியாதே நி
தாவுவாவுாரியாயபோபோருகிற உலகதைநோகெனறபடி. எண்டிலலு
நிகள - எனனவாசசிசாலலுமிவள வமவதிவபதிலை வுனைறபட

மு — சுற்றுலாக்களிலிருந்து வீடுதிரும்பியதனால் சுற்றுலாப்
பிரயாணத்தைப்பற்றி * சுற்றுலாக்களினிருந்து வீடுதிரும்பிய தன
அ — சொல்லுகிற இளைஞனைத்த இலக்கணமானஉரைச்சுருக்கம்
உவாபழனேடாவென்கிறாள் * * கூ

(சுற்றுலாக்களில்) நான்சுற்றுலாவிலிருந்துகொண்டுவந்தபழங்களை நான் இடைவழியி லெனக்குமளித்தவர்களை நான் இடைவழியிலெனக்குமளிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தபடியால் நினைத்தபடி

இ — (இலக்கினி சொல்லியபடி) என்சாலவும்நன்றாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறாள் (சோலவுஉவாபழனேடாவென்று)

இரண்டாம்பாடம்

வயதிலும்அறிவிலும்பெரியவர்களைச் சார்ந்துபழகுகிறார் (நான் சுற்றவிருப்பதால்) சுற்றுலாக்களிலிருந்துவீடுதிரும்பியதனால் சுற்றுலாப்பிரயாணத்தைப்பற்றி சார்ந்துபழகுகிறார் (எல்லாருமிருப்பதால்) இவ்வாறுசார்ந்துபழகுவதால்விளையுங்கவலையற்றநிலைமையை அடைகிறார். செய்வினையும் எனகிறதைப்புரைசெய்கிறார் (உண்டாகுதினால்) தீதுநன்மைதருதலில் தூவிஷ்டரிதரிதினால் றபற்றி தீயபேறுமென்கிறதற்குச் சார்ந்துபழகுகிறார் (அவைதரிலுண்டையவிருப்பதால்) கலவிசாரமுடனென்கிறதற்குத்

ஈ — அறிவாத உயர்களுக்கு இவைதானலுதானதெரிந்தபோவென் றுகருத்து * * * கூ

சுற்றுலாக்களிலிருந்து - வாழ்நிலைப்பகுதிகளான சுற்றுவிடுத்த விடுதிகளிருந்து, கலவி - விடுதிகளில் எல்லா இலக்கினை யென்னும் - சுவையிழுப்பதேயன்றிலினை றென்று சொல்லல், நிறைந்த சுற்றுலாக்களிலிருந்து வேண்டும்-எல்லாராலும் சூழ்ந்திருத்தல் சுற்றுலாக்கப்படுகிற வகுப்புமாக விடுதிகளிருந்துகிறவென்னும் - தீதுநன்மைதருவதாகிய சார்புகுறிக்கிறவென்னுமென்றபடி; பாடினனென்னும் - சார்ந்தனனென்னுமிறந்தகாலவினைமுற்று சுற்றுலாக்களிலிருந்து - எல்லாராலும் சுற்றுலாக்கப்படுகிற விடுதிகளிருந்து, சென்றவென்னும் உண்டாகுதிறவென்னும், இவற்றைஉண்டாகுதைபாவது விடுதிகளிலுள்ளவழியங்களிலேயுஞ் சார்ந்திருக்கைதும் வாராதவாழிகளிடத்தினுமுண்டாகுமென்னும் - வகுப்பு

[illegible]

இஅ — [illegible]

[illegible]

இஆ — [illegible]

[illegible]

இஇ — தொகுத்தல் விகாரமாகி நின்றது (எஞ்ஞ வினையெச்சம்) கற்ற நூல்களில் ஆராய்ந்து தெளிவு கண்டவர்களாகி (ஆராய்ந்து) கற்றவர்களாகி (ஆராய்ந்து) பிறர்க்கு எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலுடையவர்களாகி (ஆராய்ந்து) மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தவர்களாகி (ஆராய்ந்து) நல்ல தவத்தை மேற்கொண்டவர்களாகி (ஆராய்ந்து) (சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்) ॥உ॥

அ — தொகுத்தல் - எல்லாராலும் விரும்பப்படுதல். விளைவு கனி, நிழல் - இலை. ஆலம் - கல்லால மரம். ஐ - தலைமை. ஆல - நிழலில். அறம் - ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி. சார்தும - வாழ்வோம், வலியடிமை, என்றபடி. ஏனை - மற்ற. வேஷம். தொகுத்தல் - எல்லாராலும் விரும்பப்படுதல்

ஏ— காணகின்றுவிலமெலாம்பாலெனவியன்றுபு காணகினறுவி
ரும்பெல்லாபடரீனியணஇங்* சாங்கின்றுவெருதிபலாம்
பாலெனியனறுபு காணகின்றுவிகடறிலலாபடியாகினெடுன
றுஇ*காண்கினறுகடலிலலாம பாரினெபனறுஇகாணகினற
கடலவண்ணமெனறுகரிசாலெ* காண்கின்றுவுகக்ரிகவென

அ— வறனறுதசாலவு னிர தாணாடொடிவனகிறுள. ।உ॥

(காணகினற) சுவாரிஉஉரமின வடிதியுராழிஇகவா
வகுமம காணிடவுகவனகிண வுகின றுள.கடலிடோரினெபதிபாதும்

* பூன றுபடாடி *

கி— வரிவுஃாயஃ ருரிஉதாம தூகீபவாஉசரி லயஃருதிறாறுள
காதுபஃம நுளிசசிசபச்சிரா (சுவாரிஉஉரிஉ சுரிபால) சுவரி
லிவுஉமாவெனகிறு சிருகாரிலெ காணசிறிவனகிறு வஉவளறுகு
றுமா வுரிவுரிசம காணகினறுவெனகிரிணக ரிபன்சிறுதுருக

ஸ— னெனினவாகசிசாலவகடிவென, சிசானனுலெதானன உறுகருந
ருகவிதுரிரிமா * * * ।உ।

காண்கினற - காணாபடாதீறுகிற, காணாபடுகாகருகணரி
முடியாதகாணவினறுபடி சுவரிரிஉருமாவெனனை ந. நிலமிடலெ
லாம-வரிதியெலாம, யாரினெபனனுமா-ராரினெபனியன்றுசிசாலெலா
ங்ின்றுள, கூறுகுவஉவரிதிரிபாரினெபனனுமா காரினெபனறுசாலெலாங்ா
றினெனறுபடி. காணகினற- வரிவுஃாவுகு' விசாம்பெலாம - குகா
ரமிமலாம், யாரினெபனனுமா-கூறுகுவாகாரமரிபாரினெபன காரினெ
என்று சொலெரிறதுமெனறுபடி காணகினற - வரிவுஃாவுகு,
வெம - உவுவுரமாஃாறுபமான. தீபலாம - சுழியெலா ம,
தெஜிவுலாலாமெனறுபடி. யாரினெனனுமா - வுவுரு, காண
கினற-வரிவுஃாவுகு, இகாறிறெலாம - இந்த வாயுகக
ளெலாம, பாரினெ எனனுமா - வுவுரு, காகிற - வரிவுஃாவுகு,
கிலாம - வுவுறுபகளெலாம, ஜீவுகளெலாமெனா
றுபடி யாரினெபனனுமா - வுவுரு காணசினற - காணா
படாகிறகினற, கணதுமுடியாதவனெனவனறுபடி. வுவுரு நீப
ரு நவெனனக கடலவணணன் - வுஜிறுவணஃனவன, ஏறக
ருசாரினெ. இவளபகளை சூவெரிசிதசாரினெ, காணகினற - நமகருத்

ஏ—செலலுதிகன்கு ணகின றமெனகாரிகைசெய்கின்றவெ ॥கூ॥
செய்கின்றகிதியெலலாமயா னெபெண்ணுரு வெய்வாகினறன
கனமபாணெபெண்ணுரு * செயதுமுனிறந்தவும்யா னெ

அ—ஏஸ-ஃநீடமான திருநிறதனைபுடையவன் வருசதறினுதேனை
நமகுதெரியாதநிலததிலே புக்கஸமாவரித்து என்மகளபணணு
கிற வெவடி கங்கள நீகள காணகிறபடிக்குமேறபட வெனனுலை
செலலலாவதிலலெபெனசிரள. ॥கூ॥

(செயகினற)வத-ஃதாடகி ணையகனறம மேல்வருவதானகி ணைய
கனறம பணடுசெய்தகி ணையகனறம கியாவெயுடஸ-ஜிகபரீபணறும்

இ—தாதுய-ஃமருளிசசெயகிறார் (நமக்குதெரியாதவிதா ஃதியால)
காணகினறவுலகத்தீர்ககிவை யெனசெலலுதிகனென்கிறதறகுத்
தாதுய-ஃடருளிசசெயகிறா (நீஙகளிசா ஃதியால) ॥கூ॥

* நாலாமபாட்டு. *

செய்கின்றகிதியெலலாபென்கிறதை யுரைகசகிறார் (வத-ஃதா
நெதா ஃதியால) செயவாகின்றனகனறமெனகிறதை யுரைகசகிறார்
(மேனிதா ஃதியால) செய்தமுன்னிறநதமுமென்கிறதை யுரைகசகி
றா (பணடிதா ஃதியால) செய்லகபயனுணபேணுமென்கிறதைத்

ஸ— தெரியாத ஸாமுவதஸாவஙகளெலலாம காணகாணுகிறகிற,
எனகாரிகை- என்னுடையபெண்ணெனவள, காரிகை - பெண் செய்
கின்று செய்பாகிறகிற, இனவ - இநதவெவடி கங்களை, இதுகளென்
செலலுதிகனென்கிறதேதாடே சுறபடம காண்கினற. இவளசெய்கிற
வெவடி கஙகளையெலலாம கணணுலகாணுகிறகிற, உலகத்திகந-
ளகிகாரனஉலகனுகந செனசெலலுதிகன - எனைவகளைசசெல
லகடவென, நீஙகளெலலாதனைதபும காணுகிறகசசெயதே இனி
நானசெலலவேணடுவதுணடோவெனறபடி. * ॥கூ॥

செயகின்ற - செயயபபடாகிறகிற, வத-ஃதோநஙகளானவெ
னறபடி. கிதியெலலாம - கியைகளெலலாம, கிதி - கியை,
யானேயெனனும - வத-ஃதோநவவ-ஃகியாபாடு காரகனை நானே
யென்னை கினறுளென்றபடி. செபவாகின்றனகனறம - இனிமேலசெய்
பபடுகிற கியைகனறம, யானேயெனனும - ஊவிஷயகியா
கூறாகவாடு காரகனும, நானேயென்று செலலுகின்றுளென்றபடி.

ழு— யென்னுஞ் சபனைபபயனு ண்பேற்றுமையாதினையன்னுரு*
செய்வாகசுனாசுசெயப்வினையென்னுஞ் செப்படசமல
கதனானசொன்றுதகிகாலே* செய்பவுலகத்நாகனைமையஸ்

ஆ— கியாகதர்காகஸ்ள யவறுறில வெர்வுகி-ப்பிபேணும் கா
னைனுமம. இவளகணணினழுசாலு மவறிவுழிந்தபோலேயி
ராவ்வாறு சிவருகணி போலேயிருகிற வானைபுடையவளாயிரு
கிற சிறபபெணபினசொபிடையாடடதநி லொழுகாணமாடடாதே
பதிபாடரான வுங்களருகிகதனைசசாலுவீவனென்கிறுள. ।சா

இ— யுரைகிறுா (கியாஹவெறுாஸ்யால) செய்வாகளசெய்
வேறுமென்கிறுலதுரைகிறுா (கியாகவிதர்காஸ்யால) செப்ப
டமலகணனை னெறகிகாலோவென்று கண்ணழுகாலே யவசை
நிரவுவிகதறகுத் தாதுயர்மருளிசசெயகிறுா (இவளகணணி
னிகுாஸ்பால) இளமாயென்கிறதறகுத் தாதுயர்மருளிசசெய்
கிறுா (சிறுபபெணபிளாயானறு) நிறதிதன்கிறுலையுரைகிறுா
(சிடையாடடதநிலையறு) இவளவிஷபதநிலென்றபடி. செயப
வுலகதநிரகனகிற விடதநில செபபவென்கிறவுஷதநுகு நி

ஸ— முன் - வெர்வுகர், செயதுநிறாநிறவும் - பணணித்து
லேசகடமனையையும், யாசனையென்னுமை - சுதீதகிரபாவுகி-ப்ப
டுகாரகனுமை, யாநினையென்று செலலாநினறுளனறுபடி செ
ப்னகபபன - தகுகுகிரபாவுமுகளை, செபனக - கியை, பப
ன் - வெறை, உணடேனும் - ஹாஜிகிறவனுமை, யாநினையென்னுமை-
வெஷ்ம், 'சுவுஹம்ஹிவுவ-ப்பதுசுநாரம்வுாகாது, வொகுசாரபை
வ தவெஹாம்' இதுாஹாதீகளை யநாசுரிபாங்கிறுளனறபடி.
செயவாகளை - கியாகத-ர்காகளை, செயவேனுமை - பணனுகி
றவெனும், தகுகுகிரையகளிலை யவாகளைவுரவகி-ப்பிகிறவனுமை
யாசனையென்னுமை - வெஷ்ம, செயயகமலகணனைன் - சுராணைசு
துநி-ஹாவுகளை, வறசெகாலோ - இவளபகலாவெஷிக்தாலை,
செடபகனிவாப - சுதீஹாராணவிவெஹவாயவிரபான, செ
ய்ப சிவநதது, கனி - பழம, வாப - சுயரம, விரவுமஹவிரபா
னையாலை சுயராவிவனை-ம்மாக வரவுமாயிருகக சுநாசுரா
ஸ்வொகதாலை வொஹரவுவொஹிறபோலை யிரசனையாசெ

மே—செலலுகேன செய்பகனிவாயினமான்றிறத்தே* ॥சு॥

திறம்பாமன்மணகாக்கின்றேன்யானேயென்னுந திறம்பாமன்

ஆ—(திறமபாமல) ஒருவாகதருதபபுசமெயபவொண்ணுதபடி யிக்

தாணவிபலலா மொருதுணையனறிகதே காக்கின்றேனை, உமியா

த்படி மொவைய-ரிநாஉணம் பண்ணினேனன், தபபாதபடிதோனி

இ—காதுப-ருமருளிச்செயகிறா (ஆழவகாணவிதூயாலி) ॥சா॥

ஐநதாம்பாட்டு

திறம்பர்மலென்கிறதறகுத் காதுய-ருமருளிசசெய்கிறர் (ஒ

ருவர்க்குமிதூயாலி) ம்ணகாககின்றேனெனனறு ஹரிஜினையச்

சொன்னது மெலகுங்களுகெல்லா முலெகுகூனமென்றுகாட்

டுகிறார் (இதுதானவையிலலாமெனறு) தாவு - வூாநம, யானேயெ

ன்கிறவிடத்தில் கூவயாரணத்துக்குத் காதுய-ருருளீசசெய்கி

றார் (ஒருதுணையன்றிகதேயென்று) திறம்பாமலெனபதறகுத்

காதுய-ருமருளிச்செய்கிறா (உமியாதபடியென்று) மொமொ

வ்வாழிகளை கூறபபடாதபடியென்னை மூன்றுபதிறம்பாமலென்கிற

தைதபுரைக்கிறா(தீபபாதபடியென்று) திறம்காடியென்கிறதற்குத்

ப்ர—செய்யகனிவாயெனகிறது, இளமான்-வாலுஹரிணியினுடைய

கலுருதுஞ்சிமெழுபான் விவரணடையமென்றபடி. திறததே —

விஷபததிலே, செய்ய - செவ்வைபான, ஜீஜ-வொ-ஜிகளான,

மேலகாண்கிறவைமெயாழிய வுளள்முஙகாணமாட்டாதவாகளா

ன்வென்றபடி இவளினைவஹாவைமென்று நிஜூயிக்கமாட்டாதி

வாகளானவெண்ணக் உலகத்தாக்கு - ளகிகூானவுஙகளுக்கு,

இவை - இநதஇவரடைய வெவதிகங்களை, எனசொலலுகேன் -

எதனைதசசொலலகடவேன, சொனனலுமுஙகளுக்குத் தெரியா

தெனறுகருத்து. ॥சு॥

திறம்பாமல - தபபாமல, ஒருவருமாமெனனைய காகியவே

யாதபடியென்னை. மண் - ஹரிணியை, இதுவபூகூனம், வவ-ர்

ஜாதத்தையுமெனறபடி. யானை - வஹாயாஜாநிரவெகூமாகாரா

னை, காக்கினறேனென்னும - ரகூபிபாறகிறேனென்று சொலலா

நிறகிறள, திறம்பாமல - தபபாமல, ஒருமொவனமேலேயாதல-

ஒரு மொவ்வுமேலேயாதல ஒருதுணிவஷ-ஜலம் விழாதபடிதெ

மூ— மலையெடுத்தேனையென்னுங்* திறம்பாமலசுரைகொன்
றேனையெனனுங் திறங்காட்டியன்றவரைக்காத்தேனை
யென்னுங* திறபாமறகடல்கடைந்தேனையென்னுந்திறம்
பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ* திறமபாதவுலகத்தீர்க்

தூ— யவராரையழித்தேன், ஒருவாகுமறியவெண்ணெதவென்ப
டியை மொசுத்திலே யாவிஷரித்து யசுவாதாரிகளைவரை
யுங்காத்தேன், நினைத்தபடி தபபாமற கடலைகடைந்தேனையென்
னும், ஒருவர்குருதன் ஸாவஸ்தத்தைத்தபபிவாண்ணதபடியான
வலெவ்ஸாரனுவெஸரித்தாரை? மகூடீவலெஜியான வென்மகள்

இ— தாதுய்மருளிசெய்கிறார (ஒருவாகுமறியவிதாரியால)
ஸ்ரீமீகாவதெஸாஷிகளாலே என்னுடைய ஸாவஸ்தத்தை
யாவிஷரித்தேனென்றபடி. திறம்பாதகடல்வண்ணனென்பதற்கு
த் தாதுய்மருளிசெய்கிறார் (ஒருவாக்கும் தன்ஸாவஸ்தையி
தாரியால) திருமகளென்கிறதறுத தாதுய்மருளிசெய்கிறார்
(மகூடீ தாரியால) திறம்பாதுளப்தியென்றநுபித்துத் தாதுய்மரு
ளிசெயகிறார்(ஸஹஷி தாரியால) திறமபாதவுலகத்தீர்க்குனென்கிறத

ப— னகை. மலை -மொவய்ம்நதனை, எடுத்தேனையென்னும்-வ
ஷ்ம, திறமபாமல - தபபாமல, ஒருகவஸ்ரனும தபபிபோ
காதபடியென்னை. அசுரரை - சரிஷ்டியெந்காதாவஸ்ரரை-
கொன்றேனையென்னும் - வம்ஹரித்தேனையென்று சொலலாநி
ன்றார். அன்று - அநத ஸாரதய்உகூவத்திலே, திறம - வருகா
ரங்களை, என்னுடைய ஸாவஸ்தங்களையென்றபடி. காடடி - ஸ்ரீ
மீகாவ தெஸாஷிகளாலே வருகாரஸரிபபித்து, ஐவரை - வரு
வாணவர்களை' காத்தேனையெனனும - ரகூஷித்தேனையென்று
சொலலாநின்றார, திறம்பாமல - தபபாமல. ஸாதாரவய்ம்தமாகிற
மதுகானது கீழேமுழுகிபோகுதல, மேலேவளம்பி பரீபோகுதல
செப்பாதபடியென்னை-கடல்கடைநதேனையெனனும - கூரவஸ்தி
தாதனை ஒடநம்பணணினேனென்று சொலலாநின்றார' திறம்பா
த - தன்னுடையஸாவஸ்தை யொருவாக்கும தபபவொணணாத
படி யிருகிறவனை, கடலவணணன் - வஸ்துவ்ஸுஹாவன், கூவ
ரிவ்ஹுவ்ஸாவஸ்துனை வலெவ்ஸ்வரனென்றபடி. எறக்கொலோ -

ழ—கென்சொலலுதேகன் திறடபாதென்தி ருமகளெய்தினவே* ॥

இனவேயமலியேருதிணையாமெனியென்னு மினவேறுகள
சென்மேறணுமயாணெயெனனு *மினவான்கன்றுமேயதேணும்

ஆ—மஹஉணங்களிலே தபபாமேயகபபடடபடிகளைக்கேடடல்
லதுபோகோமெனறு நிவைடியிகறவுங்களுகசெனனெனறுசொ
ல்லுதேகினென்கிறாள். ॥ரு॥

(இனவேய்மலை) நிளநிளான மூஙகிலபுடைதானமொலு
யடிபரியாரணமமுதலானகூணவேவவி தஙகளெலலாம நானே

இ—றகுத் தாகுயடருளிசசெயகிறா (கேடடலைதி சொலலியால) ॥

* ஆறும்பாடடு *

இனவேபமலையி கழி தலெவணுமபானெயென்னுமி கழைத்
துகருத் தாதுயடமருளிசசெயகிறா (நிறளி கழிபால) வெளி

ஸ—இவளபக்கலாவேஙித்தாலே, எனதிருமகள—என னுடையபூ
கூவலவிதெயானபெண்ணெனவள, நிறமபாத—ஹஹஉணங்களிலே
யொனறும் தபபாமல, எயதினை—அடைநததுகளை, ஹஹஉணஙக
ளெலலாத்தைபுமநானவிததுபபெறறபடிகளையென்கை. நிறம்பாத-
தபபாதவாகளான, நீசாலலகேடடலலது போகோமென்றிருக்
கிறவர்களாணவென்றபடி. உலகததோசகு—ளகிகூரான வுங்களு
கு. எனசொலலுதேகன்—எதனைதசொலலுகடவேன், ளகிகூ
ரானவுங்களுகு கூவராகூ தவுஹாணமயான விவளநடையரீதி
கூளைசசொணணுல தெரியுமோவென்றபடி. * ॥நி॥

இனவேய—கூடடமான மூஙகிலகளை யுடைததான, இனம்-
கூடடம. வேயெனறு மூஙகிலுகசபெயா. மலை—மொவஐநத்
தை, ஏநதினன்—யரிதத்தவன, யானெயெனனும்—நானெயென்
றுசொலலுகின்றாள. இனம கூடடமான, ஒன்றினதனனியே-
கூடடமாயிருநத வென்றபடி. ஏறுகள்—வூஷஙகளை, செறறே
றும—ஸஙஹரிதத்தவனும, யானெயென்னும—வூஷடம. இன—
வஷூஸஙகளான, 'வதஜஜுஹகஙவொலு' மெனகிறபடியே எனனே
டொதத வொலுதத்தை யுடையவையான வென்றபடி. வரன—ஜஹ
த்துகளான, கூரிவாஷிஙகளானவென்றபடி. கன்று—வதஙக
ள, மேய்தேதனும—வூஹாவநத்திலேமெய்ததவனுமபானெயெ

நே—யானேயென்னுமினவாகினைகாத்தேதனுபயானேயெனனு*
மினவாயர்தலைவனும்யானேயென்னு மினத்தேவர்தலைவன
வந்தோறகதிகாலை* வினவேறகணணைவீரகணிவையென

அ—புனனைநின்றேறினன்னதினறுள இனத்தேதவா தனித்தனிய
நாவிக்கழுடியாமையிலே திரணடிருகிற அபர்வறுமடாத
ணதிபதியானவனை வெளிக்தாதேனை? வெளிப்போவேபிருகிற கண்ணை
யுடையீராய சுவவறி காராயிருகிற வுங்களுகது தான்படுகிறபா
ட்டைடப் பிறனைபடுத்தலல கண்ணழுகையுடைய விவுனுற்றவி
வுறனுறியனசொலலுகேனென்கிறள. ॥சு॥

இ—னதுணனைனறுமாறியங்பிதுணரகிறா(வேலைபோலேயிதூ
ஷியால்) நல்லீரெனகிறதறதுத காதுயடமருளிசெயகிறீர் (சுவ
வறிதாராயிதூஷியால) உங்களுகுனகிறதறகு என்சொலலு
கேனென்கிறதாடஙபம. இனிவலகணனியெனகிறதறகுத கா
துபடமருளிசெய்கிறா (தான்படுகிறவி தூஷியால) இவனுற்ற
வென்கிறது - இவளைடுதவென்றபடி. ॥சு॥

ஸ—னனும - வுவடு இன கூடடஙகளான ஆனை - மொவுகி
ள, சுதுஙம தினானமாக்களள யெனறபடி. காத்தேனும - ரு
கூதுதவனும, முன்பு வுவுறவயடுநாவதிதுபபினபு மாவடுயு
நாவதிபபாரைபபோலே வாலுதுதிலே கனறுகளை பேய்த்துபபி
ன்பு பசுகளை மேய்ததவனு மென்றபடி. யானே எனனும - வ
வடு. இன - வடுஸரான, எனகு வலயவுரான வென்றபடி. ஆ
யர் - மொவுகுலாருகது, தலைவனும - நாயகனும், பிருபபானும்,
யானேயென்னும - வடு. இன - வமடுனஙகளை தாஙகளதனி
த்தனியே கூநாவித்தால வீகியுளளடஙகாமையாலே கூடட
மாயிருக்கிற, தேவா - நிதுவுலகிரிகளுகது, தலைவன - நாயக
னைவுலவுடுரான, வந்தோறக்கொலோ - வநதாவெளிதாதனை
தேவினை கணணனியென்றுமாறி வநபிபடது வேல - வேலென்கிறு
தூயாயுத்துகது, இன - ஒத்திருகிற, வடுஸமமாயிருகிற வென்ற
படி. கணணி - கணகளை யுடையவளான, தன்னைபபிரிந்தநாயக
னுகது வேலபோ, லே வுாயகமாகததக்க கணகளையுடையவளான
வென்றபடி. என்மகள் - என்னுடைய பெண்ணனைவள், உறறனை-

ழூ—செலலுரீவனினைவேறகணணிரியன்மகளுறறனைவே* ॥கூ॥

உற்றாகளெனகதிலலையாருமென்னு முறறாகளெனகதங்

கிலலாருமென்னு* முறறாகளைசசபீவனுடயாரினிய

ஷூ—(உறறாகள) இஜுமததிலென்படியையபறிநது எனகது ஐம

ஷுக்களாயிருபபாரொருவருமில்லை அவாகளடபடியிருகதமை ய

றிநதுவைதது எனகுறவாக நிணைத்தாரொருவருமிலலை.

எழாம்பாடடு

இ— எனக்குறறாரொருவருமிலலையென்றும எலலாருமெனக்குற்

றமொன்றும் சொல்லுகை வாஷவாவினாஜமனறோவென்ன? இ

திலவாயசிவாகூத்துக்குத தாதய-மருளிசசெயகிறா (இஜுமத்

திலேயிகாழியால) இதியவாகூத்துககுத தாதய-மருளிசமச

யகிறார் (அவாகளபபடியிகாழியால) எனக்குறவாகநினைவு

நிணைக்கபபடாதாரொருவருமிலலையெனறபடி அவாகளறியாவிட

டாலும ஷுராஜிவகம நமகரு வாஜிவெகந வெயாகளாயிர

ப்பாரெலலாருமென்கிறதென்றல முணாயிகூவிசியிகோயென

று கருதது. ‘‘கூஜாஷுஜிஷு ஹிஜிஷுராஷுஷுவாஷுஜ ஜெஷுராட ஹ

யிஷுஹம்கிஜுஷுஷுஜுவாக் । கூம்சாஜிகீநஜுகீசாஜிஹிஜிநு ஷுஷுஷுஹ

ஷீசாஷும்சாஜுயநஷுஜிஜம்விவாஜு । கூம்ஜிஜுஹம்ஜிகூதிஷுஜுகதஜுவி

ரு—அடைநதவைபோன, இனை-இநதவுலகிலுளள, ரெவினைகண்-

ஷெலென்கிற வாயாயம்போலே வாயகூமாகத்தகாணகளள யு

டையவாகளான, நலலாகு - நலலவாகளான வருசனருகு’ இவ

ருடைய நன்மைகளள கேடடைகளகு கவலுறினைசளாயிருகக்ற வர

சனருக்கென்றபடி. என்சொலலுகென் - வுவஜீவ ॥கூ॥

இஜுகு - இநதஜமத்திலே, எனகுறறாகள் - எனசகு வெ

யாக்கள, ஜிகூஷுவாயாரூவலிகூரென்றபடி. யாநபிலேலு யெனனும்-

ஒருவருமிலலையென்று சொலலாநினறள இஜுகு - இநத ஜமதது

லே, எலலாருமு - என்னை யறியாத ஜனஜகளுமு எனகுறுரூக

ளென்னுமு - எனகுவெயாகசளென்று சொலலாநினறள, எனக்கு

வெயாகளாக நான நிணைததிருபபே னென்கிறளென்றபடி.

உறறாகளை - என்வெயாகளை, எனனையாபுரயிதகவாகளெ

ன்றபடி. செய்வேனுயாரனெயென்னும் - செயகிறவனுமநாரே

ழூ—ன்னு முறுரோகளேயழிபதேபணுமயாதேனியென னு* முற்றா
களுகுக்குறமேறணுமபாதேனெயென்னு முறறுரிவிமாயன்வருதே

ஆ—சிலரென்னே யாரூயிகுகும்படிடண்ணுதேவனநான், கூரூயிக்
ருமுவாகளில வருயொஜநாஉதாவரர்க்கு அவாகளேவண்டினவ
றறைகுசொதிதகறறுதேவன்நான, கூநருவருயொஜநரானவாக
ளுகுகெல்லாவெம்பாகூடீருமுமபணணுதேவன்நாமெனனுமஎத்தனை
யேணுமளவுடையாாகுமு முடடகாணெவாணணுதவதாழுய-

இ- கூாதஜஉம்வெஉசிஞவருசாணாதெதவுாநாஞிவஸிஜாஉநாஹ
ஹவிவவாசுவெளாவிவாகூாஸவஸவ ! கூவாகூாஸவுஹவுஸுஜீதாஞி
ஷாஜஞவிஞிதஃ கொாதீவஸாகூஜீவஸாயீஸுாஜஜுகுகுவாகூஷவுவாதீவஸ
ஜதிருஜஞவிஞிதஃ கொாதீவஸாகூஜீவஸாயீஸுாஜஜுகுகுவாகூஷவுவாதீவஸ
ஜதிருஜகுவுவஹஜஜுஸுயுாஸுவதம்” ஜதாஞிகளேயிங்கே யநா
வஸயிபபது. உறறுரோகளேசசெயவேணுமென்கிறதறகுத் தாதுபா
மருளிசசெயகிறரா (சிலரென்னேயி தாஞியால) உறறுரோகளேபழிப
தேபணுமெனகிறதறகுத் தாதுபாடருளிசசெய்கிறரா (கூரூயிகுகு
மவர்களிவி தாஞியால) உறறுரோகளளைக்கிங கெலலா நமென்று
ளணேனங்கினேயாதாரைரயும் நாமனைக்குவெய்யாக்களாக நினைத்தி
ருபபேமனன்று கீழசசொலலியிருகக, உறறுரோகளுகுகுறறேறணும்
யாமனெனகிறது மொருமாணமோவெனண? விதுகுத தாது
பாமருளிசசெயகிறரா (கூநருவருயொஜநரி தாஞியால) என்
னேபறியாதாரை நான் வெய்யாதகளாக நினைதிருசகுமதநனை
ளணேனயறிநதவர்களுகுகு வெய்யாகூாதீருமும செயுவேமனன்னை
யாமொருமாணாயிகூருமுணடெனறு கருத்து, உற்றாரிவிமாயனன்கி
றதறகுத் தாதுபாமருளிசசெய்கிறரா (எதநனேயெனுமி தாஞியால்)

ஸ—யென்றுசொலலாநிறகிறுள என்றுவடூாகுமாம் யானேயென்
ஞும - வுவூம் உறறுரோகளே - என்னேயாரூயித்திருபபாகளே அ
ழிபபேனும் - அவர்களுகுகு வருயொஜநாஉதாரமாவியுணடாஞுல
வருயொஜநாஉதாரதனைதக கொடுதிது ஊவுயுாவுாரவஸிதராய்பப
ண்ணுகிறவனும், யானேயென்னும் - வுவூம். உறறுரோகளுகுகு -
கூநருவருயொஜநராயென்னே யாரூயிதகாகு, உறறேறணும -
வுவுவியபொயாகூாதீரும பணணுகிறவனுமா, யானேயென்னும -
வுவூம். உறறுரிவி- உறறுரிலலாதவனன தன்னேககிடடிஞரிலலா
வு

மூ—றகுகெ்தேலோ* வுறறாகடகென்செ:லவிசொல்லுகேன்யா
னுறறென்னுடைப்பேதையுரைகினறனதே* ॥எ॥
உரைகின்றமுகுகடபிரானயாதேனையென்னு முரைகின்றதி
னு—ஹ்கினைவ னவெஸித்தாலே? ாடுபடு கூதூஷவா
லவெயான வென்மகளசொலலுகிறவறறை உறவுமுனறயாரான
வங்களுக்கென்னபாசுரத்தாலே சொல்லுவென்நாவென்கிறாள்॥எ॥
(உரைகின்ற) ஜமகூபூயாகராக ஸாவுஙகளிறசொல்லப்
படுகிற வதஃஜிஃவஷூஜிஃவரும் நாணிட்டவழக்கென்னுங்கொலோ

இ— உறறென்னுடைப்பேதை என்கிறதறகுத் தாதூயஃபரு
ளிசசெய்கிறார் (ாடிபட்டிதூ)ழியால்) உறறாகளுக்கென்கிறதை
யுரைக்கிறா (உறவி.தூ)ழியால) ॥எ॥

*எட்டாம்பாட்டு *

இரண்டரைபாதத்துக்குத் தாதூயஃமருளிசசெய்கிறார் (ஜஹ
ஜிதூ)ழியால) உரைக்கின்றவென்கிற வதஃஜிஃவிஜிஃஸாத்துக்குத்

ஸ—தவனை, தன்னுடைய வுராஜிவஸுணாஜிகளில கூஜிஃவுமுமு
றிவாரிலலாதவனை என்றபடி. மாயன் - கூஜூயஃஹ்சி சினைவ
ன், வநதேதறக்கொலோ - வந்தாவெஸித்தாலே? என்னுடைப்
பேதை- என்னுடையவோவெயானவள், உற்ற - நன்றுகவுஸரி஫
தது, ஸஹஜஜூணங்களை யுளளரைக்கண்டென்றபடி. உரைக்கின்ற-
சொலலுகிற வாகூஜுங்களை, யான - நான், உறறாகட்கு - வெயஃ
க்களானவங்களுக்கு, என்சொலலி - என்ன பாசுரத்தைச்சொல்
லி, சொலலுகேன் - சொலலக்கடவேன், இவளசொல்லுகிற வகூஃ஫
ங்களை யென்னுடையவாகூஜுங்களாலே யுவவோழிக்கமுடியாதென்
றுகருத்து. * * * ॥எ॥

உரைக்கின்ற - ஸாவுஙகளிலே ஜஹகூவூயாகஙகசசொலல
படுகிற, முக்கண் - தீரிலோசஹனை, பிரான் - வுஹமாவிகுவ
காரகுனை ஸுஜூனை, யாதேனையெனனும - ஸுஜூஸரீரகன் ந
தேனையெனறுசொலலுகின்றாள் என்றபடி. முககணபிரானென்கிற
விடத்திலணகாரவகூ பகாரலவெரே டகாரமெஜஸ். உரைக்கி
னற- ஜஹகூவுஷூஜூகெஷாவுஸுஸாணஙகளிலே சொலலபபடுகிற,
தினைமுகன- ஜிகூவுஜூகூஜூவென்,வதஃஜிஃவென்றபடி யானை

ழை—கைசமுகன்யானேயென்னு * முரைக்கின்றவமரருடையோனென்
யென்னு முரைக்கின்றவமரர்கோன்யானேயென்னு * முரை
ககின்றமுனிவருமயானேயென்னு முரைகின்றமுகிலவண்

ரீர—கூடு கைவழுள்ளத்தினையும் பேசினலும் பேசிமுடிகைவொண்
ணைதவழ்கையுடையவனு வெஸிசித்தாரேனுகூகிலோகூமனே பேசைசை
பரேசமதுஞ்சிசய்து ஊரேஷவிலையுமன்றிகேயிருக்கிற விவ்
விலுகூவிலெண்யான பெண்பிளைக்குபபிறரத வலவஸாஜத்தை

இ—காதுபர்மருளிசசெய்கிறா (கூடு கைவழிதரஷிபால) முகி
லைவணனனெனகிறதறருக காதுபர்மருளிசசெய்கிறா (அழ
கையுடையவனெனறு) உரைகினறவென் கோமளவென்கிற
டதநில உரைகினறவென்கிறவடதநுக்குத் காதுபர்மருளீக்
செய்கிறா (கூகிலொகூழி தரஷியால) கோமளஸாவைத்துகருக்தா
துபர்மருளிக்செய்கிறா (ஊரிவெ தரஷியால்) ஏண்ஸாவைத்தை
யுரைகிறா (விலுகூவிலெண்யானவென்று) கொடிகவென்கிறவிட
த்தில வடவழியானது வடவைம்யழாதிரவாமன்றிக்கே வம்வைடயி
பர்ஞடாப் இவன்பக்கலவவஸாஜத்தைச சொலலுகிறனதன்கி
றா (பெண்பிளைக்கி தரஷியால்) உரைக்கின்றவுலகத்தீர்கவென்

ஸ—யென்னும் - வதுரஷ்வவனாரானேயென்று சொலலுகிறவள்
ன்றபடி. உரைக்கின்ற- வடவுவெகுநவாரானங்களில்தல சொல்
லுகிறா அமரரும், தெவர்களும, உகூகாஸாவாதி தெவவஷிகூறு
மென்றபடி. தத்துகூடுகாரஷ்வெகுந சொல்லபபட்ட கூஹ்யாதி தெ
வர்களுமெனனவுமாம், யானே யென்னும - தத்தெவஸாரீரகூ
னும நானேயென்று சொலலுகின்றளெனறபடி. உரைக்கின்ற- "நீ
கிரிந்துகூடுதாரு" ஐதரஷிகளால வடகூகிகப்படாகின்ற, அ
மராகோன் - தெவெந்ரன், யானேயென்னும வடவு. உரைக்கின்
ற - "தெவவஷிகணாஞநகாரஷு" ஐதரஷிகளால சொலலபபடா
கின்ற, முனிவருமை - ரிஷிகளும, யானேயென்னும் - வடவு. உரை
ககின்ற சொலலபபடாகிறகிற' சொலலிமுடியாதபடியிருக்கிறவ
ரனெவென்றபடி. முகிலவணணன் - நீலமேகவணரன், ஏறக்கொ
லோ - இவளபக்க லாவெஸித்தாரோ, உரைக்கின்ற - மொகொதீ
ர்ரங்களான வாலெகீர்சசொல்லாநிற்கிற, ரன் ? இதனைபபார்

ஆ—ணீணறக்கொதீலா * வுரைகின்றவுலகதீதாகுகென்சொல
லுதீக வுரைகின்றவென்கொமள வொணகொடிக்கே* ।அ।
கொடியவினையாதுமிலனெயெனலுகுகொடியவினையாவேலும்

ஆ—செலலுசொலலு ளன்று நிரனேரமாகசுசொலலுகிற வுள்
கீகரானவுங்களுககு எதென்றுசொலலுவேண்டானென்கிறள் ।அ।
(கொடியவினை) கூடிவரவுரை நலியுமாபோலை நலியக்கட
வதாய் சொடிதானகூடிவுக வெனச்சொன்றுமிலனெபென்னும்,
துவை நானிட்டவழகுகெனறும், வுகீகூரிர்க்குகொடிதான

இ—றதற்குத் தாதுயபமருளிசசெய்கிறா(சொல்லுசொல்லிது
தியாலை) * * * ।அ।

ஒன்பதாம்பாடடு

கொடிய என்கிறதறகுத் தாதுயபமருளிசசெய்கிறார் (கூடி
வரவுரைஇ தாழியால்) கொடியவினையாவேலுமென்கிற வாசி
நாயிகாவாணரவுத்துக்குத் தாதுயபமருளிசசெயகிறா (அவை
யிதாழியால) கொடியவினைசெயவேலுமயானெனகிறதற்
குத் தாதுயபமருளிசசெய்கிறா (வுகீகூரிவாகதிதாழிபால)
ஓருபடியென்றது — மங்கூவஸ்வாவம் யயாவவஸ்டி கமாயிருகக கீ
தீ தீ உ ஷீ ரா கூவஸ்ரா தீ வஸ வ ஹ ந ந ஸ வத்தாலே என்றபடி

ஈ—னை, கோமள-வா கூ ரா மெயான, ஒண் - வா நு மெயான,
கொடிக்கு - இ ரி திகரு, வா கூ ரா இ ரி தேபோலேயிருககிற
விவரநக்கு வந்தவவவாசஙகளை யென்றபடி. உரைக்கின்ற -சொ
லலுசொலலென் றெனனேனகுறித்துசசொல்லாநிறகிற, உலகத்
தாக்கு - இளகீகூரான் வுங்களுககுளனசொலலுகேன் - எனனை
சொலலக்கடவேன. * * ।அ।

கொடிய - கூரிரங்களான, வினை - கூடிங்கள், யாதும்-
ஒன்றும், இலனேனனலும் - இல்லாதவன் நானென்றுசொலலா
கிறக்குமை, "உரோகூடிணிமிவதி" என்றவன்சொலலுகிறதனை
க்சொல்லுகிறனென்றபடி. கொடியவினையாவேலும் - கூரிரக
டிங்களாகிறவலும், தத்தத்தா வுரோ தத்தீவுகாரகூறகிறவ
லுமென்றபடி. யானெனன்னும - வுஷடம், கொடியவினை - கூரி
ரவாவங்களை, செப்பவேலும். பண்ணிவிக்கிறவலும். வுகீகூரி

ரு:— யாதேனுமென்னும்* கொடியவினைசெய்வேனுமாயானே
பென்னும்கொடியவினை தீபமேலுமாயானேயென்னும்* கொ
டியாணிலங்ஙகைசெற்றேனுமாயானேயென்னும் கொடியபுள்
ளுடையவனைறக்கிகாலோ* சொடியவுலகதீதாகினைவையென்

ரீ:— வாவதன்னதுனிளப்பேனுமாயானென்றும், சூநாகுகுரூரகருக்
நெழுகான வினைனைத்தீப்பேலுப் நாளானனலும், கொடியாணி
லங்ஙகைன்ய ஒருபடியழித்தீதினென்னும், வுதீவகஷத்துக்குக்
கொடியனுனை பெரியநிருவழ்தையை வாஹமாகவுடையவன் வர
தேறினதேனோ? இபபடி படுகைசுத்தீடானவாவதன்னைதப்பண்ணினனென்
னுடையமகளுடைய ஒருபபாதுனைசொல்லுசொல்லுனென்றுமிகவு

இ—கொடியேனென்கிறதற்குத் காரணமருளிசெயகிறா(இப்ப
டிபடுகைகதீயால) இதபபெண்ணினுடையமாகங்களைக்
காண்கையாகிற விபபாடுபடுகைகதென்றபடி. கோலஙகளேபெண்
கிறனையுரைக்கிறா(ஒருபபாடுகளையென்ற) வங்காநவுதீகளை
யென்றபடி. மயலஅுவாவாஙகளைசசாலலுனகையொழிய வேறிரு
ன்றுமறியாதிருக்கிறபடிகள் யென்றபடி கொடியவுலகதீதாகதென்

ரூ—க்கிதிமஹஷீ. யாதேனனன்னும்- வஷீமகொடியவினைதீபட
பேலுடையாதேனனன்னும-வஷீம், சூநாகுகுரூரக்கென்றுமஹஷீ
“மஹாகஷயிஷ்யாமி” எனறமன சொல்லுகிறதனை சுசொலலுகிறுளை
னறுகருகது. கொடியான - சூதீகூரனான ராவணனுடைய, இ
லங்ஙை. மஙகையை, செறறேனும் - அழிதீதவனும, யானேயென்
னும - வஷீம் கொடிய - ஸாதீரக்தருசசு சூதீகூரனை,
புள்ளுயையடவன. மாயஜினயுடையவன, எறக்கொலா? இவள்பக்
கலாவேஸித்தானே, சொடி - உதைதீபோலஸாகூரனெயான,
இது மகளுகது விஸாஷணம் கொடியேன் - சூரனெயான,
கூளையுதனதையுடையவளான என்றபடி. இவருடைய வுலஙகு
ளேப பாரசுபபணணின சூரனவாவஙகளை புடையளானனனனு
படி. என்-எனனுடைய, மகள-பெணணுடைய, கோலஙகளினை-
ருபபாடுகளானவினைவகளை, கோலம்- ஒருபபாடு, அதாவது- வன
கதானகமும, இதவனகதானவுதீகளை என்றபடி. வேறென்னை
யுமறியாதே வலிவை-ஸாதன் செய்கிறவற்றையெல்லாம தான்செய்து

மூ—செலலுங்கனவிகாடுபெனவிகாடுபெணடகளதெரலஙகளஇ

தேரலஙகளசுவாகமுடையாமெனபெனறு தேரமெனற

சுமுமபாதனபென்றன* தேரைதிகழ்மோக்கமுடையாதென

ஷ—மலிறை வுகமுருகதிகன்னனறு தெரலுஞவினைனர்கிறனர்.॥

(தேரவந்தெரள) கலபபறற வாவாரிவபுடான மூமுமு

வாவமமயதினறிகதே உரவேமபுன நாகமும சுடாரிவுஞ்ச

வாவாரிவபுமான திராஷமும சுதிர்காமுமண்டாக மதவாதி

இ—கிறதறகுத காதுபர்மருனிசெய்கிறர (தெரலுதொலவி

கூராழிபால்) ।கூ।

* பதாம்பாடடு *

தேரலங்கொளன்கிறதறகுத காதுபர்மருனிசெயகிறர்

(கலபபறறவி கூராழிபால) கலபபறறவினறது - உரவோவமமுஞ

மானவென்றபடி. தேரவே னெனகிறதற்குத காதுபர்மருனிசெ

பகிறர (வாவமமயதினறிகூராழிபால) தெரலதிகழனகிறதறகுத

காதுபர்மருனிசெயபகிறர (சுவாரிவுஞ்சு கூராழிபால) தேரலங

கொளருபிரகளுமன்கிறதறகுத் காதுபர்மருனிசெயகிறர (சுதிர்கா

ஸ—தாகதசெலலுகிற விருதவரகோளனைக, தெரடிய -

சுரிவிதிருகாரன, இவள வாஹாகம நமகதறிய சுமாரூ மெனறு

மிடமறியாமே இதனசெரலுசெலலுமென்று வொயிதகிறவர

ளான எனறபடி, உலகுதனாகத - ஙளகிகரான உயகளுகத, எனை

செலலுகேன் - எனனவாசகருசெலலுகடவென, ॥கூ॥

தேரலங்கொள - தேரலதனைதகொணடருகதி, தேரலமை-

மொாலுநகுமு, மொாலுநகுவராமிடான வென்றபடி. வாவாரிவு

மானவென்னத சுவாதகமுமு-வுமுர்புமு, பாமெனனறுமு- வுமுர்பு

வுவாவாரி பகுறுமு நாமெனனறுதிருமு வுமுர்புமு மிறுவா

றதயா தேவுமுகுறாயி நவுதாவி தூராழிக மெனகிறனன்றபடி.

தேரலமில-மொாலுநகுமுடிலலாத, உரவோரிவுமான வென்றபடி,

நாகமுமயாதெனனறுமு - நாகாவுவுரவோவமாரிவுகளுமு நாமெ

னனகிறுன, உரவுமு மிறாரதயா மிறுவாகுறாயிநாதிக

மெனகிறுனென்றபடி தேரலநிகழ - மொாலுநகுமு விளகுகிற

நாரதிராபவாவாரிவுபயனமென்றபடி தேரசமுமு-தெராகுழுட,

ழ—யென்னுங்கோலநெகாளநுயிரகளும்யானேயெனனுங* கோ
லங்கொளதனிமுதலயானேனயெனனுங கோலநெகாளமுகி
லவண்ணனெறகமிகாலோ* கோலஙகொளருலகததிகமென

ஆ—ஸரீரஹரவெஸமுடணணககடவ சூதாகளுமவிவிதரகா
யஜ நஸமகிபாலவிகயான வரகூரகியும நானிடடவழஙகெ
ய்ற்று சொலலொனனாள, வதிவாகு ஹுணஹாணாதகுறைய விலவி
ட்டுமன்னி ஒஸஙநீபமான கேவைமபோலேயிருகிற திருநிதகதை

இ—நாஹுணஸுதாழியால) கோலஙகொள தனிமுதலெனகிறத
றதுதாகுயஙடருளிசசெயகிறார் (விவிதரகாழியால) யா
னேயென்சிற வாதாநாயிகாணுதாதுகுத தாகுயஙடருளிச்
செயகிறார் (நானிடடவழஙகிதாழியால) கோலஙகொளமுகிலவ
ணனெனன்கிறவிடதநிலே கோலஙகொளனென்கிறனைத வஸவஜி
ஸஷணமாக்கி யதுகுத் தாகுயஙடருளிசசெயகிறா (வஜி
லெதாழியால) இதுமுகிலுக்கு விஸஷணமாகவுமாமெனறு நி
னைதநிதுக்குத் தாகுயஙமருளிசசெய்கிறார் (விலவிட்டிதாழியால)

ஸயாதினைன்னுமஙிகூதாவெ,, இவாடநஸரீரகுணநாதனெயென
றுள, இகூஷமும இஸரீரதயாதிகமகுயாபதவஸதாவஸிகமென்கி
றுளென்றபடி. கோலஙகொள-கோலஙகூனகுகொளளக்கடவர்களா
ன, இஙகு கோலம - வெஷம, வஸதுவிலாஷதம மின்னுமநீலவண்ணமாகிற கோலஙகளையுடைய்தா
ன; முகில - மேகதநிறமுடைய, வண்ணன - வண்ணமபோலேயி
ருகிற வண்ணமுடையவன், வருகெனலோ - இவளபகலாவெயி
தாலெறபன - பனனிரணடுயவளாயன, போலெதிழ - அழகு
விளஙகுகிற, கலியாணகுணதயான வென்றபடி. கோதைகூநதலுக்கு

மே—மெச்சலலுதிகனமெகாலநந்தகடழுமெயாலைதியெனகூதகழுங்கெ* ॥

கூநதின்மலாமஈனைக்கசுமணமடூநைதகதெஇ குலெவாயாமெகா

ழூநதுகதிம

அ— யுடைபவன வநதிநிறுமேறு? அழுகியமாகணையபுட யுமிதழு

தியைபுழுமடுப எனமகளநகநுபபிறநத கூவமெவழுகனாகமிடனைகபபி

லெ ஒருபபடாநின்றுளள வுலகதநிரகிகயுந் தெலெலுதிவமெனன

கிறாள. * * * ॥யி॥

(கூநதலை) கூநதலமவாமஈனைக்கசும் மணமடூநைதகசுமு

குலவாயாகொழுநதுசுமு தெளவுன்றனினை கூநாகாரதகாலெ

இ— தெலெநதிகழுதிசானைத யெனகிறனைபுனைரகசுறா (அழுகி

யுமிதுாழியாலை) கூநதலென்கிறனைபுனைரகிறா (மயிராழுதியை

யுமிதுாழியாலை) ‘யி॥

நிகமனம

வாய்நதவெனகிறநறகுந கநதுபமருளிசசெயதிறுந் (கூநா

ஈ— மாலையையும மயிராழுதியையுழுடையவளான பெணணுகநு,

தோதை- மாலை, கூநதல- மயிராழுதி, கூநதலுக்கெனகிற விடநதில்

வழஙியமாயசாதிவாபரனநிகதெ வாலையிவயமாத மஉ

நாவமெயுகளாசசெலலுகிறது இநத பெணணுகுபபிறநத கவ

லெகளை பென்றபடி. இதுசுது எனசெலலுமெனனென்றதோடகு

யம. தெலைமெகாள - வனகதாமிகவுதலைதக செலலைபுருகிற இ

வள - வுதிராஜஙகளை கதெடனைகசுது வனகாமெறெகளாபபிருகதிற

வெனறபடி. தெலைம ஒருபபாடு, அதாவது வனகதாமிகவு. உலக

நதிராகசு - வளகிகூரானவுங்குளுகசு, என் செலலுதெனை - மன்

னனைதசெலலுதகடவெனை * * ॥யி॥

கூநதல - “யாரிழுசெயபூஙகுழலாள” எனகிறபடியே வாலை

மயனைணவறுகதுகூட வரி தலைதபுனைடிகசததகதாமபடியி

முடியையுடையவளான, மலைபடுனைகதெட- தாபனைடபூவிலை பிற

நதவளாய இநதியுளளவநவாரைவயான இதெதிசசுட, மனைத -

யாவதி. மனமடூநைதக்கும ஸ்ரீவதிபரிடியகுமபடூநைத-

பெணை, குலவாயா - வளசுகாரியபூ வாதிசசான மாலைவாகசசு

ழொழுநதுசுட - பரிதாவாதிசெயான தீவாபரிடிகசும,

மூ— சின்னறன்னை * வாய்நெடிவழுதிவளநாடனை நனறுகுருகூர்
ச்சடகோபன்குற்றேறவல்செய்* தாயநெதநெதிழுமாலைபாயிதது
ளனிலவுபுலோபதுமவலலாருலகில்லெபநதிபெருஞ்செலவு

அ— கிடிணமனனுருருகூர்ச்சடகோபன வாவாவெகுகையடூப்
ரூராப்நதுசொனன ஆயிரநதினிபபதுமம வலலவாகள லொகத்
திலெலாருப மொனடாடுமபடியான பெருஞசெலவதனதையு
டைபாய் பூமிவெலலவாநஞ்சு வியமானவுதிபணைபடை

இ— கூரெதிராழியால) எபநதமென்கிறநறுத காதுபடமருளி
ச்செய்கிறா (எலலாருழி திராழியால்) பூசிகக்நாறறுகளெனகிற
நறுகுத் காதுபடமருளிசெய்கிறா (வியமானவிதிராழிபால) ॥

ஈ— கெழுபனைநினை - கழுமலமெனவூர், — உஜ்ஜயினி கிமொஷம்.
இதுக குறுநதேறவிலனகிறமேதாடே கஜபம-வாயநதி-கிடிஞனவரான,
கநாகாரத்தாலே ஸுபெடபாரஜனகிடிஞனவரான மெனறபடி.
வாய்கனக-கிடுனெக வழுதிவளநாடன— திருவழுதிபென்று திருநாமம்
மாய் ஸம்பெடுகுமான திருநாடனையுடையவரான, வளம-ஸம்
பதது, நாடுனடையவனெநாடன் மனனுருருகூரசடகோபன - ஸ
ஸ்ரீமானெதிருநகரியிலே ஸம்பெகாவரானவர, குறமேறவல - சுஜ
ஸ்ரமமிலெகொகுபடுஙநரென மென்றபடி. செய்து, ஆப்நத - ஆராயநது
சொன்ன, தமிழுமாலை - தூநீபஸாநுஸுபடுங்களுனடைய, ஆயிரதது-
ஸஸாஸ்ரத்திலே, இனைபதுமோர - இனைபதுமொருபத்தோமெனறப
டி, விலக்ஷணமான மெனறபடி பததும - இதுஸாகுதனைபுமா, இ
னைபோதுமவலலார் - சுஜபடுநதாடே அறிநதவர்கள, உலகில-
உலகததில, ஏபநத - எலலாராலும் ஸ்ரீஸஸாஸஸாஸுகும்படியான,
ஸாஸ்யமானமெனறபடி பெருஞசெலவதனதாராய் - பெரிய ஸம்
பதனைபுடையவராசொலாய, திருமாலடியாரை - ஸ்ரீயபதிகநு ச
ஸாம்ராஜ்யமான ஸாஸ்ரஜனதாகளை பூசிகக - ஸமஸ்தாஸுபதிபடிக, நோற்
றாகள - ஸாஸ்ரபரணனினவராகளாவர, ஜ்ஞாநபிரபுதிகளைதது க
கனபுடைபவராசொலாயகதாணை இநதிருவாயமொழிபாடுபிறடைய
வகடுபாடாகிகளாசொலாய ஸ்ரீவைஷ்ணவராகளை ராஜபடிசபரிபறுவா
னென்றபடி— ராஜபடிகபரிபறுவதெனறபடி. யதா - வேஷ்டிஸ
ஜூசினைபுடையவராயக்கிடனறி ஸ்ரீவைஷ்ணவராகளை ராஜபடிக

ழு— ததராய்திதிருமாலடியாகளைபடூச்சகமீராததாகளே *॥

ஆழ்வாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ர்ஷமரன்கிரீள. ॥கஅ॥

திருகருநகைபபிரான்பிளளான்திருவடிசரீளசரணம்.

ரு—பபெறுவரென்றபடி * * ॥கஅ॥

ஜூராநிவெராஹராநரூஷாநரிஸகயிரீஜிஇதாஞ்

ராதாநரூஜிஹாரிஹூபிகாயநஜீ.

ரீஜிஇவாஹுஷிதாதயாரூராநரூஷாவஹி.

(கடலரூலம்.)

ஹுஷூபுகுவாலெஜுஜுர்மதரூா ஹுசுமுவியகுவாவதர்க

கெநஹுர்கா தேயர்ரூிகெநகூதரூஜாணவொர்த

ப்ராஹுர்ஹாராவொகூபுதஜூ । விஹுலெம்டுஜுராஜா

ணாலெரூஜீஹுஜுநஹீர்தகபாலுஹுரூஜுஹுரூஹாவர்

ஹுஷூதிஜுர்நஜுர்ஹுலநாலெரூஜீ வரூஹுரூர்ரிஸிஹம்

ஜுஜிலொயெரூzஹுஹாவி ॥நிசா॥

(ஹுஷூபுகுவாலெஜுஜுர்மதரூா), கடலரூலமிரூாழி - ஹுரிஜீ

யிலுடைய ஹுஷூபுகுமியகூபுகுவாவிகளாலும், (ஹுகுமுவியகுவாவ

தர்குகெநர்) கறுகுகலரியி ரூாழி-ஹுவர்விஜெரூாதாஜுகுகுவூபுவூ

தரூாழிகளாலும், (ஹுரி தாஜுயர்ரிஜிகெநர்) கரூண்கின்றநிலமிரூாழி-

வூபுயிவரூாழி ஹுரி தவெறுகாஜுயர்ரிஜுகுத்தாலும (கூபுதரூ்ஹாரா

ணவொராசயா) செய்கின்றகிரியிரூாழி - ஹுரி தலவிஷரூ்ஹுதர்ஜீரா

நரீ்யா வூவதர்குகுகாரியிரூ்குவாவிகளாலும, (ஹுரிஹாரா

வாகூபுதஜூ) திறமபாமலிரூாழி - ஹுரிஜிஹாராநிராகுராணாழி

களாலும. (விஹுலெம்டுஜுராஜாராணாலெரூஜீ) இனவெய்மலேபே

நதிணிரூாழி- மொவயர்ரிநாஜாராணவூபுஷிஹுமாணஜுஉர்நாழி

களாலும, (ஹுஜுநஹீர்தகபாலு) உறரூாகளெனகஜிரூாழி - கூபுரீ

தஜுநஹீர்தகுவாவிகளாலும, (வெஹுரா்ரிஜுர்ஜுர்ஹுரூஹாவாஸ்) உரைக்

கின்றவிரூாழி - வெஹுரா்ரிஜுர்ஜுர் நிவர்ரிஹாஹகுகுவாவிகளாலும்,

(ஹுர்ஷுஜிர்ரிநுர்ரிஹுஹாலெரூஜீ) கொடியவினையிரூாழி-ஹுர்ஷுஜுர்

உரை — தா — நிவாரணங்களாலும், ஜகிஸாவைத்தாலேமேனிறபாட்டில் 'கோலங்கொள்" ஜகதிபாலே சொல்லபபடுகிற ஸுஹாஸுஹ ஹஹமயபூஜகஸ் ஸாதிக்கபடுகிறது. இப்படிகளாலே எம்பெருமான் ஸ்ரீமாவிமாகளநுகாரித்தநுஹவித்த கூரத்தாலே "கடல்ஞாலம்" எனகிற ஜஸகத்திலே ஆழவாராலே சுவாமஸ்ரீ பியாலே சுநுஹவிகபடடாளனக்கிறார். ॥ருச்॥

ஸ்ரீமதிகநிமஜாகஜகவாகெஜசிகாயநமஃ.

ஆத்வாதிருவழிகளேசரணம

ஐநதாம்படதிலஆழ்ந்திருவாய்மொழிமுறநிறஅ

எழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நேர்நேரன்பு) இப்படியெமபெநமானுடைய வாஸ்ரவ்ய ஸ்ரிவெமஹத்த ஸஸிவெஷ்ணவையெஷ்டிகளை சுநுகாரித்ததினாலும் ஓர சுவஸ்வாஜெஜஹஜாநரான ஆழவார் தன்னவிஷ்ணுசித்து நானீபபாடுபடி நிறகசெசப்திது

எழாந்திருவாயமொழி

இ— செயபநனிவாயிளமானென்று சொலலும்படி ஸஹவஜுநுகூர் ரத்தாலே வாஜ்ஞாஷஜவிஸயிலேபோலே ஆழவாருக்கு ரஸஸி ஸஷம்நடகநிறதாக கீழக்திருவாய்மொழியிலே சொலலியிருக்க-இத்திருவாய்மொழியில் தம்பேணுக்கருளா? யென்றும், எஙகெய்தகூவுவனே?என்றும், அடியேன்தொழவருகருளே? என்றும், அடியேனை அநறேலே?என்றும், இதனை கூபபிடுவானேனென்ன சுவதரிபபிகிறார் (இபபடி உதாஹரியால்) ஓர்ஸ ஜ்வைமென்றது - ஒருஷ்டீகையென்றபடி. அதாவது:— மேலஸவஸாஜ்ய வராத ஸ்திதியானஸுவதனதையென்றபடி. சுநுகாரத்தாலே கீ சுகாயதோதரத்திலே ரஸமுண்டானாலும் ஸாயிபானரஸமஜஹி யாமைபாலே ஸவஸாஜும் சுயிகுமா யிபபடிகூபபிடுகை ஸுஹத மென்றதாயிறறு ஆனாலும் மாசறுதோதிதுடங்கி நாலுசிருவாய்மொழிபளவும நாயிகாஸாஜவிநு சுநுலவ்யதீமாய்நடகக ஆதிலே ரஸாதிஸயமுள்ளதாபிருந்த அர்த்தீகின்றபடியே நிமமுடையது

ரூ— நோறற நோனபுலெணணாறிவிலெனகிலுமினிபுன்சொனவிட்
டானறு* மாறறகிற்கினறிலெனரவினசொனபம்மானே*

அ— என்னை எம்பெருமானுவகூதிதநிநகிறது வஷம
ஸ்ரீவஷோவாயாரகவ கஜ்மியொமதூநிபாம லகஷ்மியொமக்க
ரிலலாணம்பாகாதே பென்றுபார்த்து, எனக்கிலைவயொன்றுமில
லேபோலகிலும நிரவயிகமொழு வசனஞ்சொனநதவுன்னைவிட்டு

இ— பாசுரமாகபபேசுவானேனென்ன கூவகாரிபபிகிறார (தன்
னைவிரூவதிதகாழியால) என்றுபாதநிகை மேல் முதறபாடுகுவாவ்யாகம். கஜ்மியொமெதாழிவஞ்ச
னாலே நோறறநோனபிலலன் நுண்ணறிவிலெனகிறதினை
கஜ்மும்ஜஜ்மம. இதனாலிதநிருவாய்மொழிக்குநீநமாணவு
கமென்கிறமஹாபூணம்வரகிவாதருமென றுவரதிதம். *

* முதறபாடு *

ஆகிலுமென்கிறதறகு தாதபரமநுளிசெயகிறார (என
க்கிதாழிபால) உவாயங்களினானறுமிலெனபோல நமமை கூம்பீ
காரிகதசொலலுகிற தெனதாலெனன்ன? உனனைவிடொன்று
மாறறகிறகின்றிலென் ஈதாழிவாகாஙகளிலே காஜ்மிவரதங்க
ளானை வெகதாகதனைக்காடுகிறார (நிரவயிகெதாழிவாகாஙக
ளாலே) ஆகிலுனென்றுமாறறகிறகின்றிலெனனகிறதறகுத்தாதபரம

ரப— நோற்ற - கூநாவஷிகபபடட, வைவஷதயமாபபடி நனறாக
கூநாவஷிகபபடட எனறபடி நோனபு - வரதங்களை, யதிரங்களை
என்றபடி இலெனை, கூஜ்மியொமமெனகது உண்டாயிருககிறனல்
லேனைனறபடி நுண - வஸுகூஷமான, அறிவு - ஜ்ஞானம, இலென்-
ஜ்ஞானமெனமுமம எனகதுஉணடா யிருககிறதிலலை யென்றபடி.
இஙகே ஷகதியொமமிலலை யென்னுமிடம கிடவொநநரரகாயவஷயம்
ஆகிலுமம - எனகதினை ஒனறுமிலலாவிடடாலுமம, இனி - உன்னு
டையஸுவரூபதனை அறிநதிபின்பு, உனனைவிடதி - நிரகீரயிலலா
மலனை உன்னைவிடி, ஒனறுமம - ஸரவஷததிலும, ஆறற - வஸஹிக்க,
கிறகின்றிலென் - மாடடுகிறேனிலலை, அரவினணை - வஸவரதநதிலு
டைய ஸமபநதத்திலே, அரவு - வஸவரட, அணை - ஸயநம. ஸரவஷஸ
மபநதத்திலே இருகிறவெனறபடி. அமமானை - வஸவரஷ்ணுவை,

ஆழ— சோறுதந்தமரைசென்னெலூதுமலாசிரீவரமங்கலநகர்* வீற்
றிருந்தவெந்தாயுனகுமிகையலலேனகேசு* ॥க॥

ஆஅ— ஒருபடியாலும் நான்யாசிகசமாடடாமையாலுமுன்னடியே
னவிஷயீகரிகனகாகநீ சிரிவரமங்கலநகரிலவந்துபுகுந்தருளி
கையாலுமுனகுகடமையான நீ விவகாதானை போகடுல இழவு
உன்னதாகைபாலும் அடியேனுப பொகடடருளவொண்ணாது,
ஆகையால அடியேனை விஷயீகரித்தருளவேணுமென்கிறார், ॥க॥
(அகதாறறேனலலேலென்) உன்திருவடிமலாகலாப் பெறாதே

இ— மருளிசசெய்கிறார் (ஒருபடியாலுமி சாஸ்தியால) சிரிவரமங்
கலநகர் வீறறிருந்தவென்கிறதறகுத் தாதாயுமருளிசசெயகிறார்
(உன்னடியேனையி சாஸ்தியால) எநதாயனகிறதற்குத தாது
யுமருளிசசெய்கிறார் (உலகதமியையி சாஸ்தியால) உனகதுமிகை
யலலேலனகேகென்கிறதறகுத தாதுயுமருளிசசெய்கிறார் (அடியே
னைபபோகடடருளவி சாஸ்தியால) ॥க॥

இரண்டாயிரபாடடு.

அகதாறறேனலலேலனென்கிறதறகுத தாதுயுமருளிசசெய்கி
றார் (உனதிருவடிகலாபி சாஸ்தியால) இகதாறறேனலலேலனென்கிற

ஸ— இதுஎநதாயெனகிறதறகு விசெஷணம சேறறு - சேறறுநி
லங்களிலே, ஜலஸமிருதமான சேறறுநிலங்களிலேனறபடி. தாம
ரை - தாமரைபூவினாலே தொடுக்கபபடட, தெனனை லூடு - நீலாரங்க
ருடையநதியிலே, சென்னெல - நீலாரமம, சிவநதநிலல, கவுமாம.
ஊடு - நடுவி, மலா - விகசிதமாகிற, சிரிவரமங்கலநகர் - சிரிவர
மங்கலமெனகிற திருநாமத்தைபுடையதான திவ்யதேசதிலே, வீற
றிருந்த - விரும்பிதானறுயபடி பெழுநதருளியிருநத, வீறு - உலக
ஷாமை வயிவஹாரசகரவரதிதவமே தொறறுமபடி எழுநதருளியிருநத,
எநதாய - உலகுயாதீரு? இது லாலிபபாயவிபரமாயி, உனபுதல்
வனெனனுமபடியாலாதி உலகு லாதியாலைகபாலே எனனைவிட
லொணணாதென்று சுவீகாரமபண்ணி அகதி - புகலிடமாக
கீழநதிருநத இடைநதிலே, உலகு மிகையலலேலென் - உலகு வெறி
ஹாரிகையலலேலா, உனனுடையபுகலிடமாகையாலேலா சுதநதாரி
நானறபடி, எனனை சுவீகரிதததருளவேணுமென்கை, ॥க॥

ப - கு - தி - ன - டா - உ - அங்குறநீறனல்லேன். அகஇ

மூ—அங்குறநீறனலெலினங்குறநீறனலெலுவன்சொகதாறுமவா
விலவீழுநதுநர்* னொஙுற்றநீறுமலெலினெயனகசெநுவம்
மாதினை*

னூ—னலெமிலென, பெறுமகதகநிடானஉவமபழுனடபனலெலின, உ
ணவினகதாறுமாவில வீழுநதுநாணினிமிலாறவாயமநவதிதக

இ—தறகுதகாதிய-மருவினிசசெய்ற (பெறுனைகதகிதாழிடாலவி
இவயாகூறுதறுகபடபடி ஈதை-மாமேமோவெனனில; அழுவாரிநத
லெமகதநினிருகசசெபதே இற்றநீறனலெலினென்னை யபோ
மூனதத்திவ வநதுகூவிரா-ஐயாஎனா வினவாகூறுத்துகபடபடி
தாதிய-ங்கினெனாறைபத உனி சரிபென்றுகருதது எனறுறறை
மலெலினெனதெறுகறநுத் தாதிய-மருவினிசசெபகிறார் (இனிமானி
தாழிபால) இலங்காசனென்றற வயமபினெபாசிறுகறுத்தாதிய-த்

ரூ— அங்குறநீறனலெலின - அங்கெபோறுகறவ அகநீறனலெலின,
ஈதைனுகிறனிலெல பெனறுபட நிலை, ஈமவாயறுப ஈதைவா
யனறுபோறுகநீறனலெலினெனபடி அங்கெபோறுகறவன - அங்குற
மூன, இங்கெபோறுகநிமனிவ குறநுன, தன்னகசெயலினிகளெள்ளு
மபோது - அதகுபதரிவதெறபதிறனினெனறு மசிவமாபோறுகுமம
இவகுறநீறனலெலின - இவகெபோறுகறவ றுடலெலின, அதாவது
உவாடதி நாவதிக்கிறா உமுலெலினெனறபடி. உவாடதி நாவதிக
லெவாடியிருகக நாநாவதி பாதிதபோறுகமவன இவகிறநுகாரோறி
கூடடனறிற சுவாசபோறுபனிற துவர், உன்னை - நிறகிறாப
லெமாழ மூனவுனை, நாணுமவாவில - காணாவணுமென்கிற சுவி
நிலெவாநதில, துவாவெனறலிதிலெவாப, விழாந - திழுறப், நான்
காதுஞா கூன்னாள, எங்குமறனுமவலெல - எகாகபோறுகறற
வணுமலாலென், உவாடதி நாவதிக கூபோறுமலெலினெனறபடி. உவா
யாநாவதாநாகூறுறோறுகறா துலெமனிகவுலெமாருவிடத்திலெபோறுகா
தாரோடகூடினவறுவென், உனைனகாணாவணுமெனகிற சுவிநி
லெவாநதாலெ சுகுஞாசாறுப உவாயாநாவதாநாகூபோறுனலெலா
மையாலெ சுகுஞாவகாகூறுறனெனனபடி. இலெஙனகா
மூனிகூறுபோறுற - லெமதிகதவனன, பிராடடிகருவாவாலெமிலெ
வதாகிலெபோறுகூறுகாள பிபோகசினாவணுமெனென்றபடி அடபோறனா

ஏ— திங்களோ மணியாடு நீதி சிரீவரமங்கல நகருமேற*
சங்நேசக்கரத்தாப்தயி தியேனுகருளாயே* ॥உ॥
கருளபுடகொடிசகரபடை வானாட வெங்காழுகில
வண்ணா* பொருளலாதவென்னபிரானாளாகி

ஐ— கூதினவேலை, ஆகிலுமசுரராகுலநிம்கெயிலெரிடியுடை
யவர கிவையகநனைதனனறுபோகவிறுபடோலை அந்தேபனுடை
வர கிவையகநனைதுமே நீயே நிலைக்காகுமாகடபோகவி தம்
பேனுகரு அருளாயென்கிறார. ॥உ॥

(கருளபுள) இபடியி நிலைக்காகுமமுடைய சுவெகூதி த
இ— மருளிசெய்கிறார (சுவிஸாகெ காஞ்சிபால) நிலைக்காகு
ழாகவென்றது - கூதிலியாகாதி மாரார தாவெஹ காக்கனன்றியே
பெனறபடி. இத்தாலுமனம யம்மீ காரிகனைகரு வர கீவையகூடி
ருகிறதேதயென்ன? அக்கையுமநீயே போக்கிபருளவேணுமென்கி
றாரென்றுவம்மகிவாகிவிளிதி. ॥உ॥

மூன்றுபோடு

அநியேபனுருகைமானனைகை சுவர்வாகரு வர கீவையம
ன்மீறுவெனன? சுவ காரிபபிகிறார(இபபடியி காஞ்சிபால) கருளப
ஸ— வாதியான, இதுசகரதாதாயென்கிறதாயுவிடோவணம திரு
களதேச-வம்தினவாகுதேசராகிறகிற, திங்கள-வாதுன் மணிமாடம்-
தணிதியமவாகுநங்கள, நீதி - உலகதிருளாயிருக்கிற, சிரிவரமங்கலந
கா - ஸ்ரீவாழ்தலுமாகிற நகராகுதிலை. உனை - வபிகாறவனை,
சங்தசகரத்தாய்- ஸ்வாவுகாருடையவனே, கமிதேயனுகரு- சுவ
வாகபனைவெனகரு, தமிதேயன - வாகாகி, அருளாபே-காவிவெ
பணணவேணுமெ. * * * * ॥உ॥

கருள - மாராவனகிற, புள - வாகனத்தை, கொடி - துவஜமாக
வுடையவனை, சகரபபடை - வகராபாயனை, படை - தாயா
யம, வாணாட - வானதனை நாடாகவுடையவனை, உரதிவு
திதியனை வென்றபடி எம - கூவாதீடனை, காழிகிலவண்ணை-
வாவதிவவாவனை, திவிவபாதிரதாரனைவென்றபடி பொ
ருளல்லாத ஒருவாவாகாத, கூதிவிபனுநாமரி ருவிதியாலே
தவெசிகூடனைவென்றபடி, என்னடபொருளாகி- எனனையொருரு

மூ— யடிணமிகாணாடாய* திருஞானசிகா றாம்பளறவல்லவா
பலாவழிநிவாமலகதாக்* கரினிசபதுதிராதாபுரீய
ரெனாகையாரே* ॥கூ॥

ஆ—தைதாசிபதால பூரிய ஜநமென்னானிலவுவை ஜநா
வாணமோழ மெஷிமோஷாமக மூபவுழ்ரா நாநாவியா
நகவாரிஜ நவாரிவாரிகா வாரிவாரிகவாணபூமழைப்வா
நாரதிவாவிதுழக்கி ரம்வெகுழுகூவிராமுர்வுவம்வெப
ரிவுபாயொவெசரூப நீதுநிரவுதிராகீரப கூவுணா
வாழவுவுதிரியணுரிநாத நீ கூவிஷபஜுதாரவர்கசா
சுவவுவுசிதிரனா மெனரீன கூவிஷபதுநாதியாவொவாப்
கூவசிவிகூங்கவியுக்கு ரதியுடாபிருகருமபர் பணனிபுனிதவி
ன்புகக லென்னவுர் விராஜநவிகாளநுனைகசாகரூர் வுமிடா

இ—புடிகாடிபனறு காருடீனசாசன்னது வரிஜாவகளுந்
கியலா முவுகூணமெனறு காடதிரா (வுவரிவாணண
சூரிபால) சகாரபபடையன்றது நீவுகூணமெனறுகாட
டுகிறா (வுநாரதிவெசூரிபால) வானகாடனிவகிறுகற
குத் தாதுயமருளிசெயகிறா (நீதுநிரவுதிராரிபால)
நீதீயவாதுதுகருத தாதுயமருளிசெயகிறா (கூவிஷபெ
சூரிபால) அறிவிபிருருணகமாறன்கிறுகருத தாதுயம
ருளிசெயகிறா (எனனபுயொஜநநிசூரிபால) எனபாறல

ஈ— வுவாவாகதி, கூவிரிபிடஜாரிவாஹதாதாவ யவெவா காகூ
கதினென்றபடி ஆழமிகாண்டாய - நாவுவுகதிகாணாடனண
கூநாவுவுரவிகூணகதினவுனா எனறபடி. நிருவதிகாள - நீரா
நதனைதிகாணழிருகதிறு, நிகுரள - நீரூமி, நீரூநாயிகாரானவெ
ன்றபடி கொளநாம்மறை எனகிறவிடத்திலு ளகாரா சுறுர
காரெ ணகாரா, நிவுமோ நாமறை - நாலுவெதங்களை, வலலவா-
நிவுர்வுனிகளவலலவரான, பலா - வெவாரூர்வெவுவாகள, வாழ-
வாவியாகிறகிறு, சிவரமங்கலநகாககு - ஸ்ரீவாரிம்மவுமாகிற நாமு
தனுககு, அருளசெயது - கூறிவெணயபபணணி, அநது - அநத
ஊரிலெ. இருநதாய - எடுநதருளிபிருகதிறவிண, ஒருகைபாறு-
இபபடி நீஎனக்குசசெயத உவகாராயகருநதகு ஒருபுதிரவகார

ஸ்ரீ—மாறுசோபடைதூற்றுவர்மங்கவோரைவாக காயன்றுமாய
ப்போர்பணணி * றேறுசெப்தமிவருதாய்நிலவுகீண்டவப்மானே *

ஸ்ரீ—வெறிகூயாலசெப்தருளிறுபிலவேறே, உனனுடைய திரு
திமாயனுயாய்க் கூரவாணரானிகளாலே செய்தருளினபத்தினை
யிந்தேறு; இன்னமருறையுமபபடிபேசெய்தருளா? பென்கிறார். ॥ கூ ॥

வாண்ணரென்றதறந்த தாதுபம்மருளிசெயகிறார் (உன்னுடைய
யிதுராதிபால) ॥ கூ ॥

* நாலாம்பாட்டு *

இ— வாவிவாயாக்தறுகருந்த தாதுபம்மருளிசெய்கிறார் (இடை
வுவுவதுயொஜனிருதுராதிபால) எவ்கெபதுகூவுவ னெனகிறதற்
குத் தாதுபம்மருளிசெப்கிறார் (அதுபேறுடையவி துராதிபால)

ஸ்ரீ—தனை, அறியேன - நானகணேடனலேலை, இதலலாமோரு பூர
வொஜநத்துக்காக செபதாயலலேயிறே என்றபடி அபபடியே
றுறையும் வுயொஜந நிரமவெகூபாக செய்தருளவேணுமென
றுகருதது. * * * * ॥ கூ ॥

மாறு - வுகிவெகூவுகாக, மாறு - வுகிவெகூம, வா
ணவாகளுகாது ஸ்ரீராகளாகவென்றபடி. சோ - சோருதனவயானை,
கூடினவையானவென்றபடி. படை - வெறைகளையுடையவாகனர
ன, நூறறுவர - ஸ்ரீவைவுராகூரான கூரவேர்காயதாழிகள, மங்க-
நசிகுமபடி, இதுகருபோரபணணி யென்கிறதோடுபம. ஓர-
கூவஹாபரான, பூவலை வஹாபார வஹிதரானவென்றபடி. ஐயர்
க்காய - வலுவஹாவெராகூரான வாணவர்காய, வாணயாகளு
கு ஸ்ரவஷம சிசுனியென்றபடி. ஆளறு - அருகயாஜவஹிபத்
திலை, மாய - சாபாவஹமான, அதாவது - பகலையிரவாகநிபும்
கூபாயமமிடனென றுபாயமெதிக்தும, ஸ்ரீராகளை வாஹன
ரிகள உவாயம்சாலவிசாரிதிதும, பணணபபடடதானவென்
றபடி. போரபணணி - யாஜசாரதபபணணி, போர - யாஜ.
கீறு - லவுமாக, செபத - பாணனிபவற்றை, ஸ்ரீராகளை
லாலைபுமெனறுநிரவஹரி காகதாய - வோதிபாள, உவகாரகனென
றென்றபடி. நிலம - ஹரிதிலை, நீவாட - வெறுவாபாணவஸ்துதிரிவ
சுரவஹிதியிலகின்றதும நீவாடுதுவாணை, அமமாநீன-வஸ்தியாள

மூ—தெறுவரோ எந்தாவேதம்வளவியபுரசசிவாடியகைகாட்டி

வீறறிருந்தாபுனமனியெனிசயதிகூவரினை* ।சா॥

எப்தக்கூவுதலாவரிதியளெக செவமிசவ்சதுளாயு மாய

அ—(மாறுசோபை—) இபபடி வலவுடையாஜநிரவெகுமான்

வன்றோ? சுரரி கவமாரகுநணம்பணனியருளிறறு அனபின்புஅடியே

இ—கீழ்தடபகலசெயதருளினதைபோலே வாடுகபகல்

செயதருளினதையும் வுடையாஜநிரவெகுடாகசெயதருளுகிற

தறகுகாரணமாகக்கூடிச் தமகருமபடிசெய்யவேணுமனறு

ஈ—இதுவீறறிருந்தாயெனகிறதற்கு விரொதணம தென்று

தெளிந்ததான, வஸாயவிவயம்பமுமாரவரிகமான் வென்றபடி

ஞானத்தா - ஜூநதனை யுடையவர்களான ரீவிவேஷவாகவந

டைய, வேதவேள்வி - வெதவுசீவாதுகளான வாமவதாரா

யநங்கள, வேளவி - வசோராயநம அரு - விரொதியாத,

வவ-தாநடக்கிறதான என்றபடி சிவரமங்கலநகர - ரீவர

ஸம்மமாகிற நமராததிலே. ஏறி - அவாகளோடுக்கசூடியேறி,

வீறறு - வீறுபெறறு, வீறு, உதவ-ம. இவாகளநதிவ யிருந்

சபபெறறோமெனறு பெருபேறறுபேறறு கூதாவ-ரையென்

றபடி. இருந்தாய - எழுநதருளியிருநதவனே, உன்னை - நிரகீர

யமெஹாமுனிவனவுன்னை, எபத - அடையுமபடி, எஙகே கூவுவன்—

எஙகே கூபபிடபபுகுகிறேன, கூவுதலொழிய மறறெனறும் - நான

செயய ஸாதனமலென், இகூவுதலோதில உனனையனடயகூடு

மோ? வெனறபடி. ॥சா॥

எவவ - எவ்வகைபபட்ட, வயவ-விபாகளான என்றபடி.

தெவவத்து ளாயுமாயநின்று - ஸாத்ர-ஹஜ-ஹத்துகளுளேபு

குநதவஸுமாயநினறு, தெவவரென்று ஸாத்ர-கள, தெவவமென்று

ஸாத்ர-ஹஜ-ஹம், தெவ்வத்துகளுளேபுருந - தெவவத்துள

னை, இஸாவெமஹிஜ-வேணசசாலஸும்போது தெவவத்துளாயெ

ன்று ரு-ஹவெமாயிருசகும எவவதெவவத்துளாயுமெனகிறவிடதில

கூவு-தாதாலே கூகீவுவெஸாத-ஹஜ-ஹங்களிலும புகுந

தமைதோன்றுகிறது. நாநாவிபாகளாய் கூகீவுவெஸாங்களான்ன

கூவு-ரவஹஜ-ஹங்களிலும் வெஜாதி-ஹவெணகூ-வுவிஷ

ழ — ரின் று * ணை தயகளை செய்புங் கருமேனியமமானே * செயத
வேள்வியர்னையா தேவராருசிரீவரமமயகலருகா * னைந்தாழ் ந்
டிருந்தாய தூரா லுயகணரிடனே ॥ ரு ॥

ஆ — னுடைய சுவெகூதித்தைதுமபடி யேசெயதருளாயென்கிறார்.

(எயத) வரதிகூரிலாகனரிரு! அவர்கள்ரடியே புகுந்து வைதரிதை உனரினைதாட்டிக்கொடாதொழிவது, உன்னையானைச் சபடடாரக்கு மரியையமோ? ஆனபின்படி பேனுடைய சுவெகூதித்தைத் சுசெயதருளாய, உமுழுடைய சுவெகூதிதபடி பறுகைகருக்கு உடனான உவாயத்தை நீர செய்யலாகாதோவென்றில; உனதி ருவடிகளினை கிட்டுனைகைகடா யிருபபதோருவாய மென்னுற செய்யமுடியாது, இனித்தான் செப்பவேணடியதென்றுணடோ?

இ — சுவெகூதிகிறரென்றுவமம திவரிவிடை. ॥ சு ॥

* ஐதாம்பாட்டு *

எவவிதெவவத்துளவிதாழி செயயுமிதுனைத்தூக்குச் சுர சபரமருவிசெசெயகிறரா (வரதிகூரிலாகதாழியால்) அரிபை வேபோ - அரிமையானவரினை? இங்கரு வாழிகாதய-ரமருளிசெசெயகிறரா (அனபின்பிதாழியால) எப்தகூவுதலாவதேயனகரெனறு கீழபபாடடிலேசொனனவய-ரதையே பின்னையும் சொல்லுவானேனினன சுவதாரிபபிகிறரா (உம்முடையவிதாழியால) எப்தகூவுதலாவதேயெனக கென்கிறதறகுத் தாதய-ரமருளிச் செயகிறர் (உனதிருவடிகளைபிதாழியால) வரிவகினை-ரா ரூவம் பெறவேணுமெனறு சூதி-ராயகூபபிடுகிறவிவா அதுவாறுகணடேனேயென்று சிரிவரமங்கலநகரினிருபபதைகணட தெ வரர-ஷாதய-ரமாகச சொலலகூடுமோவினன? அதுக்குத் தாதய-ருசொலலுனைசகாக வவதாரிபபிகிறர் (இனித்தானி தாழியால) இவவவதாரிவிகையில ஓஷகலவாமரி தாழியாலே

ரா — ணபினறு என்றபடி. கைதவங்கள - கூனி ஓங்கனை, வெளி
கூகரினிடு வாஹரி ஓதங்கனை அவாகள பறறும்படியான கூடை
ஓஷகலவாமராயிருபபாரெலலாகரும் கணணுலகணட ஈஷவி
ககலாம்படி சிரிவரமங்கலநகரிலே புருதிருநதாமிறயென்னை
னிறு வாறுங்கணடேன், எனகக தனபடாதெனகிறர்; ॥ ரு ॥

அ — ஐஷ்ஷுவ்மாமரா யிரபபாரிலாச்சுமை கணணிலேகண்ட நாலுவிகளாம்படி சிரீவாமங்களாகரிலே புகுந்திருந்தேனாயிறே னென்ன? அதற்காணுங்கணாடேன், எனக்கதமையாதென்கிறா. ஈ — கூதீபவுாஷாயம்முமு ஒஸிக்கமாயிறறு அதுகாணுங்கணா டேனென்கிறதற்குத் காரணமதுரீசசெயகிறா (எனக்கதமை யாதென்று) அதுகாணுங்கணாடேனென்கிறதற்கு இபபடி காரண மாமானகயாலே வாராஷாயம்மபெற்றதாகச் சொன்னதல்ல மையாலே கீழசசொன்ன விரோயமில்லையென்று காரணம்.

ஸ — யாகிக்ழநாகளென்றபடி செயயும - பண்ணுமவனை, ஸாதூக்களுக்கென்றோ? உன்னை த்தினபகாணவொட்டாதபடி மறைபபதென்று கருத்து கருபேனி - நீலவிர வாணை, அம்மானே - வாதீ, எனகது - கூடெகூறகூடாமான வார்த்தையை யுடையவனகது, எய்த - என்னையடையுமபடி, கூவுதல - கூபபிடுகை, ஆவதே - ஆபோ, கூபபிடுகையொழிய வேறொரு உவாயமென்னால கூடாவிகளமுடியாது' இதகூபபிடாலானனை யுடையபோமோவென்றுகருசது செயத வேளவியா - செய்யபபட்ட வேளவியையுடையவரான, வேளவி - ஜ்ஞாஷாராயபதம் "விஷ்ணோ கூஷ்ணை ஷ்ணாஷுவிகாபெவிகிஷ்ணம் ராஜஸுவ-யுஜ்ஞாஷு ஷ்ணை ஷ்ணை" எனகிறபடியே கூதிகூதாரானவென்றபடி வைபததே வா - ஷ்ரிவெஷவா வைபம - ஷ்ரிநி, ஷ்ரிநியிலேபிருநதித நிதி ஷ்ரிநி ஷஷ்டாராயிருநத ஸ்ரீவிவெஷ்ணவாகளென்றபடி அரு - விவெதியாத, ஷவ-ந்தா ஸ்ரீவிவெஷ்ணவாகள வவஹிகும் ஜ்ஞானனை யுடை ய

ஏ— ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனே கண்ணா என்று
மேன்மேலும் ஏழைகளோடு* வானநாயகனே மணிமாணிக்கச்சுடரே*

ஆ —(ஏனமாயநிலங்கீண்ட) மறுமைக்குச் செய்யவேண்டுவதென்
னைனில்? அடியேன் தொழுவதருளவேண்டும். இது நிலைக்

ஆறும்பாடுதி.

இ—வலக்கிலக்கெங்கையக்ம நான்பெறவேண்டுமென்று கீழப்பா
டுதிக்குக காதலக்மிருக்க இப்பாடுதிலும் அடியேன்தொழுவங்
கருளேயென்று வாயிக்பபாதினைனனை? உலகளிப்பிச்சிறார்
(மறுமைதுாண்டியால்) கீழ்ப்பாடுதிலே யதிலெதுகையிருந்த வகைக்
கனக வெளியிதினைக்காக விப்பாட்டென்றதாயிற்று. அடியேன்
தொழுவதருளேயென்றது பாடுதிக்குவாயாநம, மறுமைதுதுா
வேவாஹுகுமென்று காடுதினைக்காக அத்தை முன்னேயெடுதக்கு
ரைக்கிறார் (அடியேனிதுாண்டியால்) நிலங்கீண்டவம்மானேயென்று
கீழ்நாலாம்பாடுதிலே சொலவிபிருக்க விப்பாடுதிலு மவ்வ
கையக்த்தைச்சாலவுனக வாநாயகிப்பன்றோவென்ன வகளிப்
பிக்கிறார (இதுநிலைக்தாகமாகவிதுாண்டியால) வாயொஜந

ஸ— ஏனமாய் - வராஹரூப, ஏனம் வராஹம். நிலம் - மேதினி
யை, கீண்ட - வராஹரூபாணிவதந்தி லுண்டிதித்திபினின்றும கீண்
டெடுத்தவனுனை, என்னப்பனே - உபாவகாரகனுனை, வராஹரூ
பியாவாஜநராணைபாலே மேதினியையெடுத்தது தமக்குவகார
மாக நிணைகிறார் கண்ணா - கிருஷ்ணனுனை, மேதினியையெடுதகை
வராஹரூபத்தாலே என்னையெடுகைகாக கிருஷ்ணனுபவரித்த
வனுனைவண்றடியே. என்றும - வலக்காலுமும எனனையாளுடை-
எனனுனைஆளலுகவுடையவனுனை, வானநாயகனே - வாகிவெளாக
நாயகனுனைவதின, வானம- வாகிவெளாம். தான் வாகிவதந்தி
லேபிருகசசுசெயதேதயும் எனனையே தனக்கவாராமுனக வகிதாகி
தந்திருககிறானென்னுகருத்து மணி - நிறமுமான, மேலமாணிக
கமுலைபோலே இரு மணிமுலையும் நிறமுவடிவமு மானி
கசுடரே - சாணிகிருந்திணுடைய கூரமதிபோலே தகக்கூரமி
னையுடையவனுன, சுடர - கூரமி. தேன - தேன்கனியுடைத்தான,
கூடம்பொழில - வடிவுதிவடிவுள்ள யுள்ளதந்த, ன, தேன்கனியுடைத்

மூ— தேனமாமலொழிறறன் சிரிவரடியகளத்தவாணகிதாழ
வுறை*வானமாமலேயடிபணறுழவுகறனே* ॥சு॥

அ— தாகுமாகசெசயக்கடவதோவெனனில் நிலஹக்காகுமாக
வனேறு? ரவஷ அலுவலான ஜமதனதையநித்தருளிறறும-இதகு
முன்பழபேனறிறதறில செய்தருளினசெயலும், இனனுமை ஞறை
யுமபபடிபே பெனகறுசெய்தருளாயென்கிறா ॥சு॥

(வதருளி)வா னவர்கோமானதாப்பவத்துவந்தருளிபென்னை
ஞசிடவகொணடருளினவதினஉலகுதகோ முதனதைத்தாப்தறதறபே
லவஹக்மொகுத்தையபு முன்றிருவயறறிலேனைத்து ரகுஷித்தருளினை

இ— நிவெகுமாகசெசப்தறதகு உஒ ஹாரணமாகசெசானனர்
கீழ. இஙகே நிவஹக்காகுமாகசெசபதறகுகும் அதனைதபே உஒ
ஹாரணமாகசெசாலலுகிறறனறதாயிறறு. ஏனபாய் நிலஙகிணை
டஎனனபபனே பெனகிறதறருதகாதபக்மருளிசெயகிறா (நி
வஹக்காகுமாகவனறி றவி தரரதிபால) கண்ணஞதிரரதிமாமலேயே
றிதரரஞத்தகருத காதபக்மருளிசெயகிறா (இதகுமுன்பி தரரதி
ஷிபால) அவனிருதறெலலாம் தமகாகவெனற்றே நினைதறிரு
க்கிறானென்றகருதறது. ஏனமாயி தரரதி வருளிபி தரரதறகு
வரதி காதபக்மருளிசெயகிறா (இன்னுமருறையுபி தரரதிபால)॥

ஸு—தது தேனறது, தினமாமலொழிலனறது வரதஹஸ்தவடிவ தன்-
ஸிதஸ்வமான, ஸுரதஸுவாஸமானவெனபபடி - சிரிவாடங்கலருகா - ஸ்ரீ
வரஜமலதத்திலபிருகிறவாகள, கைதாழ - கையாலவிதாழும்
படி, ஸெஷவ்ருதீபணணுபடிபென்னை. உறை - கவிகிற, வர
ஏமாமலேயே - வரதவெரரதறதிலே ஜவாதிப்பே, வானபொய
ஹம், வானம-வெரரதம நிதரரவரரிகளருகாநாஹாவுறுய கவ
நிரவுஹரரமான மஜலதபாலே வரரவரிரமான வடிவையுடபவனே
யெனறபடி யதவா- வானமாமலேபபெனறது ருகாஸுத்தைகாகிடுமா
படி உறதிமான மிரிதபாலபிருகிறவனே என்றபடி. அடியென
தொழ - தாவரனெனான வெவிகருபபடி, வரவ்விய மெகாக
யாகளையும பணணுமபடியென்னை. வருதிருள - நீவரவேணுமே,
உனனுடைய நடையழகைகாணடு நானகருச பானிசெய்யுமபடி
நடருதுவருதிருளவேணுமென்னை * * பதிஞ

மூ—வந்தருளி யென்னெஞ்சிடங்கொணடவாளை கொழுந்தே*
யுலந்தீர்* முந்தைதந்தாப்தனைதீய முழுதுவெந்தலகுமுனை
டாய்* செந்தாழிலவாசிவதிவெள்ளரவி ரூசிரிவரமங்கலந்த*

அ— வாரிகூரவணிகூரோ? விலைகூவிவிடுகூரக்கு நிரதி
வணீப வ்ரதிவரான ஜநஸ்தான, மில சுநரதிவாரிவரிக
ரவணபாஹுஷ்ரவப்க்கொணடு சிரிவரமங்கல நகரில யெழுந்த
ளிபிரநத வலம்வெய்ய கூறுவாணமுணவதரோ யுடபவனோ?

* வழாடபாட்டு *

இ—தீ தீயவொருத்துந்தை காதியர்மநனிசெயகிறா (விலை
கூறுவ் கூராதிபால) அநகதிலடுநழாயெனசிறனை யுணரகிறார்
(ஸ்வம்ரெவ்வியெ கூராதிபால) வநதருளினென்று வராயிசகை
செய்தேயும் வாகதாணமையபாலை தம்மைபுரிவெகூதிநதாணை

ப—வந்தருளி - உரிஷபாரூணை நீபிரநத வி—திதிலை நாணவரு
ணை உவிதமாயிருக்க நீவணை நாணிருநதவிடதிதிலை நீயேவநத
ருளி, என்னெஞ்ச - உனபகலைவெலைகூவினறிதே விஷயவ்ர
வணமாயிருநத வென்றுடைய நிரமிஷ்வ, இடம - தனகு வாவ
ஸ்தானமாக, கொணட - கொணடவணை, 'கூவாவா ஹ்வ ஹ்வ ஹ்வ
ன்கிறபடியே தாணபவநதுவெணடி இடங்கொணடவணை வெ
ன்றபட. வாணவர்கொழுந்தே - நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனா
ணவென்றபடி. கொழுந - ஐதைபிறுடைய ஸ்ரீரங்கநாசசியும்,
நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாணவென்றபடி. உலகுக்கு - லோக
ங்களுக்கு, ஓர - விலக்ஷணனான, முந்தை - ஸநாதிகளான' தாய்
தந்தைகளே. ஓர்வும் விசாரமான, முழு - கூஷ்ஹாங்களான' ஏ
ழுலகும - ஏழுலோகங்களையும, உண்ட - ஆலஜபத்திலை வயிறறி
லை வைத்து ரக்ஷித்தவணென, எந்தாய - ஸ்வாமியான, இநதபுகழா
யென்கிறதறகு விசேஷணம். செந்தாழிலவா - செவ்வையான
தொழிலையுடையவரானவர்களுடைய, தொழில - வ்யாபாரம் "ஸ்ரீ
ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ" எனறிதை கூறுவதே யோஜநமான விலைகூ
யதனைபடையவாகநெடபவெனறபடி. வெதவேளவி - வெஹ்வே
ஸ்வாஹ்யகளான வாராய நங்கள, வேளவி - யஜ்ஞம. அரு - வி
ஹிபாத, வயிறார்கடக்கிறவென்றபடி. சிரிவரமங்கலநகர - ஸ்ரீவர

ஆ— அந்தப்பெண்பகற்றோ? மிலைக்கிறாள்.* * ॥ எ ॥

(அகற்ற) உமையம்பகற்றுநீதானோவென்ன? கூசுவதாவதிவிரோ
யிதபா வெரிவரிசைகடகுன ஸாவொழிவிலடங்கனைகழிதலை

இ— நிணைத்து அழிப்பதன பகற்றிற்லென்ன றவிலகூதிகழ்றென்று
வுமைகிவலருவிவிசை. ॥ எ ॥

* எடாப்பாடி *

என்னைபகற்றாதென்ன வூராயி-த்தகவிவ சிபபாடிலை
அகற்றிபென்னையு நீ பருகுசெற்றில விழுபபனனுவாவென்று நீ
உபனைசொலலுவாபதிபாலை விசாலுனை பலமகதபனன்றி
வென்ன வலகாரிபாகிறா (உம்மைபிதாழிபால) அகற்றிடினை
மோவென்றது - விரைவுவிபபிதரிதாமோவென்றபடி அகற்ற நீ
வலதாவென்கிறாதறகு தாவுபபாருளிசசெபகிறா கூசுவதா
வீதாழிபால) வலலைபுலனகாரி தாழி விழுசதிகண்டாயி தா
கைதுக்குத் தாவுபமருளிசெயகிறா (ஸவொழீ தாழிபால்)

ஸ— இம்மை மறுமைதிலை, அதகிலை- சுகமிலலாத, சுவலம்வாதிவக
னான வென்றபடி. புகழாப - ஸாலைவகளினபுனைடபனலவனை, புக
ழையுடையவன் புகழான் இரை ம வொவொஜியில புகழாயென்றி
ருகுமு. ஸ்ரீவராஹம்மறைமறைதத்திலை சுவ வ்யாதிகமு ணைஸாணை
கனை யுடையவனைபிருகிற வனை யென்றபடி அழிபேனை - ஓவல
ணனவெனனை, அகறலை - விரைவுவிபபியாதித, அகலுனைஞ்
விரைவுவிகிகணை * * * ॥ எ ॥

பகாகுசதிர - வினவருகிற கிரணைகனை யுடையனவபான,
பகர-உலகுய, கதிர- கிரணை மனிமாட - ரத்னமயமாடங்கள, நீ-
உஞ்திருகளாபிருச்சிர, சிரீவராமஙைகளானைனை - ஸ்ரீவராஹம்மு
மெனகிற நமாதத்துரு நிவ-ராஹஸ்ரனவனை, வாணன- நிவ-ரா
ஹஸ்ரன என்றும - வலவ-ராஹமும, புறறு - வரிவலஸிகளைசரு,
கிடநைகசகு எனறபடி. அரிப- ஸாரஸ்ரனை, வரு கிரு-ஸ்ரீராகிதி
மொஷீ. எநதாப்-வலாதிரு, புராணின்-வெகுகிரிணுடைய வெக வா
ரணமடபமெனறபடி வாய - வானைப, பிராநதாகினை - விஜாரயமா

ஏ— னைகறநிபெயன்னை புதீப நுஞ்சீசற்றில வீழுதந்திகணைடாய்*
பகர்கதந்திரமணிமிடை நீ டுநிரீவாமங்கைகவாணேனெயென்றுமை*
புகற்கரிபவெந்தாயபுளரின்வாயபினைதாரை* ॥அ॥
புளரின்வாய்ப்பினைதாய மருதினைடேபாயிரவெருதேழுடர்த்த

அ— யென்னைவிடநினைவதந்தீபோதி யகறறினைபலலீதீபா? இப
படி நீ யரிணையாவது வருகீகுரலாக்கன்றே? கூநாகுரலாகு
ரிணையோ?வென்கிறர்.

(புளரினைவாய்ப்பினைதாய்)உன்னுடைய சகீழ்மைநாவாறறிவு

இ— கூரீபவாஞநதுகுத சாதுபமருளிசெய்கிறா (இபபடியி
தாழிபால) அரிணைபபாவதுவன்றது - நீ கூராகுரலாகிருபபது,
கூரீப் காலையிருபபதுவன்றபடி ॥அ॥

ஒனபதாமபாடடு

புளரின்வாயி தாழி களளமாயவனி தாஞத்துகுத் சாதுப-மரு
ளிசெபகிறா (உன்னுடையவி தாழிபால) கருமாணிக்கசுடீர
ரு—பணரினவரீன, வம்பொறசி. அகறற- விரூவதிபபிக்க, கூவ
ராயிகளை புன்டக்கல கிடடாதடி பணரனுகைகாகவென்றபடி-
தீனைவதத - வலவஞரூக்கியான நீ புணடாதகினைவதினைவையான; மாய-
கூரூபஞகளான, ஜூநாநவானகளை புமவிஷபவர வணராக்கவறற
வலவென்றபடி வல - உரூஜூயகளான, ஐமபுலன்களாமனை - வெ
ளநஜியஙகளானனைவகளை, நன்கு - நன்றாக, இனைவொயிகின்ற
வரகாரஙகளென்றும தபபாதெயென்றபடி. அறிநதனன - அறி
நதன், கூவராயிகளை யகறறுனைகாக விடஜூடஙகளை வைத்
தாமாகிலுமகனெனினனில? என்னையும - கூநநரூபதீகனைவெ
ன்னையும், அகறறி - உலாபகலதினறும விரூவதிபபித்து, அருகு
சேறறில - அருனமையு,ளெசேறறிதே, வைத்தகால வாஙகமெனனை
தபடியான ஒவாவஞகுத்திலென்றபடி. ஸவொஜிஷியஙகளிலெபெ
னறபடி. நீ - வதனை,னை, வீழுத்திகணடாய - விழுபபணனைவா
யகிடாய, கணடாயெனறது இவவகுரலதில வநதூவழுனனேடா
யென்றபடி. இவவபாகில இநதவி தூரயவிடஜூகளாநதீவ எனனை
வபடாதீயாவெனறாகருத்து * * * ॥அ॥

எருது - வூவழுவுகள, எழு எழுகளையும. அடர்தது - வம ஜூ

மூ—வெகு*களளமாபவதீன கருமாணிகசுடரே*தெளியார்
திருநான்மறைகளவலலாமனிதண்சிரிவரமயன*யுளளிருந்த
ஆ—வெவடி தங்களாலும நிரவயிகூவளநுய-ந்ததாலு மென்னைத்
தோறபித்துஞ்சகடிமைம்பாக்கி யருளினவனே? வாரமுவகுவெவடி
டிலை வாராய் கூவுராணாரவிந்து பூமலைகொவாயராயிருந்தீ
ஜிவுஜநகளாலே வசிபுமான சிரீவரமயனை யுள்ளிருந்தமெவந்
தாய்? அருளாபுயயுமாறெனகதிகண்கிறோ. கூ

இ—என்கிறதறகுத் தாதுய-மருளிசெயகிறோ (நிரவயிகெதுள
ஜிபால) இவவாகூங்களெலலாம் வெகதூமவ-ஙகளென்றகருத்து.
என்களளமாயவனேயென்று தீமசோடு வாவையருசொன்னது
க்குத தாதுய-மருளிசெயகிறோ (என்னையிதாழியால) தெள்
ளியாரென்கிறதறகுத் தாதுய-பருளிசெய்கிறோ (கூவுரணை
தாழியால) அருளாயிதாழி அருதுசேறறிலவீழுதநிகண்டாய்
எனறருசின உமக்குநானென்ன செய்யவேணுமெனன வாஜி
ஜிதனைப் வாழியானதீ உய்யுமாறருளாயென்கிறாரென்று வாம
தியஜிவெரவிதை.

ம—ரிதகவனன, என் உதீயனன, சிகவாழியானவென்றபடி. இதன்
ஜிவுவெவடி தங்களாலேயென்ன அடிமைகொணடவனனவென்க.
களள - ஒருவாகருநதெரியவெவாணணுத வாவாவதனதபுடையவனு
ன, மாயனை - சூழ்சுய-ஜுசிதனை, கருமாணிகசசுடரே - நீலு
ரணிகூவுஜுராதிவாஉபுரஜுராதிவெவபுடையவனை, தெள்ளியா
ர - தெளிநதவாகளான, கூவுராணாரவிந்துங்களே உவாயமென்
கிற சுயுவவாயதனை யுடையவரானவெனறபடி. நிருநான்மறை
கள - ஸ்ரீசுவு தாவெவ-ஜுங்களை, வாமவாவாரிவாரிவெபாணண
தது ஜாராயநாதி வருதிவாஉமாகிற ஸ்ரீயையுடைததான
நாலுவெவஜுங்களையுமென்றபடி. வலலார - அறிநதவாகள, வெவங்
களுடைய வாசிதாதய-ங்களை அறிதவாகளென்றபடி. மனி-
மவிரதிருக்கிற, வாசிஜுராப்வவிகிறவெனறபடி. தண்- காதவாவ
ஸ்ரீதவுமான, வாம்வாரிக காவ ஸாஜிகுமானவெனறபடி. நிரீ
வாமங்கையுள- வாவிம், இருந்த - என்னையநாஜுவிபதிகைகாக
ளழுநதருளியிருநதவனன, எநதாய் - உவகாரகனென, வாம்பாஜி.

ஏற்ற—வெகுளாயுப்புமறனைக்கே* ॥கூ॥

ஆறனைக் குங்னைபூகமே சரணைகத்தந்தி தாழ்ந்தாயுனகுசார்
வைக* மாறுநர்மெய் ன்றிலெனைதாவியுமனதே* சேறு
கொளைகநும்பும் பொருநுசெநநலுமினிதணை கிரிவரமங்கை*

ஆ—(ஆறுனைகு) பூராவுபூராவகுகளிரணடு முன்திருவடி
ரலாகமெனென்றிருகிற இவையுவலாயத்தை யெனகு ஸஹாவ
மாம்படி தருதருளிஞ்ய் இதுமேவயமையாதோ? இம்மிஹாவகார்
ரதுதுகுனகமகாரு கைபாறுசெய்பபடபெறுகிறிலேன். இவவா
தாவைக் கைமாறுகத்தருதாலாகாதோவென்னில்? எனதாவியுமு

பததாமபாடு.

இ—பூழிவாஹுதுதுகுத் தாதுபமருளிசெயகிறார் (பூரா
வுதுராஹிபால) ஆறுசாணென்கிற விரணடுஸாஹுகளும் உ
வாயமாகைகயாலே வாநரராஜியாகாமைகாக வ
ஸ்ரீகூஹ்ர்தமான சரணஸாஹுமு பூராவுவாமெனறு கருதது.

ஸ— உய்புமாறு - உஜ்ஜீவிகுமபடி, எனகருளாய் - கூறை
பணணவேணுமு ॥கூ॥

சேறுகொள - சேறுகளைக்கொளளாநிறகிற, சேறறு நிலங்க
ளில இடங்கொளளாநிறகிற வெனறபடி. கருமபும ஐகூர்தாக
ளும், பெருஞசெநநலுமு - பெருகவளருகிற. நீலாஙகளுமு,
செநநெல - நீலாஙம் சிவநத நெலலாசவுமாம் மலி - - டலிருதி
ருச்கிற, ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற வென்றபடி தண் - ஸீதலமான, ஸுகி
ஸுமான வெனறபடி. சிரீவரமங்கை - ஸ்ரீவரமங்கையில்லே யிருக்கிறவனனவென்றபடி, இதுதெய்வநாய
கனுக்கு விசேஷணம் நாறு - ஸுரபியான, பூம் - ஸுந்தர
யான, தண் - ஸீதலமான, துழாய் - துளஸியை யுடைத்தா
ன, முடி-கிரீடத்தை யுடையவனன' தெய்வநாயகனே - தெவ
நாயகனே, நிசுவஸ்ரி நிவ-ர்ஹகனே என்றபடி. ஸம்பாவி.
எனக்கு, கூடநடுமதிகனை எனக்கு' நினபாதமே - உன்னுடைய
திருவடிகளையே, ஆறு - உபாயமாக, ஆறு - வழி' இங்கே உபா
யத்தைச சொலலுகிறது சரணாக - சரணமாகவும்' பூராவுடாகவு
மென்றபடி. சரண ஸாவபடிந்தே அகூஞனபா பூராவு மாகயுபேய்

ஸ்ரீ—நாறபூந்தண்துழாய முடியாய்நின்தெய்வநாயகனே* ।ய॥

தெய்வநாயகனேரண்ண நிரிவிக்கிரமனடியிணைகளே* ॥

ஸ்ரீ—னீதி வலவர்கூறுதாலுபவரிவரினைர்ணனுனக்கென் ன்றறசெய்பலாவதானறுளர்டா? வென்கிறார். ।ய॥

(தெய்வநாயகன்) திரிவிக்ரமனாவதி வலிவர்ஸ்ரீகளுத் தையுடையனாயிருந்த நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே

இ—உதாரணத்துகதுக்காதிபர்மருளிசெய்கிறார் (வலிவர்தரு ஸ்பால) இபபடி நான் கூபபிடசெய்தேயும் அவன தம்முடைய கூவெகூடி தருசெய்யாதிருந்தவாறே வரவரவுவகங்களிரண் டும் அவன திருவடிகளேயெனகிற சுயருவலாயத்தைதந்த உவ காரத்தை சுருங்கவாயிதது வலஞ்சுழி கிறதென்றுபலம்மதி. ।ப॥

நிகமனம்

திரிவிக்கிரமன் தெய்வநாயகன் நாரணனென்றபபிதற்காக தேயர்மருளிசெயகிறார் (திவிக ஜனை தரு ஸ்பால) ॥கக॥

ப—றபடி சர்வ ஸுவைமியீகஷணயாவரவுபலம் தருதாழ் நதாய் - கொடுதது விடடாய், உன் திருவடிகளை உவாயமும் வர வருமென்றநான் சுயருவலிகுமபடி பணிணினெபென்றபடி. உன க்கு-இபபடி ஒலவாவகாரகுணை உனக்கு, ஓர்- வனகுடான, இர் ணடு முனறு வேணடா, ஒன்றுலுமனையு மென்றுகருத்து. மை மாறு - வரவருவகாரம், நான்-கூதருஞா கிஞ்சுஞனை நான், ஒ ன்றிலேன - ஒனறுடையேனலேன், சுயமுழுடையேனலேன் ன்றபடி. வழுவுமாகவொரு வரவருவகார மிலலாவிட் டாலும் கூதருமாயிருபபதானறுகிலும செயயபெறுகிறிலே னென்றபடி. உமமுடைய கூதாவைத்தநதாலோ வென்னில? எனதாவிபும - ஜஞாதாவும' உனதே - கூதீபமே, கூநாதியாக உன்னதாகையாலிதுமம வரவருவகாரமாக மாட்டாதென்று கருத்து. * * * ॥ய॥

நிருவிக்கிரமன - திவிகு ஜனன' வலவுத்தைநபிறர்கொண்டு போகாதபடிமீடுகொளளுமவனெனறபடி. தெய்வநாயகன்- தெவநாயகனை, திவிகு ஜனவதிதாஜதநாலே வைஹாரஜ்ஞா நுகனெவநாயகனெகூநவ்வாதீனன என்றபடி. நாரணன - நார்

மூ— கொய்கொளபூபொழிலசூழ குருகூசசடகோபன்*
செயதமபிரத்தினனிவதான சிவமகனகமேயபத்துடனை*
நாவலபாடவலலாவாதிரகரா வழுதி* ॥கஉ॥

ஆழ்வாதிருவடிகளேசரணம்.

அ— கொய்கொள் பூமிபொழிலசூழ குருகூசசடகோபனெ
ய்த ஆபிரத்தினனிவை தன்சிவமனைக மேயபத்துடன வை
கலபாடவல்லாவாதிரச சு கூஉ கஉமெல்லாம வாஜிதநா
மாரதனெனாதரென்கிறா. ॥கஉ॥

திருகுருகைபிரான்பிளளான்திருவடிசேளசரணம்.

ஸ—யண னுனை—ய அழகிய சிலை—வாகு இலக்குமணத்தின்மேலே, வாகு
இலக்ஷ்மிவிடயமாக வென்றபடி. இதுகுகு செய்த என்கிறத்தோடே
சுபமே கொய்கொள் - கொயனகையகொள்ளுமடபடியான, கொ
ய்கை, பறிக்கை, எலலாருகதும பறிகக்கூடபடி வகுலமஞகளாய்,
வஷ்டிஜனங்களானவென்றபடி. பூம - பூஷஞகளுடையவளபோன
பொழில - உத்யாநங்களாலே, சூழ - வரிவ்ருதமான, குருகூர்
சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்ஹேதுகனான ஆழவார, செயத -
பணனினதான, ஆபிரத்தள - மாயாவலஹஸ்தநதிலே, இதற்கு
இலவபதத்துமெனபதிலே சுபமும் தன் - ஸ்ரீயஃபதியான, வம்சார
தாவஹாரமான வென்றபடி. சிவமகனகை - ஸ்ரீவரமங்கல நகர
த்தை, மேய - மேவினவரான, மேவுகை - குடிபுகுகை, ஸ்ரீவர
மங்கலதனை வாழ்த்தவரான வென்றபடி. இவைபதும-இதத
பதிதுபாடடுகளையும. உடன் - கூடிஅத்யயநதோடேகூடவென்ற
படி. வைகல - வகுலஶ்ரீ, இதுகுகு கூலநியமம வேணடாவென்ற
படி. பாடவல்லா - பாடவசக்யஶ்ரானவாகள, வானோகுகு - நி
த்யஸூரிகளுககு, ஆர - ஆராதிதான, எத்தனைகாலமநுபவித்
தாலுட தீராதிவாராதிபடிபான எனறபடி. அழுதே - கூப்புகம்
தோறும வைதுமெனறபடி * * ॥கஎ॥

ஸ்ரீமதுபயவிகரணாழ்வாதாஸ்வாமியைஸ்ரீதுவிஜாதி
ஸ்ரீமதாஸ்ரீஜகதாசார்யஸ்வாமிகாயநமஃ.

ஆதிபகவனிவனதுபருதிகவலேம்.

(சிந்தாமணி.)

ஸவ்ரயீரிஷபயகூஉரிதுரஸ்ணஸ்யாதேஹிணாஸ்யாதேஹிணாஸ்ய
கவிபோதாகதிராஷ்டாபதுரஷிஸஷ்டோஸோரதிஷ்டபகபாஹரி
ஸரிஷ்டுகாருஷிஸ்ரீம் । ஸர்வஸ்ஷாம்சாகஷோவாசி
சாஜ்ஜாஷுராயஷத்காரிஷ்டாஸ்ரவணாம் தீசாகாம்வஸ்யா
ஷுவிஷ்ணுடிஸ்ரோஜாநிஷ்டிரா டீஷ்வகாஸ்வாஸ்வமளம் ॥

(ஸவ்ரயீரிஷபயகூரஸ்) அரஸினாஸ்யாபயமாதின - இந்நூல் வேந்தாழ்வார்மேல் கணவனாகச்சொல்லுகபடியும், (சரிஷ்டாஸ்ரவணாஸ்) உறுதலரசுச்சுக்காப - இந்நூலாழிசாரசுகுகளை யரிக்கையாலும், (ஸாம்டாஸ்வஸ்வாஸ்) அரசனிசம்புகுந்த காப் - இரவியிகசுகாரவாணைபுக்க புலிடந்தானகபாலும், (ஸதிஷ்டாஸ்ரவணாஸ்) இவாசதாயன்று மாபபதிபோடமைனி - வஸந்தசுக னான வாம்பவாசுந்து வஸ்ஹாயமாபதம்தானி ஹாரகயாஷ் தினைபபணைறுணைசாலும், (சரிஷ்டாஸ்ரவணாஸ்) எவவ தெவமத்தளாயுமாயினறு எசுதயஸ்சாசிபபுட - ஸவ்ரோதுடர்த தியாயிருகைகபாலும், (ஸரிஸ்வதி ஜ்யோதிஷ்டோமிஸ்) ஏணமாப மிலஸ்கிணட - வராஹாரவிவதஸ்தகிகாணதி ஹரிதினை உயர்ச் தந்வயுதிரதேவசவர்லும், (ஸவ்ரவ்ஷாஜ்ரா கிஷ்டாஸ்) உலகுக் கோர முகைதசதாயதசதைப - ஓரசாவிதாசகளைபபோலை சலைமருகதும வியவரிதஸ்கினைபபணைறுணைசாலும், (ஜ்யோஜி ஷ்டோமாயஷ்தாரிஷ்) என்துபடபுகறசரிபவிவதாப - வஸ்ரஸ்ரீ திசாராஜ்யந்தாலே ஓர்வு விவரானகபாலும், ஸ்ரவிஷ்டாவைத்தா லெ கூஸ்ரபர்விவஸ்ரி தசுவாதிரஸ்ரிவஸ்ரோவபசாரசுகவுஸ்ரசள வஸ்ரம் வரி சசபபடுகிறது பூளினிவவாயிதிரஸ்ரி - ஸ்ரவஸ்ரபஸ்ரசாரிதசுதருளி வெசாவஸ்ரிரவஸ்ரோஸ்ரஸ்ரபர்விவஸ்ரி சஸ்ரசோட பணைறுணைகபா லும், ஆறைரசுகிதிரஸ்ரி - வர்தீரஸ்ரவசாரமிவஸ்ரசுகபடி ஸ்ரிஸ்ரி சகதுவசாரிதணைகபாலும், வானமாமலையிபபெருமாளின சுரஸ்ரவணைறுணை ணைரஸ்ரபணைறுணை) என "சதாபதசதாணபு" என்கிறதுபோலை புரிந்து வேதஅருளி சிரியதசதாபிரானகிறார்.

॥ ரு ரு ॥

இந்தாயபடி நிலவுலகோர், திருவாயமொழி முற்றினாலும்

* * *

எட்டாந் திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஆராவமுதே) இடபடி சீவரமங்கலநகரிலே சுருவூழிதோ
றூழிராய கதிருஞ்சுவலஞ்சரான ஆழ்வாதமகத வராவுமுமவதா
வகழும் எம்பெருமான் திருவடிமலாகளை எனறுளா ஸ்வரு
ஜூராநத்தைபபெறற இதலாஹதனை சுநாவலம்யித்து வுசனிலை

எட்டாந திருவாய்மொழி.

இ— உனக்கிதாளைகமாறு நானென்றிலேனென்று வதரவ
காரமொன்றும கிடையாதபடியிருகிற ஜிலஹாவகாரதனைச
செய்தாயென்று லஜ்ஞாவதான ஆழ்வாரிதிருவாய்மொழியிலே
சூதகர்ராய்ககூபபிடினைக யலாம சமன்சீரு! வென்ன? வவதரிபடி
ககிறார் (இபபடியிதாழியால) வராவரவராவகுகளிரணடும
அவன்திருவடிகளென்கிற கயரவலாயத்தைத் தமகருத்தாதரு
னின ஜிலஹாவகாரஜாதனைதகாண்டு கிஞ்சிலஜ்ஞாவதாரா
ரேயாகிலும வவ-ஞியமிகுகயம் பணணவேணுமென்று
கீழபபிறநத ஜிநாராயநதகைகடடாளமபாலே இஙகா தகர்ராய்
க்கூபபிடினைக வாமதமமனறதாபிறறு. மாசறுசோதி தொடங்கி
விரஹமா தகர்ரான வாழ்வார் தேரறறேரான்பிலே சுதரஞதகர்ரா
ய்ககூபபிடசசெய்தேதயும தாமவெகுதிதபடி வம்ஸாவதிகளைகள
வண்வாரார்தொழிநதவாறே ஊரேவம்கரைபுரணடு ஜிஹகர்வடந
ராமபடியான வஹாவதனைதபுணடையராயிருகக, இவரிபபோகுதரி
த்தநின்று திருகுடதனையிலேபோ யலறறுபபட யெனகனே?
யென்ன சுவதரிபபிகநிறார (தமகருவூராவுமுமி ரானி) அநத
வலைஞாவதம விரராஜிதாதிதகு உவயாதபடய அத்தாலே
யரித்துநினறுரென்றுகருத்து. திருக்குடநதையிலே போய்புக்கு
என்றது - வஹவாசியை திவிகுவர்வமெனபாரகியென்றபடி.
பொவிகதுநினறபிரானகோயில திருபபுளிபாழ்வார் கீழ சுவ்ய
வ்யதிநிவிருகாரணவ்யாவாபரராய சுநாவலம்வெகுதாந ஜாநவ
ராபக்கொண்டி பாவாதிரேகதிகு வலிவெயா யெழுநதருளி
பிருநதாரதநினையொழிப மறறையாழ்வாகளைபோலே இவர்
ஸ்வரூபாஜ்ஞாநகளிலே வலங்ருித்தாரென்று வ்யவஸிதியிலயிறே!

ழு— அராவமுதம்

ஆ— விஞ்ஞாபதிராதுடாகைநிலை தோட்புகஞ்அவகுடையை
பெருமாரைவிலுவம்மிழுவதிகசபிபறுமையாலில வீடுகதலறுகிறார்.

இ—மாவுநாவது கவழுச்சுந்தாலில ஆழுவாதாய்திருக்குடாகைபிலை
தோயபடபுருந்ததாகமில இருசவிறுபனபதீனாத்து பொப்படபுகன்
ன்கிறது. இன்னமு தாமு சொலலுவியணுனுசெலலாமு வொடிவு
மான வானமாமலையகுறிழுச்சு சொலலிபிருகு நீருஞ்டு
னைதபிலிலபோவா தினெனானனில. காட்சிதீபகூடபுடசபிக்டும்
வானமாயலை ஒன்றுடபேசாதி நுகதிறவாஷ்பில அராவபுகாழுவார்
திருக்குட்நைதபிலை வகஇவாவைகவாழ்வுவிகுனாவிட தாடிகாலை
ளர்ந்தருகிற வழுனை இவாதிருவுளளத்திலை வாகூர்கூடுதமாம்
படிகாட்டியருளகணை இவவாவதாதிலை தோறுறினவிவர்
நமழுடையழுதிநாரழுபிலைலாட தீவிகடடி கதாருவிறாவுபாரதி
தீருந்திருகருடாகைதயிலை போபிறனென்றுகருதது. எமபெருபா
ரிலை வம்மிழுவதிகபபிபறுமையாலில பெனறது- எமபெருமான
திருகணைகளாலை தாளைமகுளிபபாரத்தருளை, திருபபவளக்
தைத்திறது தழுடைய கூத்தீர ஒருவாதுனை பருளிசசெய்
தல, கூகு விரனை அனைத்தறகதழுவிஜுபோலை தமனமபவினைத்
தித்தழுவியருளுதல செய்யக்காலுமையாலில பென்றபத. கூ
வ்வகாரவ்வாவ்வுதாலை அவருலுகூர்இவாடிதிவினை
செயயாதிருந்தா விவாகிடதலறுகூபிமா? வினனில வாழிப
யபவர்மிஜ வுதுயாயி-போய மிராவுபடதிதாயுடபத்லை கிழு
செலல அவள கூய-ராஜராவுவாலம்முதாலை சம்மீகூரியாதி உ
வெகூதிதாலை அதவர்மிஜ யவளுடபகூய-ராஜரமளரவ
த்தை அறியாமையாலை கதாமாபிபோலை தாழுடைய கூவை
கூதிமபெருமையாலை கலங்கி சூ-ராவகாரஜப-ராலேவை பற
ந்து வாவிகாய கிடதலறறுகிறாளென்றுநாத்து.

ரு— எம்மானை - எனசகுநிரவிவாயிகூவாசிபானவதினை? வா
வொடி. ஆரா- ஆராதானை, கூகுகூமெவெமு கூநாவிதீத்தி, மி
தாவிவாராதிபடிபானை என்கை. அழுதி - சூழுகடோநிராதிபபு
விவாமுமே எனடடி. இதவும் வாவொடி.

மூ— யடிதேபணடலகின்டாலன்பாடிட* நீராடலெனது

கைபயருக்குமின்றனிதிமாலெ*

ஆ—உன்னேனுதிறநீராடு வாகுயினன்றேபெயலாருமொகக வடவர்

கூடும்கொல்லவயிந்தாழுயர்ராதம்ஹாரிடே? உனதுடைய நீரவ

யிகவளரூபச்சாதி கூறுணவர்ணங்களாலே அடியேனுடைய க

லேசநிமான நினத வெகுவாறுயகூட உன்பகலுளள நீராகீராடிய

* முதற்பாடல் *

இ— இன்னுகளாவழுதினறு விம்மாவதிபாதெ ஆராவழுதெ

ம்பாறு பொதுவிலெரனதுசருந்தி காதலாமருளிசெயுங

ரா (உன்னை + நாளிபால) ஆழிபறடையுநீ நாளி வாகூடுதலே

கூவிவிடு தடான விவகோலவெகாடுதிக்ரா(உள்ளுடையநீரகயி

ர— அடிதேன - உவகுணவிவனதுடைய,

மயாவறமதிலம தள்ப்பெறறு வவவரவுடைம தெளிந

அந்தால அடிபெனன்றிறதன்றிடி. "மாமணைஉவாவுநீ

வாமகர்" எனதுபடிபஆராவுதெ எம்மநாவாயித்த நீரகி

மபமஹாநுனை திகிந்நாவ்று அடியெனனை சிரா உடலுட-தெவ

டாவது, ஜூராதநிறுனாணசுனைபாதிலநீராயுருதனைகது டொ

நுனை காளிதீமன, நிகதிக சுடுவதாமான தெவமுகூட

என்றபடி. நின்பால - உம்மவிஷ! நதில, பாலென்று வடதுநுவிகை-ந்

கவுயம். தனபாதே - பெரதாதாணையாய, அனபு - வெரதம.

வெறுதெதுகது சிறுயடாகையன நிகதிக ரவரசந்தாணைருவழிவு

கொணடாபதேபாதிலபாலென்றபடி. நீராய - நீரவமாய், உடயபு

வெறுமாயவாரிவரிதது, நந்வுயலவநீவுசிதமாயிருகனையன றி

க்தே நீரவமாலென்றபட ஆலாத - நின்றவிடதநிலைநிலைலாதெ

கவுாகூடலுபடடனனுபடி நீரவமலும வடவுஜலமதேபாதிலெ

நிஸ்லமாயிருகனகபன்றிகதிக சிலையிலலாதெ அலாதநின்னைக,

கனரப - நீரதாலெரு வடீவ சிதநீ-வுரிமைனனாயபடி. நிதா

வினுவடாயடிவெயன்னை உருதருகினற - உம்மறடையவாள

ரூபகாதிபாக கூடாது பொரபாடைய வெவுசக்தியுமகூட

விபபாடாதாகனிறகிற நிதி - நிகழுயறை, உடிரமு சினனவெ

ன்றபடி,எனகருதிவ்வு வடலறாவெனனைகாமதிய - வவெவ-ஸ்ரரமோ,

பதவுரை

ஏழ்— ஸ்ரீராமாநுஜரானால் நீராய்உருகும்படி பணைநிலைவந்த
எனதுஆவியைபோலிருக்கின்றவனே? - சிராஜிசநந்தவனியைசூழ்ந்
தீர்த்திருக்குடந்தைபேரார் தீங்கொந்தகழுக்கிடந்தாய்என்பிடாய்

ஆய்— கைதொழில்பால) நெஞ்சமேஎன்னுடனுத்தாதுபடுமருளிச்
செய்கிறார்(எனக்சனியைஐதொழில்பால)ஆசார்யகூபபிடுகிறவிவர்

ஸ— சிர - முலைமை, ஆர - வடிவுஅழகானை, பூஷ -
சிரன்று அழுசாய், அழகாலே வடிவுஅழகானை என்றவுமாம்
செநெல - சிவநதநெலலுகளானவை, செலலுகதிர்களானவை
யென்றபடி. கவரிவீசும - வாசோடுவீசுகிற, கவரி - வாசமும், ம
ராஹாராவநதவெலலிகளைஉடைஜீவாஜீவகள் ஆராவமுதா
ழ்வாரணைவளாநதருளுகிற அழகைகணடு வாசமவிலலிகளுட
போலே அனைபாய்நகிற என்றபடி. இநத திருக்குடநதைகத வி
ரைவுஷணம் செழு - வாசிஜீவகளான, நீர - ஜலமகளோபுடைசூழ
ன, திருகுடநதை - திருகுடநதையிலே, ஏர் - அழகாலே, எ
ரென்ற - அழகு, ஆர் - வடிவுஅழகான, கோலம் - சுலமகாரம்,
ஆயுஹரிஷண வவநாஜிகளானவை பென்றபடி திகழ - விளங்
நமபடி நிரூலமான, ஐநது நீலநிராசலுதத்திலே கூநகாரணிகளா
ஜிகளை பபேலே வாரஹாமமிபறும்படி பென்னை. வரிஷணாஜி
கள தத ஐசரூலிகதும் படியான முதநாதிஉலிலாயில கூடிதல்
நிரூலமாகதகலவளாருதாருருசிறதேபாது ஆவணாஹாரமிதமான
திருமேனியாலே ஆவைதாதுகது வாரஹாமபயிகூடா யிருகிறதை
னறுகருதது. 'வரிபோவொயி தீஜீசாநுவா வொவா வுஃ" எனகிற
படியேஇவனுளாறசெயவதென்னென்றுவெறிறபிடிசகிவெண்டியிரு
ககிறதனைக கிடாதாய - கணவளாந்தருளிறப், கணாடன - க
ணனேலெகானைபபெறேன' கண்ணநீலகணடசாதுமுத்தினையொ
ழிபவன்னை நீபுன் திருகணகளாநீலகுளிரகடாகஷித்தருளுதல,
னைசெயதாயெனைபாருவாருத்தைகடருளிசசெயதருளுதல உனதி
ருக்கைகளாலேபனைன டபனைதாருதல செபபடிபெறறேனென
ன்றுகருத்து. கணாடன் - காணுதிருமுடிகளிலாறபிரா

ரு-எம்மானெயென்வெளளைமூர்த்தியென்னையாளவானெயம்

ஆ— எனனையுன்திருகணைகளாலெபோத்தருளுவார்தனை
யருளிசெய்தருளுதலை காண்கிறிலனெனகிறார். ॥கூ॥

(எடமானே) எடபிரானே? சுமாஷெஷாவஷவர் சுவீகரூவா
னெனகூடாது தீவ்ராபிவமேன? அதத தீவ்ராபிவமகவளருவு

னு— ஹவஷ்டிமெமபிலை சொல்லுமாபதபோலை கணடேனெ
னறு சொலலெகூடுமோவென்ன இதுகருத் தாதுயர்மருளிசெ
ய்கிறார (என்னையுனதிருகணகளாலெஐதாழியால) ॥கூ॥

✳ இரணடாம்பாடடு ✳

என்வெள்ளைமூர்த்தியென்கிறதறகுத தாதுயர்மருளிசெ
ய்கிறார (சுமாவெஷதாழியால) எம்மானே என்னபாளவானே
எனகிற இரணடுவெழங்களுகதும் தாதுயர்மருளிசெய்கிறார

ஸா—எமமானே-கண்டாலுமிவவஸுர தமமதெனறறியாதிருகக
பெற்றாறுகில நாறறியிரேனே! ✳ ॥கூ॥

என் - தீபனனை, தமஹாயனெனறபடி. வெள்ளைமூர்
த்தி - ஸாஜவிர ஹரனை, சுமாஷஷெஹாஷ நிவக்ஷிவுவிர ஹர
முடையவனே? யென்றபடி. வாவெஜி எமமரானே - உனனுடைய
வெளளாயுயர்திகளாலே யெனனை வஶீகரிததடிமைகொணடவ
னேயென்றபடி. என்னையாளவானே- என்னை ஆளாகிறகிறவனே, உ
தீரொதீரமாக ஒன்னுடைய மாணங்களைக்காடடி அதத மாண
கூதிஹாவுராவஸத்தை வசிக்படிதனனை நிதயமாக அடிமைகொ
ள்ளாகிறகிறவனேயென்றபடி. வாவெஜி. வேண்டுமாற்றல-ஐவிக்
கும் வருகாரத்தாலே, வேணடுனெக-இசசிகனெக. ஆறு- வருகாரம்,
உன்னுடைய ஐவாவிஶஷஙகளாலே, சுஜிக்கிறுபுன்றிக்கே கொ
வுஶாஸ்ரீதாயர்களான இவிவுகளாலேயென்றும் தாதுயர்ம.
இதுக்கு ஆவாயென்கிறதொடகூடபடம. எம எவவனெகபபடட, நா
நவியங்களானவென்றபடி. மா-ஶஹதகுகளான, வெளளாயுயர்தி
ரகிரயிதங்களான வென்றபடி உருவம-ரூபிவுகள, ஆவாய்-
புகிறவனே, எனகசாதவு மாஸ்ரீசாசகாத்வும் தெவதிரஷிவுதவு
கூதிஹாவுராவஸத்தை வசிக்படிதனனை நிதயமாக அடிமைகொ
ள்ளாகிறகிறவனேயென்றபடி. வாவெஜி. வேண்டுமாற்றல-ஐவிக்
கும் வருகாரத்தாலே, வேணடுனெக-இசசிகனெக. ஆறு- வருகாரம்,
உன்னுடைய ஐவாவிஶஷஙகளாலே, சுஜிக்கிறுபுன்றிக்கே கொ
வுஶாஸ்ரீதாயர்களான இவிவுகளாலேயென்றும் தாதுயர்ம.
இதுக்கு ஆவாயென்கிறதொடகூடபடம. எம எவவனெகபபடட, நா
நவியங்களானவென்றபடி. மா-ஶஹதகுகளான, வெளளாயுயர்தி
ரகிரயிதங்களான வென்றபடி உருவம-ரூபிவுகள, ஆவாய்-
புகிறவனே, எனகசாதவு மாஸ்ரீசாசகாத்வும் தெவதிரஷிவுதவு
கூதிஹாவுராவஸத்தை வசிக்படிதனனை நிதயமாக அடிமைகொ
ள்ளாகிறகிறவனேயென்றபடி. எனக்கும சுஸ்ரீதாக்கும முனபு நீயித்த
னை உவகாரமகளைச செயதபாலைகடடிலே இனனமேல் காடட

ழூ— மோலுரிகயஸ் ஸ்னாவ்ஸ் டூ நுரலாவை ஸ்பழ்ரீலஸ்றூ* ஸ்செய்மோ
கமலை நுரீசாழ்ரீ ஸ்ரீவ்ஸ்னச்சணாமல் நுரஸ்ரீ நுரீ நுடூநலாஸ்து*

ஸ்ரூ— நுசாரீலை எனீன்ன ஸ்ரீநுரீ நுபிரீ நுதுஸ்னாகூடூஸ்னாயஸ்னவ்மீன?
சூழ்ரீ நுவோர்ரி ரீநுணாகயஸ்டூஸ்னாக உ ஸ்ரீவுாநுரூஸ்னாவை ஸ்ரீவுரூஸ்ரீவவிழரி
வூ ணை பகுநுசாணை ரீநுரஸ்ரீ நுரூஸ்னாகயஸ்னவ்மீன? ரீநுரூஸ்ரீ ஸ்பாயஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்டூவ்மீன?

இ—(அஸ்ரூசுவ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்ரீபாலை ஸ்பயாரீனைஸ்டூன்ஸ்ரீறஸ்டூஸ்னாவை
கூ) ரீஸ்டூவ்ரூவ்ரூஸ்னாவ்ஸ்னாவ்ஸ்னாவ்ஸ்ரூ நுரஸ்னாரீபுஸ்ரீ ஸ்னாஸ்ரீனாபாஸ்னாவ்னாரீனைஸ்னாறஸ்டூ
ரீவ்ரூஸ்டூ உரீஸ்ரீபாரீஸ்ரீவாவ்ஸ்னாவ்ஸ்பாகூஸ்ரீபுஸ்ரீவ்ஸ்ரீ நுரஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்வ்ஸ்னாரீஸ்ரீறஸ்ரீறுரீஸ்ரீறன்றூ
கூறுரீஸ்டூ இரீஸ்ரீபவ்ஸ்டூவ்ரூஸ்ரீறூ லஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்டூவ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்மாஸ்ரூஸ்னாசுவ்ஸ்பாஸ்ரீறூ
(சூழ்ரீவ்ஸ்ரீ நுரூஸ்ரீபாலை) ஸ்வோன்ரீஸ்டூவ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீறூவ்ஸ்ரீ ஸ்ரீறுரீஸ்ரீ நுரூஸ்ரீ நுரூஸ்ரீபாஸ்டூ
ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீறூ (உவாஸ்டூஸ்ரூஸ்னாவ்ஸ்ரீவ்ஸ்ரீறன்றூ) ஸ்வாஸ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஆவ்வா
ஸ்வனை சுஸ்பிரீநுரூஸ்ரீவாஸ்ரீறூ (ரீவுரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுரூஸ்ரீபாலை) இரீ
கூரீலை ரீழுஸ்பாஸ்டூவ்ரூலை நுரீஸ்ரூ சூஸ்டூஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்டூரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீ
லஸ்னாஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாலை உஸ்ரீபுழுஸ்ரீவ்ஸ்டூவ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ரீஸ்ரீறூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்டூவ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீ நுரஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்னாஸ்ரீனாபாஸ்னாவ்னாரீனை
ஸ்னாஸ்ரீறஸ்டூஸ்னாவை ரீவ்ரூஸ்டூ உரீஸ்ரீபாரீஸ்ரீவாவ்ஸ்னாவ்ஸ்பாகூஸ்ரீபுஸ்ரீவ்ஸ்ரீ நுரஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்வ்ஸ்னாரீஸ்ரீறஸ்ரீறுரீஸ்ரீறன்றூ
ஸ்பன்ரீறஸ்னாஸ்டூபுஸ்னாவ்ஸ்ரூஸ்ரீறூ (ரீவுரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுரூஸ்ரீபாலை) ஸ்செம்மாரீகமலம்

ஸ்ரூ— மெஸ்ரீலாம ரீவ்ரீய ஸ்செயஸ்டூவ்ரீவ்ஸ்டூறுரீஸ்னாவ்ஸ்ரூ ஸ்சாருரீகஸ்டூ. எழ்ரீல - உ ஜ
ழுஸ்னை, ஸ்வுகூரீஸ்டூஸ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீலை வூஸ்ரீவ்ஸ்ரூஸ்ரீ உஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபுஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ
ஸ்வனைபடி ஸ்பஸ்ரூ - "ஸ்வஉஸ்ரீறுரீபாஸ்ரீறுஸ்வஸ்ரீஜாஸ்டூயஸ்டூஸ்ரூஸ்ரீ" ஸ்னாஸ்ரீறுரீபடி ஸ்டூயே
ஸ்வுகூரீஸ்டூஸ்ரீறுரீஸ்ரீறுரீஸ்ரீ ஸ்வுரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபாஸ்டூவ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்டூரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்னாஸ்ரீனாபாஸ்னாவ்னாரீனைஸ்னாறஸ்டூஸ்னாவை
ஜூஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீறூ எஸ்ரீறு - வூஷஷஸ்ரீ? ஸ்வம
வூஸ்ரீ, சூழ்ரீவ்ஸ்ரீறுரீஸ்ரீறுரீஸ்ரீ நுரஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்னாஸ்ரீனாபாஸ்னாவ்னாரீனை ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்வாஸ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ
வூஷஷஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீறூ" ஸ்னாஸ்ரீறுரீபடி ஸ்டூயே ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ வூஷஷஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்வாஸ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ
ஸ்னாஸ்ரீறஸ்டூஸ்னாவை ரீவ்ரூஸ்டூ உரீஸ்ரீபாரீஸ்ரீவாவ்ஸ்னாவ்ஸ்பாகூஸ்ரீபுஸ்ரீவ்ஸ்ரீ நுரஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்வ்ஸ்னாரீஸ்ரீறஸ்ரீறுரீஸ்ரீறன்றூ
ஸ்பன்ரீறஸ்னாஸ்டூபுஸ்னாவ்ஸ்ரூஸ்ரீறூ (ரீவுரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுரூஸ்ரீபாலை) ஸ்செம்மாரீகமலம்

ஸ்ரூ— மெஸ்ரீலாம ரீவ்ரீய ஸ்செயஸ்டூவ்ரீவ்ஸ்டூறுரீஸ்னாவ்ஸ்ரூ ஸ்சாருரீகஸ்டூ. எழ்ரீல - உ ஜ
ழுஸ்னை, ஸ்வுகூரீஸ்டூஸ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீலை வூஸ்ரீவ்ஸ்ரூஸ்ரீ உஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபுஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ
ஸ்வனைபடி ஸ்பஸ்ரூ - "ஸ்வஉஸ்ரீறுரீபாஸ்ரீறுஸ்வஸ்ரீஜாஸ்டூயஸ்டூஸ்ரூஸ்ரீ" ஸ்னாஸ்ரீறுரீபடி ஸ்டூயே
ஸ்வுகூரீஸ்டூஸ்ரீறுரீஸ்ரீறுரீஸ்ரீ ஸ்வுரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபாஸ்டூவ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்டூரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்னாஸ்ரீனாபாஸ்னாவ்னாரீனைஸ்னாறஸ்டூஸ்னாவை
ஜூஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீறூ எஸ்ரீறு - வூஷஷஸ்ரீ? ஸ்வம
வூஸ்ரீ, சூழ்ரீவ்ஸ்ரீறுரீஸ்ரீறுரீஸ்ரீ நுரஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்னாஸ்ரீனாபாஸ்னாவ்னாரீனை ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்வாஸ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ
வூஷஷஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீறூ" ஸ்னாஸ்ரீறுரீபடி ஸ்டூயே ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ வூஷஷஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ ஸ்ரீறுரீஸ்ரீபுஸ்ரீ ஸ்வாஸ்ரூஸ்ரீவ்ஸ்ரீவுஸ்டூஸ்ரீவ்ஸ்ரீபாஸ்ரீவ்ஸ்ரீ

ற — பாடமாலாகணவளாகின்றானை யானைவெள்ளத்தின்றுயிலை யானைவெள்ளத்தின்றுயிலை ॥ உ

ஏஅ — திருநாடுதலைநாயில தாமரைகளெலலாபமலராநிறகசெயதீ
உன்றனடைய திருகணகளாகிறதாமரைகள் அலாகினறனவிலலை.
நாவினன்செயதிகவனன்கிறார. ॥ உ

(எனனைகெயதிகள்) என்றுலொருசெயலிலலை, நீயலலதெ
னகநாளறிருநாகியிலலை எனனுடைய பதத்தாலே புனதிநவடி

இ — மலரும் அமமாடலாகுணவளாகினறானை என்கிற வரதி
லிவளாவமாறத்துகருத் தாசெயமுனிகசெயகிறார (திருகுடந்
தைதாயிகசயனபால) ॥ உ

* மூன்றுமடபாடடு *

என்றுன்செய்திகவனண்கிறதறகுத தாசெயமுனிகசெயகிறார்
(என்றலொருவிதாழிபால) யாதேகளாகவினைனகிறதறகுத தா
செயமுனிகசெயகிறார (நீபலலதி சயனபால) என்னையென்செய்கி
ன்றாயென்கிறதறகுத் தாசெயமுனிகசெயகிறார் (எனனுடைய

ஸ — சாலநதி லுகவாசாகாதது பிழைக்கவேணடாதபடியிதா! இங்கே
கண்வளாகுகாணவேணடுகையாலாயது. அமமாமலர்- அதகீலாசதான
கூசிலுவாழநதவளான, அநதபரிய செநதாமரைபபூபபோலெ
ருகிறவெனறபடி. யஆ, ஆம - அழகான, மா - பெரியதான,
மலர - வாசமபொலலிநதிற, கண - நயனஙகள, வளாகின
றானை - நிறமெ கறுகளாயிருகிறவனை? வாலவாஜி இவருவளர்
கின்றவெனறது விவரீதலகூசனையாநிறமெ சவரூப, பாஜ்ய
விஷயதிலெ நிலவேஷ யானநயநநிறமெ நிலை கணவளாகதறகு
ஹேறுகாகவெயாமிரூபாகியாலெ சொலலைக்கடவதிறா திருகுடந்
தைதயிலெ நாயனாரபபூவெலலாம்மலராகிறக அவைத்தோடுவாஜாதீ
யங்களான உன்றனடைடகளாகளாகிற இரணடுபூவும் மலரகாண்
பரிதலெ னென்றுகருகுகிறெ. நான-உன்னுடைய கூடாகூசமொழிபது
சரிகமாடடாதான, என்செயகேன - என்னசெயபகடவேன்.
திருகுடநாதயிலெ நாயனாரகள அலாதகால தியாவாநமபணணிசகளியாகிறக
விதாயனாரகளலாகதால தியாவாநம் பணணகடவ வணடிங்க
ளெ படடினிகிடநது போமிதனனெபோ. * ॥ உ

ப - ஐ - தி - அ - பா - கூ - என் றனர்ப்பிகன். ஈகஈன்

மூ— எனவென விசும் ரையா நிகழ்வினவெனவோ பன் றிச்சிரு*

யுன் றலைவலவி லபாவரா ரூ

அ—யலாகவோப பிறந்தகடவையே நீலவடிபோ நிதுநருகுபது, உனதுவ
னடைய கூரிவெபாலை புனதி நுவடிகோபபெபுனாகவ்பாழிய வெ
றிருவபாடுதலை பெறிலுமே வையாடா,

இ— வி கூர்நிபாலை, இ யெபவா சுதுகருக தொத்துடைய நுன்
சுரிகபிறா (உனறனைடையகூரிவபாலை கூர்நிபாலை)

ஈ— கன - தெழிலாலை, பூர - கூர்நிபாள, சனவென்று நிதா
ழில, அரவற வேஜ்பர, வெலி நீறுபெ விரிதகோ யுவபாட தகோள,
வென்றபடி யதா, சன - உரிஞ்சுதந்த வே, பூர - வெறுணைபாள
கன் உரிஞ்சுகோ, தொழிலாலை, சுரா - பாலை - பெருவழி, பாலை -
தெரு, நீர - வெரிவுபாசுமோள - பாலை - பெருவழி, பாலை -
பெரு, நிடதுதிர் - தனவெ சரிதநீர வருந்றபாசினை வெளிபோலி தொ
தெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு
வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு வெரு

ஏ—மென்றுகுறைவேண்டினன் * கன்னைமதிளழுடுகை
கிடந்தாயடி பணரு

ஆ—ஆனபினபு இனிபிவளாகாவளகலுமை உனதிருவடி
கள்ளபிரியாதே யிருதுதுடிபடாதிருளேலெனறுமென்றாடி

இ—ஏனென்றுகுறைவேண்டினனென்று வாதாடாமலிருந்தசிவ
கிலுமெருநாடகத்திவிளாடருவோரோவடிவுகாட்டாபடிபாசம்
ஈஸமாகையாலே இங்கவெறுமை நிம்மதியிதுவேண்டாமையாலே
ஹரஹரவரணவர்வீடு றவோபோதொருதாலே வருகாலவேண்டா
ரெனைகழிலே இருதகுருகாகுபடுமாகை யுனிகிலெனறுகருதது
இவளவரலே வாஹசியாஸஹரவிரதே எனதுமனமடங்கிற்
காபிரணவுபாடநிகளாலே கூபபிடசசபதேசபுர குளிரகூ
டாகுநிதலை ஒருவாதசெலலுதலை செயபணையாலே வேறும்
பெறுவாருமதிலபசபவமுறுமென்று நினைந்திருந்தருளுகுகா
ணாய் எனமேலே சுமதநியிருகின்றீயோ? பிறபேலே சுமதநியிரு
கின்றீயோ? வென்று விசாரித்திபபாடடாலே யுந்தாருசாலவு
கிறதென்றவாஹதி அழதேபனருவாணாகாயுகிருத கூபுட
மருளிசெயகிறார (அருணகிரிநாதர்)

ஈ—சுகிவருமாகருதிரோவேகூரகூணசுடனேயிருகசுவுக
மாலைகபோலே சுவபுபாரமான வுபாயாஞரத்திலனசரா
ணைத் தரவேணடாவென்று வேறுகாகுபடும். ஏனென்றால் சுகாபு-
ரஞ்சுறலைபபுமை, குறையென்னுங குணாதிசயமுள்ள கால
லறுகிறது எனகரு இபபோகாதே குறைதீரக்கிறவொரு வா
ரவஹாயஞ்சுனைதபு மெனறபடி. வேணடின - சுரவெபரிதிபுனை
உனதுனடைய உபாணாரவிருதுகளாகிறதும உனதரலே வருகிறதா
ணை லவெகுகிபபன; மறறொனறாலே வருகிறதனறு வெறுமறபுள
வெகுகிபாமைகரு உனதுனடையவுபாணாரவிருதுகளிலே சுர
வரவஹாயஞ்சுகளாகிவிபான அநு ஸரபபிரவேசதபுகளை

பறை— வாணாள * சென்னெடுநல்லாகூறாணைதாளிழிதந்த
செலுத்தாதீரென் * ॥ ரு ॥
செலக்தாணைகிறுபாகாணுமளவுஞ்சென்றுங்கீராததியா * யுல

ஆ—(செலுத்தாணைகிறுபார) சூநகயிகூக்பாயாவுவலெடுகுறா
ணைமுரணுகிவராகயியிரே? வலம்புரிசங்கினாயு முன்னாழுகாலை

* ரவெடுப்பாடு *

இ— உலபுலாவுனே யிகழ்ந்திகுகுக சாகுபடிபயறுளிசெயகிறா
(சூநகயிகூசுழிபாள)லெலாவுலகுபுடைய வொருமூதாதையென
கிறதறுக சாதியாமறுளிசெடுசிறார் (வரிவலசுழிபாள)

ஈ—செலுகிறதாவாணாள வொழுகிநாளாவதெடுத்தியாடியருக்
கிறகாலதிலெ மெனறுடி வாழாளாள கனக்றுள்டுசந்திலெ பூசார
றாசதிறெ நகூடிறெ ணைகாறவாணகூடிஷடீ செனனெ ர - செலுகிற
காள, சூதிவாதிகாறுசந்திலெ சடசகிறதிடகுபனெரியனறுடி எற
காள - எசதினெதிடகுணைடு, ஆநாள - அசதினெதிநகளார,
உணதாள - உனணுடையதிருமுகளா, பிடிதிரிகுசெல - பிடிசது
கலெசாணைடெசெலுபடி நிரஞாமாகுவநாஷாதுகுகாணடே
நடகுகுபடி மெபனைக, காணை - கூணைவெலுணும, சடாகூதிசதாரு
ளாவெலுணெபனறுடி ॥ கு ॥

செல - செலுபடி, பெகபெடெரபாடபடி, இகிறாகதி
ராமாகவுணடாள வுகுசுஷ-டுகுளாளிமாளாம நாகுபாடுட வொ
ஜிகளவுமாவுகுதுபடி மெபனைக காளை - சாவைசெரு, அரி
கைகசுளாளறுபடி கிபாரா - பாசுஞாளாவாகள, வாவு-ஜிஞாள
வெபாராஜிகளும ஆயாகளாரபோம மெரெளாணைகுகுக திசவா
ளிகுளாருமெபனறுபடி சாபோமளாம - ஆவிாகிளாவிளாவுரிளாடபடி
சாலெ அவளாளாவுரிசுபெ, செசுலும - பொகாகிபகிறாதாள ஆவா
களாவெபாஜினைய விவபாவாகசிபபாரகுசடபுசக வொவ்ளாவும வா
வமாயிகசிறிவெளாடபடி திருகுபாய - கீகிபாபாவுடைடவிளெ?
கீகிபாபுடைடபவாள கீகிபாடாள, வாவு-ஜியிலெ கீகிபாடாயளாறு
ரசிவெமாயிருகருா உலபிரொணெ-சுகயியிளாசுபளெ?உலபடு-
சுவயி, ஞாளவிஷசிகளாருகவயியிளாசுவெ செபனாபடி

மூ—பயிலா னெலலாலுகுமுடையவாருமாதநி* நலதகா
ன்றிகாண்குடங்ணதகடாதாபுன்னகாணபாரு* னலபபா
ஸு—தோறபிதகடமைபாகதிகொளளவலல திருவுடமணபயுடை
யவனேநலத்தான்மிகுகா நுடாரைதகிடாதாடஉன்னைசாணபானை

இ—நலததாணிதுாழி சூழ்ரிதாகாகந்திருகுடாரைதயிலேவளநி
வரிதிறைபிருகாரானவெகூறிதபடியலம்ஸ்ரூவதிகபபிறைமபாலை
நோவுபடுகிறேனைன்கிறாரென்று வாமத்வெறிவிவித

ஸ—எலலைவரைபை - வாவுக்ரூ மாகூங்காளையும், உடைய - தம்ா
க்குரியராகியவுடைததான், ஒரு - வாவுக்ரூ மாகவிருகூளை பா
ன, ழூசதநி - திருநாமஉடவிஸ, வாமுடையவனை, வளநிய-ரூ
காளிலை வாவுக்ரூ மாகூளைபுரதனைகுரு மெயஷடரக்கிகாளரூம
டிழ சுகிதிகாஇறையுமான வழிவாவுடையவனை பிறைபுழி. வா
வொடயி, நலதகால - நலமுரைவெகூயை, கூபிவழியவெவாகதகாலே
யென்றபடி மிகார - சுயிசுராளையரூகளுடைய, “வெவிவாரதி
வெயதோரைராஜநு” “வாகூ சுக்வஷாகாரவிமாகூமாஸயா” ஜதி
திகளிலபடியே கரைபுரணடெவெரு வாமுடையபு ழுரிவெவஷணவாக
ரூடையபிவனறபடி. குடரைனத் - நிருகுடாரைதயிலே, வாளைவா
ரடென்றும படபாலே திருகுதடாரைத ழுரிவெவஷணவாகரூடை
யுதிரய அததாலே இவவிதிகவாதநிருகிற தாதபரயமாக நினைதிருகிற
வாமகூவெரூசிபாலே சொலலுகிறார கிடாதாய - கூணவளாகத
ருளுகிறவளனை? பிராடடி கற்பபிறைதக்கடாளை சுபரமபதிதாதிலே
போலே கூபீடஜாபஸகருடனை ஒருளைகிற கூாவுகிபாலே பிர
தேவதுமளவளாகரு ருதிமயனை? பிறைபுழி வாவெரூஜி
உளனை - நிழதசெரளைன நிரவதிபாயரிகூருரிதியுடையவுளன,
காணபன - காணதிவலலுரிளனறெளசியுடையவலலய, சூழவாவெர
ஸிபஹாதிகளை நடகுடாரைதயிலே, வாளைவா
ரடென்றும படபாலே திருகுதடாரைத ழுரிவெவஷணவாகரூடை
யுதிரய அததாலே இவவிதிகவாதநிருகிற தாதபரயமாக நினைதிருகிற
வாமகூவெரூசிபாலே சொலலுகிறார கிடாதாய - கூணவளாகத
ருளுகிறவளனை? பிராடடி கற்பபிறைதக்கடாளை சுபரமபதிதாதிலே
போலே கூபீடஜாபஸகருடனை ஒருளைகிற கூாவுகிபாலே பிர
தேவதுமளவளாகரு ருதிமயனை? பிறைபுழி வாவெரூஜி
உளனை - நிழதசெரளைன நிரவதிபாயரிகூருரிதியுடையவுளன,
காணபன - காணதிவலலுரிளனறெளசியுடையவலலய, சூழவாவெர
ஸிபஹாதிகளை நடகுடாரைதயிலே, வாளைவா
ரடென்றும படபாலே திருகுதடாரைத ழுரிவெவஷணவாகரூடை
யுதிரய அததாலே இவவிதிகவாதநிருகிற தாதபரயமாக நினைதிருகிற
வாமகூவெரூசிபாலே சொலலுகிறார கிடாதாய - கூணவளாகத
ருளுகிறவளனை? பிராடடி கற்பபிறைதக்கடாளை சுபரமபதிதாதிலே
போலே கூபீடஜாபஸகருடனை ஒருளைகிற கூாவுகிபாலே பிர
தேவதுமளவளாகரு ருதிமயனை? பிறைபுழி வாவெரூஜி
உளனை - நிழதசெரளைன நிரவதிபாயரிகூருரிதியுடையவுளன,
காணபன - காணதிவலலுரிளனறெளசியுடையவலலய, சூழவாவெர
ஸிபஹாதிகளை நடகுடாரைதயிலே, வாளைவா
ரடென்றும படபாலே திருகுதடாரைத ழுரிவெவஷணவாகரூடை
யுதிரய அததாலே இவவிதிகவாதநிருகிற தாதபரயமாக நினைதிருகிற
வாமகூவெரூசிபாலே சொலலுகிறார கிடாதாய - கூணவளாகத
ருளுகிறவளனை? பிராடடி கற்பபிறைதக்கடாளை சுபரமபதிதாதிலே
போலே கூபீடஜாபஸகருடனை ஒருளைகிற கூாவுகிபாலே பிர
தேவதுமளவளாகரு ருதிமயனை? பிறைபுழி வாவெரூஜி
உளனை - நிழதசெரளைன நிரவதிபாயரிகூருரிதியுடையவுளன,
காணபன - காணதிவலலுரிளனறெளசியுடையவலலய, சூழவாவெர
ஸிபஹாதிகளை நடகுடாரைதயிலே, வாளைவா
ரடென்றும படபாலே திருகுதடாரைத ழுரிவெவஷணவாகரூடை
யுதிரய அததாலே இவவிதிகவாதநிருகிற தாதபரயமாக நினைதிருகிற
வாமகூவெரூசிபாலே சொலலுகிறார கிடாதாய - கூணவளாகத
ருளுகிறவளனை? பிராடடி கற்பபிறைதக்கடாளை சுபரமபதிதாதிலே
போலே கூபீடஜாபஸகருடனை ஒருளைகிற கூாவுகிபாலே பிர
தேவதுமளவளாகரு ருதிமயனை? பிறைபுழி வாவெரூஜி
உளனை - நிழதசெரளைன நிரவதிபாயரிகூருரிதியுடையவுளன,
காணபன - காணதிவலலுரிளனறெளசியுடையவலலய, சூழவாவெர
ஸிபஹாதிகளை நடகுடாரைதயிலே, வாளைவா
ரடென்றும படபாலே திருகுதடாரைத ழுரிவெவஷணவாகரூடை
யுதிரய அததாலே இவவிதிகவாதநிருகிற தாதபரயமாக நினைதிருகிற
வாமகூவெரூசிபாலே சொலலுகிறார கிடாதாய - கூணவளாகத
ருளுகிறவளனை? பிராடடி கற்பபிறைதக்கடாளை சுபரமபதிதாதிலே
போலே கூபீடஜாபஸகருடனை ஒருளைகிற கூாவுகிபாலே பிர
தேவதுமளவளாகரு ருதிமயனை? பிறைபுழி வாவெரூஜி
உளனை - நிழதசெரளைன நிரவதிபாயரிகூருரிதியுடையவுளன,
காணபன - காணதிவலலுரிளனறெளசியுடையவலலய, சூழவாவெர
ஸிபஹாதிகளை நடகுடாரைதயிலே, வாளைவா

ழை—யாகாசதைதேநாகசி டழுவனெருழுவேன ।சா॥

அழுவனெருழுவனெ டகசனடன்பாடியலறுவன்ன * தழு

வலவினையாற பகதேநாகசி

ஆ—னலபாகதுஸ்ரீமஜாதூவாலுசுவதுதோறறியாரினு

டபோலே வருதுதோறுறு? பெனறுகாணடு ஆகாமத்தைதேநாகசி

பழுவன்தொழுவனைகிறா. ।சா॥

(அழுவன்) அழுதுகாணபன் தொடுதுகாண்பன்அழைக்காண்

பன்பாடிசகாணபனலறறிக்காணபன்பினையுமதீவகுசனைன்-

இ—ஆகாசதைதேநாகசியெனகிறவிடதநி லலிவெதாகழ-மரு

னிசசெயகிறா (ஸ்ரீமஜாதூவாழியாவை) ।சா॥

*ஐந்தாம்பாடடு *

காண்பனகாணடினென்று வருதீவழருசொன்னது தகுதீவ

ங்களருகுத தாகூபசருசொனனபடி அலலது ஆடியகாண்பனை

ன்கிறவிடத்தில காணபனெனகிறவெழுத்தை வருதெரிவுசெயித்தப

டியானறு. அழுவனைதொழுவ னிரணிவெழுங்களை ஆவெழுங்களை

லலொனமயாலெபபடி யங்பியாதிறை வருமுவொழுதநிலை வரவிதா

சமசசெயகிறா (பின்னையுமிரணிசசெயவை) உனனைகுகாண

ப—ருகூாஸ்தானைபபாரதது, அழுவனை- வாலனைரபபோலேஅழாநி

னாறனை, தொழுவன் -தொழுாகினேறனை. ।சா॥

அழுவன் - வாலனைரபபோலே யழுதுபார்ப்பன், தொழுவ

ன் - வெகுஜனாநிசனைபபோலே தொழுதுபார்ப்பன், ஆடிகுகாண

டன் - வாவெலாகியாயத்தாலே எனசெய்தால கிடைகுகுமென்ற

றியாதே கூத்தாடிடபோாபபன, பாடி - வெறுதநதாலே கலலாண

மானஙகளைபபாடி, அலறறுவன - கூத்தாலே வருவெளித்தப்

பாடபன், தழு - தழுவிகொணடிருகிற, எனனைவிடாபவிருக்

கிறவெனறபடி. வல - ஊபபங்களான, உனனைலொழிய நிவகீடப

பிகபபோகாதானவெனறபடி வினையால - கூத்தாலே, கூகூ

வமிழுவெளிரோயிடான வென்றுடைய வாவெத்தாலெயெனற

படி. இதுகுரு நாணிகுகவிழுகுதிருபப வெனன்கிறதோட சாயப-

டகுகம -வாழுவும வாழுவுஜநுகளைவெனறுபடி. நோக்கி- இவர்

குறைப்படுகல மானவாதிசெலபடிருகிறாரைறு வாழுவும

ழே — நாணிகவிழுந்தி நுபபன * செழுநீவாணபழனகுடநாடு
கூடாநாபரிசாரமரக்கணனை * தொழுவனேனுனபுனதா
ளாசாவகைகெயருழுகணடாபே * ॥நி॥

அ — காணாதெழுந்தவாறே இந்த மெலாகுத்தாருனபகையிலே
முனனுவோநிறையச் செலலாநிறகிறாரெனறு ஜஜித்துதுதலை
யெடுகமாடடாதே எனனுடையவாவமெனறிருபபன. செழு
வெணபழனகுடநாதகிடநாய? செநதாமரைகணணை? உன
நிருவழிகளைசெசாவதெறுவிரதுபாதிதருள? யெனகிறா. ॥நி॥

இ — தேவணுமெனறுபவாவெஅதாலெகூவெணவுதீகளபலவுமப
ணைனிபுமநான்காணபபெறுகிறிலென. ஆதலாலநானுனநிருவழிகளை
படபறும்வழி நீயேபாதுதருளேலவணுமெனகிறாரென்று வமப
கிஸருனிக. இநீயவொழுதறகுத காபபமருனிசெயகி
றார (காணதெழுநதவாறேறபி நாரியாலை) ॥நி॥

ஸ — ஜநகளாடபாதனநடபடி நாணி - ஜஜித்து, கவிழுநதி
ருபபன - தலைபயிநகமடடா திருபபன, செழு - செழுநதிரு
கறை, ஒண - ஒளனியதான, ஊ-நீபமனிவனநடபடி. பழன-
கழனிகளோபுனடதான, குடநாடு - திருகடநாதுபிலே, கிடநாத
ய - கணவனாருதருநகிறவனே? ஸஸலோஜி செநதாமரைகணணை
ஸஸ உனனுனடயவழகியதிருகணகளாலே பெரமணபாதுதி
ருளவேணுமென்றுகருத்து. தொழுவனேன - கூவெணணனெவெ
னனை, தொழுவன - கூவெணண - இபபூவுதாதலே நனனீசசெலல
விகொளளுமாபோதுதொழுவனேனென்று ஸஸலோபமாயிருகும.
இதுகருழுகணடாயெனகிறதாகோட சுகயம உனதாள - உனனு
டையதிருவடிகளை, சேருமவகை - அடையுமபடி, சூழகணடாயே-
நீயுவாயம்பாகதவேணுடகிடாய, சூழசரி உலாடமபணனுனகை,
எனனுனடய வடுவுதீகளாலெ வசிஜிதகதாளை, நீபேஸவஸுவி
தவேணுமென்நபடி. சேருமவகைபேயெனகிறவிடதிலே சுகயாரு
ணைபநீயமதுபடபோயெனறும் ஸஸலோஜிபபிளளைகருதது கணடாபே
னஎறு சலுபடம சுவாமிகளுகவிழுநதகிடகாயே ஸ. முதலாவது
ஹாலுதாதாயெ விதாழுவேனோபோலெனறும் விசேஷபடாதிருகதாலுமதி
ழுமெனறபோதது நீபுவேணுமெனறும் வாகயமாம

ரூ — சூழகணைடா யென்றுஸ்வினைடயறுத துணையு சேரு*
ரூழுகணையு ருகதே தூரா சுருதி தூரதி தசினை நாளகனறிரு
பபன* வாழுசாலபுரூரா குடகணைதகாடாருராயவாமேனோகோ

ஷ — (சூழகணைடாய) எனிறுடைய ஒரு தீவொயசுதனைபோகதி
புன் திருவழிகளைச சோவிதாருவொயநாசை செயதருளவேணும
செயதருளுயிடகதில் நீசெய்தருளுகிற வொயதனை யறிரது
ஆதிலகபடடாதே தபபிலும நானறியாதொருபடி செயதருள
வேணுமென்று சுவிவகூறிதகபடியேசெயதருளகணைடையாலே

ஆறும்பாடடு

இ — என்றதாலெவிவினைபறதது சூழகணைடாயென்றநபிதது
தெயசருளிசசெய்கிறரா (எனறுடையவிதாரியால) சூழகணைடா
யென்று நீப்பபாடடிலேசானனைத யிஙகுசொன்னதுகருத
தாதெயசமருளிசசெயகிறரா (செய்தருளுமசாரியால) இதுவே
இபபாடடுகரு வமைகியுமாயிறறு சாறறுமபாலேயென்கிறதற்கு
ம — 'உப வு ஜாமஹ ரணக்யாரம்ஹழம்ஸிரு" எனகிறவிடதது போல 'ஜட'
என்று இகீழையாயிருநதாலும எனனிடதது போல உயபபண்ணை
வேறுபென்று வாகூராகை-மாகிறபோபோலே. * ரு

வாழ — வாழுனைகயாலே, ஆதி-தீயாகூவதம. வாழுனைக
யாலேயுணடானவெனறபடி, வாழுனைக-ஸஹவஜ நாஸவிகூயக
நகளாலே வாவிகளைகதாலை - வஸஹாவிகூடான, புகழாா - கீரி-க
ளைபுடையவர்களான பூரீமெஷலாகளுடைய புகழுகோத்தி புக
ழைபுடையவாகள புகழாா, சூடகணைத - திருசகுடகமதபிலே, கிட
நதாய - கணவளாகதாருகிறவனே? வம்வொசி வாவோ - நிகரி
வரிகளைகது, சோரமானே - நிவ-ராஜாகூயே, வம்வொசி யாழி
ன - வீணைபிறவைடய, இனைசேய - மாறடியே? வாவொசி. யாழவீ
ணை சேடனைகருநிறமாசியமெஷாஹுனைவென்றபடி. அழுதே
சூழு சமே, "குருகூராகம்பிபியனைகாலண்ணிசசுமழுதறு" மே
னனுமாபோலே சொலலுனைகாகு லோஹுனைவனெனறபடி,
தெவிகாகு ஆதீமன் நிகசோராகபுகழும லோஹுனைவனென்
னை அறிவின - ஜூராகதநிறவுடைய, அறிவு-ஜூராகம பயரின - வெ
ரோவொசி. உநிலை-கருப்ஹாஹுனைவனென்றபடி. அரிச்

மூன்று — மாலை × பாழினில் சூரியனுமறிவினடியேனையரிதியறே ॥

அது — சூரனிதவாதிறல், வளைஸீறு, வளவுலவு (மலாமரு தாடுவரிஞி
டு கூவுவாண முறாமை நிணவுறுபிருந்தி வுனதிருவடி களேனுளம வல
மடமகிற ஜவுராவுலதனைத யறிநதுமனவதரிதி டூவுழு றிபமாவ
விஞ்சி யங்களாலே இருந்து டூகூடு டவிவடங்களையே லாஜித்து
இனமிலதனினை கால முனதிருவடி களை யகறறிருக்கக்கடவே!னை
ன்கிறார். ॥சு॥

இ — ஜயாவாகூாயுதனில கிணையோடையநுமம சூடாநனைகளிடம்
தாயெனகிறதறருந் தாதிய-மருளிசெய்கிறார் (சூரனிதவாதி
யால) தாரீயவாதிதுகருந் தாதிய-மருளிசெயகிறார் (மலா
மாலை) மூவுலதிதியால) உனனடி சேருமுழுகண்டிருந்தே யெனகிறதற்
குத தாதிய-மருளிகசெய்கிறார (உன்திருவடி களினி தாதியால)
தாரா கருழி தாதிதன்கிறதற்குத தாதிய-மருளிசெய்கிறார (டூ
வுலதிதியால) வடிராயிதமாகூடலலாதது டூவுழுறி
படம, எனைநாளகுனறி நுபபனென்கிறதற்த தாதிய-மருளிசெய்
கிறார (இன்னைப் தாதியால) ॥சுஅ॥

ஈ — றை-வஸிஹவடமவனை ஆரி - வாரி, வஸிஹமென நபடி வரு-
வடமும் ஜவிஹ ரநதுபிருகறவனெனையனறபடி மன - என
னுடைய, தெ லீல - கூராழியான, விஜய - கூடிருங்கலை அறுதது-
டேஹிந்த, சூழகண்டாய - நீயுபாயபபண்ணவேணுமகிடாய், நீ
ணனதிருவடி களின யங்களாபபடி நீயேலமகூறிகூகவேணுமனனைக.
உனனடி — உன்னுடைய திருவடிகளை, சேருமூழு - சேருனைகபாகி
நுளனுழு, உழ்ந லெஹாகம. சேருகையாவிவ்வாதாவுககு வஹாகமா
யிரு;கறபடி யைபெனனைக. சுணடிருந்தே - அறிநதிருகக்சசெய்
தேபே, தூரா - ஒனனுமதூாகபோகாதனையான, "நஜாக்கா
காதீகாதி: டா டூவிஹாமெ நஸாதி" எனகிறபடியே வீடியா
நடவஹவுகளாலே யொருக்காலும தூடைமாகாதவனான வென்
றபடி குழி குழிகளை ஆழி யங்களை யெனறபடி. தூாத்து - வீ
டபங்களாலே பகுரிதுகொணடு ஆழி யங்களாலே வெடிய
விடயங்களை யநுபவிதது கொணடு என்றபடி. எனைநாள - எது
தனைநாள, அதன்று விடிரூவதிதது, இருபபன - இருக்கக்கடவேனை

ழு — அரிசேயற்றெனை ம்பாறுகுடேர்ம்குங்குடகருழுகிலே* யெ
ரியேயபுவாக்குனேபாகாறுமேறினாகாபுனைகாருனே* பிரியாவி
டுணைமெயன்னேக்கிகாள்ளாய்குடகாதகிபுமாலே*

ஆ — (அரிசேயற்) உனதுருவெயலேயன்னபுனைக
குடமெனேனயாதானதுஊரிலேயுகாசியாகபபணிபருளி

* எழுசீயபாடல் *

இ — உனதருளேயாகியாதாதுகாபுயற்பருளிகுசியகாறோ! உ
ன்னுனைடியுரிவெபாலேயென்று) வெருவுக்காயத்தாதவ
ரு, வேகாறோ (உனைபுனைமெயன்று) பிரியாவிடுணைமெயனேனைக
கொனைடாயென்றுனைகாளாகாறோ (எனேனிதுகாளியாவி) தி

ரு — அரியபேற - வண்டு, பிறந்த நீரை நீர் மாகரும்பாவதை வுந்தாலே
வயலைக்காவை கரைபிருக்கிறவளே! என்னை நீ
யாளாக, அமைபொற்சுடரே - அழகுபெற்பாவை போலேயிருக்கிற காவிரி
கையபுனைடியாளே, கருணைவடிவினளே! என்றபடி அ
டியனை நீ அழகியதிருவடிகளின்கீழ்வைத்தருளவேண்டுமென்கிறபடி
என்றாவது ஒருநாளாகிலும் உன்னைப்பிரியாதபடி
முன்னிலை - கூடவேயிருப்பாய்மே, கொஞ்சமாவது பிரிந்தாலும்
என்னை, எரி - கழுவி, எப்போது - வண்டுபாடாகாலைகுளிர்
வயலை, குளிர்ந்தகாவிரி - ஆழ்கிறபோதிலேயிருக்கிற காவிரி
யாளாக, அமைபொற்சுடரே - அழகுபெற்பாவை போலேயிருக்கிற காவிரி
கையபுனைடியாளே, கருணைவடிவினளே! என்றபடி அ
டியனை நீ அழகியதிருவடிகளின்கீழ்வைத்தருளவேண்டுமென்கிறபடி
என்றாவது ஒருநாளாகிலும் உன்னைப்பிரியாதபடி
முன்னிலை - கூடவேயிருப்பாய்மே, கொஞ்சமாவது பிரிந்தாலும்
என்னை, எரி - கழுவி, எப்போது - வண்டுபாடாகாலைகுளிர்
வயலை, குளிர்ந்தகாவிரி - ஆழ்கிறபோதிலேயிருக்கிற காவிரி

ழு—தரியேனினியுனசரணாகதந்தன்சனமேகோபமே * ள ॥

கோவாபதுனபங்கோயமிதுழிவாய கோகாமற்றிலேன *

ஆ—லைய, இனியுன நிருவடிகளைபெறிரந்து ஒரு கூனைபோ தரு மையாற்
கமாடேனை, ஆனபினபு முநதிறவுனதி ருவடிதளைதநதுபினனிலை
ன்றுனடைபடுசு சவையகுந்தைதபோகவிடாதெனைவேணுமெனகிறாளா
(கோவாபதுன்பம்) கோவாபதுன்பம கோயாதெழிவாய
திருவளளமானபடி செயதருளாபளனகுறிபலதுமறறிறநமஸ்

இ—டேபனென்கிறதுரூதுதாதியடாமருளிசெடகிறாளா இனியிதரு
யாவ) இத்தாலில காலதாவளனறிருபபனனனறு கிழபபாடிலல
சொன்னவா கூஉவெம்வரு கூரகீயாள பினபோரு கூனைபோதது
ழுமை நானயாறிகமாடேனைசயாதில -இபபோதே யுனதிருவ
டிகளைக்காதருளுகிறரென்று வமஸ்கரிதது ॥ எ ॥

* விடாமப டறி *

கோகணமறறிலினைனகிறதறகுத தாபபமருளிசெயபபி
ரா (எனறகி காதியால) இதீபவொதகதகுத தாபமரு
ளா—ருகிறவனேயெனறபடி.இனி இபபடிநானுவஸ, ரவரிசுனைபி
ன்புதரியன உனசேவடடியாரிதகபாடடினை,உனசரணாகதந்து -
முதகறவுனனுடைய திருவடி களைதநதது,எனசனமப - என்றனை ட
படுநதனை வாவாரமணைதியென றபடி கோவாப - இதுகாறபரி
கவெறுபபு, மறிலாதகோப முறிலைபகரிதது இதுகாறபாடானைட
போலை முறபட திருவடிகளைதநதது பினபு ஜநவடனபையதனைகப
படுதநதீவெறுபமென றபடி. * * ள ॥

துனபம - பாவபுணயஙகளை, உனசேபநாவரிதபரிபறுனையா
லே பெனதகுவநத பாவபுணயஙகளென றபடி கோவாப - போகதி
யருளாவாப, கோபாதெழியாப - போகாதிதானிருநதிருளுவா
ய மறறு - கூஉவு கிரிதகுமானை, கோகணா - இலலன - உவாபழு
டைபோனலலனை, கோகணா - உவாயம. மெனறனருவாபபிலலை
என்பதனால் இவனபோல ரகூதிகளை யுனகாப-கோலை கோபாலை ரகூஷணாரதி
தமிலை ஆசமதாதிகளினாலை பிறனனை நினைபபாரை எனகிறானை றாதி
யெதிலெனனை யு வெபபாகாப-கோ வெலவாப - வெளவிறறாரைபோலை யுனடாசுதி
ரை; வாப் (இது மாயதிறனடைய யாரானுவு) ஒருமை, சுறறிலுமபோனை

ஏழை — வானவர் பிரமபுரத்தில் பாடுகின்றதைக் கேட்டதும்
ராவுடலை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டதும்

ஆறு — மிகவும் மூத்தபெரியவர்கள் இருக்கும் இடமாகிய
வணங்கும் திருவழுந்தூர் என்னும் பெரிய நகரத்தில்
கருணாகரத்தில் பிரமகுருவாகிய, ஆசாரியனுடைய உடலைத்
னைவரும் விசாரித்துப்போகும்படி, இவ்வாறு முன்னை போல
யும் உடையும் நீர் எடுத்துவிட்டு வாருங்கள். என்று

இரு — னர் உத்தரவுகொடுத்து (அவர்கள் அப்படியே ஆகட்டும்)
கொண்டு அதிசயத்தார் (அந்த இடத்தை விட்டு நீங்காமல்)
மன்னர் அவர்களை நோக்கி, அரசர்களே, நீங்கள்
ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டு, இவர் பிரமனுடைய
தன்மையை அடைந்தார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்,
கருணாகரத்தில் பிரமகுருவாகிய, ஆசாரியனுடைய உடலைத்
னைவரும் விசாரித்துப்போகும்படி, இவ்வாறு முன்னை போல
யும் உடையும் நீர் எடுத்துவிட்டு வாருங்கள். என்று

இரு — னர் உத்தரவுகொடுத்து (அவர்கள் அப்படியே ஆகட்டும்)
கொண்டு அதிசயத்தார் (அந்த இடத்தை விட்டு நீங்காமல்)
மன்னர் அவர்களை நோக்கி, அரசர்களே, நீங்கள்
ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டு, இவர் பிரமனுடைய
தன்மையை அடைந்தார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்,

ஆ— தலைகாளாக சப்பிடித்துப போதவிசைகீயே* ॥அ॥

இனசனிகுதென்னேபுன்தாளினைக்கிழிருத்துமடமானே*

பனைசனி

அ— (இனைவிதது) இவ்வாறு உனக்கே அடிமைபனைமிடத

தைத் தனைனை வாலைபிபிடித்து என்னை அவ்வாணைவிற்பாலை

வாழ்வெறவிபிராரிமுக வாவெதிர்வெணகின வதீனை? ரிவஷ

இ— சொலைசெயிசையா அவிரைனைறபிசையாத காணைமையாலை

இபபழ வைஷாதிவைமாகவஸ்துரிரென்றுவஷாஹதிபறீகதிறது॥

* தனைபதிமபாடி *

இனைவிதிதிகனைனை பனைகிறகறுசுத கா கபாரைருனிகிமாய்

கிறார (இவ்வாறிதது தாழிடால) உனைழகாலை பெனைனைதிதாற

பிதிதடுனைமபாககிணை பென நிதநி நுவாயமிமாழிபிலை பலனிடஙக

ளிலை சொலைலுனைசையா ழுவாரிங்கே இவ்வா தாவுனைசிக அடிமை

பென்னுமிடதனைத வாவஷிபபிதிதிதனைகையாலு மிதிதிருவாய்

மொழிக்கு வாவாகூ சூவாலைலுவாழ்கிறமன்கிற வாஹாஷ

ணம் வேதவாஹுபென்றதாயிறறு உனதாளினைகீழ் நிதது மை

ன்கிறதறகு கா தையாமருனிசாசிபபிக்கிறார (கூவுவாணை கூதி

யால) அனைவிலைமாதிலவிரனை சிறதறகு சாகூ மளிசாச்

ஸ—யாதே, இவ்வாதிகாரவஷஹமாயபுபோசிறதறகுபுனைனைனை

கை, ஒருங்க - வஷகூஹமாக உனைதாள- உனைனைடையாசிருவடிகளை

புடிதிதுபபோத - பிடிகதாகூகாணதுபோகுமபடி. கீனைச - கீ

யிசைபவீவனுமா கீ காபீகாரிதது நுளவீவனுமென்னபது. ॥அ॥

எனைனை. 'வாரிதினைனுறலாவஷாரிதி' எனறுகாணடாகூவ

வாரியாயபோதிகாயமாவிபபடுவதுபோனைறபிசையாத காணைமையாலை, இனைச

னிதது - இனைசபடபனைனை, நீ வாஹவகூஷ்ணாரினைனுறலா மிபபன

றுபபுபபடி பனைனிவிதது, உனைது விரினைவாடி - கூவுவாணைபோ

வாதிதிருவதிதிலை, இருதது - இருதுவாகிறதாவனை, வடி

கடி சனைகசாகிறுகிறனை அனை கூவாணைவாரினைய- வாதிதிலை நிர

யிசைபவீவனுமா கீ காபீகாரிதது நுளவீவனுமென்னபது. ॥அ॥

எனைனை. 'வாரிதினைனுறலாவஷாரிதி' எனறுகாணடாகூவ

வாரியாயபோதிகாயமாவிபபடுவதுபோனைறபிசையாத காணைமையாலை, இனைச

னிதது - இனைசபடபனைனை, நீ வாஹவகூஷ்ணாரினைனுறலா மிபபன

றுபபுபபடி பனைனிவிதது, உனைது விரினைவாடி - கூவுவாணைபோ

வாதிதிருவதிதிலை, இருதது - இருதுவாகிறதாவனை, வடி

கடி சனைகசாகிறுகிறனை அனை கூவாணைவாரினைய- வாதிதிலை நிர

ஏ—லமரா நீலயா தீலயா வாதிபிடு மறா தநிதினைசினில*

வீசுநு வெருமா மணிக ளீசுரு நடுடோ நை* யணைசினு

லகமபரவ நிடநு ரீயகா ணவா ரா ரீய* ॥ ௯ ॥

ஹூ—மஸவ்டாஸ நமு ரா ஹூவ்டு ஹோவ டோ கா வியா வஸ்வ வ்டோடினு

வரீஜந வரிஜரி கவுரணயா மஹேஷு வலவ-ஹ்ஸா ஹ்ஸபிருஞ்

ஞணவதது வலவ-ஹ்வசோ ரூடணீயகவா ஹ்ஸ-ஹ்ரீகத் திருகருடநை

யிலேகணவளா நதிருநுங்கிறவனோ! காணவா ரா? யெனகிறார். ॥ ௯ ॥

இ—யகிறா (மஸவ்டு வெ தா) யியா ஸ) ஆதிப்பெருமாதனியெண்கிறது

றருத் தாவ்ய-ஹ்மநுளிசசியகிறா (வலவ-ஹ்ஸா ஹ்ஸபி தா) யியா

ஸ) அணசினுலகமபரவவெண்கிறதிறருத் தாவ்ய-ஹ்மருளிசசெய்

கிறா (வலவ-ஹ் தா) யியால) கா ணவி தா ரீ உபகரித்செய்யதேவ

ஸ—நாஹவததிலேறுகாலதநி னுயவலபிலாதவாகவானவே

ணறபடி. அமரா - தேவாதரைகளு, நிதுவ ஹ்ரீகளுக்கெனறபடி.

தலைவா - வாயாநரான வநஜமபா ஹ்வ விவ ஹ்வ தேவாதிகளுகளு

நிலைவர் - வாயாநனை, வஸ்தாவி தாயி - நீய-ஹ்வகூனெயன்ற

படி வஸ்வை ஹ்சி. ஆதி - ஜமஸ்கா ரணாலய-ஹ்கினை, பெருமூநா

தி - வலவ-ஹ்யிகவிமு ஹ்முனடையவனே, திசை - நிகருகளுக்கே,

வில - தெஜமிஹ்வ, விலவினை ஹ்வ தெஜ ஹ்வ ஸ்கருமபடி. வீசும் -

வீசாநிறகிற. பரபபாநிறநிறமினைறபடி செழு - ஸ்ரீணீயகளுக்

ன, மா - நிலமதுகுகளான, வெ ஹ்வ ஹ்ய-ஹ்வபாருகளானவெனறு

படி மணிகள - ஸ்தாநகள, நிமதுவிவ்யாதரான திருமழிசைபி

பிரானமுதலான வெ ஹ்ஸ ஹ்ஸ ஹ்தாநகளை நினைகிறது சேரும -

வநது சேருகிறவ்யுமான, திருகருடநைதை - திருகருடநைதபிலே,

இதுககு கிடநதாயெனகிறதோடை சுருபட. அணசிவு - வநது

கூடும், வலவ-ஹ்ஸான ஹ்ரு-ஹ்மனெனகிற ஸமபகையாலவநத

னிதது-வநயுமெனறபடி. இல - இலலாமல, உலகம - லோகமான

னது, வலவ-ஹ்ஜநகளுமெனறபடி. பரவ - வாதிகளுபடி, பரி

வகை - வாதிகளை, வஸ்தாவிசசெய வநதருளியிருகுமபடியெ

ன்னை, கிடநதாய - கணவளநதிருநதிறவனே, காண - நா

ணணதலைகாணும்படி, வாராய - வநதருளவேணும், கணவள

நதிருநதிறவழகு கணடநாமெனறதாம. இனி நடையழகுகாண்

மூ—வாரவருவாயவருமென யிடரீமாயாமூரதுயா*டாரவழு
தாயதுயேலுவியகமீமந்திபபாய* நீராவிஹினகலை

அ—(வாரவருவாய) கணகருநகுமபடி வாரமேத வெனென
ருசுகுதகேதாறறுப்படிவருமவதீனா? உனனுடைய நிரகுயிகுவென
நூபந்தியிபாவன வழிவகுகடி- வெனகு நிரதிரபலொழுமா

இ— வைடென துதாவெனமெதெனவகாவேவணு மெனகிறுசெனகிறுவன்
சென்றுவவாஹீவஸ்ரவிவெதி. 1கூ

பதுதாமபாடு

வாரவெனகிறதறதுத காதயபருளிசெயகிறா (கண
களிதாழியாவ) அநபாயவருமெனகிறதாருத காதயபருளி
செயகிறா (வெனெனருகுதாழியாவ) வெமமாயாமாயாமூராத்
திரெனகிறதறருத காதயபருளிசெயகிறா (உனனுடையவி
தாழியாவ) இநீபவாஉதனத வமஹு வகிகிறா (எனக்குநிரதி
பாபதாழிபால) உனசகாடாடநிதிதாழு திருக்குடாநகையிலை

ச—ராணவாழுமபடி நடாநபவாதறுளாதீவணும் 1கூ

வாரா - வாரர்தவுறுவா, கணகருத நணதீலகனை டநாவ
விதநலாமபடி வழிவழுதேகாதே நடாநது வாரதவுறவெவெனறபடி.
அருவாய்வருமா - காரசிவிபாயவருமவனை, உநவாதருதாதுமை
தெனறுமபடி வருகாரிகதிறவணவெவன்னக எனமாயா - என
னுடைய அஜ்ஞபாகமதிதனை, எனறுயாதாழாயாங்கனை எனக
குகாடிநவதனெயெனறபடி. வாவொஜி. மாயா - மாயாதாநான
நசியாத சானவெவனறபடி மாய்கை - நசிகனைகளூராதநியாய - நீ
வுதாமபடவிரு வாதனைதபுனடையனுய, ஆரா - அராதநான, எந்தீன
காலமநாவாவிதாதாலும தீருதிபுனடாதாதநானவென்றபடி அழு
தாய - சுஜநிதமாய், சுஜநிவாஜநாயவருமவனை, அடிபேன - உ
னனாழாதருத்தேதாறறபடியானவெனறனடைய, அவியகமீம - அ
விதகுனபேன, நிரவாதருமபெனபென்றபடி. வெதனைவாவிபான அ
விரோ ரீதநிதவிவெயுயாகிகறுத அருள - உனனுதிருதிபபாய
நிதநித்தபடியை, சுத்தவாஜநிருகுதிறவதீனவனறபடி. நீர - நீ
ராதலாலபான, உனனுலலது நிவுதருமாகாதனைபிராயசெனறபட
டி. வீரேன - கூடிபிரபாநவாதவெ வெ தீவெம்பகுபடான*

ழு — நீ ரசிவனை யினபா ணைடா யநி நுகதுடநனை* யுரா யுனகசா டப
டதி.டிடே பனின் னாழுழுலை யேதீ ரு* ।ரு।

உழுலை யெனறிறபேபசசி ழுலையுடவசினயுரி நணைடான* சழுல

அ — லையீ னவரிக்வம டிகுலையரா ழுகூவியாரா யிசபா ஒருவரா பாநிக
கலியானவரை ஏது விரோயிகனை நீரா நா ... ரோ ... ரிடபடி அரு
பேயின விஷயிகரி நீரா ருரு ... ரா ... நிரா நிரா ... வரை நீரா மேல் ஏ
கஙநிரு நீரா நிரு னினவரிபோ? உனகஙா ... டி ... டி டி ... யபரி னினா முடிவரியை
பேறிவரா கிறா ।ரு।

இ — புகுமதிவிகோரா யமிபலாம்வபிபி கரு டினன றுவரா நீரா நிரா நீரா னை
யலறபுசமிசய நீரா நீரா யமி வபிசிசகரா ணைடையா லை
இன்னமினநனை நிருவாசல நிடபடி நீரா நிவினைவறு வரம நீ
யனிவெபரிமை. ।ரு।

* நிகயனம. *

வபுழிவொநீரா நுகபுரா நீரா நிபா நிருளிசசெயகிறா

ரு — கூநி-ருவசள, நிர நிவ-நிவகளா மபடி, எனனை ஆனைடாய-எனனின
ரகூநிநதுவனை, எனனிடநதில உவயனைபபணைனிணவனை யென்ற
படி நிருசகுடரனைதயூரா ய - நிருகசகுடரனைதனைய உனககு வாவ
னெரமாகவுனைடையவனை, ஊருனைடையவனை உரானன' வபவைரசியி
லை உரானெனறு ரசிவெமாயிருகரும உனககு-இபபடி வளவ
ஹவளரு பரா நிவரரி யூனைவுனககு ஆடபடடம - ஆவாவுநனைத
பபெறறாம, வாவபோரி நீரா வினைபரிகனைகளாக நிருகசகுடரனைத
யிலைவரநது வநதி உறிகறுயிருகிற உனைகது ஆவாறுயிருகபபெ
றவனைமனறபடி அழிவபன - ஈமறுவஹரு பூ சுமதிபானை
ரானை, இனைன - இ நிரவாறுமை உழுலைவிதை று - ரெரபபடடக்க
டவிவிதை று, இனனமெநதிரா நிருபபதிகளினில நிடபடி நீரா நிரா ளாகட
வெனனை றுகருதது. * * * ।ரு।

உழுலையனபில - உழுலைகுழுபே, லையிருநகிற எனறுமபுரத
தி குரினை யுனைடையவனாை, வொரரரீனைரயா, எனவனறபடி. பேயசு
சி - விரோவியிறனைடைய, வெறிகவெயிறனைடையவென்றபடி. ரு
வேயூறி - ரெநிசிவுநிதிலை, உறி - சிவுரு, ஊநிகிரோரா'வென்றபடி. அ
வரின - அநதவெறிதவெரரைய, உபிர - வெரரவரின, உ ... ரு

ரூ—களைவேயசரணகதகொண்டகுருகூசசடகோபன* குழ
லின்மலியக்சொனனதோராயிரத்துளிபபத்து* மழலைதிர்
அ—(உழலை) சூழ்ரிதவிமாயி நீராவமெநகுமொழியிருந்த
வெம்பெருமானுடைய திருவடிம்லாகளேயே வராவுமும வர
வுக்குமுமாகக்கொண்ட குருகூசசடகோபன் வணடுவரைபடை
மாருடைய திருகதழலோனைதயிறகாடடி லு மினியவாகசொன்
ன ஆயிரதுளிபபதும் மழலைதிரவலலா மானேய்நோகதியாக்
குவியதசொ மொழிரமாபபோலே எம்பெருமானுகரு வொர
இ—(சூழ்ரி வதவுழிபால) சரணகக்கொண்டவென்கிறதறகுத்தா
தயர்மருளிசசெய்கிறா(வராவுமுமிதுழியால) சரணகவென்று
வராவுகத்ததசொன்னதுவராவுகதுக்கு முவுகூணமென்று
கருத்து. குழலினமலிபவினகிறதறகுத தாதயர்மருளிசொ
ல்கிறா (வணடுவனைஉதுழிபால) காமாமானேய்நோகதியாகவெ
ன்கிறதறகுத தாதயர்மருளிசசெய்கிறா (மானேயிதுழியா
ல) யாவதிகளுகுக காசி சுராவமென்று யாதானுகாயர்ம்
கொளளுனக தூராகுழி தூரத்திதலைநாளகணறிருபடனை
ன்ற விவாதிதனை வயமாகசசெலலுமபோது கிழோடே விரை
மாலையாலுவி சமனறனறுகருதிது ॥கக॥

ரு—ஹகூதிதவனுடைய அவனாயுயிரன்றுயிர்சுழற்கூகூவந்தருளுவ
வாகவு கழலுகளைவேண்ட - அந்தக்கழலுகளோடு, அறனகரு நின்
பாதமேசரணகவென்றுநமக்குஅவன முனபு வகூரபிபதிதனவி
யான அந்த திருவடிகளேயென்றபடி சரணக - உபாயமாக, கொ
ணட - ஹ்ருதிதவரான, சுவ்வுவமிதவரானமென்றபடி. குருகூ
சடகோபன - வஷடம, இதுவகுதசொன்னமிவனகிறதாடகூ
யம. குழலில வெணணாகதிறகாடடிலு, மலிய - கூயி
கமாக கூவுவனுடைய வெணணாஉத்திறகாடடிலும பரமாக
வெனறபடி சொன்ன, அருளிசசெபதான இதுபதத்துவகுவிபர
வடனைய ஓர? ஈதிதியமன, அரிரத்துள - மாயாவஹவஹ்ருதில,
இபபதுமை- இதபதுபாடடுகளளுபுட,மழலைதிர- உளஹ்ருமதிருமப
டி, மழலை - உளஹ்ருமஉளஹ்ருதிலலாமலெனறபடி,அதாவதுஹாவவி
திரவடிஙகளோடுகூடவெனனை. வலலார - சுஹ்ருவிதவரகள,

ழே—வலைாகாயமோனையீகாகுபாகுகேக* ॥சக॥

ஆழவாதிருவடிகளேசரணம்

கூடு—மாவிரைஞகுரா ॥சஎ॥

திருகருநகைபபிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம

ஸ—மானைடநோக்கியாகரு - டமேனிடாதத நோக்குகளையுடை யவர்களுக்கு,மான - ஜாரிணிய ஏடனைக - ஹஜுஸாபாலை நோகரு- ஜுவிடா நோக்கையுடைய ஸ்திரீகள நோக்கியா, ஜாரிணாகுகிறவரு கமிகளறபடி காமா - காதிகூகா, காதிகூரவாரென்றபடி. இது ராத்ரிவகாசபையோகி, ஜாரிணாகுகிறவருக்கு காதிகூரலைாமு ம்பபோலே திருநறையூரிபோழிலை எமபெருமானைாருவரென்று சாதிபபர் ஸ * ச ॥சக॥

ஜூநாரிவெரராஹாகாஷ்யோநிஸாயிஸ்ரீதரிஜாதே

ராஜாநாஜிஜாரிஷ்யதிபபாதாவலிஃ.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீதிவாஹநிஷ்தாசபர்யதாவலிஃ

(ஆராவமுதம்)

ஸ்ரீமாளஹரிதாஜ்யகங்காஸ் ஸுஹஸஜ்ஜநிகயாநநாஹாது

ஸ்ரீமாநாநபர்ஹாஷ்தாதீஸ்ரீதர்கா நஜிநநயநதிகா

நாயகங்காஷ்ஸுராணாம் । ஸுவர்ணிஸ்ரேஷ்டாகியா

மாதநிகாமகிதாஷ்டாஸுஜாராஸுஹராகா ஸ்ரீவேஷ்டாவே

ஸ்ரீவெயங்கஸுஸுராஸ் ஸுரிரிகிஸரஜிங் ஸ்ரீவையாகோஸ

ஸ்ரீஷம் ॥ ॥நகூ॥

(ஸ்ரீமாளஹரிதாஜ்யகங்காஸ்) ஆராவமுதே - ஸுவர்க்காலமு மநுஷ்யவிதாதாலும சுவர்காராதபடியான மனுஷ்யகாகிரூட தத்தை யுடையருகடாலும, (ஸுஹஸஜ்ஜநிகயா) எம்மாவருவும வேணுமோருருவாலாவாப - ஸ்ரீமாஹஸ்ரீகாஹி திகாராஷ்டாஸுஹ ரூபகயாலுட, (நாகநிஷ்ஸுராஸ்ரேஷ்டாகாஸ்) உனருவெலைாம் யாவ ராலுமோனறும குறைவேணடோன - ஸ்ரீஸ்ரீ சாகஸ்ரேஷ்டாவே சதுர்ம் ஸுவாஸுதைதகாமகாதிகளையுடைய பாலகுடட, (தயர்ஹாஷ்தீ சக்ரீஸ்ரீர்) செவ்வ கக்காணகிறபோர காணுமளவு,ஒருசெலலுங்கிராதியாய - ஏருவாலும மறைவிலிருந்தகமோணணுத முணவதாவபெயரையை யுடைத்தீ

தீ — தா — தாரகையாலும், (ஜஜஇ நகயநச்) சொதாமரைகணை ணை வரவஜிஜவழ்ப்ரூஸஙகளாலனதி நுகதலைமலை ரயுடைடை லைகையா லும், (நாயகூகூவாகஷவஸ்ரராலை ா ம) வாதினராதேடரினை - ஆயா வறுமைராகுளுக சுயிவை ச்யாணைகையாலும், (ஷாவை ஹ்ரி ரூஸுழ்ரூஸ்ரி டியோஹாக) ஆரிசியேயிகூரஹி - விஷ்ரூரூஸுவை ரீபோலை யநஹிஷவ நீபறை ய நிரக்ஸயடீவியாடீகுகையா வை ப்ரூஷணீடமை, னஜிவுஷிஹ் ஷாதாதிபுனடையாயை பெரியபிரடியை, ரோடு பிரி யிலலாதிருகனைகையாலும், (சுரிசாரமஜ்ஜ் சாவைராகுவை) சலைவை, ப் தூணடுங்ஷவினை பாரிகுழியினை ஈவள் ஸனை யைபுரிரினை - சுநிஷ்ரூரா வாயகுவதனை யுணடாரஜ்ருகுகடாலும், ஸ்ரீஜிஸவைதுதாலை ஜினை ஷிதரிதன்ஜினையென்ற வொனைபுரியுடஹாரிவையிறுச்ச லைஜுகிற வநந நுவுபொஜநகுவம வாஷ்ரு வநீதம். (சூஷாநஹாவாஷ) நீராவினை களை நீரவிவஷ்ஜினைபானை டாய நிருகுடாகனைதையூராய - வருதுதமற விலலாரும வருதாரூபிகரும்படி விரோயிகனை நிராவிஸிதுக கொணடு ஷவநீடமான நிருகுடாகனைதையிலை கணவளாநிருஞ் ஞையாலும, ஆராவழுதுபம்பரூமாள சூழுரிசனை வஷஹாவஷுநதிலை யதுஞ்ஜிநாரூவஷுராகுப பணறுநிபதிரூரினை ஆராவழுதி எனகிறஷுஸகுத்திலை ஆழவாரூருரிசட்சயபாரினகிறார். ॥ருகூ॥

ஸ்ரீஷ்ரிநிமஹாஷ ஷுஷாஷெஸிகாபநம்.

ஆழவாநிருவடிகளேசரணம

இநதாம்பதிநினைடடோ, திருவாய்மொழிபுறநிரண்டு

சு - ம் திருவாய்மொழி.

அழ — (டலோயெதாகு) திருநாட்டகலைநாயில் புகலவிடத்திலும்
தமழாடைய சுமைகொண்டும சேடபாலையடாவில் நிருவல்லவாழ்நிலை
தெலல தமழாடைய திலோரயாகுவதோல பூனிகுரபன்புரபத
தோகபடுத வைலவாகிபாவில புடடபபாகாடடாடத சுத்தை

இ — இபபத அரவ புதாழவாதே டேரனத்பரியோற வாசைத
படிபபபறுமபாதில திடாதகிறினாவாழ்நா சிதுருவல
மொழியில ஒருபிராடியாகவா நிலவாழ்நிலை ருளியிருகின்ற
ரோவெனறு சிதாழிலாளரகுறித்தத சொலலுகாரடபாடி
ணை சுவாமி சடணரோவெனன வலதரிபபிகிறார (நிருக்குடந
ணைநதிமேலபி சூராதியால) உணகடபபடி மதபினபோனமுதல
மேல மீளவெனறு தாகூடபி—சசயபசுபி ம ராவாழ்கோபாட
னைய பசாதிருநகவளாழுய கதிலடகாடஎரார்த்த கழை
கவாமிய சதனைகக்காணடாவனகிறபடி சிவிணை கூதுய
ம்பின பூராவெபோயசுவதினறி சுய வுவாடஆவதறிய
பரபகுபுரன வெவாபாயவிலவுவதிறபகாணபி நிரு
லவாழ்நிலை தாவாழ்நிலை தமழாடைய தருவாமாகுத
நில வாகூராகுகாபமபடி காடயபோமதரோ பூரவுல
வாழ்நிலபுகளவ தபழாடைபசிவாகாயதபினாளவாய வெறுனை
கவாமெனறுபோதாத்து தாம நிருவல்லவாழ்நிலதோக வரோபு
மிந்து தமழாடைய சுரபுவெவாகூபாடையா நிருமன்னிபல
பரிவாதில தபனை சிவ்வெயிரனறு வெபோமறகுனாதாகுறித்த
தாம தமழாடைய உரவெளாபரிதாலிபுறதாக கூபாகூடவா
தாலில பேசகிறாணகபாதில வபோல வெபோயதாதாயிறற அரு
றம முனபுபோதில சிட பேபுசாகூடபிபாபிந்த சூபாவெபோதாத
நில பேரவாதினினாமன வலதரிபபிகிறார பூனைவாபாபோ
ஜகுராதியால) வெபிக சிறுனை சிவபோபாபுயாதினறோதாபாபி
நிருவல்லவாபூகுபபோபாதமினாணரோடியபடி வெவாபாயிறுதாவோ

அ — இவனுடைய அழகான பெருமாளை நேரிலே தரிசித்தால் பிரபஞ்ச உலகத்தை புடையாய் தமழுடைய உலகத்தை கூறி வேதத்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானை கலந்து பிரிந்தால் ஒருபிராட்டி இவ்வாறு ஆடையாலே திருவல்லவாழுகணித்தாக இருந்தவளில் திருச்சோலையும் அங்குறனை வரிஷத்தைக் கொண்டு புறப்படுகிறதென்றும் அங்குறனைச்சோலைகளில் ஜயாவாகிதமான வண்டுகளுடைய இனிதான இடற்றினைகளும் வெஞ்சுக்கிரியாகூவுகளும் வெறுஜய பிருங்களும் மற்றுமுண்டானவர்களுமெல்லாம் உள்ளேபுகப்பெற்றிருக்கிற தனால் பிரவுமநவிப, அதற்காலுடனோவுடடு திருவல்லவாழ்மேலே புக்குபபரிமாற ஆசைபபட அவைகளைத்தணடு, நீ இனநிறவிதிடலலென்று தோழிமார் நிவாயிபாகிறதனை கீழ்யை அவர்களுக்குசூவிஷரித்து அவர்களை கூநாயிபாகினறுமிகா ணைடுதி நுவலல்வாழ்நிலபுக்குகினைத்படி பரிமாறவலேலேனெபன

இ — யதுகைநாரவுவமாக சலெமபிலுனைடயதிமெயை அ நாகூரிகிறானென்றுதது. ஆழுவாடாதிழ்போனதுணடாகி லனேறு முடடபோகமாடடாதது அவனுநாரணனென்லாவிதை னனிவ? திருபபுளி பிலதினறும திருவலலவ ழுகிகனறு நாலடி கடநதவாறு வெறுவாகிபிறநத வஷநாரணனேனகிறதாகவுமாப. அனறிகே ஆழுவாருகபபடியுமொரு வாவநாவிமிஷமு நட கிறதைசசொலலுகிறதாகவுமாட. அணிதாகவெனறது - வலநு கூடமாகவெனறபடி. விரஹாதைக்யான பிராடடி திருவ லலவாழில உடபுராடிருசோலாகாதிகளை வணிடகளகூடுமோ வெனனவ நளிசசெயகிறார (அவவூரில திருசசோலையுமிதாழி) விரஹாதாலே முனபே ஊர்விபாகினறதனாலை அவவூரிலுடபு ராடிருசோலாதிகளும் தவிபாகிறதசசெயதே தன்னை நிரவா யிபாகிறகை வலிகளை சருறிதது தனனை கிளைய டாவிஷரிக கைதடாக உடபுராமாதிருசோல தொலலுகிறளாகையாலே விரா யமிலெனெயனறுகாடடிறது. * * *

முதறபாடடு

மாலேயமேருகருலெலீலையகிறதறுத் தாகூயசமருளிசசெ

ழை—மானேய்நோக்குநலனீர்வளமெனுவினையணிமெயிய* வர்

ஆ— ய அவர்களைச்சுற்றிதுதுச் சொலலுகின்றன, அழகியமோக்கையுடை
யீர், தனைப்பிரிந்துசென்றுவருவதாகச்சொன்னசொல்லை நீங்கள்
நினைந்தீர்களானால் உங்களுடைய வளமானமுலைகளிலே நிகழும்
அழகுமெலிவதாக வளர்வளைகளும் மதிமல்லிகைகமழும் தெ
ருவீதிகளிலே சூழப்பட்ட திருவல்லவாழிலே நீர்நெருவா

இ—யகிறார் (அழகியவிதுாதியாள்) விணையேனைகிறதுசதாங்
கியே-மருளிச்செயகிறார் (தண்ணையிதுாதியாலை) வைகலுமென்
றதறுத காதியே-மருளிச்செயகிறார் (நாளைதோறுமென்று) மெ
ல்லியலெனகிறதறுத காதியே-மருளிச்செய்கிறார் (வுவலைநாவுள்
ளியாலை).

ஈ— மானேய்நோக்கு- மருண்டோதகைகையுடைமீர்களான, ஹரிணலோலுவிழிகளானவெனுபடி. மான் - ஹரிணம்' எய
கை - ஸஹ்யமாகை, நோக்கு - ஔவி. நலவீர் - ஸெஹாதி
ரிகளானஸ்வாமிகாள, நன்னை- ஸௌஹார்த்தம், நன்னையுடையீர - ந
லலீர, நலமீரெனறு ஸம்பாவயந்த நான்திருவல்லவாழிலேபோ
ய்புகுமபடி உங்கள கணணிலகுளிரநோகி வரஸாதிசதவேனறு
மெனறுகருதது. யஉர - விரஹத்தாலேநோவுபடுதிசாலையழகிலை
யிடபடுமநமுடையவறிகவஉங்களாலே தூண்டீயாயுபிரகி
றவிவரைகது நமமுடைய நிலஷயகஉநட செவிடபடுமாகிலிவள
ஜாஹரிக்குமெனறு நிலஷயகாய-ருதீதானறுமபடி காதரராகூடி
களாய் கைகாணடிருக்கசகாணைகையாலே மானேய்நோகது நலவீ
ரென்கிறாள். விணையேன - எமபெருமாணணே ஸம்ஸ்ரஷடிகடபு
பெறுதே ஊடீவபடுமபடி வாவுங்களை யுடையவளான நான்,
விணையுடையவள் - விணையாள், தனனைசசாலவிகசொள்ளுடபோ
து விணையேனெனறு ஸ்ரீவைமாயிரநசூட ணவகலும - ஸவ-ஹா,
மெலிய - ஊடீவோகியாயததாலே கூவிலைபாமபடி, மெலினை-
கூபமாகை, இதுகது மலலிகைகமபூஞசோலைகளசூழ எனறவிர
ணடிடதது இமமயம அவவூரில வாழவலலிஜனஙகளுமெனகது
விரஹாதாவதத்தை வசி-பபிகிறன வெனறுகருதது. வான - சு
கூபமிலலாம, ஆர - வுாவுங்களான, காவு-ஹ நிலகளான, சு

ரோ — மோவணை கழுதும் துமகளிகைபடிழந * தேரோசாலைகளை சூழ்
திருவலைவா ழுறையுயிர் * சோரனைபடிதேபணிகூடுவதென்னோ
தோழீ * ॥ங॥

ஏ — வோபகாளுகிற வாரிபருமானுடையதிருவடிகளிலேயடியே
னீபாபடுதுவது எவ்விருளகிருளை ॥க॥

(எண்ணுச்சால) எனையூழ்வினை யறுத்திருகுகிற நீங்களா

* திருமாலபாடு *

இ — எமையுடீர் நுங்கிருதன்பெயரீர்வெணிறதுதருதல சாதி
யமருளிசெயகிற்றீர (எண்ணுச்சுழி) மிதலால

ப — வுரைவெடுங்களானமெய்மறபடி சுவாமி-உஜாபயசாரிய, அதாவ
து- தனதேனுதீசாருத மலரினைகபடி காயுகளுருக்குத்தாபகளைடமைபக
கொடுகைகடாகிற ஒளஷாபத்தைதபுலைடபணையான வென்றபடி,
திருத்தால நயகதுமவதரி லெமிபெருமான தன்னுடமைபதரவெ
ணுரைனறு சாஸ்திரபடி. ரக்ஷிபதாகிறதை கழுசும் - கூழுகோவுகை
ா களாரு, மதுமலரினைக - ஜபாபாதிதாரன மலரினைக்கொளாரு, கழு
நீர்மாடை சீராதிப லெ ஜபாவஷ்டிகளான ரிஷிகாலனைக
ளாருமாறபடி திருகாலேப நாரணம்பெருமாரினை வலம்முஷ்டிகைப
பெறுத்த வாடாதினபெற மன்னைகை தெறுதுதிருபது கழுசும் - வரி
ஷ்டிபாகிறுகிற, கூழுகைகளாரும ரிஷிகளாரும வாவாவெழுகை
ளாலே வரிஷ்டிபாகிறுகிறவினறபடி இது திருவலைவாழுகாரும
விரோஷாரும தேன் - ஜபாகளாலே, ஆர - பரிஷ்கைகளா
ன, சோலைகள - உஷ்ணாதிகளாலே, குழ - வரியுக்தமான, தி
ருவலைவாழ - திருவலைவாழுனகிறதிவ்யதேசத்திலே, உறையுப்
கலிகிறவனை, பூகமாலையா - ஸ்தோத்ரமாலை, கொண
ரை - வாதி, கோளரி - ஸிம்ஹம், மதமலி - கர்வத்தை, ரிஷிகாலனை
ரெனறு பரஜாபாரவைஹாஸவநம் ஹவைசீகளாயிலலது யாரிக
கவொனறுமறபடி சுசீலரிஷிபரமான சோரநதிலெதாமரு
நிருமலிபோகிறவிடமான மலரிலுதிதுவிளகுகிற அழகியமான, கூடி
வது - ஸம்ரக்ஷிபதாக, மலரினைக - மலரினைபோலே, இனனை
யிதாதிருமாலபடி சுபாவமாகவுடைய. * * * ॥க॥

மூ-என்றுகொலதோ ழிமீரகாளெம்மைமீரகவிரதனசெய்தீரோ*

பொன்றிகழபுன்னைபகிழபுதுமாதவிபீதணைவி* தெனறன்ம

ணைங்கமழுநதிருவலலவாணகூ* ளினறபிரானெழிநீறடியோங

அ—எனனைகூழலியபியதேதருவிரதன்னவரவு]தீபணனுகிறி

கோள?பொன்திகழபுனனைபகிழபுதுபாதவிமேலே ஆணைநதுதென

றல மணைங்கமழுமே திருவலலவாழிலே நினறருளின மிவரவை

இ—தன்னுடையஉரு]மதலைதுயிலசயாமயிருகிறமேதாழியானை

யநாரயிதுநான திருவல்லவாழிலே போயவன்வாஉமிணனாவை

ம—தோழிமீரகாள - வாரீர வகெிகாள, எமமை - எம்பெருமா

னைபபிரிநதிருகமாடடாத வரகூ]தியானெனனை எமமையென்

று சூதநிலைவாவுமநம. நீர - என்னுடைய வருகூ]தினைய யறிந

திருகிற நீஙகள, நவிநது - வீசிதது திருவலலவாழிலே போக

விசையா,தே வீசிக்கு எனறபடி, எனசெயதீரோ எனனசெய

கிறிரோள, எனகுரு வகெிரளானவருகளுகரு உவிசமனறெனறு

கருத்து பொன - வரவணமபோலே, திகழ - விளஙகாகிறகிற,

பொனதிசிழனகிறவிடத்தினைகாரோதிரவரு தகாரவரு றகாரா

ஒசரம், கநமகாரமுகி ஜகாரானவென்றபடி. புனனை - வர

ஹாமவரவு, மகிழ வகரவரவு, புது கூவிநவமான மாதவி-

குருககத்து வரவு, மீது - மேலே, இநத வரவுங்களுடைய

மேலேயெனறபடி அணவி - ஆணைநது, வரவிரவிதெனறபடி

வரவுத்துகருளிள பிழிநதால பூவிலவகைகை கூதிகொரவமா

ன தன மேலே நாகருமெனறுதானறலானது மேனமேலவீசுகிற

தென்று கருத்து தெனறல - ஓலடசாரவசமானது, மணம் - வரி

தலைதனை, கமழும - வரிஜலிபாகிறகிற, பரபபாகிறகிறவென்றபடி.

மணங்கமழுமென்றது - ஓநநவாகுவெதியென்னுமாபோலே,

திருவலலவாழநகருள - திருவலலவாழகிற நமரதிலே, திருவல்லி

வாழநகரெனகிறவிடத்திலே பழகாரதிரவநகாரமணகாரவனகா

ரமெறுதி, நிறற - எழுநதருளியிருகிறவனை, பிரான் உவகாரக

குணடைய, அடிநீறு - வாஉமிணாவை, கொணடு - வரிகாரிதது,

அடியோம - மெயவரதிகளாகிறமேலெழுநது, அடியோமென்

று வெளவரவுநிபாதசசொலலானது தோழிமாரபுகுகூடாசெய்த

மூ— கொணர்ந்து சூடினேம்* ॥உ॥

சூடிமலர் கருமுகை தயராட்டியேனமெலிய* பாடுநல்லேவல

ஆர் கூறுகை யுடையவொரு ஸகனை யெனத சூடிமெதினை சிறுமிவனைகிறாள்.

(சூடிமலர) நாங்களதொர்வடிவினாலிகவும் சோர்படும்ப்

ன்றுதரிபடி தமிதாறுமிவர பாதிதிருசகிறவங்கள வடிவியுமெனவை

கனிபாகினறது பணைடஉர்வெபடபதிகிறநானமெழியும்படிபாடாகின்

ஆ— சருதிவதினறிறு பெனைகிறுனென நுவம்கிவருவிமெத.॥உ॥

* மூன்றுபாடபாடடு *

சூடிமலர்க்குழலிறனகிறுகறகுத தாதுபம்மருனிசெய்கி

றார் (நாங்களி தூஷியால) ஓபபித்திருக்கிறதிவன்றது - சுலுங்காரி

தகுகொண்டிருகிறதிவன்றபடி.ஓபபினை- சுலுங்காரம், துயரட்டி

யேன்மெலியவெனகிறதம்குத் தாதுயபம்மருனிசெயகிறார்(பணைடே

யிதூஷியால) பாடுநலவேதனிவாலியேன்கிறதை புரைககிறார (பா

டாகின்றுளளயிதூஷியால) பரவைதிரைபோலள்கிறதையுரை

ஸ— னைபடி, சூதிவ ஷ-ஸ்ரீ ஸ்வாமி வடபெரும்பூதூர் ஜீயர் திருவடிகளே — எந்தநா

ளோ எனனை நடுகி நுகைடகைபடிருகிறமீதாமெனனை ஓளதூஷ்கூருதந்

லே சொலலுகிறாள * * * ॥உ॥

சூடி - சூடபபடட, மலர - வாஷங்களை புலைடதினை, சூ

ழலீர - குழலபுலைடவாகளானை வஷெகளை, குழல - கூநதலைம,

குழலபுலைடயார-குழலார் குழலீரென்று வழம்வையபநம். துய

ராடடியேன - விரஹதாஷிபிபாணைகளை,துபர - தூஷ்வெம, துய

ரைபுலைடபவள-துயராடடி, தனனைச்சாலவிகமிகாளனுமபோது

துயராடடியேனன்று ரஜிவெடாபிருகும மெலிய- பினனையும்

கூபிவிஸயாமபடி. மெலிகை - கூபஸமாகை, விரஹாணிபானை

னைகுகு அவஷதாரிலை வாதமா மருவணைதநீரலும் தாவமயிகுமாய் தெ

ஹமதாதிமை கூபஸமாமபடி யாகிறதினறு கருத்து பாடி - பாட

படாகிறகிறு யாறுகளிலை மாபமபணணபபடாகிறகிற வென்ற

படி. ஈரவெகளாதிலைநான்மெலிகைகுகாகவே வைதாஹணாகள

- வாதிகளை பபாதிகிறாகளெனறிருகிறாள.நலவேத - "மலஹாதாம

வபாதமவஹாவி" எனறுமபடிநலலதான வாதிலவெதநதிலுடைய,

இபடி நலவேதமன்றிகதேகழிநதநதாகிலநாளறியாதாதே ஒவி -

ஆறு—வெவிபாலவதந்நாரேபோனபுழங்க* ரிதிடாகதோபடபு

ணைக்கமழுகதிணடநுவலலவாழ* நீநிறைகினறிரானைகழலை

கோணைநுவதொனிசசுறுடை* ॥கூ॥

அஅ— நுளளவாதமவடி நிகடலிதினறபோலைபுழுங்கைகுரு-

ங்கனிலபாறகளிலேயுபாவெழுங்கினறநுளளம்வாசியுமநா

வதுமசைய நிரகிழபவெளமானதிருவலைவாழ்லெதத

ஞேம்பறும் றிம்பட்—ரந்து மதாமவிக்கலாம்படி நீசுடாக

வத்-நகிற நிவமாவகூரவகூளடைய திருவ+கள்ளென்று கான

வலேவாமெனகிறாள். * * * ॥ ॥

இ—கிறாள்(கடவி சு)ரலிடாலமாநிபாசீதாபடபுலைகளெனகிறாநு

ந்தாதிபடய நுள்சுரிசெய்கிறா (வாபா-வுகுளி சு)ாலியால) வாபா-வ

ங்கனென்றது - திருவலெயாழில வொர்வாரவகளிலேயென்றபடி.

கூவதுழிமனகிறனைகூடலாகசிறா (நாறிலவதுபமிசெய்யவெனறு) தண

னெனகிறதற்நாத தாதுபடபாமாநுளிசெபகிறா (நிரசபாயலைவாநு

நோனவென்று) நீநிலைநுகினறிரவென்நிறனைநுத தாதுபடபாமருளிச

செயகிறாள் (வாதுதலினபோடபுநி சு)ாலியால) கழலைகாணைநுந்திரால எ

ன்கிறதற்நாத தாதுபடபாருளிசெயகிறா (எனறுகாணவலேலேனை

நோனறு) ॥ந

ஏப—மெவ வதுகளாயிரைபடபோலைநுதிரைப்பாலவாதுசுறாமு

டபோலே, பரலைவ - வாதுமு, நிரை - சுறாமிம் முழுகை - நி வ

ரமாகாறிறக, இநநறதுகூடமுழுமெனகிறதாதாடபு - ம வாதுபிகூறைம

முதலகறமபடபு நகடபும்கமழுகினறகிற வெனறபடி இலைபிரணதிமென

கருமிகவும் வெயகூமாகிறதினறுகநதது மாநி - திருவலெவா

ழினவடபாகதவகளிலே, மாநி-வடாகதம உபாரதது-சுறாவதி

தமாய், நுமபடபுலைக - மெவபாதபிரிவாறறாலினாவ, கமழும - வரபி

வெபாகிறகிறு, தண - ரீதலமாய, அவவநிலபுகநத நாரநத தா

வெமாமென வெனறபடி திருவலெவாழ - திருவலெவாழிலே,

கீநி - நீவகமாக, நிசசுரும்கமெனறபடி உணறுகினற - கவிபாகிறதி

ற, பிரான - உவகாரகூறடைய, சுவதாரபாகதகளாபோலேநீகாவ-ம

பூவாதிபாதி நி சாயாகவவபக்கிற வுவகாரகூறடைய வெனறு

முழு. கழல - திருவடிகளை, நிசசுறும - நிசசுரும, காணநுவசாதா

ழு— ங்சசஞ்நதாழிமீாகாளஎம்மைடீாநவிநதுணசெயதிரோ*
பசசிலீளகழுகுபபலவுமெதஞ்சிம்மாழைகளஞ்ம்* மசச

ஆ —(ங்சஞ்ஞ, பசசிலீளகழுநம பலவுமிதஞநம் வாறைக
ளுமமசணிமாடஙகளினமேலியணவாங்னற ழுநிவாஸமான தி
ருவலலவாழிலை ங்னறருளின லெமமபநமான திருபனகதாழ
வாணபமபோலெபனனெயபநாவாஸமாகங்கிகாணைடான் தோழி

நாலாமபாடடு

இ— நசசரவினணெயபனற திருவனநதாழவாணசொனனது ஏ
வீாஞசாமைஎனறுகாடடுகிறாள (திருவணநதாழவாணபோலெ
ம— காணபபோமேோ, திருமாலமநாலவிகபபெறுவெ மோவெ
னறபடி. * * * * ॥க॥

பசசிலை - பசனைசயான விலைகளை புனைடதான வஷாதனிநவ
வெதுஸமாகிகளான லெனறபடி , நீள - கூதீாஞநதஙகளான, க
ழுகுமை - கூஞாகவுஷ்ணஙகளைம, பலவுமை - பலாமாநகளைம் எதங
கும் - எதனணெமாரஙகளைம, வ ணைழகளைம - கூஷ்ணஜீ ஷ்ணஙகளைம,
இதுகறு மீதணவுமெனகிறதாடை சுஙயம பசசணி - பசசுகளை
ணைடைய வஜ்ஞையபுனைடையலைவையான, மசசு - மிமலதனம், ஆணி - வஜ்
உவையாஷ்வரிநிதி-ாதஷ்டாதுகை வஸதுதிஸமாகிகளான்லெனறப
டி மாடஙகள - ஹவிஙகளைநைடை', மீது - மேலெ, அணவுமை - அ
ணைபாகிறகு, வராஹரூபமாயபிவெமருபிவகளாபிரிநதகிற லெனற
படி தண - கூதவனவவஹாஷ்டவுபாதபா ஸஷ்ரீதவமான, தி
ருவலலவாழ - திருவலலவாழிலை,நசசரவின - நஞணையுனைடதான
நாமததிறுமாடை' நசசு - விஷ்ம, அரவு, நாமம, நஞணையுனை
தான அரவு-நசசரவு, ஸ்ருஷ்டிலவராவதாதிலை மஹாதீரு
தாதிலை பிரளமாளும பிராடடியும கணகவாரதருளினதபோ
விளைபெறுமாள யதாஷ்டாரதாயதின்று காதுதகிகாணடருள,
பதபோலெ ஸதுரகஙகள கிடடிவாணணதபடி விஷபாராயிரு
கிற திருவனநதாழவாழ்வாளுனைடை லெனறபடி. அவன - ஸபாதாதிதி
ளுனைடை, திருவனநதாழவாழ்கிற ஸபாதாதிதுணைடை லெனற
படி மேலெ - லெடீக்கணலெனாதாருளுகிறவரானலெனறபடி நய
தாயது - சுஷ்டாஷ்டாசாரஙகளை லெடபது, நன - நலெதான, குநதி

மே—ணிமா டங்கண் டீதணா வுந்தி ரைபு ருவலெலவா ழுஃசாரனிரை ஸ்ஸை
நேமனமறிதா மை நுங்ஙன்னலெ ரிட* ।சா॥

ஙன்னலெத்தீதா ழுலிமீ ரானகாணாதலை றேனவிடபுனைக* எம

ஆ—மாரனை நீவகள தீ தூ மாகவிவனினைபவ நரிதனனி பூவ தீ
பணை ணுகிறிகோ ரினைகிறுள * *: சா॥

(ஙன்னலெம) நரிமறு னனைபாசைபடடடூலெத்னைதுபுடிகருமை வவ

இ—மெனாறு) ாயபிரினை துஙனனைபேமே யெனறிரு டுகசாடீ—யை
ருணிசமெயகிறுா (எனனைபிசாரஃபாலை) இதுனாவிபபடி நமாஙவ
யிககிறுது யாஃகபடவென்றுனை றுதீ வடியிகறு ரீஙாழுபிபானாச்ரு
றிதது எனனைடபஜீகுன சடுயீரபாபுறறு உஙகுபாபாடப ஜ்
வை வுயுவ—ரிமனகிறுரினை றுவ மசீவவாருவிசம்ச. ॥சா॥

ஜிஙதாமபாடடு

ஙனனலெத்தீதாழுலிமீபாரனகிறுரினுறுத தீதுபவபருளிசமெயனி
றுர் (ஙரிறுனனாறபபிதீபாரிடாலை) யெமதலவாரீயை ணைடுயிா எனகிறுாஙு

ஜ—ஸ்ரு—லைபாடமாரினசீமனறபடியு ஙபபாஜீனஸ்ரும்றை துா, எனை றுனைடபாவவ
ாரு—ருவமாரனசீதனறபடியு ஜீகுவபாரு—ருடையா எனா துதிருவலைவாழுபிசம்
யிரபருமாரனயீரயாயிறறு எனறு துா வுயிாகறு ரீஙாழுபிபானாச்ரு
லைமனகிறுவிடதுதீமீல ஐபுடஜீனஸ்ரும்றை துா, ஙனிரது - வைபிகுயாரு, நீா - ஸுபபெரு பதவாகுவ
மெ வபாரு—ருவமாரனசீபதாரு, ாபிபெய்யம - உயிரபாரு பாரிரா துரீகளாரிதிபா
யு. விருதிபபிடாரு ரனையபாரஜீரு, துாரனை வபைதிரு ரு எனை ரசீபதாரு துரீதி
பயகீகு ாரமரீதுபாரு ரடியு ரீதாரிறுறுரனாகு, காரக பெயரனமபாரு றை
வபாரஜீவபாரு நிரசாறுபா - நீா சுரு முபா, ஙனிரது - வைபிகுயாரு, நீா ருவலை
வைபாழுகுபுபீபா ஙபாரடீபாரு பெனறு வைபாயிதுரு எனறுபடி வினை
ரசெபதாரீபா - ரு எனபாரு ரபாரசீபதாரு - ஜீதுதாரிவைபாரு வபாரு
வைபாஜீஙபாரீலரவீபாரு எனறுபடி ஙனிரது * *

ஙனிவைலை - ாரீலை ஙலைவைபாகுாரு ணை' ஜீரிபாரீபாரீலை சாதீ ஜீபா
ஙலைவைபாகுாரு ரெவைறுபடியு ரீதாரிறுறுரனாகு - ஸ்ரு ஙலைவைபாகுாரு, ஙலைவ
ாரெபாரிவைபாரு, காபாரு வபாரஜீபாரு ரெபாரனறுபடி. ஆரீகாரு - ாரனாரு
வைபாஜீவபாரு ரடையபாரு, ரீவைபாரி - பாரஜீதுரீபாரு ஜீதுதாரிவைபாரு ரீதாரிறுறுரனாகு
ரீபாரஜீஙபாரீலரவீபாரு எனறுபடி ஙனிரது * * ாசா॥

மே—லங்கொள சுடரையெனு மிகாகெணவீ சாணபது வேநி॥

காணபதிசஞ்ஞ-ன்று கொலே விஜ்ஞே பேன்கணிவாய்மடவீர்*

ப்ராண்குலவளைபூ ணுடசூரிதனறலுமாகியெங்குஞ* சே

ஆ—பணணினை வழலைகபுடையவனிமயன் னுடையகணகளவிடா

யுதிரகாணபபெறுவெதனேறுவெனகிறாள். ॥நி॥

(காணபது) (விஜ்ஞேபனகணிவாயமடவீர) இப்போதுநா

ண்நோவுபடாகிறக, நீங்களுறுவுதலதோநதுபண்டுபோலேயிருப்பதே

யுபாவாநிதிமாணகயாசில நலலெயிடறுறுசையையுடையவணுக

ளோடுகூடவெங்குமிளநதெனறலுணடாய், அந்தாலேயெறவுயர்ந்த

இ—டயாலேநானிருநதபடியிருகநதேறனனென னுடைபகண்கள்விடா

யிதிருமபடி யவனைக்காணபதினறே வென்கிறுனெனறு வமம

கியுமவுரைகிறவிடைக.

* ஆறுமபாட்டு *

விஜ்ஞேயெனகணிவாய மடவீரெனறு வநதீகாறுவாணப்ப

ண்ணிபசுத்துக் காதுய-மருளிசெயகிறா (இபபோதிகாஞ்

பாலை) இருபபதேயென்றது - இருகையுஞ்சேமாவென்றபடி. கா

ங்கநாறவிஞ்ஞியபமிகவும மொக்குமெனறுபாதது தேர்

ந்தியாரிலலாருமமெயயதனைக யஉ@ வித்து வாவிகாஞ்

களாயிநகசகணடிபபடி செல்லுகிறுனெனறு கருதது. பாண்

குரலென்கிறதறகுத் காதுய-மருளிசெயகிறா (உயாவொகந

தீராஞ்பாலை) சேணகிஞ்ஞமெனகிறணதையுரைகிறா (அறிவுயாந்

ஸ—ரியா நிறகிற, சுடரை- உஜ்ஞ@னை, தனனுடைபகாமகியாலேயெ

னஜ்ஞ யடிணமெயாகிகொணடவனென் றெனறபடி. கண்கள - னை

னிலும விடாயத்தவென னுடைபகண்களுணைவை, காணபது, எஞ்

ஞுகிறல - என்றைறகிறா. * * * ॥நி॥

கனிவாய - பிம்வொஷ்டிகளான, கனி - ஸமமும, இங்குவிம்

வொஷ்டமே விவக்ஷிதம். வாய்-சுயாரம் மடவீர - ஸம்பூர்ணஸ்த்ரீகளா

ன் வஹிகாள, மடவார - ஸம்பூர்ணஸ்த்ரீ. வாம்வொயநதிதிலே ம

டவீரெனறு ரூபவைம பாணதுரல - ஸாதாரணஸ்த்ரீபரமான குரலையு

டையவைவடான, பாண - ஸாதம, இயாரவுரா ஸாயிகாளான வெ

ன்றபடி. வணடுதேறி- ஹ்ருஷ்டகூடஸ்தரான, எங்குமு ஸம்பூர்ண

ஞாயிற்றன்ன செஞ்சுடர் நெடுவேள்
சினம்மிகு தானை முருகன் காக்கும்
திருவிற் பூத்த செம்மலர் நிழற்றும்
மணிமருள் மாமலை மணந்த மாதோ (பாட்டு 1)

பாடல் பின்னணி: முருகனின் திருவிளையாடல்களுள் ஒன்றான சூரபதுமனை வதம் செய்த பின்னர் தேவர்கள் முருகனைத் திருப்பரங்குன்றத்தில் தெய்வயானையை மணம் செய்து கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொண்டனர். அதன்படி முருகன் தெய்வயானையை மணந்து கொண்டான். இப்பாடல் அந்த மணவிழாவைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

ஞாயிற்றன்ன செஞ்சுடர் நெடுவேள் — ஞாயிறு போன்ற சிவந்த ஒளியுடைய முருகன்
சினம்மிகு தானை முருகன் காக்கும் — சினம் மிகுந்த படையுடைய முருகன் காக்கும்
திருவிற் பூத்த செம்மலர் நிழற்றும் — திருமகள் விரும்பி அணிந்த சிவந்த மலர்கள் நிழல் தரும்
மணிமருள் மாமலை மணந்த மாதோ — நீலமணி போன்ற பெரிய மலையை மணந்த மாதோ

(மாதோ — அசைச்சொல்)

பரங்குன்றம் முருகனின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்றாகும். இங்கு முருகன் தெய்வயானையை மணந்து கொண்டான். இப்பாடல் அந்த மணவிழாவைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

ஞாயிற்றன்ன செஞ்சுடர் நெடுவேள் — ஞாயிறு போன்ற சிவந்த ஒளியுடைய முருகன்
சினம்மிகு தானை முருகன் காக்கும் — சினம் மிகுந்த படையுடைய முருகன் காக்கும்
திருவிற் பூத்த செம்மலர் நிழற்றும் — திருமகள் விரும்பி அணிந்த சிவந்த மலர்கள் நிழல் தரும்
மணிமருள் மாமலை மணந்த மாதோ — நீலமணி போன்ற பெரிய மலையை மணந்த மாதோ

(மாதோ — அசைச்சொல்)

பரங்குன்றம் முருகனின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்றாகும். இங்கு முருகன் தெய்வயானையை மணந்து கொண்டான். இப்பாடல் அந்த மணவிழாவைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

ஞாயிற்றன்ன செஞ்சுடர் நெடுவேள் — ஞாயிறு போன்ற சிவந்த ஒளியுடைய முருகன்
சினம்மிகு தானை முருகன் காக்கும் — சினம் மிகுந்த படையுடைய முருகன் காக்கும்
திருவிற் பூத்த செம்மலர் நிழற்றும் — திருமகள் விரும்பி அணிந்த சிவந்த மலர்கள் நிழல் தரும்
மணிமருள் மாமலை மணந்த மாதோ — நீலமணி போன்ற பெரிய மலையை மணந்த மாதோ

(மாதோ — அசைச்சொல்)

பரங்குன்றம் முருகனின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்றாகும். இங்கு முருகன் தெய்வயானையை மணந்து கொண்டான். இப்பாடல் அந்த மணவிழாவைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

ஞாயிற்றன்ன செஞ்சுடர் நெடுவேள் — ஞாயிறு போன்ற சிவந்த ஒளியுடைய முருகன்
சினம்மிகு தானை முருகன் காக்கும் — சினம் மிகுந்த படையுடைய முருகன் காக்கும்
திருவிற் பூத்த செம்மலர் நிழற்றும் — திருமகள் விரும்பி அணிந்த சிவந்த மலர்கள் நிழல் தரும்
மணிமருள் மாமலை மணந்த மாதோ — நீலமணி போன்ற பெரிய மலையை மணந்த மாதோ

(மாதோ — அசைச்சொல்)

பரங்குன்றம் முருகனின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்றாகும். இங்கு முருகன் தெய்வயானையை மணந்து கொண்டான். இப்பாடல் அந்த மணவிழாவைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

மூ— பாதங்கணேமலணிபூநிதாழகூடுங்கிறாபாவைநலவீ*
ரோதலெநிநதடதுலுஞயாதாமணைசெங்கழுநீர்* மாதாகளவா
ண்முகமுங்கண்ணுமேந்துநதிருவலலவாழ்* நாதனிஞாலை

ஆ—(பாதங்கள) தன்சிலநாரயதனை நிவஷயிபாமையாலே
தோழிமாரைபுகநது வம்வொயிக்கிறாள், கடலேபோலே பெரு
த்திருநதுளள பொய்கைகளிலேவளாநத தாமரைப்பூவும் செங்க
ழுநீரபபூவும் வீகளுடையவழகிய சிலகக்ளோடும கண்களோ
டுமொகுமபடியான திருவலலவாழுக்கு நாயகனுய் ஜமத்தை

இ— ரா,தனசிலநாரயதனையி ரா)ஞிபால) தோழிமார்களிவரு
டைய நிரபயத்தைநனறுககண்டவாறே இவளை நிவஷயிகமாட
டாதே வரிதிலெதசளாயிருக்கவுகந்திப்படி வம்வொயிச்கிறாளென
ன்றுகருதி,து. ஓதநிநநதடத்துளெனகிறனை யுரைகக்கிறார் (கட
லேபோலேயி ரா)ஞியால) உயாதாமரையென்கிறனைத் யுரைக்கிறார்
(வளாநதவி ரா)ஞிபால) ரா)தீயவாஹத்துகருத தாதாய-மருளி
சசெயகிறார (வீகளுடையவி ரா)ஞியால்) இஞ்ஞாலமுணடென்கி
றதறகுத தாதாய-மருளிசசெய்கிறார் (ஜமதனையி ரா)ஞியால)

ஈ— பாவை - வரகிலிகளை போலேயிருகிற, விரோவி-னை
களை போலே சுகிவரூபமான வவயவஙளவுடத்தை யுடையவர்
களாய வரிதினைதகளா யிருகிறவாகளான வென்றபடி. நலவீர - ந
லலவாகளெ? கூயுரணஹரணசாலி நிகளாணவரெிகளெயென்றபடி.
வம்வொயநம். ஓதநிநநதடத்துள - வரிதிரும்போலேவிவரூபஙக
ளானதிடாகூங்கருஙக்குளளே, ஓதம்-வரிதிரும, நெடியது-விவரூப,
தடம- திடாகும்,உயர்-உயர்நத,உதாரயபாகவளர்நதகவையானவென்
றபடி தாமரை-தரிசவரவிவரூபஙகளுள, செங்கழுநீர-கூரூபஙகளு
ம. இதுகரு ஏநதுமெனகிறதிரோடே சுநயம மாதாகள - அவளூரில
வீகளுடைய வாண்முகமும்- காம்கிசாயிகளானதிவரூபஙகளையுட
வாள - காம்கி. வாணமுக மென்று சாகுவாதி-ரவ வதிதிசாவஸ்.
கணணும - கணகளையும், தீவத்தழகையுமகணணழகையுமென்ற
படி. ஙகஷிணை, ஏநதும் - யாரிகரும்படியான, கணகளிதரூ ரா வதி ர
ஙகளாயிருககையாலே கணணழகை யாரிகருமென்னக்குறையில
லையிறை. திருவலலவாழுநதானை - திருவலலவாழுகரு வாத்யான்,

ழே—முண்டகமலிரான்றன்னினைநாடொறுமே* ।எ॥

நாடொறும்வீடினறியேதொழுங்கூடுவதொன்னுதலீ*

ஆ—யெலலாமவரவுபத்திலதன்வழிறறிலேவைதது கோரிஹரிதது
ருளி அவவளவுமனறிககே சூழரீதாசகு மிகவழுவகூரசுனை
வனுடைய திருவடிகளிலே நிதயபூணவையணிநது தொழுவல
லோமோ?வெனகிறளை. ।எ॥

(நாடொறும்)(நன்னுதலீர்) வருணாதிவாலவுவராகமுடி-
னுமிடைகளாகவுங்களைகளாணபிதனறோ? எபோதுமவகூவ

இ— நமபிரானெனகிறதறகுநாதயமருளிசெயகிறா(அவவள
வுதிதாயால) பூணவையணிநதி தாழி கணணாலகணடநாஹவி
பதிதபோதோ?வென்றாள கீழ, கூயிகுமெகாயம்பண்ணவ
திதபோதே?வென்று விபபாடடிலென்று வாயதகிலவிலிவிதை.॥

நடடாம்பாடடு

நன்னுதலீரென்று வருதீகமருவாணம்பண்ணி யதுக்குத்
தாதபரயமருளிசெயகிறார் (வருணாதிதாயால்) இதீபவவா
ரத்துக்குத தாதபரயமருளிசெயகிறா (எபோதுமிதாயால)

ப—இருநாலம் இநதஜனமதனை,உனைட வருவுபத்திலெவயிறறிலெ
னவ்கது ரகூஷிதகுவனென்ன, நடபிரான் தனனை — சுவஹுவகாரகனை
இதகுதாழ எனகிறதோடே சாதயம. நாடொறும் — நாளதொற
றும, பாதங்களை மேல - ஸ்ரீவாகுங்களின் மேலெ, தூம - வாஷ்ப
களை, அணி - அணிநது, வரதவி-தனிதன்றபடி. அணிநது என்கிற
தில் அணியெனறு ரூபவிரு தாயமாயிருகிறது. தொழுகூடுங்
கொல? வெ வினாகூடுமோ. ।எ॥

நன்னுதலீர - நலலநுதலியுடையீரான வரவிகாள், நுதல-
ரூபாடம் தவறணகூடரூபாதிதாலெ உரு-நீபபாமபடியான
ரூபாடதனை புடையீராகாளென்றபடி. நுதலி யுடையார நுதலார,
காரிகாவமாயிருபபாரைசசொலலுமபோது நுதலீரென்று ரூபி
வமாயிருகதும எஙகும - வரவ-வரு தொடாதிலும, இதுகுசெங்
நெலுமாகியென்கிறதோடாகூபம். ஆடுறு - ஆடுனைகையபுறும்படி,
யான, ஆலையாடுனைகையபோலடையதாகாகதானவெனறபடி. கூதிவாரி
வரூமாணமெனறதாயிறறு நீம - கூதிரொடாவான, கருபபும - இ

மே— ராடுறுதீஇக்,நுமபுடவ்ளங்மிசநிகஞுமாகுமெஙகுகு* மாதுறுபூ
நதடருமீசாவயலசூழ்தணழிருவலெவாழ்* நீடுணைகின்றபிரா
னிலநதாவியநீளகழுமே* ॥அ॥

ஆ-மையருநீகையிருகுகிறபூநதற்பாயலைகைனைடுநீசாருதவயலசூழுருத்து
ரூஉவாரமான திருவலெவழிலே ஈநாழு, ஊஸீயலுயகுமானைடு
நிராஞெரவாஸம்பணணுகிறயணுடை॥ மாணைமாணைநிராகிவ

இ—மாநிறுபூநதடருநீசமெரனகிறுதறுதற்கு காகுபமருனிகுசெய்கி
ரோ (அருகேயிசாஞியால) பிரானெனகிறுகறுதற்கு காகுயமருமு
னிகுசெயகிரோ (ஈநாழு லெவுதாழியால) நீணைறுகினறுவெனகி
றுனைதபுரைகுகிரோ (நிரஞறுரோ கூாழிபால்) நிலநதாவியரெனகிற
நிறுதற்கு காகுபமருனிகுசெய்பகிரோ (மாணைமாணெண சூாழ்யால)

ஈ—கூஉசக்கணுமை,திங்க நிபடுமை—ரவுக காலைகுகுருமபுட,வின்ள—வின்ளந
தநாணை, வாவெகூமாயவின்ளுதுகிடகுகிறவுவயாரனவெனறுபடி செந
குழுமாகி — சிவநதுநெலபூகுருமைய, வாவெகூமாவுகுபாலெகூந
கவணை-ஈங்குளானைமருபயிகுருமாயெனறுபடி இதுகருதுதடருமீச
ரென்குறுதாடீசுஐபம மாடு—வாவிவயாதனை, உறு—கிடபதி
ருகுகிறு, உறுனைகு—வுபசாரசுகணைக நிருவலெவாழ்தின வாவிவாஞத்தை
க்கிடபயிருநதகுறுவென்றுபடி பூநதடம—வாவெதடாகுங்ளை, தா
மரைபோடைகளினையென்றபடி மீசா—மீசாநதிருகுகிறு, வயல—கழு
னிகளாலெ சூழ—வாவிவுதபோன தணை—பரீதலைமான, ஊளாரநத
தடாகுங்ளை சூழுருநது தடாகுங்ளவயலசூழுருநதிருகணையாலெ கு
ளிராநதிருகுகிறு மெயனறுபடி. நிருவலெவாழ—நருவலெவாழ்மே,
நீநி—நீவெசுமாக, நிறுதாபயிகுருமவனறுபடி உளநறுகின்ற—வவபயா
நிறுகிறுவனுளை, பிரான—கூநாழு, ஊஸீயனுனைவஞடைய, நிலநதா
வியை—வாவிணையபளுகதான, நீண—சூழநீ சாருநதவயடதநிலெ நீ
ணைநிவாரததுகுகிதான, கழுல—நிருவடிகளை, இபபுகு மெழுகுகூடுங
கிலெனகிறுமீநாதிட சுஐபம, நாமிடாறுபம—நாளுமீநாறுய, இத
நாலெ சுஸபவெறுணை-சிசாவயஙுகளை வருவயலபபடுகுகிறது அனைவ
வுகுநதுகுகொருகுகாவிமீறு நாளுமீநாறுபம மெனகுறுவிடதிலெளகூ
ராசுவெமிரு திகூராமிரு டகூராவுவகுகூராமிகூரசு. மீறு—விடிஉகு, இனை
றிமெய—இலலாமல, வருனை—வரும யிஉகுமெலலாடகுலெனறுபடி

ழ—கழலவளை பூரிபபயா ஙகணடு ணைகைதா ழககூடுஙகொலோ*
குழமுனனையா ழுமெனனை குளிரசோலையுட்டேனருந்தி* மழ

அ—ணம்பணணு தியெலலாரையும் மீகூரிகககடவதாயகூறி
னி நாதவிடதநிலே செலலுநதி நவழிகளை வவ-ஙகாமுழ மிடைவி
டாதே தொழகூடவறேறெனகிறாள். ॥அ॥

(கழலவளை) குளிரநதசோலைகளிலபுகு தியாவாமீதழை
ப்பணணி குழலோசையனனவும் யாழிசையெனனவுமாம
படி தூயமையகணணுகழகியவான வணடுகள ஒலி கிளப்புத
ல்—மீளனகிறதறகுக காகபமருளிசசெய்கிறா (கூறி காரி
யாசியால) இததாலிபபடி வவ-வா-ஙகாமுமான நிரவழிகளாங
மக்கு நிகுமாகதெதாழகூடுமோ வென்கிறாரென்று வாஙகி
வரவிடடனர. நாடொறுமம ஷீடின்றி யேயென்கிறதை புரைகரி
ரா (வவ-ஙகாமுழி காரியால்) தொழக்கூடவறேறெனமறது-
தொழக்கூடமாடடுமோ வென்றபடி. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

தேனருந்தியெனகிறதைபுரைகிறா (தியா-வி காரியால்)
மழலைவாரிவணடென்கிறதற்குக காகபமருளிசசெயகிறா (8-ா
ஷி காரியால) சுழலின்மலியெனகிறதறகுக காகபமருளிச

ப— இத்தாலஷி வொதாதலைதவராவதி-படிகிறது. அது வாயம
வராதவ-ராவதி கமிறேறாமவராபோய் ஹாமரு-ஷவமானவெ
லைபபிறேறியிவள்வராதி-க்கிறது. இதறழிவிலகாலமெலலாமசெ
யயவேணடுமிறே. தொழஙகூடுஙகொல - வவவிக்க வடிகுமோ.
நமகுமிதுகிடைக்குமோவெனறு உதிமிணையாலே சொலலு
கிறபடி. * * * * ॥அ॥

குளிரசோலையுள - குளிரநத உரு-நஙகளநதகுளளே, தேன்
மதுவை, சோலையுளதேனெனகிறவிடதநில ளகாரமாகவொரு தி
காமரு தவபோஷவாடெடுகாரஷிகவாமுமாம். அருநதி- வாஜிதது,
அநதகதல, வாஜிததல, குழலெனன - குழலெனனுமடபடியாக, யா
ழுமெனன - வீணையென்னுமடபடியாகவுமம, யாழ - வீணை, வெணா
மாநமுமம வீணைமாநமுமம வாஙகுவிகமாயிருகிறதெனனலாமபடி.
அநிஷிய ாரமாயெனறபடி. இதுகனைபாடுமெனகிறதோடே சுவ

மு—லைவரிவணடுகளிசைபாடுநிருவலலவாழ* சுழலினபவிசகக
நபரிபருமானதுதிதாலலருளை* ॥கஅ॥

அ— தாலையிசைபாடாநின றுளளதிருவலலவாழிலைவந் தக்கூடி ய
பிரவகநகவுமெயாலை பிகவுமசுழனறு வாராநின றுளள தி ரு
வாழியை யரிதறுக்கிகாணடுகினறு வமைஉஸாஹீன நமமுடைய
கழலுகிறவரைகள வெறிணஉமாகககணடு தொழலாபடபடி யவன
ருள்கூடவறரிருமெவனகிறள. ।கஅ॥

இ— செய்கிறரா(வரகிகருமெ சுாழியரால)அவனநளகூடவிதா
ஜியாலை வகூஉ ாறுபரவாகளுநம அவனகூ மெயிலலாதபோ
து வழிபாடையாலை நமகக்வசனகாணடுதொழபடி அவனகூ
மெவெகிடைகுமோவெனகிறரென்று வாமதக்வருவிமிகை ॥கஅ॥

ப—யமமழலை - இ—ஙயகளானை, வரிவணடுகள-வரிகளபுளடையவை
யானவணடுகள, பாகூவொயி-வுவதிதாவர் பரி - மெலிவை, பொ
வரிபொவடிங்களாலை உபா-நீடவுகளாலவணடுகளென்றபடி. இ
சைபாடுமை - பாடாநிறகிற, இசை - பாடிய திருவலல
வாழ - திருவலலவாழிலை, சுழலில - சுழலாகில, ஹ இணைத்தாகில,
மலி - மலிநதிருகிற, திருசனகயிலை யிருகககசெயதியும வரதி
கூவுநிரவகநகூ பொலை தானதாகின சுழலாறிறகிறவென்ற
படி சசகரபபெருமானது - உக யாரனனை வாசயிலுளடு தான,
சகரபபெருமை, னனறு பாகூவாதி-வுகூதி வர் பிதால -வா
வாவிகுமான, அருள - கருணையானது, இதுசகூகூடுவகொலா
னனகிறமதாடே சமபம். கழலவனை - கழலாகிறகிறவரைகள விரவ
தாலை பரரீரஜ சுவதகூபாகையாலை சுவாசதினினறுமு
முதிதமாசாநிறகிற உயிருகளென்றபடி. பூரிப - பூரிகுபபடி,
வியதிதிபாசாந கூரிணவூ ரு தவாதவாவு சுவதிபோவாலை கூரை
வெளிரையான வெணணுடைய முனனைகளாலை பொயாலை யு
வுவிவாருகளெலலாம நிலைபவரிதருகளாடபடியெனனை யா
ம - யிரவாதிணிதானநாம, கணடு - திருவலலவாழிலடைடரு
ம, ஊனகணணுரைலைகணடு, கைதொழ - நபமுடையைகளாலை
தொவிகருடபடி, கூபிபவிகாலை - வடிகுமோ? * கஅ॥

ஏ-தொல்லருணலவின்னயாற செலகூடுவகொறீழ்பூம்மீர்காள*
தொலலருண்மணணும்பெண்ணநதொழுனிறதிருநகர* நலல
ருளாயிரவர்நலசீனநதுநதிருவலலவாழ* நலலருணமபெரு

அ—(தொலலருள) தொழிமீர்காள? தனதுடைய கணணழிவ
ற்ற கூரவெலையை வலவாலுமம திருநாடுமோக சுநுஹவிகக
ளாம்படியான திருநகரியய எம்பெருமான தனனிறக டழல சு
நுஹுஹரீயரான ஆபிரா தன்னுடைய சுவுரணமுணத்
தைக்கொணடாருமபடியான திருவலைவாழ்மேல நின்ற நனி நல

பதநாமபாடு

இ— ஆசீயவொதநதுகத்த காதேயம நளிசசெயகிறர (தனனு
டைபவி தாழியால) கணணழிவு - மெலகூயபட, கணணழிவற
ற - மெலகூயவலி தபான, வாசியபிணக்மானமையவனறபடி. நல
ளாயிரவரெனகிறதற்த காதேயமருளிசசெயதர (எம
பெருமானதன்னிலி தாழியால) நலபணகுலமெனகிறதறகாக
காதேயமருளிசசெயகிறர (கணனுடைபகூயாரணை தாழியால) வ

ஈ— தொழிமீர்காள- வலசசெலவை நிதால - பாரபாவிகூபான, வி
வாவிகதயாவரிவபிணக்மான்னவனறபடி, அருள - தனனுடை
ய கூரவெலைப, மணணுமம- லகுதியுட, நிதது உடலுகனைப, மீ
வாவிமபிக்லஜ நகநகரினலொற்ற மெனறபடி விணணுமம - சக்கர
ழமும, வாழவெலாதிழமெனறபடி நிதுவிலம தருசசி ஜாநகளல
லாருமெனனை தொழ வலவிகுமபடி, கொணடாருபடபடி பெணனை.
நினற- அவன்வநதுநினற, திருநகரம- ஸ்ரீரதநாமபுரமான, இதுநி
ருவலலவாழசரு விசாலமான நலல நள - நலலதான கூரமெவ
ளய யுடையவாகளான, ராஜஸாரஹனபடோ லனறிகதே நிஜ ஹம,
கலசாத கூரமெவயுடபவாகளான வென்றபடி. ஆபிராயாகள-
கருநகவாஹஸ ஒபாரவடாகள, நலன - ஹரவகசுவுரண ஸ
ணங்கள, ஏநதுமை- உயர வலலிகுமபடியான கொணடாடுகிறா
ணடருகுமம ஸலுமாரம்வென்றபடி திருவலலவாழ்ல ஆவாஸ கீதை
வழர, நிருவலலவாழினிநகிறவரனமென்வென்றபடி நலல நள - நலல ந
ளோபுடையவன, நலலருளாலவதுவா ஸ்ரீயபதியுமபெருமான - நமசசு
ரஸாதிபான, நலலருள நமபெருமாளென்கிற பிடதநதிபன வகாபா
ல

ஏழு — மாலையாண்டாரை * ய॥

நம்மகளாயிரமுடையமும்பாலமானைஏமற * சேமமதிகார

நெடனே நகூசாடகோபனிறரிந்துரைத்த *

ஆ — லருளைடையணுப்கெக்காண்டுமகரு வாழியோனாரடனை னை

டைபதிநாமங்களை அவனுடையவாஹாவுக்கூவிவெயாலேநாம்

வீ ற்மெவூரிசராபகெகாணடு மெசாலைசூடவழிநெடுமெவ்கிறுள்

(நாமங்கள) நாமமகளாயிரத்தைபுமுடையனுப் வாவெ-ஹரு

ரெகூந வடிவிலுனைவண திருவடிகளிலே தமக்கு ரமெகூழ

இ — யிவோஹதுகுத் தாவுய-ஹமருளிசெய்கிறோ (அவனுடைய

ஸாஹாவிகெகுாழியால) சோலைக்கூடவிதாழியாலே முன்டு

காயிகுவிகெகூய-ஹுகளை யமவெகூகித்தல நிபபாடடிலே வாவிக

மெகூகுய-ஹுகளை யமவெகூகிகிறரென்றுவம்மக்வரிவிதை. ர

*நிகமனம *

எமபெருமானென்கிறதறுக தாவுய-ஹமருளிசெப்கிறுர்

(வாவெ-ஹரூரெகூ காழியால) சேமமுகொளனகிறதறுக் தன்

ரா — திருநகாரணகாரவனகாஹெரூம்.நார்யணன்நாமங்களை-

நாராயண னுடைய திருநாமங்கள், இதுகுகு சோலைகூடுங்

*கொளனகிறரிதாடே சுவடம் தொலைருள் - வாஹாவிக ஹரி

க்ஷகூவிவெயாலே, நலவினையால - நலலசூழ-ஹதாலே, விளை - சூ

ழ-ஹம், இவகே ஹாநவகூழ-ஹத்தைச்சோலலுகிறது. அவனகசாண்

வீ தியாலேயென்றபடி. சோல - சோலலுனைகெகு, கூடுவகொல-

வழிக்துமோ, இதுகிடகுமோ? வென்று உகூணாகீமாயததாலே

சோலலுகிறுள, * * * * ய

ஆயிரநாமங்களுடைய - ‘ஹெரவாஹாஜவஹஹாவாது, என்

கிறபடியே முனவெவதி சாழி வாவகுவளான நாஜவஹஹாவு, தனத

யுடையவனென, நடபெறுமான் - கூவஹகூவாழியிலுடைய, அடிமல-

திருவடிகளிலே, மேலனறு வகூதுயெய-ஹுவுடம். சேமவகொள-

*கூழுத்தைதக கொணடவரான, அவன் திருவடிகளிலே தமக்கிவு

வரூதியை சுயுவவிதாதவரான வெனறபடி. தென்குருகூ- அழ

கிய திருநகரியிலே.தென - அழகியது,சடகோபன் - ஸாகோவர

னவர,தெரிநது-ஹமவகூணஙகளைநனருகதிர-விவிதது,உலகத்-

மூ— நாமங்களாயிரத்துளொன்பதாந்திருவடிவாழ* சேடமுடி
காடன்னைகாமேறிசபபுவாசிறந்தார்பிறந்தே* ॥கஉ॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ— பாகதகைகாண்டஆழுவாராடந்தருளிசசெயதஆயிரந்திரு
நாமங்களாலே முணமுவஷ்டிகரிக்ஸநகு வரகீவாஉகுமா
ன வாயிரதனிலும இத்திருவாய்மொழியைத திருவல்வாழாகிற
தேசமுடைத்தான தென்னகரிலே கூடிசசெலலுவல்லவா வம
வாரத்திலேபிருந்துவைத்தே யெல்லாரிலுமசிறநதாரென்கிறார். ॥
திருகுருகைபபிரான்பிளளான்திருவடி சளேசரணம்.

இ— தயஃமருளிசசெயகிறார (தபகஷிதாஷியால) நாமங்களாயிரத்
துளென்கிறதறகுத கதயஃமருளிசசெயகிறார (ஆயிரந்திருநா
மங்களனி தாஷியால) பிறநதேதியெணகிறதற்குத கதயஃமருளி
ச்செயகிறார (வமவாரத்திலேஉ தாஷியால) ॥கக॥

ம— அருளிசசெய்ததான, நாமங்கள - திருநாமங்களாபபோல, மம
வஉணங்களானவென்றபடி. ஆயிரதனுள - மாயோவமவல தனிலே,
இனவபதனும-இந்தபபதனுபாடுகளோடு; திருவல்லவாழ - திருவ
ல்லவாழ்கிற, இது தெணனகருகு விசெஷணம. சேமங்களா-
கெஷிதத்தையுடைததான, தென - அழகியதான, நகாமேல - நமர
விஷயமாக, செபபுவா - சொலலுவலலா, பிறநதே - வமவாரத
தினிலே ஜனித்திருநதே, சிறநதார - வவஃராயிகா, சிறபபு - ஆ
யிகூம். * * * * ॥கக॥

ஜூராநவெராஹ்ராநஷாநமெஷயிஹீதிஇதாஜை
ராஜாநஜிஹாதெஷிகாயநமஃ.

ஞ்ஞிலொவகிஷ்டதாதயுஷ்ஸதாவஜ்ஜிஃ.

(மானேய்நோக்கு)

ஸ்ரீவாஞ்ஞிகூவாக்ஷ் வம்ஸ்ரீர்தா நா ஞ்ஞவகூரணாவஸாக்ஷ்விவ்வஷ்ட்
வ்வ வ்வ
வ்ஸம்ஸ்ரீவஷகூகூவாக்ஷ் வவஷ்ஸாவ்வாஷ்வ்வ்வதவஹ்ஸ்ரீர்நாகூவடகூடஷ்ட்
தயா ஷார்ஷ்ணாவஷ்வவ்வகூவாக்ஷ் । ஸ்ரீவ்ஞ்ஞாஸ்ரீநாவவவ்
தீர்வாஹ்ஞ்ஞஷரிஹரணாஷ்ஷாவஸ்ரீநாராயணகூவாஷ்ஞ்ஞ்வாவ்ஸ்ரீர்நாஃ
ஸ்ரீர்தாநாம்வவகிவ்வரிரிரி கிவஞ்ஞாவஹகாரெவ்வஞ்ஞ்ஞஜஃ ர்
(வ்ஸாஜ்ஞிகூவாக்ஷ்) திருவலலவாழுறையுமகோவணரை - எல்லாரு
க்கும் வ்ஸாஜியாகையாலும், (வம்ஸ்ரீர்தாநாஷ்ஷவகூரணாவஸாக்ஷ்)
திருவலலவாழுநகருளகினறபிரான் - திருவல்லவாழுநீடுறைகின்ற
பிரான் - கூறுரு தீர்க்கமெநக்ஷ்வியமாக உவகூரிக்குவுறைகையா
லும், (விவ்வஷ்டவம்ஸ்ரீவஷகூக்ஷ்வாக்ஷ்) நக்சத்ரவின்ஹண்மேலநமபிரான்
கனக்கு சுஹிஷ்கிறனை திருவனநதாழுவான பிரிநது நோவுபடாத
படி அவமேறறு வம்ஸ்ரீவஷிக்கையாலும, (வவஷ்ஸாவ்வாஷ்வகூவஹ்ஸ்ரீ
ர்நா) கண்ணலங்கட்டி தன்னைகக்கினையை பிள்னமுதநகண்னை - கண்
னல்போலவும கனிபோலவும சுஷ்ரி சம்போலவும நிரகிஸய
வொழுகினைய யுண்டத்தாகையாலும, (கூவடவடஷ்ஷ்தியா)
மாண்குறளகோலபபிரான் - ஓரநாஹமரமான வாசிநரஷ்வெத்தை
யுடையவனைகையாலும, (ஷாரஷ்ணாவஷ்வவ்வகூவாக்ஷ்) இஞ்ஞ ல்
முண்டநமபிரானறனனை - வ்ருஷ்யாவதத்திலே எலலாரையும திரு
வயிறறிலேவைத்து ரகூஷிதத்ருளுமவனைகையாலும, (ஸ்ரீவ்ஞ்ஞாவ்நா
வஸ்தாரா) ஆநிறுதிங்கரும்புமிதவுழி - எஙகும வக்ஷ்வமுமாயிரு
க்கையாலே ஸ்ரீவ்யுமாயிருகநிற திருவலலவாழிலே நீர்வாவம்ப
ணணுகையாலும, (ஹ்ருஷரிஹரணாக்ஷ்) சுழலிலமவிசகரபபெ
ருமான் - விரொயிநிரவஸமகவ்விரொயாலே மிகவும சுழலாநிறகிற
திருவாழியை திருகசையிலே யுரித்திருளுகையாலும, (நாராய
ணகூவாக்ஷ்) நலலருள்நமபெருமாளாயணன் - வவஷ்ஸாவ்வாஷ்வவ
ஷ்நிபஞ்ஞகூவாழிகளை யுடையவனைகையாலும, திருவல்லவாழும
பெருமான் கூறுரிதாகதாதி-ஷ்யெலலாம தீருமபடி அணிதத்தாகவ
ந்திராநிறகிறாரென்று மானேய்நோகதுநலலீரெனகிற உபகாதி
திலமாறன் அருளிசசெய்தருளினனரென்கிறார்.

ஐந்தாம்பதத்திலுள்ள பதாரதிருவாய்மொழிமுறறிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஹ — (பிறந்தவாறும்) இப்படி சிரீவரமங்கலநகர திருக்குடந்தை திருவல்லவாழ்களில் எம்பெருமானேநியமநிஷ்டராயும் லம்ஸ்ரு ஷிகபரமுமபோல ஈவலஹரான ஆழ்வார் எம்பெருமான ஸ்ரீசயனசேவிலவந்து வஸுரெவாதிருமசணப பிறந்தருளினபடியும் வஸுரெஜநபந விஷயகாமதைப்க்கொண்டு வளர்

பதந்திருவாய்மொழி.

இ — திருவல்லவாழில் எம்பெருமானேடேகலந்து பரிமாறமேணுமென்றலறின ஆழ்வார் அதனைவிடித்த திருவாய்மொழியில் கூவோவ காரோஷிவ்ய தாஹங்கரோசசாலலி ஆலற்றுகை கூவம்ப தமனோரூவென்ன? கூவ காரிபபிக்கிறார் (இப்படியிதாஷியால) இப்படியென்றது - கீழ்ழோனறு திருவாயமொழியிலு முக்தரீதரா என்றபடி. இங்கே சிரீவரமங்கலநகரயம திருக்குடந்தையையும் எடுத்தது திருவல்லவாழிலெமபெருமானும் சுவ-ோவ காரரசி வழுகையால இவருக்கு யயோஜநிஷ்டராயும லம்ஸ்ரூஷமிகாடா ணைகுவானமாமலையேடும் ஆராவமுதாழவாரோடு மொத்தவ ரென்று வ்ருஜிபபிகைகாக, யயோஜநிஷ்டரயமென்றது - திருக்கணைகளாலே குளிரகூடாகூஷிகமேவணும், திருபபவளதைத திறந்து என்னுடைய கூகி-ோதர ஒருவாத்தை அருளிசசெயய வேணுமென்னயணைதத்துத் தழுவியருளவேணுமென்றதாம் நிஷ்ட யிதபடியேயென்றபடி. ஈவரோஜுதரூரைக்கு உதாரமென்சொலலிறுயதனில; திருவல்லவாழிலேபோகவேஷ்டிதது தமக்கு காலநடைதாராமையாலேநடுவழியிலே விழுந்துகிடநதலறின ஆழ்வார் வானமாமலையையும் ஆராவமுதாழவாரையுமபோலே திருவல்லவாழி லெமபெருமானும ஈவ-ோவ காரரஷிவழுகையாலே தாமேஙகுபோரலும்தமமுடைய ஈவவகூஷிதமவஸியாதொழியவும லம்ஹாவிதமென்றுவிவக்ஷித்து இப்படிசுவ-ோவ காரஙகளிலேகூவ்யூஹ நாரயரால் இனி விலவமுளள இடதில சென்றுலலலது திருமுடைய கூம்வகூஷிதம வஸிபபாதெனறுபாத்து இடபோது வஸ்ரிவஸிதமான விலவோவ காரமெதன்று நிரூபிதவிடத்தில் லம்வ-ரூபரன் கூஷேணப்வநது திருவவ காரம்பண்ணி திரு

அ— நதி நுனை படுவையும் கவரமரஞ்சி நாநப டலாரியாய்
கூம்மெலவா கீரா நாவுடகளானிவ்வெவ்வி கங்கஞ்ஞப பணைன்னா
டிணையும மற்றும கீதுகுருகீரா கிமவெணை வந்து சுவதீ
னர்ணையசெயதருளின ஸ்வெவ்வி கங்களையும காணப்பிற
ந்திலென, இனி அவைதனை கூர்வமயிகதவணுமென்று புகுந்
மிகவும ஸ்யிதிலுணசாங்னறென, அந்த மெய்யிதியுதனைப்போகவி
கூர்வமயிகவலலேலணுபடி பணனியருள வேணுமெனமறம்

இ— வாயபபாடியிலவளாந்தருளாணினறுன்னெனறுகேடுயயாச
நாரயம நமகுகவலந்து பரிமாறலமென்று அங்கேபோகபபுக
இபபோது புறபபடதன்னுடைசோதிகெடுந்தருளினெனறு
சொலலகேடடுவிருந்துகடாது, பாவியேன, கதூஉஜவஞ்நிலவி
னமான கூவசாவதாரபும விரோதீகடான சுவதாரங்களைபோ
லாவுதே, னனறு இபபடி சுவதாராந்தரங்களையும மறறுமுளள
வெவ்வி தங்களையும வாரிதது இலையெலலாமறறையும காணப
பெறறிலேனெனறலறறுகிறபாணையாலே இதந்திருவாயமொழி
இங்கே வம்மதமென்றதாயிறறு. ஆனாலும வேறு சூக்ஷமமாக அவன
நாவிகபபெறறிலேனென்றலறறுங்றதற இவர "உனனை எங
கனம் நினைகிறபன" உதாஹரிபபோலே நான ஸ்யிதியுரைகாதேகினறு
தாநவாநாவமெனறலறறுகை சுவமம்மதமென்ற
வென்ன சுவ சரிபபிகிறார (இனியிதுவுஹியால) இனிமென்றது—
காணபபெறறுதாழிந்த பினபுனனபடி ஓ கூர்வோநாவமம
பெறவிடடால தாநவாநாவதனதையாகிலும நன ஸ்யிதியுரை
காதேகினறுபெறவேணுமென்றலறறுகை வமம்மதமென்றதாயிறறு.
இதனால இதந்திருவாயமொழிகறு ஸாக்ஷாதா சுவமென்கிற வாதத்
தாணமம வேறுசுவாதுவமென்றதாயிறறு (தாத்பர்யசூரி) பிறந்தவா
றும வளாந்தவாறுமென்கிறதறகு சூவாசாரியாபதிதில வார்யா
நோகசாயிருந்தாகையாலும இது பராசாநுபவமாயிரு
க்கையாலே சுவதாராவதாரங்களிலும இதறகு நோகசூணமடனை
கிறகருதாலே தாழிகளை எடுதாதது. இவவதிவாரயதாலே
டிறபிறநதவாறுமென்கிறவிடதில கூரிய-ஸ்ரீ "திருவாய
மொழியை" என்று ஸாசிரியபாரதில ஸ்ரீவசநபூஷணதில *

மூ— பிறந்தவாறுமவளாகதவாறும பெரியபாரதநகைசெய்

ஆ—பெருமாணைராயணமாகபபறறிமுடிகிறார. சுகமு-ஏவாயுஞைபி
ருந்துவைத்துத தாஞபிரிகிலம்பிழுஷாயம்-ஏமாக சுவர்காகூகதி
வுலம்வராநததேரடேகூட வநதவரிதததும வெறிகமாஞிவநதி
வெகஷஙகள மாயுமபடிடாகவும நவநீதவளப-ஏஞி ஞிவுவெவஞிக
ங்களாலே சுநாகுகுமா வாழுபபடியாகவும வளாநதபடியும
வாம்பவர்களுக்காக சுவரிமுஹூவுமான ஹாரதமிலமிநைய

முதறபாடு

இ— பிறநதவாறுமெனகிறதறகுத தாதுய-ஏமருளிசெயகிறார
(சுகமு-ஏவாயுனிதுஞியாலே) வளாந்தவாறுமென்கிறதறகுத தாது
ய-ஏமருளிசெய்கிறார (வெறிதநதுாஞிபால) பிறநதவாறும
வளாநதவாறும என்கிற இரண்டுவெஷஙகளுககும இததனை தாது
ய-ஏமகொள்ளாதபோது இவை வாய-ஏஜதுவாயாரணஙகளா
ன ஜநாஞிகளைசசொனனதாய முடிகையாலே "ஹஜாயஜாம" ஹ
துாஞி வரசாணவிராஷஙகளுமாய் இவைததின் வாரணத்தாலே
தமக்கு மெயஞிலுமவருகிறதெனறு சொலலவும கூடாதெழு
யுமென்றுகருதிது. ஜவாகது என்கிறதைபுரைககிறார் (வாம்பவ
ர்களுகாகவென்று) பெரியபாரதமகைசெய்து எனகிறதை
ரைககிறார் (சுவரிமுஹூதுாஞியால) அணிவகுத்துமென்றது-

பரு—பிறநதவாறும - பிறநதபோகாரமும, ஆறு - வருகாரம்,
பிறநத ஆறும என்கிறவிடததில வாம்யளவுகாரமெமாஃ, வளாநத
வாறு மிதுாஞிகளிலும இபபடியேகணடுகொளவது. "கஜஜாதம
வைாயுகஷம்வொாஜிகஷணஞ வதாவா-ஏஜம்ாம்வெமஹாஜுவாயாயம"
என்கிறபடியே வாவாயாரணஞிவுாரவெகதோடே பிறநதவர
காரமுமெனறபடி. இதலோகத்திலபிறபபுபோலன்றிகே சுவி
வா-ஏவுஜாதுமாயிருகக, தோனறினவாறு மெனறதபிறநதவாறு
மென்பதுஎனனெனனெனனில? வாம்வாஞிகளபதது மாவம் மவா-ஏவா
வமபணணுவார்களாகில "தத ஜுவாஜுமெமாவெ" எனகிறபடியே
புன்னிரணடுமாவமம மவா-ஏவாவமபணணுகையாலும கூவவுாா
மெவிகளுகதுமுலசாரகைகையாலும முலபுணணுவிடல அவன்
தோனறோவுபதினகபாலும தனனைககடடவும பிடிகவுமாம்படி-

பூ—தைவாகக,ந* திறங்களகாட்டியிடுசெயதுதோனமாயங

ஆ— அனிவகுத்துமகூபாயமெடேனனரூபாயமெடுத்துப்பகலெ
யிரவாக்கிபும உடுசுவாரஷ்டிகளைபணணியும் இபபடிசெ
ய்த சாமையறியாத உடிஉஷதநிராதே யெழுநதருளின கூ
ஷபங்களும் விரவாவஷ்டிதத லெ கூவலஷபான என்னுடைய

இ—முராஷவ்டிவாம உஷ்டிவாம என்றபோலெ வ்டி
வித்துமெனறபடி. திறங்கள்காட்டியிடு எனகிறதறுத சா
தயர்மருளிசெயகிறா (கூயாயபிதரிஷியால) திறங்களஎன்கி
றஸஷைம வீரகாரவாரமாய் கூபரிசாபகதல அவனிருக்குமவீர
காரஙகளைச சொலலுகிறதென்றுகருத்து. செயதபோனடாயங
களும என்கிறதறுத தாயர்மருளிசெய்கிறா (சாமைபிதரி
ஷியால) எனதாவிணையெனகிறதறுத் தாயர்மருளிசெயகி
றா (விரவெஷதரிஷிடால) நிறகதனூநிபுகு எனகிறதறுத்
ரா—எளியஅகதிவைகுனகையாலும பிறநதவாறுமெனகிறா. தய
மார்களுக்கு வாதிராநாஷவரஷததில குறைவறறிருகையாலெ
கூவகாரத்தைப பிறபபாகவெசாலலுகிறரென்றுகருதது. பிற
ந்தவாறுமென்றதுவிஷையாகிரயததாலும காணபபெறுத மொ
கூவெஷததாலுமவிஜராய்சொலலுகிறபடி எதநிறமென்றங்கே ஆ
மாவழுமபிறநதவாறுமென்றுமஇஙகே ஆறுமாவழுமசொலலித்
தக்கிடநதாரெனறும வரயஸிஜமிறே. வளாநதவாறும - விஸிதரி
தரஙகளோடேவளாநத பரகாரஙகளும, ஐவாகரு - ஐநதுபோ
களுக்கு, வாணவாகளுகாகவென்றபடி. பெரிய - கூவரிஷ்டி
மான, பாரதம - மாரதததிலே, மாரதமெனறுதிலேஎனறபடி.
னைசெயது - வயம்வரிதது?வெலலாவரிஷாதிகளைபபணணி
யென்றபடி திறஙகள - பரகாரஙகளை. காடடியிடு - பரஷபி
பபித்து, தாணரிதவிஷயதிலிருகுமபரகாரஙகளை வாரதை
காரணாதிகளாலே பரஷபிபதென்றபடி. செய்து - இபபடி
விஸிதரிவரி தரஙகளை எலலாமசெய்து, போனமாயஙகளும - உன்
நாணஙகளுடையசாமையை அறிபமாடடாத இநதஷவெஷதி
லேபிராதே "ம தீவ்வாவ்வாநுதீம" எனகிறபடியே கூவநாண
வாதவெலாமருடைய மெஷமமாகையாலே உதிதமான தன்னுடைய

ஆ—கஸ* நிறைதனூடுபுகுகைகாவினையினு நின்பழுகு
கியுணகின்றவிச* சிறந்தவாளசுடரேயுன்னினபெண்ணுகொல
சேர்வதுமே* ॥க॥

ஆ—சூதாளை ஜஜ-க்நிலேபுகு விடாதேதினைறுபரியிலமாக்கி
முடியாகினறது, சுவரிவுஉடையான அழுகையுடையவுன்னை கடுகி
வந்தனரே? வென்றிமதிட நுமரினைகருறித்துகூபிடுகிறார. ॥க॥
(வதுவை) விவாஇ—வாழத்நிலே பேறுகளிலேபொயந்த

இ— சாதுயர்ம நளிசுசெய்கிறா (ஜஜ-க்நிலேபுக்கனறு) உணகின்
றனன்கிறதறுத் தாதுயர்யருளிசுசெயகிறா (முடியாகின்றதென்
று) வான்சுடரியன்கிறதறுத் தாதுப-க்மருளிசுசெயகிறா
(சுவரிவுஉடையாள) ॥க॥

* இரணடாமபாடடு *

வதுவைவாத்தையுள ஏறுபாயந்தும்மென்கிறதறுத் தாதுப-க்மருளிசுசெயகிறா (விவாஇவா தாழியாள) மாயமாவினைவாப

மா—சோதிபிரிலை எழுநதருளினசுபுய-க்ஙகளும, நிறநதன-ஜி-க்நி
திணுடைய, நிறம - ஜிஜ-க்ம' நல்ல என்றுவுவாதிஜய-க் கூறவுரையொ
நம ஊதி - ஜிபுநதிலே, புகு - வுரைவுசித்து, ஜிஜ-க்மரைன வுபு
உபபுரைஉழநதிலே வுரைவுசித்தென்றபடி எனறுடைய வாபுதி
யிலே நாயிறுஉதுகினாய எனகை - நினறுகினறு - எனறுடைய
வுபுதியிலே ஸ்ரீமானாயதின்று, எனது - ஜிடமான, ஆவினை - கூ
தாவை வுரைவுசிவதனை எனறபடி. உருகி சுரைசுபுமாகி,
உணகின்ற - நுவிபாகின்றனன, இசசிறநதவானசுடரே - இநதநி
றநதவானசுடரே, இநத என்றது வுளளிவரிகவாவி, வுளளிவரித
மான சிறநதவானசுடரே எனறபடி. வரிதகாமமாயிருநதகதமதி
யேதையும இவாதகித வுளதுகாமமாய கணணுக்கு விஷயமாஜை
போலே தோறறுகையாலே இசசிறநதவானசுடரே எனகிறார.
சிறநத - கூநதாரசிவபரான, வான - சுவரிவுஉபுமான, வான
ரவைம விவாஇவாவி, சுடரே - காதிஜிய உடைபபவமேன, உன
னை - இபபடி காதிஜிராஜைன உன்னை, சோவது - துடைவது,
என்றுதிகாடனென்றகோக, இதகிடைவதினறிரிவென்று உக
மெணைபாலெசிசாலறுகிறபடி * * ॥க॥

ழு—வதூஸைவா ரதிகைபுளை றுபாயர்கதூ மாயமாவிலைவா யபிளை
ருதது* மதூலைவா குழலா ரூரணைபிரிணை தருழது* மது
அ— படியும் வருசகமாய்வா தரநிலைவா யபிளந்தபடியும்பியா
வா ஹிபான குழலிபுடையவாகளோடை திருக்குரணைவியிலை சலாத

இ—பிளருததுமனை நிறனைதபுரைகரிறா(வருசகம்தா ஹியால்) மது
ணைவா குழலா ரூரணைவபிரிணை தருழதுமனை நிறனை புரைக்
கிறார் (ஜயாவா ஹிதா ஹியால்) திருக்குரணை வ - ராவாகீ ரிஷை,
இவவளவா லை வளர்ந்தவா றுமனை று கீழசொன்னைதவிவரிக்
கிற திபபாடடென்று வாமகிவா ஹிவிஷை தயாயிறது. உன்செய்கை

ஈப—வதூஸைவா ரத்தைதயுள - விவாஹவாரணைகா யிலை, வதுனை வ - வி
வாஹம், எருதுகள ஏழைபும் நிரவிதாதார்க்கு இவளைகொடுகை
க்கடவோமென்று விவாஹவாவிதை கா பிறநதவளவிலை என்றபடி.
னறு- வா ஹவாங்களை, பாயநதாமை- மேலைவிழுநதாமை கான்றதும்,
இவவாஹபா ஹகளை கரணைபிபறறிலினென்று விவாயமாகூ
ஹா மாயசசொல்லுகிறபடி. மாய - வருகூரான, இவன் சுவா ரணை
பிருகசசெயதேதிமலை சுமபோலை காணைபித்து கொல்லவந்
தான் எனறபடி. மாவினை - சுவாதனை, மா - சுமம, டானென்கிற
தறசருமலை வாசிகை- இன வா தீயமாய் மாவினை என்றிருக்
கிறது. வாய - வாயை, பிளநதாமை - விரூரணைமபணணினாதும், கூ
தி மான சுவாவிவதத்தைதகொண்டுவாயைத்திறநதுசொண்டுஒரு
சுவா ரன்வநது தோன்ற, சிறுபிளளைகள ஆரஙகணடவிடதது
லைகரிடுமை வாவஜனயாலை கையை அதின்வாயிலைரிடி
ருவாதிதாவெவாருவரூமை, ஜனவா ரணைக்கூ ஷவாவா நா। நீ
வவாதபியாஹபிலை தாவெவருவாலை தரியபாரூடிஃ" என்றபட
டபணணின சுவாபா ரூமென்றபடி. மதுனை - ஜயானை, வா-வா
ராநிறகிற. வாஷாரூமக்கூ சஙகளாகைடாலை ஜகாநதவா நிகளா
ன எனறபடி. குழலா - கூஷலைஙகளை புடையவாகளான மொ
வினைகளருடைய, குழல - கூஷலைப். குழலியுடையா - குழ
லார் குரணை- ராவாஜனைத்திலை, பிரிணைதகுழகும்-சுவைஜமான
ஜாழுவாவாரமும, ஜனிதாவெயிலை ஜனிகோதத்தாபபோலை
பெணைகளருடைய. தாவெயிலைதனஜனயும் அவாகளிலைருவனு

மூ - வி து வு து மென் னலா வனவல்லமென் னீனயுன் செப்னை னைஷிக்கு*

ஹ — க்லபபும்உன் செயலாகை யபோ ஃலை எலலா மெவஷி தங்களுமை உன்
ஹு ணைவதுவம்மத்திலே னையும்வதுகூ யகீயான என்னை மிகவும்ஸ்பி
யிலுமாக்காங்கினறன, வதுயெயதுதிலதுழுந்தின ஜமதனையுணடாக்
சிறுபபோலே எனனை யாரிபபித்துன்னை சுநு ஹவிக்கவலலேலைறும்
படி பண்ணவேணுமென்கிறார. ॥உ॥

இ — மென்கிறது மெஷ நு ஹ மென்றுகாடுகிறார (உனசெயலா
னைகடாலேமென்று) அதுவிதுவுது மெனனலாவனவலல என்
கிறனை வம்ஹ வர்க்கிறார் (எலலா மெவஷி தங்களுமென்று) எ
ன்னையென்றது வவ ர்நாதிஸவேமானையாலே பெ ஜீஹாகாரு
விஸி ஷ டெரபாரனையாலே இங்கு விவகஷி தமான சூகாரதனைச்
சொலலுகிறார (உனமுனனவதுவம்மதத்திலேயிதாதியால) னைவி
ச்சுமென்கிறனையுரைக்கிறார (மிகவுமிதாதியால) முதுனவையமு
தலவானனகிறதறகுத் காதுய ர்மருளிசசெய்கிறார (வதுயெயத்தி
லிதாதியால) உன்னையெனறு தலைபபெய்வனே என்கிறதறகுத்
காதுய ர்மருளிசசெயகிறார (என்னையாரிபபித்திதாதியால) ॥உ॥

ஸ — கிகோரபபுண்டுனின றாதுணீயவீனையுமென்றபடி உனசெயனைக
உன்னுடைய வரிதரமானது'வெறுபாயாதமும மாவினைவாய் பிளந
தும குரவைபிணைதகுழகுமாகிற உனனுடைய வரிதரமான
தென்றபடி. என்னை-உனனுடையமுனனவதுவம்மததிலேனையும்
வதுகூயகீயானவென்னை, நைவ்விகரும - ஸ்பியிலுமாகாங்றகிறன்
அது - விவதுகூயஷம, இது- வஸ்நிவஹிதம், உது - பெயருவம், என்
னலாவனவலல, என்றுசொலலுதாதகனைவ்லல, உன்னுடைய வரி
தரமென்னவே விவதுகூயஷகுவஸ்நிவஹிதகுவாஹிவிஸொஷாராதரொ
ண எலலாமென்னை ஸ்பியிலுக்சாநின்றது என்றபடி. இங்கு வி
வதுகூயஷவரிதரமானது வதிகரிபிரமாணம, மமவசவதி
கரியா தமகருஷிரதகதிருஜுராகையாலேதிஷாவாரமான நிர
வஹதனை விவதுகூயஷவரிதரமாகசசொலலுகிறார வஸ்நிவஹிதமா
வது கூயகரிபிரவஸ்ரஷம, பெயருவமாவது சூநுகரிபிருவதர்
திகரிபிரவஹிதபெயருவஜாதிநாமக்ஷணம். இபபாடியல வதுயுதவாஷ
த்திலே வதிகரிபிரமாணமும் பிதீயவாஷத்தில சூநுகரிபிரவ

ழும் — முதுவையமுதல்வாயுணர்வுஎன்றுதலைபெய்வனென* ॥உ॥

பெயயும்பூங்குழறபெயமுலையுணட பிள்ளைத்தீதறறமும்பேர்

ஆ — (பெய்யுமபூங்குழல) பூபபெயதகுழலையுடைய வரிதலை

யுடைய முலையுணடபிள்ளைதனத்திலே யுண்டாயிருககிற ரஸ

* மூன்றுபபாடம் *

இ — முலையுணடவென்கிறதறகுத ரஸஜ்ஞானமுமென்கிறதேடட

சஙயம். வுகநாவுவாடுநமபணணுகையாகிற ரஸஜ்ஞானமுமென்ற

படி. பிளைதத்தீதறறமுமென்கிறதறகுத் தாதுயர்மருளிசெயகி

ரா (பிளைதத்தனதிலேபிதாஹியால) பிளைதனம — மெர

ஸவம, ரஸஜ்ஞானமெனறது - இது சாதீவுகநாமலல வேறொரு

த்தியுடைய வுகநாமென்று வுகநாதலே ரஸவெகஜாதாமறி

ப — வம்ஸ்ரஷமும முதுவையமுதல்வாளன்று உபயுவாகஷணை

முமசொல்லிறறிறே, முது முதியதான வாயையகாலதலே அழி

நததான எனறபடி வைய - ஜமத்திறகு, முதலவா - காரணமா

தனை, உன்னை - நிரதீபாயமொமருண உனனை, என்று - எந

காலதில, தலைபபெயயவன் - கிடடகடடவென, பரியிலணகாதேகின்

றநாமவிகககடடவென்னெனறபடி * * உ

பெயயும-பெய்யபபடட, வகிழகபபடட-வு உபாயமாகசசூடப்

பட்டவெனறபடி. பூம்-வாஷங்களையுடைததான, குழல-காலை

ங்களையுடைததான-யமொமெயுடையவஷத்தை வரிஹ, வரித்

துகிகாணடுவருகையாலெவாஷாலுங்கூ கிகாலதனையானவென

றபடி. பேய்-வியாபியுடைய, வரிதலையுடையவெனறபடி. முலை-

லை நதனை, உணட- ஸவநாவுநம்பணணின, பிளைதத்தீதறறமும-பிள

ளையாயிருககசெய்தீதுண்டானதெளிவும, பிளை-பரியா பேய்

முலையை ஸவநாவுநமபணணுகையாகிற தெளிவுமெனறபடி. அதா

வது வரிதலைநெ யமொமெ வழிமைகளகாணடுவநதிருகக

செயதேயு மிதுசாதீவுகநாமலலவெனறுருத்தியுடைய வுகநாமெ

ன்றுரஸவெவஷமுமறிகையுமென்றபடி. பேர்ந்து - அதின்மே

லே, அநத விவிதாவரிதாத்தின்மேலே யென்றபடி. இதுகசு

செய்தனினிறுசசேவகமுமென்கிறதேடகாயபம செய்ய - சிவந்த

தாணு'பாதமொன்றுல -- ஒருவாயாத்தாலே, இதுக்குசெய்தவென்கிற

ஏ—நதீராசாடிநச* செயபாதமொண் ணறசெய்த நின்றிறுக்
சேவகமும்* நெபுண்வாதனைதுளன்னேகோலிகாள்ளநீயுன்
ருமனைக்கண்கணீர்முலகப*

ஐ—ஜூராநிமும் அதுகுமேலேஸ்வராவிஸாதத்தாலேஉருகிற
தொரு ஸகூடதனை சிவநததிருவடியொன்றுலே யுனைதித சிறு
மைபீலுனைடான வாண்பிள்ளைத்தனமும நெயையகளவுகொண
டான்னனலுமை வாகர்வஹாவத்திலே வெஹவியானதாயார்
கைபிலே யொருதிருடனைபகிகாள்ள சுதர்ஸனவாஜ்ரனை நீ
யுனக்குதகுதியாயத் தாமரைபூபோலேயிருக்கிற கணகளசச

இ—கையென்றபடி. போநதெனகிறனை யுரைகிறோ (அதுக்குமே
லேயென்று) ஓசாடெனகிறதறுத் தாத்ய-ர்மருளிசசெய்கிறார்
(சுவஸ்ரோதஸ்யாலே) சிறுசசேவகமு மெனகிறனைபுரைக்கிறார்
(சிறுமைபிதஸ்யாலே) அனனேலோகமாள வெனகிறதற்குத்
தாத்ய-ர்மருளிசசெயகிறார் (வெஹவியானவிதஸ்யாலே) அடிக்
கபடுகிறவள வெஹவியானதாயாயிருகக எதிதிதாருதருமம்
பாயிருகக "ஹீஷாஸ்மாஆதீவதிக" என்னுமபடி ஸவ-ர்வஜ்ஞ
ஸாவஜிதாவாயிருககிற நீ இதனனகாவ-ர்ணருசெய்தாயே? இ
தென்ன ஸளஸ்ரீருதானைறு விஜ்ஞாய்சசொல்லுகிறானென்றுக
ருதது தாமரைகணகளெனறுசொலலாயிருகக உனதாமரைக்
கண்ணென்று விஸேஷித்ததுக்குத தாத்ய-ர்மருளிசசெய்கிறார்
(உனகுத்தகுதியாயென்று) அசசதநிலே - ஸயத்திலே,

ஸ—தோடஙபம்.ஓ - விலக்ஷணமான சுவஸ்ரோவஸாத்தாலேஉரு
துவருகிறதானவென்றபடி சாடு- ஸகூடமானது, இற - நஸிகும்
படியாக இறவு - நாஸம், செய்த - பண்ணுனகையாகிற, நின்சிறு
சசேவகமும் - உன்னுடையவொவாகூரிமும, நெயபுணவார்
த்தையுள - நெயனையதிருடியுணடானென்கிற வாத-ர்வஜ்ஞ
வதநதிலே, அனனே - சாதாவானவள, கோல - கோலு, - செ
ளள - ஸ்ருஷ்டிக்க, உனனலாபமுறுத்துகைகாக வொருநிறுகோ
லே கணகளிலேயெதசசவாறேயெனறபடி. நீ - சுகீவஸ்ரோதஸ்ரனைநீ,
இதுக்குநிலையுமென்கிறதோடேசுவபம. உனதாமரைகணகள்-
னெசுகே - ஸுவாயாரணமாய் தாமரைபூபோலேயிருககிறதிருக்

ஏழை—பெய்யவேண்டிலையுடவந்தனென்னுஞ்சையுருக்குஞ்சுகளே * ॥௬॥

கள்ளவேடத்தைதகைகாணுதேபோய்ய புரமபுகவாறுபகலந்

தசுரரை*யுளளம்பேதுறுசெபதிடம்பிருணடவுபாயஞ்சுரும்*

அது—தந்திரஞ்சேர்மாமலருடபடி அடபடுகிறதென்றுபேசுணிக்துநின்ற

நிலையும் வந்தனனென்னுஞ்சு நீராக்காகின்றனனெனகிறார். ॥௬॥

(கள்ளவேடதனை) சண்டாருடையவிஞ்ஞுசு டவைஷ்ணிக

ருமபடியான வழகிய்வஷதனைதகைகாணுது தீவாரதநிலைபு

க்கபடியும ஈஷ்வரரோடேசாகது மெலிகுறுவிஜகலைப

இ—பெய்யவேண்டிலையுமென்கிறதறுக தாதுபர்மருளிசெயகிறார

(அடபடுகிறதென்றபடி) பேசுணிதனனைறது - ஹீதனையொடு

ங்கியென்றபடி இபபாடநிம வளாந்தவாறுமென்று தீபசொன்

னைத விவரிகிறனைறுகருதது ॥௬॥

* நாலாமபாடடு *

கள்ளவேடத்தைபெயகிறதறுக தாதுபர்மருளிசெய்கிறார

(கண்டாருடையவிதாழியால) பேதஞ்செயதிடடு எனகிறதறுக்

தாதுபர்மருளிசெயகிறார (மெலிகுதாழியால) உபிருணட

ஶ—கண்கள,நீராமலக - ஜல வரவஹிக்க,பெய்யவே - ஹீதனையொ

டுங்கியபடியாகவே, நிலையும - நின்றதுவும, வந்த-விரோதீதமாய்ப

போனவெயிலாறிபோதென்னைஞ்சிலவந்து,என்னைநைவி-

என்னுடையநிலைவு, உருகுஞ்சுகள - உருக்குகாறிறகிறதுகள. ॥௬॥

கள்ளவேடதனை - எலலாருடைய ஹிம்வஷ்யுமவைஷ்ணிகிற

வெஷத்தை, விஷ்ணுநீயமாபடிவிதாசுவஷ்கபான வொஜாது

வக்தைபனைபடி. கொணடு - வரிஹ ஹிதது, போய - "சுவரீ

ஷாவரஜாயஜி:," எனதுகொணடு காஷகருடபடடக்ஷாதிஜ

ஞாகள நோவுபடுகிறதனறு லயநதோறற தீஷாவழநாஷமா

கநடநதுபோய, புரம - சுவஷ்ணாகளுடைய தீவாரதனை, புக

வாறும - வரவழிதததபடியும - அசுரரை உளளங்கலைநது - சு

வஷ்ணரை சுஜீவ்ய வெலிதது, அநதவசுராகளோடே வரிஷ்ணுப

ப் கலநதுனைறபடி, பேதஞ்செயதிடடு - மோஹிதனைதபபணணி, அ

வாகளுகசு மெலிகுறுவிஜபோபபடி வொயிலுஹதனைத புணை

டாகதியென்றபடி. உபிருணடவுபாயஞ்சுரும் - அநாஜனேயவதஷ்

பதம்— வெளளநீரசடையானநின்னிடைவேறலாகமவிள
ங்கநின்றது* முளளமுள்குடைந்தனனுயிரை யுருகுபுண்
ணுடீம* ॥சு॥

உணணவானவாதேகாணுககாயரோருபபடித்தவடிவுணடதும*

அந்—போக்கிபவர்களநகருவராணவமாநிபணணினவிரகுகளநடமம
மெமையையரித்த ராஜுன கூடியநினனறு வருவிடமாமபடி
நின்றதுவும் கூதேகாரணத்தை யுள்ளபுகுக் குடைநதினனு
தானவை நீராக்கிமுடியாகினறனவென்கிறார ॥சு॥

(உணண) உணணவானவாதேகாணுககாயரோருபபடுதத்தவடிவி

இ— வுவாயங்களநமென்கிறதறதத தாதுபருயருளிசசெயகிறார
(பூரணைதாஙிபால) தருதீயவாதத்துகதத தாதுயருளிசசெ
ய்கிறார (மஙமெயையி தாஙிபால) தாரீயவாதத்துகதத தா
துயருளிசசெயுகிறார (கூதேகாரணதனையி தாஙியால) ॥சு॥

ஐநதாமபாடடு.

வண்ணமாலவரை யெனகிறனையுரைககிறார(நாலநதாஙியால்)

ப—ரிததவுவாயங்களநம, வெளளநீரசடையானும. வரிபுடமான
ஜுதனை ஜவிடையிலபுடையவனும, மஙமெய ஜவிடையிலே
புடையவனென ராஜுனுமெனறபடி. நினனிட • உனனிடதது
லே, வேறலாமை - வுபயோகிகிலலாமல, சரீர தயா, கூவுபயோகிஜ
விசாஷணமாகவென்றபடி. விளஙக - வுதாரணிகதுமபடி. "வி
ஷாரா தாலஹவி தாஹவஸ்ராதி கவி தஜ்ஞஃ." ஈதாஙிவாகயனா
ங்களிலே வருவிடமாமபடியெனைக நின்றதும. வஷ்ட. உளளம்-
னுடைய கூதேகாரணத்தை, உளளேகுடைநது, ராணைவஸதை
களேதாறும் கூவமாவிதது - என்றபடி. எனனுயிரை - ஜீவதா
மை, திகவராவிதகதையென்றபடி. உருகி - நீராகி, உண
ணுடம - ருசியாநினறது. * * ॥சு॥

வானவாதேகாணுகதத - தெவிகநதனுகத - வான - ஸ்வர்,
வானிலே பிரகாசிபவா - வானவா, கோன - ஸ்வாமி, வஷாரிவா
ரனை விநதனுகதெனறபடி. உணண - ஹாஜிகைகாக, ஆயா-
மொவாயுதகள, தரிபடிதத - வனகூஹவிபரிதத, ராகஸியாய குவி
தத்தவென்றபடி. அடிசில - சாதங்களை, உணடதும - நிமொவஷ-ர்

மு— வணணமாலவணரியநிதுமழைகாததது* மணஜனமு
ன்பலடைதுணைதுமிழநதுகடநதிடநதுமணநதமாபஙக* ளை

ஆ— ஙணடதும், ஜபதுனை ரூஙைப்வதி-ச்சுகநாநாகணஃமான
பெரியமலைபெடுத்து மழைகாத்ததும, ஜமகஸ்வரூஷ்டிகளைபட
ண்ணினதுவும, இபபடிசெயதருளின வாஸ்வப-ங்களை யநாவுயி
க்குநதோறு மென்இடைபிரிவஸ்ரு நெருபபிலேபுகமெழுகுபோ
லே ஒருக்காலேமுடியாதிதினறுருகாதினறதென்கிறா. ரு

இ— இத்தாலதிதாநாஷஙகளான வுணஜனடப வெஷ்டிசங்க
ளைனையுருகாதினறுன வெணகிறரொறு வாஸ்தவிஸ்ருவிளை கி.
த்ருதீயவாக்கதனை வம்ரூவ்கிகிறா (ஜமஜி தரூஷியால) என்
ணுநதோறுமெனகிறனை யுளாகிறா (சுநாஷ்டயிகருஜி,தாறு
மென்று) எரிவாயமெழுகாகதும் நினறுனைகிறதறதுத் தாதி
ய-மருளிசெபகிறா (நெருபபிலேபுகி சரூஷியால) மெழுகுபோ
லேனைகிறதறகு நின்றுருகாதினறதென்கிறதோட சுநயம.ரு

ஸ—ரூஷிவிபாய்கொணடு அழதுசெயதவாஸ்வ-ழும, வணணமால
வரை - வண-ஸாமிபான சிஷாவல-த்தை, ஸாகுவாத்ரீ-வல
தரூஷஜி, மால - சிஷஜ, வரை - வல-தம், யாக்ஷ்களாலே நா
நாவண-மாய் பெரியதான மொகஷ்-ஷவல-த்தையென்றபடி.
எடுதது- ஸ்ரூகுரூஷாமாணைனையகிகாணடு ஏழுசாலைாருடி-
பே யரித்து, மழை : வ்ருஷ்டியை, ஸாராய சஸ்ரூகுவிசஸ்ர
சிரூவ்ருவதி-த்த ஸல-ஸ்வம ஹாரவ்ருஷ்டியைபென்றபடி. காத்த
தும - ஒருபசுவின்மேலேயாதல ஒரு மானவனபேலேயாதல ஒரு
விரூஜமவிழாதபடி தடுதததவாஸ்ரூய-ழும, மணஜன- ஸ்ரூஜனியை,
முன் - வரூல-க்காலதில, படைத்து - வ்ருஷ்டித்து உணடு - வர
ஷயம வருதவாறே வயிறறறிலேனைவதது ரூகூடித்து, உமிழநது - உ
ஜிரணமபணணி, வ்ருஷ்டிகாலதிலே வ்ருஷ்டிதனறபடி. கட
நது - கரூ ஜிணமபணணி, சிஷாவலமிகொணடுபோகாதே மீடடுக
கொணடென்றபடி. இடநது - சுவாதொரவ்ரூஷயதிலே வரூஷ
ரூனையபடுத்தது, மணநதமாயங்கள - வ்ரூஷயவாஜ்ரூஷிரூஷ்ரூனையான
ஸ்ரூஜனியோட ஸம்ரூஷ்டித்த வாஸ்வப-ங்களரூட, மணட - ஸ்ர

ஏழு — ண்ணுறுதோறுமென்னெஞ்சிரிவாய்மெழுகாகுகின்றது.

நின்றவாறுயிருந்தவாறுங்கிடந்தவாறுநீனபபரியன* வொரு

ஏந — (நின்றவாறும்) ராகிகூவணாவுகாரங்களில் நின்றருளுகை

* ஆரம்பாடடு *

இ — கிடந்தவாறுபிரதிஷ்டைத்துகுகுச காதுப-மருளிசெயகிறார

(ராதேதியாதி) ஒன்றலாவுருவாபெனகிறதறகுத் காதுப-

ப — மூஷமை எனனுறுதோறுமட-சுநாவயிக்குமை கூனைநதோற

யப, எனனெஞ்சு-என்னுடையதிரவானது, நின்று-ஒருச்சாலுமுடி

யாதே மெளனமெளனகின்று, எரிவாயமழுகு - கூழிபிடத்திலேமை

முகுகாரு, வாயென்று வஷ்டிரிவைகுவுபம. ஓகாரும, வஷ்டிரமட

காநிறதும, உருகாநிறநிறதென்றருளிசசெயதது. * நி

நின்றவாறும் - நின்றருளினவுர காரதனைதயும். "சுவஷ்டிரை

வதிஷ்டிதஞ்சுபாகுயநாராயணாதிகம்", எனகிறபடியே வாயிவயா

ரதேயம கையுமவிலலுடாய நினறருளின வுர காரத்தைதயுமென்றப

டி. ஆறு - வுர காரமட இருந்தவாறும - "கம்மெய்புரவணவஷ

காரமிவவிஷ்டம்வெலுகாபுகட" ஈதாதிகளிலபடியே இருந்தருளின

வுர காரத்தைதயும, கிடந்தவாறும - கணவளாநதருளினவுர காரத

தைதயும, "சுஜ்ஜுவிவுர்ஜுவே கூகவுர கீரபிமருதிவாஜு

யெ" என்கிறபடியே ஓநகடலிலாருகடலிலாடே வஜி-கசகடிட

தாபபோலேகிடநதகளையிலே கணவளாநதருளின வுர காரத்தைத

யுமென்றபடி. இதுசுருங்கினசகின்றதுமெனனெஞ்சுறுதோறுமட கூவண

வதாரதநிலே மொவஜ-மிநாஜுரணமபணணின வுர காரமுமம,

ராவஸுரமிவசுகு முன்னேவஜிரணகயிலே மொவிஜுண ஜுஜுயு

ரணபகமகாண்டு யுத-நாவுரஜிநத்திலேயிருந்தருளின வுர கார

முமம, அபபோது ஒருதந்தமழுபிலேகணவளாநதருளின வுர காரமுமம,

நின்றவாறு மிதுராதிவசுகளிலே விவசுகிதம நின்றவாறு மிருந

தவாறுங கிடந்தவாறுமெனறுழவாநிருவரஙகபபரமாளையா

பாடாநிறக இவவையலலாம தொடடிவிலேயினறருளிசசெய்தா

ரெம்பெருமானுர தொடழ-றபழுவைபபிடிததுககொணடு நிறகுமப

டியும கரிதது நிறகுமாடடாமத விழுநதிருக்குமபடியும அநதரண

ழ—ன்றலாவுருவாபருவாபகினாமாயங்க*ணின்றுகினாறுகீணக்தி

ன்றேறனுன்னேயெங்ஙனகினாகிறபனபாவிபேய* கொன்று

ஆ—தொடகமாயுணடானமெவெதி கங்களீயும, மறறுபநிணக்கவ

ரீயவா யபெருகவுகாரமா யெனக்குத்தோற்றுதிருக்கிற வுன்

னுடைய வாழுய-மான மெவெதி கங்களீயும, நினைக்கும்படிநின்

றுங்னைறராயாநின்றேறன், உன்னே யெங்ஙனேநினைபபன்? வர்

ஜயத்தில் ஜமத்துக்குவருத வாவதத்தைதீக்கி யுழுவனை நீ உன்

இ—மருளிச்செய்கிறா (கூரெருகூதாழியால) ஆருவாயவென்கிறது

றுத தாதுய-மருளிசெய்கிறா (எனக்கிதாழியால்) உலக

முண்டவொண்சுடரே யென்கிறதறுத தாது-மருளிசெய்கி

றர் (வரையததிலிதாழியால) பாவியேறனென்கிறதறு வர

கூதாநாமுனைமாகத் தாதுய-மருளிசெய்கிறா (உன்னு

ர—பொறுகமாடடாதேசாயநதுகிடகதும் படியுடசெலலுகிற

து. நினைபபு - நினைகனைகத்' அரியன - கமபகூங்சளானை

நினைபபாகது மெயயிலுசுரங்களாகையாலே நினைகனைபகூ

ங்களானவெனறபடி. ஒன்றலாவுருவாய் - ஒன்றலலாத வாரகி

வதனதியுடையனவாய், வெவேராருவங்களை புடையவாவென்ற

படி, வெவேரவருகாரங்களாயென்னை அருவாய் - வரகிகூங்களா

ன, எனகணனுகது விஷயமாகாதவையானவென்றபடி. நினமத

பங்கள் - உனனுடைய வாழுய-மெவெதி கங்களீயும, நின்றவாறு

மிருநதவாறுங்கிடநதவாறு கலீயும மறறும வரவம்வியங்களான

வாழுய-மெவெதி கங்களீயுமெனறு வடூாகூம் நினறுங்னறுநினை

கின்றேறன் - மெலலமெலல நினையாநிறகிறேன், மெயயிலுத்தா

லெனக்கு நினைகனைக யாகூமாயிருக்கைமாலே மெலலமெலலநீ

னைகபடாநின்றேறனென்றபடி. உனனை - நிராகீாயமெவெதி

கணனவுன்னை, எஙஙனநினைகிறபன் - எங்ஙனே நினைக்கபாட்

டேன்' உலகமுண்ட வர உயாவதநதிலே மொகுந்தைவயிறறிலே

வைத்து ரகூதித்தவனை, ஒணசுடரே - ஒளளியதேஜவரனடையவ

னை, அந்தராகூதனை ஜநுவுவதத்தாலே உஜுவனைவனேயென்றட

த, பாவியேறகு - வாவதத்தைபபண்ணினவெனகது, ஒன்றுமனறகு

ழே— நன்குரைபாயுகழுணடவொணசுடரே* ॥சூ॥

ஷ— னுடையமாணவுபதேசமுத்திலே ஸ்ரீயிறைவனைக்கிடானை
வாவதத்தைப்பணணினை வென்னுடைய மொழியிலும்போய நான்
யாரிபபதாருநலவிரகு சொலலதேவணுமென்கிறார். ॥கூ॥

(ஓணசுடா) சூழ்ரீகாக்கு மெயயறபதநேதாறறியும் கூநஸ்
ரீநிகாகருப பொயயறபகைகவாராதேதாயிருகிறபடியையும் வாஜ
யதநிலே வயறிவரிதறையைவத்த யென்கணணுக்குக்காணவொ
ண்ணாதபடி மறைதததனமை நலிகிறநலிவுகளையும மொநாயிக்

இ— டையவிசுராதியால) ஈவதாரம்வவறி தங்களைகாணபெறுத வாவேத்தாலேவளவம்வியவெர்ரு மிவர தாவலாகூ தங்
களை வாவெமென்று வெறுகிறாரென்றுகருத்து ஒன்றுநனகு
ரைபாயெனகிறதறகுத் தாதுய-மருளிசசெயகிறார (மொழி
யுமபோபி தராதியால) கீழ இரணடுமூன்றுபாட்டுகளாலே
மொழியுத்தைதசொலலி இநத மொழியுடபோபுனவை யநா
வகிகதமபடி யுவாபதேசாலலவேணுமென்கிற நிபபாடடிலெ
ன்று வாமஜகியுருசொலலிறாயிறறு. ॥சூ॥

*ஏழாம்பாடடு *

உணமைமேயாடுன்மையாய ஒணசுடோராடிருளுமாய் நின்ற
வாறுமென்றதுக்குத் தாதுய-மருளிசசெயகிறார (சூழ்ரீகாகுகி
தராதியால) மெப்பணுவெனறது - உணமையோடென்கிறதறக
கு-ம. தோறறியென்றது - ஒண்சுடோரோடென்கிறதறகுத் தா
துய-ம். பொய்யணுவென்பது - இல்மையாயெனகிறதறகு-ம.
வை
காவாராதேயெனபது இருளுமாயென்கிறதறகுத் தாதுய-ம்.
காவாராதேயென்றது - வையுமாகாதேயென்றபடி. சுவதகாமரி
தணுவென்கை. வந்துஎன்கிறதறகுத் தாதுய-மருளிசசெய்கிறார்
(வாஜயத்திலேஜதராதியால) எனகணகொளாவகையென்கிறதற
குத் தாதுய-டருளிசசெய்கிறார் (என்கணணுக்கிதராதியால்) எ
ணகொளசிநகையுள நகினறேறெனகிறதறகுத் தாதுய-மரு
ளிசசெயகிறார் (மிநாயிகிறவிதராதியால) எனகரியமாணிக்

ஸ— ஒருநனமையை, ஸ்ரீயிறைவனாதேநினறுநினைக்குமபடியொருரு
ஸ்வரூபாயத்தைதயென்றபடி.உரையாய்-அருளிசசெய்தவேணுமசூ

ழு—ஒண்சுடரோடி-ருளுருமாய நின்றவா றுமுணை 'மேயோ டின்னமை
யாய்வந்தென்* கணைகொளாவனைநீகரருதென்னைசெய்கின்ற
ன* வெண்கொளசிறைதயுணைகின்றேனெனகரியமாணிக்கமே

அ—கிற ஓநிநாயத்திலே ஸ்ரீயிலனைகாகின்றேன, உன்வடிவ
ழகையெனக்கு ஹாஜிகத்தந்தருளின நீ நான் ஒபயோகக்கா ண
லாமபடி எனனுடைய கணகளுக்குன்னுடைய திருவுருவை

இ—கமேயெனகிறதற்குத் தாதுபடமருளிசெயகிறா(உன்வடிவழ
கையிதாழியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத தாதுபடமருளிசெய்
கிறார் (நான்ஒபயோகவிதாழிபால) நான் ஸ்ரீயிலனைகாதே புன்னின்
ழ—உண்மையோடு - ஸதாயகையோடே, இன்மையாய் - சுலபத்
னுமாய், இன்மை. இலாமை. யதா-ஸ்வாபசுமான விழாவைமிங்கே
யதி-ஸ்வரூப. சுபய-க்ரியாகாரியகாரியாகாதிவனுமா யென்றபடி. அதாவது சூஸ்ரீதாக்கஹீஷ்டகாரி
யாய சுநாஸ்ரீதாக்கஹீஷ்டகாரியாகாதவனுயென்றபடி ஒண - ஒ
ளியதான, சுதாத்விரூபமானவென்றபடி. சுட-ரோடு - ஜ்ஞா
கிஸ்வரோடே, ஒருகாலத்தோடேயென்றபடி இருளுமாய் - சு
யகாலமுமாய, சுவர்காலமுமாயென்றபடி: சூஸ்ரீதாக்குத்தன்
ஸ்வரூபத்திலே ஸ்ரீயிலனைகத்தியும்படியாய் சுநாஸ்ரீதர்க்குதன்
வ ஸ்வரூப
யிவாணனைதவனுயென்றபடி. நின்றவாறும் - நின்றபடிகளையு
ம். இதுக்கு எணைகாளென்கிறதோடே சுஷயம. வந்து - என்
னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து, தாநஸ்வாநுரூபஸ்வரூபதாரமொவ
ரையென்றபடி என்கண் - என்னுடைய சக்ஷுர்விஷயானது, கொ
ளாவகை - ஸ்வரியாதபடி, உன்னைக்காணமாட்டாதபடியாகவெ
ன்னை. கருதது - ஒளிந்தது, நீ - சுகிலோகரக்ஷகனான நீ, என்னை - சுவ
ரூபவரூபத்திலே ஸ்ரீயிலனைகக்கடவனான, செய்கின்றன -
செயயாநிறகிறதுகளையும, நீயெனபதகளிலேசெயகிற விவிதரூபெ
வித சுஷகளையுமென்றபடி. எணைகாள - எண்ணைக்கொள்கிற, சு
நாஸ்யகவேணுமென்று தியாநபிகிறவென்றபடி. சிந்தை
யுள் - விவேஜையிலே, தியாநயோசரிதத்திலேயென்றபடி. வைகி
ன்றேன் - ஸ்ரீயிலனைகாகினேறென. என்கரிபமாணிகமே - என்
னுடைய நீலரத்னமணிகுன்றமே என்கு யநம்மாய்மோ-விஷயமாய்

ரு— யென்கணகடகுத்* திண்கொளளவொருநாளருள*

யுன்றிருவுருவே* ॥எ॥

திருவுருவுகிடநதவாறும் கொப்பூழிகநதாமரைமேறறினை

முகன்* கருவுளவிறறிருநது படைததிடடகருமங்களுமே*

ஆ— யொருநாளருளவேணடி? மென்கிறார். ॥எ॥

(திருவுருவு) அழகியபவழவாய்ட வகாண-ர்வதற்கிலே கண் வளர்நதருளினபடியுமை, திருநாபீகமலத்திலே பகமா-ர்வணகிற

இ— பகமலமேயிகசப்பண்ணவேணடுமென்றார்கிழ, கண்ணாலேகாண வேணடுமென்கிறாரிபபாடடிலென்றவலாமகியபறறிங்கே வாதமிலை.॥

எட்டாம்பாடடு.

கருமங்களுமென்கிறதறகு வெவவிதங்களாலுணர்கிறதாட

ஈ— லொருவருமானவவினையென்றபடி திண்-ஸ்தூலமாக, யொருவற்கு நுணமன்றிகமே வாகூஷாகவேறறு தசூகூமமாகவென்றபடி. கொள்ள - முடிக்க, நன்றாகவநுபவிககும்படியென்னை. என்கண்கட்கு - விரகாலமாயபரிசபபடடிககிடககிற வெனனுடைபகணகளுகக, உன் திருவுருவ - உன்னுடைய ஸ்ரீதசானமாகிவதனை, ஒருநாள - ஒருநாளாகிலுமென்றபடி. தாவதாகின் ஒருககால்நாகக நினககவணமெயுமென்னுமாபபோலே சொலலுகிறார். அருளாய் - வழஙகியருளவேணடும்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம:

ஸ்ரீவானாசலமஹாமுனயே நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாநதமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமத்பரமபதநாதாய நம:

ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீமதே நாராயண

ழை - பொருவி லுனதனிநா யகமைவே டருந்தோ றுமென்னெஞ்
சின்றுமெ*கருவிசோ ருகக்கண்ணா ரெனச்சிப்பே னடியேனே.

அ— கயிலாதிதிறுள்ளை வீற்றிருந்து வாவலித்துக்குசிங்க
ரஞ், ஓபபினறிகதே விவாஜாதீயமான வுன்னுடைய மாண
வெவஷி கங்களைகேட குருதோ றுமெனைனரசம நெகிழாதுநிறுட
துபசெய்து கணனீ ரருவிபோலேசோரானினறதெனகிறா. ।அ।

(அழனைய) கோவைமிபகதலிலை சூன்றழியையிரநதபடி
யும, அநநிலையிலேயினறை இரணடடியாலை மெதுமெலாகவுத்தை
யகபபடுதிதகொணடு நீநினைதிதை முழுதுகொணட வே

இ— கயம. கழிஞகருமாகிற மாணாவவஷி கஞகளினியனறபடி-
பொருவிலுனதனிநாயகமைவையன்கிறதற்குத சாதுபமருளிச்
செப்கிறா (ஓபபினறிகதேயிருளிபால) நெநகெனகிறதறகுத்
தாதுபமருளிசெயகிறா (நெகிழாதுநிறபால) ॥அ॥

*ரு ஸபதாமபாடடு *

முழுபமுழுத்துகொணட முகைய முமென்றழியிதறத் தா
துபமருளிசெபகிறா (அகபபடிதறியிருளி) வேணடறபாடு

ஸ— இதுகரு தனிநாபகமைவையனகிறதோட கூறபம. பொ
ருவில - பொருவிலலாதனைவடான, பொரு- வாஒபபும், வாஒபபான
வறிதிறகளானவெனறபடி. உன - உனனுடைய, தனி - மெனாகவி
லகஷணங்களான, வாஒபபான்றதிகதத்தை புவபொழிதனைகக்காக
மெனாகவிலகஷணகமம சொலலுகிறது காயகமான - காயகதவ
காரணகளானவறறை, வாவெஒபபான்றகாரணகளான வெ
வஷி தறகளெனறபடி. கேடறநதோறும - கெடகிறதோறுமெல
லாம, எனனெஞசம - எனனுடையமிகவானது, கிட்ட - வாபி
டாய, நெக்கு - நெகிழாநது, உருவீலுசுமானென்றபடி. வாயி
டாய நெகிழவாவதெனனில? மலல நெகிழாதுறபோலே திருமபி
வநீலுசுமானைதகு விரகாலுமை செலலவேணுமடி யதனை உ
வீலுசி சுமானை, தணணீர- நடபஜலமான, அருவிசோரும - நீ
ரபரமபோலே வருவகுதியாகிறதும், அருவி- நீரபரம, சோருகை
சுயொசிபவமாக வருவகுதலை அழிபண - ஓவலலாய உரதது
ணானான, எனறபடி - எனனுடையநெஞசு நடபடாவென

மூ— அடியைமுன்னையிரண்டவாறு மங்கினமுழுகடலுமண்ணு
ம்விண்ணு* முடியவீரடியான்முடிதலுகைகொண்டமுகபடும்*
நொடியுமாறனைவேகடல்குறுகிதோறு மெனனெஞ்சின்றனைகே
கரைந்துருங்*

அ— ண்டமுபாடும், அவனுறைசுசாலைகேகடல்குறுகிதோறு மெனனு
டைய கைகூப்பிவணங்க முனனுடையவடவாலைசாந்திலே கரைந
துருகும், உன்னை யநுவலம்யித்தால ஸ்யிலுனைசுகூடான ஸ்ஹா

இ— மென்றது - வடாயாநுழுமென்றபடி. வேண்டமுபாடெனறு
வடாயாநுத்துசுகுபோ. நின்தனகெனகிறதுறகுத தாதுபா
மருளிசெய்கிறா (உன்னுடைபவடவாலைசாந்திலேயென்று)

மூ— அடியைமுன்னை - மூனறடியை, இரண்டவாறும - யாவித்த
வடவாமுமம, இரண்டடியையாவித்தவடவாவையிவிகளைகூறுதித்
தால ஸ்ஹாவெயியை சசிறையிடவழியிலை யென்றபாதது அது
சுகாகமூன்றடியை யாவித்தகூஸ்ரயபருமென்றபடி. அதகின்று-
அந்தஸ்ஹாவெயிபஜுதவாடசுநிலேகின்று, இதுசுகுழுடிதலுகைகொண
டனென்கிறதோடைகூபப. ஆழுகடலுமை - சுமாயவஸ்ரவுமம, மண
ணும் - வஸ்துநிலெயான ஷ்ருஷ்டியும், விண்ணுமை - வைஷ்ணவ
சுவையபுத்தமான சூசுகாரமுமம, ஈரடியால - இரண்டடியாலே, முடி
ய - முடியுமப்படி, இரண்டடியிலே அடங்குமபடியெனைசை, முடி
த்துகைகொண்ட - தலைகசட்டிகைகொண்ட, சூழ்நிதாயை-மாசதகானை
கினைத்திகாரியத்தைததலைசகடடிக் கொண்டவென்றபடி. முக்கிய
மும் - வேவுமும, தலைசகடடிகைகொள்ளுசையாகிற வடாயாநுழு
மாகிறவென்றபடி. அவை - அநத வெவேறுதங்களை, நொடியுமாறு -
சொலலுமை வடசுகாரங்களை, நொடிதல- சொலலுதல, ஆறு-வடசுகா
ரமை, வைஷ்ணவாதிகள ஷாஸ்ரியவம்சாதிகளிலேசொலலுமவடசுகாரங்களை
யென்றபடி. கேழுகருதோறுமை - கேழுகருபோதெலலாம், எனெஞ
ஞ்சமை - என்னுடைய ஹிருதயமது - நிநதனசுதை - தனனைறு
மாமையை-நாவடர கூயம் உனசுகேளனறபடி உனவிஷயத்திலேன
கை. மனசுதைவநதிடைவீழ்ன்றிமனனியெனகிறவிடத்திலை மனசுதை
யென்கிறதைபபோலேகின்றதனசுதைகளெனகிறதுவுமவடசுதை. கரை
ந்து- நெவீஷ்ஷ்டமாய், உருகும்-உருசுகும், பெருகிபோகாகிறகிறது.

மூ—கொடியவலவினே யேனுன்னெனயென்றுகொலகூடுவதே* ॥சூ॥

கூடிநீரைக்கடைநதவாறுமுதநதேவருணண வசுரனை*
வீடுமவணணங்களேசெய்து

ஆ—வாவதத்தைபபுணணினை நான்உன்னை யென்று பரிந்தநா
ஹவிப்பதிதன்கிறார் ॥சூ॥

(கூடிநீரை) சுவர்ராகளோடேகூடிநின்று கடலிலக்கடைந
தருளினபடியும், அதினலேயுமான சுத்தாதனை தெவராகளவா
ஜிகக- சுவர்ராகளதனை விடுமபடியாக ஒறுவடினைகொணடு
போனவிஷயமு முள்ளபுகளென்னுதானவை யுநதகிழடிகளிறனர்

இ—கொடியவலவினையென்கிறதறகுத் தாதபரமருளிசெய்கிறார்
(உன்னையநாலயித்தாவிதரிபாலை) உனனையென்று கொலகூடு
வதேதனென்கிறதறகுத் தாதபரமருளிசெயகிறார் (உன்னையென
றிதரிபாலை) ॥சூ॥

பதநாமபாட்டு

அசுரனைவீடுமவண்ணங்களேசெயதுபோனவெனகிறதற்குத்
தாதபரமருளிசெய்கிறார (சுவர்ர்களிதரிபாலை) ஒருவடினை

ஏ—கொடிய. சுரிடமான, வாயஷரிதஉநரி-வாரமானனென்றபடி.
வல்வரவெமான, சுநர்வவிததுகசழிகவுமொண்ணதவென்றபடி.
வினையேன் - வாவதத்தையுடையவனெநானை, சுவதிவயபரஉ
மாகிற வாவதனதையுடையவனெநானென்றபடி. உன்ன - சுபர
யபவரிதரங்கனை யுடையவனெனஉன்ன, கூடுவது - பரியதிலனைகாத
யரிதது நின்று சுநர்வவிபபதினறபடி. என்றுகொல - என்னறக
கே ' விஷாஹொகி * * * ॥சூ॥

கூடி - சுவர்ராகளோடேகூடி, வதஹாமமாக சுத்தாதனை
வர்ஜிபபோமென்றுநிசாலவி யவர்ராகளோடே கலநதுநினறு
னென்றபடி. நீரை - சுதீரானபவதனதையினறபடி கடைநதவாறுமு
மநிமபணணின வரகாரமும், அமுதம் - சுத்தாதனை, தேவரு
ணண - தெவனைதகளே வர்ஜிகரும்படி, அசுரை - சுவர்ராகளை,
வீடும்வண்ணங்களே செயது - வீடும் வரகாரஙகளேயெப
ணணி, வணணம - வரகாரம. சுவர்ராகளை, வர்மவஷ
தனைதக்கொணடு மோவிபபிதது சுத்தாதனை விடும்படியெ

ஹூ—போனவிதகுழுலும்புகெனதாவியையுருகியுணடிதுகியா றுகின்றன்னேநாடுமவணணருசாலலாய்நசுநாகணபோனை ॥

ஹு—திருவனந்தாழுவாலுனரிறுதி நிசுவுலம்பிழுவழப்பணனுமாப் போலே நாலுன்னே வரிணைமே, கயரித்து நின்றநாலுவிகதும் விரகுசாலலேவனறு?மென்கிறா. ॥யி॥

இ—கதொண்டென்றது - "தாயயாதொவாயிகூதாரு விஷணம் ஷீரமுவசாவழ்கிதீ" எனறபடியே ஷீரவஷத்தைதகொணடே னறபடி. நசுநாகணபாலனனறதறகுத தாதயைமருளிசெசயகிறா (திருவனந்தாழுவானிதாழியாலை) நாடுமவணணமுசாலவாலெனகிறதறகுத் தாதபைமருளிசெயகிறா (வரிணைமாகவிதாழியாலை) சுருசுருபபாலவினிதாதத்தை சுநாவடையித்து மிகவும பரியிலுகாங்னறேன், அதுவிலையிலுமிடா யுனஉள பநாவிகதுமபடி எனஉபடணனலவனறுமென்று வாயிலுக் கிறரென்றுவம்மதிவாறுவிவெசு. ॥யி॥

ஹ—பணணிவித்தென்றபடி. போனநிதிதமுமு. ஆந்த சுவாரஸ்கனைலலாம தனபினனே தொடாந்துவருமபடிசொவாநீராகிவனறு கதொணடு நடாதுபோன விஷயநீபமெவிடாதமும, விததகம - விஷயநீடம், ஊதி - சுருதிதிரலை, என்னுடைய, உரவாகள் னெயென்றபடி. புகுந - வருவெமரிதது, வாரணத்துதகு மாபி விஷயீஹாதிகளாயகதொணடெனறபடி. எனதாவினைய - சொா தாவை, துஷ்டாவிஷதனதியெனறபடி. உருகி - நாவநாருகி, உணடிடுகினற - நாவியாதிறகிறன, நசுநாகு விஷப நாமாடாகிற, நச - விஷம், நசனசியுடைததான நாகம - நசுநாகம, கூறிதவி நாயிநாசாகயமே விஷயாரனன திருவ னதாழுவாகிறனெனறபடி. அணணபாதின - சாபநமுடையவதின? அணண - சாபமும, அணணையுடையவன அணணபான, அணணபாதோ யென்று வாவொடி, நினநனசின - விணிதாவரிதாதனசுன்சொ, தணசினெயென்று வாயிகு - வரியாமும, நாடுமவணணம - தெ டுமெவாகாரதனதை, நிரணயம விசாரதம் வாகாரதனதெபொ பபடி. நாடுனை - தேதிரனை, சொலலுய - சொலலுவேணுய, சாயி துனறுகாதேதுநின்ற நாவிகருபபடி செயதருளவேணுமெனறபடி ॥

லூ-நாகஷணயினைசநபபிரான்சரணைசரணைநடகங்கண றுநாடொறு*
மேகசிந்தையணய்க்குருகூசசடகோபணமாற* ணைகநாறறு
வந்தாதியாயிரத துள்

வஅ—(நாகஷணமினை) சரணபபுக்காரை யெம்பெருபாலுவெ
கூஈக கினைகஇலு முவெகூஈக்கவொடடாதே விஷயீகரிகசப்
பணணும வஷலாவனன திருவனநதபுழுவான்மேலே கண்வளர்ந்
து கூறறி தவிஷயதநதிலுகூகாரசுலபிருந்துளள வெபபெருமா னு
டைய திருவடிகளே நமக்குசரணமென்று நாளதோறு மிதாருஉ
நொரயுமேயுடைபரான ஆழவாதாமுளராகைசகாக ஹமஉஊனன

நிகமனம

இ— நாகஷணமினைசநம்பிரானென்கிற விபரஷணத்துசசு வர
யொஜநஙகாடடுகிறார (சரணமிதாஹியால) ஏகசிநதையணயே
ன்கிறதறகுக காதுயபமருளிசசெயகிறார் (இதாருஉநாயமே
மேபிதாஹியால) ஆகாறறமவென்கிறதறகுக காதுயபமருளிச்
செயகிறார(தாமுளராகைகசாகவிதாஹியால) தாமுளராகைகசாக-
தாமவிஹாஹாநராகைகசாக, இபபடி மாயாரபிவெண வாரீவா
ஹம் நடவாவிடடாலகூதியாரணஉஹஉநாராவரென்று கருத்து.

ஸ— நாகஷண - நாமஸயநத்தினுடைய, மினை - மேலே, நாம
ஸயநதத்தினமேலே யிருக்கிறவென்றபடி. நடபிரான - கஷஉ
வகூாரகூலுடைய, சரணை - சரணஙகளே, சுவயாரணதது,லே
உவாயமெநறவெகூஹிடமெசாலலுகிறது. நமக்கு - கூதுஹாகிலு
நாரானநமக்கு, சரணென்று - சரணமெனறு, உவாயமெனறென்
றபடி. நாடொறும் - நாளதோறும், வடபெரியிலே வகூாரதகூாரங
களுசசு டகூாரஉகாஉஸமாயிறறு, வவ-ஹான்னறபடி. ஏக
திநதையணப் - வநசுவிமெதையேயே புடையவராய, விதொத
ஙஙகளைவிடடு இநதவிமெதையேயே புடையவராயென்றபடி. இ
தகது நூறறுவெனகிறதோடே சுருயம. மாறன் - மாறனெனகிற
குடிபபேருடையவரான, குருகூாசசடகோபன் - வஷடம, ஆக -
ஆமபடி, ஆனகு - வஸதாயிநதகை, ஹமஉஊனவிஷரான தாட
தியாரணம பெறுவகைகசாகவென்றபடி. நூறற - பணணின,
நூறறைசு- பணணுவகை, அநதாதி - கூதாஹிரவிவமான, ஆபிரத்து-

ழு— ளிவையுமோர்பதஞ்சீவலோ* மாகலைகுருதத்துமகிழ
வெய்துவர்வைகலுமே* (ஆழ்வார்திருவடிக்ளேசரணம்.) ॥சக॥

ஆ— வெரிகராப்சகொ ண்டுசெனனவாயிரத்திலும்இப்ப
த்தும்கறறு ழீவெகுண்டதிலேபோ யெமபெருமானிதா
நலவமபண்ணபபெறுவரென்கிறர். ॥சக॥

இ— மகிழவெய்துவா வைகலுமென்கிறதறகுத் காதயர்மருளிச
செய்கிறா (எம்பெருமானேயிதராதியால) ॥சுஉ॥

ஸ— மாயாலஹஸ்தில, ஓர - சுஷிதீயமான, இலைபதத
ம் - இந்தபத்துபாடுக்களையும, இலையு- மென்கிற சுவுயத்
த்தாலே இபபடியுமோரு பத்துண்டோ!வென்று விவரிகராகிற
படி. வலலார் - சுவுவுகிக்கு மவாக்கள், மர- கஹாகாரமான்,
பா - கஹாத்து, கம் - சுகாரம், வாகிவ்வாகிரவுவாவுமான்
வென்றபடி. வைகுந்தத்து - ஸ்ரீவெகுண்டத்திலே, வைகலும் -
லவ-காலத்திலும், மகிழவு - சுகநாந்தை, ஹர்வதநாலவாந
ந்தையென்றபடி எய்துவா - அடைவர்கள். ॥சக॥

ஜ ஸ்ரீரமநாயகராஜவரணாரவிந்தசுரநாகயாவ, சுவு
வெதாதராசாநஜநெக்ஷகிஷ-ஸ்ரீவடுலஹவரி
வராவராசெவநேசசுசுகாயவரம்.
ஸ்ரீகஹாயக-நீம்த,வம்சயகிராவவ்ரீந-சுசுவெரிச
ஸ்ரீகவீசுநீ சுகாரவெகாரசுரைவரஜிவெதாதெஹாஷ்டிரவ-ஹம்
ஸ்ரீரமெசுகூதராஜகுயாஸ்ர-கிரிரஹஸ்ய-க்வாரசு சுசுக
வ்யாக-வ-ஹரிமதாதெயகூணத-நிவ-க்தாரதிம்நிவ-க்ரம்.

ஸ்ரீதிவொவநிவதீராதய-ர்வதாவஜெநீ:
(பிறகதவாறும்)

வ்ரீதவ-ஹர்வாவிவ்ரவெதவ்ய-க்ஷமணவதிநாசுவ-ரி
தநாரமாதநாவெவ்ரி வெத-க்ஹாகய-க்மவ-ஜகூரவெதர்)
ஸ்ரீதிவரஹஜ்ஜநவஸ்ரீகூரவெதீஷ்வாரமவெவெதீ: வெதஜா
யாதெஷிஹாவாஜ்ஜயநியிரமபநா ஸ்ரீகுணாவெவ்ரிவ
வ்ரீ:வீய-ரிவஷவ்ரமா-க்நாவெவ்ரிஸ்ரியிரயகிஹாரீ:வ்ரி
யவ்ரிவ்ரெதரியொவெ ॥சுஅ॥

(வ்ரீதவ-ஹர்வாவிவ்ரவெதீ:) பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும்

உபதாகூறிச் சுவாமிகளைவந்து பிறந்தொளி
ருது வளர்ந்தருளின வுபகாரங்களாலும், (வுஷஸணஉஐநாசு) வ
துவை வாத்தையுளேறுபாயநதிதும் - வுஷஹங்களைழுபும்
வ்ருத்தமற உஜிர்க்கையாலும், (வ்ரிதநாஸாதநாவெஐஃ)
பெய்யும்பூக்குழவிதாழி - வரிதநாந்ாஸாந ஸகூடாஹுாரஜி
ர்ஹந நவநீதவளயர்ாஜிகளாலும், (ஜொஹாஅயர்ம்வைஐகூ
வெதாஃ) கள்ளவேடத்தைகைகொண்டுபோயிதாழி - சுஹுாரா
ஜொஹநாஅயர்மாக வைஐஞ்ஞ்ய் சுவதரிததுபபணனின கூதிர
ஷவாவாபாங்களாலும், (ஸிரிவாஹஜ்நஹ்ஸ்கூவெதஃ) உண்ணவர்
னவரிதாழி - மொவவாஜர்கள மொவஜர்நத்தைப வரிஜிக்க
த்தானே அநத்வரிவிஜையை வ்ஸ்கரிக்கையாலும, (வ்ராநவெஐ
வெஐஃ) நின்றவாறுமிருநதவாறுமிதாழி - திருமலையிலே நின்ற
ப்டியும் வாரஜவ்ஹத்திலே யிருநதபடியும திருப்பாறகடலிலே கி
டநதபடியும், சுயவா - ''சுவஷ்டஹுவதிஷ்டஞ்ச'' என்கிறபடியே
ய்ாமியயாநஞ்சும் நினறபடியும் ''உடஜொாஜஹாவஸீநம்'' என்கிற
ப்டியே வண்ர்ஸாவெலையிலே யிருநதபடியும் ''வர்தீஸிஸ்ருஷி
வெஹாஷுயெஃ'' என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கிடந்தபடியும்,
சுயவா - திருகருரவையிலே ஸ்ரீமாவிமாரோடே நின்றபடியும்
அவாகளோடே இருநதீபடியும் அவர்களபடியிலே சாய்நதபடியும்
வனவாரவிவஹாரங்களாலும், (வதஜொாயுாஜொஹிவாவாசு)
ஓணசுடரோடிருளுமாயிதாழி - சூலொகாம்யகாரஹாவத்தாலும
சூழ்ந்திராகருமெய்யனும் சுநர்ஸ்ரிதாகருபபொய்யனும்பிருகையா
லும், (ஜவநியிாயபநாசு) திருவுருவுகிடநதவாறும - அழகியவடி
வோடே வனகாண்வதிலே ஸயிகையாலும, (ஹிசுஷணர்
வெஹுவஷ்வெஹுஃ) ஆழியைமுனனை யிரநதவாறுமிதாழி - வர
ஹநரவிவதனைகைகொணடு ஜீவாவெலியினிடதிலே மூன்றடி
யை யிரநதபடியாலும, அநதிலையில தானே திவிகூரஜையை
வெஹுவொகூர்தனைபு மிரண்டடியாலே அளப்படுத்திக்கொண
ட வாரிஜஹுர்ந்ததாலும, (வீயரிஷவுஸ்ர்நாவெஹுஃ) கூடிநீ
ரரகைடநதவாறுமிதாவி - வொவாஸ்ராகளோடே கூடிநி
னறு திருபபாறகடலைகைகடைநதபடியாலும, அங்குணடானசிபு
தீத்தை வொஹ்களஹர்திக சுஸ்ராகள அவறனறவிடு தன்வர்

ஸ்ரீ— கா— வழுதைகளணி பினதுடருமபடிபோன விஷயத்
தாலுமஎமபெருமானுடைய ஸ்வரூபத்தை ஸ்திதியிலுமாகாதி
றுகிறானென்று 'பிறந்தவாறும்' எனுமிதுமுகதிலே ஆழவார்
வருளிசெய்தருளிச்செய்கிறார். ॥ கூ ५॥

ஜகதாகாரணத்வநிபந்தநமான ஸர்வேச்வரத்வமெவருக்கும்
ஸாதாரணமாகையாலே ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்யாவதாரங்
களிலும் ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்யாவதாரங்களாகையாலே
திவ்யாவதாரங்களிலும் ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்யாவதாரங்
களாகையாலே திவ்யாவதாரங்களிலும் வாஸி தோன்றாதபடி
இப்படி வரந்தரமாகவருகிற பதத்ரயமுமாகவுமாம்
வருகிறவதாரங்களான சுவடுகளென்
வருகிறதாகவுமாம்.

நிரவயிகாரணத்வத்தையுடையனுமாய் ஸ்வாபாவிகஸர்வ
ஜ்ஞதையுடையனுமாய் ஸ்வாபாவிகஸர்வசக்தியுடையனுமாய்,
ஸ்ரீமானாகையாலே ஸர்வாதிகனுமாய், ஸர்வாதாரனுமாய்,
ஸர்வஸேஷியுமாய், ஸர்வஸேஷனுமாய், ஸ்ரீமதாகையாலே
ஸ்வாபாவிகமாக ஸர்வாதிகமான திவ்யாவதாரங்களையுமுடை
யனாய், ஸர்வாதாரனாகையாலே ஸர்வாவதாரங்களுக்கும்
காரணமாய், ஸர்வஸேஷனாகையாலே ஸர்வாவதாரங்களுக்
கும் ஸேஷியாய், ஸர்வாதிகனாகையாலே ஸர்வாவதாரங்களி
லும் வாஸியறத்தோன்றுகிறார்.

நிரவயிகாரணத்வத்தையுடையனுமாய் ஸ்வாபாவிகஸர்வ
ஜ்ஞதாதிகளையுமுடையனாய் ஸ்ரீமானாகையாலே ஸர்வாதி
கனாய் ஸர்வாதாரனாய் ஸர்வஸேஷியாய் ஸர்வஸேஷனாய்
ஸர்வாவதாரகாரணனாய் ஸர்வாவதாரஸேஷியாய் ஸர்வா
வதாரஸேஷனாய் ஸர்வாவதாரவாஸ்யனாய் ஸர்வாவதார
வாஸுதேவனாய் ஸர்வாவதாரங்களிலும் வாஸியறத்தோன்று
கிறதாயிற்று. ॥ கூ ५॥

ஸ்ரீமதே கதிரீவம்சகிரீடாயாத்ருஹாரிவாஹிநீகாயநாய.

ஸ்ரீமதே கிரிதாத்ருஹாரிவாஹிநீகாயநாய.

ஆத்மாதிருவழிகளேசரணம்

ஸ்ரீநாம்பூதூரும்பெருந்தேவிதிருவாய்மொழிப்புறம்பு

ஸ்ரீ:

யோகிவாஹனசரவிஜயம் அல்லது ஜைநகும்பமதபங்கம்

சுருக்கம் 1 முதற்பாகம்

நாராயணாய நமஸ்துப்யம் நரோத்தமாய வேதஸே
நாராயணாத்பரம் நாஸ்தி தஸ்மை நித்யம் நமோநம: ॥ 1 ॥

முன்னுரை

இவ்வாசகத்தில் உபாயசுவீகாரணமாகும் முறைபற்றி
ஈசுவரனுக்கு ஜீவாத்மாவான ஐந்தாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்
மொழிகளாலும் ஜீவாத்மாக்களான பத்துமுனிவர்களாலும்
அடைவே வாழ்ந்து காட்டியருளிச்செய்கிறார் (யோகிவாஹநர்)
முதற்றிருவாய்மொழியில் வைஷ்ணவர்களாலும், தன்னிடத்
தில் அன்புள்ள தனக்கு தான் வைஷ்ணவனென்னுமிடத்தையும் தன்
திருவடிகளில் கைங்கர்யமே போராஷோகமென்னுமிடத்
தையும் எனைனைநாட்படுத்தி வைஷ்ணவர்களையும் இவ்வகை
நில நிற்கத்தகுமபடி எனபக்கலிலன்பை எனைநாட்
கலந்தருளினான். இருந்தமைக்கடியாக எனபக்கலிலொரு கைமுழு
சுவிலகலை, அவனதானே என்பக்கல்லொரு வரவுதீணயவைபிபபித்து
அதற்கீடாக வாஜபமாகக்கொண்டு அதிமாத்ரவிஸ்வாஸத்து
ரிமைவைபணணினதனை யென்றுகொண்டு யோவரதம்தர
னென்றருளிச்செயதார். இரண்டாந்திருவாயமொழியில் எம்பெ
ருமானுடைய சுவாரிஸ்ய மாம்ஸீபர்களாயர்களி கோவாணமாணா
ந்தமான ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதார இதஜகந்நிர்வஹ
தனமபெருமானுடைய மாணவகசேஷ்டபபாடி ஆடி வகிழக்கக்கண
டோமென்றுகொண்டு எமபெருமான தண்ணீடாரைவிடு வ
கோவாடவந்தனையும் போகக்கிறக்குறினைன்றருளிச்செயதார். மூ
ன்றாந்திருவாயமொழியில் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் பிராட்டியி
டைய வார்த்தைக்கு “மாயாகாரலகூட்டபுரைபுவிசேர்ந்தகாரட
ராமனிவனகாணணைன்” என்று அவளை சமாதானபபடுத்தினதை
ஜகத்காரணனாருளிச்செயதார. நான்காந்திருவாயமொழியில் பாரத
லவர்முனைடகம பாண்டவதூதனென்று வேஷோசிதகைங்
கர்யவைலக்ஷண்யத்தைகாணடு ஜகத்காரணனாருளிச்செ
யதார. ஐந்தாந்திருவாயமொழியில் நம்பியுடைய ஸ்ரீ

வியிகுவளரு பக்தும் ஜிவ்ராவயவ ஜிவ்ராயோய ஜிவ்ஹ ஜிவ்ஷணஜக
ளுமல்லர்ம என்னெனுசள் ளுயபுகுத ஜிறைநதிருகஜிறன்வெ
ன்றுகொணடு எம்பெருமான் வெஹவஜிகளுக்கு வயமிஜவஜ்ஜி
மொவரணுப் மறகவும் ஒணணாபடி நிற்பனென்றருளிசெய்
தா ஆறாந திருவாய்மொழியில தமமுடைய ஸ்வாவஸ்நாயஜ்ஜ்
மாக எமபெருமான தன்னுடைய ஜமஹஸ்ரீயகுத்தைக்காட்டக்ஷணை
ந ஸ்ரீமொவ்விமாறபோல கூஹாஹாவவிநயாலே கூந்ஹவித்துக
கொணடு மகுஜநாஹாமஹாவ்விஷயமனென்றருளிசெயதா. ஏழாந
திருவாய்மொழியில, தனைகபில ஒருகைம்முதலிலலாமையறிவி
த்து வகிஸ்ஹநாகாமவர்வுதிவ்ஹவர்கூமாக எம்பெருமான் திரு
வடிகளில வாஹமஹாதிரக்ஷாகர வஜவர்ணம் பண்ணிலலலது
ஸ்மஹார கதறுவாஹியான வலவர்ஹரான் கூகிஸ்நஜஜுக்கு மு
கமகாடானென்று ஜீநாரண்ணுனென்றருளிசெய்தார் - எடடாந்
திருவாயமொழியில, எம்பெருமான் ஆராவமுதமாகையால் "மு
மிணஜ்ஹாவ்ருஜ்ஹாமதம்" என்கிறபடியே கூஸ்ரீகாக்கு ஹாவ்ர
ஸ்வாமிஹ வஸ்ரவஸ்கவண்வ உண்டாகுமென்றுகொணடு எம்பெரு
மான வஸ்ரவமிதாஜீகாரிக வஜஹாவ்ருனென றருளிசெய்தா.
ஒன்பதாந திருவாயமொழியில. எம்பெருமான் கூஸ்ரீகவஜாஸ்ரப்
ணீபக்ஷ்ய திருவல்லவாழ் நக்ருள்வந்து நிகிஸ்ரீனென்றுகொ
ண்டு கூதர்ஹவஸ்திவரிதமெஜ்ஸகி-யென்று கூஸ்ரீதிரக்ஷாவாஹாடு
னென றருளிசெய்தார். பத்தாந திருவாய்மொழியில, எம்பெருமான்
ஸாஜகூஷணாஜ்ஞாவகாஸங்களில செயதருளிய கூக்கிமெஜவாகிஜாந
வ்ஜீ ஜிவ்ருவெஹஜி கஙகளை ஸ்மியிமுஜகாதேகினறநாஹவ்விகதுபடி
ப்ணணிபிருளவேணுமென் றெமபெருமானை கூவெகஜிகனகையாலே
ஹ்மஹஜநாஹவவிஸ்ரோயி ஜநஸ்ரோயிஜ்ஜ்ரி வாகிஸ்வயகுஸ்ரகிஜ்ஹாஜ்ஜ
னென்றருளிசெய்தார். இபப்டி ஜயாயீநகவாஜி கூஜ்ரிணஹாணவா
ஜுனகையாலே எமபெருமான் ஸ்ரீயவஸ்வதாஹாவென்றருளிச
செயதருளி ஜ்பிறஜறன்கிறா. ஸ்ரீயொஹமஜநாஹவவ்ஸ்வம், த
ஜ்வதவஜ்ஸ்தவ்ர வஸ்வாஹ்ருஸ்ரகூஜ்ஜாநம் திஸ்ஸிகூம்கய-ஹ்வராவ்ர
கூஜ்ஜாநநிதிதாஜயம். * * * ஈஜ்

ஸ்ரீமதிகஸ்ரீநிவாஸாய-ஹிஹாதெஸிகாயநம:.

ஜ்ரீதாம்பத்துழ்நிற்ற